

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

عمران
علیه السلام

www.ghaemiyeh.com
www.ghaemiyeh.org
www.ghaemiyeh.net
www.ghaemiyeh.ir

مصنفات شیعہ

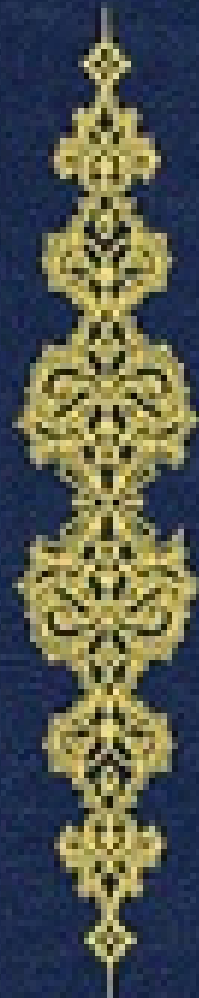
زیر نگیں

الذی یزعمون انهم یوحون الی الذی یزعمون انهم یوحون الی الذی یزعمون

تألیف شیخ آغا بزرگ نسینی

جلد ۱ - ۴

پانچام ٹرانس کرکٹ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مصنفات شيعه: ترجمه و تلخيص الذريعه الي تصانيف الشيعه

نويسنده:

محمد محسن آقابزرگ طهراني

ناشر چاپي:

بنیاد پژوهشهای اسلامی آستان قدس رضوی

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

فهرست	۵
مصنفات شیعه: ترجمه و تلخیص الذریعه الی تصانیف الشیعه	۸۸۹
مشخصات کتاب	۸۸۹
جلد ۱	۸۸۹
مقدمه	۸۸۹
اشاره	۸۸۹
شخصیت و ویژگیهای اخلاقی	۸۹۲
تاریخ و ادب شیعه از دیدگاه علامه تهرانی	۸۹۳
آثار و تألیفات	۸۹۴
سخنی در مورد «الذریعه الی تصانیف الشیعه»	۸۹۷
یادآوری برخی از اشارات	۹۰۱
حرف «الف»	۹۰۳
آب حیات	۹۰۴
آب زلال	۹۰۵
آب زلال	۹۰۵
آب زندگانی	۹۰۵
آب و دانه	۹۰۵
آتشپاره	۹۰۵
آتشپاره های شوق	۹۰۵
آتشکده آذر	۹۰۵
آتشکده پروین	۹۰۵
آتشکده تبریزی-آتشکده نیر	۹۰۵
آتشکده وحدت	۹۰۶
آتشکده فی مصائب المعصومین علیهم السلام	۹۰۶

- ٩٠٦ آتشکده یزدان
- ٩٠٦ آثار آذربایجان
- ٩٠٦ آثار الابرار و انوار الاخبار
- ٩٠٧ آثار الاحزان-رياض البكاء
- ٩٠٧ آثار احمدی
- ٩٠٧ آثار الاخيار
- ٩٠٧ آثار الامام الفاضل المعصوم
- ٩٠٧ آثار الانوار و عجائب الآثار
- ٩٠٧ آثار ايران
- ٩٠٧ الآثار الباقيه عن القرون الخاليه
- ٩٠٧ آثار البلاد و اخبار العباد
- ٩٠٧ آثار جعفری
- ٩٠٨ الآثار الجعفريه
- ٩٠٨ آثار الحجه(تاريخ دائره المعارف حوزة علميه قم)
- ٩٠٨ آثار الحسان
- ٩٠٨ آثار حيدرى فى ترجمه تفسير العسكرى
- ٩٠٨ الآثار الدينيه
- ٩٠٩ آثار الرضويه
- ٩٠٩ آثار الشيعه الاماميه
- ٩٠٩ آثار عجم-شيرازنامه
- ٩٠٩ آثار علميه علويه
- ٩٠٩ آثار علوى
- ٩٠٩ الآثار المخطوطه
- ٩٠٩ الآثار المرويه فى فضائل العتره العلويه
- ٩٠٩ آثار معاصرين
- ٩٠٩ الآثار النبويه

٩١٠ الآثار و الاحياء
٩١٠ آثار الوزراء
٩١٠ آخرت كى كهيتى
٩١٠ آخرين خانواده امپراتور روس
٩١٠ آخرين روز يك محكوم
٩١١ آخرين يادگار نادر
٩١١ الآداب،كتاب
٩١١ الآداب،كتاب
٩١١ الآداب،كتاب
٩١١ الآداب،كتاب
٩١١ الآداب،كتاب
٩١١ الآداب،كتاب
٩١١ الآداب،كتاب
٩١١ الآداب،كتاب
٩١١ الآداب،كتاب
٩١١ الآداب و الامثال
٩١٢ الآداب و السنن و الاخلاق
٩١٢ الآداب و المروآت
٩١٢ الآداب و مكارم الاخلاق
٩١٢ الآداب و المواعظ
٩١٢ آداب الاخوه-مرآت المروّه
٩١٣ آداب الاسلام و الايمان
٩١٣ آداب امير المؤمنين
٩١٣ آداب الايمان
٩١٣ آداب البحث
٩١٣ آداب البحث
٩١٣ آداب البحث

٩١٣	آداب البحث
٩١٣	آداب البحث،رسالة
٩١٣	آداب البحث و المناظره،رساله فى
٩١٤	آداب البحث و المناظره
٩١٤	آداب بندگى
٩١٤	آداب تجهيز اموات
٩١٤	آداب التخاطب
٩١٤	آداب التعليم
٩١٥	آداب التعليم
٩١٥	آداب تلاوه القرآن
٩١٥	آداب الجمعات
٩١٦	آداب الخواص
٩١٧	آداب السلوك للزعيه و الملوك
٩١٧	آداب السلوك
٩١٨	آداب صلاه الليل (و حضور القلب فيها)
٩١٨	آداب صلاه الليل
٩١٨	آداب صلاه اللّيل
٩١٨	آداب صلاه اللّيل
٩١٩	آداب عتاسى
٩١٩	آداب العبوديه
٩١٩	آداب العرب و الفرس
٩١٩	آداب العزله
٩١٩	آداب العزله
٩٢٠	آداب المتعلمين
٩٢٠	آداب المتقين
٩٢٠	آداب المجالس

٩٢٠	آداب مجامعت
٩٢٠	آداب المريدين
٩٢٠	آداب المشق
٩٢٠	آداب المطالعه و البحث
٩٢٠	آداب المعاشره
٩٢٠	آداب المعاشره
٩٢٠	آداب المقال
٩٢١	آداب الملوك
٩٢١	آداب المناظره
٩٢١	آداب المناظره
٩٢١	آداب المناظره
٩٢٢	آداب المناظره
٩٢٢	آداب المناظره
٩٢٢	آداب المناظره
٩٢٢	آداب المناظره
٩٢٢	آداب المناظره
٩٢٢	آداب المناظره
٩٢٢	آداب ناصرى
٩٢٢	آداب النساء
٩٢٢	آداب النظر و التحقيق
٩٢٢	آداب النفس
٩٢٣	آداب النفس
٩٢٣	آداب التكاچ
٩٢٣	آداب نماز يوميه
٩٢٣	آذر و سمندر
٩٢٣	آذرى يا زبان باستان آذربايجان
٩٢٤	آراء اهل المدينه الفاضله

- ٩٢٤ الآراء الحديثه
- ٩٢٤ الآراء و الديانات
- ٩٢٤ الآراء و التّظّرات
- ٩٢٤ آرايش نامه
- ٩٢٤ آرزوى بشر
- ٩٢٤ آزادى ستان
- ٩٢٤ آزادى شرق
- ٩٢٤ آزادى طالب اف
- ٩٢٤ آسمان
- ٩٢٥ آسمان هشتم
- ٩٢٥ آش و قليه
- ٩٢٥ آشيانه ميکده
- ٩٢٦ آصف نامه
- ٩٢٦ آصفيه
- ٩٢٦ آصفيه
- ٩٢٦ آغاز و انجام
- ٩٢٧ آفتاب عالمتاب
- ٩٢٧ آفتاب نيروز
- ٩٢٧ آفتاب هدايت
- ٩٢٧ آفتابى كه غروب نمى کند
- ٩٢٧ الال، كتاب
- ٩٢٧ الال، كتاب
- ٩٢٧ آل محمد اخلاقى
- ٩٢٧ آل محمد تبليغى
- ٩٢٧ الال و العذب الزّلال
- ٩٢٧ آلاء الزّحمان فى تفسير القرآن

٩٢٨	آلات الاعراب
٩٢٨	آله الكتابه
٩٢٨	آمال العارفين
٩٢٨	آنيه الذهب و الفضة
٩٢٩	الأوديات
٩٢٩	أويزه گوش
٩٢٩	آه جگر خراش - فغان زهراء
٩٢٩	آيات الائمه
٩٢٩	آيات الاحكام - احكام القرآن
٩٢٩	آيات الاحكام
٩٢٩	آيات الاحكام
٩٢٩	آيات الاحكام
٩٢٩	آيات الاحكام
٩٣٠	آيات الاحكام
٩٣٠	آيات الاحكام
٩٣٠	آيات الاحكام
٩٣٠	آيات الاحكام الفقيهيه
٩٣٠	الآيات الباهره في معجزات النبي و الائمه الهداه (عليهم السلام)
٩٣٠	الآيات الباهره في فضل العتره الطاهره
٩٣٠	الآيات الباهره في فضل العتره الطاهره
٩٣١	الآيات البيّنات
٩٣١	آيات تكويني
٩٣١	آيات التوحيد
٩٣١	آيات جلي
٩٣١	آيات الحجّه
٩٣١	آيات الحجّه و الزجعه
٩٣١	آيات الصيام

- ٩٣٢ الآيات النازله
- ٩٣٢ الآيات النازله
- ٩٣٢ الآيات النازله فى فضائل العتره الطاهره
- ٩٣٢ آيات الوصول الى علم الاصول
- ٩٣٢ آيات الولايه
- ٩٣٢ آيه تطهير
- ٩٣٢ آيه العشاق
- ٩٣٢ الآيه الكبرى فى احوال ليله الاسرى
- ٩٣٢ آيه كن فيكون
- ٩٣٢ آينده
- ٩٣٣ آيين اكبرى
- ٩٣٣ آيين جعفرى
- ٩٣٣ آيين خرد
- ٩٣٣ آيين راستى
- ٩٣٤ آيين رستگارى
- ٩٣٤ آيين نگارش تاريخ
- ٩٣٤ آيينه اسكندرى
- ٩٣٤ آيينه اسكندرى
- ٩٣٤ آيينه اسلام
- ٩٣٤ آيينه برزخ
- ٩٣٤ آيينه تجلى
- ٩٣٤ آيينه تصوف
- ٩٣٤ آيينه جهان
- ٩٣٥ آيينه حكمت
- ٩٣٥ آيينه دانشوران
- ٩٣٥ آيينه دكن

- آيينة دل ٩٣٥
- آيينة سكندري ٩٣٥
- آيينة سكندري ٩٣٥
- آيينة شاهي ٩٣٥
- آيينة شاهي ٩٣٥
- آيينة عباسي در نمايش حق شناسي امالي ٩٣٥
- آيينة عبرت در تحصيل سعادت ٩٣٦
- آيينة عبرت ٩٣٦
- آيينة عروض ٩٣٦
- آيينة عقل ٩٣٧
- آيينة غيب نما ٩٣٧
- آيينة محبوب ٩٣٧
- آيينة مذهب سني ٩٣٧
- آيينة ميرزائيه ٩٣٧
- الأئمه و الأئمه ٩٣٧
- اباحه الاستماع لصوت الاجنبيه بشرط امن الفتنه ٩٣٧
- اباحه اكل الحلال المختلط بالحرام بالشبهه الغير المحصوره: ٩٣٧
- اباحه الجمع بين الفريضتين ٩٣٧
- اباحه المتعه ٩٣٨
- اباحه النظر الى الاجنبيه و سماع صوتها في الجملة و عند ٩٣٨
- اباحه نكاح الهاشميه لغير الهاشمي ٩٣٨
- الابانه عن اختلاف الناس في الامامه ٩٣٨
- الابانه عن اصول الديانه ٩٣٨
- الابانه عن حكم الزهانه ٩٣٨
- الابانه عن سبب مصاهره بعض الصحابه ٩٣٩
- الابانه عن غرض ارسطاطاليس في كتاب ما بعد ٩٣٩

- ٩٣٩ الابانه عن كتب الخزانة
- ٩٣٩ الابانه فى فقه الناصر
- ٩٣٩ الابانه عن مذهب اهل العدل بحجج من القرآن
- ٩٣٩ الابانه عن المماثله فى الاستدلال لا ثبات النبوه
- ٩٣٩ الابانه فى معرفه اسماء كتب الخزانة
- ٩٣٩ ابانه الصدور فى موقوف ابن اذينه المأثور
- ٩٤٠ ابانه المختار فى ارث الزوجه من ثمن العقار
- ٩٤٠ الابانه المرضيه
- ٩٤٠ ابان حكم الغيبه
- ٩٤٠ الابتداء، كتاب
- ٩٤١ ابتداء دعوه العبيدين و كشف عوارهم
- ٩٤١ ابتداء الدعوه للعبيدين
- ٩٤١ ابتداء فرض الصلاه
- ٩٤١ ابتلاء الاخيار
- ٩٤١ ابتلاء الاولياء
- ٩٤١ ابتلاء عظيم
- ٩٤١ ابتلاء المؤمن-كتاب المؤمن
- ٩٤١ الابتلاء و الاختيار فى مصائب الائمه الاطهار(عليهم السلام)
- ٩٤١ الابتهاج فى اثبات اللذه العقليه لله تعالى
- ٩٤١ الابتهاج فى علم الحساب
- ٩٤١ الابتهاج فى مناسك الحجاج
- ٩٤٢ ايجاد التواريخ فى قواعد النظم التاريخ
- ٩٤٢ ايجاد الشيعه
- ٩٤٣ الابحاث المفيده فى تحصيل العقيده
- ٩٤٣ ابداء البداء(فى حقيقه القدر و القضاء)
- ٩٤٣ ابداء الحق

- ٩٤٣ الابداع
- ٩٤٣ الابداعيه
- ٩٤٣ الابدال
- ٩٤٣ ابدال الادويه
- ٩٤٤ ابداع البدايع
- ٩٤٤ ابداع ما نظم فى الاخلاق و الحكم
- ٩٤٤ ابرام القضاء فى وسع الفضاء
- ٩٤٤ ابراهيم بيگ
- ٩٤٥ ابصار العين فى احوال انصار الحسين(عليه السلام)
- ٩٤٥ ابصار المستبصرين
- ٩٤٥ الابطال كتاب
- ٩٤٥ ابطال احكام النجوم
- ٩٤٥ ابطال احكام التجوم
- ٩٤٥ ابطال الاختيار
- ٩٤٥ ابطال الاختيار
- ٩٤٥ ابطال الاستدلال لاهل الزيغ و الضلال
- ٩٤٥ ابطال التناسخ او بطلان النسخ و المسخ
- ٩٤٦ ابطال التناسخ
- ٩٤٦ ابطال التناسخ
- ٩٤٦ ابطال التناسخ(بثلاثه براهين)
- ٩٤٦ ابطال التناسخ
- ٩٤٦ ابطال التناسخ
- ٩٤٧ ابطال التناسخ
- ٩٤٧ ابطال الثلاثه
- ٩٤٧ ابطال الجبر و التفويض
- ٩٤٧ ابطال دليل الانسداد

- ٩٤٧ ابطال الركن الرابع
- ٩٤٧ ابطال الرؤيه
- ٩٤٧ ابطال الرمل
- ٩٤٧ ابطال الزمان الموهوم (ورد استدلالات السيد
- ٩٤٧ ابطال الزمان الموهوم
- ٩٤٨ ابطال عامل بحديث
- ٩٤٨ ابطال العدد
- ٩٤٩ ابطال القياس
- ٩٤٩ ابطال القياس
- ٩٤٩ ابطال القياس
- ٩٤٩ ابطال الكلام التفسى
- ٩٤٩ ابطال ما نسب الى الاماميه
- ٩٤٩ ابطال مذهب داود بن على اصفهانى
- ٩٤٩ ابطال المساوات
- ٩٤٩ ابطال التجوم
- ٩٥٠ الابل، كتاب
- ٩٥٠ ابليس و جنوده، كتاب
- ٩٥٠ ابن سينا
- ٩٥٠ ابن عفان كى يادگار
- ٩٥٠ الابنتيه عن حقايق الادويه
- ٩٥٠ ابنيه اسكندريه
- ٩٥١ ابواب الجنان
- ٩٥١ ابواب الجنان و بشائر الرضوان
- ٩٥١ ابواب الجنان
- ٩٥١ ابواب الجنان
- ٩٥١ ابواب الجنان

٩٥١	ابواب الجنان
٩٥١	ابواب الجنان المشتمل على رسائل ثمان
٩٥١	ابواب الجته
٩٥٢	ابواب الحكم
٩٥٢	ابواب الخير
٩٥٢	ابواب الزوضات
٩٥٣	ابواب الفرغ عند ضيق المخرج
٩٥٣	ابواب الكنوز
٩٥٣	ابواب المصائب
٩٥٣	الابواب الممهده للمنابر المشيده
٩٥٣	ابواب الهدايه
٩٥٣	ابواب الهدى
٩٥٣	ابواب الهدى و النجاح و منهاج التقى و الصلاح
٩٥٣	ابوذر غفارى
٩٥٣	ابوذر الغفارى
٩٥٣	ابو طالب
٩٥٤	ابو مسلم نامه
٩٥٤	ابه الدرر
٩٥٤	الايات للتمثيل و المحاضرات
٩٥٤	ايات الاعراب
٩٥٥	الايات الخمسينيه
٩٥٥	الايات الفاخره فى فن المناظره
٩٥٥	الاتباع و ترك المرء فى القرآن، كتاب
٩٥٥	الاتباع و المزواجه
٩٥٥	اتحاد اسلام
٩٥٥	اتحاد العاقل و المعقول

- ٩٥٥ اتحاد معاويه بن شريح و ابن ميسره
- ٩٥٥ اتحاد الوجود و الماهيه
- ٩٥٥ اتحاف الاكابر باسناد الدفاتر
- ٩٥٦ اتحاف ذوى الالباب بشوارد لب اللباب
- ٩٥٦ اتصاف الماهيه بالوجود
- ٩٥٦ اتصال سلسله آقا باقر بهبهانى به محمد باقر
- ٩٥٦ اتصالات الكواكب و قراناتها
- ٩٥٧ اتفاق ارسطو و افلاطون
- ٩٥٧ اتفاق صحاح الاثر فى امامه الائمه الاثنى عشر
- ٩٥٧ الاتفاق و الافتراق
- ٩٥٧ الاتقان
- ٩٥٧ اتقان الايمان
- ٩٥٧ اتقان المقال (فى احوال الرجال)
- ٩٥٧ اتمام الحجّه
- ٩٥٧ اتمام الحجّه (فى اثبات وجود القائم الحجّه)
- ٩٥٧ اتمام الحجّه
- ٩٥٨ اتمام التعمه
- ٩٥٨ الاتابه بالاجابه (فى الجواب عن مؤلف فضائل
- ٩٥٨ اثاره الاحزان (فى مصائب سيد شباب أهل
- ٩٥٨ اثبات اصل موضوع اقليدس
- ٩٥٩ اثبات الاله، رساله فى
- ٩٥٩ اثبات الامامه
- ٩٥٩ اثبات امامه الائمه
- ٩٥٩ اثبات امامه ائمه الاطهار فى ضوء العقل و الآيات
- ٩٥٩ اثبات امامه امير المؤمنين عليه السلام
- ٩٥٩ اثبات امامت عبد الله افطح ابن الامام الصادق

- ٩٥٩ اثبات امامه على بن الحسين عليه السلام
- ٩٥٩ اثبات امكان كل متحيز
- ٩٥٩ اثبات الانوار الالهيه
- ٩٦٠ اثبات البداء
- ٩٦٠ اثبات بقاء النفس الانسانيه
- ٩٦٠ اثبات تثليث التوحيد في ثلاث الوتر
- ٩٦٠ اثبات تجريد النفس
- ٩٦٠ اثبات تحريم الغناء
- ٩٦١ اثبات التحسين و التقبيح العقليين
- ٩٦١ اثبات تداخل الاغسال-تداخل الأغسال
- ٩٦١ اثبات التسامح في ادله السنن
- ٩٦١ اثبات تشييع سيد على همداني
- ٩٦١ اثبات تشييع سيد محمّد نوربخش
- ٩٦١ اثبات تقليد الميت
- ٩٦١ اثبات تنجيس المنتجس
- ٩٦١ اثبات التوحيد في ثلاث الوتر
- ٩٦٢ اثبات حدوث الاراده و ابطال ازليتها
- ٩٦٢ اثبات الحدوث الزماني
- ٩٦٢ اثبات حدوث العالم (و وجوده بعد العدم)
- ٩٦٢ اثبات حديث ردّ الشمس
- ٩٦٣ اثبات الرجعه
- ٩٦٣ اثبات الرجعه
- ٩٦٣ اثبات الرجعه
- ٩٦٣ اثبات الرجعه
- ٩٦٣ اثبات الرجعه
- ٩٦٣ اثبات الرجعه

- ٩٦٣ اثبات الرجعه
- ٩٦٣ اثبات الرجعه
- ٩٦٣ اثبات الرجعه
- ٩٦٤ اثبات الرجعه
- ٩٦٤ اثبات الرجعه
- ٩٦٥ اثبات الرجعه
- ٩٦٥ اثبات الرجعه
- ٩٦٥ اثبات الرجعه (و ظهور الحجّه)
- ٩٦٥ اثبات الرجعه
- ٩٦٥ اثبات ردّ الشمس لامير المؤمنين عليه السلام
- ٩٦٥ اثبات رؤيه الجنّ
- ٩٦٥ اثبات سياده الساده الذين فى كشمير
- ٩٦٥ اثبات سياده المنتسب بالام الى بنى هاشم
- ٩٦٥ اثبات شق القمر و جواب منكريه من التصارى
- ٩٦٥ اثبات الشقوق
- ٩٦٦ اثبات الصانع القديم بالبرهان القاطع القويم
- ٩٦٦ اثبات عالم المثال
- ٩٦٦ اثبات عالم المثال
- ٩٦٦ اثبات العزاء من طريق العامه
- ٩٦٧ اثبات العصمه (للائمه الطاهرين عليهم السلام)
- ٩٦٧ اثبات عصمه الائمه عليهم السلام
- ٩٦٧ اثبات عصمه الائمه الطاهرين عليهم السلام
- ٩٦٧ اثبات عصمه الائمه عليهم السلام
- ٩٦٧ اثبات العقل
- ٩٦٨ اثبات اللّوح المحفوظ
- ٩٦٨ اثبات المتعه

- ٩٦٨ اثبات المسح
- ٩٦٩ اثبات التَّبَوُّه الخاصه
- ٩٦٩ اثبات التَّبَوُّه الخاصه
- ٩٦٩ اثبات التَّبَوُّه الخاصه
- ٩٦٩ اثبات التَّبَوُّه الخاصه
- ٩٦٩ اثبات التَّبَوُّه و الامامه
- ٩٦٩ اثبات التَّبَوُّه و الامامه
- ٩٧٠ اثبات الواجب
- ٩٧١ اثبات الواجب تعالى
- ٩٧١ اثبات الواجب تعالى
- ٩٧٢ اثبات الواجب تعالى
- ٩٧٢ اثبات الواجب تعالى-المشارك
- ٩٧٢ اثبات الواجب
- ٩٧٢ اثبات الواجب تعالى
- ٩٧٢ اثبات وجود الجن
- ٩٧٢ اثبات وجود صاحب الزمان عليه السلام
- ٩٧٢ اثبات وجود القائم عليه السلام
- ٩٧٢ اثبات الوصايا
- ٩٧٢ اثبات الوصايه-العقد الثمين فى اثبات وصايه
- ٩٧٣ اثبات الوصيه لامير المؤمنين عليه السلام
- ٩٧٣ اثبات الوصيه لعلى بن ابى طالب عليه السلام
- ٩٧٣ اثبات الوصيه لعلى عليه السلام
- ٩٧٣ اثبات الوصيه
- ٩٧٣ اثبات الوصيه و الرد على منكريها
- ٩٧٣ اثبات الوصيه
- ٩٧٤ اثبات الهداه بالتصوص و المعجزات

- ٩٧٤ اثبات الهيولى
- ٩٧٤ الاثر الجديد(فى تاريخ على بن حسين الشهيد يوم
- ٩٧٤ الاثر الحميد فى تاريخ زيد الشهيد
- ٩٧٤ الاثر الخالد فى اشعار سيدى الوالد
- ٩٧٤ اثره العتره
- ٩٧٤ اثر هزار و يك سخنور
- ٩٧٤ الاثمار
- ٩٧٤ الاثمار الشهيه(فى المنشآت العربيه)
- ٩٧٥ اثنا عشرى تقويم
- ٩٧٥ اثنا عشريات
- ٩٧٥ الاثنا عشريات الخمس
- ٩٧٥ الاثنا عشريات فى المدايح
- ٩٧٥ الاثنا عشريات فى المرآتى-العقود الاثنا
- ٩٧٦ الاثنا عشره
- ٩٧٦ الاثنا عشره
- ٩٧٦ الاثنا عشره
- ٩٧٧ الاثنا عشره(فى الصلاه)
- ٩٧٧ الاثنا عشره(فى الصوم)
- ٩٧٧ الاثنا عشره(فى الطهاره و الصلاه)
- ٩٧٧ الاثنا عشره(فى الطهاره)
- ٩٧٧ الاثنا عشره(فى علاج الوباء و الطاعون)
- ٩٧٧ الاثنا عشره(فى فضائل امير المؤمنين عليه السلام)
- ٩٧٧ الاثنا عشره-مجمع الدرر
- ٩٧٧ الاثنا عشره
- ٩٧٧ الاثنا عشره(فى القبله)
- ٩٧٨ الاثنا عشره(فى مشكلات العلوم الاثنا عشر)

٩٧٨ الاثنا عشرية (في الميراث)
٩٧٨ الاثنا عشرية
٩٧٨ الاثنا عشرية (في شرح بعض الروايات المعضلة و
٩٧٨ الاثنا عشرية في مصائب سادات البرية
٩٧٩ الاثنا عشرية في المواعظ العددية
٩٧٩ اثولوجيا
٩٨٠ الاجاره
٩٨٠ الاجاره، كتاب
٩٨٠ الاجاره، كتاب
٩٨٠ الاجاره، كتاب
٩٨٠ الاجاره، كتاب
٩٨٠ الاجاره، كتاب
٩٨٠ الاجاره، كتاب
٩٨٠ الاجازات، كتاب
٩٨٠ الاجازات، كتاب
٩٨٠ الاجازات، كتاب
٩٨٠ الاجازات، كتاب
٩٨١ الاجازات، رساله
٩٨١ الاجازات، كتاب
٩٨١ الاجازات، كتاب-مجمع الاجازات
٩٨١ الاجازات، كتاب
٩٨١ الاجازات، كتاب
٩٨١ الاجازات، كتاب
٩٨٢ الاجازات، كتاب
٩٨٢ الاجازات، كتاب
٩٨٢ الاجازات، كتاب
٩٨٢ الاجازات، كتاب-سلاسل الروايات

- الاجازات، كتاب - ٩٨٢
- الاجازات، كتاب - ٩٨٢
- الاجازات، كتاب - ٩٨٢
- الاجازات، كتاب - ٩٨٢
- الاجازات، كتاب - ٩٨٢
- الاجازات (لكشف طرق المفازات)، كتاب - ٩٨٢
- الاجازات، كتاب - ٩٨٣
- الاجازات، كتاب - اجازات الزوايه - ٩٨٣
- الاجازات، كتاب - ٩٨٣
- الاجازات، كتاب - ٩٨٣
- الاجازات، كتاب - الشجره المورقه - ٩٨٣
- الاجازات، كتاب - ٩٨٤
- الاجازات، كتاب - ٩٨٤
- الاجازات، كتاب - ٩٨٤
- اجازة ابراهيم بن محمد باقر موسوى قزوینی - ٩٨٤
- اجازة ابراهيم بن حسن دزاق - ٩٨٤
- اجازة محمد ابراهيم بن محمد حسن خراسانی - ٩٨٤
- اجازة ابراهيم بن سليمان قطيفی (معاصر محقق) - ٩٨٤
- اجازة ابراهيم بن علوان (معاصر علامه حلی) - ٩٨٥
- اجازة ابراهيم بن عبد العالی میسی - ٩٨٥
- اجازة ابراهيم بن غياث الدين محمد خوزانی - ٩٨٥
- اجازة محمد ابراهيم بن قاسم کاظمی - ٩٨٦
- اجازة ابو تراب قزوینی معروف به ميرزا آقا - ٩٨٦
- اجازة ابو تراب بن ابو القاسم موسوى خوانساری - ٩٨٦
- اجازة ابو الحسن بن محمد طاهر شريف عاملی - ٩٨٦
- اجازة ابو عبد الله عجمی (-٣٩٠ ق) - ٩٨٦

- اجازة ابو غالب زراری ۹۸۶
- اجازة ابو الفتوح رازی ۹۸۷
- اجازة ابو القاسم موسوی استرآبادی میرفندرسکی ۹۸۷
- اجازة میرزا ابو القاسم بن حسن قمی محقق ۹۸۷
- اجازة ابو القاسم بن حسن معروف به حجّت، نوّه ۹۸۷
- اجازة ابو القاسم بن محمد جرفادقانی ۹۸۸
- اجازة ابو محمد معروف به بایزید بسطامی ثانی ۹۸۸
- اجازة ابو الولی بن شاه محمود انجوی شیرازی ۹۸۸
- اجازة احمد شبستری نجفی ۹۸۸
- اجازة سید احمد بن ابراهیم موسوی تهرانی ۹۸۸
- اجازة احمد بن اسماعیل جزائری، صاحب قلاند ۹۸۸
- اجازة محیی الدین احمد بن تاج الدین میسی ۹۸۸
- اجازة احمد بن حسن بحرانی دمستانی ۹۸۸
- اجازة احمد بن زین الدین احسائی (۱۲۴۱ ق) ۹۸۸
- اجازة احمد بن شکر نجفی ۹۸۹
- اجازة احمد بن صالح سیبی قسینی ۹۸۹
- اجازة احمد بن عبد الله خوانساری ۹۸۹
- اجازة جمال الدین احمد بن علی عاملی عینائی ۹۸۹
- اجازة احمد بن لطف علی مغانی تبریزی ۹۸۹
- اجازة احمد بن محمد تونی ۹۹۰
- اجازة جمال الدین احمد بن محمد بن حدّاد ۹۹۰
- اجازة شهاب الدین احمد بن محمد بن خاتون ۹۹۰
- اجازة احمد بن محمد بن زهرة حسینی حلی ۹۹۰
- اجازة احمد بن محمد موصلی ۹۹۰
- اجازة ابو غالب احمد بن محمد زراری ۹۹۰
- اجازة ابو العباس احمد بن محمد سیبعی معروف ۹۹۰

- اجازة جمال الدين ابو العباس احمد بن محمد بن ٩٩٠
- اجازة نظام الدين احمد بن محمد معصوم ٩٩١
- اجازة احمد بن محمد مهدي شريف اصفهاني ٩٩١
- اجازة احمد بن محمد مهدي نراقي ٩٩١
- اجازة احمد بن نعمه الله ابن خاتون عاملي ٩٩٢
- اجازة اسد الله بن اسماعيل كاظمي ٩٩٢
- اجازة اسد الله بن محمد باقر موسوي اصفهاني ٩٩٢
- اجازة اسد الله بن عبد الله بروجردي ٩٩٢
- اجازة محمد امين بن محمد علي كاظمي ٩٩٢
- اجازة محمد باقر وحيد بهبهاني (١٢٠٦ ق) ٩٩٢
- اجازة محمد باقر بن محمد باقر هزار جريبي ٩٩٣
- اجازة محمد باقر بن محمد تقى مجلسي ٩٩٣
- اجازة حجه الاسلام سيد محمد باقر شفتي ٩٩٧
- اجازة محمد باقر بن محمد تقى تهراني ٩٩٨
- اجازة محمد باقر بن محمد تقى موسوي ٩٩٨
- اجازة محمد باقر بن محمد حسن قائني بيرجندی ٩٩٨
- اجازة محمد باقر بن محمد حسين نيشابوري ٩٩٨
- اجازة محمد باقر بن زين العابدين خوانساري ٩٩٨
- اجازة محمد باقر بن شمس الدين محمد حسيني ٩٩٨
- اجازة محمد باقر بن محمد مؤمن محقق سبزوري ٩٩٩
- اجازة بدر بن حسن بن حسين ٩٩٩
- اجازة محمد تقى بن حسين على هروي ٩٩٩
- اجازة محمد تقى بن محب على (١٣٣٨ ق)، ٩٩٩
- اجازة محمد تقى بن محمد معروف به ملا ١٠٠٠
- اجازة محمد تقى صوفي بن مظفر رب آبادي ١٠٠٠
- اجازة محمد تقى صاحب حاشيه بر معالم ١٠٠٠

- اجازة محمد تقی بن مقصود علی اصفهانی، ۱۰۰۰
- اجازة محمد تقی بن محمد مومن حسینی قزوینی ۱۰۰۰
- اجازة نجم الدین ابو القاسم جعفر بن حسن محقق ۱۰۰۱
- اجازة جعفر بن حسین شوشتری (۱۳۰۳ ق) ۱۰۰۱
- اجازة شیخ جعفر بن خضر جناحی (۱۲۲۸ ق) ۱۰۰۱
- اجازة محمد جعفر بن محمد صفی فارسی ۱۰۰۲
- اجازة محمد جعفر بن عبد الله كمره ای اصفهانی ۱۰۰۲
- اجازة نجم الدین جعفر بن محمد بن نما ۱۰۰۲
- اجازة جعفر بن محمد عاملی ۱۰۰۲
- اجازة محمد جواد بن محمد تقی ملا کتاب ۱۰۰۲
- اجازة جواد بن حسین نجف نجفی ۱۰۰۲
- اجازة محمد جواد اصفهانی شاگرد صاحب جواهر ۱۰۰۲
- اجازة جواد بن سعد الله كاظمی شاگرد شیخ ۱۰۰۲
- اجازة محمد جواد بن محمد حسینی شقرائی ۱۰۰۳
- اجازة میرزا حبیب الله بن محمد علی رشتی ۱۰۰۳
- اجازة حسام الدین بن جمال الدین بن طریح ۱۰۰۳
- اجازة حسام الدین محمود بن درویش علی حلی ۱۰۰۳
- اجازة شاه الدین حسن حناب آستانة شریفة ۱۰۰۴
- اجازة سید حسن حفید اکرم حسینی ۱۰۰۴
- اجازة حسن بن احمد نحوی ابو علی فارسی ۱۰۰۴
- اجازة سید حسن بن احمد کاشانی ۱۰۰۴
- اجازة حسن بن اسد الله دزفولی کاظمی ۱۰۰۴
- اجازة محمد حسن بن محمد باقر صاحب جواهر ۱۰۰۴
- اجازة حسن بن جعفر کاشف الغطاء ۱۰۰۵
- اجازة ابو محمد حسن بن ابو علی حسن سائزوری ۱۰۰۵
- اجازة حسن بن حسین دوریستی ۱۰۰۵

- اجازة تاج الدين حسن بن حسين سرايشنوی - ۱۰۰۵
- اجازة حسن بن حمزة موسوی نجفی - ۱۰۰۷
- اجازة جمال الدين ابو منصور حسن بن شهيد ثاني - ۱۰۰۷
- اجازة حسن بن سليمان حلی، شاگرد شهيد اول - ۱۰۰۷
- اجازة حسن بن عبد الحسين حسینی معروف به - ۱۰۰۷
- اجازة حسن بن علي حسینی مدرّس - ۱۰۰۷
- اجازة محمد حسن بن عبد الله مامقانی - ۱۰۰۷
- اجازة تاج الدين حسن بن محمد استرابادی - ۱۰۰۷
- اجازة محمد حسن بن محمود معروف به ميرزای - ۱۰۰۸
- اجازة حسن بن نور الدين حسینی شفتی - ۱۰۰۸
- اجازة ابو محمد حسن بن هادی برادرزاده سيد - ۱۰۰۸
- اجازة محمد حسن آل ياسين كاظمی - ۱۰۰۹
- اجازة حسن بن يوسف بن علي بن مطهر علامه - ۱۰۰۹
- اجازة حسن بن يوسف مناری - ۱۰۱۱
- اجازة حسن علي بن عبد الله شوشتری اصفهانی - ۱۰۱۱
- اجازة ابو عبد الله حسين - ۱۰۱۱
- اجازة محمد حسين اردکانی (-۱۳۰۲ ق) - ۱۰۱۱
- اجازة محمد حسين سبزواری - ۱۰۱۱
- اجازة محمد حسين قزوینی - ۱۰۱۱
- اجازة حسين نيشابوری (-ح ۱۰۸۰ ق) - ۱۰۱۱
- اجازة حسين بن ابراهيم تبریزی قزوینی - ۱۰۱۱
- اجازة حسين بن ابي القاسم موسوی (-۱۱۹۱ ق) - ۱۰۱۲
- اجازة محمد حسين بن ابو محمد بغمجی - ۱۰۱۲
- اجازة ابو عبد الله حسين بن احمد بن خالویة - ۱۰۱۲
- اجازة حسين بن محمد تقی نوری (-۱۳۲۰ ق) - ۱۰۱۲
- اجازة حسين بن حسن گیلانی لنبانی - ۱۰۱۳

- اجازة حسين بن حسن کرکی (۱۰۰۱ ق) ۱۰۱۳
- اجازة حسين بن حسن عاملی مشغری ۱۰۱۳
- اجازة محمد حسين بن حسن عاملی میسی ۱۰۱۳
- اجازة حسين بن حيدر کرکی عاملی ۱۰۱۳
- اجازة حسين بن حيدر بن قمر کرکی ۱۰۱۳
- اجازة حسين بن خليل تهرانی (۱۳۲۶ ق) ۱۰۱۴
- اجازة حسين بن دلدار علی (۱۲۷۳ ق) ۱۰۱۴
- اجازة حسين بن محمد رضا بن بحر العلوم ۱۰۱۴
- اجازة حسين بن زين العابدين مازندرانی ۱۰۱۵
- اجازة تاج الدين حسين بن شمس الدين ۱۰۱۵
- اجازة محمد حسين بن محمد صالح خاتون آبادی ۱۰۱۵
- اجازة عز الدين حسين بن عبد الصمد عاملی ۱۰۱۵
- اجازة حسين بن عداد ۱۰۱۶
- اجازة حسين بن کمال الدين علی واسطی ۱۰۱۶
- اجازة عز الدين حسين بن علی عاملی عینائی ۱۰۱۶
- اجازة حسين بن علی حسینی کوهکمری ۱۰۱۶
- اجازة محمد حسين بن محمد علی شهرستانی ۱۰۱۷
- اجازة حسين بن فادار ۱۰۱۷
- اجازة حسين بن جمال الدين محمد محقق ۱۰۱۷
- اجازة حسين بن محمد بن عصفور درازی بحرانی ۱۰۱۷
- اجازة حسين بن محمد ماحوزی بحرانی ۱۰۱۷
- اجازة حسين بن محمد حسینی کوهکمری ۱۰۱۷
- اجازة حسين بن محمد بارباری سنسی بحرانی ۱۰۱۸
- اجازة حسين بن محمد بلادی ۱۰۱۸
- اجازة حسين بن هاشم کاظمی (۱۳۰۸ ق) ۱۰۱۸
- اجازة جمال الدين حسين بن هبه الله بن رطبه ۱۰۱۸

- اجازة حمزه بن سلطان محمد قائني ١٠١٨
- اجازة حيدر بن علاء الدين حسيني بيروي (يا) ١٠١٨
- اجازة حيدر علي بن عزيز الله (ح-١٢٢٠ ق) ١٠١٩
- اجازة خضر بن شلال عفاوي (-١٢٥٥ ق) ١٠١٩
- اجازة دلدار علي بن محمد نقوي (١١٦٦- ١٠١٩
- اجازة راضي بن محمد آل شيخ خضر نجفي ١٠١٩
- اجازة ربيع بن جمعه عبري ١٠١٩
- اجازة محمد رحيم بن محمد بروجردي ١٠١٩
- اجازة محمد رضا بن بحر العلوم (-١٢٥٣ ق) ١٠١٩
- اجازة رضى الدين بن محمد موسوي عاملي مكي ١٠٢٠
- اجازة محمد رفيع بن عبد المحمد كوارى كزازی ١٠٢٠
- اجازة زين الدين بن علي بن احمد شامي عاملي ١٠٢٠
- اجازة زين العابدين بن ابو القاسم موسوي ١٠٢١
- اجازة زين العابدين بن حسين بن سيد محمد ١٠٢١
- اجازة زين العابدين بن مسلم بارفروش ١٠٢١
- اجازة زين العابدين بن نور الدين حسيني ١٠٢١
- اجازة معين الدين سالم بن بدران مازني ١٠٢٢
- اجازة محمد سعيد بن يوسف دينوري قراچه ١٠٢٢
- اجازة محمد سعيد بن محمد مفيد قمى ملقب به ١٠٢٢
- اجازة سليمان بن عبد الله ماحوزي (-١١٢١ ق) ١٠٢٢
- اجازة ابو الفضل شاذان بن جيرئيل قمى ١٠٢٣
- اجازة شفيع بن علي اكبر موسوي چابلقى ١٠٢٣
- اجازة شمس الدين محمد كشميري ١٠٢٣
- اجازة محمد صادق شريف اصفهاني ١٠٢٣
- اجازة محمد صادق نيشابورى ١٠٢٣
- اجازة محمد صادق بن محمد تنكابنى ١٠٢٣

- اجازة محمد صادق بن مهدي طباطبائي ۱۰۲۳
- اجازة محمد صالح هروي، شاگرد حژ عاملی ۱۰۲۳
- اجازة حسام الدين محمد صالح بن احمد ۱۰۲۴
- اجازة صالح بن عبد الكريم بحراني ۱۰۲۴
- اجازة محمد صالح بن عبد الواسع حسيني خاتون ۱۰۲۴
- اجازة صدر الحكماء صدر الدين حسيني دشتكي ۱۰۲۴
- اجازة صفی الدين بن فخر الدين طريحي ۱۰۲۴
- اجازة محمد طاهر دزفولي (-پس از ۱۳۲۰ ق) ۱۰۲۵
- اجازة محمد طاهر بن محمد حسين شيرازي ۱۰۲۵
- اجازة محمد عباس بن علي اكبر لكهنوي ۱۰۲۵
- اجازة عبد الباقي بن محمد حسين حسيني خاتون ۱۰۲۵
- اجازة عبد الحسين بن علي تهراني (-۱۲۸۶ ق) ۱۰۲۵
- اجازة جلال الدين عبد الحميد بن فخار موسوي ۱۰۲۵
- اجازة نظام الدين عبد الوهاب استرآبادي ۱۰۲۵
- اجازة كمال الدين عبد الرحمان بن محمد ۱۰۲۶
- اجازة ابو الفضل عبد الزحيم بن احمد بن اخوه ۱۰۲۶
- اجازة عبد الرحيم شوشتری (-۱۳۱۳ ق) ۱۰۲۶
- اجازة عبد السميع بن فياض اسدي ۱۰۲۶
- اجازة عبد العالي بن نور الدين علي كركي ۱۰۲۶
- اجازة عبد العزيز بن احمد صافي ۱۰۲۶
- اجازة عبد علي بن محمد قاروني خطي بحراني ۱۰۲۷
- اجازة عبد علي بن محمد خمایسي ۱۰۲۷
- اجازة غياث الدين عبد الكريم بن احمد بن طلوس ۱۰۲۷
- اجازة عبد الله بن ابو القاسم بهبهاني ۱۰۲۷
- اجازة ابو محمد عبد الله بن جعفر عياشي ۱۰۲۷
- اجازة عبد الله بن حسين شوشتری (-۱۰۲۱ ق) ۱۰۲۷

- اجازة ابو طالب عبد الله بن حمزه شارحي مشهدي - ١٠٢٧
- اجازة عبد الله بن محمد رضا شبر حسيني كاظمي - ١٠٢٧
- اجازة عبد الله بن صالح سماهيجي (-١١٣٥ ق) - ١٠٢٨
- اجازة عبد الله بن علي بلادي بحراني - ١٠٢٨
- اجازة عبد الله بن محمد شعرمات عاملي - ١٠٢٨
- اجازة مجد الدين عبد الله بن محمود بلدجي - ١٠٢٨
- اجازة شهاب الدين عبد الله بن محمود شوشتری - ١٠٢٩
- اجازة عبد الله بن نور الدين موسوي جزائري - ١٠٢٩
- اجازة عبد المطلب بن مرتضى حسيني - ١٠٢٩
- اجازة رضى الدين عبد الملك بن اسحاق واعظ - ١٠٢٩
- اجازة عبد التبي قزويني - ١٠٢٩
- اجازة عبد التبي بن سعد جزائري (-١٠٢١ ق) - ١٠٢٩
- اجازة عبد الواحد بن محمد بوراني - ١٠٢٩
- اجازة عبد الهادي شليله همداني - ١٠٢٩
- اجازة ابو الفتح عثمان بن جنى نحوي (-٣٩٢ ق) - ١٠٢٩
- اجازة عدنان بن شبر (-١٣٤٠ ق) - ١٠٣٠
- اجازة جمال الدين عطاء الله بن فضل الله حسيني - ١٠٣٠
- اجازة علي بن احمد بن حجه، پدر شهيد ثاني - ١٠٣٠
- اجازة صدر الدين علي بن احمد حسيني دشتكي - ١٠٣٠
- اجازة علي بن تاج الدين انصاري - ١٠٣٠
- اجازة علي بن جعفر قدمي بحراني (-١١٣١ ق) - ١٠٣٠
- اجازة شرف الدين علي بن جمال الدين - ١٠٣١
- اجازة شرف الدين علي بن حجه الله شولستاني - ١٠٣١
- اجازة زين الدين علي بن حسان رهمي (يا) - ١٠٣١
- اجازة ميرزا علي آقا شيرازي (-١٣٥٥ ق) - ١٠٣١
- اجازة علي بن حسن آل سليمان بحراني - ١٠٣١

- اجازة زين الدين علي بن حسن استرابادي(ح)----- ١٠٣٢
- اجازة زين الدين علي بن حسن بن محمد خازن----- ١٠٣٢
- اجازة نور الدين علي بن حسين موسوى عاملى پدر----- ١٠٣٢
- اجازة كمال الدين علي بن حسين بن حماد ليثى----- ١٠٣٢
- اجازة نور الدين علي بن حسين كركى----- ١٠٣٣
- اجازة علي بن حسين عاملى جامعى----- ١٠٣٣
- اجازة ابو الحسن علي بن حسين بن موسى بن----- ١٠٣٤
- اجازة علي بن حسين بحراني----- ١٠٣٤
- اجازة شريف مرتضى علم الهدى ابو القاسم علي----- ١٠٣٤
- اجازة علي بن خليل تهرانى(١٢٩٦ ق)----- ١٠٣٤
- اجازة علي بن رضا بن بحر العلوم(١٢٩٨ ق)----- ١٠٣٥
- اجازة علي بن زين الدين معروف به شيخ علي----- ١٠٣٥
- اجازة زين الدين علي بن سليمان قدمى بحراني----- ١٠٣٥
- اجازة زين الدين علي بن عبد العالى معروف به----- ١٠٣٥
- اجازة علي بن طيب جزائرى(١٢٨٣ ق)----- ١٠٣٥
- اجازة ركن الدين علي بن علي تميمى نيشابورى----- ١٠٣٦
- اجازة بهاء الدين ابو الحسن علي بن عيسى اربلى----- ١٠٣٦
- اجازة علي بن محمد علي طباطبايى----- ١٠٣٦
- اجازة شيخ علي(١١٠٤ ق)،صاحب----- ١٠٣٧
- اجازة علي بن محمد بن حسن بن شهيد ثانى----- ١٠٣٧
- اجازة علي بن محمد بن حسينى قمى----- ١٠٣٧
- اجازة رضى الدين علي بن محمد نيلى----- ١٠٣٧
- اجازة علي بن محمد محلى(٨٥٥ ق)----- ١٠٣٧
- اجازة نصير الدين علي بن محمد كاشانى----- ١٠٣٧
- اجازة علي بن محمد بياضى نباطى(٨٧٧ ق)----- ١٠٣٧
- اجازة نجيب الدين علي بن محمد بن مكى----- ١٠٣٨

- اجازة رضى الدين على بن موسى بن طاوس ۱۰۳۸
- اجازة على بن هلال جزائرى ۱۰۳۸
- اجازة على بن هلال كركى (-پس از ۹۸۴ ق) ۱۰۳۸
- اجازة على بن يحيى خياط سوراوى ۱۰۳۹
- اجازة على بن يوسف بن مطهر حلى (برادر علامه ۱۰۳۹
- اجازة على بن يونس ۱۰۳۹
- اجازة محمد على بن محمد حسن خوانسارى ۱۰۳۹
- اجازة محمد على بن محمد حسين شهرستانى ۱۰۳۹
- اجازة على محمد بن محمد بن دلدار على نقوى ۱۰۳۹
- اجازة على نقى بن حسن بن محمد مجاهد ۱۰۳۹
- اجازة فتح الله شيخ الشريعة بن محمد جواد ۱۰۴۰
- اجازة فخر الدين طريحي (-۱۰۸۵ ق) صاحب ۱۰۴۰
- اجازة ضياء الدين فضل الله بن على راوندى ۱۰۴۰
- اجازة زين الدين قاسم بن محسن ۱۰۴۰
- اجازة محمد قاسم بن محمد مشهدى ۱۰۴۰
- اجازة محمد قاسم بن محمد نجفى ۱۰۴۱
- اجازة قاسم بن محمد كاظمى (-۱۱۰۰ ق) ۱۰۴۱
- اجازة كاظم بن قاسم حسيني رشتى ۱۰۴۱
- اجازة لطف الله شيرازى ۱۰۴۱
- اجازة ماجد بن جمال الدين محمد حسيني ۱۰۴۱
- اجازة ماجد بن هاشم حسيني (-۱۰۲۸ ق) ۱۰۴۱
- اجازة محسن بن مرتضى فيض كاشانى ۱۰۴۱
- اجازة محسن بن عبد الكريم امين عاملى ۱۰۴۲
- اجازة محمد محسن بن على تهرانى ۱۰۴۲
- اجازة محمد فاضل شراييانى (-۱۳۲۲ ق) ۱۰۴۲
- اجازة محمد بن ابى البركات يمانى ۱۰۴۲

- اجازة محمد بن ابى طالب استرابادى ----- ١٠٤٢
- اجازة شمس الدين محمد بن احمد علوى ----- ١٠٤٣
- اجازة محمد بن احمد جزائرى ----- ١٠٤٣
- اجازة شيخ القميين ابو الحسن محمد بن احمد ----- ١٠٤٣
- اجازة شمس الدين محمد بن احمد سيبى ----- ١٠٤٣
- اجازة محمد بن احمد صهيونى ----- ١٠٤٣
- اجازة محمد بن احمد بن خاتون عاملى ----- ١٠٤٣
- اجازة جلال الدين محمد بن اسعد دوانى ----- ١٠٤٣
- اجازة محمد بن محمد باقر فاضل ايروانى ----- ١٠٤٤
- اجازة نجيب الدين محمد بن جعفر بن نما ----- ١٠٤٤
- اجازة شمس الدين محمد بن حامد حسيني ----- ١٠٤٤
- اجازة محمد بن حسن مدقق شيروانى ----- ١٠٤٤
- اجازة بهاء الدين محمد بن حسن اصفهانى ----- ١٠٤٤
- اجازة ابو جعفر محمد بن حسن بن زين الدين ----- ١٠٤٥
- اجازة ابو جعفر محمد بن حسن بن على طوسى ----- ١٠٤٥
- اجازة محمد بن حسن حرّ عاملى (-١١٠٤ ق) ----- ١٠٤٥
- اجازة شمس الدين محمد بن حسن علوى ----- ١٠٤٥
- اجازة محمد بن بهاء الدين عاملى ----- ١٠٤٦
- اجازة فخر المحققين ابو طالب محمد بن علامه ----- ١٠٤٦
- اجازة بهاء الدين محمد بن حسين بن عبد الصمد ----- ١٠٤٧
- اجازة سلطان العلماء محمد بن دلدار على نقوى ----- ١٠٤٨
- اجازة محمد بن رجب على تهرانى ----- ١٠٤٩
- اجازة محمد بن محمد زمان كاشانى ----- ١٠٤٩
- اجازة محمد بن سعد مقابى بخرانى ----- ١٠٤٩
- اجازة محمد بن سليمان تنكابنى (-پس از ----- ١٠٤٩
- اجازة محمد بن صالح غرورى ----- ١٠٤٩

- اجازة محمد بن عبد الفتاح تنكابنی معروف به ۱۰۴۹
- اجازة ابو جعفر محمد بن عبد الله حمیری ۱۰۵۰
- اجازة محیی الدین ابو حامد محمد بن عبد الله بن ۱۰۵۰
- اجازة محمد بن عبد الوهاب همدانی (-پس از ۱۰۵۰
- اجازة محمد بن علی حسینی استرآبادی ۱۰۵۰
- اجازة محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی ۱۰۵۰
- اجازة محمد بن علی مقابی بحرانی ۱۰۵۱
- اجازة ظهیر الدین محمد بن علی عینائی ۱۰۵۱
- اجازة محمد بن علی موسوی (-۱۰۰۹ ق) ۱۰۵۱
- اجازة محمد بن علی بن خزعل حسینی ۱۰۵۱
- اجازة رشید الدین محمد بن علی بن شهر آشوب ۱۰۵۱
- اجازة ابو الخیر محمد بن علی بن طی ۱۰۵۱
- اجازة محمد بن علی بن عبد التبی مقابی ۱۰۵۱
- اجازة شمس الدین محمد بن علی بن خاتون ۱۰۵۲
- اجازة محمد بن قاسم برزهی بیهقی ۱۰۵۲
- اجازة تاج الدین محمد بن قاسم دیباجی (-) ۱۰۵۲
- اجازة محمد بن محمد بن زهرة حسینی ۱۰۵۲
- اجازة محمد بن محمد بن علی آملی ۱۰۵۲
- اجازة محمد بن محمد بن قاسم حسینی ۱۰۵۳
- اجازة محمد بن محمد چکنی کزازی ۱۰۵۳
- اجازة ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان، شیخ ۱۰۵۳
- اجازة شمس الدین محمد بن محمد معروف به ۱۰۵۳
- اجازة محمد بن مطرف حسنی ۱۰۵۳
- اجازة محمد بن معصوم رضوی معروف به سید ۱۰۵۳
- اجازة ابو عبد الله محمد بن مکی شهید اول ۱۰۵۳
- اجازة صدر الدین واعظ، محمد بن غیاث الدین ۱۰۵۴

- اجازة محمد بن موسى بن حسين بن عود - ١٠٥٤
- اجازة محمد بن يحيى بن قاسم - ١٠٥٤
- اجازة محمد بن يوسف بن علي بن كنبار بلادي - ١٠٥٤
- اجازة محمود بن علي ميبدى (يا ميمندى) - ١٠٥٥
- اجازة محمود بن علي حمصى - ١٠٥٥
- اجازة محمود بن محمد بن علي بن حمزة - ١٠٥٥
- اجازة محيى الدين بن احمد بن تاج الدين ميسى - ١٠٥٥
- اجازة مرتضى بن محمد امين انصارى - ١٠٥٥
- اجازة شاه مرتضى بن محمد مؤمن كاشانى - ١٠٥٥
- اجازة معزّ الدين محمد بن جعفر اصفهانى - ١٠٥٥
- اجازة مفلح بن حسن صيمرى - ١٠٥٦
- اجازة فاضل مقداد بن عبد الله سيورى - ١٠٥٦
- اجازة محمد مقيم بن محمد باقر اصفهانى - ١٠٥٦
- اجازة شرف الدين محمد مكى (از اعقاب شهيد - ١٠٥٦
- اجازة غياث الدين منصور بن صدر الدين محمد - ١٠٥٦
- اجازة منصور بن محمد حسيني طالقانى - ١٠٥٧
- اجازة مير محمد مؤمن بن دوست محمد حسيني - ١٠٥٧
- اجازة محمد مهدي بن محمد ابراهيم كلباسى - ١٠٥٧
- اجازة محمد مهدي بن ابى القاسم موسوى - ١٠٥٧
- اجازة محمد مهدي بن حسن بن احمد حسيني - ١٠٥٨
- اجازة محمد مهدي بن محمد صالح فتونى - ١٠٥٨
- اجازة مهدي بن علي بن جعفر كاشف الغطاء - ١٠٥٨
- اجازة مهدي بن علي اكبر ققى - ١٠٥٩
- اجازة مهدي بن علي غريفى بحراني - ١٠٥٩
- اجازة بحر العلوم محمد مهدي بن مرتضى - ١٠٥٩
- اجازة محمد مهدي شهيد بن هدايت الله موسوى - ١٠٥٩

- اجازة ميرزا محمد بن علي جزائري ١٠٦٠
- اجازة ناصر حسين بن حامد حسين موسوي ١٠٦٠
- اجازة ناصر بن حسين خطيب نجفي ١٠٦٠
- اجازة محمد نبي بن محمد رحيم گنابادي (مجاز) ١٠٦٠
- اجازة نجم الحسن رضوي لكهنوي ١٠٦٠
- اجازة نعمه الله علي بن احمد بن خاتون عاملي ١٠٦٠
- اجازة نعمه الله بن عبد الله موسوي جزائري ١٠٦١
- اجازة نوح بن قاسم جعفري (-١٣٠٠ ق) ١٠٦١
- اجازة نور الدين علي موسوي (-١٠٦٨ ق) برادر ١٠٦١
- اجازة نور الدين محمد بن مرتضى كاشاني (نواده) ١٠٦١
- اجازة هادي بن مرتضى بن محمد مؤمن ١٠٦١
- اجازة محمد هاشم بن زين العابدين موسوي ١٠٦٢
- اجازة هاشم بن حسين احسائي ١٠٦٢
- اجازة رضی الدين عميد الرؤسا ابو منصور هبه الله ١٠٦٢
- اجازة ياسين بن علي بحراني ١٠٦٢
- اجازة نجيب الدين يحيى بن احمد حلي هذلي ١٠٦٣
- اجازة ابو زكريا يحيى بن حسن هذلي ١٠٦٣
- اجازة يحيى بن حسين بن عشره (يا عشيره) بن ١٠٦٣
- اجازة يحيى بن محمد بحراني قطيفي ١٠٦٣
- اجازة يوسف بن احمد بن عصفور درازي بحراني ١٠٦٣
- الاجازة الشاملة للسيدة الفاضله ١٠٦٤
- اجبار الزوج (علي الانفاق و مع العجز علي) ١٠٦٤
- الاجتزاء بالوضوء الناقص بعد زوال العذر ١٠٦٤
- اجتماع الامر و التهي ١٠٦٤
- اجتماع الامر و التهي ١٠٦٥
- اجتماع الامر و التهي ١٠٦٥

١٠٦٩	الاجتهاد و التقليد
١٠٦٩	الاجتهاد و التقليد
١٠٦٩	الاجتهاد و التقليد
١٠٦٩	الاجتهاد و التقليد
١٠٦٩	الاجتهاد و التقليد
١٠٦٩	الاجتهاد و التقليد
١٠٦٩	الاجتهاد و التقليد
١٠٦٩	الاجتهاد و التقليد
١٠٦٩	الاجتهاد و التقليد
١٠٦٩	الاجتهاد و التقليد
١٠٧٠	الاجتهاد و التقليد
١٠٧٠	الاجتهاد و التقليد
١٠٧٠	الاجتهاد و التقليد
١٠٧٠	الاجتهاد و الصحابه
١٠٧٠	الاجتهاديه
١٠٧١	الاجتهاديه
١٠٧١	اجداد الائمه و عدم اشتراط اسلامهم
١٠٧١	اجراء الخيل
١٠٧١	الاجرام العلويه
١٠٧١	الاجره على العبادات و جواز اخذها،رساله في
١٠٧١	الاجروميه الجديده
١٠٧١	الاجزاء
١٠٧١	الاجزاء
١٠٧١	الاجزاء
١٠٧١	الاجزاء
١٠٧٢	الاجزاء

- ١٠٧٢ اجزاء حج من ادرك المشعرين بحكم العامه
- ١٠٧٢ اجزاء المشعر الحرام اضطرارا في تماميه الحج
- ١٠٧٢ اجزاء العلوم
- ١٠٧٢ اجزاء القضيه
- ١٠٧٣ الاجزاء المحموله على الماهيته
- ١٠٧٣ الاجماع, رساله في
- ١٠٧٣ الاجماع
- ١٠٧٤ الاجوبه (عن المسائل العشره):
- ١٠٧٤ اجوبه الاجوبه
- ١٠٧٤ الاجوبه الاسراريه عن الاسئله السميئيه
- ١٠٧٤ الاجوبه الاسراريه عن الاسئله العرفانيه
- ١٠٧٤ الاجوبه الاسراريه عن الاسئله القميئه
- ١٠٧٤ الاجوبه الاسراريه عن المسائل الاثنى عشره
- ١٠٧٤ اجوبه تحفه الاحباب
- ١٠٧٤ الاجوبه الحائريه عن الاسئله البغداديه
- ١٠٧٥ الاجوبه الحائريه (في انتصار مذهب الجعفريه)
- ١٠٧٥ الاجوبه الرشيقه عن الاسئله الدقيقه
- ١٠٧٥ الاجوبه الزاهره
- ١٠٧٥ الاجوبه الشافيه
- ١٠٧٥ الاجوبه العليه (للمسائل المسقطيه)
- ١٠٧٥ الاجوبه الفاخره (في ردّ الاشاعره)
- ١٠٧٦ اجوبه المسائل
- ١٠٧٧ الاحتجاج
- ١٠٧٧ الاحتجاج (على اهل اللجاج)
- ١٠٧٧ الاحتجاج
- ١٠٧٧ الاحتجاج (لنيّوه النبي صلى الله عليه و آله)

- ١٠٧٧ الاحتجاج (في الامامه) -
- ١٠٧٧ الاحتجاج (لعمربن عباد و نصره مذهبه) -
- ١٠٧٧ الاحتجاج لكل ما انفردت به الاماميه -
- ١٠٧٧ الاحتجاج (في الامامه) -
- ١٠٧٧ الاحتجاج (في مسائل الاحتجاج) -
- ١٠٧٨ الاحتجاج (في الامامه) -
- ١٠٧٨ الاحتجاج -
- ١٠٧٨ الاحتجاج (في امامه امير المؤمنين (عليه السلام) -
- ١٠٧٨ الاحتجاج (في الطلاق) -
- ١٠٧٨ الاحتجاج (في علم الكلام و اثبات الاصول) -
- ١٠٧٩ الاحتجاج (على اليهود و النصارى) -
- ١٠٧٩ احتجاج الشيعة (على زيد بن ثابت في الفرائض) -
- ١٠٧٩ الاحتجاج العلوى -
- ١٠٧٩ احتجاج المخالفين (على امامه امير المؤمنين «ع») -
- ١٠٧٩ احتجاج المعجزه -
- ١٠٧٩ احتجاجات -
- ١٠٧٩ الاحتجاجيه، الرساله -
- ١٠٧٩ الاحتراز -
- ١٠٧٩ احتراق بمب -
- ١٠٨٠ الاحتساب -
- ١٠٨٠ الاحتياطات اللازمه العمل -
- ١٠٨٠ الاحتياطيه، الرساله -
- ١٠٨٠ الاحجار -
- ١٠٨١ الاحجار -
- ١٠٨١ الاحجار الشداد (و السيوف الحداد في ابطال جواهر) -
- ١٠٨١ الاحداث، كتاب -

- ١٠٨١ الاحراز المجريه
- ١٠٨١ الاحراز و الادعيه و الاعواذ
- ١٠٨١ احزان الشيعة
- ١٠٨١ الاحزان فى خير انسان
- ١٠٨١ الاحساب و الانساب
- ١٠٨١ احسن الاثر
- ١٠٨١ احسن الاثر فيمن ادركناه فى القرن الرابع عشر
- ١٠٨٢ احسن الاخبار (فى فضائل الكزار)
- ١٠٨٢ احسن الاقوال (فيما هو الراجح بالالفاظ عند تعارض
- ١٠٨٢ احسن التعاليم
- ١٠٨٢ احسن التفاسير
- ١٠٨٣ احسن التقريبات
- ١٠٨٣ احسن التقويم
- ١٠٨٤ احسن العطيّه (فى شرح الالفية الشهيديه)
- ١٠٨٤ احسن الغنائم (فى شرح شواهد ابن الناطم)
- ١٠٨٤ احسن القصائد
- ١٠٨٤ احسن القصص
- ١٠٨٤ احسن القصص
- ١٠٨٤ احسن القصص (و دافع الغصص)
- ١٠٨٤ احسن الكبار (فى مناقب الائمه الاطهار)
- ١٠٨٥ احسن الكلام
- ١٠٨٥ احسن المحاسبات
- ١٠٨٥ احسن المراسلات
- ١٠٨٥ احسن المقال
- ١٠٨٦ احسن المواعظ
- ١٠٨٦ احسن الوديعه (فى تراجم مشاهير مجتهدى الشيعة)

١٠٨٦	احصاء العلوم
١٠٨٦	احصاء القضايا
١٠٨٦	احصان المحصنين
١٠٨٦	الاحفاد مع وجود الاجداد
١٠٨٦	الاحقاق (فى الاشتقاق)
١٠٨٦	احقاق الحق (للقائم بالحق)
١٠٨٦	احقاق الحق
١٠٨٧	احقاق الحق (فى نقض ابطال الباطل)
١٠٨٧	احقيه الرّوج عن غيره فى تجهيز الرّوجه
١٠٨٧	احكام الائتمه (فى احوال الحجّه و القيامه)
١٠٨٧	احكام الاحكام
١٠٨٧	احكام الاحكام
١٠٨٨	احكام الاراضى المفتوحه عنوه
١٠٨٨	احكام الارش
١٠٨٨	احكام الارض -ارض تسعين
١٠٨٨	احكام الارضين
١٠٨٨	احكام الارضين
١٠٨٨	احكام الارضين
١٠٨٨	احكام الارضين
١٠٨٨	احكام الارضين
١٠٨٨	احكام الارضين فى الاسلام
١٠٨٩	احكام الاسلام
١٠٨٩	احكام الاعوام
١٠٨٩	احكام الاموات
١٠٨٩	احكام الاموات
١٠٨٩	احكام الاموات
١٠٩٠	احكام الاموات

١٠٩٠	احكام الاموات
١٠٩٠	احكام الاموات-رسالة بهبهانيه
١٠٩٠	احكام الاموات
١٠٩٠	احكام الاموات
١٠٩٠	احكام الاموات
١٠٩٠	احكام الاواني(من الذهب و الفضة)
١٠٩٠	احكام اواني الذهب و الفضة
١٠٩٠	احكام اهل الآخرة
١٠٩١	احكام اهل الجمل
١٠٩١	احكام الايمان-نهج العرفان في احكام
١٠٩١	احكام الايمان
١٠٩١	احكام البيوع
١٠٩١	احكام تحاويل السنه
١٠٩٢	الاحكام الجعفريه(في الاحوال الشخصيه)
١٠٩٢	احكام الجمع
١٠٩٢	احكام الجهاد(و اسباب الرشاد)
١٠٩٢	احكام الحدود الشرعيه
١٠٩٢	احكام الحوادث
١٠٩٢	احكام الخمسه التجديديه
١٠٩٢	احكام ذى الرأسين
١٠٩٢	احكام السرقة
١٠٩٢	احكام التلام
١٠٩٢	احكام سهله(در احكام حج و عمره)
١٠٩٣	الاحكام الشرعيه(على مذهب الاماميه)
١٠٩٣	الاحكام الشرعيه في الموارث الجعفريه
١٠٩٣	احكام الشريعه

١٠٩٣	احكام الشريعه
١٠٩٣	احكام الشك و السهو
١٠٩٤	احكام الشكوك
١٠٩٤	احكام الشهور القبطيه و السريانيه(و انتقال الشمس
١٠٩٤	احكام الشيعه
١٠٩٤	احكام الصلاه
١٠٩٤	احكام الطعام(من الطيور و الانعام)
١٠٩٤	احكام الطلاق
١٠٩٤	احكام العبادات
١٠٩٤	احكام العبيد
١٠٩٤	احكام العدالة العلويه
١٠٩٤	احكام العقود
١٠٩٥	احكام العقود
١٠٩٥	احكام العقود
١٠٩٥	احكام العيدين
١٠٩٥	احكام القرآن
١٠٩٥	احكام القرآن
١٠٩٥	احكام القرآن
١٠٩٦	احكام القرآن
١٠٩٦	احكام القرانات
١٠٩٦	احكام القضيته(في احكام القضيته)
١٠٩٦	احكام الكفار و الارضين
١٠٩٦	احكام المحرم
١٠٩٦	احكام المدين
١٠٩٦	احكام المرتد
١٠٩٦	احكام المساجد

- ١٠٩٦ احكام المسافر
- ١٠٩٧ احكام النساء
- ١٠٩٧ احكام التكااح
- ١٠٩٧ احكام التواصب
- ١٠٩٧ احكام النيروز
- ١٠٩٧ الاحكام الوضعية
- ١٠٩٨ احلى الخبر من كلام سيد البشر
- ١٠٩٨ احمد هما
- ١٠٩٨ الاحمدى، كتاب
- ١٠٩٩ احوال و اشعار افضل الدين كرماني
- ١٠٩٩ احوال و اشعار خواجوى كرماني
- ١٠٩٩ احوال و اشعار رودكى
- ١٠٩٩ احوال الصحابه
- ١٠٩٩ احوال الصحابه
- ١٠٩٩ احوال العناصر (و كائنات الجو)
- ١٠٩٩ احوال كريستف كلمب
- ١٠٩٩ احوال الملائكة
- ١١٠٠ احياء الآثار
- ١١٠٠ احياء الاجتهاد (لارشاد العباد فيما يتعلق بتقليد
- ١١٠٠ احياء الاحاديث
- ١١٠٠ احياء الاحياء
- ١١٠١ احياء التقوى
- ١١٠١ احياء حكمت
- ١١٠١ احياء الخط
- ١١٠١ احياء الدائر من مآثر اهل القرن العاشر
- ١١٠١ احياء السنه و اماته البدعه بطعن الاسنه-احياء

- ١١٠١----- احياء المحجّه البيضاء
- ١١٠١----- احياء معالم الشيعة باخبار الشريعه
- ١١٠١----- احياء الملوڪ
- ١١٠٢----- احياء الموات(و الوقف)
- ١١٠٢----- احياء الموات
- ١١٠٢----- احياء الميت فى فضائل اهل البيت ع
- ١١٠٢----- احياء التفوس بادب السيد بن طاوس
- ١١٠٢----- اخ القرآن
- ١١٠٣----- الاخبار، كتاب
- ١١٠٣----- الاخبار، كتاب
- ١١٠٣----- الاخبار العليه فى الغزوات المرتضويه
- ١١٠٣----- الاخبار المنثوره
- ١١٠٣----- اخبار آباء النبى(صلى الله عليه و آله)
- ١١٠٣----- اخبار آل ابى طالب
- ١١٠٣----- اخبار آل ابى طالب
- ١١٠٤----- اخبار ابن هرمه(ابراهيم بن على)
- ١١٠٤----- اخبار الابواب
- ١١٠٤----- اخبار ابى الاسود(الدؤلى، ظالم بن عمرو)
- ١١٠٤----- اخبار ابى بكر و عمر
- ١١٠٤----- اخبار ابى تمام(حبيب بن اوس طايب)
- ١١٠٤----- اخبار ابى تمام
- ١١٠٤----- اخبار ابى تمام
- ١١٠٤----- اخبار ابى تمام و المختار من شعره
- ١١٠٤----- اخبار ابى جعفر الباقر(عليه السلام)
- ١١٠٤----- اخبار ابى جعفر الثانى(عليه السلام)(محمد بن على بن
- ١١٠٥----- اخبار ابى حنيفه(نعمان بن ثابت و مسنده)

- ١١٠٥ اخبار ابى حنيفه
- ١١٠٥ اخبار ابى حنيفه
- ١١٠٥ اخبار ابى داود(سليمان بن اشعث)
- ١١٠٥ اخبار ابى ذر(جندب بن جنادة غفارى)
- ١١٠٦ اخبار ابى ذر
- ١١٠٦ اخبار ابى طالب(و عبد المطلب و عبد الله و آمنه بنت
- ١١٠٦ اخبار ابى الطفيل(عامر بن وائله كنانى
- ١١٠٦ اخبار ابى الطيب(احمد بن حسين متنبى(-٣٥٤)
- ١١٠٦ اخبار ابى عبد الله(الصادق عليه السلام مع ابى
- ١١٠٦ اخبار ابى عبد الله(الصادق عليه السلام مع ابى
- ١١٠٦ اخبار ابى عبد الله(محمد بن حمزه علوى)
- ١١٠٦ اخبار ابى العتاهيه(اسماعيل بن قاسم
- ١١٠٧ اخبار ابى عمرو و ابى جعفر(عثمان بن سعيد و
- ١١٠٧ اخبار ابى عمرو بن العلاء(زبان بن علامزنى
- ١١٠٧ اخبار ابى العيناء
- ١١٠٧ اخبار ابى مسلم(صاحب الدعوه(-١٣٧ ق))
- ١١٠٧ اخبار ابى نواس(حسن بن هانى(-١٩٨ ق))
- ١١٠٧ اخبار ابى نواس
- ١١٠٨ اخبار ابى نواس
- ١١٠٨ اخبار ابى هاشم الجعفرى(داود بن قاسم)
- ١١٠٨ اخبار الاحنف(ابو البحر ضحاک بن قيس(-٦٧ ق))
- ١١٠٨ اخبار الاحوص(عبد الله بن محمد شاعر
- ١١٠٨ اخبار ارم ذات العماد
- ١١٠٨ اخبار ارمينيه
- ١١٠٨ اخبار اسحاق(بن ابراهيم نديم(-٢٣٥))
- ١١٠٨ اخبار اسحاق

- ١١٠٨ اخبار اسد(بن عبد العزى)
- ١١٠٩ اخبار الاسرار(فى مراحل الابوار)
- ١١٠٩ اخبار اصحاب الائمه(و رواتهم)
- ١١٠٩ اخبار الاعراب
- ١١٠٩ اخبار اكنم بن صيفى(-٩ ق)
- ١١٠٩ اخبار الاماء الشواعر
- ١١٠٩ اخبار امامه الباقر عليه السلام
- ١١١٠ اخبار الامم
- ١١١٠ اخبار الامم من العرب و العجم
- ١١١٠ اخبار الامم
- ١١١٠ اخبار ام هانى(فاخته بنت ابى طالب)
- ١١١٠ اخبار اميه بن ابى الصلت
- ١١١٠ اخبار الامين
- ١١١١ اخبار بلال الخارجى
- ١١١١ اخبار بنى تغلب(و ايامهم و انسابهم)
- ١١١١ اخبار بنى سنسن
- ١١١١ اخبار بنى عبد الله بن غطفان-كتاب بنى
- ١١١١ اخبار بنى عجل(و انسابهم)
- ١١١١ اخبار بنى عقيل-كتاب بنى عقيل
- ١١١١ اخبار بنى كليب(بن يربوع)-كتاب بنى
- ١١١١ اخبار بنى مره بن عوف-كتاب بنى مره
- ١١١١ اخبار بنى مروان
- ١١١١ اخبار بنى ناجيه
- ١١١٢ اخبار بنى التمر بن قاسط-كتاب بنى التمر
- ١١١٢ اخبار تأبط شرا
- ١١١٢ اخبار الترحم

- ١١١٢----- اخبار تنوخ و انسايها
- ١١١٢----- اخبار التّوابين و عين الوردہ
- ١١١٢----- اخبار تھامہ
- ١١١٣----- اخبار ثغر الھند
- ١١١٣----- اخبار جابر الجعفی
- ١١١٣----- اخبار جھظہ البرمکی (احمد بن جعفر
- ١١١٣----- اخبار جرھم (بن قحطان)
- ١١١٣----- اخبار جرھم
- ١١١٣----- اخبار جعفر بن ابی طالب
- ١١١٣----- اخبار جعفر بن محمد الصادق (عليه السلام)
- ١١١٣----- اخبار الجمل
- ١١١٤----- اخبار الحرث «حرث» (بن اسد) (يا راشد)
- ١١١٤----- اخبار حشان
- ١١١٤----- اخبار الحسن بن الحسن عليه السلام
- ١١١٤----- اخبار حکام العرب-کتاب حکام العرب
- ١١١٤----- اخبار حمزہ بن عبد المطلب
- ١١١٤----- اخبار حی الضحاک
- ١١١٤----- اخبار خالد (بن عبد اللہ قسری و يوسف بن عمر) >
- ١١١٤----- اخبار خثعم (و انسايها و اشعارها)-کتاب خثعم
- ١١١٤----- اخبار الخلفاء
- ١١١٥----- اخبار الخلفاء
- ١١١٦----- اخبار الرجال
- ١١١٦----- اخبار الرضا عليه السلام
- ١١١٦----- اخبار رؤبه بن عجاج تميمی (-١٤٥ ق)
- ١١١٦----- اخبار ری
- ١١١٦----- اخبار زابلستان

- ١١١٦----- اخبار الزمان
- ١١١٦----- اخبار الزهراء
- ١١١٧----- اخبار الزينبات
- ١١١٧----- اخبار سديف(بن ميمون مكى شاعر(١٤٦ ق))
- ١١١٧----- اخبار سفيان(بن مصعب عبدى و شعره)
- ١١١٧----- اخبار السلف(المتقدمين على امير المؤمنين
- ١١١٧----- اخبار سلمان
- ١١١٧----- اخبار سلمان(و زهده و فضائله)
- ١١١٧----- اخبار سليمان(ابن ابى شيخ)
- ١١١٧----- اخبار سليمان(بن صرد)
- ١١١٧----- اخبار السودان
- ١١١٧----- اخبار السيد الحميرى
- ١١١٨----- اخبار السيد الحميرى(و شعره)
- ١١١٨----- اخبار السيد الحميرى
- ١١١٨----- اخبار السيد الحميرى
- ١١١٨----- اخبار السيد الحميرى
- ١١١٨----- اخبار السيد الحميرى
- ١١١٨----- اخبار السيد الحميرى
- ١١١٩----- اخبار شبيب الخارجى و صالح بن مسرح
- ١١١٩----- اخبار شريح(بن حارث(٧٨ ق)قاضى كوفه)
- ١١١٩----- اخبار الشريعه
- ١١١٩----- اخبار شعبه(بن حجاج عتكى ازدي(١٦٠ ق))
- ١١١٩----- اخبار الشعراء
- ١١١٩----- اخبار الشعراء المشهورين المكثرين
- ١١١٩----- اخبار الشعراء
- ١١١٩----- اخبار الشعراء

- ١١١٩ اخبار الشعراء السبعة-اخبار شعراء الشيعة
- ١١١٩ اخبار صاحب بن عباد
- ١١٢٠ اخبار صاحب الزنج
- ١١٢٠ اخبار صاحب الزنج
- ١١٢٠ اخبار صاحب فخ
- ١١٢١ اخبار صعصعه(بن صوحان عدي)
- ١١٢١ اخبار صفين
- ١١٢٢ اخبار عبد العظيم بن عبد الله
- ١١٢٢ اخبار عبد الله(بن بديل)
- ١١٢٢ اخبار عبد الله(بن جعفر بن ابي طالب(-٩٠ق))
- ١١٢٢ اخبار عبد الله بن الحسن(-١٤٥)
- ١١٢٢ اخبار عبد الله(بن الزبير(-٧٣ق))
- ١١٢٢ اخبار عبد الله بن معاوية(-١٢٩ق)
- ١١٢٢ اخبار عبد المطلّب(و عبد الله و ابي طالب)
- ١١٢٢ اخبار عثمان
- ١١٢٢ اخبار العجاج
- ١١٢٢ اخبار العرب و الفرس
- ١١٢٢ اخبار عقلاء المجانين
- ١١٢٣ اخبار عقيل بن ابي طالب
- ١١٢٣ اخبار العلماء باخبار الحكماء
- ١١٢٣ اخبار علي بن الحسين(عليه السلام)
- ١١٢٣ اخبار علي بن الحسين(عليه السلام)
- ١١٢٤ اخبار عمر(بن الخطاب)
- ١١٢٤ اخبار عمر(بن ربيعه)
- ١١٢٤ اخبار عمر بن عبد العزيز
- ١١٢٤ اخبار عمرو بن معديكرب(-٢١ق)

- ١١٢٤ اخبار عمرو بن معديكرب
- ١١٢٤ اخبار عيون بنى هاشم
- ١١٢٤ اخبار الغار
- ١١٢٤ اخبار فاطمه الزهراء (س ع)
- ١١٢٤ اخبار فاطمه (س ع)
- ١١٢٤ اخبار فاطمه و الحسن و الحسين عليهم السلام
- ١١٢٥ اخبار فاطمه عليها السلام (و منشأها و مولدها)
- ١١٢٥ اخبار فاطمه (س ع)
- ١١٢٥ اخبار فاطمه (س ع)
- ١١٢٦ اخبار القائم (عليه السلام)
- ١١٢٦ اخبار القرامطه
- ١١٢٦ اخبار قريش
- ١١٢٦ اخبار قريش
- ١١٢٦ اخبار قضاة البصره
- ١١٢٦ اخبار قضاة بغداد
- ١١٢٦ اخبار قضاة المدينه
- ١١٢٦ اخبار قنبر (غلام على عليه السلام)
- ١١٢٦ اخبار كرمان
- ١١٢٦ اخبار كليب و جساس
- ١١٢٦ اخبار لقمان الحكيم
- ١١٢٧ اخبار لقمان بن عاد
- ١١٢٧ اخبار لقمان بن عاد
- ١١٢٧ اخبار ماتم
- ١١٢٧ اخبار المبيضة و القرامطه
- ١١٢٧ اخبار المتكلمين
- ١١٢٧ اخبار المتنبيين و آثار المضلين

- ١١٢٧ اخبار المحدثين
- ١١٢٨ اخبار ابي عبد الله محمد بن حمزة علوى
- ١١٢٨ اخبار محمد بن ابراهيم و ابي السرايا
- ١١٢٨ اخبار محمد بن الحنفية
- ١١٢٨ اخبار محمد بن الحنفية
- ١١٢٨ اخبار محمد بن الحنفية
- ١١٢٨ اخبار محمد بن عبد الله المحض
- ١١٢٨ اخبار محمد و ابراهيم ابني عبد الله المحض
- ١١٢٨ اخبار المختار بن ابي عبيد ثقفى
- ١١٢٨ اخبار المختار بن ابي عبيد الثقفى
- ١١٢٨ اخبار المختار بن ابي عبيد الثقفى-اخذ الثَّار
- ١١٢٩ اخبار المختار بن ابي عبيد الثقفى
- ١١٢٩ اخبار المختار بن ابي عبيد الثقفى
- ١١٢٩ اخبار المختار
- ١١٢٩ اخبار المختار بن ابي عبيد الثقفى
- ١١٢٩ اخبار مداعى قريش(و الانصار فى القطايع)
- ١١٢٩ اخبار المدينتين
- ١١٣٠ اخبار المدينة
- ١١٣٠ اخبار مرج راهط(و بيعت مروان و مقتل ضحاك)
- ١١٣٠ اخبار مروان القرظ-كتاب مروان
- ١١٣٠ الاخبار المستفادة من منادمه الشاهزاده
- ١١٣٠ اخبار مستورد(بن علفه التميمى)
- ١١٣٠ الاخبار المسعوديات
- ١١٣٠ اخبار مسيلمه الكذاب-كتاب مسيلمه
- ١١٣٠ اخبار مصعب و ولايته العراق-كتاب مصعب
- ١١٣٠ اخبار مطرف(بن مغيره بن شعبه)

- ١١٣٠ اخبار معاويه
- ١١٣٠ اخبار معاويه
- ١١٣١ اخبار مکه
- ١١٣١ اخبار ملوک الطوائف-كتاب ملوک الطوائف
- ١١٣١ اخبار ملوک کنده
- ١١٣١ اخبار ملوک کنده
- ١١٣١ اخبار ملوک الیمن(من التبايعه)
- ١١٣١ اخبار من عشق من الشعراء
- ١١٣١ اخبار من قتل من آل ابی طالب
- ١١٣٢ اخبار موسى بن جعفر عليه السلام
- ١١٣٢ اخبار المهدي عليه السلام
- ١١٣٢ اخبار المهدي عليه السلام
- ١١٣٢ اخبار مهيار الديلمي(و بعض نوادره و
- ١١٣٢ اخبار التبی
- ١١٣٣ اخبار یمن
- ١١٣٣ الاخباريون و الاصوليون
- ١١٣٣ اخت الصحيفه
- ١١٣٤ اختصار زبده البيان
- ١١٣٤ اختصار علل الشرايع
- ١١٣٤ اختصار غريب القرآن
- ١١٣٤ اختصار غريب المصنّف
- ١١٣٤ اختصار الغريبين(هروى)
- ١١٣٤ اختصار قواعد الشهيد
- ١١٣٤ اختصار كتاب الاوائل
- ١١٣٤ اختصار كتاب بطلمیوس
- ١١٣٤ اختصار الكون و الفساد

- ١١٣٤ اختصار لسان المحاضر و التّدِيم
- ١١٣٥ اختصار المجازات التّبويّه
- ١١٣٥ اختصار مغرب اللّغه
- ١١٣٥ اختصار نزهه الألباء فى طبقات الادباء
- ١١٣٥ الاختصاص، كتاب
- ١١٣٥ الاختصاص، كتاب
- ١١٣٦ الاختصاص، كتاب
- ١١٣٦ الاختلاجات
- ١١٣٦ الاختلاجات
- ١١٣٦ الاختلاجات
- ١١٣٦ الاختلاجات
- ١١٣٦ الاختلاف، كتاب
- ١١٣٦ اختلاف ابي و ابن مسعود(فى ليله القدر)
- ١١٣٦ اختلاف اصول المذاهب
- ١١٣٦ اختلاف الاذهان فى النظرى و الضرورى
- ١١٣٦ اختلاف الافق للضائم
- ١١٣٧ اختلاف اوضاع مراكز افلاك العطارذ
- ١١٣٧ اختلاف البخارى و البارى
- ١١٣٧ اختلاف الحج
- ١١٣٧ اختلاف الحديث
- ١١٣٧ اختلاف الحديث
- ١١٣٨ اختلاف الزوجين فى المهر
- ١١٣٨ اختلاف الشيعه و المقالات
- ١١٣٨ اختلاف الفقها
- ١١٣٨ اختلاف فقهاء اهل البيت
- ١١٣٨ اختلاف القراءات

- ١١٣٨ اختلاف الناس في الامامه
- ١١٣٨ اختلاف النحويين
- ١١٣٨ الاختلافات
- ١١٣٨ الاختلافات
- ١١٣٩ اختناق ايران
- ١١٣٩ الاختيار في ادعيه الليل و النهار
- ١١٣٩ الاختيار،رساله في مسأله
- ١١٣٩ الاختيار من الاخبار
- ١١٣٩ الاختيار من شعراى تمام حبيب بن اوس طائى
- ١١٤٠ الاختيار من شعر البحترى(وليد بن عبيد طائى)
- ١١٤٠ الاختيار من شعر القبائل
- ١١٤٠ الاختيار من شعر المتنبى(ابو الطيب احمد بن
- ١١٤٠ الاختيار من المصباح
- ١١٤٠ اختيار البكر من الشيب(من شعراى الحسن بن ابى
- ١١٤٠ اختيار حقايق الخلل(فى دقايق الحيل)
- ١١٤٠ اختيار الرجال
- ١١٤٠ اختيار العارف و نهل الغارف
- ١١٤١ اختيار القرآن
- ١١٤١ اختيار المذهب(فيما يصحبه الانسان من الذهب)
- ١١٤١ الاختيارات من شعر الشعراء
- ١١٤١ الاختيارات من كتاب ابى عمرو الزاهد فى
- ١١٤١ الاختيارات
- ١١٤١ الاختيارات
- ١١٤٢ اختيارات الايام
- ١١٤٢ اختيارات الايام و الساعات
- ١١٤٢ اختيارات الايام(و السعد و النحس منها)

- ١١٤٢ ----- اختيارات الايام و الساعات -
- ١١٤٢ ----- اختيارات بديعى
- ١١٤٢ ----- اختيارات شاهى
- ١١٤٢ ----- اختيارات قاسمى
- ١١٤٣ ----- اختيارات التجوم
- ١١٤٣ ----- اختيارات النجوم
- ١١٤٣ ----- اخذ الاجره على الواجب
- ١١٤٣ ----- اخذ الشار(فى احوال المختار)-ذوب النضار
- ١١٤٣ ----- اخذ الثار
- ١١٤٤ ----- اخلاق
- ١١٤٤ ----- اخلاق-حكمت عملى
- ١١٤٤ ----- اخلاق
- ١١٤٤ ----- اخلاق احمد تنوى
- ١١٤٥ ----- اخلاق تاج العلماء
- ١١٤٥ ----- اخلاق تتوى
- ١١٤٥ ----- اخلاق محمد تقى
- ١١٤٥ ----- اخلاق جلالى
- ١١٤٦ ----- اخلاق شمسى
- ١١٤٦ ----- اخلاق صادقيه
- ١١٤٦ ----- اخلاق محمد صالح
- ١١٤٦ ----- اخلاق سيد عبد الله
- ١١٤٦ ----- اخلاق علائى
- ١١٤٦ ----- اخلاق سيد على
- ١١٤٧ ----- اخلاق مصور مظفرى
- ١١٤٧ ----- اخلاق مظفرى
- ١١٤٧ ----- اخلاق المعصومين

- ١١٤٧ اخلاق منصورى
- ١١٤٧ اخلاق المؤمن
- ١١٤٧ اخلاق محمد مؤمن
- ١١٤٧ اخلاق
- ١١٤٧ اخلاق المؤمنين
- ١١٤٨ اخلاق مهذب الدين
- ١١٤٨ اخلاق الشيخ ناصر
- ١١٤٨ اخلاق ناصرى
- ١١٤٨ اخلاق نراقى
- ١١٤٩ اخلاق التفسيه فى شرح خطبه الوصيه
- ١١٤٩ اخلاق و راه سعادت بشر
- ١١٤٩ اخلاق سيد محمد هاشم
- ١١٤٩ اخلاق محمد يوسف الموتى
- ١١٤٩ الاخوان-كتاب الاخوان
- ١١٤٩ الاخوان-كتاب الاخوان
- ١١٤٩ الاخوان-كتاب الاخوان
- ١١٤٩ اخوان الصفا
- ١١٤٩ اخوان الصفا
- ١١٤٩ اخوان الصفا فى تلخيص الشفا
- ١١٥٠ اخوان الصفا و خان الوفا
- ١١٥٠ ادآب النفس(فى التغاير)
- ١١٥٠ اداء الفرض(فى سكون الارض)
- ١١٥٠ اداء المفروض فى شرح ارجوزه العروض
- ١١٥٠ اداه الفضلاء
- ١١٥١ اداره الكاسه(فى حلّ بعض ابيات الحماسه)
- ١١٥١ الادب و الدلاله على الخير،كتاب

- ١١٥١ ادب الامام و الماموم
- ١١٥١ ادب الجدل
- ١١٥١ ادب الجديد
- ١١٥١ ادب الخواص
- ١١٥١ ادب الدنيا و الدّين
- ١١٥١ ادب السلطان
- ١١٥١ ادب سلوك الدين و الدنيا
- ١١٥١ ادب الشريف المرتضى
- ١١٥٢ الادب العصرى فى العراق العربى
- ١١٥٢ ادب العلم
- ١١٥٢ ادب الكاتب
- ١١٥٢ ادب الكاتب
- ١١٥٢ ادب اللسان
- ١١٥٢ ادب المنسى
- ١١٥٣ ادب النديم-ادب الندماء و لطائف الظرفاء
- ١١٥٣ ادب التّظّر
- ١١٥٣ ادب النفس
- ١١٥٣ ادب الوزراء
- ١١٥٣ ادبيات
- ١١٥٣ ادبيات، كتاب ال
- ١١٥٤ الادعيه، كتاب
- ١١٥٤ الادعيه، كتاب
- ١١٥٤ الادعيه، كتاب
- ١١٥٤ الادعيه، كتاب
- ١١٥٤ الادعيه، كتاب
- ١١٥٤ الادعيه، كتاب

١١٥٤	الادعيه،كتاب
١١٥٤	الادعيه،كتاب
١١٥٤	الادعيه،كتاب
١١٥٤	الادعيه،كتاب
١١٥٥	الادعيه،كتاب
١١٥٥	الادعيه،كتاب
١١٥٥	الادعيه،كتاب
١١٥٥	الادعيه،كتاب
١١٥٥	الادعيه،كتاب
١١٥٥	الادعيه،كتاب
١١٥٦	الادعيه،كتاب
١١٥٦	الادعيه،كتاب
١١٥٦	الادعيه،كتاب
١١٥٦	الادعيه،كتاب
١١٥٦	الادعيه،كتاب
١١٥٦	الادعيه،كتاب
١١٥٦	الادعيه،كتاب
١١٥٦	الادعيه و الاحراز
١١٥٦	الادعيه و الاخبار
١١٥٦	الادعيه و الادويه
١١٥٧	الادعيه و الازكار
١١٥٧	الادعيه و الازكار
١١٥٧	الادعيه و الازكار
١١٥٧	الادعيه و الاعمال
١١٥٨	الادعيه و الاوراد المأثوره
١١٥٨	الادعيه و الاوراد
١١٥٨	الادعيه و الاوراد
١١٥٨	الادعيه و التعقيبات

١١٥٨	الادعيه و الختوم
١١٥٨	الادعيه و الختوم
١١٥٨	الادعيه و الزيارات
١١٥٨	الادعيه و الزيارات
١١٥٨	الادعيه و الزيارات
١١٥٨	الادعيه و الزيارات
١١٥٨	الادعيه و الزيارات
١١٥٩	الادعيه و الزيارات
١١٥٩	الادعيه و الزيارات
١١٥٩	الادعيه و الزيارات
١١٥٩	الادعيه و الزيارات
١١٥٩	الادعيه و الزيارات
١١٥٩	الادعيه و الزيارات
١١٦٠	الادعيه و الزيارات
١١٦٠	الادعيه و الصلوات
١١٦٠	ادعيه الاثمه
١١٦٠	ادعيه الاسبوع
١١٦٠	ادعيه الاسبوع
١١٦٠	ادعيه الاسبوع
١١٦٠	ادعيه ايام الاسبوع
١١٦٠	ادعيه ايام الاسبوع
١١٦٠	ادعيه ايام الاسبوع
١١٦٠	الادعيه الثلاثون
١١٦١	ادعيه زين العابدين عليه السلام
١١٦١	ادعيه الساعات
١١٦١	ادعيه السر
١١٦١	ادعيه سعه الزرق و قضاء الدين
١١٦١	ادعيه السفر

- ١١٦٢-----ادعيه شهر رمضان-----
- ١١٦٣-----الادعيه المتفرقه-----
- ١١٦٣-----الادعيه المتفرقه-----
- ١١٦٣-----الادعيه المتفرقه-----
- ١١٦٣-----الادعيه المتفرقه-----
- ١١٦٣-----الادعيه المرويّه-----
- ١١٦٣-----الادعيه المستجابّه-----
- ١١٦٣-----الادعيه المعتمده(للحوائج و دفع الآلام)-----
- ١١٦٣-----الادعيه المنتخبه-----
- ١١٦٣-----الادعيه المنشآت-----
- ١١٦٣-----أدعيه الموقف-----
- ١١٦٤-----ادعيه الوباء(و الطّاعون و...)-----
- ١١٦٤-----ادعيه الوباء-----
- ١١٦٤-----ادعيه الوسائل الى المسائل-----
- ١١٦٤-----ادله الاحكام-----
- ١١٦٤-----ادله الاسلام-----
- ١١٦٤-----ادله الرّشاد-----
- ١١٦٥-----الادله السميّه(من الكتاب و السنّه)-----
- ١١٦٥-----الادله العقليّه-----
- ١١٦٥-----الادله النقيّه(في اثبات التقيّه)-----
- ١١٦٥-----الادوات،رساله-----
- ١١٦٥-----الادويه-كتاب الادويه-----
- ١١٦٥-----الادويه القلبيّه-----
- ١١٦٥-----ادويه قلبيّه-----
- ١١٦٥-----الادويه المرّبه-----
- ١١٦٦-----الاذاعه و الراديو و حكمها في الشرع-----

- ١١٦٦-----الاذان(و الاقامه و استحبابها)-----
- ١١٦٦-----الاذان،كتاب-----
- ١١٦٦-----الاذان،كتاب-----
- ١١٦٦-----الاذان،كتاب(حى على خير العمل)-----
- ١١٦٦-----اذان العصر يوم الجمعة و انه ليس حراما،رساله-----
- ١١٦٦-----الاذانيه-رساله فى الاذان-----
- ١١٦٦-----الاذانيه-----
- ١١٦٦-----اذكار الاخوان(يوجب حق الايمان)-----
- ١١٦٦-----اذكار الزاهدين-----
- ١١٦٧-----اذكار الصلاه-----
- ١١٦٧-----اذكار الطهاره-----
- ١١٦٧-----اذكار المهمه-----
- ١١٦٧-----اذكار الوضوء و الصلاه و التكاح-----
- ١١٦٧-----الاراءه فى علم التجويد و القراءه-----
- ١١٦٧-----اراءه الطريق لمن يؤم البيت العتيق-----
- ١١٦٨-----اراءه الطريق-----
- ١١٦٨-----الارائك-----
- ١١٦٨-----الاراجيز النافعه الملتقطه من خطرات الجنان-----
- ١١٦٨-----الاربعه ايام-----
- ١١٦٨-----الاراضى الخراجيه-----
- ١١٦٨-----الاربعه عشر(من احاديث دعاه البشر)-----
- ١١٦٨-----الاربعه المتناسبه-----
- ١١٦٨-----الاربعمائنه مسأله-----
- ١١٦٨-----الاربع مسائل،كتاب-المسائل الاربع فى الامامه-----
- ١١٦٨-----الاربع مسائل-----
- ١١٦٩-----اربع مقالات-----

- ١١٧٤ الاربعون حديثا
- ١١٧٤ الاربعون حديثا و دليلا
- ١١٧٥ الاربعون حديثا
- ١١٧٥ الاربعون حديثا
- ١١٧٥ الاربعون حديثا
- ١١٧٤ الاربعون حديثا(از عبد الله بلادي)
- ١١٧٧ الاربعون حديثا
- ١١٧٧ الاربعون حديثا
- ١١٧٧ الاربعون حديثا
- ١١٧٧ الاربعون حديثا(از محسن تبریزی)
- ١١٧٨ الاربعون حديثا
- ١١٧٨ الاربعون حديثا
- ١١٧٨ الاربعون حديثا
- ١١٧٨ الاربعون حديثا
- ١١٧٩ الاربعون حديثا
- ١١٧٩ الاربعون حديثا عن الاربعين
- ١١٧٩ الاربعون حديثا عن الاربعين
- ١١٧٩ الاربعون حديثا(عن الاربعين رجلا)
- ١١٧٩ الاربعون حديثا من الاربعين عن الاربعين
- ١١٧٩ الاربعون حديثا منظوما
- ١١٧٩ الاربعون دليلا
- ١١٧٩ الاربعون دليلا-يمن الغرى
- ١١٨٠ الاربعون رساله
- ١١٨١ الاربعون مسأله
- ١١٨١ الاربعون مقصدا
- ١١٨١ الاربعونيات

- ١١٨٦-----الارث
- ١١٨٦-----الارث
- ١١٨٦-----ارث
- ١١٨٦-----الارث
- ١١٨٦-----الارث
- ١١٨٧-----الارث
- ١١٨٧-----الارث
- ١١٨٧-----الارث
- ١١٨٧-----ارث الخيار
- ١١٨٧-----ارث الزوجه(من العقار او ثمنه)
- ١١٨٧-----ارث الزوجه
- ١١٨٧-----ارث الزوجه
- ١١٨٧-----ارث الزوجه و(حرمانها من العقار)
- ١١٨٧-----ارث الزوجه(من الثمن او العقار)
- ١١٨٨-----ارث الزوجه
- ١١٨٨-----ارث الزوجه من قيمه العقار
- ١١٨٨-----الارث
- ١١٨٨-----الارث
- ١١٨٨-----الارث
- ١١٨٩-----ارثما طيقي
- ١١٨٩-----الارجاء-كتاب الارجاء
- ١١٨٩-----ارجوزه(في آداب العشره مع الاخوان)
- ١١٨٩-----ارجوزه(في آداب المفيد و المستفيد)-محاسن
- ١١٨٩-----ارجوزه الآيات الباهرات
- ١١٩٠-----ارجوزه(في الاذان و الاقامه)
- ١١٩٠-----ارجوزه(في الارث)

- ارجوزه(فى الارث)----- ١١٩٠
- ارجوزه(فى الارث)----- ١١٩٠
- ارجوزه(فى الارث)----- ١١٩٠
- ارجوزه(فى الارث)----- ١١٩٠
- ارجوزه(فى الارث)----- ١١٩٠
- ارجوزه(فى الارث)----- ١١٩١
- ارجوزه(فى الارث)----- ١١٩١
- ارجوزه(فى الارث)----- ١١٩١
- ارجوزه(فى الارث،از محسن امين)----- ١١٩١
- ارجوزه(فى الارث)----- ١١٩٢
- ارجوزه(فى ارث الزوجه)----- ١١٩٢
- ارجوزه(فى الاسطرلاب)----- ١١٩٢
- ارجوزه(فى اصول الدين):منهج اليقين----- ١١٩٢
- ارجوزه(فى اصول الدين)----- ١١٩٢
- ارجوزه(فى اصول الدين)----- ١١٩٢
- ارجوزه(فى اصول الفقه)----- ١١٩٣
- ارجوزه(فى اصول الفقه)----- ١١٩٣
- ارجوزه(فى اصول الفقه)----- ١١٩٣
- ارجوزه(فى اصول الفقه)----- ١١٩٣
- ارجوزه(فى اصول الفقه)----- ١١٩٣
- ارجوزه(فى اصول الفقه)----- ١١٩٤
- ارجوزه(فى اصول الفقه)----- ١١٩٤
- ارجوزه(فى اصول الفقه)----- ١١٩٤
- ارجوزه(فى اصول الفقه)----- ١١٩٤
- ارجوزه(فى اصول الفقه)----- ١١٩٤
- ارجوزه(فى الامامه)----- ١١٩٥
- ارجوزه(فى تاريخ المعصومين)----- ١١٩٦

- ارجوزه(فى التجويد)..... ۱۱۹۶
- ارجوزه(فى التجويد)..... ۱۱۹۶
- ارجوزه(فى التجويد)..... ۱۱۹۶
- ارجوزه(فى التجويد)..... ۱۱۹۶
- ارجوزه(فى التجويد)..... ۱۱۹۶
- ارجوزه(فى التوحيد)..... ۱۱۹۷
- ارجوزه(فى التوحيد)..... ۱۱۹۷
- ارجوزه(فى الحساب و الجبر و المقابله)..... ۱۱۹۸
- ارجوزه(فى الحساب)..... ۱۱۹۸
- ارجوزه(فى الحساب)-نظم الحساب..... ۱۱۹۸
- ارجوزه(فى الحكمة)..... ۱۱۹۸
- ارجوزه(فى الرجال،از سيد حسين بروجردى)--->..... ۱۱۹۹
- ارجوزه(فى الرجال)..... ۱۱۹۹
- ارجوزه(فى الرضاع)..... ۱۲۰۰
- ارجوزه(فى الرضاع،از محسن امين)..... ۱۲۰۰
- ارجوزه(فى سلسله النسب)..... ۱۲۰۱
- ارجوزه(فى سلسله النسب)..... ۱۲۰۱
- ارجوزه(فى سلسله النسب)..... ۱۲۰۱
- ارجوزه(فى سلسله النسب)..... ۱۲۰۱
- ارجوزه(فى سلسله النسب)..... ۱۲۰۱
- ارجوزه(فى سلسله النسب)..... ۱۲۰۱
- ارجوزه(فى سلسله النسب)..... ۱۲۰۱
- ارجوزه(فى سلسله النسب)..... ۱۲۰۲
- ارجوزه(فى سلسله النسب)..... ۱۲۰۲
- ارجوزه(فى شرح حديث امير المؤمنين(عليه السلام))..... ۱۲۰۲
- ارجوزه(فى شرح الدرہ المنظومه)..... ۱۲۰۲
- ارجوزه(فى شرح الدرہ المنظومه)..... ۱۲۰۲

- ارجوزه(فى شرح الدرّه المنظومه)-----١٢٠٣
- ارجوزه(فى شرح الياقوت)-----١٢٠٣
- ارجوزه(فى الشطرنج)-----١٢٠٣
- ارجوزه(فى الشك و السهو)-----١٢٠٣
- ارجوزه(فى الشك و السهو)-شمس الهدى لمن-----١٢٠٣
- ارجوزه(فى الشكوك)-----١٢٠٣
- ارجوزه(فى الشكوك)-----١٢٠٣
- ارجوزه(فى الصرف)-----١٢٠٤
- ارجوزه(فى الصرف)-----١٢٠٤
- ارجوزه(فى الصرف)-----١٢٠٤
- ارجوزه(فى الصرف)-----١٢٠٤
- ارجوزه(فى صلاح المسافر)-----١٢٠٥
- ارجوزه(فى صلاح المسافر...)-----١٢٠٥
- ارجوزه(فى صلاح المسافر)-----١٢٠٥
- ارجوزه(فى الصلوات المندوبه)-----١٢٠٥
- ارجوزه(فى الصوم)-----١٢٠٥
- ارجوزه(فى الصوم و الاعتكاف)-----١٢٠٥
- ارجوزه(فى الصوم و الخمس...)-----١٢٠٦
- ارجوزه(فى الصيد و الذباجه)-----١٢٠٦
- ارجوزه(فى الطب)-----١٢٠٦
- ارجوزه(فى الطب)-----١٢٠٦
- ارجوزه(فى الطهاره)-----١٢٠٧
- ارجوزه(فى ظن و اخواتها)-----١٢٠٧
- ارجوزه(فى العبادات)-----١٢٠٧
- ارجوزه(فى العدد)-----١٢٠٧
- ارجوزه(فى العرفان)-----١٢٠٧

- ارجوزه(فى العروض) ١٢٠٧
- ارجوزه(فى العروض) ١٢٠٧
- ارجوزه(فى العروض) ١٢٠٨
- ارجوزه(فى العقائد) ١٢٠٨
- ارجوزه(فى فضائل الملح) ١٢٠٩
- ارجوزه(فى الفقه) ١٢٠٩
- ارجوزه(فى الفقه) ١٢٠٩
- ارجوزه(فى الفقه) ١٢٠٩
- ارجوزه(فى الفلسفه العاليه) ١٢١٠
- ارجوزه(فى الفلسفه العاليه) ١٢١٠
- ارجوزه(فى المجزبات) ١٢١١
- ارجوزه(فى المعانى و البيان) ١٢١١
- ارجوزه(فى المعانى و البيان) ١٢١١
- ارجوزه(فى المعانى و البيان) ١٢١١
- ارجوزه(فى المعانى و البيان) ١٢١١
- ارجوزه(فى المعانى و البيان) ١٢١١
- ارجوزه(فى المعانى و البيان) ١٢١١
- ارجوزه(فى المعانى و البيان) ١٢١١
- ارجوزه(فى المعانى و البيان) ١٢١١
- ارجوزه(فى المعانى و البيان) ١٢١١
- ارجوزه(فى المعانى و البيان) ١٢١٢
- ارجوزه(فى المنطق) ١٢١٣
- ارجوزه(فى المنطق) ١٢١٣
- ارجوزه(فى المنطق) ١٢١٣
- ارجوزه(فى المنطق) ١٢١٣
- ارجوزه(فى المنطق) ١٢١٣
- ارجوزه(فى المنطق) ١٢١٣

- ١٢١٤ (في المنطق) -ارجوزه
- ١٢١٤ (في المنطق) -ارجوزه
- ١٢١٤ >--- (في المنطق،از محمد همداني) -ارجوزه
- ١٢١٤ --- (في المنطق،از موسى فلاحى) -ارجوزه
- ١٢١٥ (في النحو) -ارجوزه
- ١٢١٥ (في النحو) -ارجوزه
- ١٢١٥ (في النحو) -ارجوزه
- ١٢١٥ (في النحو) -ارجوزه
- ١٢١٥ (في النحو) -ارجوزه
- ١٢١٥ (في النحو) -ارجوزه
- ١٢١٥ (في النحو) -ارجوزه
- ١٢١٥ (في النحو) -ارجوزه
- ١٢١٥ (في النحو) -ارجوزه
- ١٢١٥ (في النحو) -ارجوزه
- ١٢١٥ (في النحو) -ارجوزه
- ١٢١٥ (في النحو) -ارجوزه
- ١٢١٥ (في النحو) -ارجوزه
- ١٢١٦ (في النحو و الاصول...) -ارجوزه
- ١٢١٦ (في النحو) -ارجوزه
- ١٢١٦ --- (في النحو،از فرج قطيفى) -ارجوزه
- ١٢١٧ >--- (في النحو،از هادى آل كاشف الغطاء) -ارجوزه
- ١٢١٧ --- (في نقض العهدين)، -ارجوزه
- ١٢١٨ -ارجوزه المنجيه
- ١٢١٨ -ارجوزه الهاديه الى الناحيه الساميه
- ١٢١٨ -اردوى معلى
- ١٢١٨ -ارده شيره
- ١٢١٨ -اردى بهشت
- ١٢١٨ -الارزاق و الآجال و الاعمال
- ١٢١٨ -الارزاق و الآجال
- ١٢١٨ -ارسال اليبدين

- ١٢١٨ الارشاد
- ١٢١٩ ارشاد-پنجاه باب
- ١٢١٩ الارشاد
- ١٢١٩ الارشاد
- ١٢١٩ الارشاد
- ١٢٢٠ الارشاد
- ١٢٢٠ الارشاد في معرفه حجج الله على العباد
- ١٢٢٠ الارشاد في معرفه مقادير الابعاد
- ١٢٢٠ ارشاد الازهار
- ١٢٢٠ ارشاد الازهار الى احكام الايمان
- ١٢٢٠ ارشاد الازهار الى علم الابدان
- ١٢٢٠ ارشاد الامه للتمسك بالائمه(عليهم السلام)
- ١٢٢٠ ارشاد الامه
- ١٢٢٠ ارشاد الانام
- ١٢٢١ ارشاد البشر في شرح الباب الحادى عشر
- ١٢٢١ ارشاد البيان
- ١٢٢١ ارشاد الجهال الى مسائل الحرام و الحلال
- ١٢٢١ ارشاد الجهله المصّرّين على انكار الغيبه و
- ١٢٢١ ارشاد الحساب
- ١٢٢٢ ارشاد حمزوى
- ١٢٢٢ ارشاد الحنفاء فى وصف الخلفاء
- ١٢٢٢ ارشاد الخلق الى الحق
- ١٢٢٢ ارشاد الخواص
- ١٢٢٢ ارشاد الخلايق
- ١٢٢٢ ارشاد ذهن النبيه فى شرح اسانيد من لا يحضره
- ١٢٢٢ ارشاد الصائمين الى احكام الدين

- ١٢٢٢ ----- ارشاد الصبيان الى احكام القرآن
- ١٢٢٢ ----- ارشاد الصبيان
- ١٢٢٣ ----- ارشاد الطالبين في معرفه التبي و الائمه
- ١٢٢٣ ----- ارشاد الطالبين الى نهج المسترشدين
- ١٢٢٣ ----- ارشاد الطلاب الى علم الاعراب
- ١٢٢٣ ----- ارشاد العوام
- ١٢٢٤ ----- ارشاد العوام
- ١٢٢٤ ----- ارشاد العوام
- ١٢٢٤ ----- ارشاد العوام
- ١٢٢٤ ----- ارشاد الفحول الى تحقيق الحق من علم
- ١٢٢٤ ----- ارشاد القارى
- ١٢٢٤ ----- ارشاد القلوب الى الصواب المنجى من عمل به
- ١٢٢٤ ----- ارشاد الكافرين و هدايه المسترشدين في اثبات
- ١٢٢٥ ----- ارشاد اللبيب في شرح التهذيب
- ١٢٢٥ ----- ارشاد المبتدى
- ١٢٢٥ ----- ارشاد المبتدئين
- ١٢٢٥ ----- ارشاد المبتدئين
- ١٢٢٥ ----- ارشاد المتعلم الى الطريق الصواب
- ١٢٢٦ ----- ارشاد المتعلمين
- ١٢٢٦ ----- ارشاد المتقين
- ١٢٢٦ ----- ارشاد المريدين
- ١٢٢٦ ----- ارشاد المزكين
- ١٢٢٦ ----- ارشاد المستبصر
- ١٢٢٦ ----- ارشاد المستبصرين
- ١٢٢٦ ----- ارشاد المسترشدين في معرفه الضرورى من
- ١٢٢٦ ----- احكام الذين

- ١٢٢٦----- ارشاد المسترشدين
- ١٢٢٧----- ارشاد المسترشدين و هدايه الطالبين
- ١٢٢٧----- ارشاد المسترشدين
- ١٢٢٧----- ارشاد المسلمين و تنبيه الغافلين
- ١٢٢٧----- ارشاد المسلمين الى اولاد امير المؤمنين(عليه السلام)
- ١٢٢٨----- ارشاد المسلمين
- ١٢٢٨----- ارشاد المسلمين في احكام الدين
- ١٢٢٨----- ارشاد المضلين في نبوه خاتم النبيين
- ١٢٢٨----- ارشاد المنصف البصير الى طريق الجمع بين
- ١٢٢٨----- ارشاد المنصفين و الزام الملحدين
- ١٢٢٨----- ارشاد المواريث
- ١٢٢٨----- ارشاد الموسوسين
- ١٢٢٨----- ارشاد المؤمنين
- ١٢٢٩----- ارشاد المؤمنين
- ١٢٢٩----- ارشادنامه
- ١٢٢٩----- ارشاد التقاد الى تيسر الاجتهاد
- ١٢٢٩----- ارشاديه-المواعظ الجونفوريه
- ١٢٣٠----- الارشاديه(في شرح الاعتقاديه)
- ١٢٣٠----- ارصاد المنجمين
- ١٢٣٠----- الارصاد الكليه
- ١٢٣٠----- الارض، كتاب
- ١٢٣٠----- ارض العتاق(لاهل النفاق)
- ١٢٣٠----- الارض المفتوحه عنوه
- ١٢٣٠----- الارض المفتوحه عنوه
- ١٢٣٠----- ارض اليمن و تاريخها
- ١٢٣٠----- الارضين، كتاب

- ١٢٣٠ الارضين و الجبال و الاودية،كتاب
- ١٢٣١ ارغام الشيطان
- ١٢٣١ ارغام الكفره
- ١٢٣١ ارغام الماكرين
- ١٢٣١ ارغام الملحدين
- ١٢٣١ ارغام الملحدين
- ١٢٣٢ ارفع نامه
- ١٢٣٢ الارقام،كتاب
- ١٢٣٢ الاركان(فى فروع شرايع اهل الايمان بلسان
- ١٢٣٢ الاركان(فى دعائم الدين)
- ١٢٣٢ الاركان الاربعه
- ١٢٣٢ اركان الاسلام
- ١٢٣٢ اركان الاسلام
- ١٢٣٢ اركان الايمان
- ١٢٣٣ ارمغان
- ١٢٣٣ ارمغان شيراز
- ١٢٣٣ ارمغان معارف
- ١٢٣٣ ارمغانى ايران
- ١٢٣٣ ازاحه الارتياح عن حرمه ذبايح اهل الكتاب
- ١٢٣٤ ازاحه الالتباس عن حكم المشكوك فيه من
- ١٢٣٤ ازاحه الحلک الدامس بالشموس المضيئه
- ١٢٣٤ ازاحه الشبهات فى الشكّ فى الزكعات
- ١٢٣٤ ازاحه الشكوك فى تملك العبد المملوك
- ١٢٣٤ ازاحه العله فى اثبات حليه المتعه
- ١٢٣٤ ازاحه العله(فى الامامه)
- ١٢٣٤ ازاحه العله فى معرفه القبله

- ازاحه الغى فى الرد على عبد الحى ١٢٣٤
- ازاحه الوسواس عن افئده الناس ١٢٣٥
- ازاحه اللحيه ١٢٣٥
- ازاحه الوسوسه عن جواز تقبيل الاعتاب المقدسه ١٢٣٥
- ازاله الاشتباه ١٢٣٥
- ازاله الالتباس فى الفرق بين الاشتقاق و الجناس ١٢٣٥
- ازاله الاوهام(فى البكاء على الامام الهمام و ١٢٣٦
- ازاله الاوهام(عن اشتباهات وقعت فى الاسماء ١٢٣٦
- ازاله الاوهام فى الرد على ينايع الاسلام ١٢٣٦
- ازاله التوهيمات ١٢٣٦
- ازاله الزان عن قلوب الاخوان ١٢٣٦
- ازاله الشبهات ١٢٣٦
- ازاله الشبهات(فى النهى فى العبادات ١٢٣٦
- ازاله العله ١٢٣٦
- ازاله الغرور ١٢٣٦
- ازاله الغواشى فى مدارك الحواشى ١٢٣٧
- ازاله الغواشى عن بعض شبهات الحواشى ١٢٣٧
- ازاله الغين فى رؤيه العين ١٢٣٧
- ازاله الغين عن بصره العين باثبات شهاده الحسين(عليه السلام) ١٢٣٧
- ازاله المحاده عن ملك المنافع المتضاده ١٢٣٧
- ازاله الوسواس و الاوهام عن قدس ساحه ١٢٣٧
- ازاله الوصمه عن وجه براهين العصمه ١٢٣٨
- از اهير الرياض المريعه و تفسير الغاظ المحاوره ١٢٣٨
- از پرويز تا چنگيز ١٢٣٨
- از جار المجانين فى اثبات رجحان اقامه العزاء ١٢٣٨
- از رنجى كه مى برىم ١٢٣٨

- ١٢٣٨ ازكى الهدايا فى شرح رساله اسنى العطايا
- ١٢٣٨ الازل و الابد و السرمذ
- ١٢٣٨ الازمنه و الامكنه،كتاب
- ١٢٣٩ الازمنه،كتاب
- ١٢٣٩ ازواج التبى(صلى الله عليه و آله)،كتاب
- ١٢٣٩ ازواج التبى،كتاب
- ١٢٣٩ ازواد الاخره،كتاب
- ١٢٣٩ الازهار فى شرح لامية مهيار
- ١٢٣٩ الازهار فى فقه الاتمه الاطهار
- ١٢٤٠ الازهار---
- ١٢٤١ الاسارى و الغلول
- ١٢٤١ الاساس فى انساب الناس
- ١٢٤١ الاساس فى عقايد الاكياس
- ١٢٤١ الاساس
- ١٢٤١ اساس الاحكام فى تنقيح عمد مسائل الاصول
- ١٢٤١ اساس الاحكام فى شرح شرايع الاسلام
- ١٢٤١ اساس الاسلام فى سياسات الاسلام
- ١٢٤١ اساس الاصول
- ١٢٤٢ اساس الاقتباس
- ١٢٤٢ اساس الاقتباس
- ١٢٤٢ اساس اليجاد فى علم الاستعداد لتحصيل ملكه
- ١٢٤٣ اساس الايمان
- ١٢٤٣ اساس التأويل
- ١٢٤٣ اساس التعليم
- ١٢٤٣ اساس التقديس
- ١٢٤٣ اساس الشياسه فى تأسيس الرياسه

- ١٢٤٣ ----- اسانس الشريعة
- ١٢٤٣ ----- اسانس الصّحه
- ١٢٤٣ ----- اسانس القواعد فى اصول الفوائد
- ١٢٤٣ ----- اسانس الكمال
- ١٢٤٤ ----- الاسانس لانساب الناس
- ١٢٤٥ ----- اساليب الادبته
- ١٢٤٥ ----- اسامى الاتهات
- ١٢٤٥ ----- اسامى امير المؤمنين (عليه السلام)
- ١٢٤٥ ----- اسامى العلماء
- ١٢٤٥ ----- اسامى العلوم
- ١٢٤٥ ----- اسامى مشايخ الشيعة
- ١٢٤٥ ----- اسامى وضاع الحديث
- ١٢٤٥ ----- اسانيد التهذيب (و بيان محتلماتها)
- ١٢٤٦ ----- الاساور العسجدية (على مبحث الفوريه)
- ١٢٤٦ ----- اساور من ذهب فى احوال ام المصائب زينب
- ١٢٤٦ ----- اسباب البلايا (النازله على السعيد و الشقى)
- ١٢٤٦ ----- اسباب الحافظه
- ١٢٤٦ ----- اسباب حدوث الحروف
- ١٢٤٧ ----- اسباب التّعد (و غيره)
- ١٢٤٧ ----- اسباب السعاده
- ١٢٤٧ ----- اسباب طعن الحرمان
- ١٢٤٧ ----- اسباب الفقر و الغناء و المغفره
- ١٢٤٧ ----- اسباب الملك
- ١٢٤٧ ----- اسباب النجاه
- ١٢٤٧ ----- اسباب النزول
- ١٢٤٧ ----- الاسباب و العلامات

- ١٢٤٨ الاسباب و النزول (على مذهب آل الرسول)
- ١٢٤٨ اسباع القرآن
- ١٢٤٨ إسباغ التائل بتحقيق المسائل
- ١٢٤٨ الاستبراء، كتاب
- ١٢٤٨ الاستبراء بالبول و انه واجب او مستحب
- ١٢٤٩ الاستبصار (فى الامامه)
- ١٢٤٩ الاستبصار
- ١٢٤٩ الاستبصار فيما اختلف من الاخبار
- ١٢٤٩ الاستبصار فى التص على الائمه الاطهار (عليهم السلام)
- ١٢٤٩ الاستبصار فيما جمعه الشافعى من الاخبار
- ١٢٤٩ استبصار الاخبار
- ١٢٤٩ استنباع نيه العبادات و حكم العدول عنها
- ١٢٤٩ الاستثنائيه (فى الاقرار المشتمل على الاستثناء)
- ١٢٤٩ الاستثنائيه
- ١٢٥٠ استحاله التوقيت (و تعيين وقت ظهور الحجّه عليه
- ١٢٥٠ استحاله رؤيه القديم تعالى
- ١٢٥٠ استحباب التياسر لاهل العراق
- ١٢٥٠ استحباب السوره
- ١٢٥١ الاستحقاق
- ١٢٥١ استحقاق الثواب و العقاب
- ١٢٥١ الاستحكام فى مسائل الصيام
- ١٢٥١ الاستخارات
- ١٢٥١ الاستخارات
- ١٢٥١ الاستخارات
- ١٢٥١ الاستخارات
- ١٢٥١ الاستخارات

- ١٢٥١ ----- الاستخارات
- ١٢٥٢ ----- الاستخارات
- ١٢٥٣ ----- استخراج انحراف جميع البلاد
- ١٢٥٣ ----- استخراج الاوتار (فى الدائره بخواص الخط المنحنى)
- ١٢٥٣ ----- استخراج الاهله
- ١٢٥٣ ----- استخراج التقويم
- ١٢٥٣ ----- استخراج التقويم و غيره
- ١٢٥٣ ----- استخراج جيب درجه واحده-الوتر و الجيب،
- ١٢٥٣ ----- استخراج الحوادث
- ١٢٥٣ ----- استخراج خط نصف النهار (و معرفت سمت قبله)
- ١٢٥٤ ----- استخراج طول البلاد و عرضها
- ١٢٥٤ ----- استخراج المراد (من مختلف الخطاب)
- ١٢٥٤ ----- استخراج نسبه القطر الى المحيط
- ١٢٥٤ ----- استخراج نهايه الخطأ فى استخراج الجذر
- ١٢٥٤ ----- الاستدراك
- ١٢٥٤ ----- الاستدراك لما اغفله الخليل
- ١٢٥٤ ----- الاستدلال فى طلب الحق
- ١٢٥٤ ----- الاستذكار لما مرّ من سوائف الاعمار
- ١٢٥٤ ----- الاسترجاع
- ١٢٥٤ ----- الاستسقاء
- ١٢٥٤ ----- الاستشعار فيما سنج لى من الفلسفه الإلهيه من
- ١٢٥٥ ----- الاستشفاء بالتربيه الحسينيه
- ١٢٥٥ ----- الاستشهاد
- ١٢٥٥ ----- الاستشهاد باختلاف الارصاد
- ١٢٥٦ ----- الاستصحاب
- ١٢٥٦ ----- الاستصحاب

- ١٢٥٦----- الاستصحاب
- ١٢٥٦----- الاستصحاب
- ١٢٥٦----- الاستصحاب
- ١٢٥٦----- الاستصحاب
- ١٢٥٦----- الاستصحاب-تحقيق الصواب
- ١٢٥٦----- الاستصحاب
- ١٢٥٦----- الاستصحاب
- ١٢٥٦----- الاستصحاب
- ١٢٥٧----- الاستصحاب
- ١٢٥٧----- الاستصحاب
- ١٢٥٧----- الاستصحاب
- ١٢٥٧----- الاستصحاب
- ١٢٥٧----- الاستصحاب
- ١٢٥٨----- الاستصحاب
- ١٢٥٨----- الاستصحاب
- ١٢٥٨----- الاستصحاب
- ١٢٥٨----- الاستصحاب
- ١٢٥٨----- الاستصحابيه
- ١٢٥٨----- الاستطاعه-كتاب الإستطاعه
- ١٢٥٨----- الاستطاعه
- ١٢٥٨----- الاستطاعه
- ١٢٥٨----- الاستطاعه
- ١٢٥٩----- الاستطاعه
- ١٢٥٩----- الاستطاعه على مذهب اهل العدل
- ١٢٥٩----- الاستطاعه على مذهب هشام
- ١٢٥٩----- الاستطاعه و الجبر
- ١٢٥٩----- الاستطراف(فيما ورد في الفقه في الانصاف)

- الاستطراق (فيما جعل طريقا عدوانا) ----- ١٢٥٩
- الاستظهار ----- ١٢٦٠
- الاستظهار للمرأة (بعد تجاوز الدم العشرة) ----- ١٢٦٠
- الاستعارة و الكنايه و الترشيح ----- ١٢٦٠
- الاستعداد ----- ١٢٦٠
- استعمال الاسطرلاب الكرى ----- ١٢٦٠
- الاستغاثه (في بدع الثلاثه) ----- ١٢٦٠
- الاستفاده ----- ١٢٦٠
- استفاده انوار الكواكب من الشمس ----- ١٢٦٠
- الاستفتآت العمريه و الفتاوى الصادقيه ----- ١٢٦٠
- الاستفسار ----- ١٢٦١
- الاستقبال ----- ١٢٦١
- استقبال الميّت ----- ١٢٦١
- استقصاء الاجتهاد ----- ١٢٦١
- استقصاء الاعتبار (في تحرير معاني الاخبار) ----- ١٢٦١
- استقصاء الاعتبار (في شرح الاستبصار) ----- ١٢٦٢
- استقصاء الافحام و استيفاء الانتقام ----- ١٢٦٢
- استقصاء البحث و النظر في مسائل القضاء ----- ١٢٦٢
- استقصاء العلل ----- ١٢٦٢
- استقصاء النظر ----- ١٢٦٢
- استنباط الحشويّه ----- ١٢٦٣
- استنباط القواعد الفقهيّه ----- ١٢٦٣
- استنطاق دائره الابجديه ----- ١٢٦٣
- الاستنфар الى الجهاد ----- ١٢٦٣
- الاستنفار و الغارات ----- ١٢٦٣
- الاستيجار لثناء الحسين (عليه السلام) ----- ١٢٦٣

- ١٢٤٣ الاستيجاريه
- ١٢٤٣ الاستيدان
- ١٢٤٣ استيضاح المراد من الفاضل الجواد
- ١٢٤٣ الاستيعاب (فى صنعہ الاسطراب)
- ١٢٤٤ الاستيفاء (فى الامامه)
- ١٢٤٤ الاستيفاء (فى الكيمياء)
- ١٢٤٤ الاستيفاء
- ١٢٤٤ الاستيفاء (فى الامامه)
- ١٢٤٥ الاستيقان فى بيان اركان الايمان
- ١٢٤٥ استيناس المعنويّه
- ١٢٤٥ الاسد، كتاب-كتاب أسماء الاسد
- ١٢٤٥ اسداء الزغاب بكشف الحجاب عن وجه الستّه و
- ١٢٤٥ الاسديه فى نسب الساده المرعشيه؛ الرساله
- ١٢٤٥ الإسرى، كتاب
- ١٢٤٥ الاسرار فى كفيته الاسفار
- ١٢٤٥ الاسرار (فى الامامه)
- ١٢٤٦ اسرار الآيات
- ١٢٤٦ اسرار الآيات و انوار البينات
- ١٢٤٦ اسرار الاتمه
- ١٢٤٦ اسرار الاتمه
- ١٢٤٧ اسرار ابتلاء الاولياء
- ١٢٤٧ اسرار الاحكام
- ١٢٤٧ اسرار اشكال حروف الهجاء (و هيأتها الخاصه)
- ١٢٤٧ اسرار الاطباء
- ١٢٤٧ اسرار الامامه-الاسرار-اسرار الاتمه
- ١٢٤٧ اسرار الامامه

- ١٢٤٧ - اسرار الانوار في مناقب الائمه الاطهار
- ١٢٤٧ - اسرار الاولياء
- ١٢٤٧ - اسرار البرانيات
- ١٢٤٧ - اسرار البسمله
- ١٢٤٨ - اسرار البلاغه
- ١٢٤٨ - اسرار بيدائش دين باب
- ١٢٤٨ - اسرار التنزيل
- ١٢٤٨ - اسرار التوحيد
- ١٢٤٩ - اسرار التوحيد
- ١٢٤٩ - اسرار التوحيد في مقامات الشيخ ابي سعيد
- ١٢٤٩ - اسرار حج
- ١٢٤٩ - اسرار حج
- ١٢٤٩ - اسرار الحج
- ١٢٤٩ - اسرار حج
- ١٢٤٩ - اسرار الحج
- ١٢٤٩ - اسرار الحروف
- ١٢٤٩ - اسرار الحسينيه
- ١٢٤٩ - اسرار الحكم
- ١٢٧٠ - اسرار الحكمه
- ١٢٧٠ - اسرار الخفيّه
- ١٢٧٠ - اسرار خلقت
- ١٢٧٠ - اسرار الخيبه من استرجاع البصره و الشعبيه
- ١٢٧١ - اسرار الدعوات (لقضاء الحاجات و ما لا يستغنى عنه
- ١٢٧١ - اسرار الرموز
- ١٢٧١ - اسرار الزكّات و الصوم و الحج
- ١٢٧١ - اسرار الزكّاه و الصوم و الحج و غيرها

- اسرار الزياره (و برهان الانابه) ----- ١٢٧١
- اسرار سوره التوحيد ----- ١٢٧١
- اسرار سه قل ----- ١٢٧١
- اسرار سه شب ----- ١٢٧١
- اسرار الشريعه ----- ١٢٧١
- اسرار الشهاده ----- ١٢٧٢
- اسرار الشهاده ----- ١٢٧٢
- اسرار الشهاده ----- ١٢٧٢
- اسرار الشهاده ----- ١٢٧٢
- اسرار الشهاده ----- ١٢٧٢
- اسرار الشهاده ----- ١٢٧٢
- اسرار الشهاده ----- ١٢٧٢
- اسرار الشهاده ----- ١٢٧٢
- اسرار الشهاده ----- ١٢٧٣
- اسرار الشهاده ----- ١٢٧٣
- اسرار الشهاده ----- ١٢٧٣
- اسرار الصافيه (و الخلاصه الشافيه) ----- ١٢٧٣
- اسرار الصلاه ----- ١٢٧٣
- اسرار الصلاه ----- ١٢٧٣
- اسرار الصلاه ----- ١٢٧٣
- اسرار الصلاه (و ماهيتها) ----- ١٢٧٣
- اسرار الصلاه ----- ١٢٧٤
- اسرار الصلاه ----- ١٢٧٤
- اسرار الصلاه ----- ١٢٧٤
- اسرار الصلاه (و انوار الدعوات) -مختار الدعوات ----- ١٢٧٥
- اسرار الصلاه ----- ١٢٧٥
- اسرار الصلاه ----- ١٢٧٥
- اسرار الصلاه (في الاسرار المستخرجه بالزبر و ----- ١٢٧٥
- اسرار الصلاه ----- ١٢٧٥

- ١٢٧٥ اسرار الصلاة
- ١٢٧٥ اسرار الصّنايع
- ١٢٧٥ اسرار العارفين (فى شرح كلام امير المؤمنين (عليه السلام))
- ١٢٧٦ اسرار العبادات
- ١٢٧٦ اسرار العبادات
- ١٢٧٦ اسرار العبادات و حقيقته الصلاة
- ١٢٧٦ اسرار العباده
- ١٢٧٦ اسرار العباده
- ١٢٧٧ اسرار عشق
- ١٢٧٧ اسرار عشق يا درياى محبت
- ١٢٧٧ اسرار العقايد
- ١٢٧٧ اسرار الغرائب
- ١٢٧٧ اسرار الغيب-ماسه بلوچيه
- ١٢٧٧ اسرار الغيبه-اسرار غيبت
- ١٢٧٧ الاسرار الغيبيه
- ١٢٧٧ اسرار الغيوب
- ١٢٧٧ اسرار الفرقان
- ١٢٧٧ أسرار الفقاهه
- ١٢٧٨ اسرار قاسمى
- ١٢٧٨ اسرار القرآن
- ١٢٧٨ اسرار القرآن
- ١٢٧٩ الأسرار القلبيه
- ١٢٧٩ اسرار القلوب
- ١٢٧٩ اسرار الكيمياء-كشف الاسرار و هتك الاستار
- ١٢٧٩ اسرار الآهوت
- ١٢٨٠ اسرار النكاح

- ١٢٨٠ اسرار التّكاح
- ١٢٨٠ الاسرار و الامور الغريبه
- ١٢٨٠ اسرار وجود
- ١٢٨٠ اسرار وصايا الرضا عليه السلام
- ١٢٨٠ الاسرافيه
- ١٢٨٠ اسره آل كمال الدين
- ١٢٨٠ اسره العتره
- ١٢٨٠ اسس الاصول-اصول بى نقطه
- ١٢٨١ اسطربلاب
- ١٢٨١ اسطربلاب
- ١٢٨١ اسطربلاب
- ١٢٨١ اسطربلاب
- ١٢٨٢ اسطربلاب
- ١٢٨٢ اسطربلاب
- ١٢٨٢ اسطربلاب-اسطربلاب كشفى-بيست باب
- ١٢٨٢ اسطربلاب-اسطربلاب بروز
- ١٢٨٢ اسطربلاب
- ١٢٨٢ اسطربلاب
- ١٢٨٢ اسطربلاب
- ١٢٨٢ اسطربلاب-بيست باب
- ١٢٨٢ اسطربلاب-أغاز و انجام
- ١٢٨٣ اسطقس الاس،اسطقس الثانى و اسطقس
- ١٢٨٣ اسطقسات
- ١٢٨٣ الاسطنبولتيه(فى الواجبات العينيه)
- ١٢٨٣ اسطوانه
- ١٢٨٤ الاسعار

- ١٢٨٤ الاسعاف
- ١٢٨٤ الاسعاف بشرح ابيات القاضى و الكشف
- ١٢٨٤ الاسعاف
- ١٢٨٤ اسعاف المأمول فى شرح زبده الاصول
- ١٢٨٤ الاسفار (و دلائل الاثمه)
- ١٢٨٤ الاسفار الاربعه و تحقيقها
- ١٢٨٤ الاسفار الاربعه (فى المعقول)
- ١٢٨٥ الاسفار الاربعه-الحكمه المتعاليه
- ١٢٨٥ اسفار الانوار عن وقايح افضل الاسفار
- ١٢٨٥ اسفار نور الانوار
- ١٢٨٦ اسكات المجانيين
- ١٢٨٦ الاسكناسيّه
- ١٢٨٦ اسكندرنامه
- ١٢٨٦ اسكندرنامه-خردنامه (يا خسرونامه)
- ١٢٨٦ اسكندرنامه
- ١٢٨٦ اسكندريّه
- ١٢٨٦ اسلام
- ١٢٨٦ اسلام
- ١٢٨٧ الاسلام فى معارفه و فنونه
- ١٢٨٧ اسلام مغرب
- ١٢٨٧ اسلام نامه
- ١٢٨٧ الاسلام نشؤه و ارتقاؤه
- ١٢٨٧ اسلام و اشاعته
- ١٢٨٧ الاسلام و الايمان
- ١٢٨٨ الاسلام و الايمان
- ١٢٨٨ الاسلام و الايمان (و انه اقرار باللسان و اعتقاد

- ١٢٨٨ اسلام و بشارت السلام
- ١٢٨٨ اسلام و تمدن
- ١٢٨٨ اسلام و توحيد
- ١٢٨٨ اسلام و دانش
- ١٢٨٨ اسلام و رجعت
- ١٢٨٨ الاسلام و الشيعة الاماميّه
- ١٢٨٨ اسلام و فلسفه
- ١٢٩٠ اسم جنس
- ١٢٩٠ اسماء آلات رسول الله صلى الله عليه و آله و
- ١٢٩٠ اسماء احياء العرب (ممن كان بالحجاز): >---
- ١٢٩٠ اسماء الله تعالى و صفاته
- ١٢٩٠ اسماء امير المؤمنين عليه السلام
- ١٢٩٠ اسماء امير المؤمنين عليه السلام
- ١٢٩٠ اسماء امير المؤمنين عليه السلام
- ١٢٩٠ اسماء امير المؤمنين عليه السلام من القرآن
- ١٢٩١ اسماء امير المؤمنين عليه السلام
- ١٢٩١ اسماء امير المؤمنين (عليه السلام) في كتاب الله
- ١٢٩١ اسماء الاوديه و الجبال و الرمال (از خالغ نحوى): >---
- ١٢٩١ اسماء اهل بدر
- ١٢٩١ اسماء البلدان
- ١٢٩١ اسماء البلدان
- ١٢٩٢ اسماء الجبال و المياه و الاوديه
- ١٢٩٢ اسماء الجمال
- ١٢٩٢ الأسماء الحسنی -دعاء الجوشن-
- ١٢٩٢ اسماء الرجال
- ١٢٩٢ اسماء الرجال

- ١٢٩٢ اسماء رسول الله صلى الله عليه وآله
- ١٢٩٢ اسماء الرواه
- ١٢٩٣ اسماء من شهد مع امير المؤمنين عليه السلام
- ١٢٩٣ اسماء النبي و الائمه (عليهم السلام)
- ١٢٩٣ اسماعيليه
- ١٢٩٣ الاسنى
- ١٢٩٣ اسنى التحف
- ١٢٩٣ اسنى العطايا
- ١٢٩٣ اسناد الشيعة فى اسناد السنه
- ١٢٩٣ الاسناد المصنفى الى آل المصطفى
- ١٢٩٤ الاسنه
- ١٢٩٤ الاسنه فى قطع الاسنه
- ١٢٩٤ الاسنه المحمديه
- ١٢٩٤ اسواق العرب
- ١٢٩٥ اسوة حسيني
- ١٢٩٥ اسوه الرسول (صلى الله عليه وآله)
- ١٢٩٥ اسوه الكعبه
- ١٢٩٥ اسهاليه
- ١٢٩٥ الأسهم الخوارق لفرّاد صاحب الصواعق
- ١٢٩٥ اسيران كربلا
- ١٢٩٥ الاستله الأمليه
- ١٢٩٥ استله ابن جابر
- ١٢٩٦ استله ابن حاتم
- ١٢٩٦ استله ابن حمزه
- ١٢٩٦ استله ابن زهره
- ١٢٩٧ استله ابن طوق

- ١٢٩٧ اسئلہ ابن فزوج
- ١٢٩٧ اسئلہ الاحسائيہ
- ١٢٩٧ اسئلہ الاحسائيہ
- ١٢٩٧ اسئلہ الاحمديہ
- ١٢٩٧ الاسئلہ الاحمديه
- ١٢٩٧ الاسئلہ الاواليہ
- ١٢٩٧ الاسئلہ البحرانيہ
- ١٢٩٧ الاسئلہ البحرانيہ
- ١٢٩٨ الاسئلہ البحرانيہ
- ١٢٩٨ الاسئلہ البحرانيہ
- ١٢٩٨ الاسئلہ البروجرديه
- ١٢٩٩ الاسئلہ البهيهانيہ
- ١٢٩٩ الاسئلہ التبانیه
- ١٢٩٩ الاسئلہ التستريہ
- ١٢٩٩ الاسئلہ التفسيريه
- ١٢٩٩ الاسئلہ التنكابينه
- ١٢٩٩ الاسئلہ التولييه
- ١٢٩٩ الاسئلہ التوحيديه
- ١٢٩٩ الاسئلہ الجاروديہ
- ١٢٩٩ الاسئلہ الجليليه (الوارده من بروجرد)
- ١٢٩٩ الاسئلہ الجليليه الاولى
- ١٣٠٠ الاسئلہ الجليليه الثانيه
- ١٣٠٠ الاسئلہ الجزائرتيہ
- ١٣٠٠ الاسئلہ الجيلانيه
- ١٣٠١ الاسئلہ الحاجييه-العكبريه
- ١٣٠١ الاسئلہ الحسينيه

- ١٣٠١ الاسئله الخشثيه
- ١٣٠١ الاسئله الخليليه
- ١٣٠١ الاسئله الدمستائيه
- ١٣٠١ الاسئله الدهلويه
- ١٣٠١ الاسئله الرسيه الاولى
- ١٣٠١ الاسئله الرسيه الثانيه
- ١٣٠١ اسئله السيد ركن الدين
- ١٣٠٢ الاسئله السرويه
- ١٣٠٢ الاسئله السلازيه
- ١٣٠٣ الاسئله السلطائيه
- ١٣٠٣ الاسئله السلطائيه
- ١٣٠٣ الاسئله السلطائيه
- ١٣٠٣ الاسئله السلطائيه
- ١٣٠٣ الاسئله السلطائيه
- ١٣٠٣ الاسئله السلطائيه
- ١٣٠٣ الاسئله السماكيه
- ١٣٠٣ الاسئله السميقيه
- ١٣٠٣ الاسئله السيوريه
- ١٣٠٤ الاسئله الشاخوريه
- ١٣٠٤ الاسئله الشبريه
- ١٣٠٥ الاسئله الشبريه
- ١٣٠٥ الاسئله الشدقميه
- ١٣٠٥ الاسئله الشدقميه
- ١٣٠٥ الاسئله الشدقميه
- ١٣٠٥ الاسئله الشفيقيه
- ١٣٠٥ الاسئله الصالحيه

- ١٣٠٥ الاسئله الصالحيه
- ١٣٠٥ الاسئله الصالحيه
- ١٣٠٥ الاسئله الصميريه
- ١٣٠٥ الاسئله الصميريه
- ١٣٠٦ الاسئله الطبسيه
- ١٣٠٦ الاسئله الطرابلسيه
- ١٣٠٧ الاسئله الظهيريه
- ١٣٠٧ الاسئله العرفانيه و الاجوبه الاسراريه
- ١٣٠٧ الاسئله العكبريه (يا حاجبيه)
- ١٣٠٧ الاسئله العلويه
- ١٣٠٧ الاسئله الكازروتيه
- ١٣٠٧ الاسئله الكازروتيه
- ١٣٠٧ الاسئله الكاظميه
- ١٣٠٧ الاسئله المازحيه
- ١٣٠٨ الاسئله المحمد آباديه
- ١٣٠٨ الاسئله المدنيات (الاولى و الثانيه و الثالثه)
- ١٣٠٩ الاسئله المسعوديه
- ١٣٠٩ الاسئله المعترضين و اجوبه الراشدين
- ١٣٠٩ الاسئله المقداديه
- ١٣٠٩ الاسئله المهديه
- ١٣٠٩ الاسئله المهتاتيه (الاولى و الثانيه)
- ١٣٠٩ الاسئله النثاريه
- ١٣٠٩ الاسئله النصيريه
- ١٣٠٩ الاسئله النعيميه
- ١٣٠٩ الاسئله النوبندجانيه
- ١٣١٠ الاسئله النوحيه

- ١٣١٠ الاستله الهنديه
- ١٣١١ استله السيد يحيى
- ١٣١١ الاستله اليوسفيه
- ١٣١١ الاشارات(الى كيفيه نيه العبادات بطريق الرمز و
- ١٣١١ الاشارات(الى ماتكرر فى الوسائل
- ١٣١١ الاشارات(الى ما ينكره العوام و غيرهم)-معنى
- ١٣١١ الاشارات(الى معنى الاشارات)
- ١٣١١ الاشارات(فى الكلام)
- ١٣١٢ الاشارات(فى الكلام و الحكمه)-اشارات
- ١٣١٢ الاشارات(فى المعارف)
- ١٣١٢ الاشارات
- ١٣١٢ الاشارات و التلوينات
- ١٣١٣ الاشارات و التنبيهات
- ١٣١٣ الاشارات الاصول
- ١٣١٣ اشارات عبد الله
- ١٣١٣ الاشارات اللطيفه الحسان
- ١٣١٣ اشارات الواصلين(الى علوم العميان و تنبيهات
- ١٣١٣ الاشاره(فى الامامه و معتقد الاماميه)
- ١٣١٣ اشاره السبق(الى معرفه الحق)
- ١٣١٤ الاشاعه(فى شرح-نهج البلاغه)
- ١٣١٤ اشاعه النوادر
- ١٣١٤ الاشباه
- ١٣١٥ اشتراط الرجوع الى الكفايه فى الحج
- ١٣١٥ اشتراط القربه فى العباده تمسكا بآيه البينه
- ١٣١٥ الاشتراك اللفظى فى اللغه العربيه
- ١٣١٥ الاشتراك اللفظى للوجود و سائر الصفات

- الإشتراك اللفظي في معاني أسماء الله تعالى ١٣١٥
- إشتراك الوجود لفظا ١٣١٥
- إشتراك الوجود معني ١٣١٥
- الإشتراكه ١٣١٥
- اشتقاق الشهور و الايتام-اشتقاق خالويه- ١٣١٦
- الإشتمال، كتاب-الشامل ١٣١٦
- اشجار العلوم بنهج المعلوم ١٣١٦
- الإشجان في خير انسان ١٣١٦
- الإشراف على خصائص الإشراف ١٣١٦
- الإشراف(على سياده الإشراف)-رساله في ١٣١٦
- الإشراف في المنع عن بيع الأوقاف ١٣١٦
- الإشراف ١٣١٦
- الإشراف في عام فرائض الاسلام ١٣١٧
- الإشراق في مكارم الاخلاق ١٣١٧
- إشراق التيرين ١٣١٧
- إشراق هياكل التور عن ظلمات شواكل الغرور ١٣١٧
- الإشراقات ١٣١٧
- الإشراقات ١٣١٨
- إشراقات الاصول ١٣١٨
- إشراقات الرضويه في شرح المنظومه السيزوارتيه ١٣١٨
- إشراق الحق(في جواز تسميه الحجه المنتظر و ١٣١٨
- الإشربه، كتاب ١٣١٨
- الإشربه، كتاب ١٣١٨
- الإشربه، كتاب ١٣١٨
- الإشربه(و ما يتعلق بها من الاحكام الطيبه). ١٣١٨
- الإشربه، كتاب ١٣١٩

- الإشربة (و ذكر ما حلل منها و ما حزم)، كتاب ١٣١٩
- الإشربة، كتاب ١٣١٩
- الإشربة، كتاب ١٣١٩
- الإشربة، كتاب ١٣١٩
- الإشربة، كتاب ١٣٢٠
- الإشربة، كتاب ١٣٢٠
- أشرف العقائد ١٣٢٠
- أشرف اللغات ١٣٢٠
- أشرف المعجزات ١٣٢٠
- أشرف المناقب ١٣٢٠
- أشرف المناقب ١٣٢٠
- أشرف الوسائل (إلى فهم الرسائل الموسوم ١٣٢٠
- الإشرفية (في ذم الوسوس الشيطانية)، الرسالة ١٣٢٠
- أشعار بنى مزة بن همام ١٣٢١
- أشعار الجن المتمثلين ١٣٢١
- أشعار الجوارى ١٣٢١
- أشعار الحراب ١٣٢٢
- أشعار الخلفاء ١٣٢٢
- أشعار الخوارزمى ١٣٢٢
- أشعار زيد الخيل الطائي ١٣٢٢
- أشعار عبد القيس و أخبارها ١٣٢٢
- أشعار المعصومين عليهم السلام ١٣٢٢
- أشعار النساء ١٣٢٢
- الإشعة البدرية فى شرح الجعفرية ١٣٢٢
- الإشعة القدسية ١٣٢٢
- الإشعة الملونه ١٣٢٣

- ١٣٢٧ ----- اصاله البرائه
- ١٣٢٨ ----- اصاله البرائه
- ١٣٢٨ ----- اصاله البرائه
- ١٣٢٨ ----- اصاله الحقيقه و الظهور (فى وجه اعتبارها و
- ١٣٢٨ ----- اصاله الصّحه (فى المعاملات و عدمها)
- ١٣٢٨ ----- اصاله الصّحه
- ١٣٢٨ ----- اصاله الصّحه
- ١٣٢٨ ----- اصاله الصّحه
- ١٣٢٨ ----- اصاله الصّحه
- ١٣٢٨ ----- اصاله الطهاره
- ١٣٢٩ ----- اصاله الطهاره
- ١٣٢٩ ----- اصاله العدم
- ١٣٢٩ ----- اصاله الوجود
- ١٣٢٩ ----- اصاله الوجود (از ملا صدرا)---
- ١٣٣٠ ----- اصحاب الاجماع (الذين اجمعت العصابه على
- ١٣٣٠ ----- اصحاب الاجماع
- ١٣٣٠ ----- اصحاب الاجماع
- ١٣٣٠ ----- اصحاب العدّه
- ١٣٣٠ ----- اصحاب كهف
- ١٣٣٠ ----- اصحاب الكهف
- ١٣٣٠ ----- اصحاب التّيبى (صلى الله عليه و آله) (الممدوحين و اصحاب امير المؤمنين (عليه السلام))
- ١٣٣٠ ----- اصحاب الادويه
- ١٣٣١ ----- اصداق الدرر
- ١٣٣١ ----- اصديق الاخبار (فى قصه الاخذ بالثار و تنكيل
- ١٣٣١ ----- اصديق المقال (فى علمى الدرايه و الزّجال)
- ١٣٣١ ----- الاصرار فى الاستغفار

- ١٣٣٢ الاصطفاء(فى تواريخ الملوك و الخلفاء) -
- ١٣٣٢ اصطلاحات الجفر -
- ١٣٣٢ اصطلاحات الشعراء-مصطلحات الشعراء -
- ١٣٣٢ اصطلاحات الصوفيه -
- ١٣٣٣ اصفهان
- ١٣٣٣ اصفهان
- ١٣٣٣ اصفهان نصف جهان
- ١٣٣٣ اصفهان و اخبارها
- ١٣٣٣ الاصفهانيه،الرساله
- ١٣٣٣ الاصفى
- ١٣٣٣ اصفى المشارب(فى حكم حلق اللحيه و تطويل الشارب -
- ١٣٣٣ اصفياء امير المؤمنين عليه السلام -
- ١٣٣٤ اصفياء امير المؤمنين عليه السلام -
- ١٣٣٤ اصل آدم بن حسين
- ١٣٣٤ اصل آدم بن متوكل
- ١٣٣٤ اصل ابان بن تغلب
- ١٣٣٤ اصل ابان بن عثمان
- ١٣٣٥ اصل ابان بن محمد
- ١٣٣٥ اصل ابراهيم بن ابى البلاد
- ١٣٣٥ اصل ابراهيم بن صالح
- ١٣٣٥ اصل ابراهيم بن عبد الحميد
- ١٣٣٥ اصل ابراهيم بن عثمان
- ١٣٣٥ اصل ابراهيم بن عمر
- ١٣٣٥ اصل ابراهيم بن مسلم
- ١٣٣٥ اصل ابراهيم بن مهزم
- ١٣٣٥ اصل ابراهيم بن نعيم

- ۱۳۳۵ ----- اصل ابراهيم بن يحيى
- ۱۳۳۶ ----- اصل ابو عبد الله بن حماد
- ۱۳۳۶ ----- اصل ابو محمد خزاز
- ۱۳۳۶ ----- اصل احمد بن حسين
- ۱۳۳۷ ----- اصل احمد بن حسين بن عمر
- ۱۳۳۷ ----- اصل احمد بن عمر حلال
- ۱۳۳۷ ----- اصل احمد بن محمد
- ۱۳۳۷ ----- اصل احمد بن يوسف
- ۱۳۳۷ ----- اصل اديم بن حز
- ۱۳۳۷ ----- اصل اسباط بن سالم
- ۱۳۳۷ ----- اصل اسحاق بن جرير
- ۱۳۳۷ ----- اصل اسحاق بن عقار
- ۱۳۳۷ ----- اصل اسماعيل بن ابان
- ۱۳۳۷ ----- اصل اسماعيل بن بكير
- ۱۳۳۸ ----- اصل اسماعيل بن جابر
- ۱۳۳۸ ----- اصل اسماعيل بن دينار
- ۱۳۳۹ ----- اصل اسماعيل بن عثمان
- ۱۳۳۹ ----- اصل اسماعيل بن عمار
- ۱۳۳۹ ----- اصل اسماعيل بن محمد
- ۱۳۳۹ ----- اصل اسماعيل بن مهران
- ۱۳۳۹ ----- اصل ايوب بن حر جعفي
- ۱۳۳۹ ----- اصل بشار بن يسار
- ۱۳۳۹ ----- اصل بشر بن مسلمه
- ۱۳۳۹ ----- اصل بكر بن محمد ازدي
- ۱۳۳۹ ----- اصل بندار
- ۱۳۳۹ ----- اصل ثابت بن دينار

- ١٣٤٠ ----- اصل جابر بن يزيد
- ١٣٤٠ ----- اصل جعفر
- ١٣٤٠ ----- اصل جميل بن دراج
- ١٣٤١ ----- اصل جميل بن صالح اسدى
- ١٣٤١ ----- اصل حارث بن احول
- ١٣٤١ ----- اصل حبيب
- ١٣٤١ ----- اصل حرير(فى الصلاه)،اصل(فى الزكاه)،
- ١٣٤١ ----- اصل حسن بن ايوب
- ١٣٤١ ----- اصل حسن بن رباط
- ١٣٤١ ----- اصل حسن زياد
- ١٣٤١ ----- اصل حسن بن سرى
- ١٣٤١ ----- اصل حسن بن صالح
- ١٣٤١ ----- اصل حسن بن موسى
- ١٣٤٢ ----- اصل حسين بن ابى العلاء
- ١٣٤٢ ----- اصل حسين بن ابى غندر
- ١٣٤٢ ----- اصل حسين بن عثمان
- ١٣٤٣ ----- اصل حفص بن بخترى
- ١٣٤٣ ----- اصل حفص بن سالم
- ١٣٤٣ ----- اصل حفص بن سوقه
- ١٣٤٣ ----- اصل حفص بن عبد الله(فى الصلاه)،اصل
- ١٣٤٣ ----- اصل حكم بن ايمن
- ١٣٤٣ ----- اصل حكم بن مسكين
- ١٣٤٣ ----- اصل حميد بن زياد
- ١٣٤٣ ----- اصل حميد بن مثنى
- ١٣٤٣ ----- اصل خالد بن ابى اسماعيل
- ١٣٤٤ ----- اصل خالد بن صبيح

- ١٣٤٤ ----- اصل خالد بن عبد الله
- ١٣٤٤ ----- اصل خلاد
- ١٣٤٥ ----- اصل داود بن زربي
- ١٣٤٥ ----- اصل داود بن كثير
- ١٣٤٥ ----- اصل ذريح
- ١٣٤٥ ----- اصل ربعي
- ١٣٤٥ ----- اصل ربيع اصم
- ١٣٤٥ ----- اصل رفاعه
- ١٣٤٥ ----- اصل زرعه
- ١٣٤٥ ----- اصل زكار
- ١٣٤٥ ----- اصل زياد بن مروان
- ١٣٤٥ ----- اصل زياد بن منذر
- ١٣٤٦ ----- اصل زيد زراد
- ١٣٤٦ ----- اصل زيد نرسی
- ١٣٤٧ ----- اصل سعد بن ابي خلف
- ١٣٤٧ ----- اصل سعدان
- ١٣٤٧ ----- اصل سعيد اعرج
- ١٣٤٧ ----- اصل سعيد بن غزوان
- ١٣٤٧ ----- اصل سعيد بن مسلمه
- ١٣٤٧ ----- اصل سعيد بن يسار
- ١٣٤٧ ----- اصل سفيان بن صالح
- ١٣٤٧ ----- اصل سلام
- ١٣٤٧ ----- اصل سليم-كتاب سليم
- ١٣٤٨ ----- اصل شعيب بن اعين
- ١٣٤٨ ----- اصل شعيب بن يعقوب
- ١٣٤٩ ----- اصل شهاب

- ١٣٤٩ ----- اصل صالح
- ١٣٤٩ ----- اصل ظريف-كتاب الديات
- ١٣٤٩ ----- اصل عاصم
- ١٣٤٩ ----- اصل عباد
- ١٣٤٩ ----- اصل عبد الله بن سليمان
- ١٣٤٩ ----- اصل عبد الله بن حماد
- ١٣٤٩ ----- اصل عبد الله بن يحيى
- ١٣٤٩ ----- اصل عبد الله بن هيثم
- ١٣٤٩ ----- اصل عبد الملك
- ١٣٥٠ ----- اصل عبيد الله بن على
- ١٣٥٠ ----- اصل على بن ابى حمزه
- ١٣٥١ ----- اصل على بن احمد
- ١٣٥١ ----- اصل علاء بن رزين
- ١٣٥١ ----- اصل على بن اسماعيل
- ١٣٥١ ----- اصل على بن رئاب
- ١٣٥١ ----- اصل على بن عبد الواحد
- ١٣٥١ ----- اصل قاسم بن اسماعيل
- ١٣٥١ ----- اصل مثنى
- ١٣٥١ ----- اصل محمد بن جعفر
- ١٣٥١ ----- اصل محمد بن قيس اسدى
- ١٣٥١ ----- اصل محمد بن قيس بجلى
- ١٣٥١ ----- اصل محمد بن مثنى
- ١٣٥٢ ----- اصل مروك
- ١٣٥٢ ----- اصل مسعده
- ١٣٥٢ ----- اصل وهب
- ١٣٥٣ ----- اصل هشام بن حكيم

- ١٣٥٣ ----- اصل هشام بن سالم
- ١٣٥٣ ----- اصل يعقوب
- ١٣٥٣ ----- اصل الاسلام
- ١٣٥٣ ----- اصل الاصول
- ١٣٥٣ ----- اصل الاصول
- ١٣٥٣ ----- اصل الاصول (فى تلخيص الفصول)
- ١٣٥٣ ----- اصل الاصول (فى شرح معالم الوصول)
- ١٣٥٣ ----- اصل الاصول
- ١٣٥٤ ----- اصل الاصول
- ١٣٥٤ ----- اصل الاصول
- ١٣٥٤ ----- اصل الاوصياء-الاوصياء، كتاب
- ١٣٥٥ ----- اصل الحقيقه
- ١٣٥٥ ----- الاصل الخطاب
- ١٣٥٥ ----- الاصل السببى و المسببى
- ١٣٥٥ ----- اصل الشيعه و اصولها
- ١٣٥٥ ----- اصل الضلاله
- ١٣٥٥ ----- اصل العدم
- ١٣٥٥ ----- اصل العقائد الدينيه
- ١٣٥٥ ----- الاصل فى الاستعمال (و انه الحقيقه او الاعم)
- ١٣٥٦ ----- اصل الكلام (و آتھ المصدر او الفعل)
- ١٣٥٦ ----- الاصل المثبت
- ١٣٥٦ ----- اصل مسلم
- ١٣٥٦ ----- اصل المشتقات
- ١٣٥٦ ----- اصل الميزان
- ١٣٥٦ ----- اصلح
- ١٣٥٧ ----- الاصلح (و فيه الفوز و الفلاح)-اصلح العمل

- ١٣٥٧ ----- اصلاح الاعتقاد
- ١٣٥٧ ----- اصلاح الاعمال
- ١٣٥٧ ----- اصلاح بشر-تعاليم قرآنيه
- ١٣٥٧ ----- اصلاح خط اسلام
- ١٣٥٧ ----- اصلاح ذات البين لرفع نزاع الخصمين
- ١٣٥٧ ----- اصلاح الرسوم بكلام المعصوم
- ١٣٥٨ ----- اصلاح غلط العامه
- ١٣٥٨ ----- اصلاح الفساق
- ١٣٥٨ ----- اصلاح المراسم
- ١٣٥٨ ----- اصلاح المنطق
- ١٣٥٨ ----- اصلاح المنطق
- ١٣٥٩ ----- اصلاحات اجتماعى
- ١٣٥٩ ----- اصلاحات خوزستان
- ١٣٥٩ ----- اصناف الكلام
- ١٣٥٩ ----- الاصنام
- ١٣٥٩ ----- الاصوات
- ١٣٥٩ ----- اصوات النساء
- ١٣٥٩ ----- الاصول(فى تحقيق المقالات)
- ١٣٥٩ ----- الاصول،كتاب
- ١٣٥٩ ----- الاصول فى مذهب آل الرسول(صلى الله عليه و آله)
- ١٣٦٠ ----- الاصول،كتاب فى
- ١٣٦٠ ----- الاصول
- ١٣٦٠ ----- اصول آدميت
- ١٣٦٠ ----- الاصول الأصفيه(فى المسائل المهمه من
- ١٣٦١ ----- اصول آل الرسول
- ١٣٦١ ----- اصول الاخبار

- ١٣٤١ اصول الاخلاق
- ١٣٤١ اصول الاستنباط
- ١٣٤١ اصول الاسلام و الايمان (و حكم الناصب)
- ١٣٤١ الاصول الاصلية (و القواعد المستنبطه من الآيات
- ١٣٤١ الاصول الاصلية
- ١٣٤١ الاصول الاصلية
- ١٣٤١ الاصول الاصلية-الاصول الاصيله (المستفاده
- ١٣٤٢ اصول الائمه
- ١٣٤٣ اصول تعليم و تربيت
- ١٣٤٣ اصول تعليم و تربيت
- ١٣٤٣ اصول تمدن
- ١٣٤٣ الاصول الجارية (في الشك في المكلف به
- ١٣٤٣ اصول جبر و مقابله
- ١٣٤٣ اصول جبر و مقابله
- ١٣٤٣ اصول جبر و مقابله
- ١٣٤٣ اصول جعفرية
- ١٣٤٣ اصول جغرافيا
- ١٣٤٣ اصول جغرافيا
- ١٣٤٤ اصول جوامع العلم
- ١٣٤٤ الاصول الحديثه
- ١٣٤٤ اصول الحساب
- ١٣٤٤ اصول الخمسه
- ١٣٤٤ اصول الديانات
- ١٣٤٥ اصول الديانات
- ١٣٤٥ اصول الدين
- ١٣٤٥ اصول الدين (و اثبات العقائد الحقّه)

- ١٣٦٥ ----- اصول الدين
- ١٣٦٥ ----- اصول الدين
- ١٣٦٦ ----- اصول الدين
- ١٣٦٦ ----- اصول الدين
- ١٣٦٦ ----- اصول الدين
- ١٣٦٦ ----- اصول الدين
- ١٣٦٦ ----- اصول الدين
- ١٣٦٦ ----- اصول الدين (و فروعه)
- ١٣٦٦ ----- اصول الدين
- ١٣٦٦ ----- اصول الدين
- ١٣٦٦ ----- اصول الدين
- ١٣٦٧ ----- اصول الدين
- ١٣٦٨ ----- اصول الدين
- ١٣٦٨ ----- اصول الدين
- ١٣٦٨ ----- اصول الدين
- ١٣٦٨ ----- اصول الدين
- ١٣٦٨ ----- اصول الدين
- ١٣٦٨ ----- اصول الدين
- ١٣٦٨ ----- اصول الدين
- ١٣٦٩ ----- اصول الدين
- ١٣٦٩ ----- اصول الدين
- ١٣٧٠ ----- اصول الدين
- ١٣٧٠ ----- اصول الدين
- ١٣٧٠ ----- اصول الدين
- ١٣٧٠ ----- اصول الدين

- ١٣٧٠ اصول الدين
- ١٣٧٠ اصول الدين
- ١٣٧٠ اصول الدين-اصول العقائد
- ١٣٧٠ اصول الدين
- ١٣٧٠ اصول الدين
- ١٣٧١ اصول الدين
- ١٣٧١ اصول الدين
- ١٣٧١ اصول الدين
- ١٣٧١ اصول الدين
- ١٣٧٢ اصول الدين
- ١٣٧٢ اصول الدين
- ١٣٧٢ اصول الدين
- ١٣٧٢ اصول الدين
- ١٣٧٢ اصول الدين(و العقائد)
- ١٣٧٢ اصول الدين
- ١٣٧٢ اصول الدين
- ١٣٧٢ اصول الدين
- ١٣٧٣ اصول الدين
- ١٣٧٣ اصول الدين(و فروعہ)
- ١٣٧٣ اصول الدين
- ١٣٧٣ اصول الدين
- ١٣٧٣ اصول الدين
- ١٣٧٣ اصول الدين
- ١٣٧٤ اصول الدين
- ١٣٧٤ اصول الدين
- ١٣٧٤ اصول الدين

- ١٣٧٤ ----- اصول الدين
- ١٣٧٤ ----- اصول الدين (في المعارف الخمسه)
- ١٣٧٤ ----- اصول الدين
- ١٣٧٤ ----- اصول الدين
- ١٣٧٤ ----- اصول الدين
- ١٣٧٤ ----- اصول الدين
- ١٣٧٤ ----- اصول الدين اور قرآن
- ١٣٧٥ ----- اصول الدين عوامى
- ١٣٧٥ ----- اصول الدين مدرسة اسلام
- ١٣٧٥ ----- اصول الدين مسلمين
- ١٣٧٥ ----- اصول دين و ميراث
- ١٣٧٥ ----- اصول الشرايع
- ١٣٧٥ ----- اصول شش قلم
- ١٣٧٦ ----- اصول الشيعه و فروع الشريعه
- ١٣٧٦ ----- اصول العقايد الاسلاميه
- ١٣٧٦ ----- اصول العقايد
- ١٣٧٦ ----- اصول العقايد (و مكارم الاخلاق)
- ١٣٧٦ ----- اصول العقايد
- ١٣٧٦ ----- اصول العقايد
- ١٣٧٦ ----- اصول العقايد
- ١٣٧٧ ----- اصول العقايد
- ١٣٧٧ ----- اصول العقايد
- ١٣٧٧ ----- اصول العقايد الخمسه
- ١٣٧٧ ----- اصول العقايد الدينيه
- ١٣٧٧ ----- اصول العقايد و التقويم الشرعى
- ١٣٧٧ ----- اصول علم التعبير (و تحقيق الرؤيا)

١٣٧٨	اصول علم ثروت
١٣٧٨	اصول علم الحديث
١٣٧٨	اصول علم فيزيك
١٣٧٨	الاصول العلميه
١٣٧٨	الاصول العمليه(من البراءة و الاحتياط
١٣٧٨	اصول الفصول(في حصول الوصول)
١٣٧٨	اصول فصول التوضيح
١٣٧٨	اصول الفقه
١٣٧٨	اصول الفقه
١٣٧٨	اصول الفقه
١٣٧٩	اصول الفقه
١٣٧٩	اصول الفقه
١٣٧٩	اصول الفقه
١٣٧٩	اصول الفقه
١٣٧٩	اصول الفقه
١٣٧٩	اصول الفقه
١٣٧٩	اصول الفقه
١٣٨٠	اصول الفقه
١٣٨٠	اصول الفقه
١٣٨٠	اصول الفقه
١٣٨٠	اصول الفقه
١٣٨٠	اصول الفقه
١٣٨٠	اصول الفقه
١٣٨٠	اصول الفقه
١٣٨٠	اصول الفقه-قواعد الاصول
١٣٨٠	اصول الفقه(از محقق حلّي)
١٣٨١	اصول الفقه
١٣٨١	اصول الفقه

- ١٣٨٥ اصول الفقه
- ١٣٨٥ اصول الفقه
- ١٣٨٥ (از هاشم بن احمد احسائي)---
- ١٣٨٦ اصول منطق مقدماتي
- ١٣٨٦ اصول من عرف ليطمئن قلب من عرف
- ١٣٨٦ الاصول المهمه
- ١٣٨٦ الاصول المهمه في شرح الحكمه(و الكلمات
- ١٣٨٦ الاصول الناشرية
- ١٣٨٦ اصول التحو
- ١٣٨٦ اصول و فروع دينيه
- ١٣٨٦ الاصول و الفضول
- ١٣٨٦ اصول الهندسه-كفايه الهندسه
- ١٣٨٧ اضاء القلوب بتحقيق المغرب و الغروب
- ١٣٨٧ الاضاحي، كتاب
- ١٣٨٧ الاضاحي، كتاب
- ١٣٨٧ الاضحويه
- ١٣٨٨ الاضداد
- ١٣٨٨ الاضداد، كتاب
- ١٣٨٨ اضرار التدخين-شرب الدخان في نظر الطب
- ١٣٨٨ اضغاث الاحلام(في بيان اوهام الكرام)
- ١٣٨٨ اضاء الدرر الغوالي في ايضاح احوال فدك و
- ١٣٨٨ الاضواء المزيه للشبه الجليله
- ١٣٨٨ اطباق الذهب في علم الادب
- ١٣٨٨ اطراف الدلائل في اوائل المسائل
- ١٣٨٩ الاطرغش
- ١٣٨٩ الاطعمه، كتاب

- ١٣٨٩ الاطعمه،كتاب
- ١٣٨٩ الاطعمه للاصحاء
- ١٣٨٩ الاطعمه للمرضى
- ١٣٩٠ اطعمه المرضى
- ١٣٩٠ اطعمه و اشربه
- ١٣٩٠ اطعمه و اشربه
- ١٣٩٠ اطعمه و اشربه
- ١٣٩٠ الاطعمه و الاشربه
- ١٣٩٠ الاطعمه و الاشربه المباحه
- ١٣٩٠ اطلاق الصبى
- ١٣٩٠ الاطوار
- ١٣٩٠ الاطوال للفرس
- ١٣٩٠ الاظله،كتاب
- ١٣٩١ الاظله،كتاب
- ١٣٩١ الاظله،كتاب
- ١٣٩١ الاظله،كتاب
- ١٣٩١ الاظهار
- ١٣٩١ اظهار الحزن المتراكم(فى وفات الامام العالم
- ١٣٩٢ اظهار الحق
- ١٣٩٢ اظهار الحق و معيار الصدق
- ١٣٩٢ اظهار الحقيقه
- ١٣٩٢ اظهار حقيقت
- ١٣٩٢ اظهار صدق الموده(فى شرح القصيده المعروفه
- ١٣٩٢ اظهار ما ستره اهل العناد(من الروايه عن ائمه العتره
- ١٣٩٢ اعاجيب الاكاذيب
- ١٣٩٢ اعاده المعدوم

- الاعتقادات ١٣٩٦
- الاعتقادات-العقيدة المفيدة ١٣٩٧
- الاعتقادات..... ١٣٩٧
- الاعتقادات الحقة ١٣٩٨
- الاعتقادات الرضويه..... ١٣٩٨
- الاعتكاف، كتاب ١٣٩٩
- الاعتكاف، كتاب ١٣٩٩
- الاعتكافيه ١٣٩٩
- الاعتكافيه ١٣٩٩
- الاعتكافيه ١٣٩٩
- الاعتكافيه ١٣٩٩
- الاعتماد(للايات المعتبره فى الجهاد) ١٣٩٩
- الاعتماد(فى الرد على اهل العناد) ١٣٩٩
- الاعتماد(فى شرح واجب الاعتقاد) ١٣٩٩
- اعتماد بر نفس ١٤٠٠
- الاعجاز ١٤٠٠
- الاعجاز(فى المعميات و الالغاز) ١٤٠٠
- اعجاز اسماء الله تعالى ١٤٠٠
- اعجاز جعفرى ١٤٠١
- اعجاز حسينى ١٤٠١
- اعجاز داودى ١٤٠١
- اعجاز على ١٤٠١
- اعجاز القرآن ١٤٠١
- اعجاز القرآن ١٤٠١
- اعجاز القرآن ١٤٠١
- اعجاز القرآن(فى نظمه و تأليفه) ١٤٠١

- ١٤٠١ اعجاز القرآن (و الكلام فى وجوهه)
- ١٤٠١ اعجاز القرآن
- ١٤٠٢ اعجاز موسى (فى ابطال قانون التيجرى)
- ١٤٠٢ اعجاز المهندسين - حل الاشكال فى تنقيح
- ١٤٠٢ اعداء امير المؤمنين (عليه السلام) (و تعيينهم من اكابر القوم)
- ١٤٠٢ اعداد اوليه
- ١٤٠٢ اعداد و اوافق
- ١٤٠٢ اعداد و اوافق
- ١٤٠٣ اعداد و اوافق
- ١٤٠٣ اعداد و اوافق
- ١٤٠٣ اعداد و اوافق
- ١٤٠٣ الاعراب
- ١٤٠٣ الاعراب فى الاعراب
- ١٤٠٤ اعراب الكافيه النحويه الحاجييه
- ١٤٠٤ اعراب الكافيه النحويه
- ١٤٠٤ اعراض ما بعد الطبيعه
- ١٤٠٥ الاعلام (فى ترجمه بعض الاعلام)
- ١٤٠٥ اعلام الاعلام
- ١٤٠٥ اعلام الاعلام (بمولد سيد الانام)
- ١٤٠٥ اعلام الانام (بعلم الكلام) - اعلام الاعلام
- ١٤٠٥ اعلام التقى
- ١٤٠٥ الاعلام الجليليه (فى شرح الالفيه الشهيديه)
- ١٤٠٥ الاعلام الحسينيه
- ١٤٠٥ اعلام الدين (فى صفات المومنين)
- ١٤٠٥ اعلام الطرائق فى الحدود و الحقايق - الاعلام
- ١٤٠٦ اعلام العامه فى صحه الحج مع العامه

- ١٤٠٦ اعلام القاصدين الى منهاج اصول الدين
- ١٤٠٦ الأعلام اللامعه في شرح الجامعه
- ١٤٠٦ اعلام المحبتين في رد الصوفيه و المبتدعين
- ١٤٠٧ اعلام المستبصرين
- ١٤٠٧ اعلام التبوّه
- ١٤٠٧ اعلام نهج البلاغه
- ١٤٠٧ اعلام النهضه الحسينيه
- ١٤٠٧ اعلام الوري
- ١٤٠٧ اعلام الوري باعلام الهدى
- ١٤٠٧ اعلام الوري
- ١٤٠٧ اعلام الوري و عقيدته ارباب التقى
- ١٤٠٧ اعلام الهدى
- ١٤٠٨ اعمال الاشهر الثلاثه
- ١٤٠٨ اعمال الاشهر الثلاثه
- ١٤٠٨ اعمال الاشهر الثلاثه
- ١٤٠٨ اعمال الاشهر الثلاثه
- ١٤٠٨ الاعمال الجعفرية
- ١٤٠٨ اعمال الجمعه
- ١٤٠٨ اعمال الجمعه
- ١٤٠٨ اعمال الجمعه و خواصها و سننها-احكام
- ١٤٠٨ اعمال الجمعه
- ١٤٠٨ اعمال الجمعه
- ١٤١٠ اعمال سه ماه
- ١٤١٠ اعمال سه ماه
- ١٤١٠ اعمال سه ماه
- ١٤١٠ اعمال سه ماه

- ١٤١٠ اعمال شش ماه
- ١٤١٠ اعمال شهر رمضان
- ١٤١٠ اعمال شهر رمضان (از سيد احمد عطار بغدادى) --->
- ١٤١٠ اعمال شهر رمضان
- ١٤١٠ اعمال شهر رمضان
- ١٤١٠ اعمال شهر رمضان: (از رضا بن محمد قاسم حسيني)
- ١٤١٢ الاعمال المانعه من دخول الجتّه
- ١٤١٣ الاغاثه
- ١٤١٣ اغاثه الداعى
- ١٤١٣ اغاثه الداعى
- ١٤١٣ اغاثه اللهفان
- ١٤١٣ الاغانى
- ١٤١٣ الاغانى الشعبيه فى شعوب الاغنيه
- ١٤١٣ الاغذيه
- ١٤١٣ الاغذيه و الاشربه
- ١٤١٣ الاغراب (فى الاغراب) - الاغراب...
- ١٤١٤ الاغراب (فى الاغراب) - الاغراب
- ١٤١٤ اغراض ارسطاطاليس
- ١٤١٤ الاغراض الطبيه و المباحث العلائيه
- ١٤١٥ الاغريض فى نصره الغريض
- ١٤١٥ الاغريضيه
- ١٤١٥ الاغسال، كتاب
- ١٤١٥ الاغسال
- ١٤١٥ الاغسال، كتاب
- ١٤١٥ الاغسال المسنونه
- ١٤١٥ الاغفال (فيما اغفله الزجاج من المعانى)

- ١٤١٥ اغلاط الفيروز آبادى (فى القاموس)
- ١٤١٥ اغلاط الكبرى
- ١٤١٥ اغلاط لهجه اللغات
- ١٤١٥ الاغلاط المشهوره
- ١٤١٦ الافادات
- ١٤١٦ الافادات الحسينيه (فى صفات رب البريه و ردّ
- ١٤١٦ الافادات الحسينيه-المواعظ الحسينيه
- ١٤١٧ الافادات الضمديه
- ١٤١٧ الافادات العليه
- ١٤١٧ الافادات المحمديه
- ١٤١٧ الافاده
- ١٤١٧ الافاده للشهاده
- ١٤١٧ الافاده الاجماليه
- ١٤١٧ الافاده السنيه (فى مهم الصلوات اليوميه)
- ١٤١٧ افاده المبتدئين (فى آداب التعليم)
- ١٤١٧ الافاضات
- ١٤١٨ الافاضات الرضويه
- ١٤١٨ الافاضات الرضويه-فيض الرضا عليه السلام
- ١٤١٨ الافاضات الغرويه (فى الاصول الفقيهيه)
- ١٤١٨ الافاضات الغرويه (فى معرفه اللغه العربيه)
- ١٤١٩ الافاضات المكنونه
- ١٤١٩ الافاضه الروحيه
- ١٤١٩ افاضه القدير فى حل العصير
- ١٤١٩ الافاعيل و البداء
- ١٤١٩ الافاقه من الجنون (فى اثبات حرمه شرب الافيون)
- ١٤١٩ الافاتين، كتاب

- ١٤١٩ افانين البلاغه
- ١٤١٩ افتتاح الدّعوة
- ١٤١٩ افتتاح الصلاه
- ١٤١٩ الافتتاحيه،الرساله
- ١٤٢٠ الافتخار،كتاب
- ١٤٢٠ الافتخار بذى الفقار
- ١٤٢٠ الافتخار بمكاتيب الكبار
- ١٤٢٠ افتخار الشيعة(فى احكام الشريعه)
- ١٤٢١ افتخار عوالم شيعه
- ١٤٢١ افتخارنامه حيدرى
- ١٤٢١ افتراق ولدنزار
- ١٤٢١ افتضاح الكافر بن(فى اختلافات التوراه و
- ١٤٢١ افحام اهل المين(فى رد ازاله الغين)
- ١٤٢١ افحام الجاحد(فى ردان الواحد لا يصدر منه الآ
- ١٤٢١ افحام الخصوم(فى نفى عقد ام كلثوم):-افحام
- ١٤٢١ افراد المقال(فى امر الظلال)-كتاب الاظلال
- ١٤٢٢ الافراد و الجمع
- ١٤٢٢ الافراد و الغرائب
- ١٤٢٢ افسانه اسفهى
- ١٤٢٢ افسانه غم-مرقع كربلا
- ١٤٢٣ افسانه گتها يا تاريخ ژرمن و روم
- ١٤٢٣ افسانه مهجور و مغرور
- ١٤٢٤ افعال العباد
- ١٤٢٤ افعال الله تعالى
- ١٤٢٤ افعال الله تعالى
- ١٤٢٤ افعال

- ١٤٢٤ ----- افعل لا تفعل، كتاب -
- ١٤٢٤ ----- الافق المبين (فى كيفية التفقه فى الدين)-----
- ١٤٢٥ ----- الافهام (لاصول الاحكام)-----
- ١٤٢٥ ----- افهام الافهام (فى عقايد دين الاسلام)-----
- ١٤٢٥ ----- افهام الجاهلين (فى رد انذار الناذرين)-----
- ١٤٢٥ ----- الافيونته-----
- ١٤٢٥ ----- افيونيه-----
- ١٤٢٥ ----- افيونته-خواص افيون-----
- ١٤٢٥ ----- اقاله العاثر (فى اقامه الشعائر)-----
- ١٤٢٥ ----- الاقاليم-----
- ١٤٢٥ ----- الاقامه (فى الصلاه)-----
- ١٤٢٥ ----- اقامه البرهان (على حليه القهوه و القليان)-----
- ١٤٢٦ ----- اقامه البرهان (على حليه الاربيان)-----
- ١٤٢٦ ----- اقامه التعازى (لستيد الشهداء (عليه السلام))-----
- ١٤٢٦ ----- اقامه الحدود-----
- ١٤٢٧ ----- اقامه الشهود (فى الرد على اليهود)-----
- ١٤٢٧ ----- اقامه المسافر-----
- ١٤٢٧ ----- اقانيم العلى (فى احوال ام القرى)-----
- ١٤٢٧ ----- الاقبال (بصالح الاعمال)-الاقبال باعمال-----
- ١٤٢٧ ----- اقبال خسروى-----
- ١٤٢٧ ----- اقبال ناصرى-----
- ١٤٢٧ ----- اقبال نامه-----
- ١٤٢٧ ----- اقبال نامه-----
- ١٤٢٧ ----- اقبال نامه جهانگيرى-----
- ١٤٢٨ ----- اقتباس الانوار (و حديقه الازهار)-كشكول-----
- ١٤٢٨ ----- اقتباس علوم الدين-----

- ١٤٢٩ الاقتصاد(فى اىضاح الاعتقاد)
- ١٤٢٩ الاقتصاد(فى معرفه المبدأ و المعاد)
- ١٤٢٩ الاقتصاد(فى شرح الارشاد)
- ١٤٢٩ الاقتصاد(الهادى الى طريق الرشاد)
- ١٤٢٩ الاقتصاد
- ١٤٢٩ الاقتصار
- ١٤٢٩ الاقتضاء
- ١٤٢٩ اقدسيتيه،رسالة
- ١٤٣٠ اقرار المريض
- ١٤٣٠ اقرار بعض الورثه(بدين الميت و انكار الآخرین)
- ١٤٣٠ اقرار بعض الورثه(بدين الميت)
- ١٤٣٠ اقرب المجازات(الى مشايخ الاجازات)
- ١٤٣١ اقرب الوسائل(لنشر الحضاره الصحيحه)
- ١٤٣١ اقسام الارضين
- ١٤٣٢ اقطاب الدوائر(فى اثبات عصمه الائتمه)
- ١٤٣٢ الاقطاب الفقهيته(و الوظائف الدينيه على مذهب
- ١٤٣٢ الاقطاعات
- ١٤٣٢ الاقفال
- ١٤٣٢ اقل ما يجب الاعتقاد به
- ١٤٣٣ الاقتناع
- ١٤٣٣ الاقتناع(عند تعذر الاجماع)
- ١٤٣٣ الاقتناع(فى وجوب الدعوه)
- ١٤٣٣ اقتناع اللائم على اقامه المآتم
- ١٤٣٣ الاقتناعيه(فى اصول العقائد الدينيه)
- ١٤٣٣ اقنوم العجم-اقنوم اللغه(؟)
- ١٤٣٣ اقوال الائتمه

- ١٤٣٣ اقوال الكافيه
- ١٤٣٣ اقيانوس (فى ترجمه القاموس)
- ١٤٣٤ اقيانوس
- ١٤٣٤ الاقيسه
- ١٤٣٤ اكبرنامه-تاريخ اكبرى
- ١٤٣٤ الاكتفاء بتصحيح الغير
- ١٤٣٤ الاكتفاء بضره واحده فى التيمم مطلقا
- ١٤٣٥ اكثر مدّه الحمل
- ١٤٣٥ اكر (رساله فى ال)
- ١٤٣٥ اكرام الناس (فى تاريخ البرامكه فى عهد
- ١٤٣٥ اكر تاو ذوسيو سوس-تحرير اكر
- ١٤٣٥ اكسير
- ١٤٣٥ اكسير آل محمد (عليه السلام)
- ١٤٣٥ اكسير ابيض
- ١٤٣٥ اكسير احمر
- ١٤٣٥ اكسير الاخبار (للاخبار الابرار)
- ١٤٣٦ اكسير اعظم
- ١٤٣٦ اكسير التواريخ
- ١٤٣٦ اكسير السعادات
- ١٤٣٦ اكسير السعاده (فى اسرار الشّهاده)
- ١٤٣٧ اكسير السعادتين
- ١٤٣٧ اكسير العارفين (فى معرفه طريق الحق و اليقين)
- ١٤٣٧ اكسير العبادات (فى اسرار الشّهادات):
- ١٤٣٨ الاكمال (فى اسماء الرجال)
- ١٤٣٨ الاكمال فى تكميل اصلاح العمل
- ١٤٣٨ اكمال الاسلام

- ١٤٣٨ اكمال الاصلاح
- ١٤٣٨ اكمال الاعمال (فى استكمال الاقبال)
- ١٤٣٨ اكمال الحجّه (و ايضاح الحجّه) - الرقيقه فى
- ١٤٣٨ اكمال الدرايه
- ١٤٣٨ اكمال الدين (فى شرح تكمله تبصره المتعلمين)
- ١٤٣٩ اكمال الدين
- ١٤٣٩ اكمال الدين و اتمام النعمه - كمال الدين و تمام
- ١٤٣٩ اكمال المنّه (فى نقض منهاج السنه)
- ١٤٣٩ اكمال منته المقال
- ١٤٤٠ الاكمال و السلامه (فى بابى الاذان و الاقامه)
- ١٤٤٠ اكواب موضوعه
- ١٤٤٠ الهى نامه
- ١٤٤٠ الهى نامه
- ١٤٤٠ الالهيه، الرساله
- ١٤٤٠ الالباب (فى الانساب)
- ١٤٤٠ إلتجائيه
- ١٤٤٠ الالتقاط
- ١٤٤١ التقاط
- ١٤٤١ الالتقاط
- ١٤٤١ الالتقاط
- ١٤٤١ الالتقاط
- ١٤٤٢ التقاط الاعتراضات
- ١٤٤٢ التقاط الدرّ التّخب
- ١٤٤٢ التقاط اللغالى من الامالى
- ١٤٤٢ التهاب نيران الاحزان (و مشير كتائب الاشجان)
- ١٤٤٢ الحاق ابى اسحاق

- ١٤٤٢ ----- الاالحاق بالاشتقاق
- ١٤٤٢ ----- الاالحاقات العشره (بذيل النزله الحدائق)
- ١٤٤٣ ----- الاالحانات
- ١٤٤٣ ----- الزام الملحدین
- ١٤٤٣ ----- الزام الناصب (فی احوال الامام الغائب علیه السلام)
- ١٤٤٣ ----- الزام النواصب
- ١٤٤٤ ----- الزامهم بما الزمواهم أنفسهم
- ١٤٤٤ ----- الالطاف
- ١٤٤٤ ----- الالطاف الخفیه
- ١٤٤٤ ----- الطاف المحدثین و قرح القلوب
- ١٤٤٤ ----- الالف الانسانیه-الف انسانیت
- ١٤٤٤ ----- الالفات، کتاب
- ١٤٤٤ ----- الالفاظ، کتاب
- ١٤٤٤ ----- الالفاظ، کتاب
- ١٤٤٤ ----- الالفاظ، کتاب-تهذیب الالفاظ
- ١٤٤٥ ----- الالفاظ من المهموز
- ١٤٤٥ ----- الفاظ الادویه
- ١٤٤٥ ----- الالفاظ الكتابیه
- ١٤٤٦ ----- الفباء
- ١٤٤٦ ----- الفباى بهروزى
- ١٤٤٦ ----- الالفه، کتاب
- ١٤٤٦ ----- الفه الفرقة
- ١٤٤٦ ----- الفتكده-تذكرة اسحاق بیگی
- ١٤٤٦ ----- الفت نامه
- ١٤٤٦ ----- الف جاریه و جاریه
- ١٤٤٧ ----- الف رقعه

- ١٤٤٧ الالف كلمه
- ١٤٤٧ الف ليله و ليله
- ١٤٤٧ الف نصايح
- ١٤٤٧ الف نهار
- ١٤٤٨ الالف و اللام
- ١٤٤٨ الالف و اللآم
- ١٤٤٨ الفى-تاريخ الفى
- ١٤٤٨ الفيه شريف
- ١٤٤٨ الألفيه
- ١٤٤٩ الفيه الفنون
- ١٤٤٩ الالفيه المحبره-المحسنه المزينه
- ١٤٤٩ الفيه و شلفيه
- ١٤٤٩ الفى مسأله
- ١٤٤٩ الالفين(الفارق بين الصدق و المين)،كتاب
- ١٤٥٠ الفين،كتاب(فى وصف ساده الكونين)
- ١٤٥٠ الفين فضيله من فضائل امير المؤمنين عليه السلام
- ١٤٥٠ الالقاب
- ١٤٥٠ القاب بنى طباخه بن الياس بن مضر من آل
- ١٤٥٠ القاب قيس بن غيلان بن مضر من آل عدنان
- ١٤٥٠ القاب قريش
- ١٤٥٠ القاب ربيعه
- ١٤٥٠ القاب اليمن
- ١٤٥٠ القاب الربع
- ١٤٥٠ الالقاب المتداوله-تنزيه ابى البشر
- ١٤٥٠ القام الاحجار فى افواه الاشرار
- ١٤٥١ القام الحجر(فى الجواب عن ابن حجر)

- ١٤٥١ القام الحجر (فى رد سخائف ابن حجر)
- ١٤٥١ القام الحجر (لمن تجبر و جحد الحق و تكبر) -
- ١٤٥١ القام الخصم بالحجر (فى نداء الائمه الاثنى
- ١٤٥١ الله الله
- ١٤٥٢ الله بس باقى هوس
- ١٤٥٢ الواح
- ١٤٥٢ الالواح الجواهر
- ١٤٥٢ الالواح السماويه
- ١٤٥٢ الواح القمر-اختيارات النجوم-لوايح القمر
- ١٤٥٢ الالوف
- ١٤٥٢ الالويه و الرايات
- ١٤٥٢ الالويه و الرايات-المغازى
- ١٤٥٣ الالهام (فى علم الامام (عليه السلام))
- ١٤٥٣ الهام الحجه
- ١٤٥٣ الالهامات الرضويه
- ١٤٥٣ الهامى كلمات
- ١٤٥٤ ام الائمه
- ١٤٥٤ ام العلاج
- ١٤٥٤ ام القرآن
- ١٤٥٤ ام القرى
- ١٤٥٤ ام الكتاب
- ١٤٥٤ ام المعجزات
- ١٤٥٤ ام المؤمنين
- ١٤٥٤ الاماء الشواعر
- ١٤٥٥ الامائل و الاعيان (و منندى العواطف و الاحسان)
- ١٤٥٥ امارات الكلم الرحمانيه (فى كشف الكلمات

- ١٤٥٩ الامالى
- ١٤٦٠ الامالى-امالى العشيات
- ١٤٦٠ الامالى
- ١٤٦٠ الامالى-المجالس-عرض المجالس
- ١٤٦٠ الامالى-الامالى المنفرقات
- ١٤٦٠ الامالى
- ١٤٦٠ الامالى
- ١٤٦٠ الامالى
- ١٤٦٠ الامالى
- ١٤٦٠ الامالى
- ١٤٦٠ الامالى
- ١٤٦١ الامالى
- ١٤٦١ الامالى(فى احوال بعض العلماء و الاعيان)
- ١٤٦١ امالى ابن فقيه
- ١٤٦٢ امالى العراقيه(فى شرح الفصول الايلاقيه)
- ١٤٦٢ الامام
- ١٤٦٢ الامام
- ١٤٦٢ الامام(و المأموم)
- ١٤٦٣ الامامه
- ١٤٦٣ الامامه
- ١٤٦٣ الامامه
- ١٤٦٣ الامامه
- ١٤٦٣ الامامه
- ١٤٦٣ امامت
- ١٤٦٣ امامت
- ١٤٦٣ الامامه

- ۱۴۶۳ امامت
- ۱۴۶۳ الامامه (من جهه الخبر) -
- ۱۴۶۴ امامت
- ۱۴۶۴ الامامه
- ۱۴۶۴ الامامه
- ۱۴۶۴ امامت
- ۱۴۶۴ امامت
- ۱۴۶۵ الامامه
- ۱۴۶۵ الامامه
- ۱۴۶۵ الامامه
- ۱۴۶۵ امامت
- ۱۴۶۵ امامت
- ۱۴۶۵ الامامه (و الرد على الحسين بن علي الكرابيسي) -
- ۱۴۶۵ امامت (از محمد حسين نيل فروش) -
- ۱۴۶۶ الامامه
- ۱۴۶۶ الامامه
- ۱۴۶۶ الامامه
- ۱۴۶۶ الامامه
- ۱۴۶۶ الامامه اثبات الامامه
- ۱۴۶۶ امامت (از قاضي زاده گرهودي) -
- ۱۴۶۷ الامامه، كتاب
- ۱۴۶۷ الامامه (از علي بن اسماعيل) -
- ۱۴۶۸ الامامه
- ۱۴۶۸ الامامه (از فضل بن شادان) -
- ۱۴۶۹ الامامه
- ۱۴۶۹ الامامه

- الامامه(از محمد بن قبه)----- ١٤٦٩
- الامامه ----- ١٤٧٠
- الامامه ----- ١٤٧٠
- الامامه ----- ١٤٧٠
- الامامه ----- ١٤٧٠
- امامت ----- ١٤٧٠
- الامامه ----- ١٤٧٠
- امامت ----- ١٤٧٠
- الامامه ----- ١٤٧٠
- الامامه(فى اثبات النبوه و الوصيه) ----- ١٤٧٠
- الامامه ----- ١٤٧١
- الامامه ----- ١٤٧١
- الامامه ----- ١٤٧١
- امامه امير المؤمنين عليه السلام ----- ١٤٧٢
- امامه امير المؤمنين عليه السلام من القرآن ----- ١٤٧٢
- الامامه العامه(فى اثبات احتياج الخلق على ----- ١٤٧٢
- امامه الفاسق عند نفسه العادل عند مأوممه ----- ١٤٧٢
- امامه القرآن ----- ١٤٧٢
- الامامه الكبرى(و الخلافه العظمى) ----- ١٤٧٢
- الامامه و التبصره من الحيره ----- ١٤٧٢
- الامامه و الخلافه ----- ١٤٧٢
- الامامه و طرق الزعامه ----- ١٤٧٢
- اماميه و رجعت ----- ١٤٧٢
- الامان من النسيان(فى تفسير القرآن) ----- ١٤٧٣
- امان الاخطار-الامان من اخطار الاسفار ----- ١٤٧٣
- امان الايمان(من اخطار الازهان) ----- ١٤٧٣

- ١٤٧٣ امان التواريخ
- ١٤٧٤ امان الحثيث من لهو الحديث
- ١٤٧٤ امان الخافقين
- ١٤٧٤ الامانه(فى اصول الديانه)
- ١٤٧٤ امانت الهى
- ١٤٧٤ امانى الاديب(فى اختصار معنى اللبيب)
- ١٤٧٤ امانى الخليل(فى عروض الخليل)
- ١٤٧٤ الامتثال يقتضى الصحة و براهه الدمه
- ١٤٧٤ امتحان الافكار(فى مسأله الدار)
- ١٤٧٥ امتحان اهل القرآن
- ١٤٧٥ امتحان الفضلاء-تذكره الخطاطين
- ١٤٧٥ امتحان المجالس
- ١٤٧٥ امتناع تخلف المعلول عن العله
- ١٤٧٥ امتناع الترجيح بلا مرجح
- ١٤٧٥ امتناع الحكم على المعنى الحرفى
- ١٤٧٦ امتناع شرب مسكرات
- ١٤٧٦ الامثال
- ١٤٧٦ الامثال
- ١٤٧٦ امثال حمير
- ١٤٧٦ امثال الصادره عن بيوت الشعر
- ١٤٧٦ امثال العامه
- ١٤٧٦ الامثال على أفعال
- ١٤٧٦ امثال فارسى
- ١٤٧٦ امثال فارسى
- ١٤٧٧ امثال فارسى
- ١٤٧٧ امثال القرآن

- ١٤٧٧ امثال لقمان
- ١٤٧٧ الامثال المنظومه
- ١٤٧٧ امثال و حكم
- ١٤٧٨ امثال و حكم
- ١٤٧٨ الامثال و الحكم
- ١٤٧٨ الامثال و الحكم
- ١٤٧٨ الامثله (للدول المقبله)
- ١٤٧٨ امثله الاسجاع
- ١٤٧٨ امثله الاعمال النجوميه
- ١٤٧٨ امثله التوحيد
- ١٤٧٨ امجديه رساله
- ١٤٧٨ الامر رساله في
- ١٤٧٩ امر ابن المحرز محدث رساله في
- ١٤٧٩ امر ابي فضله الشاعر و ما يتعلق به
- ١٤٧٩ امراء الشيعه
- ١٤٧٩ امراض اطفال
- ١٤٧٩ امراض الاطفال
- ١٤٨٠ امراض الاطفال
- ١٤٨٠ امراض جلدى
- ١٤٨٠ امراض عصباني
- ١٤٨٠ الامر بالمعروف و النهى عن المنكر
- ١٤٨٠ الامر بين الامرين
- ١٤٨٠ الامر بين الامرين
- ١٤٨٠ الامر بين الامرين
- ١٤٨٠ الامر بين الامرين
- ١٤٨٠ الامر بين الامرين

- ١٤٨١ الامر بين الامرين
- ١٤٨١ امر الحبشه و الفيل
- ١٤٨١ الامر الصريح(فى جهر الذكر و التسبيح)
- ١٤٨١ امرؤ القيس و اشعاره
- ١٤٨١ امطار الدر فى مقدار الكر
- ١٤٨١ امكان الترتب و صحته
- ١٤٨٢ امكان الترتب و الامر بالضدين على سبيل الترتيب
- ١٤٨٢ امكان حصول العلم من اخبار الثقة العامى
- ١٤٨٢ امكان الحكم على المعنى الحرفى
- ١٤٨٢ امكان و وجود
- ١٤٨٢ الامكانيه
- ١٤٨٢ امل الأمل
- ١٤٨٢ امل الأمل(فى تراجم علماء جبل عامل)
- ١٤٨٢ الامل و الرجاء
- ١٤٨٢ املاء
- ١٤٨٣ الاملاء و النطق
- ١٤٨٣ أم الولد
- ١٤٨٣ الامواج
- ١٤٨٣ امواج البكاء
- ١٤٨٣ الامور العامه
- ١٤٨٤ الامور العامه
- ١٤٨٤ امهات الاولاد(و احكام بيعهن)
- ١٤٨٤ امهات الاولاد
- ١٤٨٤ امهات الخلفاء
- ١٤٨٤ امهات المؤمنين
- ١٤٨٤ امهات النبى(صلى الله عليه و آله)

- ١٤٨٤ امير ارسلان رومى
- ١٤٨٤ امير حمزة صاحبقران
- ١٤٨٤ امير مختار
- ١٤٨٤ امير معاويه
- ١٤٨٤ امير المؤمنين و مولده بالكعبه
- ١٤٨٥ الانابه
- ١٤٨٥ انائيه عواميه
- ١٤٨٥ اناره البصائر (و كشف السرائر)
- ١٤٨٦ اناره الحالک (فى قرائه ملک و مالک)
- ١٤٨٦ اناره الشهاده
- ١٤٨٦ اناره الطروس فى شرح عباره الدروس
- ١٤٨٦ اناره العقول (فى انتصاف المهر بموت احد الزوجين
- ١٤٨٦ اناره الناسق (باشراق وجه الصادق «ع»)
- ١٤٨٦ اناسى العيون
- ١٤٨٦ انباء الانبياء
- ١٤٨٦ انباء الدنيا
- ١٤٨٦ انباء الدواه على ابناء النحاه
- ١٤٨٧ انبان
- ١٤٨٧ الانباطيه
- ١٤٨٧ الانبياء، كتاب
- ١٤٨٧ الانبياء، كتاب
- ١٤٨٨ الانبياء، كتاب
- ١٤٨٨ الانبياء، كتاب
- ١٤٨٨ الانبياء، كتاب
- ١٤٨٨ الانبياء، كتاب
- ١٤٨٨ الانتباه

- ١٤٨٨ الانتباه(الى فضل الاشباه) -
- ١٤٨٨ انتباه نامة اسلامى -
- ١٤٨٨ انتباهيه -
- ١٤٨٨ انتباهيه(در رد بابيه و بهائيه) -
- ١٤٨٩ انتخاب اخوان الصفا -
- ١٤٨٩ انتخاب الامجاد من تاريخ بغداد -
- ١٤٨٩ انتخاب تلخيص المحصل-نقد المحصل -
- ١٤٨٩ انتخاب الجيد(من تنبيهات السيد) -
- ١٤٩٠ انتخاب الحسن من شعر الحسين-الحسن من -
- ١٤٩٠ انتخاب حل التقويم -
- ١٤٩٠ انتخاب الراحه -
- ١٤٩٠ انتخاب رساله بهبهانيه -
- ١٤٩٠ انتخاب الزاد -
- ١٤٩٠ انتخاب علاج الامراض -
- ١٤٩٠ انتخاب القريب من التقريب -
- ١٤٩٠ انتخاب المجالس -
- ١٤٩١ انتخاب المصائب -
- ١٤٩١ انتخابات -
- ١٤٩١ انتخابات البهيه(من الكتب العربيه و الفارسيه) -
- ١٤٩١ انتخابيه -
- ١٤٩٢ انتساب نامة نبوى -
- ١٤٩٢ الانتصار -
- ١٤٩٢ الانتصار -
- ١٤٩٢ الانتصار(فى انفرادات الاماميه) -
- ١٤٩٢ الانتصار -
- ١٤٩٢ الانتصار(فى حرمه و طى الادبار) -

- الانتصار ١٤٩٢
- الانتصار ١٤٩٢
- الانتصار لاهل البيت الاطهار ١٤٩٣
- الانتصار لبنى فاطمه الابرار ١٤٩٣
- الانتصار لثعلب ١٤٩٣
- الانتصار للشييع(من اهل البدع) ١٤٩٣
- الانتصار للشييعه ١٤٩٤
- انتصار الاسلام ١٤٩٤
- انتصار الحق ١٤٩٤
- الانتصاف ١٤٩٤
- الانتصاف(من ذوى البغى و الاقتراف) ١٤٩٤
- الانتصاف(من ذوى الانحراف عن مذهب ١٤٩٤
- انتصاف المهر بالموت ١٤٩٤
- الانتفاء عما نسب اليه من معارضه القرآن ١٤٩٤
- انتفاع المؤمنين(بما فى ايدى السلاطين) ١٤٩٤
- الانتقاد ١٤٩٥
- انتقاد الاعتقاد(فى المبدء و المعاد) ١٤٩٥
- انتقاد التواريخ ١٤٩٥
- انتقاد الهيئه الجديده ١٤٩٥
- انتقادات ١٤٩٥
- الانتقاد للآيات المعبره فى الجهاد ١٤٩٦
- انتقاض التيمم بدل الغسل بالحدث الاصغر ١٤٩٦
- الانتقام(مقن غدر بامير المؤمنين عليه السلام) ١٤٩٦
- الانتقام ١٤٩٦
- انتقام ١٤٩٦
- انتقام الشهيد ١٤٩٦

- ١٤٩٦ انجاح المطالب (فى الفوز بالمأرب) .
- ١٤٩٦ الانجاز (فى شرح الايجاز) .
- ١٤٩٦ انجم نامہ-آغاز و انجم .
- ١٤٩٧ انجم فروزان .
- ١٤٩٧ الانجم المضيئه فى المسائل الحسابيه .
- ١٤٩٧ انجمن آراى ناصرى .
- ١٤٩٨ انجمن دانش .
- ١٤٩٨ انجيل اهل البيت .
- ١٤٩٨ انجيل برنابا .
- ١٤٩٨ انحدار السيل (فى تحقيق نصف الليل) .
- ١٤٩٨ اندرز قابوس-اندرزنامه .
- ١٤٩٨ اندرزنامه اسدى .
- ١٤٩٨ اندرزنامه .
- ١٤٩٨ اندرزنامه .
- ١٤٩٨ اندرز و پند .
- ١٤٩٩ اندیشه هاى يك مغز بزرگ .
- ١٤٩٩ الانذار .
- ١٤٩٩ اندار الناذرين .
- ١٤٩٩ انس الجليس (فى التجنيس) .
- ١٥٠٠ انس الخواطر .
- ١٥٠٠ انس الخواطر (و نقله المسافر) .
- ١٥٠٠ انس العالم (و ادب المتعلم) .
- ١٥٠٠ انس الفريد .
- ١٥٠٠ انس الكريم .
- ١٥٠٠ انس المرید و شمس المجالس .
- ١٥٠٠ انس النفوس فى ذكر منهج الملك القدوس .

١٥٠٠ انس الوحيد
١٥٠٠ انس الوحيد(فى شرح التوحيد)-انيس الفريد
١٥٠٠ انس الوحيد(از قاضى نور الله شوشترى)---
١٥٠٢ انسب
١٥٠٢ انسب
١٥٠٢ الانساب
١٥٠٢ الانساب
١٥٠٢ الانساب
١٥٠٢ الانساب
١٥٠٢ الانساب
١٥٠٢ الانساب
١٥٠٢ الانساب
١٥٠٢ الانساب
١٥٠٢ الانساب
١٥٠٢ الانساب
١٥٠٣ الانساب
١٥٠٣ الانساب
١٥٠٣ الانساب
١٥٠٣ انسب آل ابى طالب
١٥٠٣ انسب آل ابى طالب-انسب الطالبيه
١٥٠٤ انسب آل ابى طالب-الفخرى
١٥٠٤ انسب آل ابى طالب
١٥٠٤ انسب آل ابى طالب(و بنى هاشم)
١٥٠٤ انسب آل ابى طالب
١٥٠٤ انسب آل ابى طالب
١٥٠٤ انسب آل ابى طالب
١٥٠٤ انسب آل ابى طالب
١٥٠٤ انسب آل الرسول(و اولاد البتول)
١٥٠٤ انسب الائمته(و مواليدهم)

- ١٥٠٤ الانساب الاسديه فى انساب الساده العلويه
- ١٥٠٥ انساب الامم
- ١٥٠٥ انساب الامم
- ١٥٠٥ انساب بعض الساده السيستانيين (المجاورين)
- ١٥٠٥ انساب بنى نصر بن قعين (و ايامهم و اشعارهم)
- ١٥٠٦ انساب السادات
- ١٥٠٦ انساب سادات جلالى
- ١٥٠٦ انساب سبطى النبى
- ١٥٠٦ انساب الطالبيين: (از ابو نصر بخارى)
- ١٥٠٧ الانساب المشجره
- ١٥٠٧ الانساب المشجره
- ١٥٠٧ الانساب المشجره
- ١٥٠٧ الانساب المشجره-التشجير فى المعقبين
- ١٥٠٧ الانساب المشجره
- ١٥٠٧ الانساب المشجر
- ١٥٠٧ الانساب الموضع (فى الخارجين على امير المومنين
- ١٥٠٧ انساب النواصب
- ١٥٠٧ انساب وحيد بهبهانى
- ١٥٠٨ انساب الهاشميين
- ١٥٠٨ الانسان
- ١٥٠٨ الانسان
- ١٥٠٨ انسان
- ١٥٠٩ انسان
- ١٥٠٩ الانسان
- ١٥٠٩ الانسان (و تكاليفه)
- ١٥٠٩ الانسان (و الكلام فيه)

- ١٥٠٩ الانسان
- ١٥٠٩ انسان
- ١٥٠٩ الانسان الاول
- ١٥٠٩ انسان العين-ضياء الملويين للتفرقه بين الزين و
- ١٥٠٩ الانسان الكامل(فى معرفه الاواخر و الاوائل)
- ١٥١٠ انسان نامه
- ١٥١٠ انسان و خواب
- ١٥١٠ انسانى قربانى
- ١٥١٠ الانشاء
- ١٥١٠ انشاء ابو الفضل
- ١٥١١ انشاء الاشتياق
- ١٥١١ انشاء اعلى
- ١٥١١ انشاء التوحيد(و الصلوه على التنبى و آله...)
- ١٥١١ انشاء جديد
- ١٥١١ انشاء جديد
- ١٥١١ انشاء چهار فصل
- ١٥١١ انشاء حسن و عشق
- ١٥١١ انشاء الدرر
- ١٥١١ انشاء الصلوات
- ١٥١١ انشاء الصلوات(على امام العصر)
- ١٥١٢ انشاء الصلوات(و التحيات على المعصومين)
- ١٥١٢ انشاء الصلوات
- ١٥١٢ انشاء الصلوات
- ١٥١٣ انشاء غلطان
- ١٥١٣ انشاء فرهاد ميرزا-منشآت
- ١٥١٣ انشاء فيض رسان

- ١٥١٣----- انشاء قائم مقام-منشآت ..
- ١٥١٣----- انشاء مجد السادات ..
- ١٥١٣----- انشاء ميرزا مهدي خان استرآبادى ..
- ١٥١٣----- انشاء ميرزا مهدي خان خوئى ..
- ١٥١٣----- انشآت---
- ١٥١٤----- انشاء و املاء ..
- ١٥١٤----- الانصاف ..
- ١٥١٤----- الانصاف ..
- ١٥١٤----- الانصاف ..
- ١٥١٤----- الانصاف(فى الامامه و معرفه الاسلاف) ..
- ١٥١٤----- انصاف ..
- ١٥١٤----- الانصاف(فى الامامه) ..
- ١٥١٤----- الانصاف(فى تحقيق آيه الاستخلاف) ..
- ١٥١٤----- الانصاف(فى تحقيق مسائل الخلاف) ..
- ١٥١٤----- الانصاف ..
- ١٥١٥----- الانصاف(فى الرد على صاحب الكشاف) ..
- ١٥١٥----- الانصاف(فى طريق العلم باسرار الدين المختص ..
- ١٥١٦----- الانصاف(فى النص على الائمة الاشراف من آل ..
- ١٥١٦----- الانصاف و الانتصاف ..
- ١٥١٦----- الانصاف و الانتصاف(لاهل الحق من ..
- ١٥١٦----- الانصافيه ..
- ١٥١٦----- انصافيه ..
- ١٥١٦----- انصافيه(در علم قافيه) ..
- ١٥١٦----- انعناق ام الولد(بعد موت مولاها من نصيب ولدها) ..
- ١٥١٦----- انعكاس الشعاعات و انعطافها-انعكاسيه ..
- ١٥١٧----- الانفاس القدسيه فى الحوائج الانسيه ..

- ١٥١٧ الانفتاحيه(فى اثبات انفتاح باب العلم)
- ١٥١٧ الانفحه و حكمها
- ١٥١٧ انفرادات الاماميه(از شريف مرتضى).....
- ١٥١٨ انفع الزاد(فى النبى و آله الامجاد)-الكلم
- ١٥١٨ الانفعاليه(فى انفعال ماء القليل على خلاف قول
- ١٥١٨ الانفعاليه
- ١٥١٨ الانفعاليه.....
- ١٥١٩ انگشت شمارى
- ١٥١٩ ان للعالم خالقا حكيمًا،رساله فى
- ١٥١٩ الانموذج
- ١٥١٩ الانموذج
- ١٥١٩ انموذج اشعار اهل العرفان
- ١٥١٩ انموذج الحق المبين
- ١٥١٩ انموذج الرجال
- ١٥١٩ انموذج العلوم
- ١٥٢٠ انموذج العلوم
- ١٥٢٠ انموذج العلوم-الرساله الجليه
- ١٥٢٠ انموذج العلوم
- ١٥٢٠ انموذج العلوم
- ١٥٢١ انموذج العلوم
- ١٥٢١ انموذج العلوم
- ١٥٢١ انموذج العلوم
- ١٥٢١ انموذج العلوم-الجلاليه
- ١٥٢١ انموذج محاسن الوسائل(فى معرفه الاوائل)
- ١٥٢١ انموذج المرتاضين
- ١٥٢١ انموذج الموسوى

- ١٥٢٢ الانموذجہ الابرہیمیہ
- ١٥٢٢ الانواء
- ١٥٢٢ الانواء
- ١٥٢٢ الانواء
- ١٥٢٢ الانواء
- ١٥٢٣ الانواء المبکرہ (فی شرح خطبہ التذکرہ)
- ١٥٢٣ الانوار (و مفتاح السرور و الافکار فی مولد النبی)
- ١٥٢٣ الانوار
- ١٥٢٣ الانوار (فی تواریخ الائمه الاطہار)
- ١٥٢٣ الانوار
- ١٥٢٣ الانوار
- ١٥٢٣ الانوار
- ١٥٢٣ الانوار
- ١٥٢٤ انوار الائمه (علیہم السلام)
- ١٥٢٤ انوار الابصار
- ١٥٢٤ انوار الاحکام
- ١٥٢٤ انوار الاسلام (فی علم الامام علیہ السلام)
- ١٥٢٤ الانوار الاسماعیلیہ
- ١٥٢٤ انوار الاشراق
- ١٥٢٤ انوار الاصول
- ١٥٢٤ الانوار الالہیہ (فی حکمہ الشرعیہ)
- ١٥٢٤ انوار الہیۃ و وسائل حسینیہ
- ١٥٢٥ انوار الانظار
- ١٥٢٥ الانوار الباہرہ (فی انتصار العترہ الطاہرہ)
- ١٥٢٥ الانوار البدریہ (فی کشف شبہ القدیریہ)
- ١٥٢٦ الانوار البدریہ - المناسک الحیدریہ
- ١٥٢٦ انوار البدرین (و مطلع النیرین فی تراجم العلماء)

- ١٥٢٦ انوار البصائر
- ١٥٢٦ انوار البلاغه
- ١٥٢٦ الانوار البهيه (فى تواريخ الحجج الاليه)
- ١٥٢٦ الانوار البهيه (فى شرح الاثنى عشرية الصلاتيه)
- ١٥٢٦ انوار البيان (فى تفسير القرآن)
- ١٥٢٦ انوار التحقيق
- ١٥٢٧ انوار التنزيل
- ١٥٢٧ انوار التوحيد (فى اثبات التوحيد)
- ١٥٢٨ الأنوار الجاليه (لظلام الغلس من تلبيس مؤلف
- ١٥٢٨ الانوار الجعفرية
- ١٥٢٨ الانوار الجلاليه
- ١٥٢٨ الانوار الجلاليه (فى شرح الفصول النصيريه)
- ١٥٢٨ الانوار الجليه (فى اجوبه المسائل الجلبية الاولى)
- ١٥٢٨ الانوار الجليه (فى اجوبه المسائل الجلبية الثانيه)
- ١٥٢٩ انوار الحكمه
- ١٥٢٩ انوار الحكمه الناصريه-انوار الناصريه-مرآت
- ١٥٢٩ الانوار الحيريه (و الاقمار البدرية فى اجوبه المسائل
- ١٥٢٩ انوار خلاصه الحساب
- ١٥٢٩ الانوار الخمسه
- ١٥٢٩ انوار الدرر (فى ايضاح الحجر)
- ١٥٢٩ انوار الربيع (فى انواع البديع)
- ١٥٣٠ انوار الرشاد (فى رد الاجتهاد)
- ١٥٣١ انوار الروض
- ١٥٣١ انوار الرياض
- ١٥٣١ انوار الزاثرين
- ١٥٣١ الانوار الساطعه (فى العلوم الاربعه)

- ١٥٣١ الانوار الساطعه(فى تسميه حجه الله القاطعه)
- ١٥٣١ الانوار الساطعه(فى شرح الزياره الجامعه)
- ١٥٣١ الانوار الساطعه(فى المائه السابعه)
- ١٥٣١ انوار السرائر(و مصباح الزائر)
- ١٥٣١ انوار السعاده(فى ترجمه اسرار الشهاده)
- ١٥٣٢ الانوار السليمانيه
- ١٥٣٢ الانوار السننيه(الى شرح الاجروميه)
- ١٥٣٣ انوار سهيلى
- ١٥٣٣ الانوار الشاهقه
- ١٥٣٣ انوار الشريعه
- ١٥٣٣ انوار الشهاده
- ١٥٣٣ الانوار الضويه(فى شرح الاخبار الرضويه)
- ١٥٣٣ انوار العارفين
- ١٥٣٣ انوار العقول(من اشعار وصى الرسول ص)
- ١٥٣٣ انوار العلم و المعرفه
- ١٥٣٤ انوار الغياهب(فى شرح احوال الامام الغائب
- ١٥٣٤ انوار الفصاحه(و اسرار البلاغه فى شرح
- ١٥٣٤ انوار الفقاهه
- ١٥٣٤ انوار الفقاهه
- ١٥٣٤ الانوار فى رجال الشيعه
- ١٥٣٤ الانوار القدسيه
- ١٥٣٤ الانوار القدسيه(فى الحكمه الالهيه و العقائد
- ١٥٣٤ الانوار القدسيه(فى التوجه الى رب البريه)
- ١٥٣٥ الانوار القدسيه(فى الفضائل الاحمديه)
- ١٥٣٥ الانوار القدسيه(منظومه فى استكمال النفس
- ١٥٣٥ انوار القرآن

- ١٥٣٦ انوار القرآن
- ١٥٣٦ انوار القرآن (و مصباح الايمان) -
- ١٥٣٦ انوار القلوب
- ١٥٣٦ انوار القمرية (في شرح الاثنى عشرية الصلاتية)
- ١٥٣٦ الانوار القوامية (في الأسرار الكلامية)
- ١٥٣٦ الانوار الكاظمية (في تراجم بعض الساده)
- ١٥٣٦ الانوار اللامعه (في تواريخ سيدتنا الصديقه الطاهره)
- ١٥٣٦ انوار اللوامع (في شرح مفاتيح الشرايع)
- ١٥٣٦ انوار المجالس
- ١٥٣٧ الانوار المحمديه - الانوار في مولد المختار
- ١٥٣٧ الانوار المسبله (في بعض خواص البسمله)
- ١٥٣٧ انوار مشارق الاقمار (من احكام النبي المختار)
- ١٥٣٧ الانوار المشرقه
- ١٥٣٨ انوار المشعشين (في بيان شرافه قم و القميين)
- ١٥٣٨ الانوار المشهديه (في شرح الرساله البرمكيه في
- ١٥٣٨ انوار المصابيح (في مختصر شرح المفاتيح)
- ١٥٣٨ الانوار المضيئه (الكاشفه لاصداف الرساله
- ١٥٣٨ الانوار المضيئه
- ١٥٣٨ الانوار المضيئه (في الحكمه الشرعيه الالهيه)
- ١٥٣٨ الانوار المضيئه (في شرح القصيده الازريته)
- ١٥٣٩ انوار المطالب
- ١٥٣٩ انوار المعرفه - انوار العلم و المعرفه
- ١٥٣٩ الانوار المقتبسه من مصباح الابرار
- ١٥٣٩ انوار الملكوت (في شرح الباقوت)
- ١٥٤٠ انوار المواهب (في اسرار المناقب)
- ١٥٤٠ انوار المؤمنين

- ١٥٤٠ انوار الميثمي
- ١٥٤٠ انوار ناصري
- ١٥٤٠ الانوار التجفيه(في الاعتقادات و الاصول الدينيه)
- ١٥٤٠ الانوار النعمانيه(في معرفه النشأه الانسانيه)
- ١٥٤١ انوار الولايه
- ١٥٤١ انوار الولايه
- ١٥٤١ انوار الهدايه و سراج الاثم
- ١٥٤١ انوار الهدايه(في التفسير بالروايه)
- ١٥٤١ انوار الهدايه(في مبحث فذك و القرطاس و دفع
- ١٥٤٢ انوار الهدى
- ١٥٤٢ انوار الهدى
- ١٥٤٢ انوار الهدى
- ١٥٤٢ انوار الهدى(في مسأله البداء)
- ١٥٤٢ انوار الهدى(في تحقيق البداء)
- ١٥٤٢ انوار الهدى
- ١٥٤٢ انوار الهدى-ديوان هاشمي
- ١٥٤٢ انوار اليقين(في اثبات امامت امير المومنين و عترته
- ١٥٤٣ الانوار اليوسفيته
- ١٥٤٣ الانواع،كتاب
- ١٥٤٣ الانواع،كتاب
- ١٥٤٣ انواع الجماع-المفاتحه و المناكحه
- ١٥٤٤ انواع الخطوط،رساله
- ١٥٤٤ انواع الخطوط،رساله في
- ١٥٤٤ انواع الخطوط،رساله في
- ١٥٤٤ انواع العروض
- ١٥٤٤ انواع الكم

- ١٥٤٤ انواع الوصول الى الحق
- ١٥٤٤ انورى بيگم
- ١٥٤٤ الانهار
- ١٥٤٤ الانهار، كتاب
- ١٥٤٥ انهار الانوار - جواهر الكلام و جواهر الكلم
- ١٥٤٥ انهار جاريه
- ١٥٤٥ انهار النوائب (فى اسرار المصائب)
- ١٥٤٥ الانيس
- ١٥٤٥ انيس الابرار
- ١٥٤٥ انيس الاخيار (فى شرح مشكلات الاخبار و
- ١٥٤٦ انيس الادباء
- ١٥٤٦ انيس الادباء (و سميع السعداء)
- ١٥٤٦ انيس الادباء
- ١٥٤٦ انيس الاسفار (و جليس الابرار)
- ١٥٤٦ انيس الاعلام (فى نصره الاسلام و الردّ على
- ١٥٤٦ انيس الامراء
- ١٥٤٦ انيس الانام - ايقاظ العوام فى ايام الصيام
- ١٥٤٦ انيس الاولاد - تحفه الاولاد
- ١٥٤٧ انيس التجار
- ١٥٤٧ انيس التوايين
- ١٥٤٧ انيس الجليس (فى التشطير و التخميم)
- ١٥٤٧ انيس الجليس (فى التجنيس)
- ١٥٤٨ انيس الجليس
- ١٥٤٨ انيس الحضر (و رفيق السفر)
- ١٥٤٨ انيس الخاطر
- ١٥٤٨ انيس الذاكرين

- ١٥٤٨ انيس الناكرين
- ١٥٤٨ انيس الناكرين
- ١٥٤٨ انيس الناكرين
- ١٥٤٨ انيس الناكرين
- ١٥٤٨ انيس الناكرين (فى فضائل المعصومين «ع»)
- ١٥٤٨ انيس الزاهدين
- ١٥٤٨ انيس الزاهدين (و جليس العابدين)
- ١٥٤٩ انيس الزاهدين
- ١٥٥٠ انيس الزائرين
- ١٥٥٠ انيس الزائرين
- ١٥٥٠ انيس الزوار
- ١٥٥٠ انيس السالكين
- ١٥٥٠ انيس السمراء و جليس السمراء
- ١٥٥٠ انيس الشيعة
- ١٥٥٠ انيس الصالحين
- ١٥٥٠ انيس الصالحين
- ١٥٥١ انيس الصالحين -صراط المستقيم
- ١٥٥١ انيس الصالحين
- ١٥٥١ انيس الطالبين
- ١٥٥٢ انيس الطلاب (و تذكره الاحباب)
- ١٥٥٢ انيس الطلاب
- ١٥٥٢ انيس الطلاب
- ١٥٥٢ انيس الطلاب
- ١٥٥٢ انيس العابدين (فى احوال الاثمه الاثنى عشر)
- ١٥٥٢ انيس العابدين -انيس الزاهدين
- ١٥٥٢ انيس العابدين

- ١٥٥٢ ----- انيس العارفين
- ١٥٥٣ ----- انيس العارفين
- ١٥٥٣ ----- انيس العارفين-انيس العاشقين
- ١٥٥٣ ----- انيس العارفين
- ١٥٥٣ ----- انيس العاشقين
- ١٥٥٣ ----- انيس العاشقين
- ١٥٥٣ ----- انيس العاشقين
- ١٥٥٣ ----- انيس العاشقين
- ١٥٥٤ ----- انيس العاشقين
- ١٥٥٤ ----- انيس العباد-سؤال و جواب
- ١٥٥٤ ----- انيس العشاق
- ١٥٥٤ ----- انيس العشاق
- ١٥٥٥ ----- انيس المجتهدين(وزين المصلين)
- ١٥٥٥ ----- انيس المجتهدين
- ١٥٥٥ ----- انيس المحبين
- ١٥٥٥ ----- انيس المحتاجين
- ١٥٥٥ ----- انيس المحدثين(و رفيق الواعظين)
- ١٥٥٥ ----- انيس المرديدن و شمس المجالس
- ١٥٥٥ ----- انيس المسافرين
- ١٥٥٥ ----- انيس المسافرين(و جليس الخواطر)-كشكول
- ١٥٥٥ ----- انيس المسافرين
- ١٥٥٦ ----- انيس المستوحشين
- ١٥٥٦ ----- انيس المشتغلين
- ١٥٥٦ ----- انيس المصلّى
- ١٥٥٦ ----- انيس المصلين
- ١٥٥٧ ----- انيس المقلدين
- ١٥٥٧ ----- انيس المقلدين

- ١٥٥٧ انيس الموحدين
- ١٥٥٧ انيس الموحدين(فى اصول الدين)
- ١٥٥٧ انيس المؤمنين
- ١٥٥٧ انيس المؤمنين
- ١٥٥٧ انيس المهاجرين(و مونس المسافرين)
- ١٥٥٧ انيس المهموم
- ١٥٥٧ انيس الناس
- ١٥٥٨ انيس الناظر(فى نوادر الاوائل و الاواخر)
- ١٥٥٨ انيس النفس
- ١٥٥٨ انيس النفوس(و مطلع الشموس)
- ١٥٥٩ انيس النفوس(فى تهنيه الجلوس)
- ١٥٥٩ انيس النفوس
- ١٥٥٩ الانيس النقيس
- ١٥٥٩ انيس الواعظين(و جليس الفائزين)
- ١٥٥٩ انيس الواعظين
- ١٥٥٩ انيس الواعظين
- ١٥٥٩ انيس الوحده(و جليس الخلوه)
- ١٥٥٩ انيقه
- ١٥٦٠ انين بهين
- ١٥٦٠ الاواخر، كتاب
- ١٥٦١ اواسط القلائد
- ١٥٦١ الاوامر، كتاب
- ١٥٦١ الاوامر و النواهي
- ١٥٦١ الاوامر و النواهي
- ١٥٦١ الاوانى، كتاب
- ١٥٦٢ اوائل التحرير

- ١٥٦٢ الاوائل العلويه(فى الحكمه العربيه)
- ١٥٦٢ اوائل المقالات(فى المذاهب المختارات)
- ١٥٦٢ اوثق الوسائل(فى شرح رياض المسائل)
- ١٥٦٢ اوثق الوسائل(فى شرح الرسائل)-حاشية ميرزا
- ١٥٦٢ اوثق الوسائل و امتن العقائد
- ١٥٦٢ الاوج الاخضر(فى الاثمه الاثنى عشر)
- ١٥٦٢ اوجز الانباء(فى مقتل سيد الشهداء)
- ١٥٦٣ الاوديه و الجبال و الرمال
- ١٥٦٣ اوراد الابرار(فى مآتم الكرار)
- ١٥٦٣ اوراد البهائى
- ١٥٦٣ اوراد فتحته
- ١٥٦٣ اوراد القرآن
- ١٥٦٤ اوراد المتقين
- ١٥٦٤ اوراد هفته
- ١٥٦٤ اوراد و اذكار
- ١٥٦٤ الاوراق
- ١٥٦٤ الاوراق(فى التصريف و الاشتقاق)
- ١٥٦٤ اوراق الاحزان
- ١٥٦٤ اوراق پريشان
- ١٥٦٤ اوراق الذهب
- ١٥٦٥ اوراق الذهب(فى ما ذهب عن اوراق الذهب)
- ١٥٦٥ اوراق غم
- ١٥٦٥ اوراق مشوش-مقامات مختلفه
- ١٥٦٥ الاورام(و سببها و علاجها)
- ١٥٦٥ الاوزان الشرعيه
- ١٥٦٦ اوسط الجرجانى

- ١٥٦٦ الاوصاف
- ١٥٦٦ الاوصاف و التشبيهات
- ١٥٦٦ اوصاف الاشراف
- ١٥٦٦ اوصاف الامين
- ١٥٦٦ اوصاف الشعراء
- ١٥٦٦ اوصاف القرى (فى صفات الاولياء)
- ١٥٦٦ اوصاف مستحسنه
- ١٥٦٦ اوصاف ناصرى
- ١٥٦٦ اوصاف النبى (صلى الله عليه و آله)
- ١٥٦٧ الاوصياء، كتاب
- ١٥٦٧ الاوصياء (و ذكر الوصايا)، كتاب
- ١٥٦٧ الاوصياء، كتاب
- ١٥٦٧ الاوصياء، كتاب
- ١٥٦٨ اوضاع البلاد
- ١٥٦٨ الاوضاع اللفظيه
- ١٥٦٨ الاوضاع اللفظيه
- ١٥٦٨ الاوضاع اللفظيه
- ١٥٦٨ اوضح اللغات
- ١٥٦٨ اوعيه الثلاثه و لوحى المحو و الاثبات
- ١٥٦٨ الاوفاق
- ١٥٦٨ اوفر الشروح
- ١٥٦٨ الاوفى
- ١٥٦٩ الاوقات
- ١٥٦٩ اوقات الصلوات
- ١٥٦٩ اوقات الصلوات
- ١٥٦٩ اوقات الظهر و العصر (و نوافلها)

- ١٥٧٠ اوقاف القرآن
- ١٥٧٠ اوكيان
- ١٥٧٠ اولاد الائمه المدفونين باصفهان
- ١٥٧٠ اولاد امير المؤمنين عليه السلام (وانسابهم)
- ١٥٧٠ اولاد بابويه (و ذكر اخبارهم و تراجمهم)
- ١٥٧٠ اولاد الخلفاء
- ١٥٧٠ الاول و العشره
- ١٥٧٠ الاوليات (فى النحو)
- ١٥٧١ الاوليات
- ١٥٧١ الاوليات
- ١٥٧١ اولى العزم من الرسل و معنى اولوالعزم
- ١٥٧١ اولين امارت شيعه
- ١٥٧٢ اولين مقاومت منفى در ايران
- ١٥٧٢ اويس بلگرامى
- ١٥٧٢ اهبه العباد (فى يوم المعاد)
- ١٥٧٢ اهبه المعاد (فى المبدأ و المعاد)
- ١٥٧٢ اهداء الحقيق (معنى حديث الغدير الى اخيه البار)
- ١٥٧٢ اهل بيت
- ١٥٧٢ اهل بيت كى نماز
- ١٥٧٢ اهل البيت
- ١٥٧٢ اهل البيت
- ١٥٧٣ الاهليلجه، كتاب
- ١٥٧٣ الاهليلجه، كتاب
- ١٥٧٣ الاهليلجه، كتاب
- ١٥٧٣ الاهليلجه فى التوحيد
- ١٥٧٤ اهم ما يعمل

١٥٧٤	الاهواز يه، الرساله
١٥٧٤	الايام، كتاب
١٥٧٤	الايام (التي فضلت من السنه)، كتاب
١٥٧٤	الايام، كتاب
١٥٧٤	ايام بنى حنيفه
١٥٧٤	ايام العرب
١٥٧٤	ايام فزاره
١٥٧٥	ايام قيس
١٥٧٥	ايام كودكى
١٥٧٥	ايام محبس
١٥٧٥	الايام النحسه
١٥٧٥	الايام و الليالى و الشهور
١٥٧٥	الايام فى رفع الاختلاف
١٥٧٦	اينار الحق على الخلق
١٥٧٦	الايام (فى الرجال)
١٥٧٦	الايام (فى الفرائض)
١٥٧٦	الايام (فى قواعد الدرايه و الزجال)
١٥٧٦	ايام التحرير (فى آيه التطهير)
١٥٧٦	ايام الحكمه
١٥٧٦	الايام لمفاتيح الاعجاز
١٥٧٦	ايام المطالب (فى ابراز المناهب)
١٥٧٦	ايام المقال (فى معرفه الرجال)
١٥٧٧	الايام و الاصدار
١٥٧٧	الايام (على المقرب)
١٥٧٨	ايران اقتصادى
١٥٧٨	ايران باستان

- ١٥٧٨ ايران باستان
- ١٥٧٨ ايران در زمان ساسانيان
- ١٥٧٨ ايرانشهر
- ١٥٧٨ ايران فى عهدھا الجديد
- ١٥٧٨ ايران قديم(يا مختصر تاريخ ايران)
- ١٥٧٨ ايرج نامه
- ١٥٧٨ ايساغوجى-كلييات خمس-المدخل الى علم
- ١٥٧٩ الايضاح
- ١٥٧٩ الايضاح
- ١٥٧٩ الايضاح(فى اسرار النكاح)
- ١٥٧٩ الايضاح(فى اصول الدين على مذهب اهل البيت)
- ١٥٧٩ الايضاح(فى اصول الدين)
- ١٥٨٠ الايضاح(فى الامامه)
- ١٥٨٠ الايضاح(فى الامامه)
- ١٥٨٠ الايضاح(فى تفسير القرآن)
- ١٥٨٠ الايضاح(فى الرد على سائر الفرق)
- ١٥٨٠ الايضاح(عما اوتى به من الافك الصراح)
- ١٥٨٠ الايضاح عن احكام النكاح
- ١٥٨٠ الايضاح(فى الفقه)
- ١٥٨٠ الايضاح(فى الكيمياء)
- ١٥٨٠ الايضاح(فى المسح على الخفين)
- ١٥٨١ الايضاح(فى المنطق)
- ١٥٨١ الايضاح(فى المنطق و الخطابه)
- ١٥٨١ الايضاح(فى النحو)
- ١٥٨٢ الايضاح(فى النسب)
- ١٥٨٢ ايضاح احقاق الحق

- ١٥٨٢ - ايضاح الاحوال فى احكام الاموال
- ١٥٨٢ - ايضاح الادب
- ١٥٨٢ - ايضاح الاشتباه
- ١٥٨٢ - ايضاح الانبياء (فى تعيين مولد خاتم الانبياء و مقتل
- ١٥٨٢ - ايضاح البراهين
- ١٥٨٢ - ايضاح البراهين
- ١٥٨٣ - ايضاح التحرير
- ١٥٨٣ - ايضاح التلبيس من كلام الرئيس - كشف
- ١٥٨٣ - ايضاح الحساب
- ١٥٨٣ - ايضاح الخطاء
- ١٥٨٤ - ايضاح خطأ من شنع (فى امر القرآن على الشيعة)
- ١٥٨٤ - ايضاح دقائق النواصب
- ١٥٨٤ - ايضاح الدلائل (فى اجوبه المسائل)
- ١٥٨٤ - ايضاح الدلائل (فى حساب عقد الانامل)
- ١٥٨٤ - ايضاح الدليل (فى طهاره الماء القليل)
- ١٥٨٤ - ايضاح الرياض
- ١٥٨٤ - ايضاح السبل (فى الترجيح و التعادل)
- ١٥٨٤ - ايضاح السبيل (الى علم اوقات الليل)
- ١٥٨٥ - ايضاح السبيل
- ١٥٨٥ - ايضاح الصواب
- ١٥٨٥ - ايضاح الطريق
- ١٥٨٥ - الايضاح عن اصول صناعه المساح
- ١٥٨٦ - ايضاح الغوامض (فى تقسيم الفرائض)
- ١٥٨٦ - ايضاح الفرائد
- ١٥٨٦ - ايضاح الفرائض
- ١٥٨٦ - ايضاح الفوائد (فى شرح مشكلات القواعد)

- ١٥٨٦ ايضاح الكلام (فى شرح شرايع الاسلام)
- ١٥٨٦ ايضاح اللبس (فى شرح تسليك النفس)
- ١٥٨٦ ايضاح المحججه (فى حل الظهر يوم الجمعة بالحجّه)
- ١٥٨٧ ايضاح مخالفه السنّه للكتاب و السنه-الايضاح
- ١٥٨٧ ايضاح المرام (فى امر الامام عليه السلام)
- ١٥٨٧ ايضاح المسترشدين (فى بيان تراجم الراجعين)
- ١٥٨٧ ايضاح المشتبهات
- ١٥٨٨ ايضاح المصباح (لاهل الصلاح)
- ١٥٨٨ ايضاح المضامين (فى حلّ عبارات القوانين)
- ١٥٨٨ ايضاح المعضلات (من شرح الاشارات)
- ١٥٨٨ ايضاح المقاصد (لفوائد الفوائد)
- ١٥٨٨ ايضاح المقاصد (من حكمه عين القواعد)
- ١٥٨٨ ايضاح المقال (فى توجيه اقوال الرجال)
- ١٥٨٨ ايضاح الميراث
- ١٥٨٨ ايضاح التافع
- ١٥٨٩ ايضاح النافع (فى شرح مفاتيح الشرايع)
- ١٥٨٩ الايضاح و التبئين (فى شرح منهاج اليقين)
- ١٥٨٩ ايضاحات (در خصوص آزادى)
- ١٥٩٠ الايقاد (فى وفيات المعصومين)
- ١٥٩٠ الايقاظ (يا:ببىدارى)
- ١٥٩٠ الايقاظ
- ١٥٩٠ ايقاظ الاغنياء و التجار و العلماء
- ١٥٩٠ ايقاظ الامه
- ١٥٩٠ ايقاظ الامه من الهجعه فى اثبات الرجعه
- ١٥٩٠ ايقاظ البشر فى اجزاء اضطرارى المشعر
- ١٥٩٠ ايقاظ الحبيب (فى مظالم الصليب)

- ١٥٩٠ يقاظ الراقين
- ١٥٩١ يقاظ الراقين
- ١٥٩١ يقاظ العلماء (و تنبيه الامراء)
- ١٥٩١ يقاظ العوام
- ١٥٩١ يقاظ العوام
- ١٥٩١ يقاظ الغافل
- ١٥٩٢ يقاظ الغافلين
- ١٥٩٢ يقاظ الغافلين
- ١٥٩٢ يقاظ القوم (في آداب الصوم)
- ١٥٩٢ يقاظ النائمين (في تصحيف المصحفين)
- ١٥٩٢ يقاظ النائمين
- ١٥٩٢ يقاظ النائمين (و ايعاظ الجاهلين)
- ١٥٩٢ يقاظ النائمين (في رد تنبيه الغافلين)
- ١٥٩٢ يقاظ النبيه (في ذكر ما اجمع عليه و اختلف فيه)
- ١٥٩٢ يقاظ النفس
- ١٥٩٣ يقاظ النفوس (و احياء الموتى)
- ١٥٩٣ يقاظ الواعظين (و تنبيه المستمعين)
- ١٥٩٣ الايقاظ من الهجعه (بالبرهان على الرجعه)
- ١٥٩٣ يقاظ الهجعه (لصلاه الجمع)
- ١٥٩٤ الايقاظ
- ١٥٩٤ الايقاض
- ١٥٩٤ الايقاظ
- ١٥٩٤ الايقاظ (في العقود و الايقاعات)
- ١٥٩٤ الايقاع
- ١٥٩٤ الايقاعات
- ١٥٩٤ الايقان (في الجواب عن مسأله الاجهار و الكتمان)

- ١٥٩٨ ايمان صادق
- ١٥٩٨ الايمان الصحيح
- ١٥٩٨ الايمان الصحيح(فى الرد على ما افتراه محمد
- ١٥٩٩ ايمان فرعون
- ١٥٩٩ الايمان الكامل
- ١٥٩٩ الايمان و الاسلام-حقيقه الايمان و الاسلام،
- ١٥٩٩ الايمان و الاسلام
- ١٦٠٠ الايمان و الاسلام و الكفر و الارتداد
- ١٦٠٠ الايمان و تحقيق معناه
- ١٦٠٠ الايمان و التقوى
- ١٦٠٠ الايمان و درجاته
- ١٦٠٠ ايمان و رجعت
- ١٦٠١ الايمان و النذور
- ١٦٠١ الايناس فى أنساب الناس
- ١٦٠١ الايناس بائمه الناس
- ١٦٠١ ايناس سلطان المؤمنين(باقتباس علوم الدين
- ١٦٠١ ايوان مدائن
- ١٦٠٢ حرف «ب»
- ١٦٠٢ البائيه الحميريه
- ١٦٠٢ البائيه العلويه-القصيده العلويه
- ١٦٠٢ الباب
- ١٦٠٢ باب الابواب(الى معرفه علم الاعراب)
- ١٦٠٢ باب الابواب(فى تاريخ بدء ظهور الباب)
- ١٦٠٢ باب تشريح الافلاك
- ١٦٠٤ الباب الثانى
- ١٦٠٤ باب الجنه

- باب الجنه-----١٦٠٤
- البابليات-الحليات-----١٦٠٥
- بارش اور قرآن(باران و قرآن)-----١٦٠٥
- البارع(فى احكام النجوم)-----١٦٠٥
- البارع(فى احكام النجوم)-----١٦٠٥
- البارع(فى التقويم و احكام النجوم)-----١٦٠٥
- بارقه البصر(فى ذكر المتمهدين فى القرن الثالث)-----١٦٠٥
- البارقه الحسينيه-----١٦٠٥
- البارقه الحسينيه(فى دفع الشبه الوهميه)-----١٦٠٥
- بارقه حقيقت-----١٦٠٦
- البارقه الحديدريه-----١٦٠٦
- البارقه الضيغميه-الحمله المختاربه-----١٦٠٦
- بازرگانى محمد-----١٦٠٧
- بازنامه-----١٦٠٧
- باطن القرآن-----١٦٠٧
- باغ ارم-----١٦٠٧
- باغ ارم-----١٦٠٧
- باغ بهشت-----١٦٠٧
- باغ چهار چمن-----١٦٠٧
- باغستان-----١٦٠٧
- باغ مؤمنين-----١٦٠٧
- الباقره-----١٦٠٧
- الباقيات الصالحات-----١٦٠٨
- الباقيات الصالحات(فى الاحكام المنصوصات)-----١٦٠٨
- الباقيات الصالحات-----١٦٠٨
- الباقيات الصالحات-----١٦٠٨

١٦٠٩	الباقيات الصالحات-الترياق الفاروقى
١٦٠٩	الباقيات الصالحات(فى تفسير الباقيات
١٦٠٩	الباقيات الصالحات(فى تعقيبات الصلوات)
١٦٠٩	الباكوره
١٦٠٩	بانث سعاد،قصيده
١٦٠٩	بانوى اسلام
١٦٠٩	الباه،رساله فى
١٦١٠	الباهر
١٦١٠	الباهر
١٦١٠	الباهر من المعجزات
١٦١٠	الباهره،الرساله(فى تفضيل السيده فاطمه الزهراء
١٦١١	الباهره،الرساله(فى العتره الطاهره)
١٦١١	باهره العقول(فى نسب الرسول(صلى الله عليه و آله))
١٦١١	البئر(و احكامه،رساله فى)
١٦١١	البئر(و احكامه،رساله فى)
١٦١١	البئر(و عدم انفعاله،رساله فى)
١٦١١	البئر و البالوعه،رساله فى
١٦١١	بت پرستى يا مسيحيت كنونى
١٦١١	بتول عذراء
١٦١١	بث شكوى
١٦١٢	بچه دارى
١٦١٢	بچه دارى
١٦١٢	بحار الانوار(الجامعه لدرر اخبار الأئمه الاطهار
١٦١٣	بحار الدموع(فى ايام الاسبوع)
١٦١٣	البحار المغرفه للصواعق المحرقه
١٦١٣	بحار العلوم

- بحار العلوم ١٦١٣
- بحث التحذير ١٦١٣
- بحار النوائب ١٦١٣
- البحث عن الميثة ١٦١٣
- البحث في حساب الهند ١٦١٣
- بحث و نظر ١٦١٣
- البحر ١٦١٤
- البحر، كتاب-بحر المذهب ١٦١٤
- بحر الاسرار-السبع المثاني ١٦١٤
- بحر الاسرار ١٦١٥
- بحر الاصداف(حاشيه و شرح لتفسير الكشاف) ١٦١٥
- بحر الانساب ١٦١٥
- بحر الانساب ١٦١٥
- بحر الانساب ١٦١٥
- بحر البكاء في مصائب المعصومين النجباء ١٦١٦
- البحر التيار في اسماء القرى و الامصار ١٦١٦
- بحر الجواهر ١٦١٦
- بحر الجواهر(في علم الدفاتر) ١٦١٦
- بحر الجواهر لذخر يوم الآخر ١٦١٦
- بحر الجواهر(في حل لغات السائر) ١٦١٦
- بحر الجواهر(لاستجمام النفس و نفى الخواطر) ١٦١٦
- بحر الجواهر الخاقاني(و صرح اللثالي) ١٦١٦
- بحر الحساب ١٦١٧
- بحر الحساب ١٦١٧
- بحر الحقايق و كنز الدقايق ١٦١٧
- بحر الحقايق ١٦١٨

- ١٦١٨ ----- بحر الحقايق
- ١٦١٩ ----- البحر الزّآخر
- ١٦١٩ ----- البحر الزّآخر (فى اصول الاوائل و الاواخر)
- ١٦١٩ ----- البحر الزّآخر (الجامع لمذاهب علماء الامصار)
- ١٦١٩ ----- البحر الزّآخر (فى انساب ملوك آل قاجار)
- ١٦١٩ ----- البحر الزّآخر (فى شرح احاديث الائمة الاطهار)
- ١٦١٩ ----- البحر الصافى (فى شرح الوافى فى العروض)
- ١٦١٩ ----- بحر طويل
- ١٦٢٠ ----- بحر العرفان (و معدن الايمان فى تفسير القرآن)
- ١٦٢٠ ----- بحر عشق
- ١٦٢٠ ----- بحر العلوم
- ١٦٢٠ ----- بحر الغرائب
- ١٦٢١ ----- البحر الغزير (فى تقدير ماء الكثير)
- ١٦٢١ ----- بحر غم
- ١٦٢١ ----- بحر غم
- ١٦٢١ ----- بحر الغموم
- ١٦٢١ ----- بحر الفوائد
- ١٦٢١ ----- بحر الفوائد
- ١٦٢١ ----- بحر الفوائد (فى شرح الفرائد)
- ١٦٢١ ----- بحر الفوائد
- ١٦٢١ ----- بحر الفوائد (و عقد الفرائد)
- ١٦٢٢ ----- بحر الفوائد-كليات رياضى
- ١٦٢٢ ----- بحر اللئالى
- ١٦٢٢ ----- بحر اللئالى
- ١٦٢٣ ----- بحر ماتم
- ١٦٢٣ ----- البحر المحيط

- ١٦٢٣ بحر محيط
- ١٦٢٣ البحر المحيط
- ١٦٢٣ البحر المحيط بالاصول و الجامع لاسرار ائمه
- ١٦٢٣ بحر المذهب-البحر، كتاب
- ١٦٢٣ بحر المسائل
- ١٦٢٣ البحر المسجور(فى لفظ الطهور)---
- ١٦٢٥ بحر المعارف
- ١٦٢٥ بحر المعارف و الانوار
- ١٦٢٥ بحر المغفره
- ١٦٢٥ بحر المنافع
- ١٦٢٥ بحر المناقب
- ١٦٢٥ بحر المناقب
- ١٦٢٥ البحر الموج(فى تفسير القرآن)
- ١٦٢٥ بحر التفائيس
- ١٦٢٥ بحر النور
- ١٦٢٦ بحر الهدايه
- ١٦٢٦ بحرانيته
- ١٦٢٧ البحرانيه،المسائل---
- ١٦٢٨ البداء
- ١٦٢٨ البداء
- ١٦٢٨ البداء
- ١٦٢٨ البداء
- ١٦٢٨ بداء
- ١٦٢٨ بداء
- ١٦٢٨ البداء
- ١٦٢٩ البداء---

- ١٦٣٠ البداء
- ١٦٣٠ بءاء
- ١٦٣٠ البءاء
- ١٦٣٠ البءاء
- ١٦٣٠ البءاء (ز مءمود طباءبايى)---
- ١٦٣١ بءاءه الاءب
- ١٦٣١ بءاءه البب
- ١٦٣١ بءاءه البءاب
- ١٦٣١ بءاءه البءابه
- ١٦٣١ البءابه فى سببب البءابه
- ١٦٣١ البءابه فى البءابه
- ١٦٣١ بءابه المءرفه (فى المءارف البءسه الاصولبفه)
- ١٦٣١ البءابه المنطقبفه
- ١٦٣١ بءابه البءببب
- ١٦٣٢ بءابه البءابه
- ١٦٣٢ بءابه البءابه
- ١٦٣٢ بءابه البءابه
- ١٦٣٢ بءابه البءابه
- ١٦٣٣ بءابه البءببسه
- ١٦٣٣ بءابه
- ١٦٣٣ بءابه البءببب (فى بءاب البءابه)
- ١٦٣٣ بءابه البءببب (فى فقه البءابه)
- ١٦٣٣ بءابه البءببب
- ١٦٣٣ بءابه البءببب (و بءاب البءابه) -بءبببب
- ١٦٣٣ بءابه البءببب
- ١٦٣٣ بءابه البءببب (فى بءاب البءابه)

- ١٦٣٣ بدايع الاصول
- ١٦٣٤ بدايع الاصول
- ١٦٣٤ بدايع الافكار
- ١٦٣٤ بدايع الافكار (فى صناعه الاشعار)
- ١٦٣٤ بدايع الافكار
- ١٦٣٥ بدايع الافكار
- ١٦٣٥ بدايع الانشاء يوسفى
- ١٦٣٥ بدايع الانتظار (فى شرح جامع الاخبار)
- ١٦٣٥ بدايع الانوار (فى احوال سابع الائمه الاطهار (عليهم السلام))
- ١٦٣٥ بدايع البيان (فى جامع القرآن)
- ١٦٣٥ البدايع الجعفرية
- ١٦٣٥ بدايع الحساب
- ١٦٣٥ بدايع الحكم
- ١٦٣٥ بدايع الحكمة ناصرى
- ١٦٣٦ بدايع الصنائع
- ١٦٣٦ بدايع الصنائع
- ١٦٣٦ بدايع العلوم (و كنز الرموز)
- ١٦٣٧ بدايع الغزليات
- ١٦٣٧ بدايع الكلام (فيمن فاز بلقاء الامام)
- ١٦٣٧ بدايع الكلام (فى وقايع الايام)
- ١٦٣٧ بدايع اللغه
- ١٦٣٧ البدايع المهدويه (فى فقه الاثنى عشرية)
- ١٦٣٧ بدايع النقول (فى تفصيل الفصول)
- ١٦٣٧ بدايع الوسط
- ١٦٣٧ بدايع الوصول (الى علم الاصول)
- ١٦٣٨ بدايع الوقايع

- ١٦٣٨ البدايع و النوادر
- ١٦٣٨ بدر الامته (في جفر الائمه)
- ١٦٣٨ البدر الباهر
- ١٦٣٩ البدر التمام (في احوال الوالد القمقام)
- ١٦٣٩ البدر التمام (في ترجمه الهيئه و الاسلام)
- ١٦٣٩ بدر الدّجى
- ١٦٣٩ بدر الدّجى
- ١٦٣٩ بدر الدجى
- ١٦٣٩ البدر الطالع بمحاسن من بعد القرن السابع
- ١٦٣٩ بدر فروزان (در تاريخ مشهد مقدس)
- ١٦٣٩ البدر الكامل (في تاريخ جبل عامل)
- ١٦٣٩ البدر المشعشع (في احوال ذريه موسى المبرقع)
- ١٦٣٩ البدر المضئى
- ١٦٤٠ البدر المنير (في قانون طلب الاكسير)
- ١٦٤٠ البدر المنير (في ينبوع الاكسير)
- ١٦٤٠ بدره المعانى
- ١٦٤٠ البدع، كتاب
- ١٦٤١ بدعت ماه صيام
- ١٦٤١ البدوح
- ١٦٤١ البدور الباهره (بعد المائه العاشره)
- ١٦٤١ بدو وجود الانسان، رساله في
- ١٦٤١ البديع (في نقد الشعر)
- ١٦٤١ البديع (في القراءات السبع)
- ١٦٤١ البديع، رساله في
- ١٦٤٢ البديع
- ١٦٤٢ البديع

- ١٦٤٢ بديع
- ١٦٤٢ بديع
- ١٦٤٢ بديع الانشاء
- ١٦٤٣ بديع الایجاز (فی اسرار الحقیقه و المجاز لمعرفه)
- ١٦٤٣ بديع البیان لمعانى القرآن
- ١٦٤٣ بديع التوارىخ
- ١٦٤٣ بديع الحساب
- ١٦٤٣ بديع الحساب
- ١٦٤٣ بديع الزمان
- ١٦٤٤ البديعته
- ١٦٤٤ البديعته
- ١٦٤٤ البديعته
- ١٦٤٤ البديعیه
- ١٦٤٤ البديعته
- ١٦٤٤ البديعته
- ١٦٤٤ البديعیه-الكافیة البديعیه
- ١٦٤٥ البديعیه
- ١٦٤٥ البديعیه
- ١٦٤٥ البديعیه (فی مدح التبی ص)
- ١٦٤٥ البديعیه
- ١٦٤٦ بديعیات اولیه
- ١٦٤٦ البراح (فی تحقیق الصباح)-البراح (لرفع السترن
- ١٦٤٦ براقیه السیره (فی تحدید الحیره)
- ١٦٤٦ البراهین
- ١٦٤٦ براهین الأئمه
- ١٦٤٦ براهین اعمال الاسطربلاب

- ١٦٤٤ براهين الامامه
- ١٦٤٤ البراهين الباهره (فى الذّم الدنيا و مدح الآخره)
- ١٦٤٤ البراهين الجليه (فى ردّ مخالفى الاثنى عشرىه من
- ١٦٤٧ البراهين الجليه (فى دفع شبهات الوهايتيه)
- ١٦٤٧ البراهين الجليه (او تنصيصات كبار علماء الاشعريّه
- ١٦٤٧ البراهين الجليه (فى تفضيل آل محمد على جميع
- ١٦٤٨ البراهين الجليه (فى ابطال الذّوات الازليته)
- ١٦٤٨ البراهين الجليه فى شرح القصيده العلويّه
- ١٦٤٨ براهين الخواص
- ١٦٤٨ البراهين الساطعه
- ١٦٤٨ براهين السداد (فى شرح الارشاد)
- ١٦٤٨ البراهين الظاهره (على ظهر الباخره)
- ١٦٤٨ براهين العجم (فى قوانين المعجم)
- ١٦٤٨ براهين العصمه
- ١٦٤٨ براهين العقول (فى كشف اسرار ائمه المعقول و
- ١٦٤٩ براهين غم
- ١٦٤٩ براهين الفقه
- ١٦٥٠ البراهين القائمات (لجمع الشبه و التشكيكات)
- ١٦٥٠ البراهين القاطعه (فى شرح تجريد العقايد
- ١٦٥٠ براهين القرآن
- ١٦٥٠ براهين محمديه
- ١٦٥٠ البراهين النظرىه (فى اجوبه المسائل البصريه)
- ١٦٥٠ براء الساعه
- ١٦٥٠ براء الساعه
- ١٦٥١ براء الساعه
- ١٦٥١ برج زواهر

- ١٦٥١----- البرده
- ١٦٥١----- البرد اليماني (في الفاظ المعاني)
- ١٦٥٢----- البزّ و الاثم
- ١٦٥٢----- البزّ و الضله
- ١٦٥٢----- البرزخ الجامع (في معرفه الايمان)
- ١٦٥٢----- البرزخيه
- ١٦٥٢----- البرزخيه
- ١٦٥٢----- البرزخيه
- ١٦٥٣----- البرق الوميض (في منجزات المريض)
- ١٦٥٣----- البركات الاحمديه
- ١٦٥٣----- البركات الرضويه (في تلخيص الفرائد الاصوليه)
- ١٦٥٣----- البركات الرضويه
- ١٦٥٣----- البركات السامكه
- ١٦٥٣----- بركات القائم
- ١٦٥٣----- بركات المشهد المقدس
- ١٦٥٣----- البركه في الحركه
- ١٦٥٣----- البرمكيه في فقه الصلاه اليوميه، الرساله
- ١٦٥٤----- البرناس (في مثالب بني العباس)
- ١٦٥٤----- برنامه
- ١٦٥٤----- بزّ الوالدين، رساله في
- ١٦٥٤----- بروج العروج
- ١٦٥٥----- بروز التّوموز
- ١٦٥٥----- البروق اللامعه (تعليقات على الزّياره الجامعه)
- ١٦٥٥----- البروق اللّامعه
- ١٦٥٥----- البرهان (في اسرار علم الميزان)
- ١٦٥٥----- البرهان (في الميزان)

- ١٦٥٥ البرهان، كتاب
- ١٦٥٥ البرهان (في قطع الشبه الشيطان)-البرهانيه
- ١٦٥٥ البرهان (في رد ابي حيان)
- ١٦٥٥ البرهان (في النصّ الجلى على امامه امير المؤمنين على (عليه السلام)).
- ١٦٥٥ البرهان (في وجه سكوت امير المؤمنين عليه السلام)
- ١٦٥٦ البرهان (على وجود صاحب الزّمان (عليه السلام))
- ١٦٥٦ البرهان، كتاب
- ١٦٥٧ البرهان، كتاب
- ١٦٥٧ البرهان
- ١٦٥٧ البرهان (في التكليف و البيان)-البرهان
- ١٦٥٧ البرهان (على طول عمر صاحب الزّمان)
- ١٦٥٧ البرهان (في اثبات الصانع)
- ١٦٥٧ البرهان (في تفسير القرآن)
- ١٦٥٧ برهان الادراك (في شرح تشريح الافلاك)
- ١٦٥٧ برهان الارجوان (في وجود الجنّ)
- ١٦٥٨ برهان الارشاد
- ١٦٥٨ برهان الايمان
- ١٦٥٨ برهان البيان
- ١٦٥٩ برهان التجاره (في تبيان الزياره)
- ١٦٥٩ برهان جامع اللسان
- ١٦٥٩ برهان الحق
- ١٦٥٩ برهان الحقّ المتين (على لسان خصم المبين)
- ١٦٥٩ برهان دولتشاهى
- ١٦٥٩ برهان الدّين الوثيق (في نقض عمده التحقيق)
- ١٦٥٩ برهان الرساله
- ١٦٥٩ البرهان الساطع للانام (في شرح شرايع الاسلام)

- ١٦٥٩----- برهان السالكين
- ١٦٥٩----- برهان السعاده
- ١٦٦٠----- برهان شق القمر (و رد نير الاكبر)
- ١٦٦٠----- برهان الشيعة
- ١٦٦١----- برهان الشيعة (في اثبات الرجعه)
- ١٦٦١----- برهان الشيعة (في رد بهتان الشيعة)
- ١٦٦١----- برهان الصادقين
- ١٦٦١----- برهان العارفين
- ١٦٦١----- برهان العباد (في اثبات المعاد)
- ١٦٦١----- برهان العصمه
- ١٦٦١----- البرهان على ان انبياء الله من ايران
- ١٦٦١----- البرهان على ثبوت الايمان
- ١٦٦١----- برهان غم
- ١٦٦٢----- البرهان في وجوه البيان
- ١٦٦٢----- برهان القارى في تجويد كلام البارى
- ١٦٦٢----- البرهان القاطع (و الضياء اللامع)
- ١٦٦٢----- برهان قاطع
- ١٦٦٣----- البرهان القاطع (في شرح المختصر التافع)
- ١٦٦٣----- البرهان القاطع و التور الساطع
- ١٦٦٣----- البرهان القاطع و النور الساطع
- ١٦٦٣----- البرهان القويم (فيما يتعلق بالعكس المستقيم)
- ١٦٦٣----- برهان الكفايه
- ١٦٦٣----- برهان الكفايه
- ١٦٦٣----- برهان اللغه
- ١٦٦٤----- برهان المتين (لائبات نبوه خاتم النبيين بأيتين
- ١٦٦٤----- برهان المرتاضين

- ١٦٦٤ برهان المسامته (على تناهى الابعاد)
- ١٦٦٤ برهان المسلمين
- ١٦٦٤ برهان القله
- ١٦٦٤ برهان المنير
- ١٦٦٤ البرهان المؤسس (فى انّ المتنجّس لا يتنجّس)
- ١٦٦٤ برهان المؤمنين
- ١٦٦٤ برهان النبوه
- ١٦٦٥ برهان الهدايه
- ١٦٦٥ البرهانيه
- ١٦٦٦ بزرگان علم و ادب در شمال ايران
- ١٦٦٦ بزم آرا
- ١٦٦٦ بزم آرا
- ١٦٦٦ بزم ايران
- ١٦٦٦ بزم عشرت
- ١٦٦٦ بزم غم
- ١٦٦٦ بزم مائم
- ١٦٦٦ بزم وصال
- ١٦٦٦ بساتين الانس و دساتين الحدس فى براهين
- ١٦٦٧ بساتين الجنان (فى علمى المعانى و البيان)
- ١٦٦٧ بساتين الخطباء
- ١٦٦٧ بساتين الرياحين
- ١٦٦٧ بساط العشق و المحبه
- ١٦٦٧ البسامه الكبرى
- ١٦٦٨ البستان فى تفسير القرآن
- ١٦٦٨ البستان
- ١٦٦٨ البستان (فى فضائل خيرہ الرحمان امير المؤمنين

- ١٦٦٨ البستان (فى الفقه) - المشجر
- ١٦٦٨ بستان الابرار
- ١٦٦٨ بستان الادب
- ١٦٦٨ بستان الاديان
- ١٦٦٩ بستان السعاده
- ١٦٦٩ بستان السياحه
- ١٦٦٩ بستان الشرف
- ١٦٦٩ بستان العارفين
- ١٦٦٩ بستان العوام
- ١٦٧٠ بستان الكرام
- ١٦٧٠ بستان الناضر
- ١٦٧١ البسمله
- ١٦٧١ البسيط
- ١٦٧١ البسيط
- ١٦٧١ البسيط الواقى (فى شرح مختصر الايلاقى)
- ١٦٧١ البشارات (فى وظيف الطبقات)
- ١٦٧١ البشارات
- ١٦٧١ البشارات (فى اصول الفقه)
- ١٦٧١ البشارات
- ١٦٧١ البشارات
- ١٦٧١ البشارات
- ١٦٧٢ البشارات (فى شرح الاشارات)
- ١٦٧٢ البشارات
- ١٦٧٢ البشارات (بقضاء الحاجات على يد الائمه
- ١٦٧٣ البشارات
- ١٦٧٣ البشارات

- ١٦٧٣ -..... بشارات احمدية
- ١٦٧٣ -..... بشارات الامته (في مواليد الائمه عليهم السلام))
- ١٦٧٣ -..... بشارات الشيعة
- ١٦٧٣ -..... بشارات الغيبية-بشاره الغيبية
- ١٦٧٣ -..... البشارات للشيعة
- ١٦٧٣ -..... بشارات المؤمن
- ١٦٧٤ -..... بشاره الاحتباء(في فضيله البكاء و الابكاء)
- ١٦٧٤ -..... بشارت احمدى
- ١٦٧٤ -..... بشاره الاسلام
- ١٦٧٤ -..... بشاره الاسلام(في علامات المهدي عليه السلام)
- ١٦٧٤ -..... بشاره الاصحاب
- ١٦٧٤ -..... بشاره الانام
- ١٦٧٤ -..... بشاره الباكين(و انيس الذاكرين)
- ١٦٧٤ -..... بشاره الزائرین
- ١٦٧٤ -..... بشاره الشيعة
- ١٦٧٤ -..... بشاره الشيعة
- ١٦٧٥ -..... بشاره الشيعة(في مسائل الشريعة)
- ١٦٧٥ -..... بشارت ظهور
- ١٦٧٥ -..... بشاره الظهور
- ١٦٧٦ -..... بشاره الفرج
- ١٦٧٦ -..... بشارت محمدية
- ١٦٧٦ -..... بشاره المصطفى(لشيعة المرتضى)
- ١٦٧٦ -..... بشاره المومنين
- ١٦٧٦ -..... بشاره المؤمنين
- ١٦٧٦ -..... بشاره النبوه
- ١٦٧٦ -..... البشاره و النذاره و الاستنفار الى الجهاد

- ١٦٧٦ البشري (بالحسنى)
- ١٦٧٦ البشري (فى شرح الهدى)
- ١٦٧٧ البشري (فى انشاء الصلوات الباهره المتضمنه
- ١٦٧٧ البشري و الزلفى
- ١٦٧٧ بشري المجتهدين
- ١٦٧٨ بشري المحققين (المخبتين)
- ١٦٧٨ بشري المذنبين (و انذار الصديقين)
- ١٦٧٨ بشري الوصول (الى اسرار علم الاصول)
- ١٦٧٨ البشنيويه، الرساله
- ١٦٧٨ البشير النذير (فى احوال يوم القيامه)
- ١٦٧٨ البصائر (فى مختصر تنقيح المناظر)
- ١٦٧٨ البصائر
- ١٦٧٨ البصائر (فى تحقيق الوجوه و النظائر)
- ١٦٧٩ بصائر الانس
- ١٦٧٩ بصائر الانس بحظائر القدس
- ١٦٧٩ بصائر الايمان (فى تفسير القرآن) - درّه الصفا فى
- ١٦٧٩ بصائر الدرجات (فى تنزيه النبوات)
- ١٦٨٠ بصائر الدرجات
- ١٦٨٠ بصائر الدرّجات
- ١٦٨٠ بصائر السالكين (فى شرح تبصره المتعلمين)
- ١٦٨٠ البصائر الناصريّه (و الدرّه النجفيه)
- ١٦٨٠ بصاره التجاره
- ١٦٨١ البضاعه المزجاه
- ١٦٨١ لبضاعه المزجاه
- ١٦٨١ البضاعه المزجاه
- ١٦٨١ البضاعه المزجات (فى الالغاز و المعميات)

- ١٦٨١ ----- بضاعه المزجات
- ١٦٨١ ----- بضاعه المزجات
- ١٦٨١ ----- البضاعه المزجاه
- ١٦٨١ ----- -بضاعه المساكين(فيما ينفع يوم الدين)
- ١٦٨١ ----- بضاعه النجاه
- ١٦٨٢ ----- بطلان التعليق فى العقود
- ١٦٨٢ ----- بطلان تنهى الابعاد
- ١٦٨٢ ----- بطلان الصلاه بلاولايه
- ١٦٨٢ ----- بطلان عباده الجاهل من غير تقليد
- ١٦٨٣ ----- بطلان العمل بالاحتياط فى بعض الفروع لمن
- ١٦٨٣ ----- بطلان العول و التعصيب
- ١٦٨٣ ----- بطلان النسخ و المسخ
- ١٦٨٣ ----- البطل الاسدى
- ١٦٨٣ ----- بطل الحله
- ١٦٨٣ ----- البطل العلقمى
- ١٦٨٣ ----- البطيخ،كتاب فى
- ١٦٨٣ ----- بعث و نشور
- ١٦٨٣ ----- بعد الاسناد
- ١٦٨٤ ----- بعد حمد الهندى
- ١٦٨٤ ----- بعض سير ائمه عليهم السلام
- ١٦٨٤ ----- بعض مثالب النواصب(فى نقض بعض فضايح
- ١٦٨٤ ----- البغداديات
- ١٦٨٤ ----- البغداديه
- ١٦٨٥ ----- البغيه(فى القضايا)
- ١٦٨٥ ----- بغيه الاديب
- ١٦٨٦ ----- بغيه الطالب

- ١٦٨٦ ----- بغية الطالب
- ١٦٨٦ ----- بغية الطالب (في اسلام ابي طالب)
- ١٦٨٦ ----- بغية الطالب (و ايضاح المناسك)
- ١٦٨٦ ----- بغية الطالب (في احوال ابي طالب و اثبات ايمانه و
- ١٦٨٦ ----- بغية الطالبين (في حقيه المجتهدين)
- ١٦٨٦ ----- بغية الطلاب
- ١٦٨٦ ----- بغية الطلب (في شرح الزياره الجامعه في رجب)
- ١٦٨٧ ----- بغية الفائز (في جوائز نقل الجنائز)
- ١٦٨٧ ----- بغية الفقيه
- ١٦٨٧ ----- بغية القلوب و منيه المحبوب
- ١٦٨٧ ----- بغية اللبيب (في شرح منطق التهذيب)
- ١٦٨٨ ----- بغية المحتاج
- ١٦٨٨ ----- بغية المرتاح (في طلب الارتاح في شرح الاربعين
- ١٦٨٨ ----- بغية المرتاد (في رياض ذخيره المعاد)
- ١٦٨٨ ----- بغية المرتاد ليوم التناد
- ١٦٨٨ ----- بغية المرید
- ١٦٨٨ ----- بغية المقلّدين (في احكام الدين)
- ١٦٨٨ ----- بغية الوعاه (في طبقات مشايخ الاجازات)
- ١٦٨٨ ----- بغية الوعاظ
- ١٦٨٩ ----- بقاء جسد الامام
- ١٦٨٩ ----- بقاء جسد الامام و النبي (صلى الله عليه و آله) في قبورهم و عدم
- ١٦٨٩ ----- بقاء روح (بس از مرگ)
- ١٦٨٩ ----- بقاء النفس (بعد فناء الجسد)
- ١٦٩٠ ----- بقاء النفس (و رجعتها بعد موت الجسد)
- ١٦٩٠ ----- بقاء النفس الانسانيه و اثبات ابيديتها
- ١٦٩٠ ----- بقاء النفس الناطقه -جمل من الادله المحققه

- ١٦٩٠ بقاء النفس و ابديتها
- ١٦٩٠ البقاع، كتاب
- ١٦٩٠ بقاع الخير
- ١٦٩٠ البقعه البهيه (في ما ورد في مبدأ الكوفه الزكيه)
- ١٦٩٠ بقيه رسائل ابن عباس و خطبه و اول مناظرته،
- ١٦٩١ بقيه كلام ابن عباس في العرب و القريش و
- ١٦٩١ بقيه مناظره ابن عباس و ذكر نسائه و ولده،
- ١٦٩١ بقيه قول ابن عباس في الطهاره، كتاب
- ١٦٩١ بقيه الماضين
- ١٦٩١ بكاء العالمين (على مصائب الحسين (عليه السلام))
- ١٦٩١ بكاء الفاقدين (في مصائب الحسين (عليه السلام))
- ١٦٩١ بكتاش نامه - گلستان ارم
- ١٦٩٢ بلاء و بيان حقيقت و فضل آن
- ١٦٩٢ بلابل السحر (في انساب سائر البشر)
- ١٦٩٢ بلابل القلاقل
- ١٦٩٢ البلاغ، كتاب
- ١٦٩٢ بلاغ الاحكام
- ١٦٩٢ البلاغ الاكبر و الناموس الاعظم
- ١٦٩٢ بلاغ المبين
- ١٦٩٢ البلاغ المبين
- ١٦٩٢ البلاغ المبين
- ١٦٩٣ البلاغ المبين (في اصول الدين)
- ١٦٩٣ البلاغ المبين
- ١٦٩٣ البلاغ المبين (في احكام الصبيان و المجانين)
- ١٦٩٤ البلاغ المبين (في المناظرات مع المخالفين)
- ١٦٩٤ البلاغ المبين

- ١٦٩٤ البلاغ المبين (في باب خلافت سيد المرسلين)
- ١٦٩٤ البلاغ المبين (في فضائل الصلوات على السيد
- ١٦٩٤ بلاغات النساء
- ١٦٩٤ بلاغه الحسين (عليه السلام)
- ١٦٩٤ البلاغه الخفيه
- ١٦٩٤ البلاغه العلويه (في اتمام النهضه الحسينيه)
- ١٦٩٥ البلاغه الفاطميه
- ١٦٩٥ بلاغت نامہ
- ١٦٩٥ البلاغتين
- ١٦٩٥ بلال غله المطالب (و شفاء عله المآرب)
- ١٦٩٥ البلايا النازله على الاشقياء و السعداء (بلاياى
- ١٦٩٥ بلبل نامہ
- ١٦٩٦ البلد الامين (و الدرع الحصين)
- ١٦٩٦ البلد الامين (في اصول الدين)
- ١٦٩٦ البلد الامين (في انساب العتره الاكرمين)
- ١٦٩٦ البلدان
- ١٦٩٦ البلدان
- ١٦٩٦ البلدان
- ١٦٩٦ البلدان و المساحه
- ١٦٩٦ البلدان و المساحه
- ١٦٩٦ البلدان و المساحه-المساحه و البلدان
- ١٦٩٦ البلدان المفتوحه عنوه
- ١٦٩٧ البلغه (في اعتبار اذن الامام عليه السلام فى شرعيه
- ١٦٩٧ البلغه
- ١٦٩٨ البلغه
- ١٦٩٨ بلغه البلاغه

- ١٦٩٨ بلغه الراحل
- ١٦٩٨ بلغه الزاغبين(فى فقه آل ياسين)
- ١٦٩٨ بلغه الرضا(فى الاجازة لسيدنا الرضا)
- ١٦٩٨ البلغه الصافيه(و التحفه الواقيه)
- ١٦٩٨ بلغه العقلاء(فى غربه سيد الشهداء)
- ١٦٩٨ بلغه الفقيه
- ١٦٩٨ بلغه المقيم و زاد المسافر
- ١٦٩٨ بلقيس نامه
- ١٦٩٩ البلل المشتبه بعد الغسل
- ١٦٩٩ البلل المشتبه بعد الغسل
- ١٦٩٩ بلواى هندوستان
- ١٦٩٩ بلوغ الارب(فى معرفه صناعه الفضة و الذهب)
- ١٦٩٩ بلوغ بدايه المعقول(بضبط معالم الاصول)
- ١٧٠٠ بلوغ المرام(فى تبليغ الاحكام)
- ١٧٠٠ بلوغ منى الجنان(فى تفسير بعض الفاظ القرآن)
- ١٧٠٠ البلوغ و بيان حدّه
- ١٧٠٠ بلوغ وسيله الابتهاج(فى صحه ازدواج)-بلوغ
- ١٧٠٠ بلوهر
- ١٧٠٠ بلوهر و بوداسف
- ١٧٠٠ البليانى،رساله
- ١٧٠٠ بناء الاسلام
- ١٧٠٠ بناء الاسلام
- ١٧٠١ بناء الاسلام(فى احكام الصيام)
- ١٧٠١ بناء الاسلام
- ١٧٠١ بناء مقاله العلويه(الفاطميه)
- ١٧٠١ بناء المهودم(فى اعاده المعدوم)

- بنات ابى تراب ----- ١٧٠١
- البنان (فى دفع المنوع الثلاثه)، كتاب ----- ١٧٠٢
- البندريات ----- ١٧٠٢
- بنوزهره الحلبيون ----- ١٧٠٢
- بنى اميه، كتاب ----- ١٧٠٢
- بنى اميه، رساله فى ----- ١٧٠٢
- بنى عبد الله، كتاب ----- ١٧٠٢
- البوارق ----- ١٧٠٣
- بوارق الافهام (فى شرح شوارق الالهام) ----- ١٧٠٣
- البوارق الحديدية (فى شؤون الائمة الاطهار عليهم السلام) ----- ١٧٠٣
- البوارق الخاطفه (فى جواب الصواعق المحرقه) ----- ١٧٠٣
- بوارق خاطفه (و رواعد عاصفه) ----- ١٧٠٣
- البوارق (فى كشف معضلات الحقايق) ----- ١٧٠٣
- بوارق القهر فى تفسير سوره الدهر ----- ١٧٠٣
- البوارق اللامعه ----- ١٧٠٣
- البوارق الملكوتيه - الطلابع و البوارق ----- ١٧٠٣
- البوارق الموبقه ----- ١٧٠٤
- البوارق النوريه (فى اسرار الحقايق الطهوريه) ----- ١٧٠٤
- البوران ----- ١٧٠٤
- بوستان ----- ١٧٠٥
- بوستان ----- ١٧٠٥
- بوستان اثنى عشرية ----- ١٧٠٥
- بوستان اسلام ----- ١٧٠٥
- بوستان خيال - ديوان مجنون شاه ----- ١٧٠٥
- بوستان خيال - تذكرة صاحبقران ----- ١٧٠٥
- بوستان خيال ----- ١٧٠٥

- بوستان رشيد(فى المراثى للغريب الشهيد) ١٧٠٥
- بوستان كربلا ١٧٠٥
- بوسه عذراء ١٧٠٥
- البول ١٧٠٦
- البول-دلائل البول ١٧٠٦
- بوى خلد ١٧٠٦
- البهاء،كتاب ١٧٠٦
- البهاء،كتاب ١٧٠٦
- البهائم ١٧٠٧
- البهار،كتاب ١٧٠٧
- بهار ١٧٠٧
- بهار دانش ١٧٠٧
- بهارستان ١٧٠٧
- شرح گلستان نيز ١٧٠٧
- البهياتيه ١٧٠٨
- البهجه(فى فرق الشيعه و اخبار آل ابى طالب) ١٧٠٨
- البهجه-الدره المنتخبه فى الادويه المجزبه ١٧٠٨
- البهجه ١٧٠٨
- البهجه(لثمره المهجه) ١٧٠٨
- البهجه(و السعاده) ١٧٠٨
- بهجه الآمال(فى شرح زبده المقال و منته ١٧٠٨
- بهجه الابرار(فى تاريخ الاثمه الاطهار(عليهم السلام)) ١٧٠٨
- بهجه الاديب و مهجه الاريب ١٧٠٨
- بهجه الاقران ١٧٠٨
- بهجه الانوار ١٧٠٩
- بهجه الانوار(من حقيقه الاسرار) ١٧٠٩

- ١٧١٠ بهجه الاولياء -
- ١٧١٠ بهجه التنزيل (فى التفسير و التأويل)
- ١٧١٠ بهجه الحدائق (فى شرح نهج البلاغه)
- ١٧١٠ بهجه الحذاقه
- ١٧١٠ بهجه الخواطر (و زهه الناظر فى الفروق بين الاشباه
- ١٧١٠ بهجه التارين
- ١٧١٠ بهجه الراغب (فى شرح بغيه الطالب)
- ١٧١٠ بهجه الزوج
- ١٧١٠ بهجه السرور (فى غرائب المنظوم و المنثور)
- ١٧١١ بهجه الشعراء
- ١٧١١ بهجه الشيعة
- ١٧١١ بهجه العقايد
- ١٧١١ بهجه العناوين
- ١٧١٢ بهجه المباحج
- ١٧١٢ البهجه المرضيه (فى اثبات الخلافه و الوصيه)
- ١٧١٢ بهجه المستفيد
- ١٧١٢ بهجه المؤمنين (فى احوال الاولين و الآخرين)
- ١٧١٢ بهجه المناظر (و اليفه الخواطر)
- ١٧١٢ بهجه الناظرين
- ١٧١٢ بهجه الناظرين (فى احوال اعيان المسلمين)
- ١٧١٢ بهجه النظر فى اثبات الوصايه و الامامه للاتمه
- ١٧١٣ بهر التصاب
- ١٧١٣ بهرام نامه
- ١٧١٣ بهرام نامه
- ١٧١٣ بهرام و بهروز
- ١٧١٣ بهرام و گل اندام

- بهرام و گل اندام ۱۷۱۴
- بهروز و بهرام-بهرام و بهروز ۱۷۱۴
- بهلول ۱۷۱۴
- بهمن نامه ۱۷۱۴
- البهيمه الموطوءه ۱۷۱۴
- البهيه (فی حل بعض صعاب العربيه)الرساله ۱۷۱۴
- البهيه (فی رد الطائفه الاخباريه)الرساله ۱۷۱۴
- بيابانکی ۱۷۱۴
- بياض ابراهيمی ۱۷۱۴
- بياض الادعيه ۱۷۱۴
- بياض امام قلی ميرزا ۱۷۱۵
- بياض انجمن ناصر حسين-اشک گوهر ۱۷۱۵
- بياض اهل ماتم ۱۷۱۵
- بياض صائب ۱۷۱۵
- بياض صمصام ۱۷۱۶
- بياض الكمالی ۱۷۱۶
- بياض گل احمد ۱۷۱۶
- بياض ماتم ۱۷۱۶
- بياض متين ۱۷۱۶
- بياض نوحه ۱۷۱۶
- بياض نوحه جات ۱۷۱۶
- بياض هنر ۱۷۱۶
- البيان، کتاب ۱۷۱۶
- البيان، کتاب ۱۷۱۷
- البيان (عن جمل اعتقاد اهل الايمان) ۱۷۱۷
- البيان (عن حقيقه الانسان) ۱۷۱۷

- ١٧١٧ البيان (عن حقيقه الصيام)
- ١٧١٧ البيان (عن خيره الرحمان)
- ١٧١٨ البيان (عن غلط قطرب فى القرآن)
- ١٧١٨ البيان (عماموه به الخالديان)
- ١٧١٨ البيان (فى اسماء الائمه عليهم السلام)
- ١٧١٨ البيان (فى اسماء الله تعالى)
- ١٧١٨ البيان (فى انواع علوم القرآن)
- ١٧١٨ البيان (فى علم البيان)
- ١٧١٨ البيان (فى تأليف القرآن)
- ١٧١٨ البيان (فى تجويد القرآن)
- ١٧١٨ البيان (فى تفسير بعض سور القرآن)
- ١٧١٨ البيان (فى تفسير القرآن)
- ١٧١٩ البيان (فى حقيقه الايمان)
- ١٧١٩ البيان (فى حياه الرحمان)
- ١٧١٩ البيان (فى ردّ الشمس)
- ١٧١٩ البيان (فى الفقه)
- ١٧٢٠ البيان (فى الكيمياء)
- ١٧٢٠ البيان (فى علم الميزان)
- ١٧٢٠ البيان (فى علم الميزان)
- ١٧٢٠ البيان (فى النحو)
- ١٧٢٠ البيان (و الايضاح)
- ١٧٢٠ بيان الآداب
- ١٧٢٠ بيان الاحسان (لاهل العرفان)
- ١٧٢٠ بيان الاديان
- ١٧٢٠ بيان الاركان
- ١٧٢١ بيان الاسانيد

١٧٢١	بيان الاسرار
١٧٢١	بيان الاشكال (فيما حكى عن امر مهدي
١٧٢١	بيان الانفرادات
١٧٢٢	بيان الاوزان
١٧٢٢	بيان البديع
١٧٢٢	بيان تصحيف المنحه الالهيه (عن النفثه
١٧٢٢	بيان التنزيل
١٧٢٢	بيان التنزيل
١٧٢٢	بيان الجهر و الاخفات
١٧٢٢	بيان الحروف
١٧٢٢	بيان الحق (بضمان الصدق)
١٧٢٣	بيان الحق (و تبيان الصدق)
١٧٢٣	بيان الحق - احسن الصحف
١٧٢٣	بيان الحق (و الصدق المطلق)
١٧٢٤	بيان الحقايق
١٧٢٤	بيان حقيقت
١٧٢٤	بيان حل الحيوان من محرمه
١٧٢٤	بيان الدين
١٧٢٤	بيان السعاده (في مقامات العباده) - تفسير منير
١٧٢٤	بيان الشرايع
١٧٢٤	بيان الصيغ
١٧٢٤	بيان غايه المقاصد (في تلخيص الفرائد)
١٧٢٤	بيان الغيب
١٧٢٥	بيان الفرقان
١٧٢٥	البيان في عدد آي القرآن
١٧٢٥	البيان المبرهن (في عرس القاسم بن الحسن (عليه السلام))

١٧٢٥	بيان محمود
١٧٢٦	بيان المرام
١٧٢٦	بيان المشكلات
١٧٢٦	بيان المعالم
١٧٢٦	بيان المعاني
١٧٢٦	بيان من كنت مولاه
١٧٢٦	بيان الواقعه
١٧٢٦	البيان و التبيين
١٧٢٦	بيان وجوه الاحكام
١٧٢٧	بيانات شب پنجشنبه
١٧٢٧	بيانات الوافى (لاحاديث اصول الكافى)
١٧٢٧	بى بهايى باب و بها
١٧٢٧	بيت الاحزان (فى مصائب سادات الزمان)
١٧٢٧	بيت الاحزان (فى مصائب سيده النسوان)
١٧٢٨	بيت الحزن
١٧٢٨	بيت الحزن
١٧٢٨	البيت المعمور (فى عماره القبور)
١٧٢٨	البيت المعمور
١٧٢٨	بيچارگان
١٧٢٨	بيچون نامه
١٧٢٨	بيخود موهان
١٧٢٨	بيدار باش
١٧٢٨	بيدر الفلاح
١٧٢٨	بيدل
١٧٢٩	بيدل-تحفه الذاكرين
١٧٢٩	بيست باب (فى معرفه الاسطرلاب)

- ١٧٣٣ بيع المبهم
- ١٧٣٤ بيع المعاطات
- ١٧٣٤ بيع المعاطات
- ١٧٣٤ بيع المعاطات(و الصرف و الخيارات)
- ١٧٣٤ بيع المعاطات
- ١٧٣٤ بيع الوقف
- ١٧٣٤ بيع الوقف
- ١٧٣٤ البيع و الشراء
- ١٧٣٤ بى عاران پاریس
- ١٧٣٤ بيعت امير المؤمنین(عليه السلام)
- ١٧٣٤ بيكاران
- ١٧٣٥ بيمارنامه
- ١٧٣٥ بيم و اميد
- ١٧٣٥ بى نام
- ١٧٣٥ بينش، غرض آفرينش
- ١٧٣٦ البيئات(فى تحرير المواريث)
- ١٧٣٦ بين الغرام(فى درجات الانام)
- ١٧٣٦ بين النهرين(دجله و فرات)
- ١٧٣٦ بيوتات ربيعہ
- ١٧٣٦ بيوتات قريش
- ١٧٣٦ بيوتات اليمن
- ١٧٣٦ البيوع
- ١٧٣٦ البيوع
- ١٧٣٦ البيوع و المزارعات
- ١٧٣٧ حرف «پ»
- ١٧٣٧ پاسخنامه

- ۱۷۳۷ پاسخنامه از گلی
- ۱۷۳۷ پاسخ و پرسش
- ۱۷۳۷ پاطرکزاس
- ۱۷۳۷ پاکیزه خیال
- ۱۷۳۷ پانصد ساله خوزستان
- ۱۷۳۷ پراکنده اولیاء
- ۱۷۳۷ پرتگاه
- ۱۷۳۸ پرتو اسلام
- ۱۷۳۸ پرتو نور
- ۱۷۳۸ پرده دوشیزگان
- ۱۷۳۸ پروانه جنت
- ۱۷۳۸ پروانه جنت
- ۱۷۳۸ پرورش فکر
- ۱۷۳۸ پروزنگارش خط فارسی
- ۱۷۳۸ پریچهر
- ۱۷۳۸ پریشان
- ۱۷۳۸ پریشان
- ۱۷۳۹ پریش ناکام
- ۱۷۳۹ پزشک نامه
- ۱۷۳۹ پلیس ایران
- ۱۷۳۹ پلیس لندن
- ۱۷۴۰ پلیس ینگى دنیا
- ۱۷۴۰ پنجاه باب(در اسطرلاب)
- ۱۷۴۱ پند نامه نوبخت
- ۱۷۴۱ پوراندخت نامه
- ۱۷۴۱ پهلوی نامه

- پیامبر ۱۷۴۱
- پیام فردوسی ۱۷۴۱
- پیراهن یوسفی ۱۷۴۱
- پیرچاک هندی ۱۷۴۱
- پیر و جوان ۱۷۴۱
- پیروزی در باخت ۱۷۴۱
- پیری و تدبیر مشایخ، رساله ۱۷۴۲
- پیغام توحید ۱۷۴۲
- پیوسته فرهنگ فارسی ۱۷۴۲
- پیوند آبله ۱۷۴۲
- حرف «ت» ۱۷۴۳
- التائیه ۱۷۴۳
- التائیه-نهایه البهجه ۱۷۴۳
- التائیه-موزون المیزان ۱۷۴۳
- التائیه ۱۷۴۳
- التائیه ۱۷۴۳
- التائیه-قصیده جلجلوتیه ۱۷۴۳
- التائیه ۱۷۴۳
- التائیه-القصیده العلویه ۱۷۴۴
- تابش مهر ۱۷۴۴
- تابوت شاه نجف ۱۷۴۵
- تابین کل من لقب با میر المؤمنین ۱۷۴۵
- تاج الاشعار-سلوه الشیعه ۱۷۴۵
- تاج الاقبال ۱۷۴۵
- تاج التراجم-موائد الرحمان فی ترجمه القرآن ۱۷۴۵
- تاج التواریخ ۱۷۴۵

- ١٧٤٥ تاج التواريخ
- ١٧٤٥ تاج الجمال (لاهل الكمال)
- ١٧٤٥ التاج الشرقي
- ١٧٤٥ تاج العروس
- ١٧٤٦ تاج فرخي
- ١٧٤٦ تاج القصص
- ١٧٤٧ تاج گذارى شاه سليمان
- ١٧٤٧ تاج اللغات
- ١٧٤٧ تاج المآثر
- ١٧٤٧ تاج المصادر
- ١٧٤٧ تاج المصادر
- ١٧٤٧ تاج الملوك
- ١٧٤٧ تاج المناقب للائمة الاثني عشر
- ١٧٤٧ تاج المواعظ - تحفة يوسفية
- ١٧٤٧ تاج المواليد
- ١٧٤٧ تاج المواليد
- ١٧٤٨ تأجيج نيران الاحزان (في وفات سلطان خراسان)
- ١٧٤٨ التاجية في قوانين الجماعة، الرسالة
- ١٧٤٨ التأديب، كتاب - كتاب يوم و ليله
- ١٧٤٨ التأديب، كتاب
- ١٧٤٩ التأديب، كتاب
- ١٧٤٩ التأديب، كتاب
- ١٧٤٩ التأديب، كتاب
- ١٧٤٩ تأديب الاطفال
- ١٧٤٩ تأديب الصبيان
- ١٧٤٩ تاديب النسوان

- تاریخ آثار العجم----- ۱۷۴۹
- تاریخ آل محمد(صلی الله علیه و آله)----- ۱۷۵۰
- تاریخ آل محمد(صلی الله علیه و آله)-تشریح و محاکمه در تاریخ آل محمد(صلی الله علیه و آله)----- ۱۷۵۰
- تاریخ آل مظفر----- ۱۷۵۰
- تاریخ آل مظفر----- ۱۷۵۰
- تاریخ آل مظفر(از معین الدین یزدی)----- ۱۷۵۰
- تاریخ ائمه----- ۱۷۵۱
- تاریخ الائمه----- ۱۷۵۱
- تاریخ الائمه----- ۱۷۵۱
- تاریخ الائمه----- ۱۷۵۱
- تاریخ ائمه----- ۱۷۵۱
- تاریخ الائمه----- ۱۷۵۱
- تاریخ ابن اعثم----- ۱۷۵۲
- تاریخ ابن بابویه----- ۱۷۵۲
- تاریخ ابن بطریق----- ۱۷۵۲
- تاریخ ابن جریر----- ۱۷۵۲
- تاریخ ابو شهر----- ۱۷۵۳
- تاریخ احوال الاربعه عشر(المعصومین)----- ۱۷۵۴
- تاریخ احوال حزین-سوانح عمر----- ۱۷۵۴
- تاریخ احوال خاتم النبیین(صلی الله علیه و آله)----- ۱۷۵۴
- تاریخ احوال خاتم النبیین(صلی الله علیه و آله)----- ۱۷۵۴
- تاریخ احوال سید الوصیین(امیر المؤمنین)----- ۱۷۵۴
- تاریخ احوال سید الوصیین(امیر المؤمنین)----- ۱۷۵۴
- تاریخ احوال السیده فاطمه و الحسنین----- ۱۷۵۴
- تاریخ اخبار الامم----- ۱۷۵۴
- تاریخ استرآباد----- ۱۷۵۵

- ١٧٥٥ تاريخ الاستكشافات الجغرافيه
- ١٧٥٥ تاريخ اسكندر كبير
- ١٧٥٥ تاريخ اسكندر
- ١٧٥٥ تاريخ اسكموثي
- ١٧٥٥ تاريخ اسلام
- ١٧٥٥ تاريخ اسلام
- ١٧٥٥ التاريخ الاسلامي-مختصر تاريخ الاسلام
- ١٧٥٥ تاريخ الاسماء
- ١٧٥٦ تاريخ اشكانيين
- ١٧٥٧ تاريخ اصفهان-اصفهان
- ١٧٥٧ تاريخ اصفهان-محاسن اصفهان
- ١٧٥٧ تاريخ اعتضاد السلطنه
- ١٧٥٧ تاريخ اعثم
- ١٧٥٧ تاريخ اعيان الشيعة
- ١٧٥٨ تاريخ انبياء
- ١٧٥٨ تاريخ انبياء
- ١٧٥٨ تاريخ الانبياء و الأئمه
- ١٧٥٩ تاريخ ايران
- ١٧٥٩ تاريخ ايران
- ١٧٥٩ تاريخ ايران
- ١٧٥٩ تاريخ ايران
- ١٧٥٩ تاريخ ايران
- ١٧٥٩ تاريخ ايران
- ١٧٦٠ تاريخ بغداد
- ١٧٦٠ تاريخ بغداد
- ١٧٦١ تاريخ التبيان

- تاریخ جهان آرا-نسخ جهان آرا ۱۷۶۲
- تاریخ جهان آرا ۱۷۶۲
- تاریخ جهان آرا ۱۷۶۲
- تاریخ جهان آرا ۱۷۶۲
- تاریخ حزان ۱۷۶۳
- تاریخ حرب العراق --- ۱۷۶۳
- تاریخ الحویزه (و رجالها) ۱۷۶۴
- تاریخ الحیره --- ۱۷۶۴
- تاریخ خوارزم ۱۷۶۵
- تاریخ خوارزمشاهی ۱۷۶۵
- تاریخ خوانین یزد ۱۷۶۵
- تاریخ خوزستان --- ۱۷۶۵
- تاریخ الرجال ۱۷۶۶
- تاریخ رشیدی --- ۱۷۶۶
- تاریخ ساسانیان --- ۱۷۶۷
- تاریخ سلطانی ۱۷۶۸
- تاریخ سلطانی ۱۷۶۸
- تاریخ سلطنت فتحعلی شاه ۱۷۶۸
- تاریخ سلك اللئالی --- ۱۷۶۸
- تاریخ شاهنشاهی پهلوی ۱۷۶۹
- تاریخ شصت ساله مدرسه سپهسالار جدید ۱۷۶۹
- تاریخ الشطره ۱۷۶۹
- تاریخ الشعراء ۱۷۶۹
- تاریخ شمشاطی --- ۱۷۶۹
- تاریخ صفویه ۱۷۷۰
- تاریخ صفویه ۱۷۷۰

- تاریخ صفویه ۱۷۷۰
- تاریخ صفویه ۱۷۷۰
- تاریخ ظهیر الدین-تاریخ طبرستان و رویان و ۱۷۷۱
- تاریخ عالم ۱۷۷۱
- تاریخ عالم آرا ۱۷۷۱
- تاریخ عالم آرای عباسی ۱۷۷۱
- التاریخ العام ۱۷۷۱
- تاریخ عام ۱۷۷۱
- تاریخ عام ۱۷۷۱
- التاریخ العباسی ۱۷۷۱
- تاریخ العتبی ۱۷۷۲
- تاریخ عضدی ۱۷۷۳
- تاریخ العلماء ۱۷۷۳
- تاریخ العلماء-تذکره بی بها ۱۷۷۳
- تاریخ العلماء ۱۷۷۳
- تاریخ العلماء ۱۷۷۳
- تاریخ عمومی ۱۷۷۴
- تاریخ عمومی در قرون معاصر ۱۷۷۴
- تاریخ عینائی ۱۷۷۴
- تاریخ غازان خان ۱۷۷۴
- تاریخ غازانی ۱۷۷۴
- تاریخ غیائی ۱۷۷۴
- تاریخ فارسنامه ۱۷۷۴
- تاریخ الفقهاء ۱۷۷۵
- تاریخ فلاسفة اسلام ۱۷۷۵
- تاریخ فلاسفة اسلام ۱۷۷۵

- تاریخ فلاسفه العرب ۱۷۷۵
- تاریخ الفلاسفه ۱۷۷۵
- تاریخ فلسفه حسین علیه السلام ۱۷۷۵
- تاریخ فیروزشاهی ۱۷۷۵
- تاریخ قاجار ۱۷۷۵
- تاریخ قاجاریه --- ۱۷۷۵
- تاریخ قزوین ۱۷۷۶
- تاریخ قزوین ۱۷۷۶
- تاریخ قصص الخاقان ۱۷۷۶
- تاریخ القضیه العراقیه (و الحرب فی العراق) --- > ۱۷۷۶
- تاریخ قطب شاهی --- ۱۷۷۶
- تاریخ قوام الملک ۱۷۷۷
- تاریخ قهستان --- ۱۷۷۷
- تاریخ گزیده ۱۷۷۸
- تاریخ گلستان ارم --- ۱۷۷۸
- تاریخ مجدول ۱۷۷۹
- تاریخ مجلس شورای ملی ایران ۱۷۷۹
- تاریخ محاربهٔ جاپان و روسیه ۱۷۷۹
- تاریخ محاربهٔ عثمانی و روسیه --- ۱۷۷۹
- تاریخ مشهد خراسان ۱۷۸۰
- تاریخ مصر - ۱۷۸۰
- تاریخ مصر - ۱۷۸۰
- تاریخ مصر قدیما ۱۷۸۰
- تاریخ مصر (و اخبارها و ذکر من حلّ بها...) ۱۷۸۰
- تاریخ مطبوعات ایران ۱۷۸۰
- تاریخ معاویه ۱۷۸۰

- تاریخ معجم (فی آثار ملوک العجم) - ۱۷۸۰
- تاریخ المعصومین - ۱۷۸۰
- تاریخ الملک و اختلاف الدول - ۱۷۸۱
- تاریخ الملل الثلاث - سیرت ایرانی - ۱۷۸۱
- تاریخ ملل شرق و یونان - ۱۷۸۱
- تاریخ ملل مشرق - تاریخ ملل قدیمه مشرق - ۱۷۸۱
- تاریخ ملل و نحل - ۱۷۸۱
- تاریخ ملوک الارض - تاریخ سنی ملوک الارض - ۱۷۸۱
- تاریخ ملوک ایران (قبل از اسلام) - ۱۷۸۱
- تاریخ ملوک عجم - ۱۷۸۱
- تاریخ ملوک الکلام - ۱۷۸۱
- تاریخ ملوک مازندران - ۱۷۸۱
- تاریخ منتظم ناصری - ۱۷۸۲
- تاریخ ناجی - ۱۷۸۳
- تاریخ نادر شاه (و ستاره) - ۱۷۸۳
- تاریخ نادر شاه - ۱۷۸۳
- تاریخ نادری - ۱۷۸۳
- تاریخ نادری - ۱۷۸۳
- تاریخ نظام الملک - ۱۷۸۴
- تاریخ نظامی ایران - ۱۷۸۴
- تاریخ نفیس - ۱۷۸۴
- تاریخ نکو - قلاند الجواهر فی تاریخ البواهر - ۱۷۸۴
- تاریخ نکهت - ۱۷۸۴
- تاریخ نگارستان - ۱۷۸۴
- تاریخ و جغرافیای تبریز - ۱۷۸۵
- تاریخ و راهنمای مشهد خراسان - ۱۷۸۵

- ١٧٨٥ ----- تاريخ الوزارات العراقيه(و احوال الوزراء)
- ١٧٨٥ ----- تاريخ الوزراء
- ١٧٨٥ ----- تاريخ وزراء اسلام
- ١٧٨٥ ----- تاريخ وزراء مصر
- ١٧٨٥ ----- تاريخ وصف
- ١٧٨٦ ----- تاريخ هرات
- ١٧٨٦ ----- تاريخ هشت بهشت
- ١٧٨٦ ----- تاريخ هند
- ١٧٨٧ ----- تاريخ يونان
- ١٧٨٧ ----- تاريخ يونان
- ١٧٨٧ ----- تازيه بهار
- ١٧٨٧ ----- التأسى، كتاب
- ١٧٨٧ ----- التأسيسات(فى القواعد الفقيهيه)
- ١٧٨٧ ----- تأسيس الشيعه الكرام لفنون الاسلام
- ١٧٨٧ ----- تأسيس قاعده الولايه
- ١٧٨٧ ----- التالذ و الطريف فى فن التصحيف و التحريف
- ١٧٨٧ ----- تأليف الاجزاء-نوادير التحقيقات
- ١٧٨٧ ----- التأليف بين الناس
- ١٧٨٨ ----- تأليف الغرائب
- ١٧٨٨ ----- تأليف المحبه-تزكيه الصبحه
- ١٧٨٨ ----- التأليف و التبويض
- ١٧٨٨ ----- تام الحكمه
- ١٧٨٨ ----- تام مقاله(فى ترصيد جهه القبله)
- ١٧٨٨ ----- التأملات(فى مطالب المشهورات)
- ١٧٨٩ ----- التأملات العشره
- ١٧٨٩ ----- التأمليات

- التأمليات - ١٧٨٩
- التأمليات - ١٧٨٩
- تأويل الآيات - ١٧٨٩
- تأويل الآيات - ١٧٨٩
- تأويل الآيات - ١٧٨٩
- تأويل الآيات-التأويلات - ١٧٨٩
- تأويل الآيات(التي تتعلق بها اهل الضلال) - ١٧٨٩
- تأويل الآيات - ١٧٩٠
- تأويل الآيات الباهره(في فضل العترة الطاهره) - ١٧٩٠
- تأويل الآيات الظاهره(في فضائل العترة الطاهره) - ١٧٩٠
- تأويل الآيات النازله - ١٧٩١
- تأويل آيه فاسألوا اهل الذكر - ١٧٩١
- تأويل آيه فلا اقسم بمواقع النجوم - ١٧٩١
- تأويل الرؤيات - ١٧٩١
- تأويل الشريعه - ١٧٩١
- تأويل ما نزل في النبي و آله عليهم السلام - ١٧٩١
- تأويل ما نزل في شيعتهم - ١٧٩١
- تأويل ما نزل في اعدائهم - ١٧٩١
- تأويل متشابهات القرآن - ١٧٩١
- تأويل المقطعات(في اوائل السور القرآنيه) - ١٧٩١
- التأويلات - ١٧٩٢
- تأويلات القرآن - ١٧٩٢
- تأييد المسلمين(في اثبات نبوه خاتم النبيين و - ١٧٩٣
- تأييد المسلمين - ١٧٩٣
- تباشير - ١٧٩٣
- تباشير - ١٧٩٣

- ١٧٩٣ - تباشير
- ١٧٩٣ - التباشير
- ١٧٩٣ - التباشير بالاولاد
- ١٧٩٣ - تباشير الحكمة
- ١٧٩٣ - تباشير الشريعة
- ١٧٩٤ - تباشير المحرورين
- ١٧٩٤ - التباعد بين البئر و البالوعه
- ١٧٩٤ - تباهى زمان
- ١٧٩٤ - تبديل الاعقاب
- ١٧٩٥ - التبديل و التحريف
- ١٧٩٥ - التبر المذاب
- ١٧٩٥ - التبر المسبوك (لخزانه سيد الملوك)
- ١٧٩٥ - التبر المسبوك
- ١٧٩٥ - التبر المسبوك (فى حكم لباس المشكوك)
- ١٧٩٥ - التبرءه عمازى به
- ١٧٩٥ - التبصره
- ١٧٩٥ - تبصره
- ١٧٩٥ - التبصره (فى العقايد الحقه)
- ١٧٩٦ - التبصره
- ١٧٩٦ - التبصره
- ١٧٩٦ - التبصره
- ١٧٩٦ - التبصره
- ١٧٩٦ - التبصره
- ١٧٩٦ - التبصره
- ١٧٩٧ - التبصره
- ١٧٩٧ - التبصره (من الحيره)
- ١٧٩٨ - تبصره الصائمين

- ١٧٩٨ تبصره الصائمين
- ١٧٩٨ تبصره الصرف
- ١٧٩٨ تبصره الطالبين (في شرح نهج المسترشدين)
- ١٧٩٨ تبصره العارف (و نقد الزايف)
- ١٧٩٨ تبصره العرفاء في شرح تذكره الفضلاء
- ١٧٩٨ تبصره العقلاء
- ١٧٩٨ تبصره العوام (و معرفه مقالات الانام)
- ١٧٩٨ تبصره القراء
- ١٧٩٩ تبصره المبتدئين
- ١٧٩٩ تبصره المبتدى
- ١٧٩٩ تبصره المتعلمين (في احكام الدين)
- ١٨٠٠ تبصره المتعلمين (لارشاد المبتدئين و افاده
- ١٨٠٠ تبصره المجتهدين
- ١٨٠٠ تبصره المسافرين
- ١٨٠٠ تبصره المستبصرين
- ١٨٠٠ تبصره المناظرين
- ١٨٠١ تبصره الناظرين (في رد الصوفيه و المبتدعين)
- ١٨٠١ تبصره الناظرين
- ١٨٠١ تبصره الناظرين
- ١٨٠١ تبصره الولي (فيمن رأى المهدي عليه السلام)
- ١٨٠١ تبويض الاحكام لتبويض الاسباب
- ١٨٠١ تبكييت الخصام
- ١٨٠١ تبليغات اسلامي
- ١٨٠١ تبويب المشيخه
- ١٨٠١ تبويب النوادر
- ١٨٠٢ التبيان (في احوال البلدان)

- التبيين (في اخبار بغداد) ----- ١٨٠٢
- التبيين (في تفسير القرآن) ----- ١٨٠٢
- التبيين (في تفسير غريب القرآن) ----- ١٨٠٢
- التبيين ----- ١٨٠٣
- التبيين ----- ١٨٠٣
- التبيين (في عمل شهر رمضان) ----- ١٨٠٣
- التبيين (في الفقه) ----- ١٨٠٣
- التبيين (في اعراب القرآن) ----- ١٨٠٣
- التبيين (في جمله من المباحث المتعلقة بالقرآن) ----- ١٨٠٣
- التبيين (في معاني القرآن) ----- ١٨٠٣
- تبيان اصل الضلالة-تبيان اهل الضلالة ----- ١٨٠٣
- تبيان انحراف صاحب الكشاف-بيان الجراف ----- ١٨٠٣
- تبيان الايمان ----- ١٨٠٤
- تبيان البيان (في قواعد القرآن) ----- ١٨٠٤
- تبيان اللغة ----- ١٨٠٤
- تبيان المسالك ----- ١٨٠٤
- تبيان الحق (في بيان ما هو الحق) ----- ١٨٠٥
- تبيان الزياره ----- ١٨٠٥
- التبيين (في شرح آيات المواعظ و البراهين) ----- ١٨٠٥
- التبيين (لمسألتى الشفاعة و عصاه المسلمين) ----- ١٨٠٥
- التبيين و التنقيح (في التحسين و التقبيح) ----- ١٨٠٥
- تبيين الاباحه للمصلين (في اللباس المشكوك) ----- ١٨٠٥
- تبيين الرشاد (في لبس السواد على الاثمه الامجاد) ----- ١٨٠٥
- تبيين القوانين ----- ١٨٠٥
- تبيين المحجه (في كون اجماع الاماميه حجه) ----- ١٨٠٥
- تبيين المحجه (الى تعيين الحجه) ----- ١٨٠٦

- ١٨٠٦-----تبيين مصادره اقليدس(فى الخطوط المتوازيه) -----
- ١٨٠٦-----التبيينات(فى الارث و التوريثات) -----
- ١٨٠٧-----تتبع الابيات(التي تكلم عليها ابن جنى فى ابيات -----
- ١٨٠٧-----تتمت مصباح المتهد-----
- ١٨٠٨-----تتميم باب التاسع من النزهه -----
- ١٨٠٨-----تتميم تاريخ الطبرى -----
- ١٨٠٨-----تتميم المعجزات-----
- ١٨٠٩-----تتميم الملخص(فى اصول الدين) -----
- ١٨٠٩-----تتميم الموصلى -----
- ١٨٠٩-----تتن،رساله -----
- ١٨٠٩-----تثبيت الاقران(فى اثبات وجود الحجه صاحب -----
- ١٨٠٩-----تثبيت الامامه(و تقديم امير المؤمنين عليه السلام) -----
- ١٨٠٩-----تثبيت امامه امير المؤمنين(من كتاب الله عزّ و جلّ و -----
- ١٨٠٩-----تثبيت الرساله -----
- ١٨٠٩-----تثبيت المعجزات -----
- ١٨٠٩-----تثبيت نبوه الانبياء -----
- ١٨١٠-----تثليث التسبيحات فى الاخيرتين(و كيفيه قضاء -----
- ١٨١٠-----تثنيه الثلاثه -----
- ١٨١٠-----التجارات -----
- ١٨١٠-----التجارات -----
- ١٨١١-----التجارات -----
- ١٨١١-----التجارات -----
- ١٨١١-----التجارات و الاجارات -----
- ١٨١١-----التجارات و الاجارات -----
- ١٨١١-----التجارب-القضايا و التجارب -----
- ١٨١١-----تجارب الامم(و تعاقب الهمم) -----

- ١٨١١ ----- تجارب انسان(و انوار الحكمه) -
- ١٨١١ ----- تجارب السلف -
- ١٨١١ ----- تجارب شهريارى -
- ١٨١٢ ----- التجاره الربحه(فى تفسير السوره و الفاتحه) -
- ١٨١٢ ----- التجاره و الكسب -
- ١٨١٢ ----- تجدد الاعسار بعد اليسار -
- ١٨١٢ ----- تجدد الامثال -
- ١٨١٢ ----- تجددنامه -
- ١٨١٣ ----- تجديد الدوارس و تحديد المدارس -
- ١٨١٣ ----- تجربات اكملى -
- ١٨١٣ ----- التجربه، كتاب -
- ١٨١٣ ----- تجربه الاحرار و تسليه الاحرار -
- ١٨١٣ ----- التجزى -
- ١٨١٣ ----- التجزى -
- ١٨١٣ ----- التجزى -
- ١٨١٣ ----- التجريد -
- ١٨١٤ ----- تجريد الابحاث- تحرير الابحاث -
- ١٨١٤ ----- تجريد اسانيد التهذيب -
- ١٨١٤ ----- تجريد اسانيد الكافى -
- ١٨١٤ ----- تجريد الاصول -
- ١٨١٤ ----- تجريد الاعتقاد -
- ١٨١٥ ----- تجريد النفس -
- ١٨١٥ ----- تجريد النيه(من رساله الفخرية) -
- ١٨١٥ ----- التجزى فى الاجتهاد -
- ١٨١٥ ----- التجزى فى الاجتهاد -
- ١٨١٥ ----- التجزى فى الاجتهاد -

- ١٨١٥ التجزى فى الاجتهاد
- ١٨١٥ تجزئه الامصار و تزجيه الاعصار-تاريخ و صاف
- ١٨١٦ التجليات
- ١٨١٦ التجليات-تاريخ عباس
- ١٨١٦ تجليات روح ايرانى(در ادوار تاريخى)
- ١٨١٦ تجلى حقيقت در اسرار كربلا
- ١٨١٧ تجلى ذاتى
- ١٨١٧ تجلى عرفان
- ١٨١٧ التجلى على الطور
- ١٨١٧ تجلى نور(فى مشاهير جونفور)
- ١٨١٧ التجمل، كتاب
- ١٨١٧ التجمل و المروه
- ١٨١٧ التجمل و المروه
- ١٨١٧ التجمل و المروه
- ١٨١٧ التجمل و المروه
- ١٨١٧ التجمل و المروه
- ١٨١٧ التجمل و المروه
- ١٨١٧ التجمل و المروه
- ١٨١٨ التجمل و المروه
- ١٨١٨ تجنيسات
- ١٨١٨ تجويد-اصول تلاوت
- ١٨١٨ تجويد البراعه(فى شرح تجريد البلاغه)
- ١٨١٨ تجويد تطويل
- ١٨١٩ تجويد التنزيل(فى علم الترتيل)
- ١٨١٩ تجويد الحروف
- ١٨١٩ تجويد الطاهرى
- ١٨١٩ تجويد الفاتحه
- ١٨١٩ تجويد الفاتحه و التوحيد

- ١٨١٩ تجويد القرآن
- ١٨١٩ تجويد القرآن
- ١٨١٩ تجويد القرآن
- ١٨٢٠ تجويد القرآن
- ١٨٢٠ تجويد القرآن
- ١٨٢٠ تجويد القرآن
- ١٨٢٠ تجويد القرآن
- ١٨٢٠ تجويد القرآن
- ١٨٢٠ تجويد القرآن
- ١٨٢١ تجويد القرآن
- ١٨٢١ تجويد القرآن
- ١٨٢١ تجويد القرآن
- ١٨٢١ تجويد القرآن
- ١٨٢١ تجويد القرآن
- ١٨٢١ تجويد القرآن
- ١٨٢١ تجويد القرآن
- ١٨٢١ تجويد القرآن
- ١٨٢١ تجويد القرآن
- ١٨٢١ تجويد القرآن
- ١٨٢١ تجويد القرآن
- ١٨٢٢ تجويد القرآن
- ١٨٢٢ تجويد القرآن
- ١٨٢٢ تجويد القرآن
- ١٨٢٢ تجويد القرآن
- ١٨٢٣ تجويد القرآن
- ١٨٢٣ تجويد القرآن
- ١٨٢٣ تجويد القرآن
- ١٨٢٣ تجويد القرآن
- ١٨٢٣ تجويد القرآن

- ١٨٢٧ ----- تحت رايه الحق
- ١٨٢٧ ----- تحت رماد التّوائب
- ١٨٢٧ ----- التّحديث(في ردّ العاملين بالحديث)
- ١٨٢٨ ----- تحديد الاماكن و البقاع
- ١٨٢٨ ----- تحديد الدرهم في الفطره
- ١٨٢٨ ----- تحديد الصاع
- ١٨٢٨ ----- تحديد محل النزاع في دلالة التّهي عن الفساد
- ١٨٢٨ ----- تحديد التّهار الشرعى
- ١٨٢٩ ----- تحديد نهايات الاماكن(لتصحيح مسافات
- ١٨٢٩ ----- تحديق التّظر(في كيفيته ادراك البصر)
- ١٨٢٩ ----- التّحذير
- ١٨٢٩ ----- تحذير المعاندين-تحفه المسلمين
- ١٨٢٩ ----- التّحرير(في شرح ديوان الامير)
- ١٨٢٩ ----- التّحرير(في شرح فرائض النصير)
- ١٨٢٩ ----- التّحرير(في الفقه)
- ١٨٣٠ ----- التّحرير(لمسائل الديباج و الحرير)
- ١٨٣٠ ----- تحرير الابحاث
- ١٨٣١ ----- تحرير اصول الهندسه و الحساب-تحرير
- ١٨٣١ ----- تحرير اصول الهندسه
- ١٨٣١ ----- تحرير اصول الهندسه
- ١٨٣١ ----- تحرير اكر
- ١٨٣١ ----- تحرير اكر(في الكره المتحركه)
- ١٨٣١ ----- تحرير اكر(تاوذوسيوس)
- ١٨٣٢ ----- تحرير اكر(تاوذوسيوس)
- ١٨٣٢ ----- تحرير اكر(تاوذوسيوس)
- ١٨٣٢ ----- تحرير اكر(مانالاوس)

- ١٨٣٢ ----- تحرير التحرير
- ١٨٣٣ ----- تحرير جرمى النيرين (و بعديهما)
- ١٨٣٣ ----- التحرير الراقق (فى حل الدقائق)
- ١٨٣٣ ----- التحرير الطاوسى (لكتاب الاختيار من كتاب
- ١٨٣٣ ----- تحرير الطلوع و الغروب
- ١٨٣٣ ----- تحرير ظاهرات الفلك
- ١٨٣٣ ----- تحرير العقلاء
- ١٨٣٣ ----- التحرير فى التذكير
- ١٨٣٣ ----- تحرير القواعد الشهيديه
- ١٨٣٥ ----- تحرير الكره المتحرکه
- ١٨٣٦ ----- تحرير معرفه مساحه الاشكال
- ١٨٣٦ ----- تحرير المعطيات
- ١٨٣٦ ----- تحرير المفروضات
- ١٨٣٦ ----- تحرير المناظر
- ١٨٣٦ ----- تحرير وسائل الشيعه (و تجبير مسائل الشريعه)
- ١٨٣٦ ----- التحرير و التقرير
- ١٨٣٦ ----- التحريرات
- ١٨٣٦ ----- تحريف القرآن
- ١٨٣٦ ----- تحريف القرآن
- ١٨٣٧ ----- التحريف و التبديل
- ١٨٣٧ ----- تحريم تسميه صاحب الزمان (عليه السلام)
- ١٨٣٧ ----- تحريم تسميه صاحب الزمان (عليه السلام)
- ١٨٣٨ ----- تحريم تقليد الميت
- ١٨٣٨ ----- تحريم تنباكو
- ١٨٣٨ ----- تحريم تنباكو
- ١٨٣٩ ----- التحسين و التقيح

- التحصيل ١٨٣٩
- التحصيل، كتاب ١٨٣٩
- تحصيل الاطمئنان (فى شرح زبده البيان) ١٨٣٩
- تحصيل الثمن فى حديث حب الوطن ١٨٣٩
- تحصيل السداد (فى شرح واجب الاعتقاد) ١٨٣٩
- تحصيل السعاده ١٨٣٩
- تحصيل الفروع الدينيه (فى فقه الاماميه) ١٨٣٩
- تحصيل القوانين ١٨٤٠
- تحصيل الملخص ١٨٤٠
- تحصيل المنافع ١٨٤٠
- تحصيل النجاه ١٨٤٠
- التحصين (فى صفات العارفين) ١٨٤١
- التحصين (فى اسرار ما زاد على كتاب اليقين) ١٨٤١
- التحف، كتاب ١٨٤١
- تحف الاخبار (فى احوال المعصومين الابرار) ١٨٤١
- تحف الاصول ١٨٤١
- تحف العقول ١٨٤١
- التحفه-تحفه الباحث ١٨٤٢
- التحفه (فى الهيئه) ١٨٤٢
- التحفه ١٨٤٢
- التحفه (فى سيره الشهيد المظلوم) ١٨٤٢
- التحفه (فى ترجمه صاحب النفحه) ١٨٤٢
- التحفه ١٨٤٢
- التحفه ١٨٤٣
- تحفه الآفاق ١٨٤٣
- تحفه الانمه العليه ١٨٤٣

- ١٨٤٧ ----- تحفه الاحباب(لتفريخ الكروب و الاوصاب)
- ١٨٤٧ ----- تحفه الاحباب(فى بيان آيات الكتاب)
- ١٨٤٧ ----- تحفه الاحباب(فى المفاخره بين الشيب و
- ١٨٤٨ ----- تحفه الاحباب
- ١٨٤٨ ----- تحفه الاحباب
- ١٨٤٨ ----- تحفه الاحباب(فى آداب الطعام و الشراب)
- ١٨٤٩ ----- تحفه الاحباب
- ١٨٤٩ ----- تحفه الاحباب(فى تسليه المصاب)
- ١٨٤٩ ----- تحفه الاحباب(فى نواذر آثار الاصحاب)
- ١٨٤٩ ----- تحفه الاحرار
- ١٨٤٩ ----- التحفه الاحمديه
- ١٨٤٩ ----- التحفه الاحمديه
- ١٨٤٩ ----- التحفه الاحمديه(للفرقه الجعفرية فى المنشآت
- ١٨٤٩ ----- التحفه الاحمديه
- ١٨٥٠ ----- تحفه الاحياء(فى الليله الغزاء)
- ١٨٥٠ ----- تحفه الاخلاء(فى عصمه الانبياء)
- ١٨٥٠ ----- تحفه الاخوان-تاريخ بغلى
- ١٨٥٠ ----- تحفه الاخوان
- ١٨٥٠ ----- تحفه الاخوان
- ١٨٥١ ----- تحفه الاخوان
- ١٨٥١ ----- تحفه الاخوان(فى خصائص الفتیان)
- ١٨٥١ ----- تحفه الاخوان
- ١٨٥١ ----- تحفه الاخوان(فى تفسير القرآن)
- ١٨٥١ ----- تحفه الاخوان
- ١٨٥١ ----- تحفه الاخوان
- ١٨٥١ ----- تحفه الاخوان(فى تحقيق الاديان)

- ١٨٥١ - تحفه الاخوان
- ١٨٥١ - تحفه الاخوان (فى بيان طريق اهل الايمان)
- ١٨٥٢ - تحفه الاخوان
- ١٨٥٢ - تحفه الاخوان
- ١٨٥٢ - تحفه الاخوان (فى تقويه الايمان)
- ١٨٥٢ - تحفه الاخوان
- ١٨٥٣ - تحفه اخوان الصفا
- ١٨٥٣ - تحفه اخوان المؤمنين
- ١٨٥٤ - تحفه الاسرار (فى جمع بين الاخبار)
- ١٨٥٤ - تحفه الاشراف (فى شرح تفسير الكشاف)
- ١٨٥٤ - تحفه الاشعريه
- ١٨٥٤ - تحفه الاصحاب (فى طهاره اهل الكتاب)
- ١٨٥٤ - تحفه الاصحاب
- ١٨٥٤ - تحفه الاطفال
- ١٨٥٤ - تحفه الاطفال
- ١٨٥٤ - تحفه الاعاظم (فى سوانح الامام الكاظم عليه السلام)
- ١٨٥٤ - تحفه الاعيان (فى ذكر فضلاء هندوستان)
- ١٨٥٥ - تحفه الاقران
- ١٨٥٥ - تحفه الالفاظ
- ١٨٥٥ - تحفه الاماميه (فى حقيقه المذاهب الشيعه)
- ١٨٥٥ - تحفه الامثال
- ١٨٥٦ - تحفه الامراء (فى تاريخ الوزراء)
- ١٨٥٦ - تحفه الامير
- ١٨٥٦ - تحفه الامير
- ١٨٥٦ - تحفه الانام
- ١٨٥٦ - تحفه الانام (فى شرح وقايع الايام)

- ١٨٥٦ تحفه الانام(فى شرح منظومه الكلام)
- ١٨٥٦ تحفه الانام(فى معرفه الامام)
- ١٨٥٦ تحفه الانبياء(فى ترجمه تنزيه الانبياء)
- ١٨٥٦ تحفه الاولاد
- ١٨٥٧ تحفه الاولياء
- ١٨٥٧ تحفه الاولياء(فى ترجمه قصص الانبياء)
- ١٨٥٨ تحفه اهل الايمان(فى قبله عراق العجم و
- ١٨٥٨ تحفه اهل الايمان(فى تراجم علماء آل عمران)
- ١٨٥٨ تحفه الباحث
- ١٨٥٩ تحفه حاتميه
- ١٨٥٩ تحفه حاتميه-تحفه حاتمى-هفتاد باب در
- ١٨٥٩ تحفه حاتميه-قبله آفاق-استخراج
- ١٨٥٩ تحفه الحاج
- ١٨٥٩ تحفه الحاجات
- ١٨٥٩ تحفه الحاجات
- ١٨٥٩ تحفه الحبيب(فى رد دليل الانسداد)
- ١٨٦٠ تحفه الحبيب
- ١٨٦٠ التحفه الحجازيه(فى اعمال الحسابيه)
- ١٨٦٠ تحفه الحرمين
- ١٨٦٠ تحفه الحرمين(و سعادته الدارين)
- ١٨٦١ تحفه الحرمين
- ١٨٦١ التحفه الحسينيه
- ١٨٦١ التحفه الحسينيه
- ١٨٦١ التحفه الحسينيه(فى شرح الالفيه الشهيديه)
- ١٨٦١ التحفه الحسينيه
- ١٨٦١ التحفه الحسينيه

- ١٨٤١ التحفه الحسينيه (في احكام الغيبه)
- ١٨٤١ التحفه الحسينيه (للحضره المحسنه)
- ١٨٤١ التحفه الحسينيه (للفرقه الجعفريه)
- ١٨٤٢ التحفه الحسينيه (في حل عباره الصوميه)
- ١٨٤٢ التحفه الحسينيه
- ١٨٤٢ التحفه الحسينيه
- ١٨٤٣ التحفه الحسينيه
- ١٨٤٣ التحفه الحسينيه (في شرح الرساله الالفيه)
- ١٨٤٣ التحفه الحسينيه (في اسرار الصلاه القليه) - اسرار
- ١٨٤٣ التحفه الحسينيه
- ١٨٤٣ تحفه الحفاظ
- ١٨٤٣ تحفه الحكيم
- ١٨٤٣ تحفه الخاقان
- ١٨٤٥ تحفه الخليل
- ١٨٤٥ التحفه الخليليه
- ١٨٤٥ تحفه الخواتين
- ١٨٤٦ تحفه الراغب (في ترجمه بغيه الطالب)
- ١٨٤٦ تحفه الرجال (و زبده المقال)
- ١٨٤٦ تحفه الرجال و النساء
- ١٨٤٦ تحفه الرضا
- ١٨٤٦ تحفه الرضا
- ١٨٤٦ التحفه الرضويه
- ١٨٤٦ التحفه الرضويه
- ١٨٤٦ التحفه الرضويه
- ١٨٤٦ التحفه الرضويه (في الرد على نصيحه الشيعه)
- ١٨٤٧ التحفه الرضويه (في شرح الصحيحه الكامله)

- ١٨٤٧ التحفة الرضويّة (في شرح اللمعة الدمشقيه)
- ١٨٤٨ التحفة الرضويّة (في المسائل الدينيه)
- ١٨٤٨ التحفة الرضويّة
- ١٨٤٨ التحفة الرضويّة (في شرح الجعفريه)
- ١٨٤٨ التحفة الرضويه (في معرفه اصول الدين المرضيه)
- ١٨٤٨ التحفة الرضويه
- ١٨٤٨ التحفة الرضويّة في مجربات الاماميه
- ١٨٤٨ تحفۀ رفيعى
- ١٨٤٨ تحفۀ روحانى
- ١٨٤٩ تحفۀ روحانى
- ١٨٤٩ تحفه الزائر
- ١٨٤٩ تحفه الزائر
- ١٨٧٠ تحفه الزائر
- ١٨٧٠ تحفه الزائرين (في زيارات المعصومين...)
- ١٨٧٠ تحفه الزائرين (في زيارات مشاهد جميع
- ١٨٧٠ تحفه الزائرين بالهادين
- ١٨٧٠ تحفه الزهراء
- ١٨٧٠ تحفه الزينبيّه
- ١٨٧٠ تحفه السالكين (في مہمات اصول الدين)
- ١٨٧٠ التحفه السجاديّه
- ١٨٧٠ تحفۀ سامى
- ١٨٧١ التحفه السعديّه
- ١٨٧١ تحفه السعيد (في علم التجويد)
- ١٨٧١ تحفه السفر - سفرنامه
- ١٨٧١ تحفه السفر
- ١٨٧١ تحفه السفر

- ١٨٧٢ ----- تحفه السلاطين
- ١٨٧٢ ----- تحفه السلطان
- ١٨٧٢ ----- التحفه السليمانيه
- ١٨٧٢ ----- تحفه سليمانيه
- ١٨٧٢ ----- تحفه سليمانيه
- ١٨٧٢ ----- تحفه سليمانيه عباسيه
- ١٨٧٢ ----- التحفه السننيه (فى شرح الآجروميه)
- ١٨٧٢ ----- التحفه السننيه (فى شرح النخبه المحسنيه)
- ١٨٧٢ ----- تحفه شاهى (و عطيه الهى)
- ١٨٧٣ ----- تحفه شاهى
- ١٨٧٣ ----- تحفه شاهى
- ١٨٧٤ ----- تحفه شاهى
- ١٨٧٤ ----- تحفه شاهى
- ١٨٧٤ ----- التحفه الشاهيه
- ١٨٧٤ ----- تحفه شاهى
- ١٨٧٤ ----- تحفه شاهى
- ١٨٧٤ ----- تحفه شاهى
- ١٨٧٤ ----- تحفه الشباب
- ١٨٧٤ ----- التحفه الشعريه
- ١٨٧٤ ----- التحفه الشمسيه فى المباحث الكلاميه
- ١٨٧٥ ----- تحفه الشيعه
- ١٨٧٥ ----- تحفه الشيعه (فى رجعه الاثمه)
- ١٨٧٦ ----- تحفه الصائدين
- ١٨٧٦ ----- تحفه الصائمين
- ١٨٧٦ ----- تحفه الصائمين
- ١٨٧٦ ----- تحفه الصالح

- ١٨٧٦----- تحفه الصالحين
- ١٨٧٦----- تحفه الصبيان
- ١٨٧٦----- تحفه الصغر
- ١٨٧٦----- تحفه الصغوه (فى احكام الجبوه)
- ١٨٧٦----- التحفه الصفويه (فى الانباء النبويه)
- ١٨٧٧----- تحفه الصفويه
- ١٨٧٧----- تحفه الصلوات
- ١٨٧٧----- التحفه الصيداويه
- ١٨٧٧----- تحفه الطالب
- ١٨٧٧----- تحفه الطالب
- ١٨٧٨----- تحفه الطالب (فى معرفه من ينسب الى ابى طالب)
- ١٨٧٨----- تحفه الطالب و بغيه الراغب
- ١٨٧٨----- تحفه الطالب (فى مناقب على بن ابى طالب)
- ١٨٧٨----- تحفه الطالبين (فى معرفه اصول الدين)
- ١٨٧٨----- تحفه الطب
- ١٨٧٨----- تحفه الطلاب
- ١٨٧٨----- التحفه الطوسيه
- ١٨٧٨----- تحفه طهماسبويه
- ١٨٧٩----- تحفه العابدين
- ١٨٧٩----- تحفه العابدين
- ١٨٧٩----- تحفه العابدين
- ١٨٧٩----- تحفه العابدين
- ١٨٧٩----- تحفه العابدين
- ١٨٨٠----- تحفه العارفين
- ١٨٨٠----- تحفه العالم (فى شرح خطبه المعالم)
- ١٨٨٠----- تحفه العالم

- ١٨٨٠ - تحفة عباسي
- ١٨٨٠ - تحفة عباسي-تحفه العباسيه
- ١٨٨٠ - تحفة عباسي
- ١٨٨٠ - تحفة عباسي
- ١٨٨١ - تحفه العراق(في علم الاخلاق)
- ١٨٨١ - تحفه العراقيين
- ١٨٨١ - تحفه العرايس
- ١٨٨٢ - تحفه العروس(و نزهه النفوس)
- ١٨٨٢ - تحفه العشاق
- ١٨٨٢ - تحفه العشاق
- ١٨٨٢ - تحفه العشاق
- ١٨٨٢ - تحفه العقلاء
- ١٨٨٢ - تحفه العقول
- ١٨٨٢ - تحفه العلماء(فيمن اخرج عنه البخارى و مسلم
- ١٨٨٢ - التحفه العلويه(في الاحاديث النبويه)
- ١٨٨٢ - التحفه العلويه
- ١٨٨٣ - التحفه العلويه(في الآفاق الرضويه)
- ١٨٨٣ - التحفه العليه
- ١٨٨٣ - التحفه العليه(في شرح نهج البلاغه الحيدريه)
- ١٨٨٣ - التحفه العليه(في اسرار الهاديه)
- ١٨٨٣ - تحفه العليل
- ١٨٨٤ - تحفه العوام
- ١٨٨٤ - تحفه العوام
- ١٨٨٤ - تحفه العوام
- ١٨٨٤ - تحفه العوام
- ١٨٨٤ - تحفه العوام-نخبه الاحكام

- ١٨٨٤ - تحفه العوام
- ١٨٨٤ - تحفه الغرائب
- ١٨٨٤ - تحفه الغرائب
- ١٨٨٥ - تحفه الغرائب
- ١٨٨٥ - التحفه الغرويّه (في الفوائد القرآنيه)
- ١٨٨٥ - التحفه الغرويّه (في شرح اللمعه الدمشقيه)
- ١٨٨٥ - التحفه الغرويّه
- ١٨٨٦ - تحفه الغرى (في تحقيق معنى الايمان و الاسلام)
- ١٨٨٦ - تحفه الغريب (و نخبه الطيب)
- ١٨٨٦ - التحفه الغريّه (في فتح ابواب الجنّه)
- ١٨٨٦ - التحفه الغياتيه (في مسأله ابطال الرؤيه)
- ١٨٨٦ - التحفه الفاخره
- ١٨٨٦ - التحفه الفاطميه
- ١٨٨٦ - تحفه الفاطميين (في احوال قم و القميين) - تاريخ
- ١٨٨٦ - تحفه الفحول (في شرح معرب الفصول)
- ١٨٨٧ - تحفه الفضلاء (في بيان اشتباه بلغه العقلاء)
- ١٨٨٧ - تحفه القابليين
- ١٨٨٧ - تحفه القارى (من صحيح البخارى)
- ١٨٨٧ - تحفه القارى
- ١٨٨٨ - تحفه القارى - تحفه القراء
- ١٨٨٨ - تحفه القاصدين (في معرفه اصطلاح المحدثين)
- ١٨٨٨ - تحفه القدسيه (في احكام الصلاه اليوميّه)
- ١٨٨٨ - تحفه القراء
- ١٨٨٨ - تحفه القراء
- ١٨٨٩ - تحفه المبتدى
- ١٨٨٩ - تحفه مبشريه

- ١٨٨٩ تحفه المتختمين
- ١٨٨٩ تحفه المتقين
- ١٨٨٩ تحفه المتقين
- ١٨٨٩ تحفه المتقين (في اصول الدين)
- ١٨٨٩ تحفه المتقين (من بحار مناقب امير المؤمنين (عليه السلام))
- ١٨٨٩ تحفه المتقين
- ١٨٩٠ تحفه المجالس
- ١٨٩١ تحفه المجتبي
- ١٨٩١ تحفه المحبتين (في فضائل سادات الدين)
- ١٨٩١ تحفه المحبتين
- ١٨٩١ تحفه المحدثين
- ١٨٩١ تحفه المحدثين الى الشيخ زين العابدين
- ١٨٩١ تحفه المحسنين
- ١٨٩١ تحفه المحقق (في شرح نظام المنطق)
- ١٨٩١ تحفه المحققين
- ١٨٩١ التحفه المحمديه
- ١٨٩٢ التحفه المحمديه
- ١٨٩٢ التحفه المحمديه (في علم العربيته)
- ١٨٩٢ تحفه محمديه
- ١٨٩٣ تحفه محمديه
- ١٨٩٣ تحفه المحمديه
- ١٨٩٣ التحفه المدنيه
- ١٨٩٣ التحفه المرتضويه
- ١٨٩٣ التحفه المرضيه
- ١٨٩٣ تحفه مرغوب
- ١٨٩٣ تحفه المسافرين

- ١٨٩٣----- تحفه المسافر
- ١٨٩٤----- تحفه المسافرين
- ١٨٩٤----- تحفه المسائل
- ١٨٩٤----- تحفه المسلمين
- ١٨٩٤----- تحفه المشتغلين
- ١٨٩٤----- تحفه المشتغلين
- ١٨٩٥----- التحفه المظفرية
- ١٨٩٥----- تحفه المعاد للعباد
- ١٨٩٥----- تحفه المقرئين
- ١٨٩٥----- تحفه المقآد
- ١٨٩٥----- تحفه المقآدين
- ١٨٩٥----- تحفه الملوک-صد پند لقمان
- ١٨٩٥----- تحفه الملوک(و الزاء)
- ١٨٩٥----- تحفه الملوک(فى السير و السلوک)
- ١٨٩٥----- تحفه الملوک(فى السير و السلوک)-السير
- ١٨٩٦----- تحفه الملوک(فى السير و السلوک)
- ١٨٩٦----- تحفه الملوک
- ١٨٩٦----- تحفه الملوک
- ١٨٩٦----- تحفه الملوک(فى احكام الشوک)
- ١٨٩٧----- تحفه الملوک(الذى هو خير من الذهب المسکوک)
- ١٨٩٧----- تحفه الممالک(فى تركيب الفيه ابن مالک)
- ١٨٩٧----- تحفه المنجّمين
- ١٨٩٧----- التحفه المنظوريه
- ١٨٩٧----- التحفه المنقلبه
- ١٨٩٧----- التحفه الموسويه
- ١٨٩٧----- تحفه المؤآف الناظم(و عمدہ المکلف الصائم)

- ١٨٩٧ تحفه المؤمن
- ١٨٩٨ تحفه المؤمنين
- ١٨٩٨ تحفه المؤمنين
- ١٨٩٨ تحفه المؤمنين (في المسائل و احكام الدين)
- ١٨٩٨ التحفه المهدية
- ١٨٩٨ التحفه المهديه
- ١٨٩٨ التحفه المهديه-علائم الظهور
- ١٨٩٨ تحفه التاجي
- ١٨٩٨ تحفه الناسكين (و زاد السالكين)
- ١٨٩٨ تحفه ناصري
- ١٨٩٨ التحفه الناصريه (في فنون الادبيه)
- ١٨٩٩ التحفه الناصريه
- ١٨٩٩ التحفه الناصريه
- ١٨٩٩ تحفه النبي (صلى الله عليه و آله)
- ١٩٠٠ تحفه النجباء (في مناقب آل العبا)
- ١٩٠٠ تحفه النجف
- ١٩٠٠ تحفه النجف
- ١٩٠٠ التحفه التجففيه
- ١٩٠٠ تحفه النساك
- ١٩٠٠ تحفه التشأتين (في مرآتي الحسين (عليه السلام))
- ١٩٠٠ التحفه النظاميه
- ١٩٠٠ تحفه نظاميه-شرح سي فصل
- ١٩٠١ التحفه النظاميه (في الفروق الاصطلاحيه)
- ١٩٠١ التحفه النوابيه (و الهديه الاخرويّه)
- ١٩٠١ التحفه النوريه
- ١٩٠١ تحفه الوارد (و غفال الشارد)

- تحفه الواعظين ١٩٠٢
- تحفه الواعظين ١٩٠٢
- تحفه الوافي(في العروض و القوافي) ١٩٠٢
- تحفه الوجود ١٩٠٢
- تحفه الوزراء و السلاطين ١٩٠٢
- تحفه الولي ١٩٠٢
- تحفه الولي و الوصي ١٩٠٢
- التحقيق ١٩٠٢
- التحقيق ١٩٠٢
- التحقيق ١٩٠٣
- تحقيق الاحكام ١٩٠٣
- تحقيق الاحكام(في بيان الحلال و الحرام) ١٩٠٣
- تحقيق الادله ١٩٠٣
- تحقيق الاسلام و الايمان ١٩٠٣
- تحقيق البيان(فيما يجب تعلمه على النسوان) ١٩٠٤
- تحقيق البيان في تأويل القرآن ١٩٠٤
- التحقيق الجديد ١٩٠٤
- تحقيق جعفرى(في افتراق المذاهب) ١٩٠٤
- تحقيق الجهات ١٩٠٤
- تحقيق حق ١٩٠٤
- تحقيق الحق(في وجوب الجمعه) ١٩٠٤
- تحقيق الحق و ازهاق الباطل ١٩٠٤
- تحقيق الحق و ابطال الباطل ١٩٠٤
- تحقيق الحقايق(في معرفه السادات و الخلايق) ١٩٠٤
- تحقيق الدلائل(في شرح تلخيص المسائل) ١٩٠٥
- تحقيق الدلائل(في توضيح ثلاث مسائل) ١٩٠٥

١٩٠٥	تحقيق دلائل الاحكام (فى شرح شرايع الاسلام)
١٩٠٥	تحقيق الرجعه
١٩٠٥	تحقيق الزوراء
١٩٠٦	تحقيق الصواب (فى مباحث الاستصحاب)
١٩٠٦	تحقيق صوم عاشوراء
١٩٠٦	تحقيق عجيب (فى عدم ضمان الطبيب)
١٩٠٦	تحقيق عطش الحسين (عليه السلام)
١٩٠٦	تحقيق فقه الرضا (عليه السلام)
١٩٠٦	التحقيق فى التكفير و التفسيق
١٩٠٦	تحقيق قبله
١٩٠٧	تحقيق معنى القابليه
١٩٠٧	تحقيق وجوه المعرفة
١٩٠٧	التحقيق و التنقير (قيما يتعلق بالمقادير)
١٩٠٧	التحقيقات
١٩٠٧	التحقيقات (فى احوال الموجودات)
١٩٠٧	تحقيقات الاصول
١٩٠٧	التحقيقات العلويه
١٩٠٧	تحقيقات الفريقين حول حديث الثقلين
١٩٠٧	تحكيم الامانى (فى التعصيب)
١٩٠٨	تحليل الكتابى و الحربى و كيفيه ذلك
١٩٠٨	تحليله التائب (و بغيه العامل الراغب)
١٩٠٨	تحليل الامه
١٩٠٨	تحليل التتن و القهوه
١٩٠٨	تحليل السمك جمله
١٩٠٩	تحليل ماده و قوه
١٩٠٩	التحمل، كتاب

- ١٩٠٩ تحمّل العباده عن الغير
- ١٩٠٩ التحميد و التسميه (و ما يتعلق بها من المسائل)
- ١٩٠٩ التحنيط
- ١٩٠٩ تحويل سالهاى مواليد
- ١٩٠٩ تحويل سنى المواليد
- ١٩٠٩ التحيات الطيبات (و التسليمات الفائحات على
- ١٩١٠ تحيه اهل القبور (بما هو مأثور)
- ١٩١٠ تحيه الزائر
- ١٩١٠ تحيه الزائر (و بلغه المجاور)
- ١٩١٠ تحيه الزائر
- ١٩١١ تحيه القزاء
- ١٩١١ التحيه المباركه
- ١٩١٢ جلد ٢
- ١٩١٢ مشخصات كتاب
- ١٩١٢ اشاره
- ١٩١٦ بقيه حرف ت
- ١٩١٦ التخاطب، كتاب
- ١٩١٦ التخبير
- ١٩١٦ التختم باليمين-آداب التختم
- ١٩١٦ تخجيل من حرف الانجيل
- ١٩١٦ تخريب الباب
- ١٩١٦ التخريج، كتاب
- ١٩١٦ تخريج الآيات-الرساله الواضحه و كشف الآيات و...
- ١٩١٦ تخريج الصحيحين
- ١٩١٦ تخصيص البراهين
- ١٩١٧ تخصيص نامه

- ١٩١٧ ----- تخفيف العباد(فى بيان احوال الاجتهاد) -----
- ١٩١٧ ----- التخلف عن جيش اسامه،رساله فى -----
- ١٩١٨ ----- التخليه و التحليه،كتاب -----
- ١٩١٨ ----- تخلص الرسائل -----
- ١٩١٨ ----- تخلص الفرائد عن الفضول و الزوائد-البركات -----
- ١٩١٨ ----- تخلص الكفايه -----
- ١٩١٨ ----- تحليل الاسنان فى لىالى شهر رمضان -----
- ١٩١٨ ----- تخميس الآداب و الحكم -----
- ١٩١٨ ----- تخميس الاثنى عشرىات -----
- ١٩١٨ ----- تخميس الاشباه -----
- ١٩١٩ ----- تخميس دوازده بند(محتشم) -----
- ١٩١٩ ----- تخميس دوازده بند(محتشم) -----
- ١٩١٩ ----- تخميس السبع العلويات -----
- ١٩١٩ ----- تخميس السبع العلويات -----
- ١٩١٩ ----- تخميس العينيه الحميريه -----
- ١٩١٩ ----- تخميس الفرزدقيه -----
- ١٩١٩ ----- تخميس الفرزدقيه -----
- ١٩١٩ ----- تخميس الفرزدقيه -----
- ١٩١٩ ----- تخميس الفرزدقيه -----
- ١٩١٩ ----- تخميس الفرزدقيه -----
- ١٩٢٠ ----- تخميس الفرزدقيه -----
- ١٩٢٠ ----- تخميس قصيده ميرفندرسكى -----
- ١٩٢٠ ----- تخميس الكافيه البديعيه-البديعيه -----
- ١٩٢٠ ----- تخميس اللاميه-تخميس الجلجلىته -----
- ١٩٢٠ ----- تخميس المقصوره الدرديديه -----
- ١٩٢٠ ----- تخميس المقصوره الدرديديه -----

- ١٩٢١ تخميس المقصوره الدرديه
- ١٩٢١ تخميس الميميه
- ١٩٢٢ تخميس النونيه
- ١٩٢٢ تخميس النونيه
- ١٩٢٢ تخميس الهائيه الازريه-الدرر الالكي
- ١٩٢٢ تخميس الهاشميات السبع
- ١٩٢٢ تخميس الهمزيه البوصيريه (في مدح خير البريه)
- ١٩٢٣ تداخل الاغسال
- ١٩٢٣ تدارك انواع خطأ الحدود
- ١٩٢٣ تدارك المدارك (في بيان ما هو عنه غافل و
- ١٩٢٣ التداوى بالمسكر
- ١٩٢٣ تداوى روى
- ١٩٢٣ التدبير، كتاب
- ١٩٢٣ التدبير، كتاب
- ١٩٢٣ التدبير، كتاب
- ١٩٢٤ تدبير آله الاسطراب
- ١٩٢٤ تدبير الحجر الاعظم
- ١٩٢٤ تدبير الحوامل
- ١٩٢٤ تدبير المبتدى
- ١٩٢٤ تدبير المسافر، رساله-تدبير المسافرين
- ١٩٢٤ تدبير المنزل (او السياسه الاهليه)
- ١٩٢٤ تدبير منزل (و دستور بجه دارى)
- ١٩٢٤ تدبير النفوس (في اصلاح الدروس)
- ١٩٢٤ تدبيرات غير المعتمره
- ١٩٢٤ التدقيق الدقيق
- ١٩٢٥ تدمير الخائنين (في رد تنكيب الخائنين)

- التدوير، كتاب - ١٩٢٦
- التدوين في احوال جبال شروين-تاريخ سواد كوه - ١٩٢٦
- تدوين الآثار في احوال علماء خوانسار - ١٩٢٦
- تدوين الاشعار - ١٩٢٦
- التذكرة (في نعت بعض الكتب و الآثار النادره) - ١٩٢٧
- التذكرة (في حقيقه الجوهرة) - ١٩٢٧
- التذكرة - ١٩٢٧
- التذكرة (في تاريخ تستر) - ١٩٢٧
- تذكرة الاحبه و الابرار - ١٩٢٨
- تذكرة الاحباب - ١٩٢٨
- تذكرة احوال الفقيه المطلق الآغا محمد علي... - ١٩٢٨
- تذكرة الاخلاء و ذخر يوم الجزاء - ١٩٢٨
- تذكرة الاخوان (في طب الابدان) - ١٩٢٨
- تذكرة الاولياء-مقامات العارفين - ١٩٢٩
- تذكرة الاولياء - ١٩٢٩
- تذكرة اولى الهى - ١٩٢٩
- تذكرة خوشگو-سفینه خوشگو - ١٩٣٠
- تذكرة خوشنويسان - ١٩٣٠
- تذكرة درويش حسين نوائى كاشانى - ١٩٣٠
- تذكرة دزفول - ١٩٣٠
- تذكرة دلگشا - ١٩٣٠
- تذكرة دولتشاه-تذكرة الشعراء - ١٩٣٠
- تذكرة دولتشاهى - ١٩٣٠
- تذكرة الذاكرين - ١٩٣٠
- تذكرة الزاعى - ١٩٣٠
- التذكرة السنجره - ١٩٣١

- تذكرة شاه طهماسب ١٩٣١
- تذكرة الشباب ١٩٣١
- تذكرة شبستان ١٩٣١
- تذكرة الشعراء (از اسحاق بيك) --- ١٩٣١
- تذكرة الشعراء المعاصرين ١٩٣٢
- تذكرة الشعر و الشعراء ١٩٣٢
- تذكرة شمس التواريخ-شمس التواريخ ١٩٣٢
- تذكرة شوشتر --- ١٩٣٢
- تذكرة العرفاء ١٩٣٣
- تذكرة العروض ١٩٣٣
- التذكرة العظيمة ١٩٣٣
- تذكرة العقول (في معرفه اصول الدين الواجبه على ١٩٣٣
- التذكرة العلائيه --- ١٩٣٣
- تذكرة الفهيم فى عمل التقيوم ١٩٣٤
- تذكرة القبور ١٩٣٤
- تذكرة القبور ١٩٣٤
- تذكرة قدسيه ١٩٣٤
- تذكرة الكحالين ١٩٣٤
- تذكرة الكحالين ١٩٣٤
- التذكرة الكنديه-تذكرة الراعى-التذكرة العلائيه ١٩٣٤
- تذكرة لباب الالباب-لباب الالباب ١٩٣٤
- تذكرة اللبيب فى ايضاح رجال التهذيب-تنبيه ١٩٣٥
- تذكرة المتبحرين (فى العلماء المتأخرين عن الشيخ ١٩٣٥
- تذكرة المتعلمين ١٩٣٥
- تذكرة المتعلمين (و تبصره المتأدبين) ١٩٣٥
- تذكرة المتقين ١٩٣٥

- ١٩٣٥ ----- تذكرة المتقين
- ١٩٣٥ ----- تذكرة المجتهدين
- ١٩٣٥ ----- تذكرة المجلسي
- ١٩٣٥ ----- تذكرة مجمع الفصحاء
- ١٩٣٧ ----- تذكرة مجمع النفايس
- ١٩٣٨ ----- تذكرة المؤمنين (في فضائل العلماء العاملين)
- ١٩٣٨ ----- تذكرة مونس الاحرار
- ١٩٣٨ ----- تذكرة ميخانه
- ١٩٣٩ ----- التذكير
- ١٩٣٩ ----- تذكير العاقل و تنبيه الغافل
- ١٩٣٩ ----- تذهيب الاصول (في شرح تذهيب الاصول)
- ١٩٣٩ ----- تذهيب الاكام (في شرح تذهيب الاحكام)
- ١٩٣٩ ----- تذييل الاعقاب-تبديل الاعقاب
- ١٩٣٩ ----- تذييل امل الآمل
- ١٩٤٠ ----- تراجم آل المجلسي-انساب السلسله المجلسيه
- ١٩٤٠ ----- تراجم آل الوحيد البهبهاني
- ١٩٤١ ----- تراجم مشاهير علماء الهند
- ١٩٤٢ ----- تربيت نامه
- ١٩٤٢ ----- تربيت نسوان
- ١٩٤٢ ----- تربيع الدائره
- ١٩٤٣ ----- ترتيب السعادات-كتاب السعاده
- ١٩٤٣ ----- ترتيب الفوائت،رساله في
- ١٩٤٣ ----- ترتيب فهرس شيخ الطائفه
- ١٩٤٣ ----- ترتيب فهرس شيخ الطائفه
- ١٩٤٣ ----- ترتيب فهرس شيخ الطائفه
- ١٩٤٣ ----- ترتيب فهرس الشيخ منتجب الدين

- ١٩٤٣ ترتيب الكشى-الاختيار من كتاب ابى عمرو
- ١٩٤٣ ترتيب الكشى(على ترتيب الحروف فى الاسماء)
- ١٩٤٤ ترتيب الكشى(على ترتيب طبقات اصحاب
- ١٩٤٤ ترتيب مسائل على بن جعفر-الجعفریات-
- ١٩٤٤ ترتيب مشيخه من لا يحضره الفقيه
- ١٩٤٤ ترتيب مشيخه من لا يحضره الفقيه
- ١٩٤٤ ترتيب مشيخه من لا يحضره الفقيه-شرح من لا
- ١٩٤٤ ترتيب النجاشى
- ١٩٤٥ ترتيب النجاشى
- ١٩٤٥ الترتيليه،الرساله
- ١٩٤٥ ترتيل
- ١٩٤٥ الترجمان(فى علم الميزان)
- ١٩٤٦ الترجمان(فى لغات القرآن)
- ١٩٤٦ الترجمان(فى معانى الشعر)
- ١٩٤٦ ترجمان البلاغه
- ١٩٤٦ ترجمان الرّمن
- ١٩٤٦ ترجمان العرب-ديوان ابى البحر
- ١٩٤٦ ترجمان القرآن
- ١٩٤٦ ترجمان اللغه
- ١٩٤٦ ترجمه ها
- ١٩٤٦ الف.تراجم كتب
- ١٩٤٧ ترجمه الآثار الباقيه عن القرون الخاليه
- ١٩٤٧ ترجمه الآثار الباقيه عن القرون الخاليه
- ١٩٤٧ ترجمه آداب المتعلمين
- ١٩٤٧ ترجمه آداب المتعلمين

- ١٩٤٧ ----- ترجمه آداب المتعلمين-تذكرة الطالبين
- ١٩٤٧ ----- ترجمه ابصار العين في انصار الحسين عليه السلام
- ١٩٤٧ ----- ترجمه الابطال-زندگانی محمد ص
- ١٩٤٧ ----- ترجمه اثبات الرجعه
- ١٩٤٨ ----- ترجمه الاثنا عشرية الزكاتيه
- ١٩٤٨ ----- ترجمه الاثنا عشرية الصلاتيه
- ١٩٤٩ ----- ترجمه الاثنا عشرية الصوميه
- ١٩٤٩ ----- ترجمه احاديث اوائل الشهور
- ١٩٥٠ ----- ترجمه اربعين
- ١٩٥٠ ----- ترجمه اربعين
- ١٩٥٠ ----- ترجمه اربعين
- ١٩٥٠ ----- ترجمه اربعين سوره
- ١٩٥٠ ----- ترجمه ارشاد الاذهان
- ١٩٥٠ ----- ترجمه ارشاد الاذهان
- ١٩٥١ ----- ترجمه ارشاد المفيد
- ١٩٥١ ----- ترجمه اساس الاصول
- ١٩٥١ ----- ترجمه الاسرار في اشاره الابرار
- ١٩٥١ ----- ترجمه اسرار الصلاة
- ١٩٥١ ----- ترجمه اسرار نيكيختي
- ١٩٥١ ----- ترجمه اسنى المطالب(في نجاه ابى طالب)
- ١٩٥١ ----- ترجمه الاشارات والتنبيهات
- ١٩٥٢ ----- ترجمه الاشارات والتنبيهات
- ١٩٥٢ ----- ترجمه الاشارات والتنبيهات
- ١٩٥٢ ----- ترجمه اصل الشيعه و اصولها-ريشه شيعه و
- ١٩٥٢ ----- ترجمه الاصول الاصيله
- ١٩٥٢ ----- ترجمه اصول كافي

- ١٩٥٣----- ترجمه اطواق الذهب
- ١٩٥٣----- ترجمه اعتقادات الصدوق
- ١٩٥٣----- ترجمه اعتقادات الصدوق
- ١٩٥٣----- ترجمه اعتقادات الصدوق
- ١٩٥٣----- ترجمه اعتقادات الصدوق
- ١٩٥٤----- ترجمه الفيه الشهيد
- ١٩٥٤----- ترجمه الفيه الشهيد
- ١٩٥٤----- ترجمه الالفيه و النفليه
- ١٩٥٤----- ترجمه اماطه اللثام-ترجمه رفع اللثام
- ١٩٥٤----- ترجمه امالى الصدوق
- ١٩٥٤----- ترجمه الامامه و طرق الزعامه
- ١٩٥٤----- ترجمه امان الاخطار
- ١٩٥٦----- ترجمه الباب الحادى عشر
- ١٩٥٦----- ترجمه الباب الحادى عشر
- ١٩٥٦----- ترجمه الباب الحادى عشر
- ١٩٥٦----- ترجمه الباب الحادى عشر
- ١٩٥٦----- ترجمه الباب الحادى عشر
- ١٩٥٦----- ترجمه بحار الانوار
- ١٩٥٦----- ترجمه بحار الانوار-ترجمه اول مجلدات البحار
- ١٩٥٧----- ترجمه بحار الانوار-ترجمه سادس البحار
- ١٩٥٧----- ترجمه بحار الانوار-ترجمه الثامن من البحار
- ١٩٥٧----- ترجمه بحار الانوار(ج ٨)
- ١٩٥٨----- ترجمه بحار الانوار(ج ١٧)
- ١٩٥٩----- ترجمه تاريخ ادبيات ايران
- ١٩٥٩----- ترجمه تاريخ بخارا
- ١٩٥٩----- ترجمه تاريخ پطر كبير

- ١٩٥٩ ترجمه تاريخ تمدن اسلام
- ١٩٥٩ ترجمه تاريخ الحكماء
- ١٩٥٩ ترجمه تاريخ الحكماء(از قفطى)---
- ١٩٦٠ ترجمه تاريخ نادرى-تاريخ نادر شاه و مختصرى از
- ١٩٦٠ ترجمه تاريخ اليمينى-ترجمه تاريخ يمينى-
- ١٩٦٠ ترجمه تاريخ ينگى دنيا -
- ١٩٦٠ ترجمه تاويل الايات الباهره
- ١٩٦٠ ترجمه تبصره المتعلمين
- ١٩٦٠ ترجمه تتمه صوان الحكمة-دره الاخبار
- ١٩٦١ ترجمه تدبير صحه الاطفال
- ١٩٦١ ترجمه تذكرة ابى ريحان البيرونى
- ١٩٦١ ترجمه ترجمه الشيخ احمد بن زين الدين الاحسائى
- ١٩٦١ ترجمه تسديد المكارم(و نفضيح المظالم فى بيان
- ١٩٦١ ترجمه تشريح الافلاك
- ١٩٦١ ترجمه التصريف الزنجانيه-ترجمه تصريف
- ١٩٦١ ترجمه تطور الامم العربيه-تطور ملل-نواميس
- ١٩٦٢ ترجمه تفسير الاصفى
- ١٩٦٢ ترجمه تفسير العسكرى عليه السلام
- ١٩٦٢ ترجمه تفسير العسكرى
- ١٩٦٣ ترجمه تفسير العسكرى-آثار الاخبار
- ١٩٦٣ ترجمه تقويم البلدان
- ١٩٦٣ ترجمه تلخيص جالينوس
- ١٩٦٣ ترجمه تمثيلات-نمايشنامه ميرزا فتحعلى
- ١٩٦٣ ترجمه تمدن اسلام و عرب-تمدن اسلام و
- ١٩٦٤ ترجمه تمدن اسلامى
- ١٩٦٤ ترجمه تمدن اسلامى

- ١٩٦٤ ترجمه تنبيه الراقدین (فی ذکر الموت و الرحیل) .
- ١٩٦٤ ترجمه توحید الرضا (علیه السلام) - ترجمه خطبه الرضا (علیه السلام) .
- ١٩٦٤ ترجمه توحید المفضل .
- ١٩٦٤ ترجمه توحید المفضل .
- ١٩٦٤ ترجمه توحید المفضل .
- ١٩٦٥ ترجمه التوراه .
- ١٩٦٥ ترجمه تورات .
- ١٩٦٥ ترجمه توقیعات کسری .
- ١٩٦٦ ترجمه تهذیب الاحکام .
- ١٩٦٦ ترجمه ثمره بطلمیوس - شرح الثمره .
- ١٩٦٦ ترجمه ثواب الاعمال .
- ١٩٦٦ ترجمه جاماسب نامه .
- ١٩٦٦ ترجمه جامع الاحکام .
- ١٩٦٦ ترجمه جامع الاخبار .
- ١٩٦٧ ترجمه الجامع الرضوی - الجامع الجعفری .
- ١٩٦٧ ترجمه جرائد .
- ١٩٦٧ ترجمه جراید و مجلات هند .
- ١٩٦٧ ترجمه الجزیره الخضراء .
- ١٩٦٧ ترجمه جزيله المعانی - الدرّ الثمین فی اصول .
- ١٩٦٧ ترجمه الجعفریه .
- ١٩٦٨ ترجمه جغرافیا - جغرافیای ایران .
- ١٩٦٨ ترجمه جلاء العیون .
- ١٩٦٨ ترجمه جلاء العیون (اردو) .
- ١٩٦٩ ترجمه جمال الاسبوع .
- ١٩٦٩ ترجمه جنه الامان الواقیه - ترجمه المصباح الكبير .
- ١٩٦٩ ترجمه الجنه الواقیه .

- ترجمة الجنه الواقيه - - - - - ١٩٦٩
- ترجمة الجنه الواقيه - - - - - ١٩٦٩
- ترجمة جواهر التفسير - - - - - ١٩٦٩
- ترجمة الجواهر السنيه-اللئالى العليه - - - - - ١٩٦٩
- ترجمة چرا فرانسه شكست خورد؟-چرا - - - - - ١٩٧٠
- ترجمة جهل سورة تورات - - - - - ١٩٧٠
- ترجمة الحج - - - - - ١٩٧٠
- ترجمة حديث الاعرابى-صراط التجاه - - - - - ١٩٧٠
- ترجمة حديث رجاء ابن ابى الضحاک - - - - - ١٩٧٠
- ترجمة حديث سته اشياء ليس للعباد فيها صنع - - - - - ١٩٧٠
- ترجمة حديث سعد بن عبد الله القمى - - - - - ١٩٧١
- ترجمة حديث عبد الله بن جندب - - - - - ١٩٧١
- ترجمة حديث عبد الله بن مسعود - - - - - ١٩٧١
- ترجمة حديث الكساء - - - - - ١٩٧١
- ترجمة حديث المفضل - - - - - ١٩٧٢
- ترجمة حديث المفضل - - - - - ١٩٧٢
- ترجمة حديث مكارم الاسلام - - - - - ١٩٧٢
- ترجمة حديث المناشده - - - - - ١٩٧٢
- ترجمة حديقہ العارفين - - - - - ١٩٧٢
- ترجمة الحسنیه-حسنیه-ترجمة رساله الحسنیه - - - - - ١٩٧٢
- ترجمة الحقايق(فى اسرار الدين و مكارم الاخلاق) - - - - - ١٩٧٣
- ترجمة حقايق الحروف و دقايق الزبر و البينات - - - - - ١٩٧٣
- ترجمة حق اليقين - - - - - ١٩٧٣
- ترجمة حق اليقين - - - - - ١٩٧٣
- ترجمة حيات النفس فى حظيره القدس - - - - - ١٩٧٤
- ترجمة خانم انگليسى-خانم انگليسى - - - - - ١٩٧٤

- ١٩٧٤ ترجمه خانم انگلیسی-ثوره الهند
- ١٩٧٤ ترجمه خانم انگلیسی
- ١٩٧٤ ترجمه الخصال
- ١٩٧٤ ترجمه الخصایص الحسینیه---
- ١٩٧٥ ترجمه در آغوش خوشبختی-در آغوش
- ١٩٧٥ ترجمه در جستجوی خوشبختی-در جستجوی
- ١٩٧٥ ترجمه الدرّ التّظیم فی خواص القرآن العظیم-
- ١٩٧٥ ترجمه دعاء الجوشن الصغیر
- ١٩٧٥ ترجمه دعاء الجوشن الصغیر
- ١٩٧٥ ترجمه دعاء السمات
- ١٩٧٥ ترجمه دعاء الصباح(المنسوب الی امیر المؤمنین
- ١٩٧٦ ترجمه دعاء الصباح
- ١٩٧٦ ترجمه دعاء الصباح
- ١٩٧٦ ترجمه دعاء الصباح
- ١٩٧٦ ترجمه دعاء الصباح
- ١٩٧٦ ترجمه دعاء العدیله
- ١٩٧٦ ترجمه دعاء العلوی المصری
- ١٩٧٦ ترجمه دعاء کمیل
- ١٩٧٧ ترجمه دعاء کمیل
- ١٩٧٧ ترجمه دعاء کمیل
- ١٩٧٧ ترجمه دعاء المباهله
- ١٩٧٧ ترجمه دعاء المشلول
- ١٩٧٧ ترجمه دعاء الندبه
- ١٩٧٧ ترجمه دونامه(از بزرگترین فیلسوف شرق)
- ١٩٧٨ ترجمه ذخر العالمین فی شرح دعاء الصنمین
- ١٩٧٨ ترجمه الذریعه الی مکارم الشیعه-الکنوز الودیعه

- ١٩٧٨ ترجمه الذهبية
- ١٩٧٨ ترجمه الذهبية
- ١٩٧٨ ترجمه الذهبية
- ١٩٧٨ ترجمه الذهبية الرضويه
- ١٩٧٨ ترجمه الذهبية الرضويه
- ١٩٧٩ ترجمه رساله العلم
- ١٩٧٩ > ترجمه الرساله المحمديه فى احكام الميراث الابديه
- ١٩٧٩ ترجمه رساله المواريث
- ١٩٨٠ ترجمه سخنان محمد ص-سخنان محمد ص
- ١٩٨٠ ترجمه سر تقدم الانكليز
- ١٩٨٠ ترجمه سر الشهاداتين
- ١٩٨٠ ترجمه سلوان المطاع
- ١٩٨٠ ترجمه السماء و العالم
- ١٩٨٠ ترجمه سنگ معجزه
- ١٩٨٠ ترجمه سوره الرحمان
- ١٩٨١ ترجمه سيوطى
- ١٩٨٢ ترجمه شرح نهج البلاغه-مظهر البيئات
- ١٩٨٢ ترجمه شرح نهج البلاغه
- ١٩٨٢ ترجمه شرح الهدايه
- ١٩٨٢ ترجمه الشريعه
- ١٩٨٢ ترجمه شعر العجم-ادبيات منظوم ايران
- ١٩٨٢ ترجمه الشفاء
- ١٩٨٣ ترجمه الشوق
- ١٩٨٣ ترجمه شهاده الخصوم-شهاده الخصوم
- ١٩٨٣ ترجمه الشيعه
- ١٩٨٣ ترجمه الشيعه و فنون الاسلام

- ١٩٨٣----- ترجمه صبح گلشن
- ١٩٨٣----- ترجمه الصحف الادريسيه(من السوريه الى العريبه)
- ١٩٨٣----- ترجمه الصحف الاسطرلابيه
- ١٩٨٤----- ترجمه الصحف السجديه
- ١٩٨٤----- ترجمه الصحف السجديه
- ١٩٨٤----- ترجمه الصحف السجديه
- ١٩٨٤----- ترجمه الصحف السجديه
- ١٩٨٤----- ترجمه الصحف السجديه
- ١٩٨٤----- ترجمه صدم كلمه قصار-صدم كلمه منظوم
- ١٩٨٤----- ترجمه الصفيحه الاسطرلابيه
- ١٩٨٤----- ترجمه الصلاه
- ١٩٨٥----- ترجمه الصلاه
- ١٩٨٥----- ترجمه الصلاه(واذكارها)
- ١٩٨٥----- ترجمه الصلاه
- ١٩٨٥----- ترجمه الصلاه
- ١٩٨٥----- ترجمه الصلاه
- ١٩٨٥----- ترجمه الصلاه(واذكارها)
- ١٩٨٦----- ترجمه الصلاه(واذكارها)
- ١٩٨٦----- ترجمه الصلاه
- ١٩٨٦----- ترجمه الصلاه(از علامه مجلسي)
- ١٩٨٧----- ترجمه الصيام
- ١٩٨٧----- ترجمه طبايح الاستبداد(ومصارح الاستبعاد)
- ١٩٨٧----- ترجمه طب الائتمه عليهم اسلام
- ١٩٨٧----- ترجمه طب الرضا(عليه السلام)
- ١٩٨٨----- ترجمه عشق و عفت-عشق و عفت
- ١٩٨٨----- ترجمه عقاب الاعمال
- ١٩٨٨----- ترجمه عقاب الاعمال

١٩٨٨	ترجمه العقاید
١٩٨٩	ترجمه عهد مالك اشتر
١٩٨٩	ترجمه عهد مالك اشتر
١٩٨٩	ترجمه عهد مالك اشتر
١٩٩٠	ترجمه الفرزدقيه
١٩٩٠	ترجمه فصوص الحكيم
١٩٩٠	ترجمه الفصول المختاره من العيون و المحاسن
١٩٩٠	ترجمه الفصول النصيره في الاصول الدينيه
١٩٩٠	ترجمه فقه الاماميه
١٩٩٠	ترجمه فقه الرضا (عليه السلام)
١٩٩٠	ترجمه فلسفه الحجاب في وجوب النقاب
١٩٩١	ترجمه فوائد القرآن
١٩٩١	ترجمه فهرس وسائل الشيعه
١٩٩٢	ترجمه قرآن
١٩٩٢	ترجمه قرآن
١٩٩٢	ترجمه قرآن
١٩٩٢	ترجمه قرآن
١٩٩٢	ترجمه قرآن
١٩٩٢	ترجمه قرآن
١٩٩٢	ترجمه قرآن
١٩٩٢	ترجمه قرآن
١٩٩٢	ترجمه قرآن
١٩٩٢	ترجمه قرآن
١٩٩٣	ترجمه قرآن
١٩٩٣	ترجمه قرآن
١٩٩٣	ترجمه قرآن
١٩٩٣	ترجمه قرآن
١٩٩٣	ترجمه قرآن

- ١٩٩٣-----ترجمة قرآن
- ١٩٩٣-----ترجمة قرآن
- ١٩٩٣-----ترجمة قرآن
- ١٩٩٤-----ترجمة قرآن
- ١٩٩٤-----ترجمة قرآن
- ١٩٩٤-----ترجمة قرآن
- ١٩٩٤-----ترجمة قرآن-مقبول ترجمه
- ١٩٩٤-----ترجمة قرآن-منتخب التفسير
- ١٩٩٤-----ترجمة قرآن
- ١٩٩٥-----ترجمة قرآن
- ١٩٩٥-----ترجمة قرآن
- ١٩٩٥-----ترجمة قرآن
- ١٩٩٥-----ترجمة قصة بوداسف و بلوهر
- ١٩٩٥-----ترجمة قصص الانبياء
- ١٩٩٦-----ترجمة الكتب الاربعه السماويه
- ١٩٩٦-----ترجمة كشف الايات
- ١٩٩٧-----ترجمة اللمعه الدمشقيه
- ١٩٩٧-----ترجمة لوامع التنزيل
- ١٩٩٧-----ترجمة اللهوف
- ١٩٩٧-----ترجمة اللهوف
- ١٩٩٨-----ترجمة مجموعه وزام
- ١٩٩٨-----ترجمة محاسن اصفهان
- ١٩٩٨-----ترجمة محاضرات الادباء
- ١٩٩٨-----ترجمة محيط الدائره فى العروض و القوافى
- ١٩٩٨-----ترجمة مختصر الحديدريه
- ١٩٩٨-----ترجمة المدنيه و الاسلام

- ١٩٩٩-----ترجمة المصباح الكبير
- ١٩٩٩-----ترجمة المصباح الكبير
- ١٩٩٩-----ترجمة مصباح المتهجد الصغير
- ١٩٩٩-----ترجمة مصباح المتهجد الكبير
- ١٩٩٩-----ترجمة مصباح المتهجد الكبير
- ١٩٩٩-----ترجمة معالم الاصول
- ١٩٩٩-----ترجمة معالم الاصول
- ٢٠٠٠-----ترجمة معالم الاصول
- ٢٠٠٠-----ترجمة معالم الاصول
- ٢٠٠٠-----ترجمة معانى الاخبار
- ٢٠٠٠-----ترجمة معيار الفضائل
- ٢٠٠٠-----ترجمة مفتاح الفلاح
- ٢٠٠٠-----ترجمة مفتاح الفلاح
- ٢٠٠١-----ترجمة مفتاح الفلاح
- ٢٠٠١-----ترجمة مفتاح الفلاح
- ٢٠٠٢-----ترجمة مكارم الاخلاق
- ٢٠٠٢-----ترجمة مكارم اخلاق
- ٢٠٠٢-----ترجمة مكارم اخلاق
- ٢٠٠٢-----ترجمة مكارم الاخلاق
- ٢٠٠٢-----ترجمة مكارم الاخلاق
- ٢٠٠٣-----ترجمة مهج الدعوات
- ٢٠٠٣-----ترجمة مهج الدعوات
- ٢٠٠٣-----ترجمة مهدى در اسلام
- ٢٠٠٣-----ترجمة الميراث من كتاب الشرايع
- ٢٠٠٣-----ترجمة ناسخ التواريخ
- ٢٠٠٣-----ترجمة نثر اللغالى

- ٢٠٠٣----- ترجمه نشر اللّثالى
- ٢٠٠٤----- ترجمه نشر اللّثالى
- ٢٠٠٤----- ترجمه نشر اللّثالى
- ٢٠٠٤----- ترجمه نشر اللّثالى-پخش گهرها
- ٢٠٠٤----- ترجمه نجات العباد فى الطهاره و الصلاه
- ٢٠٠٤----- ترجمه نجات العباد
- ٢٠٠٤----- ترجمه نجات العباد
- ٢٠٠٤----- ترجمه نجات العباد
- ٢٠٠٦----- ترجمه نزه المجالس
- ٢٠٠٦----- ترجمه نفحات اللاهوت
- ٢٠٠٦----- ترجمه نفحات اللاهوت
- ٢٠٠٦----- ترجمه نفحه اليمن
- ٢٠٠٦----- ترجمه النقد اللطيف فى نفي التحريف عن القرآن
- ٢٠٠٧----- ترجمه نهج البلاغه
- ٢٠٠٨----- ترجمه ابراهيم بن محمد حسن كاخي خراسانى
- ٢٠٠٨----- ترجمه ابراهيم بن هاشم قمى
- ٢٠٠٨----- ترجمه ابن الغضائرى(احمد بن حسين)
- ٢٠٠٨----- ترجمه ابن الفوطى(مؤرخ العراق)-محاضره
- ٢٠٠٨----- ترجمه ابن يمين(محمود فريومدى)-احوال ابن
- ٢٠٠٨----- ترجمه ابى بصير(و شرح احواله)
- ٢٠٠٩----- ترجمه ابى بصير
- ٢٠٠٩----- ترجمه ابى بصير-الرساله عديم النظرير فى شرح
- ٢٠٠٩----- ترجمه ابى بصير
- ٢٠١٠----- ترجمه الشيخ ابى على سينا-شرح حال شيخ
- ٢٠١٠----- ترجمه الشيخ ابى الفتوح المفسر الرازى-شرح
- ٢٠١٠----- ترجمه الشيخ ابى الفتوح-شرح حال ابو الفتوح

- ترجمه ابى مسلم المروزى(عبد الرحمان بن مسلم) ٢٠١٠
- ترجمه ابى فراس الحمدانى ٢٠١٠
- ترجمه ابى المعالى الكباسى ٢٠١٠
- ترجمه بهاء الدين محمد مختارى نائينى(ح ١٠٨٠) ٢٠١١
- ترجمه بيهقى(على بن زيد) ٢٠١١
- ترجمه جعفر شرف الدين ٢٠١١
- ترجمه جعفر التسترى ٢٠١١
- ترجمه السيد الرضى ٢٠١٢
- ترجمه عبد الحميد بن سالم العطار و ولده محمد ٢٠١٣
- ترجمه عبد الرزاق لاهيجى ٢٠١٣
- ترجمه عبد الله بن محمد رضا شبرحسينى ٢٠١٣
- ترجمه السيد عبد الله الجزايرى ٢٠١٣
- ترجمه عثمان بن عيسى الرواسى ٢٠١٣
- ترجمه محمد على بن باقر الهزار جريبى ٢٠١٣
- ترجمه على بن الحكم(و بيان العده المسمين بهذ ٢٠١٣
- ترجمه على بن السندي ٢٠١٣
- ترجمه على بن عبد الله عليارى ٢٠١٤
- ترجمه على بن محمد جزائرى ٢٠١٤
- ترجمه على بن محمد ٢٠١٤
- ترجمه عمر بن يزيد ٢٠١٤
- ترجمه عمر خيام ٢٠١٤
- ترجمه غزالى ٢٠١٤
- ترجمه فرج القطيفى ٢٠١٤
- ترجمه فيض كاشانى ٢٠١٥
- ترجمه قائم مقام(ابو القاسم فراهانى) ٢٠١٥
- ترجمه قاسم بن محمد ٢٠١٥

- ٢٠١٥----- ترجمه محمد كاظم الخراسانى-----
- ٢٠١٦----- ترجمه مالك اشتر-----
- ٢٠١٦----- ترجمه محسن المقدس الاعرجى-----
- ٢٠١٧----- ترجمه محمد بن الفضيل(الراوى عن ابى الصباح-----
- ٢٠١٧----- ترجمه محمد بن الفضيل-----
- ٢٠١٧----- ترجمه محمد بن فلاح الموسوى المشعشى-----
- ٢٠١٧----- ترجمه محمد بن قيس-----
- ٢٠١٧----- ترجمه المختار-----
- ٢٠١٨----- الترجيح فى قواعد التسطیح-----
- ٢٠١٨----- ترجيح بند-----
- ٢٠١٩----- ترشیح المقاصد-----
- ٢٠٢٠----- ترویح القلوب بطرائف الحكم-----
- ٢٠٢٠----- ترياق فاروق-----
- ٢٠٢٠----- ترياق فاروق-----
- ٢٠٢٠----- ترياق فاروق-----
- ٢٠٢٠----- ترياق فاروق-----
- ٢٠٢١----- تزویج التبی زینب و رقیه من عثمان-----
- ٢٠٢٢----- تسبیل الادهان(الى احكام الايمان)-----
- ٢٠٢٢----- تسخیر الجن-----
- ٢٠٢٢----- تسخیر حصار-----
- ٢٠٢٢----- تسدید القواعد-----
- ٢٠٢٣----- تسلیه الاحزان(عند فقد الاحبه و الاخوان)-----
- ٢٠٢٣----- تسلیه الحزین(من فقد الاقارب و البنین)-----
- ٢٠٢٣----- تسلیه الحزین(فى فقد العافیه و الاحباب من-----
- ٢٠٢٣----- تسلیه الخواطر و معدن الجواهر-----
- ٢٠٢٤----- التسلیم على امیر المؤمنین، کتاب-----

- التسليم فى الصلاة (وانه واجب او مستحب) ----- ٢٠٢٤
- التسليم فى الصلاة ----- ٢٠٢٤
- التسليم و الزياره ----- ٢٠٢٤
- تسميه احياء العرب (ممن كان فى الحجاز) ----- ٢٠٢٤
- تسميه الارضين ----- ٢٠٢٤
- تسميه الائمه اولادهم باسماء الخلفاء و ذكر عللها ----- ٢٠٢٤
- تسميه بعض الائمه اولادهم باسماء الجائرين ----- ٢٠٢٤
- تسميه البيع و الديارات و نسب العباديين ----- ٢٠٢٤
- تسميه ما فى شعر امرئ القيس (من اسماء الرجال) ----- ٢٠٢٤
- تسميه من شهد مع امير المؤمنين (عليه السلام) فى حروبه ----- ٢٠٢٥
- تسميه من شهد مع امير المؤمنين (عليه السلام) حروبه ----- ٢٠٢٥
- تسميه من قتل من عاد و ثمود و العماليق و جرهم و ----- ٢٠٢٥
- تسميه ولد عبد المطلب ----- ٢٠٢٥
- تسميط الاثنى عشرية و غيره ----- ٢٠٢٥
- تسهيل الخطب ----- ٢٠٢٦
- تسهيل الدليل ----- ٢٠٢٦
- تسهيل الدواء و الداء لتحصيل الشفاء و دفع ----- ٢٠٢٦
- تسهيل السبيل فى الحججه (فى انتخاب كشف ----- ٢٠٢٦
- تسهيل الصعاب ----- ٢٠٢٦
- تسهيل العلاج ----- ٢٠٢٦
- تسهيل الغوامض -ايضاح الاعراب ----- ٢٠٢٦
- تسهيل القسمه ----- ٢٠٢٦
- تسهيل المسالك الى المدارك ----- ٢٠٢٦
- تسهيل المشاكل ----- ٢٠٢٧
- تسهيل الوصول الى علم الاصول ----- ٢٠٢٧
- التشابه، كتاب ----- ٢٠٢٧

- ٢٠٢٧ تشاح اليد السابقه مع اليد اللاحقه
- ٢٠٢٧ تشبث الغريق
- ٢٠٢٧ تشبيه اقوال اهل الخلاف
- ٢٠٢٧ التشبيه و التمثيل
- ٢٠٢٧ التشجير
- ٢٠٢٧ التشجير
- ٢٠٢٨ التشجير الفاطمى
- ٢٠٢٨ تشجير قواعد التجويد
- ٢٠٢٩ تشريح الاصول
- ٢٠٢٩ تشريح الاصول الصغير
- ٢٠٢٩ تشريح الاصول الكبير
- ٢٠٢٩ تشريح الاصول
- ٢٠٢٩ تشريح الافلاك
- ٢٠٢٩ تشريح التقويم
- ٢٠٢٩ تشريح الحساب
- ٢٠٢٩ تشريح الحساب
- ٢٠٢٩ تشريح در پرگار-تشريح الاعمال
- ٢٠٣٠ تشريح الصدور فى وقايح الايام و الدهور
- ٢٠٣٠ تشريح العالم
- ٢٠٣٠ تشريح العلل
- ٢٠٣٠ تشريح الكبائر
- ٢٠٣٠ تشريح و محاكمه در تاريخ آل محمد
- ٢٠٣٠ تشريح الخيره
- ٢٠٣٠ التشريف بتعريف وقت التكليف
- ٢٠٣١ التشريف بالمنن فى التعريف بالفتن-الفتن و
- ٢٠٣١ تشريقات

- ٢٠٣٢ تشريق الحق
- ٢٠٣٢ تشطير الدرّه المنظومه
- ٢٠٣٢ تشطير الشهاب الثاقب
- ٢٠٣٣ ايلخانى.
- ٢٠٣٣ تشويق السالكين
- ٢٠٣٣ تشويق العارفين
- ٢٠٣٣ تشييد الاذهان
- ٢٠٣٣ تشييد مبانى الايمان
- ٢٠٣٣ تشييد المطاعن لكشف الضغائن
- ٢٠٣٣ التصحيح
- ٢٠٣٣ تصحيح الاذان (بحى على خير العمل)
- ٢٠٣٣ تصحيح الاسانيد
- ٢٠٣٤ تصحيح اعتقاد الاماميه
- ٢٠٣٤ تصحيح الاعمال
- ٢٠٣٤ تصحيح الاغلاط
- ٢٠٣٤ تصحيح البراهين (فى دفع ما اورد على ارغام
- ٢٠٣٤ تصحيح تاريخ
- ٢٠٣٤ تصحيح خبر ردّ الشمس لعلى عليه السلام (و ترغيم
- ٢٠٣٤ تصحيح ديوان ناصر خسرو
- ٢٠٣٤ تصحيح سند تفسير العسكرى
- ٢٠٣٦ تصحيح الغير للروايه
- ٢٠٣٦ التصحيحات و التقويمات
- ٢٠٣٦ تصحيف كاتيين
- ٢٠٣٦ التصحيقات
- ٢٠٣٦ تصديق رسالت
- ٢٠٣٦ تصديق الصدق

- ٢٠٣٦ التصريف، كتاب
- ٢٠٣٦ تصرف المشتري في زمن الخيار
- ٢٠٣٦ التصريح في شرح التلويح الى اسرار التنقيح
- ٢٠٣٧ التصريح بالمذهب الصحيح
- ٢٠٣٧ التصريح بالنص الصحيح-الانوار الباهره في
- ٢٠٣٧ التصريف، كتاب
- ٢٠٣٧ التصريف
- ٢٠٣٧ التصريف
- ٢٠٣٧ التصريف الملوكي
- ٢٠٣٧ التصغير، كتاب
- ٢٠٣٧ تصفح الصحيحين في تحليل المتعتين
- ٢٠٣٧ التصور و التصديق
- ٢٠٣٩ التصور و التصديق-قطبي
- ٢٠٣٩ التصور و التصديق
- ٢٠٣٩ التصور و التصديق
- ٢٠٣٩ تصوف
- ٢٠٣٩ التصوف و الاخلاق
- ٢٠٣٩ تصوف
- ٢٠٣٩ تصوف و عرفان
- ٢٠٣٩ تصوف و عرفان
- ٢٠٤٠ تصوير بنى اميه
- ٢٠٤٠ تصوير غالب و مغلوب
- ٢٠٤٠ تصوير كربلا
- ٢٠٤٠ تصوير بلاغت
- ٢٠٤٠ تضاريس الارض
- ٢٠٤٠ تضعيف الشطرنج

- ٢٠٤٠ تضمين الآيات-الاقتباس و التضمين
- ٢٠٤٠ تضمين الالفية(النحوية) -
- ٢٠٤٠ تضمين الالفية-منظومه التضمين
- ٢٠٤١ تطابق الهيا و الشرع
- ٢٠٤١ تطبيقه
- ٢٠٤٢ التطريف
- ٢٠٤٢ تطور الفلسفه
- ٢٠٤٢ تطوع الصوم(لمن عليه فريضه)
- ٢٠٤٢ التطهير،كتاب
- ٢٠٤٢ التطهير
- ٢٠٤٢ تطهير الحصر و البوارى
- ٢٠٤٢ تطهير العجين بتخبيزه و عدمه
- ٢٠٤٢ تطهير المؤمنین عن نجاسه المشركين
- ٢٠٤٢ التظاهرات الحسينيه-تجلّى دين الاسلام
- ٢٠٤٣ تظلم الزهراء(من احراق دماء آل عباء)
- ٢٠٤٣ تظلم الزهراء
- ٢٠٤٤ التعادل و التراجيح
- ٢٠٤٤ التعادل و التراجيح
- ٢٠٤٤ التعادل و التراجيح
- ٢٠٤٤ التعادل و التراجيح
- ٢٠٤٤ التعادل و التراجيح
- ٢٠٤٤ تعارض الادله(و بيان الفرق بين الورد و
- ٢٠٤٤ تعارض الاستصحاب(و اصله الصحه فى العقود)
- ٢٠٤٤ تعارض الاستصحاب(للملكيه السابقه مع اليد)
- ٢٠٤٤ تعارض الاستصحابين
- ٢٠٤٤ تعارض الاستصحابين

- ٢٠٤٥ تعارض الاستصحابين
- ٢٠٤٥ تعارض الاستصحابين
- ٢٠٤٥ تعارض الحقيقه مع المجاز-الراجح-الطلع النضيد
- ٢٠٤٥ تعارض «لا ضرر» مع «الناس مسلطون»
- ٢٠٤٥ تعارض المطلق و المقيد
- ٢٠٤٥ تعارض المقتر و الناقل
- ٢٠٤٥ تعارض اليد و الشيع-تقديم الشيع على اليد:
- ٢٠٤٥ التعاريف التحويه
- ٢٠٤٥ التعازى، كتاب
- ٢٠٤٦ التعازى (فى ذكر ما يتعلق بالتعزیه و التسليه)
- ٢٠٤٧ التعازى
- ٢٠٤٧ التعاقب
- ٢٠٤٧ تعاقب الهمم
- ٢٠٤٨ تعبير الرؤيا
- ٢٠٤٨ تعبير الرؤيا
- ٢٠٤٨ تعبير الرؤيا
- ٢٠٤٨ تعبير الرؤيا
- ٢٠٤٨ تعبير الرؤيا
- ٢٠٤٨ تعبير الرؤيا
- ٢٠٤٩ تعريب الباب الثالث من ترجمه تاريخ قم
- ٢٠٤٩ تعريب البدر المشعشع
- ٢٠٤٩ تعريب بوستان و گلستان سعدى
- ٢٠٤٩ تعريب تبصره العوام (سيد مرتضى رازى)
- ٢٠٤٩ تعريب تحفه الابرار
- ٢٠٥٠ تعريب مناسك الحج
- ٢٠٥٠ تعريب منهج الرشاد
- ٢٠٥٠ تعريد الاعتماد (فى شرح تجريد الاعتقاد)

- التعريف و التصريح ٢٠٥٠
- التعريف(فى حصر انواع القسمه) ٢٠٥٠
- التعريف(للمولد الشريف) ٢٠٥٠
- التعريف ٢٠٥٠
- التعريف(فى الامامه) ٢٠٥٠
- التعريف بوجود حق الوالدين ٢٠٥٠
- التعريفات ٢٠٥٠
- التعريفات ٢٠٥١
- تعريف الانام بحقيقه المديته و الاسلام ٢٠٥١
- تعريف البسمله ٢٠٥١
- تعريف البيع ٢٠٥١
- تعريف الجنان فى حقوق الاخوان ٢٠٥١
- تعريف رجال من لا يحضره الفقيه ٢٠٥١
- تعريف الشيعة ٢٠٥١
- تعريف الطهاره ٢٠٥١
- تعريف علم الكلام ٢٠٥١
- تعريف الماضى ٢٠٥٢
- التعريفيه(فى تحقيق المعرفات الحقيقه) ٢٠٥٣
- تعزبه الحسين عليه السلام ٢٠٥٣
- التعقبات على الموضوعات ٢٠٥٣
- التعقيب، كتاب ٢٠٥٣
- التعقيب و الانتقاد ٢٠٥٣
- التعقيب و التعفير ٢٠٥٣
- التعقيبات الخمسه ٢٠٥٣
- التعقيبات الصلوات-رساله التعقيبات ٢٠٥٣
- تعقيبات الصلوات ٢٠٥٣

- ٢٠٥٣ تعقيبات الصلوات
- ٢٠٥٤ تعقيبات الصلوات
- ٢٠٥٤ تعقيبات الصلوات
- ٢٠٥٤ تعقيبات الصلوات
- ٢٠٥٤ تعقيبات الصلوات
- ٢٠٥٤ تعقيبات الصلوات
- ٢٠٥٤ تعقيبات الصلوات
- ٢٠٥٤ التعقيبات العامه
- ٢٠٥٤ التعقيبات المختصه
- ٢٠٥٤ التعقيبات النهاريه
- ٢٠٥٤ تعلمه المشتاق الى ساكنى العراق
- ٢٠٥٥ تعلمه المقرر(فى وصف البرد و النيران و همذان)
- ٢٠٥٦ التعلل باحاله الوهم(فى معانى نظم اولى الفهم)
- ٢٠٥٦ التعليميه،الرساله
- ٢٠٥٦ التعليق
- ٢٠٥٦ التعليق
- ٢٠٥٦ التعليق
- ٢٠٥٦ التعليق الاحسن(على شرح مولانا حسن)
- ٢٠٥٦ التعليق الانيق
- ٢٠٥٦ تعليق ايساغوجى(على فرفيوس)
- ٢٠٥٧ تعليق الايضاح
- ٢٠٥٧ تعليق التذكره
- ٢٠٥٧ تعليق خلاف الفقهاء
- ٢٠٥٧ التعليق الصغير
- ٢٠٥٧ التعليق الصغير
- ٢٠٥٧ التعليق العراقى
- ٢٠٥٨ التعليق و التنجيز و الشرط

- ٢٠٥٨ التعليقه الانيقه
- ٢٠٥٨ التعليقه البهبهانيه
- ٢٠٥٨ التعليقه على التعليقه
- ٢٠٥٩ التعليل
- ٢٠٥٩ تعليل قراءت عاصم
- ٢٠٥٩ تعليم اور قرآن
- ٢٠٥٩ تعليم الاطفال
- ٢٠٥٩ تعليم الاطفال
- ٢٠٥٩ تعليم البنات
- ٢٠٥٩ تعليم و تربيت
- ٢٠٥٩ تعليم و تربيت
- ٢٠٥٩ التعليم الثانى
- ٢٠٦٠ التعليم الثانى
- ٢٠٦٠ تعليم الشهداء
- ٢٠٦٠ تعليم الصبيان
- ٢٠٦٠ تعليم نامه
- ٢٠٦٠ تعليم و تربيت در نظر فردوسى
- ٢٠٦٠ تعليمات دينى
- ٢٠٦٠ تعليمات قرآن
- ٢٠٦٠ تعويد اللسان(فى تجويد القرآن)
- ٢٠٦٠ التعويد(فى صناعه الاكسير)
- ٢٠٦٢ تعويد المطالع و تبصير المطالع-تنوير المطالع
- ٢٠٦٢ التعيين فى اصول الدين
- ٢٠٦٢ تعيين الائمه(عليه السلام)
- ٢٠٦٢ تعيين اوائل الشهور
- ٢٠٦٢ تعيين الثقل الاكبر

- ٢٠٦٢ ----- تعيين ساعات الليل (و تشخيصها بمنازل القمر)
- ٢٠٦٢ ----- تعيين ساعات الليل و النهار (من مواضع الكواكب)
- ٢٠٦٢ ----- تعيين السلام الاخير فى النوافل
- ٢٠٦٣ ----- تعيين الفرقه الناجيه
- ٢٠٦٤ ----- تفاسير العقاقير
- ٢٠٦٤ ----- تفاسير كتاب سيبويه
- ٢٠٦٤ ----- التفاضل، كتاب
- ٢٠٦٤ ----- تفتيش از مضرت تراشيدن ريش
- ٢٠٦٤ ----- تفرق عاد
- ٢٠٦٤ ----- تفريج القاصد لتوضيح المقاصد-تاريخ البهائيين
- ٢٠٦٤ ----- تفريج الكربه عن المنتقم لهم فى الرجعه-اثبات
- ٢٠٦٤ ----- تفريج الشيعه
- ٢٠٦٥ ----- تفريجات علمى
- ٢٠٦٥ ----- تفريق الازد
- ٢٠٦٥ ----- تفسخ العرب فى لغاتها و اشاراتها الى مرادها
- ٢٠٦٥ ----- تفسير: (تفاسير غير قرآنى در پاين عناوين تفاسير
- ٢٠٦٥ ----- اشاره
- ٢٠٦٥ ----- تفسير آقا محمد سنگلجى
- ٢٠٦٥ ----- تفسير آلاء الرحمن
- ٢٠٦٦ ----- تفسير الآيات الباهره باخبار العتره الطاهره
- ٢٠٦٦ ----- تفسير الآيات البينات (النازله فى فضائل اهل بيت
- ٢٠٦٦ ----- تفسير آيات الصيام-اماطه اللثام
- ٢٠٦٦ ----- تفسير آيه اُجَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ (سوره المائده، آيه ٧)
- ٢٠٦٦ ----- تفسير آيه وَ إِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ (سوره البقره، آيه
- ٢٠٦٦ ----- تفسير آيه وَ إِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ (سوره
- ٢٠٦٦ ----- تفسير آيه فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَ نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي

- تفسير آية وَ إِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا (سوره) ٢٠٦٧
- تفسير آية وَ إِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ (سوره) ٢٠٦٧
- تفسير آية الاسترجاع-حقيقه الابداع ٢٠٦٧
- تفسير آية الامانه: إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ ٢٠٦٧
- تفسير آية الامانه ٢٠٦٧
- تفسير آية الامانه-امانت الهى ٢٠٦٧
- تفسير آية إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ ٢٠٦٨
- تفسير آية إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ فصل ٢٠٦٨
- تفسير آية إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ (سوره النساء،) ٢٠٦٨
- تفسير آية إِنَّ أَوْلَىٰ لِثَبَاتِ الْمَسَاجِدِ ٢٠٦٩
- تفسير آية إِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ (سوره طه، آيه ٨٤) ٢٠٦٩
- تفسير آية إِنِّي لَأَكْبَرُ ٢٠٦٩
- تفسير آية فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهَ اللَّهِ (سوره البقره، آيه) ٢٠٦٩
- تفسير آية وَ الْبُحْرُ يُمَدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ (سوره) ٢٠٦٩
- تفسير آية البسملة ٢٠٦٩
- تفسير آية البسملة ٢٠٦٩
- تفسير آية البسملة-التوضيحات ٢٠٧٠
- تفسير آية وَ تَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدًا (سوره) ٢٠٧٠
- تفسير آية التطهير: إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ التَّيْبَتِ (سوره الاحزاب، آيه ٣٣) ٢٠٧٠
- تفسير آية التطهير-التنوير فى ترجمه رساله التطهير ٢٠٧٠
- تفسير آية التطهير-السحاب المطير ٢٠٧٠
- تفسير آية التطهير-جلاء الضمير ٢٠٧٠
- تفسير آية ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ (سوره حم) ٢٠٧٠
- تفسير آية وَ جَرَاءَ سَيِّئِهِ سَيِّئُهُ مِثْلُهَا (سوره الشورى،) ٢٠٧٠
- تفسير آية الخلافه: إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ٢٠٧٠
- تفسير آية الخلافه ٢٠٧١

- ٢٠٧١ - تفسير آيه الخلق: إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
- ٢٠٧٢ - تفسير آيه الخلق
- ٢٠٧٢ - تفسير آيه رَبَّنَا أَمَتْنَا اثْنَتَيْنِ (سوره المؤمن، آيه ١١)
- ٢٠٧٢ - تفسير آيه وَ السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ (سوره التوبه، آيه
- ٢٠٧٢ - تفسير آيه وَ السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ (سوره الواقعه، آيه
- ٢٠٧٢ - تفسير آيه سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ (سوره يوسف، آيه ٤٣) -
- ٢٠٧٢ - تفسير آيه وَ سَيَجْتَنِبُهَا النَّاتِقَى (سوره و الليل، آيه ١٧)
- ٢٠٧٢ - تفسير آيه وَ سَيَجْتَنِبُهَا النَّاتِقَى :
- ٢٠٧٢ - تفسير آيه وَ سَيَجْتَنِبُهَا النَّاتِقَى :
- ٢٠٧٣ - تفسير آيه شرح الصدر: فَمَنْ بَرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ (سوره الانعام، آيه ١٢٥)
- ٢٠٧٣ - تفسير آيه الشهاده: شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ (سوره
- ٢٠٧٣ - تفسير آيه الشهاده-مرآه الله
- ٢٠٧٣ - تفسير آيه الشهاده-انس الوحيد
- ٢٠٧٣ - تفسير آيه الشهاده-غايه الافاده
- ٢٠٧٣ - تفسير آيه الصيام-اماطه اللثام
- ٢٠٧٣ - تفسر آيه طعام اهل الكتاب-تفسير احل لكم الطيبات
- ٢٠٧٣ - تفسير آيه قَابَ قَوْسَيْنِ (سوره النجم، آيه ٩)
- ٢٠٧٣ - تفسير آيات قصص موسى(عليه السلام)
- ٢٠٧٣ - تفسير آيه قُلْ أِنتُمْ لَتَكْفُرُونَ (سوره حم السجده،
- ٢٠٧٤ - تفسير آيه قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي (سوره
- ٢٠٧٤ - تفسير آيه قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي (سوره بنى
- ٢٠٧٥ - تفسير آيه قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي :
- ٢٠٧٥ - تفسير آيه وَ الْقَمَرِ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ (سوره يس، آيه
- ٢٠٧٥ - تفسير آيه فَأَخْلَعُ نَعْلَيْكَ :
- ٢٠٧٥ - تفسير آيه وَ كَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا (سوره
- ٢٠٧٥ - تفسير آيه الكرسي(سوره البقره، آيه ٢٥٦)

- ٢٠٧٥ تفسير آيه الكرسي
- ٢٠٧٥ تفسير آيه الكرسي
- ٢٠٧٦ تفسير آيه الكرسي -عروه المتقين
- ٢٠٧٦ تفسير آيه الكرسي
- ٢٠٧٦ تفسير آيه الكرسي
- ٢٠٧٦ تفسير آيه الكرسي
- ٢٠٧٦ تفسير آيه الكرسي
- ٢٠٧٦ تفسير آيه الكرسي
- ٢٠٧٦ تفسير آيه الكرسي
- ٢٠٧٦ تفسير آيه الكرسي
- ٢٠٧٧ تفسير آيه الكرسي
- ٢٠٧٧ تفسير آيه الكرسي
- ٢٠٧٨ تفسير آيه الكرسي
- ٢٠٧٨ تفسير آيه الكرسي
- ٢٠٧٩ تفسير آيه التور
- ٢٠٧٩ تفسير آيه النور
- ٢٠٨٠ تفسير ابن ابي هند
- ٢٠٨٠ تفسير ابن اسباط
- ٢٠٨٠ تفسير ابن اورمه
- ٢٠٨٠ تفسير ابن بابويه
- ٢٠٨٠ تفسير ابن جبیر
- ٢٠٨٠ تفسير ابن الجحام
- ٢٠٨٠ تفسير ابن جنى
- ٢٠٨٠ تفسير ابن خاندان
- ٢٠٨٠ تفسير ابن خاتون
- ٢٠٨١ تفسير ابن دؤل

- ٢٠٨١ - تفسير ابن رجب
- ٢٠٨٢ - تفسير ابن عقده
- ٢٠٨٢ - تفسير ابن الفارسي
- ٢٠٨٣ - تفسير ابي الجارود
- ٢٠٨٣ - تفسير ابي جنادة سلولي
- ٢٠٨٣ - تفسير ابي الحسن طوسي
- ٢٠٨٣ - تفسير ابي الحسن فتوني
- ٢٠٨٤ - تفسير ابي المعالي
- ٢٠٨٤ - تفسير ابي منصور صرام
- ٢٠٨٤ - تفسير ابي نعيم
- ٢٠٨٤ - تفسير احسن التفاسير
- ٢٠٨٥ - تفسير انگليزي
- ٢٠٨٥ - تفسير انوار البيان
- ٢٠٨٦ - التفسير بالمأثور
- ٢٠٨٦ - تفسير البهائي
- ٢٠٨٧ - تفسير جامع...
- ٢٠٨٨ - تفسير الحسن
- ٢٠٨٨ - تفسير حس بديع
- ٢٠٨٨ - تفسير الحسن بن خالد البرقي
- ٢٠٨٩ - تفسير الدارمي
- ٢٠٩٠ - تفسير السراد
- ٢٠٩١ - تفسير سوره الم السجده
- ٢٠٩١ - تفسير سوره الانبياء
- ٢٠٩١ - تفسير سوره الانسان
- ٢٠٩٢ - تفسير سوره الزلزال
- ٢٠٩٢ - تفسير سوره الزمر و تفسير سوره الشمس

- ٢٠٩٢ ----- تفسير سورة الضحى
- ٢٠٩٢ ----- تفسير سورة الضحى
- ٢٠٩٢ ----- تفسير سورة الطارق
- ٢٠٩٢ ----- تفسير سورة العصر
- ٢٠٩٢ ----- تفسير سورة عمّ يتساءلون
- ٢٠٩٢ ----- تفسير سورة الفاتحه
- ٢٠٩٣ ----- تفسير سورة الفاتحه
- ٢٠٩٣ ----- تفسير سورة الفاتحه
- ٢٠٩٤ ----- تفسير سورة الملك
- ٢٠٩٤ ----- تفسير سورة الناس
- ٢٠٩٤ ----- تفسير سورة النصر
- ٢٠٩٤ ----- تفسير سورة النور
- ٢٠٩٥ ----- تفسير سورة يوسف
- ٢٠٩٦ ----- تفسير الصّام
- ٢٠٩٧ ----- تفسير عطيه العوفى
- ٢٠٩٧ ----- تفسير العسكرى
- ٢٠٩٧ ----- تفسير العسكرى
- ٢٠٩٧ ----- تفسير العسكرى
- ٢٠٩٧ ----- تفسير العسكرى
- ٢٠٩٧ ----- تفسير العسكرى و اعتباره
- ٢٠٩٨ ----- تفسير عيسى بن داود
- ٢٠٩٩ ----- تفسير الفيضى
- ٢١٠٠ ----- تفسير كمال الدين استرابادى
- ٢١٠١ ----- تفسير محمود سر برهنه
- ٢١٠١ ----- تفسير مدارج السالكين
- ٢١٠٢ ----- تفسير محمد مؤمن

- ٢١٠٢----- تفسير المهدوى-التفصيل الجامع لعلوم التنزيل
- ٢١٠٢----- تفسير ميثم التمار
- ٢١٠٢----- تفسير الناسخ و المنسوخ
- ٢١٠٣----- تفسير وجيز
- ٢١٠٣----- تفسير الورنوسفا درانى
- ٢١٠٣----- تفسير الوزير المغربى
- ٢١٠٤----- (تفاسير غير قرآنى)
- ٢١٠٤----- تفسير الاحاديث و احكامه
- ٢١٠٤----- تفسير الأحاديث
- ٢١٠٤----- تفسير ارجوزه ابى نواس(حسين بن هانى)
- ٢١٠٤----- تفسير الاسماء و معانيها
- ٢١٠٤----- تفسير اسماء الشعراء
- ٢١٠٥----- تفسير الرؤيا
- ٢١٠٥----- تفسير الساعه
- ٢١٠٥----- تفسير السماع الطبيعى
- ٢١٠٥----- تفسير الصمد
- ٢١٠٥----- تفسير العلويات
- ٢١٠٥----- تفسير قصيده فى اهل البيت عليهم السلام
- ٢١٠٥----- تفسير القصيده البائيه الحميريه
- ٢١٠٥----- تفسير القصيده السلاميه
- ٢١٠٦----- تفسير القصيده الميميه
- ٢١٠٦----- تفسير كتاب سيويه
- ٢١٠٧----- التفصيل الجامع لعلوم التنزيل
- ٢١٠٨----- تفضيل امير المؤمنين عليه السلام
- ٢١٠٨----- تفضيل امير المؤمنين(عليه السلام)على غير النبى ص
- ٢١٠٨----- تفضيل الانبياء على الملائكه

- ٢١٠٨ ----- تفضيل بنى هاشم(و اوليائهم و ذم بنى اميه و
- ٢١٠٨ ----- تفضيل الحسنين على امهما الصديقه عليهم السلام -
- ٢١٠٨ ----- تفضيل ذى الحجه
- ٢١٠٨ ----- تفضيل السادات على المشايخ -
- ٢١٠٨ ----- تفضيل على بن ابى طالب عليه السلام و تصحيح امامه -
- ٢١١٠ ----- تطهير الغبار و الدخان للصيام
- ٢١١٠ ----- التفقه فى الدين(فى المحاكمه بين الفاضلين) -
- ٢١١٠ ----- التفكير
- ٢١١١ ----- تقاطيف الجزائر
- ٢١١١ ----- تقاويم الجعفرية
- ٢١١١ ----- تقدمه تقويم الايمان
- ٢١١١ ----- تقدمه المعرفه
- ٢١١١ ----- تقدير الماء الكثير(الذى حكم عليه الشارع
- ٢١١١ ----- التقديسات
- ٢١١١ ----- تقديس الانبياء و تمجيد الاوصياء
- ٢١١٢ ----- تقديس القرآن
- ٢١١٢ ----- تقديس القرآن
- ٢١١٢ ----- تقديم الشياخ الطنى على اليد
- ٢١١٢ ----- التقريب(فى اسرار التركيب)
- ٢١١٢ ----- التقريب
- ٢١١٢ ----- التقريب(فى شرح التهذيب)
- ٢١١٢ ----- التقريب(فى شرح التهذيب)
- ٢١١٢ ----- تقريب الاحكام
- ٢١١٤ ----- تقريب الاصول
- ٢١١٤ ----- تقريب الافهام(فى تفسير آيات الاحكام)
- ٢١١٤ ----- تقريب المحجّه و تهذيب الحجّه -

٢١١٤ ----- تقريب المرام على القسم الاول من تهذيب الكلام

٢١١٤ ----- تقريب المعارف

٢١١٤ ----- التقريرات

٢١١٤ ----- التقريرات

٢١١٤ ----- التقريرات

٢١١٤ ----- التقريرات

٢١١٥ ----- التقريرات

٢١١٥ ----- التقريرات

٢١١٥ ----- التقريرات

٢١١٥ ----- التقريرات

٢١١٥ ----- التقريرات

٢١١٦ ----- التقريرات

٢١١٦ ----- التقريرات (احمد سلطان آبادى)

٢١١٧ ----- التقريرات

٢١١٧ ----- التقريرات

٢١١٧ ----- التقريرات

٢١١٧ ----- التقريرات

٢١١٧ ----- التقريرات

٢١١٧ ----- التقريرات

٢١١٧ ----- التقريرات

٢١١٧ ----- التقريرات

٢١١٧ ----- التقريرات

٢١١٨ ----- التقريرات

٢١١٨ ----- التقريرات-شرح طهاره الوافى

٢١١٨ ----- التقريرات

٢١١٨ ----- التقريرات

- ٢١١٨التقريرات
- ٢١١٨التقريرات
- ٢١١٨التقريرات
- ٢١١٩التقريرات
- ٢١١٩التقريرات
- ٢١١٩التقريرات(محمد حسين شهرستاني)---
- ٢١٢٠التقريرات
- ٢١٢٠التقريرات
- ٢١٢٠التقريرات
- ٢١٢٠التقريرات
- ٢١٢٠التقريرات
- ٢١٢٠التقريرات
- ٢١٢٠التقريرات
- ٢١٢٠التقريرات
- ٢١٢٠التقريرات
- ٢١٢٠التقريرات
- ٢١٢٠التقريرات(الفقيهيه و الاصوليه)
- ٢١٢٠التقريرات(الفقيهيه)
- ٢١٢١التقريرات
- ٢١٢١التقريرات
- ٢١٢١التقريرات(الاصوليه و الفقيهيه)
- ٢١٢١التقريرات
- ٢١٢١التقريرات-التقريرات الكاظميه
- ٢١٢١التقريرات
- ٢١٢٢التقريرات
- ٢١٢٢التقريرات
- ٢١٢٢التقريرات
- ٢١٢٢التقريرات

٢١٢٢	التقريرات
٢١٢٢	التقريرات
٢١٢٢	التقريرات
٢١٢٢	التقريرات
٢١٢٢	التقريرات
٢١٢٣	التقريرات
٢١٢٣	التقريرات
٢١٢٣	التقريرات
٢١٢٣	التقريرات
٢١٢٣	التقريرات
٢١٢٣	التقريرات
٢١٢٣	التقريرات
٢١٢٤	التقريرات
٢١٢٤	التقريرات
٢١٢٤	التقريرات
٢١٢٤	التقريرات
٢١٢٤	التقريرات
٢١٢٤	التقريرات
٢١٢٤	التقريرات
٢١٢٤	التقريرات
٢١٢٤	التقريرات
٢١٢٤	التقريرات (شيخ موسى خوانسارى)
٢١٢٥	تقريرات الاصول
٢١٢٥	تقريرات الاصول
٢١٢٥	تقريرات الاصول
٢١٢٥	تقريرات الاصول و الفقه
٢١٢٥	تقريرات بحث الاصول
٢١٢٥	تقريرات درس آقا ضياء الدين العراقي
٢١٢٥	تقريرات درس شيخ الشريعه الاصفهاني

- ٢١٢٥ ----- تقريرات الفقه و الاصول
- ٢١٢٥ ----- تقريرات فى اصول الفقه (و بعض الاحكام)
- ٢١٢٦ ----- تقريرات فى اصول الفقه
- ٢١٢٦ ----- تقريرات فى الفقه
- ٢١٢٦ ----- تقريرات للشيوخ عبد الصاحب
- ٢١٢٦ ----- تقريرات المولى اسماعيل
- ٢١٢٦ ----- تقرير التحرير
- ٢١٢٦ ----- التقرير الحاسم لعرس القاسم
- ٢١٢٦ ----- تقرير شبهه ابن كموئه
- ٢١٢٧ ----- تقرير الدفاتر
- ٢١٢٧ ----- تقرير سالارنامه
- ٢١٢٧ ----- تقريرات المشاهير
- ٢١٢٨ ----- التقليد
- ٢١٢٨ ----- التقليد
- ٢١٢٨ ----- التقليد و احكامه
- ٢١٢٨ ----- التقليد و احكامه
- ٢١٢٨ ----- تقليد و طهارت
- ٢١٢٨ ----- تقليد الاعلم
- ٢١٢٨ ----- تقليد الاعلم
- ٢١٢٨ ----- تقليد الاعلم
- ٢١٢٨ ----- تقليد الاموات
- ٢١٢٩ ----- تقليد الاموات
- ٢١٢٩ ----- تقليد الاموات
- ٢١٢٩ ----- تقليد اموات، بقاء بر
- ٢١٢٩ ----- تقليد المقلد
- ٢١٢٩ ----- تقليد الميت

- ٢١٢٩ تقليد الميت
- ٢١٢٩ تقليد الميت
- ٢١٢٩ تقليد الميت
- ٢١٣٠ تقليد الميت
- ٢١٣٠ تقليد الميت
- ٢١٣٠ تقليد الميت
- ٢١٣٠ تقليد الميت
- ٢١٣٠ تقليد الميت
- ٢١٣٠ تقليد الميت
- ٢١٣٠ تقليد الميت
- ٢١٣٠ تقليد الميت
- ٢١٣٠ تقليد الميت
- ٢١٣١ تقليد الميت
- ٢١٣١ تقليد الميت
- ٢١٣١ تقليد الميت (وانه لا قول له)
- ٢١٣١ تقليد الميت
- ٢١٣١ تقليد الميت
- ٢١٣١ تقليد الميت و الاعلم
- ٢١٣١ التقوى، كتاب
- ٢١٣٢ تقوى العالی بالسافل
- ٢١٣٢ تقوى العالی بالسافل
- ٢١٣٢ تقوى العالی بالسافل
- ٢١٣٢ التقوى و ما ادراك ما التقوى
- ٢١٣٣ تقويه الايمان (برد تزكيه آل ابى سفيان)
- ٢١٣٣ تقويه الباه
- ٢١٣٣ تقويم الآيات
- ٢١٣٣ تقويم الابدان (فى تدبير الابدان)
- ٢١٣٣ تقويم الابدان

- ٢١٣٣ تقويم ابى البقاء(بالسنه الشمسيه)
- ٢١٣٣ التقويمات
- ٢١٣٤ تقويم شرعى
- ٢١٣٤ تقويم الشيعه
- ٢١٣٤ تقويم الضلاه
- ٢١٣٤ التقويم العلانى
- ٢١٣٤ تقويم العوج(فى تقديم الاعوج)-تقويم العوج فى
- ٢١٣٤ تقويم فارسى
- ٢١٣٤ تقويم القبله
- ٢١٣٤ تقويم الكواكب
- ٢١٣٤ تقويم الكواكب السبعه و الجوزهر
- ٢١٣٤ تقويم اللسان فى معرفه تجويد القران
- ٢١٣٥ تقويم المحسنين(فى معرفه الساعات و الشهور و
- ٢١٣٥ تقويم المشاهد و المزار فى مقابر الاخيار و الاشرار
- ٢١٣٥ تقويم المعرفه
- ٢١٣٥ تقويم المؤمنين
- ٢١٣٥ تقويم الميراث فى تقسيم التراث
- ٢١٣٥ تقويم و حركات افلاك،رساله در
- ٢١٣٦ تقى،مثنوى
- ٢١٣٦ التقيه
- ٢١٣٦ التقيه
- ٢١٣٦ التقيه
- ٢١٣٦ التقيه(حسين آل عصفور)-الجنه الوقيه
- ٢١٣٦ تقيه
- ٢١٣٦ التقيه
- ٢١٣٦ التقيه

٢١٣٧	التقيه
٢١٣٧	التقيه
٢١٣٧	التقيه
٢١٣٧	تقيه
٢١٣٧	التقيه
٢١٣٧	التقيه
٢١٣٧	التقيه
٢١٣٧	التقيه المنطقيه
٢١٣٨	التقيه و الاذاعه
٢١٣٨	تكاليف الانام(فى زمن غيبه الانام)
٢١٣٩	التكبير و التهليل قبل الخطبه فى صلاه الاستسقاء
٢١٣٩	التكذيب لروايه التفسير المنسوب الى العسكرى
٢١٣٩	تكرار العباده احتياطا
٢١٣٩	التكرير، كتاب
٢١٣٩	تكرير البسمله جهرا و اخفانا(فى الاخيرتين و انه
٢١٣٩	تكرير الخمره
٢١٣٩	تكسير الصنمين
٢١٣٩	تكفير ابن قرقور
٢١٤٠	تكفير حاج كريمخان
٢١٤٠	تكفير غير الامامى
٢١٤٠	تكفير المنافقين
٢١٤٠	التكفير و الاحباط-الاحباط و التكفير
٢١٤٠	تكليف الكفار بالفروع
٢١٤٠	تكليف الكفار بالفروع
٢١٤٠	تكليف الكفار بالفروع
٢١٤٠	تكليف الكفار بالفروع

- ٢١٤٠----- تكليف الكفار بالفروع
- ٢١٤٢----- تكليف الكفار بالقضاء (مع سقوطه عنهم بالاسلام)
- ٢١٤٢----- تكليف المكلفين
- ٢١٤٢----- تكليف من علم الله انه يكفر
- ٢١٤٢----- التكليف و المكلف
- ٢١٤٢----- التكليفه
- ٢١٤٢----- التكملة
- ٢١٤٢----- التكملة
- ٢١٤٢----- التكملة(لكتاب الصله)
- ٢١٤٢----- التكملة(فى شرح التبصره)
- ٢١٤٣----- التكملة(فى شرح التذكرة)
- ٢١٤٣----- التكملة
- ٢١٤٣----- التكملة
- ٢١٤٣----- تكمله الاحكام(فى الاخلاق و تصفيه الباطن من
- ٢١٤٣----- تكمله الاخبار
- ٢١٤٣----- تكمله الاستيناس(فى اخبار ابى نواس)
- ٢١٤٣----- تكمله الاسماعيليه
- ٢١٤٥----- تكمله الاسماعيليه
- ٢١٤٥----- تكمله امل الأمل
- ٢١٤٥----- تكمله بغيه الطالب
- ٢١٤٥----- تكمله التبصره
- ٢١٤٥----- تكملة ترجمة تاريخ نادرى
- ٢١٤٥----- تكمله تكمله الاسماعيليه
- ٢١٤٥----- تكمله حاشيه المتوسط
- ٢١٤٥----- تكمله حيات القلوب
- ٢١٤٦----- تكمله ديوان شعر عماره اليمنى

- ٢١٤٦-----تكملة الصافي
- ٢١٤٦-----تكملة الصرف
- ٢١٤٦-----تكملة عيون الحساب
- ٢١٤٦-----تكملة الغرر و الدرر
- ٢١٤٦-----التكملة في شرح التبصره
- ٢١٤٦-----تكملة القواعد الدينيه
- ٢١٤٦-----تكملة القول الجلى(فى تحقيق قول الامام زيد بن
- ٢١٤٦-----تكملة اللطائف
- ٢١٤٧-----تكملة لوامع التنزيل
- ٢١٤٧-----تكملة المتأملين(فى شرح تبصره المتعلمين)
- ٢١٤٧-----تكملة المجسطى
- ٢١٤٧-----تكملة المعتبر
- ٢١٤٧-----تكملة الميزان(لتعليم الصبيان)
- ٢١٤٧-----تكملة نجوم السماء
- ٢١٤٧-----تكملة نظم الآلى
- ٢١٤٧-----تكملة نقد الرجال
- ٢١٤٨-----تكملة ينابيع الانوار
- ٢١٤٩-----تكميل الاحكام
- ٢١٤٩-----التكميل(فى بيان الترتيل)
- ٢١٤٩-----التكميل
- ٢١٤٩-----تكميل الايمان(فى اثبات وجود صاحب الزمان
- ٢١٤٩-----تكميل الايمان فى اثبات وجود صاحب الزمان
- ٢١٤٩-----تكميل تحفة شاهی
- ٢١٤٩-----تكميل الحبور(فى الاعتبار باحوال اهل القبور)
- ٢١٤٩-----تكميل الصناعه
- ٢١٤٩-----تكميل الوضوء

- ٢١٥٠ التلخيص (في التفسير)
- ٢١٥٠ التلخيص
- ٢١٥٠ تلخيص الاحكام-تلخيص المرام
- ٢١٥٠ تلخيص اخبار شعراء الشيعة
- ٢١٥٠ تلخيص اخلاق ناصري
- ٢١٥١ تلخيص البحار
- ٢١٥٢ تلخيص شرح خطبه القاموس
- ٢١٥٢ تلخيص شرح الزياره
- ٢١٥٣ تلخيص مجمع الآداب (في معجم الألقاب)
- ٢١٥٣ تلخيص مجمع الالقاب
- ٢١٥٤ تلقيح الافهام
- ٢١٥٤ تلقيح الجدرى
- ٢١٥٥ التمهيد (في علم البلاغه)-ملخص التلخيص
- ٢١٥٥ التمهيد
- ٢١٥٥ تمدن اسلام
- ٢١٥٥ تمدن اسلام-تاريخ تمدن اسلام
- ٢١٥٥ تمدن و تدئين
- ٢١٥٥ تمرنامه
- ٢١٥٥ تمرين الصبيان (بمسائل الصلاه)
- ٢١٥٥ التمرينيه (في علم الميزان)
- ٢١٥٥ التمرينيه
- ٢١٥٥ التمرينيه الغرويّه (في بعض المسائل الفرعيه)
- ٢١٥٦ تملك الاجير الاجره بالعقد
- ٢١٥٦ تملك العبد لما في يده و عدمه
- ٢١٥٦ التمهيد (في بيان قواعد العلوم العربيه)
- ٢١٥٦ التمهيد (في خلاصه ما ذكره العلماء في ترجمه الشيخ

- ٢١٥٦ التمهيد
- ٢١٥٦ التمهيد
- ٢١٥٦ تمهيد الاصول
- ٢١٥٦ تمهيد القواعد(الاصوليه و العربيه لتفريع الاحكام
- ٢١٥٨ تمهيد القواعد
- ٢١٥٨ تمهيد المستقر(فى تحقيق معنى المقر)
- ٢١٥٨ التمهيدات-زبدہ الحقايق
- ٢١٥٨ تمهيدات
- ٢١٥٨ تميم انصارى
- ٢١٥٨ تميمه الحديث(در حديث و درايه)
- ٢١٥٨ تميمه الفؤاد(من الم البعاد)
- ٢١٥٩ التمييز،كتاب
- ٢١٥٩ التمييز بين صواقع الكابلى و تحفه عبد العزيز
- ٢١٥٩ تمييز الصحيح من الجريح(فى التعادل و التراجيح)
- ٢١٥٩ تنازع الزوجين فى متاع البيت
- ٢١٥٩ تنازع الزوجين قبل الدخول فى مقدار المهر
- ٢١٥٩ تنازع المالك و الراكب فى الاجاره و الاعاره
- ٢١٥٩ التناسب بين الفرق الاشعريه و السوفسطائيه
- ٢١٥٩ تناسخ،رساله در
- ٢١٥٩ التناسخ،رساله فى
- ٢١٥٩ التنافس،كتاب
- ٢١٦٠ التناقض،رساله فى
- ٢١٦٠ التناقض،رساله فى
- ٢١٦١ تناقض احكام المذاهب الفاسده
- ٢١٦١ تناقض اقاويل المعتزله
- ٢١٦١ تناهى الاجسام،رساله فى

- ٢١٤١ تنباكيه-رساله در تنباكو
- ٢١٤١ التنباكيه
- ٢١٤١ تنباكيه
- ٢١٤١ التنباكيه
- ٢١٤١ التنبيه
- ٢١٤٢ التنبيه عما اخطأ الاعمى فيه
- ٢١٤٢ التنبيه فى الامامه
- ٢١٤٢ التنبيه فى التنزيه (يعنى تنزيه معصوم از سهو و
- ٢١٤٢ التنبيه فى جواز الشبيه
- ٢١٤٢ التنبيه فى شرح مشكل ابيات ديوان الحماسه
- ٢١٤٢ التنبيه و الاشراف
- ٢١٤٣ تنبيه الارب و تذكره اللبيب (فى ايضاح رجال
- ٢١٤٣ تنبيه الاشراف-التنبيه و الاشراف
- ٢١٤٣ تنبيه الامه (فى شرح تاريخ الاثمه)
- ٢١٤٣ تنبيه الاثمه (و تنزيه المله)
- ٢١٤٣ تنبيه الانام (فى تاريخ الاسلام)
- ٢١٤٣ تنبيه الانام (على مفاصد تأليف الكرمانى الموسوم
- ٢١٤٣ تنبيه اولى الالباب (على تنزيه ورثه الكتاب)
- ٢١٤٣ تنبيه اهل الكمال و الانصاف (على اختلال رجال
- ٢١٤٤ تنبيه الجاهلين (فى اصول الدين)
- ٢١٤٤ تنبيه الجهول بنص آل الرسول
- ٢١٤٥ تنبيه الحاج
- ٢١٤٥ تنبيه الحكماء الابرار (على ما فى كتاب الاسفار)
- ٢١٤٥ تنبيه الخوارج
- ٢١٤٥ تنبيه الخواطر و نزهه النواظر-مجموعه ورام
- ٢١٤٥ تنبيه الخواطر فى احوال المسافر

- ٢١٦٥ تنبيه الراقد
- ٢١٦٥ تنبيه الراقدين (و جمال الوافدين)
- ٢١٦٥ تنبيه الراقدين
- ٢١٦٥ تنبيه الساهى بالعلم الألهى
- ٢١٦٦ تنبيه الصبيان
- ٢١٦٦ تنبيه العاقل (فى حكم الجاهل)
- ٢١٦٦ تنبيه عالم قتله علمه الذى معه
- ٢١٦٦ تنبيه العباد (للتزود بخير الرّاد)
- ٢١٦٦ تنبيه العلماء (على تمويه المتشبهين بالعلماء)
- ٢١٦٦ تنبيه الغافلات
- ٢١٦٦ تنبيه الغافلين
- ٢١٦٦ تنبيه الغافلين
- ٢١٦٦ تنبيه الغافلين
- ٢١٦٨ تنبيه الغافلين
- ٢١٦٨ تنبيه الغافلين (على مغالط المتوهمين)
- ٢١٦٨ تنبيه الغافلين (فى المواعظ و الاخلاق و اصول
- ٢١٦٨ تنبيه الغافلين (على عقايد الوهابيين)
- ٢١٦٨ تنبيه الغافلين (و تحفه المريدين)
- ٢١٦٨ تنبيه الغافلين (عن فضل الطالبين)
- ٢١٦٨ تنبيه الغافلين
- ٢١٦٨ تنبيه الغافلين (و تذكره العارفين)
- ٢١٦٩ تنبيه الغافلين
- ٢١٦٩ تنبيه الغافلين
- ٢١٦٩ تنبيه الغافلين (و ايقاظ الراقدين)
- ٢١٦٩ تنبيه الغافلين (فى اصول الدين)
- ٢١٦٩ تنبيه الغافلين (فى انتقاد بعض اشعار الشيخ على

- ٢١٦٩ تنبيه الغافلين (في رد القوم الضالين)
- ٢١٦٩ تنبيه الغافلين و اخزاء المجانين
- ٢١٦٩ تنبيه الغافلين و منته النائمين
- ٢١٧٠ تنبيه الفقيه
- ٢١٧١ تنبيه الكرام (في ترجيح القصر على التمام)
- ٢١٧١ تنبيه المبتدى
- ٢١٧١ تنبيه المغترين (في احوال ابليس اللعين)
- ٢١٧١ تنبيه المقال
- ٢١٧١ تنبيه المله
- ٢١٧١ تنبيه المنتهين
- ٢١٧١ تنبيه المنكرين
- ٢١٧١ تنبيه المؤمنين
- ٢١٧٢ تنبيه النائم (و ايقاظ الهائم)
- ٢١٧٢ تنبيه النائمين
- ٢١٧٢ تنبيه النساء
- ٢١٧٢ تنبيه الواعظين (و ايقاظ المفسرين)
- ٢١٧٢ تنبيه و سن العين (بتنزيه الحسن و الحسين ع)
- ٢١٧٢ التنبيهات (في الاصول و الفقه)
- ٢١٧٢ التنبيهات (على معانى السبع العلويات)
- ٢١٧٣ التنبيهات (على اغاليط الرواه الراوين للمعاني و
- ٢١٧٣ التنبيهات
- ٢١٧٤ التنبيهات
- ٢١٧٤ التنبيهات الجليه (في كشف اسرار الباطنيه)
- ٢١٧٤ التنبيهات في النجوم
- ٢١٧٥ تنزيل الآيات الباهره (في فضل العتره الطاهره)
- ٢١٧٥ تنزيل الافكار (في تعديل الاسرار)

- التنزيه - ٢١٧٥
- التنزيه (في اعمال الشبيهه) - ٢١٧٥
- التنزيه و ذكر متشابه القرآن - ٢١٧٥
- تنزيه ابي البشر - ٢١٧٥
- تنزيه العلل - ٢١٧٦
- تنزيه القلوب (عن ارجاس العيوب) - ٢١٧٦
- تنزيه القميين - ٢١٧٦
- تنزيه المشاهد - ٢١٧٦
- تنزيه المعصوم (عن السهو و النسيان) - ٢١٧٦
- تنزيه المؤمنين (في رد ضربات المحدثين) - ٢١٧٦
- تنسوق نامة ايلخاني - جواهرنامه - ٢١٧٦
- تنضيد العقود السنيه (بتمهيد الدوله الحسينيه) - ٢١٧٦
- تنضيد النقود (في المغالطه لعامه الورد) - ٢١٧٦
- التنقل لمن عليه الفريضه، رساله في - ٢١٧٧
- التنقل وقت الفريضه - ٢١٧٧
- تنقيس الهموم - ٢١٧٧
- تنقاد البيئات المرضيه (للرحله الموهونه الحجازيه) - ٢١٧٧
- التنقيح (في شرح ارجوزه غنيه الطلاب في علم - ٢١٧٧
- تنقيح الابحاث (في التفقات الثلاث) - ٢١٧٧
- تنقيح الابحاث (في العلوم الثلاثه) - ٢١٧٧
- تنقيح الابحاث (في البحث عن الملل الثلاث) - ٢١٧٧
- تنقيح الادله و العلل في ترجمه الملل و النحل - ٢١٧٩
- تنقيح الاصول - ٢١٧٩
- تنقيح الاصول (في الاصول العمليه) - ٢١٧٩
- تنقيح الاصول - ٢١٧٩
- تنقيح البلاغه - ٢١٧٩

٢١٧٩	تنقيح البيان (فى شرح ارشاد الازهان)
٢١٧٩	التنقيح الرابع (من المختصر النافع الذى هو اختصار
٢١٧٩	تنقيح القواعد
٢١٨٠	تنقيح القواعد-تنقيح قواعد الدين المأخوذ من آل
٢١٨٠	تنقيح الكلام (فى شرح شرايع الاسلام)
٢١٨٠	تنقيح المرام
٢١٨٠	تنقيح المسائل (فى معرفه الاصول و الدلائل)
٢١٨٠	تنقيح المسائل
٢١٨٠	تنقيح المطالب
٢١٨٠	تنقيح المطالب المبهمه فى عمل الصور المجتممه
٢١٨٠	تنقيح المقاصد الاصوليه (فى شرح ملخص الفوائد
٢١٨١	تنقيح المقاصد (فى شرح الفرائد)
٢١٨٢	تنقيح المقال (فى طى مسائل كثيره نفيه من الاصول
٢١٨٢	تنقيح المقال فى علم الرجال
٢١٨٢	تنقيح المقاله (فى تحقيق الدلاله)
٢١٨٢	تنقيح مقاله در توضيح رساله
٢١٨٢	تنقيح المناظر (لاولى الابصار و البصاير)
٢١٨٢	التنقيحات (فى شرح التلويحات)
٢١٨٢	التنقيحات
٢١٨٢	التنقيحات الاصوليه
٢١٨٣	التنقيح فى احكام التقليد
٢١٨٣	التنقيح فى اثبات الاجتهاد و التقليد من القرآن
٢١٨٣	تنقيح الاخبار
٢١٨٣	تنقيح البخارى
٢١٨٣	تنقيح جديد
٢١٨٣	تنقيح السبائيه (اصحاب عبد الله بن سبا)

- ٢١٨٣ تنقيد قدامت ويد
- ٢١٨٣ تنقيد الكلام (في احوال شارع الاسلام)
- ٢١٨٣ التنقيد و التنقيح
- ٢١٨٤ تنقيب الخائنين
- ٢١٨٥ تنگ شكر
- ٢١٨٥ التنميقات (في التوقيعات)
- ٢١٨٥ التنوير (في ترجمه رساله آيه التطهير)
- ٢١٨٥ التنوير (في معانى التفسير)
- ٢١٨٥ التنوير
- ٢١٨٥ التنوير في مولد السراج المنير
- ٢١٨٥ تنوير الصدور (في ازاله الظلمه و كسب النور)
- ٢١٨٥ تنوير القلوب
- ٢١٨٥ تنوير المذاهب (في تعليقات المواهب)
- ٢١٨٦ تنوير المرآت (في شرح اسانيد الكافي)
- ٢١٨٦ تنوير المصباح (في شرح تلخيص المفتاح)
- ٢١٨٦ تنوير المطالع
- ٢١٨٦ تنوير المطالع و تبصير المطالع
- ٢١٨٦ تنوير المقباس من تفسير ابن عباس
- ٢١٨٦ التوايين، كتاب
- ٢١٨٦ التوايين، (و عين الورد) كتاب
- ٢١٨٦ تواتر القرآن
- ٢١٨٧ التواريخ
- ٢١٨٨ التواريخ
- ٢١٨٨ التواريخ
- ٢١٨٨ تواريخ الاثمه
- ٢١٨٩ توحيد مالاند

٢١٨٩----- التوحيد-التوحيدته

٢١٨٩----- التوحيد

٢١٨٩----- التوحيد

٢١٨٩----- التوحيد

٢١٩٠----- التوحيد

٢١٩٠----- التوحيد

٢١٩٠----- التوحيد

٢١٩٠----- التوحيد

٢١٩٠----- التوحيد

٢١٩٠----- التوحيد

٢١٩٠----- التوحيد

٢١٩٠----- التوحيد

٢١٩٠----- التوحيد

٢١٩٠----- التوحيد

٢١٩٠----- التوحيد

٢١٩١----- التوحيد

٢١٩١----- التوحيد

٢١٩١----- التوحيد(من كتب الله الاربعه المنزله)

٢١٩١----- التوحيد

٢١٩١----- التوحيد

٢١٩٢----- التوحيد

٢١٩٢----- التوحيد

٢١٩٢----- التوحيد-توحيد المفضل

٢١٩٢----- التوحيد

٢١٩٢----- التوحيد

٢١٩٢----- التوحيد

٢١٩٢----- التوحيد

٢١٩٢----- التوحيد

- ٢١٩٣----- التوحيد
- ٢١٩٣----- توحيد الائمه
- ٢١٩٣----- توحيد استدلالى
- ٢١٩٣----- توحيد اهل التوحيد(فى الجامعه الاسلاميه)
- ٢١٩٣----- توحيد برهانى
- ٢١٩٣----- توحيد رضوى
- ٢١٩٣----- توحيد عبادت
- ٢١٩٣----- التوحيد العرفانى
- ٢١٩٤----- توحيد القرآن
- ٢١٩٤----- توحيد الكلمه بكلمه التوحيد
- ٢١٩٥----- توحيد كمالى
- ٢١٩٥----- التوحيد و الاستطاعه(و الافاعيل و البداء)
- ٢١٩٥----- التوحيد و الامامه
- ٢١٩٥----- التوحيد و الايمان
- ٢١٩٥----- التوحيد و البداء-التوحيد و الاستطاعه
- ٢١٩٥----- التوحيد و حدوث العالم
- ٢١٩٥----- التوحيد و ساير ابوابه
- ٢١٩٥----- التوحيد و الشرك
- ٢١٩٥----- التوحيد و العدل
- ٢١٩٥----- التوحيد و العدل و الامامه
- ٢١٩٦----- التوحيد و العدل
- ٢١٩٦----- التوحيد و العدل
- ٢١٩٦----- توحيد و متعلقات آن
- ٢١٩٦----- التوحيد و المعرفه
- ٢١٩٦----- التوحيد و نفى التحديد
- ٢١٩٦----- التوحيد و نفى التشبيه

٢١٩٦	توحيد،نبوت و امامت
٢١٩٦	توحيدنامه
٢١٩٧	توحيد هوشمندان
٢١٩٧	التوحيديه
٢١٩٨	توضيح الاشكال
٢١٩٨	توضيح الاصول(فى شرح تهذيب الوصول)
٢١٩٨	توضيح الاقوال و الادله(فى شرح الاثنى عشرية)
٢١٩٨	التوضيح الانور(بالحجج الوارده لدفع شبهه)
٢١٩٨	توضيح البيان-تسهيل الاوزان
٢١٩٨	توضيح التذكرة
٢١٩٩	توضيح الحال-رساله فى تزكيه الزاوى
٢١٩٩	توضيح الحروف
٢١٩٩	توضيح الحساب
٢١٩٩	توضيح الخلاصه
٢١٩٩	توضيح خلاصه الحساب
٢١٩٩	توضيح الدلائل(على ترجيح مسائل الرسائل)
٢١٩٩	توضيح الدلائل(فى ترجيح الفضائل)
٢٢٠٠	توضيح الرسائل
٢٢٠٠	توضيح الرشاد فى تاريخ حصر الاجتهاد
٢٢٠٠	توضيح الرشاد(فى شرح الارشاد)
٢٢٠١	توضيح المسائل
٢٢٠١	توضيح المشربين
٢٢٠١	توضيح المشكلات(فى تركيب بعض الآيات و
٢٢٠١	توضيح المشكلات
٢٢٠١	توضيح المطالب
٢٢٠١	توضيح المقاصد(فى وقايح الايام)

- ٢٢٠١ - توضيح المقال
- ٢٢٠٢ - التوفيق (فى الجمع بين الحكمه و الشريعه)
- ٢٢٠٢ - التوفيق للوفاء، كتاب (بعد تصريف) (أو تفريق)
- ٢٢٠٢ - توفيق المتفرقات
- ٢٢٠٢ - التوفيقات الالهيه
- ٢٢٠٢ - التوقف، كتاب
- ٢٢٠٢ - توقيع الامام العسكرى (عليه السلام)
- ٢٢٠٢ - توقيعات التقويم
- ٢٢٠٢ - التوقيعات (الخارج من الناحيه المقدسه)
- ٢٢٠٣ - التوقيعات (الخارج من الناحيه المقدسه)
- ٢٢٠٣ - توقيعات كسرى انوشيروان عادل
- ٢٢٠٣ - توقيف السائل (على دلائل المسائل)
- ٢٢٠٣ - التوكل، كتاب
- ٢٢٠٣ - التولانيه
- ٢٢٠٣ - التولد، كتاب
- ٢٢٠٣ - التولى عن الجائر
- ٢٢٠٤ - تهافت الفلاسفه
- ٢٢٠٤ - التهاني، كتاب
- ٢٢٠٤ - التهاني، كتاب
- ٢٢٠٤ - التهجد
- ٢٢٠٤ - التهجديه
- ٢٢٠٤ - تهديد المكفرين
- ٢٢٠٤ - التهذيب
- ٢٢٠٤ - التهذيب-تهذيب المسترشدين
- ٢٢٠٤ - تهذيب الاحكام
- ٢٢٠٥ - تهذيب الاخلاق

- ۲۲۰۵ - تهذيب الاخلاق
- ۲۲۰۵ - تهذيب الاخلاق
- ۲۲۰۵ - تهذيب الاخلاق
- ۲۲۰۵ - تهذيب الاخلاق
- ۲۲۰۵ - تهذيب الاسلام
- ۲۲۰۵ - تهذيب اصلاح المنطق
- ۲۲۰۶ - تهذيب الانساب (و نهايه الاعقاب)
- ۲۲۰۶ - تهذيب البيان
- ۲۲۰۶ - تهذيب التاريخ
- ۲۲۰۶ - تهذيب التعاليم
- ۲۲۰۶ - تهذيب الخصائل (و تذهيب الفضائل)
- ۲۲۰۶ - تهذيب الشيعة (لاحكام الشريعه)
- ۲۲۰۶ - تهذيب الصرف-الساعتيه
- ۲۲۰۶ - تهذيب الطبع
- ۲۲۰۶ - تهذيب طريق الوصول (الى علم الاصول)-تهذيب
- ۲۲۰۷ - تهذيب العين
- ۲۲۰۷ - تهذيب الفرائد
- ۲۲۰۸ - تهران آزاد
- ۲۲۰۸ - تهران مخوف
- ۲۲۰۸ - التهليليه
- ۲۲۰۸ - تهليليه
- ۲۲۰۸ - التهليليه
- ۲۲۰۸ - التهليليه
- ۲۲۰۸ - التهليليه
- ۲۲۰۸ - تهنيت،مثنوى در
- ۲۲۰۹ - تياترانوش -تآترانوش

- ٢٢٠٩ التّيار
- ٢٢٠٩ التّيار في انساب ملوك الفاجار
- ٢٢٠٩ التياسر
- ٢٢١٠ تيمارستان-دار المجانين
- ٢٢١٠ تيمم
- ٢٢١٠ التيمم، كتاب
- ٢٢١٠ التيمم الاستدلالي
- ٢٢١٠ تيمور نامه-تمر نامه
- ٢٢١٠ التيميه
- ٢٢١١ ث
- ٢٢١١ ثابت نامه
- ٢٢١١ ثابت نامه
- ٢٢١١ الثار في تاريخ خوار
- ٢٢١١ الثارات
- ٢٢١١ الثاقب في المناقب
- ٢٢١١ ثاقب شهاب البرهان (في رجم متبعي القاديان)
- ٢٢١١ الثاقب المسخر على نقض المسخر
- ٢٢١١ ثاقب المناقب
- ٢٢١١ ثاقب المناقب
- ٢٢١٢ ثبات الفوائد (في شرح اشكالات القواعد)
- ٢٢١٣ الثبت المصان-بحر الانساب
- ٢٢١٣ الثبت الموسوي (في اجازة النقي)-ثبت الاثبات
- ٢٢١٣ ثبوت شهادات
- ٢٢١٣ ثبوت الولاية على البكر (البالغ الرشيده في
- ٢٢١٣ ثبوت الهلال (في اول شهر رمضان او اول شوال)
- ٢٢١٣ ثروت ملل

- ٢٢١٣----- ثعبان مبین (لاعداء الدين)
- ٢٢١٣----- ثعلبيه
- ٢٢١٣----- الثغر الباسم (من شعر كشاجم)
- ٢٢١٤----- الثغور الباسمه (فی مناقب السیده فاطمه (عليه السلام)
- ٢٢١٤----- ثقات الرواه
- ٢٢١٤----- الثقات العيون (فی سادس القرون)
- ٢٢١٤----- الثقه، كتاب
- ٢٢١٤----- الثقه (و بيان المراد منه عند علماء الرجال)
- ٢٢١٤----- الثقه بصحه العلم
- ٢٢١٤----- الثقلاء
- ٢٢١٤----- الثقيلين (و التكلم فى تعيين الاكبر منهما)
- ٢٢١٤----- تقوب الشهاب (فى رجم المرتاب)
- ٢٢١٥----- الثلاثه، كتاب
- ٢٢١٦----- الثلاث و الاربع
- ٢٢١٦----- الثلاث و الاربع
- ٢٢١٦----- الثلاث و الاربع
- ٢٢١٦----- ثلاث و اربعون حديثا عن النبى (صلى الله عليه و آله)
- ٢٢١٦----- ثلاثون فصلا
- ٢٢١٧----- الثمرات
- ٢٢١٧----- الثمرات (فى تلخيص العباقيات)
- ٢٢١٧----- ثمرات الاسفار
- ٢٢١٧----- ثمرات الاشجار
- ٢٢١٧----- ثمرات الاعواد
- ٢٢١٧----- ثمرات الاوراق
- ٢٢١٧----- الثمرات الجنيه (من الحديقہ الحسينيه)
- ٢٢١٧----- ثمرات الحيات

- ٢٢١٧ ثمرات العلوم
- ٢٢١٨ ثمرات لباب الالباب(فى الرد على بعض اهل
- ٢٢١٨ ثمرات المطالعہ
- ٢٢١٨ ثمرات النظر(فى علم الاثر)
- ٢٢١٨ الثمره
- ٢٢١٩ ثمره الحياه(و ذخيره الممات)
- ٢٢١٩ ثمره الخلافه
- ٢٢١٩ ثمره الدوحه الحيدريه
- ٢٢١٩ ثمره الساعى
- ٢٢١٩ ثمره الشجره(فى مديح العتره المطهره)
- ٢٢١٩ ثمره الشجره الالهيه
- ٢٢١٩ ثمره الطاعه-اثبات الشفاعه
- ٢٢١٩ الثمره الظاهره(من الشجره الطاهره)
- ٢٢١٩ ثمره العقبى(فى شرح ذخيره الجزاء)
- ٢٢٢٠ ثمره الفوائد
- ٢٢٢٠ ثمره الفؤاد
- ٢٢٢٠ ثمره الفؤاد
- ٢٢٢٠ ثمره الفؤاد
- ٢٢٢٠ ثمره الفؤاد
- ٢٢٢٠ ثمره الفؤاديه
- ٢٢٢٠ ثمره القول بالصحيح و الا عم
- ٢٢٢٠ الثمره المرضيه(فى بعض الرسالات الفارايه)
- ٢٢٢١ ثمره النبوه-الزهره
- ٢٢٢١ الثمينه فى وصف المدينه،رساله
- ٢٢٢١ الثناء العاطر(على اهل بيت الطاهر)
- ٢٢٢١ ثناء المعصومين

- ٢٢٢١ ثناء المعصومين
- ٢٢٢١ الثواب، كتاب
- ٢٢٢١ ثواب الاعمال
- ٢٢٢١ ثواب الاعمال
- ٢٢٢١ ثواب الاعمال
- ٢٢٢٢ ثواب الاعمال
- ٢٢٢٢ ثواب الاعمال
- ٢٢٢٢ ثواب الاعمال
- ٢٢٢٢ ثواب الاعمال
- ٢٢٢٢ ثواب الاعمال
- ٢٢٢٢ ثواب الافطار
- ٢٢٢٢ ثواب انا انزلناه
- ٢٢٢٣ ثواب انا انزلناه
- ٢٢٢٤ ثواب انا انزلناه
- ٢٢٢٤ ثواب انا انزلناه
- ٢٢٢٥ ج
- ٢٢٢٥ جاء الحق
- ٢٢٢٥ جابر و الكيميا
- ٢٢٢٥ جابلسا و جابلقا
- ٢٢٢٥ جارح العينين (في مصيبه مولانا الامام ابى عبد الله
- ٢٢٢٥ جارح نامه سه دفتر
- ٢٢٢٥ جاسوسى چيست
- ٢٢٢٥ جاسوسى و جلوگيرى از آن
- ٢٢٢٥ جاسوسى انگليسى
- ٢٢٢٦ جاليه الكدر (باسماء اصحاب سيد الملايك و
- ٢٢٢٦ جاليه الكرب (باصحاب سيد العجم و العرب)

- جاماسب نامه ۲۲۲۶
- جاماسب نامه ۲۲۲۶
- جام جم ۲۲۲۷
- جام جم ۲۲۲۷
- جام گیتی نما ۲۲۲۸
- الجامع ۲۲۲۸
- الجامع(فی ابواب الحلال و الحرام) ۲۲۲۸
- الجامع(فی ابواب الشریعه) ۲۲۲۸
- الجامع(فی ابواب الفقه) ۲۲۲۸
- الجامع(فی ابواب الکلام) ۲۲۲۸
- الجامع(فی الاحادیث)-جامع البزنطی ۲۲۲۸
- الجامع(فی الاخبار) ۲۲۲۸
- الجامع(فی الاخبار) ۲۲۲۸
- الجامع(فی الاسطرلاب) ۲۲۲۹
- الجامع(فی الاصول و العقاید) ۲۲۲۹
- الجامع(فی الاصول و الفروع و الاخلاق) ۲۲۲۹
- الجامع(فی اعمال شهر رمضان) ۲۲۲۹
- الجامع(فی الامامه) ۲۲۲۹
- الجامع(فی انواع الشرايع) ۲۲۲۹
- الجامع(فی التجويد) ۲۲۲۹
- الجامع(فی ترجمه النافع) ۲۲۲۹
- الجامع(فی الحديث) ۲۲۲۹
- الجامع(فی الحديث) ۲۲۳۱
- الجامع(فی الحديث) ۲۲۳۱
- الجامع(فی الحديث) ۲۲۳۱
- الجامع(فی الحديث) ۲۲۳۱

- الجامع (في الحديث) ----- ٢٢٣١
- الجامع (في الحلال و الحرام) ----- ٢٢٣١
- الجامع (في الطب) ----- ٢٢٣١
- جامع الاحكام (في شرح شرايع الاسلام) ----- ٢٢٣٢
- جامع الاحكام (في مسائل الحلال و الحرام) ----- ٢٢٣٢
- جامع الاحكام و السنن ----- ٢٢٣٢
- جامع الاخبار ----- ٢٢٣٢
- جامع اشتات الرواه و الروايات (عن الائمه) ----- ٢٢٣٣
- جامع الاصول ----- ٢٢٣٣
- جامع الاصول (في شرح رساله الفصول) ----- ٢٢٣٣
- جامع الاصول ----- ٢٢٣٣
- جامع الاصول ----- ٢٢٣٣
- جامع التأويل ----- ٢٢٣٤
- جامع التجارب ----- ٢٢٣٤
- جامع التفسير ----- ٢٢٣٤
- جامع التفسير ----- ٢٢٣٤
- جامع الحكايات ----- ٢٢٣٥
- جامع الحكايات ----- ٢٢٣٥
- جامع الحكمتين ----- ٢٢٣٥
- جامع الحلال و الحرام ----- ٢٢٣٥
- جامع الحواشى ----- ٢٢٣٥
- جامع خواص اسرار القرآن ----- ٢٢٣٥
- جامع الخيرات (في شرح اسرار الصلاه) ----- ٢٢٣٥
- جامع الدرر (في شرح الباب الحادي عشر) ----- ٢٢٣٦
- جامع الدرر ----- ٢٢٣٦
- جامع الدعوات (المنجى من الهلكات) ----- ٢٢٣٦

- ٢٢٣٦ جامع الدقايق ---
- ٢٢٣٧ جامع الدين و الدنيا
- ٢٢٣٧ جامع الرسائل
- ٢٢٣٧ جامع الرسائل
- ٢٢٣٧ جامع رشيدى ---
- ٢٢٣٨ جامع الشتات(فى اجوبه السؤالات)-السؤال و
- ٢٢٣٨ جامع الشتات(فى النوادر و المتفرقات)
- ٢٢٣٨ جامع الشتات
- ٢٢٣٨ جامع الشتات
- ٢٢٣٨ جامع شتات الاخبار
- ٢٢٣٨ جامع الشرايع
- ٢٢٣٨ جامع الشرايع
- ٢٢٣٨ الجامع الشفائيه
- ٢٢٣٨ جامع الشواهد
- ٢٢٣٩ جامع الشواهد
- ٢٢٣٩ الجامع الصغير
- ٢٢٣٩ جامع صفوى
- ٢٢٣٩ جامع الصناعه
- ٢٢٣٩ جامع الطرق
- ٢٢٣٩ جامع العباثر ---
- ٢٢٤٠ الجامع العسكرى ---
- ٢٢٤١ جامع الفوائد(و دافع المعاند)
- ٢٢٤١ جامع الفوائد(فى شرح خطبه القواعد)
- ٢٢٤١ جامع الفوائد
- ٢٢٤١ جامع الفوائد(فى تلخيص القواعد)
- ٢٢٤١ جامع الفوائد

- ٢٢٤١ الجامع الكبير
- ٢٢٤٢ الجامع الكبير
- ٢٢٤٢ الجامع الكبير
- ٢٢٤٣ الجامع المحمدى
- ٢٢٤٣ جامع المسائل
- ٢٢٤٣ جامع المسائل
- ٢٢٤٤ جامع ناصرى
- ٢٢٤٤ جامع نوادر الحج
- ٢٢٤٤ جامع النورين
- ٢٢٤٤ جامع الوجوب
- ٢٢٤٤ جامع الهدايات (و مجمع الكمالات)
- ٢٢٤٤ الجامعه، الرساله
- ٢٢٤٤ الجامعه، الرساله
- ٢٢٤٤ جامعه اخبار الكر
- ٢٢٤٤ الجامعه الاسلاميه (و العقايد القرآنيه)
- ٢٢٤٥ جامعه الاصول
- ٢٢٤٥ الجامعه للحكمتين، الرساله
- ٢٢٤٥ جامعه را بشناسيد
- ٢٢٤٥ جامعه الشتات (فى احكام المواريث و الاموات)
- ٢٢٤٥ جامعه شناسى (يا علم الاجتماع)
- ٢٢٤٥ جامعه الفوائد
- ٢٢٤٦ جان كلام
- ٢٢٤٦ جاودان الصغير:
- ٢٢٤٦ جاودان نامه
- ٢٢٤٦ جاودان نامه
- ٢٢٤٦ جاويدان خرد

٢٢٥١	الجبر و التفويض
٢٢٥١	الجبر و التفويض
٢٢٥١	الجبر و التفويض
٢٢٥١	الجبر و التفويض-الرساله الالهيه
٢٢٥١	الجبر و التفويض
٢٢٥١	الجبر و التفويض
٢٢٥١	الجبر و التفويض
٢٢٥١	الجبر و التفويض
٢٢٥١	الجبر و التفويض
٢٢٥٢	الجبر و التفويض
٢٢٥٢	الجبر و التفويض
٢٢٥٢	الجبر و التفويض
٢٢٥٢	الجبر و التفويض
٢٢٥٢	الجبر و القدر
٢٢٥٣	الجبر و المقابله
٢٢٥٣	جبر و مقابله-هزار مسأله جبر و مقابله
٢٢٥٣	الجبر و المقابله
٢٢٥٣	جبر و مقابله
٢٢٥٣	الجبر و المقابله
٢٢٥٣	جبر و مقابله
٢٢٥٣	جبر و مقابله
٢٢٥٤	الجدري، كتاب
٢٢٥٤	الجدل، كتاب
٢٢٥٤	الجدليه
٢٢٥٤	الجدول-مواليد الاثمه
٢٢٥٤	الجدول

٢٢٥٤	جدول
٢٢٥٤	الجدول
٢٢٥٤	الجدول
٢٢٥٤	الجدول-مختصر طبقات الارث
٢٢٥٥	جدول
٢٢٥٥	الجدول
٢٢٥٥	جدولان
٢٢٥٥	الجديده،كتاب
٢٢٥٥	الجناميه
٢٢٥٥	جذبات راحت
٢٢٥٥	جذبات مذاق
٢٢٥٥	جذبة حيدرى
٢٢٥٥	الجذر الاصم
٢٢٥٦	جذوات
٢٢٥٧	جذوه الحق(و قبسه ضياء الصدق)
٢٢٥٧	الجذوه الزينيه
٢٢٥٧	جذوه التسلام(فى نظم مسائل الكلام)
٢٢٥٧	جذوه الغرام(و مزنه الانسجام)
٢٢٥٧	جرائد سبعة
٢٢٥٧	جرائد البلدان
٢٢٥٧	الجرب
٢٢٥٧	جر الانتقال
٢٢٥٨	جراحی
٢٢٥٨	جرائم الاقلام(فى تحريفات كتب الاعلام)
٢٢٥٨	جر ثقيل
٢٢٥٨	الجرح و التعديل

- ٢٢٥٨ جرم و مجازات
- ٢٢٥٨ جرم و علل آن
- ٢٢٥٨ جریده اصفهان
- ٢٢٥٨ جریده بغداد
- ٢٢٥٨ جریده الزی
- ٢٢٦٠ جریده شیراز
- ٢٢٦٠ جریده طبرستان
- ٢٢٦٠ جریده طرابلس
- ٢٢٦٠ جریده نیسابوری
- ٢٢٦٠ الجزاف من كلام الكشاف
- ٢٢٦١ جزء فی دعاء السر
- ٢٢٦١ جزء فی طرق الحدیث (انّ لله تسعه و تسعین)
- ٢٢٦١ جزء فی غرائب الحدیث
- ٢٢٦١ جزء فی فضائل اهل البيت (علیه السلام)
- ٢٢٦١ جزء فی فضائل الصلوات علی النبی (علیه السلام)
- ٢٢٦١ جزء فی فضائل علی (علیه السلام)
- ٢٢٦١ جزء فی فضائل علی (علیه السلام)
- ٢٢٦١ جزء فی فضل سوره الاخلاص
- ٢٢٦١ الجزء الاشرف من المستطرف
- ٢٢٦٢ جزء فی محن الاولیاء
- ٢٢٦٢ الجزء، کتاب (الكبير)
- ٢٢٦٢ الجزء، کتاب (الصغير)
- ٢٢٦٢ الجزء کتاب
- ٢٢٦٢ الجزء، کتاب
- ٢٢٦٢ الجزء الذي لا يتجزى
- ٢٢٦٢ الجزء الذي لا يتجزى

- ٢٢٤٢ الجزء الذى لا يتجزى
- ٢٢٤٣ الجزء الذى لا يتجزى
- ٢٢٤٣ الجزء الذى لا يتجزى
- ٢٢٤٣ جزائر
- ٢٢٤٣ الجزم لفصل ابن حزم
- ٢٢٤٣ الجزيه (و احكامها)،رساله
- ٢٢٤٣ الجزيه،رساله
- ٢٢٤٣ الجزيه،كتاب
- ٢٢٤٣ الجزيه،كتاب
- ٢٢٤٣ الجزيه و الخراج،كتاب
- ٢٢٤٤ الجزيره الخضراء
- ٢٢٤٤ الجزيره الخضراء
- ٢٢٤٤ جزيله المعانى-الدر الثمين
- ٢٢٤٤ جستجو در احوال و آثار شيخ فريد الدين عطار
- ٢٢٤٤ الجعاله،رساله
- ٢٢٤٤ الجعال النبال
- ٢٢٤٤ الجعبه
- ٢٢٤٤ الجعبه الغاليه (و الجنه الغاليه)
- ٢٢٤٤ جعفر خان از فرنگ آمده
- ٢٢٤٤ جعفر الصادق (عليه السلام)،رساله
- ٢٢٤٤ جعفرية
- ٢٢٤٤ الجعفرية (فى المسائل الحسابيه)
- ٢٢٤٤ الجعفرية (فى فقه اهل البيت)
- ٢٢٤٤ الجعفرية (فى الصلاه)
- ٢٢٤٤ جعفرية
- ٢٢٤٤ الجعفریات

- ٢٢٦٦ الجغريات---
- ٢٢٦٧ جغرافیای تاریخی ایران
- ٢٢٦٧ جغرافیای تاریخی
- ٢٢٦٧ جغرافیای تاریخی مفصل غرب ایران
- ٢٢٦٧ جغرافیای تبریز---
- ٢٢٦٨ جغرافیای نظامی افغانستان
- ٢٢٦٨ جغرافیای نظامی ایران
- ٢٢٦٨ جغرافیای نظامی ایران
- ٢٢٦٨ جغرافیای نظامی بین النهرین
- ٢٢٦٨ الجفر
- ٢٢٦٨ جفر
- ٢٢٦٨ جفر
- ٢٢٦٨ جفر
- ٢٢٦٨ الجفر---
- ٢٢٦٩ الجفر النصیری
- ٢٢٦٩ جلاء الابصار(فی متون الاخبار)
- ٢٢٦٩ جلاء الابصار(فی آداب الادعیه و الاذکار)
- ٢٢٦٩ جلاء الادهان(و جلاء الاحزان)-تفسیر گازر
- ٢٢٦٩ جلاء الافهام
- ٢٢٦٩ جلاء الایمان(فی ترجمه اعمال شهر رمضان)
- ٢٢٦٩ جلاء البصر فی قصص آدم ابی البشر
- ٢٢٦٩ جلاء الحزن
- ٢٢٦٩ جلاء الجلالین
- ٢٢٦٩ جلاء الشبهات
- ٢٢٧٠ جلاء صداء الشک
- ٢٢٧٠ جلاء الضمائر(و ازاله الحیره عن الحائر)

- ٢٢٧٠ جلاء الضمير (في حل مشكلات آيه التطهير)
- ٢٢٧٠ جلاء العين (في الاوقات المخصوصه بزياره
- ٢٢٧٠ جلاء العينين
- ٢٢٧٠ جلاء العيون
- ٢٢٧٠ جلاء العيون
- ٢٢٧٢ جلاء العيون
- ٢٢٧٢ جلاء العيون -القول السديد
- ٢٢٧٢ جلاء القلوب
- ٢٢٧٢ جلاء القلوب-جلاء العيون (فيض كاشاني)
- ٢٢٧٢ الجلايه و الجماليه (في بيان الصفات الثبوتيه و
- ٢٢٧٢ الجلايه،الرساله
- ٢٢٧٢ الرساله الجلايه
- ٢٢٧٣ جليس الحاضر (و انيس المسافر)-كشكول
- ٢٢٧٣ الجليس الصالح الكافي (و الانيس الناصح
- ٢٢٧٤ الجماهر (في تحقيق الجواهر)
- ٢٢٧٤ جماهير القبائل
- ٢٢٧٤ مجمه نامه
- ٢٢٧٤ الجمرات
- ٢٢٧٤ الجمره
- ٢٢٧٤ جمره الفواد ل زاد يوم المعاد
- ٢٢٧٤ جمشيدنامه
- ٢٢٧٤ جمشيد و خورشيد
- ٢٢٧٥ جمشيد و خورشيد
- ٢٢٧٥ الجمع،كتاب
- ٢٢٧٥ الجمع و التثنيه في القرآن
- ٢٢٧٥ الجمع و التفريق

- ٢٢٧٥ الجمع و التنبيه
- ٢٢٧٥ الجمع و التوفيق بين الحكمه و الشريعه-التوفيق
- ٢٢٧٥ الجمع و التوفيق بين رأيى الحكيمين-حدوث العالم
- ٢٢٧٥ الجمع و التوفيق بين قولى النبى(صلى الله عليه و آله)و الوصى
- ٢٢٧٧ الجمع بين احاديث باب الزيادات من التهذيب
- ٢٢٧٧ الجمع بين الاخبار المتعارضه
- ٢٢٧٧ الجمع بين رأيى الحكيمين(افلاطون و ارسطو)
- ٢٢٧٧ الجمع بين الشريفتين-الجمع بين الفاطميتين
- ٢٢٧٧ الجمع بين العروض الفارسى و العربى
- ٢٢٧٧ الجمع بين الفاطميتين
- ٢٢٧٧ الجمع بين الفاطميتين
- ٢٢٧٨ الجمع بين الفاطميتين
- ٢٢٧٨ الجمع بين الفاطميتين
- ٢٢٧٨ الجمع بين الفاطميتين
- ٢٢٧٨ الجمع بين الفاطميتين
- ٢٢٧٨ الجمع بين الفاطميتين
- ٢٢٧٨ الجمع بين الفاطميتين
- ٢٢٧٩ جمع الجوامع
- ٢٢٧٩ جمع الجوامع(فى شرح المختصر النافع)
- ٢٢٨٠ الجمل، كتاب
- ٢٢٨٠ الجمل، كتاب
- ٢٢٨٠ الجمل(الكبير)
- ٢٢٨٠ الجمل(الصغير)
- ٢٢٨٠ الجمل، كتاب
- ٢٢٨٠ الجمل، كتاب
- ٢٢٨٠ الجمل، كتاب
- ٢٢٨٠ الجمل، كتاب

- ٢٢٨٠ الجمل، كتاب
- ٢٢٨٠ الجمل، كتاب
- ٢٢٨٠ الجمل، كتاب
- ٢٢٨١ الجمل، كتاب
- ٢٢٨٢ جمل العلم و العمل-جمل العقائد
- ٢٢٨٢ جمل الغرائب
- ٢٢٨٢ جمل الفرائض
- ٢٢٨٢ جمل مصالح النفس و الابدان
- ٢٢٨٢ جمل المعاني-قاطيقورياس
- ٢٢٨٢ جمل الموسيقى، كتاب فى
- ٢٢٨٢ الجمل و العقود
- ٢٢٨٢ الجمليه
- ٢٢٨٢ الجموع و المصادر
- ٢٢٨٣ الجمهوره-جمهوره اللغه
- ٢٢٨٣ الجمهوره(فى النسب)-جمهوره النسب
- ٢٢٨٣ الجمهوره
- ٢٢٨٣ جمهوره الجمهوره
- ٢٢٨٣ جمهورى أمريكا-تاريخ جمهورى أمريكا
- ٢٢٨٣ الجمهورويه،الرساله
- ٢٢٨٣ جميع نجوم البيان(فى وقوف القرآن)
- ٢٢٨٣ الجنّ و حال وجودهم، كتاب فى
- ٢٢٨٣ الجن، كتاب
- ٢٢٨٥ جنّ در حمام سنگلج
- ٢٢٨٥ جن و جان
- ٢٢٨٥ جنى الجنّتين(فى ذكر ولد العسكريين ع)
- ٢٢٨٥ جنى الجنّتين(فى تحقيق المرفق و الكعبين)

- ٢٢٨٥ الجناز، كتاب
- ٢٢٨٥ الجناز، كتاب
- ٢٢٨٥ الجناز، كتاب
- ٢٢٨٥ الجناز، كتاب
- ٢٢٨٥ الجناز، رساله
- ٢٢٨٥ الجناز، كتاب
- ٢٢٨٦ الجناز، كتاب
- ٢٢٨٦ الجناز، كتاب
- ٢٢٨٦ الجناز، كتاب
- ٢٢٨٦ الجناز، كتاب
- ٢٢٨٦ الجناز، كتاب
- ٢٢٨٦ الجناز، كتاب (كبير)
- ٢٢٨٦ الجناز، كتاب (مختصر)
- ٢٢٨٦ الجناز
- ٢٢٨٧ جنات الخلد
- ٢٢٨٧ جنات الخلود
- ٢٢٨٧ جنات الرضويه في فقه الاماميه
- ٢٢٨٧ جنّات عدن (في حل مسائل من الفنون الثمانيه)
- ٢٢٨٧ جنّات عدن
- ٢٢٨٧ جنات الفردوس
- ٢٢٨٧ جنات النعيم (في احوال سيدنا الشريف)
- ٢٢٨٧ جنات الوصال
- ٢٢٨٨ جنات الوصال
- ٢٢٨٨ جنات الوصال
- ٢٢٨٨ جناح الناهض (الي تعلّم الفرائض)
- ٢٢٨٨ جناح النجاج-بغيه الاديب

٢٢٨٨	جناح النجاح(فى شرح دعاء الصباح)
٢٢٨٨	جناس الاجناس---
٢٢٨٩	جنايات روس و انگليس در ايران
٢٢٨٩	جنه الاثمار
٢٢٨٩	جنه الاخيار---
٢٢٩٠	جنت عدن
٢٢٩٠	جنه الله الواقيه
٢٢٩٠	جنه المأوى(فيمن فاز بقاء الحجه و معجزاته فى
٢٢٩٠	جنه المأوى(فى الارشاد الى التقوى)
٢٢٩٠	جنه المأوى
٢٢٩٠	جته الملوک(فى السير و السلوك)
٢٢٩٠	جنه التار
٢٢٩٠	جنه الناظر و جته المناظر
٢٢٩٠	جنه النعيم(و العيش السليم فى احوال سيدنا
٢٢٩١	جنه النعيم(و الضراط المستقيم)
٢٢٩١	جنه النعيم(فى معرفه ذات البارى)
٢٢٩١	جنه النعيم(فى معراج النبى ص)
٢٢٩١	جنه النفوس
٢٢٩١	الجنه الواقيه و الجنه الباقيه
٢٢٩١	جته واقيه و جته باقيه
٢٢٩١	جنت واقيه
٢٢٩١	الجنه الواقيه(فى رد المقدمه و تزييف الرساله)
٢٢٩٣	جنت و جهنم
٢٢٩٣	الجته الوقيه(فى احكام التقيه)
٢٢٩٣	جنت و نار
٢٢٩٣	جنت و نار

- جَنَّت و نار - - - - - ٢٢٩٣
- الجنه و النار - - - - - ٢٢٩٣
- جنگ - - - - - ٢٢٩٤
- جنگ - - - - - ٢٢٩٤
- جنگ - - - - - ٢٢٩٤
- جنگ استقلال تركيه - - - - - ٢٢٩٤
- جنگ شاپور ذو الاكتاب و امپراتور روم - - - - - ٢٢٩٥
- جنگ شاه اسماعيل و شيبك ازبک - - - - - ٢٢٩٥
- جنگ صفين - - - - - ٢٢٩٥
- جنگ عقايد - - - - - ٢٢٩٥
- جنگ فيلان - - - - - ٢٢٩٥
- جنگ فرانسه و آلمان - - - - - ٢٢٩٥
- جنگ قندهار - - - - - ٢٢٩٥
- الجنيدى، رساله - - - - - ٢٢٩٦
- الجواب-اخساً - - - - - ٢٢٩٦
- الجواب الباهر - - - - - ٢٢٩٦
- جواب الاعتراض (على اقدم سيد الشهداء(عليه السلام) - - - - - ٢٢٩٧
- جواب إعتراض - - - - - ٢٢٩٧
- جواب اعتراض - - - - - ٢٢٩٧
- الجواب بالصواب فى حكم طعام اهل الكتاب - - - - - ٢٢٩٨
- جواب بعض الاخوان - - - - - ٢٢٩٨
- جواب بعض الاسماعيليه-جواب بعض الناس - - - - - ٢٢٩٨
- جواب بعض الاشراف - - - - - ٢٢٩٨
- جواب بعض العامة - - - - - ٢٢٩٨
- جواب بعض المعتزله(فى ان الامامه لا تكون الا - - - - - ٢٢٩٨
- جواب بعض الناس - - - - - ٢٢٩٨

- ٢٢٩٩ جواب الرساله الخوارزميه(فى ابطال العدد فى
- ٢٢٩٩ جواب رساله زن امروزه
- ٢٢٩٩ جواب رساله زن و آزادى
- ٢٢٩٩ جواب رساله اللغزیه البهائيه
- ٢٢٩٩ جواب رساله المكاتب
- ٢٢٩٩ جواب رساله وردت فى شهر رمضان
- ٢٢٩٩ جواب الملا رشيد(به سؤال از وجود پیغمبر
- ٢٢٩٩ جواب سؤال احد السمنائين(که از ظاهر و تأویل
- ٢٣٠٠ جواب سؤال احد علماء الشام(که از چشم زدن و
- ٢٣٠٠ جواب سؤال السيد احمد
- ٢٣٠١ جواب السؤال عن التولى عن الجائر
- ٢٣٠١ جواب السؤال عن حكمه النسخ فى الاحكام
- ٢٣٠١ جواب السؤال عن عرس القاسم بن الحسن(عليه السلام)
- ٢٣٠١ جواب السؤال عن العقل
- ٢٣٠١ جواب السؤال من علماء الشيعة
- ٢٣٠١ جواب السؤال عن المدرسه التى لم يعلم بانيتها
- ٢٣٠١ جواب السؤال عن المدرسه التى لم يعلم بانيتها
- ٢٣٠٢ جواب شبهات رشيد الدين
- ٢٣٠٢ جواب شبهه ابن كمونه
- ٢٣٠٢ جواب شبهه ابى سعيد ابى الخير
- ٢٣٠٢ جواب شرر
- ٢٣٠٢ جواب الشيخ على بن عبد الله(عن مراتب الوجود
- ٢٣٠٢ جواب الشيخ محمد بن عبد القادر الهلالى الوهاى
- ٢٣٠٢ جواب العائب فى مسأله طلاق العائب
- ٢٣٠٢ جواب المولى قاسم(عن وجه ضم الهاء من قوله
- ٢٣٠٢ جواب الكتاب الوارد من حمص

- ٢٣٠٣ جواب الكتاب الوارد من حيدرآباد الهند
- ٢٣٠٣ جواب الكتاب الوارد من ماوراء التهر
- ٢٣٠٣ جواب الكتاب الوارد مقما وراء النهر
- ٢٣٠٤ جواب مسائل اختلاف الاخبار
- ٢٣٠٤ جواب مسائل احد رجال جبل عامل
- ٢٣٠٤ جواب المسائل الرابع الفارسيه
- ٢٣٠٤ جواب مسائل السيد اسماعيل
- ٢٣٠٤ جواب مسائل الميرزا باقر الطبيب البهبهاني
- ٢٣٠٤ جواب المسائل الثلاث
- ٢٣٠٤ جواب المسائل الثلاث
- ٢٣٠٤ جواب المسائل الثلاث
- ٢٣٠٤ جواب المسائل الميرزا حسن بن امان الله
- ٢٣٠٥ جواب المسائل مير محمد حسن وزير
- ٢٣٠٥ جواب مسائل السيد حسين
- ٢٣٠٥ جواب مسائل المولى حسين الكرمانى
- ٢٣٠٥ جواب المسائل الخمس
- ٢٣٠٥ جواب مسائل محمد رحيم خان
- ٢٣٠٥ جواب مسائل ميرزا محمد شفيح المازندراني
- ٢٣٠٥ جواب مسائل المولى صالح
- ٢٣٠٥ جواب مسائل الشيخ عبد الامام الاحسائي
- ٢٣٠٥ جواب مسائل الحاج عبد المطلب
- ٢٣٠٦ جواب مسائل المولى عبد الوهاب اللاهيجى
- ٢٣٠٦ جواب المسائل العشر
- ٢٣٠٦ جواب مسائل المولى على
- ٢٣٠٧ جواب مسائل السيد على
- ٢٣٠٧ جواب مسائل السيد على البهبهاني

- ٢٣٠٧ ----- جواب مسائل ميرزا على اشرف
- ٢٣٠٧ ----- جواب مسائل فتحعلي شاه---
- ٢٣٠٨ ----- جواب مسأله طعام اهل الكتاب---
- ٢٣٠٩ ----- جواب الملاحده -
- ٢٣٠٩ ----- جواب الملاحده(فى قدم العالم) ..
- ٢٣٠٩ ----- جواب من انكر على السيد محمد بن فلاح ..
- ٢٣٠٩ ----- جواب منته الكلام ..
- ٢٣٠٩ ----- جواب منكر وجود صاحب الزمان ع ..
- ٢٣٠٩ ----- جواب الغلامه الشيخ مهدي الخالصي ..
- ٢٣٠٩ ----- جواب الشيخ ناصر ---
- ٢٣١٠ ----- جوابات ابي جعفر القمي ..
- ٢٣١٠ ----- جوابات ابي جعفر محمد بن الحسين اللّيثي ..
- ٢٣١٠ ----- جوابات ابي الحسن الحضيني ..
- ٢٣١٠ ----- جوابات السيد ابي الحسن النيشابورى ..
- ٢٣١٠ ----- جوابات السيد ابي الحسن(بن الميرزا محمد ..
- ٢٣١٠ ----- جوابات ابي ريحان البيروني ..
- ٢٣١٠ ----- جوابات ابي سعيد ابي الخير ..
- ٢٣١٠ ----- جوابات الامير عبد الله ..
- ٢٣١٠ ----- جوابات ابو الفتح(محمد بن على بن عثمان ..
- ٢٣١١ ----- جوابات السيد ابي القاسم ..
- ٢٣١١ ----- جوابات ابي اللّيث الاوانى ---
- ٢٣١٢ ----- جوابات الشيخ احمد(بن الحاج محمد جعفر ..
- ٢٣١٢ ----- جوابات الشيخ احمد(بن الشيخ حسن الدمستاني) ..
- ٢٣١٢ ----- جوابات الشيخ احمد بن صالح بن طوق القطيفي ..
- ٢٣١٢ ----- جوابات الشيخ احمد بن محمد الصيمرى ..
- ٢٣١٢ ----- جوابات السيد احمد بن مطلب الحويزى ---

- ٢٣١٣ جوابات بعض الناس
- ٢٣١٣ جوابات بنى عرقل
- ٢٣١٣ جوابات بهمن يار
- ٢٣١٣ جوابات ثلاث مسائل
- ٢٣١٤ جوابات سبكتكين
- ٢٣١٤ جوابات ستين مسأله
- ٢٣١٤ جوابات سلاز (بن عبد العزيز الديلمي)
- ٢٣١٤ جوابات السماكى
- ٢٣١٤ جوابات المولى محمد سميع الصوفى
- ٢٣١٥ جوابات على بن ابى القاسم (الاسترابادى)
- ٢٣١٥ جوابات المولى على بن جمشيد التورى (١٢٤٦)
- ٢٣١٥ جوابات السيد زين الدين على (بن الحسن)
- ٢٣١٥ جوابات على بن نصر العبد جانى
- ٢٣١٥ جوابات الشيخ عمران بن الحسن السنوى
- ٢٣١٥ جوابات الفارقيين
- ٢٣١٥ جوابات الفارقيين
- ٢٣١٦ جوابات الشيخ مسعود بن على الصوابى
- ٢٣١٦ جوابات معز الدوله
- ٢٣١٦ جوابات مقاتل (بن عبد الرحمان)
- ٢٣١٦ جوابات الفاضل المقداد
- ٢٣١٦ جوابات الشيخ مهدى (الدجيلى)
- ٢٣١٦ جوابات الشيخ ناصر
- ٢٣١٧ جوابات المسائل البادرثيات
- ٢٣١٧ جوابات المسائل البحرانيات الاولى
- ٢٣١٧ جوابات المسائل البحرانيات الثانيه
- ٢٣١٧ جوابات المسائل البحرانيه (يا بحرته)

- ٢٣١٧ ----- جوابات المسائل البحرانيات-----
- ٢٣١٨ ----- جوابات مسائل شاگرد شهيد ثانی-----
- ٢٣١٨ ----- جوابات المسائل في التوحيد-----
- ٢٣١٨ ----- جوابات المسائل الثلاث-----
- ٢٣١٨ ----- جوابات المسائل الجبليته-----
- ٢٣١٩ ----- جوابات المسائل الحلبيه-----
- ٢٣١٩ ----- جوابات المسائل الحلتيه-----
- ٢٣١٩ ----- جوابات المسائل الحلتيه-----
- ٢٣١٩ ----- جوابات المسائل الحيدر آباديه-----
- ٢٣١٩ ----- جوابات المسائل الخراسانيه-----
- ٢٣١٩ ----- جوابات المسائل الخراسانيه-----
- ٢٣١٩ ----- جوابات المسائل الخشثيه-----
- ٢٣١٩ ----- جوابات المسائل الخوارزميه-----
- ٢٣١٩ ----- جوابات المسائل الخوانساريه-----
- ٢٣١٩ ----- جوابات المسائل الخويثيه-----
- ٢٣٢٠ ----- جوابات المسائل الدعائيه-----
- ٢٣٢٠ ----- جوابات المسائل الدمشقيه(الفقيهيه)-----
- ٢٣٢٠ ----- جوابات المسائل الدورقيه-----
- ٢٣٢٠ ----- جوابات المسائل الديلميه-----
- ٢٣٢١ ----- جوابات المسائل الروميات-----
- ٢٣٢١ ----- جوابات المسائل-----
- ٢٣٢١ ----- جوابات المسائل السروييه-----
- ٢٣٢١ ----- جوابات المسائل السلاريه-----
- ٢٣٢١ ----- جوابات المسائل السيوريه-----
- ٢٣٢٢ ----- جوابات المسائل الشيرازيه-----
- ٢٣٢٢ ----- جوابات المسائل الصاغانيات-الصاغانيات-----

٢٣٢٢	جواب المسائل الصيداويه
٢٣٢٢	جوابات المسائل الصيداويه
٢٣٢٢	جوابات المسائل الطبريه
٢٣٢٢	جوابات المسائل الطبريه
٢٣٢٣	جوابات المسائل العكبريه
٢٣٢٣	جوابات المسائل العويصه
٢٣٢٣	جوابات المسائل الفخريه
٢٣٢٤	جوابات المسائل القونويه
٢٣٢٥	جوابات المسائل المدنيات الاولى
٢٣٢٥	جوابات المسائل المدنيات الثانيه
٢٣٢٥	جوابات المسائل المدنيات الثالثه
٢٣٢٥	جوابات مسائل مرشدآباد
٢٣٢٥	جوابات مسائل مرشدآباد
٢٣٢٥	جوابات المسائل المصريات
٢٣٢٥	جوابات المسائل المصريات(الوارده من
٢٣٢٥	جوابات المسائل المصريات الاولى
٢٣٢٥	جوابات المسائل المصريات الثانيه
٢٣٢٥	جوابات المسائل المصريه
٢٣٢٦	جوابات المسائل المطلبيات
٢٣٢٦	جوابات المسائل المقداديه
٢٣٢٦	جوابات المسائل المنتزعه
٢٣٢٦	جوابات المسائل الموصليات الاولى
٢٣٢٦	جوابات المسائل الموصليات الثانيه
٢٣٢٦	جوابات المسائل الموصليات الثالثه
٢٣٢٦	جوابات المسائل الموصليات(فى العدد و
٢٣٢٦	جوابات المسائل المنتجه(يا المنتخه)

- ٢٣٢٦ جوابات المسائل المهتائيه الاولى
- ٢٣٢٦ جوابات المسائل المهتائيه الثانيه
- ٢٣٢٧ جوابات المسائل الميفارقيات
- ٢٣٢٨ جوابات مسائل الميرزا محمد على القاضى
- ٢٣٢٨ جوابات المسائل الناصريه
- ٢٣٢٩ جواز الاتكال على قول النساء(فى انتفاء موانع
- ٢٣٢٩ جواز اخذ الاجره على الواجبات(و صحه الاجاره
- ٢٣٢٩ جواز استماع صوت الاجنبيه(مع الامن من الفتنة)
- ٢٣٢٩ جواز اقامه الحدود للفقهاء فى الغيبه-وجوب اقامه
- ٢٣٢٩ جواز اكل الصيد للمحرم عند الضروره
- ٢٣٢٩ جواز اكل المختلط بالحرام غير المحصور
- ٢٣٢٩ جواز امامه الفاسق عند نفسه
- ٢٣٣٠ جواز امتناع الزوجه عن الاستمتاع قبل قبض المهر
- ٢٣٣٠ جواز امر الامر مع علمه بانتفاء الشرط
- ٢٣٣٠ جواز البقاء على تقليد الميت-تقليد الاموات
- ٢٣٣٠ جواز تصرف المالك فى ملكه(مع لزوم اضرار
- ٢٣٣٠ جواز التطيب بالزباد
- ٢٣٣٠ جواز التقليد
- ٢٣٣٠ جواز التقليد
- ٢٣٣٠ جواز التقليد
- ٢٣٣٢ جواز الحكومه الشرعيه(للمقلد مع عدم وجود
- ٢٣٣٢ جواز الحكومه الشرعيه(لغير المجتهد عند تعدد
- ٢٣٣٢ جواز رد الشمس
- ٢٣٣٢ جواز السفر للافطار(فى شهر رمضان من وجوه)
- ٢٣٣٢ جواز الصلاه جنب الشباك(المحاذى لقبير
- ٢٣٣٢ جواز الصلاه فى المحمول النجس

- ٢٣٣٢ جواز العزاء (لسيد الشهداء ع) -
- ٢٣٣٢ جواز العمل بالظنون (في احكام الله تعالى) -
- ٢٣٣٢ جواز العمل بكتب الفقهاء -
- ٢٣٣٣ جواز الفائته في وقت الحاضره -
- ٢٣٣٣ جواز الفائته في وقت الحاضره -
- ٢٣٣٣ جواز لعن يزيد -
- ٢٣٣٣ جواز نقل الموتى -
- ٢٣٣٤ جوامع الآداب -
- ٢٣٣٤ جوامع الاحكام - جوامع احكام النجوم -
- ٢٣٣٤ جوامع الادويه -
- ٢٣٣٤ جوامع الاسرار (في معراج رسول المختار) -
- ٢٣٣٤ جوامع احوال الائمه المعصومين -
- ٢٣٣٤ جوامع اصلاح المنطق -
- ٢٣٣٤ جوامع الاصول - جوامع الكلم -
- ٢٣٣٤ جوامع الاصول -
- ٢٣٣٥ جوامع الاصول -
- ٢٣٣٦ جوامع الحكايات و لوامع الروايات -
- ٢٣٣٦ جوامع الحكم و عوالم العلم و الأمم -
- ٢٣٣٦ جوامع الخيرات (في تفسير الآيات) -
- ٢٣٣٦ جوامع الدلائل و الاصول (في امامه آل الرسول) -
- ٢٣٣٦ جوامع الرسائل -
- ٢٣٣٦ جوامع السعادات (في فنون الدعوات) -
- ٢٣٣٦ جوامع السياسه -
- ٢٣٣٦ جوامع الشتات (في ما برز من العلامه الانصاري -
- ٢٣٣٧ جوامع العبادات -
- ٢٣٣٧ جوامع العلاج -

- ٢٣٣٧ جوامع العلم---
- ٢٣٣٨ جوامع الكلام
- ٢٣٣٨ جوامع الكلام (فى شرح قواعد الاحكام)
- ٢٣٣٨ جوامع الكلام فى دعائم الاسلام---
- ٢٣٣٩ الجواهر
- ٢٣٣٩ الجواهر
- ٢٣٣٩ الجواهر، كتاب
- ٢٣٣٩ الجواهر و الاحجار
- ٢٣٣٩ الجواهر و الدرر (فى سيره سيد البشر)
- ٢٣٣٩ الجواهر و العقود (فى نظم الوزير داود)
- ٢٣٣٩ جواهر الآثار و جواز الابرار
- ٢٣٣٩ جواهر الاخبار
- ٢٣٣٩ جواهر الاخبار
- ٢٣٤٠ جواهر الاخبار
- ٢٣٤٠ جواهر الاخبار
- ٢٣٤٠ جواهر الاخبار (و ظرائف الآثار)
- ٢٣٤٠ جواهر الاخبار
- ٢٣٤٠ جواهر الاخبار (و معتقد الاخبار)
- ٢٣٤٠ جواهر الاخبار
- ٢٣٤٠ جواهر الاخلاق (و ضياء الاشرار)
- ٢٣٤٠ جواهر الادب (و الانشاء)
- ٢٣٤٠ جواهر الادراج (و زواهر الابراج)
- ٢٣٤٢ جواهر الادراك
- ٢٣٤٢ جواهر الارشاد
- ٢٣٤٢ جواهر الاسرار
- ٢٣٤٢ جواهر الاسرار

- ٢٣٤٢ جواهر الاسرار
- ٢٣٤٢ جواهر الاسرار و زواهر الانوار
- ٢٣٤٢ جواهر الاسرار
- ٢٣٤٣ جواهر الافكار
- ٢٣٤٣ جواهر الالسنه
- ٢٣٤٣ جواهر الالفاظ-كتاب الالفاظ
- ٢٣٤٣ جواهر الالفاظ و ذخاير الحفظا
- ٢٣٤٣ جواهر الايقان-جواهر ايقان و سرمايه ايمان
- ٢٣٤٣ جواهر الايمان
- ٢٣٤٣ جواهر الايمان(فى ترجمه تفسير القرآن)
- ٢٣٤٣ جواهر الايمان
- ٢٣٤٤ جواهر البحرين فى احكام الثقليين
- ٢٣٤٤ جواهر البركات(فى احكام الاموات)
- ٢٣٤٤ الجواهر البهيه
- ٢٣٤٤ جواهر البيان
- ٢٣٤٤ جواهر بى بها
- ٢٣٤٤ جواهر التشريح
- ٢٣٤٤ جواهر التفسير لتحفه الامير-العروس
- ٢٣٤٤ جواهر التواريخ
- ٢٣٤٤ جواهر الجمل فى النحو-الجواهر فى النحو
- ٢٣٤٥ جواهر الحكم
- ٢٣٤٥ جواهر الحكم و درر الكلم
- ٢٣٤٥ جواهر الحكمة ناصرى
- ٢٣٤٥ جواهر خانه
- ٢٣٤٥ جواهر خمس
- ٢٣٤٥ جواهر ذات

- ٢٣٤٦ الجواهر العقلية
- ٢٣٤٦ جواهر العقود
- ٢٣٤٦ جواهر العقول (فى شرح فرائد الاصول)
- ٢٣٤٦ جواهر العقول (فى تقرير قواعد الاصول)
- ٢٣٤٦ جواهر العقول (فى مناظره الفار و السنور)
- ٢٣٤٦ جواهر العلاج-پاتالوژى
- ٢٣٤٦ جواهر العلم
- ٢٣٤٦ الجواهر العليه (فى الكلمات العلويه)
- ٢٣٤٧ جواهر العيون
- ٢٣٤٧ الجواهر الغوالى (فى شرح عوالى اللآلى)
- ٢٣٤٧ جواهر الفرائض
- ٢٣٤٨ جواهر الكلام (فى شرح شرايع الاسلام)
- ٢٣٤٨ جواهر الكلام (فى سوانح الايام)
- ٢٣٤٨ جواهر الكلام (فى شرح مقدمه الكلام)
- ٢٣٤٨ جواهر الكلام (فى اصول عقايد الاسلام)
- ٢٣٤٨ جواهر الكلام
- ٢٣٤٨ جواهر الكلام (فى الحكم و الاحكام من قصه سيد
- ٢٣٤٨ جواهر الكلم
- ٢٣٤٩ جواهر مخزون
- ٢٣٤٩ جواهر المسائل
- ٢٣٤٩ جواهر المصائب
- ٢٣٤٩ الجواهر المضيئه
- ٢٣٤٩ جواهر المطالب (فى فضائل امير المؤمنين على بن
- ٢٣٤٩ جواهر المطالب (فى فضائل على بن ابى طالب)
- ٢٣٤٩ جواهر المطالب (فى مناقب الامام ابى الحسن
- ٢٣٤٩ جواهر المعادن (فى تفسير المفردات القرآنيه)

- ٢٣٥٠ جواهر المعارف
- ٢٣٥٠ جواهر المقال (في فضائل الأهل)
- ٢٣٥٠ جواهر المقال
- ٢٣٥٠ الجواهر المقطّعه
- ٢٣٥٠ جواهر مكنونه
- ٢٣٥٠ جواهر مكنونه - لآلى مخزونه
- ٢٣٥٠ الجواهر المنثوره (في الادعيه المأثوره)
- ٢٣٥٠ جواهر منظومات
- ٢٣٥٠ جواهر نامه
- ٢٣٥١ جواهر نامه
- ٢٣٥١ جواهر نامه
- ٢٣٥١ جواهر نامه
- ٢٣٥١ جواهر نامه
- ٢٣٥١ جواهر نامه
- ٢٣٥١ جواهر نامه
- ٢٣٥١ جواهر النحو
- ٢٣٥٢ جوشن داود
- ٢٣٥٢ الجوشن الصغير
- ٢٣٥٢ الجوشن الكبير
- ٢٣٥٢ جونه الماشطه
- ٢٣٥٢ الجوهر، كتاب
- ٢٣٥٢ الجوهر، كتاب في
- ٢٣٥٢ الجوهر، كتاب
- ٢٣٥٢ الجوهر الاسنى (في الصلوات المشتمله على اسماء
- ٢٣٥٢ الجوهر الثمين
- ٢٣٥٢ الجوهر الثمين (في تفسير القرآن المبين)
- ٢٣٥٣ جواهر الجمهره

٢٣٥٤	الجوهـر المنضـد
٢٣٥٤	جوهـر منظوم
٢٣٥٥	جوهـر الجمهـره
٢٣٥٥	الجوهـره الخالصه عن الشوائب (فى العقائد)
٢٣٥٥	الجوهـره الزَاهـره (فى فضل كربلا و من حلّ فيها من
٢٣٥٥	الجوهـره العزیزه
٢٣٥٥	الجوهـره العزیزه (فى شرح المسأله الوجیزه)
٢٣٥٥	الجوهـره العزیزه (فى شرح وسيط الوجیزه)
٢٣٥٦	الجوهـره الغاضره (فى احوال الآخره)
٢٣٥٦	الجوهـره الفریده (فى تلخیص العقیده)
٢٣٥٦	الجوهـره المضریه (فى اکتار الصلوات و التسلام)
٢٣٥٦	الجوهـره المضيئه
٢٣٥٦	الجوهـره التجفییه (فى شرح الدرّه الغرویّه)
٢٣٥٦	جوهـریّه
٢٣٥٦	جوهـریّه
٢٣٥٦	الجوهـریّه (فى الردّ علی القدریه و الجبریه)
٢٣٥٦	جوهـریه النفس
٢٣٥٨	الجهات (فى علم التوجّهات)
٢٣٥٨	جهات الزّمل
٢٣٥٨	الجهات، رساله
٢٣٥٨	الجهاد، کتاب
٢٣٥٨	الجهاد، کتاب
٢٣٥٨	الجهاد، کتاب
٢٣٥٨	الجهاد الاکبر (فى جهاد النفس)
٢٣٥٨	جهاد النفس
٢٣٥٨	جهادیه

- جہادیتہ ۲۳۵۹
- جہادیتہ ۲۳۵۹
- جہادیتہ ۲۳۵۹
- جہادیتہ ۲۳۵۹
- الجہادیتہ ۲۳۵۹
- جہادیتہ ۲۳۵۹
- جہادیتہ ۲۳۵۹
- الجہادیتہ ۲۳۵۹
- الجہادیتہ ۲۳۶۱
- الجہادیتہ ۲۳۶۱
- جہاز الاموات ۲۳۶۱
- جہان آرا ۲۳۶۱
- جہان نماى عباسى-جام جہان نماى عباسى ۲۳۶۲
- جہان نماى مہدی ۲۳۶۲
- الجہہ التقيديتہ و التعليلیہ ۲۳۶۲
- الجہہ التقيديتہ و التعليلیہ ۲۳۶۲
- جہہ القبلہ ۲۳۶۲
- جہد المقل فى اجوبہ المسائل ۲۳۶۲
- الجہر بالبسملہ(فى الاخيرتين و استحبابہ) ۲۳۶۲
- جہر و اخفات ۲۳۶۲
- الجہر و الاخفات(فى الاخيرتين بالتسبيح) ۲۳۶۲
- الجہر و الاخفات(فى الاخيرتين) ۲۳۶۳
- الجہر و الاخفات(فى الاخيرتين) ۲۳۶۳
- الجہر و الاخفات(فى الاخيرتين للامام و ۲۳۶۳
- الجہر و الاخفات(فى الاولتين) ۲۳۶۳
- الجہر ببسم اللہ الرحمن الرحيم، کتاب ۲۳۶۳

- ۲۳۶۳ جهل الولی (بمقدار فائنه المیت) -----
- ۲۳۶۳ جیب الزاویه -----
- ۲۳۶۳ جیب العروس (و ریحان النفوس) -----
- ۲۳۶۴ جیب الغائب -----
- ۲۳۶۴ الجیب المربع -----
- ۲۳۶۵ جیجک علی شاه (یا اوضاع سابق ایران) -----
- ۲۳۶۵ الجید السری (من شعر السید الحمیری) -----
- ۲۳۶۵ الجید، کتاب -----
- ۲۳۶۶ ج -----
- ۲۳۶۶ چارمینو-چهار مینو -----
- ۲۳۶۶ چاره بیچارگی -----
- ۲۳۶۶ چاره کار (یا بهبودی سپهسالار) -----
- ۲۳۶۶ چاره بیمار -----
- ۲۳۶۶ چال گاو -----
- ۲۳۶۶ چاه وصال لیلی و مجنون -----
- ۲۳۶۶ چاه وصال -----
- ۲۳۶۶ چرا از مرگ بترسم (یا بترسی؟) -----
- ۲۳۶۷ چرا اوضاع کشاورزی ایران خرابست -----
- ۲۳۶۷ چرا به این جهت -----
- ۲۳۶۷ چرا باید از تریاک پرهیز کرد؟ -----
- ۲۳۶۷ چرا بهائی شدم؟ -----
- ۲۳۶۷ چرا تبه کار شدم -----
- ۲۳۶۷ چراغ -----
- ۲۳۶۸ چراغ ایمان -----
- ۲۳۶۸ چراغ ایمان -----
- ۲۳۶۸ چراغ هدایت -----

- ۲۳۶۸ چراغ هدایت
- ۲۳۶۸ چراغ هدایت
- ۲۳۶۸ چرا فرانسه شکست خورد؟
- ۲۳۶۸ چرند و پرند
- ۲۳۶۸ چشم انداز تربیت در ایران پیش از اسلام
- ۲۳۶۸ چشمه خورشید(در نور علم توحید) -
- ۲۳۶۹ چشمه زندگانی
- ۲۳۶۹ چشمه غم
- ۲۳۶۹ چشمه فیض
- ۲۳۶۹ چشمه نجات
- ۲۳۶۹ چشمه نور
- ۲۳۶۹ چطور راسپوتین را کشتم؟
- ۲۳۶۹ چکش
- ۲۳۶۹ چکنم تا مسلول نشوم-رهنمای مسلولین
- ۲۳۶۹ چگونه به مریخ رفتیم؟
- ۲۳۷۰ چگونه روحهای محکم و زنده بسازیم؟
- ۲۳۷۱ چگونه کامیاب می شوید؟
- ۲۳۷۱ چگونه ممکن است متماد شود؟
- ۲۳۷۱ چگونه فرشته اهریمن می شود؟
- ۲۳۷۱ چمدان
- ۲۳۷۱ چمن عشاق
- ۲۳۷۱ چمنستان هدایت
- ۲۳۷۱ چمن و انجمن
- ۲۳۷۱ چنار خونبار
- ۲۳۷۲ چنبر مار
- ۲۳۷۲ چننه

- ۲۳۷۲ ----- چننه
- ۲۳۷۲ ----- چند پرده از زندگانی رجال معروف ایران
- ۲۳۷۲ ----- چند کلمه
- ۲۳۷۲ ----- چندنامه به شاعری جوان
- ۲۳۷۲ ----- چنگیز خان
- ۲۳۷۲ ----- چوب چینی
- ۲۳۷۲ ----- چوب چینی-حفظ الصحة ناصری
- ۲۳۷۳ ----- چوب چینی
- ۲۳۷۳ ----- چوب چینی
- ۲۳۷۴ ----- چوب چینی-تسقیة چوب چینی
- ۲۳۷۴ ----- چورالین(سراج السارقین)
- ۲۳۷۴ ----- چهار آئینه
- ۲۳۷۴ ----- چهار چمن
- ۲۳۷۵ ----- چهارصد سال بعد از فردوسی
- ۲۳۷۵ ----- چهارصد مسألة حساب
- ۲۳۷۵ ----- چهار صفة
- ۲۳۷۵ ----- چهار عنوان
- ۲۳۷۵ ----- چهار عنصر
- ۲۳۷۵ ----- چهار فصل
- ۲۳۷۵ ----- چهار فصل میکده
- ۲۳۷۵ ----- چهار گلزار
- ۲۳۷۶ ----- چهار مطلب
- ۲۳۷۶ ----- چهار مقاله عروضی
- ۲۳۷۶ ----- چهار مقاله
- ۲۳۷۶ ----- چهار مینو
- ۲۳۷۶ ----- چهره نما

٢٣٧٦	چهل باب
٢٣٧٧	چهل حديث
٢٣٧٨	ح
٢٣٧٨	اشاره
٢٣٧٨	الحائريات
٢٣٧٨	الحائريات
٢٣٧٨	الحائريات
٢٣٧٨	الحائريات
٢٣٧٩	حاجي آقا
٢٣٧٩	حاجي بابا در لندن
٢٣٧٩	الحاسم للشنعه (في نكاح المتعه)
٢٣٧٩	الحاجه الى علم الرجال و بيان اصحاب الاجماع
٢٣٧٩	حاشيه آداب البحث
٢٣٧٩	حاشيه آداب البحث
٢٣٧٩	حاشيه آيات الاحكام
٢٣٧٩	حاشيه آيات الاحكام
٢٣٧٩	حاشيه آيات الاحكام
٢٣٨٠	حاشيه آيات الاحكام
٢٣٨١	حاشيه اثبات الواجب (القديمه)
٢٣٨١	حاشيه اثبات الواجب (القديمه)
٢٣٨١	حاشيه اثبات الواجب (القديمه)
٢٣٨١	حاشيه الاتنا عشر به الصلايه
٢٣٨١	حاشيه الاتنا عشر به الصلايه
٢٣٨١	حاشيه اتولوجيا
٢٣٨١	حاشيه الاجوبه الفاخره عن الاسئله القاصره
٢٣٨١	حاشيه احسن الوديعه

- ٢٣٨١ حاشيه اربعين البهائي
- ٢٣٨٢ حاشيه اربعين البهائي
- ٢٣٨٢ حاشيه اربعين البهائي
- ٢٣٨٢ حاشيه اربعين الشيخ منتجب الدين
- ٢٣٨٢ حاشيه ارجوزه الرجال
- ٢٣٨٢ حاشيه ارشاد الاذهان الى احكام الايمان
- ٢٣٨٢ حاشيه ارشاد الاذهان
- ٢٣٨٢ حاشيه ارشاد الاذهان
- ٢٣٨٢ حاشيه ارشاد الاذهان
- ٢٣٨٢ حاشيه ارشاد الاذهان
- ٢٣٨٢ حاشيه ارشاد الاذهان
- ٢٣٨٢ حاشيه ارشاد الاذهان
- ٢٣٨٢ حاشيه ارشاد الاذهان
- ٢٣٨٤ حاشيه ارشاد الاذهان
- ٢٣٨٤ حاشيه ارشاد الاذهان
- ٢٣٨٤ حاشيه ارشاد الاذهان
- ٢٣٨٤ حاشيه ارشاد الاذهان
- ٢٣٨٤ حاشيه ارشاد الاذهان
- ٢٣٨٤ حاشيه ارشاد الاذهان
- ٢٣٨٤ حاشيه الاستبصار
- ٢٣٨٥ حاشيه الاستبصار
- ٢٣٨٥ حاشيه الاستبصار
- ٢٣٨٥ حاشيه الاستبصار
- ٢٣٨٥ حاشيه الاستبصار
- ٢٣٨٦ حاشيه الافق المبين
- ٢٣٨٦ حاشيه اكسير العبادات
- ٢٣٨٦ حاشيه الالفية
- ٢٣٨٦ حاشيه الالفية

٢٣٨٦	حاشيه الالفيه
٢٣٨٦	حاشيه الالفيه
٢٣٨٦	حاشيه الالفيه
٢٣٨٦	حاشيه الالفيه
٢٣٨٧	حاشيه الالفيه
٢٣٨٧	حاشيه الالفيه
٢٣٨٧	حاشيه الالفيه
٢٣٨٧	حاشيه الالفيه
٢٣٨٧	حاشيه الالفيه
٢٣٨٧	حاشيه الالفيه
٢٣٨٧	حاشيه الالفيه
٢٣٨٧	حاشيه الالفيه
٢٣٨٧	حاشيه الالفيه
٢٣٨٧	حاشيه الالفيه
٢٣٨٧	حاشيه الالفيه
٢٣٨٩	حاشيه الالفيه
٢٣٨٩	حاشيه الالفيه
٢٣٨٩	حاشيه الالفيه
٢٣٨٩	حاشيه الالفيه
٢٣٨٩	حاشيه الهيات شرح الاشارات
٢٣٩٠	حاشيه الايقات
٢٣٩٠	حاشيه الايماطات
٢٣٩٠	حاشيه الباب الحادى عشر
٢٣٩٠	حاشيه الباب الحادى عشر
٢٣٩٠	حاشيه الباب الحادى عشر
٢٣٩٠	حاشيه(عاشر)البحار
٢٣٩٠	حاشيه بدايه الدرايه
٢٣٩٠	حاشيه بدايه الدرايه
٢٣٩٠	حاشيه بدايه الهدايه

- ٢٣٩١ حاشيه بغيه الطالب فى معرفه المفروض و
- ٢٣٩١ حاشيه بغيه الطالب
- ٢٣٩١ حاشيه بغيه الطالب
- ٢٣٩١ حاشيه بغيه الطالب
- ٢٣٩١ حاشيه البهجه المرضيه فى شرح الالفيه
- ٢٣٩١ حاشيه البهجه المرضيه
- ٢٣٩١ حاشيه البهجه المرضيه
- ٢٣٩١ حاشيه البهجه المرضيه
- ٢٣٩١ حاشيه البهجه المرضيه
- ٢٣٩٢ حاشيه البهجه المرضيه
- ٢٣٩٢ حاشيه البهجه المرضيه
- ٢٣٩٣ حاشيه البهجه المرضيه
- ٢٣٩٣ حاشيه البهجه المرضيه
- ٢٣٩٣ حاشيه البهجه المرضيه
- ٢٣٩٣ حاشيه البهجه المرضيه
- ٢٣٩٣ حاشيه البهجه المرضيه
- ٢٣٩٣ حاشيه البهجه المرضيه
- ٢٣٩٣ حاشيه بيست باب در اسطرلاب
- ٢٣٩٣ حاشيه بيست باب
- ٢٣٩٣ حاشيه (كتاب) البيع من الرياض
- ٢٣٩٤ حاشيه تجريد الكلام
- ٢٣٩٤ حاشيه تجريد الكلام
- ٢٣٩٤ حاشيه تجريد الكلام
- ٢٣٩٤ حاشيه تجريد الكلام
- ٢٣٩٤ حاشيه تحرير الاحكام الشرعيه
- ٢٣٩٤ حاشيه تحرير الاحكام الشرعيه
- ٢٣٩٤ حاشيه تحرير اقليدس

٢٣٩٥	حاشيه تحرير اقليدس
٢٣٩٥	حاشيه تحرير اقليدس
٢٣٩٥	حاشيه تحرير اقليدس
٢٣٩٥	حاشيه تحرير اقليدس
٢٣٩٥	حاشيه تحرير اقليدس
٢٣٩٥	حاشيه تحرير اقليدس
٢٣٩٥	حاشيه تحرير اقليدس
٢٣٩٥	حاشيه تحرير اقليدس
٢٣٩٥	حاشيه تحرير اقليدس
٢٣٩٦	حاشيه تحرير اقليدس
٢٣٩٦	حاشيه تحرير اقليدس
٢٣٩٦	حاشيه تحرير اكرثاوذوسيوس
٢٣٩٦	حاشيه تحرير اكرمالاناوس
٢٣٩٦	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه فى شرح الشمسيه
٢٣٩٧	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٢٣٩٧	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٢٣٩٧	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه-حاشيه الرضى
٢٣٩٧	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٢٣٩٧	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٢٣٩٧	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٢٣٩٧	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه(و على الحاشيه
٢٣٩٧	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٢٣٩٧	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه(و على الحاشيه
٢٣٩٨	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٢٣٩٨	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٢٣٩٨	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٢٣٩٨	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه

٢٣٩٨	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٢٣٩٨	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٢٣٩٨	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٢٣٩٩	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٢٤٠٠	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٢٤٠٠	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٢٤٠٠	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٢٤٠٠	حاشيه تحرير كتاب الكره المتحركه-حاشيه تحرير
٢٤٠٠	حاشيه تحرير المجسطى
٢٤٠٠	حاشيه تحرير مخروطات ابلونيوس
٢٤٠٠	حاشيه النخبه السنيه فى شرح النخبه المحسنيه
٢٤٠٠	حاشيه تذكره القبور
٢٤٠٠	حاشيه التذكره النصيريه
٢٤٠١	حاشيه التذكره النصيريه
٢٤٠١	حاشيه ترجمه الشيخ البهائى
٢٤٠١	حاشيه ترجمه آقا حسين الخوانسارى
٢٤٠١	حاشيه التسهيل
٢٤٠١	حاشيه تشريح الافلاك
٢٤٠١	حاشيه تشريح الافلاك
٢٤٠١	حاشيه تشريح الافلاك
٢٤٠١	حاشيه تشريح الافلاك
٢٤٠١	حاشيه التعليقه البهيهاتيه
٢٤٠٢	حاشيه التعليقه البهيهاتيه
٢٤٠٣	حاشيه التعليقه البهيهاتيه
٢٤٠٣	حاشيه تفسير البيضاوى
٢٤٠٣	حاشيه تفسير البيضاوى

٢٤٠٦	حاشيه تفسير القمى
٢٤٠٧	حاشيه تفسير الكشاف
٢٤٠٧	حاشيه تفسير الكشاف
٢٤٠٧	حاشيه تفسير الكشاف
٢٤٠٧	حاشيه تفسير الكشاف
٢٤٠٧	حاشيه تفسير الكشاف
٢٤٠٧	حاشيه تفسير الكشاف
٢٤٠٧	حاشيه تفسير الكشاف
٢٤٠٨	حاشيه التكملة
٢٤٠٨	حاشيه التكملة
٢٤٠٨	حاشيه التكملة
٢٤٠٨	حاشيه تلخيص الاحكام
٢٤٠٨	حاشيه تلخيص الاقوال
٢٤٠٨	حاشيه تلخيص الاقوال
٢٤٠٨	حاشيه تلخيص الاقوال
٢٤٠٨	حاشيه تلخيص الاقوال
٢٤٠٨	حاشيه تلخيص الاقوال
٢٤٠٩	حاشيه تلخيص الاقوال
٢٤٠٩	حاشيه تلخيص الاقوال
٢٤٠٩	حاشيه التلويح فى كشف حقايق التنقيح و شرحه
٢٤٠٩	حاشيه تمهيد القواعد الاصوليه
٢٤٠٩	حاشيه تمهيد القواعد الاصوليه
٢٤٠٩	حاشيه تمهيد القواعد الاصوليه
٢٤٠٩	حاشيه تمهيد القواعد الاصوليه
٢٤٠٩	حاشيه تمهيد القواعد الاصوليه
٢٤١٠	حاشيه تمهيد القواعد
٢٤١٠	حاشيه تنقيح المقال

٢٤١١	حاشيه توحيد المفضل
٢٤١١	حاشيه توضيح البيان
٢٤١١	حاشيه التهافت
٢٤١١	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١١	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١١	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١١	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١١	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١١	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١٢	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١٢	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١٢	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١٢	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١٢	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١٢	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١٢	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١٢	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١٢	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١٢	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١٢	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١٣	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١٤	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١٤	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١٤	حاشيه تهذيب الاحكام
٢٤١٤	حاشيه تهذيب المنطق و الكلام (و الحاشيه الدوائيه) --->
٢٤١٤	حاشيه حاشيه التهذيب
٢٤١٤	حاشيه تهذيب المنطق و الكلام (و الحاشيه اليزديّه) --->

- ٢٤١٤ شرح تهذيب المنطق
- ٢٤١٤ حاشيه تهذيب المنطق و الكلام
- ٢٤١٤ حاشيه تهذيب المنطق و الكلام
- ٢٤١٤ حاشيه تهذيب المنطق و الكلام(على ضابطه)
- ٢٤١٥ حاشيه تهذيب المنطق و الكلام(على ضابطه)
- ٢٤١٥ حاشيه تهذيب المنطق و الكلام
- ٢٤١٥ حاشيه تهذيب طريق الوصول الى علم الاصول
- ٢٤١٥ حاشيه تهذيب طريق الوصول الى علم الاصول
- ٢٤١٥ حاشيه تهذيب طريق الوصول الى علم الاصول
- ٢٤١٥ حاشيه تهذيب طريق الوصول الى علم الاصول
- ٢٤١٥ حاشيه تهذيب طريق الوصول الى علم الاصول
- ٢٤١٥ حاشيه تهذيب طريق الوصول الى علم الاصول
- ٢٤١٥ حاشيه التيسير
- ٢٤١٦ حاشيه جامع الشرايع
- ٢٤١٧ حاشية جامع عباسى
- ٢٤١٧ حاشية جامع عباسى
- ٢٤١٧ حاشيه جامع المقاصد فى شرح القواعد
- ٢٤١٧ حاشيه جامع المقال
- ٢٤١٧ حاشيه الجامى-حاشيه الفوائد الضيائيه
- ٢٤١٧ حاشيه الجامى
- ٢٤١٧ حاشيه الجامى
- ٢٤١٧ حاشيه الجامى
- ٢٤١٧ حاشيه الجامى
- ٢٤١٨ حاشيه الجامى
- ٢٤١٨ حاشيه الجامى
- ٢٤١٨ حاشيه الجزريه-حاشيه طيبه النشر فى القراءات

٢٤٢٦	حاشيه حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٢٤٢٦	حاشيه حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٢٤٢٦	حاشيه حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٢٤٢٦	حاشيه حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٢٤٢٧	حاشيه حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٢٤٢٧	حاشيه حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٢٤٢٧	حاشيه حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٢٤٢٧	حاشيه حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٢٤٢٧	حاشيه حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٢٤٢٧	حاشيه حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٢٤٢٧	حاشيه حاشيه الشرح القديم للتجريد
٢٤٢٨	حاشيه حاشيه الشرح المختصر لتلخيص المفتاح
٢٤٢٨	حاشيه حاشيه الشرح المختصر لتلخيص المفتاح
٢٤٢٨	حاشيه حاشيه الشرح المختصر لتلخيص المفتاح
٢٤٢٨	حاشيه حاشيه الشرح المختصر لتلخيص المفتاح
٢٤٢٨	حاشيه حاشيه الشرح المختصر لتلخيص المفتاح
٢٤٢٨	حاشيه حاشيه الشرح المطول لتلخيص المفتاح
٢٤٢٨	حاشيه حاشيه الشرح المطول لتلخيص المفتاح
٢٤٢٩	حاشيه حاشيه الشرح المطول لتلخيص المفتاح
٢٤٣٠	حاشيه حاشيه شرح الشمسيه
٢٤٣٠	حاشيه حاشيه الشرح الشمسيه (و حاشيه الشريفيه)
٢٤٣٠	حاشيه حاشيه شرح الشمسيه
٢٤٣٠	حاشيه حاشيه شرح الشمسيه
٢٤٣٠	حاشيه حاشيه شرح الشمسيه
٢٤٣٠	حاشيه حاشيه شرح الشمسيه

- ٢٤٣٠ حاشيه حاشيه شرح الشمسيه
- ٢٤٣٠ حاشيه حاشيه شرح الشمسيه
- ٢٤٣١ حاشيه حاشيه شرح الشمسيه
- ٢٤٣١ حاشيه حاشيه شرح الشمسيه
- ٢٤٣١ حاشيه حاشيه شرح الشمسيه
- ٢٤٣١ حاشيه حاشيه شرح العقائد النسفيه
- ٢٤٣١ حاشيه حاشيه شرح المختصر الحاجبي
- ٢٤٣١ حاشيه حاشيه شرح المختصر الحاجبي
- ٢٤٣٢ حاشيه حاشيه شرح المختصر الحاجبي
- ٢٤٣٢ حاشيه حاشيه شرح المختصر الحاجبي
- ٢٤٣٣ حاشيه حاشيه شرح المطالع
- ٢٤٣٣ حاشيه حاشيه شرح المطالع
- ٢٤٣٣ حاشيه حاشيه شرح المطالع
- ٢٤٣٣ حاشيه حاشيه شرح المطالع
- ٢٤٣٣ حاشيه حاشيه شرح المطالع(و حاشيه القديمه)
- ٢٤٣٣ حاشيه حاشيه شرح المطالع
- ٢٤٣٣ حاشيه حاشيه شرح المطالع(و حاشيه القديمه)
- ٢٤٣٤ حاشيه حاشيه شرح المطالع
- ٢٤٣٤ حاشيه حاشيه شرح المطالع
- ٢٤٣٤ حاشيه حاشيه شرح المطالع
- ٢٤٣٤ حاشيه حاشيه شرح المطالع
- ٢٤٣٤ حاشيه حاشيه شرح المطالع
- ٢٤٣٤ حاشيه حاشيه شرح المطالع
- ٢٤٣٥ حاشيه حاشيه معالم الدين
- ٢٤٣٥ حاشيه حاشيه معالم الدين
- ٢٤٣٥ حاشيه حاشيه معالم الدين
- ٢٤٣٥ حاشيه حاشيه الكافي

٢٤٣٥	حاشيه الحاوى فى علم التداوى
٢٤٣٥	حاشيه جبل المتين
٢٤٣٥	حاشيه حجه الاسلام فى شرح تهذيب الاحكام
٢٤٣٥	حاشيه الحدائق الناضره
٢٤٣٦	حاشيه الحدائق الناضره
٢٤٣٦	حاشيه حديقته المتقين
٢٤٣٦	حاشيه الحكمة الصادقيه
٢٤٣٦	حاشيه حديقته الحقيقه
٢٤٣٦	حاشيه حزن المؤمنين
٢٤٣٦	حاشيه حكمه العين
٢٤٣٦	حاشيه حكمه العين
٢٤٣٦	حاشيه حياه الارواح
٢٤٣٧	حاشيه خاتمه المستدرک
٢٤٣٧	حاشيه خلاصه الاقوال فى علم الزجال
٢٤٣٧	حاشيه خلاصه الاقوال
٢٤٣٧	حاشيه خلاصه الاقوال
٢٤٣٧	حاشيه خلاصه الاقوال
٢٤٣٧	حاشيه خلاصه الاقوال
٢٤٣٧	حاشيه خلاصه الاقوال
٢٤٣٧	حاشيه خلاصه الاقوال
٢٤٣٧	حاشيه خلاصه الاقوال
٢٤٣٧	حاشيه خلاصه الاقوال
٢٤٣٧	حاشيه خلاصه الاقوال
٢٤٣٨	حاشيه خلاصه الحساب
٢٤٣٨	حاشيه خلاصه الحساب
٢٤٣٨	حاشيه خلاصه الحساب

- ٢٤٥١ حاشيه رياض المسائل
- ٢٤٥٢ حاشيه رياض المسائل
- ٢٤٥٢ حاشيه رياض المسائل
- ٢٤٥٢ حاشيه رياض المسائل
- ٢٤٥٢ حاشيه رياض المسائل
- ٢٤٥٢ حاشيه رياض المسائل
- ٢٤٥٢ حاشيه رياض المسائل
- ٢٤٥٢ حاشيه رياض المسائل
- ٢٤٥٢ حاشيه رياض المسائل
- ٢٤٥٢ حاشيه رياض المسائل
- ٢٤٥٣ حاشيه رياض المسائل
- ٢٤٥٤ حاشيه رياض المسائل
- ٢٤٥٤ حاشيه رياض المسائل
- ٢٤٥٥ حاشيه الشافى
- ٢٤٥٥ حاشيه الشافى
- ٢٤٥٥ حاشيه الشافى(فى شرح الكافى)
- ٢٤٥٥ حاشيه الشافيه
- ٢٤٥٥ حاشيه الشافيه
- ٢٤٥٥ حاشيه الشافيه
- ٢٤٥٥ حاشيه شبهه الاستلزام(تقرير و حل مسأله)
- ٢٤٥٥ حاشيه شد الازار فى حط الاوزار عن زوار المزار
- ٢٤٥٥ حاشيه شرايع الاسلام
- ٢٤٥٦ حاشيه شرايع الاسلام
- ٢٤٥٦ حاشيه شرايع الاسلام
- ٢٤٥٦ حاشيه شرايع الاسلام
- ٢٤٥٦ حاشيه شرايع الاسلام

٢٤٥٦	حاشيه شرايع الاسلام
٢٤٥٦	حاشيه شرايع الاسلام
٢٤٥٦	حاشيه شرايع الاسلام
٢٤٥٦	حاشيه شرايع الاسلام
٢٤٥٧	حاشيه شرايع الاسلام
٢٤٥٨	حاشيه شرايع الاسلام
٢٤٥٨	حاشيه شرايع الاسلام
٢٤٥٨	حاشيه شرايع الاسلام-الحواشى العميديه
٢٤٥٨	حاشيه شرح آداب المناظره و البحث
٢٤٥٨	حاشيه شرح آداب المناظره و البحث
٢٤٥٨	حاشيه شرح الاربعين
٢٤٥٩	حاشيه شرح الاشارات
٢٤٥٩	حاشيه شرح الاشارات
٢٤٥٩	حاشيه شرح الاشارات
٢٤٥٩	حاشيه شرح الاشارات
٢٤٥٩	حاشيه شرح الاشارات
٢٤٥٩	حاشيه شرح الاشارات
٢٤٥٩	حاشيه شرح الاشارات
٢٤٥٩	حاشيه شرح الاشارات
٢٤٥٩	حاشيه شرح الاشارات
٢٤٥٩	حاشيه شرح الاشارات
٢٤٦٠	حاشيه شرح الافيه النحويه
٢٤٦٠	حاشيه شرح الباب الحادي عشر
٢٤٦٠	حاشيه شرح التجريد
٢٤٦١	حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٢٤٦١	حاشيه الشرح الجديد للتجريد(على قسم الجواهر و
٢٤٦١	حاشيه الشرح الجديد للتجريد(على قسم الجواهر و
٢٤٦١	حاشيه الشرح الجديد للتجريد(على قسم الجواهر و

- ٢٤٤١ حاشيه الشرح الجديد للتجريد(على قسم الألهى)
- ٢٤٤١ حاشيه الشرح الجديد للتجريد
- ٢٤٤١ حاشيه الشرح الجديد للتجريد
- ٢٤٤٢ حاشيه الشرح الجديد للتجريد
- ٢٤٤٢ حاشيه الشرح الجديد للتجريد(على قسم الألهى)
- ٢٤٤٢ حاشيه الشرح الجديد للتجريد
- ٢٤٤٢ حاشيه الشرح الجديد للتجريد
- ٢٤٤٢ حاشيه الشرح الجديد للتجريد(على قسم الألهى)
- ٢٤٤٢ حاشيه الشرح الجديد للتجريد
- ٢٤٤٢ حاشيه الشرح الجديد للتجريد
- ٢٤٤٢ حاشيه الشرح الجديد للتجريد-حاشيه الجواهر
- ٢٤٤٣ حاشيه الشرح الجديد للتجريد
- ٢٤٤٣ حاشيه الشرح الجديد للتجريد
- ٢٤٤٤ حاشيه الشرح الجديد للتجريد(و ما يتعلق به من
- ٢٤٤٤ حاشيه الشرح الجديد للتجريد
- ٢٤٤٤ حاشيه شرح العلامه للتجريد-حاشيه كشف المراد
- ٢٤٤٤ حاشيه الشرح العلامه للتجريد
- ٢٤٤٤ حاشيه الشرح القديم للتجريد
- ٢٤٤٤ حاشيه الشرح القديم للتجريد
- ٢٤٤٤ حاشيه الشرح القديم للتجريد
- ٢٤٤٤ حاشيه الشرح القديم للتجريد
- ٢٤٤٤ حاشيه الشرح القديم للتجريد
- ٢٤٤٥ حاشيه شرح تحرير المجسطى
- ٢٤٤٥ حاشيه شرح التذكرة النصيريه
- ٢٤٤٦ حاشيه الشرح المختصر لتلخيص المفتاح
- ٢٤٤٧ حاشيه شرح حكمه العين
- ٢٤٤٧ حاشيه شرح حكمه العين

٢٤٦٧	حاشيه شرح حكمه العين
٢٤٦٧	حاشيه شرح حكمه العين
٢٤٦٨	حاشيه شرح الطوالع
٢٤٦٨	حاشيه شرح الطوالع
٢٤٦٨	حاشيه شرح الطوالع(و الحاشيه الشريفه)
٢٤٦٨	حاشيه شرح العرشيه
٢٤٦٨	حاشيه شرح العقائد العضديه
٢٤٦٨	حاشيه شرح العقائد العضديه
٢٤٦٨	حاشيه شرح العقائد العضديه(مبحث عذاب
٢٤٦٩	حاشيه شرح العقائد العضديه
٢٤٦٩	حاشيه شرح العقائد النسفيه
٢٤٦٩	حاشيه شرح العقائد النسفيه
٢٤٦٩	حاشيه شرح فصوص الحكم
٢٤٦٩	حاشيه شرح فصوص الحكم
٢٤٦٩	حاشيه شرح فصوص الحكم
٢٤٦٩	حاشيه شرح فصوص الحكم
٢٤٦٩	حاشيه شرح فصوص الحكم
٢٤٧٠	حاشيه شرح الفصول النصيريه
٢٤٧١	حاشيه شرح الفصول النصيريه
٢٤٧١	حاشيه شرح الفوائد الحكميّه
٢٤٧١	حاشيه شرح قاضى زاده
٢٤٧٢	حاشيه شرح مختصر ابن الحاجب(العضديه)
٢٤٧٢	حاشيه شرح مختصر ابن الحاجب(العضديه)
٢٤٧٢	حاشيه شرح مختصر ابن الحاجب(العضديه)
٢٤٧٢	حاشيه شرح مختصر ابن الحاجب(العضديه)
٢٤٧٢	حاشيه شرح مختصر ابن الحاجب(العضديه)

- ٢٤٧٦ حاشيه شرح المطالع
- ٢٤٧٨ حاشيه شرح المغنى
- ٢٤٧٩ حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
- ٢٤٧٩ حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
- ٢٤٧٩ حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
- ٢٤٧٩ حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
- ٢٤٧٩ حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
- ٢٤٧٩ حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
- ٢٤٧٩ حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
- ٢٤٧٩ حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
- ٢٤٨٠ حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
- ٢٤٨٠ حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
- ٢٤٨٠ حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
- ٢٤٨٠ حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
- ٢٤٨٠ حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
- ٢٤٨٠ حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
- ٢٤٨٠ حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
- ٢٤٨٠ حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
- ٢٤٨١ حاشيه شرح هياكل النور
- ٢٤٨١ حاشيه الشفاء(على قسم الألهى)
- ٢٤٨١ حاشيه الشفاء(على قسم الألهى)
- ٢٤٨١ حاشيه الشفاء
- ٢٤٨١ حاشيه الشفاء(على الالهيات)
- ٢٤٨١ حاشيه الشفاء(على قسم الألهى)
- ٢٤٨١ حاشيه الشفاء(على الالهيات)
- ٢٤٨١ حاشيه الشفاء
- ٢٤٨٢ حاشيه الشفاء(على قسم الألهى)

- ٢٤٨٢ حاشيه الشفاء(على قسم الالهى) -
- ٢٤٨٢ حاشيه الشفاء .
- ٢٤٨٢ حاشيه الشفاء(على قسم الالهى) -
- ٢٤٨٢ حاشيه الشفاء .
- ٢٤٨٢ حاشيه الشفاء(على قسم الالهى) -
- ٢٤٨٢ حاشيه الشفاء .
- ٢٤٨٢ حاشيه الشفاء .
- ٢٤٨٢ حاشيه الشفاء .
- ٢٤٨٣ حاشيه الشفاء .
- ٢٤٨٣ حاشيه الشفاء .
- ٢٤٨٣ حاشيه الشفاء .
- ٢٤٨٤ حاشيه الصحيحه السجاده .
- ٢٤٨٤ حاشيه الصحيحه السجاده .
- ٢٤٨٤ حاشيه الصحيحه السجاده .
- ٢٤٨٤ حاشيه الصحيحه السجاده .
- ٢٤٨٤ حاشيه الصحيحه السجاده .
- ٢٤٨٤ حاشيه الصحيحه السجاده .
- ٢٤٨٤ حاشيه ضوابط الاصول .
- ٢٤٨٤ حاشيه الطبقات الجليليه و الصدرته .
- ٢٤٨٥ حاشيه(كتاب)الطهاره .
- ٢٤٨٥ حاشيه(كتاب)الطهاره .
- ٢٤٨٥ حاشيه(كتاب)الطهاره .
- ٢٤٨٥ حاشيه طهاره المدارك .
- ٢٤٨٦ حاشيه عيون اخبار الرضا .
- ٢٤٨٦ حاشيه غايه المراد فى شرح الارشاد .
- ٢٤٨٧ حاشيه فرائد الاصول .

- ٢٤٩٠ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩٠ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩٠ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩٠ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩١ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩١ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩١ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩١ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩١ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩١ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩١ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩١ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩١ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩٢ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩٢ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩٢ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩٢ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩٢ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩٣ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩٣ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩٣ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩٣ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩٣ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩٣ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩٣ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩٣ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩٣ ----- حاشيه فرائد الاصول (على حجيه المظنه)
- ٢٤٩٣ ----- حاشيه فرائد الاصول
- ٢٤٩٤ ----- حاشيه فرائد الاصول

٢٤٩٤	حاشيه فرائد الاصول
٢٤٩٤	حاشيه فرائد الاصول
٢٤٩٤	حاشيه فرائد الاصول
٢٤٩٤	حاشيه فرائد الاصول
٢٤٩٤	حاشيه فرائد الاصول
٢٤٩٤	حاشيه فرائد الاصول
٢٤٩٤	حاشيه فرائد الاصول
٢٤٩٤	حاشيه فرائد الاصول
٢٤٩٤	حاشيه فرائد الاصول
٢٤٩٤	حاشيه فرائد الاصول
٢٤٩٤	حاشيه فرائد الاصول
٢٤٩٤	حاشيه فرائد الاصول
٢٤٩٤	حاشيه فرائد الاصول
٢٤٩٥	حاشيه فرائد الاصول
٢٤٩٦	حاشيه فرائد الاصول
٢٤٩٦	حاشيه فرائد الاصول
٢٤٩٦	حاشيه فرائد الاصول (على الاصل البرائه منها)
٢٤٩٦	حاشيه فرائد الاصول
٢٤٩٧	حاشيه الفصول فى علم الاصول
٢٤٩٧	حاشيه الفصول فى علم الاصول
٢٤٩٧	حاشيه الفصول فى علم الاصول
٢٤٩٧	حاشيه الفصول فى علم الاصول
٢٤٩٧	حاشيه الفصول فى علم الاصول
٢٤٩٧	حاشيه الفصول فى علم الاصول
٢٤٩٧	حاشيه الفصول فى علم الاصول
٢٤٩٧	حاشيه الفصول فى علم الاصول
٢٤٩٧	حاشيه الفصول فى علم الاصول
٢٤٩٧	حاشيه الفصول فى علم الاصول
٢٤٩٧	حاشيه الفوائد الحائرته (القديمه)
٢٤٩٧	حاشيه الفوائد الحكيمه
٢٤٩٨	الحاشيه القطبيه
٢٤٩٩	حاشيه القواعد

٢٤٩٩	حاشيه القواعد
٢٤٩٩	حاشيه القواعد
٢٤٩٩	حاشيه القواعد
٢٤٩٩	حاشيه القواعد
٢٤٩٩	حاشيه القواعد
٢٤٩٩	حاشيه القواعد
٢٤٩٩	حاشيه القواعد
٢٥٠٠	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٠	حاشيه قوانين الاصول(على خصوص مباحث
٢٥٠٠	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٠	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٠	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٠	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٠	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٠	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٠	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٠	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠١	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠١	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠١	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠١	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠١	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠١	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠١	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠١	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠١	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠١	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠١	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٢	حاشيه قوانين الاصول

٢٥٠٢	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٢	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٣	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٣	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٣	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٣	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٣	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٣	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٣	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٣	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٣	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٣	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٤	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٤	حاشيه قوانين الاصول
٢٥٠٥	حاشيه الكافى
٢٥٠٥	حاشيه الكافى (على اصوله فقط)
٢٥٠٥	حاشيه الكافى
٢٥٠٥	حاشيه الكافى (على الاصول فقط)
٢٥٠٥	حاشيه الكافى
٢٥٠٥	حاشيه الكافى
٢٥٠٥	حاشيه الكافى
٢٥٠٥	حاشيه الكافى
٢٥٠٥	حاشيه الكافى (على باب التوحيد من قسم
٢٥٠٦	حاشيه الكافى
٢٥٠٦	حاشيه الكافى
٢٥٠٦	حاشيه الكافى (على الاصول فقط)
٢٥٠٦	حاشيه الكافى

- ٢٥٠٦ حاشيه الكافي
- ٢٥٠٦ حاشيه الكافي
- ٢٥٠٦ حاشيه الكافي
- ٢٥٠٧ حاشيه الكتاب-تعليقه الكتاب
- ٢٥٠٧ حاشيه كشف الربيه فى احكام الغيبه
- ٢٥٠٧ حاشيه كشف الغطاء
- ٢٥٠٧ حاشيه كشف الغمه فى معرفه الائمه
- ٢٥٠٧ حاشيه كشف الفوائد فى شرح قواعد العقائد
- ٢٥٠٧ حاشيه كشف المراد فى شرح تجريد الاعتقاد
- ٢٥٠٨ حاشيه كفايه الاصول
- ٢٥٠٨ حاشيه كفايه الاصول
- ٢٥٠٨ حاشيه كفايه الاصول
- ٢٥٠٨ حاشيه كفايه الاصول
- ٢٥٠٨ حاشيه كفايه الاصول
- ٢٥٠٨ حاشيه كفايه الاصول
- ٢٥٠٨ حاشيه كفايه الاصول
- ٢٥٠٨ حاشيه كفايه الاصول
- ٢٥٠٨ حاشيه كفايه الاصول
- ٢٥٠٨ حاشيه كفايه الاصول
- ٢٥٠٨ حاشيه كفايه الاصول
- ٢٥٠٨ حاشيه كفايه الاصول
- ٢٥٠٨ حاشيه كفايه الاصول
- ٢٥٠٨ حاشيه كفايه الاصول
- ٢٥٠٨ حاشيه كفايه الاصول
- ٢٥٠٨ حاشيه كفايه الاصول
- ٢٥٠٩ حاشيه كفايه الاصول
- ٢٥٠٩ حاشيه كفايه الاصول
- ٢٥٠٩ حاشيه كفايه الاصول
- ٢٥١٠ حاشيه لغز الزبده
- ٢٥١٠ حاشيه اللمعه فى معرفه النبيه
- ٢٥١٠ حاشيه اللمعه دمشقيه
- ٢٥١٠ حاشيه اللمعات

٢٥١٠ حاشيه لوامع الاسرار(فى شرح مطالع الانوار)---

٢٥١٠ اشارة

٢٥١١ حاشيه مجمع البيان لعلوم القرآن ..

٢٥١١ حاشيه مجمع الفائده و البرهان ---

٢٥١٢ حاشيه مختلف الشيعه

٢٥١٢ حاشيه مختلف الشيعه

٢٥١٢ حاشيه مختلف الشيعه

٢٥١٢ حاشيه مختلف الشيعه

٢٥١٢ حاشيه مختلف الشيعه

٢٥١٢ حاشيه مختلف الشيعه

٢٥١٢ حاشيه مختلف الشيعه

٢٥١٢ حاشيه مختلف الشيعه

٢٥١٣ حاشيه مختلف الشيعه ---

٢٥١٤ حاشيه مدارك الاحكام

٢٥١٤ حاشيه مدارك الاحكام

٢٥١٤ حاشيه مدارك الاحكام

٢٥١٤ حاشيه مدارك الاحكام

٢٥١٤ حاشيه مدارك الاحكام

٢٥١٤ حاشيه مدارك الاحكام

٢٥١٤ حاشيه مدارك الاحكام

٢٥١٤ حاشيه مدارك الاحكام

٢٥١٥ حاشيه مدارك الاحكام

٢٥١٥ حاشيه مدارك الاحكام

٢٥١٥ حاشيه مدارك الاحكام

٢٥١٦ حاشيه مسالك الافهام ..

٢٥١٦ حاشيه مسالك الافهام ..

- ٢٥١٦----- حاشيه مسالك الافهام فى تفسير آيات الاحكام
- ٢٥١٦----- حاشيه مستدرک الوسائل
- ٢٥١٦----- حاشيه المستصفى
- ٢٥١٦----- حاشيه مشارق الشموس فى شرح الدروس
- ٢٥١٦----- حاشيه مشارق الشموس
- ٢٥١٦----- حاشيه المشاعر
- ٢٥١٧----- حاشيه المشاعر
- ٢٥١٧----- حاشيه المشاعر
- ٢٥١٧----- حاشيه المشاعر
- ٢٥١٧----- حاشيه المشاعر
- ٢٥١٧----- حاشيه مشرق الشمسين
- ٢٥١٧----- حاشيه مشكاه النحو
- ٢٥١٧----- حاشيه مصباح الانس بين المعقول و المشهود فى
- ٢٥١٨----- حاشيه مصباح الكفعمى
- ٢٥١٩----- حاشيه المطول
- ٢٥١٩----- حاشيه المطول
- ٢٥١٩----- حاشيه المطول
- ٢٥١٩----- حاشيه المطول
- ٢٥١٩----- حاشيه المطول
- ٢٥١٩----- حاشيه المطول
- ٢٥١٩----- حاشيه المطول
- ٢٥١٩----- حاشيه المطول
- ٢٥١٩----- حاشيه المطول
- ٢٥٢٠----- حاشيه المطول
- ٢٥٢٠----- حاشيه المطول
- ٢٥٢٠----- حاشيه المطول
- ٢٥٢٠----- حاشيه المطول

- ٢٥٢٤ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٤ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٥ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٥ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٥ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٥ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٥ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٥ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٥ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٥ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٥ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٦ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٦ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٦ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٦ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٧ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٧ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٧ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٧ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٧ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٧ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٧ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٨ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٨ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٨ حاشيه المعالم
- ٢٥٢٩ حاشيه مغنى اللبيب

٢٥٢٣	حاشيه المكاسب
٢٥٢٣	حاشيه المكاسب
٢٥٢٣	حاشيه المكاسب
٢٥٢٣	حاشيه المكاسب
٢٥٢٣	حاشيه المكاسب
٢٥٢٣	حاشيه المكاسب
٢٥٢٣	حاشيه المكاسب
٢٥٢٣	حاشيه المكاسب
٢٥٢٣	حاشيه المكاسب
٢٥٢٤	حاشيه المكاسب
٢٥٢٤	حاشيه المكاسب
٢٥٢٤	حاشيه المكاسب
٢٥٢٤	حاشيه المكاسب
٢٥٢٤	حاشيه المكاسب
٢٥٢٤	حاشيه المكاسب
٢٥٢٤	حاشيه المكاسب
٢٥٢٤	حاشيه المكاسب
٢٥٢٥	حاشيه منتخب التواريخ
٢٥٢٥	حاشيه منته امل الاديـب من كلام معنى اللبيـب
٢٥٢٥	حاشيه منته المطلب
٢٥٢٥	حاشيه منته المقال في علم الرجال
٢٥٢٥	حاشيه منته المقال
٢٥٢٥	حاشيه منته المقال
٢٥٢٦	حاشيه من لا يحضره الفقيه
٢٥٢٦	حاشيه من لا يحضره الفقيه
٢٥٢٦	حاشيه من لا يحضره الفقيه
٢٥٢٦	حاشيه من لا يحضره الفقيه
٢٥٢٦	حاشيه من لا يحضره الفقيه

٢٥٣٦	حاشيه من لا يحضره الفقيه
٢٥٣٧	حاشيه النجاشى
٢٥٣٧	حاشيه نقد الرجال
٢٥٣٧	حاشيه نقد الرجال
٢٥٣٧	حاشيه نقد الرجال
٢٥٣٧	حاشيه نقد الرجال
٢٥٣٧	حاشيه نقد الرجال
٢٥٣٧	حاشيه نقد الرجال
٢٥٣٧	حاشيه نقد الرجال -التعليقه اليسيرى
٢٥٣٧	حاشيه نقد الرجال
٢٥٣٨	حاشيه نقد الرجال
٢٥٣٩	حاشيه الوافى
٢٥٣٩	حاشيه الوافى
٢٥٣٩	حاشيه وافيه الاصول
٢٥٣٩	حاشيه وافيه الاصول -شرح وافيه الاصول
٢٥٣٩	حاشيه وافيه الاصول
٢٥٤٠	حالات الشهداء
٢٥٤٠	حالات و سخنان شيخ ابو سعيد
٢٥٤٠	حال اهل الخلاف فى النشأتين و حكمهم
٢٥٤٠	الحاوى
٢٥٤٠	الحاوى
٢٥٤٠	الحاوى
٢٥٤٠	الحاوى
٢٥٤٠	الحاوى
٢٥٤٠	الحاوى
٢٥٤٠	الحاوى
٢٥٤٠	الحاوى
٢٥٤١	الحاوى فى علم التداوى
٢٥٤١	حاوى الاقوال فى معرفه الرجال

- ٢٥٤١ ----- الحاوى لجميع المعانى
- ٢٥٤١ ----- حاوى مدارك الاحكام فى شرح شرايع الاسلام -->
- ٢٥٤١ ----- حاوى المرام فى شرح شرائع الاسلام
- ٢٥٤١ ----- حاوى نخب الادله و الاقوال(فيما لا يجوز جهله
- ٢٥٤١ ----- الحاويه فى تحقيق امر الزاويه
- ٢٥٤٢ ----- حب الائمه
- ٢٥٤٢ ----- الحببه
- ٢٥٤٣ ----- الحبره العبريه و وجه تأكد استجبابها فى الكفن
- ٢٥٤٣ ----- الحبس، كتاب
- ٢٥٤٣ ----- حبس المحارب، كتاب
- ٢٥٤٣ ----- حبل البداء
- ٢٥٤٣ ----- الحبل المتين
- ٢٥٤٣ ----- الحبل المتين
- ٢٥٤٣ ----- الحبل المتين
- ٢٥٤٣ ----- الحبل المتين
- ٢٥٤٤ ----- الحبل المتين:(فى المعاجز الظاهره بعد دفن مولانا
- ٢٥٤٤ ----- الحبل المتين فى احكام الدين
- ٢٥٤٤ ----- الحبل المتين فى الفقه و احكام الدين
- ٢٥٤٤ ----- الحبوه
- ٢٥٤٤ ----- الحبوه
- ٢٥٤٤ ----- الحبوه
- ٢٥٤٤ ----- الحبوه
- ٢٥٤٤ ----- الحبوه
- ٢٥٤٤ ----- الحبوه
- ٢٥٤٤ ----- الحبوه
- ٢٥٤٤ ----- الحبوه
- ٢٥٤٤ ----- الحبوه
- ٢٥٤٥ ----- الحبوه
- ٢٥٤٥ ----- الحبوه
- ٢٥٤٥ ----- الحبوه

- ٢٥٥٠ الحج، كتاب
- ٢٥٥٠ الحج، كتاب
- ٢٥٥٠ الحج، كتاب
- ٢٥٥٠ الحج، كتاب
- ٢٥٥٠ الحج، كتاب
- ٢٥٥٠ الحج، كتاب
- ٢٥٥٠ الحج، كتاب
- ٢٥٥٠ الحج، كتاب
- ٢٥٥٠ الحج، كتاب
- ٢٥٥١ الحج، كتاب
- ٢٥٥١ الحج، كتاب
- ٢٥٥١ الحج، كتاب
- ٢٥٥١ الحج، كتاب
- ٢٥٥١ الحج، كتاب
- ٢٥٥١ الحج، كتاب
- ٢٥٥١ الحج، كتاب
- ٢٥٥١ الحج، كتاب
- ٢٥٥١ الحج، كتاب
- ٢٥٥١ الحج، كتاب
- ٢٥٥١ الحج، كتاب
- ٢٥٥٢ الحج، كتاب
- ٢٥٥٢ الحج، كتاب
- ٢٥٥٣ الحج، كتاب
- ٢٥٥٣ الحج، كتاب
- ٢٥٥٣ الحجاب و السفر
- ٢٥٥٣ الحجازيات
- ٢٥٥٣ الحجب السعوديه و النزوليه
- ٢٥٥٣ الحجه و الحجاب
- ٢٥٥٣ الحجه فى ابطاء القائم

- ٢٥٥٣ ----- الحججه فى الامامه
- ٢٥٥٣ ----- الحججه فى الامامه
- ٢٥٥٤ ----- الحججه فى فضل المكرمين
- ٢٥٥٤ ----- الحججه فى القراءات
- ٢٥٥٤ ----- الحججه و الامامه
- ٢٥٥٤ ----- حجه الابرار على فرقه الاشرار
- ٢٥٥٤ ----- حجه الاسلام (فى علم الكلام)
- ٢٥٥٤ ----- حجه الاسلام (فى رد منته الكلام)
- ٢٥٥٤ ----- حجه الاسلام (فى شرح تهذيب الاحكام)
- ٢٥٥٤ ----- حجه الاسلام (فى رد ميزان الحق)
- ٢٥٥٥ ----- حجه الايمان
- ٢٥٥٦ ----- الحججه البالغه
- ٢٥٥٦ ----- الحججه البالغه و النعمه السابغه
- ٢٥٥٦ ----- الحججه البالغه للشيعه (فى جواز نقل الموتى فى
- ٢٥٥٦ ----- الحججه البالغه فى حكم نكاح المرثه البالغه
- ٢٥٥٦ ----- الحججه البالغه (فى اسرار الاعتقادات الاحمديه)
- ٢٥٥٦ ----- الحججه البالغه (فى قمع المذاهب الزايغه)
- ٢٥٥٦ ----- الحججه البالغه (فى رد اليهود و النصرارى و سائر
- ٢٥٥٧ ----- الحججه البالغه (فى اثبات وجود الحججه المنتظر (عليه السلام)
- ٢٥٥٧ ----- الحججه البالغه (فى رد البايه و البهائيه) - حجه
- ٢٥٥٧ ----- الحججه البالغه - ميزان التميز
- ٢٥٥٧ ----- حجه الخصام (فى الخروج و القيام، للمهدى من
- ٢٥٥٧ ----- حجه الخصام (فى اصول الاحكام)
- ٢٥٥٧ ----- حجه الذاهب (الى ايمان ابى طالب) - الحججه على
- ٢٥٥٧ ----- حجه السعاده (فى حجه الشهاده)
- ٢٥٥٩ ----- حجه الشيعه (فى تفويه مذهب الاماميه الجعفرية)

- ٢٥٥٩ حجه العالم فى هيئته العالم
- ٢٥٥٩ الحجّه القاطعه(فى رد اتمام الحجّه) -
- ٢٥٥٩ حجه الغدير
- ٢٥٥٩ الحجّه الكافيه(فى تعيين الفرقه الناجيه) -
- ٢٥٥٩ حجه الكلام لايضاح محجه الاسلام
- ٢٥٥٩ حجه النواصب
- ٢٥٥٩ الحجّه الواضحه
- ٢٥٥٩ الحجّه الوافيه(فى تحقيق الفرقه الناجيه) -
- ٢٥٦٠ حجه الوداع
- ٢٥٦٠ الحجج(فى الامامه) -
- ٢٥٦٠ الحجج(فى الامامه) -
- ٢٥٦٠ الحجج(فى الطلاق) -
- ٢٥٦٠ الحجج و البراهين(فى امامه امير المؤمنين و اولاده)
- ٢٥٦٠ الحجج و البينات(فيما ظهر من المشاهد المشرفه
- ٢٥٦٠ حجج الائمه
- ٢٥٦١ الحجج الحقائق
- ٢٥٦١ الحجج الباهره(فى الامامه و حكم المتعه)
- ٢٥٦١ حجج الخلائق
- ٢٥٦٢ الحجج الرضويه(فى تأييد الهدايه المهدويه و الرد
- ٢٥٦٢ حجج طبيعيه
- ٢٥٦٢ حجج العروج على اهل اللجوج
- ٢٥٦٢ الحجج القاطعه(فى اثبات وقوع عرس القاسم بن
- ٢٥٦٢ الحجج القاهره
- ٢٥٦٢ الحجج القويه(فى اثبات الوصيه لعلى بن ابى
- ٢٥٦٢ حجر بن عدى
- ٢٥٦٣ حجر اسماعيل

٢٥٦٣	الحجر الدامغ للعصاه سيما تارك الصلاه و مانع
٢٥٦٣	الحجر الملقم
٢٥٦٣	حججه الشريعه
٢٥٦٣	حججه العرايس
٢٥٦٣	الحجّيه---
٢٥٦٤	حجيه الاجماع
٢٥٦٤	حجّيه الاجماع
٢٥٦٤	حجيه الاجماع
٢٥٦٤	حجيه الاجماع
٢٥٦٤	حجيه الاجماع
٢٥٦٤	حجيه الاجماع
٢٥٦٤	حجيه الاجماع
٢٥٦٤	حجيه الاجماع
٢٥٦٤	حجيه الاجماع
٢٥٦٤	حجيه الاجماع
٢٥٦٥	حجيه اصل البرائه---
٢٥٦٦	حجيه ظواهر الكتاب(و عدم تحريفه)
٢٥٦٦	حجيه ظواهر الكتاب
٢٥٦٦	حجيه ظواهر الكتاب
٢٥٦٦	حجيه العقل
٢٥٦٦	حجيه القراءات السبع
٢٥٦٦	حجيه القطع و الظن
٢٥٦٦	حجيه الكتاب---
٢٥٦٧	حجيه المظنّه
٢٥٦٧	حجّيه المظنّه
٢٥٦٧	حجّيه المظنه
٢٥٦٧	حجيه المظنه
٢٥٦٧	حجيه المظنه
٢٥٦٧	حجيه المظنه(عند الانسداد)

- ٢٥٤٧ حجه المظنه
- ٢٥٤٧ حجه المظنه
- ٢٥٤٧ حجه المظنه
- ٢٥٤٩ حدائق الآداب
- ٢٥٤٩ حدائق الابرار و حقايق الاخبار
- ٢٥٤٩ حدايق الاحباب
- ٢٥٤٩ حدائق الادب فى نوادر العرب
- ٢٥٤٩ حدائق الازهار(فى اخبار اهل بيت المختار و
- ٢٥٤٩ حدائق الاصول
- ٢٥٤٩ حدائق الاصول
- ٢٥٧٠ حدائق الالباب(فى معرفه الانساب)
- ٢٥٧٠ حدايق الاعراب
- ٢٥٧٠ حدائق الانس-رياض القدس
- ٢٥٧٠ حدائق الانوار
- ٢٥٧٠ حدائق البلاغه
- ٢٥٧٠ الحدائق البهيه(فى شرح الصمديه البهائيه)
- ٢٥٧٠ حدائق الجنان(المشتمل على جنات ثمان فيما
- ٢٥٧١ حدائق الحدائق
- ٢٥٧٢ حدائق الحقائق
- ٢٥٧٢ حدائق الحقائق-حقائق الحدائق
- ٢٥٧٢ حدائق الحقائق(فى شرح كلمات كلام الله
- ٢٥٧٢ حدائق الحقائق(فى تفسير دقائق افصح الخلائق)
- ٢٥٧٢ حدائق الحقائق(فى كشف اسرار الدقائق)
- ٢٥٧٣ الحدائق ذات الاكمام
- ٢٥٧٣ حدائق الرياضين(فى مدايح آل يس)
- ٢٥٧٣ حدائق الرياض

- ٢٥٧٣ ----- حدائق الرياض و زهره المرتاض
- ٢٥٧٣ ----- حدائق السالكين و رياض العابدين
- ٢٥٧٣ ----- حدائق السحر(في دقائق الشعر)
- ٢٥٧٣ ----- حدائق السياحه
- ٢٥٧٥ ----- حدائق الطبيعه
- ٢٥٧٥ ----- حدائق العارف في طرائق المعارف(و اثبات
- ٢٥٧٥ ----- حدائق العارفين(الجامع لما في الوافي و البحار و
- ٢٥٧٥ ----- حدائق العيان(في اختصار وفيات الاعيان)
- ٢٥٧٥ ----- حدائق القدس
- ٢٥٧٥ ----- حدائق المقربين
- ٢٥٧٦ ----- حدائق ناصرى
- ٢٥٧٦ ----- الحدائق التاضره(في احكام العتره الطاهره)
- ٢٥٧٦ ----- حدائق التجوم
- ٢٥٧٦ ----- الحدائق النديه(في شرح الفوائد الصمديه)
- ٢٥٧٦ ----- حدائق التسب
- ٢٥٧٧ ----- الحدائق التضره(في احوال العتره الخيره)
- ٢٥٧٧ ----- الحدائق الورديه(في احوال الائمه الزيديه)
- ٢٥٧٧ ----- حدائق الوصول(الى علم الاصول)
- ٢٥٧٧ ----- حدائق اليقين(في فضائل امام المتقين و الآيات
- ٢٥٧٧ ----- الحدث في اثناء الغسل-حدث الجنب في اثناء
- ٢٥٧٨ ----- الحدث في اثناء الغسل
- ٢٥٧٨ ----- الحدث في اثناء الغسل
- ٢٥٧٨ ----- الحدث في اثناء الغسل
- ٢٥٧٨ ----- حد السارق(في مسأله تحريف الكتاب)
- ٢٥٧٨ ----- حد الغرى(لبعض الاصحاب)
- ٢٥٧٨ ----- الحد في الزنا:

- ٢٥٧٨ حد القصر (و أنه اربع فراسخ) -
- ٢٥٧٩ حد القصر (و المسافه التي يقصر فيما ثمانية او -
- ٢٥٧٩ حد الكراهه المعتبره في الخلع -
- ٢٥٧٩ الحدق الناظره -
- ٢٥٨٠ الحدق التواظر (في تتمه كتاب النوادر) -
- ٢٥٨٠ حدقه الناظر -
- ٢٥٨٠ حدوث العالم .
- ٢٥٨٠ حدوث العالم .
- ٢٥٨٠ حدوث العالم (ذاتا و قدمه زمانا) -
- ٢٥٨٠ حدوث العالم .
- ٢٥٨٠ حدوث العالم .
- ٢٥٨٠ حدوث العالم .
- ٢٥٨٠ حدوث العالم .
- ٢٥٨١ حدوث العالم .
- ٢٥٨١ حدوث العالم .
- ٢٥٨١ حدوث العالم - حدوث الاجسام .
- ٢٥٨١ حدوث العالم (و مسائله) -
- ٢٥٨١ حدوث العالم .
- ٢٥٨١ حدوث العالم .
- ٢٥٨٢ حدوث العالم .
- ٢٥٨٢ حدوث العالم -
- ٢٥٨٣ حدوث، قدم و سرمد .
- ٢٥٨٣ الحدود، كتاب .
- ٢٥٨٣ الحدود، كتاب .
- ٢٥٨٣ الحدود، كتاب .
- ٢٥٨٣ الحدود، كتاب .
- ٢٥٨٣ الحدود، كتاب .

- ٢٥٨٣ الحدود، كتاب
- ٢٥٨٣ الحدود، كتاب
- ٢٥٨٣ الحدود، كتاب
- ٢٥٨٤ الحدود، كتاب
- ٢٥٨٤ الحدود، كتاب
- ٢٥٨٤ الحدود، كتاب
- ٢٥٨٤ الحدود، كتاب
- ٢٥٨٤ الحدود، كتاب
- ٢٥٨٤ حدود و ديات
- ٢٥٨٤ حدود و ديات
- ٢٥٨٤ الحدود و الديات
- ٢٥٨٤ حدود و ديات
- ٢٥٨٤ حدود و ديات
- ٢٥٨٤ الحدود و الديات
- ٢٥٨٤ الحدود
- ٢٥٨٤ الحدود(فى علم الاصول)
- ٢٥٨٤ الحدود(فى علم الكلام)
- ٢٥٨٤ الحدود(فى علم الكلام)
- ٢٥٨٤ الحدود(فى اصول علم النحو و ما سمعه من
- ٢٥٨٤ الحدود
- ٢٥٨٧ الحدود
- ٢٥٨٧ حدود آى القرآن
- ٢٥٨٧ حدود الاشياء-كتاب شيبى
- ٢٥٨٧ حدود الاعراب
- ٢٥٨٨ حدود الشرعيه
- ٢٥٨٨ حدود العالم من المشرق الى المغرب
- ٢٥٨٨ حدود المعرفه

حدود النحو ٢٥٨٨

الحدود و الحقايق ٢٥٨٨

الحدود و الحقايق ٢٥٨٨

الحدود و الحقايق-اعلام الطرائق ٢٥٨٨

الحديث، كتاب ٢٥٨٨

الحديث، كتاب ٢٥٨٩

الحديث، كتاب ٢٥٨٩

الحديث، كتاب ٢٥٨٩

الحديث، كتاب ٢٥٨٩

الحديث، كتاب ٢٥٨٩

الحديث، كتاب ٢٥٨٩

الحديث، كتاب ٢٥٨٩

الحديث، كتاب ٢٥٩٠

الحديث، كتاب ٢٥٩٠

الحديث، كتاب ٢٥٩٠

الحديث، كتاب ٢٥٩٠

الحديث، كتاب ٢٥٩٠

الحديث، كتاب ٢٥٩٠

الحديث، كتاب ٢٥٩٠

الحديث، كتاب ٢٥٩٠

الحديث، كتاب ٢٥٩١

الحديث، كتاب ٢٥٩١

الحديث، كتاب ٢٥٩١

الحديث، كتاب ٢٥٩١

الحديث، كتاب ٢٥٩١

الحديث، كتاب ٢٥٩١

٢٥٩١ - الحديث، كتاب

٢٥٩١ - الحديث، كتاب

٢٥٩٣ - الحديث، كتاب

٢٥٩٣ - الحديث، كتاب

٢٥٩٣ - الحديث، كتاب

٢٥٩٣ - الحديث، كتاب

٢٥٩٣ - الحديث، كتاب

٢٥٩٣ - الحديث، كتاب

٢٥٩٣ - الحديث، كتاب

٢٥٩٣ - الحديث، كتاب

٢٥٩٣ - الحديث، كتاب

٢٥٩٣ - الحديث، كتاب

٢٥٩٤ - الحديث، كتاب

٢٥٩٤ - الحديث، كتاب

٢٥٩٤ - الحديث، كتاب

٢٥٩٤ - الحديث، كتاب

٢٥٩٤ - الحديث، كتاب

٢٥٩٤ - الحديث، كتاب

٢٥٩٤ - الحديث، كتاب

٢٥٩٤ - الحديث، كتاب

٢٥٩٤ - الحديث، كتاب

٢٥٩٦ - الحديث، كتاب

٢٥٩٦ - الحديث، كتاب

٢٥٩٦ - الحديث، كتاب

٢٥٩٦ - الحديث، كتاب

٢٥٩٦ - الحديث، كتاب

٢٥٩٦ الحديث، كتاب

٢٥٩٦ الحديث، كتاب

٢٥٩٦ الحديث، كتاب

٢٥٩٦ الحديث، كتاب

٢٥٩٧ الحديث، كتاب

٢٥٩٧ الحديث، كتاب

٢٥٩٧ الحديث، كتاب

٢٥٩٧ الحديث، كتاب

٢٥٩٧ الحديث، كتاب

٢٥٩٧ الحديث، كتاب

٢٥٩٧ الحديث، كتاب

٢٥٩٨ الحديث، كتاب

٢٥٩٨ الحديث، كتاب

٢٥٩٨ الحديث، كتاب

٢٥٩٨ الحديث، كتاب

٢٥٩٨ الحديث، كتاب

٢٥٩٨ الحديث، كتاب

٢٥٩٨ الحديث، كتاب

٢٥٩٨ الحديث، كتاب

٢٥٩٨ الحديث، كتاب

٢٥٩٩ الحديث، كتاب

٢٥٩٩ الحديث، كتاب

٢٥٩٩ الحديث، كتاب

٢٥٩٩ الحديث، كتاب

٢٥٩٩ الحديث، كتاب

٢٥٩٩ الحديث، كتاب

٢٥٩٩ الحديث، كتاب

٢٥٩٩ الحديث، كتاب

٢٦٠٠ الحديث، كتاب

٢٦٠٠ الحديث، كتاب

٢٦٠٠ الحديث، كتاب

٢٦٠٠ الحديث، كتاب

٢٦٠٠ الحديث، كتاب

٢٦٠٠ الحديث، كتاب

٢٦٠٠ الحديث، كتاب

٢٦٠١ الحديث، كتاب

٢٦٠١ الحديث، كتاب

٢٦٠١ الحديث، كتاب

٢٦٠١ الحديث، كتاب

٢٦٠١ الحديث، كتاب

٢٦٠١ الحديث، كتاب

٢٦٠١ الحديث، كتاب

٢٦٠٢ الحديث، كتاب

٢٦٠٢ الحديث، كتاب

٢٦٠٢ الحديث، كتاب

٢٦٠٢ الحديث، كتاب

٢٦٠٢ الحديث، كتاب

٢٦٠٢ الحديث، كتاب

٢٦٠٢ الحديث، كتاب

٢٦٠٢ الحديث، كتاب

٢٦٠٢ الحديث، كتاب

٢٦٠٣ الحديث، كتاب

٢٦٠٣ الحديث، كتاب

٢٦٠٣ الحديث، كتاب

٢٦٠٣ الحديث، كتاب

٢٦٠٣ الحديث، كتاب

٢٦٠٣ الحديث، كتاب

٢٦٠٤ الحديث، كتاب

٢٦٠٤ الحديث، كتاب

٢٦٠٤ الحديث، كتاب

٢٦٠٤ الحديث، كتاب

٢٦٠٤ الحديث، كتاب

٢٦٠٤ الحديث، كتاب

٢٦٠٤ الحديث، كتاب

٢٦٠٤ الحديث، كتاب

٢٦٠٤ الحديث، كتاب

٢٦٠٤ الحديث، كتاب

٢٦٠٥ الحديث، كتاب

٢٦٠٥ الحديث، كتاب

٢٦٠٥ الحديث، كتاب

٢٦٠٥ الحديث، كتاب

٢٦٠٥ الحديث، كتاب

٢٦٠٥ الحديث، كتاب

٢٦٠٥ الحديث، كتاب

٢٦٠٦ الحديث، كتاب

٢٦٠٦ الحديث، كتاب

٢٦٠٦ الحديث، كتاب

٢٦٠٦ الحديث، كتاب

٢٦٠٦-----الحديث، كتاب

٢٦٠٦-----الحديث، كتاب

٢٦٠٦-----الحديث، كتاب

٢٦٠٦-----الحديث، كتاب

٢٦٠٦-----الحديث، كتاب

٢٦٠٧-----الحديث، كتاب

٢٦٠٧-----الحديث، كتاب

٢٦٠٧-----الحديث، كتاب

٢٦٠٧-----الحديث، كتاب

٢٦٠٧-----الحديث، كتاب

٢٦٠٧-----الحديث، كتاب

٢٦٠٧-----الحديث، كتاب

٢٦٠٧-----الحديث، كتاب

٢٦٠٩-----الحديث، كتاب

٢٦٠٩-----الحديث، كتاب

٢٦٠٩-----الحديث، كتاب

٢٦٠٩-----الحديث، كتاب

٢٦٠٩-----الحديث، كتاب

٢٦٠٩-----الحديث، كتاب

٢٦٠٩-----الحديث، كتاب

٢٦٠٩-----الحديث، كتاب

٢٦١٠-----الحديث، كتاب

٢٦١٠-----الحديث، كتاب

٢٦١٠-----الحديث، كتاب

٢٦١٠-----الحديث، كتاب

٢٦١٠-----الحديث، كتاب

٢٦٢٤ الحديث، كتاب

٢٦٢٤ الحديث، كتاب

٢٦٢٥ الحديث، كتاب

٢٦٢٥ الحديث، كتاب

٢٦٢٥ الحديث، كتاب

٢٦٢٥ الحديث، كتاب

٢٦٢٥ الحديث، كتاب

٢٦٢٥ الحديث، كتاب

٢٦٢٥ الحديث، كتاب

٢٦٢٦ الحديث، كتاب

٢٦٢٦ الحديث، كتاب

٢٦٢٦ الحديث، كتاب

٢٦٢٦ الحديث، كتاب

٢٦٢٦ الحديث، كتاب

٢٦٢٦ الحديث، كتاب

٢٦٢٦ الحديث، كتاب

٢٦٢٦ الحديث، كتاب

٢٦٢٦ الحديث، كتاب

٢٦٢٧ الحديث، كتاب

٢٦٢٧ الحديث، كتاب

٢٦٢٧ الحديث، كتاب

٢٦٢٧ الحديث، كتاب

٢٦٢٧ الحديث، كتاب

٢٦٢٧ الحديث، كتاب

٢٦٢٨ الحديث، كتاب

٢٦٢٨ الحديث، كتاب

- ٢٦٢٨ الحديث، كتاب
- ٢٦٢٨ الحديث، كتاب
- ٢٦٢٨ الحديث، كتاب
- ٢٦٢٨ الحديث، كتاب
- ٢٦٢٨ الحديث، كتاب
- ٢٦٢٨ الحديث، كتاب
- ٢٦٢٨ الحديث، كتاب
- ٢٦٢٩ الحديث، كتاب
- ٢٦٢٩ الحديث، كتاب
- ٢٦٢٩ الحديث، كتاب
- ٢٦٢٩ الحديث، كتاب
- ٢٦٢٩ الحديث، كتاب
- ٢٦٢٩ الحديث، كتاب
- ٢٦٢٩ الحديث، كتاب
- ٢٦٢٩ الحديث، كتاب
- ٢٦٣٠ الحديث، كتاب
- ٢٦٣٠ الحديث، كتاب
- ٢٦٣٠ الحديث، كتاب
- ٢٦٣٠ الحديث، كتاب
- ٢٦٣٠ الحديث، كتاب
- ٢٦٣٠ الحديث، كتاب
- ٢٦٣٠ الحديث، كتاب
- ٢٦٣٠ الحديث، كتاب
- ٢٦٣٠ الحديث، كتاب
- ٢٦٣٠ الحديث، كتاب
- ٢٦٣١ الحديث، كتاب
- ٢٦٣١ الحديث، كتاب
- ٢٦٣١ الحديث، كتاب

٢٦٤٠ الحديث، كتاب

٢٦٤٠ الحديث، كتاب

٢٦٤٠ الحديث، كتاب

٢٦٤٠ الحديث، كتاب

٢٦٤٠ الحديث، كتاب

٢٦٤٠ الحديث، كتاب

٢٦٤٠ الحديث، كتاب

٢٦٤٠ الحديث، كتاب

٢٦٤١ الحديث، كتاب

٢٦٤١ الحديث، كتاب

٢٦٤١ الحديث، كتاب

٢٦٤١ الحديث، كتاب

٢٦٤١ الحديث، كتاب

٢٦٤١ الحديث، كتاب

٢٦٤١ الحديث، كتاب

٢٦٤١ الحديث، كتاب

٢٦٤٢ الحديث، كتاب

٢٦٤٢ الحديث، كتاب

٢٦٤٢ الحديث، كتاب

٢٦٤٢ الحديث، كتاب

٢٦٤٢ الحديث، كتاب

٢٦٤٢ الحديث، كتاب

٢٦٤٢ الحديث، كتاب

٢٦٤٢ الحديث، كتاب

٢٦٤٢ الحديث، كتاب

٢٦٤٣ الحديث، كتاب

٢٦٥٤-----الحديث، كتاب

٢٦٥٤-----الحديث، كتاب

٢٦٥٤-----الحديث، كتاب

٢٦٥٤-----الحديث، كتاب

٢٦٥٤-----الحديث، كتاب

٢٦٥٤-----الحديث، كتاب

٢٦٥٤-----الحديث، كتاب

٢٦٥٤-----الحديث، كتاب

٢٦٥٤-----الحديث، كتاب

٢٦٥٦-----الحديث، كتاب

٢٦٥٦-----الحديث، كتاب

٢٦٥٦-----الحديث، كتاب

٢٦٥٦-----الحديث، كتاب

٢٦٥٦-----الحديث، كتاب

٢٦٥٦-----الحديث، كتاب

٢٦٥٦-----الحديث، كتاب

٢٦٥٦-----الحديث، كتاب

٢٦٥٦-----الحديث، كتاب

٢٦٥٧-----الحديث، كتاب

٢٦٥٧-----الحديث، كتاب

٢٦٥٧-----الحديث، كتاب

٢٦٥٧-----الحديث، كتاب

٢٦٥٧-----الحديث، كتاب

٢٦٥٧-----الحديث، كتاب

٢٦٥٧-----الحديث، كتاب

٢٦٥٧-----الحديث، كتاب

٢٦٧١ الحديث، كتاب

٢٦٧١ الحديث، كتاب

٢٦٧١ الحديث، كتاب

٢٦٧١ الحديث، كتاب

٢٦٧١ الحديث، كتاب

٢٦٧٢ الحديث، كتاب

٢٦٧٢ الحديث، كتاب

٢٦٧٢ الحديث، كتاب

٢٦٧٢ الحديث، كتاب

٢٦٧٢ الحديث، كتاب

٢٦٧٢ الحديث، كتاب

٢٦٧٢ الحديث، كتاب

٢٦٧٣ الحديث، كتاب

٢٦٧٣ الحديث، كتاب

٢٦٧٣ الحديث، كتاب

٢٦٧٣ الحديث، كتاب

٢٦٧٣ الحديث، كتاب

٢٦٧٣ الحديث، كتاب

٢٦٧٣ الحديث، كتاب

٢٦٧٣ الحديث، كتاب

٢٦٧٤ الحديث، كتاب

٢٦٧٤ الحديث، كتاب

٢٦٧٤ الحديث، كتاب

٢٦٧٤ الحديث، كتاب

٢٦٧٤ الحديث، كتاب

٢٦٧٤ الحديث، كتاب

٢٦٧٤ الحديث، كتاب

٢٦٧٤ الحديث، كتاب

٢٦٧٤ الحديث، كتاب

٢٦٧٤ الحديث، كتاب

٢٦٧٥ الحديث، كتاب

٢٦٧٥ الحديث، كتاب

٢٦٧٥ الحديث، كتاب

٢٦٧٥ الحديث، كتاب

٢٦٧٥ الحديث، كتاب

٢٦٧٥ الحديث، كتاب

٢٦٧٥ الحديث، كتاب

٢٦٧٥ الحديث، كتاب

٢٦٧٥ الحديث، كتاب

٢٦٧٧ الحديث، كتاب

٢٦٧٧ الحديث، كتاب

٢٦٧٧ الحديث، كتاب

٢٦٧٧ الحديث، كتاب

٢٦٧٧ الحديث، كتاب

٢٦٧٧ الحديث، كتاب

٢٦٧٧ الحديث، كتاب

٢٦٧٧ الحديث، كتاب

٢٦٧٨ الحديث، كتاب

٢٦٧٨ الحديث، كتاب

٢٦٧٨ الحديث، كتاب

٢٦٧٨ الحديث، كتاب

٢٦٧٨ الحديث، كتاب

٢٦٨١ - الحديث، كتاب

٢٦٨١ - الحديث، كتاب

٢٦٨٢ - الحديث، كتاب

٢٦٨٢ - الحديث، كتاب

٢٦٨٢ - الحديث، كتاب

٢٦٨٢ - الحديث، كتاب

٢٦٨٢ - الحديث، كتاب

٢٦٨٢ - الحديث، كتاب

٢٦٨٢ - الحديث، كتاب

٢٦٨٢ - الحديث، كتاب

٢٦٨٣ - الحديث، كتاب

٢٦٨٣ - الحديث، كتاب

٢٦٨٣ - الحديث، كتاب

٢٦٨٣ - الحديث، كتاب

٢٦٨٣ - الحديث، كتاب

٢٦٨٣ - الحديث، كتاب

٢٦٨٣ - الحديث، كتاب

٢٦٨٣ - الحديث، كتاب

٢٦٨٣ - الحديث، كتاب

٢٦٨٤ - الحديث، كتاب

٢٦٨٤ - الحديث، كتاب

٢٦٨٤ - الحديث، كتاب

٢٦٨٤ - الحديث، كتاب

٢٦٨٤ - الحديث، كتاب

٢٦٨٤ - الحديث، كتاب

٢٦٨٤ - الحديث، كتاب

٢٦٨٤ - الحديث، كتاب

٢٦٨٥ - الحديث، كتاب

٢٦٨٥ - الحديث، كتاب

٢٦٨٥ - الحديث، كتاب

٢٦٨٥ - الحديث، كتاب

٢٦٨٥ - الحديث، كتاب

٢٦٨٥ - الحديث، كتاب

٢٦٨٥ - الحديث، كتاب

٢٦٨٥ - الحديث، كتاب

٢٦٨٥ - الحديث، كتاب

٢٦٨٦ - الحديث، كتاب

٢٦٨٦ - الحديث، كتاب

٢٦٨٦ - الحديث، كتاب

٢٦٨٦ - الحديث، كتاب

٢٦٨٦ - الحديث، كتاب

٢٦٨٦ - الحديث، كتاب

٢٦٨٦ - الحديث، كتاب

٢٦٨٧ - الحديث، كتاب

٢٦٨٧ - الحديث، كتاب

٢٦٨٧ - الحديث، كتاب

٢٦٨٧ - الحديث، كتاب

٢٦٨٧ - الحديث، كتاب

٢٦٨٧ - الحديث، كتاب

٢٦٨٧ - الحديث، كتاب

٢٦٨٧ - الحديث، كتاب

٢٦٨٨ - الحديث، كتاب

- ٢٦٨٨ الحديث، كتاب
- ٢٦٨٨ الحديث، كتاب
- ٢٦٨٨ الحديث، كتاب
- ٢٦٨٨ الحديث، كتاب
- ٢٦٨٨ الحديث، كتاب
- ٢٦٨٨ الحديث، كتاب
- ٢٦٨٨ الحديث، كتاب
- ٢٦٨٨ الحديث، كتاب
- ٢٦٩٠ الحديث، كتاب
- ٢٦٩٠ الحديث، كتاب
- ٢٦٩٠ الحديث، كتاب
- ٢٦٩٠ الحديث، كتاب
- ٢٦٩٠ الحديث، كتاب
- ٢٦٩٠ الحديث، كتاب
- ٢٦٩٠ الحديث، كتاب
- ٢٦٩٠ الحديث، كتاب
- ٢٦٩٠ الحديث، كتاب
- ٢٦٩١ الحديث، كتاب
- ٢٦٩١ الحديث، كتاب
- ٢٦٩١ الحديث، كتاب
- ٢٦٩١ الحديث، كتاب
- ٢٦٩١ الحديث، كتاب
- ٢٦٩١ الحديث، كتاب
- ٢٦٩١ الحديث، كتاب
- ٢٦٩١ الحديث، كتاب
- ٢٦٩١ الحديث، كتاب
- ٢٦٩٢ الحديث، كتاب
- ٢٦٩٢ الحديث، كتاب
- ٢٦٩٢ الحديث، كتاب

٢٦٩٢ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٢ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٢ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٢ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٢ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٢ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٣ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٣ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٣ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٣ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٣ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٣ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٣ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٣ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٥ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٥ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٥ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٥ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٥ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٥ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٥ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٥ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٥ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٦ ----- الحديث، كتاب

٢٦٩٦ ----- حديث آدم(و ولده)، كتاب

٢٦٩٦ ----- حديث ابن الحر، كتاب

- ٢٦٩٦ حديث الاربعين فى امور الدين، كتاب
- ٢٦٩٦ حديث الازارقه، كتاب
- ٢٦٩٦ حديث الايام
- ٢٦٩٦ حديث باخمرا، كتاب
- ٢٦٩٦ حديث بيهس و اخوته
- ٢٦٩٧ حديث الجائليق، كتاب
- ٢٦٩٨ الحديث الحسن فى التسامح فى ادله السنن
- ٢٦٩٨ حديث ذات القلائل
- ٢٦٩٨ حديث الرايه، كتاب
- ٢٦٩٨ حديث الرجعه، كتاب
- ٢٦٩٨ حديث الرضا(عليه السلام) مع المأمون
- ٢٦٩٨ حديث روستقباد(رستم گواذ)، كتاب
- ٢٦٩٨ حديث الشورى، كتاب
- ٢٦٩٩ حديث الشيعه، كتاب
- ٢٦٩٩ حديث الغدير
- ٢٦٩٩ حديث الكساء
- ٢٦٩٩ حديث مع الدعاه
- ٢٦٩٩ حديث الولايه، كتاب
- ٢٦٩٩ حديث يعقوب بن جعفر بن سليمان، كتاب
- ٢٦٩٩ الحديثين المختلفين، كتاب
- ٢٦٩٩ الحديثين المختلفين، كتاب
- ٢٦٩٩ الحديثه الحسينيه فى قطع لسان اعوان الامويه
- ٢٧٠١ حديثه محماه
- ٢٧٠١ الحديثه
- ٢٧٠١ الحديثه-حاشيه الروضه البهيه
- ٢٧٠١ حديثه الاحباب

- ٢٧٠١ حديقه الاخبار(فى ترجمه الاخيار و الاشرار)
- ٢٧٠١ الحديقه الاخلاقيه
- ٢٧٠١ حديقه الادباء
- ٢٧٠٢ حديقه الازهار(فى تلخيص البحار)
- ٢٧٠٢ حديقه الازهار(كشكول فى كافه اللطائف و ..)
- ٢٧٠٢ حديقه الافراح لازاحه الاتراح
- ٢٧٠٢ حديقه الاقاليم
- ٢٧٠٢ حديقه امان اللّهي
- ٢٧٠٢ حديقه الانصاف
- ٢٧٠٢ حديقه الانظار-حديقه التّظار
- ٢٧٠٢ حديقه الانوار
- ٢٧٠٣ حديقه البساتين(فى شرح القوانين)-حاشيه
- ٢٧٠٣ الحديقه البهيه(فى نسب الساده الاعرجيه)
- ٢٧٠٣ الحديقه الثالثه-حدايق السالكين
- ٢٧٠٣ حديقه الحقيقه و شريعته الطريقه-فخرى نامه
- ٢٧٠٣ حديقه الحكمه
- ٢٧٠٣ حديقه الداعى
- ٢٧٠٣ حديقه الزاهدين
- ٢٧٠٣ حديقه السعداء
- ٢٧٠٤ الحديقه السلطانيه فى المسائل الايمانيه
- ٢٧٠٤ الحديقه السليمانيه
- ٢٧٠٤ حديقه السياحه
- ٢٧٠٤ حديقه الشعراء
- ٢٧٠٤ حديقه الشعراء-بهجه الشعراء
- ٢٧٠٤ حديقه الشعراء
- ٢٧٠٤ حديقه الشيعة

- ٢٧٠٦ حديقه الشيعة
- ٢٧٠٦ حديقه الشيعة
- ٢٧٠٦ حديقه الشيعة(فى اثبات حقيه مذهب الجعفرىه)
- ٢٧٠٦ حديقه الصالحين(فى تراجم الساده العبد
- ٢٧٠٦ حديقه الصالحين-حدائق الصالحين
- ٢٧٠٦ حديقه الطلاب
- ٢٧٠٦ حديقه العابدين
- ٢٧٠٧ حديقه العارفين
- ٢٧٠٧ حديقه العاشقين
- ٢٧٠٧ حديقه العالم
- ٢٧٠٧ حديقه العالم
- ٢٧٠٧ حديقه الفضلاء و روضه الشعراء
- ٢٧٠٧ حديقه الفلاح
- ٢٧٠٧ حديقه القلوب
- ٢٧٠٨ حديقه ماتم
- ٢٧٠٨ الحديقه المبهمه
- ٢٧٠٩ حديقه المتقين لعمل المقلدين
- ٢٧٠٩ حديقه المتقين فى معرفه احكام الدين لارتقاء
- ٢٧٠٩ حديقه المخلصين فى اصول الدين
- ٢٧٠٩ حديقه المدايح
- ٢٧٠٩ حديقه المؤمنين
- ٢٧٠٩ حديقه الناضر و نزهه الخواطر
- ٢٧٠٩ الحديقه الناضره و الحدقه الناضره
- ٢٧١٠ حذ و النعل بالنعل
- ٢٧١٠ حذ و التعل بالنعل
- ٢٧١٠ حراب اليسوس

- ٢٧١٠ حرب قندهار و ايران
- ٢٧١٠ حربۂ حيدري، مثنوي
- ٢٧١٠ الحره، كتاب
- ٢٧١٠ الحره، كتاب
- ٢٧١٠ حرز الامان من فتن الزمان
- ٢٧١١ حرز امير المؤمنين على بن ابي طالب (عليه السلام)
- ٢٧١١ حرز الحواس عن وسوسه الخناس
- ٢٧١١ حرز العابدين و سلاح المؤمنين
- ٢٧١١ الحرز المتين
- ٢٧١١ حرز المصائب
- ٢٧١١ حرز معلول في ترجمه دعاء المشلول
- ٢٧١١ حرز المؤمنين
- ٢٧١١ حرز المؤمنين
- ٢٧١١ حرز النجات (في نظم الواجبات) - ما لا بد منه في
- ٢٧١٣ الحرز اليماني - الدعاء السيفي
- ٢٧١٣ حرفه الفؤاد
- ٢٧١٣ الحركه، رساله
- ٢٧١٣ الحركه و التحقيق فيها
- ٢٧١٣ الحركه الجوهرية
- ٢٧١٤ حرمه شرب التتن
- ٢٧١٤ حرمه شرب التتن
- ٢٧١٤ حرمه شرب التتن (و التنباك)
- ٢٧١٤ حرمه شرب التتن
- ٢٧١٤ حرمه شرب التتن
- ٢٧١٤ حرمه شرب التتن
- ٢٧١٤ حرمه شرب التتن

- ٢٧١٥ حرمه شرب التتن
- ٢٧١٥ حرمه شرب التتن
- ٢٧١٥ حرمه شرب الخمر
- ٢٧١٥ حرمت شرب خمر
- ٢٧١٥ حرمه شرب الخمر
- ٢٧١٦ حروب امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٢٧١٦ حروب الاوس و الخزرج
- ٢٧١٦ حروب الاوس و الخزرج
- ٢٧١٦ حروب الاوس و الخزرج
- ٢٧١٦ الحوراء، كتاب
- ٢٧١٦ الحروف، كتاب
- ٢٧١٦ الحروف، كتاب
- ٢٧١٦ الحروف، رساله في
- ٢٧١٦ الحروف المعجم
- ٢٧١٦ الحريه و الجبريه
- ٢٧١٧ الحزن و مشأه و علاجه
- ٢٧١٧ حزن اختر
- ٢٧١٧ حزن الشيعه
- ٢٧١٧ حزن المتقين
- ٢٧١٧ حزن المؤمنين(في مرآئى آل ختم المرسلين)
- ٢٧١٧ الحساب، منظومه في
- ٢٧١٧ الحساب، كتاب
- ٢٧١٧ حساب، مثنوى در
- ٢٧١٧ الحساب، كتاب
- ٢٧١٨ الحساب، كتاب
- ٢٧١٩ الحساب، كتاب

- حساب ٢٧١٩
- الحساب، كتاب ٢٧١٩
- الحساب، كتاب ٢٧١٩
- الحساب، كتاب ٢٧١٩
- الحساب، كتاب ٢٧١٩
- حساب ٢٧١٩
- الحساب، كتاب ٢٧١٩
- الحساب ٢٧٢٠
- الحساب، كتاب ٢٧٢٠
- الحساب ٢٧٢٠
- الحساب، كتاب ٢٧٢٠
- حساب، مثنوی در ٢٧٢٠
- الحساب، كتاب ٢٧٢١
- الحساب، كتاب ٢٧٢١
- حساب ٢٧٢١
- حساب (١٢٨) ٢٧٢١
- الحساب، كتاب ٢٧٢١
- الحساب، كتاب ٢٧٢١
- الحساب-الجبر و المقابله ٢٧٢١
- حساب الالهة ٢٧٢٢
- حساب ترتيب سائر الكواكب السبعة ٢٧٢٢
- حساب جديد ٢٧٢٢
- حساب جديد ٢٧٢٢
- حساب جديد ٢٧٢٢
- حساب جديد ٢٧٢٢
- حساب الجمل و العقود ٢٧٢٢

- ٢٧٢٢ حساب الخطائين
- ٢٧٢٢ حساب الخطائين
- ٢٧٢٢ حساب الدور
- ٢٧٢٣ حساب عقود الانامل
- ٢٧٢٣ حساب العقود
- ٢٧٢٤ حساب العقود
- ٢٧٢٤ حساب العقود
- ٢٧٢٤ حساب العقود
- ٢٧٢٤ حساب العقود
- ٢٧٢٤ حساب العقود
- ٢٧٢٤ حساب العقود
- ٢٧٢٤ حساب العقود
- ٢٧٢٤ حساب مفصل
- ٢٧٢٥ حساب مقدماتي
- ٢٧٢٥ الحساب الهندي
- ٢٧٢٥ الحسابيات، الكتب
- ٢٧٢٥ حسام الاسلام و سهام الملام
- ٢٧٢٥ حسام الشيعه
- ٢٧٢٥ الحساميه في القبله الاسلاميه، الرساله
- ٢٧٢٥ حسام الشيعه
- ٢٧٢٥ الحسام الصارم (في نقض شرح ابن الناظم)
- ٢٧٢٥ الحسام المصقول (في نصره ابن عمّ الرسول (صلى الله عليه و آله))
- ٢٧٢٦ الحسام المطبوع من المعقول و المسموع
- ٢٧٢٧ حسينا كتاب الله - مصحف ناطق
- ٢٧٢٧ الحسيه
- ٢٧٢٧ الحسد، كتاب

- ٢٧٢٧ حسره الفضلاء(فى تحقيق الجذر الاصم)-شبهه ابن
- ٢٧٢٧ الحسره الكامنه للزفريات(فى عدّه الهواشم الذين
- ٢٧٢٧ الحسنى،كتاب
- ٢٧٢٧ حسناء غاليه المهر(فى تفسير سوره الدهر)
- ٢٧٢٧ حسن اتفاق
- ٢٧٢٨ حسن الاتفاق(فى تحقيق الصادق)
- ٢٧٢٨ حسن الاعتقاد
- ٢٧٢٨ حسن بديع
- ٢٧٢٨ حسن التعريف
- ٢٧٢٨ حسن العاقبه(فى سعاده الخاتمه)
- ٢٧٢٨ حسن دل
- ٢٧٢٨ حسن جلوسوز
- ٢٧٢٩ حسن جلوسوز
- ٢٧٢٩ حسن المآب
- ٢٧٣٠ حسن مأل
- ٢٧٣٠ حسن المحاسن
- ٢٧٣٠ حسن المقال(فى احوال الرجال)
- ٢٧٣٠ حسنه الاخبار-جنه الاخيار
- ٢٧٣٠ حسن معنى
- ٢٧٣٠ حسن منظر
- ٢٧٣٠ الحسن من شعر الحسين-انتخاب الحسن
- ٢٧٣٠ حسن نامه
- ٢٧٣٠ الحسن و الحسين،رساله فى
- ٢٧٣١ حسن و دل
- ٢٧٣١ حسن و دل
- ٢٧٣١ حسن و عشق

- ٢٧٣١ ----- حسن و عشق
- ٢٧٣١ ----- حسن و عشق
- ٢٧٣١ ----- حسن و عشق
- ٢٧٣١ ----- حسن و عشق
- ٢٧٣١ ----- الحسن و القبح
- ٢٧٣١ ----- الحسن و القبح(و الجبر و الاختيار)
- ٢٧٣٣ ----- الحسن و القبح
- ٢٧٣٣ ----- الحسن و القبح
- ٢٧٣٣ ----- الحسن و القبح
- ٢٧٣٣ ----- حسن و قبح
- ٢٧٣٣ ----- الحسن و القبح
- ٢٧٣٣ ----- الحسن و القبح
- ٢٧٣٣ ----- الحسن و القبح
- ٢٧٣٣ ----- حسن و ناز-ناز و نياز
- ٢٧٣٣ ----- الحسنی
- ٢٧٣٤ ----- حسن يوسف
- ٢٧٣٤ ----- حسنیته
- ٢٧٣٤ ----- الحسنیته(فی الاصول الدینیته و الفروع العبادیته)
- ٢٧٣٤ ----- الحسنیته(فی العقائد العقلیته و العبادات الشرعیته)
- ٢٧٣٤ ----- الحسنیته-ترجمه کتاب من لا یحضره الامام
- ٢٧٣٤ ----- الحسیب النسیب للحیب النسیب
- ٢٧٣٤ ----- حسین(علیه السلام)
- ٢٧٣٤ ----- الحسین(علیه السلام)
- ٢٧٣٤ ----- حسین تکرری
- ٢٧٣٤ ----- حسین اور مذهب
- ٢٧٣٤ ----- حسین و مشاہیر عالم

- ٢٧٣٦ حسين ربّانى سياست
- ٢٧٣٦ الحسينيه
- ٢٧٣٦ الحسينيه،الرساله
- ٢٧٣٦ الحسينيه القرآنيه(يا فرقاتيه)
- ٢٧٣٧ حشر الاشياء و معاد كل شىء-حشر العوام فى
- ٢٧٣٧ الحشرات،كتاب
- ٢٧٣٧ حشو حشاء الجليس
- ٢٧٣٧ حصار ناى(شرح حال مسعود سعد)
- ٢٧٣٧ حصى النجف
- ٢٧٣٧ حصر الحق بمقاله الاماميه
- ٢٧٣٧ حصر ضروريات الدين
- ٢٧٣٧ الحصر و البوارى
- ٢٧٣٨ حصن حصين(فى خواص سوره يس)
- ٢٧٣٨ الحصن الحصين
- ٢٧٣٨ الحصن الحصين(فى شرح البلد الامين)
- ٢٧٣٨ الحصن الحصين من شرور تردّد الشياطين
- ٢٧٣٨ حصول اسلام كى حقيقت
- ٢٧٣٨ حصول المراد
- ٢٧٣٨ الحصون المنيعه(فى طبقات الشيعه)
- ٢٧٣٨ الحصون المنيعه(فى ردّ ما اورده صاحب المنار فى
- ٢٧٣٨ الحصون المنيعه
- ٢٧٣٩ حصينه الاخيار-حصينه الاخيار
- ٢٧٣٩ الحطام،كتاب
- ٢٧٣٩ حظائر القدس
- ٢٧٣٩ حظاير القدس-بصائر الانس بحظائر القدس
- ٢٧٣٩ حظّ و لَدّ

- ٢٧٣٩ الحظر و الاباحه
- ٢٧٣٩ حظيره الانس
- ٢٧٤٠ حظيره الجنان لاهل الايمان
- ٢٧٤١ حظيره القدس
- ٢٧٤١ حظيره القدس
- ٢٧٤١ حفظ الصحه
- ٢٧٤١ حفظ الصحه
- ٢٧٤١ حفظ الصّحه
- ٢٧٤١ حفظ الصّحه
- ٢٧٤١ حفظ الصّحه
- ٢٧٤١ حفظ الصّحه
- ٢٧٤١ حفظ الصّحه
- ٢٧٤٢ حفظ الصحه
- ٢٧٤٢ حفظ الصحه
- ٢٧٤٢ حفظ الصّحه اطفال
- ٢٧٤٢ حفظ الصّحه ناصرى
- ٢٧٤٢ حفظ الكتاب الشريف(عن شبهه القول بالتحريف)
- ٢٧٤٢ حفظ المناقب عن شر النواصب
- ٢٧٤٣ الحق
- ٢٧٤٣ الحقائق
- ٢٧٤٣ الحقائق(و الدقائق)
- ٢٧٤٣ الحقائق، كتاب
- ٢٧٤٤ الحقائق(فى اسرار الدين و مكارم الاخلاق)
- ٢٧٤٤ الحقائق(المنتخب من الجامع الصّغير و كنوز الحقائق
- ٢٧٤٤ حقائق الاخبار
- ٢٧٤٤ حقائق الاخبار ناصرى-حقائق التاريخ
- ٢٧٤٤ حقائق الاستشهادات

- ٢٧٤٤ حقائق الاسرار-الحقائق فى اسرار الدين
- ٢٧٤٥ الحقائق الاسلاميه(و اللوازم الانسانيه)
- ٢٧٤٥ حقائق الاشهاد
- ٢٧٤٥ حقائق الاشياء
- ٢٧٤٥ حقائق الاصول
- ٢٧٤٥ حقائق الاصول
- ٢٧٤٥ حقائق الاصول
- ٢٧٤٥ حقائق الاصول
- ٢٧٤٥ حقائق الامور
- ٢٧٤٦ حقائق الايمان
- ٢٧٤٦ حقائق الايمان
- ٢٧٤٧ حقائق الايمان
- ٢٧٤٧ الحقائق الايمانيه(فى مواليد الاثمه و الآداب
- ٢٧٤٧ حقائق بى نظير
- ٢٧٤٧ حقائق التاريخ ناصرى-حقائق الاخبار
- ٢٧٤٧ حقائق التحميد و التمجيد(فى معرفه مراتب
- ٢٧٤٧ حقائق التفسير
- ٢٧٤٨ الحقائق الثلاثه(فى بيان الحقيقه اللغويه و العرفيه
- ٢٧٤٨ حقايق الحدائق-حدايق الحقائق
- ٢٧٤٨ حقائق الحروف
- ٢٧٤٨ حقائق الخلل فى دقايق الحيل
- ٢٧٤٨ حقائق الدقايق
- ٢٧٤٨ الحقايق الراهنه(فى تراجم اعيان المائه الثامنه)
- ٢٧٤٨ حقائق الصنابع
- ٢٧٤٨ حقائق الطب
- ٢٧٤٩ حقايق العرفان(فى خلاصه الاصول و الميزان)

- ٢٧٥٠ حقائق العلوم
- ٢٧٥٠ الحقائق القدسيه و الرقايق الانسيه
- ٢٧٥٠ حقائق القوانين
- ٢٧٥٠ حقائق المباني
- ٢٧٥٠ الحقائق المحمديه
- ٢٧٥٠ حقائق المصائب
- ٢٧٥٠ حقائق ناصرى
- ٢٧٥١ حقائق نكار ناصرى
- ٢٧٥٢ الحق المبعثر (فى اثبات صحابه مالك الاشتر)
- ٢٧٥٢ الحق المبين
- ٢٧٥٢ الحق المبين (فى تصويب المجتهدين و تخطئه جهال
- ٢٧٥٢ الحق المبين
- ٢٧٥٢ الحق المبين (فى اقضيه امير المؤمنين)
- ٢٧٥٢ الحق المبين
- ٢٧٥٢ الحق المبين (فى كيفيه التفقه فى الدين)
- ٢٧٥٣ الحق المبين (فى الاستظهار على القسيسين)
- ٢٧٥٣ الحق المبين (فى جواب رسالتى دعوه المسلمين و
- ٢٧٥٣ الحق المصاب فى حكم الخز و السنجاب
- ٢٧٥٣ الحق المصيب (فى رد حلبه النجيب)
- ٢٧٥٣ حق نما
- ٢٧٥٣ الحق الواضح فى احوال العبد الصالح
- ٢٧٥٣ الحق و الحكم
- ٢٧٥٣ الحق و الحكم
- ٢٧٥٤ الحق و الحكم
- ٢٧٥٤ الحق اليقين
- ٢٧٥٥ الحق اليقين (فى اصول الدين)

- ٢٧٥٥ الحق اليقين
- ٢٧٥٥ الحق اليقين
- ٢٧٥٥ الحق اليقين(فى اصول الدين)
- ٢٧٥٥ الحق اليقين
- ٢٧٥٥ الحق اليقين
- ٢٧٥٥ الحق اليقين
- ٢٧٥٥ الحق اليقين(فى معرفه رب العالمين)
- ٢٧٥٦ الحق اليقين(فى رد الوهابيين)
- ٢٧٥٦ الحق اليقين-اتحاد الوجود و الماهيه
- ٢٧٥٦ الحقوق،رساله
- ٢٧٥٦ الحقوق
- ٢٧٥٦ الحقوق(بين الخالق و المخلوق)-حقوق در بيان
- ٢٧٥٦ حقوق آل محمد
- ٢٧٥٧ حقوق الاخوان
- ٢٧٥٧ حقوق ارث
- ٢٧٥٧ حقوق اساسى
- ٢٧٥٨ حقوق اساسى
- ٢٧٥٨ حقوق اساسى
- ٢٧٥٨ حقوق اسلام
- ٢٧٥٨ حقوق اسلام
- ٢٧٥٨ حقوق اسلامى
- ٢٧٥٨ حقوق امم
- ٢٧٥٨ حقوق بازرگانى(و شرح قانون تجارت)
- ٢٧٥٨ حقوق بازرگانى(و شرح قانون تجارت)
- ٢٧٥٨ حقوق بشرى(و اساس سياست مملكت)
- ٢٧٥٩ حقوق بين الملل خصوصى

- ٢٧٥٩ حقوق بين الملل عمومى
- ٢٧٥٩ حقوق بين الملل عمومى
- ٢٧٥٩ حقوق پارلمانى در ايران و اروپا
- ٢٧٥٩ حقوق جزاء
- ٢٧٥٩ حقوق زن در اسلام و اروپا
- ٢٧٥٩ حقوق فطرى-تحولات حقوق فطرى
- ٢٧٥٩ حقوق مدنى
- ٢٧٥٩ حقوق مدنى ايران
- ٢٧٦٠ حقوق المؤمن(و فضله)
- ٢٧٦٠ حقوق المومنين-كتاب المؤمن
- ٢٧٦١ حقوق الوالدين
- ٢٧٦١ حقوق الوالدين
- ٢٧٦١ الحقيقه
- ٢٧٦١ حقيقه الاخير
- ٢٧٦٢ حقيقت گويى
- ٢٧٦٢ حقيقه مذهب الاماميه
- ٢٧٦٢ حقيقت مذهب حنفيه
- ٢٧٦٢ حقيقه المساوات
- ٢٧٦٢ حقيقت نامه
- ٢٧٦٢ حقيقه الواجب تعالى
- ٢٧٦٢ حقيقت، كناية و مجاز
- ٢٧٦٣ الحقيقه و المجاز
- ٢٧٦٣ الحقيقه و المجاز
- ٢٧٦٤ حكم الجاهل فى العبادات
- ٢٧٦٤ الحكم الشرعى
- ٢٧٦٤ الحكم الشرعى(فى تحقيقه و بيان اقسامه)

- ٢٧٦٤ ----- حكم الشعر في الشرع (و ما قيل في مدحه و ذمّه) -----
- ٢٧٦٤ ----- حكم على اسرار الكف -----
- ٢٧٦٤ ----- حكم الفلاسفه -----
- ٢٧٦٤ ----- حكم المبتدئه و المضطربه في الحيض -----
- ٢٧٦٤ ----- الحكمه -----
- ٢٧٦٤ ----- الحكمه، كتاب في -----
- ٢٧٦٥ ----- حكمت، كتاب در -----
- ٢٧٦٥ ----- الحكمه، كتاب في -----
- ٢٧٦٥ ----- حكمت، كتاب در -----
- ٢٧٦٥ ----- الحكمه، كتاب في -----
- ٢٧٦٥ ----- الحكمه، كتاب في -----
- ٢٧٦٥ ----- الحكمه، كتاب في -----
- ٢٧٦٥ ----- الحكمه، كتاب في -----
- ٢٧٦٥ ----- الحكمه، كتاب في -----
- ٢٧٦٦ ----- الحكمه، كتاب في -----
- ٢٧٦٦ ----- حكمت، كتاب در -----
- ٢٧٦٦ ----- الحكمه، كتاب في -----
- ٢٧٦٦ ----- الحكمه، كتاب في -----
- ٢٧٦٧ ----- الحكمه، منظومه في -----
- ٢٧٦٧ ----- الحكمه، منظومه في -----
- ٢٧٦٧ ----- الحكمه، منظومه في -----
- ٢٧٦٧ ----- حكمت، منظومه در- پرسش-سؤالات مير شريف -----
- ٢٧٦٧ ----- الحكمه، منظومه في -----
- ٢٧٦٨ ----- حكمه العارفين (في ردّ شبه المخالفين من -----
- ٢٧٦٨ ----- حكمه العارفين- فصل الخطاب- الحكمه -----
- ٢٧٦٨ ----- الحكمه العرشيه -----
- ٢٧٦٨ ----- حكمت علائقيه- دانشنامه علائقيه -----
- ٢٧٦٨ ----- الحكمه العماديه -----

- ٢٧٦٨ الحكمه العماديه
- ٢٧٦٩ الحكمه العمليه و الاحكام الشرعيه-النخبه
- ٢٧٦٩ الحكمه المتعاليه-الاسفار
- ٢٧٦٩ الحكمه المرضيه(فى العقائد الاسلاميه)
- ٢٧٦٩ الحكمه المشرقيه
- ٢٧٧٠ الحكمين، كتاب
- ٢٧٧٠ الحكومه، كتاب
- ٢٧٧٠ حكيم قاتنى
- ٢٧٧٠ حلاج نامه-هيلاج نامه
- ٢٧٧٠ الحلال و الحرام، كتاب
- ٢٧٧٠ الحلال و الحرام، كتاب
- ٢٧٧٠ الحلال و الحرام، كتاب
- ٢٧٧٠ الحلال و الحرام، كتاب
- ٢٧٧٠ الحلال و الحرام، كتاب
- ٢٧٧٠ الحلال و الحرام، كتاب
- ٢٧٧١ الحلال و الحرام، كتاب
- ٢٧٧١ الحلال و الحرام، كتاب
- ٢٧٧١ الحلال و الحرام، كتاب
- ٢٧٧١ الحلال و الحرام، كتاب
- ٢٧٧١ حليه الادب
- ٢٧٧١ حليه التجيب(و حليه اللبيب)
- ٢٧٧١ الحليته
- ٢٧٧٢ حلق اللحيه(-ريش تراشى)
- ٢٧٧٢ حلق اللحيه
- ٢٧٧٢ حلق اللحيه
- ٢٧٧٢ حلق اللحيه
- ٢٧٧٢ حلق اللحيه

- ٢٧٧٢ حلق اللحيه
- ٢٧٧٢ حلّ آداب العضدى
- ٢٧٧٢ حل الاشكال-اؤل كتاب فى الهندسه
- ٢٧٧٣ حل الاشكال(فى معرفه الرجال)
- ٢٧٧٣ حل الاشكال(فى عقد الاشكال)
- ٢٧٧٣ حل اشكال ابن كمونه
- ٢٧٧٤ حلّ التقدير
- ٢٧٧٤ حلّ التّقويم
- ٢٧٧٤ حل التقويم
- ٢٧٧٤ حل التقويم
- ٢٧٧٤ حلّ التقويم
- ٢٧٧٤ حل التقويم
- ٢٧٧٥ حل الطلاسم
- ٢٧٧٥ حل الطلسم(فى كشف السر المبهم)
- ٢٧٧٥ حل عباره القواعد
- ٢٧٧٦ حلّ لغات مقامات الحريرى
- ٢٧٧٦ حلّ لغات نهج البلاغه
- ٢٧٧٦ حلّ ما لا يتحلّ
- ٢٧٧٦ حلّ ما لا يتحلّ:(فى احوال اطفال الكفار و ولد الزنا
- ٢٧٧٦ حلّ ما لا يتحلّ
- ٢٧٧٦ حلّ متشابهات القرآن
- ٢٧٧٦ حلّ المداخل
- ٢٧٧٧ حلّ المسائل
- ٢٧٧٧ حلّ المسائل الابتدائيه
- ٢٧٧٧ حلّ المسائل المتوسطه
- ٢٧٧٧ حلّ مسأله جبريه
- ٢٧٧٧ حلّ مشاكل القرآن

- ٢٧٧٧ حلّ المشكلات
- ٢٧٧٧ حلّ المشكلات
- ٢٧٧٨ حلّ المشكلات(من الصيغ القرآنيه و بعض الالغاز و
- ٢٧٧٨ حلّ المشكلات(من كتاب التلوينات)
- ٢٧٧٩ حلّ مشكلات الاشارات-شرح الاشارات
- ٢٧٧٩ حلّ مشكلات الاصول
- ٢٧٨٠ الحلّه السيراء(فى اشعار الامراء)
- ٢٧٨٠ حلول الحلول(فى ابطال الحلول و الاتحاد)
- ٢٧٨٠ حلّ و عقد
- ٢٧٨٠ حلويات العلوم-حظ و لذّ
- ٢٧٨٠ حلى الافاضل
- ٢٧٨٠ حلى الدهر العاطل(فيمن ادركته من الافاضل)
- ٢٧٨٠ الحلى و الثياب
- ٢٧٨٠ الحلويات-البابليات
- ٢٧٨٠ حلويات
- ٢٧٨١ حليه الآراء
- ٢٧٨١ حليه الابرار(فى ادعيه النوافل فى الليل و النهار)
- ٢٧٨١ حليه الابرار(فيما فى اسم على من الاسرار)
- ٢٧٨١ حليه الابرار(فى احوال محمد ص و آله الاطهار)
- ٢٧٨١ حليه الادهان(فى شرايط الحد و البرهان)
- ٢٧٨١ حليه الارواح بحقائق الانجاح
- ٢٧٨١ حليه الاربيان
- ٢٧٨٢ حليه الاشراف
- ٢٧٨٣ حليه الافاضل(و زينته المحافل)
- ٢٧٨٣ حليه الانسان و حليه اللسان
- ٢٧٨٣ حليه الاولياء(فى مناقب امير المؤمنين(عليه السلام))

- ٢٧٨٣ حليه الاولياء
- ٢٧٨٣ حليه الحلل - حلية حلال - معميات جامى - دستور
- ٢٧٨٣ حليه الرجال (فى المواعظ و الامثال)
- ٢٧٨٣ حليه الزائرین
- ٢٧٨٣ حليه الصالحين (فى شرح كلمات امير المؤمنين ع)
- ٢٧٨٤ حليت طعام اهل كتاب
- ٢٧٨٤ حليت طعام اهل كتاب
- ٢٧٨٤ حليت طعام اهل كتاب
- ٢٧٨٤ حليت طعام اهل كتاب
- ٢٧٨٤ حليه العباد
- ٢٧٨٤ حليه العنب و الزبيب (الملقى فى الخل لكسب
- ٢٧٨٤ حليه العرايس - تحفه العرايس
- ٢٧٨٤ حليه القارى
- ٢٧٨٥ الحليه اللامعه - حاشيه البهجه المرضيه
- ٢٧٨٥ حليه المتقين
- ٢٧٨٦ حليه المتقين
- ٢٧٨٦ حليه المجتهدين (فى شرح تبصره المتعلمين)
- ٢٧٨٦ حليه المداح
- ٢٧٨٦ حليه المرتلين (فى تجويد القرآن المبين) - مرشد
- ٢٧٨٦ حليه المعاشرين
- ٢٧٨٦ حليه الموحدين (فى ترجمه روضه الواعظين)
- ٢٧٨٧ حليه المؤمن
- ٢٧٨٧ حليه التجيب
- ٢٧٨٧ حليه التظر (فى فضل الاثمه الاثنى عشر)
- ٢٧٨٧ الحمائل
- ٢٧٨٧ الحماسه الاولى

- ٢٧٨٧ الحماسه الثانيه الكبرى
- ٢٧٨٧ حماسه الراح
- ٢٧٨٧ حماسه سرائى در ايران
- ٢٧٨٩ الحماسه-حماسه الشعراء-حماسه الخالديين
- ٢٧٨٩ الحماسه-الحماسه المحدثه
- ٢٧٨٩ الحماسه
- ٢٧٨٩ الحماسه(ذات الحواشى)
- ٢٧٨٩ الحماسه
- ٢٧٨٩ الحماسه
- ٢٧٨٩ الحماسه
- ٢٧٨٩ حماسه ملى ايران
- ٢٧٩٠ الحماسيات(فى النهضه العربيه)
- ٢٧٩٠ حمام الحمامه بصقر الامامه
- ٢٧٩٠ حمايه الاسلام
- ٢٧٩٠ حمايه الايمان
- ٢٧٩٠ حمدان و نمدان
- ٢٧٩٠ حمد و ثناء
- ٢٧٩٠ الحمدية
- ٢٧٩٠ الحمدية(فى الدلائل النبويه)،الرساله
- ٢٧٩١ حمزه نامه
- ٢٧٩١ حملات اللّيث
- ٢٧٩١ حملة حسيني
- ٢٧٩١ حملة حسيني
- ٢٧٩١ حملة حسيني
- ٢٧٩١ حملة حيدرى
- ٢٧٩١ حملة حيدرى

- ٢٧٩١ حملةٌ حيدري
- ٢٧٩٢ حملةٌ حيدري
- ٢٧٩٢ حملةٌ حيدري
- ٢٧٩٢ حملةٌ حيدري
- ٢٧٩٢ حملةٌ حيدري
- ٢٧٩٢ حملته الضرغام (في ردّ منته الكلام) - فتح الكلام
- ٢٧٩٢ حملةٌ مختاربه - البارقه الصيغميه
- ٢٧٩٢ الحملية، الرساله
- ٢٧٩٣ حميات، رساله در معرفت
- ٢٧٩٤ الحميه (من مضار الرقيه)
- ٢٧٩٤ حميد الآثار (في نظم تنوير الابصار)
- ٢٧٩٤ الحميراء
- ٢٧٩٤ الحنانه و التويه - تاريخ مسجد الحنانه
- ٢٧٩٤ حنين الاوطان
- ٢٧٩٤ حنين الحزين
- ٢٧٩٤ حوادث الايام
- ٢٧٩٤ الحوادث الجامعه و التجارب النافعه في المائه
- ٢٧٩٥ حوادث الدهور (بايام الشهور)
- ٢٧٩٥ حوادث طبيعیه
- ٢٧٩٥ حوادث عناصر
- ٢٧٩٥ حواس باطن
- ٢٧٩٥ حواس الخمس الظاهره و الخمس الباطنه
- ٢٧٩٥ حواس العشره
- ٢٧٩٦ الحواشي على كتب الاخبار
- ٢٧٩٦ الحواشي على الكتب الادبيه
- ٢٧٩٦ الحواشي على الكتب الادبيه

- ٢٧٩٦ الحواشي على الكتب الاربعه (و غيرها)
- ٢٧٩٦ الحواشي على الكتب الاربعه (و غيرها)
- ٢٧٩٦ الحواشي على الكتب الاربعه
- ٢٧٩٦ الحواشي على الكتب اربعه
- ٢٧٩٦ الحواشي على كتب الاصحاب (من الفقيهيه و
- ٢٧٩٦ الحواشي على الكتب الاصوليه (و الفقيهيه و غيرها)
- ٢٧٩٧ الحواشي على الكتب الحديثيه (و الرياضيه و
- ٢٧٩٧ الحواشي على الكتب الحديثيه (و الرجاليه و الفقيهيه
- ٢٧٩٧ الحواشي على الكتب الحديثيه (و الفقيهيه)
- ٢٧٩٧ الحواشي على الكتب الحديثيه (و الفقيهيه و غيرها)
- ٢٧٩٧ الحواشي على الكتب الحديثيه (و الفقيهيه)
- ٢٧٩٧ الحواشي على الكتب الحديثيه (و الفقيهيه)
- ٢٧٩٧ الحواشي على الكتب الحديثيه (و الفقيهيه و العربيه و
- ٢٧٩٧ الحواشي على الكتب الدرسيه
- ٢٧٩٨ الحواشي على الكتب الدرسيه (مثل الرسائل و
- ٢٧٩٨ الحواشي على الكتب الدرسيه
- ٢٧٩٨ الحواشي على كتب الصدوق
- ٢٧٩٩ الحواشي على كتب العامه (من الضحاح الستة و
- ٢٧٩٩ الحواشي على الكتب العلميه
- ٢٧٩٩ الحواشي على الكتب العلميه
- ٢٧٩٩ الحواشي على كتب الفريقين (من العامه و الخاصه)
- ٢٧٩٩ الحواشي على الكتب الفقيهيه (كالمدارك و
- ٢٧٩٩ الحواشي على كتب الفقه و الاصول (مثل الرياض و
- ٢٧٩٩ الحواشي على الكتب الفقه و الاصول
- ٢٨٠٠ الحواشي على كتب كثيره (من الاصولين و الفقه و
- ٢٨٠٠ الحواشي على كتب كثيره

- ٢٨٠٠ الحواشي على كتب كثيره
- ٢٨٠٠ الحواشي على كتب كثيره
- ٢٨٠٠ الحواشي على كتب كثيره
- ٢٨٠٠ الحواشي على كتب كثيره
- ٢٨٠٠ الحواشي على كتب كثيره
- ٢٨٠٠ حواشي كتب المعقول(الاسفار و الشفا و شرح
- ٢٨٠٠ الحواشي النقيه(على كتاب الآداب و الشمسيه)
- ٢٨٠١ حواشي نهج البلاغه-الحواشي الضافيه و الموازين
- ٢٨٠١ الحواله
- ٢٨٠٢ الحواله
- ٢٨٠٢ الحواله،كتاب
- ٢٨٠٢ الحوت الواقع على جالس السفينه،رساله في
- ٢٨٠٢ حور مقصورات
- ٢٨٠٢ الحورائيه
- ٢٨٠٢ الحوش،كتاب
- ٢٨٠٢ حوض النهر(في شرح الزوض الزهر)
- ٢٨٠٣ الحوض و الشفاعه
- ٢٨٠٣ الحياه،كتاب
- ٢٨٠٣ حياه الايرار في فضائل الكزار
- ٢٨٠٣ حيات ابراهيم بن مالك الاشر
- ٢٨٠٣ حيات ابو الحسن بيهقي
- ٢٨٠٣ حيات ابي حنيفه
- ٢٨٠٣ حيات ابي ذر الغفاري-ابوذر غفاري
- ٢٨٠٣ حيات ابي ذر(الغفاري)-ابوذر
- ٢٨٠٣ حيات ابي فراس(حارث بن سعيد الحمداني)
- ٢٨٠٤ حيات ابي نواس(الحسن بن هاني الاهوازي)

- ٢٨٠٥ حیات ابی نواس
- ٢٨٠٥ حیاہ ابی ہریرہ-ابو ہریرہ
- ٢٨٠٥ حیات الاخوان
- ٢٨٠٥ حیات الارواح و مشکات المصباح
- ٢٨٠٥ حیات الارواح
- ٢٨٠٥ حیات الارواح (و روح الاشباح)
- ٢٨٠٥ حیات الامام المجدّد الشیرازی (میرزا محمد حسن
- ٢٨٠٥ حیات الاموات (بعد الموت)
- ٢٨٠٦ حیات الاموات
- ٢٨٠٦ حیات امیر المؤمنین (علیہ السلام)
- ٢٨٠٦ حیات امیر المؤمنین (علیہ السلام)
- ٢٨٠٦ حیات الانسان (فی تسبیح الاعیان)
- ٢٨٠٦ حیات الانسان
- ٢٨٠٦ حیات الانسان
- ٢٨٠٦ حیات انیس
- ٢٨٠٦ حیات الایمان
- ٢٨٠٦ حیات الایمان
- ٢٨٠٨ الحیات الباقریّہ
- ٢٨٠٨ حیات الشیخ البہائی
- ٢٨٠٩ حیات صاحب بن عباد-الارشاد
- ٢٨٠٩ حیات الصادق (علیہ السلام)
- ٢٨٠٩ حیات الصادق (علیہ السلام)
- ٢٨٠٩ حیات طیّیہ
- ٢٨٠٩ الحیات الطیّیہ
- ٢٨٠٩ الحیات العابدیّہ
- ٢٨٠٩ حیات العباس بن علی (علیہ السلام)

- ٢٨٠٩ حیات السيد الشريف ابى القاسم عبد العظيم
- ٢٨٠٩ حیات ابى القاسم عبد العظيم
- ٢٨١١ حیات القلوب
- ٢٨١١ حیات القلوب
- ٢٨١١ حیات القلوب
- ٢٨١١ حیات مالک الاشر -
- ٢٨١١ حیات مالک الاشر
- ٢٨١١ حیات ماه لقا -
- ٢٨١١ حیات محمد بن الحنفیه
- ٢٨١١ حیات السيد محمد(ابن امام ابى الحسن على الهادى -
- ٢٨١٢ حیات المختار-سبيک التّضار -
- ٢٨١٢ حیات المسلمین(فى فضائل امیر المؤمنین(عليه السلام)) -
- ٢٨١٢ حیات السيد مهدي القزوينى
- ٢٨١٢ حیات میثم التّمار -
- ٢٨١٢ حیات النفس فى حظيره القدس -
- ٢٨١٢ حیات النفوس -
- ٢٨١٢ حیات و ممات -
- ٢٨١٢ حیات اليقين(فى اصول الدين) -
- ٢٨١٢ حياض الزلائل(شرح و حاشیه على رياض
- ٢٨١٣ الحياض الطريفه(و الرياض الطريفه) -
- ٢٨١٣ حياض الواردين(و رياض الرائدین) -
- ٢٨١٤ حیدریگ -
- ٢٨١٤ حیدرنامه-حیدرى نامه -
- ٢٨١٤ الحیدریّه -
- ٢٨١٤ الحیدریّه -
- ٢٨١٤ الحیدریّه،منظومه

- ٢٨١٤ الحيره، كتاب
- ٢٨١٤ حيرت الابرار
- ٢٨١٤ حيرت الاعيان
- ٢٨١٤ حيرت نامه
- ٢٨١٥ الحيز و المقدار
- ٢٨١٥ الحيز، كتاب
- ٢٨١٥ الحيز، كتاب
- ٢٨١٥ الحيز، كتاب
- ٢٨١٥ الحيز، كتاب
- ٢٨١٥ الحيز، كتاب
- ٢٨١٥ الحيز (و النفاس)
- ٢٨١٥ الحيز (و النفاس)
- ٢٨١٥ الحيز (و احكامه)
- ٢٨١٦ الحيز، رساله
- ٢٨١٧ الحيز، رساله في
- ٢٨١٧ الحيز، رساله في
- ٢٨١٧ الحيز، رساله في
- ٢٨١٧ الحيل (الكبير)، كتاب
- ٢٨١٧ الحيل (الصغير)، كتاب
- ٢٨١٧ الحيل، كتاب
- ٢٨١٧ الحيل، كتاب
- ٢٨١٧ الحيل، كتاب
- ٢٨١٧ حيل الزبا
- ٢٨١٨ حيل الزبا
- ٢٨١٨ حيل الزبا (و غيره من الحيل المحلله و المحزمه)
- ٢٨١٨ حيل الزبا (و جواز العمل بها)

- ٢٨١٨ الحيوآن، كتاب
- ٢٨١٨ الحيوآن، كتاب
- ٢٨١٨ الحيوآانات، كتاب
- ٢٨١٨ حيوآن شناسى
- ٢٨١٨ الحى، كتاب
- ٢٨١٨ حى الضحك (و اخبارهم)
- ٢٨١٨ حى على الحق
- ٢٨١٩ حى بن يقظان
- ٢٨٢٠ جلد ٣
- ٢٨٢٠ مشخصات كتاب
- ٢٨٢٠ اشاره
- ٢٨٢٤ خ
- ٢٨٢٤ الخاتم، كتاب
- ٢٨٢٤ خاتم الصوارم
- ٢٨٢٥ خاجو كرمانى
- ٢٨٢٦ الخالدان (يا الخالدات)
- ٢٨٢٦ الخالص، كتاب
- ٢٨٢٦ خالق بارى
- ٢٨٢٦ الخامس و العشرين من البحار -بحار الانوار(ج)
- ٢٨٢٦ خاموشى دريا
- ٢٨٢٦ خاندان سيد بشر
- ٢٨٢٦ خاندان نوبختى
- ٢٨٢٦ خانقاه فقير
- ٢٨٢٦ خان گيلان
- ٢٨٢٦ خانم انگليسى
- ٢٨٢٧ خانم انگليسى -ثوره الهند

- ٢٨٢٧ خانم شامى-ترجمة فتاه غسان
- ٢٨٢٧ خانم هندى
- ٢٨٢٧ خانواده سرباز
- ٢٨٢٧ خانه دارى
- ٢٨٢٧ خاورنامه-خاوران نامه
- ٢٨٢٧ خبر اصحاب الكهف
- ٢٨٢٧ خبر الافلاك
- ٢٨٢٧ خبر البصره
- ٢٨٢٧ خبر الحكم بن العاص
- ٢٨٢٨ خبر خزاعه
- ٢٨٢٨ خبر ساريه
- ٢٨٢٨ خبر الزائر المبتلى بالبلاء فى طريق النجف و
- ٢٨٢٩ خبر السفاح و سدير
- ٢٨٢٩ خبر قس بن ساعده الايادى
- ٢٨٢٩ خبر نفخه الصور(و بيان مافيه من العجائب)
- ٢٨٢٩ خبر الواحد(و العمل به)،كتاب
- ٢٨٢٩ الخبر و العيان(فى احوال الافاضل و الاعيان)
- ٢٨٢٩ الخبيثه
- ٢٨٢٩ ختام الكلام(فى شرح مفاتيح الاحكام)
- ٢٨٢٩ ختام الكلام لشرح مفاتيح شرايع الاحكام
- ٢٨٢٩ ختم دوازده امام
- ٢٨٣٠ ختم غائله سميتقو
- ٢٨٣٠ ختم الغرائب
- ٢٨٣٠ ختم الغرائب
- ٢٨٣٠ ختم اللغه-فرهنگ جعفرى
- ٢٨٣٠ ختومات مجزيه

- ٢٨٣٠ الختومات المجزّيه
- ٢٨٣٠ الختومات و الطلسمات (و بعض فوائد الحروف)
- ٢٨٣١ خثعم و انسايها و اشعارها، كتاب
- ٢٨٣١ خجسته فال
- ٢٨٣٢ الخجنديه، الرساله
- ٢٨٣٢ خدا-هستی خدا
- ٢٨٣٢ خدا در آسمان
- ٢٨٣٢ خدا در طبيعت
- ٢٨٣٢ خداشناسی
- ٢٨٣٢ خداشناسی
- ٢٨٣٢ خدا کی هستی
- ٢٨٣٢ خدا نامه
- ٢٨٣٢ خداوند بزرگ و من
- ٢٨٣٣ خداوند نامه
- ٢٨٣٣ خدايان تشنه اند
- ٢٨٣٣ خدعه و عشق
- ٢٨٣٣ خديجه و عقبها و ازواجهها، كتاب
- ٢٨٣٣ خديم الطرفاء و نديم اللطفاء
- ٢٨٣٣ الخرائد
- ٢٨٣٣ خرايات
- ٢٨٣٤ خرايات
- ٢٨٣٥ خرايات فقير
- ٢٨٣٥ الخراج، كتاب
- ٢٨٣٥ الخراج و المقاسمه
- ٢٨٣٥ الخراج و المقاسمه، كتاب
- ٢٨٣٥ الخراجيه

- ٢٨٣٥ الخراجيه،الرساله
- ٢٨٣٥ الخراجيه،الرساله
- ٢٨٣٥ الخراجيه،الرساله
- ٢٨٣٦ الخراجيه
- ٢٨٣٧ خرد سنج
- ٢٨٣٧ خردنامه آيتى
- ٢٨٣٧ خردنامه سكندرى
- ٢٨٣٧ خردنامه اهلى
- ٢٨٣٧ خردنامه
- ٢٨٣٧ خردنامه
- ٢٨٣٧ خردنامه جاودان
- ٢٨٣٧ خردنامه
- ٢٨٣٩ خزم و زيبا
- ٢٨٣٩ خروج صاحب فخر و مقتله
- ٢٨٣٩ خروج محمد بن عبد الله المحض و مقتله
- ٢٨٣٩ خروج المقيم(عن حدود البلد)
- ٢٨٣٩ خروج المقيم(لدون المسافه)
- ٢٨٣٩ خروج المقيم(فى بلد الى حد الترخّص)
- ٢٨٣٩ خروج المقيم(الى دون المسافه)
- ٢٨٣٩ خروج المقيم(من بلد الاقامه الى دون المسافه)
- ٢٨٣٩ خروج المقيم(عن محل الاقامه)
- ٢٨٤٠ خروسيه
- ٢٨٤٠ خريده العجائب
- ٢٨٤٠ الخريده العذراء فى العقيده الغراء
- ٢٨٤٠ خريطة فارس
- ٢٨٤٠ خريطة الفصوص من النوادر و التصوص

- ٢٨٤٠ خزان و بهار
- ٢٨٤٠ خزان و بهار
- ٢٨٤١ خزائن
- ٢٨٤١ خزائن الاحكام
- ٢٨٤١ خزائن الاحكام(فى شرح تلخيص المرام)
- ٢٨٤١ خزائن الاشعار
- ٢٨٤١ خزائن الاصول
- ٢٨٤١ خزائن الانوار(فى سيره النبى ص و آله الاطهار)
- ٢٨٤١ خزائن الانوار
- ٢٨٤١ خزائن الجواهر سلطاني
- ٢٨٤١ خزائن جواهر القرآن
- ٢٨٤٢ خزائن الدرر
- ٢٨٤٢ خزائن الدين و سر العالمين
- ٢٨٤٢ خزائن رحمت
- ٢٨٤٢ خزائن العلوم
- ٢٨٤٢ خزائن الفتوح-تاريخ علائى
- ٢٨٤٢ خزائن الفوائد
- ٢٨٤٢ خزائن القرآن
- ٢٨٤٣ خزائن الكلام(فى شرح قواعد الاحكام)
- ٢٨٤٤ خزائن المرائى
- ٢٨٤٤ خزائن الملك و سر العالمين-خزائن الملوك...
- ٢٨٤٤ الخزانة
- ٢٨٤٤ خزانة الادب الكبرى
- ٢٨٤٤ خزانة الاسرار
- ٢٨٤٤ خزانة الخيال
- ٢٨٤٤ الخزانة الشاهية

- ٢٨٤٤ ----- خزائهُ عامره
- ٢٨٤٥ ----- خزانه القانع
- ٢٨٤٥ ----- خزانه اللطائف
- ٢٨٤٥ ----- خزانه المسائل
- ٢٨٤٥ ----- الخرزّ و السنجاب و اختيار عدم الصلاه فيهما
- ٢٨٤٥ ----- خزينه الاصفياء
- ٢٨٤٥ ----- خزينه الجواهر(فى زينه المنابر)
- ٢٨٤٥ ----- خزينه الخيال
- ٢٨٤٦ ----- خزينه طرب
- ٢٨٤٦ ----- خزينه گنج آلهى
- ٢٨٤٦ ----- خزينه الماتم
- ٢٨٤٦ ----- خزينه المصائب
- ٢٨٤٦ ----- خزينه المناقب
- ٢٨٤٦ ----- خسرو و پرويز
- ٢٨٤٦ ----- خسرو و ديوزاد
- ٢٨٤٦ ----- خسرو و شيرين
- ٢٨٤٧ ----- خسرو و شيرين
- ٢٨٤٧ ----- خسرو و شيرين-شيرين و خسرو
- ٢٨٤٧ ----- خسرو و شيرين
- ٢٨٤٧ ----- خسرو و شيرين
- ٢٨٤٧ ----- خسرو و شيرين
- ٢٨٤٧ ----- خسرو و شيرين
- ٢٨٤٧ ----- خسرو و شيرين
- ٢٨٤٨ ----- خسرو و شيرين-شيرين و خسرو
- ٢٨٤٩ ----- خسرو و شيرين
- ٢٨٤٩ ----- خسرو و شيرين
- ٢٨٤٩ ----- خسرو و شيرين

- ٢٨٥٣ الخصائص
- ٢٨٥٣ الخصائص
- ٢٨٥٣ الخصائص-الخصائص العلويه
- ٢٨٥٣ الخصائص-الخصائص العربيه
- ٢٨٥٥ خصائص الاخير
- ٢٨٥٥ خصائص الائمه
- ٢٨٥٥ خصائص امير المؤمنين(عليه السلام)(من القرآن)
- ٢٨٥٥ خصائص امير المؤمنين
- ٢٨٥٦ الخصائص الفاطميه
- ٢٨٥٦ خصائص مرتضى
- ٢٨٥٦ خصائص معاويه
- ٢٨٥٦ خصائص المؤمنين
- ٢٨٥٦ الخصائص المهديه
- ٢٨٥٦ خصائص التبي(صلى الله عليه و آله)
- ٢٨٥٦ خصائص النبي(صلى الله عليه و آله)
- ٢٨٥٦ خصائص الوحي المبين(فى مناقب امير المؤمنين(عليه السلام))
- ٢٨٥٦ خصائص يوم الجمعه
- ٢٨٥٧ خصائص يوم الغدير
- ٢٨٥٨ الخط، كتاب
- ٢٨٥٨ الخط، كتاب
- ٢٨٥٨ خط
- ٢٨٥٩ الخطابه العربيه
- ٢٨٥٩ الخطابه الفارسيه
- ٢٨٥٩ الخطب، كتاب
- ٢٨٥٩ الخطب، كتاب
- ٢٨٥٩ الخطب

- ٢٨٥٩ الخطب
- ٢٨٥٩ الخطب
- ٢٨٥٩ الخطب
- ٢٨٥٩ الخطب (للعيدين و الجمعة و عقد النكاح و غيرها)
- ٢٨٥٩ الخطب
- ٢٨٥٩ الخطب
- ٢٨٦٠ الخطب
- ٢٨٦٠ الخطب (فى الجمعات و الاعياد)
- ٢٨٦٠ الخطب (للجمعات و الاعياد)
- ٢٨٦٠ الخطب (للجمعات)
- ٢٨٦٠ الخطب (للجمعات و الاعياد)
- ٢٨٦٠ الخطب
- ٢٨٦٠ الخطب
- ٢٨٦٠ الخطب
- ٢٨٦٠ الخطب
- ٢٨٦٠ الخطب
- ٢٨٦٢ الخطب
- ٢٨٦٢ الخطب (للجمعات و الاعياد)
- ٢٨٦٢ الخطب (للجمعات و الاعياد)
- ٢٨٦٢ الخطب
- ٢٨٦٢ الخطب
- ٢٨٦٢ الخطب
- ٢٨٦٢ خطب ابن نباته-ديوان الخطب
- ٢٨٦٢ خطب ابن نباته-ديوان الخطب الجمعيه
- ٢٨٦٢ خطب ابي بكر بن ابي قحافه
- ٢٨٦٣ الخطب الاربعه (للعيدين)
- ٢٨٦٣ خطب امير المؤمنين (عليه السلام)

- ٢٨٤٣ الخطب لامير المؤمنين(عليه السلام)،كتاب
- ٢٨٤٣ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٢٨٤٣ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)(على المنابر فى الجمع و
- ٢٨٤٣ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٢٨٤٣ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)(المرويه عن الامام الصادق(عليه السلام))
- ٢٨٤٣ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٢٨٤٤ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٢٨٤٤ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٢٨٤٤ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٢٨٤٤ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٢٨٤٤ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٢٨٤٤ الخطب السائره
- ٢٨٤٤ خطب عمر بن الخطاب
- ٢٨٤٤ الخطب المصطفويه
- ٢٨٤٤ الخطب المعربات(يا المقريات)
- ٢٨٤٥ خطب النبى(صلى الله عليه و آله)
- ٢٨٤٥ خطب النبى(صلى الله عليه و آله)
- ٢٨٤٥ خطباء المنبر الحسينى
- ٢٨٤٥ خطبه ابن الحماد-الخطبه الاثنى عشرية
- ٢٨٤٥ خطبه ابي ذر
- ٢٨٤٥ الخطبه الاثنى عشرية
- ٢٨٤٦ خطبه الاصلاح
- ٢٨٤٦ خطبه الافتخار
- ٢٨٤٦ خطبه الاقاليم
- ٢٨٤٦ الخطبه الاماميه
- ٢٨٤٧ خطبه الديباج

- ٢٨٤٧ ----- خطبة ديوان فيضي
- ٢٨٤٧ ----- خطبه الرضا(عليه السلام)---
- ٢٨٤٨ ----- خطبه الملل و التحل
- ٢٨٤٨ ----- الخطبه المنبريه
- ٢٨٤٨ ----- الخطبه المونقه
- ٢٨٤٨ ----- خطبه التكاح
- ٢٨٤٨ ----- خطبه النكاح---
- ٢٨٤٩ ----- الخلاصه
- ٢٨٤٩ ----- الخلاصه
- ٢٨٤٩ ----- الخلاصه
- ٢٨٤٩ ----- الخلاصه
- ٢٨٤٩ ----- الخلاصه
- ٢٨٤٩ ----- خلاصة آئين اكبرى
- ٢٨٤٩ ----- خلاصه الابحاث(في المسائل الميراث)
- ٢٨٤٩ ----- خلاصه الاحكام
- ٢٨٧٠ ----- خلاصه الاخبار
- ٢٨٧٠ ----- خلاصه الاخبار(في احوال الاخيار)
- ٢٨٧٠ ----- خلاصه الاخلاص
- ٢٨٧٠ ----- خلاصه الادعيه و الاعمال
- ٢٨٧٠ ----- خلاصه الاذكار و اطمينان القلوب
- ٢٨٧١ ----- خلاصه الاستخلاص لدفع الوسواس---
- ٢٨٧٢ ----- خلاصه الاسرار
- ٢٨٧٢ ----- خلاصه الاشعار-تذكره خلاصه الافكار-تذكرة
- ٢٨٧٢ ----- خلاصه الاصول
- ٢٨٧٢ ----- خلاصه الاصول
- ٢٨٧٢ ----- خلاصه الاصول

- ٢٨٧٢ خلاصه الاصول (في شرح مبادئ الوصول)
- ٢٨٧٢ خلاصه الاصول
- ٢٨٧٣ خلاصه الاعتبار في الحج و الاعتماد
- ٢٨٧٣ خلاصه الاعراب (في علم النحو و الاعراب)
- ٢٨٧٣ خلاصه الاعصار (في تاريخ بختيار)
- ٢٨٧٣ خلاصه الافكار
- ٢٨٧٤ الخلاصه البرهانيه
- ٢٨٧٤ خلاصه البلدان
- ٢٨٧٤ خلاصه البيان (في حلّ مشكلات القرآن)
- ٢٨٧٤ خلاصه تاج المآثر مظفرى
- ٢٨٧٤ خلاصه التاريخ
- ٢٨٧٤ خلاصه تاريخ جهانگشای جوينى
- ٢٨٧٤ خلاصه تاريخ گيتى گشا
- ٢٨٧٤ خلاصه تاريخ و صاف
- ٢٨٧٥ خلاصه التبيان (في شرح لغات نصاب الصبيان)
- ٢٨٧٥ خلاصه التجارب
- ٢٨٧٥ خلاصه التجويد
- ٢٨٧٥ خلاصه التدبير في رياسه الوزير
- ٢٨٧٥ خلاصه الترتيل
- ٢٨٧٦ خلاصه التعبير
- ٢٨٧٦ خلاصه التفاسير
- ٢٨٧٦ خلاصه التفاسير
- ٢٨٧٦ خلاصه التفاسير
- ٢٨٧٦ خلاصه التفاسير
- ٢٨٧٦ خلاصه التفاسير
- ٢٨٧٦ خلاصه التفاسير

- ٢٨٧٦ خلاصه التكليف
- ٢٨٧٦ خلاصه التلخيص
- ٢٨٧٦ خلاصه التلخيص
- ٢٨٧٧ خلاصه التنجيم و برهان التقويم
- ٢٨٧٧ خلاصه التنزيل (در اداء حروف با ترتيل)
- ٢٨٧٧ خلاصه التنقيح (في المذهب الحق الصحيح)
- ٢٨٧٧ خلاصه التواريخ
- ٢٨٧٧ خلاصه التواريخ
- ٢٨٧٧ خلاصه الثقليين - ترجمة رساله ملا صفر على
- ٢٨٧٩ خلاصه الحدود
- ٢٨٧٩ خلاصه الحساب
- ٢٨٧٩ خلاصه الحساب
- ٢٨٧٩ خلاصه الحساب
- ٢٨٧٩ خلاصه الحقايق
- ٢٨٧٩ خلاصه الحكمه
- ٢٨٨٠ خلاصه الحكمه
- ٢٨٨٠ خلاصه حكمت اشراق - افكار سهروردي و ملأ
- ٢٨٨٠ خلاصه الحياه (في احوال الحكماء)
- ٢٨٨٠ خلاصه الحياه
- ٢٨٨٠ خلاصه الحيوان (في تاريخ احوال الحكماء)
- ٢٨٨٠ خلاصه دعاء السمات
- ٢٨٨٠ خلاصه الدعوات
- ٢٨٨١ خلاصه الدعوات
- ٢٨٨١ خلاصه الدعوات
- ٢٨٨١ خلاصه الدعوات
- ٢٨٨٢ خلاصه الدعوات (في شرح دعاء السمات)

- ٢٨٨٢ خلاصه الذهب
- ٢٨٨٢ خلاصه الرشاد(في الدلاله على منهج العباد)
- ٢٨٨٢ خلاصه الرمل
- ٢٨٨٢ خلاصه الزوضه
- ٢٨٨٢ خلاصه رياضيات متوسطه
- ٢٨٨٢ خلاصه الزبده
- ٢٨٨٢ خلاصه الزيجات
- ٢٨٨٢ خلاصه الزيجه
- ٢٨٨٢ خلاصه سوامى ديانند
- ٢٨٨٣ خلاصه السؤال(فيما يتعلق بالاغسال)
- ٢٨٨٣ خلاصه شاهنامه فردوسى
- ٢٨٨٣ خلاصه الشفاء
- ٢٨٨٣ خلاصه الصرف
- ٢٨٨٣ خلاصه الصرف
- ٢٨٨٣ خلاصه الطب
- ٢٨٨٣ خلاصه عباسى
- ٢٨٨٤ خلاصه العتره النبويه(في انساب الساده الموسويه)
- ٢٨٨٤ خلاصه عجائب البلدان
- ٢٨٨٤ خلاصه العروض
- ٢٨٨٤ خلاصه العلوم
- ٢٨٨٤ خلاصه العلوم
- ٢٨٨٤ خلاصه الفروع
- ٢٨٨٤ خلاصه الفروع
- ٢٨٨٤ خلاصه الفصول
- ٢٨٨٤ خلاصه الفقه
- ٢٨٨٥ خلاصه الفقه

- ٢٨٨٥ خلاصه الفقه و سلاله الاجتهاد
- ٢٨٨٥ خلاصه فلسفی نظریة انیشتاین یا سیر تکامل علم
- ٢٨٨٥ خلاصه الفوائد
- ٢٨٨٥ خلاصه القرائه
- ٢٨٨٥ خلاصه القرآن
- ٢٨٨٥ خلاصه الکافیہ
- ٢٨٨٥ خلاصه الکلام (فی فقه الاحکام)
- ٢٨٨٥ خلاصه الکلام (فی افتخار الاسلام)
- ٢٨٨٥ خلاصه لطائف الخیال-تذکره نصرت
- ٢٨٨٦ خلاصه مثنوی رومی (برای مدارس)
- ٢٨٨٧ خلاصه المذهب
- ٢٨٨٧ خلاصه المسائل
- ٢٨٨٧ خلاصه مشارق الانوار
- ٢٨٨٧ خلاصه المصائب
- ٢٨٨٧ خلاصه المصائب
- ٢٨٨٧ خلاصه المناقب
- ٢٨٨٧ خلاصه المنطق
- ٢٨٨٧ خلاصه المنهج
- ٢٨٨٧ خلاصه التجات
- ٢٨٨٨ خلاصه التجو
- ٢٨٨٨ خلاصه التجو
- ٢٨٨٨ خلاصه التجو
- ٢٨٨٨ خلاصه التجو
- ٢٨٨٨ خلاصه التجو
- ٢٨٨٨ خلاصه التسب
- ٢٨٨٨ خلاصه الوفاء (فی اختصار رسائل اخوان الصفاء)

- ٢٨٨٨ خلاصی نامه
- ٢٨٩٠ الخلاف في الاحكام
- ٢٨٩٠ الخلاف في اصول الفقه
- ٢٨٩٠ الخلاف في الخلافه
- ٢٨٩٠ خلاف عمر(بروايه اهل الحشو)
- ٢٨٩٠ خلاف المذاهب الخمسه في الفقه
- ٢٨٩٠ الخلافات بين شعبه و حفص
- ٢٨٩٠ خلافت
- ٢٨٩٠ الخلافه
- ٢٨٩٠ الخلافه
- ٢٨٩١ الخلافه و الدستور الاسلامى
- ٢٨٩١ الخلافه الاسلاميه
- ٢٨٩١ الخلافه الالهيه
- ٢٨٩١ الخلافه الالهيه
- ٢٨٩٢ خلافتنامه امام حسن(عليه السلام)-الخلافه الحسنيه
- ٢٨٩٢ خلافتنامه حيدرى
- ٢٨٩٢ الخلافيات
- ٢٨٩٢ الخلافيات
- ٢٨٩٢ الخلافيات
- ٢٨٩٢ خلافيات الشرايع
- ٢٨٩٢ خلافيته
- ٢٨٩٢ الخلائقيه،الرساله
- ٢٨٩٢ خلخاليه
- ٢٨٩٣ خلد برين در احوال خطباء و واعظين
- ٢٨٩٣ خلد برين
- ٢٨٩٣ خلد برين

- ٢٨٩٣ خلد برين
- ٢٨٩٣ خلد برين
- ٢٨٩٤ الخلع، كتاب
- ٢٨٩٤ الخلعه
- ٢٨٩٥ خلق الانسان
- ٢٨٩٥ خلق الانسان
- ٢٨٩٥ خلق حواء
- ٢٨٩٥ الخلق الحسينى
- ٢٨٩٥ خلق الخلق
- ٢٨٩٥ خلق السموات
- ٢٨٩٥ خلق الطينه
- ٢٨٩٦ الخلل (فى الصلاه)
- ٢٨٩٦ الخلل (فى الصلاه) - رساله السهو و الشك
- ٢٨٩٦ الخلل (فى الصلاه)
- ٢٨٩٦ الخلل
- ٢٨٩٦ الخلل
- ٢٨٩٦ الخلل
- ٢٨٩٦ الخلل
- ٢٨٩٦ الخلل
- ٢٨٩٦ الخلل (فى الصلاه)
- ٢٨٩٧ الخلل
- ٢٨٩٧ الخلل (فى الصلاه)
- ٢٨٩٧ الخلل
- ٢٨٩٧ الخلل
- ٢٨٩٧ الخلل
- ٢٨٩٧ الخلل

- ٢٨٩٧ الخلل
- ٢٨٩٧ الخلل (فى الصلاة) ---
- ٢٨٩٨ الخلل (فى الصلاة) ---
- ٢٨٩٩ خلائمه
- ٢٨٩٩ خلواته
- ٢٨٩٩ خلوتخانه
- ٢٨٩٩ خلوت راز
- ٢٨٩٩ خلوت راز
- ٢٨٩٩ الخلود
- ٢٨٩٩ خليج فارس
- ٢٨٩٩ خليج فارس
- ٢٩٠٠ خليفه الرسول (صلى الله عليه و آله) -
- ٢٩٠٠ خليفه النبى (صلى الله عليه و آله) -
- ٢٩٠٠ الخليلى ---
- ٢٩٠١ الخمرية
- ٢٩٠١ الخمرية، الرسالة -مطلع السعادات -
- ٢٩٠١ الخمرية
- ٢٩٠١ الخمرية
- ٢٩٠١ الخمرية
- ٢٩٠١ خمرية ---
- ٢٩٠٢ الخمس، كتاب
- ٢٩٠٢ الخمس، رساله
- ٢٩٠٢ خمس، رسالته
- ٢٩٠٢ الخمس، كتاب
- ٢٩٠٢ الخمس، كتاب
- ٢٩٠٢ الخمس، منظومه فى

- ۲۹۰۲ الخمس، کتاب
- ۲۹۰۲ الخمس، کتاب
- ۲۹۰۲ الخمس، کتاب
- ۲۹۰۲ الخمس، کتاب
- ۲۹۰۳ خمسۀ آهی
- ۲۹۰۳ خمسۀ اكرامی
- ۲۹۰۳ خمسۀ سيد حسن
- ۲۹۰۳ خمسۀ حسینی
- ۲۹۰۳ خمسۀ خواجه
- ۲۹۰۳ خمسۀ داعی
- ۲۹۰۴ خمسۀ روح الامین
- ۲۹۰۴ خمسۀ شفائی
- ۲۹۰۴ خمسۀ شهاب
- ۲۹۰۴ خمسۀ ضمیری
- ۲۹۰۴ خمسۀ فیضی
- ۲۹۰۴ خمسۀ فوق الدین یزدی
- ۲۹۰۴ خمسۀ قاسمی گنابادی
- ۲۹۰۴ خمسۀ کاتبی ترشیزی
- ۲۹۰۵ خمسۀ لاهوری
- ۲۹۰۵ خمسۀ مفردہ نویس
- ۲۹۰۵ خمسۀ مفردہ نویس
- ۲۹۰۵ خمسۀ مکتبی شیرازی- پنج گنج
- ۲۹۰۶ خمسۀ نظامی- پنج گنج
- ۲۹۰۶ خمسۀ نوائی
- ۲۹۰۶ خمسۀ نوعی زاده
- ۲۹۰۶ خمسۀ هاتفی- پنج گنج

- ۲۹۰۶ خمسۀ هدايت
- ۲۹۰۶ الخمسه الطّبيه-الخمسه التّجيبه السمرقنديه
- ۲۹۰۶ الخمسه الشّرقيه(في خمس مسائل معضله اصوليه و
- ۲۹۰۶ خمسۀ عشر، كتاب
- ۲۹۰۷ الخميسه
- ۲۹۰۷ خندان و گشاده رو باشيد
- ۲۹۰۷ خنگ بت و سرخ بت
- ۲۹۰۷ خواب ديدن يك دختر مصرى
- ۲۹۰۷ خواب شگفت
- ۲۹۰۷ خوابنامه-تعبير رؤيا
- ۲۹۰۷ خوابنامه
- ۲۹۰۸ خوابنامه
- ۲۹۰۸ خواتيم
- ۲۹۰۸ الخواتيم، كتاب
- ۲۹۰۸ الخواتيم، كتاب
- ۲۹۰۸ الخواتيم الدرريه(في المسائل الاصوليه)
- ۲۹۰۸ خواتيم الصالحين
- ۲۹۰۸ خواجهى كرمانى
- ۲۹۰۸ خواجهى كرمانى
- ۲۹۰۹ خواجه گردانيدن و تنكيل
- ۲۹۰۹ خواجه نصير الدين طوسى
- ۲۹۰۹ خواجه نصير الدين طوسى
- ۲۹۰۹ الخوارج، كتاب
- ۲۹۰۹ الخوارج، كتاب
- ۲۹۰۹ خوارزمشاهيان، تاريخ
- ۲۹۰۹ خوارق البوارق

- ٢٩٠٩ خوارق العادات (و المعجزات و الكرامات)
- ٢٩٠٩ الخواص، كتاب
- ٢٩١٠ الخواص، رساله فى
- ٢٩١١ خواص الآيات
- ٢٩١١ خواص الآيات
- ٢٩١١ خواص الآيات
- ٢٩١١ خواص الادعيه
- ٢٩١١ خواص الادويه
- ٢٩١١ خواص اسماء الحسنى و معنى آن
- ٢٩١١ خواص اسماء الله تعالى
- ٢٩١١ خواص الاشياء
- ٢٩١١ خواص الاشياء و منافعها
- ٢٩١١ خواص الاعمال
- ٢٩١٢ خواص الاكسير
- ٢٩١٢ خواص بعض السور و الآيات
- ٢٩١٢ خواص الجواهر
- ٢٩١٢ خواص الجواهر
- ٢٩١٣ خواص الخضروات و البقول
- ٢٩١٣ خواص السور
- ٢٩١٣ خواص السور و الآيات القرآنيه
- ٢٩١٣ خواص سورة يس
- ٢٩١٣ خواص القرآن
- ٢٩١٣ خواص القرآن
- ٢٩١٣ خواص القرآن
- ٢٩١٣ الخواص الكبير (فى علم الكاف)
- ٢٩١٣ الخواص المجزيه

- ۲۹۱۳ الخواص الموازينه
- ۲۹۱۴ خواص يوم الجمعة
- ۲۹۱۵ خوان نعمت
- ۲۹۱۵ خودآموز آلمانی
- ۲۹۱۵ خودآموز آلمانی
- ۲۹۱۵ خودآموز اسپرانتو
- ۲۹۱۵ خودآموز انگلیسی
- ۲۹۱۵ خودآموز انگلیسی
- ۲۹۱۵ خودآموز روسی
- ۲۹۱۵ خودآموز روسی
- ۲۹۱۵ خودآموز روسی
- ۲۹۱۵ خودآموز نوین روسی
- ۲۹۱۶ خودآموز منطق
- ۲۹۱۶ خودآموز شطرنج
- ۲۹۱۶ خودآموز فرانسه
- ۲۹۱۶ خودآموز موسیقی (و تمرینات نت)
- ۲۹۱۶ الخور البریعه فی اصول الشریعه
- ۲۹۱۶ خورشید و پروانه
- ۲۹۱۶ خورشید آفرین و فلک ناز
- ۲۹۱۶ خورشید و جمشید-جمشید و خورشید
- ۲۹۱۶ خورشید و مه پاره-گل رعنا
- ۲۹۱۷ خوزستان نامه
- ۲۹۱۸ خوشبختی خانواده
- ۲۹۱۸ خوشبختی چیست؟
- ۲۹۱۸ خوش بوی بهشت
- ۲۹۱۸ خوشبین باش

- ٢٩١٨ الخوف من الموت
- ٢٩١٨ خوف و رجاء
- ٢٩١٨ خوکنامه-گهرنامه
- ٢٩١٩ خونابه اشک
- ٢٩١٩ خونبار
- ٢٩٢٠ الخيارات
- ٢٩٢٠ الخيارات
- ٢٩٢٠ الخيارات
- ٢٩٢٠ الخيارات
- ٢٩٢٠ الخيارات-ذخائر النبوه
- ٢٩٢٠ الخيارات(خيار المجلس و الشرط و الحيوان)
- ٢٩٢٠ خيار تبويض الصفقه
- ٢٩٢٠ خياط چينى
- ٢٩٢٠ خياط نامه
- ٢٩٢١ الخيال
- ٢٩٢١ خيالات
- ٢٩٢١ خيام
- ٢٩٢٢ خير جليس و نعم انيس
- ٢٩٢٢ خير خير پورى
- ٢٩٢٢ خير الدلائل
- ٢٩٢٢ خير الرجال
- ٢٩٢٢ خير الرسائل
- ٢٩٢٢ خير الزاد(فى واجب الاعتقاد)
- ٢٩٢٢ خير الزاد ليوم التناد
- ٢٩٢٢ خير الزاد ليوم المعاد
- ٢٩٢٢ خير الزاد

- ٢٩٢٣ خیر الزاد(فی المبدأ و المعاد) -
- ٢٩٢٣ خیر الزاد لیوم المعاد:(فی مدایح النبی و اهل بیته -
- ٢٩٢٣ خیر الزاد -
- ٢٩٢٣ خیر الکلام -
- ٢٩٢٣ خیر الکلام(فی مدایح الکرام) -
- ٢٩٢٣ خیر الکلام(فی المنطق و الکلام و اثبات امامه کل -
- ٢٩٢٣ خیر الکلام(فی ردّ عدو الاسلام) -
- ٢٩٢٣ خیر لمعه فی صلاه الجمعه -
- ٢٩٢٣ خیر المقال(فی شرح القصیده المقصوره فی مدح -
- ٢٩٢٥ خیر المال فی حفظ صحّہ الاطفال -
- ٢٩٢٥ خیر النساء -
- ٢٩٢٥ خیر الوصیة -
- ٢٩٢٥ خیرات حسان(فی ترجمه مشاهیر النسوان) -
- ٢٩٢٥ خیرات حسان -
- ٢٩٢٦ د
- ٢٩٢٦ دائر الوصول -
- ٢٩٢٦ الدائرہ-عینتہ الوجود-الاحدیة -
- ٢٩٢٦ دائرة جهان نما -
- ٢٩٢٦ دائره المعارف -
- ٢٩٢٦ دائره المعارف اسلامى -
- ٢٩٢٦ دائره المعارف اسلامیه -
- ٢٩٢٦ دائره المعارف روابط جنسی-رہبر عشق -
- ٢٩٢٦ الدائرہ الہندیہ -
- ٢٩٢٧ داحس و الغبراء، کتاب -
- ٢٩٢٧ داد و ستد -
- ٢٩٢٧ الدّار (عن محاورات الفار)،رساله -

- ۲۹۲۸ الدار، کتاب
- ۲۹۲۸ دار السرور (فیما يتعلق بابی الشزور)
- ۲۹۲۸ دار السرور (فی علم الدنيا و القبور)
- ۲۹۲۸ دار التلام (فیما يتعلق بالرؤیا و المنام)
- ۲۹۲۸ دار التلام (فی احکام التلام فی شرح الاسلام)
- ۲۹۲۸ دار التلام و مدار الاسلام
- ۲۹۲۸ دار التلام (فیمن فاز بسلام الامام)
- ۲۹۲۸ دار الصفا من بحر الشفا
- ۲۹۲۸ دار العرب
- ۲۹۲۹ دار المجانین
- ۲۹۲۹ الدرات، کتاب
- ۲۹۲۹ داروین و داروینیسیم
- ۲۹۲۹ داروی حیات
- ۲۹۲۹ دار یوش نامه (یا سابقه الواح تخت جمشید)
- ۲۹۲۹ داستان
- ۲۹۲۹ داستان آب زندگی - آب زندگی - زنده به گور
- ۲۹۲۹ داستان آدم جدید
- ۲۹۲۹ داستان ابسال و سلامان
- ۲۹۳۱ داستان احوال شیخ احمد احسائی
- ۲۹۳۱ داستان امروز
- ۲۹۳۱ داستان امیر حمزه
- ۲۹۳۱ داستان انسان و حیوان
- ۲۹۳۱ داستان باستان (یا سرگذشت کورش بزرگ)
- ۲۹۳۱ داستان بوف کور
- ۲۹۳۱ داستان پروین دختر ساسان
- ۲۹۳۱ داستان ترکتازان هند

- داستان جم ۲۹۳۱
- داستان جوان بو الهوس ۲۹۳۱
- داستان حتی بن یقظان (و شمه ای از احوال سلامان و ۲۹۳۲
- داستان خورداد و امرداد ۲۹۳۲
- داستان شیخ و مجرم ۲۹۳۳
- داستان طائیس ۲۹۳۳
- داستان علی اکبر ۲۹۳۳
- داستان غم ۲۹۳۳
- داستان کک کوهزاد ۲۹۳۳
- داستان واله و سلطان (یا واله سلطان) ۲۹۳۳
- داستان وامق و عذراء ۲۹۳۳
- داستانها ۲۹۳۳
- داستانها ۲۹۳۴
- داستانهای امثال ۲۹۳۴
- داستانهای ایران قدیم ۲۹۳۴
- داستانهای تاریخی ۲۹۳۴
- داستانهای خونین ۲۹۳۴
- داستانهای کوچک ۲۹۳۴
- داستانهای واقعی ۲۹۳۴
- داستان هفت برادر ۲۹۳۴
- داعی البشر ۲۹۳۴
- داغ جنون ۲۹۳۴
- داغ و داد بغداد ۲۹۳۵
- دافع البغض و العداوه ۲۹۳۵
- دافع المنیه (و نافع البریه فی احکام التغذیه ۲۹۳۶
- دافع التفاق ۲۹۳۶

- دافع الوهم ۲۹۳۶
- دافع هذیان-رافع هذیان ۲۹۳۶
- دافع الهموم ۲۹۳۶
- دامپروری ۲۹۳۶
- دام صیادان ۲۹۳۶
- دامع الموجز(فی الزد علی العتقی) ۲۹۳۶
- دامغ الاوهام(فی شرح ریاضه الافهام فی لطیف ۲۹۳۶
- دام مهیب ۲۹۳۷
- دامغه انصاری ۲۹۳۷
- دام گستران یا انتقام خواهان مزدک ۲۹۳۷
- دامن مریم ۲۹۳۷
- دانتن بزرگترین قهرمان انقلاب کبیر فرانسه ۲۹۳۷
- دانستنیهای زنان جوانان ۲۹۳۷
- دانستنیهای کودکان(راهنمای پدران و مادران برای ۲۹۳۷
- دانش ۲۹۳۷
- دانش بشر ۲۹۳۷
- دانش زا ۲۹۳۹
- دانشکده ۲۹۳۹
- دانشکده ۲۹۳۹
- دانشکده ۲۹۳۹
- دانشکده های من ۲۹۳۹
- دانش گیلانی ۲۹۳۹
- دانشمندان آذربایجان ۲۹۳۹
- دانشمند اصفهان ۲۹۳۹
- دانشمند اصفهان ۲۹۳۹
- دانشنامه ۲۹۳۹

- ۲۹۴۰ دانشنامه جهان
- ۲۹۴۰ دانشنامه شاهی
- ۲۹۴۰ دانشنامه شیخ الاسلامی
- ۲۹۴۰ دانشنامه علائی
- ۲۹۴۰ دانشنامه
- ۲۹۴۰ دانش و پرورش
- ۲۹۴۰ داودنامه
- ۲۹۴۱ داهیه
- ۲۹۴۱ الدّاهیه الحاطمه علی من اخرج من اهل البيت
- ۲۹۴۱ دبستان
- ۲۹۴۱ دبستان پارسی
- ۲۹۴۱ دبستان الشعراء
- ۲۹۴۱ دبستان فرصت
- ۲۹۴۱ دبستان المذاهب
- ۲۹۴۱ دبیر حساب
- ۲۹۴۱ دبیره
- ۲۹۴۲ دثار المؤمنین
- ۲۹۴۲ الدّجال عند الجمهور
- ۲۹۴۲ دحض البدعه (من انکار الرجعه)
- ۲۹۴۲ دخالت مستقیم دولت در اقتصاد کشور
- ۲۹۴۲ دخانیات از نظر بهداشت
- ۲۹۴۲ الدخانیه
- ۲۹۴۲ دختران پیغمبر سخن می گویند
- ۲۹۴۲ دختر ایران
- ۲۹۴۲ دختر باکره یا خاطره یک دوشیزه
- ۲۹۴۳ دختر برهمن

- ۲۹۴۳ دختر تیره بخت
- ۲۹۴۴ دختر جنگل
- ۲۹۴۴ دختر چشم طلائی
- ۲۹۴۴ دختر سلطان
- ۲۹۴۴ دختر عقاب
- ۲۹۴۴ دختر فرعون
- ۲۹۴۴ دختر کورش
- ۲۹۴۴ دختر یتیم
- ۲۹۴۴ دختر نامه
- ۲۹۴۴ دختر و پسر برهمن
- ۲۹۴۴ دخول الباقر(علیه السلام)
- ۲۹۴۵ دخول جریر علی الحجّاج
- ۲۹۴۵ دخول الرقبه فی الرأس لاجل الغسل
- ۲۹۴۵ الدراری الثمین(فی الرسائل الاربعین)
- ۲۹۴۵ الدراری اللامعات(فی شرح القطرات و الشذرات)
- ۲۹۴۵ الدراری المضیئنه(فی شرح الدرر البهیة فی علم الفقه
- ۲۹۴۵ در آستان هتلر(جاسوس مرموزی که شش سال
- ۲۹۴۵ در اصلاح قانون انتخابات
- ۲۹۴۵ در اطراف ثلاثه تصوف
- ۲۹۴۶ در آغوش خوشبختی
- ۲۹۴۷ در آغوش زاینده رود(یا یک پرده تأثرآور از قیام
- ۲۹۴۷ در آفتاب ایران
- ۲۹۴۷ درایه الحدیث
- ۲۹۴۷ درایه الحدیث
- ۲۹۴۷ درایه الحدیث
- ۲۹۴۷ درایه الحدیث

- ۲۹۴۷ الدرايه و الزجال
- ۲۹۴۷ درايه الحديث
- ۲۹۴۷ درايه الحديث
- ۲۹۴۷ درايه الحديث
- ۲۹۴۸ درايه الحديث
- ۲۹۴۸ الدرايه لحديث الولايه
- ۲۹۴۸ درايه نثار(فتح الله به اعين الاعتبار)
- ۲۹۴۸ در باب تسخير مرو و تركمان
- ۲۹۴۸ دربار اكبرى
- ۲۹۴۸ دربار حسين(عليه السلام)
- ۲۹۴۸ دربار شاهى
- ۲۹۴۸ در برابر خدا
- ۲۹۴۹ در پاى ديوار بهشت كرمليين
- ۲۹۴۹ در پشت جبهه جنگ چه خبر است؟
- ۲۹۴۹ در تلاش معاش
- ۲۹۵۰ در تنگ
- ۲۹۵۰ الدرجه(يا المدرج)
- ۲۹۵۰ درج در
- ۲۹۵۰ درج الدرر(فى احوال ميلاد سيد البشر)
- ۲۹۵۰ درج جواهر
- ۲۹۵۰ درج الدرر(فى مناقب الائمه الاثنى عشر)
- ۲۹۵۰ درج گهر
- ۲۹۵۰ درج گهر
- ۲۹۵۰ درج گهر
- ۲۹۵۰ درج اللئالى
- ۲۹۵۱ درج اللئالى(و برج المعالى)

- درج اللثالی ۲۹۵۱
- درج مضامین ۲۹۵۱
- الدرجات ۲۹۵۱
- الدرجات، کتاب ۲۹۵۱
- درجات الاصحاب ۲۹۵۱
- درجات التولی لاولیاء اللہ (و التحلی بفضائل اهل ۲۹۵۱
- الدرجات الرفیعه (فی طبقات الامامیہ من الشیعہ) ۲۹۵۲
- در جستجوی خوشبختی ۲۹۵۲
- در جستجوی خوشبختی ۲۹۵۲
- در جستجوی شوهر ایده آل ۲۹۵۲
- در جستجوی نان ۲۹۵۲
- در جستجوی همسر ۲۹۵۲
- درختان جنگلی ایران ۲۹۵۲
- درخت سیب ۲۹۵۲
- درخواست نامه ۲۹۵۲
- درد بی درمان (یا بدبختی مسلمین) ۲۹۵۳
- دردهای و دواهای اجتماعی و اسلامی ۲۹۵۳
- درد دل میرزا ید الله ۲۹۵۳
- الدر، کتاب ۲۹۵۳
- درد و داغ ۲۹۵۳
- در آداب ۲۹۵۳
- الدر الاصفی و الزبرجد المصفی (فی مدح سیدنا ۲۹۵۳
- در بحر الحیاه ۲۹۵۳
- در بحر المناقب (فی تفضیل علی بن ابی طالب) ۲۹۵۳
- الدر البه (فیما هومروی عن امیر المؤمنین (علیه السلام)) ۲۹۵۴
- در بی بها ۲۹۵۵

- ۲۹۵۵ دَرّ بی بها
- ۲۹۵۵ دَرّ بی بها
- ۲۹۵۵ الدرّ الثمین(تعلیقات علی شرح الاربعین)
- ۲۹۵۵ الدرّ الثمین(فی جمله من المصتفات و المصتفین)
- ۲۹۵۵ الدرّ الثمین(فی فضائل امیر المؤمنین و الائمه)
- ۲۹۵۵ الدرّ الثمین(فی فضائل امیر المؤمنین(علیه السلام))
- ۲۹۵۵ الدرّ الثمین(فی خصائص النبی الامین)
- ۲۹۵۵ الدرّ الثمین(منظومه فی اصول الدین)
- ۲۹۵۶ الدرّ الثمین(فی الرسائل الاربعین)
- ۲۹۵۷ الدرّ الثمین(فی اهم ما يجب معرفته علی المسلمین)
- ۲۹۵۷ الدرّ الثمین(فی احکام الارضین)
- ۲۹۵۷ در ثمین(در جواب مسائل محمد امین)-تحفة
- ۲۹۵۷ دَرّ جعفری
- ۲۹۵۷ در الجوهر الفريد
- ۲۹۵۷ دَرّ خوشاب
- ۲۹۵۷ الدرّ الساطع(فی اصول الدین القاطع)
- ۲۹۵۷ در السحابه(فی فضائل القرابه و الصحابه)
- ۲۹۵۷ دَرّ العجائب
- ۲۹۵۸ الدرّ الفتیق
- ۲۹۵۸ الدرّ الفريد(فی التّوحید)
- ۲۹۵۸ الدرّ الفريد(فی قواعد التجوید)
- ۲۹۵۸ الدرّ الفريد(فی العزاء علی السبط الشهيد)
- ۲۹۵۸ الدرّ الفريد(فی علم التّوحید)
- ۲۹۵۸ الدرّ الفريد(و معراج التّوحید)
- ۲۹۵۸ الدرّ الفريد و بیت القصید
- ۲۹۵۸ الدرّ الفريد(فی شرح التجريد)

- ٢٩٥٨ ----- درفشان
- ٢٩٥٨ ----- الدرّ اللباب
- ٢٩٦٠ ----- درّ مخزون
- ٢٩٦٠ ----- الدرّ المسلوک (فی احوال الانبياء و الاولياء و الخلفاء)
- ٢٩٦٠ ----- در مصائب
- ٢٩٦٠ ----- الدرّ المضيئ
- ٢٩٦٠ ----- درّ المعرفة
- ٢٩٦٠ ----- الدرّ المفيد للمسترشد المرید
- ٢٩٦٠ ----- الدرّ المفيض (فی منجزات المریض)
- ٢٩٦٠ ----- الدرّ المقصود (فی احوال الامام الموعود ع)
- ٢٩٦١ ----- الدرّ المکنون
- ٢٩٦١ ----- الدرّ المکنون
- ٢٩٦١ ----- الدرّ المکنون: (فی شرح علم القانون)
- ٢٩٦١ ----- درّ مکنون
- ٢٩٦١ ----- الدرّ المکنون (فی الفلك المشحون)
- ٢٩٦١ ----- درّ مکنون
- ٢٩٦١ ----- درّ مکنون
- ٢٩٦١ ----- درّ المناقب (فی فضائل علی بن ابی طالب علیه السلام)
- ٢٩٦١ ----- الدرّ المنتخب فی لباب الادب
- ٢٩٦١ ----- الدرّ المنتظم
- ٢٩٦٣ ----- الدرّ المنتظم: (فی انساب العرب و العجم)
- ٢٩٦٣ ----- الدرّ المنتظم (فی حل الجذر الاصم) - کدّ القلم
- ٢٩٦٣ ----- الدرّ المنثور (فی شرح صدر الشذور)
- ٢٩٦٣ ----- درّ منثور
- ٢٩٦٣ ----- الدرّ المنثور (فی طبقات ربّات الخدور)
- ٢٩٦٣ ----- الدرّ المنثور (فی مديح الملك المنصور)

- ٢٩٦٤ الدر المنظوم (فى نفى تقليد غير المعصوم)
- ٢٩٦٤ الدر المنظوم (لذوى العقول و الفهوم)
- ٢٩٦٤ الدر المنظوم (من كلام المعصوم)
- ٢٩٦٤ در منظوم (در اشرف علوم)
- ٢٩٦٤ الدر المنظوم (من كلام المعصوم (عليه السلام))
- ٢٩٦٤ در منظوم
- ٢٩٦٤ الدر المنيف (فى زياره اهل البيت الشريف)
- ٢٩٦٤ الدر النثير
- ٢٩٦٤ در التجف (فى حل الصلاه فى الصدف)
- ٢٩٦٥ در نجف
- ٢٩٦٥ در التجف و لؤلؤ الصدف
- ٢٩٦٥ در نجف
- ٢٩٦٥ الدر التضيد (فى شرح التجريد)
- ٢٩٦٥ الدر التضيد (المستخرج من شرح ابن ابى الحديد) --->
- ٢٩٦٥ الدر التضيد
- ٢٩٦٥ الدر التضيد (فى الفرق بين البيعه و التقليد)
- ٢٩٦٥ الدر التضيد (فى مسأله التقليد)
- ٢٩٦٥ الدر التضيد (فى نكاح الاماء و العبيد)
- ٢٩٦٦ الدر التضيد (فى التقليد)
- ٢٩٦٦ الدر التضيد (فى تعازى الامام الشهيد)
- ٢٩٦٧ الدر التضيد (فى مرآتى السبط الشهيد)
- ٢٩٦٧ الدر التضيد (فى شرح علويات ابن ابى الحديد)
- ٢٩٦٧ الدر التضيد (فى المختار من غرر المرتضى و
- ٢٩٦٧ الدر التضيد (فى اخلاص كلمه التوحيد)
- ٢٩٦٧ الدر التضيد (فى خصائص الحسين الشهيد (عليه السلام))
- ٢٩٦٧ الدر النظيم (فى تسهيل التقويم)

- ٢٩٤٧ الدرّ النظيم (في مسأله التتميم)
- ٢٩٤٧ الدرّ النظيم (في احوال العلوم و التعليم)
- ٢٩٤٨ الدرّ النظيم (في تفسير القرآن العظيم)
- ٢٩٤٨ الدرّ النظيم (فيمن يستقى بعبد الكريم)
- ٢٩٤٨ الدرّ النظيم (في خواص القرآن العظيم)
- ٢٩٤٨ الدرّ النظيم (في معرفه الحادث و القديم)
- ٢٩٤٨ الدرّ النظيم (في مناقب الائمة اللهمم)
- ٢٩٤٨ الدرّ التقيس (من اجناس التجنيس)
- ٢٩٤٨ الدرّ التقيس (في اجناس التجنيس)
- ٢٩٤٨ الدرّ التقيس (في تلخيص رجال التأسيس)
- ٢٩٧٠ الدرّ و المرجان (في الاحاديث الصحاح و الحسان)
- ٢٩٧٠ الدرّ و المرجان (في نظم البيان)
- ٢٩٧٠ الدرّ اليتيم (في المتائم)
- ٢٩٧٠ الدرّ اليتيم (و العقد النظيم) - ديوان السيد حيدر الحلّي
- ٢٩٧٠ درّ يكتا
- ٢٩٧٠ الدرّه
- ٢٩٧٠ الدرّه
- ٢٩٧١ درّه
- ٢٩٧١ الدرّه (في احكام الحجّ و العمره)
- ٢٩٧١ الدرّه
- ٢٩٧١ الدرّه
- ٢٩٧١ الدرّه (المستخرجه من اللمعه)
- ٢٩٧١ الدرّه
- ٢٩٧٢ الدرّه الباهره من الاصداف الطاهره
- ٢٩٧٢ الدرّه البهتيه (في هدايه البريه)
- ٢٩٧٢ الدرّه البهتيه (في احوال الروضه الحسينيه)

- ٢٩٧٢ الدّره البهّته
- ٢٩٧٢ الدّره البهّته
- ٢٩٧٢ الدّره البهّته (فّ ائباف حقه التّقته)
- ٢٩٧٢ الدّره البهّته
- ٢٩٧٣ الدّره البهّته (فّ تطبّق الموازفن الشرعه على
- ٢٩٧٣ الدّره البهّته
- ٢٩٧٣ الدّره البهّته
- ٢٩٧٣ الدّره البضاه
- ٢٩٧٣ الدّره البضاه
- ٢٩٧٣ الدّره البضاه فّ اصحاب العباء
- ٢٩٧٣ الدّره البضاه (فّ شرح خطبه فاطمه الزهراء)
- ٢٩٧٣ الدّره البضاه (فّ احوال فاطمه الزّهراء)
- ٢٩٧٥ الدّره البضاه (فّ شرح اربعفن حديثا)
- ٢٩٧٥ الدّره البضاه (فّ مشاهفر النساء)
- ٢٩٧٥ الدّره البضاه
- ٢٩٧٥ الدّره البضاه (فّ تاريخ سنده النساء فاطمه الزهراء
- ٢٩٧٥ الدّره البضاه (تعليقات على عروه الوتقى)
- ٢٩٧٥ الدّره البضاه (فّ تحقّف معنى البداء)
- ٢٩٧٥ درّه البضا فّ شرح رساله الكبرى
- ٢٩٧٥ الدّره البضاه
- ٢٩٧٥ درّه التاج
- ٢٩٧٦ درّه التاج
- ٢٩٧٦ درّه التاج (فّ شعر ابن الحجاج)
- ٢٩٧٦ درّه التاج و مرقات المعراج
- ٢٩٧٦ درّه التالّف
- ٢٩٧٦ درّه التاويل فّ متشابه التنزف

- ٢٩٧٦ ----- درّه التنزيل و غره التأويل
- ٢٩٧٦ ----- الدرّه الثمينه (فى زياره المعصومين بالمدينه)
- ٢٩٧٧ ----- الدرّه الثمينه
- ٢٩٧٧ ----- الدرّه الثمينه
- ٢٩٧٧ ----- الدرّه الثمينه
- ٢٩٧٧ ----- الدرّه الثمينه
- ٢٩٧٧ ----- الدرّه الثمينه
- ٢٩٧٧ ----- الدرّه الثمينه (فى تاريخ المدينه)
- ٢٩٧٧ ----- الدرّه الثمينه
- ٢٩٧٧ ----- الدرّه الثمينه
- ٢٩٧٨ ----- الدرّه الجليله
- ٢٩٧٩ ----- الدرّه السنّيه (فى اجوبه المسائل الدشتستانيه)
- ٢٩٧٩ ----- دره الصدف
- ٢٩٧٩ ----- درّه الصدف (فى تاريخ التجف) - لؤلؤ الصدف
- ٢٩٧٩ ----- درّه الصفا (فى تفسير ائمه الهدى)
- ٢٩٨٠ ----- الدرّه الغريبه (فى المسائل الارثيه)
- ٢٩٨٠ ----- الدرّه الغريبه (فى شرح اللمعه الدمشقيه)
- ٢٩٨٠ ----- درّه الغموم
- ٢٩٨٠ ----- درّه الغوّاص (فى اسرار الخواص)
- ٢٩٨٠ ----- درّه الغوّاص (فى بيان وضع العالم و الموضوع له)
- ٢٩٨٠ ----- درّه الغوّاص (فى نظم خلاصه الرصاص)
- ٢٩٨٠ ----- الدرّه الفاخره
- ٢٩٨٠ ----- الدرّه الفاخره (فى شرح خطبه زينب الطاهره)
- ٢٩٨٠ ----- الدرّه الفاخره (فى زيارت العتره الطاهره)
- ٢٩٨١ ----- الدرّه الفاخره
- ٢٩٨١ ----- درّه الفخر و فريده الدهر

- ٢٩٨١ درّه الفريد في التجويد
- ٢٩٨١ الدرّه الفريده (في العتره المجيده)
- ٢٩٨١ دره القماس (في اسماء الافراس)
- ٢٩٨١ درّه المصائب
- ٢٩٨١ الدرّه المضيئه (في الردّ على الشيخيه)
- ٢٩٨١ الدرّه المضيئه
- ٢٩٨١ الدرّه المضيئه (في الدعوات المأثوره عن
- ٢٩٨٣ الدرّه المضيئه (في اصول الدينيه)---الكلام (از ابراهيم بن يحيى).
- ٢٩٨٣ الدرّه المضيئه (في زياره الزوجه المصطفويه)
- ٢٩٨٣ الدرّه المكنونه
- ٢٩٨٣ درّه مكنونه
- ٢٩٨٣ الدرّه المكنونه
- ٢٩٨٣ الدرّه المنتخبه (فيما صح من الاغذيه المجزيه)
- ٢٩٨٣ الدرّه المنتظمه
- ٢٩٨٣ الدرّه المنتظمه
- ٢٩٨٤ الدرّه المنظومه
- ٢٩٨٤ الدرّه المنيره (في الغريب من فقه السيره)
- ٢٩٨٤ درّه نادري
- ٢٩٨٤ درّه التجف
- ٢٩٨٤ درّه نجفي (در عروض و بديع)
- ٢٩٨٤ الدرّه النجفيه (في شرح نهج البلاغه الحيدريه)
- ٢٩٨٤ الدرّه النجفيه (في الاصول الفقهيّه)
- ٢٩٨٤ الدرّه النجفيه (في الاصول الدينيه)
- ٢٩٨٥ الدرّه النجفيه (في الردّ على الاشعريه)
- ٢٩٨٥ الدرّه النجفيه (في الردّ على الصوفيه و الكشفيه)
- ٢٩٨٥ الدرّه التجفيه (في ملتقطات اليوسفيّه)

- ٢٩٨٦----- درر الاحكام
- ٢٩٨٦----- درر الاخبار(في ما يتعلق بحال الاحتضار)
- ٢٩٨٦----- درر الاخبار و جواهر الآثار
- ٢٩٨٦----- درر الاخبار
- ٢٩٨٦----- درر الادب
- ٢٩٨٦----- درر الاسرار(في تعداد امه النبي المختار)
- ٢٩٨٦----- درر الاصداف(في غرر الاوصاف)
- ٢٩٨٧----- درر الاصداف(في ذكر الاشراف)
- ٢٩٨٧----- درر الاصول-درر الفوائد
- ٢٩٨٧----- درر الافكار(في صلح حق الاخير)
- ٢٩٨٧----- الدرر الايتام
- ٢٩٨٧----- الدرر الايتام(نموذج في تفسير آيات الاحكام)
- ٢٩٨٧----- الدرر الباقرية(في شرح الالفية النحوية)
- ٢٩٨٧----- درر البحار(المصطفى المنتخب من كتب البحار)
- ٢٩٨٧----- درر البحور
- ٢٩٨٧----- درر البحور و قلائد النحور(في امتداح الملك)
- ٢٩٨٨----- الدرر البهية(في شرح الاجرومية)
- ٢٩٨٩----- الدرر البهية(في تراجم علماء الامامية)
- ٢٩٨٩----- الدرر البهية(و الجواهر النبوية في الفروع الحسنية و
- ٢٩٨٩----- الدرر البهية(في فقه الامامية)-الفقيهيه
- ٢٩٨٩----- الدرر البهية(في النظائر الفقهية)
- ٢٩٨٩----- الدرر البهية(في المسائل الفقهية)
- ٢٩٨٩----- الدرر البهية(في الاصول الدينية)
- ٢٩٨٩----- الدرر البيض(في حكم منجزات المريض)
- ٢٩٨٩----- درر التيجان(في تاريخ بني الاشكان)
- ٢٩٩٠----- الدرر الحسان(في معرفه ابناء الزمان)

- درر الحكم-جواهر الحكم و درر الكلم ٢٩٩٠
- درر الحكم ٢٩٩٠
- الدرر الحليته(في ايضاح اسرار غوامض العربيته) ٢٩٩٠
- الدرر الحويزيته(في العقائد الجعفريته) ٢٩٩٠
- درر السحاب و درر السحاب ٢٩٩٠
- درر السمط(في خير السبط) ٢٩٩٢
- درر السمطين(في فضائل المصطفى و المرتضى و ٢٩٩٢
- الدرر السننيه(في مدح سادات البريه) ٢٩٩٢
- الدرر السننيه(في المكاتيب و المنشآت العربيته) ٢٩٩٢
- الدرر السننيه(في المواعظ العدديه) ٢٩٩٢
- الدرر الصافيه ٢٩٩٢
- الدرر الصفيه ٢٩٩٢
- درر الفوائد(في شرح كتاب القلائد في تصحيح ٢٩٩٣
- درر الفوائد(في ترجمه كشف الفوائد) ٢٩٩٣
- درر الفوائد(في شرح غرر الفوائد) ٢٩٩٣
- درر الفوائد ٢٩٩٣
- درر الفوائد(في شرح القواعد) ٢٩٩٣
- الدرر الفكرية(في اجوبه المسائل الشبريه) ٢٩٩٣
- درر الفوائد(في شرح غرر الفوائد) ٢٩٩٣
- درر الفوائد(في اصول العقائد) ٢٩٩٤
- درر الفوائد ٢٩٩٤
- درر الفوائد(في اصول العقائد) ٢٩٩٤
- درر الفوائد ٢٩٩٤
- درر اللغالي ٢٩٩٥
- درر اللغالي(في اسرار الموالي) ٢٩٩٥
- درر اللغالي ٢٩٩٥

- ٢٩٩٥ درر اللئالی - درر اللئالی العمادیه (فی الاحادیث الفقہیہ)
- ٢٩٩٥ الدرر اللأمعه (فی الاحادیث الجامعه)
- ٢٩٩٥ درر اللغات
- ٢٩٩٥ الدرر اللوامع
- ٢٩٩٦ الدرر المجازات (فی الرخص و الاجازات)
- ٢٩٩٦ الدرر المختصره
- ٢٩٩٦ درر المسامع
- ٢٩٩٦ درر المصائب
- ٢٩٩٦ الدرر المضيئه
- ٢٩٩٦ الدرر المضيئه (فی شرح السيره النبويه)
- ٢٩٩٦ الدرر المضيئه (فی شرح الروضه البهيته)
- ٢٩٩٦ درر المطالب (و غرر المناقب فی فضائل علی بن
- ٢٩٩٧ درر المقال (فی علم الدرايه و الرجال)
- ٢٩٩٧ درر المناقب (فی فضائل علی بن ابی طالب (علیه السلام))
- ٢٩٩٧ الدرر المنتقاه لاجل المحفوظات
- ٢٩٩٧ الدرر المنثورہ (فی تحقیق ان الجسم مرکب من
- ٢٩٩٧ الدرر المنثورہ
- ٢٩٩٧ الدرر المنثورہ (فی احکام المأثورہ)
- ٢٩٩٧ الدرر المنثورہ (فی اجوبه المسائل العشره)
- ٢٩٩٧ الدرر المنثورہ (و الکلمات المأثورہ)
- ٢٩٩٨ الدرر المنثورہ (و الغرر المشهوره)
- ٢٩٩٨ الدرر المنثورہ (و الكنوز المستوره)
- ٢٩٩٨ الدرر المنضوده
- ٢٩٩٨ الدرر المنطقیه
- ٢٩٩٨ الدرر المنظمه (فی تعليقات القوانين المحکمه) -

- ۲۹۹۸ الدرد المنظومه
- ۲۹۹۸ الدرد المنظومه المأثوره (فی جمع لثالی ادعیه)
- ۲۹۹۹ الدرد الموسویته (فی شرح العقائد الجعفریته)
- ۳۰۰۰ الدرد الناصریه
- ۳۰۰۰ الدرد الناصعه (فی شعراء المائه السابعه)
- ۳۰۰۰ درر نثار در شرح تجوید ملاً مختار
- ۳۰۰۰ الدرد النثیره
- ۳۰۰۰ الدرد النجفیته (فی ردّ الاخباریته)
- ۳۰۰۰ الدرد النجفیته (فی علم العربیته)
- ۳۰۰۰ الدرد النجفیته
- ۳۰۰۱ الدرد النجفیته (من الملتقطات الیوسفیته)
- ۳۰۰۱ درر النحور
- ۳۰۰۲ در زیر آسمان صاف
- ۳۰۰۲ درس انشاء (یا علم بیان)
- ۳۰۰۲ درس زندگی
- ۳۰۰۲ درس اللغه و الادب
- ۳۰۰۲ درسی که از دانشکده افسری آموختم
- ۳۰۰۲ در سینئه کوهسار
- ۳۰۰۲ در شرق خبری نیست
- ۳۰۰۲ در عالم موسیقی و صنعت
- ۳۰۰۲ در غرب خبری نیست
- ۳۰۰۲ در فرانسه چه دیدم؟
- ۳۰۰۳ درفش ایران
- ۳۰۰۳ درک البغیه
- ۳۰۰۳ در کنار چمن
- ۳۰۰۳ در گنج سعادت

- ۳۰۰۳ درگروپول
- ۳۰۰۳ درمان بدبختی
- ۳۰۰۳ درمان شناس
- ۳۰۰۳ در منجلاب فحشاء
- ۳۰۰۳ درود طوسی
- ۳۰۰۳ الدروس
- ۳۰۰۴ الدروس
- ۳۰۰۴ الدروس
- ۳۰۰۵ الدروس الاخلاقيه
- ۳۰۰۵ دروس الاصول
- ۳۰۰۵ الدروس البهيه
- ۳۰۰۵ دروس التاريخ الاسلامي
- ۳۰۰۵ الدروس الدينيه
- ۳۰۰۵ الدروس الشرعيه في فقه الاماميه
- ۳۰۰۵ دروس العارفين
- ۳۰۰۶ الدروس الفقهيته
- ۳۰۰۶ دروس الفلسفه
- ۳۰۰۶ الدروع الداوديه (في معاجز العتره الاحمديه)
- ۳۰۰۶ الدروع الواقيه (في الاذكار و الادعيه)
- ۳۰۰۶ الدروع الواقيه من الاخطار (فيما يعمل مثله في ايام
- ۳۰۰۶ درويش ابدال
- ۳۰۰۶ درويش حسن - سرگذشت درويش حسن
- ۳۰۰۶ درويش قربان
- ۳۰۰۷ درويش نامه
- ۳۰۰۷ درهم و دينار
- ۳۰۰۷ الدرهم و الدينار

- دریا ۳۰۰۸
- الدرياق (فی تطهير الافعال و تهذيب الاخلاق) ۳۰۰۸
- دریاق الفکر ۳۰۰۸
- دستور الاخوان ۳۰۰۹
- دستور الادويه ۳۰۰۹
- دستور استخراج قبله ۳۰۰۹
- دستور استعمال الهندباء ۳۰۰۹
- دستور الاطباء-اختيارات فاسمی ۳۰۰۹
- دستور الاطباء (فی علاج البواء) ۳۰۰۹
- دستور اعظم ۳۰۰۹
- دستور الاعقاب ۳۰۰۹
- دستور الافاضل ۳۰۰۹
- دستور الفباء ۳۰۱۰
- دستور املاء (برای دورة ابتدائی و متوسطه) ۳۰۱۰
- دستور امنیه ۳۰۱۰
- دستور بلاغت ۳۰۱۰
- دستور پرورش درخت توت و نوغان ۳۰۱۰
- دستور پهلوی ۳۰۱۰
- دستور تار ۳۰۱۰
- دستور تجوید ۳۰۱۰
- دستور تجوید ۳۰۱۱
- دستور ترسیم (مجموعه امیر) ۳۰۱۲
- دستور تعلیم الفباء ۳۰۱۲
- دستور تعلیم حساب مقدماتی ۳۰۱۲
- دستور جامع ۳۰۱۲
- دستور حکمت ۳۰۱۲

- دستور حکمت ۳۰۱۲
- دستور حکومت ۳۰۱۲
- دستور خلاق ۳۰۱۲
- دستور خیاطی ۳۰۱۲
- دستور دانش ۳۰۱۳
- دستور در محاکم حقوقی ۳۰۱۳
- دستور دعاء سیفی ۳۰۱۳
- دستور الذکر ۳۰۱۳
- دستور زائرین ۳۰۱۳
- دستور زبان آلمانی ۳۰۱۳
- دستور زبان آلمانی ۳۰۱۳
- دستور زبان عربی ۳۰۱۴
- دستور زبان فارسی-پارسی نامه ۳۰۱۴
- دستور زبان فارسی ۳۰۱۴
- دستور زبان فارسی ۳۰۱۴
- دستور زبان فارسی ۳۰۱۴
- دستور زبان فارسی ۳۰۱۴
- دستور زبان فارسی ۳۰۱۴
- دستور زبان فارسی ۳۰۱۴
- دستور زبان فارسی ۳۰۱۴
- دستور زبان فارسی ۳۰۱۴
- دستور زبان فارسی ۳۰۱۵
- دستور زبان فارسی (برای مدارس ابتدائی) ۳۰۱۵
- دستور زبان فارسی ۳۰۱۵
- دستور زبان فارسی ۳۰۱۵
- دستور زبان فارسی ۳۰۱۵
- دستور زبان فارسی ۳۰۱۵

۳۰۱۶	دستور سخن
۳۰۱۶	دستور سخنرانی (یا سخنوری) - آیین سخنوری
۳۰۱۶	دستور سلیمانی - دستور سلیمان
۳۰۱۶	دستور السیاسه
۳۰۱۶	دستور شطرنج
۳۰۱۷	دستور العمل
۳۰۱۷	دستور العمل
۳۰۱۷	دستور العمل اصول محاکمات جزائی
۳۰۱۷	دستور فزخ
۳۰۱۷	دستور فصحا
۳۰۱۷	دستور الفضلاء
۳۰۱۷	دستور فلاح و باغبانی
۳۰۱۷	دستور قافیه
۳۰۱۸	دستور قضاه
۳۰۱۸	دستور الکاتب (فی تعیین المراتب)
۳۰۱۸	دستور کامیابی
۳۰۱۸	دستور اللغه العربیة - کتاب الخلاص
۳۰۱۸	دستور مادری (در پرورش فرزندان)
۳۰۱۸	دستور مادران جوان
۳۰۱۸	دستور المبتدی
۳۰۱۸	دستور المذکرین (و منشور المتعبدین)
۳۰۱۸	دستور مرکبات
۳۰۱۹	دستور معالم الحکم
۳۰۱۹	دستور معما
۳۰۲۰	دستور معما
۳۰۲۰	دستور منجمین

الدعاء، كتاب ٣٠٢٣

الدعاء، كتاب ٣٠٢٣

الدعاء، كتاب ٣٠٢٣

الدعاء، كتاب ٣٠٢٣

الدعاء، كتاب ٣٠٢٣

الدعاء، كتاب ٣٠٢٤

الدعاء، كتاب ٣٠٢٤

الدعاء، كتاب ٣٠٢٤

الدعاء، كتاب ٣٠٢٤

الدعاء، كتاب ٣٠٢٤

الدعاء، كتاب ٣٠٢٤

الدعاء، كتاب ٣٠٢٤

الدعاء، كتاب ٣٠٢٤

الدعاء، كتاب ٣٠٢٥

الدعاء، كتاب ٣٠٢٥

الدعاء، كتاب ٣٠٢٥

الدعاء، كتاب ٣٠٢٥

الدعاء، كتاب ٣٠٢٥

الدعاء، كتاب ٣٠٢٥

الدعاء، كتاب ٣٠٢٥

الدعاء، كتاب ٣٠٢٥

دعاء ابى حمزه الشمالى ٣٠٢٥

دعاء الاحتجاب ٣٠٢٥

دعاء الاسابيع ٣٠٢٦

دعاء بركه السباع ٣٠٢٦

دعاء التوسل ٣٠٢٦

- ٣٠٢٦ دعاء جتّه الاسماء
- ٣٠٢٧ دعاء السيفى
- ٣٠٢٧ دعاء السيفى
- ٣٠٢٨ دعائم الاسلام (فى معرفه الحلال و الحرام)
- ٣٠٢٨ دعائم الاسلام (فى معرفه الحلال و الحرام و القضايا)
- ٣٠٢٨ دعائم الاسلام (فى الحقايق)
- ٣٠٢٨ دعائم الدين
- ٣٠٢٨ دعائم الدين و كشف الريبه (فى اثبات الكره و
- ٣٠٢٨ دعائم الكفر و الايمان
- ٣٠٢٨ الدعاه الحسينيه
- ٣٠٢٨ الدعامه (فى احكام سنه العمامه)
- ٣٠٢٩ الدعامه (فى اثبات الامامه)
- ٣٠٢٩ دعامه الخلاف فى ضلاله اهل الخلاف
- ٣٠٢٩ الدعوى، كتاب
- ٣٠٢٩ الدعوى القلبيه
- ٣٠٢٩ دعايه التفريق (و اثاره الفتن و من هو موقد نارها)
- ٣٠٢٩ الدعوى بلا معارض
- ٣٠٢٩ الدعوات، كتاب
- ٣٠٢٩ الدعوات، كتاب
- ٣٠٢٩ الدعوات، كتاب
- ٣٠٣٠ الدعوات، كتاب
- ٣٠٣٠ الدعوات، كتاب - دعوات الايام السبعه
- ٣٠٣١ الدعوات، كتاب
- ٣٠٣١ الدعوات، كتاب
- ٣٠٣١ الدعوات، كتاب
- ٣٠٣١ الدعوات، كتاب

٣٠٣١	الدعوات، كتاب
٣٠٣١	الدعوات، كتاب
٣٠٣١	الدعوات، كتاب
٣٠٣١	الدعوات، كتاب
٣٠٣١	الدعوات، كتاب
٣٠٣١	الدعوات، كتاب
٣٠٣٢	الدعوات، كتاب
٣٠٣٢	دعوات الاسماء
٣٠٣٢	دعوات الراوندى
٣٠٣٣	الدعوات المتفرقات
٣٠٣٣	الدعوات الكافيات
٣٠٣٣	الدعوات المتفرقات
٣٠٣٣	الدعوات المقداديه
٣٠٣٤	الدعوات و الزيارات
٣٠٣٤	الدعوات و السور القرآنيه
٣٠٣٤	الدعوات و السور القرآنيه
٣٠٣٤	الدعوات و السور القرآنيه
٣٠٣٤	الدعوات و غيرها
٣٠٣٤	دعوى الرجل زوجته امرئه تدعى اختها الزوجيه
٣٠٣٤	دعوى الطلاق من الزوج و انكار الزوجه له
٣٠٣٤	الدعوى على الميت (و اثبات انها تثبت بشاهد و
٣٠٣٥	الدعوى على الميت (و تحقيق ثبوتها بشاهد و
٣٠٣٥	الدعوى على الميت (و الاستدلال على أنها لا تثبت
٣٠٣٥	دعوى الهدى الى الورع فى الافعال و الفتوى
٣٠٣٥	دعوه الاسلام
٣٠٣٦	دعوه الحسنى (فى الادعيه الحسنه)

- ۳۰۳۶ الدعوه الحسينيه (الى مواهب السنيه)
- ۳۰۳۶ دعوه الحق
- ۳۰۳۶ دعوه الحق
- ۳۰۳۶ دعوه الحق
- ۳۰۳۶ دعوه الحق
- ۳۰۳۶ دعوه الحق: (للولفاق فى رد كتاب داعى الرشاد)
- ۳۰۳۶ دعوه دار السلام
- ۳۰۳۶ دعوه الرشاد (فى مدرک افعال العباد)
- ۳۰۳۶ دعوه العاشقين
- ۳۰۳۷ الدعوه العامه
- ۳۰۳۷ دعوت قرآن (در اطراف خبر غيبى)
- ۳۰۳۷ دعوه الموحدين (الى حمايه الدين)
- ۳۰۳۷ دعوتنامه
- ۳۰۳۸ دفاع ضد هوائى
- ۳۰۳۸ دفاع از حقوق زن
- ۳۰۳۸ دفتر ابو الفضل
- ۳۰۳۸ دفتر انساب خانوادگى - (مجموعه خانوادگى)
- ۳۰۳۸ دفتر تقويم
- ۳۰۳۸ دفتر تقويم
- ۳۰۳۸ دفتر تقويم
- ۳۰۳۸ دفتر تقويم
- ۳۰۳۸ دفتر التقويم
- ۳۰۳۹ دفتر تقويم
- ۳۰۳۹ دفتر تقويم
- ۳۰۳۹ دفتر تقويم
- ۳۰۳۹ دفتر تقويم

٣٠٣٩	دفتر تقويم
٣٠٣٩	دفتر تقويم
٣٠٣٩	دفتر تقويم
٣٠٣٩	دفتر تقويم
٣٠٣٩	دفتر تقويم
٣٠٤٠	دفتر تقويم
٣٠٤١	دفتر تقويم
٣٠٤١	دفتر تقويم
٣٠٤١	دفتر تقويم
٣٠٤١	دفتر تقويم
٣٠٤١	دفتر تقويم
٣٠٤١	دفتر تقويم
٣٠٤١	دفتر تقويم
٣٠٤١	دفتر تقويم
٣٠٤١	دفتر تقويم
٣٠٤١	دفتر تقويم
٣٠٤١	دفتر تقويم
٣٠٤١	دفتر تقويم
٣٠٤١	دفتر تقويم
٣٠٤١	دفتر تقويم
٣٠٤٢	دفتر تقويم
٣٠٤٢	دفتر تقويم
٣٠٤٢	دفتر تقويم
٣٠٤٢	دفتر تقويم
٣٠٤٢	دفتر تقويم
٣٠٤٢	دفتر تقويم العربى
٣٠٤٢	دفتر تقويم
٣٠٤٢	دفتر تقويم
٣٠٤٢	دفتر تقويم
٣٠٤٢	دفتر تقويم
٣٠٤٢	دفتر تقويم
٣٠٤٣	دفتر تقويم
٣٠٤٤	دفتر تقويم

۳۰۴۴ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۴ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۴ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۴ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۴ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۴ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۴ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۴ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۴ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۵ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۵ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۵ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۵ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۵ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۵ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۵ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۵ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۵ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۵ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۶ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۶ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۶ ----- دفتر تقویم

۳۰۴۶ ----- دفتر تنظیمات (یا کتابچه غیبی)

۳۰۴۶ ----- دفترداری

۳۰۴۶ ----- دفترداری

۳۰۴۶ ----- دفترداری

۳۰۴۶ ----- دفتر دانش

۳۰۴۶ ----- دفتر درد

۳۰۴۶ ----- دفتر رباعیات

۳۰۴۷ ----- دفتر غم

- ٣٠٤٧ - دفتر قانون
- ٣٠٤٧ - دفتر ماتم
- ٣٠٤٧ - دفتر نه آسمان
- ٣٠٤٧ - دفع الاستغراب و الانكار (عن معجزتى الصلاه و
- ٣٠٤٧ - دفع الاشتباه (فى مسأله موسى جار الله)
- ٣٠٤٧ - دفع اشكال تخلف المعلول عن العله
- ٣٠٤٧ - دفع اشكال ركنيه السجده
- ٣٠٤٨ - دفع اشكال ضلال احد الشاهدين
- ٣٠٤٩ - دفع اعتراض الأقا باقر الوحيد البهبهاني على
- ٣٠٤٩ - دفتر اعتراضات سلطان العلماء على الشهيد الثاني >
- ٣٠٤٩ - دفع اعتراضات سلطان العلماء
- ٣٠٥٠ - دفع شبهه الاستلزام
- ٣٠٥٠ - دفع شبهه الاستلزام
- ٣٠٥٠ - دفع شبهه الايمان و الكفر
- ٣٠٥٠ - دفع شبهه الطفره
- ٣٠٥٠ - دفع شبهه طول عمر الحجّه
- ٣٠٥٠ - دفع شبهه المجهول المطلق
- ٣٠٥٠ - دفع شبهه المنع عن العمل (بالاخبار المأثوره
- ٣٠٥٠ - دفع شبهتين
- ٣٠٥١ - دفع ما انتقد به على شرح دعاء الصباح
- ٣٠٥١ - دفع المغالطه
- ٣٠٥١ - دفع المغالطه
- ٣٠٥١ - دفع المغالطه (فى مسأله العرس القاسم بن الحسن
- ٣٠٥١ - دفع الملل (يكشف فضائل الآل)
- ٣٠٥١ - دفع المناواه (عن التفضيل و المساواه)
- ٣٠٥١ - دفع الوثوق (فى حلّ نكاح عقد الفاروق)

- ٣٠٥٦----- الدلائل، كتاب
- ٣٠٥٦----- الدلائل، كتاب
- ٣٠٥٦----- الدلائل، كتاب
- ٣٠٥٨----- الدلائل، كتاب
- ٣٠٥٨----- الدلائل، كتاب
- ٣٠٥٨----- الدلائل، كتاب
- ٣٠٥٨----- الدلائل، كتاب
- ٣٠٥٨----- الدلائل، كتاب
- ٣٠٥٩----- دلائل الامامه
- ٣٠٥٩----- الدلائل الباهره (فى فقه الائمه الطاهره)
- ٣٠٥٩----- دلائل براهين الفرقان (فى ابطال القوانين الناسخات)
- ٣٠٥٩----- الدلائل البرهانيه (فى تصحيح الحضرة الغرويه)
- ٣٠٥٩----- دلائل التبيان
- ٣٠٦٠----- دلائل التوحيد
- ٣٠٦٠----- دلائل خروج القائم
- ٣٠٦٠----- دلائل الخيرات (فى تحقيق احكام الزكاه)
- ٣٠٦٠----- دلائل الخيرات
- ٣٠٦٠----- دلائل الدين
- ٣٠٦٠----- دلائل الربوبيه (فى شواهد الالهيه)
- ٣٠٦٠----- دلائل الرجعه (يا ايمان و رجعت)
- ٣٠٦٠----- الدلائل الزاهره
- ٣٠٦١----- دلائل الصدق (فى نهج الحق)
- ٣٠٦١----- دلائل العباد (فى شرح الارشاد)
- ٣٠٦١----- دلائل العصمه
- ٣٠٦١----- دلائل الغيب
- ٣٠٦١----- دلائل القبله
- ٣٠٦١----- دلائل القرآن

- دلائل القرآن-الكلام فى دلائل القرآن ۳۰۶۱
- دلائل قرآنى در ردّ مقاله همدانى ۳۰۶۱
- دلائل المرام(فى تفسير آيات الاحكام) ۳۰۶۲
- دلائل المرشدين(الى خلافة امير المؤمنين) ۳۰۶۲
- الدلائل المكّيه فى العقائد الدينيه ۳۰۶۲
- دلائل النبوه ۳۰۶۲
- دلائل النبوه ۳۰۶۲
- دلائل التّبي(صلى الله عليه و آله) ۳۰۶۲
- الدلائل النهاريه على المسائل الصحاريه ۳۰۶۲
- دلزام ۳۰۶۳
- الدلالات،رساله ۳۰۶۳
- الدّلاله،رساله فى ۳۰۶۳
- دلّاله الازاله فى طهاره الغساله ۳۰۶۳
- الدلاله على حدوث الاشياء ۳۰۶۳
- الدلاله على الخير ۳۰۶۳
- دلباخته زيبا ۳۰۶۳
- دلباختگان ۳۰۶۳
- دلچسب مکالمه ۳۰۶۳
- دلبر و شيدا ۳۰۶۴
- دل شيدای حافظ ۳۰۶۴
- دلفروش ۳۰۶۴
- دلربا ۳۰۶۴
- دلگشا ۳۰۶۴
- دلبران تنگستانی ۳۰۶۵
- دلبران تيسفون-دلبرستان تيسفون ۳۰۶۵
- دلبران خوارزم ۳۰۶۵

- ٣٠٦٥ الدليل الى ما ليس الى لقائه سبيل
- ٣٠٦٥ الدليل الكبير، كتاب
- ٣٠٦٥ الدليل الصغير، كتاب
- ٣٠٦٥ دليل الآثار المخطوطه فى العراق
- ٣٠٦٥ الدليل الاسلامى
- ٣٠٦٥ دليل الانسداد
- ٣٠٦٦ دليل الانسداد(تم الاصول العمليه)
- ٣٠٦٦ دليل الانسداد(و بيان مقدماته و نتيجته و خواصه)
- ٣٠٦٦ دليل الحسنات(فى اختلاف الفريقين فى الوضوء و
- ٣٠٦٦ دليل الحيران
- ٣٠٦٦ دليل الدعاه(فى شرح عين الحيات)
- ٣٠٦٦ دليل الزائرین
- ٣٠٦٦ دليل السالكين
- ٣٠٦٦ دليل الضارب(العاهر المحيار، فى تنوعات الاخبار و
- ٣٠٦٧ دليل العرفان(فى تحقيق وجود امام الزمان)
- ٣٠٦٧ دليل العصاه(على سبيل النجاه)
- ٣٠٦٨ دليل القاصدين
- ٣٠٦٨ دليل قاطع
- ٣٠٦٨ دليل القضاء الشرعى، اصوله و فروعہ
- ٣٠٦٨ دليل القضاء
- ٣٠٦٨ الدليل القطعى على انتظام القدر المرعى
- ٣٠٦٨ دليل قوى(بر حقيقت مرتضوى)
- ٣٠٦٨ دليل المتحيرين(فى اثبات امامه امير المؤمنين)
- ٣٠٦٨ دليل المتحيرين
- ٣٠٦٨ دليل المتحيرين
- ٣٠٦٩ دليل المتحيرين

- ٣٠٦٩ دليل المتحيرين
- ٣٠٦٩ دليل المتحيرين:(فى مناسك الحاج و المعتمرين)
- ٣٠٦٩ دليل المتحيرين
- ٣٠٦٩ دليل المتعبد و بلغه المتهدج
- ٣٠٦٩ دليل المتعه
- ٣٠٦٩ دليل متين در ابطال قول به حركت زمين
- ٣٠٦٩ دليل المصلين
- ٣٠٧٠ دليل المنهاج
- ٣٠٧٠ دليل النجاج
- ٣٠٧٠ دليل واقعى در جواب وهابى
- ٣٠٧٠ دليل الوصل(فى ردّ القول مع الفصل)
- ٣٠٧٠ دليل الهدى(فى شرح قطر الندى)
- ٣٠٧٠ الدماء الثلاثه
- ٣٠٧٠ الدماء الثلاثه
- ٣٠٧٠ الدماء الثلاثه
- ٣٠٧١ الدماء الثلاثه
- ٣٠٧١ الدماء الثلاثه
- ٣٠٧١ الدماء الثلاثه
- ٣٠٧١ الدماء الثلاثه(مع الجنائز)
- ٣٠٧١ الدماء الثلاثه
- ٣٠٧١ الدماء المعفو عنها فى الصلاه
- ٣٠٧١ دم دروازه خاور
- ٣٠٧١ الدمدمه الكبرى(فى الرد على الزنادقه الصغرى)
- ٣٠٧١ دمشق خيال
- ٣٠٧١ دمع ذروف(فى ترجمه اللّهوف)
- ٣٠٧٣ دمع العين(على خصائص الحسين)

- دوبیتی های فایز دشتستانی ۳۰۷۷
- دو پیکر ۳۰۷۷
- دو جوان در شهر ورن ۳۰۷۷
- الدوحه ۳۰۷۷
- دوحه الازهار ۳۰۷۷
- الدوحه الاحمدیه ۳۰۷۷
- دوران کودکی ۳۰۷۸
- دور ظلم بنی امیه علی العلویه ۳۰۷۸
- دوست فدای میهن ۳۰۷۹
- دوست وفادار ۳۰۷۹
- الدوسی، کتاب ۳۰۷۹
- دوشیزه اورلئان، ژاندارک ۳۰۷۹
- دوشیزه بلغاری ۳۰۷۹
- دوشیزه سیه روز ۳۰۷۹
- دو فائده ۳۰۷۹
- دو فیلسوف شرق و غرب (صدر المتألهین و انشتین) ۳۰۷۹
- دو قتل در کوچه مرگ ۳۰۷۹
- دو کدخدا ۳۰۸۰
- دو گل ۳۰۸۰
- دو گنهگار ۳۰۸۰
- دولت بیدار ۳۰۸۰
- دولتنامه ۳۰۸۰
- دوله الشجره الملعونه-دور ظلم بنی امیه علی ۳۰۸۰
- الدوله الفاطمیّه ۳۰۸۰
- دوله فی دوله ۳۰۸۰
- دول رانی خضر خان-خضر خان دول رانی ۳۰۸۰

- ۳۰۸۱ دومین جنگ بین المللی
- ۳۰۸۲ دومین سالنامه احصائیة شهر تهران
- ۳۰۸۲ دومین سفر مظفر الدین شاه-سفرنامه مظفر الدین
- ۳۰۸۲ دو نامه
- ۳۰۸۲ دو نامه
- ۳۰۸۲ ده باب
- ۳۰۸۲ ده باب
- ۳۰۸۲ ده بیت
- ۳۰۸۲ ده تمهید-تمهیدات زبده الحقایق
- ۳۰۸۳ دهداری
- ۳۰۸۳ دهر آشوب
- ۳۰۸۳ ده سال در زندان
- ۳۰۸۳ ده فصل
- ۳۰۸۳ ده قاعده
- ۳۰۸۳ دهکده خونین
- ۳۰۸۳ دهکده ویران
- ۳۰۸۳ ده مجلس
- ۳۰۸۳ ده مخزن
- ۳۰۸۳ دهمین رساله اطلاعات پستی ایران
- ۳۰۸۴ ده نامه ابن عماد
- ۳۰۸۴ ده نامه ابن نصح
- ۳۰۸۵ ده نامه اوحدی-منطق العشاق
- ۳۰۸۵ ده نامه خطائی
- ۳۰۸۵ ده نامه
- ۳۰۸۵ ده نامه
- ۳۰۸۵ ده نامه

٣٠٨٥	ده نامه سيبيک
٣٠٨٥	ده نفر قزلباش
٣٠٨٥	الدييات، كتاب
٣٠٨٦	الدييات، رساله
٣٠٨٦	الدييات، رساله
٣٠٨٦	الدييات (المبسوط)
٣٠٨٦	الدييات (الفارسي)
٣٠٨٦	الدييات، كتاب
٣٠٨٦	الدييات، كتاب
٣٠٨٦	الدييات، كتاب
٣٠٨٦	الدييات، كتاب
٣٠٨٦	الدييات، كتاب
٣٠٨٦	الدييات، كتاب
٣٠٨٨	الدييات، كتاب
٣٠٨٨	الدييات، كتاب
٣٠٨٨	الدييات، كتاب
٣٠٨٨	الدييات
٣٠٨٨	الدييات، كتاب
٣٠٨٨	الدييات، كتاب
٣٠٨٨	الدييات، كتاب
٣٠٨٨	الدييات، كتاب
٣٠٨٨	الدييات، كتاب
٣٠٨٨	الدييات، كتاب
٣٠٨٨	الدييات، كتاب
٣٠٨٨	الدييات، كتاب
٣٠٨٩	الدييات، كتاب
٣٠٨٩	الدييات، منظومه في
٣٠٨٩	الدييات
٣٠٨٩	الدييات (في جامع كتاب سيبيويه)

- الديباج(فى ابانه اغلاط الزجاج) ٣٠٨٩
- الديباج ٣٠٨٩
- الديباج(مجموع مسائل متفرقه من الشافعى و ابى ثور ٣٠٨٩
- الديباج(فى اخبار الشعراء) ٣٠٨٩
- الديباج المضى(فى شرح نهج البلاغه للرضى) ٣٠٨٩
- الديباج و الحرير(و النور من الزهر المنير) ٣٠٩١
- ديباجه جمال و كمال ٣٠٩١
- ديباجه اخلاق ٣٠٩١
- ديباجه خوان خليل ٣٠٩١
- ديرين شناسى ٣٠٩٢
- ديرينه-فرهنگ قديم ٣٠٩٢
- ديكسيونر ٣٠٩٢
- الدين و الاسلام(يا الدعوه الاسلاميه) ٣٠٩٣
- دين و تمدن ٣٠٩٣
- دين و تمدن(يا اسلام و فلسفه) ٣٠٩٣
- الدين و الحواله و الحماله ٣٠٩٣
- الدين و الرجعه ٣٠٩٣
- الدين و الحياه ٣٠٩٣
- دين و دانش ٣٠٩٣
- دين و شؤون ٣٠٩٣
- الدين و فرائضه ٣٠٩٣
- الدين و الفلاح ٣٠٩٤
- الدين و الكون ٣٠٩٤
- الدين و مسائله ٣٠٩٤
- الدين و الوقوف و الصدقات ٣٠٩٤
- دينيتات ٣٠٩٤

- ۳۰۹۴ دینتات
- ۳۰۹۴ دیوانه
- ۳۰۹۴ دیوانه
- ۳۰۹۴ دیو خشمگین
- ۳۰۹۴ دیو خودخواه
- ۳۰۹۵ دیو و شیاطین در ادبیات ایران
- ۳۰۹۶ دیو و پری نامه
- ۳۰۹۶ دیوانها
- ۳۰۹۶ خلاصهٔ مقدمه شادروان صاحب «الذریعه» بر مجلد نهم این کتاب در مورد دیوانها
- ۳۰۹۶ دیوان آسانی تهرانی
- ۳۰۹۶ دیوان آتش
- ۳۰۹۶ دیوان آتش
- ۳۰۹۶ دیوان آتش
- ۳۰۹۶ دیوان آتشپاره
- ۳۰۹۷ دیوان آثار (یا شعر او)
- ۳۰۹۷ دیوان آثار (یا شعر او)
- ۳۰۹۷ دیوان آجری یزدی (یا شعر او)
- ۳۰۹۷ دیوان آخوندزاده (یا شعر او)
- ۳۰۹۷ دیوان آدمی یزدی (یا شعر او)
- ۳۰۹۷ دیوان آذربایجانی (یا شعر او)
- ۳۰۹۷ دیوان آذر بیگدلی
- ۳۰۹۷ دیوان آذر قمی (یا شعر او)
- ۳۰۹۷ دیوان آذری
- ۳۰۹۷ دیوان آذری
- ۳۰۹۸ دیوان آذری (یا شعر او)
- ۳۰۹۸ دیوان آرام یزدی (یا شعر او)

- دیوان آصف (یا شعر او) ----- ۳۱۰۱
- دیوان آصف ----- ۳۱۰۱
- دیوان آصف ----- ۳۱۰۱
- دیوان آصفا (یا شعر او) ----- ۳۱۰۱
- دیوان آصفی ----- ۳۱۰۱
- دیوان آعاجی (یا شعر او) ----- ۳۱۰۱
- دیوان آغنه دوست (یا شعر او) ----- ۳۱۰۱
- دیوان آفاق بیگه (یا آقا بیگه) (یا شعر او) ----- ۳۱۰۲
- دیوان آفتاب ----- ۳۱۰۲
- دیوان آفتی (یا شعر او) ----- ۳۱۰۲
- دیوان آفرین ----- ۳۱۰۲
- دیوان آفرین ----- ۳۱۰۲
- دیوان آفی (یا آنی) (یا شعر او) ----- ۳۱۰۲
- دیوان آقا بیگم ----- ۳۱۰۲
- دیوان آقا جان ----- ۳۱۰۳
- دیوان آقاسی ----- ۳۱۰۳
- دیوان آهنگ (یا شعر او) ----- ۳۱۰۴
- دیوان آهی تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۱۰۴
- دیوان آهی ترشیزی چغتائی (یا شعر او) ----- ۳۱۰۴
- دیوان آهی مشهدی (یا شعر او) ----- ۳۱۰۴
- دیوان آهی هروی (یا شعر او) ----- ۳۱۰۴
- دیوان آیت (یا شعر او) ----- ۳۱۰۴
- دیوان آیتی (یا شعر او) ----- ۳۱۰۴
- دیوان آیتی (یا شعر او) ----- ۳۱۰۴
- دیوان آیتی (یا شعر او) ----- ۳۱۰۴
- دیوان ابجدی ----- ۳۱۰۴

- دیوان ابراهیم----- ۳۱۰۷
- دیوان ابله بغدادی(او شعره)----- ۳۱۰۹
- دیوان ابکم(یا شعر او)----- ۳۱۰۹
- دیوان ابن ابی حجله----- ۳۱۰۹
- دیوان ابن الخضرى(او شعره)----- ۳۱۱۰
- دیوان ابن خطیب گنجه(یا شعر او)----- ۳۱۱۰
- دیوان ابن الختیط----- ۳۱۱۰
- دیوان ابن الختیط(او شعره)----- ۳۱۱۰
- دیوان ابن داغر----- ۳۱۱۰
- دیوان ابن دباس(او شعره)----- ۳۱۱۰
- دیوان ابن دعبل(او شعره)----- ۳۱۱۰
- دیوان ابن رزیک(او شعره)----- ۳۱۱۰
- دیوان ابن رزین(او شعره)----- ۳۱۱۰
- دیوان ابن روح(یا شعر او)----- ۳۱۱۱
- دیوان ابن الزومی----- ۳۱۱۱
- دیوان ابن زریق(او شعره)----- ۳۱۱۱
- دیوان ابن الساعاتی----- ۳۱۱۱
- دیوان ابن سنان----- ۳۱۱۱
- دیوان ابن سنا ملک----- ۳۱۱۱
- دیوان ابن سودون----- ۳۱۱۱
- دیوان ابن سهل الاسرائیلی----- ۳۱۱۲
- دیوان ابن سهل اندلسی----- ۳۱۱۲
- دیوان ابن سینا----- ۳۱۱۲
- دیوان ابن شهاب(او شعره)----- ۳۱۱۲
- دیوان ابن الصانع(یا شعر او)----- ۳۱۱۲
- دیوان ابن طباطبایا(یا شعر او)----- ۳۱۱۲

- دیوان ابن عبدون ۳۱۱۲
- دیوان ابن العربی ۳۱۱۲
- دیوان ابن الغرندس (او شعره) ۳۱۱۲
- دیوان ابن عماد ۳۱۱۳
- دیوان ابن عنین (او شعره) ۳۱۱۳
- دیوان ابن فارض ۳۱۱۳
- دیوان ابن الفقیه ۳۱۱۳
- دیوان ابن کمال ۳۱۱۳
- دیوان ابن کمبار (او شعره) ۳۱۱۳
- دیوان ابن کمونه ۳۱۱۳
- دیوان ابن لعلی (یا شعر او) ۳۱۱۳
- دیوان ابن لؤلؤ ذهبی ۳۱۱۳
- دیوان ابن المتّوج ۳۱۱۴
- دیوان ابن مطروح ۳۱۱۴
- دیوان ابن معتوق ۳۱۱۴
- دیوان ابن معصوم ۳۱۱۴
- دیوان ابن نوبخت ۳۱۱۵
- دیوان ابن نوبخت (او شعره) ۳۱۱۵
- دیوان ابن وصیف (او شعره) ۳۱۱۵
- دیوان ابن وصیف (او شعره) ۳۱۱۵
- دیوان ابن هانی ۳۱۱۵
- دیوان ابن هانی ۳۱۱۵
- دیوان ابو اسحاق ۳۱۱۶
- دیوان ابو حامد ۳۱۱۷
- دیوان ابو الحب ۳۱۱۷
- دیوان ابو الحسن انجوی (یا شعر او) ۳۱۱۷

- دیوان ابو الحسن بیگانه----- ۳۱۱۷
- دیوان ابو سعید(یا شعر او)----- ۳۱۱۸
- دیوان ابو سعید ابی الخیر-رباعیات ابو سعید----- ۳۱۱۸
- دیوان ابو سعید برغش(یا شعر او)----- ۳۱۱۸
- دیوان ابو سعید کالیبی(یا شعر او)----- ۳۱۱۸
- دیوان ابو سعید مهنه(یا شعر او)----- ۳۱۱۸
- دیوان ابو شکور بلخی(یا شعر او)----- ۳۱۱۸
- دیوان ابو الشیص----- ۳۱۱۸
- دیوان ابو طاپو----- ۳۱۱۸
- دیوان ابو طالب----- ۳۱۱۸
- دیوان ابو طالب----- ۳۱۱۹
- دیوان ابو عبد الله شیرازی(یا شعر او)----- ۳۱۲۰
- دیوان ابو العرفاء خوارزمی----- ۳۱۲۰
- دیوان ابو الفضل مهنه(یا شعر او)----- ۳۱۲۱
- دیوان ابو الفضل----- ۳۱۲۱
- دیوان ابو نزار----- ۳۱۲۲
- دیوان ابو نصر(یا شعر او)----- ۳۱۲۲
- دیوان ابو نواس----- ۳۱۲۲
- دیوان ابو الوجد(یا شعر او)----- ۳۱۲۲
- دیوان ابو الوفاء----- ۳۱۲۲
- دیوان ابو الوفا----- ۳۱۲۲
- دیوان ابو الهادی----- ۳۱۲۲
- دیوان ابو الهادی----- ۳۱۲۲
- دیوان ابو هاشم----- ۳۱۲۲
- دیوان ابو هاشم(یا شعر او)----- ۳۱۲۲
- دیوان الابیوردی----- ۳۱۲۳

- دیوان اتائی ۳۱۲۳
- دیوان اتابک ۳۱۲۳
- دیوان اثر (یا شعر او) ۳۱۲۳
- دیوان اثر (یا شعر او) ۳۱۲۳
- دیوان اثر ۳۱۲۳
- دیوان اثر ۳۱۲۳
- دیوان اثر ۳۱۲۳
- دیوان اثیر الدین الابهری ۳۱۲۴
- دیوان احمد ۳۱۲۵
- دیوان احمد ۳۱۲۵
- دیوان احمد ۳۱۲۵
- دیوان احمد ۳۱۲۵
- دیوان احمد ۳۱۲۵
- دیوان احمد ۳۱۲۵
- دیوان احمد ۳۱۲۵
- دیوان احمد (یا شعر او) ۳۱۲۵
- دیوان احمد (یا شعر او) ۳۱۲۵
- دیوان احمد (یا شعر او) ۳۱۲۵
- دیوان احمدچه (یا شعر او) ۳۱۲۶
- دیوان احمد حسن خان ۳۱۲۶
- دیوان احمد خان (یا شعر او) ۳۱۲۶
- دیوان احمد خان بیک افشار (یا شعر او) ۳۱۲۶
- دیوان احمد خلخالی (یا شعر او) ۳۱۲۶
- دیوان احمد خوانساری ری ۳۱۲۶
- دیوان احمد ۳۱۲۷
- دیوان اخباری ۳۱۲۸
- دیوان اخباری ۳۱۲۸

- دیوان اختر ۳۱۲۸
- دیوان اختر ۳۱۲۸
- دیوان اختر (یا شعر او) ۳۱۲۸
- دیوان اختر اجمیری ۳۱۲۸
- دیوان اختر شیرازی (یا شعر او) ۳۱۲۸
- دیوان اختر طوسی ۳۱۲۸
- دیوان اختر گرجی ۳۱۲۸
- دیوان اختری گنابادی (یا شعر او) ۳۱۲۹
- دیوان اختری یزدی (یا شعر او) ۳۱۲۹
- دیوان اختیار ۳۱۲۹
- دیوان اخسیکتی ۳۱۲۹
- دیوان ادائی اصفهانی (یا شعر او) ۳۱۳۰
- دیوان ادائی بخارائی (یا شعر او) ۳۱۳۰
- دیوان ادائی بفروئی (یا شعر او) ۳۱۳۰
- دیوان ادائی شیرازی ۳۱۳۰
- دیوان ادائی سمرقندی (یا شعر او) ۳۱۳۰
- دیوان ادب کرمانشاهی (یا شعر او) ۳۱۳۰
- دیوان ادهم (یا شعر او) ۳۱۳۰
- دیوان ادهم (یا شعر او) ۳۱۳۰
- دیوان ادهم (یا شعر او) ۳۱۳۰
- دیوان ادهم ۳۱۳۰
- دیوان ادهم (یا شعر او) ۳۱۳۱
- دیوان ادهم بیگ (یا شعر او) ۳۱۳۱
- دیوان ادهم بیگ (یا شعر او) ۳۱۳۱
- دیوان ادهمی (یا شعر او) ۳۱۳۱
- دیوان ادیب ۳۱۳۱

- دیوان ادیب کرمانی ۳۱۳۲
- دیوان ادیب کرمانی ۳۱۳۲
- دیوان ادیب کرمانی ۳۱۳۲
- دیوان ادیب لکهنوی --- ۳۱۳۲
- دیوان الازری ----- ۳۱۳۳
- دیوان الازری ----- ۳۱۳۳
- دیوان الازری ----- ۳۱۳۳
- دیوان اسامه ----- ۳۱۳۳
- دیوان استرآبادی(یا شعر او) ۳۱۳۳
- دیوان استعداد(یا شعر او) ----- ۳۱۳۳
- دیوان استغنا(یا شعر او) ----- ۳۱۳۳
- دیوان اسحاق بروجردی ۳۱۳۳
- دیوان اسد بخاری --- ۳۱۳۳
- دیوان اسرار سبزواری ۳۱۳۴
- دیوان اسراری --- ۳۱۳۴
- دیوان الاسنانی ۳۱۳۵
- دیوان اسود --- ۳۱۳۵
- دیوان اشراق اصفهانی ۳۱۳۶
- دیوان اشراق مراغی ۳۱۳۶
- دیوان اشراقی(یا شعر او) ----- ۳۱۳۶
- دیوان اشرف(یا شعر او) ----- ۳۱۳۶
- دیوان اشرف تبریزی(یا شعر او) ۳۱۳۶
- دیوان اشرف جرجانی(یا شعر او) ۳۱۳۶
- دیوان اشرف طسوجی ۳۱۳۶
- دیوان اشرف سمرقندی --- ۳۱۳۶
- دیوان اشکی قمی ۳۱۳۷

- دیوان اشهری نیشابوری ۳۱۳۷
- دیوان اصدق (یا شعر او) ۳۱۳۷
- دیوان اصغر (یا شعر او) ۳۱۳۷
- دیوان اصغر نهاوندی --- ۳۱۳۷
- دیوان اعجازی مازندرانی (یا شعر او) - ۳۱۳۸
- دیوان اعجم ترکمان --- ۳۱۳۸
- دیوان افسر همدانی (یا شعر او) - ۳۱۳۹
- دیوان افسری دهلوی ۳۱۳۹
- دیوان افسری گلپایگانی (یا شعر او) ۳۱۳۹
- دیوان افسری هروی ۳۱۳۹
- دیوان افشار (یا شعر او) ۳۱۳۹
- دیوان افصح سبزواری --- ۳۱۳۹
- دیوان افقری ۳۱۴۰
- دیوان افکار ۳۱۴۰
- دیوان افلاکی تبریزی (یا شعر او) ۳۱۴۰
- دیوان افندی (یا شعر او) ۳۱۴۰
- دیوان اقبال کازرونی (یا شعر او) ۳۱۴۰
- دیوان اقبال لاهوری ۳۱۴۰
- دیوان اقبالی (یا شعر او) ۳۱۴۰
- دیوان اقدس شوشتری (یا شعر او) ۳۱۴۰
- دیوان اقدس هندی (یا شعر او) --- ۳۱۴۰
- دیوان اقدسی مشهدی (یا شعر او) ۳۱۴۱
- دیوان اکبر اصفهانی ۳۱۴۱
- دیوان اکبر اصفهانی ۳۱۴۱
- دیوان اکبر دولت آبادی ۳۱۴۱
- دیوان اکبر قزوینی (یا شعر او) ۳۱۴۱

- دیوان اکبر قمتی (یا شعر او) ----- ۳۱۴۱
- دیوان اکبر گلپایگانی (یا شعر او) ----- ۳۱۴۱
- دیوان اکرم بغدادی ----- ۳۱۴۱
- دیوان اکرم قزوینی (یا شعر او) ----- ۳۱۴۱
- دیوان اکسیر ----- ۳۱۴۲
- دیوان اکسیر اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۱۴۲
- دیوان اکسیر دهلوی (یا شعر او) ----- ۳۱۴۲
- دیوان اکسیر قمتی (یا شعر او) ----- ۳۱۴۲
- دیوان الله قلی ترک (یا شعر او) ----- ۳۱۴۲
- دیوان البسه ----- ۳۱۴۲
- دیوان الغ بیک میرزا (یا شعر او) ----- ۳۱۴۲
- دیوان الف ابدال بلخی ----- ۳۱۴۲
- دیوان الفت اصفهانی ----- ۳۱۴۲
- دیوان الفت اصفهانی ----- ۳۱۴۲
- دیوان الفت الله آبادی (یا شعر او) ----- ۳۱۴۳
- دیوان الفت خراسانی (یا شعر او) ----- ۳۱۴۳
- دیوان الفت شوشتری (یا شعر او) ----- ۳۱۴۳
- دیوان الفت شیرازی ----- ۳۱۴۳
- دیوان الفت عظیم آبادی (یا شعر او) ----- ۳۱۴۳
- دیوان الفت کاشانی ----- ۳۱۴۳
- دیوان الفت لکهنوی ----- ۳۱۴۴
- دیوان الفتی ساوجی (یا شعر او) ----- ۳۱۴۴
- دیوان الفتی بدخشی (یا شعر او) ----- ۳۱۴۴
- دیوان الفتی کمره ای (یا شعر او) ----- ۳۱۴۴
- دیوان الفتی هندی ----- ۳۱۴۴
- دیوان الفتی یزدی ----- ۳۱۴۴

- دیوان القا - ۳۱۴۴
- دیوان القاص میرزا (یا شعر او) - ۳۱۴۴
- دیوان الهام اصفهانی (یا شعر او) - ۳۱۴۴
- دیوان آلهی اردبیلی (یا شعر او) - ۳۱۴۴
- دیوان الهی اردبیلی - ۳۱۴۵
- دیوان الهی گیلانی (یا شعر او) - ۳۱۴۶
- دیوان امام الدین رافعی قزوینی - ۳۱۴۶
- دیوان امام بخاری (یا شعر او) - ۳۱۴۶
- دیوان امامقلی بختیاری - ۳۱۴۶
- دیوان امانی میخچه (یا شعر او) - ۳۱۴۷
- دیوان امانی همدانی (یا شعر او) - ۳۱۴۷
- دیوان امانی هندی - ۳۱۴۷
- دیوان امانی هندی (یا شعر او) - ۳۱۴۷
- دیوان امتی تربتی خراسانی - ۳۱۴۷
- دیوان امتیاز هندی (یا شعر او) - ۳۱۴۷
- دیوان امداد بلگرامی (یا شعر او) - ۳۱۴۷
- دیوان امداد لکهنوی (یا شعر او) - ۳۱۴۷
- دیوان امری شیرازی - ۳۱۴۷
- دیوان امری برسوی - ۳۱۴۷
- دیوان ام نزار الملائکه - ۳۱۴۸
- دیوان امنی تبریزی - ۳۱۴۸
- دیوان ام هانی (یا شعر او) - ۳۱۴۸
- دیوان اتمی شیرازی (یا شعر او) - ۳۱۴۸
- دیوان امید بلخی (یا شعر او) - ۳۱۴۸
- دیوان امید طوسی - ۳۱۴۸
- دیوان امید کرمانشاهی - ۳۱۴۸

- دیوان امید نهاوندی ۳۱۴۸
- دیوان امید هروی (یا شعر او) ۳۱۴۹
- دیوان امید همدانی ۳۱۴۹
- دیوان امید هندی (یا شعر او) ۳۱۴۹
- دیوان امید هندی ۳۱۴۹
- دیوان امیدی ترک ۳۱۴۹
- دیوان امیدی تهرانی ۳۱۴۹
- دیوان امیر بدخشانی (یا شعر او) ۳۱۴۹
- دیوان امیر بیگ اصفهانی (یا شعر او) ۳۱۴۹
- دیوان امیر بیگ افشار ۳۱۴۹
- دیوان امیر شمس حروفی (یا شعر او) ۳۱۵۰
- دیوان امیر کرمانی ۳۱۵۰
- دیوان امیر مازندرانی ۳۱۵۰
- دیوان امیر مغیث ۳۱۵۰
- دیوان امیر المؤمنین (علیه السلام) ۳۱۵۰
- دیوان امیر المؤمنین (علیه السلام) ۳۱۵۰
- دیوان امیر المؤمنین (علیه السلام): علی الروایات ۳۱۵۰
- دیوان امیر المؤمنین (علیه السلام) ۳۱۵۰
- دیوان امیر المؤمنین (علیه السلام) ۳۱۵۱
- دیوان امیر المؤمنین (علیه السلام) ۳۱۵۱
- دیوان امینا اوشی (یا شعر او) ۳۱۵۲
- دیوان امینا اصفهانی ۳۱۵۲
- دیوان امین طبسی ۳۱۵۳
- دیوان انجمن شیرازی ۳۱۵۴
- دیوان انجوی ۳۱۵۴
- دیوان الانواء ۳۱۵۵

- دیوان انوار----- ۳۱۵۵
- دیوان اوحد سبزواری----- ۳۱۵۶
- دیوان اوحد کرمانی----- ۳۱۵۶
- دیوان ایزدی یزدی(یا شعر او)..... ۳۱۵۷
- دیوان ایما اصفهانی(یا شعر او)----- ۳۱۵۷
- دیوان ایما مشهدی(یا شعر او)..... ۳۱۵۷
- دیوان ایمان تبریزی(یا شعر او)..... ۳۱۵۷
- دیوان ایمان فرخ آبادی(یا شعر او)----- ۳۱۵۷
- دیوان ایمان همدانی(یا شعر او)..... ۳۱۵۷
- دیوان ایمن دهلوی قمی(یا شعر او)..... ۳۱۵۷
- دیوان ایمن کرمانی----- ۳۱۵۷
- دیوان ایمنی----- ۳۱۵۷
- دیوان بابا شهیدی----- ۳۱۵۹
- دیوان باطنی(یا شعر او)..... ۳۱۶۰
- دیوان باقر اصفهانی..... ۳۱۶۰
- دیوان باقر بیرجندی..... ۳۱۶۰
- دیوان باقر تبریزی(یا شعر او)..... ۳۱۶۰
- دیوان باقر تبریزی(یا شعر او)..... ۳۱۶۰
- دیوان باقر جاییسی----- ۳۱۶۰
- دیوان باقر جهرمی(یا شعر او)----- ۳۱۶۰
- دیوان باقر خوانساری----- ۳۱۶۰
- دیوان باقر کاشی خردهی..... ۳۱۶۱
- دیوان باقر کاشی(یا شعر او)..... ۳۱۶۱
- دیوان باقر کاشی(یا شعر او)..... ۳۱۶۱
- دیوان باقر الکاظمی----- ۳۱۶۱
- دیوان باقر کجوری..... ۳۱۶۱

- دیوان باقر محلاتی شنائی - ۳۱۶۱
- دیوان باقر مشهدی (یا شعر او) - ۳۱۶۱
- دیوان باقر وزیر نطنزی - ۳۱۶۱
- دیوان باقر وزیر بصری خاری (یا شعر او) - ۳۱۶۱
- دیوان باقر ورنو سفادرانی (یا شعر او) - ۳۱۶۱
- دیوان باقر هروی (یا شعر او) - ۳۱۶۲
- دیوان باقر الهمندی - ۳۱۶۲
- دیوان باقر یزدی (یا شعر او) - ۳۱۶۲
- دیوان باقر یزدی - ۳۱۶۲
- دیوان باقی چلبی - ۳۱۶۳
- دیوان باقی دماوندی (یا شعر او) - ۳۱۶۳
- دیوان باقی کاشی - ۳۱۶۳
- دیوان باقی ماوراء التهری - ۳۱۶۳
- دیوان باقی نعمت اللّهی - ۳۱۶۳
- دیوان باقی نهاوندی (یا شعر او) - ۳۱۶۳
- دیوان باقی هروی (یا شعر او) - ۳۱۶۳
- دیوان باقی - ۳۱۶۳
- دیوان بحر العلوم - ۳۱۶۴
- دیوان بحر العلوم - ۳۱۶۴
- دیوان بدر هروی (یا شعر او) - ۳۱۶۵
- دیوان بدری (یا شعر او) - ۳۱۶۵
- دیوان بدیع - ۳۱۶۵
- دیوان بدیعا تبریزی - ۳۱۶۵
- دیوان بدیعا خشکه ای (یا شعر او) - ۳۱۶۵
- دیوان بدیع اردستانی (یا شعر او) - ۳۱۶۵
- دیوان بدیع الاسطرلابی - ۳۱۶۵

- دیوان بدیع انجدانی (یا شعر او) ----- ۳۱۶۵
- دیوان بدیع الزمان اکبرآبادی (یا شعر او) ----- ۳۱۶۵
- دیوان بدیع الزمان سبزواری (یا شعر او) ----- ۳۱۶۵
- دیوان بدیع الزمان میرزا (یا شعر او) ----- ۳۱۶۶
- دیوان بدیع الزمان نصرآبادی (یا شعر او) ----- ۳۱۶۶
- دیوان بدیع الزمان نطنزی (یا شعر او) ----- ۳۱۶۶
- دیوان بدیع الزمان الهمدانی ----- ۳۱۶۶
- دیوان بدیع سبزواری ----- ۳۱۶۶
- دیوان بدیع شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۱۶۷
- دیوان بدیعی (یا شعر او) ----- ۳۱۶۷
- دیوان بدیعی اندجانی (یا شعر او) ----- ۳۱۶۷
- دیوان بدیعی تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۱۶۷
- دیوان بدیعی سمرقندی ----- ۳۱۶۷
- دیوان بدیعی صفوی (یا شعر او) ----- ۳۱۶۷
- دیوان بدیعی سجاوندی (یا شعر او) ----- ۳۱۶۷
- دیوان بدیعی سیستانی (یا شعر او) ----- ۳۱۶۷
- دیوان بدیعی همدانی (یا شعر او) ----- ۳۱۶۷
- دیوان برخوردار بیگ ----- ۳۱۶۷
- دیوان برهان ----- ۳۱۶۹
- دیوان برهان ابرقوهی (یا شعر او) ----- ۳۱۶۹
- دیوان برهان تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۱۶۹
- دیوان برهان جامی (یا شعر او) ----- ۳۱۶۹
- دیوان برهان رازی (یا شعر او) ----- ۳۱۶۹
- دیوان برهان سبزواری ----- ۳۱۶۹
- دیوان برهان کرمانی (یا شعر او) ----- ۳۱۶۹
- دیوان برهان مازندرانی (یا شعر او) ----- ۳۱۶۹

- دیوان برهان مشهدی ۳۱۶۹
- دیوان برهمن گرجی (یا شعر او) ۳۱۶۹
- دیوان برهمن لاهوری (یا شعر او) ۳۱۷۰
- دیوان برین دهلوی (یا شعر او) ۳۱۷۰
- دیوان بزمی اردبیلی (یا شعر او) ۳۱۷۰
- دیوان بزمی استرآبادی (یا شعر او) ۳۱۷۰
- دیوان بزمی خراسانی (یا شعر او) ۳۱۷۰
- دیوان بزمی دهلوی ۳۱۷۰
- دیوان بزمی قزوینی (یا شعر او) ۳۱۷۰
- دیوان بزمی همدانی ۳۱۷۰
- دیوان البزی ۳۱۷۱
- دیوان بساطی سمرقندی ۳۱۷۱
- دیوان بساطی شوشتری (یا شعر او) ۳۱۷۱
- دیوان بستی ۳۱۷۱
- دیوان بشیر لکهنوی (یا شعر او) ۳۱۷۲
- دیوان بصیر اصفهانی (یا شعر او) ۳۱۷۲
- دیوان البصیر الحلی ۳۱۷۲
- دیوان بصیر سمرقندی (یا شعر او) ۳۱۷۲
- دیوان بصیر سیستانی (یا شعر او) ۳۱۷۲
- دیوان بصیری عجمی (یا شعر او) ۳۱۷۲
- دیوان بصیری بغدادی ۳۱۷۲
- دیوان بقای اصفهانی ۳۱۷۲
- دیوان بقای بخاری ۳۱۷۲
- دیوان البلاغی التجفی ۳۱۷۳
- دیوان بلبل کوچک (یا شعر او) ۳۱۷۳
- دیوان بلبل یزدی (یا شعر او) ۳۱۷۳

- دیوان بلخی --- ۳۱۷۳
- دیوان البویهی الاحسائی (او شعره) ۳۱۷۴
- دیوان بها (یا شعر او) ۳۱۷۴
- دیوان بهاء الدین بغدادی (یا شعر او) ۳۱۷۴
- دیوان بهاء الدین ذکر تیا ملتانی --- ۳۱۷۴
- دیوان بهجت اصفهانی (یا شعر او) ۳۱۷۵
- دیوان بهجت دهلوی (یا شعر او) ۳۱۷۵
- دیوان بهجت شیرازی (یا شعر او) ۳۱۷۵
- دیوان بهجت شیرازی (یا شعر او) ۳۱۷۵
- دیوان بهرام بخارائی (یا شعر او) ۳۱۷۵
- دیوان بهرام بیگ دهلوی (یا شعر او) ۳۱۷۵
- دیوان بهرام شاه ۳۱۷۵
- دیوان بهرام صفوی (یا شعر او) ۳۱۷۵
- دیوان بهرام هندی ۳۱۷۵
- دیوان بهرامی اردبیلی (یا شعر او) ۳۱۷۵
- دیوان بهرامی سرخسی (یا شعر او) ۳۱۷۶
- دیوان بهشتی حصاری (یا شعر او) ۳۱۷۶
- دیوان بهشتی گیلانی (یا شعر او) ۳۱۷۶
- دیوان بهشتی هروی ۳۱۷۶
- دیوان بهشتی هروی (یا شعر او) ۳۱۷۶
- دیوان بهلول ۳۱۷۶
- دیوان بیاضی --- ۳۱۷۶
- دیوان بیاضی دشت بیاضی --- ۳۱۷۷
- دیوان بیان اصفهانی (یا شعر او) ۳۱۷۷
- دیوان بیان هندی (یا شعر او) ۳۱۷۷
- دیوان بیانی --- ۳۱۷۷

- دیوان بیانی استرآبادی(یا شعر او) ۳۱۷۷
- دیوان بیانی تبریزی(یا شعر او) ۳۱۷۷
- دیوان بیانی تبریزی(یا شعر او) ۳۱۷۷
- دیوان بیانی جوینی(یا شعر او) ۳۱۷۷
- دیوان بیانی کرمانی ۳۱۷۷
- دیوان بیانی قلندر هروی(یا شعر او) ۳۱۷۷
- دیوان بیانی یزدی(یا شعر او) ۳۱۷۸
- دیوان بیتاب بلگرامی(یا شعر او) ۳۱۷۸
- دیوان بیتاب تھانیسری(یا شعر او) ۳۱۷۸
- دیوان بیجان جایسی(یا شعر او) ۳۱۷۸
- دیوان بیجۀ کرمانی(یا شعر او) ۳۱۷۸
- دیوان بیخبر کشمیری(یا شعر او) ۳۱۷۸
- دیوان بیخود گنابادی(یا شعر او) ۳۱۷۸
- دیوان بیخود دهلوی(یا شعر او) ۳۱۷۸
- دیوان بیخود لاهوری ۳۱۷۸
- دیوان بیخودی سمرقندی(یا شعر او) ۳۱۷۹
- دیوان بیخودی سمنانی(یا شعر او) ۳۱۷۹
- دیوان بیخودی شیرازی ۳۱۷۹
- دیوان بیخودی قزوینی(یا شعر او) ۳۱۷۹
- دیوان بیدل دهلوی ۳۱۷۹
- دیوان بیدل رودباری(یا شعر او) ۳۱۷۹
- دیوان بیدل ساوجی(یا شعر او) ۳۱۷۹
- دیوان بیدل شیرازی(یا شعر او) ۳۱۷۹
- دیوان بیدل مازندرانی ۳۱۷۹
- دیوان بیدل نیشابوری ۳۱۸۰
- دیوان بیدلی(یا شعر او) ۳۱۸۰

- دیوان بیدلی لنگ (یا شعر او) ----- ۳۱۸۰
- دیوان بیدلی همدانی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۰
- دیوان بیزری ----- ۳۱۸۰
- دیوان بیکسی شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۱
- دیوان بیگانه نیشابوری ----- ۳۱۸۱
- دیوان بیگم ----- ۳۱۸۱
- دیوان پروانه اصفهانی ----- ۳۱۸۲
- دیوان پروانه تفرشی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۲
- دیوان پروین اعتصامی ----- ۳۱۸۲
- دیوان پروین شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۲
- دیوان پروین طهرانی ----- ۳۱۸۲
- دیوان پروین همدانی ----- ۳۱۸۲
- دیوان پوریای ولی ----- ۳۱۸۳
- دیوان پوست فروش همدانی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۳
- دیوان پهلوان حسین ----- ۳۱۸۳
- دیوان پیروی ساوجی ----- ۳۱۸۴
- دیوان پیرهری ----- ۳۱۸۴
- دیوان تاثیر تبریزی ----- ۳۱۸۵
- دیوان تاج الدین آبی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۵
- دیوان تاج الدین احمد ----- ۳۱۸۵
- دیوان تجلی اصفهانی ----- ۳۱۸۶
- دیوان تجلی بخاری (یا شعر او) ----- ۳۱۸۶
- دیوان تجلی دزفولی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۶
- دیوان تجلی سبزواری ----- ۳۱۸۶
- دیوان تجلی سمنانی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۶
- دیوان تجلی شیرازی ----- ۳۱۸۶

- دیوان تجلی لاهیجی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۶
- دیوان تجمل لکهنوی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۶
- دیوان تحسین پانی پتی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۶
- دیوان تحسین دهلوی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۶
- دیوان تحسین رضوی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۷
- دیوان تحسین شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۷
- دیوان تحسین لاهوری (یا شعر او) ----- ۳۱۸۷
- دیوان تذروی قزوینی ----- ۳۱۸۷
- دیوان تذهیبی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۷
- دیوان ترابا اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۷
- دیوان تراب اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۷
- دیوان تراب کاشی ----- ۳۱۸۷
- دیوان ترابی پانی پتی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۷
- دیوان ترابی بلخی ----- ۳۱۸۷
- دیوان ترخانی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۹
- دیوان ترکمان شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۹
- دیوان ترکی شیرازی ----- ۳۱۸۹
- دیوان ترکی همدانی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۹
- دیوان ترمذی بلگرامی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۹
- دیوان تزریقی اردبیلی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۹
- دیوان تسکین تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۹
- دیوان تسکین دهلوی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۹
- دیوان تسلی استرآبادی (یا شعر او) ----- ۳۱۸۹
- دیوان تسلی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۱۹۰
- دیوان تسلی شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۱۹۰
- دیوان تسلیم اصفهانی ----- ۳۱۹۰

- دیوان تسلیم اصفهانی - ۳۱۹۰
- دیوان تسلیم خراسانی (یا شعر او) - ۳۱۹۰
- دیوان تسلیم سندی (یا شعر او) - ۳۱۹۰
- دیوان تسلیم سهسوانی - ۳۱۹۰
- دیوان تسلیم شیرازی - ۳۱۹۰
- دیوان تسلیم شیرازی (یا شعر او) - ۳۱۹۰
- دیوان تسلیم کاشانی (یا شعر او) - ۳۱۹۲
- دیوان تسلیم هندی - ۳۱۹۲
- دیوان تشبیهی کاشی - ۳۱۹۲
- دیوان تشنه تهرانی - ۳۱۹۲
- دیوان تصنیف اصفهانی - ۳۱۹۲
- دیوان تصنیفی خوانساری - ۳۱۹۲
- دیوان تقی شیرازی (یا شعر او) - ۳۱۹۳
- دیوان تقی شیرازی (یا شعر او) - ۳۱۹۳
- دیوان تقی قمی - ۳۱۹۳
- دیوان تقی قورچی - ۳۱۹۳
- دیوان تقی کاشی (یا شعر او) - ۳۱۹۳
- دیوان تقی کاشی - ۳۱۹۳
- دیوان تمکین کشمیری (یا شعر او) - ۳۱۹۴
- دیوان تمنا سندیلوی - ۳۱۹۴
- دیوان تمنا شاه جهان آبادی (یا شعر او) - ۳۱۹۴
- دیوان تمنا شیرازی (یا شعر او) - ۳۱۹۴
- دیوان تمنا عظیم آبادی - ۳۱۹۴
- دیوان تمنا کابلی (یا شعر او) - ۳۱۹۴
- دیوان تمنا لکهنوی - ۳۱۹۴
- دیوان تمنائی حروفی (یا شعر او) - ۳۱۹۴

- دیوان تمیم ۳۱۹۴
- دیوان تمیم ۳۱۹۴
- دیوان التمیمی ۳۱۹۴
- دیوان توحید شیرازی ۳۱۹۶
- دیوان توسن تبریزی (یا شعر او) ۳۱۹۶
- دیوان توفیق کشمیری (یا شعر او) ۳۱۹۶
- دیوان التهامی ۳۱۹۶
- دیوان التهامی ۳۱۹۶
- دیوان ثاقب سرهندی (یا شعر او) ۳۱۹۷
- دیوان ثاقب مدراسی (یا شعر او) ۳۱۹۷
- دیوان ثاقب هندی (یا شعر او) ۳۱۹۷
- دیوان ثانی ۳۱۹۷
- دیوان ثانی هندی (یا شعر او) ۳۱۹۷
- دیوان ثبات (یا شعر او) ۳۱۹۷
- دیوان ثباتی اردوبادی (یا شعر او) ۳۱۹۷
- دیوان ثریای شیرازی (یا شعر او) ۳۱۹۷
- دیوان ثریای طهرانی ۳۱۹۷
- دیوان ثریای قاجار (یا شعر او) ۳۱۹۸
- دیوان ثمر ۳۱۹۸
- دیوان ثنای کشمیری ۳۱۹۸
- دیوان ثنائی مشهدی ۳۱۹۸
- دیوان ثنائی فراهانی ۳۱۹۸
- دیوان جائی ۳۱۹۸
- دیوان جاروبی (یا شعر او) ۳۱۹۹
- دیوان جامع شیرازی ۳۱۹۹
- دیوان جامی ۳۱۹۹

- دیوان جامی ۳۱۹۹
- دیوان جامی ۳۱۹۹
- دیوان جانبی تبریزی ۳۱۹۹
- دیوان جانی اسفراینی (یا شعر او) ۳۱۹۹
- دیوان جانی بخاری (یا شعر او) ۳۱۹۹
- دیوان جوزجانی (یا شعر او) ۳۱۹۹
- دیوان جانی سبزواری ۳۲۰۰
- دیوان جبلی غرjestانی ۳۲۰۱
- دیوان جدائی (یا شعر او) ۳۲۰۱
- دیوان جدیدی قزوینی (یا شعر او) ۳۲۰۱
- دیوان جذبۀ کاشانی (یا شعر او) ۳۲۰۱
- دیوان جذبی خوانساری (یا شعر او) ۳۲۰۱
- دیوان جذبی کرد (یا شعر او) ۳۲۰۱
- دیوان جذوبی جغتائی (یا شعر او) ۳۲۰۱
- دیوان جرأت اصفهانی (یا شعر او) ۳۲۰۱
- دیوان جرأت شاه جهان آبادی (یا شعر او) ۳۲۰۱
- دیوان جرأت گیلانی (یا شعر او) ۳۲۰۱
- دیوان جزار ۳۲۰۱
- دیوان جرس طهرانی ۳۲۰۲
- دیوان جرعه ۳۲۰۲
- دیوان جرمی بخاری ۳۲۰۲
- دیوان جرمی تبریزی (یا شعر او) ۳۲۰۲
- دیوان جریر ۳۲۰۲
- دیوان جزمی ۳۲۰۲
- دیوان جزوی (یا شعر او) ۳۲۰۲
- دیوان جسمی همدانی (یا شعر او) ۳۲۰۲

- دیوان جعفر اصفهانی --- ۳۲۰۲
- دیوان جعفر البحرانی --- ۳۲۰۳
- دیوان جعفر ساوجی (یا شعر او) --- ۳۲۰۴
- دیوان جعفری شیرازی (یا شعر او) --- ۳۲۰۴
- دیوان جعفری قزوینی --- ۳۲۰۴
- دیوان جعفری مشهدی (یا شعر او) --- ۳۲۰۴
- دیوان جغتائی --- ۳۲۰۴
- دیوان جلال عکاشه --- ۳۲۰۵
- دیوان جمال الدین اصفهانی --- ۳۲۰۶
- دیوان جمشید منجم (یا شعر او) --- ۳۲۰۷
- دیوان جمیل کالپی (یا شعر او) --- ۳۲۰۷
- دیوان جمیلۃ اصفهانی (یا شعر او) --- ۳۲۰۷
- دیوان جناب اصفهانی (یا شعر او) --- ۳۲۰۷
- دیوان جناب اصفهانی (یا شعر او) --- ۳۲۰۷
- دیوان جناب ساوجی --- ۳۲۰۷
- دیوان جنید شیرازی --- ۳۲۰۸
- دیوان جواد البغدادی --- ۳۲۰۸
- دیوان جواد الجزائری --- ۳۲۰۸
- دیوان جواد سیاه پوش --- ۳۲۰۸
- دیوان جواد لاریجانی (یا شعر او) --- ۳۲۰۸
- دیوان جواد المحولاتی --- ۳۲۰۸
- دیوان جوهری زرگر --- ۳۲۰۹
- دیوان جوهری سمرقندی --- ۳۲۰۹
- دیوان جوهری الشامی (یا شعر او) --- ۳۲۰۹
- دیوان جوهری شاه جهان آبادی (یا شعر او) --- ۳۲۰۹
- دیوان جوهری عراقی (یا شعر او) --- ۳۲۰۹

- دیوان جوهری قندهاری (یا شعر او) ۳۲۰۹
- دیوان جوهری مکی (یا شعر او) ۳۲۰۹
- دیوان جوهری هروی-دیوان گوهری ۳۲۰۹
- دیوان جویای تبریزی ۳۲۰۹
- دیوان جویای سرهندی (یا شعر او) ۳۲۱۰
- دیوان جهان قاجار ۳۲۱۰
- دیوان جهانبخش جمهری ۳۲۱۰
- دیوان جیحون یزدی ۳۲۱۰
- دیوان جیشی هندی (یا شعر او) ۳۲۱۰
- دیوان جیشی (یا شعر او) ۳۲۱۰
- دیوان جیوهندی ۳۲۱۰
- دیوان چاکر افشار (یا شعر او) ۳۲۱۰
- دیوان چاکر بروجردی (یا شعر او) ۳۲۱۰
- دیوان چاکر شاملو (یا شعر او) ۳۲۱۰
- دیوان چاکر کاشانی (یا شعر او) ۳۲۱۱
- دیوان چاکر مازندرانی (یا شعر او) ۳۲۱۱
- دیوان چاکری تبریزی ۳۲۱۱
- دیوان چپ نویس ۳۲۱۱
- دیوان حاجت شیرازی ۳۲۱۲
- دیوان حاجی ۳۲۱۲
- دیوان حاجی ابرقوهی ۳۲۱۲
- دیوان حاجی اردبیلی (یا شعر او) ۳۲۱۲
- دیوان حاجی بغدادی ۳۲۱۲
- دیوان حاسبی (یا شعر او) ۳۲۱۳
- دیوان حاصل مشهدی (یا شعر او) ۳۲۱۳
- دیوان حاصلی تبریزی (یا شعر او) ۳۲۱۳

- دیوان حاضری خراسانی (یا شعر او) ----- ۳۲۱۳
- دیوان حاضری سمنانی (یا شعر او) ----- ۳۲۱۳
- دیوان حافظ اصفهانی ----- ۳۲۱۳
- دیوان حافظ صابونی (یا شعر او) ----- ۳۲۱۴
- دیوان حافظ صدر (یا شعر او) ----- ۳۲۱۴
- دیوان حافظ علی غوری ----- ۳۲۱۴
- دیوان حافظ علی ----- ۳۲۱۴
- دیوان حالتی گیلانی (یا شعر او) ----- ۳۲۱۵
- دیوان حالتی هندی (یا شعر او) ----- ۳۲۱۵
- دیوان حالی اردبیلی (یا شعر او) ----- ۳۲۱۵
- دیوان حالی اصفهانی ----- ۳۲۱۵
- دیوان حالی اصفهانی ----- ۳۲۱۵
- دیوان حالی پانی پتی (یا شعر او) ----- ۳۲۱۵
- دیوان حالی سبزواری (یا شعر او) ----- ۳۲۱۵
- دیوان حالی کاشانی (یا شعر او) ----- ۳۲۱۵
- دیوان حالی کربلائی ----- ۳۲۱۵
- دیوان حامدی قمی (یا شعر او) ----- ۳۲۱۶
- دیوان حامی فارسی ----- ۳۲۱۶
- دیوان حامی سنندجی ----- ۳۲۱۶
- دیوان حباب اصفهانی ----- ۳۲۱۶
- دیوان حبیبی آذربایجانی (یا شعر او) ----- ۳۲۱۷
- دیوان حجاب اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۲۱۷
- دیوان حجاب شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۲۱۷
- دیوان حجاب قزوینی (یا شعر او) ----- ۳۲۱۷
- دیوان حجاب یزدی (یا شعر او) ----- ۳۲۱۷
- دیوان حجایی اردبیلی (یا شعر او) ----- ۳۲۱۷

- دیوان حجابی استرآبادی (یا شعر او) ----- ۳۲۱۷
- دیوان الحجار ----- ۳۲۱۷
- دیوان الحجاف (او شعره) ----- ۳۲۱۷
- دیوان الحجاف (او شعره) ----- ۳۲۱۸
- دیوان حجت اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۲۱۸
- دیوان حجت ایروانی (یا شعر او) ----- ۳۲۱۸
- دیوان حجت علوی ----- ۳۲۱۸
- دیوان حرّ العالمی (او شعره) ----- ۳۲۱۹
- دیوان حرّ العالمی ----- ۳۲۱۹
- دیوان الحرفوشی ----- ۳۲۱۹
- دیوان حرفی ----- ۳۲۱۹
- دیوان حسابی نطنزی (یا شعر او) ----- ۳۲۲۰
- دیوان حسام خوئی ----- ۳۲۲۰
- دیوان حسام رشتی ----- ۳۲۲۰
- دیوان حسن بن زین الدین ----- ۳۲۲۱
- دیوان حسن بن شدقم (یا شعر او) ----- ۳۲۲۱
- دیوان حسن بن صافی ----- ۳۲۲۱
- دیوان حسن خراسانی ----- ۳۲۲۲
- دیوان حسن دجیلی ----- ۳۲۲۲
- دیوان حسن گیلانی (یا شعر او) ----- ۳۲۲۳
- دیوان حسن لکهنوی (یا شعر او) ----- ۳۲۲۳
- دیوان حسن مال میر ----- ۳۲۲۳
- دیوان حسین بن رشید-ذخیره المأل ----- ۳۲۲۴
- دیوان حسین بن رضا ----- ۳۲۲۴
- دیوان حسین بن شدقم ----- ۳۲۲۴
- دیوان حسین بن شهاب الدین ----- ۳۲۲۴

- دیوان حسین بن صالح - ۳۲۲۴
- دیوان حسین بن عالم - ۳۲۲۴
- دیوان حسین خوارزمی - ۳۲۲۵
- دیوان حسینا خوانساری - ۳۲۲۵
- دیوان حسین معنائی - ۳۲۲۶
- دیوان حسین میبدی - ۳۲۲۶
- دیوان حسین نجف - ۳۲۲۶
- دیوان حشمتی هندی - ۳۲۲۷
- دیوان الحصکفی - ۳۲۲۷
- دیوان حضوری قمی - ۳۲۲۷
- دیوان حفظی اصفهانی - ۳۲۲۷
- دیوان حفظی تبریزی - ۳۲۲۷
- دیوان حفظی طهرانی - ۳۲۲۷
- دیوان حفید یزدی (یا شعر او) - ۳۲۲۷
- دیوان حفیظ اصفهانی - ۳۲۲۷
- دیوان الحقایق - ۳۲۲۷
- دیوان حقایق - ۳۲۲۷
- دیوان حقایقی - ۳۲۲۷
- دیوان حقیری هروی - ۳۲۲۹
- دیوان حقیقی - ۳۲۲۹
- دیوان حقیقی بغدادی (یا شعر او) - ۳۲۲۹
- دیوان حقیقی گجراتی (یا شعر او) - ۳۲۲۹
- دیوان حکاک اصفهانی - ۳۲۲۹
- دیوان حکاک شیرازی - ۳۲۲۹
- دیوان حکمی هندی (یا شعر او) - ۳۲۲۹
- دیوان حکیم ابو الحسین شیرازی - ۳۲۲۹

- دیوان حکیم ابو طالب --- ۳۲۲۹
- دیوان حکیم سوری - ۳۲۳۰
- دیوان حکیم سوزنی --- ۳۲۳۰
- دیوان حلمی کاشانی (یا شعر او) - ۳۲۳۱
- دیوان حلوائی (یا شعر او) - ۳۲۳۱
- دیوان حلوائی --- ۳۲۳۱
- دیوان حمید بخارائی (یا شعر او) - ۳۲۳۲
- دیوان حمید تبادکانی (یا شعر او) - ۳۲۳۲
- دیوان حمید کل (یا شعر او) - ۳۲۳۲
- دیوان حمید معقائی --- ۳۲۳۲
- دیوان حیاتی گیلانی - ۳۲۳۳
- دیوان حیدر ترک - ۳۲۳۳
- دیوان حیدر تونیانی (یا شعر او) - ۳۲۳۳
- دیوان حیدر الحلی-الدر الیتیم - ۳۲۳۳
- دیوان حیدر طهماسبی (یا شعر او) - ۳۲۳۳
- دیوان حیدر علی اردبیلی --- ۳۲۳۳
- دیوان حیران کرد - ۳۲۳۴
- دیوان حیران لکهنوی (یا شعر او) - ۳۲۳۴
- دیوان حیران هندی (یا شعر او) - ۳۲۳۴
- دیوان حیران یزدی (یا شعر او) - ۳۲۳۴
- دیوان حیران یزدی - ۳۲۳۴
- دیوان حیرانی دهلوی - ۳۲۳۴
- دیوان حیرانی رواسی - ۳۲۳۴
- دیوان حیرانی قزوینی - ۳۲۳۴
- دیوان حیرانی قتی - ۳۲۳۴
- دیوان حیرت اصفهانی (یا شعر او) - ۳۲۳۴

- دیوان حیرت اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۲۳۵
- دیوان حیرت تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۲۳۵
- دیوان حیرت قاجار ----- ۳۲۳۵
- دیوان حیرت هندی (یا شعر او) ----- ۳۲۳۵
- دیوان حیرتی ----- ۳۲۳۵
- دیوان حیرتی استرآبادی (یا شعر او) ----- ۳۲۳۵
- دیوان حیرتی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۲۳۵
- دیوان حیرت لرستانی ----- ۳۲۳۵
- دیوان حیرتی بخاری (یا شعر او) ----- ۳۲۳۶
- دیوان حیرتی تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۲۳۶
- دیوان حیرتی قزوینی (یا شعر او) ----- ۳۲۳۶
- دیوان حیرتی هروی ----- ۳۲۳۶
- دیوان حیص و بیص (او شعره) ----- ۳۲۳۶
- دیوان حیفی ساوجی (یا شعر او) ----- ۳۲۳۶
- دیوان خائف شیرازی ----- ۳۲۳۶
- دیوان خائف قمی ----- ۳۲۳۶
- دیوان خاتمی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۲۳۶
- دیوان خاتمی تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۲۳۷
- دیوان خاتمی تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۲۳۷
- دیوان خاتمی کسوفی ----- ۳۲۳۷
- دیوان خادم عطار ----- ۳۲۳۸
- دیوان خادم قمی (یا شعر او) ----- ۳۲۳۸
- دیوان خادم قیری ----- ۳۲۳۸
- دیوان خادم کیتھلی (یا شعر او) ----- ۳۲۳۸
- دیوان خادم لکهنوی (یا شعر او) ----- ۳۲۳۸
- دیوان خادمی بغدادی (یا شعر او) ----- ۳۲۳۸

- دیوان خادمی خراسانی(یا شعر او) ----- ۳۲۳۸
- دیوان خادمی قزوینی(یا شعر او) ----- ۳۲۳۸
- دیوان خاری ----- ۳۲۳۸
- دیوان خاقانی شیروانی ----- ۳۲۳۹
- دیوان خاقانی محلاتی ----- ۳۲۳۹
- دیوان خاکی خراسانی ----- ۳۲۳۹
- دیوان خاکی خراسانی(یا شعر او) ----- ۳۲۳۹
- دیوان خاکی دهلوی(یا شعر او) ----- ۳۲۳۹
- دیوان خاکی شیرازی(یا شعر او) ----- ۳۲۳۹
- دیوان خاکی شیرازی ----- ۳۲۳۹
- دیوان خاکی کاشغری ----- ۳۲۳۹
- دیوان خاکی کوسوی ----- ۳۲۳۹
- دیوان خالد ----- ۳۲۳۹
- دیوان خالص هانسوی(یا شعر او) ----- ۳۲۴۱
- دیوان خالص یزدی(یا شعر او) ----- ۳۲۴۱
- دیوان خالص یزدی(یا شعر او) ----- ۳۲۴۱
- دیوان خالص یزدی(یا شعر او) ----- ۳۲۴۱
- دیوان خالصی تبریزی(یا شعر او) ----- ۳۲۴۱
- دیوان خالۀ بغدادی ----- ۳۲۴۱
- دیوان خان میرزا(یا شعر او) ----- ۳۲۴۲
- دیوان خاور دنبلی ----- ۳۲۴۲
- دیوان خاور قاجار ----- ۳۲۴۲
- دیوان خاور کابلی(یا شعر او) ----- ۳۲۴۲
- دیوان خاور کردشتی ----- ۳۲۴۲
- دیوان خاوری ابیوردی ----- ۳۲۴۲
- دیوان خبوشانی ----- ۳۲۴۳

- دیوان ختائی-----۳۲۴۳
- دیوان خزم کردشتی-----۳۲۴۴
- دیوان خزم مازندرانی زانوسی(یا شعر او)-----۳۲۴۴
- دیوان خزم مشهدی(یا شعر او)-----۳۲۴۴
- دیوان خزمی هروی(یا شعر او)-----۳۲۴۴
- دیوان خزمی-----۳۲۴۴
- دیوان خزمی-----۳۲۴۴
- دیوان خسروی سمرقندی-----۳۲۴۵
- دیوان خضری لاری-----۳۲۴۶
- دیوان خضری نجفی-----۳۲۴۶
- دیوان خطاء شوشتری-----۳۲۴۶
- دیوان خطائی-----۳۲۴۶
- دیوان خطائی سمرقندی(یا شعر او)-----۳۲۴۶
- دیوان خطائی صفوی-----۳۲۴۶
- دیوان خطائی گجراتی(یا شعر او)-----۳۲۴۶
- دیوان خطائی یزدی عقدائی-----۳۲۴۶
- دیوان الخطی-----۳۲۴۶
- دیوان خلقی بخارائی-----۳۲۴۷
- دیوان خلقی تبریزی-----۳۲۴۷
- دیوان خلیل خراسانی(یا شعر او)-----۳۲۴۸
- دیوان خلیل خلخالی(یا شعر او)-----۳۲۴۸
- دیوان خلیل سمرقندی-----۳۲۴۸
- دیوان خلیل شوشتری(یا شعر او)-----۳۲۴۸
- دیوان خلیل طارخانی(یا شعر او)-----۳۲۴۸
- دیوان خلیل العروسی-----۳۲۴۸
- دیوان خلیل کاشانی-----۳۲۴۸

- دیوان خلیل لاهیجی (یا شعر او) ----- ۳۲۴۸
- دیوان خلیل نخجوانی (یا شعر او) ----- ۳۲۴۸
- دیوان خلیل همدانی (یا شعر او) ----- ۳۲۴۹
- دیوان خلیل هندی (یا شعر او) ----- ۳۲۴۹
- دیوان خلیل هندی (یا شعر او) ----- ۳۲۴۹
- دیوان خموش ----- ۳۲۴۹
- دیوان خندان ----- ۳۲۵۰
- دیوان خوانساری ----- ۳۲۵۱
- دیوان خیام ----- ۳۲۵۲
- دیوان خیر العلی (یا شعر او) ----- ۳۲۵۲
- دیوان خیری تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۲۵۲
- دیوان خیری تربتی (یا شعر او) ----- ۳۲۵۲
- دیوان خیری خوارزمی (یا شعر او) ----- ۳۲۵۲
- دیوان دائمی استرآبادی (یا شعر او) ----- ۳۲۵۲
- دیوان دائمی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۲۵۲
- دیوان دائمی سبزواری (یا شعر او) ----- ۳۲۵۲
- دیوان دارا ----- ۳۲۵۲
- دیوان داعی شیرازی ----- ۳۲۵۳
- دیوان داغ هندی ----- ۳۲۵۳
- دیوان دافع لاهیجی ----- ۳۲۵۳
- دیوان (میر) داماد ----- ۳۲۵۳
- دیوان دانشمند ----- ۳۲۵۴
- دیوان دخیلی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۲۵۵
- دیوان دخیل مراغه ای ----- ۳۲۵۵
- دیوان دخیلی گیلانی ----- ۳۲۵۵
- دیوان دردی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۲۵۵

- دیوان دردی افشار ----- ۳۲۵۵
- دیوان دردی توپسرکانی ----- ۳۲۵۵
- دیوان دردی سمرقندی ----- ۳۲۵۵
- دیوان درر الجواهر ----- ۳۲۵۵
- دیوان درکی قمی ----- ۳۲۵۵
- دیوان درکی نهاوندی(یا شعر او) ----- ۳۲۵۵
- دیوان الدرملکی ----- ۳۲۵۶
- دیوان درونی تبریزی ----- ۳۲۵۶
- دیوان درویش (یا شعر او) ----- ۳۲۵۶
- دیوان درویش احمد خوانساری(یا شعر او) ----- ۳۲۵۶
- دیوان درویش اشرف ----- ۳۲۵۶
- دیوان درویش تربتی(یا شعر او) ----- ۳۲۵۷
- دیوان درویش حیدر(یا شعر او) ----- ۳۲۵۷
- دیوان درویش سرخسی(یا شعر او) ----- ۳۲۵۷
- دیوان درویش دهکی ----- ۳۲۵۷
- دیوان درویش سهراب ----- ۳۲۵۷
- دیوان دریای چهار محالی اصفهانی ----- ۳۲۵۸
- دیوان دری شوشتری(یا شعر او) ----- ۳۲۵۸
- دیوان دری کابلی(یا شعر او) ----- ۳۲۵۸
- دیوان دست غیب ----- ۳۲۵۸
- دیوان دلال ----- ۳۲۵۹
- دیوان دلخون آذربایجانی ----- ۳۲۵۹
- دیوان دلریش تبریزی ----- ۳۲۵۹
- دیوان دلسوز تبریزی ----- ۳۲۵۹
- دیوان دلگیر ----- ۳۲۵۹
- دیوان دلیر هندی ----- ۳۲۵۹

- دیوان دلیری اصفهانی --- ۳۲۵۹
- دیوان دوست حسین (یا شعر او) --- ۳۲۶۰
- دیوان دوست کشمیری (یا شعر او) --- ۳۲۶۰
- دیوان دوست محمد هروی (یا شعر او) --- ۳۲۶۰
- دیوان دوست محمد حالی --- ۳۲۶۰
- دیوان دیک الجن --- ۳۲۶۱
- دیوان دیلمی --- ۳۲۶۱
- دیوان ذاکر قراباغی (ثانی) --- ۳۲۶۲
- دیوان ذبیح اصفهانی (یا شعر او) --- ۳۲۶۲
- دیوان ذبیح گنجوی --- ۳۲۶۲
- دیوان ذبیحی افشار --- ۳۲۶۲
- دیوان ذبیحی یزدی --- ۳۲۶۲
- دیوان ذره --- ۳۲۶۲
- دیوان ذره اصفهانی (یا شعر او) --- ۳۲۶۲
- دیوان ذره بلغرامی (یا شعر او) --- ۳۲۶۲
- دیوان ذره پنجابی (یا شعر او) --- ۳۲۶۲
- دیوان ذره شیرازی (یا شعر او) --- ۳۲۶۲
- دیوان ذکاء (یا شعر او) --- ۳۲۶۳
- دیوان ذکری اردبیلی (یا شعر او) --- ۳۲۶۳
- دیوان ذکری کاشانی --- ۳۲۶۳
- دیوان ذکری کوزه کنانی (یا شعر او) --- ۳۲۶۳
- دیوان ذلیل آذربایجانی (یا شعر او) --- ۳۲۶۳
- دیوان ذو الریاستین --- ۳۲۶۳
- دیوان ذوقی اردستانی --- ۳۲۶۴
- دیوان ذوقی اصفهانی --- ۳۲۶۴
- دیوان ذوقی بسطامی خراسانی (یا شعر او) --- ۳۲۶۴

- دیوان ذوقی تنکابنی (یا شعر او) ۳۲۶۴
- دیوان ذوقی تونی (یا شعر او) ۳۲۶۴
- دیوان ذوقی سمرقندی (یا شعر او) ۳۲۶۴
- دیوان ذوقی کاشانی ۳۲۶۴
- دیوان ذو النون قزوینی ۳۲۶۴
- دیوان الذهبه ۳۲۶۴
- دیوان رابط اصفهانی (یا شعر او) ۳۲۶۵
- دیوان رابعه بنت کعب بلخی (یا شعر او) ۳۲۶۵
- دیوان رابعه العدویه ۳۲۶۵
- دیوان راجه ۳۲۶۵
- دیوان راجی تبریزی ۳۲۶۵
- دیوان راجی سدهی ۳۲۶۵
- دیوان راجی کرمانی ۳۲۶۵
- دیوان راز اصفهانی ۳۲۶۵
- دیوان راز شیرازی ذهبی ۳۲۶۵
- دیوان رازی ۳۲۶۵
- دیوان رازی اصفهانی (یا شعر او) ۳۲۶۶
- دیوان رازی بغدادی (یا شعر او) ۳۲۶۶
- دیوان رازی تبریزی ۳۲۶۶
- دیوان راضی اصفهانی ۳۲۶۷
- دیوان راضی تبریزی ۳۲۶۷
- دیوان راضی القزوینی ۳۲۶۷
- دیوان راضی کشمیری ۳۲۶۷
- دیوان راغب اردبیلی (یا شعر او) ۳۲۶۷
- دیوان راغب تبریزی (یا شعر او) ۳۲۶۷
- دیوان راغب شیرازی (یا شعر او) ۳۲۶۷

- دیوان راغب کاشانی ۳۲۶۷
- دیوان راغب لکهنوی (یا شعر او) ۳۲۶۷
- دیوان راغب هندی ۳۲۶۷
- دیوان راغب یزدی (یا شعر او) ۳۲۶۸
- دیوان رافت شوشتری (یا شعر او) ۳۲۶۸
- دیوان رافت لکهنوی (یا شعر او) ۳۲۶۸
- دیوان رافع کشمیری (یا شعر او) ۳۲۶۸
- دیوان رافع هندی (یا شعر او) ۳۲۶۸
- دیوان رافع یزدی (یا شعر او) ۳۲۶۸
- دیوان رافعی اسفراینی (یا شعر او) ۳۲۶۸
- دیوان رافعی نیشابوری ۳۲۶۹
- دیوان راقم بخاری (یا شعر او) ۳۲۶۹
- دیوان راقم مشهدی ۳۲۶۹
- دیوان راقم مشهدی ۳۲۶۹
- دیوان رامش کازرونی ۳۲۶۹
- دیوان رامی اردوبادی ۳۲۶۹
- دیوان رامی هندی ۳۲۶۹
- دیوان رامی یزدی (یا شعر او) ۳۲۶۹
- دیوان رامین ۳۲۷۰
- دیوان الزاوندی ۳۲۷۰
- دیوان راوی گروسی ۳۲۷۰
- دیوان راهب اصفهانی ۳۲۷۰
- دیوان راهب اصفهانی ۳۲۷۰
- دیوان راهب اصفهانی ۳۲۷۰
- دیوان رباعی مشهدی ۳۲۷۱
- دیوان رباعی همدانی ۳۲۷۱

- دیوان رحمت شیرازی ۳۲۷۲
- دیوان رحمتعلیشاه ۳۲۷۲
- دیوان رحمتی تبریزی ۳۲۷۲
- دیوان رحمی بخاری(یا شعر او) ۳۲۷۲
- دیوان رحمی لاهیجانی ۳۲۷۲
- دیوان رحمی اصفهانی(یا شعر او) ۳۲۷۲
- دیوان رحیم اصفهانی ۳۲۷۲
- دیوان رسمی سمرقندی(یا شعر او) ۳۲۷۳
- دیوان رسمی لاهیجی ۳۲۷۳
- دیوان رشید اسفزاری(یا شعر او) ۳۲۷۴
- دیوان رشید افشار(یا شعر او) ۳۲۷۴
- دیوان رشید جغتائی(یا شعر او) ۳۲۷۴
- دیوان رشید ختنی(یا شعر او) ۳۲۷۴
- دیوان رشید کازرونی(یا شعر او) ۳۲۷۴
- دیوان رشید کاشانی ۳۲۷۴
- دیوان رشید وطواط ۳۲۷۴
- دیوان رضا اصفهانی(یا شعر او) ۳۲۷۵
- دیوان رضا اصفهانی(یا شعر او) ۳۲۷۵
- دیوان رضا بلگرامی(یا شعر او) ۳۲۷۵
- دیوان رضا پاشا ۳۲۷۵
- دیوان رضا تبریزی ۳۲۷۵
- دیوان رضا عظیم آبادی ۳۲۷۶
- دیوان رضا علی شاه دکنی ۳۲۷۶
- دیوان رضا علی شاه هروی(نور) ۳۲۷۶
- دیوان رضای قزوینی(یا شعر او) ۳۲۷۶
- دیوان رضا قلی همدانی(یا شعر او) ۳۲۷۶

- دیوان رضا قلی خان --- ۳۲۷۶
- دیوان رضا هندی (یا شعر او) --- ۳۲۷۷
- دیوان رضائی اصفهانی (یا شعر او) --- ۳۲۷۷
- دیوان رضائی بخاری (یا شعر او) --- ۳۲۷۷
- دیوان رضائی تبریزی --- ۳۲۷۷
- دیوان رضائی تتوی --- ۳۲۷۷
- دیوان رضائی دارابجردی (یا شعر او) --- ۳۲۷۷
- دیوان رضائی رازی --- ۳۲۷۷
- دیوان رضی آرتیمانی --- ۳۲۷۸
- دیوان رضی اصفهانی (یا شعر او) --- ۳۲۷۸
- دیوان الرضی البغدادی --- ۳۲۷۸
- دیوان رضی خراسانی (یا شعر او) --- ۳۲۷۸
- دیوان رضی الدین نیشابوری --- ۳۲۷۸
- دیوان رضی غزنوی --- ۳۲۷۸
- دیوان الرضا --- ۳۲۷۹
- دیوان رفاهی --- ۳۲۷۹
- دیوان رفعا بخاری --- ۳۲۷۹
- دیوان رفعت اصفهانی (یا شعر او) --- ۳۲۷۹
- دیوان رفعت رامپوری --- ۳۲۷۹
- دیوان رفعت فیروزآبادی (یا شعر او) --- ۳۲۷۹
- دیوان رفعت قاجار (یا شعر او) --- ۳۲۷۹
- دیوان رفعت هندی --- ۳۲۷۹
- دیوان رفعت هندی (یا شعر او) --- ۳۲۷۹
- دیوان رفعتی تبریزی (یا شعر او) --- ۳۲۷۹
- دیوان رفقی (یا شعر او) --- ۳۲۸۰
- دیوان رفیعا نائینی اصفهانی (یا شعر او) --- ۳۲۸۰

- دیوان رفیعا نائینی (یا شعر او) ۳۲۸۰
- دیوان رفیع آمدی ۳۲۸۰
- دیوان رفیع الدین ابهری قزوینی ۳۲۸۰
- دیوان رفیع دستور (یا شعر او) ۳۲۸۰
- دیوان رفیع الدین بکرانی (یا شعر او) ۳۲۸۰
- دیوان رفیع الدین کرمانی ۳۲۸۱
- دیوان رفیع الدین لبنانی ۳۲۸۱
- دیوان رفیع الدین نسوی (یا شعر او) ۳۲۸۱
- دیوان رفیع الدین نیشابوری (یا شعر او) ۳۲۸۱
- دیوان رفیع صدر شهرستانی ۳۲۸۱
- دیوان رفیع شیرازی ۳۲۸۱
- دیوان رفیقی همدانی (یا شعر او) ۳۲۸۲
- دیوان رقمی تربتی (یا شعر او) ۳۲۸۲
- دیوان رکتا کاشی ۳۲۸۲
- دیوان رمضان ۳۲۸۳
- دیوان روحی تبریزی (یا شعر او) ۳۲۸۴
- دیوان روحی خراسانی (یا شعر او) ۳۲۸۴
- دیوان روحی رازی (یا شعر او) ۳۲۸۴
- دیوان روحی رنبری (یا شعر او) ۳۲۸۴
- دیوان روحی ساوجی (یا شعر او) ۳۲۸۴
- دیوان روحی سمرقندی (یا شعر او) ۳۲۸۴
- دیوان روحی سمرقندی ۳۲۸۴
- دیوان روشنی بغدادی ۳۲۸۵
- دیوان روشنی تبریزی ۳۲۸۵
- دیوان رهائی ماوراء النهری (یا شعر او) ۳۲۸۶
- دیوان رهبان اصفهانی (یا شعر او) ۳۲۸۶

- دیوان رهبری اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۲۸۶
- دیوان ریحان طوسی (یا شعر او) ----- ۳۲۸۷
- دیوان ریگی (یا شعر او) ----- ۳۲۸۷
- دیوان زائر ----- ۳۲۸۷
- دیوان زایر همدانی (یا شعر او) ----- ۳۲۸۸
- دیوان زایر هندی (یا شعر او) ----- ۳۲۸۸
- دیوان زایر هندی ----- ۳۲۸۸
- دیوان زایری اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۲۸۸
- دیوان زبانی یزدی (یا شعر او) ----- ۳۲۸۸
- دیوان زجری (یا شعر او) ----- ۳۲۸۸
- دیوان زخمی هندی ----- ۳۲۸۸
- دیوان زرد تبریزی ----- ۳۲۸۸
- دیوان زکریا ملتانی ----- ۳۲۸۹
- دیوان زکی ----- ۳۲۸۹
- دیوان زکی شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۲۸۹
- دیوان زکی کاشغری ----- ۳۲۸۹
- دیوان زکی مرادآبادی ----- ۳۲۸۹
- دیوان زکی همدانی ----- ۳۲۸۹
- دیوان زکیا یزدی (یا شعر او) ----- ۳۲۸۹
- دیوان زلالی تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۲۸۹
- دیوان زلالی خوارزمی ----- ۳۲۸۹
- دیوان زلالی خوانساری ----- ۳۲۹۰
- دیوان زلالی درویش (یا شعر او) ----- ۳۲۹۰
- دیوان زلالی شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۲۹۰
- دیوان زلالی شیروانی (یا شعر او) ----- ۳۲۹۰
- دیوان زلالی گیلانی (یا شعر او) ----- ۳۲۹۰

- دیوان زلالی لاری (یا شعر او) ۳۲۹۰
- دیوان زلالی هروی (یا شعر او) ۳۲۹۰
- دیوان زمانا ۳۲۹۰
- دیوان زمانا لاهیجی (یا شعر او) ۳۲۹۱
- دیوان زمانای نقاش (یا شعر او) ۳۲۹۱
- دیوان زمان اصفهانی ۳۲۹۱
- دیوان زیبق (یا شعر او) ۳۲۹۲
- دیوان زیرک (یا شعر او) ۳۲۹۲
- دیوان زین کیسه دوز (یا شعر او) ۳۲۹۲
- دیوان زین نطنزی (یا شعر او) ۳۲۹۲
- دیوان زینبی علوی محمودی (یا شعر او) ۳۲۹۲
- دیوان زینتی اصفهانی (یا شعر او) ۳۲۹۲
- دیوان زینتی سبزواری (یا شعر او) ۳۲۹۲
- دیوان زینتی مشهدی (یا شعر او) ۳۲۹۲
- دیوان زین الدین استرابادی ۳۲۹۲
- دیوان زین العابدین (یا شعر او) ۳۲۹۳
- دیوان زین العابدین ۳۲۹۳
- دیوان زین العابدین خورانی ۳۲۹۳
- دیوان ساری شیرازی ۳۲۹۴
- دیوان ساطع ۳۲۹۴
- دیوان ساعی ۳۲۹۴
- دیوان ساغر اصفهانی ۳۲۹۴
- دیوان ساغر سرابی (یا شعر او) ۳۲۹۴
- دیوان ساغر شیرازی ۳۲۹۴
- دیوان ساغر کنگاوری ۳۲۹۴
- دیوان ساغری کاشانی ۳۲۹۴

- دیوان ساغری هروی ۳۲۹۴
- دیوان ساقی اصفهانی (یا شعر او) ۳۲۹۴
- دیوان ساقی بیگ (یا شعر او) ۳۲۹۴
- دیوان ساقی جزائری (یا شعر او) ۳۲۹۵
- دیوان ساقی خراسانی ۳۲۹۵
- دیوان ساقی قزوینی ۳۲۹۵
- دیوان ساکن شاه جهان آبادی (یا شعر او) ۳۲۹۶
- دیوان ساکنی سمرقندی (یا شعر او) ۳۲۹۶
- دیوان سالک (یا شعر او) ۳۲۹۶
- دیوان سالک اردوباری (یا شعر او) ۳۲۹۶
- دیوان سالک اصفهانی (یا شعر او) ۳۲۹۶
- دیوان سالک بروجنی ۳۲۹۶
- دیوان سالک پیر اصفهانی (یا شعر او) ۳۲۹۶
- دیوان سالک تبریزی ۳۲۹۶
- دیوان سالک حموئی ۳۲۹۶
- دیوان سالم تبریزی ۳۲۹۷
- دیوان سالم ترکمان ۳۲۹۷
- دیوان سامی خراسانی ۳۲۹۸
- دیوان سایل همدانی ۳۲۹۹
- دیوان سایی جوینی (یا شعر او) ۳۲۹۹
- دیوان سایی خراسانی ۳۲۹۹
- دیوان سپنتای اصفهانی - اشعار عبد الحسین سپنتا ۳۳۰۰
- دیوان سپهر بخارائی (یا شعر او) ۳۳۰۰
- دیوان سپهر ثانی (یا شعر او) ۳۳۰۰
- دیوان سپهر کاشانی ۳۳۰۰
- دیوان سپهری ۳۳۰۰

- دیوان سپهری زوراجی ۳۳۰۰
- دیوان سپهری هندی ۳۳۰۰
- دیوان ستار تبریزی ۳۳۰۰
- دیوان ستاک یزدی ۳۳۰۰
- دیوان السجّاد ۳۳۰۰
- دیوان سجّادی بروجردی ۳۳۰۱
- دیوان سجاوندی (یا شعر او) ۳۳۰۱
- دیوان سجودی سمرقندی (یا شعر او) ۳۳۰۱
- دیوان سحاب اردوبادی ۳۳۰۱
- دیوان سحاب تفرشی (یا شعر او) ۳۳۰۱
- دیوان سحاب سامانی ۳۳۰۱
- دیوان سحاب همدانی (یا شعر او) ۳۳۰۱
- دیوان سحابی استرآبادی ۳۳۰۲
- دیوان سحابی شوشتری ۳۳۰۲
- دیوان سحابی نجفی ۳۳۰۲
- دیوان سدید گیلانی (یا شعر او) ۳۳۰۳
- دیوان سرابی ۳۳۰۳
- دیوان سراجای اصفهانی (یا شعر او) ۳۳۰۳
- دیوان سراجای نقاش (یا شعر او) ۳۳۰۳
- دیوان سراجای حکاک ۳۳۰۳
- دیوان سرتیپ ۳۳۰۴
- دیوان سرحدی بختیاری ۳۳۰۴
- دیوان سرخوش اصفهانی (یا شعر او) ۳۳۰۴
- دیوان سرخوش تفرشی ۳۳۰۴
- دیوان سرخوش لاهوری ۳۳۰۴
- دیوان سرشار قفقازی ۳۳۰۴

- دیوان سرشار کاکوروی ۳۳۰۴
- دیوان سرشکی کابلی (یا شعر او) ۳۳۰۴
- دیوان سرعت مازندرانی ۳۳۰۴
- دیوان سرکای بخاری ۳۳۰۴
- دیوان سرودی خوانساری (یا شعر او) ۳۳۰۶
- دیوان سرودی قمی (یا شعر او) ۳۳۰۶
- دیوان سرور خوانساری ۳۳۰۶
- دیوان سرور شاه جهان پوری ۳۳۰۶
- دیوان سرور شاه نعمت الّهی (یا شعر او) ۳۳۰۶
- دیوان سرور شیرازی (یا شعر او) ۳۳۰۶
- دیوان سروری کابلی (یا شعر او) ۳۳۰۶
- دیوان سروری کاشانی ۳۳۰۶
- دیوان سروری لکهنوی (یا شعر او) ۳۳۰۶
- دیوان سروری هندی (یا شعر او) ۳۳۰۶
- دیوان سروری هندی ۳۳۰۷
- دیوان سروش اصفهانی ۳۳۰۷
- دیوان سروش تفرشی ۳۳۰۷
- دیوان سروشی (یا شعر او) ۳۳۰۷
- دیوان سروی بیرجندی (یا شعر او) ۳۳۰۷
- دیوان سروی خراسانی ۳۳۰۷
- دیوان سرهنگ تبریزی ۳۳۰۸
- دیوان سری بوده ئی ۳۳۰۸
- دیوان سزی ترشیزی (یا شعر او) ۳۳۰۸
- دیوان سری الرفاء ۳۳۰۸
- دیوان سعید اشرف ۳۳۰۹
- دیوان سعید لاهیجی (یا شعر او) ۳۳۱۰

- دیوان سعید مازندرانی --- ۳۳۱۰
- دیوان سلامی اردبیلی (یا شعر او) --- ۳۳۱۱
- دیوان سلامی اصفهانی (یا شعر او) --- ۳۳۱۱
- دیوان التلامی البغدادی --- ۳۳۱۱
- دیوان سلامی هروی (یا شعر او) --- ۳۳۱۱
- دیوان سلجوق شاه (یا شعر او) --- ۳۳۱۱
- دیوان سلطان اصفهانی (یا شعر او) --- ۳۳۱۱
- دیوان سلطان جابری --- ۳۳۱۱
- دیوان سلطان قاجار --- ۳۳۱۲
- دیوان سلطان قاجار (یا شعر او) --- ۳۳۱۲
- دیوان سلطان قمی (یا شعر او) --- ۳۳۱۲
- دیوان سلطان کرمانشاهی --- ۳۳۱۲
- دیوان سلمان اصفهانی --- ۳۳۱۳
- دیوان سلمان ساوجی --- ۳۳۱۳
- دیوان سلوکی --- ۳۳۱۳
- دیوان سلیم بهوپالی (یا شعر او) --- ۳۳۱۳
- دیوان سلیم شاملو --- ۳۳۱۳
- دیوان سلیم طهرانی --- ۳۳۱۳
- دیوان سلیم عثمانی --- ۳۳۱۳
- دیوان سلیمان ظاهر-الذخیره الی المعاد --- ۳۳۱۴
- دیوان سلیمان خان عثمانی (یا شعر او) --- ۳۳۱۴
- دیوان سلیمان الماحوزی --- ۳۳۱۴
- دیوان سلیمان الماحوزی --- ۳۳۱۴
- دیوان سلیمان النجفی --- ۳۳۱۴
- دیوان سلیمانی (یا شعر او) --- ۳۳۱۴
- دیوان سلیمی (یا شعر او) --- ۳۳۱۴

- دیوان سلیمی تونی - ۳۳۱۴
- دیوان سلیمی تهرانی - ۳۳۱۴
- دیوان سلیمی عثمانی - ۳۳۱۴
- دیوان سلیمی فیروز کوهی (یا شعر او) - ۳۳۱۵
- دیوان سمائی کحال (یا شعر او) - ۳۳۱۵
- دیوان سمائی مروزی (یا شعر او) - ۳۳۱۵
- دیوان السماوی - ۳۳۱۵
- دیوان السماهیجی - ۳۳۱۵
- دیوان سمر - ۳۳۱۵
- دیوان السمری - ۳۳۱۵
- دیوان سمطوری اردبیلی - ۳۳۱۵
- دیوان سمندر بوانائی (یا شعر او) - ۳۳۱۵
- دیوان سمند گیلانی - ۳۳۱۶
- دیوان سموری سجزی (یا شعر او) - ۳۳۱۶
- دیوان سموی تبریزی - ۳۳۱۶
- دیوان سمیع - ۳۳۱۶
- دیوان سودائی اصفهانی-گلزار سودائی - ۳۳۱۷
- دیوان سودائی اردکانی (یا شعر او) - ۳۳۱۷
- دیوان سودای گجراتی - ۳۳۱۷
- دیوان سودای هندی - ۳۳۱۷
- دیوان سوری - ۳۳۱۷
- دیوان سهوی تبریزی (یا شعر او) - ۳۳۱۸
- دیوان سهیلی - ۳۳۱۸
- دیوان سهیلی تبریزی - ۳۳۱۸
- دیوان سهیلی جغتائی - ۳۳۱۸
- دیوان سهیلی خوانساری - ۳۳۱۸

- دیوان سیادت لاهوری ----- ۳۳۱۸
- دیوان ستار ----- ۳۳۱۸
- دیوان ستید تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۳۱۹
- دیوان سید جواهر رقم ----- ۳۳۱۹
- دیوان سیف اسفرنگ ----- ۳۳۲۰
- دیوان سیف اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۳۲۰
- دیوان سیف اعرج ----- ۳۳۲۰
- دیوان سیمائی مشهدی ----- ۳۳۲۱
- دیوان سیمی بغدادی ----- ۳۳۲۱
- دیوان سیمی نیشابوری ----- ۳۳۲۱
- دیوان سیمین بهبهانی ----- ۳۳۲۱
- دیوان سینا اصفهانی ----- ۳۳۲۱
- دیوان سینا کرمانی ----- ۳۳۲۱
- دیوان شائق ----- ۳۳۲۱
- دیوان شارق یزدی (یا شعر او) ----- ۳۳۲۲
- دیوان شاطر عباس ----- ۳۳۲۲
- دیوان شاه باز تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۳۲۳
- دیوان شاه باقر کاشی ----- ۳۳۲۳
- دیوان شاه سنجان (یا شعر او) ----- ۳۳۲۴
- دیوان شاه شجاع ----- ۳۳۲۴
- دیوان شاه شروان (یا شعر او) ----- ۳۳۲۴
- دیوان شاه شیرازی ----- ۳۳۲۴
- دیوان شاهمیر عبد العظیمی (یا شعر او) ----- ۳۳۲۵
- دیوان شاهمیر قزوینی ----- ۳۳۲۵
- دیوان شاهمیر قمی (یا شعر او) ----- ۳۳۲۵
- دیوان شاهمیر همدانی ----- ۳۳۲۵

- دیوان شایق نائینی (یا شعر او) ۳۳۲۶
- دیوان شایق هندی ۳۳۲۶
- دیوان شایق یزدی ۳۳۲۶
- دیوان شجاع قاجار (یا شعر او) ۳۳۲۷
- دیوان شجاع کاشی (یا شعر او) ۳۳۲۷
- دیوان شجاع نائینی ۳۳۲۷
- دیوان شرف تبریزی ۳۳۲۸
- دیوان شرف الملک نسائی ۳۳۲۹
- دیوان شرف یزدی ۳۳۲۹
- دیوان شریف حکیم ۳۳۳۰
- دیوان شریف سبزواری (یا شعر او) ۳۳۳۰
- دیوان الشریف الرضی ۳۳۳۰
- دیوان شریفی شیرازی (یا شعر او) ۳۳۳۱
- دیوان شریفی کرمانی ۳۳۳۱
- دیوان شریفی مشهدی (یا شعر او) ۳۳۳۱
- دیوان شصت کله (یا شعر او) ۳۳۳۱
- دیوان شطّاح ۳۳۳۱
- دیوان شعله شیرازی (یا شعر او) ۳۳۳۲
- دیوان شعله گلپایگانی ۳۳۳۲
- دیوان شعوری تبریزی (یا شعر او) ۳۳۳۲
- دیوان شعوری کاشانی ۳۳۳۲
- دیوان شعوری مشهدی (یا شعر او) ۳۳۳۲
- دیوان شعوری هروی ۳۳۳۲
- دیوان شعیب جوشقانی ۳۳۳۲
- دیوان شعیبا خوانساری ۳۳۳۲
- دیوان شغال (یا شعر او) ۳۳۳۲

- ۳۳۳۲ ----- دیوان شفائی
- ۳۳۳۳ ----- دیوان شفائی-شکر المذاقین
- ۳۳۳۳ ----- دیوان شفائی محلاتی
- ۳۳۳۴ ----- دیوان شفیع بخاری
- ۳۳۳۵ ----- دیوان شکر
- ۳۳۳۵ ----- دیوان شکر
- ۳۳۳۵ ----- دیوان شکرریز(یا شعر او)
- ۳۳۳۵ ----- دیوان شکر گنج
- ۳۳۳۵ ----- دیوان شکری شیرازی(یا شعر او)
- ۳۳۳۵ ----- دیوان شکری هروی(یا شعر او)
- ۳۳۳۵ ----- دیوان شکری همدانی(یا شعر او)
- ۳۳۳۵ ----- دیوان شکسته قاجار
- ۳۳۳۵ ----- دیوان شکسته کابلی(یا شعر او)
- ۳۳۳۶ ----- دیوان شکوه شیرازی
- ۳۳۳۶ ----- دیوان شکوهی تبریزی
- ۳۳۳۶ ----- دیوان شکوهی همدانی(یا شعر او)
- ۳۳۳۶ ----- دیوان شکوهی یزدی(یا شعر او)
- ۳۳۳۶ ----- دیوان شکیب اصفهانی
- ۳۳۳۶ ----- دیوان شکیب اصفهانی(یا شعر او)
- ۳۳۳۶ ----- دیوان شکیب شیرازی(یا شعر او)
- ۳۳۳۷ ----- دیوان شکیب شیرازی(یا شعر او)
- ۳۳۳۷ ----- دیوان شکیبی اصفهانی
- ۳۳۳۷ ----- دیوان شکیبی تبریزی(یا شعر او)
- ۳۳۳۷ ----- دیوان شمالی دهستانی(یا شعر او)
- ۳۳۳۷ ----- دیوان شمخال بیگ(یا شعر او)
- ۳۳۳۷ ----- دیوان شمس

- دیوان شمس الدین قمی (یا شعر او) ----- ۳۳۳۸
- دیوان شمس الدین قواس (یا شعر او) ----- ۳۳۳۸
- دیوان شمس الدین کاشی (یا شعر او) ----- ۳۳۳۸
- دیوان شمس الدین کاشی ----- ۳۳۳۸
- دیوان شمس الدین کرت (یا شعر او) ----- ۳۳۳۸
- دیوان شمس الدین کرمانی (یا شعر او) ----- ۳۳۳۸
- دیوان شمس الدین الکوفی ----- ۳۳۳۸
- دیوان شمس الدین معلم (یا شعر او) ----- ۳۳۳۸
- دیوان شمس ساوه ئی (یا شعر او) ----- ۳۳۳۸
- دیوان شمس شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۳۳۹
- دیوان شمس شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۳۳۹
- دیوان شمس طبسی ----- ۳۳۳۹
- دیوان شمس فخری ----- ۳۳۳۹
- دیوان شمس قیس رازی (یا شعر او) ----- ۳۳۳۹
- دیوان شمس گلپایگانی ----- ۳۳۳۹
- دیوان شمس مشرقی ----- ۳۳۴۰
- دیوان شمس منشی (یا شعر او) ----- ۳۳۴۰
- دیوان شمس نسائی ----- ۳۳۴۰
- دیوان شمس هروی ----- ۳۳۴۰
- دیوان شمسی (یا شعر او) ----- ۳۳۴۰
- دیوان شمسی ----- ۳۳۴۰
- دیوان شمسی بدخشانی ----- ۳۳۴۰
- دیوان شمسی بغدادی ----- ۳۳۴۰
- دیوان شمسی شیروانی (یا شعر او) ----- ۳۳۴۰
- دیوان شمسی همدانی (یا شعر او) ----- ۳۳۴۰
- دیوان شمیم شیرازی ----- ۳۳۴۱

- دیوان شمیم شیرازی ----- ۳۳۴۱
- دیوان شواء ----- ۳۳۴۱
- دیوان شوخی خوانساری (یا شعر او) ----- ۳۳۴۱
- دیوان شوخی هروی (یا شعر او) ----- ۳۳۴۱
- دیوان شوخی یزدی (یا شعر او) ----- ۳۳۴۱
- دیوان شورش (یا شعر او) ----- ۳۳۴۱
- دیوان شورش شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۳۴۲
- دیوان شورش عشق ----- ۳۳۴۲
- دیوان شورش لکهنوی (یا شعر او) ----- ۳۳۴۲
- دیوان شوری اصفهانی ----- ۳۳۴۲
- دیوان شوریده ----- ۳۳۴۲
- دیوان شوقی شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۳۴۳
- دیوان شوقی عراقی ----- ۳۳۴۳
- دیوان شوقی کاشانی (یا شعر او) ----- ۳۳۴۳
- دیوان شوقی همدانی ----- ۳۳۴۳
- دیوان شوقی یزدی (یا شعر او) ----- ۳۳۴۳
- دیوان شوکت بخاری ----- ۳۳۴۳
- دیوان شوکت بلگرامی ----- ۳۳۴۳
- دیوان شهاب تبریزی ----- ۳۳۴۴
- دیوان شهاب ترشیزی ----- ۳۳۴۴
- دیوان الشهاب الحویزی ----- ۳۳۴۴
- دیوان شهاب مازندرانی ----- ۳۳۴۵
- دیوان شهاب مرنندی (یا شعر او) ----- ۳۳۴۵
- دیوان شهاب معمائی ----- ۳۳۴۵
- دیوان شهر یاری ----- ۳۳۴۶
- دیوان شهیدی خراسانی-دیوان حبیب خراسانی ----- ۳۳۴۷

- دیوان شهیدی قمی ۳۳۴۷
- دیوان شهیر رامپوری (یا شعر او) ۳۳۴۷
- دیوان الشهيفنى (یا الشهيفيه) ۳۳۴۷
- دیوان شیبانی کاشانی ۳۳۴۷
- دیوان شیبیک خان (یا شعر او) ۳۳۴۷
- دیوان شیخ زاده انصاری (یا شعر او) ۳۳۴۷
- دیوان شیخ زاده پورانی ۳۳۴۷
- دیوان شیخ زاده لاهیجی ۳۳۴۷
- دیوان شیدای اصفهانی ۳۳۴۹
- دیوان شیدای اصفهانی ۳۳۴۹
- دیوان شیدای اکبرآبادی ۳۳۴۹
- دیوان شیدای تبریزی ۳۳۴۹
- دیوان شیدای تویسرکانی (یا شعر او) ۳۳۴۹
- دیوان شیدای کردستانی ۳۳۴۹
- دیوان شیدای نسفی (یا شعر او) ۳۳۴۹
- دیوان شیدای همدانی (یا شعر او) ۳۳۴۹
- دیوان شیدای یزدی ۳۳۴۹
- دیوان شیر خان (یا شعر او) ۳۳۵۰
- دیوان شیر علی (یا شعر او) ۳۳۵۰
- دیوان شیر مردان ۳۳۵۰
- دیوان شیونی قائنی (یا شعر او) ۳۳۵۱
- دیوان صائب اصفهانی ۳۳۵۱
- دیوان صائغ خراسانی (یا شعر او) ۳۳۵۱
- دیوان الصائغ الرامهرمزی (او شعره) ۳۳۵۱
- دیوان صائغ هروری ۳۳۵۱
- دیوان صائغ ترکه ۳۳۵۱

- دیوان صابر شیرازی ۳۳۵۲
- دیوان صابر لاهیجی (یا شعر او) ۳۳۵۲
- دیوان صابر مشهدی (یا شعر او) ۳۳۵۲
- دیوان صابر همدانی (یا شعر او) ۳۳۵۲
- دیوان صابر یزدی ۳۳۵۲
- دیوان صابری (یا شعر او) ۳۳۵۲
- دیوان صابونی قزوینی ۳۳۵۲
- دیوان صاحب المعالم ۳۳۵۳
- دیوان صادق منشی الممالک (یا شعر او) ۳۳۵۴
- دیوان صادق موسوی ۳۳۵۴
- دیوان صادق هندی ۳۳۵۴
- دیوان صادقی قاینی (یا شعر او) ۳۳۵۴
- دیوان صادقی کتابدار ۳۳۵۴
- دیوان صادقی مینا ۳۳۵۴
- دیوان صادقی هراتی (یا شعر او) ۳۳۵۴
- دیوان صادقته ۳۳۵۴
- دیوان صارم (یا شعر او) ۳۳۵۴
- دیوان صارم الدین (یا شعر او) ۳۳۵۴
- دیوان صاعد خبوشانی ۳۳۵۵
- دیوان صاعد شیرازی ۳۳۵۵
- دیوان صاعدی خبوشانی ۳۳۵۵
- دیوان صافی ۳۳۵۵
- دیوان صافی اردوبادی (یا شعر او) ۳۳۵۵
- دیوان صافی اصفهانی ۳۳۵۵
- دیوان صافی اصفهانی ۳۳۵۵
- دیوان صافی اصفهانی (یا شعر او) ۳۳۵۶

- دیوان صافی تبریزی-گنجینه حسینی ۳۳۵۶
- دیوان صافی تبریزی --- ۳۳۵۶
- دیوان صالح ترکمان ۳۳۵۷
- دیوان صالح التمیمی ۳۳۵۷
- دیوان صالح الجامی ۳۳۵۷
- دیوان صالح جغتائی (یا شعر او) ۳۳۵۷
- دیوان صالح خراسانی (یا شعر او) ۳۳۵۷
- دیوان صالح شوشتری (یا شعر او) ۳۳۵۷
- دیوان صالح شیرازی (یا شعر او) ۳۳۵۷
- دیوان صالح صوفی (یا شعر او) ۳۳۵۷
- دیوان صالح القزوینی ۳۳۵۷
- دیوان صالح کاشی (یا شعر او) ۳۳۵۷
- دیوان صالح الکواز ۳۳۵۷
- دیوان صالح مازندرانی ۳۳۵۸
- دیوان صالح ملهم (یا شعر او) ۳۳۵۸
- دیوان صالح منشی (یا شعر او) ۳۳۵۸
- دیوان صالح نصرآبادی (یا شعر او) ۳۳۵۸
- دیوان صالحی مشهدی (یا شعر او) ۳۳۵۸
- دیوان صالحی اردستانی (یا شعر او) ۳۳۵۸
- دیوان صامت اصفهانی ۳۳۵۸
- دیوان صامت بروجردی ۳۳۵۹
- دیوان صانع بلگرامی (یا شعر او) ۳۳۵۹
- دیوان صانع شاه جهان آبادی (یا شعر او) ۳۳۵۹
- دیوان صانعی باخرزی (یا شعر او) ۳۳۵۹
- دیوان الصیابه ۳۳۵۹
- دیوان صباحی کاشانی ۳۳۵۹

- دیوان صبای شیرازی (یا شعر او) - ۳۳۵۹
- دیوان صبای طهرانی (یا شعر او) - ۳۳۵۹
- دیوان صبای طهرانی (یا شعر او) - ۳۳۵۹
- دیوان صبای کاشانی - ۳۳۵۹
- دیوان صبای هندی - ۳۳۶۰
- دیوان صبحی اوبه (یا شعر او) - ۳۳۶۰
- دیوان صبحی ساوجی (یا شعر او) - ۳۳۶۰
- دیوان صبحی کشمیری - ۳۳۶۰
- دیوان صبحی مازندرانی (یا شعر او) - ۳۳۶۰
- دیوان صبحی همدانی (یا شعر او) - ۳۳۶۰
- دیوان صبری - ۳۳۶۰
- دیوان صبری اصفهانی (یا شعر او) - ۳۳۶۱
- دیوان صبری بصری (یا شعر او) - ۳۳۶۱
- دیوان صبری طهرانی (یا شعر او) - ۳۳۶۱
- دیوان صبری غضنفر (یا شعر او) - ۳۳۶۱
- دیوان صبح اصفهانی (یا شعر او) - ۳۳۶۱
- دیوان صبحی بدخشانی (یا شعر او) - ۳۳۶۱
- دیوان صبحی بیرجندی - ۳۳۶۱
- دیوان صبحی خوانساری - ۳۳۶۱
- دیوان صبحی سمرقندی (یا شعر او) - ۳۳۶۱
- دیوان صبحی شیرازی (یا شعر او) - ۳۳۶۱
- دیوان صبحی شیرازی (یا شعر او) - ۳۳۶۲
- دیوان صبحی قمی - ۳۳۶۲
- دیوان صبحی کابلی (یا شعر او) - ۳۳۶۲
- دیوان صبحی هروی (یا شعر او) - ۳۳۶۲
- دیوان صبور تبریزی - ۳۳۶۲

- دیوان صبور تبریزی ۳۳۶۲
- دیوان صبور شیرازی بواناتی (یا شعر او) ۳۳۶۲
- دیوان صبور کاشانی ۳۳۶۳
- دیوان صبوری (یا شعر او) ۳۳۶۳
- دیوان صبوری اصفهانی ۳۳۶۳
- دیوان صبوری تبریزی ۳۳۶۳
- دیوان صبوری تبریزی ۳۳۶۳
- دیوان صبوری تبریزی (یا شعر او) ۳۳۶۳
- دیوان صبوری تربتی (یا شعر او) ۳۳۶۳
- دیوان صبوری خراسانی ۳۳۶۳
- دیوان صبوری خوانساری (یا شعر او) ۳۳۶۳
- دیوان صبوری دشتی ۳۳۶۳
- دیوان صبوری همدانی (یا شعر او) ۳۳۶۴
- دیوان صحاف ۳۳۶۴
- دیوان صحبت اصفهانی (یا شعر او) ۳۳۶۴
- دیوان صحبت لاری-تاج الدواوین ۳۳۶۴
- دیوان صحبتی تفرشی ۳۳۶۴
- دیوان صحرائی رازی (یا شعر او) ۳۳۶۴
- دیوان صحیفی شیرازی (یا شعر او) ۳۳۶۴
- دیوان صداقت گنجاوی (یا شعر او) ۳۳۶۴
- دیوان صدرای اصفهانی (یا شعر او) ۳۳۶۵
- دیوان صدرای شیرازی ۳۳۶۵
- دیوان صدر ابهری (یا شعر او) ۳۳۶۵
- دیوان صدر الافاضل افشار ۳۳۶۵
- دیوان صدر دیوانه ۳۳۶۶
- دیوان صدر الشعراء قاجار ۳۳۶۶

- دیوان صدر شوشتری - ۳۳۶۶
- دیوان صدر قزوینی (یا شعر او) - ۳۳۶۶
- دیوان صدر قونوی (یا شعر او) - ۳۳۶۶
- دیوان صدر کاتب (یا شعر او) - ۳۳۶۶
- دیوان صدر الممالک اردبیلی - ۳۳۶۶
- دیوان صرفی ساوجی - ۳۳۶۷
- دیوان صریح الغوانی - ۳۳۶۷
- دیوان صعصعه بن صوحان (او شعره) - ۳۳۶۷
- دیوان صعود گجراتی (یا شعر او) - ۳۳۶۷
- دیوان صغیر اصفهانی - ۳۳۶۷
- دیوان صغیری (یا شعر او) - ۳۳۶۷
- دیوان صفای اصفهانی - ۳۳۶۷
- دیوان صفای ایروانی - ۳۳۶۷
- دیوان صفای آذربایجانی (یا شعر او) - ۳۳۶۷
- دیوان صفای تفرشی - ۳۳۶۸
- دیوان صفای دشتکی (یا شعر او) - ۳۳۶۸
- دیوان صفای زواره ای (یا شعر او) - ۳۳۶۸
- دیوان صفای شیرازی (یا شعر او) - ۳۳۶۸
- دیوان صفای شیرازی (یا شعر او) - ۳۳۶۸
- دیوان صفای شیرازی (یا شعر او) - ۳۳۶۸
- دیوان صفا علی شاه - ۳۳۶۸
- دیوان صفای قاینی - ۳۳۶۸
- دیوان صفای قمی (یا شعر او) - ۳۳۶۹
- دیوان صفای لواسانی (یا شعر او) - ۳۳۶۹
- دیوان صفای محلاتی (یا شعر او) - ۳۳۶۹
- دیوان صفای نائینی - ۳۳۶۹

- دیوان صفائی - ۳۳۶۹
- دیوان صفائی استرآبادی (یا شعر او) - ۳۳۶۹
- دیوان صفائی اصفهانی - ۳۳۶۹
- دیوان صفائی اصفهانی - ۳۳۶۹
- دیوان صفائی اندیجانی (یا شعر او) - ۳۳۶۹
- دیوان صفائی بروجنی - ۳۳۶۹
- دیوان صفائی تبریزی - ۳۳۷۰
- دیوان صفائی تبریزی - ۳۳۷۰
- دیوان صفائی جندقی - ۳۳۷۰
- دیوان صفائی ملایری - ۳۳۷۱
- دیوان صفائی مروی (یا شعر او) - ۳۳۷۱
- دیوان صفائی نراقی - ۳۳۷۱
- دیوان صفائی یزدی (یا شعر او) - ۳۳۷۱
- دیوان صفاتی - ۳۳۷۱
- دیوان صفدر بلگرامی - ۳۳۷۱
- دیوان صفوت تبریزی - ۳۳۷۱
- دیوان صفوه الدین - ۳۳۷۱
- دیوان صفیر لاهیجی (یا شعر او) - ۳۳۷۲
- دیوان صفی سبزواری - ۳۳۷۲
- دیوان صفی شیرازی (یا شعر او) - ۳۳۷۲
- دیوان صفی صفوی (یا شعر او) - ۳۳۷۲
- دیوان صفی طبسی (یا شعر او) - ۳۳۷۲
- دیوان صفی علی شاه - ۳۳۷۲
- دیوان صفی قلی خان - ۳۳۷۲
- دیوان صفی مخملباف (یا شعر او) - ۳۳۷۲
- دیوان صفی نوربخشی (یا شعر او) - ۳۳۷۲

- دیوان صفی نیشابوری (یا شعر او) - ۳۳۷۲
- دیوان صفی یزدی (یا شعر او) - ۳۳۷۳
- دیوان صفی یزدی (یا شعر او) - ۳۳۷۳
- دیوان صلاح هندی - ۳۳۷۳
- دیوان صلی اصفهانی (یا شعر او) - ۳۳۷۳
- دیوان صلابی اسفراینی (یا شعر او) - ۳۳۷۳
- دیوان صلحی اصفهانی (یا شعر او) - ۳۳۷۳
- دیوان صلواتی اصفهانی - ۳۳۷۳
- دیوان صمد شیرازی (یا شعر او) - ۳۳۷۳
- دیوان صمد همدانی (یا شعر او) - ۳۳۷۴
- دیوان صمصام یزدی (یا شعر او) - ۳۳۷۴
- دیوان صمیمی بروجردی - ۳۳۷۴
- دیوان صندلی - ۳۳۷۴
- دیوان صنعت شیرازی (یا شعر او) - ۳۳۷۴
- دیوان صنعت فداعی (یا شعر او) - ۳۳۷۴
- دیوان صنعتی (یا شعر او) - ۳۳۷۴
- دیوان صنع الله کاشانی (یا شعر او) - ۳۳۷۴
- دیوان صنعی دزفولی - ۳۳۷۴
- دیوان صنعی کشمیری (یا شعر او) - ۳۳۷۴
- دیوان صنعی کلیبولی - ۳۳۷۵
- دیوان صنعی هروی (یا شعر او) - ۳۳۷۵
- دیوان صنعی نیشابوری - ۳۳۷۵
- دیوان الصنوبری - ۳۳۷۵
- دیوان صوتی یزدی - ۳۳۷۵
- دیوان صورتگر - ۳۳۷۵
- دیوان صورتی اصفهانی (یا شعر او) - ۳۳۷۵

- دیوان الصوری ۳۳۷۵
- دیوان الصوفی ۳۳۷۵
- دیوان صوفی (یا شعر او) ۳۳۷۷
- دیوان صوفی اردستانی (یا شعر او) ۳۳۷۷
- دیوان صوفی استرآبادی (یا شعر او) ۳۳۷۷
- دیوان صوفی اصفهانی (یا شعر او) ۳۳۷۷
- دیوان صوفی اصفهانی (یا شعر او) ۳۳۷۷
- دیوان صوفی تبریزی (یا شعر او) ۳۳۷۷
- دیوان صوفی جغتائی (یا شعر او) ۳۳۷۷
- دیوان صوفی زاده زوزنی ۳۳۷۷
- دیوان صوفی شیرازی (یا شعر او) ۳۳۷۷
- دیوان صوفی شیرازی (یا شعر او) ۳۳۷۷
- دیوان صوفی صفوی ۳۳۷۷
- دیوان صهبای قمی ۳۳۷۹
- دیوان صهبائی چشتی (یا شعر او) ۳۳۷۹
- دیوان صهبائی دهلوی ۳۳۷۹
- دیوان صیاد مشهدی (یا شعر او) ۳۳۷۹
- دیوان صیدی ۳۳۷۹
- دیوان ضمیر حلوائی (یا شعر او) ۳۳۸۰
- دیوان ضمیری اصفهانی ۳۳۸۰
- دیوان ضمیری بلگرامی ۳۳۸۰
- دیوان ضمیری قمی ۳۳۸۰
- دیوان ضیاء اصفهانی ۳۳۸۰
- دیوان ضیاء اصفهانی (یا شعر او) ۳۳۸۰
- دیوان ضیاء اصفهانی ۳۳۸۰
- دیوان ضیاء بلگرامی (یا شعر او) ۳۳۸۰

- ۳۳۸۰ ----- دیوان ضیاء دهکردی (یا شعر او)
- ۳۳۸۱ ----- دیوان ضیاء الدین (یا شعر او)
- ۳۳۸۱ ----- دیوان ضیاء الدین استرآبادی
- ۳۳۸۱ ----- دیوان ضیاء الدین بلخی
- ۳۳۸۱ ----- دیوان ضیاء الدین تبریزی (یا شعر او)
- ۳۳۸۱ ----- دیوان ضیاء الدین خجندی
- ۳۳۸۲ ----- دیوان ضیاء الدین یوسف الیمانی
- ۳۳۸۲ ----- دیوان ضیاء زنوزی (یا شعر او)
- ۳۳۸۲ ----- دیوان ضیاء السلطنه (یا شعر او)
- ۳۳۸۲ ----- دیوان ضیاء شیرازی (یا شعر او)
- ۳۳۸۲ ----- دیوان ضیاء صفوی (یا شعر او)
- ۳۳۸۲ ----- دیوان ضیاء طهرانی (یا شعر او)
- ۳۳۸۲ ----- دیوان ضیاء قزوینی
- ۳۳۸۲ ----- دیوان ضیاء کاشانی (یا شعر او)
- ۳۳۸۲ ----- دیوان ضیاء کاشانی (یا شعر او)
- ۳۳۸۲ ----- دیوان ضیاء کرمانی (یا شعر او)
- ۳۳۸۲ ----- دیوان ضیاء کرمانی
- ۳۳۸۳ ----- دیوان ضیاء نور اللّهی (یا شعر او)
- ۳۳۸۳ ----- دیوان ضیائی اصفهانی (یا شعر او)
- ۳۳۸۳ ----- دیوان ضیائی اردوبادی
- ۳۳۸۳ ----- دیوان ضیائی بخارائی
- ۳۳۸۳ ----- دیوان ضیائی بیرجندی
- ۳۳۸۳ ----- دیوان ضیائی خبوشانی
- ۳۳۸۳ ----- دیوان ضیائی دزفولی
- ۳۳۸۳ ----- دیوان ضیائی دهلوی (یا شعر او)
- ۳۳۸۴ ----- دیوان ضیائی شیرازی (یا شعر او)

- ۳۳۸۴ دیوان ضیائی شیرازی
- ۳۳۸۴ دیوان ضیائی کاشانی (یا شعر او)
- ۳۳۸۴ دیوان ضیائی کمانگر (یا شعر او)
- ۳۳۸۴ دیوان ضیائی مرندی
- ۳۳۸۴ دیوان ضیائی ملتانی (یا شعر او)
- ۳۳۸۴ دیوان ضیائی موشحی جونپوری
- ۳۳۸۴ دیوان ضیائی یزدی (یا شعر او)
- ۳۳۸۴ دیوان ضیغم مازندرانی (یا شعر او)
- ۳۳۸۴ دیوان طائر گلپایگانی (یا شعر او)
- ۳۳۸۵ دیوان طائر شیرازی (یا شعر او)
- ۳۳۸۵ دیوان طائر شیرازی
- ۳۳۸۵ دیوان طائری استرآبادی (یا شعر او)
- ۳۳۸۵ دیوان طائری رازی (یا شعر او)
- ۳۳۸۵ دیوان طائری مشهدی (یا شعر او)
- ۳۳۸۵ دیوان الطائی
- ۳۳۸۶ دیوان طائف گلپایگانی
- ۳۳۸۶ دیوان طالب آملی
- ۳۳۸۶ دیوان طالب اصفهانی
- ۳۳۸۶ دیوان طالب اصفهانی (یا شعر او)
- ۳۳۸۶ دیوان طالب تبریزی (یا شعر او)
- ۳۳۸۶ دیوان طالب جاجرمی
- ۳۳۸۶ دیوان طالب تبریزی (یا شعر او)
- ۳۳۸۶ دیوان طالب الحویزی
- ۳۳۸۶ دیوان طالب گرجی شیرازی (یا شعر او)
- ۳۳۸۶ دیوان طالب گیلانی
- ۳۳۸۶ دیوان طالبی سمرقندی (یا شعر او)

- دیوان طالع دهلوی (یا شعر او) ۳۳۸۷
- دیوان طالع سبزواری (یا شعر او) ۳۳۸۷
- دیوان طالع شیرازی (یا شعر او) ۳۳۸۷
- دیوان طالع گیلانی (یا شعر او) ۳۳۸۷
- دیوان طالعی (یا شعر او) ۳۳۸۷
- دیوان طالعی یزدی (یا شعر او) ۳۳۸۷
- دیوان الطالقانی ۳۳۸۷
- دیوان طاوس (یا شعر او) ۳۳۸۷
- دیوان طاها الکرمی ۳۳۸۸
- دیوان طاها نجف ۳۳۸۸
- دیوان طاهر (یا شعر او) ۳۳۸۸
- دیوان طاهر ابیوردی (یا شعر او) ۳۳۸۸
- دیوان طاهر اردبیلی (یا شعر او) ۳۳۸۸
- دیوان طاهر اصفهانی (یا شعر او) ۳۳۸۸
- دیوان طاهر اصفهانی (یا شعر او) ۳۳۸۸
- دیوان طاهر انجدانی ۳۳۸۸
- دیوان طاهری نائینی ۳۳۸۹
- دیوان طاهری هروی (یا شعر او) ۳۳۸۹
- دیوان الطباطبائی ۳۳۸۹
- دیوان طبخی قزوینی (یا شعر او) ۳۳۸۹
- دیوان طبری ۳۳۸۹
- دیوان طبیعی اشترخانی (یا شعر او) ۳۳۸۹
- دیوان طبیعی اصفهانی (یا شعر او) ۳۳۸۹
- دیوان طبیعی سیستانی (یا شعر او) ۳۳۸۹
- دیوان طبیعی قزوینی (یا شعر او) ۳۳۸۹
- دیوان طبیب اصفهانی ۳۳۸۹

- دیوان طبیب اصفهانی (یا شعر او) ۳۳۹۰
- دیوان طبیب شیرازی (یا شعر او) ۳۳۹۰
- دیوان طبیب گنجه ای (یا شعر او) ۳۳۹۰
- دیوان طبیعی طبسی (یا شعر او) ۳۳۹۰
- دیوان الطّحان ۳۳۹۰
- دیوان الطحان (او شعره) ۳۳۹۰
- دیوان طراز یزدی ۳۳۹۰
- دیوان طراز یزدی (یا شعر او) ۳۳۹۰
- دیوان طرب اصفهانی ۳۳۹۱
- دیوان طرب اصفهانی - خزینه طرب ۳۳۹۱
- دیوان طرب شیرازی (یا شعر او) ۳۳۹۱
- دیوان طرب همدانی (یا شعر او) ۳۳۹۱
- دیوان طرزی افشار ۳۳۹۱
- دیوان طرزی دزفولی (یا شعر او) ۳۳۹۱
- دیوان طرزی شبستری (یا شعر او) ۳۳۹۱
- دیوان طرزی شیرازی (یا شعر او) ۳۳۹۱
- دیوان طرزی طرشتی ۳۳۹۱
- دیوان طغرای مشهدی ۳۳۹۲
- دیوان طغرای مشهدی (یا شعر او) ۳۳۹۲
- دیوان طغزل سلجوقی (یا شعر او) ۳۳۹۲
- دیوان طغزل قاجار (یا شعر او) ۳۳۹۲
- دیوان طفیلی ابدال (یا شعر او) ۳۳۹۲
- دیوان طفیلی بناء (یا شعر او) ۳۳۹۲
- دیوان طفیلی حصار (یا شعر او) ۳۳۹۲
- دیوان طفیلی لاهیجی (یا شعر او) ۳۳۹۲
- دیوان طفیلی هروی (یا شعر او) ۳۳۹۲

- دیوان طلایع ----- ۳۳۹۳
- دیوان طلعت اصفهانی ----- ۳۳۹۳
- دیوان طلعت تبریزی ----- ۳۳۹۳
- دیوان طلعت یزدی ----- ۳۳۹۳
- دیوان طلوعی اراکی ----- ۳۳۹۳
- دیوان طلوعی تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۳۹۳
- دیوان طلوعی گیلانی (یا شعر او) ----- ۳۳۹۳
- دیوان طوبای اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۳۹۳
- دیوان طوبای دزفولی (یا شعر او) ----- ۳۳۹۳
- دیوان طوبای شهرستانی ----- ۳۳۹۳
- دیوان طوبای یزدی نائینی (یا شعر او) ----- ۳۳۹۵
- دیوان طوسی ----- ۳۳۹۵
- دیوان طوسی (یا شعر او) ----- ۳۳۹۵
- دیوان طوطی اهری ----- ۳۳۹۵
- دیوان طوطی ترشیزی ----- ۳۳۹۵
- دیوان طوطی سمرقندی (یا شعر او) ----- ۳۳۹۵
- دیوان طوطی قراباغی (یا شعر او) ----- ۳۳۹۵
- دیوان طوطی قراباغی (یا شعر او) ----- ۳۳۹۵
- دیوان طوطی همدانی ----- ۳۳۹۵
- دیوان طوغری ----- ۳۳۹۵
- دیوان ظالم ----- ۳۳۹۷
- دیوان ظهیر الدین سگری ----- ۳۳۹۸
- دیوان ظهیر شفروه ----- ۳۳۹۸
- دیوان ظهیر شیرازی ----- ۳۳۹۸
- دیوان ظهیر فاریابی ----- ۳۳۹۸
- دیوان ظهیر کرمانی (یا شعر او) ----- ۳۳۹۸

- دیوان ظهیر کرمانی ۳۳۹۸
- دیوان ظهیر لاهیجی (یا شعر او) ۳۳۹۸
- دیوان ظهیر مرعشی ۳۳۹۸
- دیوان ظهیر نسائی (یا شعر او) ۳۳۹۸
- دیوان ظهیری سمرقندی (یا شعر او) ۳۳۹۹
- دیوان عابد اصفهانی ۳۳۹۹
- دیوان عابد بیرمی (یا شعر او) ۳۳۹۹
- دیوان عابد راقم (یا شعر او) ۳۳۹۹
- دیوان عابد سمرقندی ۳۳۹۹
- دیوان عاجز هندی - لخلخه گلاب ۳۴۰۰
- دیوان عادل خراسانی ۳۴۰۰
- دیوان عادل لاری (یا شعر او) ۳۴۰۰
- دیوان عادلشاه دکنی ۳۴۰۰
- دیوان عارف تبریزی (یا شعر او) ۳۴۰۱
- دیوان عارف تبریزی (یا شعر او) ۳۴۰۱
- دیوان عارف تبریزی (یا شعر او) ۳۴۰۱
- دیوان عارفچه نوحه گر ۳۴۰۱
- دیوان عارف دزفولی ۳۴۰۱
- دیوان عارف شوشتری ۳۴۰۱
- دیوان عارف شیرازی (یا شعر او) ۳۴۰۱
- دیوان عارف شیرازی (یا شعر او) ۳۴۰۱
- دیوان عارف شیرازی (یا شعر او) ۳۴۰۱
- دیوان عارف طهرانی (یا شعر او) ۳۴۰۲
- دیوان عارف فرکتی (یا شعر او) ۳۴۰۲
- دیوان عارف قزوینی ۳۴۰۲
- دیوان عارف قحی ۳۴۰۲

- دیوان عارف کاشانی (یا شعر او) ۳۴۰۲
- دیوان عارف کرمانی (یا شعر او) ۳۴۰۲
- دیوان عارف گیلانی (یا شعر او) ۳۴۰۲
- دیوان عارف لاهوری ۳۴۰۳
- دیوان عارف مشهدی (یا شعر او) ۳۴۰۳
- دیوان عارف هرروی (یا شعر او) ۳۴۰۳
- دیوان عارفی ۳۴۰۳
- دیوان عاصمی ۳۴۰۴
- دیوان عالی شیرازی ۳۴۰۵
- دیوان عالی کردستانی (یا شعر او) ۳۴۰۵
- دیوان عالی گلپایگانی ۳۴۰۵
- دیوان عالی مشهدی (یا شعر او) ۳۴۰۵
- دیوان عامر ۳۴۰۵
- دیوان عامر ۳۴۰۵
- دیوان عامر ۳۴۰۵
- دیوان عباس شبر ۳۴۰۶
- دیوان (شاه) عباس ماضی ۳۴۰۶
- دیوان عباس العذارى ۳۴۰۶
- دیوان عباس القرشى ۳۴۰۶
- دیوان عباسقلی خان شاملو (یا شعر او) ۳۴۰۶
- دیوان عباس الکاظمی (او شعره) ۳۴۰۶
- دیوان عباس ناسخ (یا شعر او) ۳۴۰۶
- دیوان عباس همدانی (یا شعر او) ۳۴۰۶
- دیوان عبد الحسين الحویزی ۳۴۰۷
- دیوان عبد الحسين شکر ۳۴۰۷
- دیوان عبد الرحيم نهاوندی ۳۴۰۸

- دیوان عبد الرزاق دنبلی --- ۳۴۰۸
- دیوان عبد العزیز خان --- ۳۴۰۹
- دیوان عبد العزیز حلی --- ۳۴۰۹
- دیوان عبد الکریم خوشنویس --- ۳۴۱۰
- دیوان عبد الکریم آل شمس الدین --- ۳۴۱۰
- دیوان عبد الکریم الطحان --- ۳۴۱۰
- دیوان عبد الکریم سمیرمی --- ۳۴۱۰
- دیوان عبد الله بیانی --- ۳۴۱۱
- دیوان عبد الله قزوینی (یا شعر او) --- ۳۴۱۲
- دیوان عبد الله الکاتب --- ۳۴۱۲
- دیوان عبد الله کاشانی (یا شعر او) --- ۳۴۱۲
- دیوان عبد المهدی الحجّار --- ۳۴۱۳
- دیوان عبد المهدی مطر --- ۳۴۱۳
- دیوان عبد التّبی الخطّی --- ۳۴۱۳
- دیوان عبد الواحد آل مظفر --- ۳۴۱۳
- دیوان عبد الواسع تونی (یا شعر او) --- ۳۴۱۳
- دیوان عبد الواسع جبلی --- ۳۴۱۳
- دیوان عبد الواسع هروی (یا شعر او) --- ۳۴۱۳
- دیوان عبد الوهاب اسفراینی (یا شعر او) --- ۳۴۱۳
- دیوان عبد الوهاب سمرقندی (یا شعر او) --- ۳۴۱۳
- دیوان عبد الوهاب شیرازی (یا شعر او) --- ۳۴۱۴
- دیوان عبد الوهاب قاضی --- ۳۴۱۴
- دیوان عبد الهادی الشیرازی (او شعره) --- ۳۴۱۴
- دیوان عبد الهادی العطار --- ۳۴۱۴
- دیوان عبد الهادی الصنعانی (او شعره) --- ۳۴۱۴
- دیوان العبدی --- ۳۴۱۴

- دیوان العبدی (او شعره) ----- ۳۴۱۴
- دیوان العبدی ----- ۳۴۱۴
- دیوان عبدی اصفهانی ----- ۳۴۱۵
- دیوان عبدی اصفهانی-درر المصائب ----- ۳۴۱۵
- دیوان عبدی رازی (یا شعر او) ----- ۳۴۱۵
- دیوان عبدی شیرازی ----- ۳۴۱۵
- دیوان عتیقی تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۴۱۶
- دیوان عتیقی سمرقندی ----- ۳۴۱۶
- دیوان عتیقی شروانی (یا شعر او) ----- ۳۴۱۶
- دیوان عتیقی شروانی (یا شعر او) ----- ۳۴۱۶
- دیوان عجایب و غرایب ----- ۳۴۱۶
- دیوان عجزی ----- ۳۴۱۶
- دیوان عجزی یزدی ----- ۳۴۱۶
- دیوان عرفان شهرستانی ----- ۳۴۱۷
- دیوان عرفان کالی (یا شعر او) ----- ۳۴۱۷
- دیوان عرفان هندی (یا شعر او) ----- ۳۴۱۷
- دیوان عرفان یزدی ----- ۳۴۱۷
- دیوان عرفی تبریزی ----- ۳۴۱۷
- دیوان عرفی شیرازی ----- ۳۴۱۷
- دیوان عروضی ----- ۳۴۱۷
- دیوان عزّ الدین اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۴۱۸
- دیوان عزّ الدین رازی (یا شعر او) ----- ۳۴۱۸
- دیوان عزّ الدین سلجوقی (یا شعر او) ----- ۳۴۱۸
- دیوان عزّ الدین شیروانی ----- ۳۴۱۸
- دیوان عزّ الدین عاملی ----- ۳۴۱۸
- دیوان عزیز فرید (یا شعر او) ----- ۳۴۱۹

- دیوان عزیز الدین نسفی (یا شعر او) ۳۴۱۹
- دیوان عزیز قزوینی ۳۴۱۹
- دیوان عزیز قزوینی ۳۴۱۹
- دیوان عشرت بروجردی ۳۴۲۰
- دیوان عشرت شیرازی (یا شعر او) ۳۴۲۰
- دیوان عشرت فراهانی بروجردی ۳۴۲۰
- دیوان عشرت کشمیری (یا شعر او) ۳۴۲۰
- دیوان عشرتی اصفهانی (یا شعر او) ۳۴۲۰
- دیوان عشرتی فروشانی ۳۴۲۰
- دیوان عشرتی قلندر (یا شعر او) ۳۴۲۰
- دیوان عشرتی گیلانی (یا شعر او) ۳۴۲۰
- دیوان عشرتی یزدی ۳۴۲۰
- دیوان عشرتی هروی (یا شعر او) ۳۴۲۰
- دیوان عشق اصفهانی ۳۴۲۱
- دیوان عشق هندی ۳۴۲۱
- دیوان عشقی بلغرامی ۳۴۲۱
- دیوان عشقی تبریزی (یا شعر او) ۳۴۲۱
- دیوان عشقی درگزینی (یا شعر او) ۳۴۲۱
- دیوان عشقی شیرازی (یا شعر او) ۳۴۲۱
- دیوان عشقی طهرانی (یا شعر او) ۳۴۲۱
- دیوان عشقی عظیم آبادی ۳۴۲۲
- دیوان عشقی کاشانی (یا شعر او) ۳۴۲۲
- دیوان عشقی لکهنوی (یا شعر او) ۳۴۲۲
- دیوان عشقی هروی (یا شعر او) ۳۴۲۲
- دیوان عشقی همدانی (یا شعر او) ۳۴۲۲
- دیوان عشقی همدانی ۳۴۲۲

- دیوان عصار تبریزی ۳۴۲۲
- دیوان عصار لواسانی ۳۴۲۲
- دیوان عصام دهلوی ۳۴۲۳
- دیوان العصامی الاسفراینی ۳۴۲۳
- دیوان العصامی الاسفراینی: (او شعره) ۳۴۲۳
- دیوان عصامی سمرقندی ۳۴۲۳
- دیوان عصری تبریزی (یا شعر او) ۳۴۲۳
- دیوان العصفوری ۳۴۲۳
- دیوان عطاء (یا شعر او) ۳۴۲۴
- دیوان عطاء امروهوی (یا شعر او) ۳۴۲۴
- دیوان عطاء جونپوری ۳۴۲۴
- دیوان عطارد ۳۴۲۵
- دیوان عطاردی خراسانی ۳۴۲۵
- دیوان عطار نیشابوری ۳۴۲۵
- دیوان عطار یزدی (یا شعر او) ۳۴۲۵
- دیوان عظمت سمرقندی (یا شعر او) ۳۴۲۵
- دیوان عظیم (یا شعر او) ۳۴۲۵
- دیوان عظیمای نیشابوری ۳۴۲۵
- دیوان عظیم بلگرامی (یا شعر او) ۳۴۲۵
- دیوان عظیم خیرآبادی (یا شعر او) ۳۴۲۵
- دیوان عظیم شیروانی ۳۴۲۶
- دیوان عفت شیرازی (یا شعر او) ۳۴۲۶
- دیوان عفتی اسفراینی ۳۴۲۶
- دیوان عقاب شیرازی (یا شعر او) ۳۴۲۶
- دیوان عقدائی ۳۴۲۶
- دیوان عقیه الاسدی (او شعره) ۳۴۲۶

- ۳۴۲۶ ----- دیوان عقیل همدانی
- ۳۴۲۷ ----- دیوان عکاشه (یا شعر او)
- ۳۴۲۷ ----- دیوان العکاشی
- ۳۴۲۸ ----- دیوان العلوی
- ۳۴۲۸ ----- دیوان العلوی-الروضه العلویّه
- ۳۴۲۸ ----- دیوان العلوی الحضرمی
- ۳۴۲۹ ----- دیوان علی بن جعفر خرقانی
- ۳۴۳۰ ----- دیوان علی بن عبد الله الحمدانی
- ۳۴۳۰ ----- دیوان علی بن عثمان الاربلی
- ۳۴۳۰ ----- دیوان علی بن عدنان البحرانی
- ۳۴۳۰ ----- دیوان علی بن علیرضا خوئی
- ۳۴۳۰ ----- دیوان علی بن ماجد الجد حفصی
- ۳۴۳۰ ----- دیوان علی بن المحسن التنوخی
- ۳۴۳۰ ----- دیوان علی بن محمد التنوخی
- ۳۴۳۰ ----- دیوان علی بن محمد البرقی (او شعره)
- ۳۴۳۰ ----- دیوان علی بن محمد البیاضی النباطی
- ۳۴۳۱ ----- دیوان علی بن محمد الحریری (او شعره)
- ۳۴۳۱ ----- دیوان علی بن محمد الصنعانی
- ۳۴۳۱ ----- دیوان علی بن مقرب
- ۳۴۳۲ ----- دیوان علی اصغر حکمت
- ۳۴۳۲ ----- دیوان علی اصغر شمشیرگر
- ۳۴۳۳ ----- دیوان علی ترشیزی (یا شعر او)
- ۳۴۳۳ ----- دیوان علی الجاسم
- ۳۴۳۳ ----- دیوان علی جواهر رقم
- ۳۴۳۳ ----- دیوان علی حسینی (یا شعر او)
- ۳۴۳۳ ----- دیوان علی خان ترکمان (یا شعر او)

- دیوان علی خان گلپایگانی(یا شعر او) ۳۴۳۳
- دیوان علی خان المدنی ۳۴۳۳
- دیوان علی خان المشعشی ۳۴۳۳
- دیوان علی خراس هروی(یا شعر او) ۳۴۳۳
- دیوان علی خراسانی(یا شعر او) ۳۴۳۳
- دیوان علی خراسانی(یا شعر او) ۳۴۳۴
- دیوان علی خلیج(یا شعر او) ۳۴۳۴
- دیوان علی خیر الدین --- ۳۴۳۴
- دیوان علی رضا اصفهانی(یا شعر او) ۳۴۳۵
- دیوان علی رضا بیگ اصفهانی(یا شعر او) ۳۴۳۵
- دیوان علی رضا توپسرکانی(یا شعر او) ۳۴۳۵
- دیوان علی رضا شولستانی(یا شعر او) ۳۴۳۵
- دیوان علی رضا عباسی(یا شعر او) ۳۴۳۵
- دیوان علی رضا کرمانی(یا شعر او) ۳۴۳۵
- دیوان علی رضوی زاده ۳۴۳۵
- دیوان علی الزینی ۳۴۳۵
- دیوان علی سبزواری(یا شعر او) ۳۴۳۵
- دیوان علی سهرندی ۳۴۳۵
- دیوان علی سیاهپوش ۳۴۳۵
- دیوان علی شاه عبد العظیمی(یا شعر او) ۳۴۳۶
- دیوان علی شوشتری(یا شعر او) ۳۴۳۶
- دیوان علی شهریار قمی(یا شعر او) ۳۴۳۶
- دیوان علی شیخ العراقین ۳۴۳۶
- دیوان علی شیر --- ۳۴۳۶
- دیوان علی العلیاری ۳۴۳۷
- دیوان علی عظیم سهرندی(یا شعر او) ۳۴۳۷

- دیوان علی قاینی (یا شعر او) ۳۴۳۷
- دیوان علی القطیفی ۳۴۳۷
- دیوان علی قلی خان (یا شعر او) ۳۴۳۷
- دیوان علی قلی خان (یا شعر او) ۳۴۳۷
- دیوان علی قتی (یا شعر او) ۳۴۳۷
- دیوان علی کاشی (یا شعر او) ۳۴۳۷
- دیوان علی کمونه (یا شعر او) ۳۴۳۷
- دیوان علی لغری (یا شعر او) ۳۴۳۷
- دیوان علیم بخاری (یا شعر او) ۳۴۳۸
- دیوان علی متکلم رازی ۳۴۳۸
- دیوان علی محمد احتشام اولیائی ۳۴۳۸
- دیوان علی محمد اویسی ۳۴۳۸
- دیوان علی مهابادی (یا شعر او) ۳۴۳۸
- دیوان علی نجف آبادی (یا شعر او) ۳۴۳۸
- دیوان علی نقاش (یا شعر او) ۳۴۳۸
- دیوان علی نقی الاحسائی ۳۴۳۸
- دیوان علی نقی ایجاد (یا شعر او) ۳۴۳۸
- دیوان علی نقی کمره ای ۳۴۳۸
- دیوان علی نقی گنابادی ۳۴۳۹
- دیوان علی نقی اللکهنوی ۳۴۳۹
- دیوان علی هاشمی (یا شعر او) ۳۴۳۹
- دیوان (میر) علی هروی ۳۴۳۹
- دیوان (میر) علی هروی (یا شعر او) ۳۴۳۹
- دیوان (میر سید) علی همدانی (یا شعر او) ۳۴۳۹
- دیوان علی یاریگ (یا شعر او) ۳۴۳۹
- دیوان علی یزدی ۳۴۳۹

- دیوان عماد بخاری (یا شعر او) ۳۴۳۹
- دیوان عماد تربتی ۳۴۳۹
- دیوان عماد الدین غزنوی ۳۴۳۹
- دیوان عماد شیرازی (یا شعر او) ۳۴۴۰
- دیوان عماد زوزنی (یا شعر او) ۳۴۴۰
- دیوان عماد فقیه ۳۴۴۰
- دیوان عماد قزوینی ۳۴۴۰
- دیوان عماد کاتب ۳۴۴۰
- دیوان عماد لاری ۳۴۴۰
- دیوان عماد لر ۳۴۴۰
- دیوان عماد لشکر ۳۴۴۰
- دیوان عمادی شهریار ۳۴۴۱
- دیوان عماد یزدی ۳۴۴۱
- دیوان عمارة مروزی ۳۴۴۱
- دیوان عماره الیمانی ۳۴۴۱
- دیوان عمان سامانی - گنجینه اسرار ۳۴۴۱
- دیوان عماد سمرقندی (یا شعر او) ۳۴۴۱
- دیوان عمده تبریزی (یا شعر او) ۳۴۴۱
- دیوان عمیق بخاری ۳۴۴۱
- دیوان عموی اصفهانی ۳۴۴۱
- دیوان عمید حسینی ۳۴۴۱
- دیوان عنایت کتابدار (یا شعر او) ۳۴۴۳
- دیوان عنایت لاهیجی (یا شعر او) ۳۴۴۳
- دیوان عنایت الله دیلمی (یا شعر او) ۳۴۴۳
- دیوان عنایت الله دیلمی (یا شعر او) ۳۴۴۳
- دیوان عنایت لاهوری (یا شعر او) ۳۴۴۳

- دیوان عنایتی کرمانی (یا شعر او) ----- ۳۴۴۳
- دیوان عنبر شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۴۴۳
- دیوان عندلیب تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۴۴۳
- دیوان عندلیب دارابگردی (یا شعر او) ----- ۳۴۴۳
- دیوان عندلیب کاشانی (یا شعر او) ----- ۳۴۴۳
- دیوان عندلیب کاشانی ----- ۳۴۴۳
- دیوان عندلیب کاشانی ----- ۳۴۴۴
- دیوان عنصری بلخی ----- ۳۴۴۴
- دیوان عنقای اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۴۴۴
- دیوان عنقای شیرازی ----- ۳۴۴۴
- دیوان عنقای طالقانی ----- ۳۴۴۴
- دیوان عنقای طالقانی (یا شعر او) ----- ۳۴۴۴
- دیوان عنقای طهرانی ----- ۳۴۴۴
- دیوان عنقای قاجار (یا شعر او) ----- ۳۴۴۵
- دیوان عنوان تبریزی ----- ۳۴۴۵
- دیوان العواد البغدادی ----- ۳۴۴۵
- دیوان عوام کردستانی (یا شعر او) ----- ۳۴۴۵
- دیوان عوض خان لاری (یا شعر او) ----- ۳۴۴۵
- دیوان عوض غازی (یا شعر او) ----- ۳۴۴۵
- دیوان عوف بن محلم ----- ۳۴۴۵
- دیوان عوفی ----- ۳۴۴۵
- دیوان العونی ----- ۳۴۴۵
- دیوان العویس ----- ۳۴۴۵
- دیوان عهدی باکوئی (یا شعر او) ----- ۳۴۴۶
- دیوان عهدی بغدادی ----- ۳۴۴۶
- دیوان عهدی تبریزی ----- ۳۴۴۶

- دیوان عهدی خراسانی ۳۴۴۶
- دیوان عهدی ساوجی (یا شعر او) ۳۴۴۶
- دیوان عهدی قزوینی ۳۴۴۶
- دیوان عهدی کوکب آبادی (یا شعر او) ۳۴۴۶
- دیوان عیاضی سرخسی ۳۴۴۶
- دیوان عیانی جهرمی (یا شعر او) ۳۴۴۷
- دیوان عیانی دهدار ۳۴۴۷
- دیوان عیانی شیرازی (یا شعر او) ۳۴۴۷
- دیوان عیانی هروی ۳۴۴۷
- دیوان عیدی بیگ خلیفه (یا شعر او) ۳۴۴۷
- دیوان عیسی اصفهانی ۳۴۴۷
- دیوان عیسی الاعرجی ۳۴۴۷
- دیوان عیسی بیگ تبریزی (یا شعر او) ۳۴۴۷
- دیوان عیسی ساوجی ۳۴۴۷
- دیوان عیسی شیرازی (یا شعر او) ۳۴۴۷
- دیوان عیسی یزدی (یا شعر او) ۳۴۴۸
- دیوان عیسی الیمانی ۳۴۴۸
- دیوان عیسی اردبیلی (یا شعر او) ۳۴۴۸
- دیوان عیسی اصفهانی (یا شعر او) ۳۴۴۸
- دیوان عیسی حصاری (یا شعر او) ۳۴۴۸
- دیوان عیسی شیرازی (یا شعر او) ۳۴۴۸
- دیوان عیسی شیرازی (یا شعر او) ۳۴۴۸
- دیوان عیسی لکهنوی (یا شعر او) ۳۴۴۸
- دیوان عیسی هروی ۳۴۴۹
- دیوان العینائی ۳۴۴۹
- دیوان العینائی ۳۴۴۹

- دیوان عین الزمان ----- ۳۴۴۹
- دیوان عینی علی گلپایگانی (یا شعره) ----- ۳۴۴۹
- دیوان عین القضاة رازی (یا شعر او) ----- ۳۴۴۹
- دیوان عین القضاة همدانی ----- ۳۴۴۹
- دیوان عینی ----- ۳۴۴۹
- دیوان عینی فراهانی (یا شعر او) ----- ۳۴۴۹
- دیوان عیوقی ----- ۳۴۴۹
- دیوان غارت زند ----- ۳۴۵۰
- دیوان غازی قلندر سمنانی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۰
- دیوان غازی کرای خان ----- ۳۴۵۰
- دیوان غازی مازندرانی ----- ۳۴۵۰
- دیوان غافل ----- ۳۴۵۰
- دیوان غافل سیستانی ----- ۳۴۵۰
- دیوان غافل طالقانی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۰
- دیوان غافل مازندرانی ----- ۳۴۵۱
- دیوان غافل مازندرانی ----- ۳۴۵۱
- دیوان غافل مازندرانی ----- ۳۴۵۱
- دیوان غالب آذربایجانی ----- ۳۴۵۱
- دیوان غالب خوزستانی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۱
- دیوان غالب دهلوی ----- ۳۴۵۱
- دیوان غالب طهرانی ----- ۳۴۵۱
- دیوان الغری ----- ۳۴۵۲
- دیوان غریب دنبلی ----- ۳۴۵۲
- دیوان غریب عظیم آبادی ----- ۳۴۵۲
- دیوان الغسانی ----- ۳۴۵۳
- دیوان الغسانی ----- ۳۴۵۳

- دیوان غضائری رازی ----- ۳۴۵۳
- دیوان غضنفر کله جاری (یا شعر او) ----- ۳۴۵۳
- دیوان غفوری رازی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۳
- دیوان غلام حسین ----- ۳۴۵۳
- دیوان غلام رضای ذاکر ----- ۳۴۵۳
- دیوان غلام غوث صمدانی ----- ۳۴۵۳
- دیوان غلام مصطفی بلگرامی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۳
- دیوان غلام نبی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۳
- دیوان غلامی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۴
- دیوان غماز (یا شعر او) ----- ۳۴۵۴
- دیوان غمام همدانی ----- ۳۴۵۴
- دیوان غمدل دیلمقانی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۴
- دیوان غمگین ----- ۳۴۵۴
- دیوان غمناک ----- ۳۴۵۴
- دیوان غنائی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۴
- دیوان غنی اصفهانی ----- ۳۴۵۴
- دیوان غنی تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۴
- دیوان غنی تفرشی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۵
- دیوان غنی زاده سلماسی-آثار منظوم محمود ----- ۳۴۵۵
- دیوان غنی کشمیری ----- ۳۴۵۵
- دیوان غنی لاهیجی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۵
- دیوان غنیمت پنجابی ----- ۳۴۵۵
- دیوان غنی یزدی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۵
- دیوان غواصی یزدی ----- ۳۴۵۵
- دیوان غوث اعظم ----- ۳۴۵۵
- دیوان غیاث الدین محمد کججی ----- ۳۴۵۶

- دیوان غیاث الدین محمد نیشاپوری ----- ۳۴۵۶
- دیوان غیبوری (یا شعر او) ----- ۳۴۵۷
- دیوان غیبور کرمانی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۷
- دیوان فاتح قزوینی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۷
- دیوان فاتح گلپایگانی ----- ۳۴۵۷
- دیوان فاتح گیلانی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۷
- دیوان فاتحی اصفهانی ----- ۳۴۵۷
- دیوان فاخر بهبهانی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۷
- دیوان فاخر تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۷
- دیوان فادشاه (او شعره) ----- ۳۴۵۷
- دیوان فارسائی ----- ۳۴۵۷
- دیوان فارس بروجردی ----- ۳۴۵۸
- دیوان فارس بن عدنان (او شعره) ----- ۳۴۵۸
- دیوان فارسی ----- ۳۴۵۸
- دیوان فارغ قمی ----- ۳۴۵۹
- دیوان فارغی استرآبادی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۹
- دیوان فارغی تبریزی ----- ۳۴۵۹
- دیوان فارغی هندی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۹
- دیوان فارغی شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۹
- دیوان فارغی هروی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۹
- دیوان فارغی هروی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۹
- دیوان فاروقی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۹
- دیوان فاضل خوزانی ----- ۳۴۵۹
- دیوان فاضل طبسی (یا شعر او) ----- ۳۴۵۹
- دیوان فاضل عراقی -مشکاه الرزیه ----- ۳۴۶۰
- دیوان فاضل کاشانی ----- ۳۴۶۰

- دیوان فاضل گروسی --- ۳۴۶۰
- دیوان فانی اصفهانی ۳۴۶۱
- دیوان فانی اهری (یا شعر او) ۳۴۶۱
- دیوان فانی تبریزی ۳۴۶۱
- دیوان فانی تبریزی (یا شعر او) ۳۴۶۱
- دیوان فانی تبریزی ۳۴۶۱
- دیوان فانی خوافی --- ۳۴۶۱
- دیوان فیض (یا شعر او) ۳۴۶۲
- دیوان فیض ابهری (یا شعر او) ۳۴۶۲
- دیوان فیض اردبیلی (یا شعر او) ۳۴۶۲
- دیوان فیض اصفهانی (یا شعر او) ۳۴۶۲
- دیوان فیض خوانساری (یا شعر او) ۳۴۶۲
- دیوان فیض مازندرانی (یا شعر او) ۳۴۶۲
- دیوان فیض نائینی ۳۴۶۲
- دیوان فیض نهاوندی (یا شعر او) ۳۴۶۲
- دیوان فایق اردبیلی (یا شعر او) ۳۴۶۲
- دیوان فایق اصفهانی (یا شعر او) ۳۴۶۲
- دیوان فایق لکهنوی ۳۴۶۲
- دیوان فایقی تبریزی (یا شعر او) ۳۴۶۳
- دیوان فتح مراغی --- ۳۴۶۳
- دیوان فتحی اندجانی ۳۴۶۴
- دیوان فتحی تبریزی (یا شعر او) ۳۴۶۴
- دیوان فتحی ترمذی (یا شعر او) ۳۴۶۴
- دیوان فتحی (یا شعر او) ۳۴۶۴
- دیوان فتحی شیروانی (یا شعر او) ۳۴۶۴
- دیوان فتحی قزوینی (یا شعر او) ۳۴۶۴

- دیوان فتحی کور (یا شعر او) ----- ۳۴۶۴
- دیوان فتوت (یا شعر او) ----- ۳۴۶۴
- دیوان فتوحی (یا شعر او) ----- ۳۴۶۴
- دیوان فتوحی زواره ای ----- ۳۴۶۴
- دیوان فتوحی مروزی (یا شعر او) ----- ۳۴۶۵
- دیوان فتوی عاملی (یا شعر او) ----- ۳۴۶۵
- دیوان فتی الجبل ----- ۳۴۶۵
- دیوان الفحام ----- ۳۴۶۵
- دیوان فخار (او شعره) ----- ۳۴۶۵
- دیوان فخر (یا شعر او) ----- ۳۴۶۵
- دیوان فخر بناکتی (یا شعر او) ----- ۳۴۶۵
- دیوان فخر خلخالی (یا شعر او) ----- ۳۴۶۵
- دیوان فخر الدوله گیلانی ----- ۳۴۶۵
- دیوان فخر الدین (یا شعر او) ----- ۳۴۶۶
- دیوان فخر الدین بروجردی ----- ۳۴۶۶
- دیوان فخر الدین ----- ۳۴۶۶
- دیوان فخری قاجار-جواهر منظوم ----- ۳۴۶۷
- دیوان فخری گرگانی ----- ۳۴۶۷
- دیوان فخری هروی-بوستان خیال-تحفه ----- ۳۴۶۷
- دیوان فدای اردستانی ----- ۳۴۶۷
- دیوان فدایی اردکانی (یا شعر او) ----- ۳۴۶۷
- دیوان فدایی استرآبادی (یا شعر او) ----- ۳۴۶۷
- دیوان فدایی اصفهانی ----- ۳۴۶۷
- دیوان فراتی تبریزی ----- ۳۴۶۸
- دیوان فراقی جوینی (یا شعر او) ----- ۳۴۶۸
- دیوان فراقی سمرقندی (یا شعر او) ----- ۳۴۶۸

- دیوان فراقی طالقانی (یا شعر او) ۳۴۶۸
- دیوان فراهی ۳۴۶۸
- دیوان فرج آل عمران ۳۴۶۸
- دیوان فرج البحرانی ۳۴۶۸
- دیوان فرج الله ۳۴۶۸
- دیوان فرح لاهوری ۳۴۶۸
- دیوان فرخ تبریزی (یا شعر او) ۳۴۶۸
- دیوان فرخاری (یا شعر او) ۳۴۶۹
- دیوان فرخ حسین لاهوری ۳۴۶۹
- دیوان فرخ زاد ۳۴۶۹
- دیوان فرخ زند (یا شعر او) ۳۴۶۹
- دیوان فرخ قاجار (یا شعر او) ۳۴۶۹
- دیوان فرخنده ساوجی ۳۴۶۹
- دیوان فرخی استانبولی ۳۴۶۹
- دیوان فرخی سیستانی ۳۴۶۹
- دیوان فرخی شیروانی ۳۴۶۹
- دیوان فرخی یزدی ۳۴۷۰
- دیوان فرد بلگرامی (یا شعر او) ۳۴۷۰
- دیوان فردوسی شیرازی (یا شعر او) ۳۴۷۰
- دیوان فردوسی طوسی ۳۴۷۰
- دیوان فرقی هروی (یا شعر او) ۳۴۷۱
- دیوان فروتن کرمانی (یا شعر او) ۳۴۷۱
- دیوان فروغ اصفهانی (یا شعر او) ۳۴۷۱
- دیوان فروغ اصفهانی ۳۴۷۱
- دیوان فروغ اصفهانی (یا شعر او) ۳۴۷۱
- دیوان فروغ اصفهانی (یا شعر او) ۳۴۷۱

- دیوان فروغ بیرجندی (یا شعر او) ۳۴۷۱
- دیوان فروغ تبریزی (یا شعر او) ۳۴۷۱
- دیوان فروغ کاشانی (یا شعر او) ۳۴۷۱
- دیوان فروغ فرخزاد ۳۴۷۱
- دیوان فروغی لنجانی ۳۴۷۲
- دیوان فروغی نیشابوری (یا شعر او) ۳۴۷۲
- دیوان فرهاد اشتری ۳۴۷۲
- دیوان فرهاد میرزا (یا شعر او) ۳۴۷۲
- دیوان فرهادی ماوراء التّهری ۳۴۷۲
- دیوان فرهنگ اصفهانی ۳۴۷۲
- دیوان فرید فارسی (یا شعر او) ۳۴۷۳
- دیوان فریدون شیرازی (یا شعر او) ۳۴۷۳
- دیوان فریدون ترک ۳۴۷۳
- دیوان فصیحی خراسانی ۳۴۷۴
- دیوان فصیحی یزدی (یا شعر او) ۳۴۷۴
- دیوان فضائی همدانی (یا شعر او) ۳۴۷۴
- دیوان فضل بن عباس (یا شعر او) ۳۴۷۴
- دیوان فضل بن عباس (او شعره) ۳۴۷۴
- دیوان فضل بن عتبه (او شعره) ۳۴۷۴
- دیوان فضل خلخالی (یا شعر او) ۳۴۷۴
- دیوان فضلعلی تبریزی ۳۴۷۴
- دیوان فضولی بغدادی ۳۴۷۵
- دیوان فطرت بروجردی (یا شعر او) ۳۴۷۵
- دیوان فطرت مشهدی ۳۴۷۵
- دیوان فطرت نوایی (یا شعر او) ۳۴۷۵
- دیوان فطری کشمیری ۳۴۷۵

- دیوان فغانی شاه جهان آبادی (یا شعر او) ----- ۳۴۷۵
- دیوان فغانی شیرازی ----- ۳۴۷۵
- دیوان فغانی کابلی (یا شعر او) ----- ۳۴۷۵
- دیوان فغانی کرمانی ----- ۳۴۷۵
- دیوان فغانی کشمیری (یا شعر او) ----- ۳۴۷۵
- دیوان فغانی میرم ----- ۳۴۷۶
- دیوان فقیر دهلوی ----- ۳۴۷۷
- دیوان فقیر لاهوری (یا شعر او) ----- ۳۴۷۷
- دیوان فقیری ----- ۳۴۷۷
- دیوان فقیری همدانی (یا شعر او) ----- ۳۴۷۷
- دیوان فقیه (یا شعر او) ----- ۳۴۷۷
- دیوان فقیه اصفهانی ----- ۳۴۷۷
- دیوان فقیهی مروزی (یا شعر او) ----- ۳۴۷۷
- دیوان فکرت ----- ۳۴۷۷
- دیوان فکرت ----- ۳۴۷۷
- دیوان فکرت لاریجانی ----- ۳۴۷۷
- دیوان فکری اردوبادی (یا شعر او) ----- ۳۴۷۸
- دیوان فکری استرآبادی (یا شعر او) ----- ۳۴۷۸
- دیوان فکری اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۴۷۸
- دیوان فکری طالقانی (یا شعر او) ----- ۳۴۷۸
- دیوان فکری کربلاتی (یا شعر او) ----- ۳۴۷۸
- دیوان فکری مشهدی ----- ۳۴۷۸
- دیوان فکری نوربخشی ----- ۳۴۷۸
- دیوان فگار شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۴۷۸
- دیوان فگاری سبزواری ----- ۳۴۷۹
- دیوان فگاری (یا شعر او) ----- ۳۴۷۹

- دیوان فگاری سمرقندی (یا شعر او) ۳۴۷۹
- دیوان فلسفی (یا شعر او) ۳۴۷۹
- دیوان فلک کاکوروی (یا شعر او) ۳۴۷۹
- دیوان فلک یزدی (یا شعر او) ۳۴۷۹
- دیوان فلکی شیروانی ۳۴۷۹
- دیوان فنای اصفهانی ۳۴۷۹
- دیوان فنای زرگر (یا شعر او) ۳۴۷۹
- دیوان فنای زنوزی ۳۴۷۹
- دیوان فنای کشمیری (یا شعر او) ۳۴۸۰
- دیوان فنای هندی (یا شعر او) ۳۴۸۰
- دیوان فنای لنجانی (یا شعر او) ۳۴۸۰
- دیوان فنای هندی (یا شعر او) ۳۴۸۰
- دیوان فنای استرآبادی (یا شعر او) ۳۴۸۰
- دیوان فنای اسود (یا شعر او) ۳۴۸۰
- دیوان فنای اصفهانی (یا شعر او) ۳۴۸۰
- دیوان فنای اصفهانی (یا شعر او) ۳۴۸۰
- دیوان فنای اصفهان (یا شعر او) ۳۴۸۱
- دیوان فنای خلخال (یا شعر او) ۳۴۸۱
- دیوان فنای سبزواری (یا شعر او) ۳۴۸۱
- دیوان فنای شاه بیگی (یا شعر او) ۳۴۸۱
- دیوان فنای کاشانی ۳۴۸۱
- دیوان فنای کشمیری (یا شعر او) ۳۴۸۱
- دیوان فنای گازرگاهی (یا شعر او) ۳۴۸۱
- دیوان فنای مشهدی ۳۴۸۱
- دیوان فنای یزدی (یا شعر او) ۳۴۸۱
- دیوان فنجگردی ۳۴۸۱

- دیوان فندرسکی ۳۴۸۲
- دیوان فؤاد کرمانی ۳۴۸۲
- دیوان الفواز ۳۴۸۲
- دیوان فوجی نیشابوری ۳۴۸۲
- دیوان فوزی ۳۴۸۲
- دیوان فوقی یزدی ۳۴۸۲
- دیوان فتونی اصفهانی ۳۴۸۲
- دیوان فهمی رازی ۳۴۸۳
- دیوان فهمی صفوی (یا شعر او) ۳۴۸۳
- دیوان فهمی قزوینی (یا شعر او) ۳۴۸۳
- دیوان فهمی کاشانی (یا شعر او) ۳۴۸۳
- دیوان فهمی کرمانی (یا شعر او) ۳۴۸۳
- دیوان فهمی هرمزی (یا شعر او) ۳۴۸۳
- دیوان فهمی یزدی (یا شعر او) ۳۴۸۳
- دیوان فیاض لاهیجی ۳۴۸۳
- دیوان فیروز شاه بهمنی (یا شعر او) ۳۴۸۳
- دیوان فیروز مشرقی (یا شعر او) ۳۴۸۳
- دیوان فیروز کوهی ۳۴۸۳
- دیوان فیض شاه جهان آبادی ۳۴۸۴
- دیوان فیض علی مشهدی ۳۴۸۴
- دیوان فیض علی شاه طبسی ۳۴۸۴
- دیوان فیض کاشانی ۳۴۸۴
- دیوان فیض الله بغدادی ۳۴۸۴
- دیوان فیض الله شوشتری (یا شعر او) ۳۴۸۴
- دیوان فیض لرستانی (یا شعر او) ۳۴۸۴
- دیوان فیضی ۳۴۸۵

- دیوان فیضی اصفهانی - ۳۴۸۵
- دیوان فیضی تبریزی - ۳۴۸۵
- دیوان فیضی تربتی - ۳۴۸۵
- دیوان فیضی دکنی - ۳۴۸۵
- دیوان فیضی شیروانی (یا شعر او) - ۳۴۸۵
- دیوان فیضی یزدی (یا شعر او) - ۳۴۸۵
- دیوان قائنی شیرازی - ۳۴۸۵
- دیوان قائلی سبزواری (یا شعر او) - ۳۴۸۵
- دیوان قائم مقام فراهانی - ۳۴۸۶
- دیوان قائمی قمی - ۳۴۸۶
- دیوان قابل ابروانی - ۳۴۸۶
- دیوان قابل بلگرامی (یا شعر او) - ۳۴۸۶
- دیوان قابل شیرازی - ۳۴۸۶
- دیوان قابل کشمیری (یا شعر او) - ۳۴۸۶
- دیوان قابلی (یا شعر او) - ۳۴۸۷
- دیوان قابوس - ۳۴۸۷
- دیوان قادر تونی - ۳۴۸۷
- دیوان قادر مشهدی - ۳۴۸۷
- دیوان قادری - اکسیر اعظم - ۳۴۸۷
- دیوان قاری - ۳۴۸۷
- دیوان قاری تبتی (یا شعر او) - ۳۴۸۷
- دیوان قاری خراسانی - ۳۴۸۷
- دیوان قاری یزدی - ۳۴۸۷
- دیوان قاسم طوسی - دیوان ارسلان طوس - ۳۴۸۸
- دیوان قاسم عاصم - ۳۴۸۸
- دیوان قاسم عبد العظیمی (یا شعر او) - ۳۴۸۸

- دیوان قاسم غمزه (یا شعر او) ۳۴۸۸
- دیوان قاسم قصه خون (یا شعر او) ۳۴۸۸
- دیوان قاسم قتمی (یا شعر او) ۳۴۸۸
- دیوان قاسم کاشانی (یا شعر او) ۳۴۸۸
- دیوان قاسم گوالیاری (یا شعر او) ۳۴۸۸
- دیوان قاسم محیی الدّین ۳۴۸۸
- دیوان قاسم مرموز (یا شعر او) ۳۴۸۹
- دیوان قاسم ولدی (یا شعر او) ۳۴۸۹
- دیوان قاسم هروی (یا شعر او) ۳۴۸۹
- دیوان قاسم اردستانی ۳۴۸۹
- دیوان قاسمی اصفهانی (یا شعر او) ۳۴۸۹
- دیوان قاسمی تونی (یا شعر او) ۳۴۸۹
- دیوان قاسمی خوفی (یا شعر او) ۳۴۸۹
- دیوان قاسمی صیرفی (یا شعر او) ۳۴۸۹
- دیوان قاسمی کازرونی ۳۴۸۹
- دیوان قاسمی کاشی (یا شعر او) ۳۴۹۰
- دیوان قاسمی کرمانی ۳۴۹۰
- دیوان قاضی شوشتری (یا شعر او) ۳۴۹۱
- دیوان قاضی صفی الدّین (یا شعر او) ۳۴۹۱
- دیوان قاضی عبد الخالق کرهرودی (یا شعر او) ۳۴۹۱
- دیوان قاضی عثمان ۳۴۹۱
- دیوان قاضی عطاء الله رازی ۳۴۹۱
- دیوان القاضی محمد ۳۴۹۱
- دیوان قاضی محمد ورامین (یا شعر او) ۳۴۹۱
- دیوان قاضی محمود (یا شعر او) ۳۴۹۱
- دیوان قاضی مسافر (یا شعر او) ۳۴۹۱

- دیوان قاضی مسعود (یا شعر او) ----- ۳۴۹۱
- دیوان قاضی میرک (یا شعر او) ----- ۳۴۹۱
- دیوان قاضی نعمت گنابادی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۲
- دیوان قاضی نور الله (یا شعر او) ----- ۳۴۹۲
- دیوان قاضی نوری اصفهانی ----- ۳۴۹۲
- دیوان قاضی نهاوندی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۲
- دیوان قاضی هجیم طبرستانی ----- ۳۴۹۲
- دیوان قاضی یحیی لاهیجانی ----- ۳۴۹۲
- دیوان قاطعی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۲
- دیوان قامتی گیلانی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۳
- دیوان قانع اصفهانی - سوانح قانع ----- ۳۴۹۳
- دیوان قانع گلپایگانی ----- ۳۴۹۳
- دیوان قانع شوشتری ----- ۳۴۹۳
- دیوان قانع شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۳
- دیوان قانع کاشانی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۳
- دیوان قانع لکهنوی ----- ۳۴۹۳
- دیوان قانعی بخارایی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۳
- دیوان قانعی طوسی ----- ۳۴۹۳
- دیوان قانعی قزوینی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۳
- دیوان قانعی کاشانی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۴
- دیوان قانعی مشهدی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۴
- دیوان قبائیان ----- ۳۴۹۴
- دیوان قبلی ----- ۳۴۹۴
- دیوان قبول کشمیری (یا شعر او) ----- ۳۴۹۴
- دیوان قبولی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۴
- دیوان قبولی ترشیزی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۴

- ۳۴۹۵ دیوان قبولی رستم‌داری (یا شعر او)
- ۳۴۹۵ دیوان قبولی قندزی
- ۳۴۹۵ دیوان قبولی هروی
- ۳۴۹۵ دیوان قبولی یزدی (یا شعر او)
- ۳۴۹۵ دیوان قپلان بدخشان
- ۳۴۹۵ دیوان قتالی مشهدی (یا شعر او)
- ۳۴۹۵ دیوان قتلی بخارائی
- ۳۴۹۵ دیوان قتیل لاهوری
- ۳۴۹۵ دیوان قتیل گلپایگانی
- ۳۴۹۵ دیوان قدرت دهلوی
- ۳۴۹۶ دیوان قدرت قمی
- ۳۴۹۶ دیوان قدرت گوپاموی
- ۳۴۹۶ دیوان قدرتی اصفهانی (یا شعر او)
- ۳۴۹۶ دیوان قدری شیرازی (یا شعر او)
- ۳۴۹۶ دیوان قدسی اصفهانی
- ۳۴۹۶ دیوان قدسی باکوئی
- ۳۴۹۶ دیوان قدسی تفرشی
- ۳۴۹۷ دیوان قدسی خراشادی (یا شعر او)
- ۳۴۹۷ دیوان قدسی دشتی (یا شعر او)
- ۳۴۹۷ دیوان قدسی قهفرخی (یا شعر او)
- ۳۴۹۷ دیوان قدسی کربلایی (یا شعر او)
- ۳۴۹۷ دیوان قدسی گنجوی
- ۳۴۹۷ دیوان قدسی مشهدی
- ۳۴۹۷ دیوان قدسی مشهدی
- ۳۴۹۷ دیوان قدسی هروی (یا شعر او)
- ۳۴۹۷ دیوان قدسی یزدی

- دیوان قدیمی نقاش (یا شعر او) ----- ۳۴۹۷
- دیوان قدیمی طبال (یا شعر او) ----- ۳۴۹۸
- دیوان قرابولاغی ----- ۳۴۹۸
- دیوان قراری گیلانی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۸
- دیوان قراضه شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۸
- دیوان قراضی قزوینی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۸
- دیوان قرانی مشهدی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۸
- دیوان قربی ----- ۳۴۹۸
- دیوان قربی دماوندی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۸
- دیوان قربی شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۸
- دیوان قربی لاهیجانی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۹
- دیوان قرداش تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۹
- دیوان قرشی دیار جندی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۹
- دیوان قریب گرگانی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۹
- دیوان قسمت قتمی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۹
- دیوان قسمت مشهدی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۹
- دیوان قسمتی استرآبادی ----- ۳۴۹۹
- دیوان قسمی افشار (یا شعر او) ----- ۳۴۹۹
- دیوان قصاب اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۴۹۹
- دیوان قصاب کاشانی ----- ۳۴۹۹
- دیوان قصاب مازندرانی ----- ۳۵۰۰
- دیوان قصاب یزدی (یا شعر او) ----- ۳۵۰۰
- دیوان قضائی یزدی ----- ۳۵۰۰
- دیوان قطب الدین احمد ----- ۳۵۰۰
- دیوان قطب الدین حیدر ----- ۳۵۰۰
- دیوان قطب الدین عتیقی (یا شعر او) ----- ۳۵۰۰

- دیوان قطب الدین کاکي ۳۵۰۰
- دیوان قطب الدین محمد(یا شعر او) ۳۵۰۰
- دیوان قطب ذهبي ۳۵۰۱
- دیوان قطب شیرازی ۳۵۰۱
- دیوان قطب محیی ۳۵۰۱
- دیوان قطبی اصفهانی ۳۵۰۱
- دیوان قطبی تونی(یا شعر او) ۳۵۰۱
- دیوان قطبی گنابادی ۳۵۰۱
- دیوان قطبی(یا شعر او) ۳۵۰۱
- دیوان قطران تبریزی ۳۵۰۱
- دیوان قطره اصفهانی ۳۵۰۱
- دیوان قطره طهرانی ۳۵۰۱
- دیوان القطیفی ۳۵۰۲
- دیوان القفطان ۳۵۰۲
- دیوان قلاشی(یا شعر او) ۳۵۰۲
- دیوان قلزم اصفهان ۳۵۰۲
- دیوان قلزم سامانی(یا شعر او) ۳۵۰۲
- دیوان قلزم یزدی(یا شعر او) ۳۵۰۲
- دیوان قل محمد شبرغانی(یا شعر او) ۳۵۰۲
- دیوان قلندر(یا شعر او) ۳۵۰۲
- دیوان قلندر خراسانی(یا شعر او) ۳۵۰۳
- دیوان قلندر سمرقندی(یا شعر او) ۳۵۰۳
- دیوان قلندر کرمانی(یا شعر او) ۳۵۰۳
- دیوان قلی بخاری(یا شعر او) ۳۵۰۳
- دیوان قلیج ارسلان(یا شعر او) ۳۵۰۳
- دیوان قلیج بیگ بغدادی(یا شعر او) ۳۵۰۳

- دیوان قمر الدین (یا شعر او) ۳۵۰۳
- دیوان قمر السلطنه (یا شعر او) ۳۵۰۳
- دیوان قمر کاکوری (یا شعر او) ۳۵۰۳
- دیوان قمری اصفهانی ۳۵۰۳
- دیوان قمری ۳۵۰۴
- دیوان قمری آملی ۳۵۰۴
- دیوان قمری خراسانی (یا شعر او) ۳۵۰۴
- دیوان قمری دربندی ۳۵۰۴
- دیوان قمری مازندرانی (یا شعر او) ۳۵۰۴
- دیوان قمری افشار (یا شعر او) ۳۵۰۴
- دیوان قنبری رازی (یا شعر او) ۳۵۰۴
- دیوان قنبری نیشابوری (یا شعر او) ۳۵۰۴
- دیوان قواس شوشتری (یا شعر او) ۳۵۰۴
- دیوان قوام اصفهانی (یا شعر او) ۳۵۰۴
- دیوان قوام طبسی ۳۵۰۶
- دیوان قوام لاریجانی (یا شعر او) ۳۵۰۶
- دیوان قوام هروی (یا شعر او) ۳۵۰۶
- دیوان قوامی خوافی (یا شعر او) ۳۵۰۶
- دیوان قوامی رازی ۳۵۰۶
- دیوان قوامی فریومندی (یا شعر او) ۳۵۰۶
- دیوان قوامی شیرازی (یا شعر او) ۳۵۰۶
- دیوان قوامی گنجوی ۳۵۰۶
- دیوان قوامی یزدی ۳۵۰۶
- دیوان قوسی اسفراینی (یا شعر او) ۳۵۰۶
- دیوان قوسی تبریزی ۳۵۰۷
- دیوان قوسی تبریزی (یا شعر او) ۳۵۰۷

- دیوان قوسی تبریزی (یا شعر او) ۳۵۰۷
- دیوان قوسی شوشتری (یا شعر او) ۳۵۰۷
- دیوان قوسی هروی (یا شعر او) ۳۵۰۷
- دیوان قهرمان ۳۵۰۷
- دیوان قهرمان ۳۵۰۷
- دیوان قیدی شیرازی (یا شعر او) ۳۵۰۸
- دیوان قیدی کرمانی (یا شعر او) ۳۵۰۸
- دیوان قیدی نیشابوری ۳۵۰۸
- دیوان قیس (یا شعر او) ۳۵۰۸
- دیوان قیصر شاملو (یا شعر او) ۳۵۰۸
- دیوان قیصری شیرازی (یا شعر او) ۳۵۰۸
- دیوان القیم الحلی ۳۵۰۸
- دیوان کاتب ۳۵۰۸
- دیوان کاتب خراسانی (یا شعر او) ۳۵۰۸
- دیوان کاتب الطریحی ۳۵۰۸
- دیوان کاتب هروی ۳۵۰۹
- دیوان کاتب یزدی (یا شعر او) ۳۵۰۹
- دیوان کاتبی تبریزی (یا شعر او) ۳۵۰۹
- دیوان کاتبی ترشیزی ۳۵۰۹
- دیوان کاتبی مشهدی (یا شعر او) ۳۵۰۹
- دیوان کاتبی نیشابوری (یا شعر او) ۳۵۰۹
- دیوان کاتبی یزدی (یا شعر او) ۳۵۰۹
- دیوان کاسبی ۳۵۰۹
- دیوان کاشف اصفهانی ۳۵۰۹
- دیوان کاشف دزفولی ۳۵۱۰
- دیوان کاشف شیرازی ۳۵۱۰

- دیوان کاشف قراباغی (یا شعر او) ۳۵۱۰
- دیوان کاشف قمتی ۳۵۱۰
- دیوان کاشف یزدی ۳۵۱۰
- دیوان کاشفی بدخشانی ۳۵۱۰
- دیوان کاشفی سبزواری ۳۵۱۰
- دیوان کاشی ۳۵۱۰
- دیوان کاظم اصفهانی (یا شعر او) ۳۵۱۰
- دیوان کاظم بیدآبادی ۳۵۱۰
- دیوان کاظم تبریزی ۳۵۱۱
- دیوان کاظم تبریزی (یا شعر او) ۳۵۱۱
- دیوان کاظم تونی ۳۵۱۱
- دیوان کاظم تويسرکاني (یا شعر او) ۳۵۱۱
- دیوان کاظم رشتی ۳۵۱۱
- دیوان کاظم رجوی ۳۵۱۱
- دیوان کاظم قمتی (یا شعر او) ۳۵۱۲
- دیوان کاظم کاشی ۳۵۱۲
- دیوان کاظم کاشی (یا شعر او) ۳۵۱۲
- دیوان کاظم الکواز ۳۵۱۲
- دیوان کاظم نصرآبادی (یا شعر او) ۳۵۱۲
- دیوان الکاظمی ۳۵۱۲
- دیوان کاظمی هروی (یا شعر او) ۳۵۱۲
- دیوان کافر ۳۵۱۲
- دیوان کامل سلیمان العاملی -من قلبی فی مدیح ۳۵۱۳
- دیوان کامل شعيب العاملی ۳۵۱۳
- دیوان کاملای کاشی ۳۵۱۳
- دیوان کامی اصفهانی (یا شعر او) ۳۵۱۳

- دیوان کامی اوبه (یا شعر او) ۳۵۱۳
- دیوان کامی سبزواری (یا شعر او) ۳۵۱۳
- دیوان کامی قزوینی ۳۵۱۳
- دیوان کامی لاهیجی ۳۵۱۳
- دیوان کامی لاهیجی ۳۵۱۳
- دیوان کامی لاهیجی (یا شعر او) ۳۵۱۳
- دیوان کامی هروی (یا شعر او) ۳۵۱۴
- دیوان کامی یزدی (یا شعر او) ۳۵۱۴
- دیوان کاوس (یا شعر او) ۳۵۱۴
- دیوان کاهی اکبرآبادی-رفیع الدرجات ۳۵۱۴
- دیوان کاهی بدخشی (یا شعر او) ۳۵۱۴
- دیوان کاهی نیشابوری (یا شعر او) ۳۵۱۴
- دیوان کبود جامه ۳۵۱۴
- دیوان کبودرآهنگی ۳۵۱۴
- دیوان کبیر آقا ۳۵۱۴
- دیوان کتابدار (یا شعر او) ۳۵۱۶
- دیوان کثیر عزه ۳۵۱۶
- دیوان کحلی تبریزی (یا شعر او) ۳۵۱۶
- دیوان کحلی شیرازی (یا شعر او) ۳۵۱۶
- دیوان کرام بخاری (یا شعر او) ۳۵۱۶
- دیوان کربلائی ۳۵۱۶
- دیوان شاه کرم خوانساری (یا شعر او) ۳۵۱۶
- دیوان الکریمی النجفی ۳۵۱۶
- دیوان کشفی اکبرآبادی ۳۵۱۷
- دیوان کشفی دارابی ۳۵۱۷
- دیوان کشفی هندی ۳۵۱۷

- دیوان کشمیری حصی النجف (عربی) و ۳۵۱۷
- دیوان کشوری رودباری ۳۵۱۷
- دیوان کشوری دیلمقانی ۳۵۱۷
- دیوان کعب بن زهیر ۳۵۱۷
- دیوان الکعبی ۳۵۱۷
- دیوان کفائی گنجوی (یا شعر او) ۳۵۱۷
- دیوان کفائی النجفی ۳۵۱۸
- دیوان کفایت هروی (یا شعر او) ۳۵۱۸
- دیوان کفاش اصفهانی ۳۵۱۸
- دیوان کفری تربتی (یا شعر او) ۳۵۱۸
- دیوان کفری یزدی (یا شعر او) ۳۵۱۸
- دیوان الکفعمی ۳۵۱۸
- دیوان الکلاعی (او شعره) ۳۵۱۸
- دیوان کلامی اصفهانی (یا شعر او) ۳۵۱۸
- دیوان کلامی خوافی (یا شعر او) ۳۵۱۸
- دیوان کلامی شیرازی (یا شعر او) ۳۵۱۹
- دیوان کلامی کربلائی (یا شعر او) ۳۵۱۹
- دیوان کلامی لاری (یا شعر او) ۳۵۱۹
- دیوان کلامی مروزی (یا شعر او) ۳۵۱۹
- دیوان کلان اندجانی (یا شعر او) ۳۵۱۹
- دیوان کلان بزاز هروی (یا شعر او) ۳۵۱۹
- دیوان کلانتری ۳۵۱۹
- دیوان کمال اصفهانی ۳۵۲۰
- دیوان کمال بلخی ۳۵۲۰
- دیوان کمال تربتی ۳۵۲۰
- دیوان کمال خجندی ۳۵۲۰

- دیوان کمال خوافی - ۳۵۲۰
- دیوان کمال خوانساری - ۳۵۲۰
- دیوان کمال الدین حسین - ۳۵۲۰
- دیوان کمال الدین حسین (یا شعر او) - ۳۵۲۰
- دیوان کمال الدین زنجانی - ۳۵۲۰
- دیوان کمال الدین کوتاه پای (یا شعر او) - ۳۵۲۱
- دیوان کمال الدین مراغی (یا شعر او) - ۳۵۲۱
- دیوان کمال الدین مسعود شیروانی (یا شعر او) - ۳۵۲۱
- دیوان کمال سیستانی (یا شعر او) - ۳۵۲۱
- دیوان کمال شیرازی (یا شعر او) - ۳۵۲۱
- دیوان کمال فسائی شیرازی (یا شعر او) - ۳۵۲۱
- دیوان کمال کاشی (یا شعر او) - ۳۵۲۲
- دیوان کمال گیلانی (یا شعر او) - ۳۵۲۲
- دیوان کمالی اصفهانی - ۳۵۲۲
- دیوان کمالی سبزواری - ۳۵۲۲
- دیوان کمالی سبزواری - ۳۵۲۲
- دیوان کمتری شیرازی (یا شعر او) - ۳۵۲۲
- دیوان کم گوی کشمیری (یا شعر او) - ۳۵۲۲
- دیوان کمونه - ۳۵۲۲
- دیوان کوچک بیگ (یا شعر او) - ۳۵۲۳
- دیوان کوچک علی اردستانی (یا شعر او) - ۳۵۲۳
- دیوان کور لطیف (یا شعر او) - ۳۵۲۳
- دیوان کوشکی قاینی (یا شعر او) - ۳۵۲۳
- دیوان کوب استرآبادی - ۳۵۲۳
- دیوان کهتر - ۳۵۲۴
- دیوان کیجیک میرزا (یا شعر او) - ۳۵۲۴

- دیوان کیخسرو خان (یا شعر او) ----- ۳۵۲۴
- دیوان کیرنگی (یا شعر او) ----- ۳۵۲۴
- دیوان کیفی سیستانی ----- ۳۵۲۴
- دیوان کیوان ----- ۳۵۲۴
- دیوان کیوان قزوینی (یا شعر او) ----- ۳۵۲۴
- دیوان گدا (یا شعر او) ----- ۳۵۲۴
- دیوان گدائی (یا شعر او) ----- ۳۵۲۴
- دیوان گرامی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۵۲۵
- دیوان گرامی بغدادی (یا شعر او) ----- ۳۵۲۵
- دیوان گرامی تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۵۲۵
- دیوان گرامی ترک (یا شعر او) ----- ۳۵۲۵
- دیوان گرامی خوفاي ----- ۳۵۲۵
- دیوان گرامی کاشانی ----- ۳۵۲۵
- دیوان گرامی کشمیری (یا شعر او) ----- ۳۵۲۵
- دیوان گرامی هروی (یا شعر او) ----- ۳۵۲۵
- دیوان گربة اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۵۲۵
- دیوان گربة شوشتری (یا شعر او) ----- ۳۵۲۶
- دیوان گرگانی ----- ۳۵۲۶
- دیوان گرمی بروجردی (یا شعر او) ----- ۳۵۲۶
- دیوان گرمی شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۵۲۶
- دیوان گریان شهرابی ----- ۳۵۲۶
- دیوان گل بابا بلخی (یا شعر او) ----- ۳۵۲۶
- دیوان گلبدن (یا شعر او) ----- ۳۵۲۶
- دیوان گلچهره (یا شعر او) ----- ۳۵۲۶
- دیوان گلچین ----- ۳۵۲۶
- دیوان گلچین گیلانی ----- ۳۵۲۶

- دیوان گلچین معانی ۳۵۲۷
- دیوان گلخنی قتمی (یا شعر او) ۳۵۲۷
- دیوان گلرخ (یا شعر او) ۳۵۲۷
- دیوان گلزار اصفهانی ۳۵۲۷
- دیوان گلزار فریز هندی (یا شعر او) ۳۵۲۷
- دیوان گلشن ۳۵۲۷
- دیوان گلشن آذربایجانی (یا شعر او) ۳۵۲۷
- دیوان گلشن احمدآبادی ۳۵۲۷
- دیوان گلشن اردکانی ۳۵۲۷
- دیوان جونپوری ۳۵۲۸
- دیوان گلشن شیرازی (یا شعر او) ۳۵۲۸
- دیوان گلشن گلپایگانی (یا شعر او) ۳۵۲۸
- دیوان گلشن لکهنوی ۳۵۲۸
- دیوان گلشن لکهنوی سندیلوی ۳۵۲۸
- دیوان گلشن مشهدی (یا گلشن آزادی) ۳۵۲۸
- دیوان گلشنی بردعی ۳۵۲۸
- دیوان گلشنی شبستری ۳۵۲۸
- دیوان گلشنی شیرازی ۳۵۲۸
- دیوان گلشنی کاشانی ۳۵۲۹
- دیوان گل محمد نقشبندی ۳۵۲۹
- دیوان گمنام تفرشی ۳۵۲۹
- دیوان گمنام هندی ۳۵۲۹
- دیوان گنابگم هندی (یا شعر او) ۳۵۲۹
- دیوان گنجی آذربایجانی (یا شعر او) ۳۵۲۹
- دیوان گنجی گلپایگانی (یا شعر او) ۳۵۲۹
- دیوان گوهر آذربایجانی (یا شعر او) ۳۵۲۹

- دیوان گوهر اصفهانی(یا شعر او) ----- ۳۵۲۹
- دیوان گوهر کرمانی ----- ۳۵۳۰
- دیوان گوهر قاجار ----- ۳۵۳۰
- دیوان گوهر مدراسی ----- ۳۵۳۰
- دیوان گوهری ----- ۳۵۳۰
- دیوان لاهوتی تفرشی ----- ۳۵۳۱
- دیوان لاهوتی کرمانشاهی ----- ۳۵۳۱
- دیوان لایق بلخی(یا شعر او) ----- ۳۵۳۱
- دیوان لایق هندی ----- ۳۵۳۱
- دیوان لطف الله الحسینی ----- ۳۵۳۲
- دیوان لطف الله نیشابوری ----- ۳۵۳۲
- دیوان لطفی اصفهانی(یا شعر او) ----- ۳۵۳۲
- دیوان لطفی تاشکندی(یا شعر او) ----- ۳۵۳۲
- دیوان لطفی تبریزی(یا شعر) ----- ۳۵۳۲
- دیوان لطفی شیرازی(یا شعر او) ----- ۳۵۳۲
- دیوان لطفی طهرانی(یا شعر او) ----- ۳۵۳۲
- دیوان لطفی مشهدی(یا شعر او) ----- ۳۵۳۲
- دیوان لطفی منجم(یا شعر او) ----- ۳۵۳۲
- دیوان لطفی نیشابوری(یا شعر او) ----- ۳۵۳۲
- دیوان لطفی هروی ----- ۳۵۳۲
- دیوان لطیف اصفهانی(یا شعر او) ----- ۳۵۳۳
- دیوان لطیف اصفهانی(یا شعر او) ----- ۳۵۳۳
- دیوان لطیف خراسانی هروی(یا شعر او) ----- ۳۵۳۳
- دیوان لطیف قزوینی(یا شعر او) ----- ۳۵۳۳
- دیوان لطیف(یا شعر او) ----- ۳۵۳۳
- دیوان لطیفی اردبیلی(یا شعر او) ----- ۳۵۳۳

- دیوان لطیفی جونپوری ----- ۳۵۳۳
- دیوان لعلی بدخشانی(یا شعر او) ----- ۳۵۳۳
- دیوان لعلی تبریزی ----- ۳۵۳۴
- دیوان لقای یزدی(یا شعر او) ----- ۳۵۳۴
- دیوان لقائی خراسانی ----- ۳۵۳۴
- دیوان لقائی سمرقندی(یا شعر او) ----- ۳۵۳۴
- دیوان لقائی لاهیجی(یا شعر او) ----- ۳۵۳۴
- دیوان لوائی سبزواری(یا شعر او) ----- ۳۵۳۴
- دیوان لوائی قتمی ----- ۳۵۳۴
- دیوان لوحی اصفهانی ----- ۳۵۳۴
- دیوان لوحی(یا شعر او) ----- ۳۵۳۴
- دیوان لودی(یا شعر او) ----- ۳۵۳۴
- دیوان لوگری ----- ۳۵۳۵
- دیوان لوگری ----- ۳۵۳۵
- دیوان لوندی قظه خوان(یا شعر او) ----- ۳۵۳۵
- دیوان ماتمی ----- ۳۵۳۵
- دیوان ماجد البحرانی ----- ۳۵۳۵
- دیوان ماجد البحرانی ----- ۳۵۳۵
- دیوان ماجد القطیفی(او شعره) ----- ۳۵۳۵
- دیوان ماجد هندی(یا شعر او) ----- ۳۵۳۶
- دیوان مالک الجهنی(او شعره) ----- ۳۵۳۶
- دیوان مالک دیلمی ----- ۳۵۳۶
- دیوان مالک بن نویره ----- ۳۵۳۶
- دیوان مأنوس دزفولی ----- ۳۵۳۶
- دیوان مانی اصفهانی(یا شعر او) ----- ۳۵۳۶
- دیوان مانی تربتی ----- ۳۵۳۶

- دیوان مانی شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۵۳۶
- دیوان مانی شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۵۳۶
- دیوان مانی مشهدی (یا شعر او) ----- ۳۵۳۷
- دیوان ماهر اکبرآبادی ----- ۳۵۳۷
- دیوان ماهر دامغانی (یا شعر او) ----- ۳۵۳۷
- دیوان ماهر گیلانی ----- ۳۵۳۷
- دیوان ماهر هندی ----- ۳۵۳۷
- دیوان ماهی جلاپر (یا شعر او) ----- ۳۵۳۷
- دیوان مایل آشتیانی ----- ۳۵۳۷
- دیوان مایل استرآبادی (یا شعر او) ----- ۳۵۳۷
- دیوان مایل اصفهانی ----- ۳۵۳۸
- دیوان مایل افشار ----- ۳۵۳۸
- دیوان مایل تاشکندی (یا شعر او) ----- ۳۵۳۸
- دیوان مایل توپسرکانی ----- ۳۵۳۸
- دیوان مایل دهلوی ----- ۳۵۳۸
- دیوان مایل شاملو (یا شعر او) ----- ۳۵۳۸
- دیوان مایل شیرازی ----- ۳۵۳۸
- دیوان مایل طهرانی ----- ۳۵۳۸
- دیوان مایل لکهنوی ----- ۳۵۳۸
- دیوان مایل مشهدی (یا شعر او) ----- ۳۵۳۸
- دیوان مایل همدانی (یا شعر او) ----- ۳۵۳۹
- دیوان مایل هندی (یا شعر او) ----- ۳۵۳۹
- دیوان مایل هندی (یا شعر او) ----- ۳۵۳۹
- دیوان مایلی اردبیلی (یا شعر او) ----- ۳۵۳۹
- دیوان مایلی اسفراینی (یا شعر او) ----- ۳۵۳۹
- دیوان مایلی کاشانی (یا شعر او) ----- ۳۵۳۹

- دیوان مایلی نیریزی (یا شعر او) ----- ۳۵۳۹
- دیوان مایوس بخاری (یا شعر او) ----- ۳۵۳۹
- دیوان منی کلال ----- ۳۵۳۹
- دیوان مبارک شاه غوری ----- ۳۵۴۰
- دیوان مجد الاسلام کرمانی ----- ۳۵۴۱
- دیوان مجد الاشراف ----- ۳۵۴۱
- دیوان مجد دزفولی (یا شعر او) ----- ۳۵۴۱
- دیوان مجد الدین بغدادی (یا شعر او) ----- ۳۵۴۱
- دیوان مجد الدین ساوجی ----- ۳۵۴۱
- دیوان مجد الدین سرخسی (یا سرخکتی؟ یا شعر ----- ۳۵۴۱
- دیوان مجد الدین عزیزی (یا شعر او) ----- ۳۵۴۱
- دیوان مجد الدین عیوقی (یا شعر او) ----- ۳۵۴۱
- دیوان مجد الدین کاشی (یا شعر او) ----- ۳۵۴۱
- دیوان مجد الدین ندیم (یا شعر او) ----- ۳۵۴۲
- دیوان مجد الدین نسوی (یا شعر او) ----- ۳۵۴۲
- دیوان مجد الدین همگر ----- ۳۵۴۲
- دیوان مجد العلی خراسانی ----- ۳۵۴۲
- دیوان مجد مروزی ----- ۳۵۴۲
- دیوان مجد نسائی (یا شعر او) ----- ۳۵۴۲
- دیوان مجدی کردستانی ----- ۳۵۴۲
- دیوان مجذوب تبریزی ----- ۳۵۴۲
- دیوان مجذوب علیشاه ----- ۳۵۴۳
- دیوان مجذوب هروی (یا شعر او) ----- ۳۵۴۳
- دیوان مجرم اصفهانی ----- ۳۵۴۳
- دیوان مجرم خوسفی (یا شعر او) ----- ۳۵۴۳
- دیوان مجرم شاملو ----- ۳۵۴۳

- دیوان مجرم عظیم آبادی (یا شعر او) ۳۵۴۳
- دیوان مجرم کشمیری (یا شعر او) ۳۵۴۳
- دیوان مجرم مراغه ای-بحر الاسرار ۳۵۴۳
- دیوان مجرم هروی (یا شعر او) ۳۵۴۳
- دیوان مجرم یزدی (یا شعر او) ۳۵۴۳
- دیوان مجرمی اردبیلی (یا شعر او) ۳۵۴۴
- دیوان مجرمی هروی (یا شعر او) ۳۵۴۴
- دیوان مجروح بنارسی (یا شعر او) ۳۵۴۴
- دیوان مجروح جاجمونی (یا شعر او) ۳۵۴۴
- دیوان مجروح مغانی (یا شعر او) ۳۵۴۴
- دیوان مجلد خراسانی (یا شعر او) ۳۵۴۴
- دیوان مجلسی اصفهانی (یا شعر او) ۳۵۴۴
- دیوان مجلسی هروی ۳۵۴۵
- دیوان مجید شیرازی (یا شعر او) ۳۵۴۶
- دیوان مجید طالقانی ۳۵۴۶
- دیوان محتشم قائنی (یا شعر او) ۳۵۴۷
- دیوان محتشم قائنی (یا شعر او) ۳۵۴۷
- دیوان محتشم کاشانی ۳۵۴۷
- دیوان محبوب بروجردی ۳۵۴۷
- دیوان محبوب تبریزی (یا شعر او) ۳۵۴۷
- دیوان محبوب ترشیزی ۳۵۴۷
- دیوان محرم اصفهانی ۳۵۴۷
- دیوان محرم جغتائی (یا شعر او) ۳۵۴۷
- دیوان محرم جهرمی ۳۵۴۷
- دیوان محرم شیرازی ۳۵۴۷
- دیوان محرم یزدی ۳۵۴۸

- دیوان محرمی اردبیلی (یا شعر او) ----- ۳۵۴۸
- دیوان محرمی استرآبادی (یا شعر او) ----- ۳۵۴۸
- دیوان محرمی میر شکار (یا شعر او) ----- ۳۵۴۸
- دیوان محروم رازی (یا شعر او) ----- ۳۵۴۸
- دیوان محزون ----- ۳۵۴۸
- دیوان محزون ----- ۳۵۴۸
- دیوان محزون اسدآبادی ----- ۳۵۴۸
- دیوان محزون اصفهانی ----- ۳۵۴۹
- دیوان محزون بلگرامی (یا شعر او) ----- ۳۵۴۹
- دیوان محزون سدهی-کتاب محزون ----- ۳۵۴۹
- دیوان محزون صدیقی (یا شعر او) ----- ۳۵۴۹
- دیوان محزون همدانی (یا شعر او) ----- ۳۵۴۹
- دیوان محسن ابی الحبّ (الصغیر) ----- ۳۵۴۹
- دیوان محسن اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۵۴۹
- دیوان محسن الاعرجی ----- ۳۵۴۹
- دیوان محسن الامین ----- ۳۵۴۹
- دیوان محسن الجواهری ----- ۳۵۴۹
- دیوان محسن الحائری ----- ۳۵۵۰
- دیوان محسن الخضری ----- ۳۵۵۰
- دیوان محسن دستغیب ----- ۳۵۵۰
- دیوان محسن دها ----- ۳۵۵۰
- دیوان محسن شایق ----- ۳۵۵۰
- دیوان محسن شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۵۵۰
- دیوان محسن شفائی ----- ۳۵۵۰
- دیوان محسن شمس (یا شعر او) ----- ۳۵۵۰
- دیوان محسن العذاری (او شعره) ----- ۳۵۵۱

- دیوان محسن فراهی - ۳۵۵۱
- دیوان محسن فرج - ۳۵۵۱
- دیوان محسن فیض کاشانی - ۳۵۵۱
- دیوان محکم بنارسی (او شعره) - ۳۵۵۲
- دیوان محمد آملی (یا شعر او) - ۳۵۵۲
- دیوان محمد بن احمد (او شعره) - ۳۵۵۲
- دیوان محمد بن احمد (او شعره) - ۳۵۵۲
- دیوان محمد بن احمد - ۳۵۵۲
- دیوان محمد بن احمد - ۳۵۵۲
- دیوان محمد بن احمد - ۳۵۵۲
- دیوان محمد بن اسحاق - ۳۵۵۲
- دیوان محمد بن اسماعیل (او شعره) - ۳۵۵۲
- دیوان محمد بن امیرکا - ۳۵۵۳
- دیوان محمد بن ایلمغان - ۳۵۵۳
- دیوان محمد بن بختیار - ۳۵۵۳
- دیوان محمد بن حسن بن زین الدین - ۳۵۵۴
- دیوان محمد بن حسن خراسانی (یا شعر او) - ۳۵۵۴
- دیوان محمد بن حسن شیروانی (یا شعر او) - ۳۵۵۴
- دیوان محمد بن الحسین الطوسی (یا شعر او) - ۳۵۵۴
- دیوان محمد بن الحسین - ۳۵۵۴
- دیوان محمد بن حماد (او شعره) - ۳۵۵۴
- دیوان محمد بن حیدر (او شعره) - ۳۵۵۴
- دیوان محمد بن رضا - ۳۵۵۴
- دیوان محمد بن زین الدین - ۳۵۵۴
- دیوان محمد بن زین العابدین (او شعره) - ۳۵۵۴

- ٣٥٥٤ ----- دیوان محمد بن سلیمان تنکابنی
- ٣٥٥٥ ----- دیوان محمد بن صالح نوایحی مروی (یا شعر او)
- ٣٥٥٥ ----- دیوان محمد بن صادق
- ٣٥٥٥ ----- دیوان محمد بن العباس (او شعره)
- ٣٥٥٥ ----- دیوان محمد بن عبد الحمید
- ٣٥٥٥ ----- دیوان محمد بن عبد الرزاق بیگ
- ٣٥٥٥ ----- دیوان محمد بن عبد العزیز
- ٣٥٥٥ ----- دیوان محمد بن عبد الله الخطی
- ٣٥٥٥ ----- دیوان محمد بن عبد التبی
- ٣٥٥٦ ----- دیوان محمد بن علی
- ٣٥٥٦ ----- دیوان محمد بن علی -وشی البرود
- ٣٥٥٦ ----- دیوان محمد بن علی
- ٣٥٥٦ ----- دیوان محمد بن علی
- ٣٥٥٦ ----- دیوان محمد بن علی
- ٣٥٥٦ ----- دیوان محمد بن علی
- ٣٥٥٦ ----- دیوان محمد بن علی
- ٣٥٥٦ ----- دیوان محمد بن علی (او شعره)
- ٣٥٥٦ ----- دیوان محمد بن علی
- ٣٥٥٧ ----- دیوان محمد بن محمد (او شعره)
- ٣٥٥٧ ----- دیوان محمد بن نزار -النصاریات
- ٣٥٥٧ ----- دیوان محمد بن نصیر
- ٣٥٥٧ ----- دیوان محمد بن یوسف
- ٣٥٥٧ ----- دیوان محمد اردبیلی (یا شعر او)
- ٣٥٥٧ ----- دیوان محمد ارتضاعلی
- ٣٥٥٧ ----- دیوان محمد استرآبادی (یا شعر او)
- ٣٥٥٧ ----- دیوان محمد الامین العاملی

- دیوان محمد امین گلپایگانی (یا شعر او) ۳۵۵۷
- دیوان محمد امین مشهدی (یا شعر او) ۳۵۵۷
- دیوان محمد امین همدانی (یا شعر او) ۳۵۵۸
- دیوان محمد ایزدی ۳۵۵۸
- دیوان محمد ایواوغلی ۳۵۵۸
- دیوان محمد باقر آگاه (یا شعر او) ۳۵۵۸
- دیوان محمد باقر جعفری (یا شعر او) ۳۵۵۸
- دیوان محمد پاشا (یا شعر او) ۳۵۵۸
- دیوان محمد تبادکانی (یا شعر او) ۳۵۵۸
- دیوان محمد تبریزی ۳۵۵۹
- دیوان محمد تبریزی (یا شعر او) ۳۵۵۹
- دیوان محمد تبریزی (یا شعر او) ۳۵۵۹
- دیوان محمد تحصیلی ۳۵۵۹
- دیوان محمد تغلق شاه (یا شعر او) ۳۵۵۹
- دیوان محمد ثقه الاسلام ۳۵۵۹
- دیوان محمد رفیق ۳۵۶۰
- دیوان محمد زهری ۳۵۶۰
- دیوان محمد الزیات ۳۵۶۰
- دیوان محمد ساروی (یا شعر او) ۳۵۶۰
- دیوان محمد سبزواری (یا شعر او) ۳۵۶۰
- دیوان محمد سمرقندی (یا شعر او) ۳۵۶۰
- دیوان محمد شغانی (یا شعر او) ۳۵۶۰
- دیوان محمد شهرستانی (یا شعر او) ۳۵۶۰
- دیوان محمد شیرازی (یا شعر او) ۳۵۶۰
- دیوان محمد صادق اصفهانی (یا شعر او) ۳۵۶۰
- دیوان محمد صالح کرمانشاهی - کنز العرفان ۳۵۶۰

- دیوان محمد صدر (یا شعر او) ----- ۳۵۶۱
- دیوان محمد صوفی مازندرانی ----- ۳۵۶۱
- دیوان محمد طالب (یا شعر او) ----- ۳۵۶۱
- دیوان محمد عالم (یا شعر او) ----- ۳۵۶۱
- دیوان محمد عرب (یا شعر او) ----- ۳۵۶۱
- دیوان محمد علی اسلامی ----- ۳۵۶۱
- دیوان محمد علی فردوسی ثانی ----- ۳۵۶۱
- دیوان محمد غزنوی (یا شعر او) ----- ۳۵۶۲
- دیوان محمد فارسی (یا شعر او) ----- ۳۵۶۲
- دیوان محمد فوطه (یا شعر او) ----- ۳۵۶۲
- دیوان محمد خان قبیچانی (یا شعر او) ----- ۳۵۶۲
- دیوان محمد القطیفی ----- ۳۵۶۲
- دیوان محمد قلی خان کازرونی (یا شعر او) ----- ۳۵۶۲
- دیوان محمد کتف اندجانی (یا شعر او) ----- ۳۵۶۲
- دیوان محمد کشمیری (یا شعر او) ----- ۳۵۶۲
- دیوان محمد مذهب کرمانی (یا شعر او) ----- ۳۵۶۲
- دیوان محمد مستوفی (یا شعر او) ----- ۳۵۶۲
- دیوان محمد مشهدی (یا شعر او) ----- ۳۵۶۲
- دیوان محمد مطر ----- ۳۵۶۳
- دیوان محمد معتمائی (یا شعر او) ----- ۳۵۶۳
- دیوان محمد معتمائی (یا شعر او) ----- ۳۵۶۳
- دیوان محمد نائینی (یا شعر او) ----- ۳۵۶۳
- دیوان محمد نجفی (یا شعر او) ----- ۳۵۶۳
- دیوان محمد نصرآبادی (یا شعر او) ----- ۳۵۶۳
- دیوان محمد نعمت آبادی (یا شعر او) ----- ۳۵۶۳
- دیوان محمد نقاش هروی (یا شعر او) ----- ۳۵۶۳

- دیوان محمد نهاوندی (یا شعر او) ۳۵۶۴
- دیوان محمد نهاوندی ۳۵۶۴
- دیوان محمد ورامینی (یا شعر او) ۳۵۶۴
- دیوان محمد خان وزیر وظائف (یا شعر او) ۳۵۶۴
- دیوان محمد هندی (یا شعر او) ۳۵۶۴
- دیوان محمدی خان (یا شعر او) ۳۵۶۴
- دیوان محمد یزدی (یا شعر او) ۳۵۶۴
- دیوان محمود زهگیر (یا شعر او) ۳۵۶۵
- دیوان محمود سبزواری ۳۵۶۵
- دیوان محمود ستوده (یا شعر او) ۳۵۶۵
- دیوان محمود شهرکردی (یا شعر او) ۳۵۶۵
- دیوان محمود شیرازی (یا شعر او) ۳۵۶۵
- دیوان محمود شیرازی (یا شعر او) ۳۵۶۵
- دیوان محمود صبوری (یا شعر او) ۳۵۶۵
- دیوان محمود غزنوی (یا شعر او) ۳۵۶۵
- دیوان محمود قاجار ۳۵۶۵
- دیوان محمود کاتب (یا شعر او) ۳۵۶۵
- دیوان محمود کاشی (یا شعر او) ۳۵۶۶
- دیوان محمود کبکانی ۳۵۶۶
- دیوان محمود کلایی (یا شعر او) ۳۵۶۶
- دیوان محمود گیلانی (یا شعر او) ۳۵۶۶
- دیوان محمود لاهیجی (یا شعر او) ۳۵۶۶
- دیوان محمود مشکی ۳۵۶۶
- دیوان محمود مشهدی (یا شعر او) ۳۵۶۶
- دیوان محمود ملک الشعراء ۳۵۶۶
- دیوان محمود نجم آبادی ۳۵۶۷

- دیوان محمود وزّاق هروی (یا شعر او) ۳۵۶۷
- دیوان محنتی اردبیلی (یا شعر او) ۳۵۶۷
- دیوان محنتی عظیم آبادی (یا شعر او) ۳۵۶۷
- دیوان محولاتی-دیوان بینة رحمت ۳۵۶۷
- دیوان محوی اردبیلی ۳۵۶۷
- دیوان محوی استرآبادی (یا شعر او) ۳۵۶۷
- دیوان محوی اصفهانی (یا شعر او) ۳۵۶۷
- دیوان محو بسطامی (یا شعر او) ۳۵۶۷
- دیوان محوی پهلّتی (یا شعر او) ۳۵۶۷
- دیوان محوی خراسانی (یا شعر او) ۳۵۶۸
- دیوان محوی همدانی ۳۵۶۸
- دیوان محوی هندی ۳۵۶۸
- دیوان محیط اصفهانی (یا شعر او) ۳۵۶۸
- دیوان محیط سامانی ۳۵۶۸
- دیوان محیط فراهانی (یا شعر او) ۳۵۶۸
- دیوان محیط قتی ۳۵۶۸
- دیوان محیط مشهدی (یا شعر او) ۳۵۶۸
- دیوان محیط نائینی ۳۵۶۸
- دیوان محیطی ۳۵۷۰
- دیوان محیی الدین (یا شعر او) ۳۵۷۰
- دیوان محیی الدین طریح ۳۵۷۰
- دیوان محیی الدین بن العربی ۳۵۷۰
- دیوان محیی شیرازی (یا شعر او) ۳۵۷۰
- دیوان محیی گیلانی ۳۵۷۰
- دیوان محیی لاری ۳۵۷۰
- دیوان مخبری همدانی (یا شعر او) ۳۵۷۰

- دیوان مختار اصفهانی ۳۵۷۰
- دیوان مختار رشتی (یا شعر او) ۳۵۷۰
- دیوان مختار سبزواری (یا شعر او) ۳۵۷۱
- دیوان مختار لکهنوی (یا شعر او) ۳۵۷۱
- دیوان مختار نهاوندی (یا شعر او) ۳۵۷۱
- دیوان مختار هندی ۳۵۷۱
- دیوان مختاری غزنوی ۳۵۷۱
- دیوان مختوم نیشابوری ۳۵۷۱
- دیوان مخدوم خوبوشانی (یا شعر او) ۳۵۷۱
- دیوان مخدومه یزدی (یا شعر او) ۳۵۷۱
- دیوان مخزن کرمانشاهی (یا شعر او) ۳۵۷۲
- دیوان مخصوص (یا شعر او) ۳۵۷۲
- دیوان مخفی رشتی ۳۵۷۲
- دیوان مخفی هندی ۳۵۷۲
- دیوان مخفی هندی (یا شعر او) ۳۵۷۲
- دیوان مخفی هندی ۳۵۷۲
- دیوان مخلصدی گرگانی (یا شعر او) ۳۵۷۲
- دیوان مخلص ۳۵۷۲
- دیوان مخلص سهرندی (یا شعر او) ۳۵۷۲
- دیوان مخلص شیرازی (یا شعر او) ۳۵۷۳
- دیوان مخلص کاشانی ۳۵۷۳
- دیوان مخلص کشمیری (یا شعر او) ۳۵۷۳
- دیوان مخلص میربخشی (یا شعر او) ۳۵۷۳
- دیوان مخلص نیشابوری ۳۵۷۳
- دیوان مخلصی آذربایجانی (یا شعر او) ۳۵۷۳
- دیوان مخلصی سبزواری (یا شعر او) ۳۵۷۳

- دیوان مخمور تبریزی ۳۵۷۳
- دیوان مخمور ملایری ۳۵۷۳
- دیوان مخمور مشهدی ۳۵۷۴
- دیوان مدّاح حبیب آبادی ۳۵۷۴
- دیوان مدّاح کشمیری-هفت عنوان ۳۵۷۴
- دیوان مدّاح مشهدی(یا شعر او) ۳۵۷۴
- دیوان مدامی اصفهانی(یا شعر او) ۳۵۷۴
- دیوان مدامی همدانی(یا شعر او) ۳۵۷۴
- دیوان مدامی هندی(یا شعر او) ۳۵۷۴
- دیوان مدامی یزدی(یا شعر او) ۳۵۷۴
- دیوان مدرّس اصفهانی ۳۵۷۴
- دیوان مدرّس زنجانی ۳۵۷۴
- دیوان مدرّس شیرازی ۳۵۷۵
- دیوان مدرک شیرازی(یا شعر او) ۳۵۷۵
- دیوان مدرکی(یا شعر او) ۳۵۷۵
- دیوان مدهوش طهرانی-ارشاد السالکین و انیس ۳۵۷۵
- دیوان مدهوش عربستانی ۳۵۷۵
- دیوان مدهوش گلپایگانی(یا شعر او) ۳۵۷۵
- دیوان مدهوش لاهوری(یا شعر او) ۳۵۷۵
- دیوان مدیحی(یا شعر او) ۳۵۷۵
- دیوان مذاق هندی ۳۵۷۶
- دیوان مذاقی تکلو(یا شعر او) ۳۵۷۶
- دیوان مذاقی نائینی(یا شعر او) ۳۵۷۶
- دیوان مذاقی نیشابوری(یا شعر او) ۳۵۷۶
- دیوان مذهب ۳۵۷۶
- دیوان مذهب بدایونی ۳۵۷۶

- دیوان مذهب بمرودی ۳۵۷۶
- دیوان مذهب تبریزی ۳۵۷۶
- دیوان مذهب خراسانی ۳۵۷۶
- دیوان مذهب (یا شعر او) ۳۵۷۷
- دیوان مراد پهلوان شیرازی (یا شعر او) ۳۵۷۷
- دیوان مراد تسوجی ۳۵۷۷
- دیوان مراد خوانساری (یا شعر او) ۳۵۷۷
- دیوان مراد کرمانی (یا شعر او) ۳۵۷۷
- دیوان مراد قزوینی (یا شعر او) ۳۵۷۷
- دیوان مراد قمی (یا شعر او) ۳۵۷۷
- دیوان مرادی یزدی (یا شعر او) ۳۵۷۷
- دیوان مرتاض نائینی (یا شعر او) ۳۵۷۷
- دیوان مرتاض هروی (یا شعر او) ۳۵۷۸
- دیوان مرتضوی تبریزی ۳۵۷۸
- دیوان مرتضی آل یاسین ۳۵۷۸
- دیوان مرتضی ارتیمانی (یا شعر او) ۳۵۷۸
- دیوان مرتضی اصفهانی (یا شعر او) ۳۵۷۸
- دیوان مرتضی تویسرکانی (یا شعر او) ۳۵۷۸
- دیوان مرتضی زرگر (یا شعر او) ۳۵۷۸
- دیوان مرتضی سمنانی (یا شعر او) ۳۵۷۸
- دیوان مرتضی شاملو ۳۵۷۸
- دیوان مرتضی قزوینی (یا شعر او) ۳۵۷۸
- دیوان مرتضی قلی بیگ (یا شعر او) ۳۵۷۹
- دیوان مرتضی قلی بیگ (یا شعر او) ۳۵۷۹
- دیوان مرتضی قلی خان (یا شعر او) ۳۵۷۹
- دیوان مرتضی قلی خان سلطان شاملو (یا شعر او) ۳۵۷۹

- دیوان مرتضی قلی خان نظام الدوله (یا شعر او) ۳۵۷۹
- دیوان مرجع اصفهانی ۳۵۷۹
- دیوان مردمی خراسانی ۳۵۷۹
- دیوان مردمی کاشانی (یا شعر او) ۳۵۷۹
- دیوان مرزبان فارسی (یا شعر او) ۳۵۷۹
- دیوان المرزبانی ۳۵۸۰
- دیوان مرسل بزاز ساوجی (یا شعر او) ۳۵۸۰
- دیوان مرشد اصفهانی (یا شعر او) ۳۵۸۰
- دیوان مرشد بروجردی ۳۵۸۰
- دیوان مرشد الدین عمری (یا شعر او) ۳۵۸۰
- دیوان مرشد شیرازی (یا شعر او) ۳۵۸۰
- دیوان مرشد قلی بیگ (یا شعر او) ۳۵۸۰
- دیوان مرشدی زواری (یا شعر او) ۳۵۸۰
- دیوان مرصع پیشاوری (یا شعر او) ۳۵۸۰
- دیوان مرعشی (یا شعر او) ۳۵۸۰
- دیوان مرغوب نقوی (یا شعر او) ۳۵۸۰
- دیوان مرغینانی (یا شعر او) ۳۵۸۱
- دیوان مروارید (یا شعر او) ۳۵۸۱
- دیوان مروارید کاشی (یا شعر او) ۳۵۸۱
- دیوان مروارید کرمانی ۳۵۸۱
- دیوان مریم ساوجی ۳۵۸۲
- دیوان مریم قائم مقام (یا شعر او) ۳۵۸۲
- دیوان مژه (یا شعر او) ۳۵۸۲
- دیوان مسافر ۳۵۸۲
- دیوان مست اصفهانی (یا شعر او) ۳۵۸۲
- دیوان مست تبریزی (یا شعر او) ۳۵۸۲

- دیوان مستغان کرمانی ۳۵۸۲
- دیوان مستفید جلدکی ۳۵۸۲
- دیوان مست هندی ۳۵۸۲
- دیوان مسته مرد طبری(یا شعر او) ۳۵۸۲
- دیوان مستور شیرازی(یا شعر او) ۳۵۸۳
- دیوان مستوره کردستانی ۳۵۸۳
- دیوان مستوفی اردبیلی(یا شعر او) ۳۵۸۳
- دیوان مستوفی قزوینی ۳۵۸۳
- دیوان مستوفی نیشابوری(یا شعر او) ۳۵۸۳
- دیوان مستی رازی(یا شعر او) ۳۵۸۳
- دیوان مسرور بروجنی ۳۵۸۳
- دیوان مسرور بیگدلی(یا شعر او) ۳۵۸۳
- دیوان مسرور چهارمحالی ۳۵۸۳
- دیوان مسرور طالقانی ۳۵۸۴
- دیوان مسرور قزوینی(یا شعر او) ۳۵۸۴
- دیوان مسرور کوهپایه ای ۳۵۸۴
- دیوان مسعود اصفهانی(یا شعر او) ۳۵۸۴
- دیوان مسعود بخاری(یا شعر او) ۳۵۸۴
- دیوان مسعود دهلوی ۳۵۸۴
- دیوان مسعود رازی(یا شعر او) ۳۵۸۴
- دیوان مسعود زرکش ۳۵۸۴
- دیوان مسعود سبزواری(یا شعر او) ۳۵۸۴
- دیوان مسعود سعد سلمان ۳۵۸۵
- دیوان مسعود سیستانی(یا شعر او) ۳۵۸۵
- دیوان مسعود شیرازی(یا شعر او) ۳۵۸۵
- دیوان مسعود شیروانی ۳۵۸۵

- دیوان مسعود یزدی (یا شعر او) - ۳۵۸۶
- دیوان مسکین اصفهانی - ۳۵۸۶
- دیوان مسکین اکبرآبادی - ۳۵۸۶
- دیوان مسکین بخاری (یا شعر او) - ۳۵۸۶
- دیوان مسکین تتوی - ۳۵۸۶
- دیوان مسکین زنوزی (یا شعر او) - ۳۵۸۶
- دیوان مسکین محلاتی - ۳۵۸۶
- دیوان مسکین ناظم الکتاب - ۳۵۸۶
- دیوان مسکین هندی - ۳۵۸۶
- دیوان مسلمی اسفراینی (یا شعر او) - ۳۵۸۶
- دیوان مسلمی شیرازی (یا شعر او) - ۳۵۸۶
- دیوان المسودی - ۳۵۸۷
- دیوان مستبب باخرزی (یا شعر او) - ۳۵۸۷
- دیوان مستبب بیگ (یا شعر او) - ۳۵۸۷
- دیوان مستبب تکلوی (یا شعر او) - ۳۵۸۷
- دیوان مسیح پانی پتی - ۳۵۸۷
- دیوان مسیح تبریزی (یا شعر او) - ۳۵۸۷
- دیوان مسیح ققی (یا شعر او) - ۳۵۸۷
- دیوان مسیح کاشانی - ۳۵۸۷
- دیوان مسیح هندی (یا شعر او) - ۳۵۸۸
- دیوان مسیحی رازی - ۳۵۸۸
- دیوان مسیحی فوشنجی (یا شعر او) - ۳۵۸۸
- دیوان مشتاق اصفهانی (یا شعر او) - ۳۵۸۸
- دیوان مشتاق اصفهانی - ۳۵۸۸
- دیوان مشتاق توپسرکانی (یا شعر او) - ۳۵۸۸
- دیوان مشتاق دهلوی (یا شعر او) - ۳۵۸۸

- دیوان مشتاق شوشتری (یا شعر او) ----- ۳۵۸۸
- دیوان مشتاقعلی شاه (یا شعر او) ----- ۳۵۸۸
- دیوان مشتاق کشمیری ----- ۳۵۸۹
- دیوان مشتاق لاهوری (یا شعر او) ----- ۳۵۸۹
- دیوان مشتاق هندی (یا شعر او) ----- ۳۵۸۹
- دیوان مشتاق یزدی ----- ۳۵۸۹
- دیوان مشتاقی دهلوی (یا شعر او) ----- ۳۵۸۹
- دیوان مشتاقی شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۵۸۹
- دیوان مشتاقیه ----- ۳۵۸۹
- دیوان مشتاقی نائینی ----- ۳۵۹۰
- دیوان مشتری استرآبادی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۰
- دیوان مشتری خراسانی ----- ۳۵۹۰
- دیوان مشتری فراهانی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۰
- دیوان مشرب اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۰
- دیوان مشرب اکبر آبادی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۰
- دیوان مشرب دهلوی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۰
- دیوان مشرب شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۰
- دیوان مشرب شیشه گر (یا شعر او) ----- ۳۵۹۰
- دیوان مشرب عامری (یا شعر او) ----- ۳۵۹۰
- دیوان مشرب نائینی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۱
- دیوان مشربی استرآبادی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۱
- دیوان مشربی تکلوی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۱
- دیوان مشربی خوانساری (یا شعر او) ----- ۳۵۹۱
- دیوان مشربی سهوانی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۱
- دیوان مشربی ققی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۱
- دیوان مشربی مشهدی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۱

- دیوان مشرف اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۱
- دیوان مشرف اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۱
- دیوان مشرب شهرکردی ----- ۳۵۹۲
- دیوان مشرفی هروی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۲
- دیوان مشرق مازندرانی ----- ۳۵۹۲
- دیوان مشرقی شیرازی ----- ۳۵۹۲
- دیوان مشرقی کاشانی ----- ۳۵۹۲
- دیوان مشرقی مشهدی (یا طوسی) ----- ۳۵۹۲
- دیوان مشرقی مشهدی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۲
- دیوان مشعوف قاجار ----- ۳۵۹۲
- دیوان مشفق استرآبادی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۲
- دیوان مشفق اصفهانی ----- ۳۵۹۳
- دیوان مشفق شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۳
- دیوان مشفق کاشانی ----- ۳۵۹۳
- دیوان مشفق کرمانشاهی ----- ۳۵۹۳
- دیوان مشفقی بخاری ----- ۳۵۹۳
- دیوان مشفقی بغدادی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۳
- دیوان مشفقی قمی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۳
- دیوان مشفقی کاشانی ----- ۳۵۹۴
- دیوان مشفقی کشمیری (یا شعر او) ----- ۳۵۹۴
- دیوان مشفقی هروی ----- ۳۵۹۴
- دیوان مشکات بیرجندی ----- ۳۵۹۴
- دیوان مشکات المحته ----- ۳۵۹۴
- دیوان مشکای اصفهانی ----- ۳۵۹۴
- دیوان مشکای تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۴
- دیوان مشکای تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۴

- دیوان مشکى غزنوى (یا شعر او) ----- ۳۵۹۴
- دیوان مشکین ----- ۳۵۹۴
- دیوان مشهدى سیتاپورى (یا شعر او) ----- ۳۵۹۵
- دیوان مشهور تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۵
- دیوان مشیر هندی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۵
- دیوان مشیر فراهانى ----- ۳۵۹۵
- دیوان مصحفى همدانى ----- ۳۵۹۶
- دیوان مصدق نائینی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۶
- دیوان مصطفى البغدادى (او شعره) ----- ۳۵۹۶
- دیوان مصطفى تكلو (یا شعر او) ----- ۳۵۹۶
- دیوان مصطفى جواد (او شعره) ----- ۳۵۹۶
- دیوان مصطفى خوشدل ----- ۳۵۹۶
- دیوان مصطفى دهلوى (یا شعر او) ----- ۳۵۹۶
- دیوان مصطفى الزناقى (او شعره) ----- ۳۵۹۶
- دیوان مصطفى سرخوش ----- ۳۵۹۶
- دیوان مصطفى صفوى (یا شعر او) ----- ۳۵۹۶
- دیوان مصطفى كاشانى ----- ۳۵۹۷
- دیوان مصطفى کشمیری (یا شعر او) ----- ۳۵۹۷
- دیوان مصطفى کلکته (یا شعر او) ----- ۳۵۹۷
- دیوان مصف ----- ۳۵۹۷
- دیوان مصور مشهدى (یا شعر او) ----- ۳۵۹۸
- دیوان مصیب هندی (یا شعر او) ----- ۳۵۹۸
- دیوان مضطر زنونى ----- ۳۵۹۸
- دیوان مضطر طبسى (یا شعر او) ----- ۳۵۹۸
- دیوان مضطر لکهنوى (یا شعر او) ----- ۳۵۹۸
- دیوان مضطر لکهنوى (یا شعر او) ----- ۳۵۹۸

- دیوان مضطر لکهنوی (یا شعر او) ۳۵۹۸
- دیوان مضطر یزدی (یا شعر او) ۳۵۹۸
- دیوان مضطرب شیرازی (یا شعر او) ۳۵۹۸
- دیوان مضمون عظیم آبادی (یا شعر او) ۳۵۹۸
- دیوان مطاع شیرازی (یا شعر او) ۳۵۹۸
- دیوان مطبوع شیرازی (یا شعر او) ۳۵۹۹
- دیوان مطرب همدانی (یا شعر او) ۳۵۹۹
- دیوان مطربۀ کاشغری (یا شعر او) ۳۵۹۹
- دیوان مطربی قزوینی (یا شعر او) ۳۵۹۹
- دیوان المطرق العبدی ۳۵۹۹
- دیوان مطلبی تونی (یا شعر او) ۳۵۹۹
- دیوان مطلع اکبرآبادی (یا شعر او) ۳۵۹۹
- دیوان مطلع براغوشی ۳۵۹۹
- دیوان مطلع شیرازی (یا شعر او) ۳۵۹۹
- دیوان مطلع قزوینی (یا شعر او) ۳۶۰۰
- دیوان مطمئن اصفهانی ۳۶۰۰
- دیوان مطیع تبریزی (یا شعر او) ۳۶۰۰
- دیوان مطیع کاشغری (یا شعر او) ۳۶۰۰
- دیوان مطیع لکهنوی (یا شعر او) ۳۶۰۰
- دیوان مطیع مازندرانی (یا شعر او) ۳۶۰۰
- دیوان مطیع همدانی (یا شعر او) ۳۶۰۰
- دیوان مطیعی تونی (یا شعر او) ۳۶۰۰
- دیوان مظاهر تیرانی ۳۶۰۰
- دیوان مظاهر مصفا ۳۶۰۰
- دیوان مظفر تبریزی (یا شعر او) ۳۶۰۰
- دیوان مظفر تربتی (یا شعر او) ۳۶۰۱

- دیوان مظفر حسین ہندی (یا شعر او) ----- ۳۶۰۱
- دیوان مظفر شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۶۰۱
- دیوان مظفر صفوی (یا شعر او) ----- ۳۶۰۱
- دیوان مظفر صفوی (یا شعر او) ----- ۳۶۰۱
- دیوان مظفر علی ----- ۳۶۰۱
- دیوان مظفر علی شاہ ----- ۳۶۰۱
- دیوان مظفر کاشانی (یا شعر او) ----- ۳۶۰۲
- دیوان مظفر کرمانی (یا شعر او) ----- ۳۶۰۲
- دیوان مظفر کشمیری (یا شعر او) ----- ۳۶۰۲
- دیوان مظفر گنابادی (یا شعر او) ----- ۳۶۰۲
- دیوان مظفر معمار (یا شعر او) ----- ۳۶۰۲
- دیوان مظفر ہروی ----- ۳۶۰۲
- دیوان مظفر ہندی (یا شعر او) ----- ۳۶۰۲
- دیوان مظفر پنجدھی (یا شعر او) ----- ۳۶۰۲
- دیوان مظفر کشمیری (یا شعر او) ----- ۳۶۰۲
- دیوان مظفری (یا شعر او) ----- ۳۶۰۲
- دیوان مظلوم اصفہانی (یا شعر او) ----- ۳۶۰۳
- دیوان مظلوم خنجی ----- ۳۶۰۳
- دیوان مظہر (یا شعر او) ----- ۳۶۰۳
- دیوان مظہر اردستانی (یا شعر او) ----- ۳۶۰۳
- دیوان مظہر استرآبادی (یا شعر او) ----- ۳۶۰۳
- دیوان مظہر اصفہانی (یا شعر او) ----- ۳۶۰۳
- دیوان مظہر حسین ----- ۳۶۰۳
- دیوان مظہر خوئی ----- ۳۶۰۳
- دیوان مظہر دہلوی ----- ۳۶۰۳
- دیوان مظہر دہلوی (یا شعر او) ----- ۳۶۰۴

- دیوان مظهر علی شاه تونی ۳۶۰۴
- دیوان مظهر فوشنجی (یا شعر او) ۳۶۰۴
- دیوان مظهر قاجار (یا شعر او) ۳۶۰۴
- دیوان مظهر گجراتی ۳۶۰۴
- دیوان مظهری کشمیری ۳۶۰۴
- دیوان مظهری ۳۶۰۴
- دیوان معادی تبریزی ۳۶۰۴
- دیوان معانی فسائی ۳۶۰۴
- دیوان معروف الرصافی ۳۶۰۵
- دیوان معروف کشمیری (یا شعر او) ۳۶۰۵
- دیوان معروفی بلخی (یا شعر او) ۳۶۰۵
- دیوان معز (یا شعر او) ۳۶۰۵
- دیوان معز اصفهانی ۳۶۰۵
- دیوان معز تبریزی (یا شعر او) ۳۶۰۵
- دیوان معز کاشانی (یا شعر او) ۳۶۰۵
- دیوان معز لکهنوی (یا شعر او) ۳۶۰۵
- دیوان معز یزدی (یا شعر او) ۳۶۰۵
- دیوان معزی خراسانی ۳۶۰۵
- دیوان معزی غزنوی ۳۶۰۶
- دیوان معزی نیشابوری ۳۶۰۶
- دیوان معصوم اصفهانی ۳۶۰۶
- دیوان معصوم تبریزی ۳۶۰۶
- دیوان معصوم علیشاه (یا شعر او) ۳۶۰۶
- دیوان معصوم کاشانی (یا شعر او) ۳۶۰۶
- دیوان معصوم لاری (یا شعر او) ۳۶۰۷
- دیوان معصومی گنابادی ۳۶۰۷

- دیوان معطر کرمانی ۳۶۰۷
- دیوان معظم اکبرآبادی (یا شعر او) ۳۶۰۷
- دیوان معظم بهاری (یا شعر او) ۳۶۰۷
- دیوان معظم السلطنه ۳۶۰۷
- دیوان معلم حبیب آبادی ۳۶۰۷
- دیوان معلم قاری ۳۶۰۷
- دیوان معلم لاهیجی (یا شعر او) ۳۶۰۷
- دیوان معلوم تبریزی (یا شعر او) ۳۶۰۷
- دیوان معمری گرگانی (یا شعر او) ۳۶۰۸
- دیوان معنوی بخارائی (یا شعر او) ۳۶۰۸
- دیوان معنوی بخارائی (یا شعر او) ۳۶۰۸
- دیوان معنوی جونپوری (یا شعر او) ۳۶۰۸
- دیوان معنوی هروی (یا شعر او) ۳۶۰۸
- دیوان معنی استرآبادی (یا شعر او) ۳۶۰۸
- دیوان معنی اکبرآبادی (یا شعر او) ۳۶۰۸
- دیوان معنی پنجابی (یا شعر او) ۳۶۰۸
- دیوان معنی حیدرآبادی (یا شعر او) ۳۶۰۸
- دیوان معنی دهلوی (یا شعر او) ۳۶۰۹
- دیوان معنی شیرازی (یا شعر او) ۳۶۰۹
- دیوان معنی فسائی ۳۶۰۹
- دیوان معنی کشمیری (یا شعر او) ۳۶۰۹
- دیوان معنی گیلانی ۳۶۰۹
- دیوان معنی هندی (یا شعر او) ۳۶۰۹
- دیوان معین استرآبادی (یا شعر او) ۳۶۰۹
- دیوان معین اسفزاری (یا شعر او) ۳۶۰۹
- دیوان معین اصم (یا شعر او) ۳۶۰۹

- دیوان معین بدایونی (یا شعر او) ۳۶۰۹
- دیوان معین بلیانی (یا شعر او) ۳۶۱۰
- دیوان معین چشتی ۳۶۱۰
- دیوان معین خراسانی (یا شعر او) ۳۶۱۰
- دیوان معین خرم آبادی (یا شعر او) ۳۶۱۰
- دیوان معین الدین غازی (یا شعر او) ۳۶۱۰
- دیوان معین سبزواری (یا شعر او) ۳۶۱۰
- دیوان معین شاه جهان آبادی ۳۶۱۰
- دیوان معین شیرازی (یا شعر او) ۳۶۱۰
- دیوان معین فراهی ۳۶۱۱
- دیوان معین یزدی (یا شعر او) ۳۶۱۱
- دیوان معینی جوینی (یا شعر او) ۳۶۱۱
- دیوان مغماس ۳۶۱۱
- دیوان مغانی (یا شعر او) ۳۶۱۱
- دیوان مگتنم (یا شعر او) ۳۶۱۱
- دیوان مغربی ۳۶۱۱
- دیوان مغموم بروجنی ۳۶۱۱
- دیوان مغول سمرقندی (یا شعر او) ۳۶۱۱
- دیوان مغیثی شیرازی ۳۶۱۲
- دیوان مغیثی گنجوی (یا شعر او) ۳۶۱۲
- دیوان مفتقر اصفهانی ۳۶۱۲
- دیوان مفتون اصفهانی ۳۶۱۲
- دیوان مفتون دنبلی ۳۶۱۲
- دیوان مفتون ساروی (یا شعر او) ۳۶۱۲
- دیوان مفتون شاه آبادی (یا شعر او) ۳۶۱۲
- دیوان مفتون فارسی (یا شعر او) ۳۶۱۲

- دیوان مفتون کاکوری (یا شعر او) ۳۶۱۳
- دیوان مفتون لاهوری (یا شعر او) ۳۶۱۳
- دیوان مفتون لکهنوی (یا شعر او) ۳۶۱۳
- دیوان مفتون محلاتی ۳۶۱۳
- دیوان مفتون همدانی ۳۶۱۳
- دیوان مفتون یزدی ۳۶۱۳
- دیوان مفتی تبریزی (یا شعر او) ۳۶۱۳
- دیوان مفتی لاهوری ۳۶۱۳
- دیوان مفتی لکهنوی (یا شعر او) ۳۶۱۳
- دیوان المفجع البصری ۳۶۱۳
- دیوان مفرد تبریزی (یا شعر او) ۳۶۱۴
- دیوان مفرد قمی (یا شعر او) ۳۶۱۴
- دیوان مفلح همدانی (یا شعر او) ۳۶۱۴
- دیوان مفلح الصیمری ۳۶۱۴
- دیوان مفلس دهلوی ۳۶۱۴
- دیوان مفلس قمی - دیوان ارده شیره ۳۶۱۴
- دیوان مفلس گنابادی (یا شعر او) ۳۶۱۴
- دیوان مفلسی خراسانی (یا شعر او) ۳۶۱۴
- دیوان مفلق تهرانی ۳۶۱۴
- دیوان مفید اسکافی (یا شعر او) ۳۶۱۵
- دیوان مفید بلخی ۳۶۱۵
- دیوان مفید شیرازی ۳۶۱۵
- دیوان مفید شیرازی - کعبه الباکین ۳۶۱۵
- دیوان مفیدی اصفهانی ۳۶۱۵
- دیوان مقبل اصفهانی ۳۶۱۵
- دیوان مقبل کرمانی (یا شعر او) ۳۶۱۵

- دیوان مقبلی ترشیزی (یا شعر او) --- ۳۶۱۵
- دیوان مقصود شیرازی (یا شعر او) --- ۳۶۱۶
- دیوان مقصود عبدال (یا شعر او) --- ۳۶۱۶
- دیوان مقصود قزوینی (یا شعر او) --- ۳۶۱۶
- دیوان مقصود کازرونی (یا شعر او) --- ۳۶۱۶
- دیوان مقصود کاشانی (یا شعر او) --- ۳۶۱۶
- دیوان مقصود کرمانی - مخزن اللثالی و --- ۳۶۱۶
- دیوان مقصود لکهنوی --- ۳۶۱۶
- دیوان مقصود هروی تیرگر --- ۳۶۱۶
- دیوان مقیمی بخاری (یا شعر او) --- ۳۶۱۷
- دیوان مقیمی تبریزی (یا شعر او) --- ۳۶۱۷
- دیوان مقیمی هروی (یا شعر او) --- ۳۶۱۷
- دیوان مکارم اکبرآبادی (یا شعر او) --- ۳۶۱۷
- دیوان مکارم قزوینی (یا شعر او) --- ۳۶۱۷
- دیوان مکتبی شیرازی --- ۳۶۱۷
- دیوان مکرم حبیب آبادی --- ۳۶۱۷
- دیوان مکری کردستانی --- ۳۶۱۷
- دیوان مکنون گرجی (یا شعر او) --- ۳۶۱۷
- دیوان مکی اصفهانی --- ۳۶۱۷
- دیوان مکین --- ۳۶۱۸
- دیوان مکینی (یا شعر او) --- ۳۶۱۸
- دیوان الملائکه --- ۳۶۱۸
- دیوان ملا باشی تسوجی --- ۳۶۱۸
- دیوان ملا جان کاشانی --- ۳۶۱۸
- دیوان ملازاده تاشکندی (یا شعر او) --- ۳۶۱۸
- دیوان ملا شاه بدخشانی --- ۳۶۱۸

- دیوان ملا شهنامه چی ۳۶۱۹
- دیوان ملالی --- ۳۶۱۹
- دیوان ملول لکهنوی (یا شعر او) ۳۶۲۰
- دیوان ملولی اصفهانی (یا شعر او) ۳۶۲۰
- دیوان ملولی خطاط (یا شعر او) ۳۶۲۰
- دیوان ملهم شوشتری ۳۶۲۰
- دیوان ملهمی تبریزی (یا شعر او) ۳۶۲۰
- دیوان ملهمی شیرازی (یا شعر او) ۳۶۲۰
- دیوان ملهمی کوکنی (یا شعر او) ۳۶۲۰
- دیوان ملیح سمرقندی (یا شعر او) ۳۶۲۰
- دیوان ملیحی بافقی (یا شعر او) ۳۶۲۰
- دیوان ممتاز ترکمان فراهی (یا شعر او) ۳۶۲۱
- دیوان ممتاز خراسانی (یا شعر او) ۳۶۲۱
- دیوان ممتاز سمرقندی (یا شعر او) ۳۶۲۱
- دیوان ممتاز شولستانی (یا شعر او) ۳۶۲۱
- دیوان ممتاز گرجی (یا شعر او) ۳۶۲۱
- دیوان ممکن شاه جهان آبادی (یا شعر او) ۳۶۲۱
- دیوان ممنون افغانی (یا شعر او) ۳۶۲۱
- دیوان ممنون دهلوی ۳۶۲۱
- دیوان ممنون لکهنوی (یا شعر او) ۳۶۲۲
- دیوان المنازی ۳۶۲۲
- دیوان مناسب کشمیری (یا شعر او) ۳۶۲۲
- دیوان مناسب هندی ۳۶۲۲
- دیوان منشی تبریزی (یا شعر او) ۳۶۲۳
- دیوان منشی خوئی ۳۶۲۳
- دیوان منشی ساوجی (یا شعر او) ۳۶۲۳

- دیوان منشی شیرازی - ۳۶۲۳
- دیوان منشی طبری - ۳۶۲۳
- دیوان منشی قتی (یا شعر او) - ۳۶۲۳
- دیوان منشی کانپوری (یا شعر او) - ۳۶۲۳
- دیوان منصف اصفهانی - ۳۶۲۳
- دیوان منصف دهلوی (یا شعر او) - ۳۶۲۳
- دیوان منصف شاه جهان آبادی (یا شعر او) - ۳۶۲۴
- دیوان منصف طهرانی - ۳۶۲۴
- دیوان منصف قاجار - ۳۶۲۴
- دیوان منصف مازندرانی (یا شعر او) - ۳۶۲۴
- دیوان منصور الآبی (یا شعر او) - ۳۶۲۴
- دیوان منصور اصفهانی - ۳۶۲۴
- دیوان منصور اکبرآبادی (یا شعر او) - ۳۶۲۴
- دیوان منصور ترمذی - ۳۶۲۴
- دیوان منصور جرجانی - ۳۶۲۵
- دیوان منصور دامغانی - ۳۶۲۵
- دیوان منصور سبزواری (یا شعر او) - ۳۶۲۵
- دیوان منصور طوسی (یا شعر او) - ۳۶۲۵
- دیوان منصور منطقی - ۳۶۲۵
- دیوان منصور نائینی (یا شعر او) - ۳۶۲۵
- دیوان منصور هروی (یا شعر او) - ۳۶۲۵
- دیوان منصور هندی (یا شعر او) - ۳۶۲۵
- دیوان منطقی رازی - ۳۶۲۵
- دیوان منظور خوانساری - ۳۶۲۶
- دیوان منعم اصفهانی - سفره منعم - ۳۶۲۶
- دیوان منعم اکبرآبادی (یا شعر او) - ۳۶۲۶

- دیوان منعم بخاری (یا شعر او) ۳۶۲۶
- دیوان منعم تبریزی (یا شعر او) ۳۶۲۶
- دیوان منعم رامپوری (یا شعر او) ۳۶۲۶
- دیوان منعم شیرازی (یا شعر او) ۳۶۲۶
- دیوان منعم شیرازی (یا شعر او) ۳۶۲۶
- دیوان منعم لاهوری (یا شعر او) ۳۶۲۶
- دیوان منعم مرادآبادی ۳۶۲۶
- دیوان منوچهر خان لر (یا شعر او) ۳۶۲۷
- دیوان منوچهر پراوی ۳۶۲۷
- دیوان منوچهری دامغانی ۳۶۲۷
- دیوان منور دهلوی (یا شعر او) ۳۶۲۷
- دیوان منور رازی (یا شعر او) ۳۶۲۷
- دیوان منور علی شاه شهرکردی ۳۶۲۷
- دیوان منور علی شاه (یا شعر او) ۳۶۲۷
- دیوان منهی تهرانی (یا شعر او) ۳۶۲۷
- دیوان منهی زواره ای (یا شعر او) ۳۶۲۷
- دیوان منیر اصفهانی (یا شعر او) ۳۶۲۸
- دیوان منیر بخاری (یا شعر او) ۳۶۲۸
- دیوان منیر دزفولی ۳۶۲۸
- دیوان منیر دهلوی (یا شعر او) ۳۶۲۸
- دیوان منیر طاهها ۳۶۲۸
- دیوان منیر کرمانی (یا شعر او) ۳۶۲۸
- دیوان منیر لاهوری ۳۶۲۸
- دیوان منیر طالقانی (یا شعر او) ۳۶۲۸
- دیوان منیری (یا شعر او) ۳۶۲۸
- دیوان موج (یا شعر او) ۳۶۲۸

- دیوان موافق اصفهانی (یا شعر او) ۳۶۲۹
- دیوان موالی اصفهانی (یا شعر او) ۳۶۲۹
- دیوان موالی تونی (یا شعر او) ۳۶۲۹
- دیوان موالی ترکمان (یا شعر او) ۳۶۲۹
- دیوان موالی کشمیری (یا شعر او) ۳۶۲۹
- دیوان مؤبد آذربایجانی (یا شعر او) ۳۶۲۹
- دیوان مؤبد کاشانی-هنایش خرد ۳۶۲۹
- دیوان مؤتمن الملک انصاری (یا شعر او) ۳۶۲۹
- دیوان موجد اصفهانی (یا شعر او) ۳۶۳۰
- دیوان موجد بلغرامی (یا شعر او) ۳۶۳۰
- دیوان موجد شیرازی (یا شعر او) ۳۶۳۰
- دیوان موجد کلکته ای (یا شعر او) ۳۶۳۰
- دیوان موجد همدانی (یا شعر او) ۳۶۳۰
- دیوان موجود (یا شعر او) ۳۶۳۰
- دیوان موجی اهری (یا شعر او) ۳۶۳۰
- دیوان موجی بدخشانی ۳۶۳۰
- دیوان موجی گرچی (یا شعر او) ۳۶۳۰
- دیوان مودود چشتی (یا شعر او) ۳۶۳۰
- دیوان مؤذن خراسانی ۳۶۳۱
- دیوان موزون اصفهانی ۳۶۳۱
- دیوان موزون الملک تبریزی (یا شعر او) ۳۶۳۱
- دیوان موزون سمرقندی ۳۶۳۱
- دیوان موزون ناگوری (یا شعر او) ۳۶۳۱
- دیوان موسوی خواب بین (یا شعر او) ۳۶۳۱
- دیوان موسوی خوانساری ۳۶۳۱
- دیوان موسوی مشهدی ۳۶۳۱

- ۳۶۳۲ دیوان موسوی مشهدی (یا شعر او)
- ۳۶۳۲ دیوان موسی الاحسائی
- ۳۶۳۲ دیوان موسی الحرفوشی
- ۳۶۳۲ دیوان موسی سیفی (یا شعر او)
- ۳۶۳۲ دیوان موسی الطالقانی
- ۳۶۳۲ دیوان موسی العاملی
- ۳۶۳۲ دیوان موسی العاملی
- ۳۶۳۲ دیوان موسی العاملی
- ۳۶۳۲ دیوان موسی التقدی
- ۳۶۳۲ دیوان موسی همدانی (یا شعر او)
- ۳۶۳۳ دیوان مولاداده
- ۳۶۳۳ دیوان مولای اصفهانی (یا شعر او)
- ۳۶۳۳ دیوان مولای اصفهانی (یا شعر او)
- ۳۶۳۳ دیوان مؤلف الدوله
- ۳۶۳۳ دیوان مولوی بخاری (یا شعر او)
- ۳۶۳۳ دیوان مولوی رومی
- ۳۶۳۴ دیوان مولوی گیلانی
- ۳۶۳۴ دیوان مؤمن ابرقوهی (یا شعر او)
- ۳۶۳۴ دیوان مؤمن استرآبادی (یا شعر او)
- ۳۶۳۴ دیوان مؤمن اصفهانی (یا شعر او)
- ۳۶۳۴ دیوان مؤمن اصفهانی (یا شعر او)
- ۳۶۳۴ دیوان مؤمن ترکمان (یا شعر او)
- ۳۶۳۴ دیوان مؤمن تونی (یا شعر او)
- ۳۶۳۴ دیوان مؤمن جزائری
- ۳۶۳۵ دیوان مؤمنی استرآبادی (یا شعر او)
- ۳۶۳۵ دیوان مؤنس اصفهانی (یا شعر او)

- دیوان مونس بارفروشی (یا شعر او) ۳۶۳۵
- دیوان مونس بهوپالی (یا شعر او) ۳۶۳۵
- دیوان مونس بخاری (یا شعر او) ۳۶۳۵
- دیوان مونس شوشتری (یا شعر او) ۳۶۳۵
- دیوان مونس شیرازی ۳۶۳۵
- دیوان مونس هندی ۳۶۳۵
- دیوان مؤید ۳۶۳۵
- دیوان المؤید بالله ۳۶۳۵
- دیوان مؤید التولیه ۳۶۳۶
- دیوان مؤید دیوانه (یا شعر او) ۳۶۳۶
- دیوان مؤید شولستانی (یا شعر او) ۳۶۳۶
- دیوان المؤید فی الدین ۳۶۳۶
- دیوان مؤید مهنه (یا شعر او) ۳۶۳۶
- دیوان مؤید نسفی ۳۶۳۶
- دیوان مؤیدی ۳۶۳۶
- دیوان مهتاب ۳۶۳۶
- دیوان مهجور اصفهانی (یا شعر او) ۳۶۳۶
- دیوان مهجور تبریزی (یا شعر او) ۳۶۳۷
- دیوان مهجور شیرازی ۳۶۳۷
- دیوان مهدی خوئی (یا شعر او) ۳۶۳۸
- دیوان مهدی رازی (یا شعر او) ۳۶۳۸
- دیوان مهدی صدر ۳۶۳۸
- دیوان مهدی فتح آبادی (یا شعر او) ۳۶۳۸
- دیوان مهدی القزوینی ۳۶۳۸
- دیوان مهدی قزوینی (یا شعر او) ۳۶۳۸
- دیوان مهدیقلی قادورقائی (یا شعر او) ۳۶۳۸

- دیوان مهدی القطیفی ۳۶۳۸
- دیوان مهدی قمشه ای --- ۳۶۳۸
- دیوان مهری عرب (یا شعر او) ۳۶۳۹
- دیوان مهری مشهدی (یا شعر او) ۳۶۳۹
- دیوان مهری هروی ۳۶۳۹
- دیوان مهستی گنجوی ۳۶۳۹
- دیوان المهلبی (او شعره) ۳۶۳۹
- دیوان مهمی تبریزی (یا شعر او) ۳۶۳۹
- دیوان مهندس دستگردی ۳۶۳۹
- دیوان مهیار ۳۶۳۹
- دیوان مهین اصفهانی ۳۶۳۹
- دیوان مهین خطاط ۳۶۴۰
- دیوان مهین دارائی ۳۶۴۰
- دیوان میثمی عراقی ۳۶۴۰
- دیوان میر اکبرآبادی ۳۶۴۰
- دیوان میر تربتی (یا شعر او) ۳۶۴۰
- دیوان میر حسینی --- ۳۶۴۰
- دیوان میرزا جان باغنوی (یا شعر او) ۳۶۴۱
- دیوان میرزای شیروانی (یا شعر او) ۳۶۴۱
- دیوان میرزای فیض آبادی (یا شعر او) ۳۶۴۱
- دیوان میرزای همدانی (یا شعر او) ۳۶۴۱
- دیوان میرزائی ساوجی (یا شعر او) ۳۶۴۱
- دیوان میر سبزواری (یا شعر او) ۳۶۴۱
- دیوان میر سیستانی (یا شعر او) ۳۶۴۱
- دیوان میر علی --- ۳۶۴۱
- دیوان میرم غوری (یا شعر او) ۳۶۴۲

- دیوان میرم هروی (یا شعر او) ۳۶۴۲
- دیوان میر میران قزوینی (یا شعر او) ۳۶۴۲
- دیوان میر هادی ۳۶۴۲
- دیوان میکده ۳۶۴۲
- دیوان میکش دهلوی (یا شعر او) ۳۶۴۲
- دیوان میلانی ۳۶۴۲
- دیوان میلی تبریزی (یا شعر او) ۳۶۴۲
- دیوان میلی حصار (یا شعر او) ۳۶۴۲
- دیوان میلی قزوینی (یا شعر او) ۳۶۴۲
- دیوان میلی هروی ۳۶۴۳
- دیوان میمنت کشمیری (یا شعر او) ۳۶۴۳
- دیوان مینای افشار (یا شعر او) ۳۶۴۳
- دیوان مینای زند ۳۶۴۳
- دیوان مینوی شیرازی (یا شعر او) ۳۶۴۳
- دیوان مینوی همدانی (یا شعر او) ۳۶۴۳
- دیوان التّائلی ۳۶۴۳
- دیوان التّابغه الجعدی ۳۶۴۳
- دیوان التّابغه الذّیانی ۳۶۴۳
- دیوان ناجی اندجانی (یا شعر او) ۳۶۴۳
- دیوان ناجی اردوبادی (یا شعر او) ۳۶۴۴
- دیوان ناجی تبریزی (یا شعر او) ۳۶۴۵
- دیوان ناجی تبریزی (یا شعر او) ۳۶۴۵
- دیوان ناجی خوانساری (یا شعر او) ۳۶۴۵
- دیوان ناجی شوشتری (یا شعر او) ۳۶۴۵
- دیوان ناجی قزوینی ۳۶۴۵
- دیوان ناجی لاهیجی (یا شعر او) ۳۶۴۵

- دیوان ناجی مشهدی (یا شعر او) ----- ۳۶۴۵
- دیوان ناخدای شیرازی ----- ۳۶۴۵
- دیوان ناخدای یزدی (یا شعر او) ----- ۳۶۴۵
- دیوان نادرپور ----- ۳۶۴۵
- دیوان نادر تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۶۴۶
- دیوان نادر دامغانی (یا شعر او) ----- ۳۶۴۶
- دیوان نادر شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۶۴۶
- دیوان نادر علیشاه ----- ۳۶۴۶
- دیوان نادر قاجار (یا شعر او) ----- ۳۶۴۶
- دیوان نادر مازندرانی (یا شعر او) ----- ۳۶۴۶
- دیوان نادری ----- ۳۶۴۶
- دیوان نادری ----- ۳۶۴۶
- دیوان نادری افشار (یا شعر او) ----- ۳۶۴۷
- دیوان نادری بخارائی (یا شعر او) ----- ۳۶۴۷
- دیوان نادری بغدادی (یا شعر او) ----- ۳۶۴۷
- دیوان نادری ترشیزی (یا شعر او) ----- ۳۶۴۷
- دیوان نادری سمرقندی (یا شعر او) ----- ۳۶۴۷
- دیوان نادری سیالکوتی (یا شعر او) ----- ۳۶۴۷
- دیوان نادری شوشتری (یا شعر او) ----- ۳۶۴۷
- دیوان نادری کازرونی (یا شعر او) ----- ۳۶۴۷
- دیوان نادری مروزی (یا شعر او) ----- ۳۶۴۷
- دیوان نادری مشهدی (یا شعر او) ----- ۳۶۴۷
- دیوان نادری هروی (یا شعر او) ----- ۳۶۴۸
- دیوان نادعلی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۶۴۸
- دیوان نادم جاجرمی ----- ۳۶۴۸
- دیوان نادم شفیعی-دیوان گلشن حسینی ----- ۳۶۴۸

- دیوان نادم لاهیجی - ۳۶۴۸
- دیوان نادم لکهنوی (یا شعر او) - ۳۶۴۸
- دیوان نادم هروی (یا شعر او) - ۳۶۴۸
- دیوان نادمی اصفهانی (یا شعر او) - ۳۶۴۸
- دیوان نازجی (یا شعر او) - ۳۶۴۸
- دیوان نازک الملائکه - ۳۶۴۸
- دیوان نازکی استرآبادی (یا شعر او) - ۳۶۴۹
- دیوان نازکی تبریزی (یا شعر او) - ۳۶۴۹
- دیوان نازکی خراسانی (یا شعر او) - ۳۶۴۹
- دیوان نازکی مراغی (یا شعر او) - ۳۶۴۹
- دیوان نازکی نهاوندی (یا شعر او) - ۳۶۴۹
- دیوان نازکی همدانی (یا شعر او) - ۳۶۴۹
- دیوان نازنینی سبزواری (یا شعر او) - ۳۶۴۹
- دیوان ناسخ قاجار - ۳۶۴۹
- دیوان ناسخ لکهنوی (یا شعر او) - ۳۶۴۹
- دیوان ناشی - ۳۶۴۹
- دیوان ناصح بروجردی (یا شعر او) - ۳۶۵۰
- دیوان ناصح تهرانی (یا شعر او) - ۳۶۵۰
- دیوان ناصح دهخوارقانی - ۳۶۵۰
- دیوان ناصح قمشه ای (یا شعر او) - ۳۶۵۰
- دیوان ناصحی (یا شعر او) - ۳۶۵۰
- دیوان ناصحی بدایونی (یا شعر او) - ۳۶۵۰
- دیوان ناصر - ۳۶۵۰
- دیوان ناصر اصفهانی (یا شعر او) - ۳۶۵۰
- دیوان ناصر بجه ای (یا شعر او) - ۳۶۵۱
- دیوان ناصر بخارائی - ۳۶۵۱

- دیوان ناصر بخارائی (یا شعر او) ----- ۳۶۵۱
- دیوان ناصر بنارسی ----- ۳۶۵۱
- دیوان ناصر بنگالی ----- ۳۶۵۱
- دیوان ناصر ترمذی (یا شعر او) ----- ۳۶۵۱
- دیوان ناصر حیدرآبادی ----- ۳۶۵۱
- دیوان ناصر حسین ----- ۳۶۵۱
- دیوان ناصر خسرو ----- ۳۶۵۱
- دیوان ناصر الخطّی ----- ۳۶۵۲
- دیوان ناصر دولت آبادی ----- ۳۶۵۲
- دیوان ناصر دهلوی (یا شعر او) ----- ۳۶۵۲
- دیوان ناصر الدین شاه قاجار ----- ۳۶۵۲
- دیوان ناصر الدین عین الملک (یا شعر او) ----- ۳۶۵۲
- دیوان ناصر رامپوری (یا شعر او) ----- ۳۶۵۲
- دیوان ناصر سجزی (یا شعر او) ----- ۳۶۵۲
- دیوان ناصر سمرقندی (یا شعر او) ----- ۳۶۵۲
- دیوان ناصر سهرندی ----- ۳۶۵۲
- دیوان ناصر شهید ----- ۳۶۵۳
- دیوان ناطق دنبلی (یا شعر او) ----- ۳۶۵۴
- دیوان ناطق دهلوی (یا شعر او) ----- ۳۶۵۴
- دیوان ناطق شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۶۵۴
- دیوان ناطق شیرازی ----- ۳۶۵۴
- دیوان ناطق کاشانی (یا شعر او) ----- ۳۶۵۴
- دیوان ناطق کرمانی - جوهر معظّم ----- ۳۶۵۴
- دیوان ناطق کشمیری (یا شعر او) ----- ۳۶۵۴
- دیوان ناطق کوهپایه ای ----- ۳۶۵۴
- دیوان ناطق لاهوری (یا شعر او) ----- ۳۶۵۴

- دیوان ناطق مکرانی-----۳۶۵۴
- دیوان ناظر گیلانی(یا شعر او)-----۳۶۵۶
- دیوان ناظر مازندرانی-----۳۶۵۶
- دیوان ناظری مشهدی(یا شعر او)-----۳۶۵۶
- دیوان ناظم ایروانی-----۳۶۵۶
- دیوان ناظم بختیاری-----۳۶۵۶
- دیوان ناظم بنارسی(یا شعر او)-----۳۶۵۶
- دیوان ناظم تبریزی-----۳۶۵۶
- دیوان ناظم دکنی(یا شعر او)-----۳۶۵۶
- دیوان ناظم سبزواری(یا شعر او)-----۳۶۵۶
- دیوان ناظم شیرازی(یا شعر او)-----۳۶۵۶
- دیوان ناظم شیرازی(یا شعر او)-----۳۶۵۷
- دیوان ناظم صابونی-----۳۶۵۷
- دیوان ناظم کرمانی(یا شعر او)-----۳۶۵۷
- دیوان ناظم کرمانی(یا شعر او)-----۳۶۵۷
- دیوان ناظم گلپایگانی-----۳۶۵۷
- دیوان ناظم هروی-----۳۶۵۷
- دیوان ناظم یزدی(یا شعر او)-----۳۶۵۷
- دیوان ناظمی(یا شعر او)-----۳۶۵۷
- دیوان نافذ بروجردی-سرور العاشقین-----۳۶۵۸
- دیوان نافع قمی-----۳۶۵۸
- دیوان ناقد هروی(یا شعر او)-----۳۶۵۸
- دیوان ناکام بخارائی(یا شعر او)-----۳۶۵۸
- دیوان نالان لکهنوی(یا شعر او)-----۳۶۵۸
- دیوان ناله بغدادی(یا شعر او)-----۳۶۵۸
- دیوان ناله شیرازی-----۳۶۵۸

- دیوان نامی ابهری (یا شعر او) ۳۶۵۸
- دیوان نامی اسفزاری --- ۳۶۵۸
- دیوان نامی سبزواری (یا شعر او) ۳۶۵۹
- دیوان نامی شمسی (یا شعر او) ۳۶۵۹
- دیوان نامی طهرانی --- ۳۶۵۹
- دیوان نثار گرمرودی ۳۶۶۰
- دیوان نثاری اصفهانی (یا شعر او) ۳۶۶۰
- دیوان نثاری بخارائی ۳۶۶۰
- دیوان نثاری تبریزی ۳۶۶۰
- دیوان نثاری تونی ۳۶۶۰
- دیوان نثاری جلایری (یا شعر او) ۳۶۶۰
- دیوان النثر - ۳۶۶۰
- دیوان النثر - ۳۶۶۰
- دیوان نثری گیلانی ۳۶۶۰
- دیوان نجابت بهونگامی (یا شعر او) ۳۶۶۰
- دیوان نجابت لاهوری (یا شعر او) ۳۶۶۱
- دیوان نجات اصفهانی (یا شعر او) ۳۶۶۱
- دیوان نجات تبریزی ۳۶۶۱
- دیوان نجات قمی ۳۶۶۱
- دیوان نجائی استرآبادی (یا شعر او) ۳۶۶۱
- دیوان نجائی بافقی (یا شعر او) ۳۶۶۱
- دیوان نجائی بخاری (یا شعر او) ۳۶۶۱
- دیوان نجائی تبریزی خیابانی (یا شعر او) ۳۶۶۲
- دیوان نجائی تهرانی ۳۶۶۲
- دیوان نجائی رومی (یا شعر او) ۳۶۶۲
- دیوان نجائی شیرازی (یا شعر او) ۳۶۶۲

- دیوان نجاشی نیشابوری (یا شعر او) ۳۶۶۲
- دیوان نجار اراکی ۳۶۶۲
- دیوان نجار ساغرچی (یا شعر او) ۳۶۶۲
- دیوان نجاری سمرقندی (یا شعر او) ۳۶۶۲
- دیوان النجاشی (او شعره) ۳۶۶۲
- دیوان نجاشی ۳۶۶۲
- دیوان نجدی یزدی (یا شعر او) ۳۶۶۳
- دیوان نجف اصفهانی (یا شعر او) ۳۶۶۳
- دیوان نجف شاه جهان آبادی ۳۶۶۳
- دیوان نجفقلی خان زنگنه ۳۶۶۳
- دیوان نجف لکهنوی (یا شعر او) ۳۶۶۳
- دیوان نجفی الله آبادی (یا شعر او) ۳۶۶۳
- دیوان نجم آبادی ۳۶۶۳
- دیوان نجم اصفهانی (یا شعر او) ۳۶۶۳
- دیوان نجم رازی ۳۶۶۴
- دیوان نجم ساوجی (یا شعر او) ۳۶۶۴
- دیوان نجم سمنانی (یا شعر او) ۳۶۶۴
- دیوان نجم شوشتری (یا شعر او) ۳۶۶۴
- دیوان نجم کبری ۳۶۶۴
- دیوان نجم کرمانی (یا شعر او) ۳۶۶۴
- دیوان نجمی (یا شعر او) ۳۶۶۴
- دیوان نجمی اصفهانی (یا شعر او) ۳۶۶۴
- دیوان نجمی اصفهانی ۳۶۶۴
- دیوان نجمی شیروانی (یا شعر او) ۳۶۶۴
- دیوان نجمی کشمیری (یا شعر او) ۳۶۶۵
- دیوان نجمی مشهدی (یا شعر او) ۳۶۶۵

- دیوان نجومی کاشانی (یا شعر او) ۳۶۶۵
- دیوان نجومی هروی (یا شعر او) ۳۶۶۵
- دیوان نجیب ۳۶۶۵
- دیوان نجیب استرآبادی (یا شعر او) ۳۶۶۵
- دیوان نجیب ترمذی (یا شعر او) ۳۶۶۵
- دیوان نجیب الدین العاملی ۳۶۶۵
- دیوان نجیب شیرازی (یا شعر او) ۳۶۶۶
- دیوان نجیب کاشانی (یا شعر او) ۳۶۶۶
- دیوان نجیب گلپایگانی ۳۶۶۶
- دیوان نجیب لنجانی (یا شعر او) ۳۶۶۶
- دیوان التّحوی ۳۶۶۶
- دیوان نحوی کشمیری (یا شعر او) ۳۶۶۶
- دیوان نحیف شاملو (یا شعر او) ۳۶۶۶
- دیوان نخشی بدایونی ۳۶۶۶
- دیوان نخلی بخارائی (یا شعر او) ۳۶۶۶
- دیوان ندائی سمرقندی ۳۶۶۶
- دیوان ندائی کاشغری ۳۶۶۷
- دیوان ندائی گیلانی (یا شعر او) ۳۶۶۷
- دیوان ندائی هروی (یا شعر او) ۳۶۶۷
- دیوان ندائی یزدی ۳۶۶۷
- دیوان ندرت تهانیسری (یا شعر او) ۳۶۶۷
- دیوان ندیم اصفهانی (یا شعر او) ۳۶۶۷
- دیوان ندیم دهلوی (یا شعر او) ۳۶۶۷
- دیوان ندیم شیرازی ۳۶۶۷
- دیوان ندیم کشمیری (یا شعر او) ۳۶۶۸
- دیوان ندیم لکهنوی (یا شعر او) ۳۶۶۸

- دیوان ندیم مازندرانی (یا شعر او) ۳۶۶۸
- دیوان ندیم مشهدی ۳۶۶۸
- دیوان ندیم هندی (یا شعر او) ۳۶۶۸
- دیوان ندیمی اصفهانی (یا شعر او) ۳۶۶۸
- دیوان ندیمی بلخی (یا شعر او) ۳۶۶۸
- دیوان ندیمی نقاره چی (یا شعر او) ۳۶۶۸
- دیوان نذری شاملو (یا شعر او) ۳۶۶۸
- دیوان نذری کاشی (یا شعر او) ۳۶۶۸
- دیوان نذیر خیرآبادی (یا شعر او) ۳۶۶۸
- دیوان نذیر لکهنوی (یا شعر او) ۳۶۶۹
- دیوان نراقی ۳۶۶۹
- دیوان نزهت اصفهانی (یا شعر او) ۳۶۷۰
- دیوان نزهت دامغانی (یا شعر او) ۳۶۷۰
- دیوان نزهت کشمیری (یا شعر او) ۳۶۷۰
- دیوان نزهت لکهنوی (یا شعر او) ۳۶۷۰
- دیوان نزهتی (یا شعر او) ۳۶۷۰
- دیوان نژاد گرجی (یا شعر او) ۳۶۷۰
- دیوان نساء نسائی (یا شعر او) ۳۶۷۰
- دیوان نسائی ۳۶۷۰
- دیوان النسب ۳۶۷۰
- دیوان نسبت شوشتری (یا شعر او) ۳۶۷۰
- دیوان نسبت نیریزی (یا شعر او) ۳۶۷۱
- دیوان نسبتی تانیسری (یا شعر او) ۳۶۷۱
- دیوان نسبتی مشهدی (یا شعر او) ۳۶۷۱
- دیوان نسودی تبریزی ۳۶۷۱
- دیوان نسیم اردکانی ۳۶۷۱

- دیوان نسیم امروھی ۳۶۷۱
- دیوان نسیم دستگردی ۳۶۷۱
- دیوان نسیم شاملو(یا شعر او) ۳۶۷۲
- دیوان نسیم شاه جهان آبادی(یا شعر او) ۳۶۷۲
- دیوان نسیم شمال ۳۶۷۲
- دیوان نسیم غازی پوری(یا شعر او) ۳۶۷۲
- دیوان نسیمی شیرازی ۳۶۷۲
- دیوان نسیمی فرخاری(یا شعر او) ۳۶۷۲
- دیوان نسیمی هروی ۳۶۷۲
- دیوان نسیمی همدانی(یا شعر او) ۳۶۷۲
- دیوان نشاء تبریزی ۳۶۷۲
- دیوان نشاط اصفهانی(یا شعر او) ۳۶۷۳
- دیوان نشاط اصفهانی ۳۶۷۳
- دیوان نشاط دهلوی(یا شعر او) ۳۶۷۳
- دیوان نشاط قمی(یا شعر او) ۳۶۷۳
- دیوان نشاط مشهدی(یا شعر او) ۳۶۷۳
- دیوان نشاط هندی ۳۶۷۳
- دیوان نشاطی دماوندی ۳۶۷۳
- دیوان نشاطی دهلوی(یا شعر او) ۳۶۷۴
- دیوان نشاطی شوشتری(یا شعر او) ۳۶۷۴
- دیوان نشاطی گرجی ۳۶۷۴
- دیوان نشاطی هزار جریبی ۳۶۷۴
- دیوان نشانی دهلوی(یا شعر او) ۳۶۷۴
- دیوان نشانی شیروانی(یا شعر او) ۳۶۷۴
- دیوان نصرآبادی ۳۶۷۴
- دیوان نصر اودی(اودھی) ۳۶۷۴

- دیوان نصرت اردبیلی - ۳۶۷۴
- دیوان نصرت ترشیزی (یا شعر او) - ۳۶۷۴
- دیوان نصرت خراسانی - ۳۶۷۵
- دیوان نصرت دکنی (یا شعر او) - ۳۶۷۵
- دیوان نصرت دهلوی (یا شعر او) - ۳۶۷۵
- دیوان نصرت رحمانی - ۳۶۷۵
- دیوان نصرت سیالکوتی - ۳۶۷۵
- دیوان نصرت طالشی - ۳۶۷۵
- دیوان نصرت علی شاه - ۳۶۷۵
- دیوان نصرت مشهدی (یا شعر او) - ۳۶۷۵
- دیوان نصرتی اصفهانی (یا شعر او) - ۳۶۷۶
- دیوان نصرتی گیلانی (یا شعر او) - ۳۶۷۶
- دیوان نصرتی هندی - ۳۶۷۶
- دیوان نصر شکارپوری (یا شعر او) - ۳۶۷۶
- دیوان نصر شیرازی - ۳۶۷۶
- دیوان نصر الله تقوی - ۳۶۷۶
- دیوان نصر الله خان قراگوزلو (یا شعر او) - ۳۶۷۶
- دیوان نصر الله شیرازی (یا شعر او) - ۳۶۷۶
- دیوان نصر الله المدرس - ۳۶۷۶
- دیوان نصیب اصفهانی (یا شعر او) - ۳۶۷۶
- دیوان نصیب اصفهانی (یا شعر او) - ۳۶۷۶
- دیوان نصیب رازی (یا شعر او) - ۳۶۷۷
- دیوان نصیب سبزواری (یا شعر او) - ۳۶۷۷
- دیوان نصیب شاه (یا شعر او) - ۳۶۷۷
- دیوان نصیب قزوینی (یا شعر او) - ۳۶۷۷
- دیوان نصیبی شیرازی (یا شعر او) - ۳۶۷۷

- دیوان نصیبی کرمانشاهی (یا شعر او) ۳۶۷۷
- دیوان نصیبی گیلانی ۳۶۷۷
- دیوان نصیبی یزدی ۳۶۷۷
- دیوان نصیر اصفهانی (یا شعر او) ۳۶۷۸
- دیوان نصیر اصفهانی ۳۶۷۸
- دیوان نصیر بدخشانی (یا شعر او) ۳۶۷۸
- دیوان نصیر بروجردی (یا شعر او) ۳۶۷۸
- دیوان نصیر تبریزی (یا شعر او) ۳۶۷۸
- دیوان نصیر تنکابنی (یا شعر او) ۳۶۷۸
- دیوان نصیر دهلوی (یا شعر او) ۳۶۷۸
- دیوان نصیر سرخسی (یا شعر او) ۳۶۷۸
- دیوان نصیر سیستانی (یا شعر او) ۳۶۷۸
- دیوان نصیر شیرازی (یا شعر او) ۳۶۷۸
- دیوان نصیر الدین طوسی ۳۶۷۸
- دیوان نصیری شیرازی ۳۶۸۰
- دیوان نصیری کرمانی (یا شعر او) ۳۶۸۰
- دیوان نصیری هندی (یا شعر او) ۳۶۸۰
- دیوان نطقی استرآبادی (یا شعر او) ۳۶۸۰
- دیوان نطقی بافقی (یا شعر او) ۳۶۸۰
- دیوان نطقی تبریزی (یا شعر او) ۳۶۸۰
- دیوان نطقی شیرازی (یا شعر او) ۳۶۸۰
- دیوان نطقی نیشابوری (یا شعر او) ۳۶۸۰
- دیوان نظام استرآبادی ۳۶۸۰
- دیوان نظام اسکوئی (یا شعر او) ۳۶۸۰
- دیوان نظام اصفهانی (یا شعر او) ۳۶۸۱
- دیوان نظام اعرج (یا شعر او) ۳۶۸۱

- دیوان نظام افشار - ۳۶۸۱
- دیوان نظام تبریزی-دیوان رضوی - ۳۶۸۱
- دیوان نظام تفرشی(یا شعر او) - ۳۶۸۱
- دیوان نظام توپسرکانی(یا شعر او) - ۳۶۸۱
- دیوان نظام جامی(یا شعر او) - ۳۶۸۱
- دیوان نظام خوانساری(یا شعر او) - ۳۶۸۱
- دیوان نظام دستغیب - ۳۶۸۱
- دیوان نظام دشتکی(یا شعر او) - ۳۶۸۳
- دیوان نظام دهلوی - ۳۶۸۳
- دیوان نظام هروی(یا شعر او) - ۳۶۸۴
- دیوان نظامی بلند شهری - ۳۶۸۴
- دیوان نظامی تبریزی - ۳۶۸۴
- دیوان نظامی خطاط - ۳۶۸۴
- دیوان نظامی عروضی(یا شعر او) - ۳۶۸۴
- دیوان نظامی قهستانی - ۳۶۸۴
- دیوان نظامی گنجوی - ۳۶۸۴
- دیوان نظر علی شاه(یا شعر او) - ۳۶۸۴
- دیوان نظر قمشه ای - ۳۶۸۵
- دیوان نظر لکهنوی(یا شعر او) - ۳۶۸۵
- دیوان نظامی اصفهانی(یا شعر او) - ۳۶۸۵
- دیوان نظامی الله آبادی(یا شعر او) - ۳۶۸۵
- دیوان نظامی بلخی(یا شعر او) - ۳۶۸۵
- دیوان نظامی بهبهانی(یا شعر او) - ۳۶۸۵
- دیوان نظامی تبریزی - ۳۶۸۵
- دیوان نظامی تهرانی - ۳۶۸۵
- دیوان نظامی خراسانی(یا شعر او) - ۳۶۸۶

- دیوان نظمى هروى (يا شعر او) ۳۶۸۶
- دیوان نظير اكبرآبادى ۳۶۸۶
- دیوان نظير الدین (يا شعر او) ۳۶۸۶
- دیوان نظير زنگنه (يا شعر او) ۳۶۸۶
- دیوان نظير مشهدى (يا شعر او) ۳۶۸۶
- دیوان نظيرى قمى (يا شعر او) ۳۶۸۶
- دیوان نظيرى نيشابورى ۳۶۸۶
- دیوان نظيم بخارائى ۳۶۸۶
- دیوان التعمان الحلى ۳۶۸۶
- دیوان التعمان المغربى ۳۶۸۷
- دیوان نعمانى ۳۶۸۷
- دیوان نعمت خراسانى (يا شعر او) ۳۶۸۷
- دیوان نعمت شیرازى ۳۶۸۷
- دیوان نعمت گنابادى (يا شعر او) ۳۶۸۸
- دیوان نعمت الله ولى ۳۶۸۸
- دیوان نعمت نارنولى (يا شعر او) ۳۶۸۸
- دیوان نعمتى كاشانى ۳۶۸۸
- دیوان نعيم سمرقندى (يا شعر او) ۳۶۸۸
- دیوان نعيم شیرازى (يا شعر او) ۳۶۸۸
- دیوان نعيم قتمى (يا شعر او) ۳۶۸۸
- دیوان نعيمى استرآبادى ۳۶۸۸
- دیوان نعيمى هروى (يا شعر او) ۳۶۸۸
- دیوان نغز مازندرانى (يا شعر او) ۳۶۸۸
- دیوان نغمه خراسانى (يا شعر او) ۳۶۸۹
- دیوان نغمه مازندرانى (يا شعر او) ۳۶۸۹
- دیوان نفيس قزوینى (يا شعر او) ۳۶۸۹

- دیوان نفیس لکهنوی ۳۶۸۹
- دیوان نفیسی تهرانی ۳۶۸۹
- دیوان نفیسی کاشانی (یا شعر او) ۳۶۸۹
- دیوان نقار کشمیری (یا شعر او) ۳۶۸۹
- دیوان نقاش ۳۶۸۹
- دیوان نقاش اصفهانی ۳۶۸۹
- دیوان نقاش شیرازی (یا شعر او) ۳۶۹۰
- دیوان نقاش قزوینی ۳۶۹۰
- دیوان نقی مشهدی (یا شعر او) ۳۶۹۱
- دیوان نقی ملتانی (یا شعر او) ۳۶۹۱
- دیوان نقی همدانی (یا شعر او) ۳۶۹۱
- دیوان نکتی لاهوری (یا شعر او) ۳۶۹۱
- دیوان نکوئی هروی (یا شعر او) ۳۶۹۱
- دیوان نکهت اردبیلی (یا شعر او) ۳۶۹۱
- دیوان نکهت برهانپوری (یا شعر او) ۳۶۹۱
- دیوان نکهت بیگدلی ۳۶۹۱
- دیوان نگاهی نیشابوری (یا شعر او) ۳۶۹۲
- دیوان نمگانی (یا نمگانی؟) ۳۶۹۲
- دیوان نواب بنارسی (یا شعر او) ۳۶۹۲
- دیوان نواب رضوی (یا شعر او) ۳۶۹۲
- دیوان نواب صفا-کاروان شعر ۳۶۹۲
- دیوان نواب قنوجی (یا شعر او) ۳۶۹۲
- دیوان نواب یزدی (یا شعر او) ۳۶۹۲
- دیوان نوازش لکهنوی (یا شعر او) ۳۶۹۲
- دیوان نوای اصفهانی ۳۶۹۲
- دیوان نوای بدائونی ۳۶۹۲

- دیوان نوای شیرازی - ۳۶۹۳
- دیوان نوای کاشانی - ۳۶۹۳
- دیوان نوائی بافقی (یا شعر او) - ۳۶۹۳
- دیوان نوائی جغتائی - ۳۶۹۳
- دیوان نوائی خراسانی (یا شعر او) - ۳۶۹۳
- دیوان نوائی ذرقانی (یا شعر او) - ۳۶۹۳
- دیوان نوائی شیرازی (یا شعر او) - ۳۶۹۳
- دیوان نوائی طهرانی - ۳۶۹۳
- دیوان نوائی کربلائی (یا شعر او) - ۳۶۹۴
- دیوان نوائی مازندرانی - ۳۶۹۴
- دیوان نوائی قمی (یا شعر او) - ۳۶۹۴
- دیوان نوائی کاشانی (یا شعر او) - ۳۶۹۴
- دیوان نوبخت - ۳۶۹۴
- دیوان النوبختی - ۳۶۹۴
- دیوان نوح اصفهانی (یا شعر او) - ۳۶۹۴
- دیوان نوحی فریدنی (یا شعر او) - ۳۶۹۴
- دیوان نور اکبرآبادی (یا شعر او) - ۳۶۹۴
- دیوان نوربخش خراسانی - حقایق المحبته فی - ۳۶۹۴
- دیوان نوربخش خراسانی (یا شعر او) - ۳۶۹۵
- دیوان نوربخش خراسانی (یا شعر او) - ۳۶۹۵
- دیوان نوربخش دهکردی - ۳۶۹۵
- دیوان نور بنگالی (یا شعر او) - ۳۶۹۵
- دیوان نور خراسانی (یا شعر او) - ۳۶۹۵
- دیوان نور دهلوی (یا شعر او) - ۳۶۹۵
- دیوان نور الدین مشعشی (یا شعر او) - ۳۶۹۵
- دیوان نور الدین العاملی (او شعره) - ۳۶۹۵

- دیوان نور الدین محمد زیدری (یا شعر او) ۳۶۹۶
- دیوان نور رازی (یا شعر او) ۳۶۹۶
- دیوان نور ساوجی (یا شعر او) ۳۶۹۶
- دیوان نوری تبریزی (یا شعر او) ۳۶۹۷
- دیوان نوری تبریزی ۳۶۹۷
- دیوان نوری دهلوی (یا شعر او) ۳۶۹۷
- دیوان نوری شوشتری (یا شعر او) ۳۶۹۷
- دیوان نوری لاهوری (یا شعر او) ۳۶۹۷
- دیوان نوری مازندرانی (یا شعر او) ۳۶۹۷
- دیوان نوری مازندرانی-مولودیه ۳۶۹۷
- دیوان نوری مشهدی (یا شعر او) ۳۶۹۷
- دیوان نوری نیشابوری (یا شعر او) ۳۶۹۷
- دیوان نوری هرمزی (یا شعر او) ۳۶۹۸
- دیوان نوری هروی (یا شعر او) ۳۶۹۸
- دیوان نوش زند (یا شعر او) ۳۶۹۸
- دیوان نوشی سبزواری (یا شعر او) ۳۶۹۸
- دیوان نوعی خبوشانی ۳۶۹۸
- دیوان نوعی زاده ۳۶۹۸
- دیوان نوعی ساوجی ۳۶۹۸
- دیوان نوکی گنابادی (یا شعر او) ۳۶۹۸
- دیوان نوید اصفهانی (یا شعر او) ۳۶۹۸
- دیوان نوید اصفهانی ۳۶۹۹
- دیوان نوید الله آبادی (یا شعر او) ۳۶۹۹
- دیوان نوید خراسانی ۳۶۹۹
- دیوان نوید دهلوی (یا شعر او) ۳۶۹۹
- دیوان نوید تربتی (یا شعر او) ۳۶۹۹

- دیوان نویدی سمرقندی (یا شعر او) ۳۶۹۹
- دیوان نویدی شیرازی ۳۶۹۹
- دیوان نویدی شیرازی (یا شعر او) ۳۶۹۹
- دیوان نویدی طهرانی (یا شعر او) ۳۶۹۹
- دیوان نویدی نیشابوری ۳۶۹۹
- دیوان نهالی ۳۷۰۰
- دیوان نهالی سمرقندی (یا شعر او) ۳۷۰۰
- دیوان نهانی اصفهانی (یا شعر او) ۳۷۰۰
- دیوان نهانی اکبرآبادی (یا شعر او) ۳۷۰۰
- دیوان نهانی شیرازی (یا شعر او) ۳۷۰۰
- دیوان نهانی قائنی (یا شعر او) ۳۷۰۰
- دیوان نیاز بریلوی ۳۷۰۰
- دیوان نیاز تبریزی (یا شعر او) ۳۷۰۰
- دیوان نیاز جوشقانی ۳۷۰۰
- دیوان نیاز دهلوی (یا شعر او) ۳۷۰۲
- دیوان نیاز السلاطین ۳۷۰۲
- دیوان تیر حیدرآبادی (یا شعر او) ۳۷۰۳
- دیوان تیر دهلوی (یا شعر او) ۳۷۰۳
- دیوان تیر دهلوی (یا شعر او) ۳۷۰۳
- دیوان تیر شیرازی ۳۷۰۳
- دیوان تیرنگ دهلوی (یا شعر او) ۳۷۰۳
- دیوان تیر نوری ۳۷۰۳
- دیوان تیریزی ۳۷۰۳
- دیوان تیری شیرازی ۳۷۰۳
- دیوان نیشان شهبهانی ۳۷۰۳
- دیوان نیستانی ۳۷۰۳

- دیوان نیستی تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۷۰۴
- دیوان نیستی رازی (یا شعر او) ----- ۳۷۰۴
- دیوان النیسی ----- ۳۷۰۴
- دیوان نیکی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۷۰۴
- دیوان نیما یوشیج ----- ۳۷۰۴
- دیوان نیمتاج سلماسی (یا شعر او) ----- ۳۷۰۴
- دیوان نیهی ----- ۳۷۰۴
- دیوان واثق رشتی (یا شعر او) ----- ۳۷۰۵
- دیوان واثق شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۷۰۵
- دیوان واثق نجفی (یا شعر او) ----- ۳۷۰۵
- دیوان واثق نیشابوری (یا شعر او) ----- ۳۷۰۵
- دیوان واثق همدانی ----- ۳۷۰۵
- دیوان واثقی لکهنوی (یا شعر او) ----- ۳۷۰۵
- دیوان واثقی مشهدی (یا شعر او) ----- ۳۷۰۵
- دیوان واثقی نیشابوری (یا شعر او) ----- ۳۷۰۵
- دیوان واجد کابلی ----- ۳۷۰۵
- دیوان واجد علی شاه ----- ۳۷۰۵
- دیوان وارثی اردبیلی (یا شعر او) ----- ۳۷۰۶
- دیوان وارثی سبزواری (یا شعر او) ----- ۳۷۰۶
- دیوان وارد شاه جهان آبادی (یا شعر او) ----- ۳۷۰۶
- دیوان وارد هندی (یا شعر او) ----- ۳۷۰۶
- دیوان وارسته چکنی (یا شعر او) ----- ۳۷۰۶
- دیوان وارسته دهلوی (یا شعر او) ----- ۳۷۰۶
- دیوان وارسته سیالکوتی ----- ۳۷۰۶
- دیوان وارسته فزخ آبادی (یا شعر او) ----- ۳۷۰۶
- دیوان واسطی بلگرامی (یا شعر او) ----- ۳۷۰۶

- دیوان واشی لاهوری (یا شعر او) ۳۷۰۶
- دیوان واصب قندهاری (یا شعر او) ۳۷۰۷
- دیوان واصف کشمیری (یا شعر او) ۳۷۰۷
- دیوان واصف مشهدی ۳۷۰۷
- دیوان واصفی هروی ۳۷۰۷
- دیوان واصل کرمانی (یا شعر او) ۳۷۰۷
- دیوان واصل کشمیری (یا شعر او) ۳۷۰۷
- دیوان واصل لاهیجی (یا شعر او) ۳۷۰۷
- دیوان واصل هندی (یا شعر او) ۳۷۰۸
- دیوان واصل یزدی ۳۷۰۸
- دیوان واصلی بخاری (یا شعر او) ۳۷۰۸
- دیوان واصلی شاه جهان آبادی ۳۷۰۸
- دیوان واصلی شیرازی (یا شعر او) ۳۷۰۸
- دیوان واصلی لکهنوی (یا شعر او) ۳۷۰۸
- دیوان واصلی مروزی (یا شعر او) ۳۷۰۸
- دیوان واضح اصفهانی (یا شعر او) ۳۷۰۸
- دیوان واضح ساوجی ۳۷۰۸
- دیوان واعظ خراسانی ۳۷۰۸
- دیوان واعظ قائنی ۳۷۰۹
- دیوان وافی کشمیری (یا شعر او) ۳۷۱۰
- دیوان وافی هروی ۳۷۱۰
- دیوان والة اصفهانی (یا شعر او) ۳۷۱۱
- دیوان والة افسار ۳۷۱۱
- دیوان والة بروجردی (یا شعر او) ۳۷۱۱
- دیوان والة داغستانی ۳۷۱۱
- دیوان والة شیرازی ۳۷۱۱

- دیوان والہ عجمی ۳۷۱۱
- دیوان والہ کشمیری (یا شعر او) ۳۷۱۱
- دیوان والہ مشہدی (یا شعر او) ۳۷۱۱
- دیوان والہ ہروی (یا شعر او) ۳۷۱۱
- دیوان والہ ہمدانی (یا شعر او) ۳۷۱۱
- دیوان والہی اردبیلی (یا شعر او) ۳۷۱۲
- دیوان والہی استرآبادی (یا شعر او) ۳۷۱۲
- دیوان والہی بخاری (یا شعر او) ۳۷۱۲
- دیوان والی قاجار (یا شعر او) ۳۷۱۳
- دیوان والی کردستانی ۳۷۱۳
- دیوان والیہ قاجار ۳۷۱۳
- دیوان الوامق (او شعره) ۳۷۱۳
- دیوان وامق اصفہانی (یا شعر او) ۳۷۱۳
- دیوان وامق بلگرامی (یا شعر او) ۳۷۱۳
- دیوان وامق ہندی (یا شعر او) ۳۷۱۳
- دیوان وامق یزدی ۳۷۱۳
- دیوان وامق یزدی (یا شعر او) ۳۷۱۳
- دیوان واہب اصفہانی (یا شعر او) ۳۷۱۳
- دیوان واہب بخارائی (یا شعر او) ۳۷۱۴
- دیوان واہب قندھاری ۳۷۱۴
- دیوان وجدی خراسانی ازغدی ۳۷۱۵
- دیوان وجدی شیرازی (یا شعر او) ۳۷۱۵
- دیوان وجدی لکھنوی ۳۷۱۵
- دیوان وجدی ہمدانی (یا شعر او) ۳۷۱۵
- دیوان وجہی اصفہانی (یا شعر او) ۳۷۱۵
- دیوان وجہی اصفہانی (یا شعر او) ۳۷۱۵

- دیوان وجهی تفرشی (یا شعر او) ----- ۳۷۱۵
- دیوان وجهی سنجاری (یا شعر او) ----- ۳۷۱۵
- دیوان وجهی احمدآبادی (یا شعر او) ----- ۳۷۱۵
- دیوان وجهی بهادری (یا شعر او) ----- ۳۷۱۵
- دیوان وجهی پنجابی (یا شعر او) ----- ۳۷۱۵
- دیوان وحدت سهرندی ----- ۳۷۱۶
- دیوان وحدت شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۷۱۶
- دیوان وحدت قمی ----- ۳۷۱۶
- دیوان وحدت کلهر ----- ۳۷۱۶
- دیوان وحدت کلکته ای ----- ۳۷۱۶
- دیوان وحدتی خراسانی (یا شعر او) ----- ۳۷۱۶
- دیوان وحشت اردستانی ----- ۳۷۱۶
- دیوان وحشت اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۷۱۶
- دیوان وحشت بختیاری (یا شعر او) ----- ۳۷۱۷
- دیوان وحشت تهانیسری (یا شعر او) ----- ۳۷۱۷
- دیوان وحشت تهانیسری (یا شعر او) ----- ۳۷۱۷
- دیوان وحشت کشمیری (یا شعر او) ----- ۳۷۱۷
- دیوان وحشت هندی (یا شعر او) ----- ۳۷۱۷
- دیوان وحشتی آگره ای (یا شعر او) ----- ۳۷۱۷
- دیوان وحشتی جوشقانی ----- ۳۷۱۷
- دیوان وحیدی قمی (یا شعر او) ----- ۳۷۱۸
- دیوان وداد دهلوی (یا شعر او) ----- ۳۷۱۸
- دیوان وداعی بلخی (یا شعر او) ----- ۳۷۱۸
- دیوان وزیر بلغرامی (یا شعر او) ----- ۳۷۱۸
- دیوان وزیر شاه جهان آبادی (یا شعر او) ----- ۳۷۱۸
- دیوان وزیر لکهنوی ----- ۳۷۱۸

- دیوان الوزير المغربي ----- ۳۷۱۸
- دیوان وسعت سرهنندی(یا شعر او) ----- ۳۷۱۸
- دیوان وصاف شیرازی----- ۳۷۱۸
- دیوان وصفی ورامینی(یا شعر او) ----- ۳۷۱۹
- دیوان وصفی هروی(یا شعر او) ----- ۳۷۱۹
- دیوان وصلی اصفهانی(یا شعر او) ----- ۳۷۱۹
- دیوان وصلی تبریزی(یا شعر او) ----- ۳۷۱۹
- دیوان وصلی سارانی(یا شعر او) ----- ۳۷۱۹
- دیوان وصلی شیرازی ----- ۳۷۱۹
- دیوان وصلی طهرانی(یا شعر او) ----- ۳۷۱۹
- دیوان وصلی هروی(یا شعر او) ----- ۳۷۱۹
- دیوان وصی احمد ----- ۳۷۱۹
- دیوان وطواط ----- ۳۷۱۹
- دیوان وفا علی شاه----- ۳۷۲۰
- دیوان وفای شیرازی(یا شعر او) ----- ۳۷۲۱
- دیوان وفای فراهانی ----- ۳۷۲۱
- دیوان وفای قتی(یا شعر او) ----- ۳۷۲۱
- دیوان وفای کاشانی----- ۳۷۲۱
- دیوان وفایی شوشتری ----- ۳۷۲۲
- دیوان وفایی شیرازی(یا شعر او) ----- ۳۷۲۲
- دیوان وفایی کرد(یا شعر او) ----- ۳۷۲۲
- دیوان وفایی کاشغری(یا شعر او) ----- ۳۷۲۲
- دیوان وفایی هروی ----- ۳۷۲۲
- دیوان وفایی یزدی(یا شعر او) ----- ۳۷۲۲
- دیوان وفی ----- ۳۷۲۲
- دیوان وقار اورنگ آبادی----- ۳۷۲۲

- دیوان ولایی استرآبادی(یا شعر او) ----- ۳۷۲۳
- دیوان ولایی دهلوی(یا شعر او) ----- ۳۷۲۳
- دیوان ولایی سیستانی(یا شعر او) ----- ۳۷۲۳
- دیوان ولد-دیوان سلطان ولد ----- ۳۷۲۳
- دیوان حسین ولد ----- ۳۷۲۳
- دیوان وهمی قمی(یا شعر او) ----- ۳۷۲۴
- دیوان وهمی قندهاری(یا شعر او) ----- ۳۷۲۴
- دیوان ویرانی ابدال(یا شعر او) ----- ۳۷۲۴
- دیوان ویسی سمرقندی(یا شعر او) ----- ۳۷۲۴
- دیوان ویسی هروی ----- ۳۷۲۴
- دیوان هابط ----- ۳۷۲۴
- دیوان هادی حایری(یا شعر او) ----- ۳۷۲۵
- دیوان هادی دهلوی(یا شعر او) ----- ۳۷۲۵
- دیوان هادی رنگرز(یا شعر او) ----- ۳۷۲۵
- دیوان هادی شهرستانی(یا شعر او) ----- ۳۷۲۵
- دیوان هادی شیرازی(یا شعر او) ----- ۳۷۲۵
- دیوان هادی قزوینی(یا شعر او) ----- ۳۷۲۵
- دیوان هادی کاشانی(یا شعر او) ----- ۳۷۲۵
- دیوان هادی کاشانی(یا شعر او) ----- ۳۷۲۵
- دیوان هادی مشهدی(یا شعر او) ----- ۳۷۲۵
- دیوان هادی نائینی(یا شعر او) ----- ۳۷۲۵
- دیوان هادی النحوی ----- ۳۷۲۵
- دیوان هارون جوینی ----- ۳۷۲۶
- دیوان هاشم ابرقوهی(یا شعر او) ----- ۳۷۲۶
- دیوان هاشم ارتیمانی ----- ۳۷۲۶
- دیوان هاشم هروی(یا شعر او) ----- ۳۷۲۷

- دیوان هاشم هندی (یا شعر او) ۳۷۲۷
- دیوان هاشمی استرآبادی (یا شعر او) ۳۷۲۷
- دیوان هاشمی اصفهانی (یا شعر او) ۳۷۲۷
- دیوان هاشمی بخارایی ۳۷۲۷
- دیوان هاشمی دهلوی ۳۷۲۷
- دیوان هاشمی ساروی-انوار الهدی و مشکات ۳۷۲۷
- دیوان هاشمی فراهی (یا شعر او) ۳۷۲۷
- دیوان هاشمی قمی (یا شعر او) ۳۷۲۷
- دیوان هاشمی کاشانی (یا شعر او) ۳۷۲۷
- دیوان هاشمی کرمانی ۳۷۲۸
- دیوان هاشمی کوفتگر (یا شعر او) ۳۷۲۸
- دیوان هاشمی گیلانی (یا شعر او) ۳۷۲۸
- دیوان هاشمی لکهنوی (یا شعر او) ۳۷۲۸
- دیوان هاشمی همدانی (یا شعر او) ۳۷۲۸
- دیوان هاله ۳۷۲۸
- دیوان هبه الدین شهرستانی ۳۷۲۸
- دیوان هبه الله کاشی (یا شعر او) ۳۷۲۸
- دیوان هجر هندی (یا شعر او) ۳۷۲۸
- دیوان هجری افشار (یا شعر او) ۳۷۲۹
- دیوان هجری اندجانی (یا شعر او) ۳۷۲۹
- دیوان هجری تفرشی ۳۷۲۹
- دیوان هجری جامی (یا شعر او) ۳۷۲۹
- دیوان هجری دده (یا شعر او) ۳۷۲۹
- دیوان هجری رازی تهرانی ۳۷۲۹
- دیوان هجری قمی (یا شعر او) ۳۷۲۹
- دیوان هجری گنابادی (یا شعر او) ۳۷۲۹

- دیوان هجری مشهدی (یا شعر او) ----- ۳۷۲۹
- دیوان هجری هروی (یا شعر او) ----- ۳۷۲۹
- دیوان هدایت آشتیانی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۰
- دیوان هدایت اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۰
- دیوان هدایت رازی ----- ۳۷۳۰
- دیوان هدایت طبرستانی ----- ۳۷۳۰
- دیوان هدایت کشمیری (یا شعر او) ----- ۳۷۳۰
- دیوان هدایت مشهدی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۰
- دیوان هدایت نائینی (یا شعراء) ----- ۳۷۳۰
- دیوان هدای کاشانی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۱
- دیوان هراتی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۱
- دیوان هزاره اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۱
- دیوان هشترودی ----- ۳۷۳۱
- دیوان هشیار شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۱
- دیوان هشیار شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۱
- دیوان هشیار کرد (یا شعر او) ----- ۳۷۳۱
- دیوان هفت رنگی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۱
- دیوان هلاکی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۱
- دیوان هلاکی هروی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۱
- دیوان هلاکی همدانی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۲
- دیوان هلال قهستانی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۲
- دیوان هلال قزوینی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۲
- دیوان هلال کاشانی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۲
- دیوان هلالی ترک (یا شعر او) ----- ۳۷۳۲
- دیوان هلالی چغتایی ----- ۳۷۳۲
- دیوان هلالی سبزواری (یا شعر او) ----- ۳۷۳۲

- دیوان هلالی قزوینی (یا شعر او) ۳۷۳۲
- دیوان هلالی قاجار (یا شعر او) ۳۷۳۳
- دیوان هلالی هروی (یا شعر او) ۳۷۳۳
- دیوان همام تبریزی ۳۷۳۳
- دیوان همام یزدی (یا شعر او) ۳۷۳۳
- دیوان همای شیرازی-شکرستان ۳۷۳۳
- دیوان همای کشمیری (یا شعر او) ۳۷۳۳
- دیوان همای مروزی ۳۷۳۳
- دیوان همایون استرآبادی (یا شعر او) ۳۷۳۳
- دیوان همایون اسفراینی ۳۷۳۳
- دیوان همایون بروجردی ۳۷۳۳
- دیوان همایون پادشاه (یا شعر او) ۳۷۳۴
- دیوان همایون فریدنی (یا شعر او) ۳۷۳۴
- دیوان همایون کرمانی ۳۷۳۴
- دیوان همایون همدانی ۳۷۳۴
- دیوان همایی آذربایجانی ۳۷۳۴
- دیوان همایی ترک (یا شعر او) ۳۷۳۴
- دیوان همایی سمرقندی (یا شعر او) ۳۷۳۵
- دیوان همایی نسوی (یا شعر او) ۳۷۳۵
- دیوان همت اردبیلی (یا شعر او) ۳۷۳۵
- دیوان همت اصفهانی ۳۷۳۵
- دیوان همت بدخشی (یا شعر او) ۳۷۳۵
- دیوان همت سیستانی (یا شعر او) ۳۷۳۵
- دیوان همت شیرازی (یا شعر او) ۳۷۳۵
- دیوان همت فرح آبادی (یا شعر او) ۳۷۳۵
- دیوان همت گورکه پوری (یا شعر او) ۳۷۳۵

- دیوان همتی اصفهانی (یا شعر او) ۳۷۳۵
- دیوان همتی بافتی (یا شعر او) ۳۷۳۶
- دیوان همتی بلخی (یا شعر او) ۳۷۳۶
- دیوان همدم سمنانی (یا شعر او) ۳۷۳۶
- دیوان همدم شیرازی (یا شعر او) ۳۷۳۶
- دیوان همدم هندی (یا شعر او) ۳۷۳۶
- دیوان همدمی جرجانی (یا شعر او) ۳۷۳۶
- دیوان همدمی رازی (یا شعر او) ۳۷۳۶
- دیوان همدمی سمرقندی (یا شعر او) ۳۷۳۶
- دیوان همدمی شیرازی (یا شعر او) ۳۷۳۶
- دیوان همدمی کاشانی (یا شعر او) ۳۷۳۷
- دیوان همدمی مشهدی (یا شعر او) ۳۷۳۷
- دیوان همدمی مشهدی (یا شعر او) ۳۷۳۷
- دیوان همدمی هروی (یا شعر او) ۳۷۳۷
- دیوان همدمی همدانی (یا شعر او) ۳۷۳۷
- دیوان هندال (یا شعر او) ۳۷۳۷
- دیوان الهنداوی ۳۷۳۷
- دیوان هندی ۳۷۳۷
- دیوان هندوشاه ۳۷۳۷
- دیوان هنر الله آبادی (یا شعر او) ۳۷۳۷
- دیوان هنر جندقی ۳۷۳۸
- دیوان هنر جهرمی (یا شعر او) ۳۷۳۸
- دیوان هنرشاه جهان آبادی (یا شعر او) ۳۷۳۸
- دیوان هنر هندی (یا شعر او) ۳۷۳۸
- دیوان هوایی تونی (یا شعر او) ۳۷۳۸
- دیوان هوایی مشهدی ۳۷۳۸

- دیوان هوایی هندی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۸
- دیوان هور اصفهانی ----- ۳۷۳۸
- دیوان هوس جندقی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۹
- دیوان هوس هندی ----- ۳۷۳۹
- دیوان هوشنگ ابتهاج ----- ۳۷۳۹
- دیوان هوشی خراسانی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۹
- دیوان هوشی سنغری (یا شعر او) ----- ۳۷۳۹
- دیوان هوشی شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۹
- دیوان هیبت اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۹
- دیوان هیبت کاشی (یا شعر او) ----- ۳۷۳۹
- دیوان هیدجی ----- ۳۷۳۹
- دیوان یادگار بیگ (یا شعر او) ----- ۳۷۴۰
- دیوان یار احمد تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۰
- دیوان یار اورنگ آبادی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۰
- دیوان یار علی شیرازی ----- ۳۷۴۰
- دیوان یار علی طهرانی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۰
- دیوان یارک قزوینی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۰
- دیوان یاری استرآبادی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۰
- دیوان یاری اصفهانی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۰
- دیوان یاری بلخی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۱
- دیوان یاری تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۱
- دیوان یاری شیرازی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۱
- دیوان یاری هروی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۱
- دیوان یاری یزدی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۱
- دیوان یاس آره ای (یا شعر او) ----- ۳۷۴۱
- دیوان یاسمن بو دامغانی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۱

- دیوان یاسین علی شاه ۳۷۴۱
- دیوان الیافی (یا شعر او) ۳۷۴۱
- دیوان یالیت استرآبادی (یا شعر او) ۳۷۴۲
- دیوان یتیم بروجردی (یا شعر او) ۳۷۴۲
- دیوان یتیم لاهوری (یا شعر او) ۳۷۴۲
- دیوان یتیمی هروی (یا شعر او) ۳۷۴۲
- دیوان یحیای احمدآبادی (یا شعر او) ۳۷۴۲
- دیوان یحیای اصفهانی (یا شعر او) ۳۷۴۲
- دیوان یحیای الله آبادی (یا شعر او) ۳۷۴۲
- دیوان یحیای بمی ۳۷۴۲
- دیوان یحیای بیدآبادی ۳۷۴۲
- دیوان یحیی الدشتکی ۳۷۴۲
- دیوان یحیی ابی الفضل ۳۷۴۴
- دیوان یحیای دولت آبادی ۳۷۴۴
- دیوان یحیای سبزواری (یا شعر او) ۳۷۴۴
- دیوان یحیای سمرقندی (یا شعر او) ۳۷۴۴
- دیوان یحیای سیستانی (یا شعر او) ۳۷۴۴
- دیوان یحیای سبک ۳۷۴۴
- دیوان یعقوب استاجلو (یا شعر او) ۳۷۴۵
- دیوان یعقوب ترکمان ۳۷۴۵
- دیوان یعقوب چرخ (یا شعر او) ۳۷۴۵
- دیوان یعقوب الحلّی ۳۷۴۵
- دیوان یعقوب غیاث پوری (یا شعر او) ۳۷۴۵
- دیوان یعقوب کشمیری (یا شعر او) ۳۷۴۵
- دیوان یعقوب ماهی دشتی ۳۷۴۵
- دیوان یعقوب هندی ۳۷۴۵

- دیوان یعقوبی ساوجی ----- ۳۷۴۵
- دیوان یکتای اصفهانی ----- ۳۷۴۶
- دیوان یکتای بلخی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۶
- دیوان یکتای جوشقانی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۶
- دیوان یکتای لاهوری ----- ۳۷۴۶
- دیوان یکتای لاهوری (یا شعر او) ----- ۳۷۴۶
- دیوان یكددل مرادآبادی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۶
- دیوان یكسان دهلوی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۶
- دیوان یگه سوار ----- ۳۷۴۶
- دیوان یوسف امیری (یا شعر او) ----- ۳۷۴۷
- دیوان یوسف بختیاری ----- ۳۷۴۷
- دیوان یوسف بلخی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۷
- دیوان یوسف بلگرامی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۷
- دیوان یوسف بیرجندی ----- ۳۷۴۷
- دیوان یوسف تبریزی ----- ۳۷۴۷
- دیوان یوسف تبریزی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۷
- دیوان یوسف جغتایی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۷
- دیوان یوسف جلایر (یا شعر او) ----- ۳۷۴۷
- دیوان یوسف جویباری ----- ۳۷۴۷
- دیوان یوسف چاکری (یا شعر او) ----- ۳۷۴۸
- دیوان یوسف خراسانی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۸
- دیوان یوسف الخطی ----- ۳۷۴۸
- دیوان یوسف خوانساری (یا شعر او) ----- ۳۷۴۸
- دیوان یوسف دربندی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۸
- دیوان یوسف دکنی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۸
- دیوان یوسف دهلوی (یا شعر او) ----- ۳۷۴۸

۳۷۴۸	دیوان یوسف سنندجی (یا شعر او)
۳۷۴۹	دیوان یوسف شاملو (یا شعر او)
۳۷۴۹	دیوان یوسف شیرازی (یا شعر او)
۳۷۴۹	دیوان یوسف عامری (یا شعر او)
۳۷۴۹	دیوان یوسف غزنوی (یا شعر او)
۳۷۴۹	دیوان یوسف قراباغی (یا شعر او)
۳۷۴۹	دیوان یوسف قزوینی (یا شعر او)
۳۷۴۹	دیوان یوسف کابلی (یا شعر او)
۳۷۴۹	دیوان یوسف کازرونی (یا شعر او)
۳۷۴۹	دیوان یوسف کشمیری
۳۷۵۰	دیوان یوسفی طیب
۳۷۵۰	دیوان یوسفی گلپایگانی (یا شعر او)
۳۷۵۰	دیوان یونس ابهری (یا شعر او)
۳۷۵۰	دیوان یونس الدیلمی
۳۷۵۱	جلد ۴
۳۷۵۱	مشخصات کتاب
۳۷۵۱	اشاره
۳۷۵۵	ذ
۳۷۵۵	ذائقه ماتم
۳۷۵۵	ذائقه ماتم - چهل مجلس
۳۷۵۵	ذات انتقام
۳۷۵۵	ذات الانوار
۳۷۵۵	ذات البیان
۳۷۵۵	ذات الفرائد (یا ذات الفوائد)
۳۷۵۵	ذات المحنه
۳۷۵۵	ذات المنن

- ذات يقين ٣٧٥٥
- ذاتيه ٣٧٥٦
- الذباحه و احكامها..... ٣٧٥٦
- الذبايح،كتاب ٣٧٥٧
- ذبح عظيم ٣٧٥٧
- ذبح عظيم ٣٧٥٧
- ذبح عظيم ٣٧٥٧
- ذبيح ٣٧٥٧
- ذبيح نامه ٣٧٥٧
- ذبيح نينوا ٣٧٥٧
- الذبيحيه ٣٧٥٧
- الذبيحيه ٣٧٥٨
- الذبيحيه ٣٧٥٨
- الذبيحيه ٣٧٥٨
- الذبيحيه ٣٧٥٨
- الذخائر ٣٧٥٨
- الذخائر(في احكام الكبائر) ٣٧٥٨
- الذخائر(في النكت و النوادر) ٣٧٥٨
- الذخائر ٣٧٥٨
- ذخائر الاحكام ٣٧٥٨
- ذخائر الاسماء-ذخيره الاسماء ٣٧٥٩
- ذخائر الاصول ٣٧٦٠
- ذخائر الايام(في معرفه احكام دين الاسلام) ٣٧٦٠
- ذخائر الحكم ٣٧٦٠
- ذخائر الحكمه ٣٧٦٠
- ذخائر العقبى(في تعقيبات الصلاه) ٣٧٦٠

- ذخائر العقبى (فى مناقب ذوى القربى) ٣٧٦٠
- ذخائر العلوم (فىما كان فى سالف الدهور) ٣٧٦٠
- ذخائر فصل القضا (فى فضل الامام المرتضى) ٣٧٦٠
- ذخائر القيامة (فى النبوه و الامامه) ٣٧٦١
- ذخائر المآل (فى نشر مدح المصطفى و الال) ٣٧٦١
- ذخائر المجتهدين (فى شرح معالم الدين فى فقه آل ٣٧٦١
- ذخائر المعاد ٣٧٦١
- ذخائر النبوه ٣٧٦١
- ذخائر الواعظين ٣٧٦١
- الذخر الزايع (فى شرح مفاتيح الشرايع) ٣٧٦١
- ذخر العالمين (فى شرح دعاء الضنمين) ٣٧٦١
- ذخر العباد ليوم المعاد ٣٧٦٢
- الذخر للمعاد (فى تصحيح الاعتقاد) ٣٧٦٣
- الذخر و السعاده فى العباده ٣٧٦٣
- الذخيره ٣٧٦٣
- الذخيره فى الطب-ذخيره خوارزمشاهى ٣٧٦٣
- الذخيره فى العقبى (فى الموّده ذوى القربى) ٣٧٦٣
- الذخيره ٣٧٦٣
- الذخيره (فى محاسن اهل الجزيره «اندلس») ٣٧٦٣
- ذخيره ٣٧٦٣
- الذخيره لارباب البصيره ٣٧٦٤
- الذخيره لاهل البصيره ٣٧٦٤
- ذخيره آخرت ٣٧٦٤
- الرساله الاحمديه ٣٧٦٤
- ذخيره الابرار (فى منتخب انيس التجار) ٣٧٦٤
- ذخيره الاحكام فى مسائل الحلال و الحرام ٣٧٦٤

- ذخیره اسکندری ۳۷۶۴
- ذخیره الاسماء ۳۷۶۵
- ذخیره الاعمال ۳۷۶۶
- ذخیره الافهام ۳۷۶۶
- ذخیره الالباب و بغية الاصحاب (الى كل علم فيه باب) ۳۷۶۶
- ذخیره الانام (فی ترجمه و جيزه الاحكام) ۳۷۶۶
- ذخیره الايمان ۳۷۶۶
- الذخیره الباقيه (فی اجوبه المسائل الجليله الثانيه) ۳۷۶۶
- ذخیره الجنّه ۳۷۶۶
- ذخیره الخوانين ۳۷۶۶
- ذخیره الذّارين (فيما يتعلق بالحسين و اصحاب ۳۷۶۷
- الحسين (عليه السلام)) ۳۷۶۷
- ذخیره الشيعة ۳۷۶۷
- ذخیره الصالحين ۳۷۶۷
- ذخیره الصالحين ۳۷۶۷
- ذخیره الصالحين (فی شرح تبصره المتعلّمين) ۳۷۶۷
- ذخیره الصرف ۳۷۶۷
- ذخیره العباد ليوم المعاد ۳۷۶۷
- ذخیره العباد ليوم المعاد ۳۷۶۷
- ذخیره العباد الى سبيل الرشاد ۳۷۶۷
- ذخیره العباد (فی تعريب زاد المعاد) ۳۷۶۸
- ذخیره العباد ليوم المعاد ۳۷۶۹
- الذخیره العلويه فى الاحكام النبويه ۳۷۶۹
- ذخیره الفرائض ۳۷۶۹
- ذخیره العقبي ۳۷۶۹
- ذخیره القلوب ۳۷۶۹

- ذخيره المحشر(فى احوال الامام المنتظر)-الذخيره ٣٧٦٩
- ذخيره المحشر فى شرح الباب الحادي عشر ٣٧٦٩
- الذخيره فى المحشر(فى بيان نسب عمر) ٣٧٧٠
- ذخيره المصائب ٣٧٧٠
- الذخيره الى المعاد(فى مدح و محمد و آله ٣٧٧٠
- ذخيره المعاد ٣٧٧٠
- ذخيره المعاد ٣٧٧٠
- ذخيره المعاد(فى الاجازه لافلاذ الاكباد) ٣٧٧٠
- ذخيره المعاد(فى شرح الارشاد) ٣٧٧٠
- ذخيره المعاد(للتقى من العباد) ٣٧٧٠
- ذخيره المعاد ٣٧٧١
- ذخيره المعاد ٣٧٧١
- ذخيره المعاد(لاهل الرشاد) ٣٧٧٢
- ذخيره المعاد(فى تكاليف العباد) ٣٧٧٢
- ذخيره المعاد(فى شرح الارشاد) ٣٧٧٢
- ذخيره المعاد(و ذريعه الوداد) ٣٧٧٢
- ذخيره المعاد ٣٧٧٢
- ذخيره المعاد ٣٧٧٢
- ذخيره الملوك ٣٧٧٢
- ذخيره الممات ٣٧٧٢
- ذخيره المناقب ٣٧٧٢
- ذخيره المؤمنين(فى ردّ الصوفيه المبتدعين) ٣٧٧٣
- ذخيره المؤمنين ٣٧٧٣
- ذخيره الميعاد ٣٧٧٣
- ذخيره النسب(فى تذكره الكمال و الادب) ٣٧٧٣
- ذخيره يوم الجزاء ٣٧٧٣

- ذخيره يوم الجزاء ٣٧٧٣
- ذخيره يوم المحشر(فى شرح الباب الحادي عشر) ٣٧٧٣
- الذرايع(فى شرح الشرايع) ٣٧٧٣
- الذرايع(فى شرح الشرايع) ٣٧٧٥
- ذرايع الاحلام(الى اسرار شرايع الاسلام) ٣٧٧٥
- ذرايع الافهام-الذرايع ٣٧٧٥
- الذرايع و البيان(فيما يتعلق بعوارض اللسان) ٣٧٧٥
- ذرع،كتاب ٣٧٧٥
- الذروه ٣٧٧٥
- الذروه ٣٧٧٥
- ذروه السعاده(فى نيه العباده) ٣٧٧٥
- ذرى المعالى(فى نسب ابى المعالى)-صدف ٣٧٧٥
- الذريّه الطاهره ٣٧٧٦
- ذريه المصطفى ٣٧٧٦
- الذريعه ٣٧٧٦
- الذريعه ٣٧٧٦
- الذريعه(فى احكام الشريعه) ٣٧٧٦
- الذريعه الى اخلاق الشريعه-الذريعه الى مكارم ٣٧٧٦
- الذريعه(الى تصانيف الشيعه) ٣٧٧٦
- الذريعه(الى حافظ الشريعه) ٣٧٧٨
- الذريعه(الى معرفه اصول الشريعه) ٣٧٧٨
- الذريعه(الى معرفه اعيان الشيعه)-اعيان الشيعه ٣٧٧٨
- الذريعه(الى تقض البديعه) ٣٧٧٨
- الذريعه(فيما يخص الشيعه) ٣٧٧٨
- الذريعه(فى وفيات اعيان الشيعه) ٣٧٧٨
- ذريعه الاعتماد(على احقاق الحق و فهم المراد من ٣٧٧٨

- ذريعه الامل(فى احوال المعصومين الاربعه عشر) - ٣٧٧٩
- الذريعه الحسينيه - ٣٧٧٩
- ذريعه الحياه(فى ترجمه وسيله التجاه) - ٣٧٧٩
- الذريعه الرضويه-ديوان گوهرى - ٣٧٧٩
- ذريعه الضراعه - ٣٧٧٩
- ذريعه العاصين - ٣٧٧٩
- ذريعه العباد - ٣٧٧٩
- ذريعه الفنون فى طب العيون - ٣٧٧٩
- ذريعه الفلاح - ٣٧٨٠
- ذريعه المآب - ٣٧٨١
- ذريعه المعاد(فى شرح نجات العباد) - ٣٧٨١
- ذريعه المؤمنين(و وسيله العارفين فى علم الكلام و - ٣٧٨١
- ذريعه التهاض الى تعلم الفرائض - ٣٧٨١
- ذريعه النجاه - ٣٧٨١
- ذريعه التجاه(فى ترجمه وسيله النجاه) - ٣٧٨١
- ذريعه التجات(فى ادعيه التعقيبات) - ٣٧٨١
- ذريعه التجاه - ٣٧٨١
- ذريعه التجاح - ٣٧٨٢
- ذريعه الوداد(فى مختصر نجات العباد) - ٣٧٨٢
- ذريعه الهداه(فى بيان معانى الفاظ الصلاه) - ٣٧٨٢
- الذكر، كتاب - ٣٧٨٢
- ذكر الآيات التى نزلت فى امير المؤمنين(عليه السلام) - ٣٧٨٢
- ذكر الابقى - ٣٧٨٢
- ذكر الاسباب(الصاهه عن معرفه الصواب) - ٣٧٨٢
- ذكر الامجاد(من آباءنا و الاجداد) - ٣٧٨٢
- ذكر امر الحسين(عليه السلام) - ٣٧٨٣

- ٣٧٨٣ ----- ذكر الثقلين (في مصائب الحسين (عليه السلام))
- ٣٧٨٣ ----- ذكر الجميل (في ترجمه الخليل)
- ٣٧٨٣ ----- ذكر الحافظ
- ٣٧٨٣ ----- ذكر الحسن و الحسين (عليه السلام)
- ٣٧٨٣ ----- ذكر الحسين (عليه السلام)
- ٣٧٨٣ ----- ذكر خديجه و فضل اهل البيت (عليه السلام)
- ٣٧٨٣ ----- ذكر الخلائف و عنوان المعارف
- ٣٧٨٣ ----- ذكر السجاح
- ٣٧٨٤ ----- ذكر الشيعة
- ٣٧٨٤ ----- ذكر الطيار
- ٣٧٨٤ ----- ذكر العباس
- ٣٧٨٤ ----- ذكر على (عليه السلام) (في حروب النبي ص)
- ٣٧٨٤ ----- ذكر فاطمه الزهراء (عليه السلام) و ابى بكر
- ٣٧٨٤ ----- ذكر القائم (عليه السلام) من آل محمد ص
- ٣٧٨٤ ----- ذكر القائم (عليه السلام) و غيبته
- ٣٧٨٤ ----- ذكر القرآن
- ٣٧٨٤ ----- ذكر كلام على (عليه السلام) في الملاحم
- ٣٧٨٤ ----- ذكر ما جرى للشيعة بعد على (عليه السلام)
- ٣٧٨٥ ----- ذكر ما جرى من الكلام بين على و عثمان
- ٣٧٨٦ ----- ذكر ما ظهر لامير المؤمنين (عليه السلام) من الفضائل يوم
- ٣٧٨٦ ----- ذكر ما نزل من القرآن في رسول الله و اهل
- ٣٧٨٦ ----- ذكر المجاز من القرآن
- ٣٧٨٦ ----- ذكر مجلس جرى للصدوق بين يدى ركن الدوله،
- ٣٧٨٦ ----- ذكر مجلس جرى ايضا للصدوق بين يدى ركن الدوله،
- ٣٧٨٦ ----- ذكر مجلس ثالث كذلك،
- ٣٧٨٦ ----- ذكر مجلس رابع كذلك،

- ٣٧٨٦ ----- ذكر مجلس خامس ايضا كذلك
- ٣٧٨٦ ----- ذكر من خطب على منبر بشعر
- ٣٧٨٦ ----- ذكر من روى الحديث من بنى ناشره
- ٣٧٨٧ ----- ذكر من روى عن جعفر بن محمد(عليه السلام)(من التابعين و
- ٣٧٨٧ ----- ذكر من روى من طرق اصحاب الحديث(ان
- ٣٧٨٧ ----- ذكر من روى مواخاه النبي(صلى الله عليه و آله)لامير المؤمنين(عليه السلام)
- ٣٧٨٧ ----- ذكر من سب عليا من الخلفاء
- ٣٧٨٧ ----- ذكر من فجر با خواله من قريش
- ٣٧٨٧ ----- ذكر من قابل الجميل بالقبيح
- ٣٧٨٧ ----- ذكر من قال بالتفضيل من الصحابه
- ٣٧٨٧ ----- ذكر من قال شعرا فى وصيته
- ٣٧٨٨ ----- ذكر من قال شعرا فنسب اليه
- ٣٧٨٨ ----- ذكر من لقيه من اصحاب الحديث(و روى عن كل
- ٣٧٨٨ ----- ذكر من نسب الى امه(من قبائل العرب)
- ٣٧٨٨ ----- ذكر من هاجر و ابوه
- ٣٧٨٩ ----- ذكر المهدي(عليه السلام)و نعوته و حقيقه مخرجه و ثبوته
- ٣٧٨٩ ----- ذكر النبي(صلى الله عليه و آله)و الصخره و الراهب و طرق ذلك
- ٣٧٨٩ ----- الذكرى-الخمريه
- ٣٧٨٩ ----- ذكرى ابي جعفر(محمد بن الامام ابي الحسن الهادى
- ٣٧٨٩ ----- ذكرى الامه(فى احوال الائمه(عليه السلام)
- ٣٧٨٩ ----- ذكرى اولى الالباب(او ماوراء الستار).
- ٣٧٨٩ ----- ذكرى للجمهور(بالفوز يوم النشور)
- ٣٧٩٠ ----- ذكرى الشيخ حسنعلى البدر القطيفى
- ٣٧٩٠ ----- ذكرى الحسين(عليه السلام)
- ٣٧٩٠ ----- ذكرى الحسين(عليه السلام)
- ٣٧٩٠ ----- الذكرى الخالده

- ٣٧٩٠ ذكرى الامام الخنيزى(على بن حسن)-اضواء من
- ٣٧٩٠ ذكرى الزعيم الخنيزى(عبد الكريم بن حسن)
- ٣٧٩٠ ذكرى ذوى التهمى(فى حرمه حلق اللحى)
- ٣٧٩٠ ذكرى رزیه الطف
- ٣٧٩١ ذكرى السعدون
- ٣٧٩١ ذكرى الشيعه(فى احكام الشريعه)
- ٣٧٩١ ذكرى الصوفيه
- ٣٧٩٢ ذكرى الشيخ عبد الله بن معتوق
- ٣٧٩٢ ذكرى الشيخ على بن حس الخنيزى(-١٣٦٣ ق)
- ٣٧٩٢ ذكرى غازى الاول
- ٣٧٩٢ ذكرى الكتب و المكتبات
- ٣٧٩٢ ذكرى السيد ماجد
- ٣٧٩٢ ذكرى المحسنين
- ٣٧٩٢ ذكرى الشيخ محمد
- ٣٧٩٢ ذكرى السيد ناصر
- ٣٧٩٢ ذكريات و آمال
- ٣٧٩٣ الذكرته
- ٣٧٩٣ ذلت اشقيا
- ٣٧٩٣ ذم الاقتداء بالسلف الضالّه
- ٣٧٩٣ ذم التقليد و اتباع الابهاء(و ترك الاستدلال).
- ٣٧٩٣ ذم الحجاب(يا ذمر الحجاب)
- ٣٧٩٣ ذم الخطا فى الشعر
- ٣٧٩٣ ذم الخمر
- ٣٧٩٤ ذوات الاجنحه
- ٣٧٩٤ الذاتيه،الرساله
- ٣٧٩٤ ذواذواء

- ذوب النصار (في شرح اخذ الثار). ٣٧٩٤
- ذو الجناحيه الحسينيه ٣٧٩٤
- ذو الرأسين و احكامه ٣٧٩٤
- ذو الفقار (قصيده في مدح الكزار) ٣٧٩٤
- ذوالفقار ٣٧٩٤
- ذوالفقار حيدر ٣٧٩٤
- ذوالفقار حيدري ٣٧٩٥
- ذوالفقار ماتم ٣٧٩٥
- ذو الفقاريه ٣٧٩٥
- ذو القرنين (و سدّ ياجوج و ماجوج) ٣٧٩٥
- ذو القرنين ٣٧٩٥
- ذو النورين ٣٧٩٥
- ذوقيات الاسرار ٣٧٩٥
- ذوقيات العقليه (و المعقولات الذوقيه) -ذوقيه ٣٧٩٥
- ذوق و شوق، مشنوى ٣٧٩٥
- الذهب ٣٧٩٦
- الذهب الاسود ٣٧٩٧
- الذهب المسكوك (في اللباس المشكوك) ٣٧٩٧
- الذهبيه -القصيده المذهب ٣٧٩٧
- الذهبيّه ٣٧٩٧
- الذهبيّه في اسرار العلوم الطبيّه ٣٧٩٧
- الذهبيه الطبيّه -طبّ الرضا ٣٧٩٧
- ذيل الارغام ٣٧٩٧
- ذيل الانساب المشجره -ذيل مشجره النسب ٣٧٩٧
- ذيل تاريخ جهانگشاي جويني ٣٧٩٨
- ذيل تاريخ ملوك مازندران ٣٧٩٨

- ٣٧٩٨ ذيل تاريخ نادري
- ٣٧٩٨ ذيل تجارب الامم
- ٣٧٩٨ ذيل تحفه العالم
- ٣٧٩٩ ذيل جامع التواريخ رشيدى
- ٣٧٩٩ ذيل صوان الحكمة-تتقه صوان الحكمة
- ٣٧٩٩ ذيل عمده الطالب
- ٣٧٩٩ ذيل الطلع النضيد
- ٣٨٠٠ ر
- ٣٨٠٠ الرائض (فى الفرائض)
- ٣٨٠٠ الرائق
- ٣٨٠٠ الرائق (من اشعار الخلائق)
- ٣٨٠٠ رائق الحقائق (فى حيات الامام الصادق (عليه السلام)
- ٣٨٠٠ رائق المقال (فى فائق الامثال)
- ٣٨٠٠ الرائيه
- ٣٨٠٠ الرائيه
- ٣٨٠٠ الرائيه-الكرارتيه
- ٣٨٠١ الرائيه
- ٣٨٠١ الرائيه الايوانتيه
- ٣٨٠١ راج الارواح
- ٣٨٠١ راج الافراح
- ٣٨٠١ الزاج و الارتياح
- ٣٨٠٢ راج و ريحان
- ٣٨٠٢ راج و قراح-راج القراح
- ٣٨٠٢ الراحه
- ٣٨٠٣ الراحه و التسلى
- ٣٨٠٣ راحله توفيقى

- ۳۸۰۳ ----- راحله الجنان (فی اعمال الملوان)
- ۳۸۰۳ ----- راد شبهات الکفار
- ۳۸۰۴ ----- رافع البغض و العداوه (فی جواب مدرس پاوه)
- ۳۸۰۴ ----- رافع الخلاف
- ۳۸۰۴ ----- رافع الشبهات (فی توضیح بعض المشهورات)
- ۳۸۰۴ ----- رافع الغواشی (عن وجوه الحواشی)
- ۳۸۰۴ ----- رافع اللجاج فی الاحتجاج
- ۳۸۰۴ ----- رافع الوهم
- ۳۸۰۴ ----- رافع هذیان
- ۳۸۰۵ ----- راه خوشبختی
- ۳۸۰۵ ----- راه خوشبختی
- ۳۸۰۵ ----- راه راست
- ۳۸۰۵ ----- راه راست
- ۳۸۰۵ ----- راه راست
- ۳۸۰۵ ----- راه راست
- ۳۸۰۵ ----- راه رشد (شرح منهج الارشاد)
- ۳۸۰۵ ----- راه روزی یا علوم تفریحی یا فرمولر
- ۳۸۰۶ ----- راه رهائی در استخلاص اقتصادی ایران
- ۳۸۰۶ ----- راه سعادت
- ۳۸۰۶ ----- راه سعادت (گفتار امیر المؤمنین (علیه السلام)
- ۳۸۰۶ ----- راه سعادت بشر
- ۳۸۰۶ ----- راه صواب
- ۳۸۰۶ ----- راه نجات
- ۳۸۰۶ ----- راه نجات
- ۳۸۰۶ ----- راهنمای اصلاح
- ۳۸۰۷ ----- راهنمای ترقی (یاور قپاره های مفتون یزدی)

- ۳۸۰۷ راهنمای قم (در آثار تاریخی آستانه مقدسه)
- ۳۸۰۸ راه نو
- ۳۸۰۸ راه نو
- ۳۸۰۸ الرأى السديد (فى مسائل الاجتهاد و التقليد)
- ۳۸۰۸ الرأى الصائب (فى تحقيق الامام الراتب)
- ۳۸۰۸ الرايات، كتاب
- ۳۸۰۸ رايات الاجتهاد
- ۳۸۰۸ رايات الازد
- ۳۸۰۸ الرايه الحسينيه
- ۳۸۰۸ الرابع
- ۳۸۰۹ الزايع (فى الشرايع)
- ۳۸۰۹ الرابع (فى الشرايع)
- ۳۸۰۹ ربائيه
- ۳۸۰۹ الربائيه
- ۳۸۰۹ الربائيه
- ۳۸۰۹ الربائيه
- ۳۸۰۹ ربائيه
- ۳۸۰۹ الربائيه
- ۳۸۰۹ الربائيه
- ۳۸۰۹ ربائيه
- ۳۸۰۹ ربائيه
- ۳۸۱۱ رباب نامه
- ۳۸۱۱ رباعيات ابو سعيد
- ۳۸۱۱ رباعيات انيس
- ۳۸۱۱ رباعيات بابا طاهر
- ۳۸۱۱ رباعيات جامى

- ٣٨١١ ----- رباغيات الحبوبى
- ٣٨١١ ----- رباغيات دوانى
- ٣٨١١ ----- رباغيات خيام
- ٣٨١١ ----- رباغيات دبير
- ٣٨١٢ ----- رباغيات رياضى
- ٣٨١٢ ----- رباغيات فنائى
- ٣٨١٢ ----- رباغيات محشتم
- ٣٨١٢ ----- رباغيات مولوى
- ٣٨١٢ ----- رباغيات
- ٣٨١٢ ----- رباغيات
- ٣٨١٢ ----- رباغيات
- ٣٨١٢ ----- ربط الحادث بالقديم
- ٣٨١٢ ----- ربط السور و الآيات
- ٣٨١٣ ----- الربع الصائب
- ٣٨١٤ ----- ربع مجيب
- ٣٨١٤ ----- ربع مجيب
- ٣٨١٤ ----- الربع المخترع
- ٣٨١٤ ----- ربع مقنطر
- ٣٨١٤ ----- ربع هفتاد فصل
- ٣٨١٤ ----- الزبيع، كتاب
- ٣٨١٤ ----- ربع الآثار
- ٣٨١٤ ----- ربع الابرار
- ٣٨١٥ ----- ربع الابرار
- ٣٨١٥ ----- ربع الابرار فيما يضحك الاخيار
- ٣٨١٥ ----- ربع الاخوان (الموضح لكلمات القرآن)
- ٣٨١٦ ----- ربع القلوب (فيما وقع فى شهر ربيع المولد)

- ٣٨١٤----- ربيع المتجهدين
- ٣٨١٤----- ربيع المعجزات
- ٣٨١٤----- ربيع الملوك
- ٣٨١٤----- ربيع المنجمين(فى شرح الفصول الثلاثين)
- ٣٨١٤----- رتبه ابى طالب و قريش(و مراتب ولده فى
- ٣٨١٤----- رتبه الانسان فى حياه الدكتور كاكران
- ٣٨١٧----- رتبه الحكيم(و مدخل التعليم)
- ٣٨١٧----- رتق الفتوق(فى معرفه الفروق)
- ٣٨١٧----- الرثاء
- ٣٨١٨----- رجال ابن بطريق
- ٣٨١٨----- رجال ابن جبله الكناني
- ٣٨١٨----- رجال ابن الجندى
- ٣٨١٨----- رجال ابن الحاشر
- ٣٨١٩----- رجال ابن المعلم
- ٣٨١٩----- رجال ابن معيته
- ٣٨١٩----- رجال ابن النديم
- ٣٨٢٠----- رجال ابى القاسم كازرونى
- ٣٨٢١----- رجال اسماعيل اروحى
- ٣٨٢١----- رجال اسماعيل الخوئى
- ٣٨٢١----- رجال اسماعيل العقداى
- ٣٨٢٢----- رجال البرقى الصغير
- ٣٨٢٢----- رجال البرقى الكبير
- ٣٨٢٢----- رجال بهاء الدين العاملى
- ٣٨٢٢----- رجال بهاء الدين اللاهيجى
- ٣٨٢٣----- رجال التهذيب
- ٣٨٢٤----- رجال حبيب الله اصفهاني

- ٣٨٢٥ ----- رجال حسين بن علي طباطبائي بروجردى
- ٣٨٢٦ ----- رجال زين الدين الشهيد الثانى
- ٣٨٢٦ ----- رجال زين العابدين
- ٣٨٢٦ ----- رجال سام ميرزا
- ٣٨٢٧ ----- رجال صادق بن محمد صالح
- ٣٨٢٨ ----- رجال عبد الله الموسوى البهبهانى
- ٣٨٢٩ ----- رجال علي بن آقا باقر بهبهانى
- ٣٨٣٠ ----- رجال علي محمد نصيرآبادى
- ٣٨٣١ ----- رجال محسن الاعرجى
- ٣٨٣٢ ----- رجال محمد بن علي الاوالى
- ٣٨٣٣ ----- رجال محمود بن محمد علي الكرمانشاهى
- ٣٨٣٣ ----- رجال مراد التفريشى
- ٣٨٣٤ ----- رجال مؤمن بن مرتضى الكاشانى
- ٣٨٣٤ ----- رجال مهدي السبزوارى
- ٣٨٣٥ ----- رجال نصر الله بن ابى القاسم
- ٣٨٣٥ ----- رجال نصر الله بن الحسينى الحائرى
- ٣٨٣٦ ----- رجال يحيى الحلى
- ٣٨٣٦ ----- رجال يحيى البحرانى
- ٣٨٣٧ ----- الرجعه
- ٣٨٣٧ ----- الرجعه
- ٣٨٣٧ ----- الرجعه (و ظهور الحجّه)
- ٣٨٣٧ ----- رجل الطاوس اذا تبختر القاموس حاشيه
- ٣٨٣٧ ----- رجم الشيطان فى ردّ اهل البيان
- ٣٨٣٧ ----- رجم الشياطين (فى التبرى عن اعداء الدين)
- ٣٨٣٧ ----- رجوع الزوج بقوله (رددت الى التكاكح او اسكت)
- ٣٨٣٨ ----- رجوع المالك عن الاذن (بعد الدخول فى الصلاه مع

- ٣٨٣٨ رجوم الشياطين
- ٣٨٣٨ رجوم الشياطين
- ٣٨٣٨ رجوم الشياطين
- ٣٨٣٨ رجوع الشياطين و افناء المارقين
- ٣٨٣٨ رجوم الشياطين (في ردّ الملاعين)
- ٣٨٣٨ رجوم الشياطين (و طرد الضالّين)
- ٣٨٣٩ رجوم الشياطين
- ٣٨٤٠ رجوم الشياطين
- ٣٨٤٠ الرحله
- ٣٨٤٠ الرحله
- ٣٨٤٠ الرحله
- ٣٨٤٠ الرحله
- ٣٨٤٠ الرحله
- ٣٨٤٠ الرحله
- ٣٨٤٠ الرحله
- ٣٨٤٠ الرحله
- ٣٨٤٠ الرحله
- ٣٨٤٠ الرحله
- ٣٨٤٠ الرحله
- ٣٨٤٠ الرحله
- ٣٨٤٠ الرحله، منظومه في
- ٣٨٤١ الرحله الى السهله
- ٣٨٤١ الرحله الاعسميه الى الديار الهنديه - الزهور في
- ٣٨٤١ الرحله الايرانيه - انباء البلاد
- ٣٨٤١ رحله ايران
- ٣٨٤١ الرحله الحجازيه
- ٣٨٤١ الرحله الحجازيه
- ٣٨٤١ رحله الحرمين
- ٣٨٤١ الرحله الحسينيه
- ٣٨٤١ الرحله الخراسانيه
- ٣٨٤٣ الرحله الخراسانيه

- ٣٨٤٣ رحله الشتاء و الصيف
- ٣٨٤٣ رحله الشتاء و الصيف
- ٣٨٤٣ الرحله المحسنيتيه(و السياحه الهاشميتيه و المصريه)
- ٣٨٤٣ رحله محمد شيخ الاسلام
- ٣٨٤٣ الرحله المدرسيه-المدرسه السياره فى نهج الهدى
- ٣٨٤٣ الرحله المدنيه
- ٣٨٤٣ رحله المسافر(و الغنيه عن المسامر)
- ٣٨٤٤ الرحله المكيه و النخله المسكيه
- ٣٨٤٤ الرحله المكيه
- ٣٨٤٤ الرحله المكيه
- ٣٨٤٤ الرحمه(الصغير)
- ٣٨٤٤ الرحمه(الكبير)
- ٣٨٤٤ الزحمه
- ٣٨٤٤ الرحمه
- ٣٨٤٤ الرحمه
- ٣٨٤٤ الزحمه(فى اختلاف الامه)
- ٣٨٤٤ الزحمه(فى الطب و الحكمه)
- ٣٨٤٤ رحمت خدا
- ٣٨٤٤ الزحمه الواسعه(فى المضايقه و المواسعه)
- ٣٨٤٤ الرحويه
- ٣٨٤٤ الرحيق
- ٣٨٤٤ الرحيق المختوم(فى احوال بحر العلوم)
- ٣٨٤٤ الرحيق المختوم
- ٣٨٤٤ الرحيق المختوم(فى المنثور و المنظوم)
- ٣٨٤٤ الرحيق المختوم(من بحور العلوم)
- ٣٨٤٧ ردّ الالبسه

- رد الباب --- ٣٨٤٧
- ردّ بابيه --- ٣٨٤٨
- الزد على ابن رشيد (في الامامه) ٣٨٤٩
- الزد على ابن السكيت-الرد على اصلاح المنطق ٣٨٤٩
- الزد على ابن عون (في المخلوق) ٣٨٤٩
- الزد على ابن قولويه (في عدد شهر رمضان) ٣٨٤٩
- الزد على ابن كلاب (في الصفات) ٣٨٤٩
- الزد على ابن المعتز ٣٨٤٩
- الزد على ابن النحوى ٣٨٤٩
- الزد على ابن ولاد (في المقصور و الممدود) ٣٨٤٩
- الزد على ابن همام ٣٨٥٠
- الزد على ابن اليمان (في نقضه على المستمعي) ٣٨٥٠
- الزد على ابي الحسن البصرى (في نقض كتاب ٣٨٥٠
- الزد على ابي عبد الله البصرى (في تفضيل الملائكه ٣٨٥٠
- الزد على ابي عمرو الشيباني (في نوادره) ٣٨٥٠
- الزد على ابي العتاهيه (في التوحيد فى شعره) ٣٨٥٠
- الزد على ابي على الجبائى ٣٨٥٠
- الزد على ابي على الجبائى (في ردّه المنجمين) ٣٨٥١
- الزد على ابي على الجبائى (في التفسير) ٣٨٥٢
- الزد على ابي القاسم البلخى (في نقضه للمقاله الثانيه ٣٨٥٢
- الزد على ابي الهذيل العلاف (في أنّ نعيم اهل الجنه ٣٨٥٢
- الزد على الاتحاد و الحلول و وحده الوجود --- ٣٨٥٢
- الزد على الاسماعيليه ٣٨٥٣
- الزد على الاسماعيليه ٣٨٥٣
- الزد على الاسماعيليه ٣٨٥٣
- الزد على الاسماعيليه ٣٨٥٣

- ٣٨٥٣ الرد على الاسماعيليه
- ٣٨٥٣ الرد على الاسماعيليه
- ٣٨٥٤ الرد على اعتراض الوحيد البهبهاني(على الشهيد
- ٣٨٥٤ الرد على محمد امين الاسترابادي(في منعه عن
- ٣٨٥٤ الرد على محمد امين الاسترابادي(في دعواه صحه
- ٣٨٥٤ الرد على انموذج العلوم الدوانييه
- ٣٨٥٤ الرد على اولى الرقص و المكر(فيمن كنى باب
- ٣٨٥٤ الرد على اهل الاهواء
- ٣٨٥٤ الرد على اهل البدع
- ٣٨٥٥ الرد على اهل البدع
- ٣٨٥٥ الرد على اهل التبديل و التحريف(فيما وقع من اهل
- ٣٨٥٦ الرد على اهل القياس
- ٣٨٥٦ الرد على اهل المنطق
- ٣٨٥٦ الرد على اهل المنطق
- ٣٨٥٦ الرد على اهل التّظنر(في تصفح ادله القضاء و القدر)
- ٣٨٥٦ الرد على البايته
- ٣٨٥٦ الرد على البايته
- ٣٨٥٦ الرد على البايه
- ٣٨٥٦ الرد على البايته
- ٣٨٥٧ الرد على البايته
- ٣٨٥٧ الرد على البايته
- ٣٨٥٧ الرد على البايته
- ٣٨٥٨ الرد على تصحيح ايمان فرعون
- ٣٨٥٨ الرد على(الشيخ محمد)تقى
- ٣٨٥٨ الرد على التناسخيه
- ٣٨٥٨ ردّ تناسخ

- ٣٨٥٨ الرد على ثابت بن قزّه
- ٣٨٥٨ الرد على ثعلب في الفصيح
- ٣٨٥٨ الرد على الثنويه
- ٣٨٥٩ الرد على الجاحظ
- ٣٨٥٩ الرد على الجاحظ(في نقض الطب)
- ٣٨٥٩ الرد على الجاحظ العثمانيه
- ٣٨٥٩ الرد على الجالينوس
- ٣٨٥٩ الرد على الجبائي
- ٣٨٦٠ الرد على حجيه فقه الرضا(عليه السلام)
- ٣٨٦١ الرد على رد بعضى علماء العامه(الكتاب مصائب
- ٣٨٦١ الرد على رد السقيفه
- ٣٨٦١ الرد على الرساله الارثيه
- ٣٨٦١ الرد على رد رساله شبهه الاستلزام
- ٣٨٦١ الرد على ردّ هديه النمله
- ٣٨٦١ الرد على الرساله الاكبر آباديه-رد رساله اكبر
- ٣٨٦٢ الرد على رساله بعض العرفاء(في التوحيد)
- ٣٨٦٢ الرد على رساله بعض علماء بخارى في الامامه
- ٣٨٦٢ الرد على رساله تعيين الاسلام الثالث في التوافل
- ٣٨٦٢ الرد على رساله التكفير
- ٣٨٦٢ الرد على رساله حياه الارواح(في المبدأ و المعاد)
- ٣٨٦٢ الرد على رساله الزوراء الدوائيه
- ٣٨٦٢ الرد على رساله شبهه الاستلزام
- ٣٨٦٣ الرد على رساله عدم انفعال الماء القليل
- ٣٨٦٤ الرد على سيبويه
- ٣٨٦٤ الرد على الشافعي
- ٣٨٦٤ الرد على شبهات الاخباريين

- ٣٨٦٩ الرد على عنايت على
- ٣٨٦٩ الرد على عيسى بن ابان(في الاجتهاد)
- ٣٨٦٩ الرد على المولى على القوشچى
- ٣٨٦٩ الرد على الغاليه و ابى الخطاب
- ٣٨٦٩ الرد على الغاليه
- ٣٨٦٩ الرد على الغاليه المحمديه
- ٣٨٦٩ الرد على الغلاه
- ٣٨٦٩ الرد على الغلاه
- ٣٨٦٩ الرد على الغلاه
- ٣٨٧٠ الرد على الغلاه(و المفوضه)
- ٣٨٧٠ الرد على الغلاه
- ٣٨٧٠ الرد على الغلاه
- ٣٨٧٠ الرد على الغلاه
- ٣٨٧٠ الرد على الغلاه
- ٣٨٧٠ الرد على الغلاه
- ٣٨٧٠ الرد على الغلاه
- ٣٨٧٠ الرد على الغلاه
- ٣٨٧٠ الرد على الغلاه
- ٣٨٧٠ الرد على الغلاه
- ٣٨٧٠ الرد على الفادرى(-پادرى)
- ٣٨٧١ الرد على الفادرى
- ٣٨٧١ الرد على الفادرى
- ٣٨٧١ الرد على الفادرى
- ٣٨٧١ الرد على الفادرى
- ٣٨٧٢ الرد على القرامطه
- ٣٨٧٢ الرد على القرامطه(و الباطنيه)
- ٣٨٧٢ الرد على القرامطه

- ٣٨٧٢ الزد على القصوره
- ٣٨٧٢ الزد على القصيده البغداديه
- ٣٨٧٢ الزد على القصيده البغداديه
- ٣٨٧٢ الزد على القصيده البغداديه
- ٣٨٧٢ الزد على القصيده البغداديه
- ٣٨٧٣ الزد على القصيده البغداديه
- ٣٨٧٣ الزد على القصيده البغداديه
- ٣٨٧٣ الزد على القصيده البغداديه
- ٣٨٧٣ الزد على القصيده البغداديه
- ٣٨٧٤ الزد على الحاج كريم خان
- ٣٨٧٤ الزد على الحاج كريم خان
- ٣٨٧٤ الزد على الحاج كريم خان
- ٣٨٧٤ الزد على الحاج كريم خان
- ٣٨٧٤ الزد على الحاج كريم خان
- ٣٨٧٤ الزد على الكريمخانيه
- ٣٨٧٤ الزد على كشف الارتياب
- ٣٨٧٤ الزد على الكلام الوارد من حمص
- ٣٨٧٤ الزد على الكندي(في رده على علي الصناعه)
- ٣٨٧٥ الزد على ما احدهه الفاضلان(الدواني و الدشتكي)
- ٣٨٧٥ الزد على الماسونيه
- ٣٨٧٥ الزد على ما يدعى من عيوب الانبياء
- ٣٨٧٥ الزد على مبغضى آل محمد(صلى الله عليه و آله)
- ٣٨٧٥ الزد على المثلثه
- ٣٨٧٥ الزد على المجتره
- ٣٨٧٥ الزد على المجتره
- ٣٨٧٥ الزد على المجتره(في المخلوق و الاستطاعه)

- ٣٨٧٥ الرد على المجسمه
- ٣٨٧٥ الرد على من كفر الشيعة
- ٣٨٧٦ الرد على المولى محسن الفيض
- ٣٨٧٧ الرد على ميرزا على محمد الباب
- ٣٨٧٧ الرد على محمد بن الازهر(فى الامامه)
- ٣٨٧٧ الرد على محمد بن بحر الرهنى
- ٣٨٧٧ الرد على محمد بن جعفر الاسدى
- ٣٨٧٧ الرد على محمد بن زكريا
- ٣٨٧٧ الرد على محمد بن عبد التيبى الاخبارى
- ٣٨٧٧ الرد على محمّد بن كرام
- ٣٨٧٧ الرد على المرجئه
- ٣٨٧٧ الرد على المسمعى المتكلم
- ٣٨٧٨ الرد على المسيحيين
- ٣٨٧٨ الرد على مصادره اقليدس(فى الخطوط المتوازيه)
- ٣٨٧٨ الرد على مظهرى الرخصه فى شرب المسكر
- ٣٨٧٨ الرد على المعتزله(فى امامه المفضل)
- ٣٨٧٨ الرد على المعتزله(فى الوعيد)
- ٣٨٧٨ الرد على المعتزله(فى امر طلحه و الزبير)
- ٣٨٧٨ الرد على مقدمات ترجمه الصواعق
- ٣٨٧٨ الرد على مقدمات الحدائق
- ٣٨٧٨ الرد على مقدمات الحدائق
- ٣٨٨٠ ردّ المقدمه
- ٣٨٨٠ الرد على المقلاذ(فى حجيه الظن)
- ٣٨٨٠ ردّ الملاحده
- ٣٨٨٠ الرد على من ابى وجوب الامامه بالتص
- ٣٨٨٠ الرد من اثبت حدوث الاجسام من الجواهر

- ٣٨٨٠ الرد على من اخطأ ابا سعيد السيرافي
- ٣٨٨٠ الرد على من ادعى قطعيه صدور الاحاديث المروييه
- ٣٨٨٠ الرد على من استقل بفضول الهندسه
- ٣٨٨١ الرد على من اكثر المنازله
- ٣٨٨١ الرد على من تعلق بقوله تعالى و لقد كرمنا بنى آدم
- ٣٨٨١ الرد على من جوز التسليمات الثلاث فى النافله
- ٣٨٨٢ الرد على من صام او افطر قبل الرؤيه
- ٣٨٨٢ الرد على من قال بامامه المفضول
- ٣٨٨٢ الرد على من قال بخلق القرآن
- ٣٨٨٢ الرد على من قال برؤيه البارى
- ٣٨٨٢ الرد على من قال بالمخلوق
- ٣٨٨٣ الرد على التاشى فى نقضه الطب
- ٣٨٨٣ الرد على النحوى
- ٣٨٨٤ الرد على النصارى
- ٣٨٨٤ الرد على التّصارى
- ٣٨٨٤ الرد على التّصارى
- ٣٨٨٤ الرد على نواقض الروافض
- ٣٨٨٤ الرد على نواقض الروافض
- ٣٨٨٥ الرد على الوهابيه
- ٣٨٨٥ الرد على الوهابيه
- ٣٨٨٥ الرد على الوهابيه
- ٣٨٨٥ الرد على الوهابيه
- ٣٨٨٥ الرد على الوهابيه
- ٣٨٨٥ الرد على الوهابيه،منظومه فى
- ٣٨٨٥ الرد على الهدايه
- ٣٨٨٥ الرد على الهدايه >

- ٣٨٨٦ الرد على هشام الجواليقي
- ٣٨٨٦ الرد على يحيى بن اصفح (في الامامه)
- ٣٨٨٦ الرد على يحيى بن عدى النصراني (فيما يتناهى و
- ٣٨٨٦ الرد على يحيى بن عدى (في اعتراضه على دليل
- ٣٨٨٦ الرد على يحيى بن عدى (في مسأله سماها «طبيعه
- ٣٨٨٦ الرد على اليهود
- ٣٨٨٦ الرده، كتاب
- ٣٨٨٦ الرده، كتاب
- ٣٨٨٧ الرده، كتاب
- ٣٨٨٧ الرده و الدار، كتاب
- ٣٨٨٧ ردع الجاهل و تنبيه الغافل
- ٣٨٨٧ الردعه و النهى عن كل بدعه
- ٣٨٨٨ ردلف
- ٣٨٨٨ الردود الستة على ابن تيميه فى الامامه
- ٣٨٨٨ الردود القرآنيه على الكتب المسيحيه
- ٣٨٨٨ الردود و النقود-حاشيه الفتوحات المكيه
- ٣٨٨٨ الردود و التّقود
- ٣٨٨٨ الرزايا، كتاب
- ٣٨٨٨ الرزق الحسن
- ٣٨٨٨ رزم نامه
- ٣٨٨٨ رزيه كبرى
- ٣٨٨٩ رسائل الائمه
- ٣٨٨٩ رسائل ابن سينا
- ٣٨٨٩ رسائل ابن سينا
- ٣٨٩٠ الرسائل الاصوليه
- ٣٨٩٠ الرسائل الاصوليه

٣٨٩٠	الرسائل الاصوليه
٣٨٩٠	الرسائل الاصوليه
٣٨٩٠	الرسائل الاصوليه
٣٨٩١	الرسائل الجفريه
٣٨٩١	الرسائل الجفريه
٣٨٩١	رسائل الحصكفي-ديوان رسائل
٣٨٩١	الرسائل الحكيمه
٣٨٩١	الرسائل الحكيمه
٣٨٩٢	الرسائل الرياضيه
٣٨٩٢	الرسائل الرياضيه
٣٨٩٢	الرسائل السبع
٣٨٩٢	الرسائل الست اليمانيه
٣٨٩٢	رسائل سمكه
٣٨٩٢	رسائل شاه نعمت الله ولي
٣٨٩٢	رسائل الشريف الرضي
٣٨٩٢	رسائل الشهيد الثاني
٣٨٩٣	رسائل الفروع (و غيرها)
٣٨٩٣	الرسائل الفقهيه
٣٨٩٣	الرسائل الفقهيه
٣٨٩٣	الرسائل الفقهيه
٣٨٩٣	الرسائل الفقهيه
٣٨٩٣	الرسائل الفقهيه-قطرات من يراع بحر العموم
٣٨٩٣	الرسائل الفقهيه
٣٨٩٣	الرسائل الفقهيه
٣٨٩٤	رسائل فلسفيه
٣٨٩٤	رسائل قابوس

٣٨٩٤	الرسائل الكثيره
٣٨٩٧	الرسائل الكرمانيه
٣٨٩٧	الرسائل الكلاميه
٣٨٩٧	رسائل الكندي(الفلسفيه)
٣٨٩٧	الرسائل المتشتمته(فى المسائل المتفرقه)
٣٨٩٧	الرسائل المتفرقه
٣٨٩٧	الرسائل المتفرقه
٣٨٩٧	الرسائل المختاره
٣٨٩٧	رسائل المسائل
٣٨٩٩	رسائل مظفرى
٣٨٩٩	رسائل المعارف
٣٨٩٩	الرسائل المنطقيه
٣٨٩٩	الرسائل المنطقيه
٣٨٩٩	رسائل المواعظ
٣٨٩٩	الرسائل النجوميه
٣٨٩٩	الرسائل النجيبه
٣٩٠٠	الرسائل و الاستذكار(بما مرّ فى سالف الاعصار)
٣٩٠٠	الرسائل و التوقيعات
٣٩٠٠	الرسائل و جوابات المسائل
٣٩٠٠	الرسائل و الخطب
٣٩٠٠	الرسائل و المكاتبات
٣٩٠٠	الرسائل و المكاتبات
٣٩٠٠	الرسائل و المكاتبات
٣٩٠٠	الرسائل و المكاتبات
٣٩٠٠	الرسائل و المكاتيب
٣٩٠١	الرسائل و المكاتيب

- رساله اسامه ٣٩٠١
- رساله الى ابن ابى صفوه المصيصى ٣٩٠٢
- رساله الى ابن همام ٣٩٠٢
- رساله الى الامير ابى عبد الله و ابى طاهر ٣٩٠٢
- رساله الى علماء بغداد ٣٩٠٢
- رساله الى الوزير ابى الفضل ابن العميد ٣٩٠٢
- رساله الى ابى محمد الفارسى (فى شهر رمضان) ٣٩٠٢
- رساله الى احمد بن ابى داود (فى فضل العلم) ٣٩٠٢
- رساله الى اهل بغداد (فى معنى شهر رمضان) ٣٩٠٣
- رساله الى اهل التقليد ٣٩٠٣
- رساله الى اهل الجزائر (فى تعجيل الاجير للعباده) ٣٩٠٣
- رساله الى اهل طبرستان ٣٩٠٣
- رساله الى بعض الرؤساء ٣٩٠٣
- رساله الى حماد بن على الفارسى (فى الرد على ٣٩٠٣
- رساله الى كيا (محمد بن حسين/يا حسن بن مرزبان) ٣٩٠٣
- رساله الى المرشد الداعى بمصر (فى تربيته) ٣٩٠٣
- رساله الى ولده (عبد الوهاب طباطبائى) ٣٩٠٣
- رساله الى ولده ٣٩٠٥
- رساله الى ولده (از على بن بابويه) ٣٩٠٥
- رستم نامه ٣٩٠٩
- رستم در قرن بيستم ٣٩٠٩
- رستم نامه ٣٩٠٩
- رستم و سهراب ٣٩٠٩
- رسم الخط ٣٩٠٩
- رسم الخط ٣٩٠٩
- رسم الخط ٣٩١٠

- ٣٩١٠ رسم الخطّ يا الفباء جديد -
- ٣٩١٠ رسم الخطّ جديد
- ٣٩١٠ رسم الخطّ كوفى -
- ٣٩١٠ رسم الخطّ كوفى -
- ٣٩١٠ رسم خطوط الساعات
- ٣٩١٠ رسم العباده
- ٣٩١٠ رسم القرآن
- ٣٩١٠ رسم مجسمات متشابهه و قطع زائد
- ٣٩١١ رسم المشق
- ٣٩١١ رسول اسلام
- ٣٩١١ رسوم التعاليم
- ٣٩١٢ الرشاده، كتاب
- ٣٩١٢ الرشاده فى شرح الارشاده
- ٣٩١٢ الرشحات
- ٣٩١٢ الرشحات
- ٣٩١٢ الرشحات
- ٣٩١٢ رشحات الاسرار
- ٣٩١٢ رشحات الحيات
- ٣٩١٢ رشحات سحاب
- ٣٩١٣ رشحات سمائى در احوال شيخ بهائى
- ٣٩١٣ رشحات عين الحيات
- ٣٩١٣ رشحات الآيىث
- ٣٩١٣ رشحات الفنون
- ٣٩١٣ رشحات الملكوت
- ٣٩١٣ رشح السحاب (فى شرح نظم الحساب)
- ٣٩١٣ رشح الولاء (فى شرح الدعاء)

- رشحه الافكار(فى تحديد الاكرار)----- ٣٩١٣
- رشحه الخاطر(فى تحقيق دعوى المبيع و الحاضر)----- ٣٩١٥
- رشحه السيول(فى سيره الرسول)----- ٣٩١٥
- رشحه فيض ----- ٣٩١٥
- رشحه النداء فى مسأله البدء----- ٣٩١٥
- الرشحات المطريه(تعليقات على شرح الشمسيه)----- ٣٩١٥
- رشد المنصفين الى الحق المبين----- ٣٩١٥
- الرشد و السفاهه(و بيان احكامهما الشرعيه)----- ٣٩١٥
- الرشد و الهدايه----- ٣٩١٥
- رشدتيه،رسالة----- ٣٩١٥
- رشف العسل فى شرح الغزل(يا رشف العسل و----- ٣٩١٦
- رشف التصايح----- ٣٩١٦
- رشف الالفاظ فى كشف الالفاظ----- ٣٩١٦
- رشفه الصادى----- ٣٩١٦
- رشك بوستان----- ٣٩١٦
- الرشيد و الرشد-الرشيد و المسترشد----- ٣٩١٦
- الرصد على بطلميوس،كتاب----- ٣٩١٦
- رصد الطغيانى----- ٣٩١٦
- الرضا(عليه السلام)----- ٣٩١٧
- الرضا(عليه السلام)،كتاب----- ٣٩١٧
- الرضا(عليه السلام)كتاب----- ٣٩١٨
- الرضاع،كتاب----- ٣٩١٨
- الرضاع،كتاب----- ٣٩١٨
- الرضاع،كتاب----- ٣٩١٨
- الرضاع،منظومه فى----- ٣٩١٨
- الرضاع،منظومه فى----- ٣٩١٨

- الرضاع،منظومه فى ٣٩١٨
- الرضاع،منظومه فى ٣٩١٨
- الرضاع،رساله فى ٣٩١٨
- الرضاعيه،الرساله ٣٩١٩
- الرضاعيه،الرساله ٣٩١٩
- الرضاعيه،الرساله ٣٩١٩
- الرضاعيه،الرساله ٣٩١٩
- الرضاعيه،الرساله ٣٩١٩
- الرضاعيه،الرساله ٣٩١٩
- الرضاعيه،الرساله ٣٩١٩
- الرضاعيه،الرساله ٣٩١٩
- الرضاعيه،الرساله ٣٩١٩
- الرضاعيه،الرساله ٣٩١٩
- الرضاعيه،الرساله ٣٩١٩
- الرضاعيه،الرساله ٣٩٢٠
- الرضاعيه،الرساله ٣٩٢٠
- الرضاعيه،الرساله ٣٩٢٠
- الرضاعيه،الرساله ٣٩٢٠
- الرضاعيه،الرساله-رساله رضاعيه ٣٩٢٠
- الرضاعيه،الرساله-ترجمه رساله رضاعيه ٣٩٢٠
- الرضاعيه،الرساله ٣٩٢٠
- الرضاعيه،الرساله ٣٩٢٠
- الرضاعيه،الرساله ٣٩٢١
- الرضاعيه،الرساله ٣٩٢١
- الرضاعيه،الرساله ٣٩٢١
- الرضاعيه،الرساله ٣٩٢١

- ٣٩٢١-----الرضاعية،الرساله-رساله رضاعيه -
- ٣٩٢١-----الرضاعية،الرساله -
- ٣٩٢١-----الرضاعية،الرساله -
- ٣٩٢١-----الرضاعية،الرساله -
- ٣٩٢٢-----الرضاعية،الرساله -
- ٣٩٢٢-----الرضاعية،الرساله-كشف اتضاع -
- ٣٩٢٢-----الرضاعية،الرساله -
- ٣٩٢٢-----الرضوان-كتاب الصلح -
- ٣٩٢٢-----الرضوان -
- ٣٩٢٢-----رضوان الآملين(حاشيه على القوانين) -
- ٣٩٢٢-----رضوان الملوك -
- ٣٩٢٢-----الرضويات -
- ٣٩٢٣-----الرضويه(فى الاحكام المرضيه) -
- ٣٩٢٣-----الرضويه -
- ٣٩٢٤-----رفع الحجب عن اسامى الكتب -
- ٣٩٢٤-----رفع الخطب فى مسائل الضغط -
- ٣٩٢٤-----رفع السجوف عن حكم بيع الوقوف -
- ٣٩٢٤-----رفع الشين عن المسح على القدمين -
- ٣٩٢٤-----رفع عيسى النبى(عليه السلام) -
- ٣٩٢٤-----رفع الغاشيه عن وجه الحاشيه -
- ٣٩٢٤-----رفع غمّ الموت -
- ٣٩٢٤-----رفع الغوايه لشرح الهدايه -
- ٣٩٢٤-----رفع الغوايه -
- ٣٩٢٤-----رفع الكيد عن مولانا زيد(بن على بن الحسين ع) -
- ٣٩٢٥-----رفع اللثام عن وجه آيات الصيام -
- ٣٩٢٥-----رفع القدر -

- ٣٩٢٥ رفع مزار الكليه
- ٣٩٢٥ رفع المغالطه
- ٣٩٢٥ رفع الملل (في كشف فضائل الال)
- ٣٩٢٥ رفع الملامه عن على في ترك الامامه
- ٣٩٢٥ رفع المنازعه
- ٣٩٢٦ رفيع الدرجات
- ٣٩٢٦ رفيع الدرجات
- ٣٩٢٧ رمان تائبى
- ٣٩٢٧ الزمايه، رساله في
- ٣٩٢٧ رمح الخط
- ٣٩٢٧ رمح مصقول
- ٣٩٢٧ الزمخ المصقول (في الطعن عن قواعد الاصول)
- ٣٩٢٧ الزمخ المصقول (في نحور اعداء الرسول)
- ٣٩٢٧ الرمخيه
- ٣٩٢٧ رمز آفريش
- ٣٩٢٧ رمز الشيع (في الشهاده الثالثه في آلاذان)
- ٣٩٢٨ رمز الحقايق (يا رمز الخلايق؟)
- ٣٩٢٨ رمز الرموز
- ٣٩٢٨ رمز الرياحين
- ٣٩٢٨ رمز العرفان (في معرفه حقوق الانسان و الجماد و
- ٣٩٢٨ رمز يوسفى
- ٣٩٢٨ الزمل، رساله في
- ٣٩٢٨ الزمل، رساله في
- ٣٩٢٨ الزمل، رساله في
- ٣٩٢٨ الزمل، رساله في
- ٣٩٢٨ الزمل، رساله في
- ٣٩٢٩ الرمل، رساله في

٣٩٢٩	الزمل، رساله في
٣٩٢٩	الزمل، رساله في
٣٩٢٩	الزمل، رساله في
٣٩٢٩	الزمل، مثنوى في
٣٩٢٩	الزمل، مثنوى في
٣٩٢٩	رمل يبرين
٣٩٢٩	رموز الاقوال (و كنوز بروز احوال الرجال)
٣٩٣٠	رموز الاماره
٣٩٣٠	رموز اهل راز
٣٩٣٠	رموز التفاسير (الوارده عن الائمه الصادقين (عليه السلام))
٣٩٣٠	رموز تفاسير الآيات (الوارده في كتب الاربعه و غيرها
٣٩٣٠	رموز حمزه
٣٩٣٠	الرموز الخفيه (في المسائل المنطقيه)
٣٩٣٠	رموز الرياض - حاشيه على رياض المسائل
٣٩٣٠	رموز الشهاده (و كنوز السعاده)
٣٩٣٢	رموز العارفين
٣٩٣٢	رموز العاشقين
٣٩٣٢	رموز العرب
٣٩٣٢	الرموز الكشفيه
٣٩٣٢	رموز الكنوز (في اسرار العبادات)
٣٩٣٢	رموز الكنوز
٣٩٣٢	رموز الوافيه
٣٩٣٢	رموزات العارفين
٣٩٣٢	رمى الجمرات
٣٩٣٣	رنات الطرب
٣٩٣٤	روائع الاحكام

- ٣٩٣٤ روائح الاصول
- ٣٩٣٤ روابط ناپلئون و ايران
- ٣٩٣٤ الرواه عن اهل البيت(عليه السلام)،كتاب
- ٣٩٣٤ الرواه و الفلج
- ٣٩٣٤ رواج الارواح
- ٣٩٣٤ الرواد،كتاب
- ٣٩٣٤ روادع التفوس
- ٣٩٣٤ رواشح الاصول
- ٣٩٣٤ الرواشح الربانيه(فى شرح الكفايه الخراسانيه)
- ٣٩٣٥ الرواشح السماويه(فى شرح الاحاديث الاماميه)
- ٣٩٣٥ رواشح الفيوض(فى علم العروض)
- ٣٩٣٥ روانشناسى يا علم النفس
- ٣٩٣٥ روانشناسى،(يا جبر و اختيار)
- ٣٩٣٥ روانشناسى
- ٣٩٣٥ روايه الابناء عن الآباء(من آل رسول الله ص)
- ٣٩٣٥ روايت اخلاقى
- ٣٩٣٦ روايت الحق حول رايه الحقيقه
- ٣٩٣٦ روايه السبب اليقين المانع الاتحاد المسلمين
- ٣٩٣٧ روايه الطّف
- ٣٩٣٧ روايات
- ٣٩٣٧ روايات الاشبح
- ٣٩٣٧ روايح الجنان
- ٣٩٣٧ روايح الكلم و بدايع الحكم
- ٣٩٣٧ روباه نامه
- ٣٩٣٧ روحانيت و اسلام
- ٣٩٣٧ الزوج

- روح ٣٩٣٧
- الروح، رساله في ٣٩٣٧
- الروح، رساله في ٣٩٣٨
- الروح (و ما قيل فيها) ٣٩٣٨
- الروح-الروحيه ٣٩٣٨
- الزوح و العقل، رساله في ٣٩٣٨
- روح الاحباب و روح الالباب (في شرح الشهاب) ٣٩٣٨
- روح الادب (في شرح لاميه العرب) ٣٩٣٨
- روح الاذكار (في الصلوات على محمد المختار ص) ٣٩٣٨
- روح ارواح (في تجسم الاعمال بالاشباح) ٣٩٣٨
- روح ارواح و حياه الاشباح ٣٩٣٨
- روح الاسرار و روح الاسمار ٣٩٣٩
- روح الايمان ٣٩٤٠
- روح الايمان (في نفس الانسان) ٣٩٤٠
- روح الايمان (در لزوم شناختن حقيقت انسان) ٣٩٤٠
- روح الايمان ٣٩٤٠
- روح الايمان ٣٩٤٠
- روح الايمان و ريحان الجنان ٣٩٤٠
- روح پروانه ٣٩٤٠
- روح تازة ٣٩٤٠
- روح الجفر ٣٩٤٠
- روح الجنان (في اعمال شهر رمضان) ٣٩٤١
- روح الجنان (في سيره عثمان) ٣٩٤١
- روح الجنان ٣٩٤١
- روح الجنان ٣٩٤١
- روح الجوامع ٣٩٤١

- روح السعاده(فى الاخبار المرويه عن الساده) ۳۹۴۱
- روح الصلاه ۳۹۴۱
- روح العارفين(فى احاديث سيد المرسلين) ۳۹۴۱
- روح العالمين ۳۹۴۱
- روح القدس ۳۹۴۱
- روح قدس التفوس(فى تصحيح الاسانيد المنسوبه) ۳۹۴۳
- روح القرآن ۳۹۴۳
- روز روشن ۳۹۴۴
- روز سياه رعيت ۳۹۴۴
- روز شماری در ايران باستان ۳۹۴۴
- روزگار ابن سينا ۳۹۴۴
- روزگار خونين ۳۹۴۴
- روزگار سياه ۳۹۴۴
- الروزنامهچه، كتاب ۳۹۴۴
- روزنامه اختر ۳۹۴۴
- روزنامه ادب ۳۹۴۴
- روزنامه ايران ۳۹۴۴
- روزنامه ايران قديم ۳۹۴۵
- روزنامه ۳۹۴۵
- روزنامه ۳۹۴۵
- روزنامه جهانگیری-جهانگیرنامه ۳۹۴۵
- روزنامه حکيم الممالک(يا سفرنامه اول ناصر الدين) ۳۹۴۵
- روزنامه حلاج ۳۹۴۵
- روزنامه خاطرات اعتماد السلطنه ۳۹۴۵
- روزنامه سفارت خوارزم-سفرنامه خوارزم ۳۹۴۵
- روزنامه سفر دوم فرنگستان ۳۹۴۵

- روزنامه غزوات هندوستان - ۳۹۴۷
- روزنامه محاصره حیدرآباد (و فتح آن) - ۳۹۴۷
- روزنامه ملت - ۳۹۴۷
- روزنامه میرزا محمد کلانتر - ۳۹۴۷
- روزنامه نگاری (و تاریخ آن در جهان) - ۳۹۴۷
- روزنامه وقایع محاصره دار الجهاد حیدرآباد - ۳۹۴۷
- روزها - ۳۹۴۷
- روزی با جماعت صوفیان - ۳۹۴۷
- روسپی بزرگوار - ۳۹۴۷
- الرؤسا - ۳۹۴۷
- روش نگارش - ۳۹۴۸
- روش نویسندگی - ۳۹۴۸
- روشنایی نامه - ۳۹۴۸
- روش ضمیر (در شرح دعاء جوشن صغیر) - ۳۹۴۸
- روش نوین در آموزش و پرورش - ۳۹۴۸
- روش نوین در تعلیمات دبیرستانها - ۳۹۴۸
- روش نوین طبابت - ۳۹۴۸
- روشهای آماری در آموزش و پرورش - ۳۹۴۸
- روض الاخبار - ۳۹۴۸
- الروض «الاریض» (فیما قال او قيل فيه من - ۳۹۴۸
- روض اریض (فی منجزات المریض) - ۳۹۴۹
- الروض الاریض (فی منجزات المریض) - ۳۹۴۹
- الروض الاریض (فی تصرفات المریض) - ۳۹۴۹
- الروض الاریض - ۳۹۴۹
- الروض الاغن - ۳۹۴۹
- روض الانس - ۳۹۴۹

- الروض الاثني عشر (في الشعر الرقيق) - - - - - ٣٩٤٩
- الروض البديع (في احوال السيد ربيع) - - - - - ٣٩٤٩
- روض الجنان - - - - - ٣٩٤٩
- روض الجنان (في مواعظ شهر رمضان) - - - - - ٣٩٥٠
- روض الجنان و روح الجنان (في تفسير القرآن) - - - - - ٣٩٥١
- روض الجنان (في شرح ارشاد الازهان) - - - - - ٣٩٥١
- روض الجنان (في حياه الابدان) - - - - - ٣٩٥١
- روض الجنان - - - - - ٣٩٥١
- روض الرياحين - - - - - ٣٩٥١
- روض الرياحين - - - - - ٣٩٥١
- الروض الزاهي - - - - - ٣٩٥١
- روض الصادقين (في احوال النبي صلى الله عليه و آله) و - - - - - ٣٩٥١
- روض الصادقين - - - - - ٣٩٥٢
- روض المحصلين - - - - - ٣٩٥٢
- الروض المطلول (في نظم مسائل الاصول) - - - - - ٣٩٥٢
- روض المنى - - - - - ٣٩٥٢
- الروض الموثق - - - - - ٣٩٥٢
- روض الناظرين (في علم الاولين و الاخرين) - - - - - ٣٩٥٢
- الروض النصير (في تراجم الشعراء العلماء في القرن - - - - - ٣٩٥٢
- الروض النصير (في اعرفيه العلم من الضمير) - - - - - ٣٩٥٢
- الروضات (في الماتم الحسينيه) - - - - - ٣٩٥٤
- روضات الجنات (في احوال العلماء و السادات) - - - - - ٣٩٥٤
- روضات الجنات - - - - - ٣٩٥٤
- روضات الجنان و جنات الجنان - - - - - ٣٩٥٤
- روضات الجنات، مختصر - - - - - ٣٩٥٤
- روضات الجنان - - - - - ٣٩٥٤

- ٣٩٥٤ الروضات الزاهرت (فى المعجزات بعد الوفات)
- ٣٩٥٤ روضات المتألهين (فى شرح صحيفه سيد
- ٣٩٥٥ الروضه
- ٣٩٥٥ الزوضه
- ٣٩٥٥ الروضه-كتال الفضائل
- ٣٩٥٥ الروضه(فى المعجزات و الفضائل)
- ٣٩٥٥ الروضه-روضه التفس فى احكام العبادات
- ٣٩٥٥ الزوضه
- ٣٩٥٥ الروضه
- ٣٩٥٥ الزوضه
- ٣٩٥٥ الروضه
- ٣٩٥٦ الزوضه
- ٣٩٥٧ الروضه
- ٣٩٥٧ روضه الآداب و جنه الالباب
- ٣٩٥٧ روضه الامال (فى ترجمه زبده الاعمال)
- ٣٩٥٧ روضه الابرار (فى اثبات شفاعه اطفال الصغار)
- ٣٩٥٧ روضه ابرار
- ٣٩٥٧ روضه الابرار
- ٣٩٥٧ روضه الابرار
- ٣٩٥٧ روضه الاحباب(فى سيره النبى و الال و الاصحاب)
- ٣٩٥٧ روضه الاحرار فى شفاعه...
- ٣٩٥٩ روضه الاطهار(فى قبور الابرار)
- ٣٩٥٩ روضه الامان فى مدح صاحب الزمان(عليه السلام):
- ٣٩٥٩ روضه الانوار(و زبده الافكار)
- ٣٩٥٩ روضه الانوار
- ٣٩٥٩ روضه الانوار عباسى

- روضة اولى الالباب(فى معرفه التواريخ و ٣٩٥٩
- الروضه البهيه ٣٩٥٩
- الروضه البهيه-شرح مشيخه الفقيه ٣٩٥٩
- الروضه البهيه(فى شرح اللمعه دمشقيه) ٣٩٥٩
- الروضه البهيه(فى الاجازه الشفيعيه) ٣٩٦٠
- الروضه البهيه(فى مدح خير البريه) ٣٩٦٠
- الروضه البهيه(فى فهرس اسماء الكتب العموميه) ٣٩٦٠
- روضه البيان و حديقته الايمان ٣٩٦٠
- روضه التسليم يا تصورات ٣٩٦٠
- الروضه التميميه ٣٩٦٠
- الروضه الخضريه(فى رثاء العتره الفاطميه) ٣٩٦٠
- روضه خلد ٣٩٦٠
- روضه الخواطر(و نزاهه النواظر) ٣٩٦١
- روضه الرضوان(فى اعمال شهر رمضان) ٣٩٦٢
- روضه رضوان ٣٩٦٢
- روضه الزياحين ٣٩٦٢
- الروضه الزاهره(فى مرآئى العتره الطاهره) ٣٩٦٢
- الروضه الزهراء(فى مناقب فاطمه الزهراء) ٣٩٦٢
- روضه السالكين ٣٩٦٢
- روضه السعادات ٣٩٦٢
- روضه السعاده-مصيب نامه ٣٩٦٢
- روضه الشعراء ٣٩٦٢
- روضه الشهداء ٣٩٦٢
- روضه الشهداء ٣٩٦٣
- روضه شهداء ٣٩٦٣
- روضه الصالحين ٣٩٦٣

- ٣٩٤٣ روضه الصالحين
- ٣٩٤٣ روضه الصدر
- ٣٩٤٣ روضه الصفا(فى سير الانبياء و الملوك و الخلفاء) -
- ٣٩٤٣ روضه الصفات
- ٣٩٤٣ روضه الصفاى ناصرى
- ٣٩٤٣ روضه الصفوئيه
- ٣٩٤٥ روضه الصفوئيه(فى فقه الصلاه اليوميّه)
- ٣٩٤٥ روضه العابدين و مأنس الزاغبين
- ٣٩٤٥ روضه العابدين و نزهه الذاكرين(فيما يتعلق بالشهور -
- ٣٩٤٥ روضه العابدين و نزهه الزاهدين
- ٣٩٤٥ روضه العارفين
- ٣٩٤٥ روضه العارفين و نزهه الزاغبين
- ٣٩٤٥ الروضه العبقيه(فى مدح الحضرة الحيدريه)-
- ٣٩٤٦ روضه العرفاء و دوحه العلماء(فى شرح الاسماء
- ٣٩٤٦ روضه العلماء
- ٣٩٤٧ روضه القلوب
- ٣٩٤٧ روضه القلوب
- ٣٩٤٧ روضه القلوب
- ٣٩٤٧ روضه الكافى
- ٣٩٤٧ روضه المتقين
- ٣٩٤٧ روضه المتقين(فى شرح اخبار الائمه المعصومين
- ٣٩٤٧ روضه المجاهدين-مختار نامه
- ٣٩٤٨ روضه المحبين-ده نامه
- ٣٩٤٨ روضه المحبتين(فى احوال امير المؤمنين)
- ٣٩٤٨ روضه المعجزات
- ٣٩٤٨ روضه المنجّمين

- ٣٩٤٨ روضه النَّاصِرِيَه
- ٣٩٤٨ روضه النَّاطِرِيَن
- ٣٩٤٩ الرُّوضه التَّضِيرِيَه (فِي شَرْحِ الدَّرَجَةِ المُنِيرِيَه فِي الغَرِيبِ)
- ٣٩٤٩ روضه الواعظين بالحق اليقين
- ٣٩٤٩ روضه الواعظين (و بصيره المتعظين)
- ٣٩٤٩ روضه الواعظين (فِي شَرْحِ الاحاديث الاربعين عن
- ٣٩٤٩ روضه الواعظين (فِي احاديث الائمه الطاهرين ع)
- ٣٩٤٩ روضه الوافي
- ٣٩٤٩ روضه الورد و نزهه اهل الورد
- ٣٩٧٠ روكامبول
- ٣٩٧٠ رومان التابئي
- ٣٩٧٠ رومان فارسي
- ٣٩٧٠ رومان فارسي
- ٣٩٧٠ رومان هاشمي
- ٣٩٧٠ رومان تاريخي
- ٣٩٧٠ الرُّومِيَّات
- ٣٩٧٠ رونق الصلاه
- ٣٩٧٠ رونق ماتم
- ٣٩٧٠ رونق المجالس
- ٣٩٧١ الرُّؤْيَا
- ٣٩٧٢ الرُّؤْيَا
- ٣٩٧٢ الرُّؤْيَا
- ٣٩٧٢ الرُّؤْيَا
- ٣٩٧٣ ره آورد وحيد
- ٣٩٧٣ ره انجم نامه
- ٣٩٧٣ رهبر آموزگاران

- ۳۹۷۳ رهبر اجتماع
- ۳۹۷۳ رهبر پزشکان
- ۳۹۷۳ رهبر جوانان
- ۳۹۷۳ رهبر جوانان
- ۳۹۷۳ رهبر خرد
- ۳۹۷۳ رهبر در خواص زواج
- ۳۹۷۳ رهبر دوشیزگان
- ۳۹۷۴ رهبر سعادت
- ۳۹۷۴ رهبر سعادت(یا تذکرات دیانتی در وجوه اعجاز
- ۳۹۷۴ رهبر سعادت یا دین محمد(صلی الله علیه و آله)
- ۳۹۷۴ رهبر گمشدگان
- ۳۹۷۴ رهبر ملل
- ۳۹۷۴ رهبر منطق
- ۳۹۷۴ رهبر نژاد نو-در جستجوی خوشبختی
- ۳۹۷۴ رهبر نگارش
- ۳۹۷۴ رهزن دل
- ۳۹۷۵ الزهن، کتاب
- ۳۹۷۵ الزهن، کتاب
- ۳۹۷۶ الزهن، کتاب
- ۳۹۷۶ رهنمای آموزگاران
- ۳۹۷۶ رهنمای انشاء
- ۳۹۷۶ رهنمای پسران
- ۳۹۷۶ رهنمای ترقی
- ۳۹۷۷ الریاحین، کتاب
- ۳۹۷۷ الریاحین، کتاب
- ۳۹۷۷ ریاحین الانشاء

- ٣٩٧٧ رياض الزياض
- ٣٩٧٧ رياض الشريعة (در مآثر زنان دانشمند شيعه)
- ٣٩٧٧ رياض العقول
- ٣٩٧٧ رياض القدس
- ٣٩٧٨ رياض الاحزان
- ٣٩٧٨ رياض الاحزان (و حدائق الاشجان)
- ٣٩٧٨ رياض الاحزان
- ٣٩٧٨ رياض الاحزان
- ٣٩٧٨ رياض الاحزان
- ٣٩٧٨ رياض الادب
- ٣٩٧٨ رياض الادب
- ٣٩٧٨ رياض ارباب حق
- ٣٩٧٩ رياض ارم
- ٣٩٧٩ رياض ارواح
- ٣٩٧٩ رياض الازهار
- ٣٩٧٩ رياض الازهار - دوازده مجلس
- ٣٩٧٩ رياض الازهار
- ٣٩٨٠ رياض الامامه في محلّ الكرامه
- ٣٩٨٠ رياض الانس
- ٣٩٨٠ رياض الانساب و مجمع الاعقاب
- ٣٩٨١ رياض الجنه (في زيارت الائمّه)
- ٣٩٨١ رياض الحساب
- ٣٩٨١ رياض الحسين - رياض الحسيني
- ٣٩٨١ رياض الحكايات
- ٣٩٨١ رياض الحكم (في معارضه ابن المقفع)
- ٣٩٨١ رياض الحكمه

- رياض الحكمة - ٣٩٨١
- الرياض الخزعليه (في سياسته الانسانيه) - ٣٩٨١
- رياض الخلود - ٣٩٨٢
- رياض الدلائل و حياض المسائل - ٣٩٨٢
- رياض الزاحه - ٣٩٨٢
- رياض الزئاء (في مرآتي سيد الشهداء) عليه السلام - ٣٩٨٢
- رياض الرضوان - ٣٩٨٢
- رياض رضوان در شرح گلستان - ٣٩٨٢
- رياض الزاهدين - ٣٩٨٢
- الرياض الزاهره - ٣٩٨٢
- الرياض الزهريه (في شرح الفخرية) - ٣٩٨٢
- رياض السالكين (في شرح صحيفه الساجدين) - ٣٩٨٣
- رياض السلاطين - ٣٩٨٤
- رياض السياحه - ٣٩٨٤
- رياض الشعراء - ٣٩٨٤
- رياض الشهداء و كنوز السعاده (في مناقب الساده و - ٣٩٨٤
- رياض الشهداء - ٣٩٨٤
- رياض الصنائع - ٣٩٨٤
- رياض الطالبين - ٣٩٨٤
- رياض العابدين (في شرح صحيفه الساجدين) - ٣٩٨٤
- رياض العارفين - ٣٩٨٥
- رياض العارفين-تذكره المحققين - ٣٩٨٥
- رياض العارفين (في شرح صحيفه المتقين) - ٣٩٨٥
- رياض العاشقين - ٣٩٨٥
- رياضى العاشقين - ٣٩٨٥
- رياض الفتوح - ٣٩٨٦

- رياض الفتيان (فى شرح نصاب الصبيان) ----- ٣٩٨٦
- رياض فغان ----- ٣٩٨٦
- رياض الفكر (فى شرح سيره العتره المنتخبين) ----- ٣٩٨٦
- رياض الفكر (مختارات فى الآداب و الاجتماع) ----- ٣٩٨٦
- رياض القدس - التعليقه القدسيه - مصابيح القدس ----- ٣٩٨٦
- رياض القدس (مستى بحدائق الانس) ----- ٣٩٨٦
- رياض القدس ----- ٣٩٨٦
- رياض الكونين (فى مصائب الحسين «ع») ----- ٣٩٨٧
- رياض ماتم ----- ٣٩٨٧
- رياض المتهجدين ----- ٣٩٨٧
- رياض المجاهدين - سرور المؤمنين ----- ٣٩٨٧
- رياض المحبين ----- ٣٩٨٧
- رياض المحبين ----- ٣٩٨٧
- رياض المدح و الرثاء للسادات النجباء ----- ٣٩٨٧
- رياض المرتاضين ----- ٣٩٨٧
- الرياض المرضيه (فى شرح تضمين الالفيه) ----- ٣٩٨٧
- الرياض المزهره ----- ٣٩٨٩
- رياض المسائل (فى تحقيق الاحكام بالدلائل) ----- ٣٩٨٩
- رياض المصائب ----- ٣٩٨٩
- رياض المصائب ----- ٣٩٨٩
- رياض المصائب ----- ٣٩٨٩
- رياض مصائب الانوار ----- ٣٩٨٩
- رياض المقاصد ----- ٣٩٨٩
- رياض الملوك (فى رياض السلوك) ----- ٣٩٩٠
- رياض الملوك (فى السير و السلوك) ----- ٣٩٩٠
- رياض المنجّمين ----- ٣٩٩٠

- رياض المواعظ (و كفايه المذكر و الواعظ) ----- ٣٩٩٠
- رياض المؤمنين (و حدائق المتقين) ----- ٣٩٩٠
- رياضى المؤمنين (فى احوال المعصومين) عليه السلام ----- ٣٩٩٠
- رياض المؤمنين ----- ٣٩٩٠
- الرياض المؤنسه (فى علم الهندسه) ----- ٣٩٩٠
- رياض الناصحين ----- ٣٩٩١
- رياض ناصرى ----- ٣٩٩١
- رياض الناظر (فى محسنات الكاتب و الشاعر) ----- ٣٩٩٢
- رياض النور (فى مولد الرسول «ص») ----- ٣٩٩٢
- رياض الوفاق ----- ٣٩٩٢
- رياض الواعظين ----- ٣٩٩٢
- رياضه الافهام (فى لطيف الكلام) ----- ٣٩٩٢
- رياضه العقول (فى شرح مقدمه للمدخل الى علم ----- ٣٩٩٢
- رياضه العقول (فى مقدمات الاصول) ----- ٣٩٩٢
- رياضتنامه-قانون الرياضه فى سبيل الهدايه ----- ٣٩٩٢
- رياضيات، رساله ----- ٣٩٩٣
- الرياضى، رساله فى ----- ٣٩٩٣
- رياضيات الشفا ----- ٣٩٩٣
- رى بلاس ----- ٣٩٩٣
- ريحان ----- ٣٩٩٣
- ريحان القلوب ----- ٣٩٩٣
- ريحان المجالس (و تحفه المؤانس) ----- ٣٩٩٣
- ريحانه الادب (فى تراجم المعروفين بالكنيه ----- ٣٩٩٣
- ريحانه الافكار ----- ٣٩٩٣
- ريحانه النحو ----- ٣٩٩٣
- رى الخرامى ----- ٣٩٩٤

- ۳۹۹۵ ریش تراش اشبیلیه
- ۳۹۹۵ ریش نامه
- ۳۹۹۵ ری الصادر(فی بیان اسماء المصادر)
- ۳۹۹۵ ری الظمان(من هروی محمد بن عبد الله بن سلیمان)
- ۳۹۹۵ ریشه شیعه و پایه های آن(ترجمه اصل الشیعه و
- ۳۹۹۵ ریشه واژه های فرهنگى عربى
- ۳۹۹۵ ریکه
- ۳۹۹۵ ریگستان نجف
- ۳۹۹۷ ز
- ۳۹۹۷ زائریه
- ۳۹۹۷ زاجر قوم جدید-مقامع جدید
- ۳۹۹۷ زاد الآخره(در جنائز و احکام موتی)
- ۳۹۹۷ زاد آخرت
- ۳۹۹۷ زاد آخرت
- ۳۹۹۷ زاد آخرت
- ۳۹۹۷ زاد راه نجات
- ۳۹۹۷ زاد الزائرین
- ۳۹۹۷ زاد الزائرین
- ۳۹۹۸ زاد السالك
- ۳۹۹۹ زاد السبیل
- ۳۹۹۹ زاد السبیل
- ۳۹۹۹ زاد سبیل آخرت
- ۳۹۹۹ زاد الصالحین
- ۳۹۹۹ زاد الصالحین
- ۳۹۹۹ زاد العابدین
- ۳۹۹۹ زاد العارفين-اخلاق سيد عبد الله

- ٣٩٩٩ زاد العابدین لیوم الدّین
- ٣٩٩٩ زاد العباد (لیوم المعاد)
- ٤٠٠ زاد العقبی
- ٤٠٠ زاد عقبی
- ٤٠٠ زاد العقبی
- ٤٠٠ زاد العقبی
- ٤٠٠ زاد عقبی
- ٤٠٠ زاد العقبی (فی مناقب ائمّه الهدی)
- ٤٠٠ زاد غریب
- ٤٠٠١ زاد القراء
- ٤٠٠١ زاد قليل
- ٤٠٠١ زاد المتقی
- ٤٠٠١ زاد المتقین
- ٤٠٠١ زاد المتّقین
- ٤٠٠١ زاد المجتهدین (فی شرح بلغه المحدثین)
- ٤٠٠١ الزّاد المدّخر (فی شرح الباب الحادی عشر)
- ٤٠٠١ زاد المرشدين (فی ردّ الصّوفیه المبتدعین)
- ٤٠٠١ زاد المسافر
- ٤٠٠٢ زاد المسافر
- ٤٠٠٢ زاد المسافر
- ٤٠٠٢ زاد المسافر
- ٤٠٠٢ زاد المسافرين
- ٤٠٠٢ زاد المسافرين
- ٤٠٠٢ زاد المسافرين
- ٤٠٠٢ زاد المسافرين
- ٤٠٠٢ زاد المسافرين
- ٤٠٠٢ زاد المسافرين

- ٤٠٠٢ زاد المسافرين
- ٤٠٠٢ زاد المسافرين
- ٤٠٠٤ زاد المسافرين (فى اصول الدين)
- ٤٠٠٤ زاد المسافرين
- ٤٠٠٤ زاد المسافرين
- ٤٠٠٤ زاد المسافرين
- ٤٠٠٤ زاد المعاد
- ٤٠٠٤ زاد المعاد
- ٤٠٠٤ زاد المفسر
- ٤٠٠٤ زاد المقلدين
- ٤٠٠٥ زاد المؤمنين
- ٤٠٠٥ زاد المؤمنين
- ٤٠٠٥ زاد الناسكين
- ٤٠٠٥ زاد الواعظين
- ٤٠٠٥ زاد الواعظين
- ٤٠٠٥ زاد و يوم
- ٤٠٠٥ زارع شيكاكو
- ٤٠٠٥ زاغ و طاوس
- ٤٠٠٥ الزاويه، رساله فى
- ٤٠٠٦ الزاويه، رساله فى
- ٤٠٠٦ الزاهد
- ٤٠٠٦ زاهد
- ٤٠٠٦ زاهدنامه
- ٤٠٠٦ زاهد و رند
- ٤٠٠٧ زبان آموز مصور آلمانى
- ٤٠٠٧ زبان انگليسى پيش خود

- ۴۰۰۷ زبان ایرانی فارسی یا عربی
- ۴۰۰۷ زبان بازیافته
- ۴۰۰۷ زبان باستان آذربایگان
- ۴۰۰۷ زبان دل
- ۴۰۰۷ زبان فارسی
- ۴۰۰۷ زبان فارسی
- ۴۰۰۷ زبان کنونی آذربایجان
- ۴۰۰۷ زبان گلها
- ۴۰۰۸ زبان گلها(یا رمز عشق)
- ۴۰۰۸ الزبده
- ۴۰۰۸ زبده
- ۴۰۰۸ الزبده
- ۴۰۰۸ الزبده
- ۴۰۰۸ الزبده-بستان الادب
- ۴۰۰۸ زبده الآثار
- ۴۰۰۸ زبده الاحادیث
- ۴۰۰۸ زبده الاحادیث
- ۴۰۰۹ زبده الاخبار(فی احادیث السید المختار)
- ۴۰۱۰ زبده الاخبار(فی معرفه المذهب المختار علی وجه
- ۴۰۱۰ زبده الاخبار(فی تواریخ الائمه الاطهار)
- ۴۰۱۰ زبده الاخبار(فی فضائل المخلصین الاخیار)
- ۴۰۱۰ زبده الادراک
- ۴۰۱۰ زبده الاسرار
- ۴۰۱۰ زبده الاسرار
- ۴۰۱۰ زبده الاسرار
- ۴۰۱۰ زبده الاسرار

- ٤٠١١ زبده الاسرار و خلاصه الاذكار
- ٤٠١١ زبده الاشعار
- ٤٠١١ زبده اصول
- ٤٠١١ زبده الاعمال
- ٤٠١١ زبده الاعمال
- ٤٠١١ زبده الاعمال
- ٤٠١١ زبده الافكار
- ٤٠١١ زبده الافكار
- ٤٠١٢ زبده الاقارن
- ٤٠١٢ زبده الاقوال (في خلاصه الرجال)
- ٤٠١٢ زبده الالواح
- ٤٠١٢ زبده الانساب
- ٤٠١٢ زبده الانوار (لتحفه الاخيار)
- ٤٠١٢ زبده البيان (في عمل شهر رمضان)
- ٤٠١٢ زبده البيان (في براهين احكام القرآن و تفسير آيات)
- ٤٠١٢ زبده البيان (في مصرف الخمس و الزكاه في هذا)
- ٤٠١٣ زبده البيان و انسان الانسان (المنتزع من مجمع
- ٤٠١٣ زبده البيان (في تفسير آيات قصص القرآن)
- ٤٠١٣ زبده التجويد
- ٤٠١٣ زبده التجويد
- ٤٠١٣ زبده التصانيف
- ٤٠١٣ زبده التعقيبات
- ٤٠١٤ زبده التفاسير
- ٤٠١٤ زبده التفاسير
- ٤٠١٤ زبده التواريخ
- ٤٠١٥ زبده التواريخ باسنقرى

- ٤٠١٥ ----- زبده الحساب
- ٤٠١٥ ----- زبده الحساب
- ٤٠١٥ ----- زبده الحقايق فى كشف الدقايق-التمهيدات
- ٤٠١٥ ----- زبده الحقايق(فى الفوائد و الفرائد و الطرائف و
- ٤٠١٥ ----- زبده الحكمه
- ٤٠١٥ ----- زبده الحكمة ناصرى(در ماهيت و خواص گنه گنه)
- ٤٠١٥ ----- زبده در قباحت رشوه
- ٤٠١٦ ----- زبده الدعوات
- ٤٠١٦ ----- زبده الدعوات
- ٤٠١٦ ----- زبده الدعوات
- ٤٠١٦ ----- زبده الدعوات
- ٤٠١٦ ----- زبده الدعوات
- ٤٠١٦ ----- زبده الدعوات
- ٤٠١٦ ----- زبده الدليل-الوجيزه
- ٤٠١٦ ----- زبده الرجال
- ٤٠١٦ ----- زبده الرجال
- ٤٠١٨ ----- زبده رساله العلم
- ٤٠١٨ ----- زبده الرمل
- ٤٠١٨ ----- زبده رمل
- ٤٠١٨ ----- زبده روشن
- ٤٠١٨ ----- زبده الصحائف فى امور المعارف(يا اصول
- ٤٠١٨ ----- زبده الصرف
- ٤٠١٨ ----- زبده الطالبية
- ٤٠١٩ ----- زبده الطب خوارزمشاهى
- ٤٠١٩ ----- زبده العبادات
- ٤٠١٩ ----- زبده العرفان للعارفين
- ٤٠١٩ ----- زبده العرفان(فى المذاهب و الاديان)

- ٤٠١٩ زبده العروض
- ٤٠١٩ زبده العقائد (و عمدہ المقاصد)
- ٤٠١٩ زبده العقائد
- ٤٠١٩ زبده العقائد الخليليه
- ٤٠٢٠ زبده العلاج
- ٤٠٢١ زبده الفرائض (في مسئلة الارث)
- ٤٠٢١ زبده الفوائد (في ترجمه العقائد)
- ٤٠٢١ زبده الكلام
- ٤٠٢١ زبده الكلام (في تلخيص عماد الاسلام)
- ٤٠٢١ زبده الكلام (في المنطق و الكلام)
- ٤٠٢١ زبده الكلام
- ٤٠٢١ زبده اللغات
- ٤٠٢٢ زبده اللغه
- ٤٠٢٢ زبده المآثر و المفآخر (في ترجمه المولى باقر)
- ٤٠٢٢ زبده المجالس
- ٤٠٢٢ زبده مراتب طب-زبده الطب
- ٤٠٢٢ زبده المسائل
- ٤٠٢٢ زبده المصائب
- ٤٠٢٢ زبده المصائب
- ٤٠٢٢ زبده المصائب
- ٤٠٢٢ زبده المعارف
- ٤٠٢٣ زبده المعارف
- ٤٠٢٤ زبده المعارف
- ٤٠٢٤ زبده المفاتيح
- ٤٠٢٤ زبده المقال (في فضائل الآل)
- ٤٠٢٤ زبده المقال (في الرجال)-نخبه المقال

- زبدہ المقال (فی علم الرجال) - تحفه الرجال ۴۰۲۴
- زبدہ المناقب ۴۰۲۴
- زبدہ المنہاج (فی اسرار المعراج) ۴۰۲۴
- زبدہ النجوم ۴۰۲۴
- زبدہ النصائح ۴۰۲۴
- زبدہ النصرہ و نخبہ العصرہ ۴۰۲۵
- زبدۃ نظامیہ (در احوالات حضرت فاطمہ) ۴۰۲۵
- زبدہ الهيئہ ۴۰۲۵
- زبر الاولین و الآخرین (فی ادلہ عبادات الشرع) ۴۰۲۵
- الزبرج، کتاب ۴۰۲۵
- الزبرجدہ، کتاب ۴۰۲۵
- زبردست خلافت ۴۰۲۵
- زبردستی جاسوس انگلیسی ۴۰۲۶
- زبر و بیئات ۴۰۲۷
- زبور آل داود ۴۰۲۷
- زبور آل محمد ۴۰۲۷
- زردشت و فلسفہ او ۴۰۲۸
- زردشت نامہ ۴۰۲۸
- زشت و زیبا ۴۰۲۸
- زشت و زیبا ۴۰۲۸
- زعفران زار ۴۰۲۸
- زعفران زار ۴۰۲۸
- زفرات الدموع ۴۰۲۸
- زفرات و آہات و نفات ۴۰۲۸
- زکات، رسالہ در ۴۰۲۸
- الزکاء، کتاب ۴۰۲۸

- ۴۰۲۸ ----- الزکاه، کتاب
- ۴۰۲۹ ----- الزکاه، کتاب
- ۴۰۲۹ ----- الزکاه، کتاب
- ۴۰۲۹ ----- زکات، رساله در
- ۴۰۲۹ ----- الزکاه، کتاب
- ۴۰۲۹ ----- الزکاه، کتاب
- ۴۰۲۹ ----- زکات، رساله در
- ۴۰۲۹ ----- الزکاه، کتاب
- ۴۰۲۹ ----- الزکاه، کتاب
- ۴۰۲۹ ----- الزکاه، کتاب
- ۴۰۳۱ ----- زکات، رساله در
- ۴۰۳۱ ----- الزکاه، کتاب
- ۴۰۳۱ ----- زکات، رساله در
- ۴۰۳۱ ----- زکات، رساله در
- ۴۰۳۱ ----- الزکاه، کتاب
- ۴۰۳۱ ----- الزکاه، کتاب
- ۴۰۳۱ ----- زکات، رساله در
- ۴۰۳۱ ----- الزکاه، کتاب
- ۴۰۳۱ ----- الزکاه، کتاب
- ۴۰۳۲ ----- الزکاه، کتاب
- ۴۰۳۲ ----- الزکاه، کتاب
- ۴۰۳۲ ----- الزکاه، کتاب
- ۴۰۳۲ ----- زکات، رساله در
- ۴۰۳۲ ----- الزکاه، کتاب
- ۴۰۳۲ ----- الزکاه، کتاب
- ۴۰۳۲ ----- الزکاه، کتاب

- ٤٠٣٢ ----- الزكاه، كتاب
- ٤٠٣٢ ----- الزكاه، كتاب
- ٤٠٣٣ ----- الزكاه، كتاب
- ٤٠٣٣ ----- الزكاه، كتاب
- ٤٠٣٤ ----- الزكاه، كتاب
- ٤٠٣٤ ----- الزكاه، رساله في
- ٤٠٣٤ ----- الزكاه، رساله في
- ٤٠٣٤ ----- الزكاه، كتاب
- ٤٠٣٤ ----- الزكاه، كتاب
- ٤٠٣٤ ----- زكات، رساله در- زكاتيه
- ٤٠٣٤ ----- الزكاه، كتاب
- ٤٠٣٤ ----- الزكاه، كتاب
- ٤٠٣٤ ----- الزكاه، منظومه في
- ٤٠٣٥ ----- الزكاه، كتاب
- ٤٠٣٥ ----- الزكاه الاستدلالي، كتاب
- ٤٠٣٥ ----- زكاه الاخلاق
- ٤٠٣٥ ----- زكاه العروض
- ٤٠٣٥ ----- زكاه الفطر
- ٤٠٣٥ ----- زكاه الفطره
- ٤٠٣٥ ----- زكاه النعم
- ٤٠٣٦ ----- الزكاه و الخمس، رساله في
- ٤٠٣٦ ----- الزكاه و الخمس، رساله في
- ٤٠٣٦ ----- الزكاه و الخمس
- ٤٠٣٦ ----- زكات و خمس، رساله در
- ٤٠٣٧ ----- الزكاتيه، الرساله
- ٤٠٣٧ ----- زكاتيه

- ۴۰۳۷ الزکوات و الاخماس و اللقط
- ۴۰۳۷ زکیات المستللات
- ۴۰۳۷ الزکیه الزکویه
- ۴۰۳۷ زلال الانهار
- ۴۰۳۸ زمزمه بهشت
- ۴۰۳۸ زمزمه الحج
- ۴۰۳۸ زمین
- ۴۰۳۸ زمین شناسی
- ۴۰۳۸ زمین شناسی
- ۴۰۳۸ زمین شناسی
- ۴۰۳۸ زمین شناسی
- ۴۰۳۸ زمین و تربت حسینی
- ۴۰۳۸ زمین و سرگذشت آن
- ۴۰۳۹ زمینة دانش
- ۴۰۳۹ زن
- ۴۰۳۹ زن
- ۴۰۳۹ الزّنا بذات البعل
- ۴۰۳۹ الزّنا بذات البعل
- ۴۰۳۹ زناء المحصنه
- ۴۰۳۹ زناشوئی
- ۴۰۳۹ زناشوئی ناپسند
- ۴۰۳۹ زنان دانشمند
- ۴۰۴۰ زنان سنخور
- ۴۰۴۰ زنان شکیبایا سرگذشت بعضی از بانوان نامی
- ۴۰۴۱ زن از نظر حقوق اسلامی
- ۴۰۴۱ زن امروزه

- ۴۰۴۱ ----- زن به نظر ژاپنی
- ۴۰۴۱ ----- زنبق سرخ
- ۴۰۴۱ ----- زنبور عسل
- ۴۰۴۱ ----- زنبور عسل
- ۴۰۴۱ ----- زن بیچاره
- ۴۰۴۱ ----- زنبیل
- ۴۰۴۱ ----- الزنبیل المدور
- ۴۰۴۲ ----- زن پاک دامن
- ۴۰۴۲ ----- ازنجیه، الرساله
- ۴۰۴۲ ----- زن خاکستری پوش
- ۴۰۴۲ ----- زن دربدر
- ۴۰۴۲ ----- زن در جامعه
- ۴۰۴۲ ----- زن در عصر جدید
- ۴۰۴۲ ----- زن در قرن بیستم
- ۴۰۴۲ ----- زن در کشور قضا و قدر
- ۴۰۴۲ ----- زن در نظر بزرگان
- ۴۰۴۲ ----- زن دلفریب
- ۴۰۴۳ ----- زن زیادی
- ۴۰۴۳ ----- زن سی ساله
- ۴۰۴۳ ----- زنجیر عدالت
- ۴۰۴۴ ----- زندان بغداد
- ۴۰۴۴ ----- زندان خیال
- ۴۰۴۴ ----- زندان نامه
- ۴۰۴۴ ----- زندانی
- ۴۰۴۴ ----- زندانیان
- ۴۰۴۴ ----- زندانی بیگناه

- زندگانی آیت الله چهارسوقی ۴۰۴۴
- زندگانی ابن سینا ۴۰۴۴
- زندگانی ابو ذر غفاری ۴۰۴۵
- زندگانی پرماجرای نادر شاه ۴۰۴۶
- زندگانی تقی زاده (سید حسن) ۴۰۴۶
- زندگانی امام جعفر صادق (علیه السلام) - تاریخ عصر ۴۰۴۶
- زندگانی سید جمال افغانی ۴۰۴۶
- زندگانی حافظ ۴۰۴۶
- زندگانی زینب کبری ۴۰۴۷
- زندگانی سقراط - زندگانی و افکار و عقاید ۴۰۴۷
- زندگانی سعدی ۴۰۴۷
- زندگانی سلمان ۴۰۴۷
- زندگانی گران ۴۰۴۸
- زندگانی لطفعلی خان زند - قران (یا غران) یا ۴۰۴۸
- زندگانی لنین - مرد انقلاب ۴۰۴۸
- زندگانی مارشال فوش ۴۰۴۸
- زندگانی مازارن ۴۰۴۸
- زندگانی مانی ۴۰۴۸
- زندگانی محمد (صلی الله علیه و آله) ۴۰۴۸
- زندگانی مرد برجسته اسلام حضرت رضا ۴۰۴۸
- زندگانی ملک المتکلمین ۴۰۴۸
- زندگانی من (یا قلب خونین) ۴۰۴۹
- زندگانی من - زندگی من ۴۰۴۹
- زندگانی موسولینی - زندگانی سیاسی موسولینی ۴۰۴۹
- زندگانی موسی بن جعفر (علیه السلام) ۴۰۴۹
- زندگانی ناپلئون ۴۰۴۹

- زندگانی نادر شاه-نادر پسر شمشیر ۴۰۴۹
- زندگانی و آثار رضا کمال(شهرزاد) ۴۰۴۹
- زندگانی و آثار بهار ۴۰۴۹
- زندگانی هندنبورگ ۴۰۴۹
- زندگانی هنرمندان ۴۰۴۹
- زندگی اقتصادی بشر ۴۰۵۰
- زندگی پس از مرگ ۴۰۵۰
- زندگی جامی شاعر ایرانی ۴۰۵۱
- زندگی جاوید ۴۰۵۱
- زندگی در هندوستان ۴۰۵۱
- زندگی فارابی-زندگی و فلسفه فارابی ۴۰۵۱
- زندگی فردوسی-زندگی حکیم ابو القاسم ۴۰۵۱
- زندگی و فلسفه حاج ملا هادی سبزواری ۴۰۵۱
- زند و پازند اوستا(با شرح و فرهنگ لغات) ۴۰۵۱
- زندگی ولتر ۴۰۵۱
- زنده بگور ۴۰۵۱
- زنده بگور ۴۰۵۲
- زنده بیدار-حی بن یقطان ۴۰۵۲
- زنده دلی(یا خوب زیستن) ۴۰۵۲
- زنده رود(در تاریخ اصفهان) ۴۰۵۲
- زن شناسی ۴۰۵۲
- زن شوهردار ۴۰۵۲
- زن فریبنده ۴۰۵۲
- زن کارگر ۴۰۵۲
- زنگها برای که به صدا درمی آیند؟ ۴۰۵۲
- زنگهای ساعت ۴۰۵۲

- ٤٠٥٣ ----- زن مردد
- ٤٠٥٣ ----- زن مست
- ٤٠٥٣ ----- زن و آزادی
- ٤٠٥٤ ----- زن و خانه داری (یا تربیت خانوادگی)
- ٤٠٥٤ ----- الزوائد الجزيله
- ٤٠٥٤ ----- زوائد الفوائد
- ٤٠٥٤ ----- زوائد الفوائد
- ٤٠٥٤ ----- الزواج الموقت
- ٤٠٥٤ ----- الزواجر المهدويه
- ٤٠٥٤ ----- الزواجر و الموعظ
- ٤٠٥٤ ----- الزّوارف فى شرح عوارف المعارف
- ٤٠٥٤ ----- زوار العرب-زوراء العرب
- ٤٠٥٥ ----- الزّوال،رساله فى
- ٤٠٥٥ ----- الزّوال،رساله فى
- ٤٠٥٥ ----- زوار الاذن فى اثناء الصلاه
- ٤٠٥٥ ----- زواهر الجواهر فى نوادر الزواجر
- ٤٠٥٥ ----- زواهر الحكيم(الزاهر نجومها فى غياهب الظلم)
- ٤٠٥٥ ----- الزوراء
- ٤٠٥٥ ----- زوراء العرب
- ٤٠٥٦ ----- الزهار و التوحيد
- ٤٠٥٦ ----- الزهد،كتاب
- ٤٠٥٦ ----- الزهد،كتاب
- ٤٠٥٦ ----- الزهد،كتاب
- ٤٠٥٦ ----- الزهد،كتاب
- ٤٠٥٦ ----- الزهد،كتاب
- ٤٠٥٦ ----- الزهد،كتاب

- ٤٠٥٦ الزهد، كتاب
- ٤٠٥٧ الزهد، كتاب
- ٤٠٥٧ الزهد، كتاب
- ٤٠٥٧ الزهد، كتاب
- ٤٠٥٧ الزهد، كتاب
- ٤٠٥٧ الزهد، كتاب
- ٤٠٥٧ الزهد، كتاب
- ٤٠٥٧ الزهد، كتاب
- ٤٠٥٧ الزهد، كتاب
- ٤٠٥٧ الزهد، كتاب
- ٤٠٥٧ الزهد، كتاب
- ٤٠٥٧ زهد النبي (صلى الله عليه و آله) - المنبى عن زهد النبي (صلى الله عليه و آله)
- ٤٠٥٨ الزهد و اخبار الزهاد
- ٤٠٥٨ زهد و تقوى
- ٤٠٥٩ الزهد و التقوى
- ٤٠٥٩ زهد و تقوى آل محمّد (صلى الله عليه و آله)
- ٤٠٥٩ الزهراء
- ٤٠٥٩ الزهراء
- ٤٠٦٠ زهر الرياض - زهره الرياض
- ٤٠٦٠ الزهر الفائق (فى شرح مقدمه الحدائق)
- ٤٠٦٠ زهر الكلام
- ٤٠٦٠ زهر الكمام فى جود الكرام
- ٤٠٦٠ زهر المباحثه و ثمر المناقشه
- ٤٠٦٠ الزهر الممطور باللؤلؤ المنثور
- ٤٠٦٠ زهر و تزيان
- ٤٠٦٠ الزهره البارقه
- ٤٠٦١ زهره الحياه الدنيا
- ٤٠٦١ زهره الربيع (فى ادعيه الاسابيع)

- ٤٠٦١ زهره الرياض
- ٤٠٦١ زهره الرياض و نزهه القلوب المراض
- ٤٠٦١ زهره الرياض و نزهه المرتاض
- ٤٠٦١ الزهره السنّيه
- ٤٠٦١ زهره العوالم (فى نظم اصول المعالم)
- ٤٠٦١ زهره الغرى (فى استخراج التقويم من الزيج)
- ٤٠٦١ زهره المتّزّهين
- ٤٠٦٢ زهره المقول (فى انساب الرسول (صلى الله عليه و آله)-زهره
- ٤٠٦٢ الزهور فى رامپور
- ٤٠٦٣ زياره امير المؤمنين (عليه السلام)
- ٤٠٦٣ زياره اولاد الائمه و السادات و العلماء
- ٤٠٦٤ زيج ابن الاعلم
- ٤٠٦٤ زيج ابن حماد
- ٤٠٦٤ زيج ابن الشاطر الانصارى
- ٤٠٦٤ زيج ابن حنيفه الدينورى
- ٤٠٦٤ زيج اصفهان
- ٤٠٦٤ زيج الغ بيگ
- ٤٠٦٤ زيج ايلخانى
- ٤٠٦٤ زيج بهادرى-زيج بهادر خانى-زيج طغيانى
- ٤٠٦٤ زيج التسهيلات
- ٤٠٦٥ زيج جلالى-زيج ملكشاهى
- ٤٠٦٥ زيج حارث
- ٤٠٦٥ الزيج الحاكمى
- ٤٠٦٥ الزيج الخاقانى
- ٤٠٦٥ زيج الخليلى
- ٤٠٦٥ زيج ذو الفنون

- ٤٠٦٥ زيغ سلطانی
- ٤٠٦٥ زيغ شاهى
- ٤٠٦٦ زيغ شاهى
- ٤٠٦٦ زيغ عبد الرحمان
- ٤٠٦٦ زيغ عبد الله بن احمد بن حسن
- ٤٠٦٦ الزيغ على سنى العرب
- ٤٠٦٦ زيغ علائى
- ٤٠٦٦ الزيغ العلائى
- ٤٠٦٦ الزيغ العمى-المحقق
- ٤٠٦٦ زيغ كوشيار گيلى
- ٤٠٦٧ الزيغ اللطيف
- ٤٠٦٧ زيغ محمدشاهى
- ٤٠٦٧ الزيغ المسعودى
- ٤٠٦٧ زيد الشهيد
- ٤٠٦٧ زيد الشهيد
- ٤٠٦٧ زيد بن حارثه حب النبى، كتاب-اخبار زيد بن
- ٤٠٦٧ زيد بن على بن الحسين (عليه السلام)، كتاب
- ٤٠٦٧ زيد بن على بن الحسين (عليه السلام)، كتاب
- ٤٠٦٧ زيد و زينب
- ٤٠٦٩ زيد و زينب و قضيتهما
- ٤٠٦٩ زيد و زينب
- ٤٠٧٠ زينب الصالحين
- ٤٠٧٠ زينب الصلاه
- ٤٠٧٠ زينب العابدين
- ٤٠٧٠ زينب العباد
- ٤٠٧٠ زينب العباد

٤٠٧٠	زينة العباد(في متابعه الرشاد)
٤٠٧٠	زينة القراء
٤٠٧٠	زينة الكواكب
٤٠٧٠	زينة المتقين(في احكام فروع الدين)
٤٠٧١	زينة المجالس
٤٠٧١	زينة المجالس
٤٠٧١	زينة المجالس
٤٠٧١	زينة المجالس
٤٠٧١	زينة المدائح
٤٠٧١	زينة المرآئى
٤٠٧١	زينة المساجد
٤٠٧٢	زينة المسالك
٤٠٧٢	الزى و التجمل
٤٠٧٣	ژ
٤٠٧٣	ژاله
٤٠٧٣	ژاله
٤٠٧٣	ژاله يا رهبر دوشيزگان
٤٠٧٣	ژان پهلوان-پسر پارديان
٤٠٧٣	ژان دولاروج
٤٠٧٤	س
٤٠٧٤	سابق العجم
٤٠٧٤	السابقين فى اعتقاد اهل بيت الطاهرين(عليه السلام)،كتاب
٤٠٧٤	ساحل
٤٠٧٤	ساحل نجات(در مضرّات و مفسد شراب و ترياك و
٤٠٧٤	الساحليات
٤٠٧٤	ساختمان و انرژى اتم

- ۴۰۷۴ ----- ساختمانهای درمان و بهداشت
- ۴۰۷۴ ----- ساده دل
- ۴۰۷۴ ----- سازش چشم با تغییرات برونی و درونی
- ۴۰۷۵ ----- سازمان آموزش عمومی در اتحاد جماهیر شوروی
- ۴۰۷۵ ----- سازمان آموزش و پرورش در روسیه شوروی
- ۴۰۷۵ ----- سازمان اداری حکومت صفوی (یا تحقیقات و
- ۴۰۷۵ ----- سازمانهای تمدن امپراتوری اسلام
- ۴۰۷۵ ----- ساز و آهنگ باستان (یا تاریخ موسیقی)
- ۴۰۷۶ ----- ساز و پیرایه شاهان پرمایه
- ۴۰۷۶ ----- سأسلیه سقر
- ۴۰۷۶ ----- ساطع برهان
- ۴۰۷۶ ----- الساعات، کتاب
- ۴۰۷۶ ----- الساعات، الكتاب
- ۴۰۷۶ ----- الساعه الزوالیه
- ۴۰۷۶ ----- ساعتی با ختام
- ۴۰۷۶ ----- الساعتيه-تهذيب الصرف
- ۴۰۷۶ ----- ساغر
- ۴۰۷۷ ----- ساغر آل بنی
- ۴۰۷۷ ----- ساقینامه
- ۴۰۷۷ ----- ساقینامه
- ۴۰۷۷ ----- ساقینامه
- ۴۰۷۷ ----- ساقینامه
- ۴۰۷۷ ----- ساقینامه
- ۴۰۷۷ ----- ساقینامه
- ۴۰۷۷ ----- ساقینامه
- ۴۰۷۸ ----- ساقینامه
- ۴۰۷۹ ----- ساقینامه

۴۰۷۹ ساقینامه

۴۰۷۹ ساقینامه

۴۰۷۹ ساقینامه

۴۰۷۹ ساقینامه

۴۰۷۹ ساقینامه

۴۰۷۹ ساقینامه

۴۰۷۹ ساقینامه-نشأه بی خمار

۴۰۷۹ ساقینامه

۴۰۸۰ ساقینامه

۴۰۸۰ ساقینامه

۴۰۸۰ ساقینامه

۴۰۸۰ ساقینامه

۴۰۸۰ ساقینامه

۴۰۸۰ ساقینامه

۴۰۸۰ ساقینامه

۴۰۸۰ ساقینامه

۴۰۸۱ ساقینامه

۴۰۸۲ ساقینامه

۴۰۸۲ ساقینامه

۴۰۸۲ ساقینامه

۴۰۸۲ ساقینامه

۴۰۸۲ ساقینامه

۴۰۸۲ ساقینامه

۴۰۸۲ ساقینامه

۴۰۸۲ ساقینامه

۴۰۸۳ ساقینامه

۴۰۸۳ ساقینامه

۴۰۸۳ ساقینامه

۴۰۸۳ ساقینامه

۴۰۸۳ ساقینامه

۴۰۸۳ ساقینامه

۴۰۸۳ ساقینامه

۴۰۸۳ ساقینامه

۴۰۸۴ ساقینامه

۴۰۸۴ ساقینامه

۴۰۸۵ ساقینامه

۴۰۸۵ ساقینامه

۴۰۸۵ ساقینامه

۴۰۸۵ ساقینامه

۴۰۸۵ ساقینامه

۴۰۸۵ ساقینامه

۴۰۸۵ ساقینامه

۴۰۸۵ ساقینامه

۴۰۸۵ ساقینامه

۴۰۸۵ ساقینامه

۴۰۸۵ ساقینامه

۴۰۸۵ ساقینامه

۴۰۸۵ ساقینامه

۴۰۸۶ ساقینامه

۴۰۸۶ ساقینامه

۴۰۸۶ ساقینامه

۴۰۸۶ ساقینامه

۴۰۸۶ ساقینامه

۴۰۸۶ ساقینامه

۴۰۸۶ ساقینامه

۴۰۸۶ ساقینامه

۴۰۸۶ ساقینامه-عشرت آباد

۴۰۸۶ ساقینامه

۴۰۸۸ ساقینامه

۴۰۸۸ ساقینامه

۴۰۸۸ ساقینامه

۴۰۸۸ ساقینامه

۴۰۸۸ ساقینامه

٤٠٨٨ ساقينامه

٤٠٨٨ ساقينامه - جهانگير نامه

٤٠٨٩ ساقينامه

٤٠٨٩ ساقينامه

٤٠٨٩ ساقينامه

٤٠٨٩ ساقينامه

٤٠٨٩ ساقينامه

٤٠٨٩ ساقينامه

٤٠٨٩ ساقينامه

٤٠٩٠ ساقينامه

٤٠٩١ ساقينامه

٤٠٩١ ساقينامه

٤٠٩١ ساقينامه

٤٠٩١ ساقينامه

٤٠٩١ ساقينامه

٤٠٩١ ساقينامه

٤٠٩١ ساقينامه

٤٠٩٢ ساقينامه

٤٠٩٢ ساقينامه

٤٠٩٢ ساقينامه

٤٠٩٢ ساقينامه

٤٠٩٢ ساقينامه

٤٠٩٢ ساقينامه

٤٠٩٢ ساقينامه

٤٠٩٢ ساقينامه

٤٠٩٣ ساقينامه

۴۰۹۸ ساقينامه

۴۰۹۸ ساقينامه

۴۰۹۸ ساقينامه

۴۰۹۸ ساقينامه

۴۰۹۹ ساقينامه

۴۰۹۹ ساقينامه

۴۰۹۹ ساقينامه

۴۱۰۰ ساقينامه

۴۱۰۰ ساقينامه

۴۱۰۰ ساقينامه

۴۱۰۰ ساقينامه

۴۱۰۰ ساقينامه

۴۱۰۰ ساقينامه

۴۱۰۰ ساقينامه

۴۱۰۰ ساقينامه

۴۱۰۰ ساقينامه

۴۱۰۰ ساقينامه

۴۱۰۰ ساقينامه

۴۱۰۰ ساقينامه

۴۱۰۰ ساقينامه

۴۱۰۰ ساقينامه

۴۱۰۱ ساقينامه

۴۱۰۱ ساقينامه

۴۱۰۱ ساقينامه

۴۱۰۱ ساقينامه

۴۱۰۱ ساقينامه

۴۱۰۱ ساقينامه

۴۱۰۱ ساقينامه

۴۱۰۱ ساقينامه

۴۱۰۱ ساقينامه

۴۱۰۱ ساقينامه

۴۱۰۲ ساقينامه

۴۱۰۲ ساقينامه

۴۱۰۳ ساقينامه

۴۱۰۳ ساقينامه

- ساقينامه ٤١٠٣
- ساقينامه ٤١٠٣
- ساقينامه ٤١٠٣
- ساقينامه-سبعة سياره ٤١٠٣
- ساقينامه ٤١٠٣
- ساقينامه شقشقيه ٤١٠٤
- سكاب العبرات ٤١٠٤
- سالارنامه-سالارته ٤١٠٤
- السالبه و الموجبه المعدولتين،رساله في ٤١٠٤
- السالك المحتاج الى معرفه مناسك الحاج ٤١٠٤
- سالک ٤١٠٤
- سالنامه آريان ٤١٠٤
- سالنامه احصائيه ٤١٠٤
- سالنامه اخگر ٤١٠٥
- سالنامه اصفهان ٤١٠٥
- سالنامه اعتماد السلطنه-سالنامه ايران ٤١٠٥
- سالنامه امير كبير ٤١٠٦
- سالنامه ايران جاويدان ٤١٠٦
- سالنامه ايرانشهر ٤١٠٦
- سالنامه ايوان نو ٤١٠٦
- سالنامه پارس ٤١٠٦
- سالنامه تمدن ٤١٠٦
- سالنامه جاودان ٤١٠٦
- سالنامه جاويد ٤١٠٦
- سالنامه جهان امروز ٤١٠٦
- سالنامه چمن ٤١٠٧

- ۴۱۰۷ سالنامه خراسان
- ۴۱۰۷ سالنامه خورشید
- ۴۱۰۷ سالنامه دانش
- ۴۱۰۷ سالنامه دنیا
- ۴۱۰۷ سالنامه دولت علیه ایران
- ۴۱۰۷ سالنامه شرق
- ۴۱۰۷ سالنامه عالم
- ۴۱۰۷ سالنامه فرهنگ گلپایگان و خوانسار
- ۴۱۰۸ سالنامه کاروان اهواز
- ۴۱۰۸ سالنامه کشور ایران
- ۴۱۰۸ سالنامه کیهان
- ۴۱۰۸ سالنامه گلچین اسلامی
- ۴۱۰۹ سالنامه گلستان
- ۴۱۰۹ سالنامه معارف اراک
- ۴۱۰۹ سالنامه نور دانش
- ۴۱۰۹ سالومه
- ۴۱۰۹ سالهای تصمیم (یا اوضاع اجتماعی و سیاسی جهان)
- ۴۱۰۹ سالهای سیاه
- ۴۱۰۹ سالهای کودکی سبز قبا
- ۴۱۰۹ سالنامه
- ۴۱۱۰ سام و بهرام
- ۴۱۱۰ السامی
- ۴۱۱۰ السامیه فی الحجه الحسامیه المنظومه
- ۴۱۱۰ السانح الغیبی
- ۴۱۱۰ سانحه عجیبه
- ۴۱۱۰ سایه

- سایة امید ۴۱۱۰
- سایة گذشته ۴۱۱۰
- سایه ها ۴۱۱۰
- سبائك الافهام(فی الفوائد المكتسبه من ۴۱۱۰
- سبائك التبر(فی ما قيل فى الامام المجدد الشيرازى ۴۱۱۱
- سبائك الذهب(فی اصول المذهب) ۴۱۱۲
- السبائك المذهبه ۴۱۱۲
- سبائك المقال ۴۱۱۲
- سبب اختلاف الاخبار و طريق جمها ۴۱۱۲
- السبب الى صناعة المنطق ۴۱۱۲
- سبب الحلف و الحلافه ۴۱۱۲
- السبب اليقين(المانع لاتحاد المسلمين) ۴۱۱۲
- السبحه ۴۱۱۲
- السبحه ۴۱۱۳
- سبحه الابرار ۴۱۱۳
- سبحه صفا عليشاه ۴۱۱۳
- سبحه اللثالى ۴۱۱۳
- سبحه المرجان فى آثار هندوستان ۴۱۱۳
- سبحه هزاردانه ۴۱۱۳
- سبد ۴۱۱۳
- سبد گل ۴۱۱۴
- سبد گل ۴۱۱۴
- سبد ميوه ۴۱۱۴
- سبزپرى ۴۱۱۴
- سبزىكارى ۴۱۱۴
- سبزىكارى علمى ۴۱۱۵

- سبزيها و ميوه های شفابخش ----- ٤١١٥
- السبع ----- ٤١١٥
- سبع سنابل ----- ٤١١٥
- السبع السيار (في اخبار ملوك التاتار) ----- ٤١١٥
- السبع الشداد ----- ٤١١٥
- السبع العلويات ----- ٤١١٥
- السبع العلويات ----- ٤١١٥
- السبع المثنائي ----- ٤١١٦
- سبع مثنائي-بحر الاسرار ----- ٤١١٦
- السبع المثنائي ----- ٤١١٦
- السبع المثنائي ----- ٤١١٦
- السبع المثنائي (في نكت اخبار مناقب الحسن الاول) ----- ٤١١٦
- سبع مثنائي ----- ٤١١٦
- السبع المثنائي ----- ٤١١٨
- السبع المثنائي-الاعجاز القرآني ----- ٤١١٨
- سبع مثنائي-هفت بند ----- ٤١١٨
- سبعه ----- ٤١١٨
- سبکسريهای قلم ----- ٤١١٩
- سبک شناسی (یا تاریخ تطوّر نثر فارسی) ----- ٤١١٩
- سبک نگارش ----- ٤١١٩
- سبيل الحج ----- ٤١١٩
- سبيل الخلائق الى معرفه الخالق ----- ٤١١٩
- سبيل الرشاد (في شرح رساله نجات العباد) ----- ٤١١٩
- سبيل التلام (في معالم الاسلام) ----- ٤١١٩
- سبيل التلام (في شرح شرايع الاسلام) ----- ٤١١٩
- سبيل التلام ----- ٤١١٩

- سبل الفجاج(فى مواقف الحاج) - - - - - ٤١٢٠
- سبل المعرفة - - - - - ٤١٢٠
- سبل الهدايه(فى علم الدرايه) - - - - - ٤١٢٠
- سبيك النصار(فى شرح حال شيخ الثار) - - - - - ٤١٢٠
- السبيكه اللجينيه من التربه الحسينيه - - - - - ٤١٢٠
- سبيكه الذهب-نظم كفايه الاصول - - - - - ٤١٢٠
- سبيكه الذهب و معيار الادب - - - - - ٤١٢٠
- السبيكه الذهبيه(فى الاعاريض العربيه) - - - - - ٤١٢٠
- سبيكه العسجد(فى التاريخ بابجد) - - - - - ٤١٢١
- سبيكه العسجد(فى التاريخ بابجد) - - - - - ٤١٢١
- سبيكه اللجين(فى الفرق بين الفريقين) - - - - - ٤١٢٢
- سبيكه اللجين(فى مناقب السيد ناصر حسين) - - - - - ٤١٢٢
- سبيكه المعاني للمصادر و المباني - - - - - ٤١٢٢
- سبيل اعظم - - - - - ٤١٢٢
- سبيل بخشش امت-بحر المصائب - - - - - ٤١٢٢
- السبيل الجدد الى حلقات السند - - - - - ٤١٢٢
- سبيل الجته - - - - - ٤١٢٢
- سبيل الرشاد - - - - - ٤١٢٢
- سبيل الرشاد(فى شرح نجات العباد) - - - - - ٤١٢٢
- سبيل الرشاد(فى شرح نجات العباد) - - - - - ٤١٢٢
- سبيل الرشاد - - - - - ٤١٢٣
- سبيل الرشاد - - - - - ٤١٢٣
- سبيل الرشاد(فى عقايد مبدأ و المعاد)-سبيل - - - - - ٤١٢٣
- سبيل الرشاد(فى اثبات المعاد) - - - - - ٤١٢٣
- سبيل الرشاد(الى معرفه رب العباد) - - - - - ٤١٢٣
- سبيل الرشاد - - - - - ٤١٢٣

- سبيل الرشاد - ٤١٢٣
- سبيل الرشد لاهل الزهد - ٤١٢٣
- سبيل الصالحين و نهج السالكين - ٤١٢٣
- سبيل الفلاح لاهل النجاح - ٤١٢٥
- سبيل المسترشدين الى معارف اليقين - ٤١٢٥
- سبيل المؤمنين - ٤١٢٥
- سبيل المؤمنين في امامه ائمه الدين - ٤١٢٥
- سبيل النجاه - ٤١٢٥
- سبيل النجاه - ٤١٢٥
- سبيل النجاه - ٤١٢٥
- سبيل النجاه - ٤١٢٥
- سبيل النجاه - ٤١٢٥
- سبيل النجاه - ٤١٢٥
- سبيل النجاه - ٤١٢٥
- سبيل النجاه - ٤١٢٦
- سبيل النجاه: (في المواعظ المرويّه عن الهداه) - ٤١٢٦
- سبيل الهدى (في فضائل العلم و العلماء) - ٤١٢٦
- سپاسنامه فردوسى - ٤١٢٦
- سپهسالار اعظم - ٤١٢٦
- سپيد دندان - ٤١٢٦
- ستار خان - ٤١٢٦
- ستارگان - ٤١٢٦
- ستارگان سياه - ٤١٢٧
- ستارگان فروزان - ٤١٢٨
- ستارگان درخشان - ٤١٢٨
- ستاره سحرى - ٤١٢٨
- ستاره شكسته - ٤١٢٨

- ٤١٢٨ ستارة كاروان (در اوضاع سامانيان و زندگى اين
- ٤١٢٨ ستارة ليدى (عشق و سلطنت)
- ٤١٢٨ ستارة مسعود
- ٤١٢٨ ستاره و فروغ
- ٤١٢٨ ستارة ناهيد: (يا داستان خرداد و مرداد)
- ٤١٢٨ ستايشنامه فردوسى
- ٤١٢٩ ستۀ خواجه
- ٤١٢٩ ستۀ داعى
- ٤١٢٩ ستۀ سنائى
- ٤١٢٩ ستۀ ضروريه
- ٤١٢٩ ستۀ ضروريه طبيه
- ٤١٢٩ ستۀ ضروريه
- ٤١٢٩ ستۀ ضروريه
- ٤١٢٩ ستۀ عطار
- ٤١٣١ ستۀ منظوم
- ٤١٣٢ سجود القرآن
- ٤١٣٢ السجود و بيان حقيقتنه، رساله فى
- ٤١٣٢ سحاب البكاء
- ٤١٣٢ سحاب البكاء
- ٤١٣٢ سحاب الدموع
- ٤١٣٢ السحاب اللثالى (فى المطالب العوالى)
- ٤١٣٢ سحاب المصائب (فى وفاه على بن ابيطالب)
- ٤١٣٢ السحاب المطير (فى تفسير آيه التطهير)
- ٤١٣٣ السحاب و الزعد و البرق، كتاب
- ٤١٣٣ السحابه الرويه (و النفعه المحمديه و النسمة الغرويه
- ٤١٣٣ السحر، كتاب

- سحر الاديب (في شرح شواهد مغنى اللبيب) ۴۱۳۳
- سحر بابل ۴۱۳۳
- سحر بابل و سجع البلايل ۴۱۳۳
- سحر حلال ۴۱۳۳
- السحر الحلال في المفخرة بين العلم و المال ۴۱۳۳
- سحر السحر ۴۱۳۳
- السحر المبين (في اوصاف المعصومين ع) ۴۱۳۴
- سحر و جادو از نظر روانشناسی ۴۱۳۴
- السحر و الطلسمات، رساله في ۴۱۳۴
- السخاء و الكرم، كتاب ۴۱۳۵
- سخنان امير المؤمنين (عليه السلام) ۴۱۳۵
- سخنان علي (عليه السلام) ۴۱۳۵
- سخندان فارس ۴۱۳۵
- سخترانی شهیدی ۴۱۳۵
- سخترانیهای راشد (در رادیو تهران) ۴۱۳۵
- سخن سنجی ۴۱۳۵
- سخن عالی ۴۱۳۵
- سخن نامه نظامی ۴۱۳۵
- سخنوران ایران در عصر حاضر ۴۱۳۶
- سخنوران چشم دیده ۴۱۳۶
- سخنوران نامی معاصر ۴۱۳۶
- سخن و سخنوران ۴۱۳۶
- سداد العباد و رشاد العباد ۴۱۳۶
- سد اسکندر ۴۱۳۶
- سد الباب ۴۱۳۶
- سد سکندر ۴۱۳۶

- ٤١٣٤ سد سكندرى
- ٤١٣٧ سدره المنته
- ٤١٣٧ سدره المنته (فى احوال خاتم الانبياء (صلى الله عليه و آله))
- ٤١٣٧ سدره المنته (فى مراتب العرفاء)
- ٤١٣٧ سدره المنته و العطيه العظمى
- ٤١٣٧ سدول الجلباب (فى فوائد الحجاب)
- ٤١٣٧ سديد الافهام (فى شرح قواعد الاحكام)
- ٤١٣٧ السرائر
- ٤١٣٧ السرائر
- ٤١٣٧ السرائر
- ٤١٣٨ سراج الأئمه (فى شرح اللّمعه)
- ٤١٣٨ سراج الأئمه (فى احوال الانبياء و الاتمه)
- ٤١٣٨ سراج الانساب
- ٤١٣٨ سراج الانوار
- ٤١٣٨ سراج ايمان و هادى گم گشتگان
- ٤١٣٨ سراج الدّين
- ٤١٣٨ سراج الرمل
- ٤١٣٨ سراج رضوى
- ٤١٣٨ سراج السائرين
- ٤١٣٩ سراج السالكين
- ٤١٣٩ سراج السالكين
- ٤١٣٩ سراج السالكين
- ٤١٣٩ سراج السالكين
- ٤١٣٩ سراج الشريعه
- ٤١٣٩ سراج الشيعه فى آداب الشريعه-ترجمه مرآت
- ٤١٣٩ سراج الصدور

- سراج الصراط - ٤١٣٩
- سراج الظلمه و الرحمه لهذه الاته - ٤١٤٠
- سراج الظلمه و الرحمه - ٤١٤١
- سراج العباد - ٤١٤١
- سراج العباد - ٤١٤١
- سراج غم در مجلس ماتم - ٤١٤١
- سراج الغيب - ٤١٤١
- سراج القبور - ٤١٤١
- سراج القلوب - ٤١٤١
- سراج القلوب - ٤١٤١
- سراج اللغات - ٤١٤١
- سراج الليل (فى شرح دعاء كميل) - ٤١٤٢
- سراج المبتدى - ٤١٤٢
- سراج المبتدئين (فى علوم آل محمد المعصومين) - ٤١٤٢
- السراج المبين (فى احوال امير المؤمنين) - ٤١٤٢
- سراج المتجهدين - ٤١٤٢
- سراج المحتاج (فى السير و السلوك بلا اعوجاج) - ٤١٤٢
- سراج المظليين - ٤١٤٢
- سراج المنير - ٤١٤٢
- سراج منير - ٤١٤٣
- السراج المنير - ٤١٤٤
- سراج المنير - ٤١٤٤
- السراج المنير - ٤١٤٤
- سراج المؤمنين - ٤١٤٤
- سراج المؤمنين - ٤١٤٤
- سراج النجاه (فى كشف المقامات لتحصيل - ٤١٤٤

- سراج النساء ٤١٤٤
- سراج النهج (في مسائل العمره و الحج) ٤١٤٤
- السراج الوهاج (في العروج و المعراج) ٤١٤٥
- السراج الوهاج (لدفع عجاج قاطعه اللجاج في حيل) ٤١٤٥
- السراج الواهاج ٤١٤٥
- السراج الوهاج ٤١٤٥
- السراج الوهاج (في اسرار المعراج) ٤١٤٥
- سراجة اخلاق ٤١٤٥
- سرادق دوشيزگان ٤١٤٥
- سرادق عفت ٤١٤٥
- سرآمدان هنر (يا نام نامی هنرمندان ايران) ٤١٤٦
- سرايه التجاسه ٤١٤٦
- سر الاسرار (في مصيبيه ابى الأئمه الاطهار) ٤١٤٦
- سز الاسرار ٤١٤٦
- سز الاسرار ٤١٤٦
- سز الاسرار ٤١٤٦
- السز الاكبر: (في تفسير سوره الفجر) ٤١٤٦
- سز آلهى ٤١٤٦
- السرمانه ٤١٤٦
- سز انساب العلويين - سز السلسله العلويه ٤١٤٧
- سز البلاء (في وقايع كربلاء) ٤١٤٧
- السرچ و اللجام ٤١٤٧
- السرچ و اللجام ٤١٤٧
- سرچ العيون (في شرح رساله ابن زيدون) ٤١٤٧
- سر الحيات ٤١٤٧
- سرخاب ٤١٤٧

- ۴۱۴۷ ----- سرخوش، تذكرة -----
- ۴۱۴۸ ----- سر الشهاده -----
- ۴۱۴۸ ----- سر الصلاة -----
- ۴۱۴۸ ----- سر الصناعات و اسرار البلاغه -----
- ۴۱۴۸ ----- سر العالمين -----
- ۴۱۴۸ ----- سر العالمين (و كشف ما فى الدارين) -----
- ۴۱۴۸ ----- السرّ العجيب (فى تهذيب منطق التهذيب) -----
- ۴۱۴۸ ----- سر الغيبه الألهوتيه -----
- ۴۱۴۸ ----- سر الفصاحه (فى اللغة) -----
- ۴۱۴۸ ----- سر القدر، رساله فى -----
- ۴۱۴۹ ----- السرّ المبحر و الحق المبعثر (فى اثبات صحابه) -----
- ۴۱۴۹ ----- سر مجوس -----
- ۴۱۴۹ ----- السرّ المخزون -----
- ۴۱۴۹ ----- السرّ المخزون -----
- ۴۱۴۹ ----- السرّ المصون -----
- ۴۱۵۰ ----- السرّ المكتوم -----
- ۴۱۵۰ ----- السرّ المكنون (فى شرح رساله ابن بيون) - السرّ -----
- ۴۱۵۰ ----- السرّ المكنون (فى وقت الغائب المصون) -----
- ۴۱۵۰ ----- سرّ النقطة -----
- ۴۱۵۰ ----- السرّ الوجيز (فى تفسير الكتاب العزيز) -----
- ۴۱۵۰ ----- السرر الموضوعه -----
- ۴۱۵۰ ----- سرقات الشعراء -----
- ۴۱۵۰ ----- سرگذشت -----
- ۴۱۵۰ ----- سرگذشت اردشير -----
- ۴۱۵۱ ----- سرگذشت رضا شاه پهلوى -----
- ۴۱۵۱ ----- سرگذشت كنتس دپارى - معشوقه لوئى پانزدهم -----

- ۴۱۵۱ سرگذشت مادموازل دمنت پانسیه
- ۴۱۵۱ سرگذشت هانری چهارم
- ۴۱۵۱ سرگذشت یکساله
- ۴۱۵۱ سرمایه ایمان (فی اثبات اصول العقائد بطریق
- ۴۱۵۱ سرمایه ایمان
- ۴۱۵۱ سرمایه ایمان
- ۴۱۵۱ سرمایه بندگی و پیرایه زندگی
- ۴۱۵۲ سرمایه پیری
- ۴۱۵۳ سرمایه سعادت (یا قلم و آزادی)
- ۴۱۵۳ سرمایه سعادت
- ۴۱۵۳ سرمه خاموشی
- ۴۱۵۳ سرمه سلیمانی
- ۴۱۵۳ سرو آزاد
- ۴۱۵۳ سرود ورزش
- ۴۱۵۳ سرور اهل الایمان (فی علامات ظهور صاحب
- ۴۱۵۳ سرور البشر
- ۴۱۵۳ سرور جرجیس
- ۴۱۵۴ سرور چمن (در سوانح امام حسن (علیه السلام)
- ۴۱۵۴ سرور الشیعه
- ۴۱۵۴ سرور صدور الاولیاء
- ۴۱۵۴ سرور العارفین
- ۴۱۵۴ سرور العارفین
- ۴۱۵۴ سرور العاشقین
- ۴۱۵۴ سرور العباد
- ۴۱۵۴ سرور القلوب
- ۴۱۵۶ سرور المقبلین و نبیه الغافلین

- ٤١٥٦----- سرور الموالى
- ٤١٥٦----- سرور المؤمنين(فى احوال امير المؤمنين)
- ٤١٥٦----- سرور المؤمنين
- ٤١٥٦----- سرور المؤمنين(فىما يتعلق باعداء الدين)
- ٤١٥٦----- سرور المؤمنين
- ٤١٥٦----- سرور المؤمنين
- ٤١٥٧----- سرور المؤمنين
- ٤١٥٨----- السريع
- ٤١٥٨----- سزای ظلم
- ٤١٥٨----- سطور الانشاء
- ٤١٥٨----- السعادات بالعبادات(التي ليس لها وقت محتوم
- ٤١٥٨----- السعادات
- ٤١٥٨----- سعادات ناصريه-ترجمة اكسير العباده فى اسراء
- ٤١٥٨----- السعادات النجفيه
- ٤١٥٨----- السعاده
- ٤١٥٩----- السعاده
- ٤١٥٩----- السعاده الابديه(فى الاخبار العديده)
- ٤١٥٩----- السعاده الابديه(فى ذكرى مصائب العتره النبويه)
- ٤١٥٩----- سعادات البشر(فى اثبات النبوه المطلقه و نبوه سيد
- ٤١٥٩----- سعادات حيات
- ٤١٥٩----- سعادات العرب
- ٤١٥٩----- سعاده المتأنيق(فى توضيح حاشيه المنطق)
- ٤١٥٩----- سعاده المسلمين(فى نصره الدين)
- ٤١٥٩----- السعاده الموجوده
- ٤١٦٠----- سعادتنامه
- ٤١٦٠----- سعادتنامه

- ٤١٦٠ سعادتنامه
- ٤١٦٠ سعادتنامه
- ٤١٦٠ سعادتنامه
- ٤١٦٠ سعادتنامه
- ٤١٦٠ السعاده و الحجج العشره
- ٤١٦١ السعه و الرزق
- ٤١٦١ سعدخواني،رسالة
- ٤١٦١ سعد السعود(للفوس منضود)
- ٤١٦١ سعد و سعيد
- ٤١٦١ سعد و همايون
- ٤١٦١ السعديه
- ٤١٦١ السعديه
- ٤١٦٣ السعديه،الرساله
- ٤١٦٣ السعديه
- ٤١٦٣ سعى الصفا
- ٤١٦٣ السفائن
- ٤١٦٣ سفائن الحساب
- ٤١٦٣ السفر،كتاب
- ٤١٦٣ السفر،كتاب
- ٤١٦٣ السفر،كتاب
- ٤١٦٤ السفر،كتاب
- ٤١٦٤ سفر البركات
- ٤١٦٤ سفر البريد
- ٤١٦٤ سفر السعاده
- ٤١٦٤ سفر قطب شمال
- ٤١٦٤ السفر للافطار لمن عليه قضاء مضيق

- سفرنامه آفریقا - ۴۱۶۴
- سفرنامه ابو طالب تبریزی - ۴۱۶۴
- سفرنامه بیت الله - ۴۱۶۵
- سفرنامه پاریس - ۴۱۶۵
- سفرنامه تاورنیه به ایران - ۴۱۶۵
- سفرنامه (تبیان الملک) - ۴۱۶۵
- سفرنامه حجاز - ۴۱۶۵
- سفرنامه حجیه - ۴۱۶۵
- سفرنامه حج البيت - ۴۱۶۵
- سفرنامه حج و راهنمای حجّاج - ۴۱۶۵
- سفرنامه در آفتاب ایران - ۴۱۶۶
- سفرنامه خوارزم - ۴۱۶۶
- سفرنامه خوزستان - ۴۱۶۶
- سفرنامه خوی - ۴۱۶۶
- سفرنامه دمورگان - ۴۱۶۶
- سفرنامه رضوی - ۴۱۶۶
- سفرنامه روح - ۴۱۶۶
- سفرنامه سنگلاخ - ۴۱۶۶
- سفرنامه شرلی - ۴۱۶۷
- سفرنامه شیراز - ۴۱۶۷
- سفرنامه شیکاگو - ۴۱۶۷
- سفرنامه عتبات - ۴۱۶۷
- سفرنامه عتبات ناصر الدین شاه - ۴۱۶۷
- سفرنامه عراق ناصری - سفرنامه ناصر الدین شاه به - ۴۱۶۷
- سفرنامه عتبات، مشهد و رضائیه - ۴۱۶۷
- سفرنامه عراق و ایران - ۴۱۶۷

- ۴۱۶۷ سفرنامهٔ عراق و عجم
- ۴۱۶۸ سفرنامهٔ سید علی بن عبد الله حویزی
- ۴۱۶۸ سفرنامهٔ غروی
- ۴۱۶۸ سفرنامهٔ فرنگستان-سفرنامهٔ مظفر الدین شاه به
- ۴۱۶۸ سفرنامهٔ فرنگستان
- ۴۱۶۸ سفرنامهٔ فرنگستان
- ۴۱۶۸ سفرنامهٔ فرنگستان
- ۴۱۶۸ سفرنامهٔ فرنگستان
- ۴۱۶۸ سفرنامهٔ فره وشی-سفرنامهٔ از خراسان تا بختیاری
- ۴۱۶۸ سفرنامهٔ قسطنطنیه
- ۴۱۶۸ سفرنامهٔ مادام دیولافوا
- ۴۱۶۹ سفرنامهٔ مازندران و استرآباد
- ۴۱۷۰ سفرنامهٔ حاج میرزا مشتری به مکه
- ۴۱۷۰ سفرنامهٔ مکه
- ۴۱۷۰ سفرنامهٔ مکه
- ۴۱۷۰ سفرنامهٔ مکه
- ۴۱۷۰ سفرنامهٔ مکه
- ۴۱۷۰ سفرنامهٔ منظوم
- ۴۱۷۰ سفرنامهٔ منظوم-سفرنامهٔ اروپا
- ۴۱۷۱ سفرنامهٔ منظوم-مرغابیه
- ۴۱۷۱ سفرنامهٔ منظوم-سفرنامهٔ کرمان
- ۴۱۷۱ سفرنامهٔ منظوم-سفرنامهٔ مکه
- ۴۱۷۱ سفرنامهٔ منظوم
- ۴۱۷۱ سفرنامهٔ منظوم
- ۴۱۷۱ سفرنامهٔ منظوم
- ۴۱۷۱ سفرنامهٔ منظوم

- ٤١٧٢ سفرنامه منظوم
- ٤١٧٣ سفرنامه منظوم
- ٤١٧٣ سفرنامه مؤدب زاده
- ٤١٧٣ سفرنامه ناصر الدين شاه به كربلا
- ٤١٧٣ سفرنامه ناصر الدين شاه به مازندران
- ٤١٧٣ سفرنامه ناصر الدين شاه به خراسان
- ٤١٧٣ سفرنامه ناصر الدين شاه به خراسان
- ٤١٧٤ سفليس دهان
- ٤١٧٤ سفليس و سوزاک
- ٤١٧٤ السفور و الحجاب
- ٤١٧٤ سفیان و يثرب
- ٤١٧٤ السفیانیه
- ٤١٧٤ سفیر الحسين
- ٤١٧٤ السفیر العرشى(فى تفسير آيه الكرسي)
- ٤١٧٥ سفیر الغبراء و الخضراء
- ٤١٧٥ السفينه
- ٤١٧٥ السفينه
- ٤١٧٥ سفینه اثنى عشریه
- ٤١٧٥ سفینه الاحكام
- ٤١٧٥ سفیه الادعيه و الزيارات
- ٤١٧٥ سفينه الانشاء
- ٤١٧٥ سفينه الاوقات و النيرانجات
- ٤١٧٦ سفينه الاولياء
- ٤١٧٦ سفینه اهل البيت(عليه السلام)
- ٤١٧٧ سفينه البحار
- ٤١٧٧ السفينه البغداديه

- ٤١٧٧ ----- سفينه البكاء
- ٤١٧٧ ----- سفينهٌ بهترين اشعار
- ٤١٧٧ ----- سفينهٌ بى خبر
- ٤١٧٧ ----- سفينهٌ بى قرينه
- ٤١٧٧ ----- سفينهٌ توفيق
- ٤١٧٧ ----- سفينه الخائض (فى بحر الفرائض)
- ٤١٧٨ ----- سفينه الزاكب (فى بحر محبته على بن ابيطالب)
- ٤١٧٨ ----- سفينهٌ سكينه
- ٤١٧٨ ----- سفينه الشهداء
- ٤١٧٨ ----- سفينهٌ طالبى-كتاب احمد
- ٤١٧٨ ----- سفينهٌ غزل
- ٤١٧٨ ----- سفينه العلم
- ٤١٧٩ ----- سفينه المحمود
- ٤١٧٩ ----- سفينه المساكين لنجاه الشاكين
- ٤١٧٩ ----- سفينه المسكين و ذخيره المستكين
- ٤١٧٩ ----- سفينه النجاه (فى المهلكات و المنجيات)
- ٤١٧٩ ----- سفينه النجاه
- ٤١٧٩ ----- سفينه النجاه
- ٤١٧٩ ----- سفينه النجاه
- ٤١٧٩ ----- سفينه النجاه
- ٤١٧٩ ----- سفينه النجاه (فى معرفه ائمه الهداه)
- ٤١٨٠ ----- سفينه النجاه (فى فضائل الائمه الهداه)
- ٤١٨٠ ----- سفينه النجاه
- ٤١٨٠ ----- سفينه النجاه
- ٤١٨٠ ----- سفينه النجاه (فى تخطئه الثقات)

- ٤١٨٠ سفينه النجاه (في مناقب اهل البيت الائمه الهداه)
- ٤١٨٠ سفينه النجاه
- ٤١٨٠ سفينه النجاه
- ٤١٨٠ سفينه النجاه
- ٤١٨١ سفينه النجاه
- ٤١٨١ سفينه النجاه-مقالات
- ٤١٨١ سفينه النجاه
- ٤١٨١ سفينه النجاه
- ٤١٨١ سفينه النجاه
- ٤١٨١ سفينه النجاه
- ٤١٨١ سفينه النجاه
- ٤١٨١ سفينه النجاه: (الى طريق الحق و سبيل الهداه)
- ٤١٨١ سفينه النجاه
- ٤١٨١ سفينه النجاه
- ٤١٨٢ سفينه النجاه
- ٤١٨٢ سفينه النجاه
- ٤١٨٢ سفينه النجاه
- ٤١٨٢ سفينه النجاه
- ٤١٨٢ سفينه نثر و ظم و نثر
- ٤١٨٢ سفينه نوح
- ٤١٨٢ سقاء سكينه
- ٤١٨٣ سقاخونه
- ٤١٨٣ سقراط
- ٤١٨٣ سقراط (زندگانی و افكار و عقايد)
- ٤١٨٣ سقراط در زندان
- ٤١٨٣ سقط الدر في احكام الكر
- ٤١٨٣ سقط الزند

- سقطات العجله ٤١٨٣
- سقوط پاریس ٤١٨٣
- سقوط دنیا ٤١٨٣
- سقوط فرانسه (جلد دوّم خاطرات چرچیل) ٤١٨٣
- سقوط قهرمان ٤١٨٤
- سقوط قسطنطنیه ٤١٨٤
- السقیفه، کتاب ٤١٨٤
- السقیفه، کتاب ٤١٨٤
- السقیفه، کتاب ٤١٨٤
- السقیفه ٤١٨٤
- السقیفه، کتاب ٤١٨٤
- السقیفه و بیعه ابی بکر، کتاب ٤١٨٤
- السقیفه و فدک، کتاب ٤١٨٤
- سقیفه و اختلاف در تعیین خلیفه ٤١٨٥
- سقیفه بنی ساعده ٤١٨٦
- سکنجیه (یا طب اللیله) ٤١٨٦
- سکندر نامه ٤١٨٦
- سکندر نامه- خردنامه سکندری ٤١٨٦
- سکندر نامه ٤١٨٦
- سکندر نامه بحری ٤١٨٦
- سلاح شب ٤١٨٧
- سلاح العابدین و انیس الذاکرین ٤١٨٧
- السلاح الماضی (فی احکام القاضی) ٤١٨٧
- سلاح المؤمن و اصلاح المهیمین ٤١٨٧
- سلاح المؤمن ٤١٨٧
- سلاح المؤمنین ٤١٨٧

- ٤١٨٧ السلاسل (في الحاق الاواخر بالاول) -
- ٤١٨٨ سلاسل الحديد(على عنق العنيد عبد الوهاب فريد) -
- ٤١٨٨ سلاسل الحديد(في تقييد اهل التقليد) -
- ٤١٨٨ سلاسل الحديد(و تقييد اهل التقليد بما انتخب من
- ٤١٨٨ سلاسل الحديد(لتقييد ابن ابي الحديد) -
- ٤١٨٨ سلاسل الذهب(فيما يرويه الغتره عن سيد العجم و
- ٤١٨٨ سلاسل الذهب(المربوطه بقناديل العصمه الشامخه
- ٤١٨٨ السلاسل الذهبية
- ٤١٨٨ سلاسل الزوايات و طرق الاجازات -
- ٤١٨٩ السلافه البهيه(في ترجمه الميثميه) -
- ٤١٩٠ سلافه العصر(في محاسن اعيان العصر) -
- ٤١٩٠ سلافه نخبه -
- ٤١٩٠ سلافه الوزاره -
- ٤١٩٠ سلاله الاجتهاد -
- ٤١٩١ السلسيل المسلسل بالدليل
- ٤١٩١ السلسلات
- ٤١٩١ سلسله -
- ٤١٩١ سلسله الاثمه الاثنى عشر
- ٤١٩١ سلسله الترتيب
- ٤١٩١ سلسله الحياه الزوجيه
- ٤١٩١ سلسله الخطاطين
- ٤١٩١ سلسله الذهب
- ٤١٩١ سلسله الذهب
- ٤١٩٢ سلسله الذهب(في سوانح سيد تنازينب) -
- ٤١٩٢ سلسله الذهب
- ٤١٩٢ السلسله الذهبية

- سلسله طوليه ٤١٩٢
- سلسله العارفين و تذكره الصادقين-سوانح الايام ٤١٩٢
- سلسله فلاسفه ايران در اسلام ٤١٩٢
- سلسله مشايخ طريقت ٤١٩٢
- سلسله مشايخ عرفا ٤١٩٢
- سلسله الموجودات و تسلسل الاسباب و المسببات ٤١٩٢
- سلسله نامى ٤١٩٤
- سلسله نسب صفويه ٤١٩٤
- السلطان، كتاب ٤١٩٤
- السلطان، كتاب ٤١٩٤
- سلطان الانساب ٤١٩٤
- السلطان المبين (لمعرفه دعاه الدين) ٤١٩٤
- السلطان المفرج عن اهل الايمان ٤١٩٤
- السلطان العلوم ٤١٩٤
- سلطان نامه-نه سپهر ٤١٩٤
- سلطان نامه گرامى ٤١٩٥
- السلطانيه ٤١٩٥
- سلطانيه ٤١٩٥
- السلطانيه الاحمديه، الرساله ٤١٩٥
- سلطنت ٤١٩٥
- سلطنت ٤١٩٥
- سلطنت قياد و ظهور مزدك ٤١٩٥
- سلطنت مشروطه ٤١٩٥
- سلك البيان (فى كشف مشكلات القرآن) ٤١٩٥
- سلك الذهب الى رب الارباب ٤١٩٥
- سلك اللغالى ٤١٩٧

- ۴۱۹۷ السلم-جام جم(از حزين)
- ۴۱۹۷ السلم و احكامه
- ۴۱۹۷ سلمان الفارسى
- ۴۱۹۷ سلمان پاك(و نخستين شكوفه هاى معنويت اسلام و
- ۴۱۹۷ سلمان محمدي
- ۴۱۹۷ السلمانيه(يا السليمانيه)
- ۴۱۹۷ سلمانيه
- ۴۱۹۷ سلم الاصول
- ۴۱۹۸ سلمى(و عبد الرحمان)
- ۴۱۹۸ سلوان المطاع(فى عدوان الاتباع)
- ۴۱۹۸ سلوه الاولياء(فى سيره الانبياء)
- ۴۱۹۸ سلوه الحزين
- ۴۱۹۸ سلوه الشيعة
- ۴۱۹۸ سلوه الشيعة و قوه الشريعة
- ۴۱۹۸ سلوه الغريب(واهبه الاديب)
- ۴۱۹۹ سلوه الغريب و اسوه الاديب
- ۴۱۹۹ سلوه الغريب و مسامره الحبيب
- ۴۱۹۹ سلوك،رساله در
- ۴۱۹۹ سلوك،رساله در
- ۴۱۹۹ سلوك،در رساله در
- ۴۲۰۰ سلوك الملوك
- ۴۲۰۰ سلوك الملوك مظفرى
- ۴۲۰۰ سلوك الولاة(على ما قرر فى احاديث الائمه الهداه)
- ۴۲۰۰ سليم بن قيس،كتاب
- ۴۲۰۱ السماء المدرار(فى الاصول و الاخبار)
- ۴۲۰۱ سماء المقال(فى علم الرجال)

- ٤٢٠١ السماء و العالم
- ٤٢٠١ السماع و بيان حكمه
- ٤٢٠١ سماع طبيعى
- ٤٢٠١ سماور (يا گفتگوی قند و چای)
- ٤٢٠١ سماويه
- ٤٢٠١ السمه (فى معرفه الاثمه)
- ٤٢٠٢ السموم، كتاب
- ٤٢٠٢ سموئيل جانسون
- ٤٢٠٢ سموم قتاله
- ٤٢٠٢ سموم نافعه
- ٤٢٠٢ سمير الحاضر و متاع المسافر
- ٤٢٠٢ سم اليهوديه للنبي (صلى الله عليه و آله) رساله فى
- ٤٢٠٢ سميولوجى اعصاب
- ٤٢٠٢ سميولوجى
- ٤٢٠٢ سنابرق (فى شرح البارق من الشرق)
- ٤٢٠٢ سنام المعالى
- ٤٢٠٣ السنه، كتاب
- ٤٢٠٣ السنه، كتاب
- ٤٢٠٣ السنه، كتاب
- ٤٢٠٣ السنه و البدعه
- ٤٢٠٣ السنه و الجماعه (و ذم الهوى و ترك الخوارج فى
- ٤٢٠٣ سنه الاربعين (فى سنه الاربعين)
- ٤٢٠٣ سنت خاموش
- ٤٢٠٣ السنه السرمديه
- ٤٢٠٣ سنه الصلاه
- ٤٢٠٥ سنه الهدايه (لهدايه السنه)

- سنن بنى اميه(التي يعمل بها اخواننا اهل السنه و ٤٢٠٨
- السنن المشتركه،كتاب ٤٢٠٩
- سنن النكاح،رساله فى ٤٢٠٩
- السنن الآداب و الاعمال ٤٢٠٩
- سنن و آداب ٤٢٠٩
- سواء السبيل(فى شرح زاد قليل) ٤٢١٠
- سواء السبيل ٤٢١٠
- سواء الطريق ٤٢١٠
- سوء تفاهم ٤٢١٠
- سوء ظن ٤٢١٠
- سوائف النعم ٤٢١٠
- السوائف،الرساله ٤٢١٠
- السواد الاعظم ٤٢١١
- سواد العين ٤٢١١
- سواران شب ٤٢١١
- سواطع الالهام ٤٢١١
- سواطع الانوار ٤٢١١
- سواطع الانوار ٤٢١١
- السواك،كتاب، ٤٢١١
- سؤال و جواب ٤٢١١
- السؤال و الجواب ٤٢١١
- السؤال و الجواب ٤٢١٢
- السؤال و الجواب ٤٢١٢
- السؤال و الجواب ٤٢١٣
- السؤال و الجواب ٤٢١٣
- السؤال و الجواب ٤٢١٣

- سؤال و جواب ٤٢١٣
- سؤال و الجواب ٤٢١٣
- السؤال و الجواب ٤٢١٣
- سؤال و جواب ٤٢١٣
- سؤال و جواب ٤٢١٣
- سؤال و جواب ٤٢١٣
- سؤال و جواب ٤٢١٤
- سؤال و جواب ٤٢١٤
- سؤال و جواب ٤٢١٤
- السؤال و الجواب ٤٢١٤
- سؤال و جواب ٤٢١٤
- سؤال و جواب ٤٢١٤
- سؤال و جواب ٤٢١٤
- سؤال و جواب ٤٢١٤
- سؤال و جواب ٤٢١٤
- سؤال و جواب ٤٢١٤
- سؤال و جواب ٤٢١٤
- سؤال و جواب ٤٢١٤
- السؤال و الجواب ٤٢١٤
- السؤال و الجواب ٤٢١٤
- السؤال و الجواب ٤٢١٤
- سؤال و جواب ٤٢١٤
- سؤال و جواب ٤٢١٤
- سؤال و جواب (بين شيخه و متشربه) ٤٢١٧
- سؤال و جواب-تحفه الاصحاب ٤٢١٧
- السؤال و الجواب ٤٢١٧

- السؤال و الجواب ٤٢١٧
- السؤال و الجواب ٤٢١٧
- السؤال و الجواب ٤٢١٧
- السؤال و جواب ٤٢١٧
- سؤال و جواب(در جواز تزويج بنات ابو تراب) ٤٢١٧
- سؤال و جواب ٤٢١٧
- السؤال و الجواب-جوابات المسائل ٤٢١٨
- السؤال و الجواب ٤٢١٩
- سؤال و جواب ٤٢١٩
- السؤال و الجواب ٤٢١٩
- السؤال و الجواب ٤٢١٩
- السؤال و الجواب ٤٢١٩
- السؤال و الجواب ٤٢١٩
- السؤال و الجواب ٤٢١٩
- السؤال و الجواب ٤٢١٩
- السؤال و الجواب ٤٢٢٠
- سؤال و جواب طبي ٤٢٢٠
- سؤال و جواب-شصت مسأله ٤٢٢٠
- سؤال و جواب ٤٢٢٠
- السؤال و الجواب ٤٢٢٠
- السؤال و الجواب ٤٢٢٠
- السؤال و الجواب ٤٢٢٠
- السؤال و الجواب ٤٢٢٠
- السؤال و الجواب ٤٢٢٠
- السؤال و الجواب ٤٢٢٢
- السؤال و الجواب ٤٢٢٢
- السؤال و الجواب ٤٢٢٢

- ٤٢٢٢ السؤال و الجواب
- ٤٢٢٢ سؤال و جواب
- ٤٢٢٢ سؤال و جواب
- ٤٢٢٢ السؤال و الجواب-جوابات المسائل
- ٤٢٢٢ سؤال و جواب
- ٤٢٢٢ سؤال و جواب
- ٤٢٢٣ سؤال و جواب
- ٤٢٢٣ السؤال و الجواب
- ٤٢٢٣ سؤال المأمون عن الرضا(عليه السلام)
- ٤٢٢٣ سوالات
- ٤٢٢٣ سوالات المأمون عن الرضا(عليه السلام)
- ٤٢٢٣ السؤالات و الجوابات
- ٤٢٢٣ سوامى ديانند-تاريخ اهل زمانه
- ٤٢٢٣ سوانح آل هاشم
- ٤٢٢٤ سوانح احوال ناصر خسرو علوى-سرگذشت
- ٤٢٢٤ سوانح الاسفار
- ٤٢٢٤ سوانح الافكار(فى منتخب الشعار)
- ٤٢٢٤ سوانح الامام موسى الكاظم(عليه السلام)
- ٤٢٢٤ سوانح امير مختار-ترجمة ذوب التظار
- ٤٢٢٤ سوانح امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٤٢٢٤ سوانح الايام
- ٤٢٢٥ سوانح عمرى
- ٤٢٢٥ سوانح عمرى
- ٤٢٢٥ السوانح العمرى
- ٤٢٢٥ سوانح عمرى
- ٤٢٢٥ سوانح عمرى

- ۴۲۲۶ سوزوگداز
- ۴۲۲۶ سوسک طلائی
- ۴۲۲۶ سوق العروس
- ۴۲۲۶ سوق المعادن
- ۴۲۲۶ سوگندنامه
- ۴۲۲۶ سوگندنامه
- ۴۲۲۷ سوگندنامه
- ۴۲۲۷ سوگندنامه
- ۴۲۲۷ سوگندنامه (مشتري)
- ۴۲۲۷ سوگندنامه
- ۴۲۲۷ سوگندنامه
- ۴۲۲۷ سوگندنامه
- ۴۲۲۷ سوگندنامه
- ۴۲۲۷ سوگندنامه (روحانی)
- ۴۲۲۷ سوگندنامه
- ۴۲۲۸ سوگندنامه
- ۴۲۲۸ سوگندنامه
- ۴۲۲۹ سوگندنامه
- ۴۲۲۹ سوگندنامه
- ۴۲۲۹ سوگندنامه
- ۴۲۲۹ سوگندنامه
- ۴۲۳۰ سوگوار یهای ادبی در ایران
- ۴۲۳۰ سۆمین کنگره پزشکی ایران
- ۴۲۳۰ السهابه (فی غزوات الصحابه)
- ۴۲۳۰ سهام، رساله در
- ۴۲۳۰ سهام عباسیه
- ۴۲۳۰ السهام المارقه (من اغراض الزنادقه)

- ۴۲۳۰ السهام النافذه
- ۴۲۳۰ سه آهنگسار
- ۴۲۳۰ سه احمق
- ۴۲۳۰ سه استاد سخن (بالزاک، داستایوسکی و دیکنس)
- ۴۲۳۱ سه اصل
- ۴۲۳۱ سه تابلو
- ۴۲۳۲ سه تار
- ۴۲۳۲ سه تار شکسته
- ۴۲۳۲ سه تفنگدار
- ۴۲۳۲ سه تفنگدار
- ۴۲۳۲ سه داستان (از برنارد شاو، جک لندن و دومو
- ۴۲۳۲ سهراب و رستم
- ۴۲۳۲ سهراب
- ۴۲۳۲ سه رنگ
- ۴۲۳۳ سه روز از زندگی ماری آنتوانت ملکه فرانسه
- ۴۲۳۳ سه سال در ایران - سیاحت نامه گوبینو
- ۴۲۳۳ سه سال در دربار ایران
- ۴۲۳۳ سه سخنرانی
- ۴۲۳۳ سه سخنرانی
- ۴۲۳۳ سه عروسی
- ۴۲۳۳ سه فراری
- ۴۲۳۳ سه فصل
- ۴۲۳۴ السهل، کتاب
- ۴۲۳۴ سهل التناول فی مسأله التداخل
- ۴۲۳۴ سهل و ممتنع
- ۴۲۳۴ سه مرد عجیب (سرگذشته، لورنس، سمیتقو و سید فرهاد)

- ٤٢٣٤ سه مسقط
- ٤٢٣٤ سه مقالة برهان
- ٤٢٣٤ سه مقالة نوقاني
- ٤٢٣٤ سه مكتوب
- ٤٢٣٤ السهم الثاقب في رد مالفقه الناصب-الشهاب
- ٤٢٣٥ السهم الثاقب
- ٤٢٣٥ السهم السريع (في تحليل المبايعه مع القرض)
- ٤٢٣٥ السهم الصائب و القبس اللآئب (في اكباد النواصب
- ٤٢٣٥ سه نامه
- ٤٢٣٥ سه نامه
- ٤٢٣٥ سه نثر
- ٤٢٣٥ سه نمايشنامه (اوديپوس شاه، اوديپوس در كولونوس
- ٤٢٣٦ السهو، كتاب
- ٤٢٣٦ السهو، كتاب
- ٤٢٣٦ السهو، كتاب
- ٤٢٣٧ السهو، كتاب
- ٤٢٣٧ السهو، كتاب
- ٤٢٣٧ السهو، كتاب
- ٤٢٣٧ سهو الاقلام
- ٤٢٣٧ سهو الامام و المأموم
- ٤٢٣٧ سهو الائمه في الصلاه
- ٤٢٣٧ السهو في الصلاه
- ٤٢٣٧ السهو في الصلاه
- ٤٢٣٧ سهو اللسان
- ٤٢٣٧ السهو و الشك في الصلاه
- ٤٢٣٨ السهو و الشك في الصلاه، رساله في

- ۴۲۳۸ سهو النبي(صلى الله عليه و آله)،رساله فى
- ۴۲۳۸ سهو النبي(صلى الله عليه و آله)،رساله فى
- ۴۲۳۸ السهويه
- ۴۲۳۸ سه يار دبستانى(خيام،نظام الملك و حسن صباح)
- ۴۲۳۸ سهيل يمن
- ۴۲۳۸ السياحات الجغرافيه
- ۴۲۳۸ سياحت بر دورادور زمين به هشتاد روز
- ۴۲۳۹ سياحت تحت البحر
- ۴۲۴۰ سياحت در ماداگاسگار(يا مخوفترين عمليات دو
- ۴۲۴۰ ساحت مسيحي از اين جهان به آن جهان
- ۴۲۴۰ سياحه المتفكرين(فى آراء الملحين و المتدينين)
- ۴۲۴۰ سياحتنامه ابراهيم بيگ(يا بلاى تعصب او)
- ۴۲۴۰ سياحتنامه جنوب ايران
- ۴۲۴۰ سياحت نامه دكتور ژاك امريكائى
- ۴۲۴۰ سياحتنامه دور كره
- ۴۲۴۰ سياحتنامه روبنسون كروزور
- ۴۲۴۰ سياحتنامه سنگلاخ
- ۴۲۴۲ السياسات المديتية
- ۴۲۴۲ السياسه،كتاب
- ۴۲۴۲ السياسه،كتاب
- ۴۲۴۲ السياسه
- ۴۲۴۲ سياسه الاسلام
- ۴۲۴۲ السياسه الاسلاميه
- ۴۲۴۲ سياست امريكا در ايران
- ۴۲۴۲ سياست انگليس در خليج فارس(جزائر خليج
- ۴۲۴۳ سياست جزائى

- سیاست چیست؟ ۴۲۴۳
- السیاسه الحاضره بالعراق ۴۲۴۳
- سیاست حجازی ۴۲۴۳
- سیاست الحسینیه ۴۲۴۳
- سیاست الحسینیه یا رولسیون حسینی ۴۲۴۳
- السیاسه الحسینیه ۴۲۴۳
- السیاسه الحاصیه ۴۲۴۳
- سیاسه الخلفاء (فی وجه اعجاز القرآن) ۴۲۴۳
- السیاسه الدینیة (لدفع الشبهات علی المظاهرات) ۴۲۴۴
- سیاست روز ۴۲۴۴
- سیاست صنعتی ۴۲۴۵
- السیاسه السلطانیة ۴۲۴۵
- سیاست طالبی ۴۲۴۵
- سیاست علویه ۴۲۴۵
- السیاسه العلویه ۴۲۴۵
- سیاست فرقانی در ذبح قربانی ۴۲۴۵
- السیاسه المحمدیه ۴۲۴۵
- السیاسه المحمدیه ۴۲۴۵
- السیاسه المدنیة ۴۲۴۵
- السیاسه المدنیة ۴۲۴۶
- سیاسه الملوک ۴۲۴۶
- سیاست موازنة منفی در مجلس چهاردهم یا سیر ۴۲۴۶
- سیاستنامه ۴۲۴۶
- سیاستنامه-سیر الملوک ۴۲۴۶
- سیاستنامه حضرت علی (علیه السلام) ۴۲۴۶
- سیاست و اجتماع ۴۲۴۷

- سیاف، مثنوی - ۴۲۴۷
- سیاق، علم - ۴۲۴۷
- سیاق العمل بالتمتع بالعمرة الى الحج - ۴۲۴۷
- سیاه پوشان (یا داستان ابو مسلم خراسانی) - ۴۲۴۸
- سیاه مشق - ۴۲۴۸
- سی بحث - ۴۲۴۸
- سی پاره دل - ۴۲۴۸
- سید الانشاء نوظهور - ۴۲۴۸
- سید التصانیف - ۴۲۴۸
- سید جمال الدین اسدآبادی - ۴۲۴۸
- سید جمال واعظ - ۴۲۴۸
- سید الشهداء و واقعه عاشورا - ۴۲۴۸
- سید الشهداء - ۴۲۴۸
- السید و السیاده و تحقیق معناها - ۴۲۴۹
- سیر تکاملی حقوق ایران (و مقایسه آن با فرانسه، - ۴۲۵۰
- سیر تمدن و تربیت در ایران باستان - ۴۲۵۰
- سیر حکمت در اروپا - ۴۲۵۰
- سیر حکومت مشروطه در انگلستان - ۴۲۵۰
- سیر الطالبین - ۴۲۵۰
- سیر العباد الى المعاد - ۴۲۵۰
- سیر الفقهاء - ۴۲۵۰
- سیر المتأخرین - ۴۲۵۰
- سیر الملوک - ۴۲۵۰
- سیر الملوک - ۴۲۵۱
- سیره الاسکندر - ۴۲۵۲
- سیره الانبیاء - ۴۲۵۲

- ٤٢٥٢ السيره البراقيه على النسخه العنبريه
- ٤٢٥٢ سيره الصديقه الكبرى
- ٤٢٥٢ سيره عثمان
- ٤٢٥٢ سيرت على بن الحسين
- ٤٢٥٢ سيره عمر
- ٤٢٥٢ سيره عنتره بن شداد(شاعر جاهلي)
- ٤٢٥٢ سيرت فاطمة صديقه
- ٤٢٥٣ سيره القائم(عليه السلام)
- ٤٢٥٣ سيره المتعلمين
- ٤٢٥٣ السيره المختارته
- ٤٢٥٣ السيره المرضيه(في شرح المواليا الفرضيه)
- ٤٢٥٣ سيره معاويه
- ٤٢٥٣ السيره المؤيديه
- ٤٢٥٣ سيره المهدي(عليه السلام)
- ٤٢٥٣ سيره النبي(صلى الله عليه و آله)
- ٤٢٥٤ سيره النبي(صلى الله عليه و آله)
- ٤٢٥٤ سيره النبي(صلى الله عليه و آله)-المغازى
- ٤٢٥٤ سيره النبي(صلى الله عليه و آله)والأئمه(عليه السلام)في المشركين
- ٤٢٥٤ السيره النبويه
- ٤٢٥٤ الحمد لله العلي الصادق
- ٤٢٥٥ سيره التقي
- ٤٢٥٥ السير و السلوك
- ٤٢٥٥ السير و السلوك
- ٤٢٥٥ سير و سلوك
- ٤٢٥٥ السير و السلوك
- ٤٢٥٥ سير و سلوك

- ٤٢٥٥ السیر و السلوک
- ٤٢٥٥ السیر و السلوک
- ٤٢٥٦ سیر و سلوک
- ٤٢٥٦ سیر و سلوک
- ٤٢٥٦ السیر و السلوک
- ٤٢٥٦ السیر و السلوک
- ٤٢٥٦ السیر و السلوک
- ٤٢٥٦ السیر و السلوک
- ٤٢٥٦ سیر و سلوک(در روش اولیاء اللہ و طریق پیمودن راه
- ٤٢٥٧ سیر و سلوک
- ٤٢٥٧ سیر و سلوک
- ٤٢٥٧ سیروس یا کوروش کبیر
- ٤٢٥٨ سیزده داستان(از داستانهای که برنده جایزه نوبل
- ٤٢٥٨ سیزده عید
- ٤٢٥٨ سیزده نوروز
- ٤٢٥٨ سیصد مسأله حل شده حساب
- ٤٢٥٨ سیصد هزار لیره خسارت خزانه کشور درباره
- ٤٢٥٨ سیف الأئمه و برهان المله(رد شبهات هانری مرتین
- ٤٢٥٨ السیف البتار(فی دفع شبهات الکفار)
- ٤٢٥٩ السیف البتار لقطع و تین الفجار
- ٤٢٥٩ سیف حسینی
- ٤٢٥٩ السیف الحیدری
- ٤٢٥٩ سیف الرسائل
- ٤٢٥٩ سیف الشیعه(فی شنائع اعداء الأئمه)
- ٤٢٥٩ سیف الشیعه
- ٤٢٥٩ السیف الصارم

- ٤٢٥٩ السيف الصنيع (لرقاب منكرى علم البديع) -
- ٤٢٥٩ السيف الفاصل (فى ردّ القاصر الجاهل)
- ٤٢٦٠ سيف الفرقان (فى الكفر و الايمان)
- ٤٢٦٠ السيف القاطع
- ٤٢٦١ السيف القاطع (فى ابطال الركن الرابع)
- ٤٢٦١ سيف الله المسلول (على اعداء آل الرسول ص)
- ٤٢٦١ سيف الله المسلول (على مخربى دين الرسول ص) --->
- ٤٢٦١ السيف الماسح (در اثبات مسح رجلين)
- ٤٢٦١ السيف الماضى (على عقائد الاباضى) -
- ٤٢٦١ السيف الماضى (فى تنبيه القاضى)
- ٤٢٦١ سيف المجاهدين
- ٤٢٦١ السيف المسلول (على مدّعى دين الرسول ص)
- ٤٢٦٢ السيف المسلول (فى الاحاديث المستخرجه من
- ٤٢٦٢ السيف المسلول
- ٤٢٦٢ السيف المشهر (فى تحقيق اسم المصدر)
- ٤٢٦٢ السيف المنتضى -البراهين الجليليه (فى شرح
- ٤٢٦٢ سيف المؤمنين (فى قتال المشركين)
- ٤٢٦٢ السيف التاصرى
- ٤٢٦٢ سيف النبوه -مشهد الشهداء
- ٤٢٦٣ سيف الواعظين (فى غزوات امير المؤمنين)
- ٤٢٦٣ سى فصل
- ٤٢٦٤ سى فصل -اجوبه المسائل
- ٤٢٦٤ سى فصل (در معرفت تقويم)
- ٤٢٦٤ سى فصل
- ٤٢٦٤ السيفيه
- ٤٢٦٤ سيل بجنورد

- ٤٢٦٤ سيل تمدن
- ٤٢٦٤ السيل الجرار (المتدفق على حدائق الازهار)
- ٤٢٦٥ سيل غم
- ٤٢٦٥ السيل المفصم (في شرح لاميه العجم)
- ٤٢٦٥ سيماء الصلحاء (في اثبات جواز اقامت العزاء)
- ٤٢٦٥ سيمای ايمان
- ٤٢٦٥ سى مجلس
- ٤٢٦٥ سينماى ساكن
- ٤٢٦٥ سى نامه
- ٤٢٦٥ سى نامه-محبّ و محبوب
- ٤٢٦٦ سى و دو مجلس
- ٤٢٦٦ سيور غالات و مقاطعات الارضى (من الحكام)
- ٤٢٦٧ سيور التمايم (في انساب بنى هاشم)
- ٤٢٦٧ السيوف، كتاب
- ٤٢٦٧ السيوف البارقه (على حام الصوفيه المارقه)
- ٤٢٦٧ السيوف الحاده (في افناء الملاحده)
- ٤٢٦٧ سيوف العرب
- ٤٢٦٧ سيه روز
- ٤٢٦٧ سيه كاران
- ٤٢٦٨ ش
- ٤٢٦٨ شاپور و شهناز
- ٤٢٦٨ شاخ نبات
- ٤٢٦٨ شاخه طوبى
- ٤٢٦٨ شادبخت
- ٤٢٦٨ شارحه الصدور و رافعه المحذور
- ٤٢٦٨ شارع الطريقين

- شارع النجاه - ٤٢٤٨
- شاعر العقيدة - ٤٢٤٩
- شاعري و مطبوعات ايران جديد - ٤٢٤٩
- شافع حشر - ٤٢٤٩
- الشاف الكاف من كتاب الكشاف-الكاف - ٤٢٧٠
- الشافى فى شرح الكافى - ٤٢٧٠
- الشافى(فى شرح الكافى) - ٤٢٧٠
- الشافى(فى علم الدين) - ٤٢٧٠
- الشافى - ٤٢٧٠
- الشافى - ٤٢٧٠
- الشافى(فى الامامه و ابطال حجج العامه) - ٤٢٧٠
- الشافى(فى الانساب) - ٤٢٧١
- الشافى(فى علوم الزيديه) - ٤٢٧١
- الشافى(المنتخب من الوافى) - ٤٢٧١
- الشافى(فى المثبت و النافى و الواسطه بينهما) - ٤٢٧١
- شافى الامراض و العلل - ٤٢٧١
- شافى السقيم - ٤٢٧١
- الشافيه-الشافيه الصلاتيه - ٤٢٧١
- الشافيه - ٤٢٧١
- الشافيه-المذهبه - ٤٢٧١
- الشافيه - ٤٢٧٣
- الشافيه - ٤٢٧٣
- الشافيه(فى الغسله الثانيه)-الكافيه-المسأله - ٤٢٧٣
- شافيه الامراض - ٤٢٧٣
- الشامل - ٤٢٧٣
- الشامل(فى علم القرآن) - ٤٢٧٣

شاهنامه	۴۲۷۹
شاهنامه	۴۲۷۹
شاهنامه	۴۲۷۹
شاهنامه	۴۲۷۹
شاهنامه	۴۲۷۹
شاهنامه-شاهنامه سلیمانی	۴۲۷۹
شاهنامه	۴۲۷۹
شاهنامه-فتحنامه قندهار	۴۲۸۰
شاهنامه-شاه اسماعیل نامه-شاهنشاهنامه	۴۲۸۰
شاهنامه	۴۲۸۰
شاهنامه	۴۲۸۰
شاهنامه	۴۲۸۰
شاهنامه	۴۲۸۰
شاهنامه	۴۲۸۰
شاهنامه	۴۲۸۰
شاهنامه	۴۲۸۰
شاهنامه	۴۲۸۱
شاهنامه	۴۲۸۱
شاهنامه چنگیزی	۴۲۸۱
شبستان نکات	۴۲۸۲
الشبکه و الطیر-رساله الطیر	۴۲۸۲
الشبهات	۴۲۸۲
الشبهات المتفرقه العديده و جواباتها	۴۲۸۲
الشبهاتیه،الرساله	۴۲۸۲
شبهای شیراز	۴۲۸۲
شبهه ابن کمونه	۴۲۸۲
الشجره	۴۲۸۳
شجره آدم	۴۲۸۳

- ٤٢٨٣ الشجره الاصليه
- ٤٢٨٣ الشجره الاقحوانتيه (فى نسب الساده الطالقانيه)
- ٤٢٨٣ شجره اصول الفقه:
- ٤٢٨٣ شجره آلهيه
- ٤٢٨٣ شجره آلهيه
- ٤٢٨٤ شجره الامانى
- ٤٢٨٤ شجره الاولياء
- ٤٢٨٤ شجره الايمان (فى التصوف و العرفان)
- ٤٢٨٤ شجره الايمان
- ٤٢٨٤ شجره التقوى
- ٤٢٨٤ شجره الخلد (فى الاجازه لا عزّ الولد)
- ٤٢٨٤ شجره الرياض (فى مدح النبى الفياض)
- ٤٢٨٤ شجره السادات
- ٤٢٨٥ شجره السبطين و شرعه الشيطان
- ٤٢٨٥ شجره صابريه
- ٤٢٨٥ شجره الطب الالهيه
- ٤٢٨٥ شجره طبى
- ٤٢٨٥ شجره طبى
- ٤٢٨٥ شجره طبى
- ٤٢٨٥ شجره طبى
- ٤٢٨٥ شجره طبى
- ٤٢٨٥ شجره طبى و شجره زقوم
- ٤٢٨٦ شجره الطور (فى تفسير آيه النور)
- ٤٢٨٦ شجره طور سينا
- ٤٢٨٧ الشجره الطيبه (و الكلمه الباقيه)
- ٤٢٨٧ الشجره الطيبه

- ٤٢٨٧ الشجره الطيبه(فى احوال العلماء المنتجه) -
- ٤٢٨٧ الشجره الطيبه -
- ٤٢٨٧ الشجره العلويه -
- ٤٢٨٧ الشجره المباركه -
- ٤٢٨٧ الشجره المباركه -
- ٤٢٨٨ شجره النبوه و ثمره الفتوه -
- ٤٢٨٨ شجره التسبب -
- ٤٢٨٨ الشجره النوريه(فى انساب و تراجم الساده) -
- ٤٢٨٨ الشجره و الثمره -
- ٤٢٨٨ الشجرى -
- ٤٢٨٩ شراب طهور -
- ٤٢٨٩ شراحيه -
- ٤٢٨٩ شرافه الاعمال -
- ٤٢٨٩ شرافه الانسان -
- ٤٢٨٩ شرافتنامه قم -
- ٤٢٨٩ شرايط الاسلام -
- ٤٢٨٩ شرايط الايمان -
- ٤٢٨٩ شرايط البرهان -
- ٤٢٩٠ شرايط حمل المطلق على المقتيد -
- ٤٢٩٠ شرايط الدعاء -
- ٤٢٩٠ شرايط العوضين -
- ٤٢٩٠ شرايط القياس -
- ٤٢٩٠ شرايط اليقين -
- ٤٢٩٠ الشرايع، كتاب -
- ٤٢٩٠ الشرايع، كتاب -
- ٤٢٩٠ الشرايع -

- ٤٢٩٠ الشرايع، كتاب فى
- ٤٢٩١ الشرايع، كتاب
- ٤٢٩٢ شرايع الاسلام (فى مسائل الحلال و الحرام)
- ٤٢٩٢ شرايع الاسلام
- ٤٢٩٢ شرايع الاسلام
- ٤٢٩٢ شرايع الاسلام
- ٤٢٩٣ شرح آداب المناظره (العصديه)
- ٤٢٩٣ شرح آداب المناظره...
- ٤٢٩٣ شرح الآيات
- ٤٢٩٣ شرح آيات الاحكام
- ٤٢٩٣ شرح آيات القصص
- ٤٢٩٤ شرح اثبات الواجب القديم (دوانى)
- ٤٢٩٤ شرح اثبات الواجب (دشتكى)
- ٤٢٩٥ شرح الاجروميه (حرفوشى)
- ٤٢٩٦ شرح اربع مقالات بطلميوس
- ٤٢٩٦ شرح اربعة عشر حديثاً
- ٤٢٩٦ شرح الاربعين اسما
- ٤٢٩٧ شرح ارجوزه الميراث (حز عاملى) - شرح خلاصه
- ٤٢٩٧ شرح ارجوزه الميراث
- ٤٢٩٧ شرح الارجوزه الهيئه (سيد على بحراني)
- ٤٢٩٧ شرح ارجوزه الهيئه
- ٤٢٩٧ شرح ارشاد الاذهان الى احكام الايمان (علامه)
- ٤٢٩٧ شرح ارشاد الاذهان
- ٤٢٩٧ شرح ارشاد الاذهان
- ٤٢٩٧ شرح ارشاد الاذهان
- ٤٢٩٧ شرح ارشاد الاذهان
- ٤٢٩٨ شرح ارشاد الاذهان

- ٤٣٠٩ ----- شرح الايلاقى
- ٤٣١٠ ----- شرح الباب الحادى عشر
- ٤٣١٠ ----- شرح الباب الحادى عشر
- ٤٣١٠ ----- شرح الباب الحادى عشر
- ٤٣١٠ ----- شرح الباب الحادى عشر
- ٤٣١٠ ----- شرح الباب الحادى عشر
- ٤٣١٠ ----- شرح الباب الحادى عشر
- ٤٣١٠ ----- شرح الباب الحادى عشر
- ٤٣١٠ ----- شرح الباب الحادى عشر
- ٤٣١١ ----- شرح الباب الحادى عشر
- ٤٣١١ ----- شرح الباب الحادى عشر
- ٤٣١٢ ----- شرح بدايه الهدايه
- ٤٣١٢ ----- شرح بدايه الهدايه
- ٤٣١٢ ----- شرح بدايه الهدايه
- ٤٣١٣ ----- شرح البهجه المرضيه فى شرح الالفيه (سيوطى)
- ٤٣١٣ ----- شرح البهجه المرضيه
- ٤٣١٣ ----- شرح البهجه المرضيه
- ٤٣١٣ ----- شرح بهشتى
- ٤٣١٣ ----- شرح (كتاب) البيان (شهيد اول)
- ٤٣١٣ ----- شرح بيت (انورى)
- ٤٣١٣ ----- شرح بيت (بوصيرى)
- ٤٣١٤ ----- شرح بيت فى التقليم (منسوب به امير المؤمنين (عليه السلام))
- ٤٣١٤ ----- شرح بيت حافظ
- ٤٣١٤ ----- شرح بيت حافظ
- ٤٣١٤ ----- شرح بيت شهادت
- ٤٣١٤ ----- شرح بيت گلشن راز
- ٤٣١٥ ----- شرح (كتاب) البيع (از شرايع)

٤٣١٥	شرح (كتاب) البيع (از قواعد)
٤٣١٥	شرح تايعت
٤٣١٥	شرح تأويل الآيات
٤٣١٦	شرح تبصره المتعلمين
٤٣١٦	شرح تبصره المتعلمين
٤٣١٦	شرح تبصره المتعلمين
٤٣١٦	شرح تبصره المتعلمين
٤٣١٦	شرح تبصره المتعلمين
٤٣١٦	شرح تبصره المتعلمين
٤٣١٦	شرح تبصره المتعلمين
٤٣١٦	شرح تبصره المتعلمين
٤٣١٦	شرح تبصره المتعلمين
٤٣١٦	شرح تبصره المتعلمين
٤٣١٦	شرح تبصره المتعلمين
٤٣١٦	شرح تبصره المتعلمين
٤٣١٧	شرح تبصره المتعلمين
٤٣١٧	شرح تبصره المتعلمين
٤٣١٨	شرح تجريد الكلام
٤٣١٩	شرح الترغيب
٤٣١٩	شرح تشريح الافلاك (بهائي)
٤٣١٩	شرح تشريح الافلاك
٤٣١٩	شرح تشريح الافلاك
٤٣١٩	شرح تشريح الافلاك
٤٣١٩	شرح تشريح الافلاك
٤٣١٩	شرح تشريح الافلاك
٤٣١٩	شرح تشريح الافلاك
٤٣١٩	شرح تشريح الافلاك
٤٣٢٠	شرح تشريح الافلاك
٤٣٢٠	شرح تشريح الافلاك
٤٣٢٠	شرح تشريح الافلاك

- ۴۳۲۰ شرح تشریح الافلاک
- ۴۳۲۰ شرح تشریح الافلاک
- ۴۳۲۰ شرح تشریح الافلاک
- ۴۳۲۰ شرح تشریح الافلاک
- ۴۳۲۰ شرح تشریح الافلاک
- ۴۳۲۰ شرح تشریح الافلاک
- ۴۳۲۱ شرح تشریح الافلاک
- ۴۳۲۲ شرح تشریح الافلاک
- ۴۳۲۲ شرح التصريف (زنجانی)
- ۴۳۲۲ شرح التصريف
- ۴۳۲۲ شرح التصريف
- ۴۳۲۲ شرح التصريف
- ۴۳۲۲ شرح التصريف
- ۴۳۲۲ شرح تصريف الملوکی
- ۴۳۲۲ شرح تفسير البيضاوی
- ۴۳۲۳ شرح تفصيل وسائل الشيعه (حزّ عاملی)
- ۴۳۲۳ شرح تفصيل وسائل الشيعه
- ۴۳۲۳ شرح تفصيل وسائل الشيعه
- ۴۳۲۳ شرح تفصيل وسائل الشيعه
- ۴۳۲۴ شرح تلخيص المفتاح
- ۴۳۲۴ شرح التلوينات (سهروردی)
- ۴۳۲۴ شرح التلوينات
- ۴۳۲۵ شرح تهذيب الاحكام
- ۴۳۲۶ شرح تهذيب المنطق
- ۴۳۲۶ شرح تهذيب المنطق
- ۴۳۲۶ شرح تهذيب المنطق

- ۴۳۲۶ شرح تهذيب المنطق
- ۴۳۲۶ شرح تهذيب المنطق
- ۴۳۲۶ شرح تهذيب المنطق
- ۴۳۲۶ شرح تهذيب المنطق
- ۴۳۲۷ شرح تهذيب الوصول
- ۴۳۲۷ شرح تهذيب الوصول
- ۴۳۲۷ شرح تهذيب الوصول
- ۴۳۲۷ شرح تهذيب الوصول
- ۴۳۲۷ شرح تهذيب الوصول
- ۴۳۲۷ شرح تهذيب الوصول
- ۴۳۲۷ شرح تهذيب الوصول
- ۴۳۲۷ شرح تهذيب الوصول
- ۴۳۲۷ شرح تهذيب الوصول
- ۴۳۲۷ شرح تهذيب الوصول
- ۴۳۲۸ شرح جرائد سبعة
- ۴۳۲۸ شرح الجعفریه فی احکام الصلاة (محقق کرکی)
- ۴۳۲۸ شرح الجعفریه
- ۴۳۲۸ شرح الجعفریه
- ۴۳۲۸ شرح الجعفریه
- ۴۳۲۸ شرح الجعفریه
- ۴۳۲۸ شرح الجعفریه
- ۴۳۲۸ شرح الجعفریه
- ۴۳۲۸ شرح الجعفریه
- ۴۳۲۹ شرح الجعفریه
- ۴۳۲۹ شرح الجعفریه
- ۴۳۲۹ شرح چهل حديث
- ۴۳۲۹ شرح حاشیه التشکیک (دوانی)
- ۴۳۲۹ شرح حاشیه التهذيب (دوانی)
- ۴۳۳۰ شرح حال خواجوی کرمانی
- ۴۳۳۰ شرح حال خواجه ربيع

- ٤٣٣١ شرح حجيه المظنه(محمد تقى) -
- ٤٣٣١ شرح حدائق السحر -
- ٤٣٣١ شرح حد الكلمه(ابن مالك) -
- ٤٣٣١ شرح حدوث الاسماء ---
- ٤٣٣٢ شرح حديث ان الله لا يجمع امتى على ضلاله -
- ٤٣٣٢ شرح حديث ان الله خلق آدم على صورته -
- ٤٣٣٢ شرح حديث ان الميت يبلى الاطينته -
- ٤٣٣٢ شرح حديث اتى مخلف فيكم الثقيلين-مسأله فى -
- ٤٣٣٢ شرح حديث بز الوالدين(در كافي) -
- ٤٣٣٢ شرح حديث البساط-شرح حديث السحابه-شرح -
- ٤٣٣٣ شرح حديث البساط -
- ٤٣٣٣ شرح حديث البساط -
- ٤٣٣٣ شرح حديث البساط -
- ٤٣٣٣ شرح حديث بم يعرف الناجى؟ -
- ٤٣٣٣ شرح حديث بنا عرف الله -
- ٤٣٣٣ شرح حديث البيضه -
- ٤٣٣٣ شرح حديث البيضه -
- ٤٣٣٣ شرح حديث تحف العقول -
- ٤٣٣٣ شرح حديث تعلموا الفرائض فانها نصف العلم -
- ٤٣٣٤ شرح حديث تمثيل امير المؤمنين(عليه السلام) بسوره -
- ٤٣٣٤ شرح حديث التوحيد ظاهره فى باطنه -
- ٤٣٣٥ شرح الحديث الثانى عشر من كتاب الخصال -
- ٤٣٣٥ شرح الحديث النبوى ثلاث مهلكات و ثلاث -
- ٤٣٣٥ شرح حديث جسد الميت و انه يبلى الاطينته -
- ٤٣٣٥ شرح حديث جنود العقل و الجمل -
- ٤٣٣٥ شرح حديث حتب الى من دنياكم ثلاث -

- ٤٣٣٥ شرح حديث حسين مّتى و انا من حسين
- ٤٣٣٥ شرح حديث حسين مّتى و انا من حسين
- ٤٣٣٥ شرح حديث الحقيقه و الخمس كلمات فيه
- ٤٣٣٦ شرح حديث الحقيقه
- ٤٣٣٦ شرح حديث الحقيقه
- ٤٣٣٦ شرح حديث الحقيقه
- ٤٣٣٦ شرح حديث الحقيقه
- ٤٣٣٦ شرح حديث الحقيقه
- ٤٣٣٦ شرح حديث الحقيقه
- ٤٣٣٦ شرح حديث الحقيقه-الانوار الجليّه
- ٤٣٣٦ شرح حديث الحقيقه
- ٤٣٣٧ شرح حديث حماد
- ٤٣٣٧ شرح حديث الحوض
- ٤٣٣٨ شرح حديث خلق الاسماء
- ٤٣٣٩ شرح حديث العقل و الجهل و جنودهما
- ٤٣٣٩ شرح حديث العقل و جنودهما
- ٤٣٣٩ شرح حديث العلم
- ٤٣٣٩ شرح حديث عمران الصابى
- ٤٣٣٩ شرح حديث عمران الصابى
- ٤٣٣٩ شرح حديث عمران الصابى
- ٤٣٣٩ شرح حديث عمران الصابى
- ٤٣٣٩ شرح حديث عمران الصابى
- ٤٣٣٩ شرح حديث الغدير
- ٤٣٤٠ شرح حديث فاطمه بضعه مّتى
- ٤٣٤٠ شرح حديث الفرجه

- ٤٣٤٠ شرح حديث فضل العالم الذي ينتفع بعلمه
- ٤٣٤٠ شرح حديث القاف
- ٤٣٤٠ شرح الحديث القدسي
- ٤٣٤٠ شرح الحديث القدسي
- ٤٣٤١ رياض الجنه
- ٤٣٤١ شرح حديث ما من نبيّ او وصيّ بقي في الارض
- ٤٣٤١ شرح حديث ما الحقيقه
- ٤٣٤١ شرح حديث مثلك يا على
- ٤٣٤٢ شرح حديث الهلال اذا طلب في الشرق غدوه
- ٤٣٤٢ شرح حديث هل رأيت رجلاً؟
- ٤٣٤٢ شرح حكمه العين (كاتبى) -ايضاح المقاصد
- ٤٣٤٢ شرح حكمه العين
- ٤٣٤٢ شرح حكمه العين
- ٤٣٤٢ شرح حكمه العين
- ٤٣٤٢ شرح حكمه العين
- ٤٣٤٢ شرح حكمه العين
- ٤٣٤٣ شرح حماسه ابى تمام الطائي
- ٤٣٤٣ شرح الخصال
- ٤٣٤٣ شرح الخصائص الحسينيه (شيخ جعفر)
- ٤٣٤٣ شرح الخصائص الحسينيه
- ٤٣٤٤ شرح خطبه البيان
- ٤٣٤٤ شرح خطبه البيان
- ٤٣٤٤ شرح خطبه البيان
- ٤٣٤٤ شرح خطبه البيان
- ٤٣٤٥ شرح الخطبه الشقشقيه
- ٤٣٤٥ شرح الخطبه الشقشقيه
- ٤٣٤٦ شرح خطبه همام

- ٤٣٥٠ شرح خلاصه الحساب
- ٤٣٥٠ شرح خلاصه الحساب
- ٤٣٥١ شرح الدرہ البہیۃ
- ٤٣٥١ شرح الدرہ البہیۃ
- ٤٣٥١ شرح الدرہ البہیۃ
- ٤٣٥١ شرح الدرہ البہیۃ
- ٤٣٥١ شرح الدرہ البہیۃ
- ٤٣٥١ شرح الدرہ البہیۃ
- ٤٣٥١ شرح الدرہ البہیۃ
- ٤٣٥١ شرح الدرہ البہیۃ
- ٤٣٥١ شرح الدرہ البہیۃ
- ٤٣٥١ شرح الدرہ البہیۃ
- ٤٣٥٢ شرح الدرہ البہیۃ-الجوہرہ التّجفیہ
- ٤٣٥٢ شرح الدرہ البہیۃ
- ٤٣٥٢ شرح الدرہ البہیۃ-ارشاد الانظار
- ٤٣٥٢ شرح الدرہ البہیۃ
- ٤٣٥٢ شرح الدرہ البہیۃ
- ٤٣٥٢ شرح الدرہ البہیۃ
- ٤٣٥٣ شرح درج المضامین
- ٤٣٥٣ شرح درر الحکم و غرر الکلم (أمدی)
- ٤٣٥٣ شرح الدروس الشرعیۃ فی فقہ الامامیۃ (شہید)
- ٤٣٥٣ شرح الدروس الشرعیۃ
- ٤٣٥٣ شرح الدروس الشرعیۃ
- ٤٣٥٣ شرح الدروس الشرعیۃ
- ٤٣٥٣ شرح الدروس الشرعیۃ
- ٤٣٥٣ شرح الدروس الشرعیۃ
- ٤٣٥٤ شرح الدروس الشرعیۃ
- ٤٣٥٤ شرح الدروس الشرعیۃ

- ٤٣٥٩ شرح دعاء الصباح
- ٤٣٥٩ شرح دعاء الصباح
- ٤٣٥٩ شرح دعاء الصباح
- ٤٣٥٩ شرح دعاء الصباح
- ٤٣٥٩ شرح دعاء الصبح
- ٤٣٥٩ شرح دعاء الصبح
- ٤٣٥٩ شرح دعاء الصبح
- ٤٣٥٩ شرح دعاء الصباح
- ٤٣٦٠ شرح دعاء الصبح-جناح التجاح
- ٤٣٦٠ شرح دعاء الصباح
- ٤٣٦٠ شرح دعاء الصبح و المساء (از صحيفة سجادية)
- ٤٣٦٠ شرح دعاء صنمى قريش
- ٤٣٦٠ شرح دعاء صنمى قريش
- ٤٣٦٠ شرح دعاء صنمى قريش
- ٤٣٦٠ شرح دعاء صنمى قريش
- ٤٣٦٠ شرح دعاء صنمى قريش
- ٤٣٦٠ شرح دعاء صنمى قريش
- ٤٣٦١ شرح دعاء صنمى قريش
- ٤٣٦٢ شرح دعاء العديله
- ٤٣٦٢ شرح دعاء العديله
- ٤٣٦٢ شرح دعاء العديله
- ٤٣٦٢ شرح دعاء العديله
- ٤٣٦٢ شرح دعاء العديله
- ٤٣٦٢ شرح دعاء العديله
- ٤٣٦٢ شرح دعاء العديله
- ٤٣٦٣ شرح دعاء مكارم الاخلاق
- ٤٣٦٤ شرح ديوان امرئ القيس

- ٤٣٦٤ شرح ديوان امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٤٣٦٤ شرح ديوان امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٤٣٦٤ شرح ديوان امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٤٣٦٥ شرح الرائيه
- ٤٣٦٥ شرح رباعيات و شرح غزل و شرح بيت
- ٤٣٦٥ شرح رباعيات
- ٤٣٦٥ شرح رباعيات ختام
- ٤٣٦٥ شرح رباعيات محمد طاهر قمى
- ٤٣٦٦ شرح رساله التوحيد(عبد الكريم گيلانى)
- ٤٣٦٦ شرح رساله الجبر و التفويض(امام هادى(عليه السلام)
- ٤٣٦٦ شرح رساله الجبر و المقابله(محقق طوسى)
- ٤٣٦٦ شرح رساله حجته الشهره(سيد محمد مجاهد)
- ٤٣٦٦ شرح رساله فى الحركة(ابو طالب گيلانى)
- ٤٣٦٦ شرح رساله فى الحساب(مهدي نراقى)
- ٤٣٦٦ شرح الرساله الحمدية(سليمان ماحوزى)
- ٤٣٦٦ شرح رساله الزمل(محقق طوسى)
- ٤٣٦٧ شرح رساله الزهرى الى عبد الملك بن مروان
- ٤٣٦٧ شرح رساله زينون الاول
- ٤٣٦٧ شرح رساله شهاب الدين يحيى
- ٤٣٦٧ شرح رساله الصلاه(سليمان ماحوزى)
- ٤٣٦٧ شرح رساله الصلاه(ماحوزى)
- ٤٣٦٨ شرح رساله فى عمل المسبوع و المتسبع(ابو طالب)
- ٤٣٦٨ شرح رساله عيسى بن مزرعه
- ٤٣٦٨ شرح رساله الفارابى
- ٤٣٦٨ شرح رساله القضاء و القدر
- ٤٣٦٨ شرح رساله الكاف من قوله تعالى: لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ

- ٤٣٧٨ شرح سى فصل
- ٤٣٧٨ شرح سى فصل
- ٤٣٧٨ شرح السيوطى
- ٤٣٧٩ شرح الشافيه
- ٤٣٧٩ شرح شرايع الاسلام (محقق حلى)
- ٤٣٧٩ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٧٩ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٧٩ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٧٩ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٧٩ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٧٩ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٧٩ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٧٩ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٧٩ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٧٩ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٧٩ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٨٠ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٨٠ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٨٠ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٨٠ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٨٠ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٨٠ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٨٠ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٨٠ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٨١ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٨١ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٨٢ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٨٢ شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٨٢ شرح شرايع الاسلام

- ٤٣٨٥ ----- شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٨٦ ----- شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٨٦ ----- شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٨٦ ----- شرح شرايع الاسلام
- ٤٣٨٧ ----- شرح الشرح
- ٤٣٨٧ ----- شرح الشرح-شرح مختصر الاصول
- ٤٣٨٧ ----- شرح شرح ابن الناظم(بر الفيه)
- ٤٣٨٧ ----- شرح شرح الاجروميّه
- ٤٣٨٨ ----- شرح الشفاء(ابن سينا)
- ٤٣٨٨ ----- شرح الشفاء
- ٤٣٨٨ ----- شرح شكل العروس(از تحرير اقليدس)
- ٤٣٨٨ ----- شرح الشمسيّه(نظام نيشابورى)
- ٤٣٨٨ ----- شرح الشمسيّه
- ٤٣٨٨ ----- شرح الشمسيّه
- ٤٣٨٨ ----- شرح الشمسيّه
- ٤٣٨٨ ----- شرح الشمسيّه
- ٤٣٨٨ ----- شرح الشمسيّه
- ٤٣٨٩ ----- شرح شواهد شرح العوامل(ملا محسن)
- ٤٣٨٩ ----- شرح شواهد المنظومه الصرفيه
- ٤٣٨٩ ----- شرح شواهد قطر الندى(ابن هشام)
- ٤٣٨٩ ----- شرح شواهد قطر الندى
- ٤٣٨٩ ----- شرح شواهد قطر الندى
- ٤٣٨٩ ----- شرح شواهد قطر الندى
- ٤٣٨٩ ----- شرح شواهد قطر الندى
- ٤٣٨٩ ----- شرح شواهد الكتاب(سيبويه)
- ٤٣٩٠ ----- شرح شواهد الكشاف

- ٤٣٩٠ شرح شواهد المتوسط
- ٤٣٩٠ شرح شواهد مجمع البيان (طبرسى)
- ٤٣٩٠ شرح شواهد مجمع البيان
- ٤٣٩٠ شرح شواهد المرشح
- ٤٣٩٠ شرح شواهد المطول
- ٤٣٩٠ شرح شواهد المطول
- ٤٣٩١ شرح شواهد المطول
- ٤٣٩١ شرح شواهد المطول
- ٤٣٩٢ شرح شواهد المغنى
- ٤٣٩٢ شرح شواهد ملا محسن
- ٤٣٩٢ شرح شواهد المفضل (زمخشرى)
- ٤٣٩٢ شرح الشهاب (فى الحكم و الاداب)
- ٤٣٩٢ شرح الشهاب
- ٤٣٩٢ شرح الشهاب
- ٤٣٩٢ شرح الشهاب
- ٤٣٩٣ شرح الصحيفة السجادية
- ٤٣٩٣ شرح الصحيفة السجادية
- ٤٣٩٣ شرح الصحيفة السجادية
- ٤٣٩٣ شرح الصحيفة السجادية
- ٤٣٩٣ شرح الصحيفة السجادية
- ٤٣٩٣ شرح الصحيفة السجادية
- ٤٣٩٣ شرح الصحيفة السجادية
- ٤٣٩٣ شرح الصحيفة السجادية
- ٤٣٩٣ شرح الصحيفة السجادية
- ٤٣٩٤ شرح الصحيفة السجادية
- ٤٣٩٤ شرح الصحيفة السجادية
- ٤٣٩٤ شرح الصحيفة السجادية

- ٤٣٩٩ شرح الصحيفة السجادية
- ٤٣٩٩ شرح الصحيفة السجادية
- ٤٤٠٠ شرح الصمدية
- ٤٤٠٠ شرح الصمدية
- ٤٤٠٠ شرح الصمدية
- ٤٤٠٠ شرح الصمدية
- ٤٤٠٠ شرح الصمدية
- ٤٤٠٠ شرح الصمدية
- ٤٤٠٠ شرح الصمدية
- ٤٤٠٠ شرح الصمدية
- ٤٤٠١ شرح طوالع الانوار
- ٤٤٠١ شرح طوالع الانوار
- ٤٤٠١ شرح طهاره القواعد (علامة حلى)
- ٤٤٠١ شرح طهاره القواعد
- ٤٤٠١ شرح طهاره المفاتيح
- ٤٤٠٢ شرح العروه الوثقى
- ٤٤٠٣ شرح عهد امير المؤمنين (عليه السلام)
- ٤٤٠٣ شرح عهد امير المؤمنين (عليه السلام)
- ٤٤٠٣ شرح عهد امير المؤمنين (عليه السلام)
- ٤٤٠٤ شرح فارسى هيات
- ٤٤٠٥ شرح فصوص الحكيم
- ٤٤٠٥ شرح فصوص الحكيم
- ٤٤٠٥ شرح فصوص الحكيم
- ٤٤٠٦ شرح الفوائد البهائيه
- ٤٤٠٦ شرح الفوائد البهائيه
- ٤٤٠٧ شرح قانونجه
- ٤٤٠٨ شرح قصيده ابن الفارض (الجيميّه)

- ٤٤٠٨ شرح قصيده ابن الفارض (الخمريه)
- ٤٤٠٨ شرح قصيده ابن الفارض
- ٤٤٠٩ شرح قصيده البرده
- ٤٤٠٩ شرح قصيده البستي (ابو الفتح)
- ٤٤٠٩ شرح قصيده البستي
- ٤٤٠٩ شرح القصيده التأويلية (عباس آبادي)
- ٤٤٠٩ شرح القصيده الجيلانية اللامية (حزين)
- ٤٤٠٩ شرح قصيده الحريري
- ٤٤٠٩ شرح قصيده الحسن بن راشد
- ٤٤٠٩ شرح قصيده الحميري البائيه
- ٤٤٠٩ شرح قصيده الحميري البائيه
- ٤٤١٠ شرح قصيده الحميري العينيه
- ٤٤١٠ شرح قصيده الحميري العينيه
- ٤٤١٠ شرح قصيده الحميري العينيه
- ٤٤١٠ شرح قصيده الحميري العينيه
- ٤٤١٠ شرح قصيده الحميري العينيه
- ٤٤١٠ شرح قصيده الحميري العينيه
- ٤٤١٠ شرح قصيده الحميري العينيه
- ٤٤١٠ شرح قصيده الحميري العينيه
- ٤٤١٠ شرح قصيده الحميري العينيه
- ٤٤١٠ شرح قصيده الحميري العينيه
- ٤٤١١ شرح قصيده الحميري العينيه
- ٤٤١١ شرح قصيده الحميري العينيه
- ٤٤١١ شرح قصيده الحميري العينيه
- ٤٤١١ شرح قصيده الحميري العينيه
- ٤٤١٢ شرح قصيده الحميري العينيه

- ٤٤١٧ ----- شرح الكافوريه-----
- ٤٤١٨ ----- شرح الكافيه -----
- ٤٤١٨ ----- شرح الكافيه -----
- ٤٤١٨ ----- شرح الكافيه -----
- ٤٤١٨ ----- شرح الكافيه -----
- ٤٤١٨ ----- شرح الكافيه -----
- ٤٤١٨ ----- شرح الكافيه -----
- ٤٤١٨ ----- شرح الكافيه -----
- ٤٤١٨ ----- شرح الكافيه -----
- ٤٤١٨ ----- شرح الكافيه -----
- ٤٤١٩ ----- شرح الكافيه-----
- ٤٤٢٠ ----- شرح كتاب الاربعه فى القضايا النجوميه-----
- ٤٤٢٠ ----- شرح الكتب الاربعه الحديثيه -----
- ٤٤٢٠ ----- شرح الكشاف -----
- ٤٤٢٠ ----- شرح كشف الريبه -----
- ٤٤٢٠ ----- شرح كشف الفوائد(فى شرح قواعد العقائد)-----
- ٤٤٢٠ ----- شرح كفايه الاصول(أخوند خراسانى)-----
- ٤٤٢٠ ----- شرح كفايه الاصول -----
- ٤٤٢٠ ----- شرح كفايه الاصول-حقايق الاصول-----
- ٤٤٢١ ----- شرح كفايه الاصول -----
- ٤٤٢١ ----- شرح كفايه الاصول -----
- ٤٤٢١ ----- شرح كفايه الاصول-خودآموز كفايه -----
- ٤٤٢١ ----- شرح كفايه الاصول-----
- ٤٤٢٢ ----- شرح كفايه المقتصد-----
- ٤٤٢٣ ----- شرح كلمه التوحيد -----
- ٤٤٢٣ ----- شرح كلمه التوحيد -----
- ٤٤٢٣ ----- شرح كلمه المشيئه(فى معنى ان شاء الله)-----

- ۴۴۲۳ شرح کلمه نورا
- ۴۴۲۳ شرح کلمتی الشهاده
- ۴۴۲۳ شرح کلیات الطب (ایلاقی)
- ۴۴۲۳ شرح کلیات القانون (ابن سینا)
- ۴۴۲۳ شرح کلیات القانون
- ۴۴۲۳ شرح کلیات مجنون العامری
- ۴۴۲۳ شرح کنز مکتوم (علی اظہر)
- ۴۴۲۴ شرح گلستان
- ۴۴۲۴ شرح گلستان
- ۴۴۲۴ شرح گلشن راز (شبستری)
- ۴۴۲۴ شرح گلشن راز
- ۴۴۲۴ شرح گلشن راز
- ۴۴۲۴ شرح گلشن راز-غنچہ باز
- ۴۴۲۴ شرح گلشن راز
- ۴۴۲۵ شرح گلشن راز
- ۴۴۲۵ شرح گلشن راز
- ۴۴۲۶ شرح گلشن راز
- ۴۴۲۶ شرح گلشن راز
- ۴۴۲۶ شرح گلشن راز
- ۴۴۲۶ شرح گلشن راز-حدیقه المعارف
- ۴۴۲۶ شرح گلشن راز
- ۴۴۲۶ شرح گلشن راز-مفاتیح الاعجاز
- ۴۴۲۶ شرح گلشن راز
- ۴۴۲۶ شرح گلشن راز
- ۴۴۲۶ شرح گلشن راز
- ۴۴۲۶ شرح گلشن راز
- ۴۴۲۷ شرح گلشن راز

- ٤٤٢٨ شرح لاميه العرب
- ٤٤٢٨ شرح لاميه العرب
- ٤٤٢٨ شرح لاميه العرب
- ٤٤٢٨ شرح لامية مهيار
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع دمشقيه (-شهيد اول)
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٢٩ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٣٠ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٣٠ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٣٠ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٣٠ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٣٠ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٣٠ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٣٠ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٣٠ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٣٠ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٣٠ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٣٠ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٣٠ شرح اللّمع دمشقيه
- ٤٤٣١ شرح ما ذكر من مسائل علم الاصول(في خاتمه)
- ٤٤٣١ شرح ما لا يسع جهله
- ٤٤٣١ شرح ما لا ينتبه الفقيه
- ٤٤٣١ شرح المائه كلمه
- ٤٤٣٢ شرح مثنوى
- ٤٤٣٢ شرح مثنوى

- ٤٤٣٦ شرح معالم الاصول
- ٤٤٣٦ شرح معالم الاصول ---
- ٤٤٣٨ شرح مغنى اللبيب (ابن هشام)
- ٤٤٣٨ شرح مغنى اللبيب
- ٤٤٣٨ شرح مغنى اللبيب ---
- ٤٤٣٩ شرح مفتاح الفلاح
- ٤٤٣٩ شرح مفردات الصحيفه السجاديّه
- ٤٤٣٩ شرح المفضل (فى علم البيان)
- ٤٤٣٩ شرح المفضليات
- ٤٤٣٩ الشراح المفيد على عوامل (ملاً محسن)
- ٤٤٣٩ شرح مقاله ابن هود فى بدء الخلق
- ٤٤٣٩ شرح مقاله الاسكندر فى النفس
- ٤٤٣٩ شرح مقاله العاشره من تحرير اقليدس
- ٤٤٣٩ شرح مقامات الحريرى
- ٤٤٤٠ شرح مقامات الحريرى
- ٤٤٤٠ شرح مقامات الحريرى
- ٤٤٤٠ شرح مقبوله عمر بن حنظله
- ٤٤٤٠ شرح مقدمات الحدائق
- ٤٤٤٠ شرح مقدمه ابن الحاجب فى النحو
- ٤٤٤٠ شرح مقدمه ابن الحاجب ---
- ٤٤٤١ شرح المقصد الأول من طهاره النخبه ---
- ٤٤٤٢ شرح المنظومه الاصوليه (سيد مهدي قزوینی)
- ٤٤٤٢ شرح منظومه بحر العلوم ---
- ٤٤٤٣ شرح من لا يحضره الفقيه
- ٤٤٤٣ شرح من لا يحضره الفقيه ---
- ٤٤٤٤ شرح نتائج الافكار

- شرح نتائج الافكار ٤٤٤٤
- شرح نتائج الافكار ٤٤٤٤
- شرح نتائج الافكار ٤٤٤٤
- شرح نتائج الافكار ٤٤٤٤
- شرح نصاب الصبيان ٤٤٤٥
- شرح نصاب الصبيان ٤٤٤٥
- شرح نصاب الصبيان ٤٤٤٥
- شرح نصاب الصبيان ٤٤٤٥
- شرح نصاب الصبيان ٤٤٤٥
- شرح نصاب الصبيان ٤٤٤٥
- شرح نصاب الصبيان ٤٤٤٥
- شرح نصاب الصبيان ٤٤٤٥
- شرح نصاب الصبيان ٤٤٤٥
- شرح نصاب الصبيان ٤٤٤٥
- شرح التفليه ٤٤٤٦
- شرح نهج البلاغه ٤٤٤٧
- شرح نهج البلاغه ٤٤٤٧
- شرح نهج البلاغه ٤٤٤٧
- شرح نهج البلاغه ٤٤٤٧
- شرح نهج البلاغه ٤٤٤٧
- شرح نهج البلاغه-تعليقات... ٤٤٤٧
- شرح نهج البلاغه-دائرته المعارف علوى ٤٤٤٧
- شرح نهج البلاغه ٤٤٤٧
- شرح نهج البلاغه ٤٤٤٧
- شرح نهج البلاغه ٤٤٤٨
- شرح نهج البلاغه ٤٤٤٨
- شرح نهج البلاغه-درّ ثمين ٤٤٤٨
- شرح نهج البلاغه ٤٤٤٨

- ٤٤٤٨ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٤٨ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٤٨ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٤٨ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٥٠ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٥٠ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٥٠ ----- شرح نهج البلاغه-نهج البلاغه منظوم
- ٤٤٥٠ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٥٠ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٥٠ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٥٠ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٥٠ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٥٠ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٥٠ ----- شرح نهج البلاغه-ترجمة نثر اللثالي
- ٤٤٥٠ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٥١ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٥١ ----- شرح نهج البلاغه:ترجمة عهدنامه
- ٤٤٥١ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٥١ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٥١ ----- شرح نهج البلاغه-ترجمة عهدنامه
- ٤٤٥١ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٥١ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٥١ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٥٢ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٥٢ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٥٢ ----- شرح نهج البلاغه
- ٤٤٥٢ ----- شرح نهج البلاغه

- ٤٤٥٧ - شرح هدايه الحكمه
- ٤٤٥٧ - شرح هدايه الحكمه
- ٤٤٥٧ - شرح هدايه الحكمه
- ٤٤٥٧ - شرح هداية سلطانى (واجد على شاه)
- ٤٤٥٧ - شرح هزار منزل (خواجه عبد الله انصارى)
- ٤٤٥٧ - شرح هفت بند (حسن كاشى)
- ٤٤٥٨ - شرح هياكل النور (سهروردى)
- ٤٤٥٨ - شرح هياكل النور
- ٤٤٥٨ - شرح هياكل النور
- ٤٤٥٩ - شرطيه القربه فى العبادات
- ٤٤٥٩ - الشرطيه، الرساله
- ٤٤٥٩ - الشرطيه، الرساله
- ٤٤٥٩ - الشرطيه، الرساله
- ٤٤٥٩ - شرعه التسميه
- ٤٤٥٩ - شرعيه تلقين ميم الاطفال
- ٤٤٥٩ - شرعيه المصائب
- ٤٤٦٠ - الشرف، كتاب
- ٤٤٦٠ - الشرف، كتاب
- ٤٤٦٠ - شرف
- ٤٤٦٠ - شرف الانوار فى الاخبار
- ٤٤٦٠ - شرف ايوان البيان (فى شرف بيت صاحب الديوان)
- ٤٤٦٠ - شرف التربه
- ٤٤٦٠ - شرف السلف
- ٤٤٦٠ - شرف العنوان لاهل هذا الزمان
- ٤٤٦١ - شرف قصى بن كلاب و ولده فى الجاهليه و الاسلام
- ٤٤٦١ - شرف المزيه فى المدائح العزبه

- شرف الملوك ٤٤٤٢
- شرفنامه ٤٤٤٢
- شرفنامه مکه ٤٤٤٢
- الشرفيات ٤٤٤٢
- شرفيته ٤٤٤٢
- شرق ٤٤٤٢
- شرق و برق ٤٤٤٢
- شرق و برق ٤٤٤٢
- الشريعة السمحاء (في احكام سيد الانبياء) ٤٤٤٣
- الشريعة السهلة ٤٤٤٣
- الشريعة السهلة ٤٤٤٣
- شريعة الشيعة و دلائل الشريعة ٤٤٤٣
- الشريعة الغزاء ٤٤٤٣
- شريعة المتمسك ٤٤٤٣
- الشريعة النبويه (في شرح اللمعه دمشقيه) ٤٤٤٣
- الشريفيه ٤٤٤٣
- شريعة الهدى (في ترجمه العروه الوثقى) ٤٤٤٣
- الشريف الرضى ٤٤٤٤
- الشريفيه ٤٤٤٤
- شش اختر ٤٤٤٤
- شش دفتر ٤٤٤٤
- شطحيات ٤٤٤٥
- شطر العب ٤٤٤٥
- الشطرنج، كتاب ٤٤٤٥
- شطرنج، كتاب ٤٤٤٥
- شطرنجيه ٤٤٤٥

- ٤٤٦٥ شطر نجيه
- ٤٤٦٥ شعار الصالحين
- ٤٤٦٥ شعائر الاسلام (من الحلال و الحرام)
- ٤٤٦٥ الشعائر الحسينيه
- ٤٤٦٥ شعبان
- ٤٤٦٦ شعب المقال (فى درجات الرجال)
- ٤٤٦٦ الشعر، كتاب
- ٤٤٦٦ الشعر، كتاب
- ٤٤٦٦ الشعر، كتاب
- ٤٤٦٦ الشعر، كتاب
- ٤٤٦٦ الشعر، كتاب
- ٤٤٦٦ الشعر و الشعراء
- ٤٤٦٦ الشعر و الشعراء
- ٤٤٦٦ الشعر و الشعراء
- ٤٤٦٧ شعر و شاعرى
- ٤٤٦٨ شعر و شاعرى عصر جديد ايران
- ٤٤٦٨ شعراء الحسين (عليه السلام)
- ٤٤٦٨ شعراء الحسين اؤادب الطف
- ٤٤٦٨ شعراء الحله-البابليات
- ٤٤٦٨ شعراء الحله (الفحاء)
- ٤٤٦٨ شعراء الحله-البابليات
- ٤٤٦٨ شعراء الزوراء-البغداديات
- ٤٤٦٨ شعراء العراق
- ٤٤٦٨ شعراء العصور
- ٤٤٦٨ شعراء الغرى-النجفيات
- ٤٤٦٩ شعراء كربلاء-الحاثيريات

- ٤٤٦٩ شعر ابي الشيب
- ٤٤٦٩ شعر ابي طالب
- ٤٤٦٩ شعر ابي هاشم
- ٤٤٦٩ شعر الابتكار (في الشعراء و الاشعار)
- ٤٤٦٩ شعر السيد اسماعيل الحميري
- ٤٤٦٩ شعر ثابت بن قطنه
- ٤٤٦٩ شعر حاتم طائي
- ٤٤٦٩ شعر عباد بن بشار
- ٤٤٧٠ شعر عبد الله بن ابي الشيب
- ٤٤٧١ شعر العجير السلولي و صنعته
- ٤٤٧١ شعر العجم
- ٤٤٧٢ شفاء الابدان
- ٤٤٧٢ شفاء الاسقام (في شرح تكمله الاحكام)
- ٤٤٧٢ شفاء الاسقام
- ٤٤٧٢ شفاء الاسقام (في شرح تهذيب المنطق و الكلام)
- ٤٤٧٢ شفاء الامراض
- ٤٤٧٢ شفاء السائل (في مستطرفات المسائل)
- ٤٤٧٢ شفاء السقم (في تخميس لاميه العجم)
- ٤٤٧٢ شفاء الصدر (و ذخيره القبر، في تفسير سوره القدر)
- ٤٤٧٣ شفاء الصدور (في شرح زياره عاشور)
- ٤٤٧٣ شفاء الصدور
- ٤٤٧٣ شفاء الصدور
- ٤٤٧٣ شفاء الصدور
- ٤٤٧٣ شفاء الصدور و الكروب (في ترجمه حيات
- ٤٤٧٣ الشفاء العاجل
- ٤٤٧٣ شفاء العقول (عن داء الفضول في علم الاصول)

- ٤٤٧٣ شفاء العليل (في انفعال ماء القليل)
- ٤٤٧٤ شفاء الغله (في سمت قبله)
- ٤٤٧٥ شفاء الغليل (من تعليل العليل)
- ٤٤٧٥ شفاء القلوب (في تنزيه الانبياء من الذنوب)
- ٤٤٧٥ شفاء القلوب
- ٤٤٧٥ شفاء المريض
- ٤٤٧٥ شفاء المسلمين
- ٤٤٧٥ شفاء المصروعين
- ٤٤٧٥ شفاء المؤمنين
- ٤٤٧٥ الشفاعة، رساله
- ٤٤٧٦ شفانامه
- ٤٤٧٦ الشفعه، كتاب
- ٤٤٧٦ الشفعه، كتاب
- ٤٤٧٦ الشفعه، كتاب
- ٤٤٧٦ شفيع المذنبين
- ٤٤٧٦ شقائق الحقائق و حدائق الزقائق
- ٤٤٧٦ شقائق الحقائق
- ٤٤٧٦ شقائق الربيع (في علم البديع)
- ٤٤٧٧ شقائق الغياض (في شرح الرياض)
- ٤٤٧٨ شقائق النادی (في روايع الهادی)
- ٤٤٧٨ شقائق النعمان و نسيمات الريحان
- ٤٤٧٨ شقائق التّعمان (في انساب الاعيان)
- ٤٤٧٨ ششقه
- ٤٤٧٨ شق القمر
- ٤٤٧٨ شق القمر
- ٤٤٧٨ شق القمر

- ۴۴۷۸ شق القمر
- ۴۴۷۹ الشک و سهو
- ۴۴۷۹ الشک و السهو
- ۴۴۷۹ الشک و السهو
- ۴۴۷۹ الشک و السهو
- ۴۴۷۹ الشک و السهو (و الخلل و الجبران)
- ۴۴۷۹ الشک و السهو
- ۴۴۷۹ الشک و السهو (و التلافی و الجبران)
- ۴۴۷۹ شکارنامه
- ۴۴۷۹ شکارنامه ایلخانی
- ۴۴۷۹ شکایت نامه
- ۴۴۸۰ شکرپاره
- ۴۴۸۰ شکرستان-انوار سهیلی
- ۴۴۸۰ شکرستان
- ۴۴۸۰ شکرستان
- ۴۴۸۰ شکرستان
- ۴۴۸۰ شکرستان
- ۴۴۸۰ شکرستان (تاریخ شش هزار ساله خوزستان)
- ۴۴۸۰ شکرستان فارس
- ۴۴۸۰ شکر المذاقین
- ۴۴۸۱ شکسته دست (یا شکست دست)
- ۴۴۸۱ الشكل
- ۴۴۸۱ شکل القطاع
- ۴۴۸۱ شکوائیه
- ۴۴۸۱ شکوفه غم-دیوان مخلص
- ۴۴۸۱ شکوفه ها (یا نغمه های جدید)
- ۴۴۸۱ شکوک الصلاة-شکوبات

- ٤٤٨١ - شكوك الصلاه-شكيات
- ٤٤٨١ - شكوك الصلاه(و احكامها)
- ٤٤٨٢ - شكوك الصلاه
- ٤٤٨٢ - الشكوك غير منصوصه
- ٤٤٨٢ - الشكوك فى الصلاه،منظومه فى
- ٤٤٨٢ - الشكوى(عن الدهر و اهل العصر)
- ٤٤٨٢ - الشكوى(عن اهل العصر)
- ٤٤٨٢ - الشكوى(و التوسل بائمه الهدى)
- ٤٤٨٢ - الشكوى
- ٤٤٨٢ - شكيات
- ٤٤٨٢ - شكيات
- ٤٤٨٣ - شكيات
- ٤٤٨٣ - شكيات
- ٤٤٨٤ - شكيات
- ٤٤٨٥ - الشمس الضاحيه
- ٤٤٨٥ - شمس الضحى
- ٤٤٨٥ - شمس الضحى
- ٤٤٨٥ - شمس الضحى
- ٤٤٨٥ - شمس الضحى
- ٤٤٨٥ - شمس الضحى
- ٤٤٨٥ - الشمس الطالعہ(فى ظهور صاحب الانوار الساطعه)
- ٤٤٨٥ - شمس طالعہ(در شرح زيارت جامعہ)
- ٤٤٨٥ - شمس طالعہ(در شرح زيارت جامعہ)
- ٤٤٨٥ - شمس الطريقه
- ٤٤٨٦ - شمس و طغرى
- ٤٤٨٦ - شمس الظلام

- شمس الظهيره - ٤٤٨٦
- شمس العلوم(و دواء كلام العرب من الكلوم) - ٤٤٨٦
- شمس و قهقهه - ٤٤٨٦
- شمسه و قهقهه-محبوب القلوب-محل آراء - ٤٤٨٦
- شمس الكلام - ٤٤٨٦
- شمس اللغات - ٤٤٨٦
- شمس المجالس - ٤٤٨٦
- شمس المشرقين - ٤٤٨٨
- شمس المشرقين - ٤٤٨٨
- شمس المشرقين - ٤٤٨٨
- الشمس المضيئه(فى رد شبهات البايه) - ٤٤٨٨
- الشمس المضيئه - ٤٤٨٨
- شمس المعارف - ٤٤٨٨
- شمس المناقب - ٤٤٨٨
- الشمس المنير(و المصحف الكبير فيما يتعلق بالا - ٤٤٨٨
- الشمس المنيره(لتنوير البصيره) - ٤٤٨٨
- الشمس المنيره - ٤٤٨٩
- شمس الهدايه - ٤٤٨٩
- الشمسه(فى الاحاديث الخمسه) - ٤٤٨٩
- شمس الهدى(فى من شك اوسها) - ٤٤٨٩
- شمس الهدايه - ٤٤٨٩
- الشمسيه،(فى اصول الحسابيه)،الرساله - ٤٤٨٩
- شمسيه - ٤٤٩٠
- الشمسيه - ٤٤٩٠
- الشمسيه - ٤٤٩١
- شمسيه - ٤٤٩١

- ٤٤٩١ الشمسيه (في القواعد المنطقيه)
- ٤٤٩١ الشمسيه (في الاركان الصيديه)
- ٤٤٩١ شمسيه القلائد
- ٤٤٩١ شمشير خوافي
- ٤٤٩١ شمعات العلوم
- ٤٤٩١ شمع انجمن
- ٤٤٩١ شمع جمع
- ٤٤٩٢ شمع جمع
- ٤٤٩٢ شمع المجالس
- ٤٤٩٢ شمع المجالس
- ٤٤٩٢ شمع مجلس
- ٤٤٩٢ شمع مي سوخت
- ٤٤٩٢ شمع و پروانه
- ٤٤٩٢ شمع و پروانه
- ٤٤٩٢ شمع و پروانه
- ٤٤٩٤ شمع و پروانه
- ٤٤٩٤ شمع و پروانه
- ٤٤٩٤ شمع و جمع
- ٤٤٩٥ شنف النضير (في مسأله التصوير و حكمه)
- ٤٤٩٥ شنگول و منگول - گربه نامه
- ٤٤٩٥ الشوارد
- ٤٤٩٥ شوارع الاحكام
- ٤٤٩٥ شوارع الاحكام (في شرح شرايع الاسلام)
- ٤٤٩٥ شوارع الاعلام (في شرح شرايع الاسلام)
- ٤٤٩٥ شوارع الاعلام (في شرح شرايع الاسلام)
- ٤٤٩٥ شوارع الاعلام (يا الانام) (في شرح قواعد الاحكام)

- شوارع الروايه(الى مشارع الدرايه) ٤٤٩٥
- شوارع الهدايه(فى شرح الكفايه السبزواريه) ٤٤٩٦
- الشوارق ٤٤٩٦
- الشوارق ٤٤٩٦
- شوارق الالهام(فى شرح تجريد الكلام) ٤٤٩٦
- شوارق الالهام ٤٤٩٦
- شوارق الانوار ٤٤٩٦
- الشوارق اللمعه(و السبجات الساطعه) ٤٤٩٦
- شوارق النصوص ٤٤٩٦
- شواكل الحور(فى شرح هياكل النور) ٤٤٩٦
- شواليه دارمانتال ٤٤٩٧
- شواليه دو مزون روز ٤٤٩٨
- شواليه شاردن ٤٤٩٨
- المدينه)-الفوائد المكيه ٤٤٩٩
- شواهد النبوه(لتقويه اهل الفتوه) ٤٤٩٩
- الشواهد النفيسه(فى اثبات الكبيسه) ٤٤٩٩
- شوخ و شنگ ٤٤٩٩
- شوخ و شيخ ٤٤٩٩
- شوخى در محافل جدى ٤٤٩٩
- شورانگيز ٤٤٩٩
- شورش عشق ٤٤٩٩
- شور و شيرين ٤٤٩٩
- الشورى، كتاب ٤٥٠٠
- الشورى، كتاب ٤٥٠٠
- الشورى، كتاب ٤٥٠٠
- الشورى، كتاب ٤٥٠٠

- ٤٥٠٠ الشورى، كتاب
- ٤٥٠٠ شورى ايران
- ٤٥٠٠ شورى متحدة خوزستان (تشكيلات و اقدامات)
- ٤٥٠٠ شورى تبريز
- ٤٥٠٠ شورى روسيه
- ٤٥٠٠ شورى فرانسه
- ٤٥٠١ شوریده
- ٤٥٠١ شوق جمال
- ٤٥٠٢ شوق عشق
- ٤٥٠٢ شوق المهدي (عليه السلام)
- ٤٥٠٢ شوق و ذوق
- ٤٥٠٢ الشهاب
- ٤٥٠٢ الشهاب (في الحكم و الأداب)
- ٤٥٠٢ الشهاب (في الشيب و الشباب)
- ٤٥٠٢ الشهاب
- ٤٥٠٢ شهاب الاخبار
- ٤٥٠٢ الشهاب الثاقب (في مدح الامام الغائب ع)
- ٤٥٠٣ شهاب ثاقب
- ٤٥٠٣ شهاب ثاقب
- ٤٥٠٣ الشهاب الثاقب (في الرد على مالقيه العاقب)
- ٤٥٠٣ شهاب الثاقب
- ٤٥٠٣ الشهاب الثاقب
- ٤٥٠٣ الشهاب الثاقب (لمن خلعت المنائب)
- ٤٥٠٣ الشهاب الثاقب (في الرد على ابن حجر في صواعقه و
- ٤٥٠٤ الشهاب الثاقب (و مرغم الناصب في فضل على بن
- ٤٥٠٤ الشهاب الثاقب

- الشهاب الثاقب(فى احوال الامام الغائب(عليه السلام) - ٤٥٠٤
- الشهاب الثاقب - ٤٥٠٥
- الشهاب الثاقب(لنواصب الائمه الاطائب) - ٤٥٠٥
- الشهاب الثاقب(فى فضح الكاذب) - ٤٥٠٥
- الشهاب الثاقب(لكل متعصب ناصب) - ٤٥٠٥
- شهاب ثاقب - ٤٥٠٥
- الشهاب الثاقب(فى رد النواصب) - ٤٥٠٥
- الشهاب الثاقب - ٤٥٠٥
- الشهاب الثاقب - ٤٥٠٥
- الشهاب الثاقب(فى رد النواصب) - ٤٥٠٦
- الشهاب الثاقب - ٤٥٠٦
- الشهاب الثاقب(فى رد النواصب) - ٤٥٠٦
- الشهاب الثاقب - ٤٥٠٦
- الشهاب الثاقب(فى رد معاصره الناصب) - ٤٥٠٦
- الشهاب الثاقب(و الشواظ اللاهب) - ٤٥٠٦
- الشهاب الثاقب(فى بيان معنى الناصب) - ٤٥٠٦
- شهاب ثاقب،منظومه دربارة - ٤٥٠٧
- الشهاب الرامض(فى احكام الفرائض) - ٤٥٠٨
- الشهاب العتيد(على شرح ابن ابى الحديد) - ٤٥٠٨
- الشهاب المبين - ٤٥٠٨
- الشهاب المبين - ٤٥٠٨
- شهاب المؤمنين - ٤٥٠٨
- الشهابه(فى معيار فضائل القراءه و الكتابه) - ٤٥٠٨
- شهابيه(در امراض وبائيه) - ٤٥٠٨
- الشهابيه(فى الصناعه الطبيه) - ٤٥٠٨

- الشهادات، كتاب ٤٥٠٩
- الشهادات، كتاب ٤٥٠٩
- الشهادات، كتاب ٤٥٠٩
- الشهادات، كتاب ٤٥٠٩
- الشهادات، كتاب ٤٥٠٩
- الشهادات، كتاب ٤٥٠٩
- شهادة الاولياء ٤٥٠٩
- الشهادة الثالثه بالولايه ٤٥٠٩
- شهادة الحسين (عليه السلام) ٤٥٠٩
- شهادت عظمى ٤٥٠٩
- شهادت علم و فلسفه به اهميت و خوبي نماز و ٤٥٠٩
- شهادتنامه آل نبی (صلی الله عليه و آله) ٤٥١٠
- شهادتنامه ٤٥١٠
- شهادة النساء ٤٥١١
- شهادة الولايه فى الاذان ٤٥١١
- الشهب الثاقبه ٤٥١١
- الشهب الثاقبه (فى رد المارقه) ٤٥١١
- الشهب التواقب (فى طرد الشيطان الناصب عن ٤٥١١
- الشهب السماويه (فى رد الصوفيه و البايه) ٤٥١١
- الشهب القاوس المكرم (و الابواب القاوس ٤٥١١
- الشهب المحرقه للبالس المسترقه ٤٥١١
- الشهداء (و فضل اهل الفضل منهم)، كتاب ٤٥١٢
- شهداء الفضيله ٤٥١٢
- شهداء نامه ٤٥١٢
- الشهده (فى تعريف الزبده) ٤٥١٢
- شهر آرا ٤٥١٢

- شهنشاهنامه ۴۵۱۶
- شهنشاهنامه ۴۵۱۷
- شهنشاهنامه ۴۵۱۷
- شهنشاهنامهٔ حسینی ۴۵۱۷
- الشهور الروميه و اسماءها ۴۵۱۷
- الشهور الروميه ۴۵۱۷
- شهيد ۴۵۱۷
- شهيد الاسلام ۴۵۱۷
- شهيد اسلام ۴۵۱۷
- شهيد اعظم ۴۵۱۷
- شهيد انسانيت ۴۵۱۷
- شهيد ثالث ۴۵۱۸
- شهيد نينوا ۴۵۱۸
- الشهيفينييه (يا الشفهينييه) ۴۵۱۸
- شيدايهاى يهود ۴۵۱۸
- الشيب و الشباب-الشهاب ۴۵۱۸
- الشيب و الخضاب ۴۵۱۸
- شيخ الابطح(ابو طالب) ۴۵۱۸
- شيخ ابو الپشم ۴۵۱۸
- شيخ احمد احسائي ۴۵۱۹
- الشيخان و مقتل عثمان ۴۵۱۹
- شيخ بنى هاشم(ابو طالب) ۴۵۱۹
- شيخ بهائي،احوال و اشعار ۴۵۱۹
- شيخ بهلول ۴۵۱۹
- شيخ جيلانى ۴۵۱۹
- شيخ زاهد گيلانى ۴۵۱۹

- ۴۵۱۹ شیخ صفی و تبارش
- ۴۵۱۹ شیخ صنعان
- ۴۵۱۹ شیخ صنعان
- ۴۵۲۰ شیخ علی دشتی
- ۴۵۲۰ شیخ فقیه صنعان و دختر ترسا
- ۴۵۲۰ الشيخ و الشيخه
- ۴۵۲۰ الشيخ و الشيخه
- ۴۵۲۰ شیخ و وزیر
- ۴۵۲۰ الشيخ و الغلام
- ۴۵۲۰ شیدوش و ناهید
- ۴۵۲۰ شیراز امروز
- ۴۵۲۱ شیراز نامه
- ۴۵۲۱ شیراز نامه
- ۴۵۲۲ الشیرازیه، المسائل
- ۴۵۲۲ الشیرازیه
- ۴۵۲۳ شیطان بطری
- ۴۵۲۳ الشیطان فی المیزان
- ۴۵۲۳ الشیعه
- ۴۵۲۳ الشیعه (من اصحاب الحدیث)
- ۴۵۲۳ الشیعه (من اصحاب الحدیث)
- ۴۵۲۳ الشیعه فی التاریخ
- ۴۵۲۳ الشیعه فی التاریخ
- ۴۵۲۳ شیعه در اسلام
- ۴۵۲۳ شیعه قومی ترانه:
- ۴۵۲۴ الشیعه من الصحابه
- ۴۵۲۴ الشیعه و فتحها الدول النسطوریه

- ٤٥٢٤ شيعه و اسلام
- ٤٥٢٤ الشيعة و الامامه-الشيعة فى التاريخ
- ٤٥٢٤ الشيعة و فنون الاسلام
- ٤٥٢٤ الشيعة و صاحب المنار
- ٤٥٢٤ الشيعة و الوهابية
- ٤٥٢٤ شيعه الهدى
- ٤٥٢٥ شيعه يا پديدآرندگان فنون اسلام
- ٤٥٢٥ شيعيت
- ٤٥٢٥ شيمى
- ٤٥٢٦ شيمى
- ٤٥٢٦ شيمى
- ٤٥٢٦ شيمى(مجموعه امير)
- ٤٥٢٦ شيمى
- ٤٥٢٦ شيوه نگارش
- ٤٥٢٦ الشينيه،القصيده
- ٤٥٢٧ ص
- ٤٥٢٧ صابون الغم
- ٤٥٢٧ صاحب الزمان
- ٤٥٢٧ صاحب العصر و الزمان
- ٤٥٢٧ صاحبقران نامه
- ٤٥٢٧ صاحب نامه
- ٤٥٢٧ صاحب نامه
- ٤٥٢٧ الصاحبى
- ٤٥٢٧ الصاحبيه،القصيده
- ٤٥٢٨ صاحبيه،قصيده
- ٤٥٢٨ صاحبيه

- ٤٥٢٨ الصادق و الباغم
- ٤٥٢٨ الصادق
- ٤٥٢٨ الصادق و المذاهب الاربعه
- ٤٥٢٩ صادق ممقلى
- ٤٥٢٩ صادق ممقلى داروغه اصفهان
- ٤٥٢٩ الصارم البتار (لقد الفجار و قسط الاشرار و الكفار) -
- ٤٥٢٩ صاع
- ٤٥٢٩ صاعقه الآراء
- ٤٥٢٩ الصافى، كتاب
- ٤٥٢٩ الصافى (فى شرح الكافى)
- ٤٥٣٠ الصافى (فى العروض و القوافى)
- ٤٥٣٠ الصافى
- ٤٥٣٠ صافى نامه - فيض ايزدى در پاسخ احمد
- ٤٥٣٠ الصافيه (فى نظم الكافيه)
- ٤٥٣٠ صالح الاعمال
- ٤٥٣٠ صالحته
- ٤٥٣٠ صبائيه و شبائيه
- ٤٥٣٠ صباح الارتياح
- ٤٥٣١ صباح الرضى
- ٤٥٣١ صباح اليقين
- ٤٥٣٢ صبح صادق
- ٤٥٣٢ صبح صادق
- ٤٥٣٢ صبح صادق
- ٤٥٣٢ صبح صادق
- ٤٥٣٢ صبح صادق
- ٤٥٣٢ صبح گلشن

- ٤٥٣٢ الصبح المنبى عن حيثيه المتنبتى
- ٤٥٣٢ الصبح و الشفق (و تحقيق ما بين الطلوعين)
- ٤٥٣٢ صبح كاذب
- ٤٥٣٣ صبح و عصر
- ٤٥٣٣ صبر
- ٤٥٣٣ صبر و رضا در مصائب يحيى
- ٤٥٣٣ صبيان
- ٤٥٣٣ الصبيح
- ٤٥٣٣ صحائف الابرار فى وظائف الاسحار
- ٤٥٣٣ صحائف الابرار بوظائف الاسحار
- ٤٥٣٣ صحائف الاعمال (فى الادعيه المأثوره عن خير آل)
- ٤٥٣٣ الصحائف الالهيه
- ٤٥٣٤ صحائف العالم
- ٤٥٣٥ صحائف العقبان (فى وظائف الايمان)
- ٤٥٣٥ صحابه النبى
- ٤٥٣٥ صحابه النبى فى ركاب الوصى
- ٤٥٣٥ صحاح الاثر (فى امامه الائمه الاثنى عشر)
- ٤٥٣٥ صحاح الاخبار (فى نسب الساده الفاطميه الاخبار)
- ٤٥٣٥ صحاح الفرس
- ٤٥٣٥ صحبت الابكار
- ٤٥٣٥ صحبت با رفيقم - (نالهُ غريانه)
- ٤٥٣٦ صحبت نامه
- ٤٥٣٦ صحه احاديث اصحابنا
- ٤٥٣٦ صحت زنان و دختران
- ٤٥٣٦ صحه صلاه مستصحب الذهب المستور فى الكم و
- ٤٥٣٦ صحه الصلاه فيما لانتم فى الستر وحده

۴۵۳۶	صحه صلح حق الرجوع
۴۵۳۶	صحت نامه
۴۵۳۶	صحت و اسلام
۴۵۳۷	صحت و مرض
۴۵۳۷	صحت محاورات
۴۵۳۸	صحتنامه ازدواج
۴۵۳۸	صحراى محشر
۴۵۳۸	صفح ابراهيم
۴۵۳۸	الصفح الادريسيه
۴۵۳۸	الصفح الادريسيه
۴۵۳۸	صفح الثقا
۴۵۳۸	الصفح العليته(فى نظم متن الاجروميه)
۴۵۳۸	الصفح المكرمه(فى الحكمه المنظمه)
۴۵۳۸	صحن چمن
۴۵۳۹	صحنه زندگى(سرنوشت مادر گناهكار)
۴۵۳۹	صحنه هاى مهيتج عشق
۴۵۳۹	الصحيح و الاعم
۴۵۳۹	الصحيح و الاعم
۴۵۳۹	الصحيح و الاعم
۴۵۳۹	الصحيح و الاعم
۴۵۳۹	الصحيح و الاعم
۴۵۳۹	الصحيح و الاعم
۴۵۳۹	الصحيح و الاعم
۴۵۳۹	الصحيح و الاعم
۴۵۳۹	الصحيح و الاعم
۴۵۳۹	الصحيح و الاعم
۴۵۳۹	الصحيح و الاعم
۴۵۴۰	الصحيح و الاعم
۴۵۴۱	الصحيح و الاعم

- ٤٥٤١ الصحيح العباسي
- ٤٥٤١ صحيفه الابرار(في مناقب الاطهار)
- ٤٥٤١ صحيفه اخلاص
- ٤٥٤١ صحيفه اخوان الصفا-صحيفه اهل الصفا(في ذكر
- ٤٥٤١ صحيفه الاصفيا
- ٤٥٤١ صحيفه الامان
- ٤٥٤١ صحيفه الامان(في احوال صاحب الزمان)
- ٤٥٤٢ الصحيفه الانجيليه
- ٤٥٤٢ الصحيفه الحسينيه
- ٤٥٤٢ صحيفه الديات
- ٤٥٤٢ صحيفه الرشاد
- ٤٥٤٢ صحيفه الرضا(عليه السلام)-مسند الرضا(عليه السلام)
- ٤٥٤٢ الصحيفه الرضويه
- ٤٥٤٢ الصحيفه السجديه-الصحيفه الكامله
- ٤٥٤٢ الصحيفه السجديه(الثانيه)
- ٤٥٤٣ الصحيفه السجديه(الثالثه)-الدر المنظومه
- ٤٥٤٤ الصحيفه السجديه(الرابعه)
- ٤٥٤٤ الصحيفه السجديه(الخامسه)
- ٤٥٤٤ الصحيفه السجديه(السادسه)
- ٤٥٤٤ الصحيفه السلطانيه-هشت بابيه جنابيه
- ٤٥٤٤ صحيفه شاهی
- ٤٥٤٤ صحيفه الشعر
- ٤٥٤٤ صحيفه الشيعه
- ٤٥٤٤ الصحيفه الصادقيه(و الدعوات الجعفرية)-التحفه
- ٤٥٤٥ صحيفه العابدين(في حياه الامام زين العابدين ع)
- ٤٥٤٥ الصحيفه العظمى(في استخراج الاسماء الحسنی)

- ٤٥٤٥ الصحيفة العلويه و التحفه المرتضويه
- ٤٥٤٥ الصحيفة العلويه(الثانيه)
- ٤٥٤٥ الصحيفة العلويه
- ٤٥٤٥ صحيفه فال
- ٤٥٤٥ الصحيفة القائميہ-الصحيفه المهدويه
- ٤٥٤٥ صحيفه قاصريه
- ٤٥٤٦ الصحيفة الكاظميه
- ٤٥٤٧ صحيفه لا ريب
- ٤٥٤٧ صحيفه المحبته
- ٤٥٤٧ صحيفه المتقين و منهج اليقين
- ٤٥٤٧ صحيفه المجتهدين و المحدثين
- ٤٥٤٧ الصحيفة المحمديه و النور الاحمديه
- ٤٥٤٧ الصحيفة الملكوتيه
- ٤٥٤٧ الصحيفة المهدويه-الصحيفه القائميہ
- ٤٥٤٧ الصحيفة المهدويه
- ٤٥٤٨ الصحيفة المهدويه
- ٤٥٤٨ الصحيفة النبويه
- ٤٥٤٨ صحيفه النجات
- ٤٥٤٨ صحيفه النور
- ٤٥٤٨ صحيفه نور
- ٤٥٤٨ صحيفه الوداد و مكاتيب الاتحاد
- ٤٥٤٨ صحيفه الولاء
- ٤٥٤٨ الصحيفة الهاديه و التحفه المهديه
- ٤٥٤٨ الصداق،كتاب
- ٤٥٤٨ الصداق،كتاب
- ٤٥٤٩ صدای حقانی(فی كشف حقيقه طريقه الشيخ

- ۴۵۴۹ صدای درابی(صدای درای؟)
- ۴۵۵۰ صد باب(در معرفت اسطرلاب)
- ۴۵۵۰ صد باب(در معرفت اسطرلاب)
- ۴۵۵۰ صد بازی تفریحی جهت کودکان
- ۴۵۵۰ صد بازی دبستانی
- ۴۵۵۰ صد پند تا گور
- ۴۵۵۰ صد پند
- ۴۵۵۰ صد پند
- ۴۵۵۰ صد پند عدالت
- ۴۵۵۰ صد پند لقمان
- ۴۵۵۰ صد پند لقمان
- ۴۵۵۱ صد پند لقمان
- ۴۵۵۱ صد پند مناجات راجی
- ۴۵۵۱ صدح الحمامه(فی احوال الوالد العلامه)
- ۴۵۵۱ صد حکایت
- ۴۵۵۱ صد خطابه
- ۴۵۵۱ صدر التواریخ
- ۴۵۵۱ صدر الدین شیرازی و افکار فلسفی او
- ۴۵۵۱ صدیه-صید و ذبایح
- ۴۵۵۱ صدیه
- ۴۵۵۲ الصدیه
- ۴۵۵۳ صدیه
- ۴۵۵۳ صد سال زیستن
- ۴۵۵۳ صدف
- ۴۵۵۳ الصدف(ورمی الهدف)
- ۴۵۵۳ صدف الدرر(فی علم الحجر)

- ٤٥٥٣ ----- صدق اللثالى (فى شجره ابى المعالى)
- ٤٥٥٣ ----- الصدق المشحون (بانواع العلوم و الفنون)
- ٤٥٥٣ ----- الصدقات، كتاب
- ٤٥٥٣ ----- صد قاعدة انشاء و املاء
- ٤٥٥٤ ----- صدق الخبر (فى خوارج القرن الثالث عشر)
- ٤٥٥٤ ----- صدق الخطاب فى رشد المرتاب
- ٤٥٥٤ ----- صد قصيده
- ٤٥٥٤ ----- صدق السان (فى فوائد الانسان)
- ٤٥٥٤ ----- الصدقه غير الواجبه
- ٤٥٥٤ ----- الصدقه و النحل و الهجه
- ٤٥٥٤ ----- صد كلمه امير المؤمنين (عليه السلام)
- ٤٥٥٤ ----- صد كلمه امير المؤمنين (عليه السلام)
- ٤٥٥٤ ----- صد كلمه امير المؤمنين (عليه السلام) -الحكمه البالغه
- ٤٥٥٤ ----- صد كلمه امير المؤمنين
- ٤٥٥٤ ----- صد مسأله
- ٤٥٥٤ ----- صد مقاله
- ٤٥٥٤ ----- صد ميدان
- ٤٥٥٤ ----- صد و پنجاه مقاله يادگار عصر جديد
- ٤٥٥٤ ----- صد و ده مسأله شيمى حل شده
- ٤٥٥٤ ----- صد و سى و يك مسأله شيمى حل شده
- ٤٥٥٤ ----- صد و يك منبر
- ٤٥٥٧ ----- صراط الزاهدين
- ٤٥٥٧ ----- صراط السطور
- ٤٥٥٧ ----- الصراط السوى (فى آداب القاضى و المفتى)
- ٤٥٥٧ ----- الصراط السوى (و البرهان الجلى فى تعيين خلافه
- ٤٥٥٧ ----- الصراط السوى (فى غوايه البغوى)

- ٤٥٥٧ الصراط السوى (فى احوال المهدي (عليه السلام))
- ٤٥٥٧ صراط العارفين (فى اصول الدين)
- ٤٥٥٨ صراط العارفين (فى اصول الدين)
- ٤٥٥٨ صراط المتقين
- ٤٥٥٨ الصراط المستقيم
- ٤٥٥٨ الصراط المستقيم (فى التمييز بين الصحيح و السقيم)
- ٤٥٥٨ الصراط المستقيم
- ٤٥٥٨ الصراط المستقيم
- ٤٥٥٨ الصراط المستقيم
- ٤٥٥٨ الصراط المستقيم (فى ارتباط الحادث بالقديم)
- ٤٥٥٨ الصراط المستقيم
- ٤٥٥٩ الصراط المستقيم (فى معرفه بعض ما يتعلق بالدين
- ٤٥٥٩ الصراط المستقيم (فى اصول الدين القويم)
- ٤٥٥٩ الصراط المستقيم
- ٤٥٦٠ الصراط المستقيم (فى تفسير الكتاب الكريم)
- ٤٥٦٠ الصراط المستقيم
- ٤٥٦٠ صراط المستقيم
- ٤٥٦٠ الصراط المستقيم - نجات الطالبين
- ٤٥٦٠ الصراط المستقيم
- ٤٥٦٠ الصراط المستقيم
- ٤٥٦٠ الصراط المستقيم (فى شرح الاربعين)
- ٤٥٦٠ الصراط المستقيم
- ٤٥٦١ الصراط المستقيم
- ٤٥٦١ الصراط المستقيم (الى مستحقى القديم)
- ٤٥٦١ الصراط المستقيم
- ٤٥٦١ الصراط المستقيم و المنهج القويم

- ٤٥٤١ - الصراط المستقيم
- ٤٥٤١ - صراط مستقيم
- ٤٥٤١ - صراط المنعمين
- ٤٥٤١ - صراط النجاه (ترجمة وسيله النجاه)
- ٤٥٤٣ - صراط النجاه
- ٤٥٤٣ - صراط النجاه
- ٤٥٤٣ - صراط النجاه
- ٤٥٤٣ - صراط النجاه
- ٤٥٤٣ - صراط النجاه
- ٤٥٤٣ - صراط النجاه
- ٤٥٤٣ - الصراط الوسيط
- ٤٥٤٣ - صراط اليقين (فى شرح تبصره المتعلمين)
- ٤٥٤٤ - صراف الصرف
- ٤٥٤٤ - الصره الخفيه (فى شرح الدرره النجفيه)
- ٤٥٤٤ - صرح اللثالى
- ٤٥٤٥ - صرف
- ٤٥٤٥ - الصرف
- ٤٥٤٥ - صرف
- ٤٥٤٥ - الصرف، كتاب
- ٤٥٤٥ - الصرف، منظومه فى
- ٤٥٤٥ - الصرف، منظومه فى
- ٤٥٤٥ - الصرف، منظومه فى
- ٤٥٤٥ - الصرف، منظومه فى
- ٤٥٤٦ - الصرف، منظومه فى
- ٤٥٤٦ - الصرف، منظومه فى
- ٤٥٤٦ - صرف (منظوم)

- ٤٥٦٦ صرف (منظوم)
- ٤٥٦٦ صرف (منظوم)
- ٤٥٦٦ صرف آسان
- ٤٥٦٦ صرف افعال فرانسه
- ٤٥٦٦ صرف افعال و مورد استعمال زمانها در زبان
- ٤٥٦٧ صرف صالحی
- ٤٥٦٧ صرف الصرف (و لب اللباب فی علم الصرف)
- ٤٥٦٧ صرف فرانسه
- ٤٥٦٧ صرف متوسطه
- ٤٥٦٨ صرف میر
- ٤٥٦٨ الصرف و بیعه
- ٤٥٦٨ الصرف و قواعدہ
- ٤٥٦٨ صرف و دستور نو
- ٤٥٦٨ صرف و نحو
- ٤٥٦٨ صرف و نحو (دستور زبان فارسی)
- ٤٥٦٨ صرف و نحو فارسی
- ٤٥٦٨ صرف و نحو
- ٤٥٦٨ صرف و نحو خط آریا (خط میخی)
- ٤٥٦٨ صرف و نحو
- ٤٥٦٩ صرف الهم
- ٤٥٦٩ الصرفه، کتاب-الموضح (عن وجه اعجاز قرآن)
- ٤٥٦٩ صرف المعره عن المعری
- ٤٥٦٩ صغری
- ٤٥٦٩ صغری
- ٤٥٦٩ صغری
- ٤٥٦٩ الصغیره و الکبیره و تحقیقهما

- ٤٥٦٩ الصفاء(فى تاريخ الائمه) .
- ٤٥٦٩ صفاء الروضه .
- ٤٥٧١ صفاء القلوب .
- ٤٥٧١ صفاء اللغالى(فى احكام المسجد السفالى) .
- ٤٥٧١ صفاء اللؤلؤ .
- ٤٥٧١ صفائح الابريز(فى شرح الوجيز:)
- ٤٥٧١ صفائيه .
- ٤٥٧١ الصفات,رساله فى .
- ٤٥٧١ الصفات,كتاب .
- ٤٥٧١ صفات الانبياء .
- ٤٥٧١ صفات الانسان .
- ٤٥٧١ صفات البارى تعالى .
- ٤٥٧٢ صفات بارى تعالى .
- ٤٥٧٢ الصفات الثبوتيه و السلبيه .
- ٤٥٧٢ صفات الحيوان .
- ٤٥٧٢ صفات الخلفاء .
- ٤٥٧٢ صفات الذات و صفات الفعل .
- ٤٥٧٢ صفات الذات و صفات الفعل .
- ٤٥٧٢ صفات الرجال و النساء .
- ٤٥٧٢ صفات الشيعه .
- ٤٥٧٣ صفات العاشقين .
- ٤٥٧٤ صفات المؤمن و الكافر .
- ٤٥٧٤ صفات النبى(عليه السلام) .
- ٤٥٧٤ صفاتنامه .
- ٤٥٧٤ الصفه(فى مذهب الواقفه) .
- ٤٥٧٤ الصفه(فى الغيبه على مذهب الواقفه) .

٤٥٧٤	صفه ابى محمد العسكرى(عليه السلام)،كتاب
٤٥٧٤	صفه البحار و الغيث(و اخبار الرواد و ما حمدوا من
٤٥٧٤	صفه الجنه و النار
٤٥٧٤	صفه الجنه و النار
٤٥٧٥	صفه الجنّه و النار
٤٥٧٥	صفه الجنه و النار
٤٥٧٥	صفه الجنه و النار
٤٥٧٥	صفه الرسل و الانبياء و الصالحين
٤٥٧٥	صفه السرج و اللّجام
٤٥٧٥	صفه شعر كليب بن يربوع
٤٥٧٥	صفه الفقراء
٤٥٧٥	صفه المؤمن و الفاجر
٤٥٧٦	صفت ولادت معصوم شاه
٤٥٧٦	صفحه اى از تاريخ سياسى اسلام
٤٥٧٧	صفحه اى چند از تاريخ پرافتخار ايران بزرگ
٤٥٧٧	صفحه الالماس فى الارتماس
٤٥٧٧	صفو الكلام(فى المال المختلط بالحرام)
٤٥٧٧	الصفوه
٤٥٧٧	الصفوه
٤٥٧٧	الصفوه(فى اسماء امير المؤمنين ع)
٤٥٧٧	الصفوه(فى الامامه)
٤٥٧٧	الصفوه(فى الاصول)
٤٥٧٧	صفوه
٤٥٧٧	صفوه الاحكام(فى مواقيت الاحرام)
٤٥٧٨	صفوه الاخبار
٤٥٧٨	صفوه التفاسير

صفوه الدلائل ٤٥٧٨

صفوه الزبد ٤٥٧٨

صفوه الصافي و البرهان و نخبه البيضاوى و ٤٥٧٨

صفوه الصافي (من رغوہ الشافي) ٤٥٧٨

صفوه الصفا ٤٥٧٨

صفوه الصفا ٤٥٧٩

صفوه الصفات (في شرح دعاء السمات) ٤٥٧٩

صفوه الصفوه للعارف (في شرح صفوه المعارف) ٤٥٨٠

صفوه الكلام (في مواظ الحسين عليه السلام) ٤٥٨٠

صفوه المرآم (في مدارك الاحكام) ٤٥٨٠

صفوه المصادر ٤٥٨٠

صفوه المعارف ٤٥٨٠

صفوه صفوه الاصول و نفى صفوه الفضول ٤٥٨٠

الصفحه الاسطلابيه ٤٥٨٠

صفيـر دل ٤٥٨٠

صفين، كتاب ٤٥٨١

صفين ٤٥٨١

صفين ٤٥٨١

صفين ٤٥٨١

صفين ٤٥٨١

صفين ٤٥٨١

صفين ٤٥٨١

صفين ٤٥٨١

صفين ٤٥٨١

صفين ٤٥٨١

صفين ٤٥٨٢

٤٥٨٦ الصلاة، كتاب

٤٥٨٦ الصلاة، كتاب (و الاعمال)

٤٥٨٦ الصلاة، كتاب (مع المدارك)

٤٥٨٦ الصلاة، رساله

٤٥٨٦ الصلاة، كتاب

٤٥٨٦ الصلاة، كتاب

٤٥٨٦ الصلاة، كتاب

٤٥٨٦ الصلاة، رساله

٤٥٨٦ الصلاة، رساله

٤٥٨٦ الصلاة، رساله

٤٥٨٧ الصلاة، رساله

٤٥٨٧ الصلاة، كتاب

٤٥٨٧ الصلاة، كتاب

٤٥٨٧ الصلاة، كتاب

٤٥٨٧ الصلاة، كتاب

٤٥٨٧ الصلاة، كتاب

٤٥٨٧ الصلاة، كتاب

٤٥٨٧ الصلاة، كتاب

٤٥٨٧ الصلاة، كتاب

٤٥٨٧ الصلاة، كتاب

٤٥٨٨ الصلاة، كتاب

٤٥٨٩ الصلاة، كتاب

٤٥٨٩ الصلاة، كتاب

٤٥٨٩ الصلاة، كتاب

٤٥٨٩ الصلاة، كتاب

٤٥٨٩ الصلاة، كتاب

- ٤٥٩٣ الصلاة، كتاب
- ٤٥٩٣ صلاة، رساله
- ٤٥٩٣ الصلاة، رساله
- ٤٥٩٣ الصلاة، رساله
- ٤٥٩٣ صلاة الازكار-صلاة التسبيح-صلاة جعفر بن
- ٤٥٩٣ صلاة الجماعة(و فضلها و احكامها)
- ٤٥٩٣ صلاة الجماعة(و بعض مسائلها)
- ٤٥٩٤ صلاة الجماعة
- ٤٥٩٤ صلاة الجماعة
- ٤٥٩٤ صلاة الجماعة
- ٤٥٩٤ صلاة الجماعة
- ٤٥٩٤ صلاة الجمعة(و القول بحرمتها)
- ٤٥٩٥ صلاة الجمعة
- ٤٥٩٥ صلاة الجمعة(و القول بتحريمها)
- ٤٥٩٥ الصلاة الجمعة(و القول بعدم وجوبها)
- ٤٥٩٥ الصلاة الجمعة(و انها افضل فردى الواجب
- ٤٥٩٥ الصلاة الجمعة
- ٤٥٩٥ الصلاة الجمعة
- ٤٥٩٥ الصلاة الجمعة(و القول بوجوبها عينا)
- ٤٥٩٥ الصلاة الجمعة(و القول بحرمتها)
- ٤٥٩٦ الصلاة الجمعة(و قول به وجوب أن)
- ٤٥٩٦ الصلاة الجمعة(و وجوبها عينا)
- ٤٥٩٦ الصلاة الجمعة(و حرمتها)
- ٤٥٩٦ الصلاة الجمعة(و القول باستحبابها)
- ٤٥٩٦ صلاة الجمعة
- ٤٥٩٦ الصلاة الجمعة

- ٤٥٩٦ الصلاة الجمعة (ووجوبها العيني في زمان الغيبه) -
- ٤٥٩٧ الصلاة الجمعة -
- ٤٥٩٧ صلاة الجمعة (والقول بالوجوب العيني) -
- ٤٥٩٨ الصلاة الجمعة -
- ٤٥٩٨ صلاة الجمعة -
- ٤٥٩٨ صلاة الجمعة -
- ٤٥٩٨ صلاة الجمعة (والقول بحرمتها و حرمة صلاه ..
- ٤٥٩٨ صلاة الجمعة -
- ٤٥٩٨ صلاة الجمعة -
- ٤٥٩٨ صلاة الجمعة (وعينيتها في زمن الغيبه) .
- ٤٥٩٨ صلاة الجمعة (لمن سافر بعد الزوال) -
- ٤٥٩٨ صلاة الجمعة (والقول بالوجوب العيني) -
- ٤٥٩٩ صلاة الجمعة -
- ٤٥٩٩ صلاة الجمعة (والقول بحرمتها) -
- ٤٥٩٩ صلاة الجمعة (و دفع ظنون اوجبت وجوبها في ..
- ٤٥٩٩ صلاة الجمعة -
- ٤٥٩٩ صلاة الجمعة (و وجوبها) -
- ٤٥٩٩ صلاة الجمعة -
- ٤٥٩٩ صلاة الجمعة (و اختيار وجوبها عينا) -
- ٤٥٩٩ صلاة الجمعة (والقول بحرمتها) -
- ٤٦٠١ صلاة الجمعة -
- ٤٦٠١ صلاة الجمعة (والقول بحرمتها) -
- ٤٦٠١ صلاة الجمعة (و وجوبها عينا) -
- ٤٦٠١ صلاة الجمعة (و وجوبها...)
- ٤٦٠١ صلاة الجمعة (والقول بالوجوب العيني لها) -
- ٤٦٠١ صلاة الجمعة -

- ٤٦٠١ صلاة الجمعة
- ٤٦٠١ صلاة الجمعة (و القول بحرمتها)
- ٤٦٠١ صلاة الجمعة (و اختيار وجوبها)
- ٤٦٠٢ صلاة الجمعة
- ٤٦٠٢ صلاة الجمعة
- ٤٦٠٢ صلاة الجمعة (و عدم وجوبها عينا في زمن الغيبه)
- ٤٦٠٢ صلاة الجمعة (و اختيار الوجوب العيني)
- ٤٦٠٢ صلاة الجمعة (و اختيار الوجوب)
- ٤٦٠٢ صلاة الجمعة (و اختيار الوجوب)
- ٤٦٠٢ صلاة الجمعة (و اختيار الوجوب)
- ٤٦٠٢ صلاة الجمعة -قامعه -البدعه -اساله الدمعه -
- ٤٦٠٣ صلاة الجمعة (و وجوبها)
- ٤٦٠٤ صلاة الجمعة -نفي الوجوب العيني لصلاه
- ٤٦٠٤ صلاة الجمعة (و عدم اجزائها عن صلاه الظهر)
- ٤٦٠٤ صلاة الجمعة
- ٤٦٠٤ صلاة الجمعة
- ٤٦٠٤ صلاة الجمعة (و تحقيق القول فيها في زمان الغيبه)
- ٤٦٠٤ صلاة الجمعة (و وجوبها التخيري)
- ٤٦٠٤ صلاة الجمعة (و اشتراط عينيتها...)
- ٤٦٠٤ صلاة الجمعة
- ٤٦٠٥ صلاة الجمعة (و وجوبها عينا)
- ٤٦٠٥ صلاة الجمعة (و اختيار نفي الوجوب العيني)
- ٤٦٠٥ صلاة الجمعة
- ٤٦٠٥ صلاة الجمعة (و تحريمها)
- ٤٦٠٥ صلاة الجمعة
- ٤٦٠٥ صلاة الجمعة

- ٤٦٠٥ صلاة الجمعة و حرمتها في زمن الغيبه)
- ٤٦٠٥ صلاة الجمعة (و جوبها العيني)
- ٤٦٠٥ صلاة الجمعة (و جوبها)
- ٤٦٠٥ صلاة الجمعة
- ٤٦٠٧ صلاة الجمعة
- ٤٦٠٧ صلاة الجمعة
- ٤٦٠٧ صلاة الجمعة (و جوبها العيني)
- ٤٦٠٧ صلاة الجمعة
- ٤٦٠٧ صلاة الجمعة
- ٤٦٠٧ صلاة الجمعة
- ٤٦٠٧ صلاة الجمعة
- ٤٦٠٧ لصلاه الجمعة (و نفى عينيتها في عصر الغيبه)
- ٤٦٠٧ صلاة الجمعة
- ٤٦٠٨ صلاة الجمعة
- ٤٦٠٨ صلاة الجمعة (و اختيار سقوطها...)
- ٤٦٠٨ صلاة الجمعة (و القول بوجوبها العيني)
- ٤٦٠٨ صلاة الجمعة
- ٤٦٠٨ صلاة الجمعة (و رد نفى العينيه)
- ٤٦٠٨ صلاة الجمعة (و رد العينيه)
- ٤٦٠٨ صلاة الجمعة (و جوبها عينا)
- ٤٦٠٩ صلاة الجمعة (و جوبها)
- ٤٦١٠ صلاة الجمعة-الحجه في وجوب الجمعة
- ٤٦١٠ صلاة الجمعة
- ٤٦١٠ صلاة الجمعة
- ٤٦١٠ صلاة الجمعة
- ٤٦١٠ صلاة الجمعة (و نفى عينيتها)

- ٤٦١٠ صلاة الجمعة
- ٤٦١٠ صلاة الجمعة
- ٤٦١٠ صلاة الجمعة-التمويهيه
- ٤٦١١ الصلاة الحاضره(لمن عليه الفائته)
- ٤٦١١ الصلاة الحاضره(لمن عليه الفائته)
- ٤٦١١ الصلاة فى الحتام الوقفى
- ٤٦١١ صلاة ذوى الاعذار
- ٤٦١١ الصلاة فى الشعر الملاصق لبدن المصلى(و ثوبه
- ٤٦١١ الصلات العاليات
- ٤٦١٢ صلاة المسافر
- ٤٦١٢ صلاة المسافر
- ٤٦١٢ صلاة المسافر
- ٤٦١٢ صلاة المسافر
- ٤٦١٢ صلاة المسافر
- ٤٦١٢ صلاة المسافر
- ٤٦١٢ صلاة المسافر
- ٤٦١٢ صلاة المسافر
- ٤٦١٢ صلاة المسافر
- ٤٦١٢ صلاة المسافر
- ٤٦١٢ صلاة المسافر
- ٤٦١٢ صلاة المسافر
- ٤٦١٣ صلاة المسافر
- ٤٦١٣ صلاة المسافر
- ٤٦١٣ صلاة المسافر
- ٤٦١٣ صلاة المسافر(بعد وصوله الى حد الترخص و قبل
- ٤٦١٣ صلاة النساء
- ٤٦١٣ الصلاة و التسليم(على النبى «ص»و
- ٤٦١٣ الصلاة و الزكاه
- ٤٦١٣ الصلاة و الصوم
- ٤٦١٤ صلاح العابدين

- ٤٦١٤ صلاح النشأتين
- ٤٦١٤ الصلح، رساله
- ٤٦١٥ صلح، رساله در
- ٤٦١٥ الصلح، كتاب
- ٤٦١٥ صلح
- ٤٦١٥ صلح الحسن
- ٤٦١٥ صلح الحسن
- ٤٦١٥ صلح الحسن و معاويه
- ٤٦١٥ صلح حق الرجوع (في الطلاق)
- ٤٦١٥ صلح و جنگ
- ٤٦١٥ الصلوات (سوى الخمس)
- ٤٦١٥ صلوات الفرج (و ادعيته)
- ٤٦١٦ الصلوات و التحيات
- ٤٦١٦ الصلوات و التحيات
- ٤٦١٧ صمصام تبار
- ٤٦١٧ الصمصام القاطع (و البرهان اللامع)
- ٤٦١٧ الصمصام المهدوى (في رد رساله الفاضل الهروى)
- ٤٦١٧ الصناعات الفقيهيه
- ٤٦١٧ صناعات
- ٤٦١٧ صناعه البلاغه
- ٤٦١٧ صناعه الجدل
- ٤٦١٨ صندوق النفائس
- ٤٦١٨ صنعان و ترسا
- ٤٦١٩ الصوارم القاصمه (لظهور الجامعين بين بنتين من
- ٤٦١٩ الصوارم الماضيه (لرد الفرقه الهاويه و تحقيق الفرقيه
- ٤٦١٩ الصوارم المهرقه (في دفع «الصواعق المحرقه» على

- صواعق البرهان (فی احوال صاحب الزمان «ع») - ۴۶۱۹
- صواعق البرهان (رد بر دلائل البرهان تألیف حیدر) - ۴۶۱۹
- صواعق محرقه (در علائم ظهور و رد بر وهابیه در - ۴۶۱۹
- صواعق الرحمان - ۴۶۲۰
- صواعق النواصب - ۴۶۲۰
- صواعق اليهود - ۴۶۲۰
- صوافی الصافی - ۴۶۲۰
- الصوالب و القواصب - ۴۶۲۰
- الصوامع - ۴۶۲۰
- صوان الحکمه - ۴۶۲۰
- صوب الیدیم النواث - ۴۶۲۰
- صوب النداء (فی مسأله البداء) - ۴۶۲۱
- الصوب الهاطل - ۴۶۲۲
- الصوت و ماهیته - ۴۶۲۲
- صور الاقالیم - ۴۶۲۲
- صور الاقالیم-اشکال العالم - ۴۶۲۲
- صور الاقالیم - ۴۶۲۲
- صور الكواكب-القائمه - ۴۶۲۲
- الصوره، کتاب - ۴۶۲۲
- صورت جمع و خرج (دو سألہ بلوک را مجرد و ابواب - ۴۶۲۲
- صورت مواجب و مرسوم مصوبه مجلس شورای - ۴۶۲۲
- صورتی از معادن ایران - ۴۶۲۳
- صور قديمه فلكی - ۴۶۲۳
- صوره الهمزه - ۴۶۲۳
- الصوفی، رساله-التصيده الفلكیه - ۴۶۲۳
- الصوفیه، الرساله - ۴۶۲۳

- ٤٦٢٣ الصوفيه،الرساله
- ٤٦٢٣ الصوفيه المبتدعه
- ٤٦٢٣ الصول الاشد فى ردّ القول الاسد
- ٤٦٢٣ صوله الحق على جوله الباطل
- ٤٦٢٤ صولت حيدرى
- ٤٦٢٥ صولت صفدرى
- ٤٦٢٥ الصوله العلويه(للذب عن المله المهديه)
- ٤٦٢٥ صولت غضنفرىه
- ٤٦٢٥ الصوم،كتاب
- ٤٦٢٥ الصوم،كتاب
- ٤٦٢٥ الصوم،كتاب
- ٤٦٢٥ الصوم،كتاب
- ٤٦٢٥ الصوم،رساله
- ٤٦٢٥ الصوم،كتاب
- ٤٦٢٦ الصوم،كتاب
- ٤٦٢٦ الصوم،كتاب
- ٤٦٢٦ الصوم،كتاب
- ٤٦٢٦ الصوم،رساله
- ٤٦٢٦ الصوم،رساله
- ٤٦٢٦ الصوم،كتاب
- ٤٦٢٦ الصوم،كتاب
- ٤٦٢٦ الصوم،كتاب
- ٤٦٢٦ الصوم،كتاب
- ٤٦٢٦ صوم،كتاب
- ٤٦٢٦ صوم،رساله
- ٤٦٢٧ الصوم،رساله
- ٤٦٢٨ الصوم،منظومه

- ٤٦٢٨ الصوم،منظومه
- ٤٦٢٨ الصوم،و الاعتكاف
- ٤٦٢٨ الصوم،و الاعتكاف
- ٤٦٢٨ صوم يوم العاشر
- ٤٦٢٨ صوم الكفارات
- ٤٦٢٨ الصوميه
- ٤٦٢٨ الصوميه
- ٤٦٢٩ الصوميه
- ٤٦٢٩ صوميه
- ٤٦٢٩ صوميه
- ٤٦٢٩ صوميه
- ٤٦٢٩ الصوميه
- ٤٦٢٩ الصوميه
- ٤٦٢٩ الصوميه
- ٤٦٢٩ الصوميه(العمليه)
- ٤٦٣٠ الصوميه
- ٤٦٣٠ صوميه
- ٤٦٣٠ الصوميه
- ٤٦٣٠ الصوميه
- ٤٦٣٠ الصوميه
- ٤٦٣١ الصوميه
- ٤٦٣١ الصوميه
- ٤٦٣١ الصوميه
- ٤٦٣١ صوميه
- ٤٦٣١ الصوميه
- ٤٦٣١ الصوميه
- ٤٦٣٢ الصيام، كتاب

- ٤٦٣٢ الصيام، كتاب
- ٤٦٣٢ الصيام، كتاب
- ٤٦٣٢ الصيام، كتاب
- ٤٦٣٢ الصيام، كتاب
- ٤٦٣٢ الصيام، كتاب
- ٤٦٣٢ صيام واجبه
- ٤٦٣٢ صياميه
- ٤٦٣٢ الصياميه
- ٤٦٣٢ صيانه الابانه (عن وصمه الرطانه)
- ٤٦٣٣ الصيحه بالحق (على من الحد و تزندق)
- ٤٦٣٣ الصيحه العلويه بالثار
- ٤٦٣٣ الصيد، رساله
- ٤٦٣٣ الصيد، كتاب
- ٤٦٣٣ الصيد، كتاب
- ٤٦٣٣ صيد البحر
- ٤٦٣٣ صيد و آداب و محسنات أن-صيدنامه
- ٤٦٣٤ صيد و ذبايح
- ٤٦٣٥ صيد و ذبايح
- ٤٦٣٥ صيد و ذبايح
- ٤٦٣٥ الصيد و الذبايح
- ٤٦٣٥ الصيد و الذبايح
- ٤٦٣٥ صيد و ذبايح
- ٤٦٣٥ الصيد و الذبايح
- ٤٦٣٥ الصيد و الذبايح
- ٤٦٣٥ صيد و ذبايح و احكام أن
- ٤٦٣٦ الصيد و الذبايح

٤٦٣٦	الصيد و الذبايح
٤٦٣٦	الصيد و الذبايح
٤٦٣٦	الصيد و الذبايح(مع الصلاه و الارث)
٤٦٣٦	الصيد و الذبايح
٤٦٣٦	الصيدله-الصيدنه
٤٦٣٦	صيد مرواريد-المغاص فى احوال الغوص و
٤٦٣٦	صيدنامه ملكشاهى
٤٦٣٧	صيديه
٤٦٣٨	صيديه
٤٦٣٨	صيغ الصرف
٤٦٣٨	صيغ عقد النكاح
٤٦٣٨	صيغ العقود
٤٦٣٨	صيغ العقود(و النكاح)
٤٦٣٨	صيغ العقود
٤٦٣٨	صيغ العقود
٤٦٣٩	صيغ العقود
٤٦٣٩	صيغ العقود(و الايقاعات)
٤٦٣٩	صيغ العقود
٤٦٣٩	صيغ العقود(و الايقاعات)
٤٦٣٩	صيغ العقود(و الايقاعات)
٤٦٣٩	صيغ العقود
٤٦٣٩	صيغ العقود
٤٦٣٩	صيغ العقود-مقاليد المقصود
٤٦٣٩	صيغ العقود
٤٦٤١	صيغ العقود
٤٦٤١	صيغ العقود(و الايقاعات)

- ٤٦٤١ صيغ العقود
- ٤٦٤١ صيغ العقود
- ٤٦٤٢ ض
- ٤٦٤٢ ضابطة قواعد الحساب
- ٤٦٤٢ ضابطة تحصيل رابطته
- ٤٦٤٢ ضابطه التهذيب
- ٤٦٤٢ الضاد و الضاء
- ٤٦٤٢ الضاد و الظاء
- ٤٦٤٢ ضاله الفضلاء
- ٤٦٤٢ ضاله الملا (في تاريخ كربلا) - المنحل المعين (في)
- ٤٦٤٢ ضامن آهو
- ٤٦٤٣ الضبط (في الخط)
- ٤٦٤٣ ضبط التاريخ
- ٤٦٤٣ ضبط الغريب (من لغة العرب)
- ٤٦٤٣ الضجيجان حذيفه و سلمان
- ٤٦٤٣ الضحايا
- ٤٦٤٣ الضد و اقتضاء الامر بشئى النهى عنه و عدمه
- ٤٦٤٣ الضد، رساله
- ٤٦٤٤ الضد رساله
- ٤٦٤٤ ضرائر الشعر
- ٤٦٤٤ الضراعات الى قاضى الحاجات
- ٤٦٤٤ الضرب بالتخت و التراب
- ٤٦٤٤ ضربات التيمم
- ٤٦٤٤ ضربان قلب
- ٤٦٤٤ ضرب الدارهم و الدنانير
- ٤٦٤٤ ضرب الذله (على جريده النحله)

- ٤٦٤٤ - ضرب المثل
- ٤٦٤٤ - ضربات المحدثين (على الحق المبين)
- ٤٦٤٥ - ضربت حيدر يه
- ٤٦٤٥ - ضربه الحق السديد (على زحرف يقظه البليد فى
- ٤٦٤٥ - الضربه العلويه
- ٤٦٤٥ - ضربت قاطعه
- ٤٦٤٥ - ضرور المبتدى
- ٤٦٤٥ - ضروره الاديب
- ٤٦٤٥ - ضروره التضاد
- ٤٦٤٥ - ضروره الشعر
- ٤٦٤٥ - ضروريات
- ٤٦٤٦ - الضروريات الاصليه و الفرعيه
- ٤٦٤٦ - ضروريات الدين و المذهب
- ٤٦٤٧ - ضروريات دين و مذهب
- ٤٦٤٧ - ضروريات دينيه
- ٤٦٤٧ - ضروريات اصول الدين
- ٤٦٤٧ - الضروريه
- ٤٦٤٧ - ضروريه، رساله
- ٤٦٤٧ - ضرورى و مفيد
- ٤٦٤٧ - ضعف اعصاب
- ٤٦٤٧ - ضغائن فى صدور قوم
- ٤٦٤٨ - الضمان، كتاب
- ٤٦٤٨ - ضمان ما اكلته البهائم ليلا و نهارا
- ٤٦٤٨ - الضمير البارد
- ٤٦٤٨ - ضميمه كشف الحيل (جواب مقاله عبد الله رازى)
- ٤٦٤٨ - ضميمه لطيفه

- ٤٦٤٨ ضميمه لطيفه
- ٤٦٤٨ ضوابط الاسماء (و اللواحق)
- ٤٦٤٨ ضوابط الاصول
- ٤٦٤٨ ضوابط الحساب
- ٤٦٤٩ ضوابط الخمس
- ٤٦٤٩ ضوابط الرضاع
- ٤٦٥٠ ضوابط الصرف
- ٤٦٥٠ ضوابط الطب-قوانين الطب
- ٤٦٥٠ ضوابط فارسي
- ٤٦٥٠ الضوء، كتاب-الضوء على المصباح
- ٤٦٥٠ ضوء الرشده (في احكام النبي الامجد)
- ٤٦٥٠ ضوء السقط
- ٤٦٥١ ضوء الشهاب (في شرح الشهاب)
- ٤٦٥١ ضوء النهار
- ٤٦٥١ ضوء اللثالي (في غصب فدك و العوالي)
- ٤٦٥١ ضوء المشكاه (الكاشف عن وجوه الروايه و
- ٤٦٥١ ضوء المناظر (في شرح المشاعر)
- ٤٦٥١ الضياء (في الرد على المحمديه و الجعفريه)
- ٤٦٥١ الضياء
- ٤٦٥١ الضياء و النور في الحكومات
- ٤٦٥١ ضياء الابصار
- ٤٦٥٢ ضياء الابصار (في معجزات المعصومين
- ٤٦٥٢ ضياء الابصار (في مباحث الخيار)
- ٤٦٥٣ ضياء الاخلاق
- ٤٦٥٣ ضياء الادهان (في علم الميزان)
- ٤٦٥٣ ضياء الاصول

- ٤٦٥٣ ضياء الانوار (في احوال خاتم الائمه الاطهار (عليه السلام))
- ٤٦٥٣ ضياء الانوار
- ٤٦٥٣ ضياء التفاسير
- ٤٦٥٣ ضياء الثقليين
- ٤٦٥٣ ضياء الحلوم-ضياء العلوم
- ٤٦٥٣ ضياء الخافقين (في شرح دعاء الصنمين)
- ٤٦٥٤ ضياء خورشيد
- ٤٦٥٤ ضياء الدلائل
- ٤٦٥٤ ضياء الشهاب (في شرح الشهاب)
- ٤٦٥٤ ضياء الشهداءتين (في سم الحسن و قتل الحسين)
- ٤٦٥٤ ضياء الصالحين
- ٤٦٥٤ ضياء الصالحين
- ٤٦٥٤ ضياء الصرف
- ٤٦٥٤ ضياء العالم من صبح الازل
- ٤٦٥٥ ضياء العالمين
- ٤٦٥٦ الضياء العقلي (في موضوع العلم الكلي)
- ٤٦٥٦ ضياء العقول (في حكم المهر اذا مات احد الزوجين)
- ٤٦٥٦ ضياء العوالم
- ٤٦٥٦ ضياء العوالم
- ٤٦٥٦ ضياء العين (في مقتل الحسين)
- ٤٦٥٦ ضياء العين (في تواريخ الحسين)
- ٤٦٥٦ ضياء العين (في مرآتي مولانا الكونين جناب ابي
- ٤٦٥٦ ضياء العين
- ٤٦٥٧ ضياء العين
- ٤٦٥٧ ضياء العينين (في تذكره اصحاب الحسين)
- ٤٦٥٧ ضياء العيون

- ٤٦٥٧ ضياء العيون
- ٤٦٥٧ ضياء العيون (مشمتمل بر نقوش و اشكال و مكسرات)
- ٤٦٥٧ ضياء الفؤاد
- ٤٦٥٧ ضياء القلب-ضياء القلوب
- ٤٦٥٧ ضياء القلوب
- ٤٦٥٩ ضياء القلوب
- ٤٦٥٩ ضياء القلوب
- ٤٦٥٩ ضياء القلوب
- ٤٦٥٩ ضياء القلوب
- ٤٦٥٩ ضياء القمر (فى سيره الاصحاب العشره الغرر)
- ٤٦٥٩ الضياء اللامع (فى من ثوى من عباقره القرن)
- ٤٦٥٩ الضياء اللامع (فى شرح الشرايع)
- ٤٦٥٩ الضياء اللامع (فى شرح مختصر الشرايع)
- ٤٦٥٩ الضياء اللامع (فى شرح المختصر النافع)
- ٤٦٥٩ ضياء اللّمعه (فى صلاه الجمعه)
- ٤٦٦٠ ضياء المتقين (فى رد الاصوليين)
- ٤٦٦٠ ضياء المتجهدين
- ٤٦٦٠ ضياء المتجهدين
- ٤٦٦٠ ضياء المستضيئين
- ٤٦٦٠ ضياء المصابيح (فى استدراك المفاتيح)
- ٤٦٦٠ ضياء المعرفه
- ٤٦٦٠ ضياء المعرفه
- ٤٦٦٠ ضياء المفازات (فى طرق مشايخ الاجازات)
- ٤٦٦٠ ضياء المنصفين
- ٤٦٦٢ ضياء المنير
- ٤٦٦٢ ضياء الناظرين

- ٤٦٦٢ ضياء النسمه
- ٤٦٦٢ ضياء النور
- ٤٦٦٢ ضياء النيرين
- ٤٦٦٢ ضياء الهدى
- ٤٦٦٢ ضيائيه
- ٤٦٦٣ الضيافه، كتاب
- ٤٦٦٣ الضيافه، كتاب
- ٤٦٦٣ ضيافه الاخوان و هديه الخلان
- ٤٦٦٤ ط
- ٤٦٦٤ الطائر، كتاب
- ٤٦٦٤ طائر قدسى
- ٤٦٦٤ الطائف، كتاب
- ٤٦٦٤ الطارف
- ٤٦٦٤ الطاعه، كتاب
- ٤٦٦٤ طاعت آل محمد (صلى الله عليه و آله)
- ٤٦٦٤ الطاعون و علاجه
- ٤٦٦٤ الطاعون
- ٤٦٦٤ الطاعون فى العرب
- ٤٦٦٤ الطاعونيه
- ٤٦٦٥ الطاعونيه
- ٤٦٦٦ طالع نامه
- ٤٦٦٦ طالع نامه
- ٤٦٦٦ طالع الولاده- طالع مولود
- ٤٦٦٦ طالع الولاده
- ٤٦٦٦ الطامه الكبرى (فى شهاده سيد الشهداء)
- ٤٦٦٦ طامه الكبرى

- ٤٦٦٦ الطاوسيه
- ٤٦٦٦ طب
- ٤٦٦٧ الطب، كتاب
- ٤٦٦٧ الطب، كتاب
- ٤٦٦٧ الطب، كتاب
- ٤٦٦٧ الطب، كتاب
- ٤٦٦٧ الطب (و التشريح)، كتاب
- ٤٦٦٧ الطب، كتاب
- ٤٦٦٧ الطب، كتاب
- ٤٦٦٧ الطب، كتاب
- ٤٦٦٧ الطب، كتاب
- ٤٦٦٧ الطب، كتاب
- ٤٦٦٧ الطب، كتاب
- ٤٦٦٧ الطب، كتاب
- ٤٦٦٧ الطب، كتاب
- ٤٦٦٧ الطب، كتاب
- ٤٦٦٧ الطب، كتاب
- ٤٦٦٧ الطب، كتاب
- ٤٦٦٧ الطب، كتاب
- ٤٦٦٧ الطب، كتاب
- ٤٦٦٧ الطب، كتاب
- ٤٦٦٧ الطب، كتاب
- ٤٦٧٠ الطب، كتاب
- ٤٦٧٠ الطب، كتاب
- ٤٦٧٠ الطب، كتاب

- ٤٦٧٠ الطب، كتاب
- ٤٦٧٠ الطب، كتاب
- ٤٦٧٠ الطب، كتاب
- ٤٦٧٠ الطب، كتاب
- ٤٦٧٠ الطب، كتاب
- ٤٦٧٠ الطب، كتاب
- ٤٦٧٠ الطب، كتاب
- ٤٦٧٠ الطب، كتاب
- ٤٦٧١ طب الائمه
- ٤٦٧١ طب الائمه
- ٤٦٧١ طب الاحمدى
- ٤٦٧١ طب ميرزا اشرف
- ٤٦٧١ طب اكبرى
- ٤٦٧١ طب اكبرى (يا طب اكبر)
- ٤٦٧١ طب اكبرى
- ٤٦٧١ طب الامام الصادق (عليه السلام)
- ٤٦٧٢ طب اهل البيت (عليه السلام)
- ٤٦٧٢ طب تازة كيميائى
- ٤٦٧٢ طب الرضا
- ٤٦٧٣ طب لقمانى
- ٤٦٧٣ الطب المجدول
- ٤٦٧٣ الطب المجدول
- ٤٦٧٣ الطب المروى
- ٤٦٧٣ الطب المنصورى
- ٤٦٧٤ طب النبى
- ٤٦٧٤ طب النبى
- ٤٦٧٤ طب النبى

- ٤٦٧٤ طب النفوس
- ٤٦٧٤ طب يوسفى
- ٤٦٧٥ طبقات اعلام الشيعة
- ٤٦٧٥ طبقات الاماميه و الشيعة
- ٤٦٧٦ طبقات الطالبين
- ٤٦٧٦ طبقات العرب و الشعراء
- ٤٦٧٦ طبقات العلم-طبقات العلوم
- ٤٦٧٦ طبقات القراء-الانتصار فى معرفه قراء المدن و
- ٤٦٧٦ طبقات المشايخ و العلماء
- ٤٦٧٦ طبقات المضلين-المتنبين
- ٤٦٧٦ طبقات الموالى و الاشراف
- ٤٦٧٦ طبقات ناصرى
- ٤٦٧٦ طبقات النحاه البصريين
- ٤٦٧٧ طبقات النسابين
- ٤٦٧٧ طبقات النسابين
- ٤٦٧٧ طبقات النسابين
- ٤٦٧٧ طبل ظفر(فى تفصيل غزوه خيبر)
- ٤٦٧٧ طب نامه
- ٤٦٧٧ طبيب اجبارى
- ٤٦٧٧ طبيب خودباش(تداوى نفس)
- ٤٦٧٧ طبيب در جامعه
- ٤٦٧٧ الطبيبيه،الرساله
- ٤٦٧٧ طبيعت جذبى و اشعه ايكس
- ٤٦٧٩ الطبيعيات
- ٤٦٧٩ الطبيعى و الالهى
- ٤٦٧٩ طبيه

- ٤٦٧٩ الطرائف
- ٤٦٧٩ الطرائف (في معرفه مذاهب الطوائف)
- ٤٦٧٩ الطرائف
- ٤٦٧٩ الطرائف
- ٤٦٧٩ الطرائف
- ٤٦٧٩ الطرائف
- ٤٦٧٩ الطرائف
- ٤٦٨٠ الطرائف و الظرائف
- ٤٦٨٠ الطرائف و اللطائف
- ٤٦٨٠ طرائف الاخبار
- ٤٦٨١ طرائف شكوفيه
- ٤٦٨١ طرائف الطرف
- ٤٦٨١ طرائف النوادر
- ٤٦٨١ الطرائفيه (في مدح خير البريه)
- ٤٦٨١ طرائق الحقائق
- ٤٦٨١ طرائق الرياض
- ٤٦٨١ طرائق الرسائل الى حدائق الرسائل
- ٤٦٨١ الطراز (عن وجوه الاعجاز)
- ٤٦٨١ الطراز (في الحقيقه و المجاز)-الحقيقه و المجاز
- ٤٦٨٢ الطراز الاول (و الكنز لما عليه من لغه العرب
- ٤٦٨٢ طراز البيان (في الرد و الامتحان)
- ٤٦٨٢ الطراز المذهب (في ابراز المذهب)
- ٤٦٨٢ الطراز المذهب (في احوال ام المصائب زينب)-
- ٤٦٨٢ طراز المصائب
- ٤٦٨٢ طراز النبوه
- ٤٦٨٢ طراوه اللطائف

- ٤٦٨٤ طرب الاحباب
- ٤٦٨٤ طرب القلوب
- ٤٦٨٤ طرب المجالس
- ٤٦٨٤ طرب المجالس
- ٤٦٨٤ طرح دستور زبان فارسی
- ٤٦٨٤ طرد المعاندين للدين (عن رحمه رب العالمين)
- ٤٦٨٤ الطرديات
- ٤٦٨٤ طرز جلوگیری از بیماریهای مقاربتی
- ٤٦٨٥ طرز جلوگیری و معالجه طاعون
- ٤٦٨٥ طرز دوشیدن گاو
- ٤٦٨٥ طرز رفتار با کودک
- ٤٦٨٥ طرز رفتار با کودکان
- ٤٦٨٥ طرف الاخبار لتحفه الاخبار
- ٤٦٨٥ الطرف من الانبياء و المناقب (فی شرف سيد الانبياء)
- ٤٦٨٥ طرفه، کتاب
- ٤٦٨٥ طرفیه (در شرح الفیه)
- ٤٦٨٦ طرق حدیث (انت منی بمنزله هارون من موسی)
- ٤٦٨٦ طرق حدیث الطائر
- ٤٦٨٧ طرق حدیث (المروی فی الصحابه)
- ٤٦٨٧ طرق حدیث الولاية
- ٤٦٨٨ طریق التحقيق - زاد السالکین
- ٤٦٨٨ طریق تفسیر (انما انت منذر)
- ٤٦٨٨ طریقت جعفری
- ٤٦٨٨ طریقت نامه
- ٤٦٨٨ طریق الجنه
- ٤٦٨٨ طریق حدیث (انت منی بمنزله هارون من موسی)

- ٤٦٨٨ طريق حديث الرايه -
- ٤٦٨٨ طريق حديث الغدير -
- ٤٦٨٩ طريق حق و صدق مطلق -
- ٤٦٨٩ طريق الرشاد(فى شرح نجاه العباد) -
- ٤٦٨٩ طريقه الرشاد(لثمره الفؤاد) -
- ٤٦٨٩ طريق روايه -
- ٤٦٨٩ طريق روايه -
- ٤٦٨٩ طريق روايه -
- ٤٦٨٩ طريق روايه الصحيحه الكامله -
- ٤٦٨٩ طريق روايه الصحيحه الكامله -
- ٤٦٨٩ طريق روايت التهذيب -
- ٤٦٩٠ طريق روايه عبد الله -
- ٤٦٩١ طريق روايه الكتب الاربعه -
- ٤٦٩١ طريق رهائى از امراض وبائى -
- ٤٦٩١ طريق السالك(فى توضيح المسالك) -
- ٤٦٩١ طريق السلوك -
- ٤٦٩١ طريق السلوك و المعرفه -
- ٤٦٩١ الطريق الصحيح(الى روايه الصحاح) -
- ٤٦٩١ طريق صواب(در اثبات نجاست اهل كتاب) -
- ٤٦٩١ طريق صواب -
- ٤٦٩١ طريق العبوديه -
- ٤٦٩٢ طريق علاج الداء(المروى عن ائمه الهدى) -
- ٤٦٩٢ طريق العمل -
- ٤٦٩٢ طريق معاش اهل اسلام -
- ٤٦٩٢ الطريق الممهده(فى ترجمه الشيخ محمد) -
- ٤٦٩٢ طريق النجاه -

- ٤٦٩٢ - طريق النجاه
- ٤٦٩٢ - طريق النجاه
- ٤٦٩٢ - طريق النجاه
- ٤٦٩٢ - طريق النجاه
- ٤٦٩٤ - طريق النجاه
- ٤٦٩٤ - طريق النجاه
- ٤٦٩٤ - طريق النجاه
- ٤٦٩٤ - طريق النجاه
- ٤٦٩٤ - طريق النجاه
- ٤٦٩٤ - طريق النجاه
- ٤٦٩٤ - طريق النجاه
- ٤٦٩٤ - طريق النجاه
- ٤٦٩٤ - طريق النجاه
- ٤٦٩٤ - طريق النجاه
- ٤٦٩٤ - طريق النجاه
- ٤٦٩٤ - طريق النجاه
- ٤٦٩٤ - طريق النجاه
- ٤٦٩٤ - طريق النجاه
- ٤٦٩٥ - الطريق الواضح(فى الصيد و الذبايح) -
- ٤٦٩٥ - طريق الوصول(الى علم الاصول) -
- ٤٦٩٥ - طريقه البيضاء -
- ٤٦٩٥ - طريقه ترجمه -
- ٤٦٩٥ - طريقه الحق -
- ٤٦٩٥ - طريق الهدايه -
- ٤٦٩٥ - طريق الهدايه(فى علم الدرايه) -
- ٤٦٩٥ - طريقه الصلاه -
- ٤٦٩٥ - طريقه غرا(در معجزات انبياء و اوصياء) -
- ٤٦٩٦ - طريقه النجاه
- ٤٦٩٦ - طريقه النجاه
- ٤٦٩٦ - طريقه النجاه
- ٤٦٩٧ - طريق يقين در لزوم تمسك به دين -

- ٤٦٩٧ طسم و جدیس، کتاب
- ٤٦٩٧ طعام اهل الاکتاب، رساله
- ٤٦٩٧ الطعام و الادام
- ٤٦٩٧ الطعن على الطاعون (فی الرد على اخبار القانون)
- ٤٦٩٧ الطعن على یونس - الفوائد الحیدریه
- ٤٦٩٧ طعن الرماح
- ٤٦٩٧ الطعوم
- ٤٦٩٨ طغرای همایون
- ٤٦٩٩ الطلاق، کتاب
- ٤٦٩٩ الطلاق، کتاب
- ٤٦٩٩ الطلاق، کتاب
- ٤٦٩٩ الطلاق، کتاب
- ٤٦٩٩ الطلاق، کتاب
- ٤٦٩٩ الطلاق، کتاب
- ٤٦٩٩ الطلاق، کتاب
- ٤٦٩٩ الطلاق، کتاب
- ٤٦٩٩ الطلاق، کتاب
- ٤٦٩٩ الطلاق، کتاب
- ٤٧٠٠ الطلاق، کتاب
- ٤٧٠٠ الطلاق، کتاب
- ٤٧٠٠ الطلاق، کتاب
- ٤٧٠٠ الطلاق، کتاب
- ٤٧٠٠ الطلاق البذلی
- ٤٧٠٠ الطلاق بعوض
- ٤٧٠٠ الطلاق بعوض
- ٤٧٠٠ الطلاق الثلاث
- ٤٧٠٠ الطلاق ثلاثا (فی مجلس واحد)

- ٤٧٠٠ طلاق الحائض الحاضر زوجها و تحريمه
- ٤٧٠٢ طلاق الحامل الحاضر زوجها المدخول بها
- ٤٧٠٢ الطلاق الرجعي و حقيقته
- ٤٧٠٢ الطلاق الرجعي و بعض فروعه
- ٤٧٠٢ طلاق الغائب
- ٤٧٠٢ طلاق الغائب
- ٤٧٠٢ طلاق الغائب
- ٤٧٠٢ طلاق المجنون
- ٤٧٠٢ طلاق المريض
- ٤٧٠٣ طلب الشفا من اخي المصطفى
- ٤٧٠٣ الطلح المنضود
- ٤٧٠٣ طلحه و الزبير و عائشه
- ٤٧٠٣ الطلسمات(و النير نجات)
- ٤٧٠٣ الطلسمات،كتاب
- ٤٧٠٣ الطلسمات،كتاب
- ٤٧٠٣ طلسم سلطاني
- ٤٧٠٣ الطلع التضيد(في ابطال المنع عن لعن يزيد)
- ٤٧٠٥ الطلع التضيد
- ٤٧٠٥ الطلعه البدييه(في مسائل الفطره)
- ٤٧٠٥ الطلعه الرشيديه(في الغره الحميده)
- ٤٧٠٥ طلوع تمدن
- ٤٧٠٥ طلوع الشمس-طوالع الشمس
- ٤٧٠٥ طلوع الصباح(ببرهان الخيبه و النجاج)
- ٤٧٠٥ طلوع الضياء
- ٤٧٠٥ طلوعيه
- ٤٧٠٥ الطليعه(من شعراء الشيعة)

- ٤٧٠٦ طليعة شمس
- ٤٧٠٦ طليعه العلوم
- ٤٧٠٦ طنبور
- ٤٧٠٦ طوالع الانوار (في فضائل الائمه الاطهار)
- ٤٧٠٦ الطوالع المحسنيه (في شرح الرساله الجمهوريه)
- ٤٧٠٦ طوالع الشمس
- ٤٧٠٧ طور سينا (في شرح حديث الكساء)
- ٤٧٠٧ طور سينا-شجرة طور سينا
- ٤٧٠٧ طوطى نامه
- ٤٧٠٧ طوطى نامه-جهل طوطى
- ٤٧٠٧ طوفان البكاء فى مقاتل الشهداء
- ٤٧٠٧ طوق الحمامه (فى حلّ لحم النعامه)
- ٤٧٠٧ طول عمر طبيعى انسان
- ٤٧٠٨ الطول و العرض، رساله
- ٤٧٠٨ طومار
- ٤٧٠٨ طومار تقسيم زابنده رود
- ٤٧٠٨ طومار عفت-وسيله العفاف
- ٤٧٠٨ الطهارات
- ٤٧٠٨ الطهارات
- ٤٧٠٨ الطهارات الثلاث (و بعض مسائل الصلاه)
- ٤٧٠٨ الطهارات (و انها واجبات غيريّة او نفسيه)
- ٤٧٠٩ الطهارات (و احكامها)
- ٤٧٠٩ الطهارات (و احكامها)
- ٤٧٠٩ الطهاره، كتاب
- ٤٧١٠ الطهاره، كتاب
- ٤٧١٠ الطهاره، كتاب

- ٤٧١٠ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٠ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٠ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٠ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٠ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٠ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٠ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٠ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٠ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١١ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١١ الطهارة، كتاب (مع الصلاة) -
- ٤٧١١ الطهارة، رساله -
- ٤٧١١ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١١ الطهارة، رساله -
- ٤٧١١ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١١ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١١ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١١ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١١ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٢ الطهارة، رساله -
- ٤٧١٢ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٣ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٣ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٣ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٣ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٣ الطهارة، كتاب -

- ٤٧١٣ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٣ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٣ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٣ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٣ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٤ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٤ الطهارة، منظومة في ..
- ٤٧١٤ الطهارة، كتاب -
- ٤٧١٤ الطهارة، منظومه في -المنظومه الفريده
- ٤٧١٤ طهاره الاعراق في تحصيل الاخلاق -
- ٤٧١٤ طهاره اهل الكتاب -
- ٤٧١٤ طهاره القلوب .
- ٤٧١٤ طهاره النسوان -
- ٤٧١٥ طهارات و صلاه ..
- ٤٧١٥ طهارت و صلاه(با احكام جنائز) ..
- ٤٧١٥ طهارت و صلاه ..
- ٤٧١٦ طهارت و صلاه ..
- ٤٧١٦ طهارت و صلاه ..
- ٤٧١٦ الطهارت و الصلاه(و الصوم و الزكاه و الخمس) ..
- ٤٧١٦ الطهارت و الصلاه -
- ٤٧١٦ طهارت و صلاه ..
- ٤٧١٦ الطهاره و الصلات -
- ٤٧١٦ الطهاره و الصلاه -
- ٤٧١٦ الطهاره و الصلاه -لوجيزه
- ٤٧١٧ طهارت و صلاه و صوم ..
- ٤٧١٧ طهارت و صلاه ..

- ٤٧١٧ الطهاره و الصلاه و الصوم-متجيه العباد
- ٤٧١٧ الطهارت و الصلاه
- ٤٧١٧ طهارت و صلاه
- ٤٧١٧ طهارت و صلاه-الواجبات
- ٤٧١٧ الطهاره و الصلاه-الوجيزه
- ٤٧١٧ طهارت و صلاه
- ٤٧١٧ الطهاره و الصلاه
- ٤٧١٧ الطهاره و الصلاه
- ٤٧١٩ الطهاره و الصلاه و الصوم
- ٤٧١٩ الطهاره و الصلاه و الصوم و الحج
- ٤٧١٩ الطهاره و الصلاه و الصوم
- ٤٧١٩ الطهاره و الصلاه
- ٤٧١٩ طهارت و صلاه و صوم و زكات
- ٤٧١٩ طهارت و صلاه
- ٤٧١٩ الطهاره و الصلاه
- ٤٧١٩ الطهاره و الصلاه
- ٤٧١٩ الطهارت و الصلاه
- ٤٧١٩ الطهاره و الصلاه
- ٤٧٢٠ الطهارتيه
- ٤٧٢٠ طهران آزاد
- ٤٧٢٠ طهران مخوف
- ٤٧٢٠ الطهر الفاصل بين الحق و الباطل
- ٤٧٢٠ طهريه الصواب
- ٤٧٢٠ الطهماسبيه
- ٤٧٢٠ الطهماسبيه
- ٤٧٢٠ الطهوريه

- ٤٧٢١ الطي، الكتاب
- ٤٧٢٢ الطيار
- ٤٧٢٢ طيب الكلام بفوائد السلام
- ٤٧٢٢ طيب النشر في المسائل العشر
- ٤٧٢٢ طيبات
- ٤٧٢٢ طي العوالم (في ترجمه الاخوند ملا محمد كاظم)
- ٤٧٢٢ الطير، كتاب
- ٤٧٢٢ الطير، رساله
- ٤٧٢٢ الطيره، كتاب
- ٤٧٢٣ الطيف، كتاب
- ٤٧٢٣ طيف الانشاء
- ٤٧٢٤ ظ
- ٤٧٢٤ ظاب العائل
- ٤٧٢٤ ظالم و مظلوم
- ٤٧٢٤ الظاهر، كتاب
- ٤٧٢٤ ظرافه الاحلام (في النظام المتلويين اهل بيت الحرام
- ٤٧٢٤ الظرائف
- ٤٧٢٤ اظرائف-الرعاتد و الغرائد-راد شبهات الكفار
- ٤٧٢٤ ظرائف الحكم
- ٤٧٢٤ ظرايف و لطايف
- ٤٧٢٥ الظرف ينضح ما فيه
- ٤٧٢٥ ظفرنامه
- ٤٧٢٥ ظفرنامه
- ٤٧٢٥ ظفرنامه
- ٤٧٢٦ ظفرنامه
- ٤٧٢٦ ظفرنامه

- ٤٧٢٤ ظفرنامه-تیمورنامه
- ٤٧٢٤ ظفرنامه
- ٤٧٢٤ ظفرنامه-شاهنامه نادری
- ٤٧٢٤ ظفرنامه
- ٤٧٢٤ ظفرنامه شاهجهانی
- ٤٧٢٧ ظفرنامه ناصری-نصرت نامه
- ٤٧٢٧ ظفرنامه عالمگیر
- ٤٧٢٧ الظل الظلیل (فی المکاتیب و المراسیل)
- ٤٧٢٧ الظل الممدود
- ٤٧٢٧ الظل الممدود(فی مباحث الوجود)
- ٤٧٢٧ الظل الممدود(و الطلح المنضود)
- ٤٧٢٧ ظلامه العتره الطاهره(؟؟؟ الاسلام
- ٤٧٢٨ الظلامه الفاطمیه
- ٤٧٢٨ الظلامه لفاطمه
- ٤٧٢٨ ظلمات الهاویه(فی مثالب معاویه)
- ٤٧٢٨ ظلّة مظلمه
- ٤٧٢٨ الظلیله
- ٤٧٢٨ الظنّ
- ٤٧٢٩ درباره مرکز

مصنّفات شیعه: ترجمه و تلخیص الذریعه الی تصانیف الشیعه

مشخصات کتاب

سرشناسه: آقابزرگ طهرانی، محمد محسن، 1255 - 1348 .

عنوان و نام پدیدآور: مصنّفات شیعه (ترجمه و تلخیص الذریعه الی تصانیف الشیعه) / تالیف محمد محسن نزیل سامراء الشهیر بالشیخ آغا بزرگ الطهران. به اهتمام محمد آصف فکرت

مشخصات نشر: مشهد - بنیاد پژوهش های آستان قدس رضوی 1372

مشخصات ظاهری: 4 ج.

یادداشت: فارسی.

موضوع: کتاب های چاپی -- کتابشناسی

موضوع: نویسندگان شیعه -- کتابشناسی

موضوع: نسخه های خطی فارسی -- فهرست ها

موضوع: نسخه های خطی عربی -- فهرست ها

ص: 1

جلد 1

مقدمه

اشاره

آقا بزرگ تهرانی، محمد محسن بن علی بن محمد رضا بن محسن بن علی اکبر (1293-1389 ق/ 1876-1970 م) در شب 11 ربیع الاوّل 7/1293 آوریل 1876 در خانه ای در سه راه دانگی نزدیک پامنار تهران دیده به جهان گشود. او را محسن نام نهادند و چون همنام نیای بزرگ خویش بود- به رسم تهرانیان- او را آقا بزرگ می خواندند. او خود سالها پس از آن شهرت «منزوی» را برگزید که هرگز به آن مشهور نشد، بلکه شهرتش آقا بزرگ بود و پس از تألیف دائره المعارف بزرگ کتابشناسی شیعه-الذریعه- او را «صاحب الذریعه» می خواندند.

خانواده او از بازرگانانی بودند که گویا از گیلان آمده و از 1250 ق/ 1834 م در تهران نشیمن گزیده و به دلیل انتساب به جدّ خویش به محسنی معروف بودند.

پدرش حاج علی محسنی بازرگانی بود که با علما معاشرت داشت و دارای اندیشه ای آزادیخواهانه بود. وی تألیفی در مورد مسأله دخانیات دارد و نخستین کسی بود که فرزندش را برای تحصیلات عالی به نجف فرستاد و جدش حاج محسن، به یاری معتمد الدوله نخستین چاپخانه ایران را بنیاد نهاده بود.

وی الفباء و قراءت قرآن مجید را با تهجی نزد برخی از بانوان خانواده آموخت و در هفت سالگی وارد مدرسه ضیاء الدین در پامنار گردید و از آنجا به مدارس دیگر رفت و کتب فارسی دیوانهای شاعران و مقداری از معارف دینی و حساب را فرا گرفت.

در 10 سالگی (1303 ق) در جلسه ای با حضور علما، طی مراسم خاصی بر او لباس روحانیت پوشانیدند. اندکی پس از آن خوشنویسی نسخ و نستعلیق را نزد خوشنویس معروف آن روزگار - زین العابدین محلاتی - به خوبی یاد گرفت چنانکه مجموعه ها و کتابهایی به خط خوش نگاشت و تا

ص: 1

کنون در کتابخانه ایشان موجود است.

تحصیلات مقدماتی را در تهران، در مدارس دانگی پامنار و مروی به پایان رسانید. استادانش، در تجوید: شیخ محمد رضا قاری، در ادبیات: شیخ محمد حسین خراسانی و شیخ باقر معز الدوله، در منطق: میرزا محمود قمی، در فقه: میرزا محمد تقی گرگانی و شیخ علی نوری، در اصول فقه: سید عبد الکریم لاهیجی و در ریاضیات شیخ علی نوری و میرزا ابراهیم زنجانی بودند.

در 1313 ق، با برادرش «کربلائی محمد ابراهیم» برای زیارت عتبات عالیات به عراق رفت و در 1314 ق به تهران بازگشت.

در 10 جمادی الاخری 1315 برای تکمیل تحصیلات عازم عراق شد و در روز 4شنبه 17 شعبان 1315 به نجف رسید.

در نجف اشرف از محضر استادان بزرگی چون آیات عظام سید محمد کاظم طباطبائی یزدی (-1337 ق)، شیخ محمد کاظم آخوند خراسانی (-1329 ق) و میرزا حسین نوری (-1320 ق) به ترتیب در فقه، اصول و حدیث استفاده برد و از گروهی دیگر از اعظام علمای نجف نیز مستفیض گردید و بسیاری از علمای فرق برای ایشان اجازه نقل حدیث نوشتند که هم ذیل عناوین اجازات «الذریعه» و هم در زندگینامه های آن بزرگوار به تفصیل از آنان یاد شده است، و از آن جمله اند: آیات عظام میرزا حسین نوری، سید محمد علی شاه عبد العظیمی، شیخ علی خاقانی، شیخ محمد صالح آل طعان بحرانی، شیخ موسی کرمانشاهی، سید ابو تراب خوانساری، شیخ علی کاشف الغطاء، سید حسن صدر، شیخ محمد علی ازهری مالکی (رئیس مدرّسان مسجد الحرام)، شیخ ابراهیم بن احمد الاحمدی (از فقهای مدینه)، شیخ عبد القادر طرابلسی (مدّرس حرم شریف) و شیخ عبد الرحمن علیش حنفی (مدّرس الازهر).

آن بزرگوار پس از درگذشت استادش آخوند خراسانی (1329 ق) از نجف به سامرا رفت و در آنجا به حوزه درس آیه الله میرزا محمد تقی شیرازی حاضر می شد و برای داشتن فرصت و فراغت بیشتر در کار تألیف «الذریعه» در مدرسه علمی سامرا گوشه نشینی برگزید و تا 1335 ق در آن شهر ماند. پس به کاظمین رفت و بعد از دو سال اقامت در آنجا به سامرا بازگشت. بار دوم از 1337 تا 1354 ق در سامرا ماند. در 1354 ق سامرا را به قصد نجف ترک گفت و تا آخر عمر (1389 ق) در نجف بود.

در طول مدّت اقامت در عراق، سه بار به ایران سفر کرد. نخست در 1350 ق به دعوت عمویش، حاج حبیب الله محسنی. در همین سفر ایشان نام خانوادگی «منزوی» را برگزید. بار دوم در 1365 ق به ایران آمد. در کرمانشاه مهمان سردار کابلی بود و سپس به تهران و مشهد عزیمت کرد و در همین سفر بود که بسیاری از مخطوطات را برای تکمیل تألیف «الذریعه» بررسی فرمود. سفر سوم ایشان در 1379 ق به قصد زیارت مشهد مقدس امام هشتم (علیه السلام) صورت گرفت، که با هواپیما به ایران آمد.

مرحوم آقا بزرگ تهرانی دو بار حج گزارد: نخست در 1367 ق برای ادای فریضه حج عازم بیت الله الحرام گردید. در همین سفر به دیدار گروهی از دانشمندان جهان اسلام رسید و از بسیاری اجازه نقل حدیث گرفت که در ذیل «المشیخه» به تفصیل از آنان یاد شده است. بار دوم، با همسر خویش، به دعوت نواب عبد الکریم خان امیر رامپور به زیارت خانه خدا رسید. علامه آقا بزرگ تهرانی پس از عمری تتبع، تحقیق و تلاشهای بی وقفه و مخلصانه و انجام خدمات بسیار مهم و کم نظیر علمی و فرهنگی در روز جمعه 13 ذی الحجه 20/1389 فوریه 1970 در سن 97 سالگی در نجف اشرف چشم از جهان پوشید و در آرامگاهی که در زیر کتابخانه موقوفه اش برای خویش ساخته بود به خاک سپرده شد.

شخصیت و ویژگیهای اخلاقی

علامه بزرگوار آقا بزرگ در سراسر زندگی، رسالت علمی خویش را با امانت و اخلاص پی گرفت و هیچ حادثه و رویدادی او را از کارش باز نداشت. درگذشت و شهادت دو فرزند جوان، درگذشت همسر و نوه و دیگر حوادث و مصایبی که بر او و بر خانواده اش پیش آمد چیزی از شکیبایی و قوت قلبش نکاست.

در کار خویش سخت کوش بود و به آن عشق می ورزید. چون مسأله ای برایش حل نشده می ماند، سراسر شب و گاه شبها بیدار می ماند و چون به حل آن دست می یافت سخت شادمان می گردید.

چون در کتابخانه ای گرم تحقیق و بررسی می شد، به آسانی از آنجا بیرون نمی آمد و چه بسا که روزها و شبها در آنجا می ماند و راضی می شد که کتابدار شبانه در را بر روی او ببندد و در بساتین کتب زندانش کند.

اراده ای قوی داشت، چنانکه می توانست عادت چندین ساله را ترک گوید. اوایل روزی نزدیک 100 عدد سیگار دود می کرد. چون بیمار شد و پزشک زیان سیگار را خاطر نشان ساخت و پیشنهاد کرد که آهسته آهسته آن را کاهش دهد، ایشان یکباره ترک عادت پنجاه ساله گفت.

با بیماری و سستی در ستیز بود ولی پیوسته از تندرستی و سلامت شکر می کرد. از 1345 ق به بعد شبها غذا نمی خورد. نماز جماعت، ورزش و پیاده روی را ترک نمی کرد و سحرخیز بود.

بسیار فروتن بود. نمی گذاشت دستش را - حتی کودکان - ببوسند. به پیشواز مهمان می آمد و هنگام رفتن، مهمان را - هر که می بود - تا دم در همراهی می کرد.

آقا بزرگ در میان رجال دینی، روشنفکر و مترقی بود. با استادش آخوند خراسانی در نهضت مشروطه خواهی در ایران، و با استاد دیگرش میرزا محمد تقی شیرازی در نهضت عراق مشارکت کرد و از گشایش مدارس نوین برای کودکان ایرانی - در عراق - پشتیبانی نمود.

تا نخستین همسرش زنده بود، همسر دوم نگرفت و به آموزش فرزندان توجه داشت و چون محیط عراق را برای آموزش و پرورش فرزندان مناسب و مساعد ندید، آنان را به تهران فرستاد.

به اخبار و اطلاعات جدید علاقه مند بود و از انکشافات و رخدادهای جاری بی خبر نمی ماند.

خاموش و کم سخن و در معاشرت، آرام و ملایم بود. تعصب نمی ورزید و عقیده خویش را بر دیگران تحمیل نمی کرد. شعار او «الطرق الی الله بعدد انفس الخلائق» بود و آیه کریمه: «لا اکراه فی الدین».

چون مخالفت شیخ حسین کاشف الغطاء را با نظر خویش در مورد تاریخ قرآن دید، خاموش شد و رساله «النقد اللطیف» را انتشار نداد.

برای تشجیع مؤلفان-به ویژه مؤلفان جوان-از نگارش تقریظ بر بسیاری از کتابها امتناع نمی ورزید. تصویر بسیاری از این تقریظها که به خط ایشان بود در مقدمه کتابها-به فارسی یا عربی-زینت بخش بود.

با فرزندان و نوادگان-که هر یک در شهری و کشوری به دانش اندوزی و تحقیق اشتغال داشتند-مکاتبه داشت، همچنین با دانشمندان و علمای کشورهای عربی.

تاریخ و ادب شیعه از دیدگاه علامه تهرانی

آقا بزرگ در گردآوری آثار شیعه و تدوین تاریخ ادب شیعه سعی بلیغ داشت و پیوسته یادآوری می فرمود که همه آثاری را که در محیط شیعه ظهور کرده در «الذریعه» می آورد و قصد ایشان از شیعه کسانی است که قائل به عدل و امامت هستند و هنگامی که بر برخی از مجلّات چاپی الذریعه-در مورد اشتغال شماری از کتابها-اعتراضاتی وارد شد، ایشان به اعتراضات توجهی نکرد و فرمود که این مؤلفان در فضای تشیع و محیط شیعه پرورش یافته اند و لازم نیست که در کتابهای خویش تصریح کنند که شیعه هستند.

نقل کرده اند که علامه محمد قزوینی در نشست‌هایی که با صاحب ذریعه داشته، در حضور دکتر قاسم غنی گفته است که برخی قاضی نور الله شوشتری را شیعه تراش لقب داده اند، که با این عبارت گویا می خواسته است مرحوم آقا بزرگ را مورد انتقاد قرار دهد، و آقای دکتر علی نقی منزوی فرزند دانشمند ایشان رأی والد بزرگوار خویش را در این مورد چنین نقل می کند:

قاضی نور الله کسانی را که از نظریات فلسفی شیعه دفاع می کردند، شیعه می شمرد. به نظر قاضی کسانی که حسن و قبح را عقلی بدانند نه شرعی و قائل به عدل و توحید اشراقی باشند نه عددی و منکر جبر و انقطاع فیض با مرگ پیغمبر باشند، ناچار قائل به امامت خواهند بود.

در مقدمه «طبقات اعلام الشیعه» در مورد توجه خاص ایشان به تألیفات عربی آمده است:

مرحوم صاحب «الذریعه» در خانه به فارسی سخن می گفت و با عربی زبانان به عربی فصیح تکلم

می کرد و تا پایان زندگی هم لهجه عامیانه عراقی را فراموش نکرد. چون می دانست که زبان عربی زبان دینی بیش از 600 میلیون مسلمان است، اصرار در تألیف به آن زبان داشت.

گاهگاهی اشعاری به فارسی و عربی می سرود، اما شمار اشعار عربی او از 35 بیت و فارسی از حدود 17 بیت تجاوز نمی کند.

علاقه مندی به تاریخ ادب، ایشان را از توجه به دیگر علوم باز نمی داشت. در جوانی به ریاضیات، ستاره شناسی و جغرافیا ممارست می فرمود و هنوز برخی از نقشه های جغرافیایی که توسط وی کشیده شده، موجود است، همچنانکه تقریرات دروس فقه و اصول که 15 سال در مدرسه شیرازی سامرا به تحصیل آنها اشتغال داشت، هنوز در دست است. رسائل کلامی وی حکایت از احاطه آن مرحوم بر این علم دارد. افزون بر اینها مقالات مفصلی که در بخشهای مختلف «الذریعه» پیرامون موضوعات مختلفه نگاشته شده، نشانه علاقه مؤلف به دانشهای گوناگون است.

مرحوم علامه در حفظ و نشر آثار خویش چنان اهتمام می ورزید که در مورد اهل و اولادش و در این میان «الذریعه» در مقایسه با دیگر آثار مقامی خاص نزد او داشت.

علامه فقید، کتابخانه با ارزشی در نجف تأسیس فرمود که در بردارنده کتابهای مرجع و مجموعه ای از دائرة المعارفها و فهرستها به زبانهای عربی و فارسی بود و این کتابخانه را در 1375 ق وقف فرمود.

گروهی از بزرگان از ایشان اجازه نقل حدیث گرفته اند که از آن جمله اند:

آیات عظام: آقا حسین طباطبائی بروجردی، عبدالحسین شرف الدین عاملی، شیخ عبدالحسین امینی، سید عبد الهادی شیرازی، شیخ محمد رضا آل یاسین، شیخ محمد حسن مظفر، سید هبه الدین شهرستانی، میرزا محمد اردویادی، سید محمد حسین طباطبائی، سید محمد صادق بحر العلوم و سید شهاب الدین مرعشی.

آثار و تألیفات

1. اجازات الروایه و الوراثه فی القرون الاخیره الثلاثه
2. الاسناد المصنّفی الی آل بیت المصطفی - المشیخه، ط. نجف، 1356 ق/1938 م.
3. ترجمه «العقیده الاسلامیه» به فارسی، در 1328 ق که به پایان نرسیده است.
4. تعریف الانام بحقیقه المدینه و الاسلام، تألیف محمد فرید و جدی، که مرحوم آقا بزرگ در 1327 ق به فارسی ترجمه کرده و در حدود نیمی از ترجمه در مجله «درّه النجف» چاپ شده است.
5. تفنید قول العوام بقدم الکلام، که در 1359 ق به خواهش سید جعفر اعرجی تألیف کرده است.
6. تقریرات. از دروس استادانش.

7. تلخیص زاد السالکین، تالیف محقق فیض کاشانی.

8. توضیح الرشاد فی تاریخ حصر الاجتهاد، که در 1359 ق به خواہش سید جعفر اعرجی تالیف فرموده. ط. قم، 1401 ق.

9. حیاہ الشیخ الطوسی. ط. نجف، 1376 ق. نیز در مقدمه تفسیر «التبیان» در بیروت چاپ شدہ.

10. الدر الثقیس فی تلخیص رجال التأسیس، مختصر رجال «تأسیس الشیعہ الکرام لفنون الاسلام»، تالیف سید حسن صدر.

11. الذریعہ الی تصانیف الشیعہ، کہ مکررا چاپ شدہ و در پایان این فصل بہ تفصیل از آن یاد خواہد شد.

12. ذیل کشف الظنون. ط. تہران، 1387 ق/1967 م (با اصل آن).

13. ذیل الاسناد المصفی-ذیل المشیخہ، دربارہ مشایخ مؤلف در خارج از عراق، کہ در 1370 ق تألیف شدہ. ط. نجف، 1355 ق/1937 م.

14. شجرہ السبطن و شرعہ الشطین، انساب مشجر اولاد حسنین علیہم السلام، برگرفته از «الانساب» یا «حدیقہ النسب» ابو الحسن شریف فتونی.

15. ضیاء المفازات فی طریق مشایخ الاجازات، کہ در حدود 1320 ق نگاشته شدہ.

16. طبقات اعلام الشیعہ، مرتب بر 11 قرن کہ ہر یک نام جداگانہ دارد، بدین شرح:

نوابغ الرواہ فی رابعہ المآت. ط. بیروت، 1391 ق/1971 م.

ازاحہ الحلک الدامس بالشموس المضییئہ فی القرن الخامس-النابس فی القرن الخامس. ط.

بیروت، 1391 ق/1971 م.

الثقاہ و العیون فی سادس القرون. ط. بیروت، 1392 ق/1972 م.

الانوار الساطعہ فی المآہ السابعہ. ط. بیروت، 1392 ق/1972 م.

الحقایق الراہنہ فی تراجم اعیان المائہ الثامنہ. ط. بیروت، 1392 ق/1972 م.

الضیاء اللامع فی عباقرہ القرن التاسع. ط. تہران، 1362 ش.

احیاء الدائر من مآثر اهل القرن العاشر. ط. تہران.

الروضہ النضرہ فی تراجم علماء المائہ الحادیہ عشرہ.

الکواکب المنتشرة فی القرن الثانی بعد العشره.

الکرام البرره فی القرن الثالث بعد العشره. ط. نجف، 1373 ق.

نقباء البشر فی القرن الرابع عشر در 4 جزء. ط. نجف، 1373 ق.

یادآوری می شود که مؤلف بزرگوار نخست این تألیف را «وفیات اعلام الشیعه» نام نهاده، اما به دلیل وجود یاد دانشمندان زنده در این کتاب، نام آن را به «طبقات اعلام الشیعه» تغییر داده است.

17. الظلیله فی انساب بعض البیوتات الجلیله، انساب مشجر برخی از خاندانهای سادات و علماء.

ص: 6

18. محصول مطلع البدور فی تلخیص مافیہ من المنشور، تلخیص مطلع البدور صفی الدین احمد بن صالح بن محمد بن ابی الرجال، که در 1335 ق تلخیص فرموده.

19. مسند الامین. اجازة مؤلف برای علامه عبد الحسین امینی.

20. مصفی المقال فی مصنفی علم الرجال. ط. تهران، 1337 ش.

21. نزهة البصر فی فهرس نسمة السحر، تلخیص یا فهرست «نسمه السحر بذكر من تشييع و شعر» تألیف ضیاء الدین یوسف یمانی.

22. النقد اللطیف فی نفی التحریف من القرآن الشریف، که در دفاع از استاد خویش محدث نوری نگاشته. این کتاب را فرزند مؤلف، دکتر علی نقی منزوی به فارسی برگردانیده و «نمایشگاه نامه پاک از هر آلودگی و آک» نام نهاده است.

23. هدیة الرازی الی المجدد الشیرازی، شرح حال آیت الله مجدد میرزا محمد حسن شیرازی.

ط. کربلا، 1383 ق/1963 م. این کتاب به فارسی هم ترجمه شده.

24. الیاقوت المزدهر فی تلخیص ریاض الفکر. تلخیص جزء ششم «یواقیت السیر» تألیف امام مهدی احمد بن یحیی مدنی.

سخنی در مورد «الذریعه الی تصانیف الشیعه»

فراهم شدن دائره المعارفی مانند «الذریعه» آرزوی بسیاری از دانشمندان شیعه بود. جای خالی فهرست آثار این مؤلفان و نویسندگان از روزگاری پیش احساس می شد. در فهرستهای مشابه از آثار دانشمندان که توسط پژوهشگران دیگر مذاهب تدوین می گشت، آثار بزرگان شیعه مورد بی اعتنایی قرار می گرفت. در همین روزگار مؤلف تاریخ «آداب اللغه العربیة»، نقش شیعه را در ساختار فرهنگ اسلامی بسیار اندک، بلکه ناچیز شمرده بود. این امر بر دانشمندان و محققان شیعه گران افتاد و پس از چاره جویی و مشورت بالاخره سه تن از ایشان در پی معرفی دانشمندان این مذهب و آثار آنان و دفع دعوی باطل مؤلف «آداب اللغه العربیة» وظایفی را بر عهده گرفتند:

روشن کردن سهم شیعیان در علوم اسلامی به علامه سید حسن صدر، واگذار شد. نتیجه اهتمام او در این کار مهم، تألیف اثر بارزش «تأسیس الشیعه الکرام لفنون الاسلام» است. شیخ محمد حسین کاشف الغطاء کتاب انتقادی «المراجعات الریحانیة و النقود و الردود» را تألیف کرد و در آن نادرستیها و لغزشهای «آداب اللغه» را روشن ساخت.

آقا بزرگ تهرانی تدوین بزرگترین دائره المعارف کتابشناسی شیعه «الذریعه الی تصانیف الشیعه» را روی دست گرفت و برای کسب فراغت بیشتر و تخصیص اهتمام به این تألیف، سالها در مدرسه علمی سامرا گوشه نشینی اختیار فرمود.

آقا بزرگ برای تدوین و تکمیل این دائره المعارف به سفرهای طولانی نیز پرداخت. از بیشتر

کتابخانه های عمومی ایران، عراق، سوریه، فلسطین، حجاز و مصر و بسیاری از کتابخانه های خصوصی در این کشورها دیدن کرد و به بررسی کتابهای آنها پرداخت. ایشان در 62 کتابخانه شخصا تحقیق فرمود و فهرستهای بسیاری از کتابخانه های دیگر را نیز مورد مطالعه قرار داد.

شادروان استاد سعید نفیسی به سال 1324 ش یعنی هنگامی که هنوز پیش از چهار مجلد «الذریعه» انتشار نیافته بود، ضمن تجلیل از این خدمت فرهنگی بسیار مهم چنین اظهار نظر کرده است: «مؤلف در تألیف این کتاب بسیار وسیع و بسیار دقیق، نه تنها 26 سال وقت گذرانیده، بلکه پشتکار و کنجکاوی و ممارست را به جایی رسانده که خود برای جستجو در کتابخانه های مهم اسلامی سفرهای مکرر کرده... بلکه به کسانی نیز که اهل تألیف یا اهل کتاب خواندن یا کتاب گرد آوردن بوده اند رجوع کرده و از هر در و از هر حیث کتاب خود را سه جنبه کامل داده است:

اولاً، کتابهایی که دانشمندان شیعه تألیف کرده اند، ثانیاً، کتابهایی که ایرانیان نوشته اند، ثالثاً، کتابهایی که به زبان فارسی نوشته شده است و به همین جهت این کتاب گرانها برای ایران و ایرانیان اهمیت بسزا دارد» (سخن، شماره 11 و 12 سال دوم، ص 887-889).

مرحوم مدرس خیابانی مؤلف «ریحانه الادب» در همین باره می نویسد: «احاطه بر مصنّفات شیعه با تشّت و تفرّق آنها که در تمامی اقطار عالم در خانه ها و کتابخانه های عمومی و خصوصی، ملی و دولتی، در هر شهر و قریه و قصبه منتشر می باشد، از محالات عادی به شمار است، لیکن این علامه وقت در اثر قوّت بر اسلامیّت، با اهتمام تمام و عزم راسخ فتورناپذیر، در انجام این مرام مقدّس، دامن همّت بر کمر زده، و تا آنجا که مقدور و میسر است، با به کار بردن مساعی جمیله، از مسافرتها و استعمال از کتابخانه و مراجعه به فهرستهای آنها و مکاتبات و مراسلات متوالیه به بلاد بعیده و دیگر زحمات لازمه، انجام این خدمت سراپا سعادت را، که با مختصر اندیشه، کم و کیف آنها در نظر جلوه گر می گردد، متحمّل و طبقات اهل علم را رهین منت، آن همه زحمات فوق التصوّر خود فرموده است. فجزاه الله عن الاسلام و اهله خیر الجزاء» (ریحانه الادب، 52/1-54). مرحوم آقا بزرگ در 25 ذی القعدة 1329 به تألیف «الذریعه الی تصانیف الشیعه» آغاز کرد که شامل نامهای کتب بود و در یک مجلد آن را در 1331 ق به پایان رسانید و «مسوّده» نام نهاد. پس به ترتیب مجلد پرداخت و در 1334 ق در 6 مجلد آن را به پایان رسانید و چون بر علامه سید حسن صدر آن را عرضه فرمود، سید کار او را ستود و به خط خویش، تقریظی در اول مجلداتش بنگاشت.

در 1354 ق از سامراء به نجف رفت و به یاری عمّش حاج میرزا حبیب الله چاپخانه ای خرید تا به طبع کتاب خویش بپردازد، اما حکومت عراق به دلیل ایرانی بودن وی مانع کار او شد. ناگزیر چاپخانه را فروخت و 3 مجلد «الذریعه» را در چاپخانه های دیگر و با مشکلات و موانع فراوان، به ترتیب در سالهای 1335، 1336 و 1357 ق به طبع رسانید، اما با توجه به مشکلات موجود در عراق، ناگزیر کار چاپ «الذریعه» به کمک فرزند مؤلف - دکتر علی نقی منزوی - به تهران منتقل

گردید.

از آن پس مجلّات «الذریعه» بیشتر در چاپخانه های تهران - و بعضی در نجف - با اهتمام فرزندان دانشور و شاگردان جلیل القدر ایشان به چاپ رسید و هنوز مجلد بیستم از طبع خارج نشده بود که مؤلف بزرگوار دیده از جهان پوشید.

بیست و پنج مجلد (1) الذریعه مکرر چاپ شده و مجلد بیست و ششم مستدرکات مؤلف است که به اهتمام حجه الاسلام سید احمد حسینی از طرف موسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی در 1405 ق به طبع رسیده است.

باری از دکتر علینقی منزوی پرسیده اند که: آیا برای استدراک از قلم افتاده های این دائره المعارف کتابشناسی فکری کرده اید؟ ایشان چنین پاسخ داده است: به نظر من اگر ادبیات شیعی را به دو بخش بزرگ فارسی و غیر فارسی تقسیم کنیم، باید قبول کنیم که مرحوم پدرم از بخش غیر فارسی ادبیات شیعه 97 درصد را در این دائره المعارف گرد آورده. اما در بخش ادبیات فارسی شیعه، باید اذعان کرد که آن مرحوم موفق به گردآوری بیش از 50 درصد نشده.

دکتر علی نقی منزوی افزوده است: انتشار مجلّات متعدد فهرست نسخه های خطی برادرم احمد منزوی هم گوشه دیگری از این مشکل را حل کرده است (آینده، سال 6، شماره 3 و 4، ص 592).

در اینجا مناسب است از همت مؤلف فهرستهای کتب چاپی (عربی و فارسی) معروف به فهرست مشار هم یادآوری گردد.

و نیز بی مناسبت نیست در مورد تلخیص کتاب «الذریعه» رأی مؤلف بزرگوار را بدانیم:

آقای دکتر علی نقی منزوی در مقدمه «طبقات اعلام الشیعه» می نویسند که والد بزرگوارشان به ایشان خطاب می فرموده و سفارش می کرده اند:

... چون خواهی بدانی چه (مطالبی) در کتاب است، آن را فهرست کن، و چون خواهی از آن بهره گیری، آن را تلخیص کن، یا تشجیر نما که آن بزرگوار خود نیز به تلخیص و فهرست نگاری برخی کتب مهم اهتمام فرموده است و در بالا آن کتابها را نام بردیم.

از مدتها پیش در بین محققان و کتابشناسان این علاقه مندی موجود بود که دائره المعارف کتابشناسی «الذریعه» به فارسی برگردانیده شود.

هیأت محترم مدیره بنیاد پژوهشهای اسلامی ترجمه «الذریعه» را با قید «تلخیص» تصویب کردند، و چون تصویب همزمان با آغاز همکاری این بی بضاعت با این مرکز علمی بود، حقیر موظف به اهتمام در این امر خیر گردید و سزاوار یادآوری و سپاسگزاری است که دانشمند محترم

ص: 9

-اصلاحات مذکور در استدراک مفصل مجلد 25، پیش از تلخیص و ترجمه هر مجلد مورد استفاده قرار گرفته است.

-پس از آن که مجلد اول در چاپخانه حروفچینی شده بود، نگارنده موضوع تلخیص را خدمت جناب آقای استاد احمد منزوی-که در دائره المعارف بزرگ اسلامی افتخار همکاری ایشان را داریم-در میان نهاد و ایشان نیز با لطف و عنایت راهنماییهایی فرمودند که سزاوار سپاس است و راهنماییهای ایشان در مجلدات دوم و پس از آن رعایت شد، از آن جمله است انتقال عناوین «مثنوی...» از مجلد 19 و عناوین «منظومه...» از مجلد 23 به ترتیب الفبایی در محل و موضع مطلوب. متأسفانه در مجلد اول این مورد عملی نشد. ناگزیر بخش اول مثنوی ها منظومه های حرف «الف» تا اواسط حرف «ت» در محل سابق، ذیل مثنوی و منظومه باقی ماند و پس از آن هر عنوان در موضع و محل خودش قرار گرفت.

-در مجلدات چهارگانه نهم که به موضوع شعرا اختصاص دارد، مآخذ و منابع به صورت کامل، ولی در قالب رموز آمده است. ما رموز را- با استفاده از مقدمه جناب دکتر منزوی بر مجلد نهم-باز کرده، نام مآخذ را به صورت واضح و کامل آوردیم.

-به وجود نسخه ها در کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی اشاره و اقدم نسخ آن کتابخانه ذکر شده است.

-برخی معتقد بودند که شماری از عناوین را حذف کنیم، ولی حذف نکردیم و همه عناوین موجود در «الذریعه» در این کتاب هم ذکر شده است.

-در موردی که علامه مرحوم، کتابی یا نسخه ای را نزد شخصی یا کتابخانه خصوصی دیده اند، چون اکنون معلوم نیست که آن نسخه به کجا منتقل شده است، از نام این چنین اشخاص خودداری شده و تنها به عبارت (خ. موجود) اکتفا شده است.

-هرگاه نسخه ای توسط مؤلف دیده شده، نوشتیم: (خ. دیده شده) و کتابخانه های معروف و عمومی را البته نام برده ایم.

با اشاره به برخی از رموز و اختصارات یادآوری می شود که امیدواریم در مجلد آخر «مصنّفات شیعه» مختصری نیز در معرفی کتابخانه های معروف و برخی مطالب مفید دیگر که در مجلدات مختلف «الذریعه» آمده است، تقدیم نماییم.

یادآوری برخی از اشارات

ج- جلد، مجلد، ح- حدود، خ- مخطوط، ش- شماره، ط- طبع (چاپ شده).

در کنار تمام تاریخها نشانه اختصاری «ق» یعنی سال هجری قمری و گاهی «ش» یعنی هجری شمسی گذاشته شده است. این تاریخها غالباً در میان هلالین نوشته شده و اگر سال وفات مؤلف

باشد پیش از عدد خط فاصل آمده است، مثلاً: ابو القاسم علی بن احمد کوفی (-352 ق) یعنی متوفای 352 ق، و هرگاه سال تولد باشد خط فاصل پس از تاریخ آمده است، مثلاً: میرزا مهدی لاهوتی (1297 ق-) یعنی متولد 1297 ق.

تاریخهای بین هلالین که پس از شماره کتابخانه و یا پس از «خ. موجود» آمده، تاریخ کتابت نسخه است، مگر آنکه صریحاً توضیحی داده شده باشد.

-در برخی از کتابها، عبارت آغاز کتاب هم نقل شده است که تا آن عبارت را پس از (-) آورديم مثلاً:

(-الحمد لولیه... یعنی کتاب با این عبارت آغاز می شود.

سپاس خدای متعال را که ما را توفیق این خدمت ارزانی فرمود و در حسن انجام آن، از او یاری می جویم (1).

25 اردیبهشت 1372

مشهد-بنیاد پژوهشهای اسلامی آستان قدس رضوی

محمد آصف فکرت

ص: 12

1 - 3) - هنگام نگارش مقدمه نگارنده به منابع ذیل توجه داشته است: آقا بزرگ تهرانی، محمد محسن، الذریعه الی تصانیف الشیعه، بیروت، 1403 ق (چاپ سوم)، مجلدات و صفحات متعدد؛ حکیمی، محمد رضا، شیخ آقا بزرگ تهرانی، تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی؛ خلیلی، جعفر، موسوعه العتبات المقدسه، بغداد، 1965 م، 261/2-262؛ زیدان، جرجی، تاریخ آداب اللغه العربیه، قاهره، 1957 م، 384؛ عبد الرحیم محمد علی، شیخ الباحثین آغا بزرگ الطهرانی، نجف، 1390 ق، مدرس، محمد علی، ریحانه الادب، تهران، 1346 ش، 1/ م 52-53؛ مشار، خانابا، فهرست کتابهای چاپی عربی، تهران، 1344 ش، صفحات متعدد؛ منزوی، علی نقی، آغا بزرگ الطهرانی، مقدمه کتاب طبقات اعلام الشیعه، القرن الرابع، بیروت، 1391 ق؛ منزوی، علی نقی، الذریعه و آقا بزرگ تهرانی، مجله، آینده، سال ششم، شماره های 3 و 4، خرداد و تیر، 1359 ش؛ موسوی بجنوردی سید کاظم، آقا بزرگ تهرانی، در دائره المعارف بزرگ اسلامی، تهران، 1367 ش، 1/ 455-456؛ نفیسی، سعید، کتاب ذیعه و مؤلف آن، در مجله «سخن» سال دوم، شماره 11 و 12، دی و بهمن 1324، ص 887-889؛ شیخ آقا بزرگ تهرانی، در مجله «راهنمای کتاب» شماره 5 و 6 مرداد و شهریور 1340 ش، ص 526-529.

فارسی، اصول دین، 5 اصل، هراصل در 5 مقام، از محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (1263 ق)، ط. تهران، 1296 ق؛ اصفهان، 1345 ش.

-الحمد لله على نواله

ص: 1

آب زلال

فارسی، مثنوی، در اخلاق، از میر محمد عباس موسوی جزائری (-1306 ق در لکهنو)، ط. در هامش گوهرشاهوار، لکهنو، 1307 ق

آب زلال

فارسی، مثنوی، از محسن فیض کاشانی (-1091)، خ. آستان قدس، ش 15235

-یا محیی قلب کلّ عارف

فیاض زوارف المعارف

آب زندگانی

فارسی، در تقویت قوای جنسی، ط. تهران.

آب و دانه

فارسی، مثنوی، از محمد بن مرتضی کشمیری (1312 ق-) نظیر نان و حلوی شیخ بهائی.

آبی، کتاب-کتاب آبی

آتشپاره

فارسی، ترجمه شعله جواله، از محمد عباس لکهنوی (-1306 ق).

آتشپاره های شوق

فارسی، دیوان غلام محمد عرب شوق حیدرآبادی؛ ط. حیدرآباد دکن، 1351 ق.

آتشکده آذر

فارسی، تذکره شعراء، از لطفعلی بیک آذر بیگدلی (-1195 ق)، ط. بمبئی، 1299 ق؛ تهران، 1337-1341 ش.

آتشکده پروین

فارسی، دیوان پروین همدانی (-پس از 1310 ق)، ط. همدان، 1324 ش.

آتشکده تبریزی-آتشکده تیر

فارسی، مثنوی در مراثی، از محمد تقی حجه الاسلام تیر تبریزی (-1312 ق)، ط. تبریز، 1346 ق، مکرر چاپ شده.

آشكده وحدت

خواجه مستان شاه كابلې، ط. هند.

آشكده في مصائب المعصومين عليهم السلام

فارسي، در چند مجلد.

آشكده يزدان

فارسي، در تاريخ يزد، از عبد الحسين آيتي متخلص به آواره (1288 ق-)، ط. يزد، 1357 ق.

آثار آذربايجان

تركي، ادبي، تاريخي و جغرافيايي، از قاضي بهلول بهجت (معاصر)، ط. 1342 ق.

آثار الابرار و انوار الاخبار

احاديث، از ابو الخير داعي بن رضا علوي (سده 5 ق).

ص: 2

آثار الاحزان - رياض البكاء

محمد بن محمد رفيع ملك الكتاب شيرازى، ط. بمبئى، 1322 ق.

آثار احمدى

در احوال و غزوات پیامبر و احوال ائمه (عليهم السلام)، از احمد بن حسن استرآبادى، ط. تبريز، 1274 ق.

آثار الاخيار

فارسى، ترجمه تفسیر امام عسکرى (عليه السلام)، از على بن حسن زوارى، خ. آستان قدس.

آثار الامام الفاضل المعصوم

ابو بكر محمد بن زكريا رازى (-ح 320 ق).

آثار الانوار و عجائب الآثار

ابو على يا سيد على همدانى.

آثار ايران

(1)

آندره گدار، ترجمه رشيد ياسمى (ج 1) و محمد تقى مصطفوى (ج 2 و 3)، ط 1316-1318 ش.

الآثار الباقية عن القرون الخالية

در تاريخ، از ابو ريحان محمد بن احمد بيرونى (-440 ق)، به نام قابوس بن وشمگير در 390 ق تاليف کرده، ط. ليبيزىک، 1862 و 1923 م؛ بغداد.

آثار البلاد و اخبار العباد

ابو عبد الله زكريا بن محمد قزوينى (-682 ق)، در يك مقدمه و 7 اقليم تأليف: 674 ق ط.

گوتینگن، 1848 م.

آثار جعفرى

فارسى، جغرافيا، از محمد جعفر خورموجى، ط 1276 ق.

الآثار الجغریه

اردو، در احوال امام صادق (علیه السلام)، از اولاد حیدر بلگرامی، ط. هند.

آثار الحجه (تاریخ دائره المعارف حوزه علمیه قم)

فارسی، از حاج شیخ محمد علیجان بن حسین کاشانی رازی (معاصر)، ط 1332-1333 ش.

آثار الحسان

در بدایع اشعار زنان عرب، عجم، ترک و هند، از حسن بن علی جابری اصفهانی، معاصر.

آثار حیدری فی ترجمه تفسیر العسکری

اردو، از شریف حسین صاحب هندی.

الآثار الدینیّه

از ابو الحسن عبد الجبار بن احمد ابن ابی مطیع (سده 5 ق)، به یک واسطه آن را منتجب الدین بن بابویه از او روایت می کند.

ص: 3

1- (*) - آثار ایران، از چند نویسنده فرانسوی، ترجمه ابو الحسن سروقده مقدم، ط. مشهد بنیاد پژوهشهای اسلامی، 1365-1368 ش

آثار الرضويّه

صورت موقوفات آستان قدس، در عهد تولیت محمد رضا خان صدیق الدوله، از اسماعیل بن حبیب الله مستوفی همدانی، ط. تهران، 1317 ق.

آثار الشیعه الامامیه

عبد العزیز بن عبد الحسین، نواده صاحب جواهر، در 20 جزء، ط. تهران، 1342-1348 ق (ج 2-4).

آثار عجم-شیرازنامه

فارسی، از محمد نصیر فرصت (-1339 ق) در تاریخ فارس، تالیف: 1313 ق، ط. بمبئی، 1314 و 1354 ق

-سپاس بی پایان و ستایش بیکران...

آثار علمیّه علویّه

سبط حسن فتحپوری (1328 ق-)، ط 1361 ق.

آثار علوی

فارسی، در بیان آثار علوی، از محمد بن مسعود مسعودی، بر مقدمه ای در 4 فصل و 13 باب.

-مَنْت خدای را که آفریننده جمیع عقول و ارواح است.

الآثار المخطوطه

علی خاقانی (معاصر).

الآثار المرویه فی فضائل العتره العلویه

از شارح قصیده ابی فراس (پیش از 981 ق).

آثار معاصرین

فارسی، در احوال ادباء، فضلا و شعرای عهد قاجار، از فروغ الدین اصفهانی.

الآثار النبویه

فقه، از ابو حنیفه نعمان بن محمد قاضی مصر (-363 ق).

الآثار و الاحياء

رشيد الدين فضل الله وزير (-718 ق).

آثار الوزراء

فارسی، از سيف الدين بن نظام عقيلي که به نام قوام الدين نظام الملک خوافی وزير سلطان حسين بايقرا تالیف کرده، ط. تهران، 1337 ش، (عزل نظام الملک قوام الدين در 893 ق).

آخرت کی کهیتی

اردو، در اصول و فروع دين، از ابو الخليل راحت حسين بهيکپوری (1306 ق-)، وی متأخرتر از راحت حسين گوپالپوری است.

آخريں خانوادہ امپراتور روس

فارسی، از پيرزيلييار، ترجمه غلامعلي صمصامي، ط. تهران، 1341 ق.

آخريں روز يك محكوم

فارسی، از ويكتور هوگو، ترجمه محمد سعیدی، ط. تهران، 1333 ش.

آخرین یادگار نادر

فارسی، از سعید نفیسی، ط. تهران، 1335 ش.

الآداب، کتاب

ابو العباس احمد بن علی رازی (سده 4 ق) نجاشی به یک واسطه از او روایت می کند.

الآداب، کتاب

ابو العباس احمد بن محمد بن سعید معروف به ابن عقده زیدی جارودی (-333 ق).

الآداب، کتاب

ابو الفضل ادریس بن فضل خولانی، ثقه به تصریح نجاشی.

الآداب، کتاب

ابو الفضل عباس بن معروف قمی، نجاشی آن را به 4 واسطه از او روایت کرده است.

الآداب، کتاب

ابو سمینه محمد بن علی قرشی، نجاشی به 4 واسطه از او روایت می کند.

الآداب، کتاب

قاضی ابو عبد الله محمد بن عمر واقدی (-207 ق).

الآداب، کتاب

ابو عبد الله موسی بن قاسم بجلی، نجاشی آن را به 4 اسطه از او نقل می کند.

الآداب، کتاب

ابو محمد یونس بن عبد الرحمان، که حضرت رضا(علیه السلام) در رجوع به او دستور صادر فرمود.

نجاشی به 4 واسطه آن را از او روایت می کند.

الآداب و الامثال

قصیده از ابن درید (-321 ق) -قصائد الآداب و الحکم- المنظومه...

الآداب و السنن و الاخلاق

سید محمد اصفهانی (-پس از 1290 ق). این کتاب خاتمه کتاب چند جلدی او در اعمال و ادعیه است، خ. کاظمین (خط مؤلف)

الآداب و المرآت

علی بن عباس خراذینی رازی. نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الآداب و مکارم الاخلاق

ابو القاسم علی بن احمد شریف علوی کوفی (-352 ق).

الآداب و المواعظ

ابو طاهر محمد بن سلیمان شبیبانی، جد ابو غالب زراری (-301 ق).

آداب الاخوه-مرآت المرؤه

عبد الوحید گیلانی، شاگرد شیخ بهائی.

ص: 5

آداب الاسلام و الايمان

فارسی، احادیث، از جمال الدین بن محمد تقی بن محمود صاحب قوامع الفضول، در 74 باب.

آداب امیر المؤمنین

قاسم بن یحیی بن راشد از موالی منصور، شیخ در رجال او را از اصحاب حضرت رضا می شمارد.

آداب الايمان

فارسی، اخلاق، مجهول المؤلف.

-الحمد لله الذي ابرزنا من وراء القدم

آداب البحث

علامه حلّی حسن بن یوسف بن مطهر (-726 ق) خ. خوانساری نجف.

آداب البحث

سلیمان بن عبد الله ماحوزی بحرانی (-1121 ق).

آداب البحث

خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-673 ق).

آداب البحث

کمال الدین میثم بن علی بن میثم بحرانی (-679 ق).

آداب البحث، رساله

فارسی، خ. نجف.

-الحمد لمن لا مانع لحكمه...

آداب البحث و المناظره، رساله فی

صدر الدین محمد شیرازی.

-الحمد لمن اذا شاء فعل...

آداب البحث و المناظره

غياث الدين منصور بن صدر الدين حسيني دشتكي شيرازي (-948ق)، كتاب شرح آداب البحث عضدى است، خ. ديده شد.

آداب بندگی

فارسی، در احکام نماز، به امر فتحعلیشاه قاجار تألیف شده، خ. مرعشی.

-ورد الورد حمد الله الاول و الآخر.

آداب تجهيز اموات

فارسی، از علامه محمد باقر مجلسی (-1110ق)، در 5 فصل، خ. ديده شد.

-الحمد لله الذى لا يبقى الاوجهه

آداب التخاطب

ادبی، از مير محمد عباس بن على اكبر موسوى لكهنوى (-1306ق).

آداب التعليم

اردو، ترجمه آداب المتعلمين خواجه نصير الدين، ط.

ص:6

آداب التعلیم

محمد بن سلیمان تنکابنی (پس از 1300 ق)، در تعلیم، تعلّم، مطالعه جمع کتابها و اسناد.

آداب تلاوه القرآن

صفی الدین ابو الفتح نصر اللّٰه بن حسین موسوی حائری شهید (پس از 1168 در قسطنطنیه).

آداب الجمععات---

ص: 7

محمد بیابانکی سمنانی (-736 ق). گویا بخشی از یک کتاب اوست.

آداب الخواص---

ص: 8

و در 898 ق تصحیح کرده، خ. آستان قدس، ش 3457(898 ق).

-لئالی بی قیاس حمد و سپاس پادشاهیرا سزد

آداب السلوک للزعیه و الملوک

فارسی، منظوم، از سید محمد عصار لواسانی (معاصر)، ط.

آداب السلوک---

ص:9

آداب صلاة الليل (و حضور القلب فيها)

فارسی، مختصر، به احتمال تألیف سید جواد (معاصر)، ط. 1325 ق.

آداب صلاة الليل

محمد تقی بن مقصود علی مجلسی (-1070 ق).

آداب صلاة اللیل

مختصر، از محمد تقی مجلسی (-1070 ق).

آداب صلاة اللیل---

ص: 10

بن محمد باقر معروف به آقا نجفی اصفهانی (-1331 ق)، ط. تهران، 1295 ق.

آداب عباسی

فارسی، ترجمه مفتاح الفلاح شیخ بهائی، از صدر الدین محمد بن مجبلی تبریزی (معاصر شیخ بهائی). خ. آستان قدس، ش 3304 (1062 ق).

-تسبیح و تقدیس پادشاه قادری را که خلص عبادش به مفتاح فلاح.

آداب العبودیه

فارسی، از یکی از ادباء فاضل عهد فتحعلیشاه شاه قاجار (-1250 ق)، خ. دیده شد.

-اللهم اجعل قوتی فی طاعتک... باز خامه سیاهکار بر سر آن است که...

آداب العرب و الفرس

اخلاق، از ابو علی احمد بن محمد مسکویه رازی (-420 ق)، خ. آستان قدس، ش 3494 و 3495 (1123 ق).

آداب العزله

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین گیلانی (-1181 ق).

آداب العزله---

ص: 11

آداب المتعلمين

خ. آستان قدس.

آداب المتقين

فارسی، اخلاق، ط.

آداب المجالس

محمد رضا بن دلدار حسین ترمذی (سده 13 ق).

آداب مجامعت

گجراتی، از غلام علی مؤلف آب حیات، ط. در 200 صفحه.

آداب المریدین

ابو النجیب عبد القاهر سهروردی (-563 ق)، ط.

تهران، 1363 ش (با ترجمه فارسی)

آداب المشق

فارسی، از میر عماد حسینی خوشنویس معروف (-1024 ق) یا بابا شاه اصفهانی، ط. تهران، 1308 ق و مکرر.

-صبا به عطر آمیزی رقم مشکین بسم الله.

آداب المطالعه و البحث

ناشناخته، نسخه کهن دیده شده، کشف الظنون از آداب البحث شمس الدین سمرقندی (-600 ق) یاد می کند.

آداب المعاشره

ابو جعفر احمد بن محمد برقی (-274 یا 280 ق)، جزئی از المحاسن است.

آداب المعاشره

محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق).

آداب المقال

آداب الملوك

فارسی، از رفیع الدین بن علی اصغر تبریزی (-1326 ق)، شرح فرمان علی (علیه السلام) به مالک اشتر، در اخلاق و نصایح، ط 1320 ق.

آداب المناظره

احمد بن اسماعیل جزائری نجفی (-پس از 1149 ق).

آداب المناظره

مهذب الدین احمد بن عبد الرضا مقیم هند، تألیف: 1081 ق در هند، خ. دیده شد.

انجام: فالعالم له مؤثر و هو المطلوب.

آداب المناظره

خ موجود.

-المناظره توجه العقل الی کلام المتخاصمین.

ص: 12

آداب المناظره

سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق).

آداب المناظره

عبد الغفار بن محمد رشتی، شاگرد محقق داماد، ط. تهران.

- سبحانک اللهم یا من لا مانع لمشيئته

آداب المناظره

فاضل کبیری کاشانی، خ. دیده شد.

- احمداک اللهم یا مجیب کلّ سائل.

آداب المناظره

منظومه از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق)

آداب المناظره

فخر الدین محمد حسینی، شاگرد غیاث الدین منصور (-947 ق)، خ. آستان قدس، ش 1131 (988 ق).

- الحمد لله الحکیم الوهاب

آداب ناصری

فارسی، ادبیات، از محمد ابراهیم خلوتی محلاتی که به نام ناصر الدین شاه قاجار تألیف کرده، ط. ایران، 1301 ق.

آداب النساء

اردو، ط. هند، در 2 مجلد.

آداب النظر و التحقیق

شریف ابو القاسم علی بن احمد کوفی (-352 ق).

آداب النفس

ابو جعفر احمد بن محمد برقی (-274 یا 280 ق)، از کتب محاسن.

آداب النفس

علاء الدین ابو الحسن علی بن ابراهیم معروف به ابن زهره پدر ابن زهره معروف: حمزه بن علی (-585 ق)، ظاهراً ادآب النفس صحیح است.

آداب النکاح

شیخ علی معروف به عرب (اوایل عهد صفوی)، ط. تهران.

آداب نماز یومیه

فارسی، از محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی، از شاگردان وحید بهبهانی، خ. دیده شد.

آذر و سمندر

فارسی، مثنوی، از مثنویات سبعة فخر الزمان عبد النبی بن خلف زلالی قزوینی (1037 ق).

آذری یا زبان باستان آذربایگان

فارسی، از احمد کسروی، ط 1304 ش، و مکرر.

ص: 13

آراء اهل المدينة الفاضله

(والمدينة الجاهله و المدينة الفاسقه و المدينة المبدله و المدينة الضاله):

معلم ثانی ابو نصر محمد بن احمد فارابی (-339 ق). ط. لیدن، 1890 م و مکرر.

الآراء الحديثه

در قواعد زبان عربی، از محمد کاظم بن صادق ملکی (1318 ق-).

الآراء و الديانات

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی (سده 3 ق).

الآراء و النظرات

مبحث الفاظ از اصول فقه، از عبد الحسين بن علی اصغر قمی معروف به ابن الدین (1322 ق-). کتاب تقریرات استادش شیخ عبد الکریم یزدی حائری است.

آرایش نامه

نظام الدین محمود بن میر احمد یزدی، صاحب دیوان البسه.

آرزوی بشر

فارسی، منظوم، در وقایع جنگ جهانی، از حسین بن حسن ادیب السلطنه سمیعی، ط 1337 ق و 1315 ش.

آزادی ستان

مجله ای که به مدیریت محمد تقی رفعت تبریزی در تبریز منتشر می شد.

آزادی شرق

مجله هفتگی که به مدیریت عبد الرحمان سیف آزاد در برلن چاپ می شد.

آزادی طالب اف

فارسی، از عبد الرحیم بن ابی طالب طالب اوف تبریزی (-ح 1329 ق)، ط. ایران.

آسمان

فارسی، در هیأت و نجوم، عبد الغفار نجم الدوله (-1320 ق)، از کتب فرنگی ترجمه کرده ولی توفیق طبع نیافته است.

آسمان هشتم

فارسی، مثنوی، از محمد امین شهرستانی متخلص به روح الامین، تاریخ نظم: 1021 ق.

خ. موزه بریتانیا؛ آستان قدس، ش 5005.

آش و قلعه

فارسی، مثنوی، به طریق مناظره به لهجه شوشتری، از قانع.

-روزی از روزهای حیّ مجید

آش در پیش دیگ قلعه رسید

آشیانه میکده---

ص: 14

آصف نامه

فارسی، مثنوی، از فتح الله بن عبد الرحیم مفتون یزدی: مرتب بر 7 کاخ، در تاریخ شاهان آصفیه، ط. دکن 1363 ق (کاخ اول).

آصفیه

میرزا محمد بن حسن شیروانی (-1098 ق)، که به نام آصف میرزا یکی از ارکان دولت صفوی تألیف کرده است.

آصفیه

فخر الدین احمد معروف به میرزا جعفر هندی، شاگرد سید دلدار علی (-1235 ق) که پیش از استاد درگذشته است.

آغاز و انجام---

ص: 15

آفتاب عالمتاب

محمد صادق اختر، ط.

آفتاب نیمروز

اردو، در فضایل نوروز، از علی نقی داعی پوری، شاگرد سید علی محمد (-1312 ق)، ط. هند.

آفتاب هدایت

محمد حسین بن سید حسین لکهنوی (-1337 ق).

آفتابی که غروب نمی کند

فارسی، احوال آخوند خراسانی، از نواده ایشان عبدالحسین کفایی (معاصر)، تألیف: 1375 ق، ط.

آل، کتاب

از حسین بن احمد بن خالویه معروف به ابن خالویه و ابو عبد الله نحوی (-370 ق)، خ.

نجف.

آل، کتاب

ابو الحسن علی بن محمد معروف به ابن خالویه، مذکور در رجال نجاشی.

آل محمد اخلاقی

اردو، در اخلاق آل محمد (صلی الله علیه و آله)، از ابو الخلیل راحت حسین رضوی مؤلف آخرت کی کھیتی.

آل محمد تبلیغی

اردو، در تبلیغات آل محمد (صلی الله علیه و آله)، از راحت حسین سابق الذکر.

آل و العذب الزلال

در مناقب ائمه اثنا عشر، مذکور در کشف الظنون.

آلاء الرحمن فی تفسیر القرآن

محمد جواد بلاغی نجفی (-1352 ق)، ط. (تا اواسط سوره النساء)، صیدا، 1351 ق، 2 مجلد.

آلات الاعراب

«كتاب النقط و الشكل» از ابو عبد الرحمن خليل بن احمد (-170 يا 175 ق)، خ. اياصوفيه.

آله الكتابه

يحيى بن زياد اقطع ديلى كوفى ملقب به فراء (-207 ق).

آمال العارفين

فارسى، منظومه در عرفان، از ابو القاسم پروين تهرانى، در 37 رشحه، تاليف: 1278 ق. ط 1278 ق.

آنيه الذهب و الفئه

سيد مهدى بن فضل الله شهرضائى حجازى، معاصر، ط 1380 ق.

ص: 16

الآودیات

مجموعه فوائد، از محمد علی شهرستانی هنگام توقف در آوده هند، خ. (خطّ مولف) دیده شد.

آویزه گوش

اردو، حکایات اخلاقی، از شاعر دهلوی، ط.

هند.

آه جگر خراش - فغان زهراء

اردو، مرثی، از محمد علی مسرور حیدرآبادی، ط. حیدرآباد.

آیات الائمة

فارسی، از علی نقی بن رضا همدانی (-1297 ق - یا غفور)، خ. آستان قدس، ش 6950.

آیات الاحکام - احکام القرآن

ابو النضر محمد بن سائب بن بشر کلبی (-146 ق)، از اصحاب امام باقر و امام صادق علیهما السلام.

آیات الاحکام

ابو الحسن عباد بن عباس بن عباد طالقانی (-335 ق)، وزیر و کاتب رکن الدوله.

آیات الاحکام

مرتب به ترتیب کتب فقه، خ. آستان قدس.

آیات الاحکام ---

ص: 17

آیات الاحکام

محمد بن حسن طبسی، خ. آستان قدس.

آیات الاحکام

محمد بن علی حسینی استرآبادی (-1026 ق).

آیات الاحکام

ناصر بن احمد بن عبد الله بن متوج بحرانی، خ.

دیده شد.

آیات الاحکام الفقیه

فارسی، از ملک علی تونی که به نام شاه سلیمان صفوی تالیف شده، خ. آستان قدس (1098 ق).

-فاتمه فاتحه کتاب کتاب فصاحت مآب آیات الاصول-آیات الوصول

الآیات الباهره فی معجزات النبی و الانمه الهداه (علیهم السلام)

منظومه، برای هریک 9 آیه و معجزه، از محمد بن حسین معروف به ابن امیر الحاج (سده 12 ق)، به نام سید نصر الله مدرّس حائری شهید (ح 1168 ق) سروده است.

-ما شرف المسطور بعد البسمله

بالتّظم و المنشور الا الحمد له

الآیات الباهره فی فضل العتره الطاهره

شرف الدین علی نجفی، مذکور در امل الآمل.

الآیات الباهره فی فضل العتره الطاهره---

آیات البیتات

محمد محسن بن محمد حسین زنگیپوری (-1325 ق)، مذکور در علماء الهند.

آیات تکوینی

فارسی، از عبد الله بن ابو القاسم موسوی بلادی بوشهری (معاصر).

-الحمد لله الذى له ما فى السموات و ما فى الارض.

آیات التوحید

سید محمد امین بن سید علی صافی نجفی معاصر آل عبد العزیز، که الوجیز در شرح حال اوست.

آیات جلی

اردو، در شأن مولانا علی (علیه السلام)، با تفسیر و بیان، ط. هند.

آیات الحجّه

تفسیر آیات در مناقب امیر المؤمنین علی (علیه السلام)، از علی اکبر شریف عراقی (-1371 ق)، خ. دیده شد.

آیات الحجّه و الزّجعه

تفسیر آیات متعلق به این 2 موضوع، از محمد علی بن حسن علی همدانی (1293 ق-)، خ.

دیده شد.

آیات الصیام---

ص: 19

الآيات النازله

در ذمّ جانترین بر اهل البيت عليهم السّلام، از حيدر على بن ميرزا محمد شيروانى، خ. ديده شد.

الآيات النازله

فارسی، در ذمّ ظلم و جور، از عبد الحسين دزفولى، ط 1314 ق؛ شیراز، 1319 ق.

الآيات النازله فى فضائل العتره الطاهره

تفسير و بيان 500 آيه در اين موضوع، از تقى الدين عبد الله حلبى كه آن را ذيل الدر الثمين خویش قرار داده است.

آيات الوصول الى علم الاصول

محمد مهدى بن سيد حسن قزوینى حلی (-1300) خ. حله.

آيات الولاية

فارسی، تفسير آیات در شأن اهل البيت عليهم السّلام، از ابو القاسم بن محمد نبى معروف به أميرزا بابا شیرازى، ط 1323 ق، در 2 مجلد.

آيه الامانه-امانت الهى

آيه تطهير

اردو، در طهاره اهل البيت، از حفاظت حسين سليم بهيکپورى، ط. هند.

آيه العشاق

صفى على شاه (-1316 ق) ط. تهران، 1323 ق.

الآيه الكبرى فى احوال ليله الاسرى

حسن بن مرتضى طباطبائى يزدى (-1315 ق).

آيه كن فيكون

رساله در بيان اينكه اين آيه اخبارى نيست، از محمد باقر بن محمد جعفر بهارى همدانى (-1333 ق)، خ. همدان.

آينده

فارسی، مجله ماهانه، به مدیریت دکتر محمود افشار (اکنون ایرج افشار).

آیین اکبری

فارسی، تاریخ، از ابو الفضل بن مبارک هندی که در 1004 ق به نام اکبر شاه تألیف کرده، خ.
آستان قدس، ط. مکرر.

آیین جعفری

فارسی، در امامت ورد اعتراضات و هابیت، از هادی بن ابو تراب نوری، ط. تهران، 1324 ش.

آیین خرد

جواد بن ابو القاسم تبریزی.

آیین راستی

محمد باقر حجازی، ط. تهران، 1318 ش.

ص: 20

آیین رستگاری

ملمّع، ط. تبریز، در 2 مجلد.

آیین نگارش تاریخ

فارسی، از غلامرضا رشید یاسمی، ط. تهران، 1316 ش.

آیینۀ اسکندری

فارسی، در استخراج مطلوب، از حسین کاشفی (-1910 ق)، خ. آستان قدس، ش 5238.

-الحمد لعلام الغیوب

آیینۀ اسکندری

فارسی، مثنوی، از امیر خسرو دهلوی (-725 ق)، یکی از مثنویهای خمسۀ اوست که مکرر طبع شده است.

-خدایا جهان پادشاهی تو راست

ز ما خدمت آید خدائی تو راست

آیینۀ اسلام

اردو، در تواریخ اسلام، از مختار حسین هندی، ط. هند.

آیینۀ برزخ

ریاض حسن هندی.

آیینۀ تجلی

محمود خان شیرازی، تألیف: 1140 ق.

آیینۀ تصوف

اردو، از عبد العزیز هندی، ط.

آیینۀ جهان ---

نواب بن سید احمد نواب رضوی لکهنوی (1331 ق-).

آیینہ حکمت

فارسی، اصول دین، از حسن بن عبد الرزاق لاهیجی (-1121 ق).

آیینہ دانشوران

تاریخ تأسیس حوزه علمیه قم، از علی رضا ریحان یزدی معروف به ریحان الله، ط. تهران، 1353 ق.

آیینہ دکن

فارسی، تاریخ دکن، از فتح الله بن عبد الرحیم یزدی متخلص به مفتون (معاصر).

آیینہ دل

فارسی، اخلاق، از محمد علی بن محمد حسین انصاری قمی (1329 ق-)، ط. در 2 مجلد.

آیینہ سکندری

محمد حسن خان اعتماد السلطنه، در احوال اسکندر (الکساندر) امپراتور روسیه، خ. آستان قدس، ش 4076

آیینہ سکندری

فارسی، تاریخ ایران، از آقا خان کرمانی، 2 مجلد، ط. تهران، 1324-1326 ق.

آیینہ شاهی

فارسی، حکمت، از محمد محسن بن مرتضی فیض کاشانی (-1091 ق)، در 12 باب، خ دیده شد.

-سپاس شایسته و ستایش بایسته سزاوار نثار...

آیینہ شاهی

فارسی، عرفان، از محمد امین بن محمد شریف استرآبادی (-1033 ق).

آیینہ عباسی در نمایش حق شناسی امالی

عباسی

فارسی، در رد یهود و نصاری و اثبات نبوت خاصه، از محمد بن عبد النبی اخباری (-1232 ق) به امر عباس میرزا قاجار در 1230 ق

تالیف کرده، ط.خ. آستان قدس، ش 40 و ش 7013(1231 ق).

آینه عبرت در تحصیل سعادت

فارسی، از محمد علی عبرت نائینی (-1321 ق)، ط. تهران، 1328 ق.

آینه عبرت

در تواریخ رجال اسلام، از محمد علی بن محمد حسن واعظ تبریزی (معاصر).

آینه عروض

محمد علی نافذ هندی (-1314 ق).

ص: 22

آینه عقل

فارسی، اصول دین، از محمد علی بن حسن علی همدانی.

آینه غیب نما

فارسی، در احوال و اسرار قلب، عرفان، از عبد الوحید بن نعمه الله گیلانی یا استرابادی، شاگرد شیخ بهائی.

آینه محبوب

فارسی، از عباس بن احمد همدانی (معاصر)، ط.

آینه مذهب سنی

اردو، از نور حسین صابر جهنگ هندی، در 6 آینه، ط. هند، مکرر.

آینه میرزائیہ

اردو، در رد قادیانیہ، ط. هند.

الأئمة و الأئمة

سید محمد علی هبه الدین شهرستانی. -1383

اباحه الاستماع لصوت الاجنبيہ بشرط امن الفتنة

و عدم الشهوة

محمد رفیع بن عبد المحمد کزازی، شاگرد میرزا حبیب الله رشتی.

اباحه اكل الحلال المختلط بالحرام بالشبهه الغير المحصوره:

الغیر المحصوره:

عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق).

اباحه الجمع بين الفريضتين

ابو محمد حسن بن سید هادی عاملی کاظمی (-1354 ق)، خ. دیده شد.

اباحه الجمع بين الفاطميتين - رساله جواز الجمع يا حليه الجمع

اباحه المتعه

ابو المكارم حمزه بن على حلبى معروف به ابن زهره (-585ق).

اباحه النظر الى الاجنبيه و سماع صوتها فى الجملة و عند

الضروره،

رساله فى:

على بن محمد طباطبايى (-1231ق)، صاحب رياض.

اباحه نقل الموتى-الحججه البالغه

اباحه نكاح الهاشميه لغير الهاشمى

فارسي، از على بن ابو القاسم رضوى لاهورى (معاصر)، ط. هند.

الابانه عن اختلاف الناس فى الامامه

ابو طالب عبيد الله بن احمد انبارى واسطى (-356ق)، مذكور در رجال نجاشى.

الابانه عن اصول الديانه

ابو الحسن على بن حسين مسعودى (-346ق).

الابانه عن حكم الزهانه

عبد الفتاح بن ضياء الدين محمد حسينى مرعشى

ص: 23

تبریزی، خ. مرعشی.

الابانه عن سبب مصاهره بعض الصحابه

فارسی، از ابو القاسم بن حسین رضوی کشمیری.

الابانه عن غرض ارسطاطاليس في كتاب ما بعد

الطبيعه

ابو نصر فارابی، ط. مصر، 1325 ق (ضمن مجموعه فلسفه ابو نصر فارابی).

الابانه عن كتب الخزانة

فهرست کتابخانه علامه سید حسن صدر کاظمینی 1354 که فرزند ایشان سید علی گرد آورده است.

الابانه في فقه الناصر

ناصر الدین ابو محمد اطروش حسن بن علی شریف (-304 ق).

الابانه عن مذهب اهل العدل بحجج من القرآن

و العقل

ابو القاسم اسماعیل صاحب بن عبّاد (-385 ق)، خ. نجف.

-الحمد لله الواحد القديم

الابانه عن المماثلة في الاستدلال لا ثبات النبوه

و الامامه

ابو الفتح محمد بن علی کراچکی (-449 ق).

الابانه في معرفه اسماء كتب الخزانة

رضی الدین علی بن موسی معروف به ابن طاوس (-664 ق)، فهرست کتابخانه او بوده است.

ابانه الصدور في موقوف ابن اذینه المأثور

در میراث، از سید حسن بن هادی صدر کاظمی (-1354 ق)، خ. دیده شد.

ابانه المختار في ارث الزوجه من ثمن العقار

بعد الاخذ بالخيار

شيخ الشريعه فتح الله بن محمد جواد نمازی شیرازی معروف به شريعت اصفهانی (-1339 ق)، تأليف: 1319 ق.

-الحمد لله الذي هدانا لسواء السبيل

الابانه المرضيه

شرح مبحث وقت و قبله از روضه البهيّه، از محمد صالح بن محمد سعيد خلخالی، تأليف:

1192 ق. ط. تهران، 1313 ق.

-الحمد لله الذي خلق الليل و النهار

ابان حكم الغيبه

شريف ابو القاسم على بن احمد بن موسى المبرقع بن امام جواد(عليه السلام)(-352 ق)، مذكور در رجال نجاشی.

الابتداء، كتاب

شريف ابو القاسم على بن احمد علوی کوفی، -352 مذكور در رجال نجاشی.

ابتداء دعوه العبيدين و كشف عوارهم

ابو الحسن ثابت بن اسلم حلي نحوي، (مصلوب ح 460 ق).

ابتداء الدعوه للعبيدين

قاضي ابو حنيفه نعمان بن محمد (-367 ق)، قاضي مصر.

ابتداء فرض الصلاه

ابو التضر محمد بن مسعود عياشي سلمى سمرقندي، مذكور در رجال نجاشي.

ابتلاء الاخيار

از آن در بعضی مجموعه ها نقل شده است.

ابتلاء الاولياء

محمد صادق بن آقا محمد براواکاهی لنکرانی (-1285 ق). خ. آستان قدس، ش 7412 (خط مؤلف، 1285 ق).

ابتلاء عظيم

اردو، از اختر علی تلهری هندی. ط.

ابتلاء المؤمن - کتاب المؤمن

حسین بن سعید اهوازی، خ. (خط علامه نوری) دیده شد. ط. لاهور و قم.

الابتلاء و الاختيار في مصائب الاثمه الاطهار (عليهم السلام)

ابو علی عبد التّبی بن احمد هجری بحرانی (معاصر صاحب ریاض).

الابتهاج في اثبات اللذه العقليه لله تعالى

ابو اسحاق ابراهيم بن اسحاق نوبختی.

الابتهاج في علم الحساب

تاج الدین محمد بن قاسم دیباجی حلی (-776 ق).

الابتهاج في مناسك الحج

حسین عصفوری (1216 ق)، ط. نجف، 1374 ق.

ابجد التواریخ فی قواعد النظم التاریخ

منظومه، در ضبط حوادث، موالید و وفیات از سید هبه الدین، محمد علی بن حسین شهرستانی (1383-).

ابجد الشیعه---

ص: 25

الابحاث بين الملل الثلاث-الطرائف

الابحاث المفیده فی تحصیل العقیده

علامه حلی، حسن بن یوسف بن مطهر (-726 ق)، ناصر بن ابراهیم بریهی (-853 ق) شرحی بر این کتاب دارد، خ. (شرح) آستان قدس.

ابداء البداء (فی حقیقه القدر و القضاء)

در قضا و قدر و تحقیق بداء، از محمود بن علی اصغر طباطبایی (-1310 ق)، ط. تهران، 1310 ق.

در مطبوع: ابدأ البداء.

ابداء الحق

در جواب الصواعق المحرقة، تألیف: 1027 ق.

-الحمد لله الذي هدانا الى صراط مستقیم

الابداع

در اصول فقه، از حسن بن محمد قائمی (-پیش از 1300 ق)، خ. آستان قدس، ضمیمه مجموعه ش 13182.

الابداعیه

قصیده هائیه حدود 200 بیت، در حکمت و عرفان، از محمد قطب نیریزی (-1173 ق)، خ.

آستان قدس، ش 8615 (1316 ق).

-لله حمد العالمین جمیعها

و الله جاعل نورها و بدیعها

الابدال

در ابدال ادویه (داروهای مشابه)، از محمد بن زکریا رازی، خ. ملک.

ابدال الادویه

نجیب الدین ابو حامد محمد بن علی سمرقندی شهید در هرات در هجوم مغول (-619 ق)، خ.

خدویه (968 ق).

ابدع البدایع

فارسی، بدیع، از شمس العلماء حسین گرگانی ربانی معروف به جناب (-1345 ق)، ط.

تهران، 1328 ق.

ابدع ما نظم فی الاخلاق و الحكم

یوسف بن عبد الغنی حسینی، ط. مصر.

الابرار، کتاب-کتاب الابرار

ابرام القضاء فی وسع الفضاء

در ادبیات و لغت، از شیخ الشریعہ اصفهانی (-1339 ق)، خ. موجود.

ابراهیم بیگ ---

ص: 26

ابصار العين في احوال انصار الحسين (عليه السلام)

محمد بن طاهر سماوی، ط. نجف، 1343 ق، سعادت حسین سلطانیپوری نیز به اردو ترجمه کرده.

ابصار المستبصرین

فارسی، در استبصار مؤلف، از عبد الوهاب بن عبد الرحمان شیرازی دیبلی تألیف: 1042 ق، ط. تهران، 1285 ق (با مطارح الانظار)؛ قم، 1385 ق.

الابطال کتاب

فارسی، در نبوت و امامت، در رد نصاری و بابیه، از اسماعیل بن محمد حسینی اردکانی (-1317 ق)، مرتب بر مقدمه و 7 فصل، ط. تهران، 1313 ق.

ابطال احکام النجوم

ابو الحسن علی بن محمد عدوی شمشاطی (زنده در 377 ق).

ابطال احکام النجوم

ابو نصر محمد بن احمد فارابی (-339 ق)، خ.

دیده شد.

ابطال الاختیار

در امامت، از ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه، شیخ صدوق (-381 ق).

ابطال الاختیار

حسین بن جبیر، مؤلف نخب المناقب.

ابطال الاستدلال لاهل الزیغ و الضلال

اردو، از امیر الدین هندی.

ابطال التناسخ او بطلان النسخ و المسخ

فارسی، از ابو القاسم بن حسین قمی لاهوری (-1324 ق)، ط. لاهور، 1314 ق.

ابطال التناسخ

اردو، از احمد بن ابراهیم نقوی لکهنوی (1295 ق.).

ابطال التناسخ

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق.).

ابطال التناسخ (بثلاثه براهین)

حسن بن عبد الرزاق لاهیجی (-1121 ق)، خ.

موجود

ابطال التناسخ

فارسی، از محمد رضا تهرانی نجفی، ط. تهران، 1310 ق.

ابطال التناسخ

فارسی، از محمد علی بن محمد جعفر (-1320 ق)، ط. تهران، 1319 ق (با مرقات الصعود در یک جلد).

ص: 27

ابطال التناسخ

اردو، از محمد هارون حسینی، ممتاز الافاضل (-ح 1339 ق)، ط. لکهنو.

ابطال الثلاثة

در احوال ملک فیصل اول، مصطفی کمال آتاترک و رضا شاه پهلوی، از محمد هاشمی، ط.

ابطال الجبر و التفویض

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق).

ابطال دلیل الانسداد

شیخ لطف الله اسکی لاریجانی نجفی (-1311 ق)، خ. دیده شده.

- (پس از خطبه) هذه عدة كلمات في باب حجّيه المظنه

ابطال الركن الرابع

فارسی، از حسین علی تویسرکانی (-1286 ق)، خ. دیده شد.

ابطال الزؤیه

محمد بن احمد عنایت خان کشمیری ملقب به کامل (-1235 ق).

ابطال الزمل

رضی الدین محمد بن حسن قزوینی (-1096 ق).

ابطال الزمان الموهوم (ورد استدلال السید

الداماد علیه)

اسماعیل بن محمد حسین خاجویی (-1173 ق)، خ. آستان قدس، ش 5923 و ش 885.

- بعد حمد الله المتفرد بالقدم و الازلیه المتوحد...

ابطال الزمان الموهوم

محقق داماد، آقا جمال خوانساری ردی بر آن و خاجویی بر رد آقا جمال رد نوشته اند.

ابطال عامل بحديث

اردو، از احمد سلطان ملقب به خاور بن محمد مظفر بخت (معاصر)، ط. هند، 1320 ق.

ابطال العدد---

ص: 28

- (بعد الحمد) فهذا تحقيق في القياس ...

ابطال القياس

شريف مرتضى علم الهدى، كتاب از اجزاء المسائل الموصليات الاولى است.

ابطال القياس

شيخ مفيد محمد بن محمد بن نعمان (-413 ق).

نيز - مسأله ...

ابطال القياس

ابو محمد يحيى بن ابى الحسين علوى، نجاشى از او ياد کرده است.

ابطال الكلام النفسى

معز الدين محمد مهدى بن حسن قزوینى حلى (-1300 ق)، خ. موجود.

ابطال ما نسب الى الاماميه

شمس الدين محمد شيرازى (سده 11 ق). ردی است بر نوشته خليل بن غازى قزوینى (-1089 ق) در حاشیه بر عدّه و مسأله مشیت جبر و اختيار.

- الحمد لله الذى خلق الثقلين ...

ابطال مذهب داود بن على اصفهانى

ابو القاسم على بن احمد شريف علوى (-352 ق).

ابطال المساوات

نثار حسين عظيم آبادى (-1338 ق).

ابطال النجوم ---

الابل، کتاب

در لغت، از ابو یوسف یعقوب بن اسحاق بن سکیت (-ح 244 ق).

ابلیس و جنوده، کتاب

ابو جعفر محمد بن عبد اللہ حمیری (سده 4 ق)، شیخ صدوق از او به واسطه احمد بن هارون روایت می کند.

ابن سینا

احوال و آثار، از محمد کاظم بن کاتب طریحی (معاصر)، ط. نجف، 1369 ق.

ابن عفان کی یادگار

اردو، ط. هند.

الابنیه عن حقایق الادویه

فارسی، از ابو منصور موفق بن علی هروی (سده 4 ق)، ط. تهران، 1344 ش؛ ویندویانا، 1859 م.

ابنیه اسکندریه---

ص: 30

ابواب الجنان

فارسی، زیارات، از ابراهیم بن محسن کاشانی (-ح 1340 ق)، به نام مشاور السلطان والی تالیف کرده.

ابواب الجنان و بشائر الرضوان

در زیارات و مستحبات، از خضر بن شلال آل خدام عفاکوی (-1255 ق)، در مقدمه و 8 باب، خ. آستان قدس، ش 3107 (1242 ق).

-الحمد لله اللطيف بعباده...

ابواب الجنان

خلیل قزوینی، خ. اتریش، شاید اشتباه باشد و همان ابواب الجنان رفیع آتی الذکر بوده باشد.

ابواب الجنان

فارسی، اخلاق، از رفیع الدین محمد بن فتح الله قزوینی (-1089 ق)، در 8 باب، ط. مکرر.

-بهترین مقالی که سر خیل کاروان فنون...

ابواب الجنان

محمد طاهر بن محمد بحرانی.

ابواب الجنان

فارسی، در وجوب و آداب جمعه، از محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، خ. آستان قدس، ضمیمه مجموعه ش 11240 (1303 ق).

تألیف: 1055 ق.

-سپاس و ستایش مر خدایرا که صوامع آسمان...

ابواب الجنان المشتمل علی رسائل ثمان

در حدیث، از محمد بن فرج حمیری، تألیف:

1052 ق.

ابواب الجنه

ادعیه مجزبه، از شرف الدین علی طیب حسینی (-1316 ق).

ابواب الحكم

فارسی، ترجمه 430 کلمه از کلمات قصار امیر المؤمنین علی (علیه السلام)، از کمال الدوله محمد حسن قاجار، ط. تهران، 1319 ق.

ابواب الخیر

از نامه های عبد الله بن قطب بن محیی انصاری خزر جی سعدی، به عنوان امیر محبّ الدین محمد و امیر افضل الدین محمد، مؤرخ 899 ق، نامه در 10 باب در اعمال و آداب است، خ. نجف.

ابواب الروضات

فهرس مطالب روضات الجنّات محمد باقر خوانساری (-1313 ق)، از برادرزاده اش محمد باقر آقا نجفی که در 1324 ق مرتب کرده.

-الحمد لله ولی الحمد و مستحقه...

ص: 31

ابواب الفرج عند ضيق المخرج

ادعیه، از محمد بن مرتضی کشمیری (1312 ق-).

ابواب الكنوز

لغت، از فخر الوزراء محمد علی استرآبادی در 1242-1245 ق به نام محمد علی میرزا تألیف کرده است، خ. تهران.

-الحمد لله الذی قاموس الوهم...

ابواب المصائب

اردو، مقتل.

الابواب الممهده للمنابر المشيده

نظم و نثر درباره اهل البيت (عليهم السلام)، از حسن بن جلّو بن سلمان زبیدی نجفی (-1369 ق). خ. دیده شد.

ابواب الهدایه

محمد رضا بن محمد مؤمن امامی خاتون آبادی (سده 12 ق)، گفته اند که جنّات الخلود خلاصه این کتاب است.

ابواب الهدی

در علوم قرآن، از میرزا مهدی مدرّس اصفهانی (-1365 ق)، خ. آستان قدس، در مجموعه ش 12412 (ظاهرا خط مولف).

ابواب الهدی و النجاح و منهاج التّقی و الصّلاح

در اصول و فروع دین و اعمال و ادعیه، از عبد الكاظم بن محمود غبان زبیدی (1307 ق-)، در 51 باب، تألیف: 1344 ق.

ابوذر غفاری

فارسی، از جعفر شهیدی، ترجمه کتاب قدوری قلعه چی است، ط. تهران.

ابوذر الغفاری

عبد الله سبیتی عاملی، ط.

ابو طالب

اردو، از شرف الدین محمد علی عاملی، ترجمه ظفر مهدی بن سید وارث، ط.

ابو مسلم نامه

احوال ابو مسلم خراسانی (-137 ق)، ظاهراً از ابو طاهر بن حسین طرطوسی.

ابه الدرر

تکمله عقد الدرر فی اخبار المنتظر، از محمد باقر بن محمد جعفر همدانی (-1333 ق).

الایات للتمثیل و المحاضرات

محمد بن علی موسوی عاملی مکی (-1139 ق).

ایات الاعراب

ابو علی حسن بن علی فارسی فسوی نحوی (-377 ق).

ص: 32

الايات الخمسينيه

منظومه در لغات مثلثه، از هبه الدين محمد على بن حسين شهرستاني.

الايات الفاخره في فن المناظره

فارسي، منظوم، از شهرستاني.

الاتباع و ترك المرء في القرآن، كتاب

ابو الحسين محمد بن بحر رهنى شيبانى (سده 4 ق).

الاتباع و المزاجه

ادب، از ابو الحسين احمد بن فارس قزوينى رازى (-375 ق)، خ. نجف.

اتحاد اسلام

فارسي، از شاهزاده ابو الحسن ميرزا ابن حسام السلطنه (-1333 ق). ط. بمبئى، 1312 ق.

اتحاد العاقل و المعقول

حكمت، از صدر الدين محمد بن ابراهيم شيرازى معروف به ملا صدر (-1050 ق)، ط. ايران.

-الحمد لو اهب العلم...

اتحاد معاويه بن شريح و ابن مسيره

حججه الاسلام سيد محمد باقر شفتى (-1260 ق)، ط. ايران.

اتحاد الوجود و الماهيه

هادى بن محمد امين تهرانى (-1321 ق)، خ.

كربلا.

-الحمد لله الذى دلّ بذاته

اتحاف الاكابر باسناد الدفاتر

محمد بن على شوكانى، ط. حيدرآباد، 1328 ق.

اتّصاف ذوی الالباب بشوارد لبّ اللّباب

در معرفت انساب، از رضی الدین بن محمد موسوی عاملی مکی (پیش از 1168 ق).
...

اتّصاف الماهیه بالوجود

حکمت، از صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق)، ط. ایران، 1302 ق.
...

-الحمد لو اهب الحیاه و العقل...

(بعضی نسخ)-الحمد لفیض الوجود...

اتصال سلسله آقا باقر بهبهانی به محمد باقر

مجلسی

فارسی، از محمد جعفر بن محمد شهرستانی، خ.

کربلا.

اتّصالات الکواکب و قراناتها

فارسی، از محمد بن محمد ملقّب به اختیار، خ کاظمین (1302 ق در شیراز).
...

-حمد و ثنا آفریدگاری را که افلاک...

به همین نام در آستان قدس ضمیمه مجموعه ش 5301.

ص: 33

اتفاق ارسطو و افلاطون

در احوال جنّ، از معلم ثانی، فارابی.

اتفاق صحاح الاثر فی امامه الائمه الاثنی عشر

ابو الحسین یحیی بن حسن بن بطریق حلی (-606 ق).

الاتفاق و الافتراق

فقه، از قاضی نعمان مصری.

الاتقان

اصول فقه، از محمد هادی بن محمد امین تهرانی (-1321 ق)، خ. آستان قدس، ش 7356 (1339 ق).

-الحمد لله الذی شرفنا باصول الهدایه...

اتقان الایمان

در معنای عدالت، از محمد جعفر بن محمد صفی فارسی آباده ای، شاگرد حجه الاسلام شفتی، در یک مقدمه و 8 عنوان.

-الحمد لعدل لم یجف فی عباده...

اتقان المقال (فی احوال الرجال)

محمد طه بن مهدی تبریزی نجفی (-1323 ق)، تالیف: 1277 ق، ط. نجف، 1341 ق.

-الحمد لله الذی اصطفی لدینه المبین...

اتمام الحجّه

بعضی از فضلاء هند، مرتضی حسینی جونپوری الحجّه القاطعه را در ردّ آن نوشته.

اتمام الحجّه (فی اثبات وجود القائم الحجّه)

محمد صادق بن محمد نمینی (-1285 ق)، ط.

ایران، 1285 ق.

اتمام الحجّه

اصول دین، از محمد رضا بن محمد معروف به مجذوب که به نام شاه سلطان حسین صفوی تألیف کرده است، بیشتر رساله در امامت است، خ.نجف.

اتمام النعمه

فارسی، در معرفت پروردگار، فروع دین، اخلاق و طب، از حبیب الله بن زین العابدین قمی (-1359 ق)، خ. موجود.

الاتابه بالاجابه (فی الجواب عن مؤلف فضائل

الصحابه)

احمد حسین بن رحیم علی امروهوی (-1328 ق).

اثاره الاحزان (فی مصائب سید شباب أهل

الجنان)

در مصائب، از دلدار علی نقوی نصیرآبادی (-1235 ق).

-نحمد الله سبحانه على جعل الاختبار...

اثبات اصل موضوع اقلیدس

ریاضی، از محمد سعید عزیزی (-1355 ق).

ص: 34

ط. 1307 ش.

اثبات الاله، رساله في

داعی نیشابوری از داعیان فاطمیان، ط. مصر.

اثبات الامامه

عبد الحکیم بن شمس الدین سیالکوتی (معاصر صاحب ریاض).

اثبات امامه الاثمه

مرتب بر مقدمات و شهابها، خ. موجود.

اثبات امامه ائمه الاطهار في ضوء العقل و الآيات

و الاخبار

اردو، از محمد حسین بن تاج الدین تیجانی پاکستانی (1350 ق-)، تألیف: 1371 ق.

اثبات امامه امیر المؤمنین علیه السلام

محمد بن علی زنجانی (-1210 ق)، خ. موجود.

اثبات امامت عبد الله افطح ابن الامام الصادق

علیه السلام

ابو الحسن علی بن حسن فطحی، نجاشی به 2 واسطه آن را از او روایت کرده است.

اثبات الامامه لعلی بن ابی طالب علیه السلام- اثبات الوصیه

اثبات امامه علی بن الحسین علیه السلام

ابو النضر محمد بن مسعود سلمی سمرقندی عین الطائفه، نجاشی به 2 واسطه از او روایت می کند.

اثبات امکان کل متحیز

مؤلف از قدماء شیعه بوده است، خ. دیده شده (657 ق).

اثبات الانوار الالهیه

بهاء الدين محمد بن حسين عاملي (-1037 ق)، خ. استانبول.

اثبات البداء

خليل بن محمد اشرف قائي (-1136 ق)، خ.

نجف.

اثبات بقاء النفس الانسانيه

خواجه نصير الدين محمد بن محمد طوسي (-672 ق)، خ. نجف، استانبول.

-رسم المولى العالم الفاضل مؤيد الدوله و الدين.

اثبات تثليث التوحيد فى ثلاث الوتر

عبد الله بن صالح سماهيجى (-1135 ق).

اثبات تجريد النفس

فارسي، از محمد على بن ابى طالب حزين (-1181 ق).

اثبات تحريم الغناء ---

ص: 35

اثبات التحسين و التقيح العقليين

محمد باقر بن محمد اكمل وحيد بهبهاني (-1206 ق).

اثبات تداخل الاغسال-تداخل الأغسال

مهدى بن حسين خالصى كاظمى (-1343 ق)، ط. مشهد.

اثبات التسامح فى ادله السنن

از شيخ مرتضى بن محمد امين انصارى (-1281 ق).

اثبات تشييع سيد على همدانى

قاضى نور الله شوشترى.

اثبات تشييع سيد محمد نوربخش

قاضى نور الله شهيد (-1019 ق).

اثبات تقليد الميت

فارسى، از على اكبر بن محسن اردبيلى (1269 ق-)، ط. تبريز.

اثبات تنجيس المتنجس

مهدى بن ابراهيم دجيلى كاظمى (-1339 ق)، در ردّ همنام معاصر خویش مهدى خالصى كاظمى نگاشته است.

اثبات التوحيد فى ثلاث الوتر ---

اثبات حدوث الارادة و ابطال ازليتها

خليل بن محمد زمان قزوینی، تألیف: 1148 ق.

-ربّ هب لی سمعا یسمع آیاتک

اثبات الحدوث الزماني

علی فراهانی معروف به آقا شیخ (- پس از 1100 ق).

اثبات حدوث العالم (و وجوده بعد العدم

الحقیقی)

حسین بن ابراهیم تنکابنی، شاگرد صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق).

ط 1219؟ (در مطبوع آن را تاریخ فراغت از تألیف نگاشته اند که درست نیست)، خ. دیده شد.

اثبات حدیث ردّ الشمس ---

ص: 37

سلطان حسین صفوی (جلوس: 1106 ق) تألیف کرده است.

-وسیلۀ سعادت جاودانی شکر و سپاس...

اثبات الرجعه

حسن بن سلیمان حلّی، مجاز از شیخ شهید در 757 ق، خ. آستان قدس.

اثبات الرجعه

فارسی، از حسن بن عبد الرزاق لاهیجی.

-الحمد لله و الحمد حقّه...

اثبات الرجعه

ابو محمد حسن بن هادی موسوی عاملی (معاصر).-1354 ق

اثبات الرجعه

ابو محمد حسن بن هادی موسوی عاملی (معاصر).-1354 ق

-فهذه احادیث تدل علی اثبات الحجّه

اثبات الرجعه

جمال الدین حسن بن یوسف بن مطهر معروف به علامه حلّی (-726 ق)، خ. آستان قدس.

اثبات الرجعه

فارسی، از شیخ محمد رضا طبسی (معاصر)، ترجمه اردو خواهد آمد، ط. نجف، 1354 ق.

اثبات الرجعه

ترجمه عربی کتاب شیخ محمد رضا طبسی سابق الذکر، از سید محسن نواب، ط. نجف، 1355 ق.

اثبات الرجعه

سلیمان بن احمد آل عبد الجبار قطیفی (-1266 ق).

اثبات الرجعه

میر محمد عباس بن علی اکبر موسوی لکھنوی (-1306 ق).

اثبات الرجعه

نور الدین علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق)، خ. فیض آباد ہند.

اثبات الرجعه---

ص: 38

اثبات الرجعه

سلطان محمود بن غلام علی طبسی، شاگرد علامه مجلسی.

اثبات الرجعه

محمود بن فتح الله حسینی کاظمی (معاصر شیخ حرّ). نیز-تقریح الکربه.

اثبات الرجعه (و ظهور الحجه)

محمد مؤمن بن دوست محمد حسینی استرآبادی شهید در مکه (-1088 ق)، فراغت از تألیف در مکه معظمه: رجب 1069 ق، خ. فیض آباد هند.

-الحمد لله على نعمائه...

اثبات الرجعه

شرف الدین یحیی بحرانی، شاگرد محقق کرکی و نائب او در یزد.

اثبات رد الشمس لامير المؤمنين عليه السلام

میر ناصر حسین بن حامد حسین نیشابوری کنتوری (1284 ق-).

اثبات رؤیه الجنّ

محمد نصیر بن عبد الله برادرزاده علامه مجلسی.

اثبات سیاده الساده الذین فی کشمیر

مهدی بن حیدر کشمیری (-1309 ق).

اثبات سیاده المنتسب بالام الی بنی هاشم

محقق داماد (-1040 ق)

اثبات شق القمر و جواب منکره من النصارى

فارسی، از محمد تقی بن محمد حسین کاشانی (-1316 ق).

اثبات الشقوق

عبد الوحيد بن نعمه الله گیلانی، شاگرد شیخ بهائی.

اثبات الصانع القديم بالبرهان القاطع القويم

محمد بن عبد الفتاح تنكابنی معروف به سراب (-1124 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله الذي ابان ما يجب معرفته...

اثبات عالم المثال

قطب الدين محمد بن علي شريف ديلمى لاهيجى (معاصر شيخ حرّ).

اثبات عالم المثال

محمد بن محمد معروف به شاه محمد اصطهباناتى، تأليف: 1100 ق، مرتب بر مقدمه و 6 فصل و خاتمه خ. موجود

-الحمد لله الذى جعل عالم المثال.

اثبات العزاء من طريق العامه

سبط حسن فتحپورى، ط 1359 ق (چاپ دوم).

ص: 39

اثبات العصمة (للأئمة الطاهرين عليهم السلام)

رفيع الدين محمد بن فرج گیلانی (-ح 1160 ق).

اثبات عصمة الأئمة عليهم السلام

میرزا محمد بن حسن شیروانی (-1098 یا 1099 ق).

اثبات عصمة الأئمة الطاهرين عليهم السلام

محمد بن عبد الکریم طباطبائی جدّ بحر العلوم، خ. نجف.

اثبات عصمة الأئمة عليهم السلام

ظاہرا اثبات العصمة رفیع گیلانی (اسبق الذکر) است، خ. دیدہ شد.

اثبات العقل ---

ص: 40

اثبات اللّوح المحفوظ

خواجه نصير الدّين محمد بن محمد بن حسن طوسي (-672ق).

اثبات المتعه

على بن دليدار على نقوي (-1259ق).

اثبات المسح---

ص:41

اثبات النبوه الخاصه

حسن بن محمد باقر معروف به صفی علی شاه (-ح 1316 ق)، ط. تهران.

اثبات النبوه الخاصه

محمد رضا بن محمد امین کوثر علیشاه همدانی (-1247 ق).

اثبات النبوه الخاصه

محمد علی خراسانی طبسی (-1320 ق)، ط.

حیدرآباد، 1308 ق؛ لکهنو، 1322 ق.

اثبات النبوه الخاصه

فارسی، از عیسی بن محمد، میرزا بزرگ قائم مقام فراهانی (-1237 ق)، وزیر فتحعلیشاه، خ.

آستان قدس، ش 10.

-سبحانک لا احصى ثناء علیک...

اثبات النبوه و الامامه

میرزا محمد بن حسن شیروانی (-1098 ق).

اثبات النبوه و الامامه---

ص: 42

علم و تكليف است...

اثبات الواجب---

ص: 43

اثبات الواجب تعالى

على اكبر بن آقا على نواب خراساني (-1263 ق).

اثبات الواجب تعالى ---

ص: 44

اثبات الواجب تعالى

محمد مسیح بن اسماعیل فسوی معروف به مسیحا (-1130 ق)، خ. آستان قدس، ش 299.

-یا من منه المبدأ و الیه المنته...

اثبات الواجب تعالى-المشارك

غیاث الدین منصور بن صدر الدین محمد ملقب به استاد البشر (-948 ق).

اثبات الواجب

نصر الله بن محمد عمری خلخالی، شرح اثبات الواجب الجديد دوانی است که برای سلطان قطبشاه تالیف کرده، خ. آستان قدس.

-الحمد لمن توحد بدلاله ذاته...

اثبات الواجب تعالى

قاضی نور الله شهید (-1019 ق)، شرح اثبات الواجب القديم دوانی است.

اثبات وجود الجن

کاظم بن قاسم حسینی رشتی (-1259 ق).

اثبات وجود صاحب الزمان علیه السلام

شمس الدین محمد بن اسد الله شوشتری، قاضی نور الله در مجالس المؤمنین یاد کرده.

اثبات وجود القائم علیه السلام

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق).

اثبات الوصايا

نواب احمد حسین هندی ملقب به مذاق (معاصر).

اثبات الوصايه-العقد الثمين في اثبات وصايه

امیر المؤمنین

قاضی محمد بن علی شوکانی (-1250 ق)، ط مصر، 1348 ق.

اثبات الوصيه لامير المؤمنين عليه السلام

احمد بن رميح، ابن شهر آشوب در معالم ذكر كرده.

اثبات الوصيه لعلی بن ابی طالب عليه السلام

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی هذلی (-346 ق)، صاحب مروج الذهب، ط. تهران، 1318 و 1320 ق.

-الحمد لله رب العالمين.

اثبات الوصيه لعلی عليه السلام

شيخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابويه (-381 ق).

اثبات الوصيه

هاشم بن سليمان بحرانی (-1107 ق).

اثبات الوصيه و الرد علی منكريها

ابو محمد هشام بن حکم کندی (-199 ق).

اثبات الوصيه ---

ص: 45

اثبات الهداه بالتصّوص و المعجزات

محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق)، تالیف:

1096 ق، ط. قم، 1337-1339 ش.

- (مجلّد اول) الحمد لله رب العالمین...

اثبات الهیولی

شمس الدین محمد بن احمد خفّری (-957 ق)، خ. آستان قدس.

الاثر الجدید (فی تاریخ علی بن حسین الشہید یوم

الطف)

محمد حسن سردودی.

الاثر الحمید فی تاریخ زید الشہید

ہبہ الدّین محمد علی شہرستانی.

الاثر الخالد فی اشعار سیدی الوالد

محمد تقی بن یوسف حاریصی عاملی (1329 ق-)، اشعار پدر را گرد آورده.

اثره العتره

در فقه، از صدر الدّین محمد بن صالح معروف به سید صدر الدّین اصفہانی (-1263 ق).

اثر ہزار و یک سخنور

محمد علی صفوت تبریزی (معاصر). ط. قم، 1328 ش.

الاثمار

اردو، از امداد امام عظیم آبادی، ط.

اثمار السیاحہ-لجہ الاخبار

الاثمار الشہیہ (فی المنشآت العربیہ)

ناصر حسین بن حامد حسین کنتوری (1284 ق-).

اثنا عشری تقویم

گجراتی، از غلام علی بہاونگری.

اثنا عشریات

فارسی، در تواریخ ائمہ (علیہم السلام)، از صفر علی بن علی اکبر بسطامی میقانی (-1354 ق)، تألیف:

1308 ق، خ، نطنز.

الاثنا عشریات الخمس

در طہارت، صلاہ، زکات، صوم و حج، از بہاء الدین محمد عاملی (-1031 ق)، خ. آستان قدس.

الاثنا عشریات فی المدایح

در مدح ائمہ، از قوام الدین محمد بن محمد مہدی حسینی سیفی قزوینی (-پس از 1240 ق).

الاثنا عشریات فی المراثی - العقود الاثنا

عشرہ

محمد مہدی بن مرتضی بحر العلوم (-1212 ق)، 12 قصیدہ، تعریب 12 بند محتشم است.

ص: 46

الاثنا عشریه

حسین بن نصر الله موسوی ارومی (معاصر).

الاثنا عشریه

علی بن حمّاد، مذکور در فهرست کتب محمد علی خوانساری.

الاثنا عشریه---

ص: 47

الاثنا عشرية (في الصلاة)

محمد بن سليمان تنكابني.

الاثنا عشرية (في الصوم)

چهارمین کتاب از اثنا عشریات الخمس شیخ بهائی، تألیف: 1019 ق، خ. آستان قدس. ط.

-الحمد لله الذي جعل الصوم جنه من النار

الاثنا عشرية (في الطهارة و الصلاة)

خلف بن عبد المطلب مشعشعی (-1074 ق).

الاثنا عشرية (في الطهارة)

کتاب اول از اثنا عشریات الخمس شیخ بهائی، در 12 مطلب، خ. دیده شد.

-اما بعد حمد الله على آلائه.

الاثنا عشرية (في علاج الوباء و الطاعون)

فارسی، طب قدیم، خ. دیده شد.

الاثنا عشرية (في فضائل امير المؤمنين عليه السلام)

12 حدیث از طرق اهل سنت، از فضل الله بن محمد حسینی، ظاهرا در 945 ق به اسم ملک نظام الدین تالیف کرده.

-الحمد لله نور السموت و الارض...

الاثنا عشرية-مجمع الدرر

12 مسأله در فقه، از عبد الله مامقانی (-1351 ق)، ط. نجف، 1344 ق.

الاثنا عشرية

فهرست کتب امامیه کتابخانه منیجر لاهور، ط.

لاهور.

الاثنا عشرية (في القبلة)

فارسی، از محمد بن محمد زمان کاشانی (از شاگردان مجلسی دوم روایت می کند).

-الحمد لله الذی جعل الکعبه البیت الحرام...

الاثنا عشریه (فی مشکلات العلوم الاثنا عشر)

محمد (یا عبد الله) کاظم بن عبد علی تنکابنی (معاصر شیخ بهائی)، خ. عبد العظیم.

الاثنا عشریه (فی المیراث)

جمال الدین بن علی خان نطنزی، خ. موجود (1080 ق).

الاثنا عشریه

در 12 مسأله خلافي، از حسين بن نصر الله عرب باغي (معاصر)، ط.

الاثنا عشریه (فی شرح بعض الروایات المعضله و

تفسیر بعض الآيات المشکله)

عبد الرحيم بن عبد الرحمان کرمانشاهی (-1305 ق)، خ. نزد فرزند مولف.

الاثنا عشریه فی مصائب سادات البریه

محمد مقدّس زنجانی (صاحب مفتاح الجنه، ط

الاثنا عشرية في الموارث الجعفرية-المقاله الاثنا عشرية

الاثنا عشرية في المواعظ العددية

محمد بن محمد بن حسن عيناثى عاملى سبط شهيد ثانى، مرتب بر مقدمه، 12 باب و خاتمه، تأليف: 1068 ق، ط. تهران، 1322 ق.

اثولوجيا---

ص: 49

الاجاره

محمد اصفهانی، به خط او ضمن الفروع المحمدیه.

الاجاره، کتاب

میرزا حبیب الله بن محمد علی رشتی (-1312 ق)، ط. ایران، از شرح شرایع اوست.

الاجاره، کتاب

میرزا محمد حسن آشتیانی (-1319 ق)، خ.

دیده شد.

الاجاره، کتاب

فیاض زنجانی (معاصر)، ط 1343 ق.

الاجاره، کتاب

به انضمام صلح و وصیت، از علی بن فضل الله مازندرانی (-1339 ق).

الاجاره، کتاب

محمد کاظم خراسانی (-1329 ق)، خ. کربلا.

الاجازات، کتاب

ابراهیم بن محمد حرفوشی عاملی (-1080 ق).

الاجازات، کتاب

احمد بن حسین موسوی معروف به سید آقا شوشتری جزائری.

الاجازات، کتاب

احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق).

الاجازات، کتاب

حجه الاسلام سید محمد باقر اصفهانی (-1260 ق).

الاجازات، رساله

احمد بن ابی ذر نراقی، خ. مرعشی.

الاجازات، کتاب

مجلد 25 با 26 بحار، از علامه مجلسی (-1110 ق).

الاجازات، کتاب الاجازات-مجمع الاجازات

و منبع الافادات

محمد باقر بن محمد تقی معروف به آقا نجفی اصفهانی، تالیف: ح 1320 ق.

الاجازات، کتاب

ابو منصور حسن بن شهید ثانی (-1011 ق).

الاجازات، کتاب

محمد حسن بن محمد علی استرآبادی پدرش محمد علی داماد مجلسی اول بوده.

الاجازات، کتاب

ابو عبد الله حسین بن حیدر حسینی کرکی، از

ص: 50

مشایخ روایت محمد تقی مجلسی و محقق سبزواری.

الاجازات، کتاب

محمد حسین بن محمد علی مرعشی معروف به شهرستانی (-1315 ق).

الاجازات، کتاب

محمد رضا بن محمد باقر درخشی قائمی (معاصر).

الاجازات، کتاب

زین الدین بن علی شهید (-966 ق).

الاجازات، کتاب-سلاسل الروایات

محمد صادق بن حسن آل بحر العلوم، تألیف:

1353 ق.

الاجازات، کتاب

گردآوری عبد الحسین بن علی شیخ العراقین تهرانی (-1286 ق).

الاجازات، کتاب

عبد الصمد بن احمد ابن محدث جزائری.

الاجازات، کتاب

غیاث الدین عبد الکریم بن احمد حلّی (-693 ق).

الاجازات، کتاب

میرزا عبد الله بن عیسی تبریزی معروف به افندی (-1130 ق)، صاحب ریاض العلماء.

الاجازات، کتاب

شرف الدین علی بن حجه الله حسینی شولستانی (-1060 ق).

الاجازات (لکشف طرق المفاذات)، کتاب

رضی الدین علی بن موسی بن طاوس حلّی (-664 ق).

الاجازات، کتاب

محمد محسن بن عبد علی عاملی، تاریخ جمع آوری: 1125 ق.

الاجازات، کتاب- اجازات الزوایه

محمد محسن آق بزرگ بن علی تهران. -1389 ق

الاجازات، کتاب

محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق).

الاجازات، کتاب

میرزا محمد بن رجب علی شریف تهرانی عسکری، در 4 جلد.

الاجازات، کتاب- الشجره المورقه

محمد بن عبد الوهّاب همدانی کاظمی ملّقب به امام الحرمین (-1303 ق).

ص: 51

الاجازات، کتاب

محمد بن علی تبینی عاملی، مجلسی اول از او روایت کرده است.

الاجازات، کتاب

سید محمد مهدی بن مرتضی بحر العلوم (-1212 ق).

الاجازات، کتاب

ابو الفتح نصر الله بن حسین موسوی فائزی شهید (-1168 ق).

اجازة ابراهيم بن محمد باقر موسوی قزوینی

(-1262 ق) صاحب ضوابط

1. برای محمد علی بن محمد کاظم شاهرودی (-1293 ق).

2. برای محمد بن سلیمان تنکابنی (-پس از 1304 ق).

اجازة ابراهيم بن حسن دزاق

برای نور الدین علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق)، تاریخ اجازة: 909 ق.

اجازة محمد ابراهيم بن محمد حسن خراسانی

کلباسی (-1262 ق)

برای فرزندش محمد، مؤرخ 1259 ق.

اجازة دیگر، مؤرخ 1260 ق (آن هم برای فرزندش).

اجازة ابراهيم بن سلیمان قطیفی (معاصر محقق

کرکی)

1. برای شریف الدین بن ضیاء الدین (یا جمال الدین) نور الله مرعشی آملی، مؤرخ 944 ق.

2. برای خلیفه شاه محمود شیرازی (ح 913 ق).

3. برای علی بن هلال کرکی تاریخ اجازة:

پیش از 984 ق.

4. برای شمس الدین محمد بن ترکی، مؤرخ 915 ق.

5. برای شمس الدین محمد بن حسن استرابادی، مؤرخ 920 ق.

6. برای معز الدین محمد بن محمد حسینی اصفهانی، مؤرخ 928 ق.

7. برای منصور بن شمس الدین محمد بن ترکی، که در آخر اجازه پدرش مختصراً نوشته.

اجازة ابراهيم بن علوان (معاصر علامه حلی)

برای شاگردش عز الدین حسین بن ابراهیم استرابادی.

اجازة ابراهيم بن عبد العالی میسی

برای فرزندش عبد الکریم، مؤرخ 975 ق.

اجازة ابراهيم بن غیاث الدین محمد خوزانی

1. برای نصر الله بن حسین حسینی فائزی شهید، مؤرخ 1145 ق.

2. برای محمد باقر بن محمد باقر هزار جریبی.

ص: 52

اجازة محمد ابراهيم بن قاسم كاظمي

برای یکی از شاگردان، بر ظهر کنزالعرفان به خط او، مؤرخ 1098 ق.

اجازة ابو تراب قزوینی معروف به میرزا آقا

1. برای محمد باقر بن زین العابدین یزدی، مؤرخ 1279 ق.

2. برای جعفر بن علی نقی طباطبایی، مؤرخ 1292 ق.

اجازة ابو تراب بن ابو القاسم موسوی خوانساری

(-1346 ق)

1. برای ابو القاسم موسوی ریاضی، مؤرخ 1340 ق.

2. برای عبد الله بن حبیب الله لنگرودی، مؤرخ 1329 ق.

3. برای سید علی همدانی، مؤرخ 1339 ق.

4. برای محمد بن رجب علی تهرانی عسکری، مؤرخ 1339 ق.

5. برای مهدی غریفی (-1343 ق).

اجازة ابو الحسن بن محمد طاهر شریف عاملی

اصفهان (-1138 ق)

1. برای ابو الفتح نصر الله بن حسین حسینی فائزی شهید (-ح 1168)، مؤرخ 1127 ق.

2. برای عبد الله بن کرم الله حویزی.

اجازة ابو عبد الله عجمی (-390 ق)

برای سلامه بن حرب، مؤرخ 375 ق، خ. نجف.

اجازة ابو غالب زراری

1. برای این مهجنار، ابو الغنائم محمد بن علی بزاز، مؤرخ 292 ق.

2. برای فرزند فرزندش - اجازة ابو غالب احمد

اجازة ابو الفتوح رازی

برای شاگردش، مؤرخ 552 ق.

اجازة ابو القاسم موسوی استرابادی میرفندرسکی

(فیلسوف شهیر)

فارسی، برای حسن علی میرفندرسکی، مؤرخ 1069 ق.

اجازة میرزا ابو القاسم بن حسن قمی محقق

گیلانی (-1231 ق)

1. برای محمد ابراهیم کلباسی، مؤرخ 1218 ق.

2. برای اسد الله بن اسماعیل کاظمی (-1237 ق)، مؤرخ 1212 ق.

3. برای محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق)، مؤرخ 1228 ق.

4. برای محمد جواد عاملی، مؤرخ 1205 ق.

اجازة ابو القاسم بن حسن معروف به حجت، نوه

صاحب ریاض (-1309 ق)

1. برای محمد حسن بن علی علیاری، مؤرخ 1304 ق.

2. برای ابراهیم بن محمد تقی نقوی، مؤرخ 1290 ق.

ص: 53

اجازة ابو القاسم بن محمد جرفادقانی

برای مهر علی (سده 11 ق).

اجازة ابو محمد معروف به بايزيد بسطامي ثاني

برای حسین بن حیدر بن قمر کرکی، مؤرخ 1004 ق.

اجازة ابو الولی بن شاه محمود انجوی شیرازی

برای حسین بن حیدر بن قمر کرکی، مؤرخ 1005 ق.

اجازة احمد شبستری نجفی

برای محمد حسن بن علی علیاری، مؤرخ (ح 1304 ق).

اجازة سید احمد بن ابراهیم موسوی تهرانی

معروف به کربلائی (-1332 ق)

برای محمد حسین بن خلیل الله (-1339 ق).

اجازة احمد بن اسماعیل جزائری، صاحب قلائد

الدّرر، (-پس از 1149 ق)

1. برای عبد العزیز بن احمد صادقی موسوی نجفی.

2. برای محمد طاهر بن احمد.

3. برای نصر الله بن حسین موسوی شهید (-ح 1168 ق)، مؤرخ 1129 ق.

اجازة محیی الدین احمد بن تاج الدین میسی

برای محمود بن محمد لاهیجی، مؤرخ 954 ق.

اجازة احمد بن حسن بحرانی دمستانی

برای احمد بن زین الدین احسائی، مؤرخ 1215 ق، ط 1310 ق (در رساله شرح احوال احسائی).

اجازة احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق)

1. برای اسد الله كاظمی (-1237 ق).

2. برای فرزندانش محمد تقی و علی نقی.

3. برای صاحب جواهر، به خط مجیز، در جزء سوم جواهر.

اجازة احمد بن شكر نجفی

برای بهاء الدین صدر الشریعه، مؤرخ 1286 ق.

اجازة احمد بن صالح سیبى قسینی

برای فرزندش شمس الدین محمد، مؤرخ 635 ق.

اجازة احمد بن عبد الله خوانساری

برای شیخ محمود، مورخ 1265 ق، خ. نجف.

اجازة جمال الدین احمد بن علی عاملی عینائی

برای شمس الدین محمد بن علی بن خاتون عاملی، مؤرخ 900.

اجازة احمد بن لطف علی مغانی تبریزی

برای 3 فرزندش لطف علی، محمد جعفر و محمد باقر، مؤرخ 1253 ق.

اجازة احمد بن محمد تونی

برای محمد معصوم بن حسین مشهدی، مؤرخ 1066 ق (در آخر فروع کافی به خط مجاز).

اجازة جمال الدین احمد بن محمد بن حدّاد

حلی

برای ابو عبد الله محمد بن مکی شهید (-786 ق).

اجازة شهاب الدین احمد بن محمد بن خاتون

عاملی

برای بدر الدین حسن بن محمد، مؤرخ 934 ق.

اجازة احمد بن محمد بن زهره حسینی حلی

برای محمد بن مکی شهید.

اجازة احمد بن محمد موصلی

برای فخر الدین رضی علی بن احمد بن ابی هاشم علوی حسینی، مؤرخ 668 ق.

اجازة ابو غالب احمد بن محمد زراری

(-368 ق)

برای نواده اش محمد بن عبد الله (-352 ق)، مؤرخ 356 ق (در 4 سالگی او)، تجدید اجازة در 367 ق، ط. (در کشکول بحرانی).

اجازة ابو العباس احمد بن محمد سیعی معروف

به ابن عقده (-333 ق)

برای ابو غالب احمد زراری (-368 ق).

اجازة جمال الدین ابو العباس احمد بن محمد بن

فهد حلی (-841 ق)

1. برای یکی از شاگردان (بر جزء اول قواعد علامه حلی)، مؤرخ 833 ق.

2. برای عزّ الدّین حسن معروف به ابن عشره، مؤرّخ 840 ق، ط. (در کشکول بحرانی-انیس المسافر).

3. برای شمس الدین محمد بن حسن حولانی، مؤرّخ 825 ق.

اجازة نظام الدّین احمد بن محمد معصوم

دشتکی شیرازی (-1086 ق) پدر سید علی خان

مدنی

برای جمال الدین محمد بن عبد الحسین، مؤرّخ 1064 ق.

اجازة احمد بن محمد مهدی شریف اصفهانی

خاتون آبادی

برای نصر الله مدرس شهید، مؤرّخ 1144 ق.

اجازة احمد بن محمد مهدی نراقی

(-1245 ق)

1. برای محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق)، مؤرّخ 1228 ق.

2. برای محمد علی بن محمد محسن کاشانی آرانی، مؤرّخ 1217 ق.

3. برای شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری (-1281 ق)، مؤرّخ 1244 ق.

4. برای محمد رسول بن عبد العزیز کاشانی، مؤرّخ 1241 ق.

ص: 55

اجازة احمد بن نعمه الله ابن خاتون عاملی

برای عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق)، مؤرخ 988 ق.

اجازة اسد الله بن اسماعیل کاظمی

(-1237 ق)

برای عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی (-1242 ق)، مؤرخ 1220 ق.

اجازة اسد الله بن محمد باقر موسوی اصفهانی

(-1290 ق)

1. برای محمد رضا بن محمد علی حسینی کاشانی معروف به گلهری.

2. برای محمد بن عبد الوهاب همدانی، امام الحرمین، مؤرخ 1281 ق.

اجازة اسد الله بن عبد الله بروجردی

برای فرزنداناش فخر الدین، جمال الدین و نور الدین.

اجازة محمد امین بن محمد علی کاظمی

برای محمد حسین بن محمد علی تبریزی، مؤرخ 1091 ق.

اجازة محمد باقر وحید بهبهانی (-1206 ق)

1. برای ابو علی حائری، مؤرخ 1196 ق.

2. برای حسین خان، فارسی (بر پشت مدارک نوشته).

3. برای سعید بن محمد یوسف قراچه داغی.

4. برای علی بن محمد علی طباطبایی (-1231 ق)، صاحب ریاض.

5. برای علی بن کاظم تبریزی.

6. برای محمد علی.

7. برای محمد علی بن محمد طاهر خراسانی (-1236 ق)، مؤرخ 1193 ق.

8. برای محمد مهدی بن مرتضی بحر العلوم (-1212 ق)، به خط مجیز، در مجموعه اجازات مجاز.

9. برای محمد یوسف طباطبائی تبریزی (-1242 ق)، بر پشت مدارک، مؤرخ 1172 ق.

10. برای محمد یوسف مذکور (بر پشت قواعد علامه)، مؤرخ 1174 ق.

اجازة محمد باقر بن محمد باقر هزار جریبی

(-1205 ق)

برای محمد مهدی بحر العلوم (-1212 ق)، مؤرخ 1195 ق.

اجازة محمد باقر بن محمد تقی مجلسی

(-1110 ق)

1. برای محمد ابراهیم بوناتی.

2. برای ابراهیم گیلانی.

3. برای ابراهیم شریف حسینی شیخ الاسلام مشهد، مؤرخ 1088 ق.

4. برای ابن علی (بر پشت صحیفه سجادیه)، مورخ 1072 ق.

5. برای ابو الحسن استرآبادی، مؤرخ 1085 ق.

6. برای ابو الحسن شریف بن محمد طاهر فتونی عاملی (-1138 ق)، مورخ 1107 ق.

ص: 56

7. برای ابو الحسن شریف سابق الذکر، مؤرخ 1096 ق.
8. برای ابو طالب بن ابی المعالی.
9. برای احمد بن محمد خطی بحرانی (-1102 ق).
10. برای احمد بن علی ساری اوالی، مؤرخ 1097 ق.
11. برای محمد اشرف بن عبد الحسیب علوی عاملی صاحب فضائل السادات.
12. برای یکی از شاگردان.
- 13 و 14. ایضا برای شاگردانش.
15. برای یکی از شاگردان در مشهد مقدس، مؤرخ 1085 ق.
16. ایضا برای یکی از شاگردان.
17. برای امیر بهاء الدین محمد مختاری نائینی، به خط و با مهر او، مؤرخ 1104 ق.
18. برای محمد جعفر بن محمد کاظم طالقانی، مؤرخ 1094 ق.
19. برای جمشید بن محمد زمان کسکری، مؤرخ 1096-1098 ق.
20. برای حسن بن ندی بحرانی، در آخر اصول کافی.
21. برای محمد حسین شوشتری، مؤرخ 1076 ق.
22. برای امیر سید حسین حسینی.
23. برای میر محمد حسین حسینی عاشوری، مؤرخ 1096 ق.
24. برای محمد داود، مؤرخ 1087 ق.
25. برای محمد حسین بن محمد مؤمن شیرازی، مؤرخ 1095 ق.
26. برای محمد رضا جرفادقانی.
27. برای محمد رضا بن محمد صادق بن مقصود علی مجلسی.
28. برای محمد رضا هزار جریبی، مؤرخ 1089 ق.

29. برای زین العابدین بن حسن عاملی، مؤرخ 1080 ق.
30. برای سلطان محمود بن غلام علی طبسی، مؤرخ 1096 ق.
31. برای محمد شفیع بن محمد رفیع اصفهانی، مورخ 1095 و 1097 ق.
32. برای محمد شفیع بن نور الدین محمد خاتون آبادی.
33. برای محمد صادق بن محمد طاهر مرعشی معروف به سلطان العلماء، مورخ 1092 ق.
34. برای امیر محمد صالح قزوینی.
35. برای محمد طاهر نائینی، مؤرخ 1095 ق.
36. برای محمد طاهر بن مقصود علی اصفهانی، مؤرخ 1087 و 1102 ق.
37. برای عبد العظیم کاشانی، مؤرخ 1068 ق.
38. برای عبد الله یزدی.
39. برای میر عبد المطلب، 5 اجازة، مؤرخ 1074-1077 ق.
40. برای عزیز الله جزائری، مورخ 1073 ق.
41. برای امیر علی خان جرفادقانی، مؤرخ 1093 ق.
42. برای محمد مازندرانی، مورخ 1090 ق.
43. برای محمد علی بن محمد طبسی، مؤرخ 1100 ق.
44. برای امیر عین العارفين حسینی عاشوری، مؤرخ 1092 ق.
45. برای محمد فاضل مشهدی.

46. برای محمد قاسم بن محمد صادق استرآبادی.
47. برای محمد قاسم بن محمد رضا هزار جریبی.
48. برای قوام الدین سیفی، مؤرخ 1107 ق.
49. برای محمد کاظم خراسانی.
50. برای امیر محمد اصفهانی، مؤرخ 1082 ق.
51. برای رضی الدین محمد حسینی گیلانی، مؤرخ 1091 ق.
52. برای رفیع الدین محمد اصفهانی، مؤرخ 1095 ق.
53. برای محمد بن جابر اصفهانی، مؤرخ 1072 ق.
54. برای امیر محمد حسینی، مؤرخ 1092 ق.
55. برای بهاء الدین محمد جیلی، مؤرخ 1072 و 1075 ق.
56. برای محمد بن ابو الفتح جیلی، مؤرخ 1099 ق.
57. برای محمد بن محمد رضا قمی صاحب تفسیر کنز الدقائق، مؤرخ 1102 ق.
58. برای محمد بن علی اردبیلی صاحب جامع الرواه، مؤرخ 1098 ق.
59. برای محمد بن قاسم حسینی خلخالی، مؤرخ 1088 ق.
60. برای محمد قاسم بن محمد رضا هزار جریبی، مؤرخ 1105 ق.
61. برای مسیح الدین محمد شیرازی.
62. برای محمود طبسی، مؤرخ 1109 ق.
63. برای محمود بن محمد مقیم طبسی، 4 اجازه، مؤرخ 1095 و 1096 ق.
64. برای محمد مقیم، مؤرخ 1077 ق.
65. برای محمد نبی بن محمد رحیم گنابادی.
66. برای محمد یوسف مازندرانی.

67. برای نور الدین محمد بن مرتضی کاشانی، مؤرخ 1084 ق.

68. برای سید نعمه الله جزائری، مؤرخ 1075 و 1096 ق.

اجازة حجه الاسلام سيد محمد باقر شفتي

(-1260 ق)

1- برای شاگردش محمد ابراهیم قزوینی، مؤرخ 1246 ق.

2. برای محمد تقی زنجانی، مؤرخ 1253 ق.

3. برای محمد رفیع شریعتمدار رشتی (-1292 ق)، مؤرخ 1258 ق، 2 اجازة، یکی فارسی.

4. برای زین العابدین موسوی خوانساری (-1276 ق)، پدر محمد باقر صاحب روضات، مؤرخ 1222 ق.

5. فارسی، برای عبد الباقی کاشانی، مؤرخ 1260 ق.

6. برای عبد الوهاب قزوینی، مؤرخ 1254 ق.

7. برای علی بن محمد ننجوانی.

8. برای محمد علی ابرقوئی، مؤرخ 1257 ق.

9. برای محمد علی محلاتی (-1283 ق)، مؤرخ 1258 ق.

10. برای فضل الله استرابادی، مؤرخ 1252 ق.

11. برای محمد رضوی، مؤرخ 1256 ق.

12. برای محمد نائینی، مؤرخ 1256 ق.

13. برای مرتضی قلی، مؤرخ 1256 ق.

14. برای شاگرد و دامادش محمد مهدی کلباسی.

اجازة محمد باقر بن محمد تقی نهرانی

(-1301 ق)

برای محمد باقر بن عبد المحسن فارسی اصطهباناتی شهید (-1326 ق).

اجازة محمد باقر بن محمد تقی موسوی

برای آخوند احمد علی، مؤرخ 1257 ق.

اجازة محمد باقر بن محمد حسن قائی بیرجندی

(-1352 ق)

برای شهاب الدین آقا نجفی مرعشی تبریزی -1411 ق، مؤرخ 1340 ق.

اجازة دیگری نیز برای ایشان در 1341 ق نگاشته و آن را الاجازة الوجیزة للدره الفاخره العزیزة نام نهاد.

اجازة محمد باقر بن محمد حسین نیشابوری

1. برای نصر الله بن حسین مدرس شهید (-1168 ق)، مؤرخ 1130 ق.

2. برای یکی از شاگردان، مؤرخ 1142 ق.

اجازة محمد باقر بن زین العابدین خوانساری

(-1313 ق)، صاحب روضات

1. برای فتح الله بن محمد جواد نمازی شیرازی معروف به شیخ الشریعة اصفهانی (-1339 ق)، مؤرخ 1294 ق.

2. برای قاسم بن محمد بر جزء دوم کتبخانه الاحکام فی شرح شرایع الاسلام تألیف مجاز، مؤرخ 1268 ق.

اجازة محمد باقر بن شمس الدین محمد حسینی

معروف به محقق داماد (-1040 ق)

1. برای احمد بن زین العابدین حسینی، مؤرخ 1017 و 1019 ق.

2. برای شاهرخ بیگ وزیر.

3. برای یکی از شاگردان، مؤرخ 1024 ق.

4. برای حسین حیدر بن قمر کرکی، مؤرخ 1038 ق.

اجازة محمد باقر بن محمد مؤمن محقق سبزواری

(-1090 ق)

1. برای محمد شفیع بن فرج گیلانی، مؤرخ 1085 ق.

2. برای محمد گیلانی، مؤرخ 1081 ق.

اجازة بدر بن حسن بن حسین

برای یکی از شاگردان، مؤرخ 849 ق.

اجازة شیخ بهایی-اجازة محمد بن حسین

اجازة سید تاج الدین بن معیه-اجازة محمد بن قاسم

اجازة تاج الدین حسن-اجازة حسن بن حسین

اجازة محمد تقی بن حسین علی هروی

(-1299 ق)

برای میرزا محمد همدانی، مورخ 1283 ق.

اجازة محمد تقی بن محب علی (-1338 ق)،

نواده ادیب گلشن شیرازی

برای عبد الله بن حبیب الله لنگرودی، مؤرخ 1330 ق.

ص: 59

اجازة محمد تقی بن محمد معروف به ملا

کتاب

برای محمد رضا بن مهدی بحر العلوم.

اجازة محمد تقی صوفی بن مظفر رب آبادی

ابهرودی

برای شمس الدین محمد بن خلیفه بن دجله جزائری.

اجازة محمد تقی صاحب حاشیه بر معالم

برای احمد بن عبد الله خوانساری، مؤرخ 1248 ق.

اجازة محمد تقی بن مقصود علی اصفهانی،

مجلسی اول (-1070 ق)

1. برای ابراهیم کاشف الدین بن محمد یزدی، مؤرخ 1063 ق.

2. برای فرزندش محمد باقر مجلسی (-1110)، 3 اجازة، یکی مؤرخ 1068 ق و 2 اجازة، بدون تاریخ.

3. برای یکی از شاگردان.

4. برای شاگردش تاج الدین گلستانه، مؤرخ 1062 ق.

5. برای محمد حسین بن شمس الدین محمد اصفهانی، 3 اجازة، مؤرخ 1049 و 1050 ق.

6. برای آقا حسین خوانساری (-1098 ق)، مؤرخ 1062 ق.

7. برای محمد صادق کرباسی، مؤرخ 1060 و 1068 ق.

8. برای عبد الباقی بن بدیع الزمان، مؤرخ 1056 ق.

9. برای محمد مهدی حسینی، مؤرخ 1062 ق.

اجازة محمد تقی بن محمد مومن حسینی قزوینی

(-1270 ق)

برای مهدی قزوینی نجفی (-1300 ق)، مؤرخ 1241 ق.

اجازة نجم الدين ابو القاسم جعفر بن حسن محقق

حلی (-676 ق)

1. برای محمد بن اسماعیل هرقلی (کاتب جزء اول شرایع)، مؤرخ 671 ق.

2. برای زین الدین علی بن رشید الدین محمد، مؤرخ 625 ق.

اجازة جعفر بن حسین شوشتری (-1303 ق)

1. برای محمد جعفر بن علی نقی (-1320 ق)، نواده سید محمد مجاهد.

2. برای عبد الصمد بن احمد جزائری (-1337 ق).

3. برای محمد بن عبد الوهاب کاظمی امام الحرمین (-1303 ق).

4. برای محمد همدانی، مؤرخ 1291 ق.

اجازة شیخ جعفر بن خضر جناحی (-1228 ق)

صاحب کشف الغطاء

1. برای شاگرد و دامادش اسد الله بن اسماعیل دزفولی کاظمی (-1237 ق)، مؤرخ 1211 ق.

2. برای احمد بن زین الدین احسانی

ص: 60

(-1241 ق)، مؤرخ 1209 ق.

3. برای عبد علی بن امید علی گیلانی.

اجازة محمد جعفر بن محمد صفی فارسی

آباده ای

برای محمد علی بن احمد محلاتی شیرازی، مؤرخ 1258 ق.

اجازة محمد جعفر بن عبد الله كمره ای اصفهانی

(-1115 ق)

برای شاگردش میر عالم کرمانی، مؤرخ 1102 ق.

اجازة نجم الدین جعفر بن محمد بن نما

1. برای کمال الدین علی بن حسین واسطی.

2. برای جمال الدین محمد بن حسن مهتدی، مؤرخ 607 یا 670 ق.

اجازة جعفر بن محمد عاملی

برای امیر علی کیا، مؤرخ 959 ق.

اجازة محمد جواد بن محمد تقی ملا کتاب

نجفی

برای عبد الله عاملی.

اجازة جواد بن حسین نجف نجفی

برای جعفر بن احمد تبریزی (-1262 ق).

اجازة محمد جواد اصفهانی شاگرد صاحب جواهر

برای فرزند بزرگش احمد، مؤرخ 1308 ق.

اجازة جواد بن سعد الله كاظمی شاگرد شیخ

برای محمود بن فتح الله حسینی کاظمی.

اجازة محمد جواد بن محمد حسینی شقرائی

عاملی (-1226 ق)

1. برای محمد جواد ملا کتاب.
2. برای عبد الوهاب، مؤرخ 1225 ق.
3. برای محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق).
4. برای محمد علی عبودی، مؤرخ 1225 ق.

اجازة میرزا حبیب الله بن محمد علی رشتی

(-1312 ق)

1. برای محمد طاهر بن محمد کاظم اصفهانی (-1310 ق).
2. برای سید عبد الصمد شوشتری جزائری (-1337 ق).

اجازة حسام الدین بن جمال الدین بن طریح

مسلمی (برادرزاده فخر الدین طریحی)

1. برای جواد بن کلب علی کاظمی، پس از 1090 ق.
2. برای یونس بن یاسین نجفی.

اجازة حسام الدین محمود بن درویش علی حلی

1. برای محمد بن دنانه کعبی، یکی بی تاریخ

و دومی مؤرخ 1068 ق.

2. برای محمود نجفی.

3. برای یحیی بن احمد اعرجی، مؤرخ 1038 ق.

اجازة شاه الدین حسن حساب آستانة شریفه

رضویه

برای شاگردش نور الدین محمد، مؤرخ 990 ق.

اجازة سید حسن حفید اکرم حسینی

برای بعضی از شاگردان، مؤرخ 757 ق.

اجازة حسن بن احمد نحوی ابو علی فارسی

برای اسماعیل بن عبّاد.

اجازة سید حسن بن احمد کاشانی

(-1342 ق)

برای شاگردش یحیی بن محمد هندی، مؤرخ 1337 ق.

اجازة حسن بن اسد الله دزفولی کاظمی

(-1298 ق)

1. برای محمد ابراهیم شمس العلماء (-1307 ق)، مؤرخ 1290 ق.

2. برای محمد همدانی

اجازة محمد حسن بن محمد باقر صاحب جواهر

(-1266 ق)

1. برای ابراهیم بن صادق لواسانی (-1309 ق)، مؤرخ 1265 ق.

2. برای احمد بن محسن فیضی (-1286 ق).

3. برای محمد تقی ممتاز العلماء (-1289 ق).

4. برای جعفر بن احمد تبریزی (-1262 ق).

5. برای جواد بن حسن اصفهانی.

6. برای عیسی بن حسین زاهد نجفی.

7. برای نوح بن قاسم بن جعفری (-1300 ق).

8. برای نعمه بن علاء الدین طریحی (-1290 ق)، 2 اجازہ.

9. برای محمد ولی.

اجازة حسن بن جعفر کاشف الغطاء

(-1262 ق)

1. برای جعفر تبریزی.

2. برای محمد بن ابراهیم مشہدی (-1281 ق).

3. برای مهدی بن حسن اعرجی کاظمی.

4. برای شیخ نعمه طریحی.

اجازة ابو محمد حسن بن ابو علی حسن سائزوازی

(سبزوازی؟)

برای بهاء الدین ابو الفتوح محمد بن احمد وزیری، مؤرخ 569 ق.

اجازة حسن بن حسین دوریستی

1. برای مجد الدین ابو العلاء، مؤرخ 576 ق.

2. برای مرشد الدین ابو الحسن دارانی، مؤرخ 584 ق.

اجازة تاج الدین حسن بن حسین سراپشوی

1. برای بعضی از شاگردان، مؤرخ 728 ق.

2. برای فرزندش زین الدین علی بن حسن، مؤرخ 763 ق.

اجازه حسن بن حمزه موسوی نجفی

1. برای جلال الدین عبد علی بن محمد حسینی، مؤرخ 862 ق.

2. برای بعضی از شاگردان، مؤرخ 836 ق.

اجازه جمال الدین ابو منصور حسن بن شهید ثانی

صاحب معالم (-1011 ق)

1. برای فرزندانش ابو جعفر محمد و ابو الحسن علی، مؤرخ 990 ق.

2. برای نجم الدین بن محمد حسینی و فرزندانش محمد و علی.

3. برای عبد اللطیف و 2 برادرش رضی الدین و فخر الدین، فرزندان علی بن احمد بن ابی جامع عاملی.

اجازه حسن بن سلیمان حلی، شاگرد شهید اول

برای عزّ الدین حسین حمویانی، مؤرخ 802 ق.

اجازه حسن بن عبد الحسین حسینی معروف به

طالقانی

برای برادرزاده اش منصور بن محمد طالقانی، مؤرخ 1116 ق.

اجازه حسن بن علی حسینی مدرّس

برای محمد باقر بن زین العابدین موسوی صاحب روضات، مؤرخ 1270 ق.

اجازه محمد حسن بن عبد الله مامقانی

برای فرزندش شیخ عبد الله، مؤرخ 1314 ق، ط.

(در آخر مخزن المعانی مامقانی).

اجازه تاج الدین حسن بن محمد استرآبادی

برای شاه علی یزدی، مؤرخ 935 ق.

اجازة محمد حسن بن محمود معروف به میرزای

شیرازی (-1312 ق)

1. برای شاگردش محمد حسن ناظر (-ح 1311 ق).

2. برای علی بن عبد الله علیاری تبریزی (-1327 ق).

اجازة حسن بن نور الدین حسینی شفتی

برای حسین بن روح الله طبسی معروف به صدر جهان.

اجازة ابو محمد حسن بن هادی برادرزاده سید

صدر الدین عاملی کاظمی (1272 ق-)

(1354 ق)

1. بغیه الوعاه فی طبقات مشایخ الاجازات.

2. برای حسین بن محمد رضا حسینی اصفهانی (-1344 ق)، مؤرخ 1335 ق.

3. برای پسر عم پدر خویش صدر الدین عاملی - طبقات.

4. برای مهدی بن محمد علی ثقه الاسلام.

5. برای آقا بزرگ تهرانی مؤلف الذریعه، مؤرخ 1330 ق.

ص: 63

6. برای سید ابو الحسن اصفهانی.
7. برای ابو الهدی بن ابی المعالی کلباسی.
8. برای سید هادی بن علی بجستانی.
9. برای هادی بن عباس آل کاشف الغطاء.
10. برای محمد بن طاهر سماوی، مؤرخ 1332 ق.
11. برای محمد علی بن محمد جعفر قمی، مؤرخ 1336 ق.
12. برای محمد بن علی اکبر قمی، مؤرخ 1332 ق.
13. برای محمد علی معروف به هبه الدین شهرستانی.
14. برای پسر عم پدرش محمد مهدی بن اسماعیل.
15. برای علی بن محمد ابراهیم قمی.
16. برای صالح بن احمد آل طعان (-1333 ق).
17. برای عباس بن ملا حاجی تهرانی.
18. برای محمد علی بن ابو القاسم اردویادی، مؤرخ 1336 ق.
19. برای محمد بن محمد علی خوانساری.
20. برای علی اصغر ملکی تبریزی.
21. برای عباس بن مرتضی عظیم آبادی.
22. برای شبیر حسن جنپوری.

اجازة محمد حسن آل یاسین کاظمی

(-1308 ق)

برای جعفر بن علی نقی طباطبایی.

اجازة حسن بن یوسف بن علی بن مطهر علامه

1. برای تقی الدین ابراهیم آملی، مؤرخ 709 ق.

2. برای جمال الدین ابو الفتوح احمد بن بلکو، آوی، مؤرخ 705 ق.

3. برای گروهی از خاندان ابن زهره: علی بن ابراهیم، حسین بن علی، محمد بن ابراهیم، احمد بن محمد و حسن بن محمد، مؤرخ 723 ق.

4. برای سراج الدین حسن بن محمد سرابشروی، مؤرخ 715 ق.

5. برای تاج الدین حسن بن حسین سرابشروی.

6. برای عز الدین حسین بن ابراهیم استرابادی، مؤرخ 708 ق.

7. برای شرف الدین حسین بن محمد علوی طوسی، مؤرخ 704 ق.

8. برای علی بن اسماعیل بن فتوح غروی، مؤرخ 701 ق.

9. برای رشید الدین علی بن محمد آوی، مؤرخ 705 ق.

10. برای محمد بن اسماعیل هرقلی، مؤرخ 707 ق.

11. برای صدر الدین محمد دشتکی، مؤرخ 724 ق، خ. نجف.

12. برای قطب الدین محمد بن محمد رازی بویه (766 ق)، مؤرخ 713 ق.

13. برای تاج الدین محمود بن محمد رازی، مؤرخ 709 ق.

14. برای محمود بن محمد بن یار، مؤرخ 724 ق.

15. برای نجم الدین مهنا بن سنان، مؤرخ 709 ق و دیگری بدون تاریخ.

16. برای ابو محمد هارون بن حسن طبری، مؤرخ 701 ق.

اجازة حسن بن يوسف مناری

برای فرزندش ابو الحسن موسی بن حسن، مؤرخ 756.

اجازة حسن علی بن عبد الله شوشتری اصفهانی

(-1069 ق)

برای محمد تقی بن مقصود علی مجلسی، مؤرخ 1034 ق.

اجازة ابو عبد الله حسین

برای محمد بن علی بن احمد بن بندار، مؤرخ 499 ق.

اجازة محمد حسین اردکانی (-1302 ق)

1. برای جعفر بن علی نقی طباطبایی (-1320 ق)، مؤرخ 1292 ق.

2. برای محمد حسین بن محمد علی مرعشی شهرستانی (-1315 ق)، مؤرخ 1287 ق.

3. برای عبد الصمد بن احمد شوشتری، مؤرخ 1292 ق.

4. برای علی بن محمد علی میبدی (-پس از 1310 ق).

5. برای مصطفی بن هادی نصیرآبادی لکهنوی (-1323 ق)، ط. (در مجموعه ای از تالیفات مجاز).

6. برای محمد بن عبد الوهاب همدانی (-ح 1304 ق).

اجازة محمد حسین سبزواری

برای نوروز علی، مؤرخ 1097 ق.

اجازة محمد حسین قزوینی

برای محمد باقر بن زین العابدین یزدی.

اجازة حسین نیشابوری (-ح 1080 ق)

برای نوروز علی تبریزی، مؤرخ 1056 ق.

اجازة حسین بن ابراهیم تبریزی قزوینی

برای محمد مهدی بحر العلوم (-1212 ق)، مؤرخ 1294 ق.

اجازة حسين بن ابى القاسم موسى (-1191 ق)

جد صاحب روضات

1. برای میرزا ابو القاسم بن حسن قمی محقق گیلانی (-1231 ق)، مؤرخ 1177 ق.

2. برای محمد مهدی بحر العلوم (-1212 ق).

اجازة محمد حسين بن ابو محمد بغمجی

برای نصر الله بن حسین شهید (-ح 1168 ق).

اجازة ابو عبد الله حسين بن احمد بن خالوية

نحوی (-370 ق) صاحب کتاب الآل

برای ابو الحسن محمد بن عبد الله سلامی شاعر (-393 ق).

اجازة حسين بن محمد تقی نوری (-1320 ق)

1. برای اسماعیل بن محمد باقر اصفهانی

2. برای محمد باقر بن جعفر بهاری (-1333 ق)، مؤرخ 1302 ق.

3. برای جمال الدین بن عیسی موسوی عاملی.

4. برای عبد الحسین بن یوسف موسوی عاملی.

5. برای فدا حسین بن عیسی ملقب به سراج الدین قرشی لکهنوی (1278 ق-)، مؤرخ 1315 ق.

6. برای مرتضی بن محمد عاملی، مؤرخ 1319 ق.

7. برای محمد همدانی، مؤرخ 1281 ق.

اجازة حسین بن حسن گیلانی لنبانی

(-1129 ق)

برای محمد تقی اصفهانی معروف به ملا تقی، مؤرخ 1118 ق.

اجازة حسین بن حسن کرکی (-1001 ق)

1. برای غیاث الدین علی طیب کاشانی، مؤرخ 987 ق.

2. برای شمس الدین محمد بن ابراهیم بحرانی.

اجازة حسین بن حسن عاملی مشغری

برای عبد الکاظم کاظمی (اوائل سده 11 ق).

اجازة محمد حسین بن حسن عاملی میسی

(-938 ق)

برای ابو الحسن شریف عاملی افتونی، مؤرخ 1100 ق.

اجازة حسین بن حیدر کرکی عاملی

برای شاگردش محقق داماد.

اجازة حسین بن حیدر بن قمر کرکی

1. برای محمد باقر بن محمد مؤمن سبزواری (-1090 ق).

2. برای برخی از شاگردان.

3. برای جمال الدین بن مرتضی.

4. برای شاگردش نصیر الدین محمد، در آخر اشراق الحق، خ. دانشگاه تهران.

اجازة حسین بن خلیل تهرانی (-1326 ق)

1. برای احمد بن علی آل کاشف الغطاء (-1344 ق) و برادرش محمد حسین، مؤرخ 1325 ق.

2. برای محمد جعفر بن علی نقی طباطبایی (-1320 ق)، مؤرخ 1313 ق.

3. برای محمد حسن بن محمد صالح کبه بغدادی (-1336 ق)، مؤرخ 1325 ق.

4. برای محمد تهرانی عسکری صاحب مستدرک البحار، مؤرخ 1325 ق.

اجازة حسین بن دلدار علی (-1273 ق)

1. برای فرزندش محمد تقی ممتاز العلماء (-1289 ق)، مؤرخ 1262 ق.

2. برای برادرزاده اش محمد هادی بن مهدی، مؤرخ 1263 ق.

3. برای محمد عباس لکهنوی (-1306 ق)، مؤرخ 1272 ق.

اجازة حسین بن محمد رضا بن بحر العلوم

(-1306 ق)

1. برای محمد جعفر بن علی نقی طباطبایی (-1320 ق)، مؤرخ 1297 ق.

ص: 66

2. برای محمد بن اسماعیل موسوی ساروی (-1310 ق)، مؤرخ 1305 ق.

اجازة حسين بن زين العابدين مازندرانی

(-1339 ق)

برای سبط حسین لکهنوی (معاصر)، ط.

اجازة تاج الدين حسين بن شمس الدين

صاعدي

برای حسین بن حیدر کرکی.

اجازة محمد حسين بن محمد صالح خاتون آبادی

(-1151 ق)

1. برای احمد بن محمد مهدی شریف خاتون آبادی، مؤرخ 1139 ق.

2. برای محمد شفیع بن محمد خاتون آبادی، مؤرخ 1139 ق.

3. برای زین الدین علی - مناقب الفضلاء.

4. برای صدر الدین محمد بن محمد باقر رضوی (-ح 1160 ق)، مؤرخ 1148 ق.

5. برای نصر الله بن حسین موسوی مدرس شهید (-ح 1168 ق)، مؤرخ 1145 ق.

6. برای محمد حسین اصفهانی، مؤرخ 1147 ق (بر پشت کتاب تهذیب)، خ. کربلا.

اجازة عز الدين حسين بن عبد الصمد عاملی

حارثی (-984 ق)

1. برای میر محمد باقر محقق داماد (-1040 ق)، مؤرخ 983 ق.

2. برای جمال الدین ابو منصور حسن بن زین الدین شهید عاملی (-1011 ق)، صاحب معالم، مؤرخ 983 ق.

3. برای حسن بن علی معروف به ابن شدقم و برای فرزندانش محمد، علی و حسین و خواهر آنان امّ حسین، مؤرخ 983 ق.

4. برای رشید الدین بن ابراهیم اصفهانی، مؤرخ 971 ق.

5. برای فرزندان بهاء الدین محمد و ابو تراب عبد الصمد، مؤرخ 971 ق.

6. برای علاء الدین محمد بن هدایه الله حسنی حسینی خیروی، مؤرخ 967 ق.

7. برای ملک علی.

اجازة حسین بن عداد

برای شاگردش حمزه، مؤرخ 950 ق.

اجازة حسین بن کمال الدین علی واسطی

برای نجم الدین خضر بن محمد مطارآبادی، مؤرخ 756 ق.

اجازة عز الدین حسین بن علی عاملی عینائی

1. برای بعضی از شاگردان، مؤرخ 856 ق.

2. برای عز الدین حسین حسینی شاری، مؤرخ 873 ق.

اجازة حسین بن علی حسینی کوهکمری

(-1299 ق)

برای محمد همدانی.

ص: 67

اجازة محمد حسين بن محمد علي شهربستاني

(-1315 ق)

برای علی مدرس یزدی، مؤرخ 1297 ق.

اجازة حسين بن فادار

برای ابو الحسين علی بن محمد کاشانی.

اجازة حسين بن جمال الدين محمد محقق

خوانساری (-1098 ق)

1. برای محمد حسين مازندرانی، مؤرخ 1089 ق.

2. برای خواجه محمد، مؤرخ 1064 ق.

3. برای امیر ذو الفقار، مؤرخ 1064 ق.

4. برای لطف الله شیرازی، مؤرخ 1097 ق.

اجازة حسين بن محمد بن عصفور درازی بحرانی

(-1216 ق)

1. برای احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق)، مؤرخ 1214 ق.

2. برای فرزددق بن محمد بحرانی اصبعی، 2 اجازة.

3. برای عبد القاهر بن حسين توبلی بحرانی، مؤرخ 1196 ق.

4. برای محمد بن اسماعیل جد حفصی، در آخر الدروس، به خط مجیز، مؤرخ 1210 ق.

اجازة حسين بن محمد ماحوزی بحرانی

(-1171 ق)

برای ابو الفتح نصر الله بن حسين موسوی مدرس شهید (-1168 ق)، مؤرخ 1153 ق.

اجازة حسين بن محمد حسینی کوهکمری

برای علی بن عبد الله علیاری (-1327 ق).

اجازة حسین بن محمد بارباری سننسی بحرانی

برای حسین بن عبد الله حوری اوالی، مؤرخ 1179 ق.

اجازة حسین بن محمد بلادی

برای عبد العزیز بن احمد صادقی، مؤرخ 1167 ق.

اجازة حسین بن هاشم کاظمی (-1308 ق)

1. برای محمد همدانی، مؤرخ 1281 ق.

2. برای محمد علی بن محمد شاه عبد العظیمی (-1334 ق)، مؤرخ 1293 ق.

اجازة جمال الدین حسین بن هبه الله بن رطبه

برای منصور بن علی خشرم و پدرش ابو منصور بن خشرم، مؤرخ 557 ق.

اجازة حمزه بن سلطان محمد قاننی

برای احمد بن محمد علی کرمانشاهی (سده 13 ق).

اجازة حیدر بن علاء الدین حسینی بیروی (یا

تبریزی)

برای حسین بن حیدر بن قمر کرکی (سده 11 ق).

اجازة حيدر علي بن عزيز الله (-ح 1220 ق)

نبیره محمد تقی مجلسی

1. برای غلام حسین بن محمد اسماعیل مازندرانی.

2. برای 5 فرزندش محمد علی، محمد کاظم، محمد تقی، عزیز الله و محمد صالح آقا بزرگ، مؤرخ 1205 ق - رساله انساب مجلسی.

اجازة خضر بن شلال عنكاوی (-1255 ق)

برای عبد الکریم کرمانی، مؤرخ 1247 ق.

اجازة دلدار علی بن محمد نقوی (-1166)

(1235 ق)

برای فرزندش محمد سلطان العلماء (-1284 ق)، مؤرخ 1218 ق.

اجازة راضی بن محمد آل شیخ خضر نجفی

(-1290 ق)

1. برای علی بن عبد الله علیاری (-1327 ق).

2. برای شاگردش محمد بن عبد الوهاب آل داود همدانی (-1303 ق).

3. برای محمد علی بن حسن خوانساری (-1332 ق).

اجازة ربیع بن جمعه عبری

برای شرف الدین محمود بن علاء الدین، مؤرخ 912 ق.

اجازة محمد رحیم بن محمد بروجردی

(-1309 ق)

برای محمد همدانی (-ح 1304 ق)، مؤرخ 1283 ق.

اجازة محمد رضا بن بحر العلوم (-1253 ق)

برای محمد حسن بن محمد تقی اصفهانی (-1261 ق)، مورخ 1251 ق.

اجازة رضی الدین بن محمد موسوی عاملی مکی

(1103ق-)

1. برای احمد بن محمد مهدی شریف خاتون آبادی، مؤرخ 1154 ق.
2. برای شیر بن ثنوان، مؤرخ 1155 ق.

اجازة محمد رفیع بن عبدالمحمد کواری کزازی

برای عبد الرحمان بن محمد تقی گرهودی.

اجازة زین الدین بن علی بن احمد شامی عاملی

شهید ثانی (-966ق)

1. برای ظهیر الدین ابراهیم بن علی میسی، مؤرخ 957 ق.
2. برای محیی الدین احمد بن تاج الدین میسی.
3. برای تاج الدین بن هلال جزائری، مؤرخ 964 ق.
4. برای عزّ الدّین حسین بن زمعه مدنی، مؤرخ 948 ق.
5. برای عز الدین حسین بن عبد الصمد حارثی عاملی (-984ق)، مؤرخ 941 ق.
6. برای سلمان بن محمد جبعی عاملی، مؤرخ 954 ق.

ص: 69

7. برای عطاء الله بن حسن حسینی، مؤرخ 950 ق.

8. برای شاگردش نور الدین علی بن حسین معروف به ابن صائغ، مؤرخ 958 ق.

9. برای محمود بن محمد لاهجی، مؤرخ 953 ق.

اجازة زين العابدين بن ابو القاسم موسوی

خوانساری (-1276 ق)

برای فرزندش محمد باقر صاحب روضات (-1313 ق)، مؤرخ 1255 ق.

اجازة زين العابدين بن حسين بن سيد محمد

مجاهد (-1292 ق)

1. برای برادرزاده اش جعفر بن علی نقی (-1320 ق)، مؤرخ 1292 ق.

2. برای محمد همدانی (-1303 ق) ملقب به امام الحرمین، مؤرخ 1281 ق، ط. و دیگری بی تاریخ.

اجازة زين العابدين بن مسلم بارفروش

(-1309 ق)

1. برای محمد ابراهیم نقوی شمس العلماء (-1307 ق)، مؤرخ 1290 ق.

2. برای جعفر بن علی نقی طباطبایی (-1320 ق)، مؤرخ 1290 ق.

3. برای محمد رضا بن محمد علی معروف به گلهری، مؤرخ 1276 ق.

4. برای محمد طاهر بن محمد کاظم اصفهانی (-ح 1310 ق).

5. برای عبد الساده.

6. برای علی حسین زنگیپوری، مؤرخ 1303 ق، ط. (با لسان الصادقین او).

7. برای نیاز حسن هندی صاحب حلیه العباد، ط 1294 ق.

اجازة زين العابدين بن نور الدين حسینی

کاشانی

برای عبد الرزاق مازندرانی (سده 11 ق).

اجازة معین الدین سالم بن بدران مازنی

برای خواجه نصیر الدین محمد طوسی (-672 ق)، مؤرخ 629 ق.

اجازة محمد سعید بن یوسف دینوری قراچه

داغی

برای محمد رضا بن بحر العلوم (-1253 ق).

اجازة محمد سعید بن محمد مفید قمی ملقب به

حکیم کوچک و شاگرد فیض

برای محمد کریم (سده 11 ق).

اجازة سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق)

1. برای احمد بن ابراهیم بن عصفور درازی بحرانی (-1131 ق)، مؤرخ 1119 ق.

2. برای عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق)، مؤرخ 1109 ق.

3. برای شاگردش علی بن محمد بحرانی.

4. برای محمد رفیع بیرمی لاری، مؤرخ 1111 ق.

ص: 70

اجازة ابو الفضل شاذان بن جبرئيل قمی

برای محیی الدین بن زهره و پدرش، مؤرخ 584 ق.

اجازة شفیع بن علی اکبر موسوی چابلقی

(-1280 ق)

1. الرّوضه البهیة.

2. برای محمد علی بن محمد کاظم شاهرودی (-1293 ق).

اجازة شمس الدین محمد کشمیری

برای هدایت الله بن عبد الوحید گیلانی، مؤرخ 1040 ق.

اجازة محمد صادق شریف اصفهانی

برای محمد حسین شوشتری (سده 11 ق)، مجاز از علامه مجلسی، مورخ 1099 ق.

اجازة محمد صادق نیشابوری

برای محمد شوشتری، مؤرخ 1110 ق.

اجازة محمد صادق بن محمد تنکابنی

(-1082 ق)

1. برای ابو القاسم جعفر بن حسین موسوی خوانساری (-1158 ق) و فرزندش حسین.

2. برای محمد حسین بن حسن تنکابنی (-1129 ق)، مؤرخ 1123 ق.

3. برای زین الدین علی خوانساری.

اجازة محمد صادق بن مهدی طباطبایی

(-1300 ق) سبط سید محمد مجاهد

برای بهاء الدین صدر الشریعه.

اجازة محمد صالح هروی، شاگرد حرّ عاملی

برای نصر الله بن حسين شهيد(-ح 1168 ق).

اجازة حسام الدين محمد صالح بن احمد

مازندرانی(-1086 ق)

برای محمد حسين بن حيدر على شوشتری، مؤرخ 1073 ق.

اجازة صالح بن عبد الكريم بحرانی

(-1098 ق)

1. برای عزيز بن نصار جزائری، مؤرخ 1096 ق.

2. برای محمد كريم شوشتری، مؤرخ 1080 ق.

اجازة محمد صالح بن عبد الواسع حسینی خاتون

آبادی(-1116 ق)

برای ابو الحسن شريف عاملی، مؤرخ 1107 ق.

اجازة صدر الحكماء صدر الدين حسینی دشتکی

شیرازی

برای محمود بن محمد نیریزی، مؤرخ 903 ق.

اجازة صفی الدين بن فخر الدين طریحی

1. برای ابو الحسن شريف عاملی، مؤرخ 1100 ق.

2. برای محمد حسين بن محمد على تبریزی، مؤرخ 1090 ق.

ص: 71

اجازة محمد طاهر دزفولی (- پس از 1320 ق)

برای عبد الصمد شوشتری (-1337 ق).

اجازة محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی

(-1098 ق)

1. برای محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1110 ق)، مؤرخ 1086 ق.

2. برای محمد بن مرتضی کاشانی.

اجازة محمد عباس بن علی اکبر لکهنوی

(-1306 ق)

1. برای علی حسین زنگی پوری.

2. برای تاج العلماء علی محمد بن محمد نصیرآبادی (-1312 ق)، ط.

اجازة عبد الباقي بن محمد حسین حسینی خاتون

آبادی (-1208 ق)

برای بحر العلوم (-1212 ق)، مؤرخ 1193 ق.

اجازة عبد الحسين بن علی تهرانی (-1286 ق)

1. برای محمد رضا کلهری کاشانی، مؤرخ 1276 ق.

2. برای محمد همدانی.

اجازة جلال الدین عبد الحمید بن فخار موسوی

نسابه

برای ابو المظفر غیاث الدین عبد الکریم بن احمد بن طاوس حلی (-693 ق) و فرزندش رضی الدین علی، برای عبد الکریم اجازة مکرر.

اجازة نظام الدین عبد الوهاب استرآبادی

برای بعضی از شاگردان، مؤرخ 949 ق.

اجازة کمال الدین عبد الرحمان بن محمد

عتایقی حلّی

برای شاگردش، مؤرخ 786 ق.

اجازة ابو الفضل عبد الرحيم بن احمد بن اخوه

شیبانی

1. برای رشید الدین علی بن محمد شعیری، مؤرخ 546 ق.

2. برای رشید الدین مذکور و سدید الدین محمد بن علی طوسی، مؤرخ 546 ق.

اجازة عبد الرحيم شوشتری (-1313 ق)

برای عبد الصمد جزائری (-1337 ق).

اجازة عبد السميع بن فياض اسدی

برای احمد خزعل (سده 9 و 10 ق).

اجازة عبد العالی بن نور الدین علی کرکی

(-993 ق)

1. برای محقق داماد (-1040 ق).

2. برای قوام الدین بن حسین (بر پشت رساله البلوغ)، خ. آستان قدس.

اجازة عبد العزيز بن احمد صافی

برای محمد رضا بن عبد المطلب تبریزی، مؤرخ 1178 ق.

ص: 72

اجازة عبد علی بن محمد قارونی خطی بحرانی

برای محمد ابراهیم کلباسی خراسانی (-1262 ق)، مؤرخ 1220 ق.

اجازة عبد علی بن محمد خمایسی

1. برای ناجی بن علی نجفی معروف به حضیاری، مؤرخ 1072 ق.

2. برای یوسف بن عبد الحسین صفار معروف به صلنباوی، مؤرخ 1069 ق، 2 اجازة.

اجازة غیاث الدین عبد الکریم بن احمد بن طاوس

حلی (-693 ق)

برای کمال الدین حسین لثی واسطی.

اجازة عبد الله بن ابو القاسم بهبانی

برای مهدی غریفی (-1343 ق)، مؤرخ 1327 ق.

اجازة ابو محمد عبد الله بن جعفر عیاشی

دوریستی

برای صفی الدین ابو الفتوح محمد بن احمد همدانی و فرزندش ابو نصر احمد، مؤرخ 575 ق.

اجازة عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق)

1. برای فرزندش حسن علی، مؤرخ 1020 ق.

2. برای قاضی عبد المؤمن.

3. برای مصطفی بن حسین تفریشی (-پس از 1044 ق)، صاحب نقد الرجال، مؤرخ 1019 ق.

اجازة ابو طالب عبد الله بن حمزه شارحی مشهدی

معروف به شیخ نصیر الدین طوسی

برای شهاب الدین محمد بن تاج الدین حسینی کیسکی، مؤرخ 578 ق.

اجازة عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی

1. برای محمد تقی بن مومن حسینی قزوینی (-1270 ق)، مؤرخ 1240 ق.
2. برای سید کاظم رشتی.

اجازة عبد الله بن صالح سماهيجي (-1135 ق)

1. برای محمد بن عبد المطلب بحرانی.
2. برای ناصر بن محمد جارودی، مؤرخ 1128 ق.
3. برای یاسین بن علی بلادی.
4. برای جمال الدین یوسف بن محمد قاسم عاملی جبرانی، مؤرخ 1115 ق.

اجازة عبد الله بن علي بلادي بحراني

برای نصر الله مدرّس شهید (-ح 1168)، مؤرخ 1145 ق.

اجازة عبد الله بن محمد شعرات عاملی

برای مهدی غریفی، مؤرخ 1327 ق.

اجازة مجد الدين عبد الله بن محمود بلدجي

(بدرجی) از مشایخ شیخ میثم (-679 ق)

برای عبد المطلب بن مرتضی حسینی.

اجازة شهاب الدين عبد الله بن محمود شوشتری

شهيد(-997 ق)

برای بعضی از شاگردانش.

اجازة عبد الله بن نور الدين موسوی جزائری

(-1173 ق)

برای 4 تن از علماء حویزه: محمد بن کرم الله، ابراهیم بن خواجه عبد الله، ابراهیم بن عبد الله و محمد بن محمد مقیم، مؤرخ 1168 ق.

اجازة عبد المطلب بن مرتضى حسینی

برای شاگردش حسام الدین عبد الوهاب بن قلیج ارسلان بدری، مؤرخ 723 ق.

اجازة رضی الدین عبد الملك بن اسحاق واعظ

قمی

برای زین الدین علی، مؤرخ 851 ق.

اجازة عبد النبي قزوینی

برای بحر العلوم(-1212 ق).

اجازة عبد النبي بن سعد جزائری(-1021 ق)

برای فضل بن محمد عباسی، مؤرخ 1020 ق.

اجازة عبد الواحد بن محمد بورانی

برای ابو الحسن شریف عاملی(-1138 ق)، مؤرخ 1103 ق.

اجازة عبد الهادی شلیله همدانی

برای مهدی غریفی، مؤرخ 1327 ق.

اجازة ابو الفتح عثمان بن جنی نحوی(-392 ق)

برای ابو عبد الله حسین بن احمد بن نصر.

اجازة عدنان بن شبر (-1340 ق)

برای پسر عمش مهدی.

اجازة جمال الدين عطاء الله بن فضل الله حسینی

دشتکی شیرازی

برای کمال الدین حسین بن عبد الحق اردبیلی، مؤرخ 899 ق.

اجازة علی بن احمد بن حجه، پدر شهید ثانی

برای نجم الدین احمد تراکیشی، مؤرخ 924 ق.

اجازة صدر الدين علی بن احمد حسینی دشتکی

مدنی (-1118 ق)

1. برای ابراهیم بن مراد حسینی، مؤرخ 1109 ق.

2. برای محمد باقر بن محمد حسین نیشابوری مکی، مؤرخ 1117 ق.

اجازة علی بن تاج الدین انصاری

برای معین الدین بن نصر الله، مؤرخ 884 ق.

اجازة علی بن جعفر قدمی بحرانی (-1131 ق)

1. برای عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق)، مؤرخ 1129 ق.

2. برای نصر الله بن حسین مدرس شهید (-ح 1168 ق).

اجازة شرف الدين على بن جمال الدين

مازندرانی پنجهزاری

برای شاگردش محمد بن دنانه کعبی، مؤرخ 1070 ق.

اجازة شرف الدين على بن حجه الله شولستانی

(- پس از 1063 ق)

1. برای محمد تقی بن مقصود علی مجلسی (-1070 ق)، مؤرخ 1036 ق.

2. برای سلیمان بن پیر احمد یاناک، مؤرخ 1054 ق.

3. برای شرف الدین علی بن جمال الدین مازندرانی، مؤرخ 1063 ق.

4. برای محمد بن محمود طبسی، مؤرخ 1041 ق.

5. برای نور الدین محمد بن محمود شیرازی.

6. برای نظام الدین شاه محمود بن علم الهدی، مؤرخ 1053 ق.

7. برای بعضی از شاگردان، مؤرخ 1051 ق.

8. برای تاج الدین اسماعیل مازندرانی.

اجازة زين الدين على بن حسان رهمی (یا

رهمی)

برای سدید الدین حسین بن خشرم طائی، مؤرخ 600 ق.

اجازة ميرزا علي آقا شیرازی (-1355 ق)

1. برای عبد الحسین امینی.

2. برای محمد علی اردوبادی.

3. برای علی نقی نقوی لکهنوی.

اجازة علی بن حسن آل سلیمان بحرانی

1. برای محمد بن علی شبر نجفی، مؤرخ 1327 ق.

2. برای سید مهدی غریفی، مؤرخ 1327 ق.

اجازة زين الدين علي بن حسن استرآبادي (-ح)

(837 ق)

1. برای بعضی از شاگردان، مؤرخ 827 و 829 ق.

2. برای نظام الدین ترکه بن تاج الدین، مؤرخ 827 ق.

3. برای حسن بن حمزة حسینی، مؤرخ 820 ق.

4. برای سلطان بن حسن حسینی، مؤرخ 833 ق.

اجازة زين الدين علي بن حسن بن محمد خازن

برای جمال الدین احمد بن محمد بن فهد حلّی (-841 ق)، مؤرخ 791 ق.

اجازة نور الدين علي بن حسين موسوي عاملي بدر

صاحب مدارک

1. برای ربیب حسن بن زین الدین شهید، مؤرخ 984 ق.

2. برای محمد بن فخر الدین اردکانی، مؤرخ 999 ق.

اجازة كمال الدين علي بن حسين بن حماد ليشي

واسطی

برای شمس الدین محمد بن احمد بن ابی المعالی موسوی استاد شهید اول.

ص: 75

1. برای ابراهیم بن علی میسی و پدرش علی بن عبد العالی میسی، مؤرخ 934 ق.
2. برای ابراهیم بن علی خوانساری، مؤرخ 924 ق.
3. برای احمد بن محمد بن ابی جامع، مؤرخ 928 ق.
4. برای احمد بن محمد بن علی بن خاتون عاملی و فرزندانش نعمه الله علی وزین الدین جعفر، مؤرخ 931 ق.
5. برای احمد بن معین الدین خوانساری معروف به میرک، مؤرخ 937 ق.
6. برای زین الدین بابا شیخ علی جزردانی، مؤرخ 928 ق.
7. برای ابوالمجد حسن بن ترکی عزیزی.
8. برای عز الدین حسین بن محمد استرابادی، مؤرخ 907 ق.
9. برای عز الدین حسین بن محمد حرّ، مؤرخ 903 ق.
10. برای درویش محمد اصفهانی جد محمد تقی مجلسی، مؤرخ 939 ق.
11. برای عبد العلی بن احمد استرابادی، مؤرخ 929 ق.
12. برای نور الدین علی بن عبد الصمد جبعی عاملی عم شیخ بهائی، مؤرخ 935 ق.
13. برای زین الدین علی بن عبد العالی میسی (-938 ق).
14. برای علی بن هلال کركي، مؤرخ 934 ق.
15. برای قاضی صفی الدین عیسی، مؤرخ 937 ق.
16. برای شرف الدین قاسم بن عذافه، مؤرخ 932 ق.
17. برای شمس الدین محمد مهدی بن محسن رضوی مشهدی، مؤرخ 937 ق.
18. برای شرف الدین یحیی بن حسین بحرانی، شاگرد و نائب او در یزد، مؤرخ 932 ق.

برای جعفر بن عبد الله، مؤرخ 1107 ق.

اجازة ابو الحسن علي بن حسين بن موسى بن

بابويه قمی (-329 ق)

1. برای ابو الحسن عباس بن عمر کلوذانی، مؤرخ 328 ق.

2. برای ابو محمد هارون بن موسى تلکبری (-385 ق)، مؤرخ 329 ق.

اجازة علي بن حسين بحرانی

برای شرف الدین محمد مکی عاملی، مؤرخ 1160 ق.

اجازة شریف مرتضی علم الهدی ابو القاسم علی

بن حسین

1. برای ابو الحسن محمد بن محمد بصری، مؤرخ 417 ق، خ. آستان قدس.

2. برای ابو الفرح یعقوب بن ابراهیم بیهقی، مؤرخ 403 ق، خ. حیدرآباد.

اجازة علي بن خليل تهرانی (-1296 ق)

1. برای عبد الصمد بن احمد شوشتری

ص: 76

(-1337 ق).

2. برای علی بن حسین خاقانی (-1334 ق).

3. برای محمد علی عزّ الدین عاملی (-1303 ق).

4. برای محمد همدانی، مؤرّخ 1282 ق.

اجازة علی بن رضا بن بحر العلوم (-1298 ق)

1. برای محمد جعفر بن علی نقی طباطبایی (-1320 ق)، مؤرّخ 1296 ق.

2. برای عباس قزوینی.

3. برای شکر بن احمد نجفی.

4. برای بهاء الدین صدر الشریعه.

اجازة علی بن زین الدین معروف به شیخ علی

صغیر

برای حسن بن عباس بلاغی، مؤرّخ 1102 ق.

اجازة زین الدین علی بن سلیمان قدمی بحرانی

معروف به ام الحدیث (-1064 ق)

برای نظام الدین شاه محمود بن علم الهدی، مؤرّخ 1050 ق.

اجازة زین الدین علی بن عبد العالی معروف به

ابن مفلح میسی عاملی (-938 ق)

1. برای فرزندانش جعفر و علی و برای زین الدین شهید (-966 ق)، مؤرّخ 930 ق.

2. برای حسین بن محمد استرآبادی، مؤرّخ 907 ق.

اجازة علی بن طیب جزائری (-1283 ق)

برای محمد همدانی.

اجازة ركن الدين علي بن علي تميمي نيشابوري

برای ضياء الدين فضل الله راوندي و 2 فرزندش احمد و علي، مؤرخ 529 ق.

اجازة نور الدين علي بن علي - اجازة نور الدين

اجازة بهاء الدين ابو الحسن علي بن عيسى اربلي

وزير (-692 ق)

برای گروهی که کشف الغمّه را نزد او خوانده اند: عبد الله بن محمد بن مکی، احمد بن عثمان نصیبي، محمد فرزند مصتّف و فرزندش احمد بن محمد، علی بن ابی الهیجا اربلي، ابو الفتح بن حسین اربلي، عبد الرحمان بن بن علی بن جزری موصلی، حسن بن اسحاق موصلی، محمود ابن علی، ابراهیم بن محمد، محمد بن فضل علوی و فضل بن یحیی طیبی (کاتب)، مؤرخ 691 ق.

اجازة علي بن محمد علي طباطبائي

(-1231 ق)

1. برای اسد الله بن اسماعیل دزفولی کاظمی (-1237 ق)، مؤرخ 1211 ق.

2. برای احمد احسائی، ط 1310 ق (در رساله احوال او).

3. برای محمد جعفر مولف آب حیات، مؤرخ 1228 ق.

4. برای ابو القاسم لاهیجی، صاحب ریاض المؤمنین، مؤرخ 1230 ق.

5. برای دلدار علی بن محمد معین نقوی (-1235 ق)، مؤرخ 1225 ق.

6. برای عبد علی بن امید علی گیلانی.

7. برای محمد فاضل سمنانی، مؤرخ 1205 ق.

اجازة شیخ علی (-1104 ق)، صاحب

الدّر المنثور

برای علامه مجلسی (-1110 ق)، مؤرخ 1068 ق.

اجازة علی بن محمد بن حسن بن شهید ثانی

(-1103 ق)

1. برای سید علی خان حویزی.

2. برای قاضی محمد مقیم اصفهانی، مؤرخ 1094 ق.

اجازة علی بن محمد بن حسینی قمی

برای ابو مسعود عبد الجبار بن علی نقاش رازی، مؤرخ 508 ق.

اجازة رضی الدین علی بن محمد نیلی

برای احمد بن فهد حلّی (-841 ق)، مؤرخ 791 ق.

اجازة علی بن محمد محلی (-855 ق)

برای محمد بن زین الدین علی جبعی (-876 ق)، جدّ شیخ بهائی، مؤرخ 851 ق.

اجازة نصیر الدین علی بن محمد کاشانی

(-755 ق)

برای محمد بن صدقه، مؤرخ 725 ق.

اجازة علی بن محمد بیاضی نباطی (-877 ق)

صاحب صراط المستقیم

برای ناصر بن ابراهیم بویه، مؤرخ 852 ق.

اجازة نجيب الدين علي بن محمد بن مكي

عاملی

1. برای حسین بن حیدر کرکی، مؤرخ 1010 ق.
2. برای فرزندش محمد بن علی و همه معاصرین او.

اجازة رضی الدین علی بن موسی بن طاوس

(-664 ق)

1. برای 2 فرزندش محمد (-680 ق) و علی.
2. برای یوسف بن حاتم شامی.
3. برای محمد بن احمد قسینی، و فرزندانش جعفر، ابراهیم و علی و گروهی از سامعین:
یوسف بن حاتم شامی فقیه، احمد بن محمد علوی فقیه و نسابه، نجم الدین محمد و صفی الدین محمد، مؤرخ 664 ق.

اجازة علی بن هلال جزائری

1. برای علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق)، مؤرخ 909 ق.
2. برای بهاء الدین استرابادی، مؤرخ 889 ق.

اجازة علی بن هلال کرکی (- پس از 984 ق)

- برای ملک محمد بن سلطان حسین اصفهانی، مؤرخ 984 ق.

ص: 78

اجازة علی بن یحییٰ خیاط سوراوی

برای رضی الدین علی بن طاوس، مؤرخ 609 ق.

اجازة علی بن یوسف بن مطهر حلّی (برادر علامه

حلّی)

برای علی بن حسین برسی استرآبادی، در 2 موضع، مؤرخ 699 و 703 ق.

اجازة علی بن یونس

برای زین الدین خیامی، مؤرخ 806 ق.

اجازة محمد علی بن محمد حسن خوانساری

(-1332 ق)

برای عبد الله بن حبیب الله لنگرودی، مؤرخ 1329 ق.

اجازة محمد علی بن محمد حسین شهرستانی

(-ح 1290 ق)

1. برای فرزندش محمد حسین شهرستانی (-1315 ق)، مؤرخ 1282 ق.

2. برای محسن بحرانی

3. برای محمد همدانی، مؤرخ 1282 ق.

اجازة علی محمد بن محمد بن دلدار علی نقوی

(-1312 ق)

برای علی حسین بن خیرات علی زنگی پوری، مؤرخ 1297 ق.

اجازة علی نقی بن حسن بن محمد مجاهد

(-1289 ق)

1. برای محمد باقر بن زین العابدین یزدی.

2. برای محمد رضا بن محمد علی کاشانی معروف به کلهری.

3. برای نیاز حسن هندی، ط 1294 ق (با حلیه العباده).

4. برای محمد همدانی، مؤرخ 1282 ق.

اجازة فتح الله شيخ الشريعة بن محمد جواد

نمازی (-1339 ق)

1. برای مؤلف (آقا بزرگ)، مؤرخ 1320 ق.

2. برای هادی بن علی خراسانی بجزستانی، مؤرخ 1330 ق.

اجازة فخر الدين طريحي (-1085 ق) صاحب

مجمع البحرين

برای فرزندش صفی الدین، مؤرخ 1072 ق.

اجازة ضياء الدين فضل الله بن علي راوندي

برای ناصر الدین ابو المعالی محمد بن حسین حمدانی.

اجازة زين الدين قاسم بن محسن

برای علی بن علی ابن فقیه فرزلی، مؤرخ 983 ق.

اجازة محمد قاسم بن محمد مشهدي

برای عبد التّبی بن سعد جزائری، مؤرخ 999 ق.

ص: 79

اجازة محمد قاسم بن محمد نجفی

(-1290 ق)

1. برای محمد باقر صاحب روضات.

2. برای بهاء الدین صدر الشریعه.

3. برای محمد بن عبد الوهاب آل داود (-1303 ق).

اجازة قاسم بن محمد کاظمی (-1100 ق)

1. برای ابو الحسن شریف عاملی (-1138 ق).

2. برای محمد جواد بن کلب علی کاظمی، مؤرخ 1098 ق.

3. برای نور الدین محمد بن مرتضی کاشانی نواده برادر فیض، مؤرخ 1095 ق.

اجازة کاظم بن قاسم حسینی رشتی

(-1259 ق)

برای حسن بن علی معروف به گوهر.

اجازة لطف الله شیرازی

برای شاگردش محمد علی بن ابی طالب زاهدی گیلانی متخلص به حزین (1103 ق-).

اجازة ماجد بن جمال الدین محمد حسینی

دشتکی

برای شفیع بن فرج الله گیلانی، مؤرخ 1087 ق.

اجازة ماجد بن هاشم حسینی (-1028 ق)

برای فضل الله بن محب الله دست غیب حسینی (-1023 ق).

اجازة محسن بن مرتضی فیض کاشانی

(-1091 ق)

1. برای علامه مجلسی (-1110 ق).

2. برای فرزندش علم الهدی.

3. برای نواده برادرش محمد بن مرتضی.

4. برای محمد هادی بن مرتضی، برادر محمد سابق الذکر (بر پشت مجلدات 14، 13 و 15 وافی)، تاریخ فراغت از کتابت نسخه:

1124 ق.

اجازة محسن بن عبد الکریم امین عاملی

برای محمد صادق بن حسن آل بحر العلوم، مؤرخ 1352 ق.

اجازة محمد محسن بن علی تهرانی

برای شیخ عباس تهرانی، مؤرخ 1330 ق.

اجازة محمد فاضل شرایانی (-1322 ق)

برای حسن بن علی علیاری.

اجازة محمد بن ابی البرکات یمانی

برای محمد بن احمد سیبی قسینی، مؤرخ 636 ق.

اجازة محمد بن ابی طالب استرآبادی

برای احمد بن محمد تا دوانی، مؤرخ 922 ق.

ص: 80

اجازة شمس الدين محمد بن احمد علوي

(-769 ق)

1. برای بعضی از شاگردانش، مؤرخ 757 ق.
2. برای محمد بن مکی شهید اول (-786 ق).

اجازة محمد بن احمد جزائری

برای امین الدین بن محیی الدین طریحی، مؤرخ 1165 ق.

اجازة شیخ القمیین ابو الحسن محمد بن احمد

(-368 ق)

برای محمد بن عبد الله، مؤرخ 360 ق.

اجازة شمس الدين محمد بن احمد سيبی

قسینی

1. برای نجم الدین طومان بن احمد عاملی (-ح 728 ق).
2. برای بعضی از شاگردان.

اجازة محمد بن احمد صهیونی

برای علی بن عبد العالی میسی استاد شهید ثانی، مؤرخ 879 ق.

اجازة محمد بن احمد بن خاتون عاملی

1. برای ظهیر الدین ابراهیم بن حسین حسینی همدانی (-1026 ق)، مؤرخ 1008 ق.
2. برای ماجد بن هاشم صادقی (-1028 ق).

اجازة جلال الدين محمد بن اسعد دواني

(-908 ق)

1. برای کمال الدین حسین بن عبد الحق اردبیلی (-940 ق).

2. برای عبد الرحمان صفوی نواده صفی الدین، مؤرخ 893 ق.

اجازة محمد بن محمد باقر فاضل ابروانی

(-1306 ق)

1. برای جعفر بن علی نقی طباطبایی، مؤرخ 1299 ق.

2. برای محمد طاهر بن محمد کاظم اصفهانی (-ح 1310 ق).

3. برای محمد همدانی.

اجازة نجیب الدین محمد بن جعفر بن نما

برای شمس الدین محمد بن احمد قسینی، مؤرخ 637 ق.

اجازة شمس الدین محمد بن حامد حسینی

برای شاگردش که شرایع را نزد او خوانده، مؤرخ 894 ق.

اجازة محمد بن حسن مدقق شیروانی

(-1098 ق)

1. برای میر عبد الله بن علی تونی.

2. برای علامه مجلسی، مؤرخ 1075 ق.

اجازة بهاء الدین محمد بن حسن اصفهانی

معروف به فاضل هندی (-1135 یا 1137 ق)

1. برای احمد حلی.

2. برای ناصر الدین احمد بن محمد مختاری،

مؤرخ 1130 ق.

3. برای محمد تقی معروف به ملا تقیا اصفهانی، مؤرخ 1118 ق.

4. برای بهاء الدین محمد بن محمد باقر نائی مختاری، مؤرخ 1109 ق.

5. برای محمد علی کشمیری، مؤرخ 1112 ق.

اجازة ابو جعفر محمد بن حسن بن زین الدین

شهید ثانی (-1030 ق)

برای حسین بن حیدر بن قمر کرکی، مؤرخ 1029 ق.

اجازة ابو جعفر محمد بن حسن بن علی طوسی

(-460 ق)

برای ابو الوفا عبد الجبار بن عبد الله رازی، ابو محمد حسن بن حسین بن بابویه معروف به حسکا، ابو عبد الله محمد بن هبه الله وراق طرابلسی و فرزند او حسن بن محمد، مؤرخ 455 ق.

اجازة محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق)

1. برای ابراهیم بن جعفر عاملی، مؤرخ 1090 ق.

2. برای علامه مجلسی، مؤرخ 1085 ق.

3. برای عبد الصمد بن عبد القادر بحرانی.

4. برای محمد فاضل بن محمد مهدی مشهدی، مؤرخ 1085 ق.

5. برای علاء الملک بن ابی طالب، مؤرخ 1086 ق.

6. برای محمد صالح رضوی، خ. آستان قدس، ش 3621 (1085 ق).

اجازة شمس الدین محمد بن حسن علوی

بغدادی (محمد بن ابی الرضا)

1. برای بعضی از شاگردانش، به خط حسین بن اردشیر، مؤرخ 677 ق.

2. برای محمد بن احمد بن ابی المعالی موسوی (-769 ق)، چند اجازه، بعضی مؤرخ 730 ق.

اجازة محمد بن بهاء الدين عاملی

برای شاگردش محمد رضا (ظاهرا اواخر سده 12 ق).

اجازة فخر المحققين ابو طالب محمد بن علامه

حسن بن يوسف بن علی بن مطهر حلّی (682-

771 ق)

1. برای تقی الدین ابراهیم بن حسین آملی.

2. برای جمال الدین ابو الفتوح احمد بن بلکو آوی و شمس الدین محمد بن هلال آوی، مؤرخ 705 ق.

3. ایضا برای ابو الفتوح سابق الذکر، مؤرخ 705 ق.

4. برای امین الدین ابو طالب احمد بن زهره حلبی، مؤرخ 756 ق.

5. برای ناصر الدین حمزه بن حمزه علوی، مؤرخ 736 ق.

6. برای رکن الدین حیدر بن علی علوی، مؤرخ 761 ق، اجازه دیگر 759 ق.

7. برای زین الدین علی بن حسن حلّی، مؤرخ 755 ق.

8. برای شمس الدین محمد بن صدقه، مؤرخ 758 ق.

ص: 82

9. برای شمس الدین محمد بن ابی طالب، مؤرخ 750 ق، خ. آستان قدس.

10. برای شمس الدین ابو عبد الله محمد بن مکی شهید اول (-786 ق)، مؤرخ 756 ق.

11. برای محمد بن محمد اسفندیاری آملی، مؤرخ پس از 745 ق.

12. برای مهتّا بن سنان جعفری.

13. برای فرزند مجیز یحیی بن محمد، مؤرخ 747 ق.

اجازة بهاء الدین محمد بن حسین بن عبد الصمد

عاملی (-1031 ق)

1. برای ابراهیم بن حسین حسینی همدانی (-1026 ق).

2. برای احمد بن زین العابدین علوی، مؤرخ 1012 ق.

3. برای محمد اشرف بن حبیب الله حسینی، مؤرخ 1021 ق.

4. برای بدیع الزّمان قهپانی معروف به بدیع هرنندی.

5. برای حسن علی بن عبد الله شوشتري (-1069 یا 1075 ق)، مؤرخ 1030 ق.

6. برای محمد رضا بسطامی، مؤرخ 1020 ق.

7. برای شرف الدین حسین، مؤرخ 1030 ق.

8. برای عز الدین حسین بن حیدر بن قمر کرکی، مؤرخ 1003 و 1010 و 1020 ق (3 اجازة).

9. برای کمال الدین شاهمیر حسینی 1008 ق.

10. برای علی بن احمد نباطی، مؤرخ 1011 و 1012 ق (3 اجازة).

11. برای نور الدین علی بن عبد العزيز بحرانی، مؤرخ 998 ق.

12. برای محمد علی بن ولی اصفهانی.

13. برای لطف الله بن عبد الکریم میسی و فرزندش جعفر، مؤرخ 1020 ق.

14. برای ماجد بن هاشم بحرانی، مؤرخ 1016 ق و دیگری بدون تاریخ.

15. برای شریف الدین محمد رویدشتی معروف به شریفا، مؤرخ 1022 ق.

16. برای صفی الدین محمد قمی، مؤرخ 1015 ق.

17. برای علاء الدین محمد بن محمد قمی.

18. برای ابو الحسن محمد بن یوسف بحرانی، مؤرخ 998، 999 و 1000 ق (3 اجازه).

19. برای محمد بن علی بن خاتون، مؤرخ 1029 ق.

20. برای ملک حسین بن ملک علی تبریزی، مؤرخ 998 ق.

21. برای محمد هاشم بن احمد اتکانی، مؤرخ 1030 ق.

22. برای شاگردش امین الدین محمد، مؤرخ 996 ق.

23. برای کمال الدین حاج بابا قزوینی، مؤرخ 1007 ق.

24. برای ملا لاهیجی.

اجازة سلطان العلماء محمد بن دلدار علی نقوی

(-1284 ق)

1. برای محمد تقی بن حسین بن دلدار علی (-1289 ق)، برادرزاده اش، مؤرخ 1262 ق.

2. برای برادرزاده دیگرش محمد هادی بن مهدی، مؤرخ 1262 ق.

3. برای فرزندش بنده حسین. ط 1282 ق.

ص: 83

اجازة محمد بن رجب علی تهرانی

1. برای علی بن ابو محمد ساوجی.
2. برای محمد علی بن محمد رضا نائی، مؤرخ 1347 ق.
3. برای غلام حسین نجف آبادی (-1345 ق).
4. برای محمد باقر گلپایگانی.
5. برای علی خیابانی.
6. برای سید علی نقی نقوی لکهنوی
7. برای جعفر بن عبد الرضا موسوی مهری.
8. برای محمد علی اردو بادی، مؤرخ 1354 ق.
9. برای مهدی بن صالح کشوان کاظمی (-1358 ق)، مؤرخ 1358 ق.
10. برای علی نقی منزوی (1338 ق-).

اجازة محمد بن محمد زمان کاشانی

برای محمد باقر بن محمد باقر هزار جریبی.

اجازة محمد بن سعد مقابی بحرانی

برای محمد بن شرف صنیدید.

اجازة محمد بن سلیمان تنکابنی (- پس از

1300 ق)

برای عطاء الله ارومی (-1321 ق)، مؤرخ 1297 ق.

اجازة محمد بن صالح غروی

برای ربیع بن جمعه عبری، مؤرخ 897 ق.

اجازة محمد بن عبد الفتاح تنکابنی معروف به

برای 2 فرزندش محمد صادق و محمد رضا و برای محمد شفیح لاهیجانی، مؤرخ 1102 ق.

اجازة ابو جعفر محمد بن عبد الله حمیری

برای ابو عمر و سعید بن عمر، مؤرخ 304 ق.

اجازة محیی الدین ابو حامد محمد بن عبد الله بن

زهرة حلبی

برای فرزندش ابو المکارم علی، مؤرخ 604 ق.

اجازة محمد بن عبد الوهاب همدانی (- پس از

1303 ق)

1. برای اسماعیل صدر اصفهانی (-1337 ق)، مؤرخ 1283 ق.

2. برای محمد علی شوشتری.

3. برای عنایت الله سامانی، مؤرخ 1284 ق.

4. برای گروهی که از او طلب اجازه کرده اند، مؤرخ 1280 ق.

اجازة محمد بن علی حسینی استرآبادی

(-1028 ق)

1. برای کمال الدین حسین عاملی، مورخ 1018 ق، خ کربلا.

2. برای محمد علی بن ولی اصفهانی، مورخ 1015 ق.

اجازة محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی

صاحب عوالی اللئالی

1. برای محسن بن محمد بن پادشاه حسینی

رضوی مشہدی، مؤرخ 897 ق.

2. برای محمد بن صالح غروی، مؤرخ 896 و 898 ق (3 اجازہ).

3. برای شرف الدین محمود بن علاء الدین طالقانی.

اجازة محمد بن علی مقابی بحرانی

برای فرزندش علی، مؤرخ 1160 ق.

اجازة ظہیر الدین محمد بن علی عینائی

برای عماد الدین علی جرجانی، مؤرخ 860 ق، خ. آستان قدس.

اجازة محمد بن علی موسوی (-1009 ق)

صاحب مدارک

1. برای بدر الدین حسن بن شدقم، مؤرخ 987 ق.

2. برای عبد الہادی شوشتری، مؤرخ 1007 ق.

اجازة محمد بن علی بن خزعل حسینی

برای احمد بن محمد بن علی بن نصر، مؤرخ 827 ق.

اجازة رشید الدین محمد بن علی بن شہر آشوب

(-588 ق)

برای جمال الدین علی بن جعفر بن شعرة حلّی جامعانی، مؤرخ 581 ق.

اجازة ابو الخیر محمد بن علی بن طی

برای شمس الدین محمد بن عبد المجید مسیبی، مؤرخ 950 ق.

اجازة محمد بن علی بن عبد النبی مقابی

بحرانی

برای عبد اللہ بن حسین زیوری، مؤرخ 1147 ق.

اجازة شمس الدين محمد بن علي بن خاتون

عاملی

برای نور الدین علی بن حسین بن عبد العالی کرکی، مؤرخ 900 ق.

اجازة محمد بن قاسم برزهی بیهقی

برای محمد بن ناصر بن حمزة علوی ورامینی، مؤرخ 661 ق.

اجازة تاج الدین محمد بن قاسم دیاجی (-)

(776 ق)

1. برای شمس الدین محمد بن احمد بن ابی المعالی، از مشایخ شهید اول.

2. برای ابو عبد الله محمد بن مکی شهید اول (-786 ق)، مؤرخ 754 ق.

3. برای شهید اول و پسرانش محمد و علی و دخترش فاطمه ام الحسن.

4. برای شهید و فرزندش محمد.

اجازة محمد بن محمد بن زهرة حسینی

برای بعضی از شاگردانش، مؤرخ 757 ق.

اجازة محمد بن محمد بن علی آملی

برای شاگردش، مؤرخ 752 ق.

ص: 85

اجازة محمد بن محمد بن قاسم حسینی

برای زین الدین علی بن اسماعیل عاملی.

اجازة محمد بن محمد چکنی کزازی

برای محمد تقی بن علی رضا موسوی قمی معروف به حاج سید جواد (-1303 ق)، مؤرخ 1269 ق.

اجازة ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان، شیخ

مفید (-413 ق)

برای ابو الحسن علی بن محمد دقاق، مؤرخ 403 ق.

اجازة شمس الدین محمد بن محمد معروف به

ابن مؤذن جزینی (پسر عم شهید اول)

برای علی بن عبد العالی معروف به ابن مفلح میسی (-938 ق)، مؤرخ 884 ق.

اجازة محمد بن مطرف حسنی

برای رضی الدین محمد بن حسن زرقنی داودی، مؤرخ 695 ق.

اجازة محمد بن معصوم رضوی معروف به سید

محمد قصیر (-1255 ق)

1. برای محمد رضا بن بحر العلوم، مؤرخ 1245 ق.

2. برای زین العابدین بن جعفر موسوی خوانساری (-1276 ق)، پدر صاحب روضات.

اجازة ابو عبد الله محمد بن مکی شهید اول

(-786 ق)

1. برای جمعی از علماء که علل الشرایع شیخ صدوق را نزد او خوانده اند: احمد بن ابراهیم کروانی، حسن بن سلیمان حلّی، حسین بن علی عاملی، حسین بن محمد بن هلال کرکی، علی بن بشاره عاملی شقراوی حنّاط و محمد بن محمد بن زهره حلبی، مؤرخ 757 ق.

2. برای زین الدین علی بن حسن بن محمد خازن، مؤرخ 784 ق.

3. برای شمس الدین محمد بن عبد علی بن نجده، مؤرخ 770 ق، خ. آستان قدس، ش.

1317 ق.

4. برای 3 فرزندش محمد، علی و حسن.

5. برای 2 فرزندش محمد و علی.

اجازة صدر الدين واعظ، محمد بن غياث الدين

منصور دشتکی شیرازی

برای علی بن قاسم حسینی عریضی یزدی، مؤرخ 973 ق.

اجازة محمد بن موسى بن حسين بن عود

برای شرف الدین حسین بن موسی بن عود، مؤرخ 761 ق.

اجازة محمد بن يحيى بن قاسم

برای محمد بن دنانه کعبی (سده 11 ق).

اجازة محمد بن يوسف بن علي بن كنيار بلادي

برای ناصر بن محمد جارودی.

ص: 86

اجازة محمود بن علی میبدی (یا میمندی)

برای ابو الحسن شریف عاملی (-1138 ق)، مؤرخ 1107 ق.

اجازة محمود بن علی حمصی

برای ابو المظفر محمد بن علی حجدی (یا مجدی)، مؤرخ 583 ق.

اجازة محمود بن محمد بن علی بن حمزة

لاهیجانی (شاگرد شهید ثانی)

1. برای حسین بن روح الله حسینی طبسی صدر جهان، مؤرخ 974 ق.

2. برای عماد الدین علی بن هاشم، مؤرخ 994 ق.

3. برای معین الدین محمد بن محمود دشتکی شیرازی، مؤرخ 994 ق.

4. برای منصور بن حسن بن یوسف بن تاج الدین بن متوج بحرانی، پس از 987 ق.

اجازة محیی الدین بن احمد بن تاج الدین میسی

عاملی

برای محمود بن محمد بن علی بن حمزة لاهیجی، مؤرخ 954 ق.

اجازة مرتضی بن محمد امین انصاری

(1281 ق)

برای شاگردش احمد بن محسن فیضی کاشانی (-1286 ق)، مؤرخ 1262 ق.

اجازة شاه مرتضی بن محمد مؤمن کاشانی

1. برای فرزندش نور الدین محمد معروف به نور الدین اخباری، مؤرخ 1078 ق.

2. برای فرزند دیگرش محمد هادی، مؤرخ 1072 ق.

اجازة معز الدین محمد بن جعفر اصفهانی

برای حسن علی بن عبد الله شوشتری (-1075 ق)، مؤرخ 1030 ق.

اجازة مفلح بن حسن صيمري

برای شاگردش، مؤرخ 873 ق.

اجازة فاضل مقداد بن عبد الله سيوري

(-826 ق)

برای زين الدين على بن حسن بن علاءه، مؤرخ 822 ق (2 اجازة).

اجازة محمد مقيم بن محمد باقر اصفهاني

برای سلطان محمد، مؤرخ 1072 ق.

اجازة شرف الدين محمد مكي (از اعقاب شهيد

اول)

1. برای محمد رضا بن عبد المطلب تبریزی، مؤرخ 1178 ق.

2. برای ابو جعفر، مؤرخ 1183 ق.

اجازة غياث الدين منصور بن صدر الدين محمد

دشتکی شیرازی (-940 ق)

برای فرزندش صدر الدين محمد.

ص: 87

اجازة منصور بن محمد حسینی طالقانی

برای نصر الله بن حسین موسوی شهید (-ح 1168 ق)، مؤرخ 1152 ق.

اجازة میر محمد مؤمن بن دوست محمد حسینی

استرآبادی شهید (-1088 ق)

1. برای احمد بن محمد بن یوسف مقابی بحرانی (-1102 ق)، مؤرخ 1081 ق.

2. برای علامه محمد باقر مجلسی (-1110 ق).

اجازة محمد مهدی بن محمد ابراهیم کلباسی

(-1292 ق)

برای محمد رضا بن سید علی کلهری، مؤرخ 1271 ق.

اجازة محمد مهدی بن ابی القاسم موسوی

شهرستانی (-1215 ق)

1. برای ابو القاسم جعفر بن حسین موسوی خوانساری (-1240 ق).

2. برای اسد الله بن اسماعیل دزفولی کاظمی (-1237 ق).

3. برای احمد بن زین الدین احسانی، مؤرخ 1209 ق، ط 1310 ق (بارساله ای در احوال او).

4. برای دلدار علی بن محمد مقیم نقوی (-1235 ق)، مؤرخ 1205 ق.

5. برای محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق)، مؤرخ 1193 ق.

6. برای محمد فاضل سمنانی.

7. برای علی بن محمد کاظم تبریزی، مؤرخ 1186 ق.

8. برای مهدی بن محمد تقی قاضی تبریزی، مؤرخ 1198 ق.

9. برای محمد بن اسماعیل جد حفصی.

10. برای محمد بن محمد طاهر خراسانی (-1236 ق)، مؤرخ 1193 ق.

اجازة محمد مهدی بن حسن بن احمد حسینی

قزوینی (-1300 ق)

1. برای جعفر بن علی نقی طباطبایی (-1320 ق)، مؤرخ 1296 ق.
2. برای محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق)، مؤرخ 1292 ق.
3. برای محمد علی بن محمد حسن خوانساری (-1332 ق).
4. برای محمد کاظم خراسانی (-1329 ق)، مؤرخ 1299 ق.
5. برای محمد همدانی.

اجازة محمد مهدی بن محمد صالح فتونی

1. برای محمد تقی قاضی (-1223 ق)، مؤرخ 1173 ق.
2. برای ملا یوسف.
3. برای محمد مهدی بحر العلوم.

اجازة مهدی بن علی بن جعفر کاشف الغطاء

(-1288 ق)

1. برای محمد رضا بن محمد علی کلهر کاشانی.
2. برای بهاء الدین صدر الشریعه.
3. برای علی علیاری تبریزی.

ص: 88

اجازة مهدی بن علی اکبر قمی

برای علی بن محمد نوری، مؤرخ 1342 ق.

اجازة مهدی بن علی غریفی بحرانی

(-1343 ق)

برای عیسی بن صالح خاقانی، مؤرخ 1341 ق.

اجازة بحر العلوم محمد مهدی بن مرتضی

طباطبائی (-1212 ق)

1. برای جعفر بن حسین خوانساری (-1240 ق).

2. برای احمد بن زین الدین احسانی (-1241 ق). مؤرخ 1209 ق.

3. برای محمد حسن بن معصوم قزوینی (-1240 ق)، مؤرخ 1211 ق.

4. برای حیدر بن حسین یزدی، مؤرخ 1209 ق.

5. برای میرزا داود.

6. برای دلدار علی نقوی.

7. برای عبد علی بن محمد قارونی، از مشایخ محمد ابراهیم کلباسی، مؤرخ 1197 ق.

8. برای عبد الکریم بن جواد جزائری (-1215 ق).

9. برای عبد التّبی قزوینی.

10. برای محمد بن محمد صالح لاهیجی، پس از 1206 ق.

اجازة محمد مهدی شهید بن هدایت الله موسوی

اصفهان (-1218 ق)

1. برای دلدار علی.

2. برای شیخ محمد.

اجازة میرزا محمد بن علی جزائری

برای علامه مجلسی (-1110 ق)، پس از وفات مجلسی اول.

اجازة ناصر حسین بن حامد حسین موسوی

کنتوری لکهنوی

برای صادق بن حسن آل بحر العلوم طباطبایی، مورخ 1352 ق.

اجازة ناصر بن حسین خطیب نجفی

برای نظام الدین شاه محمود بن علم الهدی محمد شولستانی (3 اجازہ).

اجازة محمد نبی بن محمد رحیم گنابادی (مجاز)

از علامه مجلسی)

برای شاگردش محسن.

اجازة نجم الحسن رضوی لکهنوی

1. برای محمد صادق آل بحر العلوم، مؤرخ 1348 ق.

2. برای محمد علی اردوبادی، مؤرخ 1348 ق.

اجازة نعمه الله علی بن احمد بن خاتون عاملی

1. برای بدر الدین حسن بن علی بن شدم، مؤرخ 977 ق.

2. برای عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق)، مؤرخ 988 ق (2 اجازہ).

اجازة نعمه الله بن عبد الله موسوی جزائری

(-1112 ق)

1. برای ابو القاسم بن محمد بن عیسی شیخ الاسلام شوشتری.
2. برای محمد باقر بن محمد حسین شوشتری سید محمد شاهي، مؤرخ 1101 و 1103 ق.
3. برای حسین بن محیی الدین بن ابی جامع عاملی، مؤرخ 1090 ق.
4. برای محمد زمان بن محمد رضا بن فتح الدین صحاف شوشتری مؤرخ 1085 و 1098 ق (2 اجازة)
5. برای محمد بن علی جزائری (-1131 ق).
6. برای بهاء الدین محمد جزائری، مؤرخ 1093 ق.

اجازة نوح بن قاسم جعفری (-1300 ق)

برای عبد الصمد شوشتری (-1337 ق).

اجازة نور الدین علی موسوی (-1068 ق) برادر

صاحب مدارک (از جانب پدر) و برادر صاحب

معالم (از جانب مادر)

1. برای نظام الدین احمد بن محمد معصوم دشتکی شیرازی (-1086 ق).
2. برای صالح بن عبد الکریم کرزکانی بحرانی (-1098 ق).
3. برای محمد محسن بن محمد مؤمن استرآبادی، از مشایخ علامه مجلسی، مؤرخ 1051 ق.
4. برای محمد بن علی حرفوشی (-1059 ق).

اجازة نور الدین محمد بن مرتضی کاشانی (نواده)

برادر فیض)

برای فرزندش بهاء الدین محمد، مؤرخ 1114 ق.

اجازة هادی بن مرتضی بن محمد مؤمن

برای خواهرزاده اش رفیع الدین محمد بن رضا.

اجازة محمد هاشم بن زین العابدین موسوی

خوانساری معروف به چهارسوقی (-1318 ق)

1. برای ابو الهدی بن ابی المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی، مؤرخ 1300 ق.
2. برای محمد باقر بن عبد المحسن اصطهباناتی شهید (-1326 ق)، مؤرخ 1300 ق.
3. برای جعفر بن علی نقی طباطبایی (-1320 ق)، مؤرخ 1309 ق.
4. برای فتح الله بن محمد جواد نمازی معروف به شیخ الشریعة اصفهانی (-1339 ق)، مؤرخ 1295 ق.
5. برای محمد همدانی.
6. برای احمد بن محمد جواد اصفهانی، مؤرخ 1305 ق.

اجازة هاشم بن حسین احسائی

برای نعمت الله جزائری، مورخ 1073 ق.

اجازة رضی الدین عمید الرؤسا ابو منصور هبه الله

بن حامد نحوی لغوی (-610 ق)

برای جلال الدین قاسم بن حسن معروف به ابن معیة، مؤرخ 603 ق (بر ظهر صحیفه سجادیه).

اجازة یاسین بن علی بحرانی

برای نصر الله بن حسین موسوی، مؤرخ 1145 ق.

ص: 90

اجازة نجيب الدين يحيى بن احمد حلّي هذلي

(-689 يا 690 ق) صاحب جامع الشرايع وابن

عم محقق حلّي

1. برای عز الدين حسن بن علي معروف به ابن ابرز، مؤرخ 655 ق.
2. برای نجم الدين حسين بن اردشير طبري، مؤرخ 667 ق.
3. برای غياث الدين عبد الكريم بن احمد بن طاوس (-693 ق).
4. برای كمال الدين علي بن حسين بن حماد واسطی ليشی.
5. برای عمرو بن حسن بن خاقان، مؤرخ 674 ق.

اجازة ابو زكريا يحيى بن حسن هذلي

برای بهاء الدين ورام بن نصر بن ورام، مؤرخ 583 ق.

اجازة يحيى بن حسين بن عشيره (يا عشيره) بن

ناصر بحراني معروف به شيخ يحيى مفتي - شاگرد

محقق کرکی و نائب او در یزد-

1. برای شاگردش عبد الله بن عبد الكريم (پس از 967 ق-).
2. برای علي بن خميس جزائري، مؤرخ 961 ق.
3. برای شاگردش عبد الجليل قاري، مؤرخ 970 ق.

اجازة يحيى بن محمد بحراني قطيفي

1. برای شاگردش عبد علي بن محمد، مؤرخ 1182 ق.
2. برای شاگردش محمد بن احمد بحراني.

اجازة يوسف بن احمد بن عصفور درازي بحراني

(-1186 ق) صاحب حدائق

1. برای زین العابدین بن کاظم، مؤرّخ 1166 ق.
2. برای عبد العزيز بن احمد نجفی، مؤرّخ 1167 ق.
3. -لؤلؤه البحرين، ط. مکرّر.
4. برای سید عبد الله بلادی، مؤرّخ 1153 ق.
5. برای علی بن حسین بحرانی.
6. برای علی بن محمد مقابی بحرانی، مؤرّخ 1169 ق.
7. برای محمد کاظم.
8. برای بحر العلوم (-1212 ق).

الاجازه الشامله للسیده الفاضله

محمد رضا بن محمد حسین تهرانی، برای امینه بیگم مؤلف الاربعین الهاشمیّه.

اجبار الزّوج (علی الانفاق و مع العجز علی

الطلاق)

عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق).

الاجتزاء بالوضوء الناقص بعد زوال العذر

و التمكن من الوضوء التام

محمد حسن بن محمد صالح کبه بغدادی، خ.

بغداد.

اجتماع الامر و التّهی

اصول، از ابو القاسم بن محمد علی نوری معروف به کلانتری (-1292 ق).

اجتماع الامر و النهی

احمد بن مهدي نراقی (-1245 ق)، خ. موجود.

-اعلم ان من باب تعارض العام و الخاص...

اجتماع الامر و النهی

میرزا حبیب الله بن محمد علی رشتی (-1312 ق)، خ. دیده شد.

اجتماع الامر و النهی

محمد صالح بن محمد حسن مازندرانی، بعد از 10 مقدمه، شروع مسأله.

اجتماع الامر و النهی

عبد الوهاب بن محمد علی شریف قزوینی (سده 13 ق.)، شاگرد صاحب ریاض و صاحب مفتاح الكرامه.

-الحمد لله الذي تقديس ذاته عن التركيب.

اجتماع الامر و النهی

علی لوزدری (یا دوزدری) (-1290 ق)، خ.

کربلا.

اجتماع الامر و النهی

علی بن محمد علی طباطبایی، صاحب ریاض (-1231 ق).

-الحمد لله رب العالمين...

اجتماع الامر و النهی

سید محمد کاظم بن عبد العظیم طباطبایی یزدی (-1337 ق)، تالیف: 1300 ق. ط. تهران، 1317 ق.

اجتماع الامر و النهی

محمد بن ابراهیم لواسانی (-1317 ق)، خ. دیده شد.

اجتماع الامر و النهی

محمد بن محمد باقر فاضل ايروانى (-1306 ق).

اجتماع الامر و النهى

محمد بن على موسى نورى (-1325 ق)، خ.

نجف

اجتماع الامر و النهى (و القول بامتناعه)

سيد مهدي بن مرتضى بحر العلوم (-1212 ق)، خ. فيض آباد هند.

اجتماع الامر و النهى

نظر على بن سلطان محمد طالقانى (-1306 ق)، ط. تهران، 1304 ق (با مناط الاحكام).

اجتماع الجنب و الميت و المحدث بالاصغر على

ماء لا يكفى الا لاحدهم، رساله فى

محمد على بن محمد باقر هزار جريبي (-1245 ق)، خ. موجود.

اجتماع الجنب و الميت، رساله فى

جعفر بن على نقى طباطبايى حائرى

ص: 92

(-1320 ق).

اجتماع الشَّمَل في علم الزَّمَل

ناشناخته. نسخه آن در 80 صفحه دیده شده.

الاجتماعات المدنيه

معلم ثانی ابو نصر محمد بن احمد فارابی (-339 ق).

الاجتناب

فارسی ردّ بر تریاق فاروق، از محمد باقر همدانی (-1319 ق)، تألیف: 1307 ق، ط 1308 ق.

-الحمد لله رب العالمين و الصلاه و السلام على اسم الله الرضى...

الاجتهاد، کتاب-کتاب الاجتهاد

الاجتهاد

محمد بن حارث بحرانی، در یک مقدمه، ابواب و خاتمه.

-اللهم لك الحمد ناصب اعلام الهدايه

الاجتهاد و الاخبار

در رد اخباریه، از محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق)، در 7 فصل، تألیف 1155 ق، ط تهران، 1314 ق (با عدّه الاصول شیخ طوسی)، 1317 ق (هم در فهرست چاپی عربی و هم در فارسی آمده است).

-الحمد لله الذى اوجب على العباد الاجتهاد...

الاجتهاد و الاخبار

اصول، از میرزا محمد بن حسن شیروانی (-1098 ق)، خ. فیض آباد.

الاجتهاد و الاخبار

محمد بن احمد احسانی که در جواب عبد الله بن محمد علی قطفی نگاشته.

الاجتهاد و التقليد

اصول، تقریرات آخوند خراسانی، از شاگردش ابو الحسن بن عباس اشکوری (1292 ق-)

الاجتهاد و التقلید

ابو القاسم بن محمد صادق نرائی (-1305 ق)، خ. موجود.

الاجتهاد و التقلید

ابو القاسم کلانتری (-1292 ق)، خ. موجود.

الاجتهاد و التقلید

محمد باقر وحید بهبهانی (-1206 ق).

الاجتهاد و التقلید

محمد تقی بن محمد باقر آقا نجفی (-1331 ق)، ط. تهران، 1296 ق.

الاجتهاد و التقلید

شیخ محمد حسین بن محمد حسن معین اصفهانی معروف به کمپانی.

الاجتهاد و التقلید

حسین تربتی (-ح 1300 ق).

-الحمد لله الذي جعل لكلّ شئ اصلا...

الاجتهاد و التقليد

راحت حسين رضوى كوپال پورى (1297 ق-)، تاليف در نجف: 1330 ق.

الاجتهاد و التقليد

محمد رفيع بن فرج گيلانى (-1161 ق).

الاجتهاد و التقليد

صالح بن حسن داماد معروف به عرب (-1303 ق)، ط 1296 ق (با مفاتيح سيد محمد مجاهد).

الاجتهاد و التقليد

طاهر بن عبد على (معاصر).

الاجتهاد و التقليد

عبد الرحيم بن نصر الله گلى برى (-1334 ق).

الاجتهاد و التقليد

عبد العظيم بن محمد لواسانى، شاگرد شريف العلماء، مستخرج از روض المحصلين او، خ.

تهران.

الاجتهاد و التقليد

عبد الواسع بن محمد حسينى زنجانى (-1291 ق)، خ. ديده شد.

الاجتهاد و التقليد

محمد على بن محمد صادق شيرازى، تأليف:

1276 ق)، خ. كربلا.

الاجتهاد و التقليد

محمد على بن مهدى آرانى (-1325 ق).

الاجتهاد و التقليد

محمد بن محمد باقر فاضل ايروانى (-1306 ق).

الاجتهاد و التقليد

شيخ مرتضى بن محمد امين انصارى (-1281 ق)، خ. سامراء.

-التقليد لغه جعل الغير ذاقلاده

الاجتهاد و التقليد

مسيح بن محمد سعيد تهرانى (-1263 ق).

الاجتهاد و التقليد

محمد مهدي بن محمد ابراهيم كلباسى (-1292 ق)، خ. ديده شد.

الاجتهاد و الصحابه

محمد تقى بن عبد الكريم جعفرى تبريزى (1343 ق-).

الاجتهاديه

زين الدين بن على بن احمد شهيد ثانى (-966 ق).

ص: 94

الاجتهاديه

محمد بن على بن ابى جمهور احسانى (-پس از 900 ق).

اجداد الائمه و عدم اشتراط اسلامهم

على بن احمد آل عبد الجبار قطيفى (سده 13 ق).

اجراء الخيل

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب كلبى (-205 ق).

الاجرام العلويه

ابو على حسين بن عبد الله بن سينا (-427 ق)، ط 1298 ق.

الاجره على العبادات و جواز اخذها، رساله فى

محمد بن مرتضى ملا محسن فيض كاشانى (-1091 ق)، خ موجود.

الاجروميه الجديده

نحو، از محسن بن عبد الكريم حسيني، ط.

الاجزاء

اصول، از ابو القاسم بن محمد على نوري كلانترى، خ. دیده شد.

الاجزاء

محمد حسن آشتياني (-1319 ق)، ط 1315 ق.

الاجزاء

محمد بن محمد باقر فاضل ايروانى (1306 ق)، خ. نجف.

الاجزاء

مصطفى بن حسين كاشانى (-1336 ق)، خ.

دیده شد.

الاجزاء

مهدى بن صالح حكيم نجفى، تأليف:

1308 ق.

اجزاء حج من ادرك المشعرين بحكم العامه

عبد التّبي و فسى عراقى (معاصر). به نام إعلام العامه فى صحه الحج مع العامه. چاپ شده

اجزاء المشعر الحرام اضطرارا فى تماميه الحجّ

نيز از عبد التّبي.

اجزاء العلوم

ابو عبد الله بن ابى القاسم زنجانى (-1313 ق)، خ. موجود.

اجزاء التّضيه

على بن حسين جامعى عاملى، شاگرد محدث جزائرى.

-الحمد لله كثيرا...

ص: 95

الاجزاء المحموله على الماهية

محمد رستمدری به شاه عباس صفوی (جلوس):

996ق) اهداء کرده، خ. دانشگاه تهران.

- یا من دلّ بوجوده علی وجوده.

الاجماع، رساله فی

محمد مهدی بن ابی ذر نراقی، تألیف:

1180 ق، خ. تهران، کاشان.

- الحمد لله الذي اجمع عقول العقلاء

الاجماع ---

ص: 96

(-298ق).

الاجوبه (عن المسائل العشره):

شيخ الرئيس ابو على حسين بن عبد الله بن سينا (-427ق).

-الحمد لله الموفق و الملهم

اجوبه الاجوبه

محمد حسين بن محمد مهدي گرهودي (-1314ق)، خ. كاظمين.

الاجوبه الاسراريه عن الاسئله السميقيه

پاسخهای فیلسوف سبزواری هادی بن مهدي متخلص به اسرار (-1289ق)، به پرسشهای سميع خلخالی، در شرح بعضی کلمات امير المؤمنين (عليه السلام).

الاجوبه الاسراريه عن الاسئله العرفائيه

پاسخهای فیلسوف سبزواری به پرسشهای اسماعيل بجنوردي متخلص به عارف. در انشقاق قمر، رجعت اهل البيت، ظهور حجت، معاد جسمانی و...

-الحمد لله الودود واجب الوجود...

الاجوبه الاسراريه عن الاسئله القمييه

فارسی، کلام، در پاسخ 6 سؤال اهل قم.

الاجوبه الاسراريه عن المسائل الاثني عشره

الكلاميه

فارسی، پاسخ به پرسشهای صادق سمنانی، نسخه های خطی هر 4 عنوان موجود است.

اجوبه تحفه الاحباب

تاج العلماء علی محمد بن محمد نقوی لکهنوی (-1312ق).

الاجوبه الحائريه عن الاسئله البغداديه

حسين بن آقا بزرگ قزوینی حائری (معاصر).

الاجوبه الحائريه (في انتصار مذهب الجعفريه)

درويش على بن حسين بغدادى (-ح 1277 ق).

الاجوبه الرشيقه عن الاستله الدقيقه

محمد محسن بن محمد حسين زنگى پورى (-1325 ق).

الاجوبه الزاهره

ابو القاسم بن حسين رضوى لاهورى (-پس از 1310 ق).

الاجوبه الشافيه

فارسي، كلام، از احمد على محمد آبادى، ط.

الاجوبه العليه (للمسائل المسقطيه)

على بن عبد الله بحرانى (-1318 ق)، ط.

بمبئى، 1316 ق.

الاجوبه الفاخره (في ردّ الاشاعره)

فارسي، در ردّ شبهات عبد العزيز دهلوى، از محمد قلى بن محمد بن حامد كشميرى

ص: 97

(-1260ق).

-الحمد لمن علمنا ان نقول

اجوبه المسائل---

ص:98

بحر العلوم، خ. نجف.

الاحتجاج

ابو جعفر احمد بن حسين بن مهران اهوازی ملقب به دندان، محمد بن حسن صفار (-290 ق) از او روایت کرده است، مذکور در رجال نجاشی و فهرست.

الاحتجاج (علی اهل اللّجاج)

احتجاجات پیامبر (صلی الله علیه و آله)، ائمه و صحابه، از ابو منصور احمد بن علی طبرسی (سده 5 ق)، ط. مکرر.
- الحمد لله المتعالی عن صفات المخلوقین.

الاحتجاج

ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق).

الاحتجاج (نبوه النبی (صلی الله علیه و آله))

ابو سهل اسماعیل بن علی نوبختی، مذکور در رجال نجاشی و فهرست.

الاحتجاج (فی الامامه)

ابو علی حسن بن محمد نهاوندی. مذکور در رجال نجاشی.

الاحتجاج (لعمر بن عباد و نصره مذهبه)

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی (سده 2 و 3 ق)

الاحتجاج لكل ما انفردت به الامامیه

احادیث کتب عامه، از محمد جواد بن حسن بلاغی (-1532 ق)؛ ط.

الاحتجاج (فی الامامه)

ابو مقاتل صالح دیلمی. مذکور در رجال نجاشی.

الاحتجاج (فی مسائل الاحتجاج)

فخر الدین بن محمد علی بن احمد بن طریح (-1085 ق).

الاحتجاج (في الامامه)

ابو احمد محمد بن زياد بغدادى ازدي (-217ق).

الاحتجاج

ابو جعفر محمد بن عبد الله حميرى قمى (سده 3 و 4ق).

الاحتجاج (في امامه امير المؤمنين عليه السلام)

مومن الطاق ابو جعفر محمد بن على بن ابى طريفه بجلي كوفى.

الاحتجاج (في الطلاق)

ابو محمد يونس بن عبد الرحمان، نجاشى ياد كرده.

الاحتجاج (في علم الكلام و اثبات الاصول)

(الخمسه)

محمد بن على آل حرز الدين (-1365ق)،

ص: 99

تالیف: 1331 ق، در 2 مجلد، خ. نجف.

الاحتجاج (علی الیهود و النصارى)

فارسی و عربی، از محمد بن علی حرز الدین نجفی، تالیف: 1322 و 1324 ق، در چند مجلد.

احتجاج الشیعه (علی زید بن ثابت فی الفرائض)

شیخ الطائفه ابو القاسم سعد بن عبد الله اشعری (-229 یا 301 ق).

الاحتجاج العلوی

در مناظره با ملل مختلفه، از تاج العلماء سید علی محمد نقوی (-1312 ق).

احتجاج المخالفین (علی امامه امیر المومنین «ع»)

هاشم بن سلیمان بحرانی (-1107 ق)، تالیف:

1105 ق.

-الحمد لله الذى اوضح سبيل الرشاد

احتجاج المعجزه

ابو النصر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی، مذکور در فهرست ابن ندیم.

احتجاجات

بعضی از متأخرین، مطالبی در رد بایه دارد، خ.

نجف.

الاحتجاجیه، الرساله

محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی، شاگرد وحید بهبهانی.

الاحتراز

رد بر رساله حسن الایجاز فی ابطال الاعجاز، از محمد ابراهیم بن آقا رضا اصفهانی، اهداء به محمد خالصی، ط. تهران، 1342 ق.

احتراق بمب

فارسی، داستان، از موريس لبنان، ترجمه عنایت الله شکیباپور، ط تهران، 1306 ق، 2 مجلد.

الاحتساب

ادعیه، کفعمی (-905 ق) از آن نقل کرده است.

الاحتیاطات الازمه العمل

محمد بن تاج الدین حسن فاضل هندی (-1135 یا 1137 ق)، خ. موجود.

الاحتیاطیه، الرساله

فارسی، رساله عملیه از محمد تقی آقا نجفی (-1332 ق)، ط 1296 ق.

الاحجار

احمد بن ابی خالد طبیب، تیفاشی در کتاب الاحجار مؤلف 640 ق از آن نقل کرده است.

ص: 100

الاحجار

احمد بن يوسف تيفاشي، در انواع احجار (25 نوع)، تاليف: 640 ق، خ. نجف.

الاحجار الشداد (و السيوف الحداد في ابطال جواهر

(الافراد)

فيض كاشاني (-1091 ق).

الاحداث، كتاب

ابو اسحاق ابراهيم بن محمد بن سعيد ثقفى (-283 ق).

الاحراز المجرية

عبد المهدي بن عبد الحسين مطر نجفي (معاصر)، ط. مكرر

الاحراز و الادعيه و الاعواد

اسد الله بن اسماعيل دزفولي كاظمي (-1237 ق).

احزان الشيعة

فارسي، مقتل، از فاضل خراساني.

الاحزان في خير انسان

مجموعه قصائد عربي، از 22 شاعر، در رثاء جعفر بن مهدي قزويني حلي (-1298 ق)، جامع: سيد حيدر حلي (-1304 ق).

الاحساب و الانساب

صاعد بن احمد رازي.

احسن الاثر

در معني و فلسفه دين، از محمد بن خليل عاملي جبشيشي (1327 ق-)، تاليف: 1354 ق.

- (پس از تسميه و تحميد) نزولا على رغبه كثير من الشبان

احسن الاثر فيمن ادر كناه في القرن الرابع عشر

محمد صالح پوست فروش کاظمی (1327 ق-)، ط. بغداد، 1352 ق.

احسن الاخبار (فی فضائل الکزار)

مقدس زنجانی حکایت سلمان فارسی را در مفتاح الجنه از این کتاب نقل کرده است.

احسن الاقوال (فیما هو الراجح بالالفاظ عند تعارض

الاحوال)

محمد مهدی بن محمد شفیع استرآبادی (-1259 ق)، تألیف: 1238 ق.

احسن التعالیم

فارسی، برای دانش آموزان، ط. ایران.

احسن التفاسیر

فارسی، از محمد جعفر بن عبد الصاحب خشتی دوانی، تألیف: 1290 ق.

ص: 101

احسن التقريرات

ابراهيم بن ساجدين موسوى (1342 ق-)، تقريرات اصولى استادش ابو القاسم خوئى و تقريرات فقهى استادش ميرزا باقر زنجانى.

احسن التقيوم ---

ص: 102

بن محمد باقر حجت طباطبایی (-1337 ق)، ط بغداد، 1331 ق (با بعضی از منظومه های او).

-احمدک اللهم یا من لا تعد

آلاءه حمدا بلا عدّ وحدّ

احسن العظیة (فی شرح الالفیه الشهدیه)

شرح مقدمه رساله الفیه، از محمد باقر بن زین العابدین خوانساری (-1313 ق)، صاحب روضات.

احسن الغنائم (فی شرح شواهد ابن الناظم)

هادی بن حسین صائغ بحرانی (1302-)، خ.

نزد مولف.

احسن القصائد

ط. هند.

احسن القصص

اردو، مثنوی، در تاریخ چهارده معصوم (علیهم السلام)، از سلامت علی لکهنوی معروف به میرزا دبیر (-پیش از 1311 ق).

احسن القصص

تفسیر سوره یوسف، از علی محمد بن محمد تاج العلماء (-1312 ق)، ط. عظیم آباد هند، 1305 ق.

احسن القصص (و دافع الغصص)

فارسی، از احمد بن نصر الله قاضی زاده تتوی (سده 11 ق)، برگرفته از تاریخ الفی مولف. خ.

آستان قدس، ش 4168 (1256 ق) و 2 شماره دیگر.

-احسن القصص بیا و بنگر گر چشم خورد بین داری

احسن الکبار (فی مناقب الائمه الاطهار)

فارسی، از محمد بن ابی زید حسینی ورامینی، تالیف: 740 ق، برای تلخیص آن-لوامع الانوار.

-سپاس و حمد آفریدگاری را که منزه است از کلّ اشیاء

احسن الكلام

اردو، منظوم، در مديح و مرثي، از ابن حسنين اديب ملقب به زائر، ط. هند.

احسن المحاسبات

فارسي، در سياق، براي مدارس ابتدائي، ط.

تهران-1329 ق.

احسن المراسلات

فارسي، از علي فرهمند، براي مدارس ابتدائي، ط. تهران، 1329 و 1343 ق؛ 1317 ش.

احسن المقال

فارسي، حكايات، قصص و اشعار، از حسين بن ابو الحسن دزفولي (-1347 ق).

ص: 103

احسن المواعظ

ابو الحسن علی بن نقی رضوی لکهنوی (-ح 1340 ق).

احسن الودیعه (فی تراجم مشاهیر مجتهدی الشیعه)

-باقیات الصالحات فی تتمیم روضات

الجنات

سید مهدی بن محمد خوانساری، برادرزاده صاحب روضات، ط. بغداد، در 2 جزء.

احصاء العلوم

ابو نصر فارابی (-339 ق)، ط. مصر، 1949 م (چاپ دوم).

احصاء القضايا

ابو نصر فارابی.

احصان المحصنين

فارسی، از عبد الرشید گویا گجینی (-1329 ق)، در حلیت متعه است.

الاحفاد مع وجود الاجداد

حسین بن ابراهیم قزوینی (-1208 ق).

الاحقاق (فی الاشتقاق)

محمد بن حسن هروی (-1322 ق).

احقاق الحق (للقائم بالحق)

فارسی، در رد بابیه، از محمد نقی تاجر همدانی (-ح 1340 ق)، ط. ج. اول، تهران، 1327 ق.

احقاق الحق

فارسی، در مباحث کلامی، از موسی بن محمد باقر اسکونی (معاصر)، تالیف: 1327 ق. ط.

نجف، 1343 ق.

احقاق الحق (فى نقض ابطال الباطل)

قاضى نور الله شهيد شوشترى (-1019 ق)خ.

آستان قدس، ط. مكرّر.

-الحمد لله الذى جعل مقام شيعه الحق عليًا.

احقيه الزوج عن غيره فى تجهيز الزوجه

عبد الله سماهيجى (-1135 ق)، در ردّ بر صاحب مدارك.

الاحكام، كتاب-كتاب الاحكام

احكام الائمه (فى احوال الحجّه و القيامه)

حسن على هندى. ط.

احكام الاحكام

قطب الدين سعيد بن هبه الله راوندى (-573 ق).

احكام الاحكام

فارسى، نجوم، از ابو الخير تقى الدين محمد بن محمد فارسى، شاگرد صدر الدين محمد دشتكى (-903 ق).

-و الاستعان من الله العزيز الحكيم

ص: 104

احكام الادويه-الادويه القلبيه

احكام الاراضى المفتوحه عنوه

فارسي، از محمد تقى بن ابى طالب يزدي اردكاني(-1268 ق)

- (پس از خطبه) عرض مى کند نیازمند تایید سبحانی محمد تقی...

احكام الارش

از اجزاء تهذيب الشيعه ابن جنيد محمد بن احمد اسكافي(-381 ق).

احكام الارض-ارض تسعين

فارسي، از محمد هادى بن مهدى نقوى (1228 ق-)، ط. لكهنو، 1265 ق.

احكام الارضين

فقه، از حيدر على بن ميرزا محمد شيروانى (سده 12 ق) خ. كاظمين.

احكام الارضين

دلدار على بن محمد معين نقوى(-1235 ق).

-الحمد لله المفضل المنعام

احكام الارضين

نور الدين على بن حسين محقق كرکى (-940 ق).

-الحمد لله حمدا كثيرا كما هو اهله

احكام الارضين

نعمت بن علاء الدين طريحي (سده 13 ق).

احكام الارضين فى الاسلام

يوسف بن على فقيه عاملى، تاليف: 1350 ق.

-نحمد الله تعالى اذ وفقنا لاعتناق الدين الحنيف

احكام الاسلام

فارسی، از حسین بن نصر الله عرب باغی (-1369 ق).

احكام الاعوام

نجوم، از محمد منجم حسینی، خ. نجف (1212 ق).

احكام الاموات

فارسی، فقه، از علامه مجلسی (-1110 ق)، در 5 فصل.

-الحمد لله الذي لا يبقى الا وجهه.

احكام الاموات

محقق کرکی (-940 ق).

احكام الاموات

جعفر بن خضر جناجی (-1228 ق).

-الحمد لله على ما انعم

ص: 105

احكام الاموات

محمد حسن صاحب جواهر (-1266 ق)، از اجزاء نجات العباد، برگرفته از جواهر.

احكام الاموات

حسن بن دلدار علی نقوی (-1260 ق).

احكام الاموات-رسالة بهبانيه

عبد الله سماهيجي.

احكام الاموات

بهاء الدين محمد بن محمد باقر مختاری نائینی (-1140 ق)، خ.قم.

احكام الاموات

در زیارات، از شهید اول، (-786 ق)، خ.

سامراء.

-الحمد لله على ما اجزل من عطايه

احكام الاموات

فارسی، از مهدی علی بن مقصود علی هندی (سده 13 ق)، خ.نجف.

-الحمد لله رب العالمين

احكام الاموات-ارجوزه...

احكام الاواني (من الذهب و الفضة)

محمد حسن آشتیانی (-1319 ق)، ط. (با ازاحه الشكوك او).

احكام اواني الذهب و الفضة

ابو طالب بن ابی القاسم زنجانی (-1329 ق)، خ. دیده شد.

احكام اهل الآخرة

شريف مرتضى علم الهدى ابو القاسم على بن حسين موسى (-436 ق)، ط. تهران، 1315 ق.

احكام اهل الجمل

ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان، شيخ مفيد (-413 ق).

احكام الايمان - نهج العرفان في احكام

الايمان

در تحقيق ايمان و كفر، از محمد بن شجاع قطان انصاری.

احكام الايمان

فارسی، در عبادات، از محمد هاشم بن زين العابدين خوانساری (-1318 ق)، ط. ايران، 1316 ق.

احكام البيوع

از اجزاء تهذيب الشيعة ابن جنيد محمد بن احمد اسكافي (-381 ق).

احكام تحاويل السنه

محيى الدين يحيى بن ابى الشكر مغربى، خ.

نجف.

ص: 106

الاحكام الجعفریه (فی الاحوال الشخصیه)

عبد الکریم بن عبد الرضا حلّی، به دستور محمد علی شهرستانی برای محاکم شرعیہ تالیف شده، ط. بغداد، 1342 ق.

احکام الجمعہ

گجراتی، از محمد حسن بن ابی القاسم کاشانی (1303 ق-)، ط. بمبئی. به فارسی نیز ترجمه کرده.

احکام الجنائز - احکام الاموات

احکام الجهاد (و اسباب الرشاد)

فارسی، از میرزا عیسی قائم مقام فراهانی، مرتب بر مقدمه و 8 باب.

احکام الحدود الشرعیہ

علی اکبر بن محمد باقر آجی اصفهانی (-1232 ق).

احکام الحوادث

در حوادث طبیعی (کسوف، خسوف، هاله...)، تالیف: 598 ق، خ. دیده شد.

احکام الخمسه التجویدیه

فارسی، خ. نجف (پیش از 1080 ق).

- الحمد لله رب العالمین و العاقبه للمتقین

احکام ذی الرأسین

کاشف الغطاء، به دامادش محمد بن صالح موسوی (-1263 ق) نوشته.

احکام السرقة

از اجزاء تهذیب الشیعۀ ابن جنید اسکافی (-381 ق).

احکام السلام

نور الدین علی بن حسن محقق کرکی (-940 ق).

احکام سهله (در احکام حج و عمره)

فارسی، از حسین بن نصر الله عرب باغی (-1369 ق) ط. تبریز.

الاحكام الشرعيه (على مذهب الاماميه)

ابو القاسم على بن محمد خزّاز (سده 4 و 5 ق).

الاحكام الشرعيه فى الموارث الجعفريه

محمد حسن بيك، تأليف: 1349 ق.

احكام الشريعه

گجراتى از محمد حسن بن ابى القاسم كاشانى (1303 ق-)، در 3 جزء: اصول دين، طهارت و صلاه.

احكام الشريعه

محمد على بن كاظم بن مقدس اعرجى (سده 13 ق).

احكام الشك و السهو---

ص: 107

احكام الشكوك

اردو، از علی بن ابو القاسم قمی لاهوری، ط.

لاهور.

احكام الشهور القبطيه و السريانيه (و انتقال الشمس

فی البروج و المنازل...)

شیخ طریخی، خ. موجود.

احكام الشيعه

فقه، خ. آستان قدس.

احكام الصلاه

از اجزاء تهذیب الشیعۀ ابن جنید، محمد بن احمد اسکافی (-381 ق).

احكام الطعام (من الطيور و الانعام)

اعجاز حسین امروهی، داماد مفتی عباس شوشتری (-1306 ق).

احكام الطلاق

از اجزاء تهذیب الشیعۀ ابن جنید، محمد بن احمد اسکافی (-381 ق).

احكام العبادات

برگرفته از فتاوی شیخ جعفر کاشف الغطاء.

احكام العیید

ابو عبد الله حسین بن علی بزوفری که از هارون تلعبکبری (-385 ق) روایت می کند.

احكام العداله العلویه

فارسی، از محمد قلی بن محمد نیشابوری کنتوری (-1260 ق)، در یک مقدمه و 12 باب، ط.

احكام العقود

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق).

احکام العقود

محمد بن سلیمان تنکابنی.

احکام العقود

محمد بن عاشور کرمانشاهی (سده 13 ق)، خ.

دیده شد.

احکام العیدین

گجراتی، از محمد حسن بن ابی القاسم کاشانی، ط. به فارسی هم ترجمه کرده.

احکام القرآن

ابو النضر محمد بن سائب کلبی (-146 ق).

احکام القرآن

ابو بکر رازی، ظاهرًا محمد بن زکریا رازی (-311 ق).

احکام القرآن

ابو الحسن عباد بن عباس طالقانی (-335 ق).

ص: 108

احكام القرآن

ابو الحسن علی بن موسی قمی، مذکور در الفهرست ابن ندیم.

احكام القرانات

فارسی، از ابو معشر جعفر بن محمد بلخی (-272 ق)، خ. آستان قدس، ش 5418.

-الحمد لله...

احكام القضيّه (في احكام القضيّه)

منطق، از تقی الدین حسن بن علی بن داود حلّی (647 ق-).

احكام الكفار و الارضين

محمد بن دلدار علی تقوی نصیرآبادی (-1284 ق).

-الحمد لله المفضل المنعم

احكام المحرم

گجراتی، از محمد حسن بن ابی القاسم کاشانی، به فارسی نیز ترجمه کرده.

احكام المدين

فقه، از محمد باقر بن عبد المحسن اصطهباناتی شهید (-1326 ق)، در 2 مطلب، خ. دیده شد.

احكام المرتد

محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق)، خ. نجف.

احكام المساجد

مفید بن محمد نبی بحرانی متخلص به داور (پس از 1320 ق).

احكام المسافر

حیدر علی بن محمد بن حسن شیروانی، خ.

تبریز.

احكام النساء

ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان، شيخ مفيد (-413ق)، در چند باب، خ. دیده شد.

-الحمد لله الذي هدى العباد الى معرفته

احكام النكاح

اردو، از عمار على بن نظام على سونى پتى (-1304ق)، ط. هند.

احكام التواصب

عبد الله بن صالح سماهيجى (-1135ق).

احكام النيروز

گجراتى، از محمد حسن بن ابى القاسم كاشانى (1303ق-)، ط.

الاحكام الوضعيه

ابو تراب بن ابى القاسم موسى خوانسارى (-1346ق).

-الحمد لله كما ينبغي ان يحمد

در احادیث نبوی (صلی الله علیه و آله)، از عبد اللطیف رازی، مرتب بر 2 باب، خ. موجود.

احمد هما

در جواب «ایهما» یا: البرهان المبین فیمن یجب اتباعه من النبیین:

در اثبات تفضیل پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله)، از هادی بن عباس آل کاشف الغطاء، تالیف: 1335 ق، ایهما در فضیلت مسیح ع تالیف شده بود.

الاحمدی، کتاب---

ص: 110

عوارض حمل، ولادت و سایر احکام زنان، ط.

هند.

احوال و اشعار افضل الدین کرمانی

فارسی، از سعید نفیسی.

احوال و اشعار خواجه کرمانی

فارسی، نیز از سعید نفیسی، ط. تهران، 1308 ش.

احوال و اشعار رودکی

فارسی، ایضا از سعید نفیسی، در 3 مجلد، ط.

تهران، 1310، 1309 و 1319 ش؛ مکرر.

احوال الصحابه

حیدر علی بن محمد بن حسن شیروانی (زنده در 1129 ق).

احوال الصحابه

محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق).

احوال العناصر (و کائنات الجو)

عبد الله بن اصیل، به اسم شمس الدین عبد الله وزیر نگاشته، در مقدمه و 2 مقاله، خ. نجف.

-تعالی جناب ذاته

احوال کریستف کلمب

فارسی، از محمد خان بهادر منشی بوشهری، ط.

بمبئی، 1328 ق؛ کلکته، 1910 م.

احوال الملائکه

محمد صالح بن عبد الواسع خاتون ابادی (-1116 ق).

احياء الآثار

اردو، در احوال ممتاز العلماء محمد تقی نقوی نصیر آبادی (-1289 ق)، از نواده او مهدی بن محمد تقی.

احياء الاجتهاد (لارشاد العباد فيما يتعلق بتقليد

الاحياء و الاموات)

محمد بن دلدار علی نقوی (-1284 ق)، تألیف:

1236 ق، خ. نجف.

احياء الاحاديث

در شرح تهذيب الحديث، از محمد تقی بن مقصود علی مجلسی (-1070 ق).

احياء الاحياء ---

ص: 111

احیاء التقوی

شرح ناتمام دروس، از محمد علی بن صدر الدین موسوی عاملی (-1274 ق).

احیاء حکمت

فارسی، در منطق، از علیقلی بن قره چغای خان، شاگرد آقا حسین خوانساری، خ. آستان قدس.

- (بعد الحمد) این کتابی است از تألیف کمترین کمتران علی قلی بن قره چغای خان.

احیاء الخط

فارسی، تعلیم رسم الخط کوفی، از زین العابدین بن فتح علی خوئی صفوی، تألیف و طبع:

1323 ق.

احیاء الدائر من مآثر اهل القرن العاشر

در أحوالات دانشمندان و بزرگان سده 10 ق، از آقا بزرگ تهرانی، آغاز تألیف: 1344 ق. جزء انتشارات دانشگاه تهران چاپ شده

احیاء السنه و امامه البدعه بطعن الاسنه-احیاء

السنه باماته البدعه

فارسی، جواب باب هشتم تحفه الاثنی عشریه الدهلویه، از دلدار علی بن محمد علی نقوی (-1235 ق)، ط. هند.

- الحمد لله الذی امانت البدعه

احیاء المحجّه البيضاء

محمد علی بن محمد علی استرآبادی.

احیاء معالم الشیعه باخبار الشریعه

عبد علی بن احمد آل عصفور.

احیاء الملوک

فارسی، از شاه حسین بن ملک غیاث الدین محمد، در تاریخ سیستان، تألیف: 1027 ق، ط.

تهران، 1344 ش.

احياء الموات (و الوقف)

ميرزا محمد حسن آشتياني (-1319 ق)، خ.

نجف.

احياء الموات

نور الدين علي بن حسين محقق كرکي (-940 ق).

-الحمد لله كما هو اهله

احياء الميت في فضائل اهل البيت ع

اردو، ط. هند.

احياء النفوس بادب السيد بن طاوس

مجموعه كلمات علي بن طاوس، از ابو محمد حسن بن هادي موسوي آل صدر الدين كاظمي (-1354 ق).

اخ القرآن ---

ص: 112

به ابن مدینی (-234 ق).

الاخبار، کتاب

در فقه امامیه، از ابو حنیفه نعمان بن محمد قاضی مصر (-363 ق)، کراچکی (-449 ق) آن را اختصار کرده و الاختیار من الاخبار نام نهاده است.

الاخبار، کتاب

ابو محمد هشام بن حکم (-199 ق)

الاخبار العلیه فی الغزوات المرتضویه

میر محمد رضا معاصر علامه مجلسی از آن نقل کرده است.

الاخبار المسلسله-المسلسلات

الاخبار المشهوره

ادبیات، از ابو بکر محمد بن حسن بن درید (-321 ق) صاحب جمهره اللغه روایت شده، خ.

بیت المقدس.

اخبار آباء النبی (صلی الله علیه و آله)

ابو علی احمد بن محمد بن عمّار کوفی (-346 ق).

اخبار آل ابی طالب

ابو بکر محمد بن عمر معروف به جعابی (-355 ق).

اخبار آل ابی طالب ---

ص: 113

(-283 ق).

اخبار ابن هرمه (ابراهيم بن علي)

ابو بكر محمد بن يحيى معروف به صولى (-335 يا 336 ق).

اخبار الابواب

ابو العباس بن نوح استاد نجاشى، در اخبار نواب وكلاء اربعه حضرت حجت (عليه السلام).

اخبار ابى الاسود (الدولى، ظالم بن عمرو)

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودى (-332 ق).

اخبار ابى بكر و عمر

ايضا از ابو احمد جلودى.

اخبار ابى تمام (حبيب بن اوس طابى)

محمد على بن ابى طالب حزين (-1181 ق).

اخبار ابى تمام

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانى (-378 ق)، از مشايخ شيخ مفيد.

اخبار ابى تمام

ابو بكر محمد بن يحيى صولى شطرنجى (-336 ق).

اخبار ابى تمام و المختار من شعره

ابو الحسن على بن محمد سميساطى (معاصر ابن نديم).

اخبار ابى جعفر الباقر (عليه السلام)

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودى (-302 ق).

اخبار ابى جعفر الثانى (عليه السلام) (محمد بن على بن

موسى الرضا (عليه السلام))

ابو عبد الله محمد بن وهبان دبیلی، از مشایخ هارون تلکبری (-385ق).

اخبار ابی حنیفه (نعمان بن ثابت و مسنده)

ابو العباس احمد بن محمد معروف به ابن عقده (-333ق).

اخبار ابی حنیفه

ابو المفضل محمد بن عبد الله شیبانی (-387ق).

اخبار ابی حنیفه

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانی (-378ق).

اخبار ابی داود (سلیمان بن اشعث)

ابو احمد عبد العزيز بن یحیی جلودی (-332ق).

اخبار ابی ذر (جندب بن جناده غفاری)

ابو منصور ظفر بن حمدون بادرائی (سده 4ق).

اخبار ابی ذر

ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه، شیخ صدوق (-381 ق).

اخبار ابی طالب (و عبد المطلب و عبد الله و آمنه بنت

و هب)

شیخ صدوق محمد بن علی بن بابویه (-381 ق).

اخبار ابی الطفیل (عمر بن واثله کنانی

((-100 ق))

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-302 ق).

اخبار ابی الطیب (احمد بن حسین متنبی (-354)

و انتخاب اشعار او)

محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق)

اخبار ابی عبد الله (الصادق علیه السلام مع ابی

حنیفه نعمان بن ثابت)

ابو عبد الله محمد بن وهبان دبیلی، از مشایخ هارون بن موسی تلعبیری (-385 ق).

اخبار ابی عبد الله (الصادق علیه السلام مع ابی

جعفر المنصور)

ایضا از دبیلی.

اخبار ابی عبد الله (محمد بن حمزه علوی)

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانی (-378 ق).

اخبار ابی عتاب - کتاب ابی عتاب

اخبار ابی العتاهیه (اسماعیل بن قاسم

ابو العباس احمد بن عبيد الله بن عمار ثقفى (-319ق).

اخبار ابى عمرو و ابى جعفر (عثمان بن سعيد و

محمد بن عثمان عمرى از نواب اربعه)

ابو نصر هبه الله بن احمد كاتب معروف به ابن برنيه (نواده ام كلثوم بنت ابى جعفر عثمان بن سعيد).

اخبار ابى عمرو بن العلاء (زبان بن علامازنى

قارى)

ابو بكر محمد بن يحيى صولى (-335).

اخبار ابى العيناء

صاحب بن عباد طالقانى.

اخبار ابى مسلم (صاحب الدعوه) (-137 ق))

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانى (-378ق).

اخبار ابى نواس (حسن بن هانى) (-198 ق))

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودى (-302ق).

اخبار ابى نواس

ابو العباس احمد بن عبيد الله بن عمار ثقفى

(-319 ق).

اخبار ابی نواس

محمد بن منظور (-711 ق)، ط. مصر، 1343 ق.

اخبار ابی هاشم الجعفری (داود بن قاسم)

ابو عبد الله احمد بن محمد جوهری (-401 ق)، صاحب مقتضب الاثر. داود حضرت رضا (علیه السلام) و ائمه پس از ایشان را خدمت کرده است.

اخبار الاحنف (ابو البحر ضحاک بن قیس (-67 ق))

ابو احمد عبد العزيز بن یحیی جلودی (-332 ق).

اخبار الاحوص (عبد الله بن محمد شاعر

(105 ق))

ابو الحسن علی بن محمد بن بسّام شاعر بغدادی (-303 ق).

اخبار ارم ذات العماد

ابراهیم بن سلیمان نهمی، حمید بن زیاد (-310 ق) از او روایت کرده است.

اخبار ارمینیه

ابو الحسن علی بن عبد الله معروف به ابن مدینی (-234 ق).

اخبار اسحاق (بن ابراهیم ندیم (-235))

ابن بسّام (-303 ق).

اخبار اسحاق

ابو بکر محمد بن یحیی صولی (-335 ق).

اخبار اسد (بن عبد العزی)

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی.

اخبار الاسرار (فی مراحل الابرار)

عرفان، از قطب العارفين محمد بن احمد آملی، تالیف: 1297 ق (-اخبار الاسرار)، ط 1300 ق.

اخبار اصحاب الائمه (و روايتهم)

ابو عبد الله حسين بن حمدان جنبلانی (-346 ق).

اخبار الاعراب

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودی (-332 ق).

اخبار اکتهم بن صيفی (-9 ق)

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودی (-332 ق).

اخبار الاماء الشواعر

ابو الفرج علی بن حسين اصفهانی (-356 یا 357 ق)، صاحب الاغانی.

اخبار امامه الباقر عليه السلام

ضمن مجموعه ای از مير عبد الفتاح بن علی حسینی مراغی، تالیف: 1246 ق، ط 1274 ق.

اخبار الامم

ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق).

اخبار الامم من العرب و العجم

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق).

اخبار الامم

تاج الدین محمد بن قاسم دیباجی نسابه (-776 ق).

اخبار امّ هانی (فاخته بنت ابی طالب)

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق).

اخبار امیّه بن ابی الصلت

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق)، امیّه بن عبد اللّٰه (-5 ق) شاعر دورهٔ جاهلی بود که پیامبر (صلی الله علیه و آله) را درک کرد ولی مسلمان نشد.

اخبار الامین---

ص: 117

اخبار بلال الخارجي

ابو مخنف لوط بن يحيى ازدي (-157 ق).

اخبار بني تغلب (و ايامهم و انسابهم)

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب كلبى (-205 ق).

اخبار بني سنسن

ابو العباس احمد بن على نجاشى (-450 ق).

اخبار بني عبد الله بن غطفان - كتاب بني

عبد الله

ابو عبد الله احمد بن ابراهيم بن حمدون كاتب نديم امام هادى و امام عسكرى عليهما السلام.

اخبار بني عجل (و انسابهم)

ابو منذر هشام كلبى (-205 ق).

اخبار بني عقيل - كتاب بني عقيل

ابو عبد الله احمد بن ابراهيم كاتب نديم امام هادى و امام عسكرى عليهما السلام.

اخبار بني كليب (بن يربوع) - كتاب بني

كليب

ابو عبد الله احمد بن ابراهيم كاتب نديم.

اخبار بني مره بن عوف - كتاب بني مره

ابو عبد الله احمد بن ابراهيم كاتب نديم.

اخبار بني مروان

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودى (-332 ق).

اخبار بني ناجيه

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي (-332ق).

اخبار بنى النمر بن قاسط - كتاب بنى النمر

ابو عبد الله احمد بن ابراهيم كاتب نديم.

اخبار ثابت شرا

ابو احمد جلودي (-332ق).

اخبار الترحم

ابو احمد جلودي (-332ق).

اخبار تنوخ و انسابها

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب كلبى (-206ق).

اخبار التوايين و عين الورد

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي (-332ق)، آنان اصحاب سليمان بن صرد خزاعى (-65ق) بوده اند.

اخبار تهامه

ابو غالب، ظاهرا ابو غالب احمد بن محمد زرارى (-368ق).

ص: 118

اخبار ثغر الهند

ابو الحسن علی بن عبد اللہ معروف به ابن مدینی (-234 ق).

اخبار جابر الجعفی

ابو عبد اللہ احمد بن محمد جوهری (-401 ق).

اخبار جحظه البرمکی (احمد بن جعفر

(-326 ق))

ابو الفرج علی بن حسین صاحب الاغانی (-336 ق).

اخبار جرهم (بن قحطان)

ابو اسحاق ابراهیم بن سلیمان نهمی (سده 3 ق)، حمید بن زیاد (-310 ق) از او روایت کرده است.

اخبار جرهم

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق).

اخبار جعفر بن ابی طالب

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق).

اخبار جعفر بن محمد الصادق (علیه السلام)

ابو احمد جلودی (-332 ق).

اخبار الجمل ---

-حدثنا بشر بن مروان الاسدي

اخبار الحرث «حرث» (بن اسد) (يا راشد)

ناجي)-كتاب الحرث بن راشد

ابو مخنف لوط بن يحيى ازدي (-157 ق).

اخبار حسان

ابو احمد عبد العزيز يحيى جلودي (-332 ق).

اخبار الحسن بن الحسن عليه السلام

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي.

اخبار حكام العرب-كتاب حكام العرب

و اخبارهم

ابو منذر هشام بن محمد سائب كلبى نسابه (-206 ق).

اخبار حمزه بن عبد المطلب

ابو احمد جلودي.

اخبار حى الضحاك

ابو منذر هشام كلبى.

اخبار خالد (بن عبد الله قسرى و يوسف بن عمر) --->

كتاب خالد

ابو مخنف لوط بن يحيى.

اخبار خثعم (و انسابها و اشعارها)-كتاب خثعم

ابو جعفر محمد بن سلمة يشكرى، استاد ابن السكيت (-243 ق).

اخبار الخلفاء

امین الواعظین اسد اللہ انصاری شوشتری (1271 ق-).

اخبار الخلفاء---

ص: 120

اخبار الرجال

شیخ الطائفه ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-460 ق).

اخبار الرضا علیه السلام

ابو عبد الله محمد بن وهبان دیلی، از مشایخ تلعبیری (-385 ق).

اخبار رؤبه بن عجاج تمیمی (-145 ق)

ابو احمد عبد العزيز بن یحیی حلودی (-332 ق).

رؤبه در شعر و لغت معروف بود.

اخبار ری

علی بن عبد الله معروف به ابن مدینی (-234 ق).

اخبار زابلستان

نیز از ابن مدینی.

اخبار الزمان

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق)، تألیف: 332 ق، ط. مصر، 1357 ق.

اخبار الزهراء ---

ص: 121

اخبار الزینبات

در ذکر فرزندان ابی طالب و علی علیهما السلام که زینب نام داشته اند، از یحیی عبیدلی نسابه (-277 ق)، ط. مصر، 1333 ق (با السیده زینب در یک جلد).

اخبار سدیدف (بن میمون مکی شاعر (-146 ق))

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق).

اخبار سفیان (بن مصعب عبدی و شعره)

ابو عبد الله حسین بن محمد ازدی کوفی، سفیان شاعر اهل بیت بوده است.

اخبار السلف (المتقدمین علی امیر المؤمنین

علیه السلام)

ابو عبد الله حبیب بن مبشر (سده 3 ق).

اخبار سلمان

ابو احمد عبد العزیز جلودی (-332 ق).

اخبار سلمان (و زهد و فضائله)

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق).

اخبار سلیمان (ابن ابی شیخ)

ابو العباس احمد بن عبید الله بن عمار ثقفی (-319 ق).

اخبار سلیمان (بن سرد)

وی صحابی پیامبر، و از یاران امیر المؤمنین در صفین و کاتب امام حسین (علیه السلام) بود، از ابو مخنف لوط بن یحیی (-157 ق).

اخبار السودان

ابو احمد عبد العزیز جلودی (-332 ق).

اخبار السید الحمیری

ابو عبد الله احمد بن عبد الواحد معروف به ابن حاشر و ابن عبدون (-423ق)، سيد الشعراء لقب اسماعيل بن محمد حميري (-173ق) بود كه امام صادق (عليه السلام) به او اعطاء فرموده بودند.

اخبار السيد الحميري (و شعره)

ابو بشر احمد بن محمد العمى، مستملى ابو احمد جلودى (-332ق).

اخبار السيد الحميري

ابو عبد الله احمد بن محمد جوهرى (-401ق).

اخبار السيد الحميري

اسحاق بن محمد، مذکور در رجال نجاشى.

اخبار السيد الحميري

صالح بن محمد صرامى از مشايخ ابو الحسن احمد بن محمد جندى مذکور در رجال نجاشى.

اخبار السيد الحميري

ابو احمد عبد العزيز جلودى (-332ق).

اخبار السيد الحمیری

ابو بکر محمد بن یحیی صولی شطرنجی (-335 ق).

اخبار شیب الخارجی و صالح بن مسرح

ابو مخنف لوط بن یحیی ازدی (-157 ق)، شیب بن یزید شیبانی (-77 ق) رئیس فرقه شیبیه از فرق نواصب.

اخبار شریح (بن حارث) (-78 ق) قاضی کوفه

ابو احمد جلودی (-332 ق).

اخبار الشریعه

فقه، از عبد علی بن احمد بحرانی، برادر صاحب حدائق.

اخبار شعبه (بن حجاج عتکی ازدی) (-160 ق)

ابو عبد الله مرزبانی (-378 ق).

اخبار الشعراء

ابو هفان عبد الله بن احمد عبدی بصری (سده 3 ق).

اخبار الشعراء المشهورین المکثرین

با منتخبات اشعار، به ترتیب زمانی از بشار بن بزد تا ابن معتز، از ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانی (-378 ق).

اخبار الشعراء

ابو دلف ازدی (محمد بن مظفر) که ظاهراً معاصر نجاشی بوده است.

اخبار الشعراء

ابو بکر محمد بن یحیی صولی شطرنجی (-335 ق)، به ترتیب حروف.

اخبار الشعراء السبعه - اخبار شعراء الشیعه

ابو الفضل یحیی بن حمیده حلبی نحوی معروف به ابن ابی طی (-630 ق)، خ. لندن (اخبار شعراء الشیعه).

اخبار الصحاب بن عباد

محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق)، صاحب اسماعیل بن عباد وزیر (-385 ق) صاحب تصانیف است که شیخ صدوق عیون اخبار الرضا (علیه السلام) را به نام او نوشته است.

اخبار صاحب الزنج

ابو بشر احمد بن ابراهیم عمی، صاحب الزنج محمد علوی (-270 ق) است که با خلفای عباسی معارض بوده است.

اخبار صاحب الزنج

اسد بن معلی بن اسد عمی (سده 3 ق).

اخبار صاحب فح

(حسین بن علی بن حسن مثلث) ابو الحسن علی بن ابراهیم شریف جوانی،

ص: 123

نجاشی ذکر کرده، حسین بن علی بن حسن مثلث در 169 ق در موضع «فخ» به شهادت رسید.

اخبار صعصعه (بن صوحان عبدی)

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي (-332 ق).

اخبار صفین ---

ص: 124

اخبار عبد العظيم بن عبد الله

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق) نیز-جنات النعیم، جنه النعیم و رساله فی فضل عبد العظیم.

اخبار عبد الله (بن بدیل)

عبد الله بن بدیل بن ورقاء و خزاعی صحابی غازی، شهید در صفین در 36 ق، از محمد علی حنین (-1181 ق).

اخبار عبد الله (بن جعفر بن ابی طالب (-90 ق))

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق)، عبد الله صحابی مولود در حبشه و کریم و ممدوح شاعران بود.

اخبار عبد الله بن الحسن (-145)

برادر حسن مثلث ملقب به عبد الله محض، از ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق).

اخبار عبد الله (بن الزبیر (-73 ق))

ابو اسحاق ابراهیم بن محمد بن سعید ثقفی (-283 ق).

اخبار عبد الله بن معاویه (-129 ق)

ابو العباس احمد بن محمد کاتب معروف به ابن عماد ثقفی (-319 ق).

اخبار عبد المطلب (و عبد الله و ابی طالب)

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق).

اخبار عثمان

ابراهیم بن محمد ثقفی (-283 ق).

اخبار العجاج

ابو احمد جلودی (-332 ق)، عجاج، عبد الله بن رؤیه تمیمی (-90 ق) شاعر مخضرمی بود.

اخبار العرب و الفرس

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق).

اخبار عقلاء المجانین

ابن ابى الازهر محمد بن مزید فوشنجى (-352 ق).

اخبار عقيل بن ابى طالب

ابو احمد عبد العزيز جلودى (-332 ق).

اخبار العلماء باخبار الحكماء

جمال الدين ابو الحسن على بن يوسف قفطى (-646 ق)، ط. مصر، 1326 ق.

اخبار على بن الحسين (عليه السلام)

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودى (-332 ق).

اخبار على بن الحسين (عليه السلام)

حافظ ابو بكر محمد بن عمر تميمى بغدادى

ص: 125

معروف به قاضی جعابی (-355 ق).

اخبار عمر (بن الخطاب)

ابو اسحاق ابراهیم بن محمد ثقفی (-283 ق).

اخبار عمر (بن ربیعہ)

ابو الحسن علی بن محمد بن بسام (-303 ق).

اخبار عمر بن عبد العزیز

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق).

اخبار عمرو بن معدیکرب (-21 ق)

ایضا از ابو احمد جلودی (-332 ق).

اخبار عمرو بن معدیکرب

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-205 یا 206 ق).

اخبار عیون بنی هاشم

ابو علی محمد بن محمد، مذکور در معالم العلماء ابن شهر آشوب (-588 ق).

اخبار الغار

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی. نیز - کشف العوار.

اخبار فاطمه الزهراء (س ع)

ابو علی احمد بن محمد صولی، از مشایخ شیخ مفید (-413 ق).

اخبار فاطمه (س ع)

ابو طالب عبید اللہ بن ابی زید انباری (-356 ق).

اخبار فاطمه و الحسن و الحسین علیهم السلام

ابو بکر محمد بن احمد بغدادی معروف به ابن ابی الثلج کاتب (-325 ق).

اخبار فاطمه عليها السلام (و منشاها و مولدها)

ابو عبد الله محمد بن زكريا بن دينار غلابي (-298 ق).

اخبار فاطمه (س ع)

ابو عبد الله مرزباني (-378 ق).

اخبار فاطمه (س ع)---

ص:126

اخبار القائم (عليه السلام)

ابو الحسن علي بن محمد علان رازي كليني، دائي محمد بن يعقوب كليني.

اخبار القرامطه

ابو بكر محمد بن يحيى صولي (-335 ق).

اخبار قریش

ابو احمد جلودي (-332 ق).

اخبار قریش

ابو منذر هشام كلبي.

اخبار قضاء البصره

ابن مديني، علي بن عبد الله (-234 ق).

اخبار قضاء بغداد

ابو الحسن محمد بن حسين شريف رضى (-406 ق).

اخبار قضاء المدينه

ابن مديني.

اخبار قنبر (غلام علي عليه السلام)

ابو احمد جلودي.

اخبار كرمان

ابن مديني.

اخبار كليب و جساس

محمد بن اسحاق مطلبى (-151 ق)، خ. بغداد.

اخبار لقمان الحكيم

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي.

اخبار لقمان بن عاد

ايضا از جلودي.

اخبار لقمان بن عاد

ابو منذر هشام كلبى (-205 يا 206 ق).

اخبار ماتم

اردو، مقتل، ط. هند.

اخبار المبيضة و القرامطه

ابو ريحان محمد بن احمد بيرونى (-440 ق).

اخبار المتكلمين

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانى (-378 ق).

اخبار المتنبى - اخبار ابى الطيب

اخبار المتنبئين و آثار المضلين

على قلى ميرزا اعتضاد السلطنه (-1298 ق).

اخبار المحدثين

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي.

اخبار ابى عبد الله محمد بن حمزه علوى

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانى (-378 ق).

اخبار محمد بن ابراهيم و ابى السرايا

نصر بن مزاحم منقرى (-212 ق).

اخبار محمد بن الحنفيه

ابو احمد عبد العزيز جلودى.

اخبار محمد بن الحنفيه

ابو مخنف لوط بن يحيى ازدي (-157 ق).

اخبار محمد بن الحنفيه

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب كلبى (-205 يا 206 ق).

اخبار محمد بن عبد الله المحض

ابو احمد عبد العزيز جلودى.

اخبار محمد و ابراهيم ابنى عبد الله المحض

ابو اسحاق ابراهيم بن محمد بن سعيد ثقفى كوفى (-283 ق).

اخبار المختار بن ابى عبيد ثقفى

ابو اسحاق ابراهيم بن محمد بن سعيد ثقفى (-283 ق)، از دودمان عمّ مختار (-67 ق).

نيز- اخذ الثار و مختارنامه

اخبار المختار بن ابى عبيد الثقفى

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودى (-332 ق).

اخبار المختار بن ابى عبيد الثقفى- اخذ الثار

ابو مخفف لوط بن يحيى ازدي (-157 ق)، ط.

مکرر، از جمله در 1287 ق (در آخرج 10 بحار).

-قال ابو مخنف... انه لما قتل مولانا و مولی کل مؤمن و مؤمنه الحسين

اخبار المختار بن ابی عبيد الثقفي

شيخ ابو جعفر محمد بن حسن بن علي طوسي (-460 ق).

اخبار المختار بن ابی عبيد الثقفي

بو يعلى محمد بن حسن جعفري، شاگرد شيخ مفيد.

اخبار المختار

شيخ صدوق ابو جعفر محمد بن علي بن بابويه (-381 ق).

اخبار المختار بن ابی عبيد الثقفي

نصر بن مزاحم منقري كوفي (-212 ق).

اخبار مداعي قريش (و الانصار في القطايع)

ابو عبد الله محمد بن عمر واقدی (-207 ق).

اخبار المدنيین

ابو احمد جلودی (-332 ق).

اخبار المدینه

یحیی بن حسن عبیدلی عقیقی (-277 ق).

اخبار مرج راهط (و بیعت مروان و مقتل ضحاک)

ابو مخنف لوط بن یحیی ازدی (-157 ق).

اخبار مروان القرظ - کتاب مروان

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق).

الاخبار المستفاده من منادمه الشاهزاده

صالح بن درویش بغدادی (-1261 ق).

اخبار مستورد (بن علفه التمیمی)

ابو مخنف لوط بن یحیی ازدی (-157 ق).

الاخبار المسعودیات

مسعودی.

اخبار مسیلمه الکذاب - کتاب مسیلمه

ابو منذر هشام کلبی نسابه (-205 یا 206 ق).

اخبار مصعب و ولایته العراق - کتاب مصعب

ابو مخنف لوط بن یحیی ازدی (-157 ق).

اخبار مطرف (بن مغیره بن شعبه)

ایضا از ابو مخنف.

اخبار معاویه

ابو عبد الله حسنی، ابن ندیم مؤلف را از علماء شیعه می شمارد.

اخبار معاویه

ابو عبد الله حسين حسيني.

اخبار مکه

ابو عبد الله محمد بن عمر واقدی (-207 ق).

اخبار ملوک الطوائف - کتاب ملوک الطوائف

ابو منذر هشام کلبی (-206 ق).

اخبار ملوک کنده

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانى (-378 ق).

اخبار ملوک کنده

ابو منذر هشام کلبی (-206 ق).

اخبار ملوک الیمن (من التبايعه)

نیز از ابو منذر هشام کلبی (-205 یا 206 ق).

اخبار من عشق من الشعراء

ابو احمد جلودی (-332 ق).

اخبار من قتل من آل ابی طالب

ابو اسحاق ابراهيم بن محمد بن سعيد ثقفی (-283 ق)، نیز -اخبار آل ابی طالب و الميضة فی اخبار مقاتل آل ابی طالب و مقاتل الطالبين.

اخبار موسى بن جعفر عليه السلام

ابو احمد جلودي (-332ق).

اخبار المهدي عليه السلام

عباد بن يعقوب رواجني (-250 يا 271ق).

اخبار المهدي عليه السلام

جلودي (-332ق).

اخبار مهيار الديلمي (و بعض نوادره و

غرر اشعاره)

محمد علي بن ابي طالب حزين (-1181ق).

اخبار النبي ---

ص: 130

اخبار يمن

ابو محمد عمارة فقيه يمنى.

الاخباريون و الاصوليون

محمد على بن محمد اخبارى، در 2 باب.

-يا من هدى المؤمنين الى سواء الصراط.

اخت الصحيحه---

ص: 131

اختصار زبده البيان

ابراهيم كفعمی. زبده البيان از بیاضی است که آن هم برگرفته از مجمع البیان طبرسی است.

اختصار علل الشرائع

ابراهيم كفعمی، علل الشرائع از شیخ صدوق (-381 ق) است.

اختصار غریب القرآن

ابراهيم كفعمی، برگرفته، غریب القرآن از محمد بن عزیز سجستانی.

اختصار غریب المصنف

ابو القاسم حسین بن علی وزیر مغربی (-418 ق).

اختصار الغریبین (هروی)

تقی الدین ابراهیم كفعمی (-905 ق).

اختصار قواعد الشہید

ابراهيم كفعمی.

اختصار كتاب الاوائل

كمال الدين عبد الرحمان بن محمد عتایقی، تاریخ اختصار: 752 ق، اصل اوائل از ابو هلال عسکری (-382 یا 395 ق).

اختصار كتاب بطلمیوس

ابو ریحان محمد بن احمد بیرونی (-440 ق).

اختصار الكون و الفساد

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی، اصل از ارسطاطالیس.

اختصار لسان المحاضر و التذییم

تقی الدین ابراهیم كفعمی (-905 ق)، اصل از علی بن محمد بن یوسف بن ثابت.

اختصار المجازات النبويه

تقى الدين ابراهيم كفعمى، اصل از شريف رضى.

اختصار مغرب اللغه

ابراهيم كفعمى، اصل از مطرزى.

اختصار نزه الألباء فى طبقات الادباء

ابراهيم كفعمى.

الاختصاص، كتاب

ابو على احمد بن حسين، معاصر شيخ صدوق (-381 ق).

الاختصاص، كتاب

شيخ صدوق ابن بابويه، خ. موجود.

ص: 132

الاختصاص، كتاب

برگرفته از تألیف ابو علی سابق الذکر، از ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان مفید (-413 ق)، خ. آستان قدس، ش 7417 (1351 ق) و ش 1893؛ شهید مطهری؛ نجف.

-الحمد لله الذي لا تدرکه الشواهد

الاختلاجات

محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق)، خ. کربلا.

الاختلاجات

محمد صالح بن عبد الواسع حسینی خاتون آبادی (-1116 ق)، خ. مرعشی.

الاختلاجات

محمود عباس عاملی (-1353 ق)، ط. بیروت، 1353 ق.

الاختلاجات

منسوب به محمد بن ابراهیم بن محمد بن هشام.

الاختلاف، كتاب

در اختلافات فقهی اهل کوفه و مدینه، از ابو عبد الله محمد بن عمر واقدی (-207 ق).

اختلاف ابی و ابن مسعود (فی ليله القدر)

ابو بکر محمد بن عمر جعابی (-355 ق).

اختلاف اصول المذاهب

قاضی نعمان مصری.

اختلاف الاذهان فی النظری و الضروری

محمد بن حسن معروف به میرزای شیروانی (-1098 ق).

اختلاف الافق للصائم

محمد حسن آل یاسین کاظمی (-1308 ق).

اختلاف اوضاع مراکز افلاک العطار

ظاہرا از خواجہ طوسی، در ضمن مجموعه ای از آثار او دیده شده.

اختلاف البخاری و الباری

اردو، از احمد علی برسی (-1316 ق)، ط.

ہند.

اختلاف الحج

ابو محمد یونس بن عبد الرحمان مولی آل یقطین، نجاشی یاد کرده.

اختلاف الحدیث

ابو احمد محمد بن ابی عمیر (-217 ق).

اختلاف الحدیث

ابو محمد یونس بن عبد الرحمان، مذکور در فہرست شیخ.

ص: 133

اختلاف الزوجين في المهر

مير محمد باقر داماد(-1040 ق)، تأليف:

1018 ق، خ. آستان قدس، ش 2438 (1022 ق).

اختلاف الشيعة و المقالات

ابو عيسى محمد بن هارون وراق، نجاشي ياد کرده.

اختلاف الفقهاء

ابو حنيفه نعمان بن محمد قاضي مصر (-363 ق).

اختلاف فقهاء اهل البيت

علي بن عباس حسيني.

اختلاف القراءات

قاضي سعيد قمي، رساله دوم اربعينيات اوست، تأليف: 1089 ق.

اختلاف الناس في الامامه

ابو محمد هشام بن حكم (-199 ق).

اختلاف النحويين

ابو الحسين احمد بن فارس قزويني (-375 ق)، صاحب مجمل اللغه و فقه اللغه.

الاختلافات

بين شيخ مفيد (-413 ق) و شريف مرتضى علم الهدى (-436 ق) در بعضی از مسائل كلامی، از ابو الحسين سعيد بن هبه الله راوندي (-573 ق).

الاختلافات

(في بعض المسائل):

رضي الدين ابو منصور عميد الرؤسا هبه الله بن حامد حلّي (-609 يا 610 ق).

اختناق ایران

مستر شستر امریکایی، ترجمه ابو الحسن موسوی جزائری، ط. تهران.

الاختیار فی ادعیه اللیل و النهار

جمال الدین احمد بن موسی بن طاوس (-ح 673 ق).

الاختیار، رساله فی مسأله

میرزا شیروانی.

الاختیار من الاخبار

ابو الفتح محمد بن علی کراچکی (-449 ق)، این اثر اختصار الاخبار قاضی نعمان بوده است.

الاختیار من شعرا بی تمام حیب بن اوس طائی

(-ح 231 ق)

ابو القاسم حسین بن علی وزیر مغربی (-418 ق).

ص: 134

الاختیار من شعر البحتری (ولید بن عید طایی -

284 ق))

نیز از ابو القاسم وزیر مغربی (-418 ق).

الاختیار من شعر القبائل

ابو تمام حبیب بن اوس طایی (-ح 231 ق):

الاختیار من شعر المتنبی (ابو الطیب احمد بن

حسین (-354 ق))

ابو القاسم حسین بن علی وزیر مغربی (-418 ق).

الاختیار من المصباح

علی بن حسان بن باقی قرشی، تألیف: 653 ق، اصل از شیخ طوسی.

-الحمد لله ولی الحمد و مستحقه

اختیار البکر من الثیب (من شعرا بی الحسن بن ابی

الطیب) - الاحسن من شعر علی بن الحسن

(-باخرزی نیشابوری (-467 ق))، از ابو الوفاء محمد بن محمد بن قاسم اخسیکتی (-پس از 520 ق)، خ. دیده شد.

-الحمد لله مستحق الحمد و ولیه

اختیار حقایق الخلل (فی دقایق الحیل)

کمال الدین عبد الرحمان بن محمد بن عتایقی (سده 8 ق).

اختیار الرجال

شیخ الطائفه ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-460 ق)، اختیار و تهذیبی است از رجال کشی - معرفه الناقلین، خ. موجود. ط. مشهد.

اختیار العارف و نهل الغارف

نام دیوان شیخ محمد معروف به شیخ حمادی نوح حلی کعبی (-1325 ق)، در 2 مجلد.

اختيار القرآن

ابو الحسن علی بن ابراهیم قمی، از مشایخ کلینی (-328 ق).

اختيار المذهب (فيما يصحبه الانسان من الذهب)

حسین بن ابراهیم قزوینی (-1208 ق).

الاختيارات من شعر الشعراء

ابی تمام حبیب بن اوس طایی (-228 ق).

الاختيارات من كتاب ابي عمرو الزاهد في

الحديث

رضی الدین علی بن طاوس حلّی (-664 ق).

الاختيارات

ابو سعید احمد بن محمد بن عبد الجلیل سجزی، در جامع شاهی او درج است.

الاختيارات

علی بن احمد عمرانی (-344 ق).

ص: 135

اختیارات الايام

فارسی، از علامه مجلسی (-1110 ق)، خ.

آستان قدس، ط. ایران. مکرر.

اختیارات الايام و الساعات

فارسی، بزرگتر از کتاب سابق الذکر، مرتب بر فصول، نیز از علامه مجلسی، خ. دیده شد (کتابت 1078 ق)

-الحمد لله رب العالمین.

اختیارات الايام (و السعد و النحس منها)

فارسی، از جمال الدین محمد بن حسین خوانساری (-1125 ق)، برای شاه سلیمان صفوی (-1105 ق) نوشته، مرتب بر 3 فصل و خاتمه، خ. دیده شد.

-الوان ازهار ستایش و اقسام انهار نیایش

اختیارات الايام و الساعات

فارسی، از محمد صادق بن معزّ الدین، برگرفته از الدرّوع الواقیة ابن طاوس، خ. کربلا.

-الحمد لله المنفرد بخلق اللیالی.

اختیارات بدیعی

فارسی، پزشکی، از زین العابدین علی بن حسین عطار که در 770 ق به نام شاهدخت بدیع الجمال تألیف کرده، مرتب بر 2 مقاله در ادویة منفرد و مرکبه، ط. کانپور، 1305 ق.

-امداد حمد بی عدد و اعداد سپاس بی قیاس مبدعی را

اختیارات شاهی

فارسی، از عبد الله بن محمد اوحدی دقاقی که در 917 ق برای شاه اسماعیل تألیف کرده

-هو المختار فی کل الامور، اختیار کلام انام و افتخار خواص و عوام...

اختیارات قاسمی ---

اختيارات النجوم

فارسی منشور، از خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق)خ.نجف.

اختيارات النجوم

فارسی، از مظفر بن قاسم گنابادی (سده 11 ق)، مرتب بر فصول.

اخذ الاجره على الواجب

منسوب به فیض، خ.نجف.

-الحمد لله على ما انعم

اخذ الشار (في احوال المختار) - ذوب النصار

في شرح الثار

نجم الدين جعفر بن محمد حلي ربي (سده 7 ق).

اخذ الثار ---

ص: 137

اخلاق

ابو الفضل بن مبارک ناگوری (-1011 ق).

اخلاق - حکمت عملی

گجراتی، از محمد حسن بن ابو القاسم کاشانی (1303 ق-).

اخلاق

در حکمت عملی، در 4 مقاله، خ. موجود.

-الحمد لله على حسييم نعمائه...

اخلاق احمد تنوی ---

ص: 138

اخلاق تاج العلماء

علی محمد بن محمد نقوی لکھنوی (-1312 ق).

اخلاق تنوی

احمد بن قاضی نصر اللہ تنوی شہید (-1010 ق).

اخلاق محمد تقی

محمد تقی بن عبد الوہاب استرآبادی (-1058 ق).

اخلاق جلالی ---

ص: 139

اخلاق شمسی

فارسی، از حسن بن روزبهان شیرازی که به نام شمس الدوله محمد پس از 924 از روی اخلاق محسنی در 14 باب نگاشته، خ. آستان قدس، ش 6054 (1003 ق).

-نحمدک یا ذا الجود و الفضل و الاحسان.

اخلاق صادقیه

محمد صادق بن ابو الحسن تهران (سده 14 ق)، در 3 مجلد، خ. نزد فرزند مؤلف.

اخلاق محمد صالح

محمد صالح معروف به آقا بزرگ بن عبد الباقي مازندرانی، نواده محمد صالح مازندرانی (-1081 ق)، داماد محمد تقی مجلسی (-1070 ق).

اخلاق سید عبد الله

سید عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی (-1242 ق)، در یک مقدمه و 4 رکن، خ. نزد اولاد مصنف بوده.

-الحمد لله الذى ارشدنا الى الدين القويم

اخلاق علائی

خ. لعله لی، استانبول

اخلاق سید علی ---

ص: 140

اخلاق مصوّر مظفری

محمد علی خان مظفری، ط. تهران، 1328 ق.

اخلاق مظفری

فارسی، از آقاخان بن اسد الله خان نوائی، ط.

ایران، 1318، 1316 و 1347 ق.

اخلاق المعصومین

اردو، ط. هند.

اخلاق منصورى

فارسی، از غیاث الدین منصور بن صدر الدین محمد حسینی دشتکی شیرازی (-948 ق)، در 2 مجلد، خ. آستان قدس، ش 3456 (949 ق).

-حمد بی حدز ازل تا به ابد

احدی را که جز او نیست احد

اخلاق المؤمن

ابو عبد الله موسى بن قاسم مجلی، از اصحاب حضرت رضا (علیه السلام).

اخلاق محمد مؤمن

محمد مؤمن بن عبد الغفور، برادرزاده فیض کاشانی، مرتب بر فصول. خ. دیده شد.

-الحمد لله خالق النفس وقواها

اخلاق

فارسی، از محمد مؤمن بن ابی محمد میاموی (-1306 ق)، که به محمد تقی میرزا رکن الدوله والی خراسان اهداء کرده.

-الحمد لله الذي شرح صدور محبيه بانوار معرفته...سپاس بی قیاس...

اخلاق المؤمنین

محمد تقی معروف به آقا نجفی بن محمد باقر اصفهانی (-1331 ق)، ط. 1297 ق (با جامع الانوار در یک مجلد).

اخلاق مذهب الدین

احمد بن عبد الرضا (معاصر حرّ عاملی)، خ.

آصفیه دکن (خط مؤلف).

اخلاق الشیخ ناصر

ناصر بن محمد جارودی خطی (معاصر عبد الله سماهیجی).

اخلاق ناصری

فارسی، از خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق)، ترجمه و شرحگونه ای از اخلاق ابن مسکویه رازی است. ط. مکرّر.

- حمد بی حد و مدح بی عدلایق حضرت مالک الملکی باشد...

اخلاق نراقی ---

ص: 141

اخلاق التفسیه فی شرح خطبه الوصیه

شرح وصیّت حضرت امیر (علیه السلام) به امام حسن (علیه السلام).

اخلاق و راه سعادت بشر

فارسی، ترجمه کتاب طهاره الاعراق ابن مسکویه، ترجمه از نصرت صبیّه امین التجار اصفهانی، ط. اصفهان، 1328 ش.

اخلاق سید محمد هاشم

محمد هاشم بن محمد حسین تنکابنی (-1262 ق)، خ. نزد نواده مؤلف.

اخلاق محمد یوسف الموتی

محمد یوسف الموتی، شاگرد ملا صدرا (-1050 ق)، خ. شهید مطهری.

الاخوان - کتاب الاخوان

احمد بن محمد بن حسین قمی (-350 ق).

الاخوان - کتاب الاخوان

ابو عبد الله حسین بن حمدان حنینی (یا خصیبی) جنبلانی (سده 4 ق).

الاخوان - کتاب الاخوان

ابو الحسن علی بن حسین بن بابویه قمی.

(-329 ق)، پدر شیخ صدوق.

اخوان الصفا

حکمت، تالیف گروهی از دانشمندان سده چهارم قمری، ط. بمبئی، 1304 ق، خ. آستان قدس، ش 12319.

اخوان الصفا

فارسی، اخلاق، از علی اکبر بن شیر محمد همدانی (-1325 ق).

اخوان الصفا فی تلخیص الشفا

حکمت، از فاضل هندی، خ. مجلس (خط مؤلف)، آستان قدس، ش 309.

اخوان الصفا و خان الوفا

حكمت، از محمد علی بن عبد اللہ یزدی (پس از 1194 ق).

ادآب النفس (فی الثغایر)

اخلاق، از علی بن زهره حسینی حلبی (سده 6 ق).

اداء الفرض (فی سکون الارض)

محمد علی شهرستانی (معاصر)، خ. موجود.

اداء المفروض فی شرح ارجوزه العروض

شرح ابوالمجد اصفهانی بر ارجوزه میر مصطفی، خ. نجف.

اداء الفضلاء

در لغت فرس، از قاضی خان بدر محمد دهلوی.

ص: 142

اداره الكاسه (فى حلّ بعض ابيات الحماسه)

محمد عباس بن على اكبر موسوى لكهنوى (-1306 ق).

الادب و الدلاله على الخير، كتاب

ابو محمد يونس بن عبد الرحمان، كه حضرت رضا (عليه السلام) در رجوع به او دستور فرمودند.

ادب الامام و الماموم

ابو محمد جعفر بن احمد معروف به ابن رازى، از مشايخ شيخ صدوق (-381 ق).

ادب الجدل

ابو نصر فارابى (-339 ق).

ادب الجديد

محمد بن جمال الدين گلپايگانى، ط. ج 1، 1357 ق.

ادب الخواص

ابو القاسم حسين بن على وزير مغربى (-418 ق).

ادب الدنيا و الدين

ابو على مسكويه رازى (-421 ق).

ادب السلطان

ابو عبد الله محمد بن جعفر قزاز نحوى قيروانى (-412 ق).

ادب سلوك الدين و الدنيا

عبد الله بن محمد رضا شبر حسيني (-1242 ق).

- (بعد از خطبه) فقد حثنى بعض العارفين

ادب الشريف المرتضى

عبد الرزاق محيى الدين نجفى، ط. بغداد.

الادب العصري في العراق العربي

محمد مهدي بن عبد الحسين جواهرى، ط.

ادب العلم

ابو عبد الله محمد بن حسن بن جمهور عمى، راوى از امام رضا عليه السلام.

ادب الكاتب

ابو بكر محمد بن حسن بن دريد لغوى (-321 ق).

ادب الكاتب

ابو بكر محمد بن يحيى صولى (-335 يا 336 ق)، ط 1341 ق.

ادب اللسان

محمد باقر خوانسارى (-1313 ق).

ادب المنسى

در احوال شاعران عراق، از على بن عبد على خاقانى، در 3 جزء، 700 صفحه.

ص: 143

ادب النديم-ادب الندماء و لطائف الظرفاء

ابو الفتح محمود بن محمد معروف به كشاجم (-350ق)، ط. بولاق، 1298 ق.

-احمد الله بكنه النيه

ادب النظر

در مناظرات، از محمد رضا بن جواد شيبی (1306 ق-).

ادب النفس

محمد بن محمد حسینی عینائی واعظ (سده 11 ق).

-الحمد لله الذي لا يحصر آداب فضله ديوان...

ادب الوزراء

احمد بن جعفر بن شاذان.

ادبيات

دائرة المعارف گونه ای، از محمد بن حسن کامی لاهیجی (1310 ق-).

ادبيات، کتاب ال ---

ص: 144

الادعيه، كتاب

ابراهيم بن حسين خوئي شهيد (-1325 ق)، ط.

الادعيه، كتاب

گردآوری، و خط احمد نيريزي خوشنويس معروف، 2 مجلد، كتابت: 1130 و 1143 ق، خ. شهيد مطهري.

الادعيه، كتاب

خ. آستان قدس.

-مرحبا بخلق الله الجديد

الادعيه، كتاب

فارسي، خ. آستان قدس.

الادعيه، كتاب

خ. شيخ الاسلام زنجاني.

الادعيه، كتاب

محمد تقی بن رضا حسینی قزوینی، جد سید تقی معروف به کرامات (-1270 ق)، خ.

قزوین.

الادعيه، كتاب

حسن بن ابراهيم حسینی قزوینی (-پیش از 1208 ق)، خ. دیده شد.

الادعيه، كتاب

جامع: محمد حسين سالک اصفهانی، خ. شهيد مطهري (به خط جامع، 1273 ق).

الادعيه، كتاب

خضر بن شلال نجفی (-1255 ق)، خ. آستان قدس.

الادعيه، كتاب

جامع: محمد رحيم ساروی، خ. شهيد مطهري (به خط جامع، 1247 ق.).

الادعيه، كتاب

محمد حسين مازندرانی، خ. آستان قدس (خط جامع، 1228 ق.).

الادعيه، كتاب

محمد سعيد، در برخی مجاميع معتبر از او نقل شده.

الادعيه، كتاب

محمد صادق رضوی، خ. شهيد مطهري.

الادعيه، كتاب

عميد الدين عبد المطلب بن محمد اعرجی، خواهرزاده علامه حلی، خ. نور عثمانیه.

الادعيه، كتاب

فارسی، از علی بن اسد الله حسینی، که برای

ص: 145

ابراهیم میرزا بن شاه طهماسب صفوی (-984 ق) جمع کرده.

الادعیه، کتاب

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق)، صاحب مروج الذهب.

الادعیه، کتاب

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی، از مشایخ جعفر بن قولویه (-369 ق).

الادعیه، کتاب

سلطان محمود، برخی از مجامیع از او نقل کرده اند.

الادعیه، کتاب

محمد مهدی بن محمد شفیع کازرونی (-1329 ق)، خ. موجود.

الادعیه، کتاب

محمد مؤمن بن دوست محمد حسینی استرآبادی شهید (-1088 ق).

الادعیه، کتاب

قاضی نور الله شوشتری شهید (-1019 ق).

الادعیه و الاحراز

اسد الله بن اسماعیل دزفولی کاظمی (-1235 ق).

الادعیه و الاحراز (المنجیه عن المخاوف و الاذکار الدافعه للبلايا و المواعظ البالغه):

علی نقی بن محمد هاشم کمره ای (-1060 ق)، که برای شاه صفی در سال 1048 ق گرد آورده.

الادعیه و الاخبار

با فوآندی دیگر، از محمد محسن بن ابی الحسن کاشانی که در 1228 ق در حیدرآباد دکن نگاشته، خ. نجف.

الادعیه و الادویه

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق).

الادعیه و الاذکار

ابراهیم بن محمد معصوم حسینی قزوینی (-1149 ق)، شاگرد علامه مجلسی.

الادعیه و الاذکار

فارسی، از محمد علی بن نصیر الدین مدرس چهاردهی (-1334 ق)، خ. موجود.

الادعیه و الاذکار

محمد بن حسین حسینی خامنه ای (-1353 ق)، ط. تبریز، 1353 ق، خ. نجف.

الادعیه و الاعمال

فارسی، در 4 باب، خ. (نزد محمد حسین

ص: 146

اعلمی (دیده شده).

الادعیه و الاوراد المأثوره

کمال الدین حسین بن علی واعظ کاشفی (-910 ق).

الادعیه و الاوراد

علی بن فضل بن هیکل حلّی، شاگرد ابن فهد (-841 ق)، خ. دیده شد.

الادعیه و الاوراد

کاظم بن سید محسن اعرجی (-1246 ق).

الادعیه و التعقیبات

فارسی، خ. آستان قدس.

الادعیه و الختوم

ابو العباس احمد بن فهد حلّی (-841 ق)، خ.

موجود.

الادعیه و الختوم

خ. موجود.

الادعیه و الزیارات

کتابت: 1257 ق، خ. آستان قدس.

الادعیه و الزیارات

در 3 مجلد، ظاهراً گردآوری عبد الخالق یزدی، صاحب مصائب المعصومین.

الادعیه و الزیارات

وقف محمد حسن در 1236 ق، خ. آستان قدس.

الادعیه و الزیارات

وقف زین العابدین در 1166 ق، خ. آستان قدس.

الادعیه و الزیارات

حسین قاری بن رضا علی طیب هندی (-1330 ق)، خ. دیده شد.

الادعیه و الزیارات

به خط جامع: محمد رحیم کرمانی، در 1227 ق، خ. آستان قدس.

الادعیه و الزیارات

محمد طاهر بن مقصود علی اصفهانی، شاگرد علامه مجلسی، تاریخ کتابت: 1129 ق، خ.

نجف.

الادعیه و الزیارات

جامع: عبد الوهاب طباطبایی در 1250 ق، خ.

شهید مطهری.

الادعیه و الزیارات

جامع و نویسنده: غلام رضا خراسانی در 1271 ق، خ. آستان قدس.

ص: 147

الادعيه و الزيارات

جامع: جمال الدين محمد بن محمد رضا اعرجي، خ. سبزوار.

الادعيه و الصلوات

خ. آستان قدس.

ادعيه الاثمّه

ابو طالب عبد الله (يا عبيد الله) بن احمد انباري (-356 ق).

ادعيه الاسابيع

با ترجمه آن، از محمد تقی طبسی، شاگرد آقا جمال خوانساری (-1125 ق).

ادعيه الاسابيع

با عناوین ترکی، جمع و خط جعفر بن مصطفی نکدوی در 967 ق، خ. نجف.

ادعيه الاسبوع

مروی از امام جعفر صادق (عليه السلام)، خ. نور عثمانی.

ادعيه ايام الاسبوع

خ. آستان قدس.

-الله اكبر اهل الكبرياء

ادعيه ايام الاسبوع

خ. نفیس) آستان قدس (971 ق).

-اللهم انك اذنت لي

ادعيه ايام الاسبوع

خ. (نفیس) شهيد مطهری.

الادعيه الثلاثون

30 دعاء از پیامبر و ائمه علیهم السلام، از شرف الدین ابو عبد الله مقداد بن عبد الله سیوری (-826 ق). خ. کاظمین.

ادعیه زین العابدین علیه السلام

ابو ابراهیم ناصر بن رضا علوی، شاگرد شیخ طوسی.

ادعیه الساعات

رضی الدین علی بن طاووس (-664 ق).

ادعیه السر

31 دعاء. هریک برای حاجتی خاصّ از ضیاء الدین ابو الرضا فضل الله بن علی حسنی راوندی (زنده در 548 ق).

ادعیه سعه الرزق و قضاء الدین

ابراهیم بن سلیمان قطیفی (زنده در 945 ق)، معاصر محقق کرکی.

ادعیه السفر ---

ص: 148

شهيد مطهري (1123 ق).

ادعيه شهر رمضان ---

ص: 149

الادعيه المتفرقه

خط محمد باقر خلیخالی، خ. آستان قدس.

الادعيه المتفرقه

خط سیّد هاشم دبیر الکتاب (1329 ق)، خ.

آستان قدس.

الادعيه المتفرقه

منسوب به خطّ هاشم لؤلؤی خوشنویس اصفهانی، خ. شهید مطهری (1109 ق).

الادعيه المتفرقه

خ. آستان قدس، تاریخ وقف: 1247 ق.

الادعيه المرویه

از مآخذ کتاب بلد الامین کفعمی.

الادعيه المستجابہ

نیز از مآخذ بلد الامین کفعمی.

الادعيه المعتبره (للحوایج و دفع الآلام)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1320 ق).

الادعيه المنتخبه

از مصباح المتهجدّ شیخ طوسی، خ.

آستان قدس.

الادعيه المنشآت

از انشآت مفتی میر محمد عباس لکهنوی (-1306 ق).

أدعيه الموقف

شیخ صدوق(-381ق).

ادعیه الوباء (و الطاعون و...)

محمد حسن بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1318ق).

ادعیه الوباء

فارسی، از علی بن محمد جعفر چاله میدانی، ط.

تهران، 1310 ق.

ادعیه الوسائل الی المسائل

مروی از امام جواد(علیه السلام).

ادله الاحکام

در شرح شرایع الاسلام، از محمد رضا بن قاسم غراوی، ط 1353 ق.

ادله الاسلام

محمد اخباری.

ادله الرّشاد

شرح نجات العباد، از محمد حسین بن محمد قاسم قمشه ای (-1336ق)، خ. دیده شد.

-الحمد لله رب العالمین حمداً يفوق حمد الحامدين.

ص: 150

الادله السمعيه (من الكتاب و السنه)

اصول فقه تا آخر تعادل و تراحيح، تأليف:

1232 ق، خ. بغداد.

الادله العقليه

ابو القاسم بن محمد علي نوري معروف به كلانتری (-1292 ق)، تقريرات بحث استادش علامه انصاری است.

الادله النقيه (في اثبات النقيه)

فارسی، از نقی بن دلدار حسین، ط. پیش از 1300 ق.

الادوات، رساله

در نحو، از ابن حمیده محمد بن علی حلی.

الادويه - كتاب الادويه

احمد بن محمد بن دؤل قمی (-350 ق).

الادويه القلبیه

ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-428 ق)، خ.

آستان قدس، ش 5046 (988 ق)؛ رامپور.

-ان الله تبارک و تعالی خلق التجویف الايسر

ادويه قلبیه

فارسی، از محمد باقر موسوی طیب شاه سلیمان صفوی که به امر او در یک مقدمه، 14 باب و خاتمه نگاشته، خ. آستان قدس، ش 5037.

-سگالش ستایش ایزدی...

الادويه المرگبه ---

ص: 151

الاذاعه و الراديو و حكمها فى الشرع

عبد التّبي عراقى و فسى (معاصر).

الاذان (و الاقامه و استحبابها)

محمد حسن كبة بغدادى، خ. بغداد.

الاذان، كتاب

ابو الحسن على بن حاتم قزوينى (معاصر شيخ صدوق).

الاذان، كتاب

ابو النضر محمد بن مسعود سمرقندى، نجاشى ذكر كرده.

الاذان، كتاب (حى على خير العمل)

ابو عبد الله محمد بن وهبان هنانى ديلى، از مشايخ تلعببرى (-385 ق).

اذان العصر يوم الجمعة و انه ليس حراما، رساله

فى

شهر حوزى

الاذانيه- رساله فى الاذان

محمد باقر بن محمد تقى مجلسى (-1110 ق).

الاذانيه

تاج العلماء على محمد بن محمد نقوى لكهنوى (-1312 ق).

اذكار الاخوان (بوجوب حق الايمان)

ابو الفتح محمد بن على كراچكى (-449 ق).

اذكار الزاهدين

ادعيه، از على ضامن بن على اوسط زيدى (1244 ق-)، ط. هند.

اذکار الصلاه

محمد بن مرتضیٰ محسن فیض کاشانی (-1091 ق)

اذکار الطهاره

نیز از فیض کاشانی.

اذکار المهمه

مختصر خلاصه الاذکار، از فیض کاشانی.

اذکار الوضوء و الصلاه و النکاح

محمد بن سلیمان تنکابنی (-ح 1320 ق).

الاراءه فی علم التجوید و القراءه

منظوم، از محسن بن شریف عبد الحسین بن صاحب جواهر (-1355 ق)، تاریخ نظم:

1330 ق.

اراءه الطريق لمن یومّ البيت العتیق

محمد باقر بن اسماعیل واعظ کجوری (-1313 ق).

ص: 152

اراءه الطريق

در اصول اخلاق و عقايد، از عبد الرسول يزدي، شاگرد سيد محمد كاظم يزدي.

الارائك

در اصول فقه، از مهدي بن محمد علي ثقة الاسلام، ط. ايران، 1344 ق.

الاراجيز النافعه الملتقطه من خطرات الجنان

در اصول دين و مديح معصومين (عليهم السلام)، از محمد بن مرتضى كشميري ناظم خطرات، تاريخ گزinish:

1372 ق.

الاربعه ايام

محقق داماد، محمد باقر بن محمد حسيني ملقب به «اشراق» (-1040 ق)، خ. ديده شد.

الاراضى الخراجيه

فتاح بن محمد علي شهيدى تبريزى (-1372 ق).

الاربعه عشر (من احاديث دعاه البشر)

مترجم و مشروح به فارسى، از ابو الفضل بن محمد حسين خراسانى (معاصر)، ص 1349 ق.

الاربعه المتناسبه

محمد علي بن ابى طالب گيلانى (-181 ق).

الاربعمائنه مسأله

در ابواب حلال و حرام، از ابو جعفر محمد بن مسلم ارقص طحّان ثقفى (-150 ق).

الاربع مسائل، كتاب-المسائل الاربع فى الامامه

ابو محمد فضل بن شاذان (-260 ق).

الاربع مسائل

در معاد، از شيخ الرئيس ابو علي حسين بن عبد الله بن سينا (-427 ق)، ط 1313 ق (با شرح الهدايه).

اربع مقالات

در طب کیمیاوی، برگرفته از تألیف پراکلسوس، خ. نجف.

الاربع مقالات

فارسی، احکام نجوم، خ. نجف (725 ق).

الاربع مقالات (فی الاخلاق) - الاخلاق

اربع مقالات (فی الحساب)

احتمالا از نظام اعرج، در مجموعه ای که البصائر او در آن است دیده شده.

الاربع مقالات (فی النجوم)

محمی الدین یحیی بن محمد بن ابی الشکر مغربی اندلسی، معاصر خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق)، خ. آستان قدس.

-الحمد لله الذى ابدع الوجود و افاض الوجود

ص: 153

الاربعون آيه (في فضائل امير المؤمنين (عليه السلام))

در فضایل امیر المؤمنین (علیه السلام)، مؤلف آن را به محمد بن حیدر حسنی گلستانه و فرزندش اهداء کرده، تألیف: سده هشتم قمری، خ. نجف.

-الحمد لله عالم السر و الخفيات...

الاربعون آيه (في شأن امير المؤمنين (عليه السلام))---

ص: 154

الاربعون حدیثا

با شرح و ترجمه فارسی، از محمد باقر بن محمد جعفر (سده 13 ق)، خ. دیده شد (1295 ق).

الاربعون حدیثا

با شرح و بیان، از محمد باقر بن معز الدین حسینی طوسی (معاصر حرّ عاملی).

الاربعون حدیثا

با شرح فارسی، از محمد تقی بن ابو الحسن حسینی، شاگرد شیخ بهائی، خ. آستان قدس، ش 1595.

الاربعون حدیثا

با شرح و بیان، از محمد تقی بن حسین علی هروی (-1299 ق)، تألیف: 1283 ق.

الاربعون حدیثا

با شرح و بیان، در احکام و اخلاق، از محمد تقی بن مرتضی همدانی (1282 ق-).

الاربعون حدیثا

محمد تقی مجلسی (-1070 ق).

الاربعون حدیثا

3 رساله از محمد تقی بن محمد کاظم شوشتری (1321 ق-).

الاربعون حدیثا

جعفر اعرجی نسابه (-1332 ق).

الاربعون حدیثا

با ترجمه فارسی در فضایل و مناقب امیر المؤمنین (علیه السلام) از محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق)، خ. سامراء (1246 ق).

-الحمد لله على نواله

الاربعون حدیثا

در فضایل حضرت امیر (علیه السلام)، قراءت بسمله در نماز، حلیت متعه و در موضوعات مربوط به صلاه و صلوات بر پیامبر (صلی الله علیه

و آله)، از میرزا نجم الدین جعفر بن محمد شریف عسکری تهرانی (-1394 ق) 7 رساله.

الاربعون حدیثا-اربعین بهائی

فارسی، در فضایل امیر المؤمنین (علیه السلام) از عماد الدین حسن بن علی طبری (معاصر خواجه نصیر الدین طوسی)، به نام بهاء الدین محمد وزیر شمس الدین محمد جوینی تألیف کرده، خ.

آستان قدس، ش 1902.

الاربعون حدیثا-اربعین نور

با ترجمه فارسی، از حسین بن حیدر خراسانی

ص: 155

معروف به نور الدین واعظ، ط. مشهد.

الاربعون حدیثا

ابو محمد حسن بن محمد دیلمی (سده 8 ق).

الاربعون حدیثا

در اخلاق، از حسین بن عبد الصمد حارثی عاملی (-984 ق)، به نام شاه طهماسب صفوی تألیف کرده، خ. دیده شد (989 ق)، آستان قدس، ش 5676 (1053 ق).

-الحمد لله على نعمائه الغزار

الاربعون حدیثا (از حسین کاشفی)---

ص: 156

الاربعون حدیثا

سعد اربلی، حسن بن سلیمان عاملی، شاگرد شهید از او نقل کرده.

الاربعون حدیثا

در معارف، با شرح تحقیقی، از محمد سعید بن محمد مفید قمی (-پس از 1100 ق)، ط.

تهران، خ. موجود و مکرر.

-الحمد لله الذی اغنانا بمعادن حکمته

الاربعون حدیثا

در امامت از طرق عامه، از ابو الحسن سلیمان بن عبد الله ما حوزی بحرانی (-1121 ق).

الاربعون حدیثا

در طب، با شرح و بیان، از محمد شریف بن محمد صادق خاتون آبادی (سده 12 ق).

الاربعون حدیثا

در فضایل ائمه طاهرین، برگرفته از کتب و طرق اهل سنت، از محمد شفیع استرآبادی، شاگرد بحر العلوم.

-الحمد لله الذی هدانا بلطفه

الاربعون حدیثا

از صاحب کتاب هدیه الشرف، در فضائل السادات محمد اشرف (تألیف: 1103 ق) چنین یاد شده.

الاربعون حدیثا

در فضایل امیر المؤمنین (علیه السلام)، از محمد صادق بن محمد اسدی جزائری، تألیف: 1082 ق، خ. دیده شد (1090 ق).

-الحمد لله الذی بعث محمدا بولایه علی

الاربعون حدیثا و دلیلا

در امامت، از محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی (-1098 ق)، خ. آستان قدس، ش 7120 (1274 ق).

-الحمد لله الذی هدانا الی سبیل الحق...

الاربعون حديثا

در اخلاق، مترجم به فارسی، از عباس بن محمد رضا قمی، تألیف و طبع: 1351 ق.

الاربعون حديثا

در اصول دین، مترجم به فارسی، از عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306 ق)، ترجمه روح الایمان اوست.

الاربعون حديثا---

ص: 157

جد شيخ بهائي، خ. ديدہ شد.

-الحمد لله رب العالمين

الاربعون حديثا (از عبد الله بلادي)---

ص: 158

الاربعون حدیثا

مترجم به فارسی، از محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی (-قبل از 1238 ق)، خ. کربلا.

الاربعون حدیثا

محمد محسن عرفان، از شاگردان صدر الدین محمد شیرازی.

الاربعون حدیثا

در مناقب امیر المؤمنین، از محسن فیض کاشانی (-1091 ق).

الاربعون حدیثا (از محسن تبریزی)---

ص: 159

عليه توكلت، قال عبد الله المفتقر الى غفران الله محمد بن مكي.

- (بعضی دیگر)، الحمد لله ربّ العالمين اكمل الحمد

الاربعون حديثا

از وصيت پیامبر (صلی الله علیه و آله) به امير المؤمنين (عليه السلام)، روايت شهيد اول، ط 1314 ق.

الاربعون حديثا

مقداد بن عبد الله سيوري حلي (-826 ق).

الاربعون حديثا

در فضائل امير المؤمنين (عليه السلام)، از مقرب عليخان جگرانوي.

الاربعون حديثا ---

ص: 160

(-1286 ق)، خ. موجود.

الاربعون حديثا

در فضایل امیر المؤمنین (علیه السلام)، از جمال الدین یوسف بن حاتم شامی، شاگرد محقق حلّی.

الاربعون حديثا عن الاربعة

در فضایل اهل بیت (علیهم السلام)، در ریاض العلماء ذکر شده.

الاربعون حديثا عن الاربعة

در فضایل امیر المؤمنین، از محمد رضا طبسی (معاصر).

الاربعون حديثا (عن الاربعة رجلا)

در فضایل امیر المؤمنین، از ابو سعید محمد بن احمد مفید خزاعی جد ابو الفتوح رازی، خ. موجود و مکرر؛ آستان قدس، ش 7875 (1347) ق).

-اللهم انی احمدک حمدا یفوق حمد الحامدین

الاربعون حديثا من الاربعة عن الاربعة

در فضایل امیر المؤمنین، از منتجب الدّین علی بن بابویه قمی (-585 ق)، خ. آستان قدس، ش 1597 (977 ق).

-الحمد لله ربّ العالمین حمد الشاکرین

الاربعون حديثا منظوما

فارسی، خ. نجف.

الاربعون حديثا منظوما-توان روان

الاربعون دليلا

در امامت، از محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی (-1098 ق).

-الحمد لله الذي هدانا سبيل الحق

الاربعون دليلا-يمن الغرى

در اثبات وجود مرقد امیر المؤمنین در نجف، از محمد علی هبه الدین شهرستانی.

الاربعون رساله---

ص: 161

الاربعون مسأله

مسائلی که از جبل عامل برای عبد الله مامقانی (-1351 ق) فرستاده بوده اند.

الاربعون مقصدا

مواعظ و اخلاق، از محمد رضا بن محمد علی دزفولی (1327-ق).

الاربعونيات

علامه نوری، در هامش نسخه چاپی الكلمه الطيبه.

الاربعونيات

حبيب الله بن محمد حسين حكيم باشي مشهدي معروف به ترشيزي (معاصر)، مسوده ديده شد.

الاربعونيات لكشف انوار القدسيات

محمد سعيد بن محمد مفيد قمی، شاگرد فيض كاشانی.

اربعين منظوم

امير علي شيرنوايي (-906 ق)، خ. مجلس.

الاربعين النبويه

که برای سلمان فارسی املاء شده، روایت علی متقی.

الاربعين الهاشميه

نصرت بنت محمد امين التجار اصفهاني (1308 ق-).

اربعينه

شرح اربعين به فارسی، در فضایل حج، از عبد النبي و فسی عراقی (معاصر).

ارتداد الزوجه

محمد حسين بن محمد علي شهرستاني (-1315 ق)، خ. كربلا.

ارتداديه

احمد بن اسماعيل آل شيخ عبد النبي جزائري (-1151 ق).

-الحمد لله وحده...

ارتشاف الصافي من سلاف الشافي

بهاء الدين محمد بن محمد باقر مختاري نائيني (-پس از 1130 ق)، كتاب در تلخيص شافي است، خ. موجود.

الارتقاء الى حظيره القدس---

ص: 162

ارث

فارسی، ترجمه الفرائض التصیریہ، از ابو الحسن، خ. دیدہ شد (1141 ق).

الارث---

ص: 163

ارث

فارسی، از جواد بن محرم علی طارمی (-1325 ق).

الارث

محمد حسن بن محمد باقر اصفهانی (-1266 ق)، صاحب جواهر.

الارث (از محمد حسن بیگ) - الاحکام الشرعیّه

الارث

حسن بن جعفر کاشف الغطاء (-1262 ق)، خ.

مشهد.

الارث

فارسی، از حسن حسینی، در یک مقدمه، 3 فصل و خاتمه، نسخه کهن دیده شده.

ربّ یسر و لا تعسر و سهّل علینا یا ربّ العالمین

الارث

حسین بن دلدار علی نقوی (-1273 ق).

الارث

محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق)، خ. موجود.

ارث

فارسی، از حسن بن محمد، در یک مقدمه و 3 باب، خ. نجف (خط مؤلف).

الارث

محمد زکی بن فرج بهبهانی (معاصر)، تالیف:

1313 ق، ط 1326 ق.

ارث

فارسی، از زین العابدین بن نجم الدین انصاری، شاگرد علامه مجلسی، شرحی بر میراث شرایع، تألیف: 1124 ق، خ. دیده شد.

الارث

عبد الحسین بن محمد علی اعسم نجفی (-1247 ق)، ط. نجف، 1342 ق.

الارث

عبد الحسین بن یوسف آل شرف الدین، تألیف:

پیش از 1329 ق.

الارث

عبد علی بن احمد درازی بحرانی (-پیش از 1182 ق)، خ. قطیف.

الارث

عبد الغنی اصفهانی (معاصر شیخ علی حزین).

الارث

عبد الکریم بن حامد گیلانی، تألیف: 1073 ق، خ. دیده شده.

ص: 164

الارث

عبد الله بن خليل (ظاهرا او ايل سده 11 ق)، خ.

مشهد، فاضل خان.

الارث

عبد الله خليل عاملي، تاليف: 1039 ق، خ.

موجود (خط مؤلف).

ارث

فارسي، از على دشتي، شاگرد آيه الله خراساني، ترجمه و بيان الرساله المحمديه في احكام الميراث الابديه بحراني است، ط 1342 ق.

الارث

نور الدين على بن حسين محقق كرکي (-940 ق)، خ. موجود.

الارث---

ص: 165

الارث

محمد بن عبد الصمد شهشهانی (-ح 1287 ق)، خ. موجود.

الارث

محمد بن علی جزائری (-1303 ق)، شرح ارث استادش مهدی قزوینی، خ. موجود.

الارث

شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری (-1281 ق)، ط. مکرر.

ارث الخیار

اردو، از ابو الحسن بن حسن رضا جائسی لکهنوی (1291 ق-)، ط. لکهنو.

ارث الزوجه (من العقار او ثمنه)

فارسی، از محمد تقی نوری (-1262 ق).

-... بدانکه اصحاب ما امامیه (رض) اختلاف کرده اند...

ارث الزوجه

شہید ثانی، تألیف: 956، خ. آستان قدس، ش 2368 و ش 7114 (یکی از این 2 مؤرخ 980 ق).

-اللهم اهدنا لما اختلف فيه من الحق

ارث الزوجه

عبد الله مامقانی (-1351 ق)، در رد بعضی از معاصرین نوشته.

ارث الزوجه و (حرمانها من العقار)

علی بن حسین طریحی (-1333 ق)، در 3 مقامه، خ. موجود (خط مولف).

ارث الزوجه (من الثمن او العقار)

سید محمد کاظم بن عبد العظیم طباطبایی یزدی (-1337 ق).

ارث الزوجه

سيد محسن بن مهدي حكيم (1306 ق-).

ارث الزوجه من قيمه العقار

محمد بن عاشور كرمانشاهي (معاصر فتحعليشاه قاجار)، خ. موجود.

الارث

محمد مهدي بن حسن حسيني قزويني (-1300 ق).

الارث-كشف الغوامض

الارث

هادي بن محمد امين تهراني (-1321 ق)، خ.

ديده شد (1338 ق).

الارث---

ص: 166

ارثما طيقي

رياضي، از رضی الدين محمد بن حسن قزوینی (-1096 ق).

الارجاء-كتاب الارجاء

اسماعيل بن على نوبختی (سده 3 ق).

ارجوزه (في آداب العشره مع الاخوان)-

نغمه الاغانى

صدر الدين على بن احمد مدنی (-1118 ق)، ط.

(در كشكول بحرانی).

-يقول راجى الصمد على بن احمد

ارجوزه (في آداب المفيد و المستفيد)-محاسن

الآداب

نظم منيه المرید، از عبد الرحيم بن محمد على شوشتری (-1313 ق)، تاريخ نظم: 1290 ق.

-اعوذ بالله من الشيطان

و من شقاء النفس فى طغيان

ارجوزه الآيات الباهرات---

ص: 167

(ح 1150 ق)، مجاز از علامه مجلسی در 1107 ق.

ارجوزه (فی الاذان و الاقامه)

عبد الرحیم بن محمد علی شوشتری (-1313 ق).

ارجوزه (فی الارث)

ابراهیم بن علی عاملی، معاصر شیخ حرّ (زنده در 1097 ق).

ارجوزه (فی الارث، از ابو بکر حضر می) - ذریعه الناهض

ارجوزه (فی الارث، از احمد بن رجب بغدادی) - کاشفه الغوامض

ارجوزه (فی الارث) - الدرّه الحیدریّه

ارجوزه (فی الارث)

خ. موجود.

-اول ما نستفتح المقالا

بذكر حمد ربنا تعالی

ارجوزه (فی الارث)

جعفر بن محمد باقر شوشتری (-1335 ق)، خ.

موجود.

ارجوزه (فی الارث)

ابو محمد حسن بن علی (معاصر کفعمی).

ارجوزه (فی الارث)

عبد الهادی بن جواد بغدادی معروف به همدانی (-1333 ق)، خ. دیده شد.

ارجوزه (فی الارث)

عسکری بن هدایه الله رضوی مشهدی (-1280 ق).

ارجوزه (فی الارث)

علی بحرانی (معاصر).

ارجوزه (فی الارث، از علی خوئی) - نبدہ الفرائض

ارجوزه (فی الارث)

محمد علی بن صدر الدین موسوی عاملی (-1274 ق).

ارجوزه (فی الارث)

محمد علی بن محمد اعسم نجفی (-1233 ق)، ط. نجف، 1349 ق.

-نحمدک اللّٰهم یا من شرعا

دینا به التّبی طه صدعا

ارجوزه (فی الارث، از محسن امین) ---

ص: 168

- ما یوجب المیراث اما سبب

تزویجا او ولا و اما نسب

ارجوزه (فی الارث)

هاشم بن احمد احسائی (-1309 ق)، خ. نزد فرزندش.

ارجوزه (فی ارث الزوجه)

محمد باقر بن ابو القاسم طباطبایی (-1331 ق)، در 60 بیت.

- ان مات من قد اشتری ارضا جعل

للبایع الخيار ان رد البدل

ارجوزه فی الاسطرباب- غنیه الطلاب

ارجوزه (فی الاسطرباب)

محمد معروف به میرزا قوام الدین حسینی (-ح 1150 ق)، گویا نظم صفیحه شیخ بهایی است.

ارجوزه (فی اصول الدین): منهج الیقین

احمد بن محمد جزائری.

- الحمد لله الودود الغافر

العالم بالباطن و الظاهر

ارجوزه (فی اصول الدین)

ناظم از متأخرین بوده- خ موجود.

ارجوزه (فی اصول الدین)---

العمده فى نظم الرّبه

ارجوزه (فى اصول الفقه)

اسد الله بن اسماعيل دزفولى كاظمى (-1237 ق)، نظم زبده شيخ بهائى است.

ارجوزه (فى اصول الفقه)

اسماعيل بن محمد جعفر قائى.

-يقول اسماعيل نجل جعفر

حمدا لربى العلى الاكبر

ارجوزه (فى اصول الفقه)

محمد باقر بن زين العابدين خوانسارى (-1313 ق).

ارجوزه (فى اصول الفقه)---

ص: 170

ارجوزه (فی اصول الفقه)

محمد كاظم بن محمد صادق كاشانی (-1273 ق)، خ. موجود.

ارجوزه (فی اصول الفقه)

محسن بن سمیع کرمانشاهی نبیره فیض کاشانی، خ. موجود.

-احمدہ شکر علی نوالہ

مصلیٰ علی النبی وآلہ

ارجوزه (فی اصول الفقه)

محمد قمشہ ای، خ. دیدہ شد.

-احمد من فضلنا بنعمته

مصلیٰ علی النبی وعترتہ

ارجوزه (فی اصول الفقه)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق) نیز- الدرہ البھیہ

ارجوزه (فی اصول الفقه،)---

ص: 171

خ. دیده شد.

-احمد ربّاً عدد السنینا

علمنا للذکران نسینا

ارجوزه (فی تاریخ المعصومین، از محمد سماوی) - ملحه الامّه الی لمححه الائمه.

ارجوزه (فی تاریخ المعصومین)

محمد مهدی بن محمد صالح فتونی عاملی (-1183 ق).

-احمدک اللهم باری النسم

مطلباً علی رسولک العلم

ارجوزه (فی التجوید)

رضا بن علی نقی همدانی (-پس از 1320 ق).

ارجوزه (فی التجوید)

عبد الوحید بن نعمه الله گیلانی، شاگرد شیخ بهایی.

ارجوزه (فی التجوید)

علی بن احمد آل عبد الجبار قطیفی (-1287 ق).

ارجوزه (فی التجوید)

علی بن حیدر شروقی (-1314 ق)، در یک شب در سوق الشیوخ سروده.

ارجوزه (فی التجوید)---

ص: 173

-حمدا لواجب الوجود الاحد

القادر العدل الحكيم الصمد

ارجوزه (فى التوحيد)

حسين قديحى قطيفى.

-افضل شئى بعد حمد الاحد

صلاتنا على النبى الاحمد

ارجوزه (فى التوحيد)---

ص:174

تاریخ شرح نظم: 1324 ق.

ارجوزه (فی الحساب و الجبر و المقابله)

محمد حسین کیشوان، خ. دیده شده.

ارجوزه (فی الحساب)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-قبل از 1320 ق)، ناتمام.

ارجوزه (فی الحساب) - نظم الحساب

محمد بن محمد مهدی سیفی قزوینی، معروف به میرزا قوام الدین (-ح 1150 ق)، نظم خلاصه الحساب شیخ بهائی است.

ارجوزه (فی الحکمه) ---

ص: 175

ارجوزه (فی الرجال، از سید حسین بروجردی) --->

نخبه المقال وزیده المقال

ارجوزه (فی الرجال) ---

ص: 176

ارجوزه (فى الرضاع)

محمد على بن محمد اعسم نجفى (-1233 ق)، ط. نجف، 1349 ق.

-الحمد لله على افضاله

بالرزق للطفل لدى استهلاله

ارجوزه (فى الرضاع، از محسن امين)---

ص: 177

ارجوزه (فی سلسله النسب)

قاسم آل محیی الدین جامعی نجفی

- یقول راجی ربّه ذی المنن

المذنب القاسم نجل الحسن

ارجوزه (فی سلسله النسب)

در نسب آل سید محمد بن عطیه، از عبد الهادی طعان بن جواد. در 58 بیت، تاریخ نظم:

1368 ق.

- الحمد لله عظیم الشان

و الواحد الفرد بکلّ آن

ارجوزه (فی سلسله النسب)

محسن بن حسین قزوینی، نسبش به زید شهید می رساند.

- قال الفتی المحسن احقر الوری

ازکی الانام محتدا و عنصرا

ارجوزه (فی سلسله النسب)

محمد بن حسین معروف به ابن امیر الحاج (- پس از 1180 ق)، در سلسله نسب قاضی فخری زاده است)، خ. نجف.

- احمد من بفضلہ زکی نسب

اولاد اهل البيت من امّ و اب

ارجوزه (فی سلسله النسب)

محمد واعظ طباطبایی (- ح 1313 ق).

ارجوزه (فی سلسله النسب)

مهدی بن راضی اعرجی نجفی، در 39 بیت، نسبش را به عبید الله اعرج می رساند، ط.

(مجله المرشد البغدادي، ج 3).

-اول ما يقول عبد المهدي

احمد ذا العرش بكل الحمد

ارجوزه (في سلسله التسب)

مهدى بن محمد موسوى بغدادى (-1329 ق).

ارجوزه (في سلسله التسب)

مهدى بن على غريفى (-1343 ق)، خ. موجود (ناقص).

-احمدك اللهم بارى التسم

و موجد الارواح من بعد العدم

ارجوزه (في شرح حديث امير المؤمنين (عليه السلام))

شرح حديث: ان فساد العالمه من الخاصه...، از قطب الدين محمد ذهبى قطب الاقطاب شيرازى (سده 12 ق)، خ. ديده شد.

-الحمد لله وسيع الرحمه

يرزق من يشاء نور الحكمه

اين ارجوزه ذيلى است بر العوامل النحويه او كه در 1130 ق در قزوین سروده است.

ارجوزه (في شرح الدر المنظومه)

شرح درة بحر العلوم، از حسين بن رضا بن بحر العلوم (-1306 ق).

ارجوزه (في شرح الدر المنظومه)

رضا گلپايگانى (-پس از 1180 ق).

ارجوزه (فی شرح الدرّ المنظومه)

عباس بن حسن بن كاشف الغطاء (-1332 ق)، خ. موجود.

-الماء ما سمي في العرف بما

من نابع الارض و من قطر السما

ارجوزه (فی شرح الياقوت)

در كلام، از شهاب الدين اسماعيل بن حسين عاملی.

ارجوزه (فی الشطرنج)

مهدی ابو طابو بغدادی (-1329 ق).

ارجوزه (فی الشک و السهو)

اسماعيل صاحب العقیده الوحیده (سده 13 ق).

ارجوزه (فی الشک و السهو) - شمس الهدی لمن

شکّ او سهی

عبد الرحيم بن محمد علی شوشتری (-1313 ق)، تاريخ نظم: 1288 ق.

-يحمد ربّه القديم الازلي

عبد الرحيم بن محمد علی

ارجوزه (فی الشکوک)

احمد بن صالح آل طعان (-1315 ق).

ارجوزه (فی الشکوک)

محمد جواد بن علی آل محیی الدين جامعی (-1322 ق)، به خواهش شيخ محمد حسن مامقانی سروده.

-يقول راجی ربّه المعين

عبد الجواد آل محیی الدين

ارجوزه (فی الصرف)

محمد تقی بن میر مؤمن حسینی قزوینی (-1270 ق)، خ. قزوین.

ارجوزه (فی الصرف)

علی رضا بن طالب کابلی (سده 13 ق)، که در یک شبانه روز سروده.

ارجوزه (فی الصرف، از محمد ذهبی) - نظم اللالی

ارجوزه (فی الصرف)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302).

ارجوزه (فی الصرف) ---

ص: 179

-الاجتماع بالصلاه وردا

فى فضله ما ليس يحصى عددا

ارجوزه (فى صلاه المسافر)

عبد الهادى همدانى، اين نيز تنمۀ درۀ بحر العلوم است.

-فرض لمن سافر ان يقصرا

ان كان مختاراه و يغطرا

ارجوزه (فى صلاه المسافر...)

على خوئى (-1318 ق)، تكمله اى است بر درۀ.

ارجوزه (فى صلاه المسافر)

مشكور بن محمد جواد حولاوى (-1353 ق)، ط.

صيدا، 1348 ق.

-نحمدك اللهم يا ذا الرحمه

دلّ على وجوب شكر النعمه

ارجوزه (فى الصلوات المندوبه)

محمد كاظم بن محمد صادق كاشانى (-1273 ق)، خ. اصفهان.

ارجوزه (فى الصوم)

محمد حسين بن محمد حسن اصفهانى (1296 ق-).

-الصوم فى شريعته المختار

ترك المفطرات فى التّهار

ارجوزه (فى الصوم و الاعتكاف)

عباس بن حسن كاظمى، خ. موجود

ارجوزه (فی الصوم و الخمس...)

عباس بن حسن کاشف الغطاء، مذکور در الحصون المنيعه.

ارجوزه (فی الصيد و الذبأحه)

مشکور بن جواد حولای (-1353 ق)، در 1328 ق به نظم آورده، ط، 1348 ق.

-قال سمي جدّه المشکور

نجل الجواد العيلم النحرير

ارجوزه (فی صيغ العقود، از عبد الله مامقانی) - الدرر المنضوده

ارجوزه (فی الطب)

محمد حسن بن زين العابدين سبزواری، با شرح او، خ. آستان قدس (خط مؤلف، 1294 ق).

-الحمد لله الطيب الشافي

الواهب الصحه و المعافي

ارجوزه (فی الطب)---

ص: 180

(1296ق-)، در 1367 بیت.

-الماء طاهر بقول واحد

و آیه الطهور خیر شاهد

ارجوزه (فی الطهاره)

هاشم بن احمد احسائی (-1309 ق)، خ. نجف.

ارجوزه (فی الطهاره): -المنظومه الفریده

ارجوزه (فی ظن و اخواتها)

حسین بن محمد آل عصفور بحرانی (-1216 ق).

ارجوزه (فی العبادات، از آقا محمود کرمانشاهی) - النخبه الوجیزه

ارجوزه (فی العبادات)

محمد مهدی بن حسن حسینی قزوینی (-1300 ق)، خ. موجود.

ارجوزه (فی العدد، از محمد صادق طباطبائی) - احسن العدد

ارجوزه (فی العدد)

محمد علی بن محمد اعسم نجفی (-1233 ق)، ط. نجف، 1349 ق.

-لنحمد لله مصلین علی

نبینا خیر تبی ارسلنا

ارجوزه (فی العرفان)

محمد تقی بن میر مؤمن حسینی قزوینی (-1270 ق)، خ. موجود.

ارجوزه (فی العروض)

محمد حسین بن کاظم کیشوان (معاصر).

ارجوزه (فی العروض)

محمد كردى، خ. نجف.

ارجوزه (فى العروض)

مصطفى بن حسن تبريزى (-1337 ق).

ارجوزه (فى العقائد)---

ص: 181

ارجوزه (فی فضائل الملح)

مهدی بن علی بحرانی (-1343 ق)، برای سید علی بن سید محمد کاظم طباطبائی یزدی فرستاده.

-الحمد لله و صلی الله

علی نبیه و مصطفاه

ارجوزه (فی الفقه)

محمد تقی بن عبد الله مدرس سبزواری (-1280 ق).

ارجوزه (فی الفقه)

محمد تقی بن میر مؤمن قزوینی (-1270 ق).

رجوزه (فی الفقه)---

ص: 182

ارجوزه (فى الفلسفه العالیه)

كلب باقر بن كلب حسين تقوى (-1329 ق).

ارجوزه (فى الفلسفه العالیه)---

ص: 183

ارجوزه (فی المعرّبات)

در احکام نجوم و قواعد پزشکی، از ابن سینا، خ. آستان قدس، ش 5799 (1110 ق) ضمیمه مجموعه است.

ارجوزه (فی المعانی و البیان)

ابو القاسم بن حسن شفتی قمی (-1231 ق).

ارجوزه (فی المعانی و البیان)

محمد تقی بن میر مؤمن قزوینی (-1270 ق).

ارجوزه (فی المعانی و البیان)

فرج الله بن درویش حویزی (معاصر حرّ عاملی).

ارجوزه (فی المعانی و البیان)

محمد کاظم بن محمد صادق کاشانی (-1273 ق)، خ. اصفهان.

ارجوزه (فی المعانی و البیان)

محسن بن محمد طاهر قزوینی، شاگرد میرزا قوام سیفی (-1150 ق).

ارجوزه (فی المعانی و البیان)

محمد بن محمد رضا قمی، شاگرد علامه مجلسی (-1110 ق)، در 100 بیت.

-الحمد لله و صلّى الله

على رسوله الذى اصطفاه

ارجوزه (فی المعانی و البیان)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق)

ارجوزه (فی المعانی و البیان، از محمد سماوی) - البلغه

ارجوزه (فی المعانی و البیان)

نظم تلخیص المفتاح، از محمد بن محمد بن حسین حرّ عاملی.

ارجوزه (فـى المعانى و البان، از محمد بن محمد بن

مكى)---

ص: 184

ارجوزه (فی المنطق)

احمد بن علی آل محبوبه نجفی (-1335 ق).

-نحمدک اللهم بعد البسمله

یا معطى السائل قبل المسأله

ارجوزه (فی المنطق)

محمد باقر بن حیدر کاظمی (-1290 ق).

ارجوزه (فی المنطق)

محمد تقی بن محمد مؤمن حسینی قزوینی (-1270 ق)، خ. موجود.

ارجوزه (فی المنطق)

نظم تهذیب المنطق، از محمد تقی بن علی محمد نوری (-1263 ق).

ارجوزه (فی المنطق)

جعفر بن اسحاق کشفی دارابی (-1267 ق)، خ.

موجود.

ارجوزه (فی المنطق)---

ص: 185

ارجوزه (فی المنطق)

علی رضا بن طالب، مقیم کابل در 1280 ق، خ. موجود.

- یا دائم الفضل علی البریه

یا باسط الیدین بالعطیه

ارجوزه (فی المنطق)

محمد کاظم بن محمد صادق کاشانی (-1273 ق).

> ارجوزه (فی المنطق، از محمد همدانی) ---

عصمه الاذهان

ارجوزه (فی المنطق، از موسی فلاحی) ---

ص: 186

ارجوزه (فی النحو)

حسین بن شهاب الدین کرکی (-1076 ق)، مذکور در امل الآمل.

ارجوزه (فی النحو)

خلف بن عبد المطلب مشعشی (-1074 ق)، نیز مذکور در امل الآمل.

ارجوزه (فی النحو)

محمد رضا بن علی نقی همدانی معروف به واعظ (- پس از 1320 ق)، حدود 2000 بیت.

ارجوزه (فی النحو)

زین الدین بن علی شهید ثانی (-965 ق)، شرحی نیز بر آن دارد، مذکور در امل الآمل.

ارجوزه (فی النحو)

سلیمان بن داود حلّی (-1247 ق).

ارجوزه (فی النحو)

محمد صالح بن مهدی صحین نجفی، حدود 700 بیت.

ارجوزه (فی النحو)

عباس بن حسن آل کاشف الغطاء (-1323 ق).

نظم متن اجرومیه که برای ابن عم خویش شیخ هادی سروده، تاریخ نظم: 1301 ق.

-یسألنی فلذہ من فؤادی

وقره العین الفرید الهادی

ارجوزه (فی النحو، از عبد السمیع یزدی) - العروه الوثقی

ارجوزه (فی النحو)

نظم کافیة ابن حاجب، از عبد الصمد بن احمد جزائری (-1337 ق)، خ. موجود.

ارجوزه (فی النحو)

الفیه، از عبد الوهاب بن محمد بیدآبادی معروف به رجالی (-پس از 1310 ق).

ارجوزه (فی النحو و الاصول...)

در نحو، اصول منطق و هیأت، از علی بن حسین جامعی.

ارجوزه (فی النحو) - عقد الحساب

ارجوزه (فی النحو)

علی خان بن حسین زنجانی.

-قال علی خان الفقیر الجانی

والده حسین الزنجانی

ارجوزه (فی النحو، از فرج قطیفی) ---

ص: 187

ارجوزه (فى النحو، از هادى آل كاشف الغطاء) --->

نظم الزهر لنثر القطر

ارجوزه (فى نقض العهدين)، ---

ص: 188

ارجوزه المنجیه

در کلام.

ارجوزه الهادیه الی الناحیه السامیه

99 بیت با تزئید 4 بیت در آخر.

ارجوزه الیاقوت-ارجوزه فی شرح الیاقوت

اردوی معلی

اردو، منشآت و مکاتیب، از اسد الله غالب دهلوی، ط. هند.

ارده شیره

فارسی، مخمس، در تعریف این خوراک، از حسن بن حسن مفلس معروف به ارده شیره، ط.

ایران 1307 ش.

اردی بهشت

فارسی، به نثر و نظم، ادب و اخلاق، از یحیی بن هادی دولت آبادی (-1318 ق)، تهران، 1304 ق.

الارزاق و الآجال و الاعمال

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی، نجاشی آن را ستوده.

الارزاق و الآجال

ابو الجیش مظفر بن احمد بلخی (-367 ق)، از اساتید شیخ مفید.

ارسال الیدین

اردو، از علی اظهر کهجوری هندی، ط. هند.

مؤلف شاگرد شیخ الشریعہ اصفهانی بوده.

الارشاد

در احکام نجوم، از ابو ریحان محمد بن احمد بیرونی (-440 ق). ط.

ارشاد-پنجاه باب

فارسی، در اسطرلاب، غیر از پنجاه باب سلطانی است، از ناصر الدین احمد بن حیدر بن محمد شیرازی یا ناصر الدین حیدر بن محمد شیرازی (زنده در 697 ق)، خ. آستان قدس و جز آن.

-شکر و سپاس بی حدّ و عدّ آفریدگاری را جل جلاله که مبدع زمین و زمان است.

الارشاد

در فضیلت، حقیقت و آثار دعاء، از محمد تقی بن حسین نقوی (-1289 ق).

-الحمد لله من مجمل ما انعمه

الارشاد

در پزشکی، از اسماعیل بن هبه الله، عقیلی در مخزن الادویه (مؤلف 1185 ق) از آن نقل کرده.

الارشاد

سید جعفر نسابه اعرجی (-1332 ق)، اربعین از کتب اهل سنت در مناقب امیر المؤمنین است.

الارشاد-الرشاد

ص: 189

الارشاد

فقه، از محمد بن حسین ابو خمسين احسائي (-1316 ق)، خ. نجف.

الارشاد في معرفة حجج الله على العباد

در تواریخ ائمه طاهرین علیهم السلام، از شیخ مفید (-413 ق)، ط. مکرر.

-الحمد لله ما الههم من معرفته

الارشاد في معرفة مقادير الابعاد

هندسه، از کمال الدین عبد الرحمان بن محمد عتایقی، شاگرد علامه حلی، خ. نجف.

ارشاد الاذهان

فارسی، کلام، از محمد صادق، ط.

ارشاد الاذهان الى احكام الايمان

علامه حلی (-726 ق)، تالیف: 676 یا 696 ق، خ. آستان قدس، ش 2222 (701 ق)، ش 2692 (915 ق) و چندین شماره دیگر. شروح و تعلیقات زیادی بر این کتاب می باشد.

-الحمد لله المتفرد بالقدم و الدوام

ارشاد الاذهان الى علم الابدان

طب، از مهدی حائری شهرستانی (-1318 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله الذي خلق الارضين و السماوات

ارشاد الائمة للتمسك بالائمة (عليهم السلام)

عبد المهدی بن ابراهیم مظفر نجفی، ط. نجف، 1348 ق.

ارشاد الائمة

فارسی، رساله عملیه، از ملا علی کنی (-1306 ق)، ط 1270 و 1287 ق، در 2 مجلد.

ارشاد الانام

محمد بن عبد الكريم سرايى معروف به مولانا (-1360 ق).

ارشاد البشر فى شرح الباب الحادى عشر

سليمان بن احمد آل عبد الجبار قطيفى (-1266 ق)، خ. كربلا.

ارشاد البيان

فريد الدين عطار، ط. تهران، 1355 ق.

ارشاد الجهال الى مسائل الحرام و الحلال

در اصول دين و فروع، از محسن بن عبد الكريم حسيني عاملى (معاصر).

ارشاد الجهله المصرين على انكار الغيبه و

الرجعه

خ. نجف (خط محمد هاشم هروى، سده 12 ق)

-الحمد لله الذى قبل عتّا الايمان بالغيب

ارشاد الحساب

فارسى، از ابو القاسم فيوضات (معاصر)، ط. تبريز.

ص: 190

ارشاد حمزوی

ترکی، از قاضی بهلول بهجت زنگه، زوری (معاصر).

ارشاد الحنفاء فی وصف الخلفاء

محمد رضا مجلسی، مرتب بر مقدمه، فصول و خاتمه.

-الحمد لله الذي نجّانا من افراط الغلاة و تفریط النواصب...

ارشاد الخلق الى الحق

ط. بیروت.

ارشاد الخواص

در کلام، ردّ ارشاد العوام کرمانی، از جمال الدین بن محمد تقی میثمی تهرانی.

ارشاد الخلائق

فارسی، در تاریخ معصومین، از عباسقلی بن سپهر.

ارشاد ذهن النبیه فی شرح اسانید من لا یحضره

الفقیه

عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق)، با عنوان ارتیاد-چنانکه در کشف الحجب آمده- گذشت، اما مصنف در اجازه اش به ناصر جارودی ارشاد آورده است.

ارشاد الصائمین الى احکام الدین

علی محمد بن محمد نقوی لکهنوی (-1312 ق).

ارشاد الصیّان الى احکام القرآن

فارسی، در بیان کلمات مشکله متشابهه در آیات قرآن شریف، از محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی، شاگرد وحید بهبهانی، تألیف:

1232 ق، خ. کربلا.

ارشاد الصیّان

فارسی، عقاید و اخلاق، از مرتضی بن حسن شیخ الاسلام (-1336 ق)، تألیف: 1316 ق، ط.

1317 ق.

ارشاد الطالبین- فی معرفه النبی و الائمه

الطاهرین

احمد بن درویش علی بغدادی (-1329 ق)، خ.

موجود.

ارشاد الطالبین- الی نهج المسترشدین

شرح نهج المسترشدین علامه حلّی، از فاضل مقداد بن عبد الله سیوری (-826 ق)، تألیف:

792 ق، ط. بمبئی، 1303 ق.

-ان اولی ما یصرف فیہ قوه فحول الافکار

ارشاد الطلاب- الی علم الاعراب

در صرف و نحو، از جعفر بن محمد تقدی (1303 ق-) -1370 ق

ارشاد العوام

اردو، ط. هند.

ص: 191

ارشاد العوام

فارسی، منظوم، در اصول، فروع و اخلاق، ط.

ایران.

ارشاد العوام

در عقاید، از حاج محمد کریم خان قاجار کرمانی (-1288 ق)، تألیف: 1267 ق، ط.

ایران، 1271 ق و مکرر.

ارشاد العوام

رسالة عملیة فتوائیه، از مسیح بن محمد سعید تهرانی (-1263 ق).

ارشاد الفحول الی تحقیق الحق من علم

الاصول

محمد بن علی شوکانی.

ارشاد القاری

فارسی، در قراءت عاصم، از مصطفی بن ابراهیم قاری تبریزی (1007 ق-)، تألیف: 1078 ق، مرتب بر مقدمه، 5 باب و خاتمه.

-ای فاتحه مصحف حمدت توحید

وی نقطه از کتاب مجدت خورشید

ارشاد القلوب الی الصواب المنجی من عمل به

من الیم العقاب

ابو محمد حسن بن محمد دیلمی، معاصر فخر المحققین حلی (-771 ق)، در 2 مجلد، اول، در مواعظ؛ دوم، در فضایل امیر المؤمنین (علیه

السلام)، ط. ایران و نجف، مکرر.

ارشاد الکافرین و هدایه المسترشدين فی اثبات

نبوه سید المرسلین

اسماعیل بن محمد جواد قره باغی، ط 1318 ق (با مشکات المسلمین)

ارشاد اللیب فی شرح التهذیب

نحو، شرح تهذیب شیخ بهائی، از علی محمد بن محمد نقوی لکهنوی (-1312 ق).

ارشاد المبتدی

صرف و نحو، از محسن بن احمد نواب لکهنوی (1331 ق-)، برگرفته از القواعد الجلیه.

ارشاد المبتدئین

فقه، از محمد تقی بن حسین نقوی لکهنوی (-1289 ق)، تالیف: 1273 ق، ط. هند.

-الحمد لله العزيز الغفار

ارشاد المبتدئین

در آداب تعلیم و تعلم، از ابو الحسن علی بن تقی رضوی لکهنوی (معاصر).

ارشاد المتعلم الى الطريق الصواب

در منطق، از علی بن حسین جامعی، مجاز از محدث جزائری، خ. نجف.

-الحمد لمن نطقت بتسيحه الجمادات

ص: 192

ارشاد المتعلمين

فارسی، در آداب تعلیم و تعلم، از حسن بن محمد علی کجائی گیلانی (1203 ق-) تالیف:

1245 ق، خ. دیده شد.

-الحمد لله الذي خلقنا من ماء دافق

ارشاد المتقين

در علم رمز اعداد، از محمد شریف بن احمد اردوبادی (-1352 ق)، خ. دیده شد.

ارشاد المریدین

فارسی، در عرفان، از صدر الدین بن محمد باقر موسوی دزفولی (سده 13 ق)، خ. عراق.

ارشاد المزکین

ابو الحسن بن نقی شاه رضوی کشمیری (-1342 ق).

ارشاد المستبصر

در استخاره، از عبد الله بن محمد رضا شبیر کاظمی (-1242 ق)، خ. آستان قدس، ش 2153.

-الحمد لله الذي اجاز استخارته

ارشاد المستبصرین

فقه، رساله عملیه فتوائیه، از شیخ عبد الله بن محمد حسن مامقانی (-1351 ق)، ط. نجف، 1342 ق.

ارشاد المسترشدين في معرفة الضرورى من

احكام الدين

فارسی، رساله عملیه فتوائیه، از محمد ابراهیم بن محمد حسن کلباسی (-1261 ق)، در یک مقدمه، 4 مقصد و خاتمه، خ. عراق.

-الحمد لله رب العالمين...المبالغين لارشاد المسترشدين

ارشاد المسترشدين

در اصول و فروع، از محمد حسین بن ابی محمد مشهدی (-1175 ق) خ. آستان قدس، ش 10658

ارشاد المسترشدين و هدايه الطالبين

در اصول دين؛ از فخر المحققين ابو طالب محمد بن حسن حلي (-771 ق)، خ.

آستان قدس، ش 9706 (1097 ق) و ش 10652، هردو ضميمه مجاميع.

-الحمد لله رب العالمين... امليت هذه الرساله لارشاد المسترشدين

ارشاد المسترشدين

هاشم بن سليمان بحراني (-1107 يا 1109 ق).

ارشاد المسلمين و تنبيه الغافلين

فارسي، در اصول و فروع دين، از محمد حسين شريعتمدار بن محمد اسماعيل سيستاني، ط 1332 ق.

ارشاد المسلمين الي اولاد امير المؤمنين (عليه السلام)

فارسي، از عبد الله ثقه الاسلام، در انساب،

ص: 193

تالیف: 1345 ق.

ارشاد المسلمین

در فقه و اصول دین، از موسی بن مرتضی آل کاشف الغطاء (1317 ق-).

ارشاد المسلمین فی احکام الدین

فارسی، از علی بن مهدی لاهیجی (1346 ق)، ط. تهران، 1317 و 1325 ق.

ارشاد المضلین فی نبوه خاتم النبیین

فارسی، در رد هنری مارتن کشیش مسیحی ملقب به پادری مؤلف میزان الحق، از محمد رضا بن محمد امین همدانی (1247 ق)، خ.

آستان قدس، ش 44 (1229 ق) و 2 شماره دیگر.

ارشاد المنصف البصیر الی طریق الجمع بین

اخبار التقصیر

تحدید مسافت در نماز قصر از عبد السلام بن محمد حرّ عاملی (- پس از 1043 ق).

-الحمد لله الذی شرع القصر

ارشاد المنصفین و الزام الملحدین

در رد صوفیه مبدعه، از محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی (-1234 ق)، خ. موجود.

ارشاد الموارث

اردو، در احکام میراث، از بنده حسین بن محمد نقوی لکهنوی (-1292 ق)، ط. هند.

ارشاد الموسوسین

در منع وسواس و شک و وهم در طهارت و عبادات، از محمد هادی بن محمد مهدی نقوی لکهنوی (1228 ق-)، تالیف: 1265 ق.

-المسأله المستفتی فیها چه می فرمایند علمای دین مبین

ارشاد المؤمنین

فارسی، در اسراف، از محمد تقی بن محمد حسین کاشانی (-1316 ق)، ط. تهران، 1320 ق.

ارشاد المؤمنین

فارسی، در نماز جماعت، از محمد تقی بن حسین نقوی لکهنوی (-1289 ق).

-الحمد لله الذي سهل لنا سبل رضاه

ارشادنامه

نامه ابو القاسم قمی به عنوان فتحعلیشاه، خ.

موجود.

ارشاد التّقاد الی تیسر الاجتهاد

محمد بن اسماعیل یمانئ (-1182 ق).

ارشادیه-المواعظ الجوفوریه

اردو، از علی محمد بن محمد نقوی لکهنوی (-1312 ق)، ط. هند.

ص: 194

الارشاديه (في شرح الاعتقديه)

باقر على دهلوی.

ارصاد المنجمين

خ. موجود.

الارصاد الكليه

ابن سینا (-428 ق)، برای ابو محمد شیرازی در گرگان تألیف کرده.

الارض، كتاب

ابو جعفر محمد بن عبد الله حمیری (سده 3 و 4 ق).

ارض تسعين - احكام الارض ذات تسعين درجه

ارض العتاق (لاهل النفاق)

فارسی، از ابو القاسم بن حسین رضوی لاهوری (معاصر)، ط. هند.

الارض المفتوحه عنوه

شهید ثانی.

الارض المفتوحه عنوه

ابو جعفر محمد بن حسن بن شهید ثانی (-1030 ق)، خ. موجود.

ارض اليمن و تاريخها

عمارة یمنی، ط.

الارضين، كتاب

ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق).

الارضين و الجبال و الاوديه، كتاب

ابو یوسف یعقوب بن اسحاق بن سکیت نحوی شهید (-244 ق).

ارغام الشيطان

فارسی، ردّ بابیه، از زین العابدین نوری تهرانی (معاصر)، تالیف و طبع: 1342 ق، ط. تهران.

ارغام الکفره

اردو، در مناظره، از محمد مجتبی بن محمد حسین نوگانوی هندی (1324 ق-)، ط 1348 ق.

ارغام الماکرین

فارسی، رد انذار الناظرین عابد حسین سهارنپوری، از محمد مرتضی بن حسن علی حسینی جنفوری (-1333 ق)، ط. هند.

ارغام الملحدين

در رد صوفیه مبتدعه، از آن کتاب در کتاب نزول الصواعق نقل شده.

ارغام الملحدين

در رد حاج کریم خان کرمانی، از ابراهیم بن عبد المجید شیرازی (-ح 1306 ق)، خ. نجف.

-الحمد لله سامع السر و النجوى...

ارفع نامه

فارسی منظوم، از رضا ارفع الدوله دانش.

الارقام، کتاب

ابو ریحان محمد بن احمد بیرونی (-440 ق).

الارکان (فی فروع شرایع اهل الایمان بلسان

ارباب الشریعه و اهل العرفان)

مشمول بر ارکان خمسہ صلاہ، صیام، زکات، حج و جہاد از لحاظ شریعت، طریقت و حقیقت، از حیدر بن علی حسینی عبیدلی، تالیف 787 ق و همان حدود.

الارکان (فی دعائم الدین)

شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق).

الارکان الاربعه

ابو القاسم علی بن احمد علوی، نجاشی از او یاد کرده.

ارکان الاسلام

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق).

ارکان الاسلام

در وصایای پیامبر (صلی اللہ علیہ و آلہ)، از حسین بن نصر اللہ عرب باغی (-1369 ق).

-الحمد لله الذي هداني الى ترجمه حديث ارکان الاسلام...

ارکان الایمان

فارسی، در اصول دین، از ابو الحسن بن احمد شریف قاینی، به امر شاه طهماسب (-984 ق) در 964 ق تالیف کرده، خ دیده شد.

-شریف ترین نکته ای که از وراء سراق خيال

ارم ذات العماد، کتاب- اخبار ارم

ارمغان

مجله فارسی که به مدیریت وحید دستگردی از 1298 ش به صورت ماهانه آغاز به انتشار کرد.

ارمغان شیراز

فارسی، منتخبات دیوان عرفی، از یوسف حسین هندی، ط. هند.

ارمغان معارف

فارسی، ترجمه المعارف الالهیه هبه الدین شهرستانی، از سراج الواعظین تبریزی.

ارمغانی ایران

فارسی، از محمد خان بن احمد منشی بوشهری، ط.

از احوال الارباب عن حرمة ذبایح اهل الكتاب

هادی بن علی بجستانی.

ص: 196

ازاحه الالتباس عن حكم المشكوك فيه من

اللباس

ابو الحسن بن محمد تبریزی معروف به انگجی، ط. ایران، 1316 ق؛ تبریز، 1313 ق.

ازاحه الحلك الدامس بالشموس المضيئه

فی القرن الخامس

اعلام شيعه در قرن پنجم و آن جزئی است از وفيات الاعلام بعد غيبه الامام، از آقا بزرگ تهرانی، آغاز تألیف: 1346 ق. در بیروت چاپ شده.

ازاحه الشبهات فی الشکّ فی الرّکعات

عبد الله بن محمد طاهر شیرازی، ط. نجف، 1375 ق.

ازاحه الشکوک فی تملك العبد المملوک

احمد بن علی مختار گلپایگانی، تألیف:

1264 ق، خ. دیده شده.

ازاحه العله فی اثبات حلیه المتعه

ط. هند.

ازاحه العله (فی الامامه)

کراچکی، برای شریف نقیب الطالبین تألیف کرده، خ. موجود.

-الحمد لله الذي عم خلقه...

ازاحه العله فی معرفه القبله

سدید الدین ابو الفضل شاذان بن جبرئیل قمی، تألیف: 558 ق، خ. آستان قدس، ش 7187 (1072 ق) ط. تهران (ضمیمه بحار الانوار).

-الحمد لله الذي تفرّد بالكبرياء

ازاحه الغیّ فی الرد علی عبد الحی

فارسی، از علی بن حسن عسکری، معروف به مشرف علی (- پس از 1240 ق)، ردّ صراط المستقیم عبد الحی که در منع تعزیه سید الشهداء تالیف کرده بوده است.

-الحمد لله الذی تیم نوره و لو کره المشرکون

ازاحه الوسواس عن افنده الناس

محمد علی آل عز الدین عاملی (-1303 ق)، خ.

جبل عامل (اصل).

ازاحه اللّحیه

در حرمت ریش تراشی، از سید علی میبدی، مولف کَشکول، خ. کرمانشاه (اصل).

ازاحه الوسوسه عن جواز تقبیل الاعتاب المقدسه

شیخ عبد الله بن حسن مامقانی (-1351 ق)، ط.

نجف (با مخزن اللثالی).

ازاله الاشتباه

اردو، در ردّ عامّه، ط. هند.

ازاله الالتباس فی الفرق بین الاشتقاق و الجناس

بدر الدّین یوسف بن سیف الدوله ثعلبی حمدانی (602 ق-)، خ. خدیویه.

ص: 197

ازاله الاوهام (فی البكاء على الامام الهمام و

تقل الضرايح و الاعلام)

اردو، كلام، على حسن بن غلام امام جايسی هندی، تألیف: 1277 ق، ط. هند، 1277 ق.

ازاله الاوهام (عن اشتباهات و قمت فی الاسماء

و الاعلام)

شيخ ابو القاسم بن عبد الله خوئی (-1365 ق).

ازاله الاوهام فی الرد على ینایع الاسلام

شيخ احمد بن محمد على شاهرودی (-ح 1349 ق)، ینایع در مخالفت با اسلام تألیف و طبع شده بود، ط 1344 ق.

ازاله التوهيمات

نثار حسين عظیم آبادی (-1338 ق)، ط.

ازاله الزان عن قلوب الاخوان

ابو على محمد بن احمد معروف به ابن جنید اسکافی.

ازاله الشبهات

در ردّ مادیون، از ابو الحسن کشمیری.

ازاله الشبهات (فی النهی فی العبادات

و المعاملات)

علیشاه بن صفدر شاه کشمیری (-1269 ق)، خ.

لكهنو.

ازاله العله

فارسی، كلام، از علی رضا، ط.

ازاله الغرور

اردو، از نسیم حسن بن اعجاز حسین امروهوی.

ازاله الفواشی فی مدارک الحواشی

محمد رضا بن قاسم غراوی نجفی، منظور از حواشی، تعلیقات سید کاظم یزدی بر تبصره علامه حلّی است، تألیف: 1330 ق.

ازاله الفواشی عن بعض شبهات الحواشی

علی بن ابراهیم قمّی (-1371 ق).

ازاله الغین فی رؤیه العین

فارسی، از ابو القاسم بن حسین نقوی لاهوری (-پس از 1310 ق)، ط. هند.

ازاله الغین عن بصره العین باثبات شهاده الحسین (علیه السلام)

حیدر علی صاحب فیض آبادی، ط. هند، 1295 ق، در 3 مجلد.

ازاله المحاده عن ملك المنافع المتضاده

ابو القاسم بن علی اکبر خوئی، تألیف: 1351 ق.

ازاله الوسوس و الاوهام عن قدس ساحه

الاسلام

در ردّ نصارا و ابطال قول آنان، از حسین بن علی

ص: 198

توتونچی تبریزی (-1290 ق)، تألیف: 1346 ق، ط. تبریز، 1351 ق.

-الحمد لله الذي بعث الانبياء

ازاله الوصمه عن وجه براهين العصمه

هادی بن علی بجستانی.

از اهیر الریاض المریعه و تفسیر الفاظ المحاوره

و الشریعه

در انساب، از ابو جعفر محمد بن هارون موسوی نسابه نیشابوری.

از پرویز تا چنگیز

فارسی، تاریخ، از سید حسن تقی زاده، ط.

تهران، 1309-1310 ش.

از جار المجانین فی اثبات رجحان اقامه العزاء

لسید الشهداء بلسان عربی مبین

عبد الرشید گویا گنجی.

از رنجی که می بریم

فارسی، 7 داستان، از جلال آل احمد، ط 1326 ش.

ازکی الهدایا فی شرح رساله اسنی العطایا

در عرفان، عبد الرّحیم بن ابراهیم یزدی، از شاگردان علامه انصاری.

الازل و الابد و السرمد

در تحقیق این سه عنوان، از محمد علی حزین (-1183 ق).

الازمنه و الامکنه، کتاب

نجوم، از ابو علی احمد بن محمد اصفهانی مرزوقی، ط، حیدرآباد دکن، 1332 ق.

الازمنه، كتاب

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزباني (-378 ق).

ازواج النبي (صلى الله عليه وآله)، كتاب

ابو عبد الله محمد بن عمر واقدى (-207 ق).

ازواج النبي، كتاب

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب كلبى نسابه (-205 يا 206 ق).

ازواد الاخره، كتاب

در ميراث، از على كبير معروف به محمد ميرى خان محمدى اله آبادى، تأليف: 1251 ق، ط.

كانپور، 1264 ق.

الازهار فى شرح لاميه مهيار

شرح لاميه ابو الحسين مهيار بن مرزويه ديلمى (-428 ق)، از ابو الفضائل احمد بن موسى بن طاوس حلى (-673 ق).

الازهار فى فقه الائمه الاطهار

فقه زيديه، از احمد بن يحيى حسنى ملقب به

ص: 199

مهدى (-840 ق)، خ.عراق.

---الازهار---

ص:200

میرلوحی.

الاساری و الغلول

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی از طبقه کلینی.

الاساس فی انساب الناس

انساب مشجر، از جعفر بن محمد بن راضی اعرجی، کاظمی (-1332 ق).

خ. نجف.

الاساس فی عقاید الکیاس

در عقاید و اصول دین به طریقه زیدیه، از المنصور بالله قاسم بن محمد حسنی یمنی (-1029 ق).

-الحمد لله الذی فلق اصباح العقول

الاساس

هندسه، از غیاث الدین منصور بن صدر الدین حسینی دشتکی (-948 ق).

اساس الاحکام فی تنقیح عمد مسائل الاصول

بالاحکام

احمد بن محمد مهدی بن ابی ذر نراقی (-1245 ق)، خ. اصفهان.

اساس الاحکام فی شرح شرایع الاسلام

محمد حسن بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1318 ق)، خ. موجود.

اساس الاسلام فی سیاسات الاسلام

حسین بن نصر الله عرب باغی (-1369 ق).

اساس الاصول

ردّ بر الفوائد المدنیة الاسترآبادیة، از دلدار علی بن محمد معین نقوی لکهنوی (-1235 ق)، ط.

هند.

-الحمد لله الذي جعل لنا العقل دليلاً

اساسات الاصول (نظم كفايه) - نظم ...

اساس الاقتباس

در معانی و بیان، از اختیار بن غیاث الدین حسینی (-928 ق)، مرتب بر عنوان، کلمات، سطور و حروف، ط. استانبول، 1298 ق؛ مصر، 1323 ق، خ. آستان قدس.

-احمدک اللهم و المحامد راجع الیک

اساس الاقتباس

فارسی، از خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق)، مرتب بر مقدمه و 9 مقاله، ط.

تهران، 1326 ش، خ. آستان قدس، ش 965 (1090 ق).

-خداوندا متعلمان حکمت را به الهام حق ...

اساس الایجاد فی علم الاستعداد لتحصيل ملکه

الاجتهاد

اصول فقه، از معز الدین محمد مهدی بن حسن حسینی قزوینی (-1300 ق)، مرتب بر مقدمه، تأسیسات و خاتمه، به التماس شاگردش

ص: 201

محمد بن عبد الوهاب در 1275 ق تألیف کرد، خ. نجف؛ کربلا.

-الحمد لله الذي جعل افئده اوليائه

اساس الايمان

آقا صاحب بن زين العابدين آله آبادی (-1321 ق)، ط.

اساس التأويل

قاضی نعمان مصری.

اساس التعليم

محمود بن عباس عاملی (-1353 ق)، ط. صيدا (ج. اول).

اساس التقديس

فخر الدين محمد بن عمر معروف به امام فخر رازی، ط. مصر، 1328 ق.

اساس السياسة في تأسيس الرياسة

محمد بن اسماعيل كجورى ملقب به سلطان المتكلمين (-1353 ق).

اساس الشريعة

در فقه استدلالی، از سيد محسن بن عبد الكريم امين عاملی (معاصر-1371)

اساس الصحه

پزشکی، از محمد نصير حسینی اصفهانی (-1191 ق).

اساس القواعد في اصول الفوائد

شرح کمال الدين ابو الخير حسن بن على فارسی (-717 ق) بر فوائد بهائیه عبد الله بن محمد خوأم بغدادی (-724 ق)، خ. آستان قدس، ش 5578 (848، ضمیمه است) و ش 6641 (872 ق).

-الحمد لله على نعمه الوافيه و منحه المتواليه

اساس الكمال

عبد الحی صدر الشریعہ بن مفید شیرازی، مذکور در گنج گوهر.

الاساس لانساب الناس---

ص: 202

محمد بن حسن معروف به فاضل هندی.

اسالیب الادبیه

علی حسین بن خیرات علی زنگی پوری (-1310 ق)، ط. هند.

-اسامه، رساله-رسالة اسامه

اسامی الاقبات

در انساب، از ابو طالب یحیی بن حسین احوال معروف به یحیی هارونی و ملقب به ناطق الحق (-424 ق).

اسامی امیر المؤمنین (علیه السلام)

حسن بن فقیه، مذکور در معالم العلماء ابن شهر آشوب.

اسامی العلماء

برای ذکر و دعاء در قنوت نماز وتر، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق).

اسامی العلوم

اسامی علوم و اصطلاحات آنها، از تقی الدین ابو الخیر محمد بن محمد فارسی، از شاگردان صدر الدین دشتکی شهید (-903 ق)، تألیف:

پس از وفات علامه خفری (-957 ق)، خ.

موجود.

-الحمد لولیه و الصلاه علی نبیه و وصیه

اسامی مشایخ الشیعه

در احوال گروهی از علماء شیعه، ریاض العلماء از آن نقل می کند.

اسامی وصّاع الحدیث

با شرح حال آنان، از قاضی نور الله بن شریف حسینی شوشتری شهید (-1019 ق).

اسانید التهذیب (و بیان احتمالاتها)

فخر الدین طریحی (معاصر شیخ حر).

الاساور العسجدیه (علی مبحث الفوریه)

شرح مبحث فور و تراخی از معالم الاصول، از مفتی عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306).

اساور من ذهب فی احوال ام المصائب زینب

فارسی، از مهدی بن محمد علی ثقه الاسلام مسجد شاهى اصفهانى (1298 ق-). ط.

اصفهان، 1350 ق.

-حمد فزون از دائره قیاس

اسباب البلیا (النازله علی السعید و الشقی)

محمد باقر بن زین العابدین خوانساری (-1313 ق)، مذکور در روضات.

اسباب الحافظه

عبد الخالق بن عبد الرحیم یزدی (-1268 ق).

اسباب حدوث الحروف

شیخ الرئیس ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-428 ق)، مرتب بر 6 فصل، به التماس

ص: 203

محمد بن علی بن عمر خیام تألیف کرده، ط.

قاهره، 1332 ق.

-الحمد لله حمدا يستأهله بعظمه ذاته

اسباب الرعد (و غيره)

شيخ الرئيس ابن سينا، خ. آصفیه؛ رامپور؛ آستان قدس، ش 5908 (1241 ق).

-ان الارعاد يكون من اسباب سبعة

اسباب السعاده

معلم ثانی ابو نصر فارابی (-339 ق).

اسباب طعن الحرمان

در احوال ابو مسلم خراسانی.

اسباب الفقر و الغناء و المغفره

فارسی، از محمد باقر بن محمد جعفر فشارکی (-1315 ق)، ط ایران، 1332 ق؛ اصفهان، 1347 ق.

اسباب الملك

شرف الدین یحیی بن حسین بحرانی معروف به شیخ یحیی مفتی، شاگرد محقق کرکی.

اسباب النجاه

ادعیه و اعمال، از فرزند علی دهلوی، ط.

حیدرآباد.

اسباب النزول

قطب الدین سعید بن هبه الله راوندی (-573 ق)، از مآخذ بحار الانوار است.

الاسباب و العلامات

طب، یکی از اجزاء خمسۀ نجیبیہ، از نجیب الدین ابو حامد محمد بن علی سمرقندی شهید (-619 ق)، ط. خ. آستان قدس، ش

-الحمد لله على نعمائه السابغة

الاسباب و النزول (على مذهب آل الرسول)

رشيد الدين محمد بن علي بن شهر آشوب (-588ق).

اسباع القرآن

حمزه بن حبيب كوفي (-156 يا 158 ق)، امام القراء.

إسباغ التائل بتحقيق المسائل

فقه عملي، از فتاوى ناصر حسين بن حامد حسين كنتورى (معاصر)، در 8 جزء.

الاستبراء، كتاب

ابو النصر محمد بن مسعود عياشى سمرقندى (اوائل سده 4ق).

الاستبراء بالبول و انه واجب او مستحب

عبد الله بن حسين شوشترى (-1021ق)، خ.

ديده شده.

ص: 204

الاستبصار (فی الامامه)

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق).

الاستبصار

ابو الحسن محمد بن ابراهیم بن یوسف کاتب معروف به شافعی (281 ق-).

الاستبصار فیما اختلف من الاخبار

شیخ الطائفه ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-460 ق)، یکی از کتب اربعه حدیث که مدار استنباط احکام شرعی نزد فقهای اثنا عشری بوده و هست، ط. نجف، 1375-1376 ق؛ ایران و هند. در 3 جزء.

-الحمد لله ولی الحمد و مستحقه

الاستبصار فی النص علی الائمه الاطهار (عليهم السلام)

ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراچکی (-449 ق)، ط نجف، 1346 ق.

-الحمد لله الذي اوضح سبيل الحق

الاستبصار فيما جمعه الشافعي من الاخبار

شیخ مفید (-413 ق).

استبصار الاخبار

معروف به شرح استبصار، مؤلف به جامع تعبیر کرده، از قاسم بن محمد نجفی معروف به ابن الوندی و فقیه کاظمی (-1100 ق)، خ.

نجف (بعض مجلدات).

استبصار نيه العبادات و حكم العدول عنها

خ. دیده شد (1242 ق).

الاستثنائیه (فی الاقرار المشتمل علی الاستثناء)

احمد بن ابراهیم بحرانی (-1131 ق).

الاستثنائیه

شرح مبحث استثناء از شرح ابن ناظم بر الفیه، از علی بن محمد بن مقدس اعرجی (-ح 1330 ق).

استحاله التوقیت (و تعیین وقت ظهور الحجّه علیه

السلام)

فارسی، از محمد باقر بن محمد جعفر بن کافی بهاری همدانی (-1333 ق)، خ. موجود

استحاله رؤیه القدیم تعالی

ابو سهل اسماعیل بن علی نوبختی.

استحباب التیاسر لاهل العراق

ابو القاسم جعفر بن حسن محقق حلی (-676 ق)، به جواب اعتراض محقق طوسی نگاشته، ط. تهران، 1307 ق (باروض الجنان در یک جلد).

استحباب السوره

در ردّ بعض معاصرین که قائل به وجوب سوره بودند، از بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق)، خ. آستان قدس.

ص: 205

الاستحقاق

ابو الحسن علی بن اسماعیل بن شعیب بن میثم تمّار متکلم (سده 2 ق).

استحقاق الثواب و العقاب

مدقق شیروانی، خ. مجلس.

الاستحکام فی مسائل الصیام

فارسی، از محمد مهدی بن محمد شفیع استرآبادی (-1259 ق)، در 14 فصل، تالیف:

1243 ق.

-الحمد لله الذي جعل الصوم جنّه من النار

الاستخارات

ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی اصفهانی (-1315 ق)، مرتب بر 41 تذییل، در قم به تنهایی چاپ شده ط. تهران، 1316 ق (ضمیمه قرآن مجید).

الاستخارات

احمد بن صالح بحرانی (-1124 ق)، مذکور در اللؤلؤة بحرانی، بحرانی نسخه را داشته است.

الاستخارات

احمد بن عبد السلام بحرانی، معاصر محمد تقی مجلسی (-1070 ق)، سلیمان ماحوزی (-1121 ق) نسخه آن را داشته است.

الاستخارات (از علامه مجلسی) - مفاتیح الغیب

الاستخارات

یکی از شاگردان ناصر بن احمد بن متوج بحرانی (معاصر ابن فهد حلّی).

الاستخارات

محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق)، خ. کربلا.

الاستخارات

ابو الحسن سليمان بن عبد الله بحراني ماحوزى (1121 ق).

الاستخارات---

ص: 206

می ماند، از محمد بن ابویوب طبری، در 30 باب، خ. موجود.

استخراج انحراف جمیع البلاد

عبد الله بن نور الدین جزائری (-1173 ق).

استخراج الاوتار (فی الدائرہ بخواص الخط المنحنی

الواقع فیها)

ریاضی، از ابو ریحان بیرونی (-440 ق)، خ.

بانکی پور؛ خدیویه.

استخراج الاهله

نجم الممالک اسماعیل بن زین العابدین مصباح (1300 ق-).

استخراج التقویم

ابن علی رضا شیرازی، در 1229 ق، خ. نجف (اسم مؤلف را سترده اند).

استخراج التقویم و غیره

خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق)، خ. استانبول.

استخراج جیب درجه واحده-الوتر و الجیب،

رساله

غیاث الدین جمشید بن مسعود کاشانی (-832 ق)، ط. تهران، 1306 ق (ذیل مفتاح الحساب).

استخراج الحوادث

در پیشگویی رخدادهای آتیه، از کلام حضرت امیر (علیه السلام)، از جمال الدین احمد بن محمد بن فهد حلّی (-841 ق).

استخراج خط نصف النهار (و معرفت سمت قبله)

استخراج طول البلاد و عرضها

و بیان مقدار انحراف قبله شهرها، برگرفته از زیج فرنگی جدید، از محمد شوشتری (-1301 ق).

استخراج المراد (من مختلف الخطاب)

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق)، مذکور در فهرست شیخ طوسی.

استخراج نسبة القطر الى المحيط

غیاث الدین جمشید بن مسعود کاشانی (-832 ق).

استخراج نهاییه الخطأ فی استخراج الجذر

ابو القاسم موسوی خوانساری (1313 ق-).

الاستدراک

بعضی از قدماء شیعه، شمس الدین جبعی جدّ شیخ بهائی از او یاد کرده.

الاستدراک لما اغفله الخلیل

ابو الفتح محمد بن جعفر مراغی (-پس از 371 ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم، گفته اند در لغت یا امامت است.

الاستدلال فی طلب الحق

ابو القاسم علی بن احمد شریف علوی (-352 ق).

الاستدکار لما مرّ من سوائف الاعمار

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق).

الاسترجاع

نیز از مسعودی، در مروج الذهب به آن ارجاع داده است.

الاستسقاء

شیخ صدوق (-381 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الاستشعار فیما سنح لی من الفلسفه الإلهیّه من

سراج الدين حسن بن عيسى معروف به شيخ فدا حسين يمني لكهنوى (سده 14 ق).

الاستشفاء بالتربه الحسينيه

ابو المعالى بن محمد ابراهيم كلباسى (-1315 ق)، ط. ايران (در مجموعه رسائل او).

الاستشهاد

ابو القاسم على بن احمد شريف علوى (-352 ق).

الاستشهاد باختلاف الارصاد

ابو ريحان محمد بن احمد بيرونى (-440 ق)، مذكور در نامه دانشوران.

الاستصحاب

اصول، از ابو القاسم بن محمد علی نوری معروف به کلاتتری (-1292 ق)، خ. موجود.

الاستصحاب

محمد باقر گلپایگانی (-1332 ق)، خ. دیده شد.

الاستصحاب

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق)، خ. آستان قدس، ش 7195.

الاستصحاب

محمد باقر بن محمد تقی تهرانی (-1301 ق)، صاحب حاشیه بر معالم.

الاستصحاب

محمد حسین بن محمد صالح کبة بغدادی (-1333 ق).

الاستصحاب

محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق).

الاستصحاب-تحقیق الصواب

علیشاه بن صفدر شاه رضوی کشمیری (-1269 ق).

الاستصحاب

سید محمد کاظم بن عبد العظیم طباطبایی یزدی (-1337 ق)، خ. دیده شد.

الاستصحاب

محمد بن محمد باقر فاضل ایروانی (-1306 ق)، خ. موجود.

الاستصحاب

محمد بن علی موسوی نوری (-1325 ق)، خ.

دیده شد.

الاستصحاب

محمد بن علی معروف به سید محمد مجاهد (-1242 ق)، خ. آستان قدس، ش 6701 (1258 ق).

-اعلم انّ الاصحاب اختلفوا فی حجّیه الاستصحاب.

الاستصحاب

محمد بن علی حسینی کوهکمری معروف به حجّت (-1372 ق)؛ خ دیده شد.

الاستصحاب

مصطفی بن حسین حسینی کاشانی (-1336 ق).

الاستصحاب

محمد مهدی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1292 ق)، خ. دیده شد.

ص: 209

الاستصحاب

محمد هادی بن محمد امین تهرانی (-1321 ق)، ط.

-الحمد لله رب العالمین

الاستصحاب

هادی بن عبد الرضا تویسرکانی مرتب بر 7 مقام، تالیف: 1241 ق، خ. نجف.

الاستصحاب

هادی بن علی خراسانی بجستانی (معاصر)، خ.

موجود.

الاستصحاب

محمد هاشم بن زین العابدین خوانساری معروف به چهار سوقی.

الاستصحابیه

محمد باقر بن محمد حسین بفروئی یزدی.

الاستصحابیه-حجیه الاستصحاب

الاستطاعه- کتاب الإستطاعه

شیخ الطائفه ابو القاسم سعد بن عبد الله اشعری قمی (-299 یا 301 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الاستطاعه

ابو محمد فضل بن شاذان ازدی نیشابوری (-260 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الاستطاعه

ابو احمد محمد بن ابی عمیر ازدی (-217 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الاستطاعه

ابو جعفر محمد بن خلیل سگاک بغدادی، صاحب هشام بن حکم، مذکور در فهرست ابن ندیم و فهرست شیخ طوسی.

الاستطاعه

ابو محمد هشام بن حکم (-179 یا 199 ق).
ابو الحسن علی بن عبد اللہ عطار قمی، نجاشی از او به 4 واسطه روایت می کند.

الاستطاعه علی مذهب اهل العدل

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی، نجاشی یاد کرده.

الاستطاعه علی مذهب هشام

ابو الحسن زراره بن اعین (-150 ق).

الاستطاعه و الجبر

ابو الحسن زراره بن اعین (-150 ق).

الاستطراف (فیما ورد فی الفقه فی الانصاف)

محمد بن علی بن عثمان کراجکی (-449 ق).

الاستطراق (فیما جعل طریقاً عدواناً)

محمد مولانا تبریزی (-1360 ق).

الاستظهار

ابو القاسم على بن احمد شريف كوفي علوى (-352ق).

الاستظهار للمرأة (بعد تجاوز الدم العشره)

على بن محمد على طباطبائي (-1231ق).

الاستعاره و الكنايه و الترشيح

محمد مهدي بن محمد جعفر موسى تنكابني.

الاستعداد

ابو الحسن يا ابو بكر محمد بن ابراهيم كاتب معروف به شافعي (-281ق).

استعمال الاسطرلاب الكرى

ابو ريحان بيروني (-440ق).

استعمال هندباء-هندباء

الاستغاثه (في بدع الثلاثه)

ابو القاسم على بن احمد شريف كوفي علوى (-352ق)، ط.نجف، 1368ق و پیش از آن.

خ.آستان قدس، ش 46(969ق).

-الحمد لله ذي الطول و الامتتان

الاستفاده

اصول، از عبد الله بن عبد الرحمان زبيري، مذکور در رجال نجاشي.

استفاده انوار الكواكب من الشمس

بهاء الدين محمد بن حسين عاملی (-1031ق)، خ.سامراء.

-اقول و بالله التوفيق القائلون بان انوار الكواكب مستفاده من الشمس

الاستفتات العمريه و الفتاوى الصادقيه

جوابات مسائل عمر رافعی، از عبد الحسین بن ابراهیم بن صادق خیامی عاملی (1279 ق-).

الاستفسار

فقه، از مفتی محمد عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306 ق).

الاستقبال

شرح مبحث قبله از تحفه الأبرار حجه الاسلام اصفهانی (-1260 ق)، از عباس سابق الذکر.

استقبال المیت

حسین بن حسن موسوی کرکی معروف به سید حسین مجتهد (-1001 ق)، نواده دختری محقق کرکی، تألیف: 959 ق.

استقصاء الاجتهاد

فقه استدلالی، از مجلسی و محدث جزائری در آن نقل شده، خ. آستان قدس، ش 6735.

استقصاء الاعتبار (فی تحریر معانی الاخبار)

علامه حلّی (-726 ق)، خ. دیده شده.

ص: 211

استقصاء الاعتبار (فى شرح الاستبصار)

ابو جعفر محمد بن حسن بن شهيد ثانى (-1030 ق)خ. كربلا؛ آستان قدس، ش 7431 (1045 ق).

-الحمد لله الذى هداانا الى مناهاج الشريعة الغراء

استقصاء الافحام و استيفاء الانتقام

در رد منته الكلام، از حامد حسين بن محمد قلى كنتورى (-1306 ق)، ط. هند، 1276 ق؛ لكهنو، 1280 و 1315 ق.

استقصاء البحث و النظر فى مسائل القضاء

و القدر- استقصاء النظر

جمال الدين ابو منصور حسن بن يوسف بن مطهر، علامه حلى (-726 ق)، ط. نجف، 1354 ق، خ. آستان قدس، ش 1042)314 ق؛ كربلا.

-الحمد لله العليم الغفار

استقصاء العلل

طب، از داود بن عمر انطاكى طبيب ضرير (-1009 ق).

استقصاء النظر ---

ص: 212

12 ق)، خ. تبریز.

استنباط الحشویه

در ردّ حشویه، از ابو یحیی جرجانی، نجاشی از قول کشی از آن یاد کرده.

استنباط القواعد الفقهیه

معزّ الدین محمد مهدی قزوینی (-1300 ق).

الاستنباط (فی التّصّ علی الاثمه الاطهار) (علیهم السلام) - استنباط (از کراچکی)

استنباط الدائرہ الابجدیه

جعفر، از محمد حرز الدین نجفی (-1365 ق).

الاستنباط الی الجهاد

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق).

الاستنباط و الغارات

ابراهیم بن محمد ثقفی (-283 ق).

الاستیجار لثناء الحسین (علیه السلام)

محمد بن احمد درازی بحرانی، خ. موجود.

الاستیجاریه

در استیجار عبادات و متعلقات آن، از ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق).

الاستیذان

ابو التّضر محمد بن مسعود عیاشی، معاصر کلینی (-329 ق).

استیضاح المراد من الفاضل الجواد

ابو المجد محمد رضا بن محمد حسین اصفهانی (-1362 ق).

الاستیعاب (فی صنعه الاسطرلاب)

ابو ريحان محمد بن احمد بيروني (-440 ق)، خ.

مجلس (888 ق).

الاستيفاء (في الامامه)

ابو سهل اسماعيل بن علي نوبختي، مذكور در رجال نجاشي و فهرست شيخ.

الاستيفاء (في الكيمياء)

ابو موسى (يا ابو عبد الله) جابر بن حيان صوفي (-200 ق)، مذكور در فهرست ابن نديم.

الاستيفاء

ابو علي محمد بن احمد بن جنيد اسكافي (-381 ق)، مذكور در رجال نجاشي.

الاستيفاء (في الامامه)

شيخ الطائفة ابو جعفر محمد بن حسن طوسي (-460 ق).

الاستيقان (از ابو علي اسكافي) - الاستيفاء

ص: 213

الاستيقان في بيان اركان الايمان

محمد مهدي بن محمد شفيح استرآبادي كنتوري (-1259 ق)، در رد بعضي از شاگردان سيد كاظم رشتي نگاشته.

استيناس المعنويه

كلام، از احمد بن محمد مقدس اردبيلي (-993 ق)، خ. فيض آباد هند.

الاسد، كتاب - كتاب أسماء الاسد

ابو عبد الله حسين بن احمد بن خالويه همداني (-370 ق)، مذکور در مرآة الجنان.

اسداء الرغاب بكشف الحجاب عن وجه السنه و

الكتاب

در استثناء وجه و كفين از وجوب ستر واجب در نماز برای زنان، از محمد باقر بن محمد رضوی کشمیری (-1346 ق)، ط. نجف، 1347 ق.

-الحمد لله الذي لا يدرکه بصر

الاسديه في نسب الساده المرعشيه؛ الرساله

سراج الدين محمد قاسم نسابه مختاري سبزواري (سده 10 ق)، که به نام مير اسد الله صدر تأليف کرده.

الإسري، كتاب

ابو علي محمد بن احمد بن جنيد اسكافي (-381 ق).

الاسرار في كيفته الاسفار

محمد باقر بن اسماعيل كجوري تهراني (-1313 ق).

الاسرار (في الامامه)

علامه حلي (-726 ق)، برخی آن را منسوب به او دانسته اند.

الاسرار (في امامه الاطهار، از شيخ رجب) - اسرار الائمه

الاسرار (في امامه الاطهار، از عماد طبري) - اسرار الامامه

الاسرار (في ساعات الليل و النهار) - الاسرار المودعه

اسرار الآيات

ظاهرا در تفسیر، محمد تقی بن محمد باقر معروف به آقا نجفی اصفهانی (-1331 ق).

اسرار الآيات و انوار البينات

عرفان، در معرفت آیات، صنایع و حکم پروردگار، از صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق)، ط. تهران، 1302 و 1319 ق. خ. آستان قدس.

-نحمدک یا من بیده ملکوت الارض

اسرار الائمه

عماد الدین حسن بن علی طبری.

اسرار الائمه

حافظ رضی الدین رجب بن محمد (-زنده تا 811 ق).

اسرار الائمه (منسوب به طبرسی) - اسرار الامامه

ص: 214

اسرار ابتلاء الاولياء

فارسی، از محمد شفیع بن محمد حسین کرهرودی، مرتب بر مقدمات، روضات و بلیات، به نام محمد شاه قاجار تألیف کرده، خ. دیده شد.

اسرار الاحکام

محمد تقی معروف به آقا نجفی اصفهانی (-1331 ق)، ط. تهران، 1294 و 1298 ق

اسرار اشکال حروف الهجاء (و هیأتها الخاصه)

محمد بن عبد الکریم طباطبایی بروجردی جد بحر العلوم.

اسرار الاطباء

فارسی، ط. ایران.

اسرار الامامه-الاسرار-اسرار الائمه

عماد الدین حسن بن علی طبرسی معروف به عماد طبری (سده 7 ق)، خ. آستان قدس، ش 8838 (1072 ق).

اسرار الامامه

امین الاسلام ابو علی فضل بن حسن طبرسی (-548 ق).

اسرار الانوار فی مناقب الائمه الاطهار

فارسی، از محمد تقی خان سپهر کاشانی (-1297 ق)، در ناسخ از آن یاد کرده.

اسرار الاولياء

فارسی، عرفان، از اسحاق؟، ط. هند.

اسرار البرانیات

کیمیا، از ابو موسی جابر بن حیان صوفی (-200 ق).

اسرار البسمله

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی تنکابنی (سده 13 ق)، مذکور در خلاصه الاخبار او.

اسرار البلاغه

شیخ بهائی (-1031 ق)، گویا منسوب به اوست، ط. مصر، 1317 ق.

-الحمد لله و الصلاه و السلام على رسوله

اسرار پیدایش دین باب

فارسی، ترجمه از روسی، ط. ایران.

اسرار التنزیل

محمد حسین بن باقر بروجردی (- پس از 1300 ق). مختصری است از تفسیر کبیر او.

اسرار التوحید

فارسی، تفسیر سوره توحید، از ابو تراب بن ابی طالب حسینی قائی (-1328 ق)، ط.

مشهد، 1328 ق.

ص: 215

اسرار التوحيد

در شرح اسم اعظم و هويت آن، از عبد الوحيد بن نعمت الله گيلانى، شاگرد، شيخ بهائى.

اسرار التوحيد فى مقامات الشيخ ابى سعيد

فارسي، عرفان، از نور الدين محمد بن منور بن ابى سعيد ابى الخير، تأليف: 552 ق، ط. تهران، مكرّر.

-الحمد لله الذى نور قلوب اوليائه...

اسرار حج

فارسي، از احمد بن محمد مهدى نراقى (-1245 ق)، ط 1321 ق.

-الحمد لله الذى جعلنا من حجاج البيت الحرام

اسرار حج

فارسي، مختصر، ط.

اسرار الحج

سيد كاظم بن قاسم رشتى (-1259 ق)، به خواهش محمد باقر يزدى تأليف کرده.

اسرار حج

محمد بن على بن ابى جمهور احسائى (-878 ق)، ط 1324 ق (بالمجلى).

اسرار الحج

محمد مهدى بن محمد جعفر موسى تنكابنى.

اسرار الحروف

احمد بن نصر الله ديبلى تتوى شهيد (-997 ق).

اسرار الحسينيه

فارسي، از حبيب الله شريف بن على مدد كاشانى (-1340 ق).

اسرار الحكم

فارسی، در اسرار فلسفه و دقایق معارف، از هادی بن مهدی سبزواری (-1289 ق)، ط 1283 و 1303 ق.

اسرار الحکمه

در بیان خلقت، از علی اکبر بن محمد نقوی لکهنوی (-1326 ق)، مذکور در التجلیات.

اسرار الخفیه

در علوم عقلی، از علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلی (-726 ق)، به نام هارون بن شمس الدین جوینی (-685 ق) تألیف کرده، خ. نجف.

-الحمد لله ذی البقاء و العزّه...

اسرار خلقت

فارسی، منظوم، از احمد بن ابراهیم اخگر (1308 ق-)، در جواب عبد الحسین بهمنی ناظم «چون و چرانامه» سروده، ط 1356 ق.

اسرار الخیبه من استرجاع البصره و الشعیبه

محمد علی هبه الدین بن حسین شهرستانی، در

ص: 216

شکست مسلمین در 1333 ق نوشته، در 1334 ق به ترکی ترجمه و نشر شده.

اسرار الدعوات (لقضاء الحاجات و ما لا يستغنى عنه

لاستدراک الدلالات)

رضی الدین علی بن موسی بن طاوس حسنی حلّی (-664 ق).

اسرار الرموز

جفر، منسوب به احمد بکار بن بخاری.

اسرار الزکات و الصوم و الحج

زین الدین بن علی بن احمد شامی شهید ثانی (-966 ق).

-الاصل فی الصدقه و الزکاه قوله تعالی مثل الذین ینفقون

اسرار الزکاه و الصوم و الحج و غيرها

عبد الوحید بن نعمه الله گیلانی، شاگرد شیخ بهائی.

اسرار الزیاره (و برهان الانابه)

فارسی، شرح زیاره الجامعه، از محمد تقی بن محمد باقر، آقا نجفی اصفهانی (-1331 ق)، ط 1296 ق (در هامش حقایق الاسرار).

اسرار سوره التوحید

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی تنکابنی.

اسرار سه قل

فارسی، در اسرار سوره توحید و معوذتین، خ.

تبریز.

اسرار سه شب

فارسی، ادبی، از عباس خلیلی، ط. ایران.

اسرار الشریعه

محمد تقی بن محمد باقر آقا نجفی اصفهانی (-1331 ق).

اسرار الشهاده (از دریندی) - اکسیر العبادات.

اسرار الشهاده

نام مجموعه مرآتی فارسی، از اسماعیل سرباز بروجردی، ط تبریز، 1283 و 1319 ق.

اسرار الشهاده

فارسی، از محمد حمزه شریعتمدار حمزه کلانی بارفروشی، ط. تهران، 1315 و 1322 ق.

اسرار الشهاده

فارسی، از رفیع الدین نظام العلماء بن علی اصغر طباطبایی (-1326 ق)، ط. تبریز.

اسرار الشهاده

فارسی، از روح الله درون کلانی بارفروشی (معاصر).

اسرار الشهاده

سید کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق)، به

التماس عبد الوهاب قزوینی نگاشته و در آن قضیه طف و اسرار آن را بیان کرده، خ.

آستان قدس، ش 1913 (1257 ق).

اسرار الشهاده

فارسی، از محمد بن محمد مهدی مازندرانی معروف به حاج اشرفی (-1315 ق)، ط 1322 ق.

اسرار الشهاده

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی تنکابنی.

اسرار الشهاده

مهدی بن زین العابدین گلپایگانی معروف به آقازاده (-1330 ق).

اسرار الصافیه (و الخلاصه الشافیه)

شرح مقدمه کافیه در نحو، از حسام الدین اسماعیل بن ابراهیم بن عطیه بحرانی، تألیف:

795 ق، خ. خدیویه.

-الحمد لله الذي خشعت له الاصوات

اسرار الصلاه

جمال الدین ابو العباس احمد بن محمد بن فهد حلی (-841 ق).

اسرار الصلاه-اسرار العبادات

اسرار الصلاه

جعفر سبزواری (-پیش از 1218 ق).

اسرار الصلاه

جواد آقا ملکی تبریزی (-1344 ق)، ط 1338 ق.

اسرار الصلاه (از محمد حسین) -منهاج الولاية

اسرار الصلاه (و ماهيتها)

شيخ الرئيس ابو على سينا(-428ق)،خ.

نجف،ط. تهران،1315ق(ضميمه كلمات المحققين)،ترجمه فارسي،از ضياء الدين دري، ط. تهران،1326ش.

-الحمد لله الذي خصّ الانسان بشرف الخطاب

اسرار الصلاه-التبهيّات العليه

اسرار الصلاه

محمد سعيد بن محمد مفيد شريف قمي، ط 1313ق(درهامش شرح الهدايه).

اسرار الصلاه-الغره

اسرار الصلاه

محمد صالح بن عبد الواسع خاتون آبادي (-1116ق)،مذكور در فيض قدسي وروضات.

اسرار الصلاه

فارسي،با آداب و ادعيه آن،از عباس بن اسماعيل قزويني،ط. ايران 1294 و 1304ق.

اسرار الصلاه(شرح شهيد ثاني بر اسرار الصلاه)- جامع الخيرات

ص:218

اسرار الصلاة (و انوار الدعوات) - مختار الدعوات

و اسرار الصلاة

علی بن موسی بن طاوس (-664 ق)، جزئی از آن دیده شد.

اسرار الصلاة

صائن الدین علی بن محمد ترکه (-830 ق).

اسرار الصلاة

فارسی، از علی اکبر کرمانی، ط.

اسرار الصلاة (فی الاسرار المستخرجه بالزبر و

البينات)

فارسی، از علی نقی.

اسرار الصلاة

مرتضی بن محمد کشمیری، شاگرد دلدار علی نصیرآبادی (-1235 ق).

اسرار الصلاة

فارسی، از موسی بن محمد مستوفی همدانی (-1300 ق).

اسرار الصنائع

فارسی، از محمد سعید بن محمد مفید قمی معروف به حکیم کوچک (سده 11 ق)، در صناعات خمسہ: خطابه، شعر، جدل، مغالطه، برهان و مطالب دیگر، خ. نجف، آستان قدس، ش 316 (1080 ق).

-الحمد لله الذي انطقني بمحاسن الكلمه

اسرار العارفين (في شرح كلام امير المؤمنين (عليه السلام))

شرح دعای کمیل، از جعفر بن محمد باقر طباطبایی (معاصر)، تألیف: 1330 ق، ط.

نجف، 1342 ق.

-الحمد لله الذي انعم على عباده بالدعاء

اسرار العبادات

فارسی، از محمد تقی خرقانی، فرزندش محسن آن را تکمیل کرده، خ. دیده شده.

اسرار العبادات

عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق)، در یک مقدمه و 2 باب، خ.

موجود.

-الحمد لله الذي لا من شئني كان

اسرار العبادات و حقيقه الصلاه

محمد سعید بن محمد مفید قمی (-پس از 1103 ق)، ط. تهران، 1339 ش.

اسرار العباده

کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق)، خ. کربلا.

اسرار العباده

هادی بن مهدی سبزواری (-1289 ق)، مذکور در مطلع الشمس.

ص: 219

اسرار عشق

فارسی، منظوم، از اسد الله گلپایگانی (معاصر)، ط.

اسرار عشق یا دریای محبت

فارسی، در تفسیر سورة يوسف، ترجمه بحر المحبه از احمد غزالی (-527 ق)، از ابو الحسن فقیهی، ط. تهران، 1325 ش.

اسرار العقاید

فارسی، در رد بایته، از ابو طالب بن محمد هاشم حسینی شیرازی (-ح 1345 ق)، در 2 مقصد، ط 1324 ق و پیش از آن.

اسرار الغرائب

ترجمه مظهر العجائب، ط.

اسرار الغیب-ماسه بلوچیه

فارسی، در عمل ماسه (از علوم غریبه)، از علی مردان بن حسین درانی کرمانی، که به امر محمد ابراهیم میرزا بن فتحعلیشاه قاجار، حاکم بلوچستان تالیف کرده، خ. نجف.

-حمد بی حد و کران و ثنای بی عد و پایان واجب الوجودی راست که اسرار کنت کنزاً مخفياً

اسرار الغیبه-اسرار غیبت

فارسی، از روح الله درون کلانی (-1368 ق)، ط.

الاسرار الغیبیه

فارسی، از محمد حسین، ط.

اسرار الغیوب

علی مردان بن محمد حسن درانی کرمانی، اهداء به نام فتحعلیشاه قاجار، خ. موجود.

اسرار الفرقان

اردو، تجوید، از حیدر حسن هندی، ط. هند.

أسرار الفقاهه

محمد حسن آل یاسین کاظمی (-1308 ق)، خ.

موجود.

اسرار قاسمی

فارسی، علوم غریبہ، از حسین بن علی واعظ کاشفی (-910 ق)، بہ نام میر سید قاسم یکی از امراء صفویہ تالیف شدہ، ط. بمبئی، 1312 ق و مکرر. خ. آستان قدس.

اسرار القرآن

تفسیر، از عبد الوحید بن نعمت اللہ گیلانی، شاگرد شیخ بہائی.

اسرار القرآن

ابو الفرج قدامہ بن جعفر بغدادی (310 ق).

اسرار قلبیہ-آیینہ غیب نما

ص: 220

الأسرار القلبية

علی بن شهاب الدّین محمد همدانی صوفی (-786 ق).

اسرار القلوب

فارسی، در عمل ماسه، خ. موجود.

اسرار الكیمیا-كشف الاسرار و هتك الاستار

ابو موسی جابر بن حیان (-200 ق)، گفته اند که چون جابر در طوس درگذشت، این کتاب را زیر سرش یافتند، ط.

اسرار الالهوت---

ص: 221

تألیف کرده.

اسرار النکاح

علی عرب، خ. موجود.

اسرار النکاح

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی تنکابنی (سده 13 ق)، مذکور در خلاصه الاخبار او.

الاسرار و الامور الغریبه

احمد بن محمد بن فهد حلّی (-841 ق).

اسرار وجود

فارسی، مثنوی، در معارف، از محمد سعید عزیزی فرزند حسین صحاف (-1355 ق).

-نام یزدان بر سر هردفتری

هست در راه حقیقت رهبری

اسرار وصایا الرضا علیه السلام

محمد بن سلیمان تنکابنی.

الاسرافیه

ابو المعالی کلباسی (-1315 ق).

اسره آل کمال الدین

عیسی بن حمد حلّی (-1372 ق).

اسره العتره

در ابواب فقه، از صدر الدین محمد بن صالح عاملی اصفهانی (-1263 ق).

اسی الاصول - اصول بی نقطه

اصول فقه، از جمال الدین محمد بن غلام رضا شریف کرمانی (-1351 یا 1352 ق)، ط 1319 ق.

-اول الکلام اسمه الملك العلام

اسطرلاب

فارسی، از ابو الحسین عبد الرحمان صوفی رازی، خ. موجود.

اسطرلاب

ابو ریحان بیرونی (-440 ق)، خ. آستان قدس، ش 5594.

اسطرلاب

احمد بن محمد سنجری، خ. آستان قدس، ش 5286.

اسطرلاب

فارسی، از محمد امین نجفی، معاصر و شاگرد شیخ بهائی، مرتب بر مقدمه، 8 باب و خاتمه، خ.

آستان قدس ش 5284 (1068 ق) و 2 نسخه دیگر.

-الحمد لله ربّ...

انجام: همین کافی است در امتحان اسطرلاب.

ص: 222

اسطرلاب

فارسی.

- (بعد از خطبه) این چند کلمه ایست در علم عمل اسطرلاب بجهت بعضی مخادیم، مشتمل بر مقدمه و چند باب.

اسطرلاب

جابر بن حیان کیمیاوی (-200 ق).

اسطرلاب- اسطرلاب کشفی- بیست باب

جعفر اسطرلابی، در 20 باب.

- الحمد لله حق حمده...

اسطرلاب- اسطرلاب بروز

ظاهرا از جعفر اسطرلابی.

- حمد و ثنای بیشمار پادشاهی را که سزاوار حمد و ثناست

اسطرلاب

ملاّ حیدر، خ. بغداد.

اسطرلاب

ابو الحسن کوشیار بن لبان گیلی، مرتب بر 4 مقاله، خ. نجف، آستان قدس، ضمیمه ش 5529.

اسطرلاب

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی، شیخ بهائی (-1031 ق)، خ. آستان قدس.

اسطرلاب- بیست باب

خواجه نصیر الدین محمد طوسی (-672 ق)، خ.

موجود و مکرّر.

اسطرلاب- آغاز و انجام

ابو الخیر تقی الدین محمد بن محمد فارسی (سده 10 ق)، خ. آستان قدس، ش 5544 و 2 نسخه دیگر.

-خوبترین صورتی که از حجره خیال...

اسطقس الاس، اسطقس الثانی و اسطقس

الثالث

ابو موسی جابر بن حیان صوفی (-200 ق)، ط.

بمبئی، 1892 ق.

اسطقسات

در رمل، از ابو القاسم بن محمد رضا طباطبایی معروف به علامه تبریزی، خ. دیده شده.

الاسطبولیه (فی الواجبات العینیه)

زین الدین شهید ثانی (-966 ق)، خ.

آستان قدس.

اسطوانه

خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق)، گویا مراد از تحریر کتاب الکره و الاسطوانه ارشمیدس بوده است.

اسعاد ثمره الفؤاد-کشف المحجّه لثمره المهجه

ص: 223

الاسعار

در احكام نجوم، احمد بن محمد بن عبد الجليل سنجرى (سده 4 ق)، خ. آستان قدس.

الاسعاف

حسين بن شهاب الدين بن حسين بن خاندان شامى (-1076 ق).

الاسعاف بشرح ابيات القاضى و الكشاف

شرح ابيات شواهد تقاسير بيضاوى و كشاف، از خضر بن عطاء الله موصلى، تأليف: 1003 ق، خ.

آستان قدس، ش 9427 (1244 ق).

الاسعاف

ابو بكر بن عبد الرحمان علوى حصرمى (-1341 ق).

اسعاف المأمول فى شرح زبده الاصول

شرح زبده الاصول شيخ بهائى، از ابو الحسن على بن نقى رضوى هندى (معاصر). تأليف:

1295 ق، ط لکنهو، 1312 ق.

-نحمدک يا من نزلت الكتاب بايات محکمات

الاسفار (و دلائل الاثمه)

ابو محمد ثبيت بن محمد عسكرى متکلم، از اصحاب صادق (عليه السلام)، مذکور در رجال نجاشى.

در ردّ مؤبده، از ابو على محمد بن احمد بن جنيد اسکافى (-381 ق)، مذکور در فهرست شيخ.

الاسفار فى ماتم الکرار - اوراد الابرار

الاسفار الاربعه و تحقيقها

محمد رضا قمشه اى (-1306 ق)، ط 1313 ق.

(در هامش شرح الهدايه).

الاسفار الاربعه (فى المعقول)

نیز از محمد رضا قمشه ای، ط 1313 ق (در هامش شرح الهدایه).

الاسفار الاربعه - الحکمه المتعالیه

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق)، ط. ایران، مکرر.

-الحمد لله فاعل کل محسوس و معقول

اسفار الانوار عن وقایع افضل الاسفار

سفرنامه مکه، از حامد حسین بن محمد قلی موسوی کنتوری (-1306 ق)، خ. موجود.

اسفار نور الانوار

فارسی، منظوم، در کیمیا، یکی از شاگردان شریف العلماء مازندرانی (-1245 ق)، خ. دیده شد.

-علمهای اولین و آخرین

جمله را قرآن حق آمد زمین

ص: 224

اسکات المجانین

از ردود کلامیه، ط. هند.

الاسکناسیہ

رساله در احکام اسکناس، از محمد صالح بن فضل اللہ مازندرانی حائری (1297 ق-)-1391.

اسکندرنامه

فارسی، مثنوی، از نظام الدین ابو محمد احمد بن الیاس نظامی گنجوی (-پس از 607 ق)، تاریخ نظم: 597 ق، ط. مکرر. جز و خمسہ نظامی است.

-خدایا جهان پادشایی تو راست

زما خدمت آید خدایی تو راست

اسکندرنامه - خردنامه (یا خسرونامه)

تتمه اسکندرنامه، آنهاهم از نظامی، به نام عز الدین مسعود طغرل تکین سروده، ط. مکرر، خ. آستان قدس.

-خرد هرکجا گنجی آرد پدید

زنام خداوند دارد امید

اسکندرنامه

ترکی، از نظام الدین امیر علیشیرنویسی (-907 ق)، یکی از مثنویهای خمسہ اوست.

اسکندریه

در نحو، از سید حسین علم الهدی، شاگرد سید کاظم یزدی و محمد کاظم خراسانی.

اسلام

مجله فارسی، که به مدیریت عبد علی لاریجانی نشر می شد.

اسلام

مجله فارسی، که به مدیریت محسن شیرازی نشر می شد.

الاسلام فی معارفه و فنونه

حبيب آل ابراهيم مهاجر عاملی، ط. بیروت، 1371 ق.

اسلام مغرب

اردو، از غلام حسنین پانی پتی، ط. هند.

اسلام نامه

مجله فارسی، از محمد علی اصفهانی معروف به داعی الاسلام که از سال 1324 تا 1326 ق در بمبئی طبع و نشر می شد.

الاسلام نشؤه و ارتقاؤه

محمد حسین مظفری (1312 ق-)، در 3 فصل.

اسلام و اشاعته

اردو، از راحت حسین رضوی چهیکپوری (1306 ق-)، ط.

الاسلام و الايمان

حیدر علی بن محمد بن حسن؟؟؟(سده

ص: 225

12 ق)، در 3 فصل و خاتمه، خ. نجف.

-الحمد لله الذي اختصنا بالاسلام

الاسلام و الايمان

محمد حرز الدين نجفي، صاحب معارف الرجال.

الاسلام و الايمان (و انه اقرار باللسان و اعتقاد

بالجنان و عمل بالاركان)

يوسف بن احمد بحراني (-1186 ق).

اسلام و بشارات السلام

مهدي كاظمي قزويني (-1358 ق)، رد بشارات السلام است.

اسلام و تمدن

راحت حسين، ط.

اسلام و توحيد

انگليسي، از غلام حسنين پاني پتي، ط. هند.

اسلام و دانش

فارسي، در آداب و اخلاق اسلامي، از محمد حسنين ناشر الاسلام (1305 ق-)، ط 1366 ق.

اسلام و رجعت

فارسي، از عبد الوهاب فريد، ط. تهران، 1318 ش.

الاسلام و الشيعة الاماميّه

هادي بن حسين اشكوري (1325 ق-)، ط.

صيدا، 1353 ق.

اسلام و فلسفه---

اسم جنسی

فتح الله بن حبيب الله حسینی.

-الحمد لله الذي جعل اجناس الاسماء اسماء الاجناس

اسماء آت رسول الله صلى الله عليه وآله (و)

(اسماء سلاحه)

ابو الحسن علی بن حسن فطحي (سده 3 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

اسماء احياء العرب (ممن كان بالحجاز):>---

تسميه احياء العرب.

اسماء الارضين (از هشام كلبی) - تسميه الارضين

اسماء الاسد (از ابن خالويه) - الاسد، كتاب

اسماء الله تعالى و صفاته

اسماعيل صاحب بن عباد طالقانی وزير (-385 ق).

اسماء الاماء الشواعر (از ابو الفرج اصفهانی) - الاماء

اسماء امير المؤمنين عليه السلام

رضی الدین علی بن طاوس از آن نقل و خطبه آن را هم ذکر کرده است.

-الحمد لله المستحق للحمد بالآته

اسماء امير المؤمنين عليه السلام

ازین کتاب نیز ابن طاوس نقل کرده و نسخه مورخ 379 ق، آن را دیده بوده است.

اسماء امير المؤمنين عليه السلام

ابو عبد الله حسين بن شاذويه قمی صفار صحاف، جعفر بن قولويه (-369 ق) از مولف روایت کرده است.

اسماء امير المؤمنين عليه السلام من القرآن

ابن شمون، ابو عبد الله حسين بن قاسم كاتب، ابو طالب انباری (-356 ق) کتاب را از او روایت کرده است.

اسماء امير المؤمنين عليه السلام

ابو طالب عبيد الله (يا عبد الله) بن احمد انباری (-356 ق).

اسماء امير المؤمنين (عليه السلام) في كتاب الله

ابن ابی الثلج محمد بن احمد بغدادی (-325 ق).

اسماء الاوديه و الجبال و الرمال (از خالغ نحوی) --->

الاوديه...

اسماء اهل بدر

طه عاملی جزینی، خ. بغداد.

اسماء البلدان

ابو محمد طيب بن عبد الله بن ابو مخرمه يمى، خ.

آستان قدس.

اسماء البلدان

ابو الفتح محمد بن جعفر همدانی (-پس از 371 ق)، ط. لیدن، خ. آستان قدس.

ص: 227

اسماء البیع و الدیارات-تسمیه البیع و الدیارات

اسماء الجبال و المیاه و الاودیه

احمد بن ابراهیم ندیم لغوی، از خواص امام هادی و امام عسکری علیهما السلام و استاد ابو العباس احمد بن یحیی ثعلب نحوی.

اسماء الجمال

سید جعفر نسابه اعرجی (-1332 ق).

الأسماء الحسنی-دعاء الجوشن

مروی از امیر المؤمنین (علیه السلام)، خ. خدیویه، نسخه نفیسی است که برای ملک اشرف قایتبای (-901 ق) کتابت شده. در این موضوع و شرح و تفسیر اسماء الحسنی کتابهای متعددی تألیف شده که هر یک در محل خودش خواهد آمد.

اسماء الرجال

هریک با نام خودش خواهد آمد، نیز-رجال

اسماء الرجال

حسین قاننی، ظاهرا از دانشمندان دوره صفویه.

اسماء رسول الله صَلَّى الله عليه و آله

حسن بن خرّ زاد قمی، از اصحاب امام هادی (علیه السلام)، نجاشی آن را از او به 4 واسطه مفید بن قولویه، محمد بن وارث و حسن بن علی قمی روایت کرده است.

اسماء الرواه---

ص: 228

اسماء من شهد مع امير المؤمنين عليه السلام

حروبه

متعدد، هریک در جای خویش خواهد آمد.

اسماء النبی و الائمة (عليهم السلام)

ابو عبد الله حسين بن حمدان خصیسی (-358 ق).

اسماء ولد عبد المطلب - تسمیه ...

اسماعیلیته

فارسی، در انساب سادات مرعشی شوشتر، از نور الدین محمد بن نعمت الله جزائری (-ح 1245 ق)، وی این کتاب را به نام میرزا اسماعیل خان مرعشی (-1209 ق) نوشته، خ.

مرعشی قم.

- حمد و سپاس و شکر و ستایش بی قیاس

الاسنی

فارسی، در تفسیر آیه (ثم دنا فتدلی فکان قاب قوسین او ادنی)، از علی حزین گیلانی (-1181 ق).

اسنی التحف

شرح قصیده طه نجف در امامت، از مرتضی بن عباس آل کاشف الغطاء (-1349 ق).

اسنی العطايا

در سیر و سلوک، متن شرحی است به نام ازکی الهدایا، از عبد الرحیم یزدی، شاگرد علامه انصاری، ظاهراً متن نیز از اوست.

اسناد الشیعه فی اسناد السنه

احوال 100 تن رجال شیعه که از آنان در کتب اهل سنت روایت شده، از عبد الحسین شرف الدین (معاصر).

الاسناد المصفی الی آل المصطفی

سلسله اسانید متصله از علماء رجالی تا ائمه معصومین علیهم السلام، از مؤلف ذریعه، آقا بزرگ تهرانی، ط 1356 ق.

محمد بن عبد الوهاب بن داود همدانی امام الحرمین (-1303 ق)، در جواب رساله ای از محمود آلوسی زاده، خ. موجود.

الاسنه فی قطع الالسنه

در امامت، از میرزا هادی بن علی بجستانی، ردودی است بر نظرات مخالفانش.

الاسنه المحمدیه

در دلائل عصمت معصومین علیهم السلام، از محمد بن علی محمد فیض آبادی، تالیف:

1225 ق، مذکور در کشف الحجب.

-الحمد لله على احياء الحق و اماته الباطل

اسواق العرب

جغرافیا، از هشام کلبی (-206 ق).

ص: 229

اسوه حسینی

اردو، فلسفہ شہادت سید الشہداء (علیہ السلام)، از ہمایون میرزا ہندی، ط. حیدرآباد.

اسوہ الرسول (صلی اللہ علیہ و آلہ)

اردو، در تواریخ، سیر و احوال آن حضرت، از اولاد حیدر بلگرامی (معاصر)، ط. در 3 مجلد.

اسوہ الکعبہ

تصوف، از نظام الدین محمود نیشابوری معروف بہ شاہ داعی (-867 ق).

اسہالتہ

فارسی، درمان بیماری اسہال، از احمد بن محمد حسین حسینی تنکابنی، معاصر فتحعلیشاہ قاجار (-1250 ق)، ط. ایران، 1304، 1297 و 1317 ق.

الأسهم الخوارق لفؤاد صاحب الصواعق

(ابن حجر)

خ. دیدہ شدہ

-الحمد لله الذي خصنا بمحمد سيد الاولين والآخرين...

اسیران کربلا

اردو، در مصائب اہل بیت (علیہم السلام)، از مصطفی بیگم بنت باقر حسین، ط. ہند.

الاسئلہ الآملیہ

حیدر بن علی حسینی آملی، در مسائل فقہی و کلامی کہ از فخر المحققین فرزند علامہ پرسیدہ و فخر المحققین جوابہای آنها را نوشتہ است، خ.

کربلا.

اسئلہ ابن جابر

محمد بن جابر نجفی، استاد طریحی و شاگرد محمد سبط (-1030 ق)، 3 مسألہ در اصول و فقہ کہ برای استادش عبد التّبی بن سعد جزائری (-1021 ق) فرستادہ است.

اسئله ابن حاتم

جمال الدين يوسف بن حاتم شامى مشغرى، مجاز از على بن طاوس (-664 ق)، 72 مسئله است كه به محقق حلى (-676 ق) فرستاده است.

اسئله ابن حمزه

ناصر الدين حمزه بن حمزه بن محمد علوى، شاگرد فخر المحققين كه به او فرستاده است. فخر در آخر جوابات اجازة روايت آن را به تاريخ 736 ق به حمزه نوشته است.

اسئله ابن زهره

علاء الدين على بن زهره حلبى، برخى پرسشها را از علامه حلى و برخى را از فرزندش فخر المحققين پرسیده است، اسئله را برادرزاده علاء الدين بر 3 نوع مرتب کرده است.

ص: 230

اسئله ابن طوق

احمد بن صالح بن طوق قطیفی، که آنها را به احمد بن زین الدین احسائی فرستاده و او در 1223 ق جواب آنها را نوشته است، خ. نجف.

اسئله ابن فزوج

زین الدین علی بن ادريس معروف به ابن فزوج، که برای شهید ثانی (-966 ق) فرستاده است. خ. دیده شد.

اسئله الاحسائيه

عبد الامام احسائی، که به احمد بن ابراهيم درازی بحرانی (-1131 ق) فرستاده است.

اسئله الاحسائيه

یحیی بن حسین احسائی، نیز به احمد درازی بحرانی فرستاده است.

اسئله الاحمدیه

احمد بن سلیمان بحرانی، به عبد الله سماهیجی فرستاده است.

الاسئله الاحمدیه

احمد بن مطلب بن مشعشعی حویزی (-پیش از 1168 ق)، که به سید عبد الله بن نور الدین جزائری فرستاده است.

الاسئله الاوالیه

صالح و عباس اوالی، که از اوال به عبد علی آل عصفور بحرانی (-1303 ق) مقیم بوشهر فرستاده اند. تاریخ جواب: 1275 ق، ط 1385 ق، خ. نجف.

الاسئله البحرائیه

حسین بن علی آل سلیمان بحرانی، که برای عبد العلی معروف به سید ابو تراب خوانساری (-1346 ق) فرستاده است.

الاسئله البحرائیه

علی بن حسن آل سلیمان بحرانی (-1349 ق)، که به سید ابو تراب خوانساری (-1346 ق) فرستاده است.

الاسئله البحرانيه

علی بن حسن بلادی، که به یوسف محدث بحرانی فرستاده، عقد الجواهر النورانیه جواب این مسائل است.

الاسئله البحرانيه

محمد بن علی آل عصفور بحرانی، که به احمد بن صالح بن طوق قطیفی فرستاده است.

الاسئله البروجردیه

فارسی، در اخلاق، اصول و فقه، از کلبعلی بروجردی، که به محمد تقی بن مقصود علی مجلسی (-1070 ق) فرستاده است.

ص: 231

الاسئله البهبانيه

سید عبد الله عتیق (- پس از 1168 ق)، که به شیخ یوسف بحرانی (-1186 ق) فرستاده است.

الاسئله التبانیه

ابو عبد الله محمد بن عبد الملك تبان، که به استاد خویش سید شریف مرتضی علم الهدی (-436 ق) فرستاده است، خ. آستان قدس، ش 2335-2340 (676 ق).

الاسئله التستریه

مقصود علی بن علی نجار شوشتری، که به عبد الله سماهیچی فرستاده و النفحه العنبریّه جواب آن است.

الاسئله التفسیریّه

مؤلف از معاصرین شیخ بهائی بوده و سؤالها را به او فرستاده است، خ. موجود.

الاسئله التکابنیه

محمد بن سلیمان تکابنی، از ملا هادی سبزواری (-1289 ق) پرسیده است.

الاسئله التوبلیه

عبد علی بن محمد خطیب توبلی بحرانی، از مسائل توحید، کیمیا و سلوک، که به احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق) فرستاده و با جوابها با جوامع الکلم چاپ شده است.

الاسئله التوحیدیّه

محمد رحیم خان، که به سید کاظم دشتی (-1259 ق) فرستاده است، خ. نجف.

الاسئله الجارودیّه

ناصر بن محمد جارودی خطی، مجاز از عبد الله سماهیچی در 1138 ق، به احمد بن ابراهیم درازی بحرانی فرستاده است.

الاسئله الجبلیّه (الوارده من بروجرد)

سید علی علوی نهاوندی، به حسین بن ابو القاسم خوانساری (-1191 ق) فرستاده.

الاسئله الجبلیّه الاولی

نیز از سید علی نهاوندی که به عبد الله بن نور الدین جزائری (-1173 ق) فرستاده و او انوار الجلیّه را در جواب نوشته (1149 ق)، بعضی از

سؤال و جوابها فارسی است.

الاسئله الجبلیه الثانيه

نیز از سید علی نهاوندی، که بار دیگر به سید عبد الله جزائری فرستاده و او الذخیره الباقیه را در 1151 ق، در جواب نوشته است.

الاسئله الجزائریه

صالح بن حسن جزائری، 22 مسئله است که به شیخ بهائی (-1031 ق) فرستاده است.

الاسئله الجیلانیه

شمس الدین محمد جیلانی، معاصر آقا حسین

ص: 232

محقق خوانساری(-1098 ق)، که از استادش صدر الدین محمد شیرازی پرسیده و جواب سؤالها با مبدأ و معاد ملا صدرا در 1314 ق، چاپ شده است.

الاسئله الحاجیه-العکبریه

ابو اللیث بن سراح حاجب که به شیخ مفید فرستاده و 51 پرسش کلامی است-العکبریه.

الاسئله الحسینیه

50 مسأله است، از حسین بن عبد النبی که از عبد الله سماهیچی پرسیده است.

الاسئله الخشیه

ابراهیم خشتی، که به یوسف بن احمد بحرانی (-1186 ق) فرستاده است.

الاسئله الخلیه

خلیل بن غازی قزوینی (-1089 ق)، که از علامه مجلسی (-1111 ق) پرسیده است، خ.

تبریز (با جوابات آنها).

الاسئله الدمستاتیه

احمد بن حسن بحرانی دمستانی، مجیز شیخ احمد احسانی در 1215 ق.

الاسئله الدهلویه

حسن بن امان دهلوی عظیم آبادی، که از استادش سید کاظم رشتی (-1259 ق) پرسیده است، خ. نجف.

الاسئله الرسیه الاولى

28 مسأله، از ابو الحسین محسن شریف بن محمد حسینی رسی که به شریف مرتضی علم الهدی ابو القاسم علی بن حسین موسوی فرستاده، تاریخ: 429 ق (ظاهراً تاریخ جوابات 9 محرم آن سال است)، خ. موجود.

الاسئله الرسیه الثانيه

5 مسأله مختصر نیز از شریف رسی که از شریف مرتضی پرسیده است، خ. موجود.

اسئله السید رکن الدین

ابو الفضائل حسن بن محمد بن شرفشاه علوی استرآبادی (-717 ق)، 20 مسأله حکمی و منطقی است که از خواجه نصیر الدین محمد

طوسی (-672ق) پرسیده است و او پاسخ آنها را نگاشته، خ.نجف.

الاسئله السرويه

فاضل شریف در ساری، که به شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان (-413ق) فرستاده و شیخ آنها را جواب گفته که نجاشی از آن به المسأله الموضحه تعبیر کرده است، خ.

نجف.

الاسئله السلاریه

ابو یعلی حمزه ملقب به سالار یا سلار بن

ص: 233

عبد العزیز دیلمی (-463 ق)، که از استاد خویش شریف مرتضی علم الهدی (-436 ق) پرسیده است، خ. آستان قدس.

الاسئله السلطانيه

3 مسأله که سلطان از سید مرتضی علم الهدی پرسیده است، نجاشی آن را تبانیات خوانده، گویا سائل سلطان تبا ن بوده است.

الاسئله السلطانيه

فارسی، نزدیک به 200 مسأله، از شاه سلطان حسین صفوی (-1140 ق)، که از جمال الدین محمد خوانساری (-1135 ق) پرسیده است، خ.

موجود.

الاسئله السلطانيه

فارسی، از شاه عباس صفوی (-1038 ق)، 15 مسأله، که از بهاء الدین محمد عاملی (-1031 ق) پرسیده است، خ. موجود.

الاسئله السلطانيه

فارسی، از فتحعلیشاه قاجار، در مسائل اعتقادی و کلامی، که از شیخ احمد احسائی (-1241 ق) پرسیده است، احسائی سؤالات را در 1223 ق، جواب گفته است، خ. نجف.

الاسئله السلطانيه

آقا محمد خان قاجار (-1211 ق)، در حکمت و کلام، که از علی نوری اصفهانی (-1246 ق) پرسیده است، خ. نجف.

الاسئله السلطانيه

فارسی، از سلطان نظام شاه، در حکمت و کلام، که از شاه فتح الله بن حبیب الله حسینی (سده 10 ق) پرسیده است، خ. موجود.

الاسئله السماکيه

فخر الدین سماکی، که از زین الدین شهید ثانی (-966 ق) پرسیده است، خ. آستان قدس.

الاسئله السمعيه

محمد سمیع صوفی، که از دلدار علی نقوی لکهنوی (-1235 ق) پرسیده است.

الاسئله السیوريه

احمد بن یوسف سیوری بحرانی، که به شیخ یوسف بحرانی (-1186 ق) فرستاده است.

الاسئله الشاخوريه

عبد الله بن حسن شاخوري، که از شيخ يوسف بحراني پرسیده است.

الاسئله الشيريه

شیر بن علی بن مشعل ستري بحراني (-ح 1300 ق)، 4 مسأله در اصول فقه، که از صالح بن طعان ستري پرسیده ولی صالح پیش از جواب در گذشته و جواب را فرزندش احمد بن صالح آل طعان (-1315 ق) داده و الدرر الفکرية نامیده است.

ص: 234

الاسئله الشبريه

نيز از شبر بن علي، که به علي بن اسحاق بلادي فرستاده است. سيد شبر نقض جوابات بلادي را نيز نگاشته است.

الاسئله الشدقيه

بدر الدين حسن بن علي بن شدم مدني (- پس از 1000 ق)، 11 مسأله است که از شيخ خويش حسين بن عبد الصمد (-984 ق) پرسیده است، خ. آستان قدس.

الاسئله الشدقيه

زين الدين علي بن حسن، بن شدم، که از شيخ بهائي پرسیده است، خ. موجود.

الاسئله الشدقيه

محمد بن بدر الدين حسن بن شدم، 23 مسأله فقهی است که از محمد بن علي (-1009 ق) صاحب مدارک پرسیده است، خ موجود.

الاسئله الشفيقيه

محمد شفيق، که از سيد كاظم رشتي (-1259 ق) پرسیده است، ط 1247 ق (با شرح فوائد احسائيه).

الاسئله الصالحيه

صالح بن طعان بحراني (-1281 ق)، که از سليمان بن سليمان بن احمد آل عبد الجبار پرسیده است.

الاسئله الصالحيه

صالح بن طعان، در فروع اجتهاد و تقليد که از عبد علي بن خلف امام جمعه بوشهر (-1303 ق) پرسیده است.

الاسئله الصالحيه

صالح بن طوق بحراني، که از احمد بن زين الدين احسائي (-1241 ق) پرسیده است، جوابات آن در جوامع الكلم (ط 1273 ق) آمده است.

الأسئله الصيمريه

احمد بن محمد صيمري يماني که به محمد علي بن ابی طالب حزين (-1181 ق) فرستاده است.

الاسئله الصيمريه

حسين بن مفلح صيمري (-933 ق)، مسائل فقهی بوده که از علي بن عبد العالي محقق کرکي (-940 ق) پرسیده است، خ. موجود.

الاسئله الطبسيه

عبد علي طبسي، كه به محمد حسين بن علي اكبر محيط كرمانى فرستاده و او به دستور استاد خويش سيد كاظم رشتى (-1259 ق) آنها را جواب گفته است، خ. موجود.

الاسئله الطرابلسيه

ابو الفضل ابراهيم بن حسن ابانى طرابلسى، سؤالات بسيارى است كه به دفعات از شريف

ص: 235

مرتضی علم الهدی ابو القاسم علی بن حسین موسوی (-436ق) پرسیده و سید شریف نیز به دفعات جواب نوشته است.

الاسئله الظهيريه

حسین بن حسن ظهیری عاملی عینائی، استاد حرّ عاملی، که به شیخ خویش محمد امین بن محمد شریف استرآبادی (-1036ق) فرستاده و او جواب آنها را شرحگونه نگاشته است.

الاسئله العرفانيه و الاجوبه الاسراريه

اسماعیل بجنوردی، که از ملا هادی سبزواری پرسیده و او جواب نوشته است، خ. آستان قدس.

-الحمد لله الودود واجب الوجود

الاسئله العکبريه (يا حاجيه)

ابو الیث بن سراج حاجب، که به شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان (-413ق) فرستاده و آن 51 مسأله است در کلام و شیخ جوابات مسائل العکبريه را برای او نگاشته است.

الاسئله العلويه

علی بن سلیمان شاخوری بحرانی، که به عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135ق) فرستاده و او الرساله العلويه فی جوابات الاسئله الثلاثه الکلامیه را در جواب او نگاشته است.

الاسئله الكازرونيه

ابراهیم بن عبد التّبی بحرانی مقیم کازرون، که به یوسف بن احمد بحرانی (-1186ق) فرستاده و او جوابات المسائل الكازرونيه را نوشته است.

الاسئله الكازرونيه

محمد حسین کازرونی، که از عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135ق) فرستاده است و او جوابات المسائل الكازرونيات را نوشته است.

الاسئله الكاظميه

مهدی بن ابراهیم دجیلی کاظمی (-1339ق)، که به ابو تراب بن ابو القاسم موسوی خوانساری فرستاده و او جوابات المسائل الكاظميه را نگاشته است.

الاسئله المازحيه

احمد مازحی عاملی، نزدیک به 100 مسأله فقهی که از زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966ق) پرسیده و او جوابهای مختصری

بر آنها نگاشته است، خ. موجود.

الاسئله المحمد آباديه

فارسی، از احمد علی هندی محمد آبادی، در عقاید دینی، که از مولوی امانت علی عبد الله پوری هندی پرسیده و او به فارسی جواب گفته، خ. فیض آباد هند.

الاسئله المدنیات (الاولی و الثانیه و الثالثه)

محمد معروف به ابن جویبر مدنی، که به حسن بن شهید ثانی (-1011 ق) صاحب معالم فرستاده و او جواب نوشته است، خ. موجود.

ص: 236

الاسئله المدنيه-الاسئله الشدقميه و الاسئله المهتائيه

الاسئله المسعوديه

مسعود بن سعود، که از احمد بن زين الدين احسائي (-1241 ق) پرسیده و او جواب نوشته و او را به لوامع الرسائل (تأليف: 1211 ق) ارجاع داده است.

الاسئله المعترضين و اجوبه الراشدين

اعجاز حسين بن محمد علي حسن امروهوي (-1340 ق).

الاسئله المقداديه

ابو عبد الله فاضل مقداد بن عبد الله سيوري حلي (-826 ق)، که از محمد بن مكي شهيد اول (-786 ق) پرسیده است، خ. آستان قدس (با جوابها در مجموعه رسائل ابن فهد حلي).

الاسئله المهديه

محمد مهدي قاضي بن محمد تقى قاضي طباطبائي تبريزي (-1241 ق)، که از بعضى افاضل عصر پرسیده، خ. موجود.

الاسئله المهتائيه (الاولى و الثانيه)

مهنا بن سنان جعفرى عبدلى حسيني، که به علامه حلي (-726 ق) فرستاده است.

الاسئله التاريه

فارسي، از نثار حسين عظيم آبادي هندي، 23 مسأله است که از محمد علي طبسي (-1320 ق) مقيم حيدر آباد هند پرسیده است، خ. موجود.

الاسئله النصيريه

که خواجه نصير الدين محمد طوسي (-672 ق)، از معاصر خویش شمس الدين خسروشاهي پرسیده ولي جواب نگرفته است و جواب آنها را صدر الدين محمد بن ابراهيم شيرازي (-1050 ق) نگاشته است. ط. 1313 ق (با المبدأ و المعاد و شرح الهدايه او).

الاسئله النعيميه

محمد بن علي نعيمى، که به يوسف بن احمد بحراني (-1186 ق) فرستاده است.

الاسئله النوبندجانيه

ابو عبد الله محمد بن عبد الرحمان فارسی مقیم مشهدين نوبندجان، که به شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان (-413ق) فرستاده است.

الاسئله النوحیه

نوح بن هاشل، که به عبد الله سماهیجی (-1135ق) فرستاده است.

الاسئله الهندیه

عبد الله بن محمد تقی مجلسی که از هند برای برادر خویش علامه مجلسی (-1111ق) فرستاده و او رساله الهندیه یا جوابات المسائل الهندیات را در جواب نگاشته است، خ. نجف.

ص: 237

اسئله الشيخ ياسين (المكتوب فى الجواب عنها منيه الممارسين):

ياسين بن صلاح الدين بلادى بحراني مقيم شيراز، كه به عبد الله شجاهيجى فرستاده و او منيه الممارسين را در جواب نوشته است.

اسئله السيد يحيى

سيد يحيى بن حسين احسائى كه به احمد بن ابراهيم درازى بحراني (-1131 ق) فرستاده و او جواب نوشته است.

الاسئله اليوسفيه

يوسفعلى حسيني اخبارى، كه به قاضى نور الله شوشترى شهيد (-1019 ق) فرستاده است.

الاشارات (الى كيفيه نيه العبادات بطريق الرمز و

الاشارات)

محمد جعفر بن سيف الدين استرآبادى معروف به شريعتمدار (-1263 ق).

الاشارات (الى ما تكرر فى الوسائل

من الاحالات)

عبد الصاحب بن حسن آل صاحب جواهر (-1352 ق)، ط. نجف، 1356 ق.

الاشارات (الى ما ينكره العوام و غيرهم) -معنى

الاشارات، كتاب فى

ابو على محمد بن احمد بن جنيد اسكافى (-381 ق).

الاشارات (الى معنى الاشارات)

-الاشارات الى معانى الامارات:

شرح الاشارات و التنبهات ابن سينا، از جمال الدين حسن بن يوسف بن مطهر، علامه حلى (-726 ق)، علامه 2 شرح ديگر نيز بر اشارات دارد، يكي ايضاح و المعضلات و ديگرى بسط الاشارات-

الاشارات (فى الكلام)

شيخ سليمان بن عبد الله ماحوزى (-1121 ق)، خود در بعضى از اجازات ياد کرده است.

الإشارات (في الكلام و الحكمه) - إشارات

الواصلين

كمال الدين (يا جمال الدين) علي بن سليمان بحراني، معاصر خواجه نصير الدين محمد طوسي (-672 ق).

الإشارات (في المعارف)

نظير فصوص الحكم، از آقا رضا همدانی (-پس از 1320 ق).

الإشارات

در فقه، از محمد رضا بن عبد المطلب تبریزی (سده 12 ق)، خ. دیده شده.

الإشارات و التلويحات

در حکمت الهی و طبیعی، از غياث الدين منصور بن صدر الدين حسيني دشتکی (-948 ق).

ص: 238

الإشارات و التنبهات

منطق و حکمت، از شیخ الرئيس ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق)، مرتب بر 2 قسم، ط. لیدن، 1892 م؛ مصر 1367-1368 ق (3 جزء)؛ تهران، 1378 ق، 1333 ش (فارسی)...

-الحمد لله على حسن توفيقه

الإشارات الاصول

محمد ابراهيم بن محمد حسن كاخي خراساني (-1261 ق)، ط تهران، 1245 ق، در 2 مجلد.

-الحمد لله الذى مهد لنا قواعد الدين

اشارات عبد الله

عقايد، از علی بن محمد برغانی (سده 13) در یک مقدمه، 40 اشاره و خاتمه

-الحمد لله الذى بكلماته قامت السماوات...

الإشارات اللطيفه الحسان

در احوال ابو حنيفه نعمان بن ثابت، از محمد حسين بن محمد مهدى كرهودى سلطان آبادى (-1314 ق)، در یک شبانه روز تأليف کرده، خ. دیده شد.

-الحمد لله الذى اوضح لنا بفضله

اشارات الواصلين (الى علوم العميان و تنبيهات

اهل العيان من ارباب البيان)

در كلام و حکمت، به احتمال اشارات علی بن سلیمان بحرانی است، خ. دیده شد (685 ق).

-الحمد لله الذى اصطفى لهدايه الهداه اولى الالباب.

الإشارة (فى الامامه و معتقد الاماميه)

فارسی، از کمال الدين معروف به ميرزا آقا بن محمد على رضوى خوانسارى (-1328 ق)، تأليف: 1322 ق، ط 1325 ق.

اشاره السبق (الى معرفه الحق)

در اصول دين و فروع دين، از علاء الدين ابو الحسن على بن حسن حلبى، ط. تهران، 1276 ق (ضمن جوامع الفقه).

الاشاعه (فی شرح- نهج البلاغه)

اولاد حسن بن محمد حسن امروہوی (-1338 ق)، به اردوہم ترجمہ کردہ.

اشاعہ النوادر

مجموعہ در فنون متنوعہ و نوادر متفرقہ، از محمد علی ہبہ الدین شہرستانی، خ. موجود.

الاشباہ---

ص: 239

(-1231 ق)، ط. (در آخر الغنائم او).

اشتراط الرجوع الى الكفايه في الحج

ابو المعالي كلباسي.

اشتراط القربه في العباده نمسكا بآيه البيئه

عبد الرسول نوري (-ح 1322 ق)، ط 1321 ق (با بعض رسائل ديگر او).

الاشتراك اللفظي في اللغة العربيّه

محمد باقر بن محمد علي طباطبائي تبريزي (-1366 ق).

الاشتراك اللفظي للوجود و سائر الصفات

فارسي، از قوام الدين محمد رازي تهراني، شاگرد رجبعلي تبريزي.

الاشتراك اللفظي في معاني اسماء الله تعالى

قاضي محمد سعيد قمي، شاگرد فيض.

اشتراك الوجود لفظا

رجبعلي تبريزي، خ. آستان قدس، ضميمه ش 12231

اشتراك الوجود معني

حكيم سبزواري (-1289 ق)، خ. نجف.

-سألني سائل عن ان اطلاق اسماء الله

الاشتراكيه---

ص: 240

(-206 ق).

اشتقاق الشهور و الايام-اشتقاق خالويه-

الاشتقاق

ابو عبد الله حسين بن احمد نحوى معروف به ابن خالويه (-370 ق)، ط. گوتينكن، 1854 م.

الاشتمال، كتاب-الشامل

فى معرفه الرجال، از ابو عبد الله احمد بن محمد جوهرى (-401 ق).

اشجار العلوم بنهج المعلوم

ميرزا محمد اخبارى (-1232 ق).

الاشجان فى خير انسان

حيدر حلى (-1304 ق)، مجموعه مراثى سيد جعفر قزوينى (-1298 ق)، خ. نجف.

الاشراف على خصايس الاشراف

و آن غير از اوصاف الاشراف خواجه طوسى است، خ. تبريز.

الاشراف (على سياده الاشراف)-رساله فى

تحقيق معنى السيد و السياده

حسين بن حسن بن محمد موسوى كركى (-1001 ق)، نواده دختری محقق كركى، تاليف: 959 ق، به نام شجاع الدين حيدرى وزير صفوى. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذى رفع آل هاشم و آل عبد مناف

الاشراف فى المنع عن بيع الاوقاف

حسين بن محمد آل عصفور بحراني (-1216 ق).

الاشراف

عبد العزيز بن ابى كامل طرابلسى (-481 ق)، قاضى طرابلس.

الاشراف فی عام فرائض الاسلام

ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان مفید بغدادی (-413 ق)، خ. دیده شد، مکرّر.

الاشراق فی مکارم الاخلاق

مؤلف نامعلوم، در 4 باب.

-أما بعد الحمد لمنعم تفرّد بالقدم و ابرزنا من ظلمه العدم...

اشراق التیرین

فارسی، عرفان، از محمد بن محمود دهدار، خ.

آستان قدس، ش 6396.

اشراق هیاکل النور عن ظلمات شواکل الغرور

حکمت، از غیاث الدین منصور بن صدر الدین دشتکی (-948 ق)، کتاب شرح هیاکل النور شهاب الدین سهروردی (-587 ق) است.

الاشراقات

جفر، از ابو القاسم بن رضا طباطبایی (معاصر)،

ص: 241

خ. دیده شده.

الاشراقات

منطق، از جعفر بن مهدی قزوینی.

اشراقات الاصول

در اصول علم حدیث، از جلال الدین محمد قائنی (معاصر بیرجندی).

اشراقات الرضویه فی شرح المنظومه السبزواریه

شرح مزجی، به نظم و نثر، از محمد بن محمود عصار تهرانی (-1356 ق)، خ. آستان قدس، ش 324 (خط شارح).

-یا من به التکلان و اعتمادی

صلّ علی المولی النّبی الهادی

اشراق الحق (فی جواز تسمیه الحجه المنتظر و

التصریح باسمه)

کمال الدین حسین بن حیدر مفتی کرکی، خ.

موجود.

الاشربه، کتاب

2 کتاب بزرگ و کوچک، از ابو اسحاق ابراهیم بن محمد ثقفی (-283 ق).

الاشربه، کتاب

ابو عبد الله احمد بن ابراهیم بن ابی رافع صیمری (سده 5 ق).

الاشربه، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن دؤل قمی (-350 ق).

الاشربه (و ما يتعلق بها من الاحکام الطیبه).

ابو علی احمد بن محمد مسکویه رازی (-321 ق)، مذکور در طبقات الاطباء.

الاشربه، کتاب

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى بن احمد جلودى (-332ق)، مذکور در رجال نجاشى.

الاشربه (و ذکر ما حلل منها و ما حرّم)، کتاب

ابو الحسن على بن محمد بن شيران ابلى (-410ق)، مذکور در رجال نجاشى.

الاشربه، کتاب

ابو الحسن على بن مهزيار دورقى اهوازى (سده 3 ق)، مذکور در رجال نجاشى.

الاشربه، کتاب

ابو الفضل محمد بن احمد صابونى جعفى كوفى لغوى، ابو القاسم جعفر بن قولويه (-369ق) از او روایت کرده است، مذکور در رجال نجاشى.

الاشربه، کتاب

ابو جعفر محمد بن اورمه قمى، از اصحاب امام رضا (عليه السلام)، نجاشى به 4 واسطه از او روایت می کند.

الاشربه، کتاب

ابو جعفر محمد بن حسن بن فروخ صفار قمی (-290 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الاشربه، کتاب

در ابواب فقه، از ابو جعفر محمد بن عثمان عمروی (-305 یا 304 ق).

اشربه محمدیه-چهار شربت

اشرف العقاید

در معرفت پروردگار، از محمود بن میر علی میبدی (یا میمندی)، معاصر حرّ عاملی (-1104 ق).

اشرف اللغات

عبد الفتاح معروف به اشرف علی گلشن آبادی هندی، فرهنگ لغات هندی، فارسی، عربی و انگلیسی، ط. هند، 1287 ق.

اشرف المعجزات

در معجزات امیر المؤمنین (علیه السلام)، از عبد الرحیم بن محمد علی شوشتری (-1313 ق)، خ. موجود (1300 ق)، آستان قدس، ش 13548 (1314 ق، ضمیمه مجموعه است).

-الحمد لله الذي اظهر المعجزات القاهره...

اشرف المناقب

ابو الناصح ابراهیم موسوی، محمد اشرف در فضائل السادات (تألیف: 1102 ق) از آن نقل کرده.

اشرف المناقب

محمد اشرف بن عبد الحسیب علوی اصفهانی، شاگرد علامه مجلسی، تألیف: 1102 ق، به نام شاه سلیمان صفوی، تحریر مجدد با اضافات به نام فضائل السادات، به نام شاه سلطان حسین.

اشرف الوسائل (الی فهم الرسائل الموسوم

بالفرائد)

شرح فرائد علامه انصاری، از محمد حسین بن محمد مهدی کرهرودی سلطان آبادی (-1314 ق).

الاشرفیه (فی ذمّ الوسواس الشیطانیه)، الرساله

معین الدین میر مخدوم جرجانی متخلص به اشرف، به نام شاه طهماسب (-984ق) تألیف کرده. خ. نجف.

-الحمد لله الذي لا يكلف نفسا الا وسعها...

اشعار بنی مزه بن همام

ابو عبد الله احمد بن ابراهيم بن حمدون كاتب و لغوی، استاد ابو العباس ثعلب (-291ق)، مذکور در رجال نجاشی.

اشعار الجن المتمثلین

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانی خراسانی (-378ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم.

اشعار الجواری

ابو عبد الله مفتح محمد بن احمد بصری (-327ق)، یاقوت گفته است که این اثر ناتمام

ص: 243

مانده است.

اشعار الحراب

نیز از ابو عبد الله محمد بن احمد، ابن ندیم نوشته که ناتمام است.

اشعار الخلفاء

محمد بن عمران مرزبانی (-378 ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم.

اشعار الخوارزمی

ابو عبد الله محمد بن احمد مفتح، سیوطی دریغیه و کاتب چلبی در کشف الظنون، از آن یاد می کنند، ولی ظاهراً تصحیفی از اشعار الحراب یا اشعار الجواری اوست.

اشعار زید الخیل الطائی

نیز از ابو عبد الله محمد بن احمد مفتح.

اشعار عبد القیس و اخبارها

ابو هفان عبد الله بن احمد عبیدی بصری، از طبقه دعبل خزاعی (-246 ق).

اشعار المعصومین علیهم السلام

جامع: حسین بن جعفر موسوی، تاریخ جمع:

1303 ق، خ. آستان قدس.

اشعار النساء

محمد بن عمران مرزبانی، ابن ندیم گفته است که در 600 برگ است.

الاشعه البدیه فی شرح الجعفریه

شرح جعفریه محقق کرکی، از محمد اسماعیل (سده 13 ق)، صاحب منظومه العقیده الوحیده.

الاشعه القدسیه

فارسی، از مرتضی قلی خان بن علی محمد خان اصفهانی (-1306 ق).

الاشعه الملونه

مجموعه رباعيات احمد بن على بن صافى نجفى (1313 ق-).

الاشعيات-الجعفریات

احاديث، به روايت ابو على محمد بن محمد بن اشعث كوفى (زنده در 313 ق)، از ابو الحسن موسى بن اسماعيل بن امام موسى بن جعفر (عليه السلام)، ط. تهران، 1271 ق، خ. آستان قدس، ش 8172 (1283 ق) و ش. 755 (1348 ق).

الاشفيه فى معانى الغيبه

ابو محمد حسن بن حمزة طبرى علوى معروف به مرعش (-358 ق)، ظاهرا در موضوع غيبت و احكام شرعى آن بوده است.

اشك غم

اردو، مراثى، ط. لاهور.

ص: 244

الاشكال الاربعه

منطق، از عزّ الدّین حسین استرآبادی، به احتمال از معاصرین صفویه بوده است.

اشكال بیضی

فارسی: هندسه، از حیدر قلی خان بیات مختاری نیشابوری (معاصر)، تألیف: 1301 ق، ط.

تهران.

-بیضی مسطح سطحی است که احاطه کند

اشكال المیزان

فارسی، منطق، از محمد نصیر فرصت شیرازی (-1339 ق)، ط. بمبئی 1322 ق؛ اصفهان، 1345 ق.

اشكال الوضوء

غلام حسین کنتوری (-1337 ق).

اشكال الهندسه

ابوریحان محمد بن احمد بیرونی (-440 ق)، خ.

بانکی پور، ش 2519 (631 ق).

اشکهای ایران

فارسی، از یحیی خان قریب، در 1314 ش، زیر چاپ بوده.

الأشهر الحرم (فیما وقع علی سادات الحرم)

سید مهدی غریفی (-1343 ق)، خ. دیده شد (جزء اول).

-احمدیه و اشکره و اصلّی علی نبیه...

الاصابه (فی تحقیق حال بعض الصحابه)

ابو القاسم بن حسین رضوی قمّی لاهوری (معاصر).

اصابه الحق

در مسأله جواز شرط مرتهن، از حسین بن حیدر بن قمر کرکی، خ. ملک (خط مؤلف، 1023 ق).

-الحمد لله على اصابه الحق...

اصاله الاباحه (في الاشياء في مقابل القول

(بالحظر فيها)

در اصول فقه.

اصاله الامكان

محمد تقی بن حسین علی هروی (-1299 ق)، در نهاییه الآمال از آن یاد کرده است.

اصاله البرائه

ابو القاسم بن محمد علی نوری معروف به کلاتتری (-1292 ق)، خ. موجود.

اصاله البرائه---

ص: 245

اصاله البرائه

محمد جواد بن محمد حسيني شقراني عاملي (-1226 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمين

اصاله البرائه

محمد حسن بن عبد الله مامقاني (-1323 ق)، خ.

نجف.

اصاله البرائه

حسن بن علي مدرس اصفهاني (-1273 ق).

اصاله البرائه

محمد حسين بن محمد باقر اصفهاني (-1308 ق)، خ. موجود.

اصاله البرائه

حيدر بن محمد بن حسن شيرواني (زنده در 1129 ق).

اصاله البرائه

محمد طه بن مهدي آل نجف نجفي (-1323 ق)، خ. موجود.

اصاله البرائه

عبد الكريم بن ابى القاسم ايرواني، شاگرد صاحب رياض.

اصاله البرائه

عبد الله بن حسن بن عبد الله مامقاني (-1351 ق).

اصاله البرائه

عبد الوهاب شريف بن محمد علي قزويني، شاگرد صاحب رياض، خ. نجف.

اصاله البرائه

سید علی بن محمد علی طباطبائی (1231 ق)، صاحب ریاض، خ. موجود.

اصاله البرائنه---

ص: 246

اصاله البرائه

سید مهدی بن سید علی صاحب ریاض (-1260 ق)، خ. دیده شده.

اصاله البرائه

سید محمد مهدی بن مرتضی طباطبایی بحر العلوم (-1212 ق)، خ. موجود.

-قاعده فی ان الاجزاء و الشرائط المحتملہ

اصاله الحقیقه و الظهور (فی وجه اعتبارها و

ما یترتب علیها من الاحکام)

مؤلف از متأخرین بوده است، خ. نجف.

اصاله الصحه (فی المعاملات و عدمها)

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق).

- (پس از خطبه) اعلم یا اخی ان المقصود المهم الاصلی فی المعاملات الصحه و الفساد

اصاله الصحه

سید حسن مدرّس اصفهانی.

اصاله الصحه

فتح الله نمازی شیرازی معروف به شیخ الشریعہ اصفهانی (-1339 ق)، خ. دیده شده.

اصاله الصحه

سید حسین مجتهد کرکی.

اصاله الصحه

محمد بن اسد الله اشکوری (-1320 ق).

اصاله الطهاره

محمد باقر وحید بهبهانی (-1206 ق).

-الاصل طهاره الاشياء

اصاله الطهاره

حسين بن دلداری علی نصیرآبادی (-1273 ق).

-الحمد لله الذي اصل الطهاره في الاشياء و سهل السلوك على الشريعة الغراء

اصاله العدم

عبد العلی بن جعفر خوانساری معروف به سید ابو تراب (-1346 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله على ما انعم

اصاله الوجود

ظاهرا مؤلف نزدیک به عصر ملا صدرا می زیسته است، خ. نجف (1107 ق).

-الوجود ای ما بانضمامه الى الماهیات

اصاله الوجود (از ملا صدرا)---

ص: 247

شريف مرتضى و شيخ طوسى، كتاب از مآخذ بحار علامه مجلسى است.

اصحاب الاثمه عليهم السلام-رجال برقى، رجال شيخ طوسى و...

اصحاب الاجماع (الذين اجمعت العصابة على

تصحيح ما يصح عنهم)

محمد باقر حجه الاسلام گيلانى اصفهانى (-1260 ق)، ط. (ضمن رسائل رجاليه او).

اصحاب الاجماع

حسن بن ابى طالب طباطبايى (-1168 يا 1167 ق)، به عنوان مقاله فى اصحاب الاجماع معرفى شده.

اصحاب الاجماع

سيد رضا بن بحر العلوم (-1253 ق)، خ. نجف.

اصحاب العده

در رجال حديث، از حجه الاسلام محمد باقر گيلانى (-1260 ق)، ط. (ضمن رسائل رجاليه او).

اصحاب كهف

گجراتى، از غلام على بن اسماعيل بهاونگرى.

اصحاب الكهف

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب كلبى (-206 ق).

اصحاب النبى (صلى الله عليه و آله) (الممدوحين و اصحاب امير المؤمنين (عليه السلام))

محمد جعفر بن محمد طاهر خراسانى (1080 ق-)، مذكور در تكمله الامل.

اصحاح الادويه

فارسى، از حسين بن زين الدين على معروف به حاج زين العابدين عطار (سده 8 ق)، خ.

آستان قدس، ش 5042.

-حمد و سپاس غفارى را كه جلّ جلاله و عم نواله

فارسی، ترجمه غرر الحکم آمدی، از عبد الکریم بن محمد یحیی قزوینی (معاصر شاه سلطان حسین صفوی).

اصداق الاخبار (فی قصه الاخذ بالثار و تکیل)

المختار علی اعداء آل رسول الله الاطهار)

سید محسن بن عبد الکریم امین عاملی (معاصر)، ط. صیدا، 1353 ق و مکرر.

اصداق المقال (فی علمی الدرايه و الرجال)

محمد رضا بن قاسم غراوی نجفی، در الرياض الزاهره از آن در احوال مختار نقل شده است.

الاصرار فی الاستغفار

فارسی، از محمد باقر بن اسماعیل واعظ کجوری تهرانی (-1313 ق)، مذکور در زبده المآثر برادرش.

الاصطفاء (فى تواریخ الملوك و الخلفاء)

رضى الدين على بن موسى بن طاوس حلى (-664ق).

اصطلاحات الجفر

محمد حسين بن محمد على شهرستانى (-1315ق)، خ. دیده شده.

اصطلاحات الشعراء - مصطلحات الشعراء

فارسی، از امام قلى بىک چکنى وارسته رازى، ط. بمبئى.

اصطلاحات الصوفیه ---

ص: 249

اصفهان

فارسی، در تاریخ اصفهان، از حسین نور صادقی، در 4 فصل، ط. تهران، 1316 و 1326 ش.

اصفهان

فارسی، از مهدی ارباب، مقداری در ذیل روزنامه ایران چاپ شده.

اصفهان نصف جهان

فارسی، از صادق هدایت، ط. تهران، 1311 و 1333 ش.

اصفهان و اخبارها

حمزه بن حسن اصفهانی (ح 360 ق).

الاصفهانیه، الرسالة

احمد بن زین الدین احسائی، در معنای برخی احادیث مشکله که در جواب پرسشهای اهل اصفهان نوشته.

الاصفی

تفسیر، از محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، منتخبی است از تفسیر صافی او، تألیف: 1076 ق ط. (در هامش الصافی)، خ.

آستان قدس، ش 11162 (1086 ق) و 3 نسخه دیگر.

-الحمد لله الذی هدانا للتمسک بالثقلین

اصفی المشارب (فی حکم حلق اللحیه و تطویل الشارب)

الشارب):

در حکم تراشیدن ریش و نهادن شارب، از محمد علی هبه الدین شهرستانی، خ. دیده شده.

-الحمد لله كثيرا

اصفاء امیر المؤمنین علیه السلام

حسن بن علی بن فضال.

اصففاء امير المؤمنين عليه السلام

علی بن حسن بن فضال، هر 2 عنوان اخير را ابن شهر آشوب در معالم العلماء یاد کرده.

اصل آدم بن حسين

حدیث، از آدم بن حسین نخاس کوفی، از اصحاب صادق (علیه السلام).

اصل آدم بن متوکل

حدیث، از آدم بن متوکل ابو الحسن مروارید فروش (بیاع اللؤلؤ) کوفی، از حضرت صادق (علیه السلام) روایت کرده.

اصل ابان بن تغلب

حدیث، از ابان بن تغلب بکری (-141 ق)، خدمت حضرت سجاد، باقر و صادق علیهم السلام را دریافته است.

اصل ابان بن عثمان

حدیث، از ابان بن عثمان احمر بجلی، از اصحاب حضرت صادق و موسی بن جعفر

ص: 250

عليهما السلام.

اصل ابان بن محمد

حدیث، از ابان بن محمد بجلی معروف به سندی بزاز، ابن طاوس در اقبال از آن نقل کرده و نسخه آن را داشته است.

اصل ابراهیم بن ابی البلاد

ابو اسمعیل (ابو البلاد، ابو یحیی)، یحیی (یا ابراهیم) بن سلیم (یا سلیمان)، از حضرت صادق و حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام روایت کرده و امام رضا (علیه السلام) او را ستوده اند.

اصل ابراهیم بن صالح

ابن شهر آشوب در معالم به همین نام یاد کرده.

اصل ابراهیم بن عبد الحمید

از اصحاب حضرت صادق (علیه السلام)، حضرت رضا (علیه السلام) را هم درک کرده.

اصل ابراهیم بن عثمان

ابو ایوب ابراهیم بن عثمان خزّاز کوفی، از اصحاب امام باقر و صادق علیهما السلام.

اصل ابراهیم بن عمر

ابراهیم بن عمر یمانی صنعانی، از اصحاب صادقین علیهما السلام.

اصل ابراهیم بن مسلم

ابراهیم بن مسلم بن هلال ضریر کوفی، از وی ابو القاسم حمید بن زیاد کوفی (-310ق) روایت کرده است.

اصل ابراهیم بن مهزم

ابراهیم بن مهزم اسدی کوفی معروف به ابن ابی برده، حسن بن محبوب (-224ق) آن را از او روایت کرده.

اصل ابراهیم بن نعیم

ابو الصباح ابراهیم بن نعیم عبدی، او را میزان می خوانده اند، از اصحاب حضرت باقر و صادق علیهما السلام بوده، اصل را صفوان بن یحیی (-210ق) از او روایت کرده است.

اصل ابراهیم بن یحیی

شیخ در فهرست از آن یاد کرده و گفته است که آن را حمید بن زیاد (310ق) از او روایت کرده است.

اصل ابو عبد الله بن حماد

ابو عبد الله بن حماد انصاری، ابن طاوس از آن در کتاب اقبال نقل کرده و گویا نسخه آن را داشته است، صحیح آن ابو محمد عبد الله است.

اصل ابو محمد خزاز

در فهرست طوسی خزار و در معالم خزار آمده.

اصل احمد بن حسین

احمد بن حسین بن سعید بن عثمان قرشی، آن را

ص: 251

احمد ابن عقده (-233ق) از وی روایت کرده، بنابراین از اصول معدودی است که در اواخر عصر ائمه علیهم السّلام تألیف شده است.

اصل احمد بن حسین بن عمر

ابو جعفر احمد بن حسین بن عمر بن یزید صیقل کوفی، وی از حضرت ابا عبد الله و ابو الحسن علیهما السّلام روایت می کند، ابن طاوس در لهوف از آن روایت کرده و ظاهراً نسخه آن را داشته است.

اصل احمد بن عمر حلال

احمد بن عمر حلال شیره فروش (بیاع الحل)، شیخ طوسی در رجال، او را از اصحاب رضا (علیه السلام) شمرده است.

اصل احمد بن محمد

ابو علی احمد بن محمد بن عمّار کوفی (-346ق).

اصل احمد بن یوسف

احمد بن یوسف بن یعقوب جعفی، ابن عقده (-333ق) از او و از اصل او روایت کرده است.

اصل ادیم بن حرّ

ادیم بن حرّ جعفی، به روایت کشی کنیه او ابو الحر بوده و از حضرت صادق (علیه السلام) چهل و اندی حدیث روایت کرده است.

اصل اسباط بن سالم

ابو علی اسباط بن سالم کوفی، محمد بن ابی عمیر (-217ق) آن را از وی روایت کرده است.

اصل اسحاق بن جریر

اسحاق بن جریر بن یزید بجلي کوفی، از اصحاب صادق و کاظم علیهما السّلام، از او محمد بن ابی عمیر و حسن بن محبوب (-204ق) روایت کرده اند.

اصل اسحاق بن عمّار

اسحاق بن عمّار بن موسی سباطی، از اصحاب صادق (علیه السلام)، وی غیر از اسحاق بن عمار بن حیان کوفی بوده است.

اصل اسماعیل بن ابان

اسماعیل بن ابان حنّاط، از اصحاب صادق (علیه السلام).

اصل اسماعیل بن بکیر

به قول شیخ در فهرست، از وی ابراهیم بن سلیمان کوفی و از ابراهیم حمید بن زیاد دهقان (-310 ق) روایت کرده است.

اصل اسماعیل بن جابر

ابن شهر آشوب و شیخ طوسی از آن یاد کرده اند.

اصل اسماعیل بن دینار

نیز مذکور در معالم ابن شهر آشوب و فهرست شیخ.

ص: 252

اصل اسماعیل بن عثمان

اسماعیل بن عثمان بن ابان، احمد بن میثم از او و حمید بن زیاد (-310 ق) از احمد روایت کرده اند.

اصل اسماعیل بن عمار

وی از اصحاب صادق (علیه السلام) بوده است.

اصل اسماعیل بن محمد

ابن ابی عمیر از او روایت کرده است و احتمال داده اند که وی اسماعیل بن حکم از اصحاب سجاد (علیه السلام) بوده باشد.

اصل اسماعیل بن مهران

اسماعیل بن مهران بن محمد بن ابی نصر سکونی کوفی، وی از اصحاب امام صادق (علیه السلام) روایت کرده و امام رضا (علیه السلام) را ملاقات کرده است. از او محمد بن حسین بن ابی الخطاب (-262 ق) روایت کرده است.

اصل ایوب بن حر جعفی

ایوب بن حر جعفی معروف به اخی ادیم، از اصحاب صادق و کاظم علیهما السلام، محمد بن خالد برقی از ایوب و فرزندش احمد بن محمد (-274 ق) از او روایت کرده اند.

اصل بشار بن یسار

بشار بن یسار عجلی کوفی، از اصحاب صادق (علیه السلام).

اصل بشر بن مسلمه

بشر بن مسلمه کوفی، از اصحاب صادق (علیه السلام).

اصل بکر بن محمد ازدی

بکر بن محمد ازدی از آل نعیم، عبد الله بن صلت قمی که از اصحاب رضا (علیه السلام) بوده از او روایت کرده است.

اصل بندار

بندار بن محمد بن عبد الله فقیه امامی، مذکور در فهرست ابن ندیم.

اصل ثابت بن دینار

ثابت بن ابی صفیه دینار معروف به ابو حمزه ثمالی (-150 ق).

اصل جابر بن یزید

جابر بن یزید جعفی (-128 یا 132 ق)، از اصحاب باقر و صادق علیهما السلام.

اصل جعفر

جعفر بن محمد بن شریح حضرمی، این اصل موجود است و با اصول الستة عشر در تهران طبع شده است.

اصل جمیل بن دراج

ابو علی جمیل بن دراج نخعی، از اصحاب صادق (علیه السلام)، صفوان بن یحیی (-210 ق) از او روایت کرده است.

ص: 253

اصل جمیل بن صالح اسدی

اصحاب صادق و کاظم علیهما السلام، محمد بن ابی عمیر و حسن بن محبوب (-204 ق) از او روایت کرده اند.

اصل حارث بن احوول

ابو علی حارث بن ابو جعفر مؤمن الطاق محمد بن علی بن نعمان احوول بجلی کوفی، حسن بن محبوب (-204 ق) از او روایت کرده است.

اصل حبیب

حبیب بن معلل مدائنی خثعمی، از ابا عبد الله، ابو الحسن و رضا علیهم السلام روایت کرده است.

اصل حریر (فی الصلاة)، اصل (فی الزکاه)،

اصل (فی الصیام) و اصل (فی النوادر)

ابو محمد حریر بن عبد الله سجستانی از دی کوفی، از اصحاب صادق (علیه السلام).

اصل حسن بن ایوب

از اصحاب کاظم (علیه السلام).

اصل حسن بن رباط

حسن بن رباط بجلی کوفی، از اصحاب امام صادق (علیه السلام)، حسن بن محبوب (-204 ق) از او روایت کرده است.

اصل حسن زیاد

حسن زیاد عطار کوفی، از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده است.

اصل حسن بن سری

حسن بن سری کاتب، از اصحاب صادق (علیه السلام).

اصل حسن بن صالح

حسن بن صالح بن حی (-168 ق).

اصل حسن بن موسی

حسن بن موسی بن سالم حنّاط کوفی، وی از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده است.

اصل حسین بن ابی العلاء

حسین بن ابی العلاء خفاف، وی از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده است اصل حسین با اصول الستة عشر چاپ شده است.

اصل حسین بن ابی غندر

حسین بن ابی غندر کوفی، وی از ابا عبد الله (صادق) (علیه السلام) روایت کرده و از او ابن ابی عمیر و صفوان بن یحیی روایت کرده اند.

اصل حسین بن عثمان

حسین بن عثمان بن شریک بن عدی عامری کوفی، راوی از ابا عبد الله و ابو الحسن علیهما السلام، ابن ابی عمیر از او روایت کرده است، اصل به روایت تل عکبری از ابن عقده موجود است.

ص: 254

اصل حفص بن بختری

حفص بن بختری کوفی بغدادی، وی از ابا عبد الحسن و ابو الحسن علیهما السلام روایت کرده و اصل او را محمد بن ابی عمیر از او روایت کرده است.

اصل حفص بن سالم

ابو ولاد حفص بن سالم حناط، راوی از امام صادق (علیه السلام)، اصل را حسن بن محبوب از او روایت کرده است.

اصل حفص بن سوقه

حفص بن سوقه عمری، در اصل از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام روایت کرده و اصل را محمد بن ابی عمیر از او روایت کرده است.

اصل حفص بن عبد الله (فی الصلاة)، اصل

(فی الزکاه)، اصل (فی الصیام) و اصل

(فی النوادر)

حفص بن عبد الله سجستانی از اصحاب امام صادق (علیه السلام). از حریر بن عبد الله نیز چنین اصولی گذشت.

اصل حکم بن ایمن

حکم بن ایمن حناط کوفی، راوی از ابا عبد الله و ابو الحسن علیهما السلام، اصل را ابن ابی عمیر از او روایت کرده است.

اصل حکم بن مسکین

ابو محمد حکم بن مسکین کوفی، اصل را حسن بن محبوب (-204ق) از او روایت کرده است.

اصل حمید بن زیاد

حمید بن زیاد بن حماد بن دهقان کوفی (-310ق).

اصل حمید بن مثنی

حمید بن مثنی عجلی کوفی صیرفی، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام.

اصل خالد بن ابی اسماعیل

خالد بن ابی اسماعیل کوفی، صفوان بن یحیی (-210ق) آن را از او روایت کرده است.

اصل خالد بن صبیح

خالد بن صبیح کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام)، اصل را محمد بن ابی عمیر از او روایت کرده است.

اصل خالد بن عبد الله

خالد بن عبد الله بن سدیر بن حکیم بن صهیب صیرفی.

اصل خلاد

خلاد سندی (یا سدی) بزّاز کوفی، راوی از ابا عبد الله (علیه السلام)، ط. تهران (در اصول الستة عشر).

ص: 255

اصل داود بن زربی

ابو سلیمان داود بن زربی خندقی بن‌دار، از اصحاب امام صادق و امام کاظم علیهما السلام، محمد بن ابی عمیر آن را از او روایت کرده است.

اصل داود بن کثیر

داود بن کثیر رقی، از اصحاب امام صادق و امام کاظم علیهما السلام، حسن بن محبوب آن را از او روایت کرده است.

اصل ذریح

ذریح بن محمد بن یزید محاربی، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام.

اصل ربعی

ابو نعیم ربعی بن عبد الله بن جارود بصری، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام، که از او حماد بن عیسی (-208 ق) اصل را روایت کرده است.

اصل ربیع اصم

ربیع بن محمد بن عمر بن حسان اصم مسلی، راوی از امام صادق (علیه السلام)، حسن بن محبوب (-204 ق) آن را از او روایت کرده است.

اصل رفاعه

رفاعه بن موسی اسدی کوفی نخاس، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام، صفوان بن یحیی (-210 ق) و محمد بن ابی عمیر (-217 ق) آن را از او روایت کرده اند.

اصل زرعه

زرعه بن محمد حضرمی، راوی از ابا عبد الله و ابو الحسن علیهما السلام، آن را حسن بن سعید اهوازی از او روایت کرده است.

اصل زکار

زکار بن یحیی واسطی، از اصحاب صادق (علیه السلام)، قاسم بن اسماعیل قرشی آن را از وی روایت کرده است.

اصل زیاد بن مروان

ابو الفضل زیاد بن مروان قندی واقفی.

اصل زیاد بن مندر

ابو الجارود زیاد بن منذر اعمی، از اصحاب امام باقر و امام صادق علیهما السّلام، کثیر بن عیاش قطان آن را از او روایت کرده است.

اصل زید زّاد

وی راوی از امام صادق (علیه السلام) بود و اصل زید موجود است، ط. تهران (با اصول الستة عشر).

اصل زید نرسی

وی نیز راوی از ابا عبد الله و ابو الحسن علیهما السّلام بود و اصل او هم موجود است و با اصول الستة عشر چاپ شده است.

ص: 256

اصل سعد بن ابی خلف

سعد بن ابی خلف معروف به زام کوفی، از اصحاب صادق و کاظم علیهما السلام، حسن بن محبوب (-204 ق) از او روایت کرده است.

اصل سعدان

ابو الحسن عبد الرحمان سعدان بن مسلم عامری کوفی، وی از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام روایت کرده و اصل او را صفوان بن یحیی (-210 ق) از او روایت کرده است.

اصل سعید اعرج

ابو عبد الله سعید بن عبد الرحمان (یا عبد الله) اعرج سَمَّان تمیمی کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام)، اصل او را علی بن نعمان و صفوان بن یحیی از او روایت کرده اند.

اصل سعید بن غزوان

سعید بن غزوان اسدی کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام)، اصل را ابن عمیر (-217 ق) از او روایت کرده است.

اصل سعید بن مسلمه

سعید بن مسلمه بن هشام بن عبد الملک بن مروان دمشقی، از اصحاب امام صادق (علیه السلام).

اصل سعید بن یسار

سعید بن یسار ضیبی کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام، اصل را علی بن نعمان اعلم نخعی از اصحاب رضا (علیه السلام) از او روایت کرده است.

اصل سفیان بن صالح

محمد بن ابی عمیر از او روایت کرده است.

اصل سلام

سلام بن ابی عمره (یا عمیره) خراسانی کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهم السلام، عبد الله بن جبلة (-219 ق) از او روایت کرده است، این اصل به روایت تلکبری موجود است.

اصل سلیم - کتاب سلیم

ابو صادق سلیم بن قیس هلالی عامری کوفی تابعی، ط. نجف، 1366 ق و چاپهای دیگر، خ.

فیض آباد ہند.

اصل شعیب بن اعین

شعیب بن اعین حدّاد کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام)، ابن ابی عمیر (-217 ق) آن را از او روایت کرده است.

اصل شعیب بن یعقوب

ابو یعقوب شعیب بن یعقوب، وی از ابا عبد اللّٰه و ابو الحسن علیہما السّلام روایت دارد و اصل او را حماد بن عیسی (-208 ق) و ابن ابی عمیر از او روایت کرده اند.

ص: 257

اصل شهاب

شهاب بن عبدربه اسدی صیرفی کوفی، راوی از امام باقر و امام صادق علیهما السلام، ابن ابی عمیر، آن را از او روایت می کند.

اصل صالح

صالح بن رزین کوفی، راوی از ابا عبد الله (علیه السلام)، ابن ابی عمیر آن را از او روایت می کند.

اصل ظریف- کتاب الدیات

منسوب به ظریف بن ناصح کوفی بغدادی، از محمد بن ابی عمر طیب کوفی، که از امام صادق (علیه السلام) روایت می کند.

اصل عاصم

عاصم بن حمید حناط کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام)، وی از جابر بن یزید جعفی (-128 یا 132 ق) بسیار روایت کرده، اصل موجود است، ط. تهران (با اصول الستة عشر).

اصل عباد

ابو سعید عباد عصفری کوفی، موجود است، ط.

اصل عبد الله بن سلیمان

عبد الله بن سلیمان صیرفی عبسی کوفی، وی از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده است.

اصل عبد الله بن حماد

ابو محمد عبد الله بن حماد انصاری، همان است که به عنوان اصل ابو عبد الله یاد شد و صحیح عبد الله است.

اصل عبد الله بن یحیی

عبد الله بن یحیی کاهلی، از اصحاب امام صادق و امام کاظم علیهما السلام. از اصول موجوده است و احمد بن محمد بن ابی نصر بزنطی از او روایت کرده است.

اصل عبد الله بن هیشم

عبد الله بن هیشم کوفی، به قول نجاشی، عباد بن یعقوب رواجنی (-250 ق) اصل را از او روایت کرده است.

اصل عبد الملك

عبد الملك بن حکیم خثعمی کوفی، راوی از ابو عبد الله و ابو الحسن علیهما السلام، ط. تهران (با اصول الستة عشر).

اصل عبيد الله بن علي

عبيد الله بن علي بن ابي شعبة حلي، اصل مورد تحسين امام صادق (عليه السلام) قرار گرفته است.

اصل علي بن ابي حمزه

علي بن ابو حمزه سالم بطيني كوفي، راوي از امام صادق و امام باقر عليهما السلام، ابن ابي عمير و صفوان بن يحيى از او روايت کرده اند.

ص: 258

اصل علی بن احمد

علی بن احمد بن ابی القاسم کوفی (-352ق)، ظاهر اصل الاوصیاء است.

اصل علاء بن رزین

علاء بن رزین قلاء تقفی، از اصول موجوده است.

اصل علی بن اسماعیل

علی بن اسماعیل بن شعیب بن میثم بن یحیی کوفی.

اصل علی بن رئاب

علی بن رئاب ابی الحسن کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السّلام.

اصل علی بن عبد الواحد

علی بن عبد الواحد نهدی، از نوادگان حکم بن ایمن حناط نهدی. حکم از اصحاب امام صادق و امام کاظم علیهما السّلام است.

اصل قاسم بن اسماعیل

قاسم بن اسماعیل قرشی، حمید بن زیاد (-310ق) از روایت کرده است.

اصل مثنی

مثنی بن ولید حناط کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام)، از اصول موجوده و مطبوعه است.

اصل محمد بن جعفر

محمد بن جعفر بزاز قرشی، دائی پدر ابو غالب زراری (285ق-)، ابو غالب از او روایت کرده و اصل از اصول موجوده است.

اصل محمد بن قیس اسدی

ابو نصر محمد بن قیس اسدی کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السّلام.

اصل محمد بن قیس بجلی

ابو عبد الله محمد بن قیس بجلی.

اصل محمد بن مثنی

محمد بن مثنی بن قاسم حضرمی، اصل به روایت تلعهکبری موجود و در اصول الستة عشر چاپ شده است.

اصل مروک

مروک بن عبید بن سالم بن ابی حفصه، احمد بن محمد برقی آن را از او روایت کرده است.

اصل مسعده

مسعده بن زیاد ربیع کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام)، نجاشی می گوید که کتابی مبوب در حلال و حرام است.

اصل وهب

وهب بن عبد ربه بن ابی میمونه بن یسار اسدی، حسن بن محبوب از او روایت کرده است، وهب

ص: 259

راوی از امام باقر و امام صادق علیهما السلام بوده است.

اصل هشام بن حکم

ابو محمد هشام بن حکم شیبانی کوفی (-179 ق)، ابن ابی عمیر و صفوان بن یحیی از او روایت می کنند.

اصل هشام بن سالم

هشام بن سالم جوالمقی، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام، از روایت ابن طاوس در اقبال بر می آید که نسخه آن را داشته است.

اصل یعقوب

ابو محمد یعقوب بن شعیب بن میثم بن یحیی تمّار، اصل در نزد شیخ مفید موجود بوده و در الرسالة العددیه به این موضوع صراحت دارد.

اصل الاسلام

فارسی، ترجمه حدیث مروی از امام رضا علیه السلام در امامت، از سید حسین بن نصر الله عرب باغی، ط. تبریز.

-الحمد لله الذی وفقنی لترجمه حدیث اصل الاسلام.

اصل الاصول

در اصول دین، از محمد جعفر بن سیف الدین شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق)، ترجمه فارسی آن به نام شاخ نبات چاپ شده است (1269 ق).

اصل الاصول

فارسی، نحو، از محمد حسن خان بریلوی هندی، ط. لکهنو، 1280 و 1282 ق.

اصل الاصول (فی تلخیص الفصول)

محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق)، خ. دیده شده.

اصل الاصول (فی شرح معالم الوصول)

رفیع بن رفیع گیلانی، تالیف: پیش از 1233 ق، ط. خ. دیده شده.

-الحمد لله المنعم المتعال...

اصل الاصول

در ردّ اخباریه، از محمد بن دلداری علی نصیرآبادی (-1284 ق)، خ. فیض آباد هند.

اصل الاصول

در کلام، از نثار حسین عظیم آبادی (معاصر)، ط. حیدرآباد.

اصل الاصول

کلام، از محمد نعیم طالقانی (سده 12 ق)، خ.

تهران؛ قم.

-الحمد لله الذي هو نور السماوات و الارضين

اصل الاوصياء - الاوصياء، كتاب

ابو القاسم شريف على بن احمد علوى (-352 ق).

ص: 260

اصل البرائه-اصاله البرائه

اصل الحقيقه

اردو، در رد عامه، ط. لاهور.

الاصل الخطاب

در اصول فقه، نسخه در اصفهان موجود بوده.

الاصل السببي و المسببي

حسين بن محسن علوي سبزواري (-1352 ق)، خ. موجود

اصل الشيعه و اصولها

در عقايد شيعه، از محمد حسين آل كاشف الغطاء، ط. صيدا، 1351 و 1355 ق و در نجف و قاهره و بيروت و ايران مكرر چاپ شده

اصل الصحه-اصاله الصحه

اصل الضَّالَّه

ابو محمد فضل بن شادان بن خليل ازدي نيشابوري (-260 ق).

اصل الطَّهاره-اصاله الطَّهاره

اصل العدم

سيد ابو تراب خوانساري.

اصل العقائد الدينيه

فارسي، اصول دين، از محمد جعفر شريعتمدار استرآبادي (-1263 ق)، در مقدمه و ابواب، خ.

ديده شده.

-الحمد لله الواجب بالذات

الاصل في الاستعمال (و انه الحقيقه او الاعم)

ابو المعالي بن محمد ابراهيم كلباسي، از رسائل الخمسه عشر در اصول.

اصل الكلام (و انه المصدر او الفعل)

محمد مهدي بن محمد جعفر موسوي (معاصر).

الأصل المثبت

اصول فقه، از ملا علی خوئی، شاگرد شیخ انصاری، خ. نجف.

اصل مسلم

در توحید، از محمد بن محمد کاظم موسوی کازرونی، تألیف: 1375 ق.

اصل المشتقات

لغت، از محمد بن خلیل زین عاملی، تألیف:

1347 ق.

اصل المیزان

زین العابد بن عظیم آبادی، ط. حیدر آباد هند.

اصلاح

مجله علمی ماهانه، از علی اظهر هندی.

ص: 261

اصلاح (و فيه الفوز و الفلاح) - اصلاح العمل

در فقه عبادات و معاملات، از سید محمد بن علی طباطبایی (-1242 ق)، مرتب بر مقدمه، کتب، ابواب و خاتمه، خ. آستان قدس، ش 9064 (1242 ق) و چند شماره دیگر.

-الحمد لله الذي مهّد لنا طريق اصلاح العمل

اصلاح الاعتقاد

اردو، از احمد علی واعظ امر تسری (معاصر)، ط. لاهور.

اصلاح الاعمال

در صلاه، خ. کربلا.

-الحمد لله الذي هداانا لاصلاح الاعمال باخلاص اليقين...

اصلاح بشر - تعاليم قرآنيه

فارسی، از محمد جواد بن محمد تقی طباطبایی (1315 ق-).

فارسی، از سید علی میبدی، خ. موجود.

اصلاح خط اسلام

فارسی، از یوسف خان مستشار الدوله (-1313 ق)، ط. تهران، 1303 ق.

اصلاح ذات الین لرفع نزاع الخصمین

در رفع اختلاف اصولیین و اخباریین، از محمد بن علی بن میرزا محمد اخباری، خ.

موجود.

-نحمدک یا من هدی المؤمنین الی سواء الصراط...

اصلاح الرسوم بکلام المعصوم

اردو، از محمد مرتضی بن حسنعلی حسینی جونپوری (-1337 ق)، تألیف: 1311 ق، ط.

هند، 1312 ق.

اصلاح العمل-الاصلاح

اصلاح غلط العاده

كفعمی آن را از مصادر البلد الامین می شمارد.

اصلاح الفساق

اردو، ط. هند.

اصلاح المراسم

اردو، از كاظم على هندی، ط. هند.

اصلاح المنطق

لغت، تهذيب اصلاح المنطق ابو حنيفه احمد بن داود دينورى (-290 ق) است. مهذب: ابو القاسم حسين بن على بن حسين معروف به وزير مغربى (-481 ق).

اصلاح المنطق

لغت، از ابو يوسف يعقوب بن اسحاق بن سكين (-243 ق)، ط. بيروت، خ. خديويه

ص: 262

(785ق).

اصلاحات اجتماعی

فارسی، از حبیب الله آموزگار، ط. تهران، 1307 ش.

اصلاحات خوزستان

فارسی، از نور الدین بن محمد جعفر موسوی جزائری (1313ق-)، تألیف: 1309 ش، ط.

اهواز، 1311 ش.

اصناف الکلام

ابو محمد عبد الله بن مغیره بجلی کوفی، از اصحاب امام کاظم (علیه السلام).

الاصنام

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206ق)، ط. مصر، 1343 ق.

الاصوات

ابو یوسف یعقوب بن اسحاق بن سکیت (-243ق).

اصوات النساء

در احکام استماع اصوات زنان، از ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315ق).

الاصول (فی تحقیق المقالات)

ابو القاسم علی شریف بن احمد علوی کوفی (-352ق).

الاصول، کتاب (از محمد بن حسن طوسی) - اصول العقاید

الاصول، کتاب

ابو عبد الله محمد بن عباس معروف به ابن جحّام.

الاصول فی مذهب آل الرسول (صلی الله علیه و آله)

ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراجکی (-449ق)، تألیف: 418ق.

الاصول، کتاب فی

محمد بن نزار حویزی، شاگرد شیخ بهائی.

الاصول

ابو محمد یحیی بن محمد نقیب النقیاء نیشابور (سده 4 ق).

اصول آدمیت

فارسی، رساله ای است از کلیات ملکم، از ناظم الدوله میرزا ملکم بن یعقوب اصفهانی که مکرر چاپ شده است.

الاصول الأصفیة (فی المسائل المهمته من

الحکمه المتعالیه)

رجب علی تبریزی، که به نام آصف میرزا از درباریان شاه عباس صفوی (-1078 ق) تألیف کرده است.

ص: 263

اصول آل الرسول

در استخراج ابواب اصول فقه از روایات اهل بیت علیهم السلام، از محمد هاشم بن زین العابدین موسوی خوانساری (-1318 ق).

اصول الاخبار

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی، معاصر فتحعلیشاه قاجار (-1250 ق).

اصول الاخلاق

محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق).

اصول الاستنباط

اصول فقه، از علی نقی بن احمد حیدری کاظمی (معاصر)، ط. نجف، 1369 ق؛ تهران، 1379 ق؛ بغداد، 1959 م. در 2 جزء.

اصول الاسلام و الايمان (و حکم الناصب)

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله... اعلم ان اصول الاسلام عند فقهاءنا المشهورين ثلاثه...

الاصول الاصليه (و القواعد المستنبطه من الآيات

و الاخبار المرويه)

سید عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق)، خ. نجف.

-الحمد لله رب العالمين

الاصول الاصليه

فضلعلی بن شاه ویردی بن خلف.

الاصول الاصليه

نعیم طالقانی، کبودر آهنگی در مرآه الخیال (تألیف: 1236 ق) از آن نقل کرده.

الاصول الاصليه-الاصول الاصليه (المستفاده

من الكتاب و السنه)

محمد بن مرتضى محسن فيض كاشاني (-1091 ق)، مرتب بر 10 اصل، تاليف:

1041 ق، خ. آستان قدس، ش 10791 (1052 ق) و چند نسخه ديگر.

-الحمد لله الذي بعث في الاميين رسولا

اصول الاثمه---

ص: 264

اصول تعليم و تربيت

از عيسى صديق اعلم، تهران، 1316 ش.

اصول تعليم و تربيت

فارسي، از نصر الله فلسفي، ط. تهران، 1314 ش.

اصول تمدن

فارسي، از رسالات كلييات ملكم، از ناظم الدوله ملكم بن يعقوب اصفهاني، ط. مكرّر.

الاصول الجارية (في الشك في المكلف به

و اختيار البراءة

حسن بن علي مدرس اصفهاني.

اصول جبر و مقابله

فارسي، از آقاخان بن حسين قلي خان مهندس، شاگرد عبد الغفار خان نجم الملك (-1320 ق)، ط. تهران، 1310 ق.

اصول جبر و مقابله

فارسي، از علي محمد فره وشي (مترجم همايون)، ط. تهران، 1330 ق.

اصول جبر و مقابله

فارسي، از عليخان ناظم العلوم، ط. تهران.

اصول جعفريه

فارسي، اصول دين، از جواد بن محرم علي طارمي (-1325 ق)، ط. ايران.

اصول جغرافيا

فارسي، از عبد الرزاق خان سرتيب، ط. تهران.

اصول جغرافيا

فارسي، از عبد الغفار بن علي محمد نجم الدوله اصفهاني، ط، 1298 ق.

اصول جوامع العلم

در اصول اربعة وارده در حديث، از جمال الدين حسن بن محمد باقر علوی خراسانی، مرتب بر مقدمه و 4 باب، تالیف: 1240 ق، خ. موجود.

-سبحانک اللهم و بحمدک توحدت فی ذاتک...

الاصول الحدیثه

در مباحث الفاظ، از محمد کاظم بن محمد صادق ملکی قزوینی، ط. نجف، 1358 ق.

اصول الحساب

فارسی، از علی خان ناظم العلوم، ط. تهران.

اصول الخمسه

ابو الحسن علی بن محمد وهقی فقیه، مذکور در فهرست منتخب الدین.

اصول الدیانات---

ص: 265

اصول الدیانات

در بیان مذاهب و ادیان، از نعمت اللّٰه بن عبید اللّٰه.

اصول الدین

فارسی، از ابراهیم گلپایگانی جدّی، برگرفته از حقّ الیقین علامه مجلسی، خ. دیده شده.

اصول الدین (و اثبات العقائد الحقّه)

ابراهیم بن محمد موسوی دزفولی (سده 13 ق)، خ. موجود.

اصول الدین

فارسی، از ابو تراب بن محسن حسینی أرغندی، مرتب بر مقدمه و 5 فصل، مذکور در کشف الحجب.

-الحمد لله الذی هدانا لایمان

اصول الدین ---

ص: 266

بهبهانی (-1206 ق).

اصول الدین

فارسی، از محمد باقر بن جعفر فشارکی (-1315 ق)، ط 1332 ق.

اصول الدین

فارسی، از محمد باقر بن جعفر بن کافی بهاری (-1333 ق).

اصول الدین

فارسی، از باقر بن شعبان تیمجانی گیلانی، تالیف: 1326، خ. (خط مؤلف). دیده شده.

اصول الدین

در آن از لوامع الاشراف جلال الدین دوانی (-908 ق) نقل شده، خ. موجود (1212 ق).

اصول الدین

مرتب بر 3 مقصد: توحید، نبوه و امامه، خ.

نجف.

اصول الدین

محمد تقی آقا نجفی بن محمد باقر اصفهانی (-1331 ق)، خ. دیده شده.

اصول الدین (و فروعہ)

محمد تقی بن محمد باقر شریف یزدی، رساله بر طبق فتوای علامه انصاری است، ط 1277.

اصول الدین

فارسی، از محمد جعفر کاشانی، خ. دیده شده.

اصول الدین

ابو القاسم جعفر بن حسن محقق حلّی (-676 ق)، خ. موجود.

اصول الدین

جعفر بن حسين شوشتری (1303 ق)، ط.

تهران.

اصول الدين---

ص: 267

(-1336 ق)، خ. (بخط مولف، ناقص الاخر) دیده شده.

اصول الدین

فارسی، از حسن بن عبد الرزاق لاهیجی (-1121 ق)، خ. دیده شده.

اصول الدین

ابو محمد حسن بن علی شریف (-304 ق).

اصول الدین

محمد حسن بن علی قائنی.

اصول الدین (از حسین بن محمد تقی) - ملخص الاصول

اصول الدین

داود بن اسماعیل حسینی. برای شرح آن - صراط العارفين

اصول الدین

داود بن حسن اوالی بحرانی.

اصول الدین

فارسی، از محمد رضا بن محمد مجذوب تبریزی

اصول الدين

عبد الرزاق گیلانی (-1319 ق)، ط. تهران، 1322 ق (بازاد الواعظین).

اصول الدين ---

ص: 269

اصول الدین

فارسی، از محمد علی بن محمد باقر، تألیف:

1288 ق، ط. تهران، 1297 ق.

اصول الدین

فارسی، از محمد علی بن محمد باقر ثقه الاسلام اصفهانی، تألیف و طبع: 1303 ق.

اصول الدین

رساله عملیه در تمام عبادات، از علی بن حسن خنیزی قطیفی (1291 ق-).

اصول الدین

سید علی صاحب ریاض بن محمد علی طباطبایی (-1231 ق)، در منته المقال از آن به عنوان رساله الاصول الخمسه یاد شده است.

اصول الدین

علی بن محمد بن احمد بن سیف بحرانی قطیفی، پدرش در طبقه شاگردان صاحب حدائق بوده است.

اصول الدین

منسوب به امام ابو الحسن علی بن موسی الرضا(علیه السلام)، گفته اند به خواهش مأمون تألیف فرموده اند.

-اول الفرائض شهاده ان لا اله الا الله

اصول الدین-اصول العقاید

فارسی، از سید کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق)، ط. تبریز، 1271 ق، خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 11245 (1258 ق) و ش 8469 (بی تاریخ).

-سپاس و ستایش پروردگاری را

اصول الدین

فارسی، از محسن دستغیب شیرازی (-1319 ق)، ط. ایران.

اصول الدین

محمد بن احمد درازی بحرانی (-پیش از 1186 ق).

اصول الدین

محمد بن محمد تقی تنکابنی (معاصر).

اصول الدین

فارسی، در توحید، نبوت و امامت، از محمد بن حسن شیروانی (-1098 ق).

اصول الدین

محمد بن عبد علی آل عبد الجبار قطیفی (-پس از 1240 ق)، تألیف: 1231 ق، خ. سامراء.

-الحمد لله و کفی و سلام علی عباده

اصول الدین

محمد بن عبد النبی نیشابوری، معروف به اخباری (-1232 ق)، تألیف: 1227 ق، خ.

دیده شده.

ص: 270

اصول الدین

محمد بن علی درازی بحرانی، حفید برادر شیخ یوسف بحرانی صاحب حدائق

اصول الدین

فارسی، از محمد بن محسن علم الهدی کاشانی (- پس از 1112 و پیش از 1123 ق)، خ. دیده شده.

اصول الدین

ظاهراً تألیف محمد جاوجانی (سده 13 ق)، خ.

(خط جاوجانی) دیده شده.

اصول الدین

محمد ناظم الاسلام کرمانی (معاصر)، مدیر روزنامه «نوروز» و «کوکب دری».

اصول الدین (و العقائد)

محمد بن عبد الفتاح سراب تنکابنی، تألیف:

1113 ق، خ. مرعشی.

-الحمد لله الذي ابان معرفته من وجوده و صفاته

اصول الدین

محمود بن محمد علی بهبهانی (-1269 ق)، خ.

موجود.

اصول الدین

محمود بن نصار صیمری، تألیف: 1026 ق، خ.

کاظمین.

اصول الدین

مصطفی بن حسین آل دراج موسوی، تألیف:

1175 ق، خ، نجف.

اصول الدین

مفلح صیمری، خ، موجود.

اصول الدین (و فروعہ)

سید مہدی یزدی، ط.

اصول الدین

فارسی، از مہدی بن ابی ذر نراقی (-1209 ق).

اصول الدین

به خط مہدی بن حسن بن محمد نیرمی جرجانی (657 ق) دیدہ شدہ.

- (پس از خطبہ) لولم یکن کل متحیز مسبقا بالعدم

اصول الدین

فارسی، از محمد مہدی بن علی اکبر حسینی، تالیف: 1304 ق، خ. کاظمین.

اصول الدین

فارسی، از مرتضی بن علی رضا حسینی، تالیف:

1291 ق، خ، نجف.

- الحمد لله رب العالمین...

ص: 271

اصول الدین

مہدی بن محمد علی ثقہ الاسلام اصفہانی، ط.

تہران، 1347 ق.

اصول الدین

فارسی، از ملا نصیر، مذکور در ریاض.

اصول الدین

محمد نصیر بن زین الدین مکی (-1135 ق).

اصول الدین

نور علی شاہ، ط. (ضمن مجموعہ ای با عوارف المعارف).

اصول الدین (فی المعارف الخمسہ)

املاء ابو الحسن ہادی بن محمد علی عاملی اصفہانی (-1263 ق).

اصول الدین

ہادی بن مہدی سبزواری (-1289 ق)، خ. دیدہ شدہ.

اصول الدین

محمد ہاشم خوانساری معروف بہ چہار سوقی (-1318 ق)، ط 1317 ق (با رسالہ عملیہ او).

اصول الدین

یوسف بن عبد الفتاح طباطبائی (-1242 ق)، خ.

مرعشی.

اصول الدین

نسخہ ہایی از مولفان ناشناختہ دیدہ شدہ.

اصول الدین اور قرآن

اردو، از علی نقی بن ابی الحسن نقوی لکهنوی، ط. هند، 1351 ق.

اصول الدین عوامی

ترکی، از علی اکبر بن محسن اردبیلی (-1349 ق)، ط. ایران.

اصول الدین مدرسه اسلام

فارسی، ط. ایران.

اصول الدین مسلمین

فارسی، از علی اکبر اردبیلی (-1346 ق)، به صورت سؤال و جواب.

اصول دین و میراث

فارسی، از محمد افضل بن محمد رضا غزنوی (1298 ق-)، ط.

اصول الشرایع

ابو ایوب منصور بن حازم بجلی کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السّلام.

اصول شش قلم

فارسی، منظوم، از خواجه محمود سبزواری.

ص: 272

تاریخ نظم: چون اصول شش قلم کردم رقم

گشت تاریخش اصول شش قلم

(866).

اصول الشیعه و فروع الشریعه

فارسی، رساله عملیه، از هادی بن سید علی بجستانی، تالیف: 1341 ق. ط. بغداد.

-الحمد لله و اصلی علی احمده المبعوث...

اصول العقاید الاسلامیه

محمد ابراهیم بن محمد نصیر مدرس (معاصر شاه سلطان حسین صفوی).

اصول العقاید

فارسی، از حسین بن حسن گیلانی (-1129 ق).

اصول العقاید (و مکارم الاخلاق)

حسین علی بن نوروز علی تویسرکانی (-1286 ق).

اصول العقاید (از ملا صالح) - مخزن العقاید

اصول العقاید (از محمد رضا طبسی) - عقد الفراید.

اصول العقاید

محمد صالح بن عبد الواسع خاتون آبادی (-1116 ق).

اصول العقاید (از سید علی نقی) - نقد الفراید

اصول العقاید (از سید کاظم رشتی) - اصول الدین

اصول العقاید

فارسی، از محمد ناظم العلماء کرمانی (معاصر)، ط. نجف؛ ایران، 1329 ق.

اصول العقاید

محمد بن مرتضیٰ محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، تألیف: 1036 ق.

اصول العقاید (و مکارم الاخلاق، از علم الهدی پسر فیض کاشانی) - اصول الدین

اصول العقاید

ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-460 ق).

اصول العقاید

محمد هادی بن میر لوحی حسینی، ملا علی خیابانی در وقایع الایام از آن نقل کرده.

اصول العقاید الخمسه

عمران بن احمد دعیبل خفاجی (-1328 ق)، تألیف: 1301 ق، خ. نجف.

اصول العقاید الدینیہ

فارسی، از یوسف بن احمد رشتی، ط. رشت.

اصول العقاید و التقویم الشرعی

فارسی، از یوسف بن احمد رشتی، ط.

کرمانشاه.

اصول علم التعبير (و تحقیق الرؤیا)

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق).

ص: 273

اصول علم ثروت

فارسی، از محمد علی فروغی ذکاء الملک (-1361 ق)، ط. تهران، 1323 ق.

اصول علم الحديث-اشراقات الاصول

اصول علم الحديث

ابو عبد الله محمد بن عبد الله حاکم نیشابوری (-405 ق).

اصول علم فیزیک

فارسی، از علی خان ناظم العلوم، ط.

الاصول العلمیه

محمد کرمانی، خطبه آن را در اساس الاصول چاپ کرده است.

الاصول العمليه (من البراءه و الاحتیاط

و الاستصحاب)

محمد تقی بن محمد حسین قمشه ای (معاصر).

اصول الفصول (فی حصول الوصول)

فارسی، در عرفان و تصوف، از رضا قلی خان هدایت نوری.

اصول فصول التوضیح

منسوب به محمد تقی بن مقصود علی مجلسی اصفهانی (-1070 ق).

اصول الفقه

ابراهیم اردبیلی (-1326 ق)، خ. دیده شده.

اصول الفقه

ابراهیم دامغانی (-1291 ق).

اصول الفقه

ابراهیم رشتی (-1320 ق)، خ. نجف.

اصول الفقه

عبد العلی بن قاسم معروف به سید ابو تراب خونساری، خ. دیده شده.

اصول الفقه

ابو طالب بن عبد المطلب حسینی همدانی، ط.

اصول الفقه

ابو الفتح بن میرزا مخدوم شریفی (-976 ق)، خ.

آستان قدس، ش 5878 (بی تاریخ).

اصول الفقه

ابو القاسم بن محمد محسن خاتون آبادی (-1271 ق).

اصول الفقه

ابو القاسم بن محمد مهدی کلباسی (-1308 ق)، خ. دیده شده.

اصول الفقه

احمد بن فارس لغوی، مذکور در معجم الادباء.

ص: 274

اصول الفقه

احمد بن محمد باقر تبریزی، تالیف: 1268-1271 ق، در 3 مجلد، خ. دیده شده.

اصول الفقه (از اسماعیل عقدایی) - حقایق الاصول

اصول الفقه

اسماعیل بن احمد عقیلی نوری (-1321 ق)، خ.

دیده شده.

اصول الفقه

اسماعیل بن محمد علی کرمانشاهی، داماد و شاگرد صاحب ریاض.

اصول الفقه

میرزا بابا شیرازی، خ. موجود.

اصول الفقه

موجود در دار الکتب مصر، در فهرست، شیعی بودن مؤلف تصریح شده.

اصول الفقه

مؤلف از متأخرین بوده است، مرتب بر 57 بحث، خ. دیده شده.

اصول الفقه - قواعد الاصول

محمد تقی بن سید رضا آل بحر العلوم (-1289 ق)، خ. موجود.

اصول الفقه (از محقق حلّی) ---

ص: 275

شاگردان کاشف الغطاء، خ. موجود.

اصول الفقه

عبد الحسين بن علي حسيني آل كمونه (-1336 ق)، در 2 مجلد، خ. دیده شده.

اصول الفقه

عبد الرحيم بن محمد علي شوشتری (-1313 ق)، تالیف: 1265-1270 ق، در چند مجلد، خ.

(خط مؤلف) دیده شده.

اصول الفقه

عبد الغفور بن محمد اسماعيل حسيني یزدی (-1246 ق)، احتمالاً همان التحفه الغرويه (حاشیه بر قوانین) است.

اصول الفقه

عبد الله بن محمد علي راینی کرمانی (-1327 ق)، شاگرد علامه انصاری، خ. دیده شده.

اصول الفقه

علي بن ابی طالب حسینی همدانی (-ح 1320 ق)، خ. موجود.

اصول الفقه

محمد علي بن ابی الحسن موسوی (-1290 ق).

اصول الفقه

محمد علي بن محمد عباس لکهنوی (1290 ق-)، بیشتر تقریرات استادان اوست.

اصول الفقه

میرزا علی بن محمد حسین حسینی شهرستانی (-1344 ق)، خ. دیده شده.

اصول الفقه

علي بن عبد الکریم طباطبایی (-1306 ق)، خ.

موجود.

اصول الفقه

محمد علی بن محمد کاظم شاهرودی (-1293 ق)، خ. موجود.

اصول الفقه

علی آقا بن محمد رضوی معروف به سید علی داماد (-1336 ق)، خ. موجود.

اصول الفقه

محمد علی بن مقصود علی مازندرانی (-1264 ق)، در 2 مجلد، خ. کاظمین.

اصول الفقه

علی بن محمد ولی قائنی، شاگرد سید محمد مجاهد و شیخ موسی بن کاشف الغطاء.

اصول الفقه

فارسی، از علی اکبر بن محمد زمان کرمانی

ص: 276

(معاصر فتحعلیشاه قاجار)، به خواهش محمد ولی میرزا قاجار تالیف کرده.

-اصلی که فرع ادای حق بندگی را

اصول الفقه-التقریرات

علی محمد شریف حسینی، ط. 1310 ق.

اصول الفقه

علی نقی بن حسن طباطبایی (-1289 ق)، خ.

موجود.

اصول الفقه

فتاح سرابی تبریزی (-1311 ق)، در 2 مجلد.

اصول الفقه

فیض الله بن عبد القاهر حسینی تفریسی (-1025 ق).

اصول الفقه

محسن بن مهدی حکیم طباطبایی، تالیف:

1339 ق، خ. دیده شده.

اصول الفقه

محمد مشهدی (-1257 ق) شاگرد ریاض.

اصول الفقه

محمد بن محمد باقر فاضل ایروانی (-1306 ق)، خ. دیده شده.

اصول الفقه

محمد بن حبیب الله رضوی (-1266 ق)، خ.

آستان قدس، ش 2895 (بی تاریخ).

اصول الفقه

محمد بن محمد بن حسین حرّ عاملی (-1098 ق)، عمّ پدر شیخ حرّ.

اصول الفقه

شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق)، در کنز الفوائد (مطبوع) آن را گنجانیده و مختصراً مشتمل بر تمام مباحث اصول است.

اصول الفقه

محمد بن یوسف طباطبایی (-1326 ق)، تألیف:

ح 1321 ق، خ. دیده شده.

اصول الفقه

شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری (-1281 ق)، خ. دیده شده.

اصول الفقه

محمد مؤمن بن عبد الغفور برادرزاده فیض، مرتب بر مقدمات، مقالات (دارای فصول) و خاتمه، خ. موجود.

-الحمد لله الذي سهل لنا شرايع الاسلام

ص: 277

اصول الفقه

مهدى بن اسماعيل موسوى هروى، شاگرد صاحب جواهر، خ. موجود.

اصول الفقه

هادى بن مهدى نقوى نصيرآبادى (-ح 1278 ق).

اصول الفقه

(از هاشم بن احمد احسانى)---

ص: 278

(-1181 ق).

اصول منطق مقدماتی

فارسی، برای مدارس، از محمد سعید بن حسین عزیزی (-1355 ق)، ط. شیراز، 1314 ش.

اصول من عرف لیطمئن قلب من عرف

شرح حدیث من عرف نفسه فقد عرف ربه، از عماد الدین مازندرانی

-الحمد لله الواحد الصمد الذي ليس كمثل شئ

الاصول المهمه

محمد علی بن احمد اونساری (معاصر).

الاصول المهمه فی شرح الحکمه (و الکلمات

المستعمله للحکماء و محاوراتهم)

محمد باقر بن محمد جعفر شریف اصفهانی، تألیف: 1278 ق.

الاصول الناشریه

گجراتی، عقاید، از محمد حسین ناشر الاسلام شوشتری، ط. هند.

اصول النحو

علی آقا بن علی محمد خان نظام الدوله (-1319 ق)، خ. موجود

-الحمد لله الذي هدانا بتوفيقه

اصول و فروع دینیہ

میرزا علی خان، از فتاوی علامه انصاری گردآورده، تألیف: 1278 ق، ط 1276 ق.

الاصول و الفضول

ابو عبد الله محمد بن هبه الله طرابلسی، شاگرد شیخ طوسی.

اصول الهندسه - كفايه الهندسه

فارسی، از عبد الغفار نجم الدولة اصفهانی (-1320 ق)، در 8 مقاله به نام مظفر الدین شاه قاجار تألیف شده، ط. تهران، 1318 ق.

اضاءه القلوب بتحقیق المغرب و الغروب

آیه الله سید ابو القاسم بن علی اکبر موسوی خوئی دام ظلّه.

الاضاحی، کتاب

ابو القاسم جعفر بن محمد بن قولویه قمی (-368 ق).

الاضاحی، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

الاضحویه

در معاد، از ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق)، در 7 فصل، ط. مصر، 1949 م، خ.

آستان قدس، ش 5953؛ خ. (ترجمه فارسی) در بادلیان،

-افاض الله علی روح الامیر الشیخ الکبیر فی الدارین

ص: 279

الاضداد

محمد بن سليمان تنكابني.

الاضداد، كتاب

ابو يوسف يعقوب بن اسحاق بن سكيت (-243 ق).

اضرار التدخين-شرب الدخان في نظر الطب

والدين

محمد علي هبه الدين شهرستاني، ط. بغداد، 1343 ق.

اضغاث الاحلام (في بيان اوهام الكرام)

مولف ظاهرا شاگرد شيخ بهائي بوده و از او با ذکر شيخنا نقل کرده است، خ. نجف.

-الحمد لله الحي القيوم

اضواء الدرر الغوالي في ايضاح احوال فدك و

العوالي

از مآخذ علامه مجلسي در بحار، خ. روضاتي (اصفهان).

-بعد الحمد و الصلاة...سالت ايها الاخ الصالح ايدك الله سبحانه في بحار حفظه

الاضواء المزيه للشبه الجليله

در رد بابيه و دفع شبهات شيخيه و كشفيه، از محمد بن هاشم هندی (-1323 ق).

اطباق الذهب في علم الادب

-اطباق الذهب في المواعظ و الخطب:

شرف الدين عبد المؤمن بن هبه الله معروف به شفره، ط. لكهنو، 1342 ق، خ. آستان قدس، مكرّر.

اطراف الدلائل في اوائل المسائل

ابو عبد الله محمد بن محمد بغدادی، شيخ مفيد (-413 ق).

الاطرغش

لغت، از ابو عبد الله حسين بن احمد بن خالويه نحوی (-370 ق)، الاطراغش و المرغش هم نوشته اند.

الاطعمه، کتاب

احمد بن محمد بن دؤل قمی (-350 ق).

الاطعمه، کتاب

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي (-332 ق).

الاطعمه للاصحاء

جزء خمسة نجيبه، از نجيب الدين ابو حامد محمد بن على سمرقندی (-619 ق)، خ.

خديو يه.

الاطعمه للمرضى

نيز از خمسة نجيبه، از نجيب الدين محمد بن على سمرقندی (-619 ق)، خ. آستان قدس، ش 5041.

ص: 280

-الحمد لله رب العالمين...

اطعمه المرضى

ابو بكر محمد بن زكريا طبيب رازی.

اطعمه و اشربه

فارسی، از احمد بن مهدی نراقی (-1244 ق)، به صورت ذیلی بر وسیله النجاه خویش قرار دارد.

اطعمه و اشربه

فارسی، از محمد تقی بن علی محمد نوری (-1263 ق).

اطعمه و اشربه

فارسی، از رضی الدین محمد بن آقا حسین خوانساری (-پیش از 1125 ق).

الاطعمه و الاشربه

شبر بن محمد بن ثنوان موسوی مشعشعی.

الاطعمه و الاشربه المباحه

سید شبر حویزی، به ترتیب حروف، شاید هم با رساله سابق الذكر یکی باشد.

اطلاق الصبی

در تحقیق لفظ صبی، از محمد عباس بن علی اکبر شوشتری لکهنوی (-1306 ق).

الاطوار

مجموعه ای از فوائد متفرقه، از عبد الحسین بن عیسی رشتی (1292 ق-).

الاطوال للفرس

ابو ریحان محمد بن احمد بیرونی (-440 ق).

الاطلال-افراد المقال فی امر الظلال

الاطلّه، کتاب

ابو جعفر احمد بن محمد بن عیسی اشعری قمی.

الاظله، کتاب

عبد الرحمان بن کثیر هاشمی.

الاظله، کتاب

ابو الحسن علی بن محمد کوفی حناط ملقب به بزرگ (سده 3 ق).

الاظله، کتاب

ابو جعفر محمد بن سنان زاهری (-220 ق).

الاظهار

نحو، از محمد بن علی کرکی، در 3 باب، برای شرح آن - کشف الاسرار فی شرح الازهار

- الحمد لله رب العالمین

اظهار الحزن المتراکم (فی وفات الامام العالم

موسی کاظم علیه السلام)

حسین بن علی آل شیخ سلیمان بحرانی (معاصر).

ص: 281

اظهار الحق

اردو، در متعه، ط. لاهور.

اظهار الحق و معيار الصدق

فارسی، در احوال ابو مسلم خراسانی (-137 ق)، از احمد بن زین العابدین عاملی پسرخاله و داماد و شاگرد محقق داماد، خ. دیده شده.

-بعد حمد الله على آلائه... چنین گوید افقر عباد الله الى رحمه ربه الغنى احمد بن زین العابدین علوی که در سنه 1043 بعضی از اخوان صفا و خلان وفا از حال ابو مسلم مروزی سؤال نمودند...

اظهار الحقیقه

جواب 7 مسأله که از علی بن ابو القاسم لاهوری پرسیده بودند، ط. هند.

اظهار حقیقت

در رد شهید انصاریت تألیف علی نقی لکهنوی، از سبط حسن فتحپوری، ط 1365 ق.

اظهار صدق المودّه (فی شرح القصیده المعروفه

بالبرده)

محمد بن احمد بن مرزوق تلمسانی، خ.

آستان قدس، ش 4442 و ش 14005.

اظهار ما ستره اهل العناد (من الروایه عن ائمه العتره

فی امر الاجتهاد)

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق).

اعاجیب الاکاذیب

در رد مسیحیان، از جواد بن حسن بلاغی (-1352 ق)، ط. نجف، 1346 ق، ترجمه فارسی آن هم با عنوان شگفت آورد دروغ چاپ شده است.

اعاده المعدوم

محمد شفیع استرآبادی، خ. مرعشی.

-...اما بعد فانه قد جرى ببعض انديه العلم

اعظم الاشياء (في العالم من الجبال و البحار

و البلدان و الانهار و غيرها)

سيد محمد بحر العلوم قزوینی (-پس از 1370 ق).

اعانه الباری (في دفع شبهات الاخباری)

محمد مهدي بن محمد شفيح استرآبادی (-1259 ق)، مذکور در كشف الحجب و نجوم السماء.

اعانه الداعي

ادعيه، از مآخذ البلد الامين و ديگر تصانيف ابراهيم كفعمی (-905 ق).

اعانه المؤمنين

خ. آستان قدس، ش 3466، واقف (سده 11 ق) آن را به حسن حياثی نسبت داده است.

-الحمد لرب الارباب مالک الرقاب...

ص: 282

الاعتبار (فی ابطال الاختیار)

در ردّ اختیار تعیین امام، از ابو عبد الله حسین بن جبیر (سده 7 ق؟).

الاعتبار

مجد الدین اسامه بن مرشد (-584 ق)، ط. لیدن؛ ایالات متحده (1930 م).

الاعتبار (فی شهادات غیر المسلمین علی حقیته

الجعفریّه)

اردو، از محمد مجتبی بن محمد حسین نوگانوی (1324 ق-)، ط. هند، 1350 ق.

الاعتبار (فی اختصار الاستبصار)

یعقوب بن ابراهیم بختیاری حویزی (-1148 ق)، تالیف: 1118 ق، در 3 مجلد، خ.

دیده شده.

اعتبار الاخلاص:

اعتبار الثلثین

این 2 عنوان به رسائل ارجاع داده شده است ولی در رسائل (ج 11) به نظر نرسید.

الاعتبار و التمییز و الانتصار

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی.

الاعتباریه

احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق)، ط.

(ضمیمه جوامع الكلم او).

الاعتدال

مجله ماهانه، به مدیریت محمد علی بلاغی (نجف).

الاعتذار (عما يعمل من رسوم العزاء فی تلك البلاد

سراج الدین حسن معروف به شیخ فدا حسین یمانئ لکهنوی (1278 ق-).

الاعتذار

محمد بن عبد التبی اخبارئ (1232 ق-).

الاعتذار

ظاهرا در اخلاق، از محمد بن مرتضئ ملا محسن فیض کاشانئ (1091 ق-).

اعتذار الحقیئر (عن اعتزال الامیر (علیه السلام)

فارسی، از محمد بن عاشور کر مانشاهئ (معاصر فتحعلیشاه قاجار)، مرتب بر مقدمه، 3 فصل و خاتمه، خ. دیده شده.

-الحمد لله الذئ هدانا للذین المیین...

الاعتراضئیه

فقه، از علی بن محمد کاشانئ معروف به نصیر الدین کاشئ (775 ق-).

الاعتصام (فی علم الکلام)

زین الدین علی بن عبد الجلیل بیاضئ، از مشایخ شیخ منتجب الدین (پس از 585 ق-).

الاعتصام

منصور بالله قاسم بن محمد حسینی (-1029 ق)، از ائمه زیدیه.

الاعتقاد

ادعیه، از احمد بن علویه اصفهانی معروف به ابن اسود (-ح 320 ق)

الاعتقادات

علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق)، تالیف: 1086 ق، ط. مکرر، خ.

آستان قدس، مکرر.

-الحمد لله الذي سهل لنا سلوك شرايع الدين...

الاعتقادات

منسوب به ابو محمد جعفر بن احمد بن علی رازی.

الاعتقادات

ابو عبد الله جعفر بن محمد عیسی دوریستی (معرب طرشت)، از شاگردان شیخ مفید و سید مرتضی.

الاعتقادات

حسن بن محمد بن اشناس بزاز، راوی صحیفه سجادیّه از ابو المفضل شیبانی (-387 ق).

الاعتقادات

حیدر بن ابراهیم حسینی کاظمی (-1265 ق).

الاعتقادات-وسيله النجاه

الاعتقادات

عماد علی بن نظام علی سونی پتی (1304 ق)، ط. هند.

الاعتقادات

ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق)، ط.

مكّرر، خ. آستان قدس، ش 6158(880ق) و مكّرر.

-الحمد لله رب العالمين وحده لا شريك له

الاعتقادات-العقيدة المفيدة

خواجه نصير الدين محمد بن محمد بن حسن طوسي (-672ق)، خ. آستان قدس، ش 7203 (1119ق).

-اعلم ايّدك الله ايها الاخ العزيز

الاعتقادات---

ص:284

اعتقادات الاماميه-اعتقاديّه و عقايد الاثنى عشرية و عقايد الامية...

الاعتقادات الحقّه

عزّ الدّين حسين بن عبد الصمد حارثي عاملي (-984ق).

الاعتقادات الرضويه---

ص:285

تالیف کرده، خ. دیده شده.

الاعتكاف، كتاب

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی، از مشایخ جعفر بن قولویه (-368 ق).

الاعتكاف، كتاب

ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق).

الاعتكافیه

محمد جعفر بن سیف الدین استرآبادی (-1263 ق).

الاعتكافیه

محمد علی بن محمد حسین شهرستانی (-1290 ق)، خ. دیده شده.

الاعتكافیه

معین الدین سالم بن بدران مازنی مصری، از مشایخ خواجه نصیر الدین طوسی.

الاعتكافیه

لطف الله بن عبد الکریم میسی (-1032 ق)، خ.

آستان قدس، ش 2244.

-الحمد لله الذي جعلني من المهتدين

الاعتماد (للايات المعبره في الجهاد)

امام المهدي احمد بن يحيى شريف حسني (-840 ق)، از ائمه زیدیه.

الاعتماد (في الرد على اهل العناد)

در امامت امیر المؤمنین (علیه السلام)، از طلائع بن رزیک ملقب به الملك الصالح امیر مصر (-556 ق).

الاعتماد (في شرح واجب الاعتقاد)

اصل از علامه حلی، شرح از فاضل مقداد بن عبد الله سیوری؟ (-826 ق)، ط. 1315 ق (ضمن مجموعه کلمات المحققین).

-الحمد لله الذي فضلنا بدین الاسلام

اعتماد بر نفس

فارسی، از مدیر جریده شفق سرخ، ترجمه از منابع خارجی، ط.

الاعجاز

اردو، در تحقیق معجزه، از محمد هارون زنگی پوری (-1339 ق)، ط. لکهنو.

الاعجاز (فی المعنیات و الالغاز)

هادی بن حسین صائغ حسینی بحرانی (1302 ق-).

اعجاز اسماء الله تعالی

فارسی، از بهاء الدین محمد عاملی (جز شیخ بهائی و متأخر ترازوی)، که برای محمد امین (فرزند ارجمند) نگاشته، خ.

دیده شده.

ص: 286

اعجاز جعفری

اردو، در معجزات امام صادق، ط.

اعجاز حسینی

اردو، در 10 مجلس، ط. هند.

اعجاز داودی

اردو، در اثبات خلافت علی (علیه السلام)، از سجاد حسین لاهوری (معاصر)، ط.

اعجاز علی

اردو، در مناقب علی علیه السلام، ط. دهلی.

اعجاز القرآن

محسن بن حسین نیشابوری، شاگرد شیخ طوسی.

اعجاز القرآن

محمد حسن بن محمد تقی موسوی یزدی (-1263 ق)، ط. تهران، 1365 ق.

-الحمد لله الذي وفقنا للوصول الى معرفه دقائق المعاني و البيان

اعجاز القرآن

ابو الحسن علی بن زید بیهقی.

اعجاز القرآن (فی نظمه و تألیفه)

ابو عبد الله محمد بن زید واسطی (-306 ق یا 307)

اعجاز القرآن (و الکلام فی وجوهه)

ابو عبد الله محمد بن محمد مفید بغدادی (-413 ق)، مذکور در رجال نجاشی،

اعجاز القرآن

مؤلف معاصر قاجاریه (سده 13 ق) بوده، خ.

مرعشی، قم.

اعجاز موسوی (فی ابطال قانون التیجری)

اعجاز حسین امروھی (-1340 ق).

اعجاز المهندسين - حل الاشكال فی تنقیح

الاشكال

سید ابو القاسم جعفر بن محمود ریاضی (معاصر).

اعداء امیر المؤمنین (علیه السلام) (و تعیینهم من اکابر القوم)

خ. موجود، ضمیمه رساله الحصر و البواری.

اعداد اولیه

محمد حسین قاضی تبریزی طباطبایی.

اعداد و اوفاق

فارسی، از محمد ابراهیم شربتدار، مرتب بر مقدمه، فصول و خاتمه، خ. دیده شده.

-الحمد لله الواحد الفرد الصمد

اعداد و اوفاق

علی اکبر صدر الاسلام بن شیر محمد همدانی (-1325 ق).

ص: 287

اعداد و اوفاق

فارسی، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-پیش از 1320 ق)، خ. نجف.

اعداد و اوفاق

خ. نجف، همراه با مجموعه ای از مظفر گنابادی.

اعداد و اوفاق

فارسی، از یحیی بن احمد کاشانی، ترجمه ای است با اضافات، از رساله الوفق التام عزّ الدین زنجانی، خ. زنجان.

الاعراب

افضل الدین حسن بن علی ماه آبادی، از مشایخ شیخ منتجب الدین (504 ق-).

الاعراب فی الاعراب---

ص: 288

اعراب الكافيه النحويه الحاجيه

حاج بابا طوسی، خ. آستان قدس، ش 3786 (1076 ق).

-الحمد لله رب العالمين

اعراب الكافيه النحويه

همانند تركيب خالد كه برای الفيه نوشته، خ.

نجف (1096 ق).

اعراض ما بعد الطبعه---

ص: 289

الاعلام (فی ترجمه بعضی الاعلام)

لطفعلی صدر الافاضل، در احوال کسانی که نام شان با «علی» مرکب است.

اعلام الاعلام

رجال، از مرتضی بن مهدی رضوی کشمیری (-1323 ق)، خ. موجود.

اعلام الاعلام (بمولد سيد الانام)

در تعیین مولد پیامبر صلی الله علیه و آله، از محمد مهدی بن شیخ الشریعہ اصفهانی (-1318 ق).

-الحمد لله جلّت عظمته عن احاطه زواکی العقول

اعلام الانام (بعلم الکلام) - اعلام الاعلام -

افهام الافهام

سلیمان ماحوزی، صورت صحیح نام کتاب افهام الافهام است.

اعلام التقی

شهاب الدین ابو حفص عمر بن محمد سهروردی (-632).

الاعلام الجلیه (فی شرح الالفیه الشهیدیه)

حسین بن علی بن ابی سروال اوالی بحرانی، شاگرد محقق کرکی، تالیف: 950 ق، خ.

آستان قدس، ش 2238 (951 ق) و ش 2239.

-احمدک اللهم هادی الخلائق

الاعلام الحسینیه

فارسی، در تعزیه امام حسین (علیه السلام)، ط.

اعلام الدین (فی صفات المومنین)

ابو محمد حسن بن محمد دیلمی (سده 8 ق)، صاحب ارشاد القلوب، خ. آستان قدس، ش 5679 (763 ق). چاپ مؤسسه آل البيت در قم

اعلام الطّرایق فی الحدود و الحقایق - الاعلام

رشید الدین محمد بن علی بن شهر آشوب سروی مازندرانی (-588 ق).

اعلام العامه فی صحه الحج مع العامه

عبد النبی عراقی، شاگرد شیخ ضیاء الدین عراقی، ط 1364 ق.

اعلام القاصدين الى مناهج اصول الدين

یوسف بن احمد بحرانی (-1186 ق).

الأعلام الالامعه فی شرح الجامعه

شرح زیارت جامعہ کبیره، از محمد بن عبد الکریم طباطبایی (-1160 ق)، خ. موجود.

اعلام المحيئين في رد الصوفيه و المبتدعين

از سید محمد میر لوحی سبزواری ساکن اصفهان ملقب به مطهر و متخلص به تقيبي، تأليف:

1083 ق، در سهام المارقه شيخ على از آن یاد شده خ. مجلس.

اعلام المستبصرين

عابد حسين انصاری سهارنپوری (-1330 ق).

اعلام النبوه

ابن بابويه، در بحر الجواهر همایونی از آن نقل شده.

اعلام نهج البلاغه

علی بن ناصر، مذکور در كشف الحجب.

-الحمد لله الذي نجانا من مهاوى الغي

اعلام النهضه الحسينيه

در احوال انصار الحسين (عليه السلام)، از عبد الواحد بن احمد آل مظفر (1310 ق-).

اعلام الوري

سراج الدين حسن معروف به فدا حسين يمانی لکهنوی (-1353 ق).

اعلام الوري باعلام الهدى

در فضایل ائمه، از ابو علی فضل بن حسن طبرسی (-548 ق)، مرتب بر 4 رکن، ط. تهران، 1311 و 1312 ق، 1338 ش، خ. آستان قدس، ش 9065 (1082 ق) و ضمیمه ش 9923 (1070 ق).

اعلام الوري

در فقه، از محمد بن معصوم رضوی (-1255 ق).

اعلام الوري و عقیده ارباب التقی

خ. مرجانیة بغداد.

اعلام الهدی ---

ص: 291

اعمال الا شهر الثالثه

خ. موجود.

اعمال الا شهر الثالثه

خ. آستان قدس، متعدد.

اعمال الا شهر الثالثه

فارسی، از دوست محمد بن عبد الرحيم حسینی (سده 11؟)، که برای سلطان شاه ولی تألیف کرده، خ. آستان قدس، ش 14560 و ش 14827.

اعمال الا شهر الثالثه

فارسی، از محمد محسن بن مرتضی فیض کاشانی (-1091 ق).

الاعمال الجعفریه

ادعیه، از علی انصر بن علی اظهر زیدی امامی لکهنوی، در 1313 ق به دستور راجه ابی جعفر نگاشته، ط.

اعمال الجمعه

احمد بن شکر بغدادی، شیخ اسماعیل محلاتی از آن نقل کرده.

اعمال الجمعه

فارسی، از سید حسن یزدی اشکذری (معاصر)، ط 1344 ق.

اعمال الجمعه و خواصها و سننها- احکام

الجمعه

فارسی و گجراتی، از محمد حسن بن ابی القاسم کاشانی (معاصر).

اعمال الجمعه

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق).

اعمال الجمعه---

(-1242 ق).

اعمال سه ماه

از اجزاء زاد المعاد و مستقلا نیز طبع شده.

اعمال سه ماه

فارسی، از محمد باقر بن محمد جعفر فشارکی (-1315 ق)، ط. ایران، 1332 ق.

اعمال سه ماه

خ. آستان قدس.

اعمال سه ماه

فارسی، از محمود بن صادق تبریزی، ط. مشهد، 1332 ق.

اعمال شش ماه

فارسی، از صالح بن محمد بزغانی، ظاهراً نصفی از نسخه اعمال السنه سابق الذكر بوده.

اعمال شهر رمضان

ابراهیم بن حیدر کاظمی (-ح 1320 ق).

اعمال شهر رمضان (از سید احمد عطار بغدادی) --->

ریاض الجنان

اعمال شهر رمضان

خ. آستان قدس.

اعمال شهر رمضان

از اجزاء زاد المعاد است و مستقلا نیز طبع شده است.

اعمال شهر رمضان: (از رضا بن محمد قاسم حسینی

قزوینی) ---

(-1263ق).

الاعمال المانعه من دخول الجنه ---

ص:294

الآغانه

فارسی، در امامت، از محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق)، خ.

مرعشی، قم.

-الله لطیف بعباده

آغانه الذاعی

ادعیه، از رضی الدین علی بن طاوس (-664 ق).

آغانه الذاعی

فخر الدین بن مرتضی حسینی افطسی، صاحب منتخب الدعاء، کفعمی در اقبال و مصباح از این کتاب و کتاب قبل نقل کرده است.

آغانه اللهفان

در ادعیه و احراز، منسوب به محمد بن ابی بکر بن قیم بن جوزیه (-751 ق).

الآغانی

در انواع الحان، اصوات و بیان اشعار مناسب الحان، از ابو الفرج علی بن حسین اصفهانی (-356 ق)، ط. مصر، 1345-1351 ق؛ نیز مصر، 1323 ق؛ بیروت، 1357 ق.

الآغانی الشعبیه فی شعوب الآغانیه

در موسیقی، از عبد الرزاق حسنی نجفی (معاصر)، ط. بغداد، 1348 ق.

الآغذیه

احمد بن محمد بن دؤل قمی (-350 ق).

الآغذیه و الاشربه

نجیب الدین ابو حامد محمد بن علی سمرقندی (-619 ق)، خ. خدیویه (623 ق)؛ آستان قدس، ش 5043 (670 ق) و ش 3991 (سده 7 ق).

-الحمد لله رب العالمین

الآغراب (فی الآغراب) - الآغراب ...

قطب‌الدین سعید بن هبه الله راوندی (-573 ق).

الاعراب (فی الاعراب) - الاعراب

اشراف‌الدین صاعد بن محمد بریدی آبی.

اغراض ارسطاطاليس

ابو نصر محمد بن احمد فارابی (-339 ق)، ط.

مصر، 1325 ق (با چند رساله دیگر او)؛ نیز ط. حیدرآباد، 1349 ق.

الاعراض الطيبه و المباحث العلائیه

فارسی، طب، از سید اسماعیل بن حسین حسینی جرجانی (-531 یا 535 ق)، به نام آتسز خوارزمشاه و وزیر او مجد‌الدین بخاری در 3 قسم نگاشته، خ. شهید مطهری (3 نسخه)؛ آستان قدس، ش 5159 (816 ق)، ش 5033 (860 ق) و ش 5034. این کتاب گزیده ای است از ذخیره او.

- اما بعد حمد الله سبحانه و الثناء و الصلاة علی نبیه

ص: 295

الاعريض في نصره الغريض

ابو علي مظفر بن فضل علوي، خ. حالت افندی، استانبول. چاپ مجمع علمی دمشق

الاعريضه

ابو العلاء احمد بن عبد الله معری تنوخی (-449 ق)، خ. کوپریلی زاده.

الاعسال، کتاب

فقه، از میرزا بابا سبزواری، خ. موجود.

الاعسال

محمد بن قاسم طباطبایی فشارکی (-1318 ق)، خ. موجود.

الاعسال، کتاب

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق).

الاعسال المسنونه

ابو عبد الله احمد بن محمد بن عیاش جوهری (-401 ق)، کفعمی از آن نقل کرده.

الاعغال (فیما اغفله الزجاج من المعانی)

در اعراب قرآن، از ابو علی حسن بن علی فارسی (-377 ق)، استدراکی است بر کتاب ابو اسحاق زجاج.

اغلاط الفيروز آبادی (فی القاموس)

صدر الدین علی بن احمد معروف به سید علی خان مدنی (-1120 ق).

اغلاط الكبرى

منطق، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302)، در آن 65 اعتراض بر الکبری اثر سید شریف نوشته است.

اغلاط لهجه اللغات

لطفعلی خان صدر الافاضل، لهجه از محمد اسعد افندی است (تالیف لهجه: 1038 ق).

الاعلاط المشهوره

الإفادات

اردو، از اصطفی بن مرتضی نقوی نصیر آبادی لکهنوی، در عروض و قافیہ است، ط 1307 ق.

الإفادات الحسينيه (في صفات رب البريه و رد

باطيل الاحساويه)

در رد شیخ احمد احسائی و سید کاظم رشتی، از حسین بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1273 ق)، کتاب ردّ بر الفوائد الحسينيه فی تصحيح العقائد الدينيه است.

الإفادات الحسينيه-المواعظ الحسينيه

مواظ، از حسین بن دلدار علی لکهنوی (1273).

ص: 296

الإفادات الصّمدیّه

مجموعه فوائد در اصول، منطق و فقه، از عبد الصمد بن احمد جزائری، خ. نجف (خط مؤلف).

الإفادات العلیّه

رجب علی خان بن علی بخش جگرواتی (-1282 یا 1286 ق).

الإفادات المحمديّه

محمد علی بن عباس موسوی لکهنوی (ح 1290 ق-)، کشکول گونه ای است در فوائد علمی.

الإفاده

نجیب الدین ابو طالب یحیی بن علی مقری استرآبادی، مذکور در فهرست منتجب الدین.

الإفاده للشهاده

ابو الحسن علی بن ابی القاسم زید بن محمد بیهقی فرید خراسان-565 ق، از مشایخ ابن شهر آشوب (-588 ق)، مذکور در معالم العلماء.

الإفاده الاجماليّه

در عبادات مکروهه، از محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق)، خ. موجود.

الإفاده السنیه (فی مهم الصلوات الیومیّه)

علی بن حسین بن ابی جامع عاملی، مجاز از سید نعمت الله جزائری، در 3 باب، تالیف:

1106 ق، خ. موجود.

-اما بعد حمد الله حق حمده

إفاده المبتدئين (فی آداب التعلیم)

ابو الحسن بن نقی شاه رضوی کشمیری (-1342 ق).

الإفاضات

فقه، از محمد تقی بن ابی طالب یزدی اردکانی (-1267 ق)، خ. دانشگاه تهران.

-الحمد لله الاول والاخر والباطن والظاهر

الافاضات الرضويه

در نشئات انسان از آفرينش تا مرگ و برزخ و محشر، على اصغر بن على اكبر بروجردى (1231 ق-).

الافاضات الرضويه- فيض الرضا عليه السلام

ملا محسن، صاحب تفسير مجمع المطالب (تاليف: 1270 ق).

الافاضات الغرويّه (في الاصول الفقيهيه)

علينقى فيض الاسلام سدهى اصفهانى، ط.

نجف، 1352 ق (جزء اول).

الافاضات الغرويّه (في معرفه اللغه العربيه)

هادى بن حسين اشكورى (ح 1325 ق-).

ص: 297

الإفاضات الممكنونه

فارسی، عرفان، از محمد تقی بن محمد باقر آقا نجفی اصفهانی (-1331 ق).

الإفاضه الروحیه

قطب الدین محمد نیریزی شیرازی (-1173 ق)، ترجمه فارسی آن از عماد الفقراء محسن حالی اردبیلی، ط. شیراز، 1332 ق؛ تهران، 1331 و 1333 ش.

إفاضه القدير فی حل العصير

فتح الله بن محمد جواد نمازی معروف به شیخ الشریعة اصفهانی (-1339 ق)، ط. قم، 1370 ق.

الإفاعیل و البداء

ابو العباس عبد الله بن جعفر حمیری، صاحب قرب الاسناد، مذکور در فهرست شیخ.

الإفاقه من الجنون (فی اثبات حرمة شرب الأفيون)

شیخ الرئيس ابو الحسن میرزا قاجار (-1333 ق)، ط. استانبول (در حیات مؤلف).

الإفانین، کتاب

ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

إفانین البلاغه

ابو القاسم حسین بن محمد راغب اصفهانی (-502 ق)، مذکور در بغیة الوعاه سیوطی.

إفتاح الدّعوه

قاضی نعمان مصری، مذکور در مقدمه کامل حسین بر کتاب الهمه خ. موجود.

إفتاح الصّلاه

ابو الفضل سلمه بن خطاب براوستانی ازدورقانی.

الإفتاحیه، الرّساله

شرح دعاء إفتتاح، از شهاب الدین محمد بن موسی عراقی برشلونی (-1313 ق)، تألیف:

الافتخار، کتاب

شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بغدادی (-413 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الافتخار بذی الفقار

بن شهر آشوب در معالم العلماء آن را از کتب مجهول المؤلف شمرده.

الافتخار بمکاتیب الکبار

سراج الدین حسن معروف به شیخ فدا حسین یمانی لکهنوی (1278 ق-).

افتخار الشیعه (فی احکام الشریعه)

محمد صادق بن آقا محمد بر او گاهی لنکرانی

نمینی (-1285 ق)، به ترتیب کتب فقه، تالیف جلد اول: 1283 ق، خ. نجف.

-الحمد لله الذي تفرد بالوحدانيه و الكبرياء

افتخار عوالم شيعه

فارسی، از ژنرال سایکس انگلیسی، ترجمه حسنخان منشی اسرار، ط. مشهد، 1331 ق.

افتخارنامه حیدری

دیوان فارسی، از افتخار العلماء مصطفی بن محمد حسن آشتیانی متخلص به صهبا (-1327 ق)، ط. تهران، 1310 ق.

افتراق ولدنزار

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق)، ابن ندیم و ابن خلکان از آن نام برده اند.

افتتاح الکافرین (فی اختلافات التوراه و

الانجیل)

مهدی بن مصطفی لاهوتی بدایع نگار (1279 ق-).

افحام اهل المین (فی ردّ ازاله الغین)

حامد حسین بن محمد قلی لکهنوی (-1306 ق)، خ. موجود.

افحام الجاحد (فی ردان الواحد لا یصدر منه الآ

الواحد)

راحت حسین رضوی گوپالپوری (1297 ق-)، تألیف: 1337 ق.

افحام الخصوم (فی نفی عقد ام کلثوم) :- افحام

الاعداء و الخصوم

ناصر حسین بن حامد حسین لکهنوی، در دو جزء جزء اول در بیروت چاپ شده

افراد المقال (فی امر الظلال) - کتاب الاظلال

ابو ریحان محمد بن احمد بیرونی (-440 ق)، ط.

حیدر آباد دکن، 1368 ق، خ. بانکیپور، ش 2519 (631 ق).

الافراد و الجمع

ابو جعفر محمد بن حسن بن ابی سارة رواسی، استاد در نحو و قراءت (معاصر امام صادق (علیه السلام)).

الافراد و الغرائب

کفعمی آن را از مصادر البلد الامین (تالیف 868 ق) می شمارد.

افسانه اسفهی

داستان اخلاقی فکاهی منظوم، از محمد حسین بن حیدر علی اسفهی اصفهانی متخلص به قانع (1319 ق-).

افسانه غم-مرقع کربلا

اردو، مراشی، ط. هند.

ص: 299

افسانه گتها يا تاريخ ژرمن و روم

فليكس داهن آلماني، ترجمه يممين الدوله انشاء (به مشاركت ابراهيم نشاط)، 17 جلد، ط.

تهران، 1306-1311 ش.

افسانه مهجور و مغرور ---

ص: 300

افعال العباد

جلال الدين محمد بن اسعد دواني (-907 ق)، ط 1315 ق (با كلمات المحققين).

-ان افعال العباد دائره بحسب الاحتمال

افعال الله تعالى

كلام، خ. موجود (1107 ق).

-جلت صفات كماله عن النقص و الزوال

افعال الله تعالى

جلال الدين محمد بن اسعد دواني (-907 ق)، تأليف: 903 ق.

افعل

ابو عبد الله حمزه بن حسن اصفهاني (زنده در 350 ق)، مجموعه 1600 مثل سائر بر وزن افعل، خ. موجود (1117 ق).

-الحمد لله رب العالمين...

افعل لا تفعل، كتاب

ابو جعفر محمد بن علي بن ابي طريفه بجلى ملقب به مؤمن الطاق، از امام صادق (عليه السلام) روايت مي کند، نجاشي از اين كتاب ياد کرده و آن را ديده بوده است.

الافق المبين (في كيفية التفقه في الدين) ---

ص: 301

الافهام (لاصول الاحكام)

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق).

افهام الافهام (فی عقاید دین الاسلام)

ابو الحسن سلیمان بن عبد الله بحرانی (-1121 ق).

افهام الجاهلین (فی ردّ انذار الناذرین)

محمد مرتضی حسینی جونپوری (-ح 1333 ق)، انذار الناذرین برگرفته مسروقی است از تقویه الایمان اسماعیل وهابی.

الافیوتیه

درباره افیون (تریاک)، از ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق)، شیخ علی حزین آن را به فارسی ترجمه کرده است - ترجمه...

افیونیه

فارسی، در زیانها و منافع افیون، از ابو القاسم ناصر حکمت احمد آبادی اصفهانی طبیب (-1371 ق)، خ. موجود.

افیونیه - خواص افیون

فارسی، در خواص افیون، از عماد الدین محمود بن مسعود شیرازی (از طبیبان دوره صفویه، در 15 باب، یک اصل و خاتمه، خ.

آستان قدس ش 5160 (1023 ق) و 3 شماره دیگر.

-الحمد لله المحمود فی کل فعاله

اقاله العائر (فی اقامه الشعائر)

در مراسم تعزیه و شبیه، از سید علی نقی نقوی لکهنوی، -1409 ق ط. نجف، 1348 ق.

الاقالیم

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم.

الاقامه (فی الصلاه)

ابو النصر محمد بن مسعود عیاشی، مذکور در رجال نجاشی.

اقامه البرهان (علی حلیه القهوه و القلیان)

ابو الحسن علی بن نقی رضوی لکهنوی (معاصر).

اقامہ البرهان (علی حلیہ الاریان)

احمد بن صالح آل طعان بحرانی (-1315 ق)، اریان نوعی ماہی است.

اقامہ التعازی (سید الشهداء (علیه السلام))

علی بن دلدار علی (-1259 ق).

اقامہ الحدود---

ص: 302

اقامه الشهود (فی الرد علی اليهود)

محمد رضا یزدی جدید الاسلام، آن را به نام فتحعلیشاه قاجار تألیف کرده و در عهد ناصر الدین شاه به فارسی برگردانیده و ترجمه را منقول رضائی نامیده است.

اقامه المسافر

فقه، از احمد بن اسماعیل جزائری نجفی (-ح 1150 ق).

اقانیم العلی (فی احوال امّ القری)

فارسی، در تاریخ مکه، از احمد بن حسین یزدی (-1310 ق).

الاقبال (بصالح الاعمال) - الاقبال باعمال

الحسنه: فیما یعمل میقاتا واحدا فی السنه

ادعیه، از رضی الدین علی بن موسی بن طاوس حلّی (-664 ق)، تألیف: 650 ق، در 656 ق و 662 ق نیز اضافاتی بران وارد کرده است. ط. تهران، 1312 ق؛ ایران، 1314 ق (با مضماری سبق در یک مجلد). خ.

آستان قدس، ش 3319 (957 ق) و 6 شماره دیگر.

-الحمد لله الذی جلّ جلاله

اقبال خسروی

اردو، در احکام طهارت و صلاه، از مفتی محمد عباس لکهنوی (-1306 ق).

اقبال ناصری

فارسی، از ارباب افلاطون کرمانی، ط. تهران، 1302 ق.

اقبال نامه

فارسی، یکی از مثنویهای خمسۀ نظامی گنجوی، ابو محمد احمد بن الیاس، ط. مکرّز.

اقبال نامه

در احوال شاعران کرمانشاه، از محمد باقر میرزا خسروی

اقبال نامه جهانگیری

معمد خان، خ. فیض آباد هند.

اقتباس الانوار (و حدیقه الازهار) - کشکول

فارسی، از بنیاد حسین بن احمد حسین سالک، ط. هند، 1305 ق.

اقتباس علوم الدین ---

ص: 303

الاقتصاد (فی ایضاح الاعتقاد)

در امامت و اعتقادات، از حسین بن حسن مجتهد کرکی (-1001 ق).

الاقتصاد (فی معرفه المبدأ و المعاد)

زین الدین بن علی بن احمد شامی شهید ثانی (-966 ق)، خ. نجف.

-یا من یجود بالوجود

الاقتصاد (فی شرح الارشاد)

شرح ارشاد علامه حلی، از عبد التّبی بن سعد جزائری (-1021 ق)، در مدینه منوره برای شمس الدین علی بن حسن بن شدقم نگاشته، خ.

موجود و مکرّر.

-الحمد لله الذی الهمنا قواعد الارشاد

الاقتصاد (الهادی الی طریق الرشاد)

عقاید، از ابو جعفر محمد بن حسن شیخ طوسی (-460 ق)، خ. آستان قدس؛ مکرّر در کتابخانه های دیگر، ط. تهران.

-الحمد لله علی سوابع نعمه

الاقتصاد

فقه، از قاضی ابو حنیفه نعمان بن محمد مصری (-367 ق)، به عنوان اقتصار و اقتصار هم یاد کرده اند.

الاقتصار

شیخ مفید محمد بن محمد بغدادی (-413 ق)، فتاوی است.

الاقتصار-الاقتصاد

الاقتضاء

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

اقدسیه، رساله

فارسی، در علم حروف، خ. موجود.

اقرار المريض

محمد جواد بن حسن بلاغی، از اجزاء العقود المفصلة (یا عقود الفصیله) اوست، ط.

نجف، 1343 ق (جزء اول).

اقرار بعض الورثة (بدين الميت و انكار الآخرين)

عبد الله مامقانی (معاصر)

اقرار بعض الورثة (بدين الميت)

محمد بن احمد درازی برادر صاحب حدائق، خ.

نجف.

اقرب المجازات (الی مشایخ الاجازات)

اجازه از علی نقی بن ابی الحسن نقوی لکهنوی (1323-1409 ق)، برای سید محمد صادق بن حسن آل بحر العلوم (1315 ق-).

-الحمد لله الذي تواترت آلاؤه على آحاد العباد

ص: 304

اقرب الوسائل (لنشر الحضاره الصحيحه

فى العراق)

توفيق فكيكى بغدادى وكيل دادگستري، ط 1357 ق.

اقسام الارضين ---

ص: 305

-الحمد لله واهب العقل

اقطاب الدوائر (في اثبات عصمه الائمه)

عبد الحسين بن مصطفى، تاليف: 1138 ق به نام بهمان ميرزا (ظاهرا. بهمن ميرزا)، خ. موجود.

-الحمد لله المتقدس بجلال ذاته عن تحديد اولى الابصار...

الاقطاب الفقيهيه (و الوظائف الدينيه على مذهب

الاماميه)

مرتب بر چند قطب، از محمد بن علي بن ابى جمهور احسائي (سده 9 و 10 ق)، خ.

آستان قدس، ش 7357 و ش 7358 (1344-1345 ق) نسخه های مربوط سده 13 ق نیز دیده شده. چاپ شده در قم از انتشارات کتابخانه مرعشی

-الهناهب لنا من عطائك

الاقطاعات

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی از مشایخ ابن قولویه (-368 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الاقفال

نحو، از معز الدین محمد مهدی بن حسن حسینی قزوینی (-1300 ق)، شرح آن نیز از اوست به نام مفاتیح، خ. موجود.

اقل ما يجب الاعتقاد به---

ص: 306

الاقناع

در عروض، از کافی الکفاه اسماعیل صاحب بن عباد(-385 ق)، مذکور در کشف الظنون.

الاقناع (عند تعذر الاجماع)

ابو الفتح محمد بن علی کراچکی(-449 ق)، گفته اند در مقدمات کلام بوده و تمام نشده.

الاقناع (فی وجوب الدّعوه)

شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان بغدادی(-413 ق)، نجاشی از آن یاد کرده.

اقناع اللّائم علی اقامه المآثم

سید محسن بن عبد الکریم امین عاملی(-1371 ق)، ط.صیدا 1343 ق (ذیل ج 4 مجالس السنیه).

الاقناعیه (فی اصول العقائد الدینیه)

محمد کاظم بن محمد شفیع هزارجریبی، خ.

دیده شده.

اقنوم العجم - اقنوم اللّغه (?)

فارسی و ترکی، لغت، خ. آستان قدس، ش 3645.

اقوال الائمّه

خلیل بن غازی قزوینی(-1089 ق)، خ.

فیض آباد هند.

اقوال الکافیّه

علی بن ملک مؤید داود یمنی از سلاطین رسولی یمن، ترجمه فارسی آن کنز الهدایه است، خ.

موجود.

اقیانوس (فی ترجمه القاموس)

ترکی، ترجمه قاموس فیروزآبادی، ط.

اقیانوس

هفته نامه فارسی به مدیریت عبد الرحیم الهی، تا 1329 ق منتشر می شده.

الاقیسه

ابو الحسین احمد بن فارس قزوینی رازی (-375 ق)، صاحب مجمل اللغه.

اکبرنامه-تاریخ اکبری

فارسی، از ابو الفضل بن مبارک علاءمی (-1011 ق) (معاصر جلال الدین اکبر)، تالیف: 1004 ق، ط. مکرر چاپ شده، خ.

آستان قدس، ش 4172 (1034 ق) و چند شماره دیگر.

الاكتفاء بتصحيح الغير

ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق)، ط.

الاكتفاء بضربه واحده فی التیّم مطلقا

سید علی بن محمد علی طباطبایی (-1231 ق)،

ص: 307

صاحب ریاض.

اکثر مدّه الحمل

محمد علی بن مقصود علی مازندرانی، تألیف:

1249 ق.

اکر (رساله فی ال)

مهدی بن ابی ذر نراقی (-1209 ق)، ترجمه و تحریری است از تحریر اکر خواجّه طوسی، خ.

موجود.

اکرام الناس (فی تاریخ البرامکه فی عهد

بنی العباس)

ترجمه إعلام الناس لما وقع للبرامکه من بنی العباس ترجمه فارسی از ضیاء برنی، ط. بمبئی.

اکرناوڈوسیوس -تحریر اکر

تحریر خواجہ نصیر الدین محمد طوسی، فارسی و عربی آن طبع شده، خ. آستان قدس، ش 5426 (898 ق) و چند شماره دیگر.

اکسیر

فارسی، در اصول دین و اخلاق، از نوروز علی بن محمد واعظ تبریزی، ترجمه زاد السالکین اوست، در 4 جزء.

اکسیر آل محمد (علیه السلام)

فارسی، از علی بن محمد جعفر تهرانی معروف به چاله میدانی (-1296 ق)، ط. تهران، 1323 ق.

اکسیر ایض

منسوب به ابن سینا.

اکسیر احمر

نیز منسوب به ابن سینا، 2 رساله اخیر را غلام حسنین کنتوری (-1340 ق) به اردو ترجمه کرده، -ترجمه الرسالتین

اکسیر الاخبار (للاخبار الابرار)

حسن بن حسین یزدی معروف به سید آقائی، ط.

مشهد، 1310 ق.

اکسیر اعظم

در منطق و الهیات، از ناصر خسرو (-534 ق).

اکسیر التواریخ

ترجمه کشف الغمّه فی معرفه الائمه علی بن عیسی اربلی، مترجم: میرزا محمد ملک الکتاب، ط. بمبئی، 1308 ق.

اکسیر السعادات

محمد بن جعفر بن عبد الله شبر کاظمی (-1346 ق).

اکسیر السعاده (فی اسرار الشّهاده)

عبد الحسین بن عبد الله موسوی دزفولی معروف به لاری (-1342 ق)، ط. شیراز، 1319 ق (با آیات النازلہ در یک مجلد).

ص: 308

اكسير السعادات

ابو السعادات اسعد بن عبد القاهر اصفهانی (سده 6 و 7 ق).

اكسير العارفين (فی معرفه طريق الحق و اليقين)

صدر الدين محمد بن ابراهيم شيرازى (-1050 ق)، در 4 باب، تالیف: 1032 ق، ط.

تهران، 1302 ق (ضمن رسایل ملا صدرا).

-سبحانک اللّهم یا مبدع العقول و النفوس،

اكسير العبادات (فی اسرار الشهادات):---

ص: 309

الاکمال (فی اسماء الرجال)

ط. هند.

الاکمال فی تکمیل اصلاح العمل

منسوب به سید محمد مجاهد مؤلف اصلاح.

اکمال الاسلام

ابو عبد الله حسین بن عبد الله سعدي شيعي، مذکور در كشف الظنون.

اکمال الاصلاح

فارسی، ترجمه اصلاح العمل سید محمد مجاهد، از حسن بن محمد علی یزدی حائری، شاگرد مؤلف. خ. آستان قدس، ش 1240)2286 (ق) و ش 12562(1240 ق).

-الحمد لله الذي ارشدنا الى اصلاح الاعمال

اکمال الاعمال (فی استكمال الاقبال)

عبد الباقي بن محمد حسين خاتون آبادی (-1207 ق)، خ. دیده شده.

-الحمد لله فوق حمد الحامدين...

اکمال الحجه (و ايضاح المحجه) - الرقيه في

معرفة الحقيقه - الرقايق في معرفة الحقايق

شرح حديث الحقيقه كميل بن زياد، از عبد الرحيم بن ابراهيم حسيني يزدی، شاگرد علامه انصاری، خ. آستان قدس، ش 11661 (1302) ق، ظاهراً خط مؤلف).

اکمال الدرايه

نواب احمد حسين مذاق هندی، مذکور در تاريخ احمدی او.

اکمال الدروس - التكملة.

اکمال الدين (فی شرح تکمله تبصره المتعلمين)

فقه، از حسن بن محمد باقر موسوی قزوینی (1296 ق-)، تقریرات استاد او آخوند ملا محمد کاظم خراسانی است.

اکمال الدین

حسین بن جعفر یزدی، حدیثی از آن نقل شده.

اکمال الدین و اتمام النعمه - کمال الدین و تمام

النعمه

در غیبت حضرت حجّت، از شیخ صدوق محمد بن علی بن بابویه (-381 ق)، ط. تهران، 1310 ق، خ. آستان قدس، ش 13837 (995 ق) و بیش از 15 شماره دیگر.

-الحمد لله الواحد الحي الفرد الصمد...

اکمال المنه (فی نقض منهاج السنه)

سراج الدین حسن بن عیسی یمانی لکهنوی معروف به شیخ فدا حسین (معاصر)، منهاج السنه از احمد بن تیمیه است در رد منهاج الکرامه علامه حلّی.

اکمال منته المقال

محمد علی بن قاسم آل کشکول، اصل از ابو علی

ص: 310

حمد بن اسماعیل سینائی، تألیف اکمال:

1245 ق، خ. آستان قدس، ضمیمه ش 11437 (1245 ق خط مولف).

-الحمد لله الذي هدانا لهذا

الاکمال و السلامه (فی بابی الاذان و الاقامه)

عبد الرحیم بن محمد علی شوشتری (-1313 ق)، ارجوزه ای است در حدود 350 بیت، خ. موجود.

اکواب موضوعه

کشکول گونه ای است از مفتی عباس لکهنوی (-1306 ق).

الهی نامه

فارسی، مثنوی، از محمد حسین بن محمد حسن بن معصوم قزوینی متخلص به حسینی (-1249 ق).

الهی نامه

فارسی، مثنوی، از فرید الدین محمد بن ابراهیم عطار نیشابوری (-627 ق)، ط. مکرر.

الالهیه، الرساله

شرح رساله الجبر و التفویض منسوب به امام هادی (علیه السلام)، از محمد خلیل بن محمد اشرف قاینی قزوینی (-1136 ق)، تألیف: 1130 ق، خ. نجف.

-الحمد لله رب العالمین

الالباب (فی الانساب)

ابو محمد حسن بن محمد شریف علوی معروف به ابن اخی طاهر (-358 ق)، شاید هم تصحیف اللباب باشد.

إتجائیة

قصیده مطول فارسی در واقعه قفقاز، از ابو الحسن بن محمد کاظم، در آن از ستم روس به پروردگار متعال و ائمه علیهم السلام ملتجی شده، خ.

موجود.

الالتقاط

فقه، شرح شرایع، از میرزا حبیب اللّٰه بن محمد علی رشتی (-1312 ق)، خ. نجف؛ آستان قدس، ش 11627 (1322 ق) و 2 نسخه دیگر.

التقاط

آثار الباقیة ابو ریحان بیرونی.

الالتقاط

شمسیه کاتبی قزوینی.

الالتقاط

قانون مسعودی ابو ریحان.

الالتقاط

کتاب الهیئه مؤید الدین عروضی، نسخه خطی این کتاب با 3 عنوان قبل به خط جامع آن عزّ الدوله

ص: 311

سعد بن منصور بن کمونه بغدادی (-683 ق) در نجف موجود است.

التقاط الاعتراضات

عن كتاب زبده النقض و لباب الكشف في شرح الاشارات السينائية:

نجم الدين احمد بن ابى بكر نخجوانى، جامع:

عز الدوله سعد سابق الذكر، خ. نجف.

التقاط الدرر النخب

منتخبات شرح نهج البلاغه ابن ابى الحديد (-656 ق)، از محمد بن قنبر على كاظمى، تاريخ اقتباس: 1283 ق، خ. موجود.

التقاط اللئالى من الامالى

منتخبات امالى شيخ صدوق، از مفتى عباس لكهنوى (-1306 ق).

التهاب نيران الاحزان (و مشير كتاب الاشجان) -

الاكتتاب و الاشجان - التهاب الاحزان فى وفاه

سيد بنى عدنان المبعوث على الانس و الجان

رسول الملك الممتان...

در ذکر وفات پیامبر، تالیف: پس از قرن هفتم هجری، فیض در علم یقین از آن نقل کرده، ط. نجف، 1371 و 1372 ق؛ بحرین، 1341 ق، خ. آستان قدس، ش 14663.

الحاق ابى اسحاق

شرح تحرير اقليدس محقق طوسى است، خ. قوله (1172 ق).

-الحمد لله الذى يتلأله على صفحاتى الليل و النهار...

اللاحاق بالاشتقاق

ابو القاسم حسين بن على وزير مغربى (-418 ق)، نجاشى از آن یاد کرده.

اللاحاقات العشره (بذيل النزاه الحدائق)

مؤلف نزّهه غياث الدين جمشيد بن مسعود كاشاني (-832 ق)، تأليف، 829 ق، ط.

تهران، 1306 (با مفتاح الحساب و نزّهه الحدائق در يك جلد).

الاحانات

ابو الفرج على بن حسين اصفهاني (-356 ق)، صاحب الاغانى.

الزام الملحين

در ردّ صوفيه، از محمد كاظم بن محمد شفيح هزار جريبي.

الزام الناصب (في احوال الامام الغائب عليه السلام)

على بن زين العابدين پارچيني يزدي معروف به شهرنوي، ط. اصفهان، 1352 ق.

الزام النواصب

مفلح بن حسن صيمري، ط. تهران، 1303 ق،

-الحمد لله رب العالمين... فانه يجب على كل عاقل ان ينظر لنفسه...

ص: 312

الزامهم بما الزموا بهم انفسهم

محمد جواد بن محمد حسن بلاغی (-1352 ق)، ط. تهران، 1378 ق (با نام عقد فی الزام غیر الامامی).

الالطاف

ابو محمد هشام بن حکم کوفی (-199 ق)، مذکور در فهرست شیخ طوسی.

الالطاف الخفیه

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق).

الطاف المحدثین و قرح القلوب

فارسی، در احوال و شهادت سید الشهداء (علیه السلام) و انصار ایشان، از لطف الله بن حسن بحرانی، تالیف: 1276 ق، خ. کربلا.

-الحمد لله على السراء والضراء

الالف الانسانیة-الف انسانیت

فارسی، در حقیقت انسان، تفسیر سوره الضحی و الم نشرح، از محمد بن محمود دهدار (سده 11 ق) خ. آستان قدس، ش 341؛ تهران؛ مشکات؛ مجلس...

-حمد و سپاس و ستایش بی قیاس حضرت خداوندی راست که...

الالفاظ، کتاب

ابو عبد الله حسین بن احمد بن خالویه نحوی (-370 ق)، در فهرست ابن ندیم و بغیة سیوطی از آن یاد شده.

الالفاظ، کتاب

ابو الفرج قدامه بن جعفر بن قدامه بغدادی، معاصر عبد الله بن معتز (-296 ق)، ط. مصر، 1350 ق

-الحمد لله حق حمده

الالفاظ، کتاب

ابو محمد هشام بن حکم کوفی (-199 ق)، ابن ندیم، نجاشی و شیخ طوسی از آن یاد کرده اند.

الالفاظ، کتاب-تهذیب الالفاظ

ابو یوسف یعقوب بن اسحاق بن سکیت (-243 ق).

الفاظ من المهموز

ابو الفتح عثمان بن جنی (-392 ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم.

الفاظ الادویه

فارسی، از عین الملک نور الدین محمد بن عبد الله شیرازی، تألیف: 969 ق، خ. آستان قدس، ش 5045 (1166 ق).

-هو الله احد الله الصمد...

الفاظ کتابیه

ادبیات، از عبد الرحمان بن عیسی بن حماد

ص: 313

همدانی (-327 ق)، ط. بیروت و چاپهای دیگر.

خ. آستان قدس، ضمیمه ش 4559 (1225 ق).

-الحمد لله الذي جعل توفيقنا لحمده نعمه

الفباء

مهدیقلی خان هدایت، ط. تهران

الفبای بهروزی

فارسی، در لغت و رسم الخط جدید، از میرزا رضا خان بگشلو، ط. استانبول، 1299 ق.

الافه، کتاب

کلام، از ابو علی محمد بن جنید اسکافی (-381 ق)، نجاشی از آن یاد کرده.

الفه الفرقة

کلام، از حسن بن عبد الرزاق لاهیجی (-1121 ق)، خ. آستان قدس، ش 6431.

-الحمد لله الذي اغنانا بحكمته الكامله

الفتكده- تذکره اسحاق بیگی

مجموعه اشعار از شاعران مختلف، از اسحاق بیگی (سده 12 ق)، برادر لطفعلی بیگ آذر صاحب آتشکده، خ. آستان قدس، ش 10785 (1211 ق)، ش 5755 (1211 ق) و چند شماره دیگر.

الف نامه

فارسی، اخلاق، از محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، ط. شیراز، 1320 ش (با آینه شاهی و ترجمه الصلاه در یک جلد)، خ.

مجلس، مکرر (منزوی، 1542).

-ربنا الف بین قلوبنا

الف جاریه و جاریه

علی بن محمد (دفتر خوان عالی) شریف طوسی، تالیف: 654 ق، خ. وین.

الف رقعہ

ادبیات، از نثار حسین عظیم آبادی (معاصر).

الالف کلمہ

1000 جملہ در حکمت کلمات قصار امیر المؤمنین علیہ السلام، ط. بیروت.

الف لیلہ-ہزارستان

الف لیلہ و لیلہ

ترجمہ فارسی از عربی، ترجمہ عبد اللطیف طسوجی تبریزی کہ بہ نام بہمن میرزا (قاجار) ترجمہ کردہ ترجمہ اشعارش از سروش، ط 1275 ق و چندین چاپ دیگر.

الف نصاب

سید محمد ضیاء، بمبئی، 1309 ق.

الف نہار

در برابر الف لیلہ، از میلہ اون ژور، ترجمہ بہ فارسی از محمد حسن میرزا قاجار بہ مشارکت

ص: 314

محمد کریم خان سرتیپ قاجار معروف به آقاخان، ط. تهران، 1313 ق، بمبئی 1314 ق و چند چاپ دیگر.

الالف و الالم

ابو عثمان بکر بن محمد بن حبیب بن بقیه مازنی (-248 ق).

الالف و الالم

محمد تقی بن حسین علی هروی (-1299 ق)، در نهاییه الآمال از آن یاد کرده.

الفی-تاریخ الفی

فارسی، از احمد بن نصر اللہ دیبلی سندی معروف به قاضی زاده تتوی (-996 ق) و چند تن از دیگر مؤرخین که به دستور اکبر (-1014 ق) تالیف شده، خ. آستان قدس، ش 4078، ش 4079 (1238 ق) و ش 10929 (1261 ق، ج 2).

الالفیه-التبصره المنظومه

الالفیه-الدره المنظمه

الالفیه-الدره البهیة

الالفیه-الدره المنصوده

الالفیه-الفرائد

الالفیه-الفرائد الرضویه

الالفیه-لئالی الولاية

الالفیه-الموائد

الفیه شریف

شریف معمایی، در یک مقدمه و 28 مقاله، تالیف: 908 ق، خ. شهید مطهری ش 8262.

-آلاف حمد و سپاس

الألفیه

فقه، از ابو عبد الله محمد بن مکی شهید اول (-786 ق)، مشتمل بر 1000 واجب در نماز، مرتب بر مقدمه، 3 فضل و خاتمه، مکرر طبع شده و چندین نسخه از آن در کتابخانه آستان قدس موجود است. قدیمی ترین نسخه، ش 2250 (917 ق)، شروح و حواشی هریک در جای

خویش خواهد آمد.

الفیه الفنون

فارسی، از محمد صادق بن محمد حسن تهرانی، تاریخ نظم: 1265 ق، ط تهران، 1275 ق.

الالفیه المحبره-المحسنه المزینه

قصیده نونیه در مدح حضرت امیر (علیه السلام)، از احمد بن علویه اصفهانی معروف به ابن اسود (-ح 320 ق).

الفیه و شلفیه

فارسی، از افضل الدین ابو بکر بن اسماعیل وراق از رقی هروی (پیش از 465 ق).

الفی مسأله

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق).

الالفین (الفارق بین الصدق و المین)، کتاب

ص: 315

کلام، از حسن بن یوسف بن مطهر علامه حلی (-726 ق)، ط. مکرر، خ. آستان قدس، ش 29 (784 ق) و چند شماره دیگر.

-الحمد لله مظهر الحق

الفین، کتاب (فی وصف سادہ الکوین)

رضی الدین رجب بن محمد برسی (سده 8 و 9 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله منزل القطر...

الفین فضيله من فضائل امير المؤمنين عليه السلام

محمد کاظم کفای (معاصر).

اللقاب

ابو عبد الله حسین بن احمد بن خالویه نحوی (-370 ق).

القاب بنی طابخه بن الیاس بن مضر من آل

عدنان

القاب قیس بن غیلان بن مضر من آل عدنان

القاب قریش

القاب ربیعہ

القاب الیمن

5 عنوان فوق از ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم.

القاب الربع

فارسی، در انواع ربع چون ربع مجیب، ربع صائب، ربع مخترع و جز آن... خ. موجود.

اللقاب المتداوله-تنزیه ابی البشر

در اثبات عصمت ائمه علیهم السلام نثار حسین هندی، ط. حیدرآباد.

القام الاحجار فی افواه الاشرار

آل محمد بن اصغر حسین امروهوی (1264 ق-)، مذکور در علماء الهند.

القام الحجر (فی الجواب عن ابن حجر)

اعجاز حسین امروهوی (-1340 ق).

القام الحجر (فی رد سخائف ابن حجر)

قاضی نور اللہ شوشتری، خ. موجود.

القام الحجر (لمن تجبر و جحد الحق و تکبر) -

هدی المنصفین

فارسی، در ردّ شیخیه، از محمد مهدی بن صالح قزوینی (1272 ق-)، ط.

برای ترجمه عربی آن - مخازی الشیعہ (که آنهم طبع شده).

القام الخصم بالحجر (فی نداء الائمه الاثنی عشر)

عشر)

جعفر بن احمد حسینی حائری، خ. نجف (خط مؤلف).

اللہ اللہ

اردو، در رد عامه، از ظفر مهدی بن وارث حسین

ص: 316

جایسی (معاصر)، ط. هند.

الله بس باقی هوس

اردو، در اثبات توحید از واقعه کربلا، از راحت حسین رضوی پهیکیوری (معاصر).

الواح

علوم غریبه، در مجموعه ای از آثار مظفر بن قاسم گنابادی (زنده در 1024 ق) گنجانیده شده و احتمالاً از اوست، خ. نجف (1163 ق).

الالواح الجواهر

در تسهیل الدواء و الدعاء و مجمع الدعوات عبد المطلب بن غیاث الدین محمد از آن نقل شده.

الالواح السماویه

در اختیارات ایام هفته و سال، از محمد حسین بن محمد صالح حسینی خاتون آبادی (-1151 ق)، سبب علامه مجلسی، خ. دانشگاه (منزوی، 239).

-الحمد لله الذی جعل اللیل والنهار

الواح القمر - اختیارات النجوم - لوايح القمر

فارسی، در اختیارات نجوم، از کمال الدین حسین واعظ کاشفی (-910 ق)، تألیف:

878 ق، خ. آستان قدس، ش 5375 (1021 ق) و چندین شماره دیگر (تحت نام لوايح القمر).

-الحمد لله الذی بید حکمته از مه الاختیار

الالوف

منظومه در کلام، از محمد تقی بن مؤمن قزوینی (-1270 ق)، در هاشم نهاییه التحریر او (خ.

کاظمین) ابیاتی از آن نقل شده.

الالویه و الرايات

عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الالویه و الرايات - المغازی

ابو البجتری وهب بن وهب ریب امام صادق (علیه السلام)، ابن شهر آشوب و نجاشی از آن یاد کرده اند.

الالهام (فی علم الامام (علیه السلام))

محمد علی بن حسنعلی همدانی معروف به سنقری، تالیف: 1350 ق، ط. نجف، 1370 ق.

الهام الحجه

فارسی، در اصول دین و عقاید، از سید علی مدرسی بن علی رضا طباطبایی (-1329 ق)، ط.

مشهد، 1346 ق.

الالهامات الرضویه

فارسی، شرح زیارت جامعۀ کبیره، از محمد بن محمود لواسانی (-1355 ق).

الهامی کلمات

اردو، مجموعه ای از کلمات قصار

ص: 317

امیر المؤمنین (علیه السلام)، ط. هند.

امّ الائمه

در فضایل فاطمه الزهراء سلام الله علیها، از قاضی سید محسن هندی، ط. هند، 1329 ق.

ام العلاج

فارسی، پزشکی، از امان الله خان بن مهابت خان، تألیف: 1036 ق، به نام نور الدین محمد جهانگیر (-1037 ق) پادشاه هند، ط.

لکهنو، 1873 م؛ هند، 1882 م.

-جان داوری...شکر حکیمی است که...

امّ القرآن

قطب الدین سعید بن هبه الله راوندی (-573 ق) یا منسوب به او.

امّ القرى

عبد الرحمان بن احمد کواکبی معروف به سید فراتی (-1320 ق)، ط. مصر.

امّ الكتاب

فارسی، در وقایع و اعیاد، از مهدی بن محمد باقر طباطبایی (-1346 ق)، تألیف:

1307 ق، در 4 جزء، خ. دیده شده.

ام المعجزات

قطب الدین ابو الحسین سعید بن هبه الله راوندی (-573 ق)، تتمه ای است بر الخرایج و الجرایح او و با الخرایج طبع شده (تهران، 1305 ق).

ام المؤمنین

اردو، سوانح خدیجه کبرا، ط.

الاماء الشواعر

در احوال کنیزکان شاعره، از ابو الفرج علی بن حسین اصفهانی (-356 ق). چاپ شده

الامائل و الاعيان (و متدى العواطف و الاحسان)

مجموعه اخبار و حكايات نادره، از ابو الحسن (يا ابو الحسين) هلال بن حسن خطيب صابى (-448 ق).

امارات الكلم الرحماتيه (فى كشف الكلمات)

القرآنيه)

فارسي، از مصطفى خان بن محمد سعيد كاسى، نوعى كشف الآيات است، تاليف: 1104 ق.

-محامد حسنى و اثنيه اسنى سزاوار حضرت صمديت است...

اماريه التصرف على الملكيه

فقه، از عبد الله بن صالح سماهيجى (-1135 ق).

اماطه اللتام (عن الآيات الوارده فى الصيام)

تفسير آيات صوم، مؤلف آن را به شاه صفى صفوى (سلطنت: 1038-1052 ق) اهدا کرده و در 1046 به خواهش بعضى از امراء صفوى به ترجمه آن پرداخته است، خ. آستان قدس، ش

ص: 318

امالی سیدنا و نبینا ابی القاسم رسول الله صلی الله علیه و آله

به خط شریف امیر المؤمنین علیه السلام، نسخه کامل آن نزد حضرت حجّت (علیه السلام).

الامالی

ابراهیم بن سلیمان قطیفی (سده 10 ق)، در فضائل السادات از آن نقل شده است.

الامالی

شیخ مفید ابو عبد الله نیشابوری، ابن شهر آشوب در معالم العلماء احوال او را آورده است.

الامالی

ابو بکر احمد بن حسین خزاعی، شاگرد سید رضی و شیخ طوسی، منتجب الدین نوشته است که امالی در اخبار و در 4 مجلد است.

الامالی

مهدب الدین ابو الفضل احمد بن حسین بدیع الزمان همدانی (-398 ق).

الامالی

ابو العلاء احمد بن عبد الله معری (-449 ق)، در كشف الظنون آمده که در 10 جزء و ناتمام است.

الامالی

در احادیث، از احمد بن علی بن حسین بن شادان قمی، نجاشی به واسطه فرزندش از او روایت می کند.

الامالی

ابو الحسین احمد مؤید هارونی (-411 ق)، خ.

موجود.

الامالی

ابو الفتح دیلمی.

الامالی

ابو محمد حسن بن علی ناصر اطروش (-304 ق)، در حدایق الوردیه آمده است که امالی در اخبار بوده و در آن فضایل اهل بیت علیهم السلام بیان شده است.

الامالی

منسوب به ابو علی حسن بن ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-515 ق)، که در واقع از خود شیخ طوسی است، ط. تهران، 1313 ق، خ. آستان قدس، ش 11429.

الامالی

در تفسیر و مواعظ، از حسین بن دلدار علی نقوی (-1273 ق).

الامالی

سعید بن نصر، از مأخذ البلد الامین کفعمی

ص: 319

(-905ق).

الامالی

شیبانی، از مآخذ البلد الامین کفعمی (-905ق)، گویا از محمد بن حسن شیبانی، صاحب تفسیر کشف البیان بوده است.

الامالی

امام الناصر صلاح بن مهدی مفضلّی (-793ق).

الامالی

شیخ مفید ابو محمد عبد الرحمان بن احمد خزاعی، شاگرد سید رضی، سید هاشم بحرانی (-1107ق) در تصانیف خویش از آن نقل کرده است.

الامالی

ابو العباس عقیل بن حسین (زنده در 420ق).

الامالی

در اخبار، از ابو طالب علی بن حسین حسینی، ابن طاوس در غیاث سلطان الوری از آن نقل کرده است.

الامالی-الغرر و الدرر

ابو القاسم علی بن حسین شریف موسوی علم الهدی سید مرتضی (-436ق)، ط. مکّرر.

الامالی

ابو القاسم علی محمد خزاز قمی، صاحب کفایه الاثر، وی از شیخ صدوق (-381ق) و احمد عیاش جوهری (-401ق) روایت کرده است.

الامالی

در مناقب اهل بیت، از لیث بن سعد اسدی، عبد الرحمان نیشابوری از او روایت می کند.

الامالی

در حدیث، از محسن بن حسین نیشابوری عمّ عبد الرحمان نیشابوری، جد منتجب الدین از او روایت می کند.

الامالی

محمد بن مرتضی و محسن فیض کاشانی (-1091ق)، در فضائل السادات محمد اشرف از آن نقل شده است.

الامالی

ابو بکر محمد بن حسن بن درید ازدی (-321ق)، در بغیه الوعاه به او منسوب شده و کشف الظنون آورده است که سیوطی آن را تلخیص کرده و قطف الوریث نامیده است.

الامالی

ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-460ق)، ط.

تهران، 1313ق؛ قم، 1273ق؛ بمبئی، خ.

آستان قدس، ش 1583 و ش 9711.

ص: 320

الامالی-امالی العشیات

ابو عبد الله محمد بن عبد الله حاکم نیشابوری معروف به ابن البیع (-405 ق).

الامالی

ابو المفضل محمد بن عبد الله شیبانی (-387 ق)، ابن طاوس در اقبال و سید هاشم بحرانی در مدینه المعجز از آن نقل کرده اند.

الامالی-المجالس-عرض المجالس

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق)، ط. تهران 1300 ق، و نجف و قم خ. آستان قدس، ش 1575 (1061) ق، ش 1916 (1061) و چندین شماره دیگر بیشتر آنها کتابت سده 11 ق.

الامالی-الامالی المتفرقات

شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق)، در 43 مجلس، تاریخ املاء: 404-411 ق، ط. مشهد، 1364 ش، خ. آستان قدس، ش 7442 (1350 ق).

الامالی

در فنون ادب، از ابن شجری ابو السعادات هبه الله بن علی علوی (-542 ق)، ط. حیدر آباد، 1349 ق، خ. خدیویه (خط مؤلف).

الامالی

ابو الفتح هلال بن محمد حفار (-414 ق).

الامالی

مرشد بالله یحیی بن حسین (سده 5 ق). در مصر و بیروت چاپ شده.

الامالی

ابو طالب یحیی بن حسین بن هارون حسنی، وی از ابو الحسین نحوی در 305 ق روایت می کند. از امالی او ابن طاوس در اقبال و دیگر تصانیفش نقل کرده است.

الامالی

الناطق بالحق ابو طالب یحیی بن حسین احوال (-424 ق)، ابن طاوس در اقبال و محاسبه النفس از آن نقل کرده است.

الامالی

یحییٰ بن حمزہ المؤید (-747 ق)، بغیہ الخاطر از مولف یاد کردہ۔

الامالی

امام یحییٰ بن احمد سراجی (-696 ق)۔

الامالی (فی احوال بعض العلماء و الاعیان)

محمد علی بن زین العابدین معلم اصفہانی (1308 ق-)۔

امالی ابن فقیہ

کشکول گونه ای است از محمد تقی بن یوسف فقیہ حاریسی لبنانی (1329 ق-)۔

ص: 321

امالی العراقیه (فی شرح الفصول الایلاقیه)

طب، از سدید الدین محمود بن علی حمصی (-بعد از 583 ق)، مذکور در کشف الظنون.

-الحمد لله الذی اطلع من مشارق جمال حکمته

الامام

محمد بن جریر طبری، مذکور در البحار (کتاب الصلاة).

الامام

ابو الجیش مظفر بن محمد بن احمد بلخی (-367 ق)، ابن شهر آشوب از آن یاد کرده.

الامام (و المأموم)---

ص: 322

الامامه

اردو، از احمد سلطان متخلص به خاور بن محمد مظفر گورکانی هندی، ط.

الامامه

اسماعیل بن محمد حسین خاجویی (-1173 ق).

الامامه

ابو القاسم اسماعیل صاحب بن عباد طالقانی (-385 ق)، ابن خلکان می نگارد که کتاب در فضایل علی علیه السلام است.

الامامه

منصور بالله اسماعیل بن محمد عبیدلی فاطمی اسماعیلی (-341 ق).

الامامه

ابو محمد اسماعیل بن محمد مخزومی معروف به قنبره، مذکور در رجال نجاشی.

امامت

فارسی، از محمد امین بن محمد سعید مازندرانی، حیدر علی مجلسی نسخه را داشته است.

امامت

فارسی، از محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق).

الامامه

بعضی از قدماء شیعه، ابن طاوس از آن در کتاب الیقین نقل کرده و تاریخ کتابت آن را 229 ق نگاشته است، به احتمال از محمد بن حسین بن ابی الخطاب.

امامت

فارسی، از بعضی از متأخرین، خ. کربلا.

الامامه (من جهه الخبر)

بندار بن محمد فقیه امامی، مذکور در فهرست ابن ندیم.

امامت

فارسی، از محمد تقی بن علی محمد نوری (-1263 ق).

الامامه

جابر بن حیان، خود در نخب کتاب القدیم از آن یاد کرده است.

الامامه

ابو عبد الله جعفر بن احمد بن وندک رازی، مذکور در رجال نجاشی.

امامت

فارسی، از جمال الدین محمد بن حسین معروف به آقا جمال خوانساری (-1125 ق).

امامت

فارسی، از میرزا حبیب الله بن محمد علی رشتی

ص: 323

(-1312 ق)، خ. نجف.

الامامه

2 عنوان، مختصر و مفصل، از ابو محمد حسن بن علی اطروش (-304)، مذکور در رجال نجاشی.

الامامه

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی. از آن به کتاب الجامع تعبیر شده.

الامامه

ابو عبد الله حسین بن عبید الله بن سهل سعدی، مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ طوسی.

امامت

فارسی، از کمال الدین حسین بن عبد الحق الهی اردبیلی (-950 ق)، به نام طهماسب صفوی تألیف شده، خ. ملی.

امامت

ترکی، از کمال الدین حسین الهی اردبیلی (-950 ق).

الامامه (و الرد علی الحسین بن علی الکراییسی)

ابو عبد الله حسین بن علی مصری، مذکور در رجال نجاشی.

امامت (از محمد حسین نیل فروش)---

ص: 324

(-301 یا 299 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الامامه

سلطان محمد قائنی، مذکور در تتمیم الامل عبد النبی قزوینی.

الامامه

سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق)، خ.

نجف.

الامامه

قاضی اشرف الدین صاعد بن محمد بریدی آبی، مذکور در فهرست منتجب الدین، ظاهراً معاصر او بوده.

الامامه

محمد صالح بن محمد باقر روغنی قزوینی (معاصر حرّ عاملی)، خ. کربلا.

-الحمد لله الذي هدانا لهذا

الامامه-اثبات الامامه

عبد الحكيم بن شمس الدين سيالكوتي.

امامت (از قاضی زاده گرهودی)---

ص: 325

(-1181ق).

الامامه، کتاب

ابو القاسم علی بن احمد کوفی (-352ق)، 2 کتاب به این نام دارد، یکی مختصر و دیگری مفصل.

الامامه (از علی بن اسماعیل)---

ص: 326

ابو محمد فضل بن شادان نيشابورى (-260 ق)

الإمامه (از فضل بن شادان)---

ص: 327

محمد بن دلداری علی نقوی لکھنوی (-1284 ق)، ردی است بر مبحث امامت از تحفہ الاثنی عشریہ.

ابو عبد اللہ محمد بن زید واسطی، شاگرد ابو علی جبایی (-303 ق).

الامامہ (از محمد بن قبه) ---

ص: 328

مذکور در فهرست شیخ طوسی.

الامامه

ابو الحسن معلی بن محمد مصری، نجاشی به 3 واسطه از او روایت می کند.

الامامه

کمال الدین میثم بن علی بن میثم بحرانی (-679 ق)، مذکور در کشف الحجب، محتمل است که مقصود از آن استقصاء النظر بوده باشد.

و شاید کتاب النجاه یوم القیامه فی امر الامامه او باشد.

الامامه

ناصر بن هاشم احسائی (-1358 ق)، مذکور در ذکری السید ناصر، ط.

الامامه

ابو حنیفه نعمان بن محمد قاضی مصر (-367 ق)، مذکور در الدعائم او.

امامت

فارسی، چنانکه در مقدمه ذکر شده، ترجمه ای است با اضافات، از الامامه دشتکی، مترجم هاشم بن حسین خاتون آبادی (-1262 ق)، مرتب بر 12 باب است، خ. مرعشی، قم.

- (بعد از خطبه)... بر ضمائر صافیة قلوب مؤمنین و سرائر صفیة افئدة عارفین ظاهر و باهر است...

الامامه

ابو نصر هبه الله بن احمد معروف به ابن برنیه (زنده تا 400 ق).

امامت

فارسی، از هدایه الله بن صادق معروف به حاج مجتهد قزوینی (1281 ق-) در اثبات امامت از آیات قرآنی و احادیث مرویه از طرق اهل سنت.

الامامه

ابو محمد هشام بن حکم (-179 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الامامه (فی اثبات النبوه و الوصیته)

ابو الحسين يحيى بن حسين ملقب به هادی (-298ق)، از ائمه زیدیه.

الامامه

ابو محمد يحيى بن محمد بن احمد زبارة حسینی، نجاشی از آن یاد کرده.

الامامه

ابو يوسف يعقوب بن نعيم بن فرقاره، از اصحاب امام رضا(عليه السلام)، در مجمع الرجال و نقد الرجال و مدينة المعاجز از آن یاد شده.

الامامه

ابو محمد يونس بن عبد الرحمان (-208ق)، مذکور در رجال نجاشی.

ص: 329

امامہ امیر المؤمنین علیہ السلام

به احتمال از حسن بن نوح ہندی بھروچی (-939ق)، خ. موجود.

امامہ امیر المؤمنین علیہ السلام من القرآن

ابو عبد اللہ محمد بن محمد بن نعمان شیخ مفید (-413ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الامامہ العامہ (فی اثبات احتیاج الخلق علی

حجہ الالہیہ)

ضمن مجموعہ رسائل شیخ ہادی تهرانی (-1321ق) دیدہ شدہ و احتمالاً از اوست.

امامہ الفاسق عند نفسه العادل عند مأمومه

محمد تقی بن حسین نصیر آبادی (-1289ق)، تألیف: 1258ق، ط 1261ق.

امامہ القرآن

اردو، در اثبات امامت از طریق آیات قرآنی، از محمد ہارون زنگی پوری (-1339ق).

الامامہ الکبریٰ (و الخلفہ العظمیٰ)

حسن بن محمد باقر قزوینی (1296ق-)، از شاگردان محمد کاظم خراسانی، ط.

نجف، 1378ق.

الامامہ و التبصرہ من الحیرہ

ابو الحسن علی بن حسین بن بابویہ صدوق اول (-329ق)، ط. بیروت، 1407ق.

الامامہ و الخلفہ

اردو، از احمد حسین خان ہندی.

الامامہ و طرق الزعامہ

محمد علی بن حسین معروف بہ ہبہ الدین شہرستانی.

امامیہ و رجعت

فارسی، از عبد الرزاق محدث همدانی (معاصر).

الامان من النسيان (في تفسير القرآن)

عبد الله افندی بن عیسی بیگ اصفهانی (-ح 1130 ق)، صاحب ریاض.

امان الاخطار - الامان من اخطار الاسفار

والايمان

در آداب سفر و ادعیه و احراز، از رضی الدین علی بن موسی بن طاوس (-664 ق)، در 13 باب، ط. نجف، 1370 ق، خ. آستان قدس، ش 1917 و 3 شماره دیگر.

-الحمد لله الذي استجارت به الارواح بلسان الحال

امان الايمان (من اخطار الازهار)

بهاء الدین محمد بن محمد باقر مختار نائینی، مجاز از شیخ حرّ عاملی.

امان التواريخ

فارسی، از عبد المحمد اصفهانی مدیر جریده

ص: 330

«چهره نما»، ط. مصر.

امان الحیث من لهو الحدیث

فارسی، درایه الحدیث، از محمد مهد بن یحیی قزوینی معروف به حاج عماد فهرستی (-1355 ق)، ط. مشهد، 1348 ق.

امان الخافین

فارسی، در امامت، از ابراهیم بن محمد علی امین الواعظین اصفهانی (-1349 ق).

الامانه (فی بیان الامامه، از حیدر علی) - الامامه

الامانه (فی اصول الدیانه)

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق)، مذکور در کشف الظنون.

امانت الهی

در تفسیر آیه امانت، از محمد باقر بن شمس الدین محمد حسینی محقق داماد (-1040 ق)، تالیف:

1039 ق.

امانی الادیب (فی اختصار مغنی اللیب)

محمد رضا بن قاسم غراوی نجفی، تالیف:

1319 ق.

امانی الخلیل (فی عروض الخلیل)

در عروض و قافیه، از قاسم بن حسن آل محیی الدین جامعی (1314 ق-)، ط. نجف، 1350 ق.

الامتثال یقتضی الصحه و براءه الدمه

احمد بن زین الدین احسانی (-1241 ق)، خ.

کربلا.

امتحان الافکار (فی مسأله الدار)

علی بن محمود مشغری، استاد حرّ، مذکور در امل الآمل.

امتحان اهل القرآن

اردو، در رد فرقه موسوم به اهل قرآن، ط. هند.

امتحان الفضلاء - تذکره الخطاين

میرزا سنگلاخ خراسانی (-1294 ق)، تالیف:

1283 ق، ط. تبریز، 1295 ق.

امتحان المجالس

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

امتناع تخلف المعلول عن العله

فارسی، از ملا علی فومنی، مذکور در ریاض.

امتناع الترجیح بلا مرجح

ملا یوسف گزی، شاگرد ملا علی نوری (-1246 ق)، خ. موجود.

امتناع الحکم علی المعنی الحرفی

جلال الدین دوانی، رد بر رساله امکان الحکم علی المعنی الحرفی از قاضی شبانکاره ای.

ص: 331

امتناع الزوجه عن الدخول قبل قبض المهر-جواز امتناع الزوجه

امتناع شرب مسكرات

فارسی، ترجمه محمد بن حاج محمد قلی آشوری قزوینی از منابع امریکایی، ط. تهران، 1309 ق.

الامثال

ابو علی احمد بن اسماعیل بن عبد الله بجلی قمی ملقب به سمکه، استاد محمد بن حسین بن عمید (-360 ق)، نجاشی و ابن ندیم از او یاد کرده اند.

الامثال

ابو یوسف یعقوب بن اسحاق بن سکیت (-246 ق).

امثال حمیر

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق).

امثال الصادرة عن بیوت الشعر

ابو عبد الله حمزه بن حسن اصفهانی.

امثال العامه

ابو عبد الله حسین بن محمد رافعی معروف به خالغ نحوی (زنده در 380 ق).

امثال العرب-نهایه الارب

الامثال علی أفعال

ابو عبد الله حمزه بن حسن اصفهانی.

امثال فارسی

عبد الوهاب قائم مقامی (معاصر)، شامل 12000 مثل فارسی به ترتیب حروف.

امثال فارسی

احمد حسین مذاق هندی.

امثال فارسی

با ارائه قرینه عربی، خ. موجود.

امثال القرآن (از احمد کوزکنانی) - روضه الامثال

امثال القرآن

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق)، ابن ندیم از آن به عنوان کتاب الامثال یاد کرده است.

امثال لقمان

فارسی، ط. قسطنطنیه، 1292 ق.

الامثال المنظومه

عربی و فارسی، از محمد علی بن محمد حسین شهرستانی.

امثال و حکم

فارسی، منظوم، از حسن جابری اصفهانی (معاصر)، مرتب بر 32 باب.

ص: 332

امثال و حکم

فارسی، از علی اکبر دهخدا، ط. تهران، مکرر، در 5 مجلد.

الامثال و الحكم

منتخب از غرر الحکم آمدی، به ترتیب حروف، خ. قوله.

-الحمد لله الذي هدانا لتوفيقه...

الامثال و الحكم

محمد علی جعفر تمیمی، ط.

الامثله (للدول المقبله)

عز الملك محمد بن عبید الله معروف به مسبّحی کاتب (-420 ق).

امثله الاسجاع

ابو الحسین احمد بن فارس (-375 ق)، در کتاب الاتباع و المزاجه به آن ارجاع می دهد.

امثله الاعمال النجومیه

ابو الحسن علی بن زید بیهقی (-565 ق)، در جوامع احکام النجوم به آن ارجاع داده است.

امثله التوحید

حیدر بن علی عیبدلی.

امجدیه، رساله

فارسی، در شرح قول آن حضرت (صلی الله علیه و آله) در خطبه اول رمضان (دعیتم فیہ الی ضیافه الله)، از ابو المجد محمد رضا بن محمد حسین معروف به آقا رضا اصفهانی (-1362 ق).

-الحمد لله على افضاله...

الامر، رساله فی

اصول، از محمد بن عبد الکریم طباطبایی بروجردی، خ. دیده شده.

امر ابن المحرز محدث، رساله فی

ابو العباس احمد بن عبید الله ثقفی کاتب، مذکور در فهرست ابن ندیم.

امر ابی فضلہ الشاعر و ما یتعلق به

ابو الحسن علی بن محمد عدوی شمشاطی، از طبقه کلینی، نجاشی از او یاد کرده است.

الامر بالشیئی و التّهی عن ضده-الضدّ، رساله فی

امراء الشیعه

علی اظهر کهجوی هندی (-1352 ق)، در تاریخ ملوک و اعیان شیعه، مخصوصا تاریخ آل بویه.

امراض اطفال

فارسی، از دکتر میرزا محمد کرمانشاهی (-1326 ق)، ط.

امراض الاطفال

برگرفته از کنّاش المنصوری، تألیف محمد بن زکریا رازی (-311 ق)، خ. آستان قدس، ش

ص: 333

-الحمد لله خالق الافلاك و مدبر السموات...

امراض الاطفال

فارسی، از قربانعلی بن محمد ناصح طیب سمنانی (-1363 ق)، خ. موجود.

امراض جلدی

عبد الحسین مؤلف مطرح الانظار.

امراض عصبانی

فارسی، از کریزل فرانسوی، ترجمه دکتر علیخان بن زین العابدین همدانی، ط. تهران، 1279 ق.

الامر بالمعروف و النهی عن المنکر

محمد باقر خوانساری (-1313 ق)، در روضات از آن یاد می کند.

الامر بین الامرین

مؤلف الرد علی الصوفیه.

الامر بین الامرین

تقریرات بحث سید ابو القاسم خوئی، در جبر و اختیار، به قلم محمد تقی جعفری تبریزی.

الامر بین الامرین

خلیل بن غازی قزوینی (-1089 ق)، خ. نجف.

-سبحان من تنزه عن الفحشاء

الامر بین الامرین

رفیع الدین بن علی اصغر نظام العلماء (-1326 ق).

الامر بین الامرین

علی بن احمد انصاری قراچه داغی.

الامر بين الامرین

علی نقی بن احمد احسائی.

امر الحبشه و الفیل

ابو عبد الله محمد بن عمر واقدی (-270 ق).

الامر الصریح (فی جهر الذکر و التسیح)

فارسی، از میرزا محمد بن عبد التّبی اخباری (-1232 ق).

- (پس از تسمیه و تسلیم) اما بعد این چند کلمه ای است در خصوص جهریّه تسیح...

امرؤ القیس و اشعاره

محمد هادی بن علی دفتر (1312 ق-)، ط.

امطار الدر فی مقدار الكر

مرتضی خسروشاهی تبریزی (1299 ق-).

امکان الترتب و صحته

عبد التّبی عراقی و فسی (معاصر).

ص: 334

امکان الترتب و الامر بالضدين على سبيل الترتيب

محمود بن محمد حسن شریعتمدار استرآبادی (معاصر).

امکان حصول العلم من اخبار التثقه العامی

میرزا محمد اخباری (-1232 ق)، ط. 1242 ق (بافتح الباب او).

امکان الحکم علی المعنی الحرفی

قاضی ابو اسحاق بن عبد الله شبانکاره ای، دوانی امتناع الحکم را در رد آن نوشت، خ. مشکات.

امکان و وجود

فارسی، از محمد محسن بن مرتضی فیض کاشانی (-1091 ق)، خ. نجف.

الامکانیه

در بیان امکان و مشیت، ط. (ضمن جوامع الکلم).

امل الآمل

فارسی، کلام، از ابراهیم بن محمد تقی نقوی لکهنوی (-1307 ق)، خ. موجود.

امل الآمل (فی تراجم علماء جبل عامل)

محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق)، ط.

تهران و نجف، 1302 و 1306 ق، خ.

آستان قدس، ش 8741 (1132 ق) و ش 9704.

الامل و الرجاء

ابو جعفر محمد بن عیسی بن عبید بن یقظین، مذکور در فهرست ابن ندیم.

الاملاء- شرح کتاب سیبویه

املاء

فارسی، از عبد العظیم خان قریب گرکانی، ط.

تهران، 1346-1350 ق و چندین چاپ مکرر.

الاملاء و النطق

ابو الحسن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی (-329 ق)، پدر شیخ صدوق.

امّ الولد

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی، شیخ ابن قولویه (-368 ق).

الامواج

دیوان احمد بن علی بن سید صافی نجفی (معاصر)، ط. دمشق.

امواج البكاء

فارسی، در ذکر عاشوراء و مصائب شهداء، از نوروز علی بن محمد باقر بسطامی (-1309 ق)، ط 1288 ق.

الامور العامه

کرامت حسین بن سراج حسین لکهنوی (-1336 ق)، ط.

ص: 335

الامور العامه

مهدی بن ابی الحسن قمشه ای (1319 ق-).

امهات الاولاد (و احکام بیعهن)

حسن بن علی اطروش (-304 ق)، ابن ندیم کتاب را دیده بوده است.

امهات الاولاد

ابو الحسین یحیی بن حسین بن قاسم شریف رسی (-298 ق).

امهات الخلفاء

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق)، ابن ندیم آورده است.

امهات المؤمنین

گجراتی، در بیان ازواج پیامبر (صلی الله علیه و آله)، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (1283 ق-).

امهات النبی (صلی الله علیه و آله)

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم.

امیر ارسلان رومی

فارسی، داستان، به قلم یکی از بانوان دربار ناصر الدین شاه قاجار، ط. تهران، 1329 ق و چندین چاپ دیگر.

امیر حمزه صاحبقران

فارسی، داستان، ط. لکهنو، 1312 ق و چندین چاپ دیگر در لکهنو، بمبئی و تهران.

امیر مختار

اردو، در اخبار مختار ثقفی، ط. هند.

امیر معاویه

برخی از اجزاء آن در مجله «دفتر شهید» هند نقل شده است (مجلد سال 1341 ق).

امیر المؤمنین و مولده بالکعبه

محمد علی بن ابی القاسم اردوبادی (1312 ق-). -1379 ق به عنوان علی ولید الکعبه در نجف و قم و تهران چاپ شده و ترجمه فارسی آن به نام علی مولود کعبه از شیخ عیسی اهری ساکن تهران.

الانابه

ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق) شیخ صدوق.

اناثیه عوامیه

فارسی، رساله عملیه در احکام مربوط به زنان، از ملا اسماعیل ناظم عقیده وحیده که آن را در 1245 ق به نظم درآورده است.

اناره البصائر (و کشف السرائر)

اردو، اصول دین، از افضل علی خان شفاء الملک هندی، ط. هند (4 مجلد)، ط 1309 ق.

ص: 336

اناره الحالك (فی قرائه ملك و مالک)

در قراءت سورة فاتحه و ترجیح ملك بر مالک، از فتح الله بن محمد جواد شیرازی معروف به شیخ الشریعه اصفهانی (-1339 ق)، تألیف:

1324 ق.خ کتابخانه مرعشی

-الحمد لله الذى ارانا اظهر بينات...

اناره الشهاده

محمد هارون زنگی پوری (-1339 ق)، ط.

اناره الطروس فی شرح عباره الدروس

بهاء الدین محمد بن محمد باقر نائینی، مجاز از حرّ و علامه مجلسی، شرح بخشی از کتاب النذر دروس است.

اناره العقول (فی انتصاف المهر بموت احد الزوجین)

قبل الدخول)

سید ابو القاسم بن علی اکبر خوئی (1307 ق-)، تألیف: 1355 ق.

اناره الناسق (باشراق وجه الصادق «ع»)

محمد رضا بن علی نقی همدانی (-بعد از 1320 ق)، در عالم خواب به تألیف آن مأمور شده.

اناسی العیون

کشکول، از صفدر بن صالح رضوی کشمیری (-1255 ق).

انباء الانبیاء

فارسی، از ملا اسماعیل قزوینی، در اثبات نبوت خاصه، خ.نجف.

-الحمد لله الذى دلنا على دين الاسلام

انباء الدنيا

یحیی بن حسین بن قاسم رسی (-298 ق).

انباء الدواه على انباء النجاه

جمال الدین ابو الحسن علی بن یوسف ققطنی (-646 ق)، ط. قاهره، 1951 م. در 4 جلد

انبان

کشکول در نوادر متفرقه، از علی بن محمد علویچه ای اصفهانی (1333 ق-)، تالیف:

1364 ق.

الانباطیه

خ. موجود، ظاهراً در شناخت آبهای زیرزمینی است.

الانبیاء، کتاب

ابو جعفر احمد بن حسین اهوازی معروف به دندان، نجاشی آن را از او به 3 واسطه روایت می کند.

الانبیاء، کتاب

حسن بن موسی خشاب، نجاشی به 4 واسطه آن را از او روایت می کند.

ص: 337

الانبياء، کتاب

ابو الحسن علی بن ابراهیم قمی، از مشایخ کلینی، نجاشی از آن یاد می کند.

الانبياء، کتاب

ابو القاسم علی بن احمد شریف علوی (-352 ق).

الانبياء، کتاب

ابو الحسن علی بن حسن بن علی بن فضال، مذکور در رجال نجاشی.

الانبياء، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی، از مشایخ کشی، مذکور در رجال نجاشی.

الانتباه

مجله فارسی، ط. ایران، ح 1332 ق.

الانتباه (الی فضل الاشباه)

مخمس قصیده اشباه محمد بن احمد مفتح بصری (-327 ق) در مدح حضرت امیر (علیه السلام)، از محمد بن طاهر آل فضل (1294 ق-).

-اتری ان تبعت نصا جلیا

و اتخذت المولی علیا ولیا

انتباه نامه اسلامی

فارسی، از محمد رضا شریعتمدار دامغانی (-1346 ق)، ط. تهران، 1297 ق.

انتباهیه

فارسی، اخلاق مدنی، از محمد تقی شیرازی (معاصر)، ط.

انتباهیه (در رد بایه و بهائیه)

فارسی، از محمد شفیع بن محمد سمیع میثمی (-1354 ق)، مقدمه ای است بر رجوم الشیاطین او، تالیف: 1338 ق، خ. دیده شده.

انتخاب اخوان الصفا

ط. لندن، 1830 ق.

انتخاب الامجاد من تاريخ بغداد

بخش علویان و شیعه از تاریخ بغداد خطیب بغدادی، از هاشم بن محمد علی سبزواری، مولف ذریعه به آن فهرستی نگاشته.

انتخاب تلخیص المحصل - نقد المحصل

تلخیص از خواجه نصیر الدین محمد طوسی (-672 ق)، محصل در کلام از فخر الدین رازی است، و منتخب تلخیص از عزّ الدوله سعد بن منصور بن کمونۀ بغدادی (-690 ق)، خ. نجف (خط ابن کمونه).

انتخاب الجید (من تنبیهات السید)

حسن بن محمد بحرانی دهستانی (-1281 ق) انتخاب و تهذیبی است از تنبیه الاریب فی ایضاح رجال التهذیب از سید هاشم بحرانی (-1107 ق)، تاریخ تلخیص: 1173 ق، خ.

ص: 338

آستان قدس، ش 7444 (1340 ق).

-الحمد لله الذى وطد قباب الشرع

انتخاب الحسن من شعر الحسين-الحسن من

شعر الحسين

محمد بن حسين موسوى شريف رضى (-406 ق)، انتخابى است از اشعار حسين بن احمد بن محمد بن جعفر بن حجاج (-391 ق).

انتخاب حل التقويم

فارسى، از تقى الدين ابو الخير محمد بن محمد فارسى، خ. آستان قدس (فهرست 349/3)، كابل و نسخ ديگر.

-بعد از حمد و ثنا و صلوات و دعاء مخفى نيست كه اين رساله انتخابى است از حل التقويم

انتخاب الراحه

اردو، اخلاق، از ابو الخليل راحت حسين رضى بهيكيورى (1306 ق-).

انتخاب رساله بهبهانيه

فارسى، در احكام اموات، از عبد الله بن صالح سماهيجى (-1135 ق).

انتخاب الزاد

رساله عمليه، از محمد على بن محمد باقر بهبهانى (-1216 ق).

انتخاب علاج الامراض

فارسى، طب، از محمد شريف خان حكيم هندى، ط.

انتخاب القريب من التقريب

ابو محمد حسن بن هادى آل صدر الدين (-1354 ق)، در باب ابن حجر و احتمال تشيع او.

-الحمد لله رب العالمين

انتخاب المجالس

اردو، مقتل، ط.

انتخاب المصائب

اردو، در وقایع اول محرم تا روزهای عاشوراء، از یوسف علی هندی (معاصر)، ط.

انتخابات

فارسی، از حکیم ابوالمجد مجدود بن آدم سنایی غزنوی (-555 ق)، خ. استانبول، آستان قدس، چند شماره تحت عنوان انتخاب منتخب حدیقه.

انتخابات البیه (من الکتب العربیه و الفارسیه

و التریکه)

در تاریخ و جغرافیای طبرستان و گیلان، ط. سن پترزبورگ، 1274 ق 1857-1858 م

انتخابیه

فرهنگ عربی به فارسی، از ابراهیم شعبی که به نام خان زمان بن مهابت خان تألیف کرده، خ.

تهران.

ص: 339

انتساب نامه نبوی

فارسی، از محمد افضل غزنوی، ط.

الانتصار

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق)، شهید ثانی در حواشی خلاصه از آن یاد می کند.

الانتصار

شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان (-413 ق)، نجاشی از آن یاد می کند.

الانتصار (فی انفرادات الامامیه)

ابو القاسم علی بن حسین شریف مرتضی علم الهدی (-436 ق)، برای عمید الدین وزیر تألیف کرده، ط. تهران، 1276 ق (ضمن الجوامع الفقهیه) و 1315 ق؛ خ. آستان قدس، ش 2234 (596 ق) و چند نسخه دیگر. در نجف و قم هم چاپ شده.

-الحمد لله علی ما یسر من حق متیع

الانتصار

کلام، از حبیب بن محمد آل مهاجر حنوی بعلبکی، تألیف: 1351 ق، ط. صیدا، 1351 ق.

-نحمدک یا من اوضحت لنا سبیل الحق

الانتصار (فی حرمه و طی الادبار)

اردو، از راحت حسین رضوی هندی (1297 ق-)، ط. هند.

الانتصار

در رد شبهات ابن خشاب، از سید شریف ابو السعادات هبه الله بن علی حسینی ابن الشجری بغدادی.

الانتصار

در رد شعوبیه، از ابو عبد الله احمد بن محمد بن ابی الجهم جهمی (معاصر متوکل).

الانتصار-الاقتصاد

الانتصار (فی النص علی الائمة الاطهار)- الاستبصار

الانتصار لاهل البيت الاطهار

محمد صالح بن فضل الله مازندرانی حائری (1297 ق-).

الانتصار لبني فاطمه الابرار

ابو الحسن محمد بن محمد عبيدلى نسابه (-435 ق)، در عمده الطالب (ط. هند) از آن نقل شده است.

الانتصار لتعلب

ابو الحسين احمد بن فارس قزوینی (-375 ق)، سیوطی در بغیه از آن یاد کرده.

الانتصار للشيع (من اهل البدع)

ابو طالب عبيد الله بن احمد انباری (-356 ق)، نجاشی از آن یاد کرده است.

ص: 340

الانتصار للشيعة

در امامت اثنا عشری از محمد حسین شمس العلماء گرگانی معروف به جناب، در آخر مقصد الطالب (ط.) از آن یاد کرده.

انتصار الاسلام

اردو، از غلام حسنین کنتوری (-ح 1340 ق)، در 3 مجلد.

انتصار الحق

در اصول و اخبار، از زین العابدین خان بهادر هندی معروف به میرزا محسن، که از کتاب اساس الاصول استادش سید دلدار علی استخراج کرده است، مذکور در کشف الحجب.

-الحمد لله رب العالمين

الانتصاف

فقه، از ابو سعید (یا ابو سعد) عبد الله بن هبه الله بن ابی عصرون.

الانتصاف (من ذوی البغی و الاقتراف)

ابو الحسن علی بن محمد عدوی شمشاطی (-ح 390 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الانتصاف (من ذوی الانحراف عن مذهب

الاشراف فی مواريث الاخلاف)

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق).

انتصاف المهر بالموت

صادق آقا تبریزی (-1351 ق).

الانتفاء عما نسب اليه من معارضه القرآن

ابو علی ابن سینا، ط. استانبول، 1953 م (ضمیمه رساله خطاب به ابو عبیده جوزجانی).

انتفاع المؤمنین (بما فی یدی السلاطین)

ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراچکی (-449 ق).

الانتقاد

نحو، از محمد مهدی بن علی اصغر قزوینی، تألیف: 1119 ق، مذکور در امل الآمل.

انتقاد الاعتقاد (فی المبدء و المعاد)

میرزا هادی بن علی بجستانی ساکن کربلا (معاصر)، مرتب بر مقدمه و مقاصد.

انتقاد التواریخ

فارسی، از حاج آقا بن ابو الحسن کازرونی، ط.

بمبئی، 1325 ق؛ شیراز، 1329 ق.

انتقاد الهیئه الجدیده

مصطفی بن حسین بغدادی (معاصر)، ط.

بغداد، 1348 ق.

انتقادات

ریاضی، از ابو القاسم جعفر بن محمود ریاضی

ص: 341

(1313 ق-).

الانتقاد للآيات المعتبره في الجهاد

امام مهدي احمد بن يحيى مرتضى (-840 ق).

انتقاض التيمم بدل الغسل بالحدث الاصغر

على نقى بن ابى الحسن لكهنوى (1323 ق-).

الانتقام (ممن غدر بامير المؤمنين عليه السلام)

ابو الفتح محمد بن على بن عثمان كراچكى (-449 ق).

الانتقام

اردو، در ماجرای حجر بن عدی و قتل یزید بن معاویه، از منیر حسن هندی، ط. هند.

انتقام

فارسی، ادبیات، از عباس خلیلی، ط. تهران، 1304 ش.

انتقام الشهيد

اردو، از نواب علی سفیر سندیلوی، در احوال مختار، ط. لکهنو.

انجاح المطالب (في الفوز بالمآرب)

محمد بن محمد رضا قمی، مجاز از علامه مجلسی در 1102 ق، که شرح ارجوزه ای است از او در معانی و بیان، تاریخ شرح: 1074 ق، خ.

آستان قدس، ش 3985 (1074 ق) و ش 4035.

-الحمد لله الذي ميز الانسان بادراك المعاني و علم البيان

الانجاز (في شرح الايجاز)

شرح ايجاز شيخ طوسي در فرائض، از قطب الدين ابو الحسين سعيد بن هبه الله راوندی (-573 ق).

انجام نامه-آغاز و انجام

فارسی، اخلاق، از افضل الدین کاشانی معروف به بابا افضل کاشی یا بابا افضل مرقی، معاصر خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق)، خ.

آستان قدس، ش 3447.

-آغاز گفتار کردیم به نام آنکه آغاز و انجام هرگفتار و کردار از او و بدوست.

انجم فروزان

فارسی، در احوال فاطمه معصومه بنت امام موسی کاظم (علیه السلام) و دیگر امامزادگان مدفون در قم، از عباس بن محمد فیض قمی، ط. قم، 1322 ش.

الانجم المضيئه في المسائل الحسايه

محمد بن مهدی قزوینی (-1335 ق)، خ. حله.

انجمن آرای ناصری---

ص: 342

شاعر، خ. آستان قدس، ش 4204 (1282 ق) و ش 4201.

انجمن دانش

فارسی، ادب و اخلاق، از احمد بن وقار (-1298 ق)، فرزند میرزا کوچک وصال شیرازی، مرتب بر مقدمه و 3 مقاله، تالیف:

1281 ق، ط. تهران، 1289 ق.

انجیل اهل البیت

خ. موجود.

انجیل برنابا

ترجمه فارسی از حیدرقلی خان بن نور محمد معروف به سردار کابلی (-1331 ش)، تاریخ ترجمه: 1341 ق ط. کرمانشاهان، 1350 ق.

انحدار السیل (فی تحقیق نصف اللیل)

علی حسین زنگی پوری.

اندرز قابوس-اندرزنامه

فارسی، منظوم، اخلاق، از علی اکبر نواب شیرازی متخلص به بسمل (-1263 ق).

اندرزنامه اسدی

ابو منصور (یا ابو نصر، علی بن احمد اسدی طوسی (-425 یا 465 ق)، عبارت است از اخلاقیات گرشاسبنامه که رشید یاسمی گردآورده، ط.

تهران، 1306 و 1314 ش.

اندرزنامه

فارسی، 40 کلمه در حکمت، از صدر الافاضل لطفعلی بن محمد کاظم شیرازی متخلص به دانش.

اندرزنامه

فارسی، از مهدی بن محمد علی ثقه الاسلام اصفهانی (1298 ق)، ط. اصفهان.

اندرز و پند

اندیشه های یک مغز بزرگ

فارسی، از موريس مترلینگ، ترجمه ذبيح الله منصورى، ط. تهران، 1320 ش و مکرر، 4 جلد.

الانذار

ارجوزه در واجبات عقليه، از احمد بن محمد حسين كاظمى، تاريخ نظم: 1317 ق.

اندار الناذرين

عابد حسين سهارنپورى، ارغام الماكرين و افهام الجاهلين در رد آن است.

انس الجليس (فى التجنيس)

على بن حسن شميم حلى (-601 ق)، مذكور در بغيه سيوطى.

انس الخواطر

کشکول گونه ای است از ابو علی احمد بن محمد مسکویه رازی (-421 ق).

انس الخواطر (و نقله المسافر)

عبید الله بن عبد الله سعدآبادی (یا سداآبادی) معاصر سید مرتضی، ابن شهر آشوب در معالم نام برده.

انس العالم (و ادب المتعلم)

ابو عبد الله محمد بن احمد صفوانی، شاگرد کلینی، مذکور در رجال نجاشی.

انس الفرید

مجموعه متفرقه، از ابو علی احمد بن محمد مسکویه رازی (-421 ق).

انس الکریم

احمد بن حسین رمحی، نسخه آن نزد ابن طاوس بوده است و در فرج الهموم تصریح دارد.

انس المرید و شمس المجالس

فارسی، قصه یوسف، از خواجه عبد الله بن محمد انصاری هروی (-481 ق).

-الحمد لله الذي ابدع وجود الانسان في احسن تقويم

انس النفوس في ذكر منهج الملك القدوس

ابو بکر بن علی مصلح یمانی هندی، تالیف:

1281 ق، ط. بمبئی، 1282 ق.

انس الوحید

ابو محمد عبد الله بن حسین فارسی، مذکور در رجال نجاشی.

انس الوحید (فی شرح التوحید) - انیس الفرید

شرح توحید صدوق، از نعمه الله بن عبد الله جزائری (-1112 ق).

انس الوحید (از قاضی نور الله شوشتری) ---

کشف الحجب، نجاشی به عنوان کتاب الانسان آورده که گویا مصحف است.

انساب

فارسی، مرتب بر فصول، خ شهید مطهری.

انساب

محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق)، مذکور در نجوم السماء.

الانساب

ابو الحسن علی بن احمد شریف عقیقی، ابن اخی طاهر (-358 ق) از او روایت کرده.

الانساب

علی بن حسن بن مطهر نسابه خراسان (سده 6 ق).

الانساب

در انساب علویان، از ضیاء الدین طبرسی (معاصر شاه سلیمان صفوی)، در 2 باب، خ.

مرعشی، قم.

-الحمد لله اهل الكرم

الانساب

ابو الغنائم محمد بن علی شریف معروف به ابن صوفی.

الانساب

شرف الدین ابو حرب محمد بن محسن دینوری، ابن مهنا در التذکره از آن نقل کرده است.

الانساب

مجد الدین محمد بن محمد بن مانکدیم حسینی قمی، مذکور در فهرست منتجب الدین.

الانساب

ابو الحسن محمد بن محمد نسابه عبیدلی، صاحب الصندوق.

الانساب

شمس الدين محمود بن شرف الدين على طيب حسینی (-1338 ق)، خ.قم.

الانساب

فارسی، از محمد مهدی بن جعفر ملقب به حکیم حسینی حائری (-1331 ق)، خ. موجود.

الانساب

شرف الدين يحيى بن حسين بحراني، شاگرد محقق کرکی.

انساب آل ابی طالب

فارسی، بر نهج عمده الطالب، از جمال الدين احمد بن على بن حسين بن على بن مهتّا، خ.

دیده شده.

انساب آل ابی طالب-انساب الطالبیه

ابو المعالی اسماعیل بن حسن حسینی، معاصر

ص: 345

شیخ طوسی (-460ق).

انساب آل ابی طالب - الفخری

ابو طالب اسماعیل بن حسین مروزی که به نام فخر رازی (-606ق) تالیف کرده، خ.قم (کتابخانه بروجردی).

انساب آل ابی طالب

تاج الدین حسینی، در کتب انساب از آن نقل شده است.

انساب آل ابی طالب (و بنی هاشم)

سید جعفر بن محمد (معاصر)، خ. موجود.

انساب آل ابی طالب

ابو نصر سهل بن عبد الله بخاری (سده 4 ق) ابو العلاء واسطی (-431ق) از او روایت می کند.

خ. موجود.

انساب آل ابی طالب

رشید الدین محمد بن علی بن شهر آشوب (-588ق)، مذکور در کشف الحجب.

انساب آل ابی طالب

ابو الحسین یحیی بن حسن عقیقی نسابه (-277ق).

انساب آل ابی طالب

ابو الحسن یحیی بن حسین حسینی نسابه، مذکور در فهرست منتخب الدین.

انساب آل الرسول (و اولاد البتول)

ابو الفتح عبید الله بن موسی (سده 4 و 5 ق)، مذکور در فهرست منتخب الدین.

انساب الائمه (و موالیدهم)

ابو محمد حسن بن علی شریف (-304ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الانساب الاسديه فی انساب الساده العلويه

سراج الدین محمد قاسم بن حسن حسینی عبیدلی، که برای ابو العلاء اسد الله صدر مرعشی (-963ق) تالیف کرده، خ. ملک.

انساب الامم

ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد برقی (-280 یا 274ق)، مذکور در فهرست شیخ طوسی.

انساب الامم

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206ق)، مذکور در رجال نجاشی.

انساب بعض الساده السیستانیین (المجاورین)

للمشهد الرضوی)

محمد مهدی بن رضا حسینی (-1369ق)، تالیف: 1367ق، خ. موجود.

انساب بنی نصر بن قعین (و ایامهم و اشعارهم)

ابو العباس احمد بن علی نجاشی (-450ق).

ص: 346

انساب السادات

اردو، انساب سادات ساکن کوپال پور، پالی و کھجوه، از راحت حسین رضوی ہندی (1297 ق-).

انساب سادات جلالی

مکرم حسین جلالوی ہندی.

انساب سبطی النبی

فارسی، خاتمہ کتابی است کہ مولف در احوال پیغمبر (صلی اللہ علیہ و آلہ) تألیف کردہ بودہ است، خ.

آستان قدس.

انساب الطالبین: (از ابو نصر بخاری)---

ص: 347

الانساب المشجره

ابو العز عبد العظيم بن حسن رودادری، ابن مهتّا در الانساب المشجره خویش از آن نقل کرده.

الانساب المشجره

عبد الله بن ابی القاسم غریفی بلادی، گویا همان تذکره الالباب اوست.

الانساب المشجره

ابو الحسن علی بن ابی الغنائم معروف به ابن صوفی، گویا با انساب الطالبین یکی است.

الانساب المشجره-التشجير في المعقین

من ولد الحسن و الحسين

ابو الفتح محمد بن علی کراچکی (-449 ق).

الانساب المشجره

مهدی بن خلیفه طبری، در فضایل السادات محمد اشرف (ط.) از آن نقل شده.

الانساب المشجر

ابو صالح محمد مهدی بن محمد صالح عاملی (-1183 ق).

الانساب الموضع (فی الخارجین علی امیر المومنین

علیه السلام)

در کشف الحجب از آن یاد شده.

انساب النواصب

فارسی، از علی بن داود خادم استرآبادی، تالیف: 1076 ق، خ، آستان قدس، ش 14643 (1206 ق) و چند شماره دیگر.

-شکر و سپاس بی قیاس خالقی را جل شانه

انساب وحید بهبهانی

فارسی، از محمد بن جعفر بن محمد حسین شهرستانی (-1260 ق)، تالیف: 1259 ق، خ.

دیده شده.

انساب الهاشمیین

مهدی بن علی موسوی غریفی (-1343 ق)، در انساب بنی هاشم تا عصر مؤلف در همه جا.

الانسان

در ردّ بر ابن راوندی، از ابو سهل اسماعیل بن علی نوبختی.

الانسان

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی، مذکور در رجال نجاشی.

انسان

فارسی، از اسماعیل سبزواری، ط. تهران، 1352 ق.

ص: 348

انسان

فارسی، از عباس خلیلی، ط. تهران، 1303 ش.

الانسان

ابو الحیش مظفر بن محمد بن احمد بلخی (-367 ق).

الانسان (و تکالیفه)

معز الدین محمد مهدی بن حسن قزوینی حلّی (-1300 ق)، خ. موجود.

الانسان (و الکلام فیہ)

شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الانسان

از مجلدات هفتگانه کتاب خرج الایام اسماعیل سبزواری.

انسان

ملا محسن فیض کاشانی، خ. موجود.

الانسان الاول

سراج الدین حسن معروف به شیخ فدایمانی لکهنوی (1278 ق-).

انسان العین-ضیاء الملوین للفرقه بین الزین و

الشین

محمد بن عبد النبی اخباری (-1232 ق)، در رد کتاب عین العین محقق قمی، عین العین را محقق قمی در رد بر قبسه العجول فی الاخبار و الاصول نگاشته بوده است، خ. موجود (خط مولف).

الانسان الکامل (فی معرفه الاواخر و الاوائل)

تالیف: ح 1223 ق، خ. نجف (مدرسه بروجردی).

-الحمد لمن قام بحمدہ اسم اللہ فتجلی

انسان نامه

محمد بن محمد نوریخس (-869 ق)، خ. موجود (کتابخانه عبد الحمید خان اول).

انسان و خواب

فارسی، در حقیقت رؤیا، از زین العابدین ذوالمجدین، تالیف و طبع: 1324 ق.

انسانی قربانی

اردو، از غلام حسنین هندی، ط.

الانشاء

ادبیات، از حسن کاشی آملی (معاصر علامه حلی).

انشاء ابو الفضل

ابو الفضل بن ابی الفتح گیلانی، از ندیمان جلال الدین اکبر (-1014 ق)، ط. هند.

ص: 349

انشاء الاشتياق

فارسی، در اشتیاق زیارت حضرت امیر(علیه السلام)، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1110 ق).

انشاء اعلى

فارسی، از محمد خان بهادر بن احمد منشی (معاصر)، ط. 1231 ق؛ هند، 1313 ق؛ بمبئی، 1339 ق.

انشاء التوحيد(و الصلوه على النبي و آله...)

رضی الدین رجب بن محمد حافظ برسی (زنده تا 811 ق)، وی روزگار علامه حلی را نیز درک کرده است.

انشاء جدید(از میرزا کاظم)-مخزن المراسلات

انشاء جدید

فارسی، از محمد خان بهادر منشی (معاصر)، ط.

بمبئی.

انشاء جدید

فارسی، از مهدی دبیر خاقان، ط. 1333 ق.

انشاء چهار فصل

فارسی، از عبد الحسین بن محمد متخلص به «آواره» و «آیتی» (-1373 ق).

انشاء حسن و عشق

فارسی، از نعمت خان عالی ملقب به مقرب خان و دانشمند خان، از ندیمان اورنگزیب (-1118 ق)، ط 1248 ق.

انشاء الدرر

فارسی، از میرزا مهدی خان کوکب، ط. تهران، 1273 ق؛ بمبئی، 1327 ق و چاپهای دیگر همراه با دیگر منشآت.

انشاء الصلوات

امین الحق معین الاسلام، ط 1275 ق.

انشاء الصلوات(على امام العصر)

عبد الرسول فیروزکوهی نوری (-1322 ق)، ط.

1321 ق (با شرح زیارت جامعه).

انشاء الصلوات (و التحیات علی المعصومین

(الهداه)

عبد الکریم بن جواد جزائری (-1215 ق).

انشاء الصلوات

علی بن حماد، از دانشمندان سده های اخیر، خ.

دیده شده.

انشاء الصلوات---

ص: 350

انشاء غلطان

فارسی، ط.

انشاء فرهاد میرزا-منشآت

فارسی، از فرهاد میرزا ابن عباس میرزا (-1305 ق)، ط. تهران، 1327 ق؛ بمبئی 1318 و 1321 ق.

انشاء فیض رسان

اردو، ط. لکهنو

انشاء قائم مقام-منشآت

فارسی، از ابو القاسم بن عیسی قائم مقام فراهانی (-1251 ق)، ط. تهران، 1280 ق؛ تبریز، 1281 ق؛ تهران، 1294 ق.

انشاء مجد السادات

فارسی، ط.

انشاء میرزا مهدی خان استرآبادی

فارسی، از میرزا مهدی خان بن محمد نصیر خان، منشی نادرشاه، ط 1298 ق.

به نام انشاء الدرر نیز گذشت.

انشاء میرزا مهدی خان خوئی

فارسی، از مهدی بن محمد نصیر خوئی، از منشیان محمد شاه قاجار.

انشآت---

ص: 351

انشاء و املاء

فارسی، از مجد السادات (-1314 ق). ط.

الانصاف

شیخ الرئيس ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق)، این کتاب هنگام ورود سپاه سلطان مسعود به اصفهان به غارت رفت.

الانصاف

شریف مرتضی علم الهدی ابو القاسم علی بن حسین موسوی بغدادی (-436 ق)، این طاوس در کتاب الیقین از آن نقل کرده است.

الانصاف

رشید الدین محمد بن علی بن شهر آشوب (-588 ق)، عبد الله سماهیجی در اجازه اش به شیخ یاسین از آن یاد کرده است.

الانصاف (فی الامامه و معرفه الاسلاف)

ابو محمد علی بن عنایت الله معروف به بایزید ثانی بسطامی، شاگرد ملا عبد الله شوشتری (-997 ق).

انصاف

فارسی، ترجمه کتاب قبل که مولف به دستور شاه عباس صفوی (-1038 ق) ترجمه کرده، مرتب بر مقدمه، 3 مطلب و خاتمه، خ. سامراء و کربلا.

الانصاف (فی الامامه)

ابو جعفر محمد بن عبد الرحمان بن قبه رازی، مذکور در فهرست ابن ندیم و رجال نجاشی، ظاهراً نسخه خطی آن نزد میرزا محمد اخباری موجود بوده است.

الانصاف (فی تحقیق آیه الاستخلاف)

اردو، در امامت و ردّ قادیانیها، از احمد امر تسری، ط.

الانصاف (فی تحقیق مسائل الخلاف)

(از کتاب جواهر الکلام فی شرح شرایع الاسلام)، از محمد طه بن مهدی نجف تبریزی نجفی (-1323 ق)، ط 1324 ق.

الانصاف

در تحسین و تقبیح عقلی، از ابو عبد الله بن ابو القاسم زنجانی (-1313 ق)، خ. موجود.

الانصاف (فی الرد علی صاحب الکشاف)

بهاء الدین علی بن عبد الکریم حسینی نیلی، شاگرد فخر المحققین، این کتاب را سید حسین مجتهد کرکی (-1001 ق) در دفع المناوات به او نسبت داده است.

الانصاف (فی طریق العلم باسرار الدین المختص)

بالخواص و الاشراف و بیان الفرق بین الحق

و الاعتساف)

محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، تالیف: 1083 ق، ط 1297 و 1311 ق.

ص: 352

-الحمد لله الذى اتقنا بالتمسك

الانصاف (فى النص على الائمه الاشراف من آل

عبد مناف)

هاشم بن سليمان بحراني (-1107 يا 1109 ق)، تاليف: 1097 ق، خ. نجف.

-الحمد لله ناصب الائمه الاثنى عشر اعلاما للدين چاپ شده

الانصاف و الانتصاف

خليل بن ظفر كوفى اسدى، منتجب الدين آن را از ابو الفتوح رازى روايت مى كند.

الانصاف و الانتصاف (لاهل الحق من

الاسراف)

در رد بر منهاج السنه ابن تيميه در مقدمه و 17 مقام، خ كهن آستان قدس، ش 5643 و در كتابخانه غرب همدان

الانصافيه

فارسي در ستايش قانون و ذم استبداد، از عبد الرسول كاشانى (معاصر)، ط.

انصافيه

فارسي، اصول دين، از على بن زين العابدين مازندراني حائري (-1346 ق)، مرتب بر 5 مطلب و هر مطلب در چند انصاف، ط 1317 ق.

انصافيه (در علم قافيه)

اردو، از يعقوب على خان بن حسينعلى خان نصرت هندی.

انعتاق ام الولد (بعد موت مولاها من نصيب ولدها)

سليمان بن احمد آل عبد الجبار قطيفى (-1266 ق)، مذكور در انوار البدرين.

انعكاس الشعاعات و انعطافها-انعكاسيه

خواجه نصير الدين محمد محقق طوسى (-672 ق)، خ. مجلس؛ مشكات.

-مباحث انعكاس الشعاعات و انعطافها مبنيه على مقدّمات

الانفاس القدسيه فى الحوائج الانسيه

فارسي، ادعيه، از مهدي بن محمد باقر يزدي (-1346 ق).

الانفتاحيه (فى اثبات انفتاح باب العلم)

عبد الله بن محمد رضا شبر حسيني (-1242 ق).

الانفحه و حكمها

محمد مولانا بن عبد الكريم سرايى تبريزى (-1360 ق).

انفرادات الاماميه (از شريف مرتضى)---

ص: 353

انفع الزاد (فی النبی و آله الامجاد) - الکلم

الطیب

قصیده، در تاریخ، احوال و سیر معصومین علیهم السّلام، از حسن بن کاظم سبّتی، تاریخ نظم: 1347 ق.

-ایا معیرا لفته الجید الظبا

و مستعیر القطع من بیض الضبا

الانفعالیه (فی انفعال ماء القلیل علی خلاف قول

ابن ابی عقیل)

فقه، از ابو الحسن بن علیشاه رضوی کشمیری (-1313 ق).

الانفعالیه

فقه، از میرزا عبد اللّه افندی بن عیسی تبریزی اصفهانی (-1130 ق).

الانفعالیه---

ص: 354

انگشت شماری

بعضی از شاگردان شیخ بهائی، خ. مشکات.

ان للعالم خالفا حکیم، رساله فی

ابو بکر محمد بن زکریا رازی.

الانموذج

در اصول دین، از محمد بن احمد قاینی، خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی تفرد بالقدم

الانموذج

در معانی و بیان و بدیع، از عبد الوهاب بن علی حسینی استرآبادی تالیف: 879 ق، خ. موجود.

-الحمد لله الذی خلق الانسان علمه البیان

الانموذج الابراهیمی-الانموذج الابراهیمی

انموذج اشعار اهل العرفان

70 غزل در توحید، از محمد محسن فیض کاشانی (-1091 ق.).

انموذج الحق المبین

اصول فقه، از هاشم بن احمد بن حسین احسائی (-1309 ق)، خ. نجف.

انموذج الرجال

محمود بن محمد علی بهبهانی کرمانشاهی (-1269 ق)، به ترتیب حروف، خ. دیده شده

-بسم الله و بالله و الحمد لله

وی این انموذج را باب سوم کتاب مهمّات الاحکام قرار داده است.

انموذج العلوم

در تحقیق علوم هفتگانه، از افضل الدین محمد ترکه (-991 ق)، خ. موجود.

انمودج العلوم

در علوم ریاضی، کلام و اصول فقه، از محمد باقر بن شمس الدین محمد حسینی معروف به میرداماد (-1040 ق).

-بعد الحمد لله و الصلوه علی عبادہ المصطفین

انمودج العلوم-الرساله الجلیه

در منطق، کلام، اصول و اخبار، از سلطان العلماء علاء الدین حسین بن رفیع الدین محمد معروف به خلیفه سلطان (-1064 ق)، خ.

موجود.

انمودج العلوم

شاه طاهر بن اسماعیل کاشانی (-952 ق) مقیم دکن، خ. فیض آباد.

انمودج العلوم (از عبد الکاظم تنکابنی) -الاثنی عشریه

انمودج العلوم

در منطق و حکمت آلهی و طبیعی، از شمس الدین محمد بن احمد ابن خاتون عاملی (-پس از 1009 ق).

ص: 355

انموذج العلوم

محمد بن حسن معروف به مدقق و میرزای شیروانی (-1099 ق).

انموذج العلوم

در علوم مختلفه، از جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-908 ق)، خ. آستان قدس، ش 5786 (955 ق)، ش 5785 (966 ق) و چند شماره دیگر.

-الحمد لله الذي جعل السلطان غياثا للمستغيثين

و(در بعضی نسخ):

-الحمد لله المحمود على فعاله

و

-الله المحمود في كل فعاله

انموذج العلوم

معز الدین محمد بن فخر الدین حکیم مشهدی (-1097 ق).

انموذج العلوم-الجلاليه

قاضی نور الله بن شریف الدین شوشتری (-1019 ق)، تألیف: 992 ق.

ربنا قد اشرق علينا لمعات قدسك

انموذج محاسن الوسائل (في معرفه الاوائل)

ابو محمد حسن بن هادی صدر الدین موسوی عاملی کاظمی (-1354 ق)، تألیف: 1334 ق، مختصر المحاسن محمد بن عبد الله سبکی است.

انموذج المرناضين

محمد بن عبد النبي اخباری (-1232 ق)، مذکور در روضات.

انموذج الموسوی

در حل شبهه الالتزام و جز آن، از مراد علیخان تفریشی (-1051 ق).

تعلیقات بر کتاب شفا و نجات ابن سینا، از ظہیر الدین ابراہیم بن حسین ہمدانی (-1025 ق)، تالیف: 1007 ق، خ. مجلس (1020 ق).

-الحمد لله الذي وفقنا لابتداء الحمد

الانواع

ابو حنیفہ احمد بن داود دینوری، صاحب اخبار الطوال، مذکور در فہرست ابن ندیم.

الانواع

ابو العباس احمد بن عبید اللہ ثقفی کوفی (-319 ق).

الانواع

حسن بن سهل بن نوبخت، مذکور در اخبار الحکماء قفطی.

الانواع

ابو بکر محمد بن حسن بن درید ازدی

ص: 356

(-321ق)، مذکور در بغیة الوعاه.

الانوار المبكره (فی شرح خطبه التذکره)

محمد بن علی عاملی (-1139ق)، شرح خطبه تذکره داود مصری است.

الانوار (و مفتاح السرور و الافکار فی مولد النبى)

المختار)-الانوار المحمديه

ابو الحسن احمد بن عبد الله بکری (-953ق)، از مآخذ بحار، مذکور در کشف الظنون و کشف الحجب.

-الحمد لله الذى خلق روح حبيبه

از نسخه ای که در 1088 به دستور شیخ حر کتابت شده برمی آید که نام آن الانوار المحمديه است، خ. دیده شد.

الانوار

کافی الکفاه، اسماعیل بن عباد (-385ق)، ابن طاوس در یقین از آن نقل می کند.

الانوار (فی تواریخ الائمه الاطهار)

اسماعیل بن علی نوبختی، مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ.

الانوار

ابو علی حسن بن محمد طوسی (-بعد از 515ق)، مذکور در آخر بحار مجلسی.

الانوار

در بیان علل غسل جنابت و غسل میت، از علی بن ابوالقاسم رضوی لاهوری، ط. هند.

الانوار---

ص: 357

انوار الأئمه (عليهم السلام)

اردو، در تواریخ چهارده معصوم، ط. هند.

انوار الابصار

فارسی، در فضایل پیامبر (صلی الله علیه و آله) و ائمه (عليهم السلام)، از محمد علی خراسانی طبسی (-1320 ق)، تالیف: 1302 ق، ط 1308 ق.

انوار الاحکام

در فقه استدلالی، از محمد بن فضل الله بن خداداد پهنه کلاهی ساروی معروف به ثقه الاسلام (-1342 ق)، خ. دیده شده (بخش صلاه).

-الحمد لله الذي عرفنا معالم الدين

انوار الاسلام (في علم الامام عليه السلام)

نیز سید محمد ثقه الاسلام ساروی، خ. نجف.

-الحمد لله الذي عجزت عن بيان نعته السنه الناعتون

الانوار الاسماعيليه

در ادعیه و اذکار، از اسماعیل بن علی نقی ارومی تبریزی (-1295 ق)، ط 1328 ق.

انوار الاشراق

منظومه در کلام، از محمد تقی بن میر مؤمن قزوینی (-1270 ق)، خ. کاظمین.

انوار الاصول

اصول فقه، از محمد ثقه الاسلام (-1342 ق)، در 5 مجلد.

الانوار الالهيه (في الحكمه الشرعيه).

بهاء الدین علی بن عبد الکریم حسینی نیلی، ابن فهد در 791 ق از او اجازه دریافته است.

انوار الهیه و وسائل حسینیه

در خصائص امام حسین (علیه السلام).

تفسیر سوره نور، از علی محمد بن محمد نقوی لکهنوی (-1312 ق).

الانوار الباهره (فی انتصار العتره الطاهره)

در امامت، از رضی الدین علی بن موسی بن طاوس حلی (-664 ق).

-الحمد لله جل جلاله الذي ارانى بنور الالباب

الانوار البدریه (فی كشف شبه القدریه)

عز الدین حسن بن محمد مهلبی حلی، دفع شبهات یوسف بن مخزوم اعور مقصودی است که در کتابش در رد امامیه وارد کرده بوده است، تألیف در 840 ق به خواهش ابو العباس احمد که شاید ابن فهد بوده باشد، خ. آستان قدس، ش 33 (1012 ق) و ش 34.

-الحمد لله الذي هدانا بما كتب على نفسه من الرحمه

الانوار البدریه-المناسک الحیدریه

اردو، در مناسک حج، از حیدر علی فیض آبادی، مذکور در کتاب ازاله الغین او (ط 1295 ق).

انوار البدرین (و مطلع النیرین فی تراجم العلماء

الاحساء و القطیف و البحرین)

در تاریخ بحرین و احوال علماء آنجا، از علی بن حسن آل حاجی بلادی بحرانی (-1340 ق)، تالیف: 1327 ق، ط. نجف، 1380 ق.

-الحمد لله الذي بعث محمدا صلى الله عليه وآله

انوار البصائر

در انواع علوم، از حسن بن محمد مولف حاشیه معالم الاصول، در 12 مجلد، تالیف: 1222 ق، خ. موجود (بعضی از مجلدات).

انوار البلاغه

در معانی و بیان، از محمد هادی بن محمد صالح مازندرانی (-ح 1120 ق)، مذکور در اجازه حیدر علی که به انساب المجلسیه معروف است.

الانوار البیهه (فی تواریخ الحجج الالیهه)

عباس بن محمد رضا محدث قمی -1359، ق مرتب بر 14 نور به عدد معصومین علیهم السلام، ط. تبریز، 1344 ق؛ مشهد 1337 ش؛ تهران.

الانوار البیهه (فی شرح الاثنی عشریه الصلاتیه

البهائیه)

نور الدین علی بن علی بن حسین موسوی عاملی (-1068 ق)، برادر صاحب مدارک شرحی است مزجی بر اثنا عشریه شیخ بهائی که در حیات او نگاشته، خ. موجود.

-نحمدک یا من جعل الحمد مفتاحا لاجتلاب افضاله

انوار البیان (فی تفسیر القرآن)

گجراتی، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (1283 ق-) ط. هند.

انوار التحقیق

فارسی، منتخب کلمات خواجه عبد الله انصاری هروی (-481 ق)، انتخاب از علی بن طیفور بسطامی، در 3 مقاله، خ. آستان قدس، ش 345 (1262 ق) و یک شماره دیگر، ط. بمبئی 1297 ق و چند چاپ دیگر.

-ای نام تو آرایش عنوان کلام

وی یاد تو آرامش هر بی آرام

انوار التنزیل

تفسیر، غیر از تفسیر بیضاوی است، خ.

فیض آباد هند.

انوار التوحید (فی اثبات التوحید)

عبد الصاحب محمد بن احمد نراقی (-1297 ق)، ط. ایران، 1284 ق (با شرح حدیث رأس الجالوت در یک جلد).

-نحمده حمدا یوافی رضاه

ص: 359

الأنوار الجالیه (لظلام الغلس من تلبیس مؤلف

المقتبس)

علی بن هلال بن فضل، تألیف ظاهرًا سده 9 ق، در رد المقتبس که به نام سلطان یوسف بن ایوب در عصر علامه حلی تألیف شده بوده است، صاحب ریاض 2 نسخه انوار را داشته است.

الانوار الجعفریه

جواب سؤال جعفر بن محمد ستری، در موضوع حق و حقیقت، از خلف بن احمد آل عصفور بحرانی (ح 1280 ق).

الانوار الجلالیه

دیوان فارسی میرزا جلال الدین شیرازی.

الانوار الجلالیه (فی شرح الفصول النصیریہ)

ابو عبد الله مقداد بن عبد الله سیوری حلی (-826 ق)، خ. آستان قدس، ش 347 (857 ق) و 7 نسخه دیگر.

-سبحانک اللهم واجب الوجود

الانوار الجلیه (فی اجوبه المسائل الجلیه الاولى)

70 مسأله از سید علی نهاوندی، مجیب: عبد الله بن نور الدین جزائری (-1173 ق)، خ. نجف (خط مؤلف).

-الحمد لله الذي نصب العلم ذریعه النجاه...

الانوار الجلیه (فی اجوبه المسائل الجلیه الثانيه)

انوار الحکمه

مختصر علم الیقین، هردو از محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، خ آستان قدس، ش 7450 (1089 ق) و 2 نسخه دیگر.

-نحمدک اللهم و انت للحمد اهل و نستهدیک

انوار الحکمه الناصریه-انوار الناصریه-مرآت

الحکمه الناصریه

فارسی، طب جدید، از میرزا محمد حکیم باشی که به نام ناصر الدین شاه قاجار تالیف کرده، ط.

تبریز، 1272 و 1245 ق، در 3 جلد.

الانوار الحیریة (و الاقمار البدریة فی اجوبه المسائل

الاحمدیة)

یوسف بن احمد درازی بحرانی (-1186 ق).

انوار خلاصه الحساب

اصل خلاصه از بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق)، شرح از عصمت الله بن اعظم، تالیف: 1084 ق. ط. کلکته، 1829 م.

الانوار الخمسه

ابو القاسم بن حسین رضوی لاهوری.

انوار الدرر (فی ایضاح الحجر)

کیمیا، از ایدمر بن علی جلدکی (-762 ق)، خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 10739 (-1226 ق) و چند شماره دیگر.

-الحمد لله المقدس عن التركيب و التشبيه

انوار الربیع (فی انواع البدیع)

ادبیات، از صدر الدین علی بن نظام الدین احمد دشتکی معروف به سید علی خان مدنی (-1118 ق)، شرح نظم بدیعیه اوست، خ.

آستان قدس، ش 8921 (1227 ق) و 3 شماره دیگر.

-الحمد لله بديع السموات و الارض در ايران چاپ سنگی در یک جلد و در نجف با تحقیق شاکر هادی شکر در 7 جلد چاپ شده.

انوار الرشاد(فی ردّ الاجتهاد)---

ص:361

انوار الروض

شرح خلاصه در نحو، از ناظم آن محمد باقر بن حیدر حسینی کاظمی (-1290 ق)، خلاصه به الروض نیز موسوم است.

انوار الرياض

شرح ریاض المسائل در 8 مجلد، از محمد بن عبد الصمد حسینی شهبهانی اصفهانی (-1287 ق)، خ. موجود.

انوار الزائرین

محمد رضا بن محمد قاسم حسینی قزوینی، در کتاب الصیامیه (تألیف: 1107 ق) از آن نام برده است.

الانوار الساطعه (فی العلوم الاربعه)

در معارف دینی، اخلاق، عجایب المخلوقات و فقه از سید عبد الله بن محمد رضا شبر کاظمی (-1242 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله الذی لا من شیئی کان

الانوار الساطعه (فی تسمیه حجه الله القاطعه)

محمد علی بن ابو القاسم اردوبادی (1312 ق) - 1379 ق

الانوار الساطعه (فی شرح الزیاره الجامعه)

محمد رضا بن قاسم غراوی (معاصر)، تألیف:

1361 ق، خ. دیده شده (خط مؤلف).

-الحمد لله الذی احتجب عن عارفیه بنور جماله

الانوار الساطعه (فی المائه السابعه)

جزء چهارم از 11 جزء و فیات الاعلام بعد غیبه امام الانام (علیه السلام)، از مولف الذریعه مرحوم آقا بزرگ تهرانی، 1389 ق در بیروت چاپ شده.

انوار السرائر (و مصباح الزائر)

فارسی، در فضایل و زیارات ائمه علیهم السلام، از ولی بن نعمت الله حائری، تألیف: 981 ق.

انوار السعاده (فی ترجمه اسرار الشهاده)

فارسی، از فاضل دربندی، ترجمه محمد حسین بن علی اکبر شریعتمدار، ط. تبریز، 1311 ق.

الانوار السلیمانیہ

فارسی، در احتجاجات پیامبر (صلی الله علیه و آله) و ائمه صلوات الله علیهم و مناظرات علماء با مخالفین، از ملا عباس مولوی (معاصر شاه سلیمان صفوی)، تالیف: 1101 ق به نام شاه سلیمان، خ شهید مطهری.

- حمد بی حد و ثنای بی عدد حضرت صانعی را

الانوار السنیه (الی شرح الاجرومیہ)

شرح شرح اجرومیہ، از طاهر بن عبد علی مالکی حچّامی (-1279 ق)، خ. نجف.

- الحمد لله المفیض علی من نحاء سحاب جوده الغزار

ص: 362

انوار سهیلی

ترجمه ای است از کلیله و دمنه، از حسین بن علی واعظ کاشفی (-910 ق)، که به نام امیر احمد سهیلی تألیف کرده است، ط. مکرر.

الانوار الشاهقه

محمد بن علی رضا بن آقاجانی، خ. مدرسه بروجردی.

-الحمد لله الذي برز قلم ايجاد جميع الاشياء

انوار الشریعه

حسن عظیم آبادی (-1260 ق)، خود در اصول الدین به آن ارجاع داده است.

انوار الشهاده

فارسی، مقتل، از حسن بن علی یزدی کثنوی (-1297 ق)، ط. تهران، 1301 ق و مکرر.

مؤلف غیر از حسن بن محمد علی یزدی صاحب مهیج الاحزان است.

الانوار الضویه (فی شرح الاخبار الرضویه)

شرح 400 حدیث املاء امام رضا (علیه السلام)، از حسین بن محمد آل عصفور بحرانی (-1216 ق).

انوار العارفین

فارسی، در اثبات واجب، از محمد تقی بن محمد باقر آقا نجفی اصفهانی (-1331 ق)، ط.

ایران، 1296 ق.

انوار العقول (من اشعار وصی الرسول ص)

دیوان حضرت امیر (علیه السلام): جامع: قطب الدین کیدری (یا کندری) شارح نهج البلاغه، خ.

موجود و مکرر.

-الحمد لله الذي دانت لعزته الجبابره

انوار العلم و المعرفة ---

انوار الغیاب (فی شرح احوال الامام الغائب

(ع))

حسن بن محمد حسین تبریزی (1306 ق-).

انوار الفصاحه (و اسرار البلاغه فی شرح

نهج البلاغه)

یا انوار الفصاحه و اسرار البراعه...، از نظام الدین علی بن حسن گیلانی، مختصر شرح ابن میثم است با اضافاتی از شرح ابن ابی الحدید با مقدمه ای در 4 نهج، خ شهید مطهری (1036 ق).

-الحمد لله الذی دل علی ذاته

انوار الفقاهه

فقه، از حسن بن جعفر کاشف الغطاء (-1262 ق)، در چند مجلد، خ. آستان قدس، ش 14466 (1261 ق)، ش 14718 (1261 ق) و 3 شماره دیگر.

انوار الفقاهه

فقه، از دخیل بن محمد حچّامی (-1305 ق)، شرحی است بر شرایع، خ. موجود.

الانوار فی رجال الشیعه

عباس عزّوی در تاریخ العراق از آن یاد کرده و نسخه آن را داشته است.

الانوار القدسیه

دیوان عربی شیخ محمد حسین اصفهانی کمپانی -1361 ق، در مدایح و مراثی، خ. جبل عامل.

الانوار القدسیه (فی الحکمه الالهیه و العقائد

الدینیّه)

فارسی، از آقا رضا بن علی نقی همدانی (-پیش از 1320 ق یا 1328 ق)، ط. تهران، 1321 و 1234 ق.

الانوار القدسیه (فی التوجه الی رب البریّه)

در ادعیه و اعمال، از جعفر بن محمد نقدی (معاصر)، نور الانوار را از آن انتخاب کرده است، ط. نجف 1353 ق (مقصود طبع نور الانوار

است).

الانوار القدسيه (في الفضائل الاحمديه):

تفسير آية (ان لله و ملائکته يصلون على النبي...)، از زين العابدين گلپایگانی (-1289 ق)، مرتب بر مقدمه و 8 باب و هریک مشتمل بر انوار و حجب و استار.

-الحمد لله مالک الملک و الملکوت

الانوار القدسيه (منظومه في استكمال النفس

النبويه)

منسوب به عبد الوحید قزوینی، در ریاض آورده است که این اثر منظوم و شاید هم فارسی و از عبد الوحید بن نعمت الله گیلانی شاگرد شیخ بهائی است.

انوار القرآن

اردو، تفسیر، از راحت حسین رضوی ہندی (معاصر)، در چند مجلد.

ص: 364

انوار القرآن

در رد اهل سنت در مسأله تحریف قرآن، از نور حسین صاحب صابر جنگ.

انوار القرآن (و مصباح الایمان)

تفسیر مواضع مشکل قرآن مجید، از علی بن مراد، تألیف: 1083 ق، صاحب ریاض نسخه آن را داشته است.

انوار القلوب

فارسی، در اخلاق، از محمد باقر بن محمد موسوی ملا باشی، ط. تهران، 1297 ق.

انوار القمریه (فی شرح الاثنی عشریه الصلاتیه)

اصل از شیخ حسن صاحب معالم، شرح از فیض الله بن عبد القاهر حسینی تقریشی (-1025 ق)، خ. موجود.

الانوار القوامیه (فی الأسرار الکلامیه)

به احتمال از قوام الدین رازی (-ح 1093 ق) یا قوام الدین سیفی قزوینی، خ. لاله لی، استانبول.

الانوار الکاظمیه (فی تراجم بعض الساده)

(الموسویه)

مهدی بن محمد موسوی خوانساری (ح 1319 ق-)، در تراجم عشیره اوست.

الانوار اللامعه (فی تواریخ سیدتنا الصدیقه الطاهره)

فاطمه علیها السلام)

محمد رضا طبسی (ح 1320 ق-).

انوار اللوامع (فی شرح مفاتیح الشرایع)

حسین آل عصفور (-1216 ق)، وی در اجازه اش به احمد احسانی آن را به این نام خوانده است اما چنانکه در انوار البدرین ذکر شده، نام آن المصابیح اللوامع و مختصر آن انوار المصابیح است، خ. آستان قدس، ش 6502-6504.

انوار المجالس

فارسی، از محمد حسین بن عبد الله شهرابی ارجستانی متخلص به گریان، مرتب بر 14 باب، تألیف: 1299 ق، ط، ایران، 1302 و 1317 ق؛ تهران، 1366 ق.

الانوار المحمديه-الانوار في مولد المختار

ابو الحسن بکری، خ. دیده شد (1088 ق، به دستور شیخ حرّ).

الانوار المسبله (في بعض خواص البسمله)

حسن بن عبد الله يمني سمرقندی (زنده در 953 ق).

انوار مشارق الاقمار (من احكام النبي المختار)

فقه، از حسن بن اسد الله دزفولی (-1298 ق)، در چند مجلد، خ. دیده شده.

الانوار المشرقه

محمد صالح بن عبد الواسع خاتون آبادی

ص: 365

(-1116 ق)، مذکور در فیض قدسی.

انوار المشعشعین (فی بیان شرافه قم و القمیین)

فارسی، در تاریخ قم، از محمد علی بن حسین کاتوزیان تهرانی (معاصر)، ط. تهران، 1327 ق.

الانوار المشهدیه (فی شرح الرساله البرمکیه فی

فقه الصلاه الیومیه)

متن و شرح از محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی (- پس از 901 ق)، مذکور در اجازه مؤلف برای محمد بن صالح غروی در 896 ق.

انوار المصابیح (فی مختصر شرح المفاتیح)

عبد الله بن علی جد حفصی بحرانی، شاگرد حسین بن محمد بحرانی (-1216 ق)، مختصر شرح مفاتیح موسوم به المصابیح اللوامع از استاد او شیخ حسین بحرانی است، خ. موجود.

الانوار المزیئه (الکاشفه لاصداف الرساله

الشمسیه)

معین الدین سالم بن بدران مصری، استاد محقق طوسی، مذکور در کشف الحجب.

الانوار المزیئه

در احوال حضرت حجّت (علیه السلام)، از علم الدین مرتضی علی بن عبد الحمید نسابه (اوایل سده 8 ق)، ظاهراً نسخه اش در هند موجود است، مذکور در کشف الحجب.

الانوار المزیئه (فی الحکمه الشرعیه الالهیه) -

الانوار الالهیه

بهاء الدین علی بن عبد الکریم حسینی نیلی، استاد ابن فهد (-841 ق)، تألیف: پس از 772 ق، ظاهراً محدث جزائری نسخه مجلد اول این کتاب را داشته است، علامه نوری نیز از وجود نسخه مجلد اول خبر می دهد.

الانوار المزیئه (فی شرح القصیده الازریه)

هادی بن حسین صائغ بحرانی (1302 ق-)، تألیف: 1360 ق.

قصیده از ریه یا هائیه از محمد کاظم از ری است، در مناقب اهل بیت.

انوار المطالب

احمد حسين مذاق هندی، مذکور در تاریخ احمدی (ط 1339 ق).

انوار المعرفة-انوار العلم و المعرفة

فارسی، از اسماعیل بن محمد علی محلاتی نجفی (-1343 ق)، ط. نجف، 1342 ق (ج اول).

الانوار المقتبسه من مصباح الابرار

منتخب جنه الامان الواقیه معروف به مصباح کفعمی، از مسعود بن فضل الله بهبهانی، تاریخ انتخاب: 1086 ق، خ. دیده شد.

انوار الملكوت (فی شرح الياقوت)

کلام، اصل از ابو اسحاق ابراهیم نوبختی، شرح

ص: 366

از علامه حسن بن یوسف حلی (-726 ق)، ط.

تهران، 1338 ش.

-الحمد لله ذي القدره القاهره

انوار المواهب (في اسرار المناقب)

فارسی، در اسرار احادیث مروی در مناقب اهل بیت علیهم السلام، از علی اکبر بن حسین نهاوندی (1278 ق-).

انوار المؤمنین

اولاد حسن بن محمد حسن امروهوی (-1338 ق).

انوار المیثمی

فارسی، از جمال الدین بن محمد تقی میثمی، کَشکولی است از کشفیات بدیعه و صنایع عجیبه، خ. دیده شده.

-الحمد لله الواحد الاحد الفرد الصمد

انوار ناصری-انوار الحکمه الناصریه

انوار ناصری

فارسی، احکام نجوم، از ابراهیم بهبهانی که به نام ناصر الدین شاه قاجار تالیف کرده است، خ.

نجف.

الانوار التجفیه (في الاعتقادات و الاصول الدینیه)

سید رضا بن محمد لنکرانی (-1322 ق)، در 2 مجلد، تالیف مجلد اول: 1295 ق، خ. موجود.

-الحمد لله الذي تحيرت العقول (جزء اول).

-الحمد لله الذي خلقنا و اكرمنا (جزء دوم).

الانوار النعمانیه (في معرفه النشأ الانسانیه)

حکمت، از نعمت الله بن عبد الله جزائری (-1112 ق) در 3 باب، ط. تهران، 1271، 1280 ق و چند چاپ دیگر.

-نحمده بنعمته علی نعمائه.

انوار الولاية

فارسی، مثنوی، از رضا قلی خان هدایت (-ح 1288 ق)، بر وزن مخزن الاسرار.

انوار الولاية

در فضیلت امیر المؤمنین، از سید محمد قطب شیرازی ذهبی (-1173 ق)، در فصل الخطاب از آن نام برده است.

انوار الهدایه و سراج الامة

احادیث شریف در مواعظ و اخلاق، مرتب بر اباب، از حسن بن علی کثنوی یزدی (-1297 ق)، ط. ایران، 1300 ق. و نجف

انوار الهدایه (فی التفسیر بالروایه)

علی بن حسین کربلایی (معاصر شاه سلطان حسین صفوی)، تألیف: 1107 ق، خ. آستان قدس، ش 1212 (1107 ق).

انوار الهدایه (فی مبحث فدک و القرطاس و دفع

بعض شبهات الناس)

مولوی محمد انور بن نور الدین محمد اکبر آبادی، تألیف: 1192 ق، مذکور در کشف الحجب.

ص: 367

-الحمد لله رب العالمين...

انوار الهدی

اردو، در رد اهل سنت، از مولوی احمد دیوبندی (-ح 1300 ق).

انوار الهدی

در رد مادیون، از محمد جواد بن حسن بلاغی نجفی، ط. نجف، 1340 ق.

انوار الهدی

فارسی، اصول دین و اخلاق، از حسن یزدی کثوی (-1297 ق)، ط. ایران.

انوار الهدی (فی مسأله البداء)

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق)، مذکور در تکمله سید حسن صدر.

انوار الهدی (فی تحقیق البداء)

سلیمان بن عبد الله بحرانی (-1121 ق)، مرتب بر مقدمه 3 فصل به نام عباسقلی خان تالیف شده، خ.

-لک الحمد یا من یمحو ما یشاء و یشیت

انوار الهدی

علاء الملک بن قاضی نور الله شوشتری متخلص به مرعشی.

انوار الهدی - دیوان هاشمی

دیوان فارسی، در مدایح و مناقب و مصائب ائمه، از سید محمد ثقه الاسلام ساروی (-1342 ق)، ط. کربلا، 1332 ق؛ تهران.

انوار الیقین (فی اثبات امامت امیر المومنین و عترته

الطیبین علیهم السلام)

منصور بالله حسن بن محمد زیدی (-670 ق) از جوزه ای مرتب بر 4 موضع، که خود آن را شرح کرده، خ. نجف.

-الحمد للمهمین الجبار

یکور اللیل علی النهار

اول شرح:

-الحمد لله الذي دلنا على ذاته بغرائب مصنوعات

الانوار اليوسفيه

تفسير سورة يوسف، از محمد عباس لكهنوى (-1306 ق)، مذكور در تجليات

الانواع، كتاب

ابو الحسن احمد بن محمد معروف به ابن جندى، استاد نجاشى (-450 ق).

الانواع، كتاب

ابو بكر محمد بن يحيى كاتب صولى شطرنجى (-335 ق)، مذكور در وفيات ابن خلكان.

انواع الجماع - المفاتحه و المناكحه

عز الملك محمد بن عبيد الله حرانى مسبحى (-420 ق)، در 4 مجلد.

ص: 368

انواع الخطوط، رساله

فارسی، خ. نجف.

انواع الخطوط، رساله فی

خ. نجف

انواع الخطوط، رساله فی

هلال الدین اسماعیل خوئی (معاصر)، خ.

نجف.

انواع العروض

صالح بن باقر رشتی، رساله در موضوع فلسفه است.

انواع الکم

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق).

انواع الوصول الی الحق

فارسی، عرفان، خ، آستان قدس.

انوری بیگم

گجراتی، در اثبات امامت امیر المؤمنین (علیه السلام) از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری، ط. هند.

انوری نامه- دیوان انوری و کلیات انوری

الانهار

فارسی، در شرح حال برخی از علماء معاصر مؤلف، از مهدی بن محمد علی ثقه الاسلام مسجد شاهی اصفهانی (1298 ق-)، ط. ایران، 1335 ق.

الانهار، کتاب

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم.

انهار الانوار - جواهر الكلام و جواهر الكلم

احادیث منتخب از کافی در اصول دین، معارف و اخلاق، از مفتی میر عباس لکهنوی (-1306 ق).

انهار جاریه

مجموعه متفرقه، جامع: احمد بن کریم تبریزی معروف به نائب الولاية، ط. شیراز، 1343-1346 ق.

انهار النوائب (فی اسرار المصائب)

فارسی، از علی اکبر نهاوندی.

الانیسی

در فنون مختلفه از علامه ابو الفتح محمد بن علی کراچکی (-449 ق).

انیسی الابرار

3 عنوان مختلف به همین نام در احوال ابو مسلم مروزی.

انیسی الاخبار (فی شرح مشکلات الاخبار و

الآثار)

فارسی، از محمد حسین بن محمد علی حسینی،

ص: 369

تالیف: 1225 ق، مختصر جلیس ابرار اوست.

-الحمد لله الذي وفقنا لفهم احاديث رسوله المختار...

انيس الادباء

فارسی، اخلاق، از متین السلطنه عبد الحمید بن عبد الباقي ثقفی (-1335 ق)، ط. تهران، 1324 ق.

انيس الادباء (و سمير السعداء)

فارسی، کشکول، از نظام العلماء سید رفیع طباطبایی تبریزی (-1326 ق)، ط. تبریز، 1315 ق.

انيس الادباء

ابو القاسم بن محمد رضا طباطبایی معروف به علامه (معاصر).

انيس الاسفار (و جلیس ابرار)

احادیث برگزیده از کافی، از محمد شفیع بن محمد مقیم (سده 12 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله الذي دل على ذاته

انيس الاعلام (في نصره الاسلام و الرد على

النصارى)

فارسی، از محمد صادق فخر الاسلام (-پیش از 1330 ق)، ط. تبریز، 1313-1315 ق.

انيس الامراء

فارسی، از محمد حسین کرمانی، تالیف:

1287 ق، ط. بمبئی.

انيس الانام - ايقاظ العوام في ايام الصيام

فارسی، مواعظ، از نظر علی بن اسماعیل شریف کرمانی (-1348 ق).

انيس الاولاد - تحفه الاولاد

مواعظ، از نظر علی کرمانی (-1348 ق).

انیس التجار

فارسی، فقه، از مهدی بن ابی ذر نراقی (-1209 ق)، در 7 باب، ط. تهران، 1317، 1329 و 1349 ق، خ. آستان قدس، ش 6184 (1231 ق).

-حمد و سپاس بیحد کریمی را سزااست

انیس التواین

در توبه و انواع صیغه و مسائل فقهی متفرقه، از حافظ کاشانی، مولف شاگرد محقق کرکی بوده است، خ. دیده شد.

-الحمد لله التواب الرحيم الوهاب الكريم

انیس الجلیس (فی التشطیر و التخمیس)

ادبیات، از حسن بن کاظم سبئی.

انیس الجلیس (فی التجنیس)

از علی بن حسن نحوی معروف به شمیم حلّی (-601 ق).

ص: 370

انیس الجلیس

کشکول گونه ای است به عربی و فارسی، از محمد علی بن حسین معروف به هبه الدین شهرستانی.

انیس الحضر (و رفیق السفر)

فارسی، قصص و داستانه‌ها. از نظر علی (-1348 ق).

انیس الخاطر

منسوب به یوسف جزینی، ظاهراً مقصود انیس المسافر بحرانی است و نامها مصحف گشته اند.

انیس الذاکرین

زنجانی مولف مفتاح الجنه در 1285 ق از آن نقل کرده است.

انیس الذاکرین

عبد الله بن محمد رضا شبر کاظمی (-1242 ق)، مختصر عجائب الاخبار و نوادر الآثار اوست.

انیس الذاکرین

فارسی، مقتل، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق).

انیس الذاکرین

فارسی، مرآتی، از میرزا مهدی طبیب متخلص به کیوان، ط. ایران.

انیس الذاکرین

حبيب الله قمی، خ. موجود.

انیس الذاکرین (فی فضائل المعصومین «ع»)

مظفر حسین بن ضامن حسن لکهنوی (1294 ق-)، در 8 مجلد و 800 مجلس.

انیس الزاهدین

ادعیه، ط. تهران، 1294 ق.

انیس الزاهدین (و جلیس العابدین)

ادعیه، از محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق)، تالیف: 1238 ق، خ. دیده شده.

-الحمد لله على نواله

انیس الزاهدین---

ص: 371

انیس الزائرین

محمد تقی بن محمد باقر آقا نجفی اصفهانی (-1331 ق)، مذکور در جامع الانوار او (ط 1297 ق).

انیس الزائرین

فارسی، از محمد بن علی باققی یزدی، مرتب بر مقدمه، خاتمه و 7 قبله، تالیف: 1245 ق.

انیس الزوار

احمد بن حبیب، تالیف: 1234 ق، خ. نجف.

انیس السالکین

مجموعه ای از کلمات امیر المؤمنین (علیه السلام)، جامع:

زین العابدین بن ابو القاسم طباطبایی معروف به سید آقا (-1303 ق)، خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی انعم علینا بامرہ بتهدیب نفوسنا

انیس السمراء و جلیس السمراء

شیخ احمد احسانی در شرح الزیارة مکرر از آن نقل کرده است.

انیس الشیعه

فارسی، در اعیاد، موالید، و فیات و معجزات ائمه علیهم السلام، از حافظ محمد عبد الحسین بن محمد عبد الهادی هندی، که در 1241 ق به نام فتحعلیشاه قاجار و فرزندش عباس میرزا تالیف کرده، خ. دیده شده.

انیس الصالحین

محمد باقر حافظ عاملی، زین العابدین تنکابنی (-1330 ق)، دعاء سیفی را از آن نقل کرده است.

انیس الصالحین

فارسی، در ادعیه و اعمال مأثورہ، از معز الدین محمد بن ابی الحسن موسوی، در 4 فصل، تالیف:

1017 ق، خ. دیده شده (1058 ق)، نیز خ.

آستان قدس، ش 3092 و ش 12965.

-یا من ذکره انیس الصالحین و طاعته نجات للعابدین

انیس الصالحین-صراط المستقیم

فارسی، در اعمال سال و ادعیه، نیز از معز الدین محمد بن ابی الحسن موسوی، در 16 فصل، خ.

کربلا(1080 ق).

-الحمد لله الذی دل عباده علی الطاعات

انیس الصالحین

فارسی، در مواعظ و اخلاق، از کاظم بن محمد علی موسوی گیلانی، در یک مقدمه، 40 فصل و خاتمه، خ. موجود.

-حمد و شکر و ثنا هدیه سرای عظیم کبریا

انیس الطالبین

فارسی، در اصول، فروع و اخلاق، از علی بن کاظم معلم فارسی، در 67 باب، جزئی از نسخه خطی آن ضمیمه تنبیه الغافلین موجود است.

ص: 372

انیس الطلاب (و تذکره الاحباب)

در مسائل متفرقه، احمد بن محمد باقر موسوی بهبهانی، مؤلف الفریده النحویه (تالیف):

1291 ق).

انیس الطلاب

اصول فقه، از محمد جعفر کاظمی، خ. فیض آباد هند.

انیس الطلاب

در فوائد متفرقه ولی اکثر در فقه، از محمد جعفر بن محمد علی بهبهانی کرمانشاهی (-1254 ق)، در 2 مجلد تالیف: 1235 ق، خ.

کربلا (ج 2).

انیس الطلاب

فارسی، در تراجم علماء، از محمد حسن بن قنبر علی زنجانی (1256 ق-).

انیس العابدین (فی احوال الائمة الاثنی عشر)

المعصومین «ع»

زین العابدین طباطبایی تهرانی، خ. سامراء.

انیس العابدین - انیس الزاهدین

ادعیه، نظیر البلد الامین، از محمد بن محمد طیب، از علماء اوائل صفویه، از آن در بحار نقل شده است، مرتب بر مقدمه و 10 باب، خ. آستان قدس، ش 7453 (978 ق).

- یا من دعاه المضطرون فاجابهم

انیس العابدین

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی تنکابنی (سده 13 ق).

انیس العارفين

فارسی، از محمد حسین خان شیرازی متخلص به ناخدا، تالیف: 1295 ق، ط. لکهنو، 1295 ق.

انیس العارفین

در مواعظ و نصایح و اخبار، از صفی الدین علی بن حسین کاشفی، معاصر شاه طهماسب صفوی (سلطنت: 930-984 ق)، مرتب بر 32 باب، خ. نجف، خوانساری (1021 ق).

انیس العارفین-انیس العاشقین

فارسی، مثنوی، از قاسم انوار (-837 ق).

انیس العارفین

فارسی، اخلاق، از عیسی بن شکر الله لواسانی (-1364 ق)، ط. ایران، 1360 ق.

انیس العاشقین

فارسی، لغت، خ. فیض آباد هند.

انیس العاشقین

فارسی، مثنوی، از رضا قلی خان هدایت (-ح 1288 ق).

انیس العاشقین---

ص: 373

انیس العاشقین

فارسی، مثنوی، از عبد الباقی تویسرکانی (سده 12 ق).

انیس العباد-سؤال و جواب

فارسی، رساله عملیه، از ابراهیم بن محمد علی بادکوبه ای (-ح 1322 ق).

انیس العشاق

فارسی، در تعریف سراپای معشوق، از شرف الدین حسن بن محمد رامی تبریزی (-795 ق)، که به نام ابو الفتح اویس بهادر (ظاهر اویس ایلکانی) تألیف کرده بوده است.

انیس العشاق---

ص: 374

انیس المجتهدین (وزین المصلین)

فارسی، در آداب نماز شب، از محمد نصیر بن محمد باقر، در یک مقدمه، 8 باب و خاتمه، تالیف: 1313 ق، ط 1316 ق.

انیس المجتهدین

اصول فقه، از مهدی بن ابی ذر نراقی (-1209 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله الذي جعل الاصول وسيله للصعود على مدارج حقايق المباحث الشرعيه

انیس المحیین

فارسی، منظوم، در غزوات حضرت امیر (علیه السلام) از حسن علی بن حسین علی همدانی (-1327 ق)، خ. موجود.

انیس المحتاجین

مجموعه متفرقه، از عبد الله بن محمد رحیم (-1243 ق)، خ. موجود.

انیس المحدثین (و رفیق الواعظین)

مواعظ، از فیاض حسین بن قاسم علی انصاری (-1351 ق).

انیس المریدین و شمس المجالس

فارسی، تفسیر سوره یوسف، خ. آستان قدس، ش 1448.

انیس المسافر

فارسی، در آداب تربیه حیوانات شکاری، از رضا قلی خان سردار اشرف بن حسینقلی خان والی پشتکوه، ط. بوشهر، 1329 ق.

انیس المسافر (و جلیس الخواطر) - کشکول -

انیس الخاطر و جلیس المسافر

مجموعه متفرقه، از یوسف بن احمد بحرانی (-1186 ق)، ط. بمبئی، 1291 ق، نجف در 3 جلد و ایران.

انیس المسافرین

در سلوک، در 3 فصل (1. فی الطالب، 2. فی احوال الطريق، 3. فی احوال السالکین)، خ.

نجف (737 ق).

انیس المستوحشین

محمد رحیم بن محمد هروی اخباری، شاگرد حر عاملی، خ. آستان قدس، ش 1600.

-الحمد لله الذي فهمنا نبذه من شرايع احكامه

انیس المشتغلین

مجموعه متفرقه، از محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق)، مذکور در روضات.

انیس المصلی

اردو، در ترجمه نماز و معانی الفاظ آن، ط.

هند.

انیس المصلین

در نوافل، از علی بن محمد حسین شهرستانی

ص: 375

(-1344 ق).

انیس المقلدین

فارسی، رساله عملیه، از فتاوی سید ابو الحسن موسوی اصفهانی -1365 ق، جامع: ابو القاسم اصفهانی، ط. مکرر.

انیس المقلدین

فارسی، رساله عملیه، از فتاوی اسماعیل بن صدر الدین عاملی (-1338 ق)، ط. 1329 ق.

انیس الموحدین

فارسی، اصول دین، از مهدی بن ابی ذر نراقی (-1209 ق)، ط. مکرر، خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9639 (1237 ق) و ش 14632.

انیس الموحدین (فی اصول الدین)

حسین بن علی یزدی، تالیف: 1289 ق، خ.

موجود.

-حمدا لمن ذكره شفاء الصدور الضعيفه...

انیس المؤمنین

فارسی، رساله عملیه از حسن بن احمد اشکذری یزدی (-1359 ق)، خ. دیده شده.

انیس المؤمنین

ادعیه و زیارات، از محمد بن عبد الوهاب همدانی امام الحرمین (-1303 ق).

انیس المهاجرین (و مونس المسافرین)

عبد الحسین علی آقا ذو الریاستین (1290 ق-).

انیس المهموم

فارسی و عربی، کشکول گونه ای در تاریخ و اخلاق، از محمد علی بن سلیمان معصومی بهبهانی (-1372 ق)، 2 مجلد، خ. موجود.

انیس الناس

فارسی، در اخلاق مانند کلبله و دمنه، از شیخ شجاع شیرازی، از بنی اعمام شیخ ابو اسحاق اینجو (ممدوح حافظ)، تالیف: ح 830 ق نام

ابراهیم سلطان بن شاهرخ، خ. مجلس، ش 6550.

-الحمد لله الذي كرم بني آدم فجعل منهم علما و حكما

انیس الناظر (فی نوادر الاوائل و الاواخر)

در بعضی مجموعه ها از آن نقل شده.

انیس النفس

مواظ و اخلاق، از نظر علی بن اسماعیل شریف واعظ کرمانی (-1348 ق)، تألیف: 1328 ق، ط. نجف، 1356 ق (چاپ دوم)؛ بغداد 1954 م.

انیس النفوس (و مطلع الشموس)

محمد باقر بن زین العابدین حائری، از شاگردان صاحب ضوابط، مذکور در عدّه الذاکرین او.

ص: 376

انیس النفوس (فی تهنیه الجلوس)

فارسی، قصیده، در تهنیت جلوس مظفر الدین شاه قاجار، از محمد حسین بن محمد جعفر متخلص به طوی، ط. (در آخر جامع الفوائد).

انیس النفوس

در مواعظ و اخلاق، از خلیل بن ابراهیم عاملی (-1340 ق)، مذکور در آخر الفوائد الخلیلیه او.

الانیس النفیس

اصول فقه، از مهدی بن ابی ذر نراقی (-1209 ق)، با ذکر همین نام از آن در بعض کتب اصولی نقل شده، گویا مقصود انیس المجتهدین اوست.

انیس الواعظین (و جلیس الفائزین)

در مواعظ قرآنی، از محمد جعفر بن سیف الدین شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق)، در 30 مجلس، خ. دیده شده.

انیس الواعظین

فارسی، در ذکر مصائب معصومین علیهم السلام، از عبد الکریم بن محمد علی لسان الواعظین خراسانی تربتی، در 28 مجلس، تالیف: 1257 ق به نام محمد شاه قاجار، ط. تهران، 1302 ق.

انیس الواعظین

3 عنوان در یک موضوع (مفصل، متوسط و مختصر)، از عبد الوحید بن نعمت الله گیلانی شاگرد شیخ بهائی، که خود در آخر اثنا عشریات که در حیات استادش نوشته صریحاً از آنها نام برده است.

انیس الوحده (و جلیس الخلوه)

در اخلاق، از محمود بن محمود حسینی کاشانی معروف به گلستانه، خ. آستان قدس، ش 3507.

-الحمد لله علی نعماته

انیس الوحشه و جلیس اللیله-آداب صلاه اللیل

انیقه

فارسی، در تفسیر آیه «قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ أَجْرٌ إِلَّا الْمَوَدَّةُ فِي الْقُرْبَى»، از نور الدین علی بن حسین موسوی عاملی (-1068 ق)، برادر صاحب مدارک.

-عزیزترین گوهری که دره التاج مقال و تمیمه الوشاح هرامرزی بال را شاید حمد عزیززی است

انین بهین

عباس بن احمد همدانی (معاصر صاحب آثار عجم).

الواخر، کتاب

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

ص: 377

اواسط القلائد

تعليقات بر مجمع البحرين، از صدر الافاضل، تالیف: 1299 ق.

الاوامر، کتاب

نیز از شیخ صدوق، مذکور در رجال نجاشی.

الاوامر و النواهی

مباحث اصول فقه، از محمد بن علی نوری (-1325 ق)، خ. نجف.

الاوامر و النواهی

معز الدین محمد مهدی بن حسن قزوینی حلی (-1300 ق)، خ. دیده شده.

الاوانی، کتاب---

ص: 378

اوائل التحرير

در اخلاق و آداب، از میرزا منشی، ط.

الاوائل العلويه (في الحكمة العربيه)

سراج الدين حسن معروف به شيخ فدا حسين لكهنوى (1278 ق-).

اوائل المقالات (في المذاهب المختارات)

ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان شيخ مفيد (-413 ق)، خ. آستان قدس، ش 7454 (1352 ق). ط. تبريز.

- احمد الله على نعمته و اعتصم من خلافه و معصيه

اوثق الوسائل (في شرح رياض المسائل)

لطفعلی بن احمد مغانی (-1262 ق)، خ. دیده شده.

اوثق الوسائل (في شرح الرسائل) - حاشية ميرزا

موسى

شرح رسايل شيخ انصاري، از موسى بن جعفر، شاگرد سيد حسين كوهكمري، تاليف:

1295 ق، ط. تبريز، 1304 و 1313 ق.

- الحمد لله العلى العالى

اوثق الوسائل و امتن العقائد

فارسی، اخلاق، از علی اصغر بن سید حسین طیب (-1342 ق)، تالیف: 1341 ق.

- الحمد لله الذى جعلنا من المتمسكين بالعره الوثقى

الاوج الاخضر (في الاثمه الاثنى عشر)

خ. استانبول (سلطان عثمان ثالث).

اوجز الانباء (في مقتل سيد الشهداء)

هادى بن عباس آل كاشف الغطاء (1289 ق-)، ط. نجف، 1342 ق (بالمقبوله الحسينيه).

الادويه و الجبال و الرمال

ابو عبد الله حسين بن محمد خالغ نحوی (-پس از 380 ق).

اوراد الابرار (فی مآثم الکرار).

از حسن بن محمد دمستانی (سده 12 ق)، که ناتمام ماند و محمد بن احمد درازی بحرانی آن را تکمیل کرد.

-الحمد لله الذي جعل تلاوه مصائب الشهداء اوراد الابرار

اوراد البهائي

ادعيه، گویا از بهاء الدین محمد بن محمد نقشبندی (-791 ق)، خ. موجود.

اوراد فتحیه

سید علی بن شهاب الدین همدانی (-786 ق)، ط. کانپور، 1876 م؛ لاهور، 1279 ق، خ.

آستان قدس، ش 9910 (1311 ق).

اوراد القرآن

ادعیه قرآنی، از محمد هارون زنگی پوری

ص: 379

(-1339 ق)، ط. لکهنو.

اوراد المتقين

اردو، ادعیه، از ابو الخلیل راحت حسین رضوی (1306 ق-).

اوراد هفته

ادعیه و آیات قرآنی برای هر روز از ایام هفته، خ. شهید مطهری (2 نسخه).

اوراد و اذکار

کاظم بن ابراهیم تقریشی، خ. دیده شده (1170 ق).

-الحمد لله الذي جعل الدعاء وسيلة لنيل المرام

الاوراق

در اخبار و اشعار آل عباس، از ابو بکر محمد بن یحیی معروف به صولی شطرنجی (-335 ق)، ط. مصر، 1354-1335 ق؛ قاهره، 1944 م، خ. خدیویه.

الاوراق (فی التصريف و الاشتقاق)

محمد علی هبه الدین شهرستانی، مرتب بر مقدمه و 4 حدیقه.

-الحمد لله المتعال عن النواقص و الامثال

اوراق الاحزان

فارسی، مقتل، ط. تهران.

اوراق پریشان

ابو القاسم مرتضوی متخلص به آذر، ط. تبریز، 1334 ق.

اوراق الذهب

در احوال سید حسین بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1273 ق)، از شاگردش مفتی محمد عباس شوشتری لکهنوی (-1306 ق)، مرتب بر درر، معادن و جواهر، تالیف: 1264 ق.

-سبحانک اللهم و حنانیک تبارکت

اوراق الذهب (فی ما ذهب عن اوراق الذهب)

تمه کتاب گذشته در احوال سید حسین نقوی، از حفید او سید علی نقی بن ابو الحسن نقوی لکهنوی-1409

اوراق غم

اردو، مرآتی، از میرثا من علی هندی متخلص به نیشان، ط.

اوراق مشوش-مقامات مختلفه

ابو الحسن بن محمد حسین فروغی (1301 ق-)، ط. تهران، 1330 ق.

الاورام (و سببها و علاجها)

حسن بن محمد سعید طبیب، خ. موجود.

الاوزان الشرعیه---

ص: 380

اوسط الجرجانی

ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-428 ق)، مذکور در کشف الظنون.

الاوصاف

رشید الدین محمد بن علی بن شهر آشوب (-588 ق)، خود در معالم از آن نام برده است.

الاوصاف و التشبهات

ابو الفرج محمد بن اسحاق معروف به ابن ندیم (-385 ق).

اوصاف الاشراف

فارسی، عرفان، از خواجه نصیر الدین محمد طوسی (-672 ق)، در 6 باب، ط. مکرر، خ.

آستان قدس، ش 3512 (969 ق) و چندین نسخه دیگر.

اوصاف الامین

پروین قاجار، تالیف: 1305 ق، در برخی کتب چاپی از آن نقل شده.

اوصاف الشعراء

نظام الدین محمود بن احمد قادری یزدی، مذکور در مقدمه عصر حافظ.

اوصاف القرى (فی صفات الاولیاء)

فارسی، عرفان، از علی نقی بن رضا کوثر همدانی (-1297 ق)، خ. آستان قدس، ش 6946 (1316 ق).

اوصاف مستحسنه

فارسی، منظوم، در اخلاق، از حسن بن میرزا علی جابری (معاصر).

اوصاف ناصری

فارسی در اوصاف ناصر الدین شاه قاجار، از عباسقلی بن محمد تقی سپهر معروف به سپهر ثانی (-1341 ق)، ط. تهران، 1301 ش.

اوصاف النبی (صلی الله علیه و آله)

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الاصیاء، کتاب

ابو القاسم علی بن احمد شریف علوی کوفی (-352ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الاصیاء (و ذکر الوصایا)، کتاب

علی بن محمد بن زیاد صیمری، ابن طاوس در مهج الدعوات از آن نقل کرده.

الاصیاء، کتاب

ابن ابی العزاقر محمد بن علی شلمغانی (-322ق)، در حال استقامت احوال نگاشته است.

الاصیاء، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی،

ص: 381

مذکور در رجال نجاشی.

اوضاع البلاد

کتاب یازدهم از کتب دوازده گانه کلیات ریاضی از محمد یوسف ریاضی هروی (-1330 ق)، ط. مشهد، 1334 ق.

الاضاع اللفظیه

در اقسام اوضاع لفظی و انواع وضع الفاظ، از حسین بن علی حلّی، تألیف: 1338 ق.

الاضاع اللفظیه

در وضع الفاظ، از حیدر بن اسماعیل عاملی (-1356 ق).

الاضاع اللفظیه

محمد بن علی خسروشاهی، تألیف: 1268 ق، ط. تبریز، 1310 ق (با مشکات المصابیح).

اوضح اللغات

فارسی، از مهدی بن محمد شیرازی متخلص به صابر، تألیف: 1280 ق، مصدر به نام مؤید الدوله، خ. ملک (1287 ق).

اوعیه الثلاثه و لوحی المحو و الاثبات

شیخ احمد احسائی، مذکور در نجوم السماء.

الافواق

محمد حرز نجفی (-1365 ق)، خ. موجود.

الافواق-الاعداد و الافواق

اوفر الشروح

شرح فصول بقراط در اصول طب، از ابو القاسم عبد الرحمان بن علی معروف به ابن ابی صادق و ملقب به بقراط، مذکور در کشف الظنون.

-بعد حمد الله بجمیع محامده...

الافوی

مجموعه احادیث، تألیف فضل علی بن شاهویردی (معاصر شاه سلیمان صفوی)، اوایل نسخه موجود.

الاقوات

ابو الحسن علی بن حسن طایی جرمی معروف به طاطری، نجاشی آن را به 3 واسطه از او نقل می کند.

اوقات الصلوات

در اوقات نمازهای پنجگانه یومیه، از کیکاوس بن دشمنزیار دیلمی، از مشایخ منتجب الدین.

اوقات الصلوات

ابو الحسن سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق)، تالیف: 1103 ق، خ. نجف.

اوقات الظهر و العصر (و نوافلها)

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی

ص: 382

مجلسی (-1111 ق)، تالیف: 1097 ق، خ.

موجود.

اوقاف القرآن

نظام الدین حسن بن محمد معروف به نظام اعرج، تالیف: 704 ق، به اشاره استادش قطب الدین مسعود شیرازی (-710 ق)، خ. مجلس.

اوکیان

فارسی، در احوال مخترعین، از سید محمد بن هبه الله قزوینی معروف به بحر العلوم (1296 ق-).

اولاد الائمه المدفونین باصفهان

مصلح الدین بن شهاب الدین مهدوی اصفهانی (1334 ق-).

اولاد امیر المؤمنین علیه السلام (و انسابهم)

و احوالهم)

جمال الدین عطاء الله بن فضل الله دشتکی، معاصر شاه اسماعیل (-930 ق)، خ. موجود، ضمیمه اربعین او در آستان قدس (شماره های اربعین: ش 1594 963 ق) و ش 1598.

-الحمد لله و سلام علی عباده الذین اصطفی

اولاد بابویه (و ذکر اخبارهم و تراجمهم)

یوسف بن احمد بحرانی (-1186 ق)، مذکور در نامه دانشوران.

اولاد الخلفاء

ابو منذر هشام بن محمد کلبی (-206 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الاول و العشره

ابو الحسین محمد بن بحر رهنی شیبانی، نجاشی به یک واسطه آن را از وی روایت می کند.

الاولیات (فی النحو)

ابو علی حسین بن علی بن احمد فارسی (-377 ق)، خ. نجف.

الاوليات

كمال الدين عبد الرحمان بن محمد عتايقي حلي (سده 8 ق)، خ. نجف.

الاوليات

در نخستين حوادث علمي و اختراعات، از محمد علي هبه الدين شهرستاني، خ. ديده شده.

اول كتاب في الهندسه-حلّ الاشكال

اولى العزم من الرسل و معنى اولو العزم

خ. موجود (1105 ق).

-الحمد لله رب العالمين

انجام: و القشر كالعدم بالنسبه الى اللبّ.

اولين امارت شيعه

فارسي، در خروج مختار، از علي اكبر تشيّد، ط.

تهران، 1324 ش.

ص: 383

اولین مقاومت منفی در ایران

تاریخ دخانیات و تحریم تنباکو، از ابراهیم تیموری، ط. تهران. 1328 ش.

اویس بلگرامی

اردو، مراثنی، از ناصر علی اویس، ط. هند.

اهبه العباد (فی یوم المعاد)

رساله عملیه در طهارت و نماز، از عبد الله بن محمد نصیر گیلانی (-1330 ق)، ط. بغداد، 1327 ق.

اهبه المعاد (فی المبدأ و المعاد)

محمد رضا بن قاسم غراوی.

اهداء الحقیق (معنی حدیث الغدیر الی اخیه البارع

البصیر)

مرتضی بن احمد خسروشاهی تبریزی، به نام شیخ محمد صدیق، از علماء اهل سنت آذربایجان در 1352 ق تألیف کرده، ط. نجف، 1353 ق.

و در ایران به نام معنی حدیث الغدیر چاپ شده.

اهل بیت

اردو، تفسیر آیه تطهیر، از محمد صالح عرشی بنارسی (معاصر)، ط. هند.

اهل بیت کی نماز

اردو، در نماز، ط.

اهل البیت

اردو، در فضایل اهل بیت علیهم السلام، از سید محمد سبط حسین سوسوی، ط.

اهل البیت

مولوی مقبول احمد هندی، ط 1324 ق (با المجالس الحسینیہ).

الاهليلج، كتاب

ابو يعقوب اسماعيل بن مهران سکونی کوفی، از اصحاب رضا(عليه السلام)، نجاشی و شیخ و کشی از او یاد کرده اند.

الاهليلج، كتاب

ابو جعفر حمدان بن معافی صبیحی (-265ق)، از اصحاب امام کاظم و امام رضا علیهما السلام.

الاهليلج، كتاب

ابو سلیمان داود بن کثیر بن ابی کلدۀ رقی، در گذشته اندکی پس از وفات امام رضا(عليه السلام).

الاهليلج فی التوحيد

رسالۀ امام جعفر صادق(عليه السلام) که در پاسخ نامۀ مفضل بن عمر جعفی و به خواهش او در رد بر ملحدین و منکرین نگاشته اند، ط. تهران، 1294 و 1322 ق؛ نجف، 1369 ق؛ مصر، 1328 ق؛ نیز تهران(ضمن بحار الانوار)، خ.

آستان قدس، ش 2022(1063ق) و 6 نسخه دیگر.

ص: 384

-بسمله، اما بعد وفقك الله و اياك لطاعته

اهم ما يعمل

در اعمال شرعی روز، شب، هفته و سال، از محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، در 3 مقاله خ. موجود.

-الحمد لله على ما رخص لنا من ثنائه

الاهوازیه، الرساله

رساله امام صادق (عليه السلام) در جواب والی اهواز عبد الله نجاشی، محیی الدین در اربعین و شهید در کشف الریبه عینا آن را نقل کرده اند، خ.

آستان قدس، ش 6831.

ایاب الشیخ الی صباه-آب زندگانی

الایام، کتاب

حسن بن احمد صنعانی (-334 ق)، مذکور در بغیه الوعاه سیوطی.

الایام (التي فضلت من السنه)، کتاب

ابو الحسن علی بن محمد، از نوادگان امام هادی (عليه السلام)، مذکور در رجال نجاشی.

الایام، کتاب

ابو منذر هشام بن محمد کلبی (-206 ق).

ایام بنی حنیفه

نیز از هشام کلبی.

ایام العرب

ابو الفرج علی بن حسین اصفهانی (-356 ق)، به نام یکی از ملوک بنی امیه اندلس نگاشته، مذکور در کشف الظنون و تاریخ بغداد.

ایام فزاره

هشام کلبی.

ایام قیس

نیز از هشام، 2 کتاب اخیر و 2 عنوان سابق تالیف کلبی را ابن ندیم یاد کرده است.

ایام کودکی

فارسی، از محمد امین بن محمد رضا گیلانی معروف به ادیب طوسی، ط. تهران، 1312 ش.

ایام محبس

فارسی، از علی دشتی، ط. تهران، 1303 ش.

الایام النحسه

سید نعمت الله بن عبد الله جزائری (-1112 ق)، خ. نجف.

الایام و الیالی و الشهور

یحیی بن زیاد اقطع معروف به فراء، کوفی (-207 ق)، خ. مسجد سلیم آقا؛ خزانه المصریه.

الایتلاف فی رفع الاختلاف

فارسی، از حسین عرب باغی (معاصر)، ط.

ص: 385

ایثار الحق علی الخلق

علامه محمد بن ابراهیم مفضلّی (-840 ق)، تألیف: 837 ق.

الایجاز (فی الرجال)

در روضات از آن نقل شده و ظاهراً منظور، ایجاز المقال است.

الایجاز (فی الفرائض)

ابو جعفر محمد بن حسن شیخ طوسی (-460 ق)، ط. نجف، 1383 ق، خ. آستان قدس، ش 2749 و ش 6039.

-بسمله، الحمد لله رب العالمین... سألت ایدک الله املاء مختصر فی الفرائض.

الایجاز (فی قواعد الدرايه و الرجال)

محمد جعفر بن شریعتمداری استرآبادی (-1263 ق)، خ. کربلا؛ نجف.

-الحمد لله علی نواله... هذه رساله علی وجه الایجاز و الاجمال فی علم الدرايه و الرجال

ایجاز التّحریر (فی آیه التّطهیر)

ناصر حسین بن مظفر حسین جونپوری (-1313 ق)، مذکور در علماء الهند.

ایجاز الحکمه

فارسی، حکمت الهی، از رفیع الدین علیشاه بن محمد همدانی، خ. دیده شده (1130 ق).

الایجاز لمفاتیح الاعجاز

اختصار مفاتیح الاعجاز محمد بن یحیی انهجی در شرح گلشن راز که محمد بن محمود دهدار آن را مختصر ساخته است.

-الحمد لمن له الحمد فی الدنيا و الآخرة

ایجاز المطالب (فی ابراز المذاهب)

فارسی، از نصیر الدین ابو طالب عبد الله بن حمزه معروف به نصیر الدین طوسی، استاد قطب الدین کیدری و شاگرد ابو الفتوح رازی و معاصر منتجب الدین، اردبیلی در حدیقه الشیعه از آن نقل و تصریح کرده که فارسی است.

ایجاز المقال (فی معرفه الرجال)

فرج الله بن محمد حویزی (معاصر محدث حرّ عاملی)، صاحب روضات از آن نقل کرده است، در امل الآمل نیز از کتاب او در رجال در 2 مجلد یاد شده است.

الایراد و الاصدار

در حل مشکلات و مسائل علمی، از ابوالمجد معروف به آقا رضا بن محمد حسین اصفهانی، -1362 ق مذکور در فهرست تصانیف او.

الایرادات (علی المقرب)

ابو العباس احمد بن محمد اشبیلی معروف به ابن الحاج، مذکور در بغیة الوعاه.

ص: 386

ایران اقتصادی

رحیم زاده صفوی، در 2 مجلد، ط. ایران.

ایران باستان

فارسی، از حسن مشیر الدوله پیرنیا، در 4 مجلد.

ط. تهران، مکرر.

ایران باستان

مجله فارسی که 4 سال به مدیریت سیف آزاد در تهران منتشر می شد.

ایران در زمان ساسانیان

آرتور کریستن سن، ترجمه به فارسی از رشید یاسمی، ط. تهران، 1317 ش و مکرر.

ایران شهر

مجله فارسی که به مدیریت حسین بن کاظم تبریزی از سال 1340 ق 4 سال در برلن انتشار می یافت و مجموع آن در یک مجلد مجددا در تهران چاپ شد.

ایران فی عهدها الجدید

سید مصطفی طباطبایی، ط. صیدا، 1354 ق.

ایران قدیم (یا مختصر تاریخ ایران)

فارسی، از حسن مشیر الدوله، ط. تهران، 1308 ش و مکرر.

ایرج نامه

فارسی، مثنوی، در معارضه عارف نامه ایرج میرزا، از اسماعیل بن حسین مسأله گو متخلص به تائب.

ایساغوجی - کلیات خمس - المدخل الی علم

المنطق

ابو بکر محمد بن زکریا رازی (-311 ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم.

الايضاح

احمد بن محمد بن دؤل قمی (-350 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الايضاح

ابن ابی العزافر شلمغانی، مذکور در رجال نجاشی.

الايضاح (فی اسرار النکاح)

عبد الرحمان بن نصر شیزری، در تقویة نیروی جنسی و مداوای بیماریهای آن، خ.

آستان قدس، ش 6096 و ضمیمه ش 9716 (1056 ق).

-الحمد لله الذي خلق الانسان من طين

الايضاح (فی اصول الدين على مذهب اهل البيت)

ابو القاسم علی بن محمد خزاز رازی، راوی از شیخ صدوق (-381 ق).

الايضاح (فی اصول الدين)

محمد بن ولید خزاز، مذکور در كشف الحجب.

ص: 387

الايضاح (في الامامه)

ابو جعفر محمد بن جرير بن رستم طبري كبير، در مجالس المؤمنين از آن نقل شده و مؤلف آن را در دست داشته است، خ. آستان قدس، ش 1923 (1262 ق).

الايضاح (في الامامه)

ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان شيخ مفيد (-413 ق)، خ. فيض آباد هند. گویا با الافصاح یکی است.

الايضاح (في تفسير القرآن)

علامه حلی (-726 ق) - ايضاح المخالفه

الايضاح (في الرد على سائر الفرق)

ابو محمد فضل بن شاذان بن خليل نيشابوري (-260 ق)، ط. تهران، 1351 ش، خ.

آستان قدس، ش 38 (1072 ق).

- الحمد لله الذي خلق السموات و الارض

الايضاح (عما اوتى به من الافك الصراح)

شيخ جزيره ابو الحسن على بن محمد عدوي شمشاطي، مذكور در رجال نجاشي.

الايضاح عن احكام النكاح

ابو الفتح محمد بن على بن عثمان كراچكي (-449 ق)، در 441 ق در صيدا به امر ذخر الدوله تاليف کرده.

الايضاح (في الفقه)

قاضي نعمان مصري (-363 ق)، مذكور در مقدمه كتاب الهمه.

الايضاح (في الكيمياء)

جابر بن حيان (-200 ق)، ط. بمبئي، 1892 ق (ضمن مجموعه اي در اكسير)، خ. آستان قدس، ضميمه ش 10739 (1226 ق) و ضميمه ش 10748 (1296 ق).

- الحمد لله القوي المتان ذي العزه و السلطان (برطبق نسخه خطي آصفيه).

الايضاح (في المسح على الخفين)

ابو محمد یحیی بن محمد شریف نیشابوری، مذکور در رجال نجاشی.

الایضاح (فی المنطق)

فارسی، از حبیب الله بن زین العابدین قمی (-1359 ق)، خ. آستان قدس، ش 6773 (1351 ق).

الایضاح (فی المنطق و الخطاب)

صدر الافاضل، مذکور در مقدمه شرح القصیده الانصافیه.

الایضاح (فی النحو)

ابو علی حسن بن علی بن احمد فارسی نحوی (-377 ق)، خ. موجود، کوپریلی زاده، در بغداد چاپ شده

ص: 388

الايضاح (في النسب)

ابو بكر يحيى بن ابي بكر بن عجيل يمني، مذکور در كشف الظنون.

ايضاح احقاق الحق

ترجمه احقاق الحق به فارسی، از مير نصير الدين حسين بن عبد الوهاب طباطبائي بهبهانی که برای شاه سليمان صفوی نگاشته است، خ. کربلا.

-سعد اکبر دولت از برج اقبال سعادت مندی طالع است

ايضاح الاحوال في احكام الاموال

فقه، از احمد بن عنایت الله حسینی زنجانی (1308 ق-).

ايضاح الادب

فارسی، ادبیات، از لطفعلی صدر الافاضل شیرازی، تألیف و طبع: 1310 ق.

ايضاح الاشتباه

رجال، از علامه حلی جمال الدین حسن بن یوسف بن مطهر (-726 ق)، تألیف: 707 ق، ط. تهران، 1318 ق.

-الحمد لله رب العالمين

ايضاح الاعراب-تسهيل الغوامض

ايضاح الانباء (في تعيين مولد خاتم الانبياء و مقتل

سيد الشهداء)

علی آقا بن موسی ثقه الاسلام خراسانی تبریزی (-1330 ق)، تألیف: 1329 ق، ط 1352 ق.

ايضاح البراهين

کلام، خ. آستان قدس.

ايضاح البراهين

علی بن زید بیهقی -565 ق، مذکور در كشف الظنون.

ایضاح التحریر

شرح تحریر الاصول، در اصول فقه، از علی بن محمد جعفر استرآبادی (-1315 ق)، مذکور در غایه الآمال او.

ایضاح التلبیس من کلام الرئیس - کشف

التلبیس و بیان سیره الرئیس

علامه جمال الدین حسن بن یوسف بن مطهر حلّی (-726 ق).

ایضاح الحساب

شرح خلاصه الحساب شیخ بهائی، از فخر الدین بن محمد علی طریحی (1085 ق-)، تالیف:

1083 ق، خ. موجود.

-الحمد لله الذى نزه ذاته من الشوائب والنقصان

ایضاح الخطاء

در مذمت و مضار استبداد، از محمد باقر بن

ص: 389

محمد جعفر بهاری همدانی (-1333 ق)، ط.

ایران.

ایضاح خطأ من شنع (فی امر القرآن علی الشیعه)

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

ایضاح دفائن النواصب

ابو الحسن محمد بن احمد بن شادان قمی (سده 4 و 5 ق)، در مناقب امیر المؤمنین (علیه السلام)، خ.

آستان قدس، ش 7873.

ایضاح الدلائل (فی اجوبه المسائل)

سلیمان بن احمد آل عبد الجبار قطیفی (-1266 ق)، خ. موجود.

ایضاح الدلائل (فی حساب عقد الانامل)

ابو القاسم بن کاظم موسوی زنجانی (-1292 ق)، خ. موجود.

ایضاح الدلیل (فی طهاره الماء القلیل)

عبد الکریم بن جواد شوشتری (-ح 1214 ق)، خ.

دیده شده.

ایضاح الرياض

حاشیه بر ریاض الدلائل، از حبیب الله بن علیمدد کاشانی (-1340 ق)، مذکور در لباب الالقاب او.

ایضاح السبل (فی الترجیح و التعادل)

ابو طالب بن ابو القاسم زنجانی (-1329 ق)، ط.

تهران، 1308 ق.

ایضاح السبل (از علامه حلی) -غایه الوصول

ایضاح السبل (الی علم اوقات اللیل)

در منازل قمر و کواکب، از ابو الفتح محمد بن علی کراچکی (-449 ق).

ایضاح السبیل

فقه و اصول، از هاشم بن احمد احسائی (-1309 ق)، خ. نجف.

ایضاح الصواب

در اصول فقه و احکام، از مهدی بن اسد الله لاهیجی، خ. موجود.

-الحمد لله المتعالی عن سوانح الاحلام

ایضاح الطریق

اصول فقه و محاکمه بین اصولیان و اخباریان، از محمد باقر بن محمد حسن بیرجندی (-1352 ق).

الایضاح عن اصول صناعه المساح

در علم مساحت، از ابو منصور عبد القاهر بن محمد تمیمی بغدادی (-429 ق)، خ. آستان قدس، ش 5429 (728 ق).

ترجمه فارسی از ابو الفتوح منتجب الدین اسعد بن ابو الفضائل اصفهانی (-600 ق)، خ.

آستان قدس، ش 5462 (728 ق).

-الحمد لله الجلیل علی آلائه

ص: 390

ایضاح الغوامض (فی تقسیم الفرائض)

در میراث، از علی بن عبد الله علیاری تبریزی (-1327 ق)، تألیف: 1318 ق، ط. تبریز، 1324 ق.

ایضاح الفرائد

حاشیه بر فرائد الاصول شیخ انصاری، از محمد بن محمد تقی تنکابنی (-1359 ق)، ط.

تبریز، 1358-1359 ق.

ایضاح الفرائض

اردو، در میراث، از اعجاز حسن بدایونی هندی (-پیش از 1350 ق)، ط. هند.

ایضاح الفوائد (فی شرح مشکلات القواعد)

فخر الدین ابو طالب محمد بن حسن (-771 ق)، فرزند علامه حلی، تألیف: 760 ق، خ.

آستان قدس، ش 2229 (853 ق)، ش 13379 (855 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله ذی العزه و البقاء در ایران در چهار جلد دوبار چاپ شده است.

ایضاح القوانین-ایضاح المضامین

ایضاح الکلام (فی شرح شرایع الاسلام)

حسین بن محمد علی اعسم نجفی، شاگرد صاحب ریاض، خ. آستان قدس، ش 2242.

-الحمد لله حمدا لا یحصی عدده و لا ینته امده

ایضاح اللبس (فی شرح تسلیک النفس)

اصل از علامه حلی، شرح از خواهرزاده اش نظام الدین عبد الحمید بن محمد اعرجی، تألیف:

703 ق.

ایضاح المحجه (فی حل الظهر يوم الجمعة بالحجه)

و عدم سقوطه)

حسین بن ابراهیم حسینی قزوینی (-1208 ق)، از مشایخ بحر العلوم.

الحمد لله ملهم الصواب...

ايضاح مخالفه السنه للكتاب و السنه-الايضاح

في التفسير

علامه حسن بن يوسف بن مطهر حلي (-726 ق)، تأليف: 723 ق، خ. آستان قدس، ش 1207 (723 ق؟).

ايضاح المرام (في امر الامام عليه السلام)

محمد باقر بن محمد جعفر بهاري همداني (-1333 ق)، خ. موجود.

ايضاح المسترشدين (في بيان تراجم الراجعين

الى ولايه امير المؤمنين: «ع»)

هاشم بن سليمان توبلي بحراني (-1107 ق)، در احوال 253 تن كه به تشيع گرويده اند، تأليف:

1105 ق، خ. موجود.

ايضاح المشتبهات

در تفسير كلمات دشوار قرآن مجيد، از محمد تقى بن محمد حسين كاشاني (-1316 ق).

ص: 391

ایضاح مشکلات القرآن-سلک البیان و مشکلات القرآن

ایضاح المصباح (لاهل الصلاح)

بهاء الدین علی بن عبد الکریم حسینی، شرح مصباح صغیر که شیخ از مصباح کبیر اختصار کرده.

ایضاح المضامین (فی حلّ عبارات القوانین)

لطف الله اسکی لاریجانی (-1311 ق)، خ.

موجود.

ایضاح المعضلات (من شرح الاشارات)

شرح بر شرح محقق طوسی بر الاشارات و التنبیهاة ابن سینا، موسوم به حل مشکلات الاشارات، از علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلّی (-726 ق).

ایضاح المقاصد (لفوائد الفوائد)

شرح فوائد بهائیه در حساب، از یحیی بن احمد کاشانی (سده 8 ق)، خ. آستان قدس، ش 5430 (1275 ق).

ایضاح المقاصد (من حکمه عین القواعد)

شرح حکمه العین، از علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلّی (-726 ق)، خ. آستان قدس، ش 47 (نسخه کهن). جز و انتشارات دانشگاه تهران چاپ شده.

ایضاح المقال (فی توجیه اقوال الرجال)

محمد بن عنایت احمد خان کشمیری دهلوی (-1235 ق)، مذکور در نجوم السماء.

ایضاح المماثله-الابانه عن المماثله

ایضاح المنافع-تحصیل المنافع

ایضاح المیراث

فارسی، از علی بن علی دشتی، به منزله شرحی است بر الرساله المحمديه المیراثیه، از شیخ یوسف بحرانی، مرتب بر مقدمه و 6 فصل، تالیف: 1339 ق، ط. بمبئی، 1342 ق.

ایضاح النافع

شرح النافع فی مختصر شرایع، از ابراهیم بن سلیمان قطیفی بحرانی (سده 10 ق) معاصر محقق کرکی.

ایضاح النافع (فی شرح مفاتیح الشرایع)

علی بن سید نبی موسوی حمّاری (-1357 ق)، تألیف: 1343 ق، خ. موجود.

-الحمد لله الذی سن شرایع الاسلام

الایضاح و التبیین (فی شرح منهاج الیقین)

اصل منهاج یا منهاج از علامه حلّی، شرح از کمال الدین عبد الرحمان بن محمد عتایقی حلّی، تألیف: 787 ق، خ. نجف.

-الحمد لله المتعالی بجلال احدیته

ایضاحات (در خصوص آزادی)

فارسی، در بیان آزادی، از طالب اوف عبد الرحیم نجارزاده تبریزی، ط. تهران، 1325 ق.

ص: 392

الایقاد (فی ویات المعصومین)

محمد علی بن محمد شاه عبد العظیمی (-1334 ق)، ط. نجف، 1330 ق.

الایقاظ (یا: بیداری)

فارسی، در رد بایته، از میرزا صالح اقتصاد عکاس مراغی، ط. تهران، 1307 ق.

الایقاظ

40 حدیث در اخلاق، از محمد علی شاه عبد العظیمی (-1334 ق)، ط. تبریز، 1314 ق (با حلیه الداعین).

ایقاظ الاغنیاء و التجار و العلماء

فارسی، از ابراهیم بن محسن کاشانی (-1345 ق)، ط. تهران، 1317 ق (با محاسبه النفس).

ایقاظ الامه

فارسی، در مفاصد معتقدات یهود و مسیحیت، از عبد الرزاق واعظ همدانی (معاصر).

ایقاظ الامه من الهجعه فی اثبات الرجعه

مهدی بن محمد موسوی خوانساری اصفهانی (1319 ق-)، ط. بغداد، 1366 ق.

ایقاظ البشر فی اجزاء اضطراری المشعر

عبد النبی عراقی، ط. نجف، 1364 ق.

ایقاظ الحیب (فی مظالم الصلیب)

فارسی، در تاریخ اسلام، از عبد الله بن ابو القاسم موسوی بلادی بوشهری (معاصر).

-الحمد لله الذي جعل الجهاد من فروع الدين

ایقاظ الراقدین

در مواعظ، از عبد الرحیم بن محمد علی شوشتری نجفی (-1313 ق)، تالیف: 1270 ق، خ.

نجف.

-نحمدک اللهم یا من تأزرت بالکبرياء

ایقاظ الرّاقدين

علی محمد بن سید محمد تاج العلماء (-1312 ق).

ایقاظ العلماء (و تنبيه الامراء)

احمد بن عبد الله کوزکنانی (-1327 ق)، ط 1315 ق.

ایقاظ العوام-انيس الانام

ایقاظ العوام

فارسی، در رد صوفیه، از نظر علی واعظ کرمانی

ایقاظ العوام

در احوال ابو مسلم خراسانی (-137 ق)، مذکور در رد الصوفیه (تألیف: 1060 ق).

ایقاظ الغافل

فارسی، در ردّ بابیه، از حاج محمد کریم خان کرمانی (-1288 ق)، ط. بمبئی، 1896 م.

-ثنای بی حد خداوندی را جل شأنه سزاست

ص: 393

ایقاظ الغافلین

در اخلاق و مواعظ، از سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق)، عبد الله سماهیجی در اجازه اش و شیخ یوسف در اللؤلؤه از آن نام برده اند

ایقاظ الغافلین

نثار حسین عظیم آبادی (-1338 ق).

ایقاظ القوم (فی آداب الصوم)

باقر بن اسماعیل کجوری (-1313)، در زبده المآثر یاد شده.

ایقاظ النائمین (فی تصحیف المصحفین)

محمد تقی بن حسن ظهر حسینی، که به اجازه استادش میرداماد در 1015 ق تألیف کرده است.

-نحمدک اللهم یا رافع درجات العالمین و المتعلمین

ایقاظ النائمین

در اخلاق، از محمد جعفر بن سیف الدین شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق)، مذکور در مظاهر الآثار فرزندش محمد حسن.

ایقاظ النائمین (و ایقاظ الجاهلین)

در موضوع غناء، محمد ماجد بن ابراهیم حسینی، خ. نجف.

ایقاظ النائمین (فی رد تنبیه الغافلین)

فارسی، از محمد مرتضی جونپوری (-1333 ق)، ط. هند.

ایقاظ النبیه (فی ذکر ما اجمع علیه و اختلف فيه)

فقه، از میرزا محمد اخباری (-1232 ق)، ط.

بصره (یا مصر)، 1356 ق.

ایقاظ النفس

اخلاق، از علی اصغر بن حسین سبزواری، شاگرد ملا هادی سبزواری، در 3 جزء، که به نام ابراهیم شریعتمدار سبزواری تألیف کرده، خ.

ایقاظ النفوس (و احیاء الموتی)

فارسی، در اخلاق و مواعظ، از عبد العلی ساکن یکی از دهات تبریز که در 1297 ق تألیف و به آیت الله سید مجدد شیرازی اهدا کرده است، خ.

دیده شده (1309 ق).

-الحمد لله العلی الاعلی

ایقاظ الواعظین (و تنبیه المستمعین)

فارسی، از نظر علی بن اسماعیل کرمانی (-1348 ق).

الایقاظ من الهجعه (بالبرهان علی الرجعه)

محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق)، ط.

قم، 1381 ق.

-الحمد لله محیی الاموات

ایقاظ الهجعه (لصلاه الجمعه)

محمد جواد بن محمد رضا دارابی (1309 ق-) ترجمه فارسی آن به کشف المقنعه موسوم است.

ص: 394

الایقاعات

اصول فقه، از محمد ابراهیم بن حسن کلباسی (-1261 ق)، مذکور در روضات.

الایقاعات

ابو عبد الله بن ابو القاسم زنجانی (-1313 ق)، مذکور در فهرست تصانیف او.

الایقاعات

محمد باقر بن محمد حسینی معروف به میرداماد (-1040 ق)، ط. تهران، 1315 ق (درهامش قبسات).

الایقاعات (فی العقود و الایقات)

نصیر الدین حسین بن مفلح صیمری (-933 ق)، خ. آستان قدس؛ نیز موجود در تبریز.

-الحمد لله رب العالمین

الایقاع

ابو الصفا خلیل بن احمد نحوی (-160 ق یا پس از آن)، مذکور در بغیة الوعاه سیوطی.

الایقاعات

ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق)، مذکور در تاریخ ققطی.

الایقان (فی الجواب عن مسأله الاجهار و الکتمان)

ابو القاسم بن حسین رضوی لاهوری (ح 1315 ق)، مذکور در فهرست تصانیف او.

الایقان (فی ارکان الایمان)

محمد مهدی بن محمد شفیع استرآبادی (-1259 ق)، مذکور در نجوم السماء.

ایک نومسلم

اردو، در شهادت وهب بن عبد الله کلبی در یوم الطف، در کربلا، از ابو الخلیل راحت حسین رضوی جهیکپوری (1306 ق-).

الایک و الغصون

ادب، از ابو العلاء احمد بن عبد الله معری (-449 ق)، مذکور در معجم الادباء.

الایلاء، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی، مذکور در رجال نجاشی.

الایلاء، کتاب

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی، مذکور در رجال نجاشی.

الایلاقی - الفصول الایلاقیه - مختصر القانون

طب، از شرف الدین ابو عبد الله محمد بن یوسف ایلاقی، مختصر کتاب اول قانون در کلیات طب از ابن سینا

- الحمد لله الغنی الحمید.

ایمات

فارسی، در معرفت تقویم، از محمد طاهر بن عبد الظاهر اردبیلی، تالیف: 1331 ق، ط.

ص: 395

اصفهان، 1331 ق.

-شکر و سپاس و ثنای بی قیاس پادشاهی را سزااست که

الایماضات

حکمت اشراق، از ابو عبد الله زنجانی، فرزندش محمد مهدی از آن یاد کرده است.

الایماضات و التشریفات

در مسأله حدوث و قدم، از محقق داماد، محمد باقر بن محمد حسینی (-1040 ق)، ط.

تهران، 1315 (با رسایلی دیگر از او).

-سبحانک اللهم رب الخلق و الامر

الایماقی فی شرح الایلاقی

کمال الدین عبد الرحمان بن محمد عتایقی، شرف الدین ایلاقی کلیات طب از کتاب قانون ابن سینا را اختصار کرده و ایماقی شرح آن اختصار است، خ. نجف.

-الحمد لله حمدا یلیق بنعمه

الایمان (و تحقیق معناه و نقد الاحوال فیه)

علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلّی (-726 ق)، صاحب ریاض نسخه را در هرات دیده است.

الایمان (فی سوانح المعصومین علیهم السلام)

اردو، ط.

الایمان، کتاب

ابو محمد فضل بن شادان (-260 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

الایمان، کتاب

ابو المظفر لیث بن سعد اسدی، شیخ مفید عبد الرحمان نیشابوری از او روایت می کند، مذکور در فهرست منتجب الدین.

الایمان، کتاب

ابو الحسین محمد بن علی دهقان کوفی، نجاشی آن را به واسطهٔ مشایخش از او روایت می‌کند.

الایمان، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی، مذکور در رجال نجاشی.

الایمان، کتاب

اردو، اصول دین، از مظهر حسین سهارن پوری، ط.

ایمان ابی طالب

احمد بن قاسم، مذکور در رجال نجاشی.

ایمان ابی طالب

ابو الحسین احمد بن محمد کندی جرجانی (سدهٔ 5 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

ایمان ابی طالب

ابو علی احمد بن محمد بن عمار کوفی (-346 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

ص: 396

ایمان ابی طالب

جمال الدین ابو الفضائل احمد بن موسی بن طاوس حلّی (-673 ق)، خود در بناء المقالة العلویه از آن یاد کرده است.

ایمان ابی طالب

به احتمال از سید حسین مجتهد کرکی (-1001 ق)، خ. موجود.

ایمان ابی طالب

ابو نعیم علی بن حمزه بصری (-375 ق)، عسقلانی در الاصابه از آن نقل کرده است.

ایمان ابی طالب

محسن آقا بن محمد آقا قره داغی تبریزی (-1351 ق)، خ. موجود.

ایمان ابی طالب

شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان - حارثی بغدادی (-413 ق)، خ. آستان قدس.

ش 8288 (986 ق). ط. نجف، 1372 ق؛ بغداد و قم.

-الحمد لله ولي الحمد... اطال الله بقاء الاستاد،

الایمان بالله

در استقصاء ادله اثبات واجب، از محمد صالح بن فضل الله مازندرانی (1297 ق-1391 ق).

ایمان صادق

فارسی، در تفسیر سورة ماعون، از عبد العظیم شیخ العلماء صدوقی اردبیلی، ط تبریز، 1367 ق.

الایمان الصحيح

در عقاید، از محمد سعید بن ناصر حسین موسوی لکهنوی (1343 ق-).

الایمان الصحيح (فی الرد علی ما افتراه محمد

اسعاف النشامیسی فی الاسلام الصحيح)

محمد بن مهدی کشوان کاظمی قزوینی، ط.

صیدا، 1368 ق.

ایمان فرعون

دوانی، مذکور در کشف الظنون.

الایمان الکامل

در حکمت و معارف، از علیقلی خان بن قره چای خان (سده 11 ق).

الایمان و الاسلام - حقیقه الایمان و الاسلام،

رساله فی

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (966 ق)، در کشف الحجب تحت عنوان نام دوم یاد شده است، ط. 1305 ق.

الایمان و الاسلام (از محمد بن عبد الکریم طباطبایی) - تحفه الغری

الایمان و الاسلام

ابو محمد مفضل بن عمر جعفی، که امام

ص: 397

صادق(علیه السلام)اهلیلجه را در جواب نامه او مرقوم فرموده اند.

الایمان و الاسلام و الکفر و الارتداد

محمد بن محسن موسوی بوشهری(-1355 ق)، خ. کربلا.

-الحمد لله الذي تفرّد بالوحدانيّه...

الایمان و تحقیق معناه

علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلی(-726 ق)، مذکور در روضات.

الایمان و التقوی

محمد بن حسین عاملی جبعی (معاصر)، ط.

صیدا، 1349 ق.

الایمان و درجاته

ابو الحسن معلّی بن محمد بصری، مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ طوسی، حسین بن محمد عامر- از مشایخ کلینی- آن را از مولف روایت کرده است.

ایمان و رجعت---

ص: 398

الایمان و الندور

ابو عبد الله موسى بن قاسم مجلی.

الایناس فی أنساب الناس

ابو القاسم حسین بن علی وزیر مغربی (-418 ق)، در بیروت چاپ شده.

الایناس بأئمه الناس

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

ایناس سلطان المؤمنین (باعتباس علوم الدین)

من النبراس المعجز المبین)-اقتباس علوم الدین

تفسیر، از محمد بن علی موسوی عاملی مکی معروف به سید محمد حیدر (-1139 ق)، خ.

موجود.

ایوان مدائن

فارسی، مجموعه تخمیسات شاعران بر قصیده معروف ایوان مدائن خاقانی، جامع: حسین بن کاظم تبریزی (ایران شهر)، ط. برلن، 1302 ش / 1342 ق.

پایان حرف «الف»

ص: 399

حرف «ب»

البائیه الحمیریہ

قصیده در بحر کامل در 117 بیت در ستایش اهل بیت علیهم السلام، از ابو هاشم سید اسماعیل بن محمد حمیری (-173 ق یا پیش از آن).

-هلا وقت علی المكان المعشب

بین الطویل فاللوی من کبکب

سید شریف مرتضی علم الهدی آن را شرح کرده و در مصر چاپ شده است (1313 ق).

البائیه العلویّه-التصیده العلویّه

در مدح علی (علیه السلام)، از مفتی محمد عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306 ق)، ط.

مکرّر.

-لی من الله امام قرشی عربی

طیب المولد و النسل اغر اللقب

به اردو نیز ترجمه و طبع شده.

الباب

در صنعت، از جابر بن حیان صوفی (-200 ق)، در آخر کتاب الرحمة او یاد شده.

باب الابواب (الی معرفه علم الاعراب)

منظومه، از سید هادی بن حسین صائغ بحرانی (-1377 ق).

باب الابواب (فی تاریخ بدء ظهور الباب)

محمد مهدی رئیس الحکما ملقب به زعیم الدوله، فهرست آن-مفتاح باب الابواب- در 1321 ق طبع شده است. در این کتاب احوال گروهی از مدعیان بابیت و مهدویت شرح داده شده است.

باب تشریح الافلاک

که ملا عصمت الله سهارنفوری (-1029 ق) شرحی بر آن نگاشته است، مذکور در تذکره بی بها.

الباب الثاني

جابر بن حيان، مذکور در فهرست ابن ندیم.

باب الجنه

فارسی، در احادیث فضل قم و زیارت حضرت معصومه، ط. 1348 ق.

باب الجنه---

ص: 401

البابلیات-الحلیات

در احوال ادباء و شعراء حلّه، از شیخ محمد علی بن یعقوب یعقوبی نجفی (1312 ق-)، ط.
نجف، 1370-1373 ق.

بارش اور قرآن (باران و قرآن)

اردو، در معرفت، اقسام و فوائد باران، از طیب علی عبد الرسول شاکر جبل پوری، ط. هند.

البارع (فی احکام النجوم)

فارسی، از ابو نصر حسن بن علی قمی، تألیف:
327 ق، خ. برلن (806 ق).

البارع (فی احکام النجوم)

ابو الحسن علی بن ابی الرجال شیبانی (سده 5 ق)، خ. آستان قدس، ش 6348 (1247 ق)، ش 5431 (1305 ق) و ش 12273.

البارع (فی التقویم و احکام النجوم)

خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق)، خ. برلن.

بارقه البصر (فی ذکر المتهمیدین فی القرن الثالث عشر)

عشر)

ترجمه مختصری از مصابیح الهدی در رد قادیانیها و نصایح الهدی در رد بابیهها تألیف شیخ جواد بلاغی نجفی از محمد رضا طیبسی، شاگرد مؤلف، تألیف: 1353 ق.

البارقه الحسینیه

محمد بن عبد علی قطیفی (معاصر و مناظر با سید کاظم رشتی)، در انوار البدرین گفته است که این کتاب در 2 مجلد بزرگ است.

البارقه الحسینیه (فی دفع الشبه الوهمیه)

در رد شیخیه، در 2 مجلد، خ. مکتبه السماوی.

ظاهراً با عنوان قبل یکی است.

-الحمد لله الاحد الصمد المنزه عن المشابهه و المجانسه

بارقه حقيقت

فارسی، در رد بابیگری، از بانو قدس ایران، ط.

تهران، 1305 ش.

البارقه الحیدریه

در رد کشفیه و شیخیه، از حیدر بن ابراهیم حسینی کاظمی (-1265 ق)، تألیف:

1255 ق، خ. آستان قدس، ش 14752.

-الحمد لله الذى خلق السماوات و الارض

البارقه الضیغیه-الحمله المختاریه

فارسی، در حلیت متعین، از سید محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی سلطان العلماء (-1284 ق)، که به دستور مختار الملک سید محمد خان بهادر ضیغم جنگ تألیف کرده است، خ. لکهنو؛ فیض آباد.

-الحمد لله الذى متعنا بضروب من الاکرام

ص: 402

بازرگانی محمد

فارسی، از سید علی رضا بن محمد یزدی متخلص به ریحان و مشهور به سید ریحان الله، ط. تهران، مکرر.

بازنامه

کشاجم، خ. موصل. اصل عربی آن به نام المصاید و المطارد چاپ شده، و این شاید ترجمه فارسی آن باشد.

باطن القرآن

ابو النضر محمد بن مسعود بن عیاش سلمی سمرقندی، مذکور در فهرست شیخ.

باغ ارم

اردو، ترجمهٔ مثنوی معنوی، ط.

باغ ارم

فارسی، اخلاق، از شیخ حسین قمی.

باغ بهشت

فارسی، دیوان شعر اشرف الدین حسینی (-ح 1342 ق)، مدیر روزنامه «نسیم شمال»، ط.

تهران، 1338 ق.

باغ چهار چمن

فارسی، در تاریخ دکن، از عباس بن احمد شروانی، ط. لکهنو.

باغستان

فارسی، نظیر گلستان، از حسینقلی خان سلطانی کلهری (-1303 ق).

باغ مؤمنین

فارسی، مثنوی، در مدایح و نصایح، از محمد بن عباس لکهنوی متخلص به وزیر، ط. هند.

الباقریه

در بعض مسائل خیارات، از محمد بن علی خسروشاهی (-ح 1312 ق)، ط. 1310 ق (با مشکات المصابیح).

الباقیات الصالحات

احمد بن حسن واعظ یزدی خراسانی (ح 1310 ق)، مذکور در نواصیص العجب او.

الباقیات الصالحات (فی الاحکام المنصوصات)

محمد صالح بن فضل الله مازندرانی (1297 ق-1391 ق) مذکور در فهرست کتب او.

الباقیات الصالحات

اردو، در اصول اعتقادات، از سید حسن بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1260 ق)، ط. لکهنو، 1295 ق.

الباقیات الصالحات

در ادعیه و اذکار، از شیخ عباس بن محمد رضا محدث قمی، -1359 ق، ط. مکرر (درهامش

ص: 403

مفاتیح الجنان).

الباقیات الصالحات- التریاق الفاروقی

دیوان قصاید عبد الباقی بن سلیمان عمری فاروقی موصلی بغدادی، تاریخ نظم: 1270 ق، ط 1276 ق و مکرر.

- هذا الكتاب المنتقى و المجتبی

من نعت اهل البيت اصحاب العبا

الباقیات الصالحات (فی تفسیر الباقیات

الصالحات)

شرح مختصر تسبیحات اربعه، از ابو عبد الله محمد بن محمد بن مکی شهید اول (-786 ق)، کفعمی تمام آن را در مصباح آورده است.

الباقیات الصالحات (فی تعقیبات الصلوات)

سید مصطفی بن ابراهیم حسینی کاظمی (1336 ق-)، خ. دیده شده (نزد مؤلف).

الباکوره

منظومه در منطق، از موسی بن حسن احسائی (-1289 ق)، ط. نجف، 1329 ق.

يقول موسى و هو نجل الحسن

احمد ربی الله خیر محسن

بانث سعاد، قصیده

در مدح پیامبر (صلی الله علیه و آله)، از کعب بن زهیر بن ابی سلمی (-26 ق)، به این قصیده نیز «برده» گفته اند، ط. قاهره، 1368 ق و مکرر.

-بانث سعاد و قلبی الیوم مبتول

متیم اثرها لم یفد مکبول

بانوی اسلام

ترجمه فارسی کتاب المرأه المسلسله از محمد فرید وجدی، ترجمه مفید ملجائی، ط. تبریز، 1309 ش.

الباه، رساله فی

ابن سینا، خ. دانشگاه تهران (فهرست، 2418/3).

-الحمد لله يكون كفؤا لنعمة الظاهره

الباهر

اخبار، از ابو الفتح محمد بن علی کراجکی (-449 ق).

الباهر

در صنعت، از جابر بن حیان، مذکور در فهرست ابن ندیم.

الباهر من المعجزات

ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان، شیخ مفید (-413 ق)، نجاشی الزاهر آورده است.

الباهره، الرساله (فی تفضیل السیده فاطمه الزهراء

الطاهره)

ابو محمد حسن بن طاهر قائنی، ابن شهر آشوب در مناقب از آن نقل کرده است.

ص: 404

الباهره، الرساله (فی العتره الطاهره)

شريف مرتضى على الهدى ابو القاسم على بن حسين موسوى (-436 ق)، طبرسى در احتجاج از آن نقل کرده است.

باهره العقول (فى نسب الرسول صلى الله عليه و آله)

حسين بن محمد آل عصفور بحراني (-1216 ق)، مذکور در انوار البدرين.

البتّر (و احكامه، رساله فى)

محمد تقى بن امير مؤمن قزوینى، خ. موجود (نزد خانواده مؤلف).

البتّر (و احكامه، رساله فى)

محمد حسن آل ياسين كاظمى (-1308 ق)، مذکور در تكملة صدر.

البتّر (و عدم انفعاله، رساله فى)

زين الدين بن على بن احمد شهيد ثانى (-960 ق)، تالیف: 950 ق.

-بعد الحمد لله مسأله اختلاف اصحابنا فى نجاسه البتّر بمجرد ملاقات النجاسه

البتّر و البالوعه، رساله فى

سليمان بن عبد الله ماحوزى بحراني (-1121 ق)، مذکور در اجازة عبد الله سماهيجى به ناصر جارودى، و كتاب اللؤلؤه.

بت پرستى يا مسيحيت كنونى

فارسى، از محمد رضا شريعت مدار دامغانى (-1346 ق)، ترجمه كتاب الوثنيه فى الديانات النصرانيه از محمد طاهر تنير، ط. تهران، 1343 ق.

بتول عذراء

فارسى، قصيده، در مدح فاطمه زهراء سلام الله عليها و در كيميا و صنعت، از موسى بن محمد على خراسانى (-1333 ق).

بث شكوى

قصائد فارسى و عربى در وقايع 1330 ق مشهد، از جلال الدين محمد شيرازى، خ.

تبريز.

بچه داری

بدر الملوك بامداد، ط. تهران، 1331 ش.

بچه داری

ضياء الدين نهاوندى، ط. تهران.

بجيلة، كتاب- اخبار بجيلة

بحار الانوار (الجامعه لدرر اخبار الأئمة الاطهار

عليهم السلام)

احاديث و اخبار، در 25 مجلد، از علامه محمد باقر بن محمد تقى مجلسى اصفهانى (-1111 ق)، ط. تهران،

ص: 405

1303-1315 ق، در هند و تبریز نیز بعضی از مجلدات آن طبع شده است. در آستان قدس نسخ متعددی از بحار که از جمله یکی دو مجلد (بعضاً) به خط مؤلف است نگهداری می شود. در متن عربی الذریعه در باب هر مجلد به تفصیل توضیحات داده شده است. و در ایران و بیروت در حدود 100 جلد مکرر چاپ شده

بحار الذموع (فی ایام الاسوع)

مقتل، ط.

البحار المغرفه للصواعق المحرقه

در ردّ صواعق المحرقه ابن حجر تألیف شده است، مذکور در عمده التحقيق ابراهیم عبیدی مالکی.

بحار العلوم

حکمت و کلام، ظاهراً تألیف قرن 4 ق، خ.

موجود.

-الحمد لله الذي انزل على عبده الكتاب و لم يجعل له عوجا

بحار العلوم

در متفرقات، نظیر کشکول، خ. مرعشی.

بحث التحذیر

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق)، مذکور در نجوم السماء.

بحار النواب

اردو، مقتل، از مولوی سید بن حسن چارجوی لکهنوی (1288 ق-).

البحث عن الميته

سید محمد بن اسد الله حسینی اشکوری (1320 ق-).

البحث في حساب الهند

ابو حنیفه احمد بن داود دینوری، مذکور در فهرست ابن ندیم.

بحث و نظر

مقالات انتقادی، از سبط حسن فتحپوری، مذکور در النقباء.

البحر

قطب الدین ابو الحسین سعید بن هبه اللہ راوندی (-573 ق)، مذکور در امل الآمل.

البحر، کتاب- بحر المذهب

فقه شافعی، از ابو المحاسن عبد الواحد بن اسماعیل رویانی (-501 یا 502 ق).

بحر الاسرار- السبع المثانی

فارسی، منظومه، در معارف، از محمد تقی مظفر علیشاه کرمانی، خ. آستان قدس، ش 6994 (1253 ق) و 4 نسخه دیگر.

ص: 406

بحر الاسرار

فارسی، در ختمها و طلسمات، از یوسف بن احمد رشتی (معاصر).

بحر الاصداف (حاشیه و شرح لتفسیر الکشاف)

حاشیه و شرح کامل از قطب الدین محمد بن محمد بویه رازی (-766 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله الذي انزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين نذيرا.

بحر الانساب

برگرفته از الدرر المضيئه، خ. دیده شده.

بحر الانساب

فارسی، خ. فیض آباد هند.

بحر الانساب---

ص: 407

بحر البكاء فی مصائب المعصومین النجباء

فارسی، از محمد جواد بن محمد حسن اصفهانی، مجاز از صاحب جواهر در 1265 ق.

البحر التیار فی اسماء القرى و الامصار

سید جعفر بن محمد اعرجی (-1332 ق)، مذکور در نفحه بغداد او.

بحر الجواهر

میرزا حسن زنوزی، خ. ملک.

بحر الجواهر (فی علم الدفاتر)

فارسی، در علم دفاتر و حساب سیاق، از عبد الوهاب بن محمد امین شهشهانی، ط.

تهران، 1271 و 1297 ق، مرتب بر 2 بحر و ساحل و هر بحر مشتمل بر شطوط، انهار و رشحات و جداول نسخه خطی آن موجود و از نسخه چاپی مفصل تر است، خ. آستان قدس، ش 12649 (1293 ق) و ش 5432.

بحر الجواهر لذخر یوم الآخر

فارسی، از محمد علی بن محمد بن ابراهیم فقیه تبریزی، در احکام فرعی و اخلاق است، در 2 مجلد، تألیف مجلد اول: 1271 ق، مجلد دوم:

(آغاز تألیف) 1278 ق، ط. تبریز، 1271 و 1323 ق.

الحمد لله الذی احتجب عن الابصار

بحر الجواهر (فی حل لغات السائر)

فارسی، در شرح ادویه، اغذیه و اصطلاحات طبی، از محمد بن یوسف هروی، که در 938 ق به نام ظهیر الدوله محمد امیر بیک تألیف کرده است، ط. تهران، 1288 ق، خ. آستان قدس ش 5050 (960 ق)، ش 5049 (1104 ق) و 2 نسخه دیگر.

بحر الجواهر (لاستجمام النفس و نفی الخواطر)

کشکول گونه غیر مبوّب، از همایون بن جلال الدین محمد طیب (معاصر شیخ بهایی)، خ. دیده شده (1071 ق).

-الحمد لله الذی استحمد الی عبادہ بموجبات المحامد

بحر الجواهر الخاقانی (و صرح اللالی)

فارسی، در احوال انسان، تعریف علم و مبدأ و معاد و سائر اصول دین، از سید محمد باقر بن سید محمد طیب معروف به ملا باشی (معاصر فتحعلیشاه)، در مقدمه، 3 مقصد و خاتمه، ط.

ایران، 1297 ق، خ. آستان قدس، ش 359.

بحر الحساب

فارسی، در اعمال حسابی، از سید ابو القاسم بن محمود خونساری ریاضی (1313 ق-).

بحر الحساب

شیخ بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق)، خلاصه الحساب تلخیص ابن کتاب است.

بحر الحقایق و کنز الدقایق---

ص: 408

بحر الحقائق

شیخ محمد تقی بن محمد باقر، آقا نجفی اصفهانی (1332 ق)، مذکور در جامع الانوار او.

بحر الحقائق ---

ص: 409

البحر الزّاهر

در فقه استدلالی، از محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق)، در چند مجلد، خ.

دیده شده.

البحر الزّاهر (فی اصول الاوائل و الاواخر)

عزّ الدین سید محمد مهدی بن حسن حسینی قزوینی حلی (-1300 ق)، در آن مسائل اصولی را از آیات قرآنی استخراج کرده، مرتب بر الهامات و خاتمه، تألیف: 1293 ق، خ. موجود.

-الحمد لله الذی الهمنا من حقایق التنزیل

البحر الزّاهر (الجامع لمذاهب علماء الامصار)

امام مهدی احمد بن یحیی بن مرتضی حسینی (-840 ق)، مشتمل بر 9 کتاب: الممل و التحل، القلاید فی العقاید، ریاضه الافهام فی الکلام، معیار العقول فی الاصول، الجواهر و الدرر فی السیر، الاعتماد فی الاجتهاد، الاحکام فی الفقه، الدرر المنیره فی غریب فقه السیر، تکمله الاحکام فی الاخلاق.

البحر الزّاهر (فی انساب ملوک آل قاجار)

سید جعفر بن محمد اعرجی (-1332 ق)، در آغاز مناهل الضرب از آن یاد کرده است.

البحر الزّاهر (فی شرح احادیث الائمة الاطهار)

سید محسن بن عبد الکریم امین عاملی (-1371 ق).

البحر الصافی (فی شرح الوافی فی العروض

و القوافی)

محمد بن حسن حسینی هندی هروی، ط.

مشهد، 1295 ق، خ. آستان قدس، ش 4430 (خط مؤلف 1291 ق).

بحر طویل

فارسی، از ابو القاسم معروف به مجنون شاه و متخلص به نباتی، ط، بولاق، 1270 ق (در هامش دیوان فضولی).

-منبع چشمه هرکلمه که جاری شود از نطق و بیان کام و زبان اسم خداوند عظیم است

بحر العرفان (و معدن الايمان فى تفسير القرآن)

صالح بن محمد برغانى (-1283 ق)، تأليف:

1266 ق، در 17 مجلد خ. دیده شده.

-الحمد لله الذى نزل على عبده الكتاب

بحر عشق

اردو، از ابو الحسن قصير ساندوى هندی، ط 1935 م.

بحر العلوم

فارسی، ملمع، کشکول گونه ای در 7 مجلد، از میرزا حسن بن عبد الرسول زنوزی (سده 13 ق)، ملا علی تبریزی در وقایع الایام از وجود 3 مجلد آن خبر داده است.

بحر الغرائب

فارسی، در خواص اسماء الحسنی، از محمد بن

ص: 410

محمد بن ابی سعید هروی ط 1288 ق، 1299 ق، تهران، 1281 و 1365 ق.

-الحمد لولیه و الذی له الاسماء الحسنی

البحر الغزیر (فی تقدیر ماء الكثير)

فقه، از قاضی نور الله بن شریف الدین شوشتری (-1019 ق)، خ. نجف.

-الحمد لله الذی انزل علينا زلال التحقیق.

بحر غم

اردو، منظوم، مدایح و مراثی، از ابن الحسنین زائر لکهنوی، ط. هند.

بحر غم

گجراتی، در احوال شهیدان کربلا، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (1283 ق-).

بحر الغموم

فارسی، مقتل، از علی بن زین العابدین بارچینی یزدی معروف به شهرنوی (-1333 ق).

بحر الفوائد

کشکول گونه ای از یک عالم هندی، خ.

کربلا.

بحر الفوائد

در فنون مختلفه، از محمد تقی بن محمد حسین کاشانی (-1321 ق)، در 7 مجلد.

بحر الفوائد (فی شرح الفوائد)

شرح فرائد الاصول شیخ انصاری، از شیخ محمد حسن آشتیانی (-1319 ق)، ط. تهران، 1315 ق.

بحر الفوائد

کشکول گونه ای از حسین بن عبد علی توتونچی (1290 ق-).

بحر الفوائد (و عقد الفوائد)

فارسی، از محمد شفیع حسینی معاصر شاه عباس ثانی (-1078 ق)، به نام او در 5 مجلد در عقاید و تاریخ نگاشته شده، خ. آستان قدس، ش 4174 (1271 ق) و ش 9269.

-صد شکر که بنمود رخ آن غیرت حور

بحر الفوائد- کلیات ریاضی

فارسی، مجموعه 12 رساله و کتاب که هریک نام خاصی دارد، در تاریخ، ادب و جغرافیا، از محمد یوسف خان هراتی متخلص به ریاضی (-ح 1335 ق)، ط 1324 ق.

بحر النالی

فارسی، در 5 مجلد در احوال اصحاب کساء علیهم السلام، مجلد پنجم که در احوال سید الشهداء (علیه السلام) است سفینه النجات نام دارد.

بحر النالی

کشکول ملّمع، فارسی و عربی، نظم و نثر، از

ص: 411

ضیاء الدین محمد مهدی بن داود تنکابنی متخلص به ذوقی، ط. تهران، 1318 ق.

-الحمد لله الذي هدانا بفضل رحمته سبيله

بحر ماتم

اردو، مراثی، از ناصر الدین محمد واجد علیشاه (جلوس: 1263 ق) ط. هند.

البحر المحيط

محمد حسین بن محمد مهدی سلطان آبادی (-1314 ق)، خ. موجود.

بحر محیط

در اخلاق، از میرزا تقی خان دانش تقریشی (ح 1288 ق-)، مذکور در ادبیات معاصر.

البحر المحيط

اصول فقه، از محمد بن یونس شویهی ظویهی (سده 13 ق).

البحر المحيط بالاصول و الجامع لاسرار ائمه

المعقول و المنقول

محمد بن یونس شویهی، تألیف جلد اول:

1200، جلد دوم: 1201 ق، خ. موجود. ظاهراً با عنوان قبل یکی است.

- (ج 1) الحمد لله الذي اوجد الخلق من العدم

- (ج 2) الحمد لله الذي جعل الكتاب حجه للعباد.

بحر المذهب - البحر، كتاب

بحر المسائل

فقه، از محمد رسول بن عبد العزیز کاشانی، تألیف: 1247 ق، در چند مجلد، خ. دیده شد (خط مولف)، اجازه ملا احمد نراقی برای مولف در نسخه موجود است.

البحر المسجور (فی لفظ الظهور) ---

(-1216 ق)، ط. بمبئی، 1293 ق؛ تبریز (؟)، خ. آستان قدس، ش 7465 (1195 ق) و ش 360.

بحر المعارف

در احوال ملوک و امراء، از محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائری (-پس از 1130 ق)، جلد سوم از مجلدات هفتگانه مجالس الاخبار است.

بحر المعارف و الانوار

ترجمه جلد 15 بحار الانوار در ایمان و کفر، مترجم: محمد تقی آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق)، تاریخ ترجمه: 1296 ق، ط.

تهران، 1297 ق.

بحر المغفره

فارسی، در اعمال سنت و زیارات، از امیر رضا بن محمد قاسم حسینی قزوینی (معاصر علامه مجلسی)، مانند زاد المعاد مجلسی است ولی پیش از آن تألیف شده، خ. موجود.

بحر المنافع

ادعیه، اوراد و اعمال، از محمد بن احمد شیرازی معروف به خواجگی هندی (سده 10 ق).

بحر المناقب

احمد بن محمد مقدس اردبیلی (-993 ق)، نسخه خطی آن در 1274 ق نزد محمد جعفر ابن عبد الصاحب خشتی موجود بوده است.

بحر المناقب

علی بن ابراهیم (سده 10 ق)، صاحب ریاض از آن یاد کرده است، ظاهراً لقب مؤلف درویش برهان بوده است.

البحر الموج (فی تفسیر القرآن)

فارسی، از تاج الدین محمد بن حسن اصفهانی معروف به ملا تاجا (-1085 ق)، وی پدر فاضل هندی (-1137 ق) است.

بحر التقایس

فارسی، از ملا احمد همدانی (یا احمد خان شیروانی؟)، در بعضی از مجامیع از آن نقل شده است، ط. هند.

بحر النور

فارسی، در تجوید و قراآت هفتگانه، مرتب بر 8 باب و خاتمه، خ. مجلس.

بحر الهدایه

فارسی، از ناصر الدین محمد واجد علیشاه بن امجد علی شاه هندی (جلوس: 1263 ق)، مجموعه ای است از اجوبه پرسشهایی که از سید محمد بن دلدار علی لکهنوی در موضوعات فقه پرسیده بوده است.

-حمد بی حد و ثنای لا تعد خدای را لایق است.

بحرانیه

فارسی، طب، از محمد تقی معروف معروف به

ص: 413

حاج آقا بابا طبیب شیرازی ملک الاطباء (ح 1290 ق)، ط. تهران 1283-1285 ق (با دیگر رسائل طبی).

البحرانیہ، المسائل ---

ص: 414

مذکور در تتمیم امل الامل.

البداء

ابو الحسن بن محمد ابراهیم لکهنوی (-1355 ق)، فرزندش سید علی نقی از آن یاد کرده است.

البداء

ابو جعفر احمد بن موسی اشعری، مذکور در رجال نجاشی.

البداء

احمد بن محمد بن یوسف بحرانی (-1102 ق)، مذکور در تراجم علماء البحرین.

البداء

محمد امین بن محمد شریف اخباری استرآبادی (-1036 ق)، خ. آستان قدس، ش 6543 (1129 ق).

بداء

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق)، ط 1265 ق و مکرر خ.

آستان قدس، ش 11682 (1241 ق) و ش 555.

-الحمد لله و سلام علی عباده الذین اصطفی

بداء

فارسی، از محمد حسین بن محمد صالح خاتون آبادی (-1151 ق)، در 1134 ق به نام شاه سلطان حسین صفوی تألیف کرده، خ. دیده شده.

-الحمد لله رب العالمین

البداء-مشکات الضیاء

البداء

محمد خلیل بن اشرف قاننی (-1136 ق)، خ.

نجف؛ آستان قدس، ش 556.

البداء

محمد بن ابی عمیر زیاد ازدی (-217ق).

بداء

فارسی، از محمد بن حسن شیروانی (-1098ق)، خ آستان قدس، ش 5927 و ش 6382

-الحمد لله رب العالمین...

البداء

میرزا محمد بن عنایت احمد خان کشمیری متخلص به کامل (-1235ق).

البداء

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی، مذکور در رجال نجاشی.

البداء (از محمود طباطبایی)---

ص: 416

البدايه و انطق

بدايه الادب

فارسی، از عبد العظیم بن علی اکبر قریب گرگانی، ط. تهران، 1344 و 1346 ق.

بدايه الجبر

عبد الغفار بن علی محمد نجم الدوله اصفهانی، ط. تهران، 1319 ق.

بدايه الحساب

نیز از عبد الغفار نجم الدوله، ط. تهران، 1292، 1311 و 1338 ق.

بدايه الدرایه

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق)، ط. تهران، 1310 ق (با شرح) خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 9889 (1010 ق) و ضمیمه ش 9753 و ش 7676.

-نحمدک اللهم علی البدايه

البدايه فی سبیل الهدایه

نیز از شهید ثانی، مذکور در امل الآمل.

البدايه فی الهدایه

ابو جعفر نیشابوری، مذکور در معالم ابن شهر آشوب.

بدايه المأمول-غایه المأمول

بدايه المعرفه (فی المعارف الخمسه الاصولیه)

محمد باقر بن محمد حسن قاینی بیرجندی (-1352 ق)، مذکور در آخر نور المعرفه او.

البدايه المنطقیه

عبد الرزاق بن علی رضا واعظ قزوینی (1293 ق-).

بدايه النجوم

فارسی، از عبد الغفار نجم الدّوله (1326 ق)، ط. تهران، 1319 ق.

بدایه النهایه

در حکمت اشراق از محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی (-پس از 901 ق)، مذکور در اجازه او برای محمد بن صالح غروی در 896 ق.

بدایه الهدایه

در تجوید، از عبد المحسن بن محمد لویمی بلادی احسائی (-ح 1250 ق)، خ. موجود.

بدایه الهدایه

در واجبات و محرمات منصوصه، از محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق)، مختصری است از کتاب هدایه الأمه، که آن مختصر تفصیل وسایل الشیعۀ اوست، ط. تهران، 1270 ق و مکرر، خ. آستان قدس، ش 6036 (1091 ق)، ش 13262 (1099 ق) و چند نسخه دیگر.

بدایه الهدایه

سدید الدین محمود بن علی حمصی رازی (زنده)

ص: 417

در 583 ق)، استاد شیخ منتجب الدین.

بدایه الهندسه

هندسه، از عبد الغفار نجم الدوله اصفهانی، ط.

تهران، 1318 ق.

بدایع

دیوان فضل الله بن داود بدایع نگار (-1343 ق)، مذکور در آخر منظومه مطلع الشمس از آن یاد کرد،

بدایع الاحکام (فی شرح شرایع الاسلام)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق)، ناتمام.

بدایع الاحکام (فی فقه الاسلام)

فارسی، از مهدی بن مصطفی حسینی تفریسی متخلص به لاهوتی و ملقب به بدایع نگار (1279 ق-)، ترجمه کتاب البدایع المهدویه فی فقه الاثنی عشریه اوست، تألیف: 1324 ق، ط.

تهران، 1324 ق.

بدایع الاخبار

اخلاق، از ابو القاسم بن محمد علی واعظ اصفهانی معروف به سه دهی (-1339 ق)، مذکور در اول لمعات الانوار او.

بدایع الاخبار (و غرائب الآثار) - بدمنبر

فارسی، در مواعظ، از اسماعیل بن علی اصغر سبزواری (-1312 ق)، ط. تبریز، 1311 ق.

بدایع الاسرار

فارسی، اخبار و حدیث، از میرزا مهدی بدایع نگار لاهوتی، ط. تهران، 1332 ق.

بدایع الاشعار (فی شرح صنایع الاسعار)

شرح قصیده قوامی گنجوی مطرزی، از فضل الله بن ملا مراد بدایع نگار خراسانی، ط. مشهد، 1336 ق.

بدایع الاصول

اصول فقه، از محمد تقی بن امیر مؤمن قزوینی (-1270 ق)، خ. موجود.

بدایع الاصول

محمد حسین بن علی (یا عباسعلی) طالقانی (-1281 ق)، خ. کربلا.

بدایع الافکار

اصول فقه، از میرزا حبیب الله بن محمد علی رشتی (-1312 ق)، ط. تهران، 1313 ق.

بدایع الافکار (فی صناعه الاشعار)

حسین بن علی کاشفی سبزواری (-910 ق).

بدایع الافکار

مجموعه فوائد متفرقه، از محمد علی بن حسین حسینی معروف به هبه الدین شهرستانی.

ص: 418

بدایع الافکار

اصول فقه، از هاشم بن محمد آملی (ح 1323 ق-)، ط. نجف، 1370 ق (ج 1).

بدایع الانشاء یوسفی

فارسی، از یوسف بن محمد بن یوسف یوسفی هروی طبیب (زنده در 942 ق)، که برای فرزندش رفیع الدین حسین به سال 940 ق نگاشته است، خ. آستان قدس، ش 8190 (1232 ق).

بدایع الانظار (فی شرح جامع الاخبار)

حبيب الله بن زين العابدين قمی (-1359 ق).

خ. موجود. متن منسوب به شیخ صدوق است.

بدایع الانوار (فی احوال سابع الاثمه الاطهار (عليهم السلام))

فارسی، در احوال امام کاظم (علیه السلام)، از میرزا مهدی حسینی تفریسی بدایع نگار، ط. تهران، 1306 ق.

بدایع البیان (فی جامع القرآن)

فارسی، از مهدی بن مصطفی بدایع نگار، در 8 باب، تألیف: 1346 ق، ط. تهران، 1319 ق.

البدایع الجعفریة

مجموعه مقالات، منشآت و اشعار، از جعفر بن محمد باقر شوشتری (-1335 ق)، نواده اش مهدی آنها را گرد آورده است.

بدایع الحساب

فارسی، از مهدی بدایع نگار، برگرفته از الخلاصه البهائیه، مذکور در بدایع الاحکام او.

بدایع الحکم

فارسی، جواب 7 مسأله بدیع الملک میرزای قاجار، از علی بن عبد الله مدرس زنوزی معروف به آقا علی مدرس (-1310 ق)، تألیف: 1307 ق، ط. تهران، 1314 ق.

-خدایی را ستایش کنیم و پرستش

بدایع الحکمة ناصری

فارسی، از میرزا مصطفی بن عقیل علوی طبیب اصفهانی، که با استفاده از تقریرات استادش دکتر تولوزون طبیب به نام ناصر الدین شاه به

سال 1300 ق تألیف کرده است.

بدایع الصنائع

رسائل، از ابو علی بن محمد بن منصور حسینی (معاصر شاه عباس ثانی)، صاحب ریاض رساله پنجم آن را دیده بوده است.

بدایع الصنائع

فارسی، در عروض و قوافی، از وحید تبریزی، خ.

آستان قدس.

-سپاس بی قیاس مالک الملکی را

بدایع العلوم (و کنز الرموز)

در علم حروف و اعداد، از ابو القاسم بن

ص: 419

محمد صادق تبریزی متخلص به فانی، تألیف:

1295 ق، ط. تبریز، 1300 ق.

بدايع الغزليات

فارسی از مصلح الدین بن عبد الله سعدی شیرازی (-694 ق)، ط. برلن، 1304 ش. قسمتی از دیوان اوست که مکرر چاپ شده.

بدايع الكلام (فيمن فاز بقاء الامام)

سید جمال الدین محمد بن حسین یزدی واعظ (-ح 1313 ق)، مذکور در فهرست کتب او.

بدايع الكلام (في وقايع الايام)

سید مهدی بن محمد باقر طباطبایی یزدی (-1346 ق).

بدايع اللغه

در لغات فارسی معرب، از علی بن محمد علی حسینی میبیدی (-313 ق)، تألیف: 1287 ق، ط 1362 ق.

-الحمد لله الذي اظهر براهين حكمه باختلاف اللغات

البدايع المهدويه (في فقه الاثني عشرية)

مهدی بن مصطفی حسینی تفرشی بدايع نگار متخلص به لاهوتی و مخلص، ط. تهران، 1324 ق.

بدايع النقول (في تفصيل الفصول)

شرح فصول بقراط، از محمد بن عبد السلام مکی مظفری طیب، خ. خدیویه (887 ق).

-الحمد لله مؤتی حقایق الحكمه من یشاء

بدايع الوسط

دیوان سوم امیر علی شیر نوائی (در شعر فارسی):

فنائی (-906 ق).

بدايع الوصول (الى علم الاصول)

فارسی، اصول فقه، از میرزا مهدی وقایع نگار.

بدایع الوقایع

فارسی، تاریخ قاجار، به خصوص در احوال محمد ولی میرزا ابن فتحعلیشاه قاجار، والی سمنان، از محمد علی بن محمد رضی همدم سمنانی ملقب به وقایع نگار.

البدایع و النوادر

فارسی، کَشکول گونه ای از فوائد متفرقه، از حسن بن علی جابری اصفهانی (معاصر).

بدر الامه (فی جفر الائمه)

محمد باقر بن محمد جعفر بن کافی بهاری همدانی (-1333 ق).

البدر الباهر

مجموعه ای در تفسیر، حدیث و مسائل دیگر، از محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق)، خ. موجود.

ص: 420

البدر التمام (فی احوال الوالد القمقام)

در احوال پدر و جدّ مؤلّف، ابو الهدی بن ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1356 ق)، تالیف: 1317 ق، ط 1317 ق.

البدر التمام (فی ترجمه الهیئه و الاسلام)

محمد هارون حسینی (-1339 ق)، ط. لاهور، 1329 ق.

بدر الدجی

اردو، از مولوی احمد دیوبندی (-1300 ق).

بدر الدجی

ارجوزه در مباحث استصحاب، از عبد الرّحیم بن محمد علی شوشتری (-1313 ق)، در 500 بیت، خ. موجود

بدر الدجی

فارسی، شرح حدیث «ستفترق امتی بعدی»، از رحم علی هندی (سده 13 ق).

-الحمد لله ربّ العالمین...

البدر الطالع بمحاسن من بعد القرن السابع

تاریخ و رجال، از حافظ محمد بن علی شوکانی خولانی صنعانی (-1250 ق)، ط. قاهره، 1348 ق.

بدر فروزان (در تاریخ مشهد مقدس)

فارسی، از عباس بن محمد فیضی، ط، قم، 1364 ق.

البدر الكامل (فی تاریخ جبل عامل)

سید محسن امین عاملی (معاصر).

البدر المشعشع (فی احوال ذریه موسی المبرقع)

فارسی، در احوال ابو جعفر موسی مبرقع فرزند امام محمد تقی (علیه السلام) و فرزندان او، از حسین بن محمد تقی نوری (-1320 ق)، تالیف: 1308 ق، ط. بمبئی، 1308 ق.

البدر المضئ

منطق، خ. دیده شده (کتابت سده 11 ق).

البدر المنیر (فی قانون طلب الاکسیر)

ایدمر بن علی جلدکی.

البدر المنیر (فی ینوع الاکسیر)

نیز از ایدمر جلدکی.

بدره المعانی

فارسی، ترجمه و شرح لآلی المنشوره-کلمات قصار امیر المؤمنین علی (علیه السلام)-ترجمه منظوم از ابو المحاسن محمد بن سعد معروف به ابن ساوجی، تاریخ نظم: 732 ق، ط. استانبول، 1315 ق.

البدع، کتاب

ابو الحسین محمد بن بحر دهنی (یا رهنی) سجستانی، مذکور در رجال نجاشی.

ص: 421

بدعت ماه صيام

اردو، در حکم نماز تراویح بر طبق کتب اهل سنت، از محسن بن احمد لکهنوی (1329 ق-)، در جریده سفینه لاهور منتشر شده است.

البدوح

جابر بن حیان، مذکور در فهرست ابن ندیم.

البدور الباهره (بعد المائه العاشره)

در احوال علماء بعد از سال هزارم هجری، از آقا بزرگ تهرانی، در 4 جزء به ترتیب حروف.

نام اجزاء:

1. الروضه النضره فی علماء المائه الحادیه عشره.

2. الكواكب المنشره فی القرن الثانی بعد العشره

3. الكرام البرره فی القرن الثالث بعد العشره، ط.

نجف، 1374-1377 ق

4. تقباء البشر فی القرن الرابع عشر، ط. نجف، 1373 ق.

این کتابها تحت عنوان طبقات اعلام الشیعه چاپ شده است.

بدو وجود الانسان، رساله فی

صدر المتألهین صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق)، مذکور در فهرست تصانیف او.

البدیع (فی نقد الشعر)

ابو المظفر اسامه بن مرشد شیرزی (-584 ق)، مذکور در مقدمه چاپی الاعتبار مؤلف.

البدیع (فی القراءات السبع)

ابو عبد الله حسین بن احمد بن خالویه نحوی (-370 ق)، مذکور در بغیه الوعاه سیوطی.

البدیع، رساله فی

تقی الدین ابراهیم بن علی کفعمی (-905ق)، مذکور در روضات.

البديع

برهان الدین عطاء اللّٰه مشهدی (-919ق)، مذکور در مطلع الشمس.

البديع

کمال الدین شاه فتح اللّٰه بن هبه اللّٰه حسینی (-1098ق)، که به نام شاه سلیمان صفوی تالیف کرده است.

بديع

فارسی، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302ق).

بديع

محمد بن عنایت احمد خان کشمیری (-1235ق).

بديع الانشاء

ملا یوسف، خ. دیده شده. ظاهراً منظور

ص: 422

بدایع الانشاء یوسفی است.

بدیع الایجاز (فی اسرار الحقیقه و المجاز لمعرفه

(الاعجاز)

در معانی و بیان، از زین العابدین بن ابی القاسم طباطبایی معروف به سید آقا (-ح 1303 ق)، تألیف: 1291 ق در نجف، خ. موجود،

بدیع البیان لمعانی القرآن

فارسی، تفسیر سوره فاتحه، از حسنعلی خان بن علی خان زنگنه، خ. مرعشی.

-فاتحه مصحف کلام حمد و سپاس ایزد سخن آفرین

بدیع التواریخ

در استخراج مواد تاریخ به نظم، از محمود خان نعمت فسایی (-ح 1345 ق)، خ. آستان قدس، ش 8923 و چند نسخه دیگر همه به خط ناظم.

بدیع الحساب

فارسی، از میرزا جعفر خان، ط. تهران.

بدیع الحساب

فارسی، از رجبعلی بیگ، ط. کانپور، 1267 ق.

بدیع الزمان ---

ص: 423

البدیعہ

قصیدہ نوبتہ در مدح امام سجّاد زین العابدین (علیہ السلام)، مذکور در ریاض.

-جارت بقیعا بقى عن حادث الزّمن

البدیعہ

بدر الدین حسن بن مخزوم طحان، مذکور در فرج الكرب کفعمی.

البدیعہ

حسین بن میر رشید رضوی (-1170 ق)، خ.

موجود.

-حی الحیا عهد احباب بذی سلم

و ملعب الحی بین البان و العلم

البدیعیہ

داود بن قاضی خراسانی معروف به ملا باشی و قاضی زادہ (-1325 ق).

البدیعہ

در ربیع مجیب، از صادق بن علی نقی اصفہانی، مرتب بر مقدمہ، 6 باب و خاتمہ، تالیف:

1193 ق.

-الحمد لله الذى جعل الشمس ضياء والقمر نورا

البدیعہ

قصیدہ میمیہ، از صالح بن فضل اللہ مازندرانی حائری (1297 ق-).

-من حسن مطلع سلمی مستهل دمی

لله من دم ذی سلم بذی سلم

البدیعیہ-الکافیہ البدیعیہ

در مدح پیامبر (صلی الله علیه و آله)، در 145 بیت، از صفی الدین عبد العزیز معروف به ابن ابی السرایا (-750 ق).

-ان جئت سلعا فسل عن جیره العلم

واقر السلام علی عرب بذی سلم

البديعيه

صدر الدین علی بن نظام الدین احمد حسینی دشتکی شیرازی معروف به سید علیخان مدنی (-1118 ق)، تاریخ نظم:

1077 ق.

-حسن ابتدائی بذکری جیره الحرم

له براعه شوق یستهل دمی

البديعيه

امین الدین علی بن عثمان اربلی (-670 ق).

البديعيه (فی مدح النبی ص)

محمد بن حمزه شوشتری معروف به ابن الملاء (-1322 ق)، خ. موجود.

البديعيه

عبد علی بن ناصر معروف به ابن رحمه حویزی.

-قلبی و طرفک مضروب و مکسور

کلا هما مطلق مئا و مأمور

ص: 424

بدیهیات اولیه

فارسی، از سید احمد ادیب پیشاوری (-1349 ق) ط. تهران، 1312 ق (با دیوان او).

البراح (فی تحقیق الصباح) - البراح (لرفع السترن

وجه الصباح)

در تحقیق صبح و صبح صادق، از راحت حسین رضوی کوپال پوری، تالیف: 1325 ق، ط. لکهنو، 1372 ق.

براقیه السیره (فی تحدید الحیره)

سید حسین بن احمد معروف به سید حسون براقی نجفی (-1332 ق).

البراهین

در امامت امیر المؤمنین (علیه السلام)، از نصیر الدین عبد الجلیل بن ابی الحسین قزوینی (سده 6 ق)، مذکور در فهرست منتجب الدین، کشف الحجب، البرهان آورده است.

براهین الأئمه

ابو القاسم سعید بن احمد کوفی، از مشایخ هارون تلکبری (-385 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

براهین اعمال الاسطراب

میرزا عبد الله پیوندی (معاصر)، مذکور در سالنامه پارس.

براهین الامامه

فارسی، از ابو القاسم شریفی ذهبی (-1286 ق)، ط. تبریز، 1334 ق.

البراهین الباهره (فی الذمّ الدنيا و مدح الآخره)

فارسی، در مواعظ، از امین الواعظین ابراهیم بن محمد علی اصفهانی (-ح 1349 ق).

البراهین الجلیه (فی ردّ مخالفی الاثنی عشریه من

الصوفیه و الشیخیه و البهائیه)

فارسی، کلام، از علی اکبر گنابادی (معاصر).

-الحمد لله الذي اوضح دلائل معرفته

البراهين الجليله (في دفع شبهات الوهابيه)

سيد حسن بن محمد باقر قزويني (1296 ق-ط).

نجف، 1346 ق.

البراهين الجليله (او تنصيصات كبار علماء الاشعريه)

علي زيغ احمد بن تيميته)

ابو محمد حسن بن هادي موسوي عاملي (-1354 ق)، مرتب بر 3 مقصد و خاتمه:

ابو محمد حسن بن هادي موسوي عاملي (-1354 ق)، مرتب بر 3 مقصد و خاتمه:

1. شهاده علماء الاسلام بانحرافه، 2. شهاده كلماته به، 3. ما تقرّد به من الآراء عن سائر فرق المسلمين، خاتمه، ذكر احوال بعض رؤساء الوهابيين.

البراهين الجليله (في تفضيل آل محمد علي جميع

البريه)

محمد كاظم بن محمد شفيح هزار جريبي

ص: 425

(بعد 1232 ق)، خ. موجود.

البراهین الجلیه (فی ابطال الذوات الازلیه)

ابو الحسن محمد بن حسین نیشابوری معروف به قطب الدین کیذری (سده 6 ق).

البراهین الجلیه فی شرح القصیده العلویه

زین العابدین بن حاج سید جواد رضوی قمی (-ح 1327 ق)، متن قصیده علویه از استادش محمد طه نجف است.

-تمام الحج آن تقف المطایا

علی ارض بها التبا العظیم

براهین الخواص

احمد بن حسن یزدی (-ح 1310 ق)، در نواصیص العجب آورده است که این کتاب در 2 مجلد است.

البراهین الساطعه

در مبدأ و معاد، از حسن بن علی گوهر قراچه داغی، تألیف: 1266 ق، خ. آستان قدس، ش 11733 (1274 ق).

براهین السداد (فی شرح الارشاد)

امیر محمد حسین بن ابراهیم حسینی قزوینی (-ح 1208 ق)، از مشایخ بحر العلوم، در چند مجلد، خ. موجود، یک مجلد دیده شده.

البراهین الظاهره (علی ظهر الباخره)

علمی و ادبی، از عبد الواحد بن میرزا آقا انصاری، ط 1352 ق.

براهین العجم (فی قوانین المعجم)

فارسی، عروض و قافیه، از لسان الملک محمد تقی خان سپهر (-ح 1297 ق)، که به امر آقا خان نوری، در یک مقدمه، 24 باب و خاتمه، در 1268 ق تألیف کرده است، ط. تهران، 1272 ق.

براهین العصمه

در بعض مجموعه ها از نسخه چاپی آن نقل شده است.

براهین العقول (فی کشف اسرار ائمه المعقول و

المنقول)

شرح تهذيب الوصول الى علم الاصول علامه حلي، از محمد بن يونس شويهى حميدى، تأليف: 1229 ق، خ. آستان قدس، ش 7361 وش 8622.

-الحمد لله الذى علا برؤيته

براهين غم

اردو، مراثى، از مولوى ميرزا صاحب متخلص به تعشق هندى، ط. هند، در 3 مجلد.

براهين الفقه

سيد محمد بن عبد الكريم موسوى سرايى معروف به مولانا (1294 ق-)، ط. تبريز، 1330 ق.

ص: 426

البراهین القائمت (لجمع الشبه و التشکیکات)

در تعزیه و شبیه، در نقض شبهات مؤلف صوله الحق، از عبد کاظم بن محمود غبانی (1307 ق-تألیف: 1345 ق).

البراهین القاطعه (فی شرح تجرید العقاید)

(الساطعه)

محمد جعفر بن سیف الدین شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق)، در 6 مجلد، خ. آستان قدس، ش 7467 (1256 ق) و ش 8989 (1333 ق).

براهین القرآن

محمد حسن بن رضا قلی شریعت سنگلجی، ط.

تهران، 1345 ق (چاپ سوم، با کلید فهم قرآن).

براهین محمدیه

اردو، ترجمه بشارت احمدیه، از مولوی محمد محکم الدین، ط 1314 ق (درهامش بشارت).

البراهین النظریه (فی اجوبه المسائل البصریه)

حسین بن احمد آل عصفور درازی بحرانی (-1216 ق)، مذکور در اجازه مؤلف برای شیخ احمد احسانی.

البرء الاتم- البرّ و الاثم

برء الساعه

ترجمه فارسی برء الساعه محمد بن زکریای رازی، از احمد بن محمد حسین حسینی تنکابنی که به نام فتحعلیشاه قاجار مصدر ساخته و 7 باب.

بر آن افزوده است، ط. تهران، 1297 (با رساله اسهالیه).

-حمد بی حد حکیمی را سزد که طبع نوع آدمی را

برء الساعه

طب، از ابو بکر محمد بن زکریا رازی (-311 ق)، که به نام و برای محمد بن ابو القاسم عبد الله وزیر تألیف کرده است، ابن طاوس تمام این کتاب را در امان الاخطار درج کرده است، خ. آستان قدس 5162 و چند نسخه دیگر.

الحمد لله كما هو اهله و مستحقه

برء الساعه

ترجمه فارسی کتاب سابق، خ.عراق.

-چنین گوید ابو بکر محمد بن زکریا...

برج زواهر

ادبیات، از میرزا سنگلاخ خراسانی (-1294 ق)، تألیف: 1276 ق، خ.مرعشی.

-بر ضمیر دراک و خواطر بی آک این فقرات پاک از در تابناک

البرده

شرح قصیده بانت سعاد کعب بن زهیر، از مظاهر حسن ابروهی (معاصر).

البرد الیمانی (فی الفاظ المعانی)

لغت، از علی بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1315 ق).

ص: 427

البرّ و الاثم

اخلاق، از ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق)، که به خواهش همسایه خویش ابو بکر برقی خوارزمی فقیه تألیف کرده بوده است.

البرّ و الصّله

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی، مذکور در رجال نجاشی.

البرزخ الجامع (فی معرفه الازمان)

عبد الوحید بن نعمت الله گیلانی، شاگرد شیخ بهائی.

البرزخیه

در معرفت عالم برزخ، برطبق احادیث، از احمد بن علی ابرقوئی (-1334 ق)، تألیف:

1322 ق،

البرزخیه

در تفسیر آیات متعلقه به عالم برزخ، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق).

البرزخیه---

ص: 428

البرق الوميض (فی منجزات المریض)

ابو الحسن بن ابراهیم نقوی لکهنوی (-1355 ق).

البركات الاحمدية

سید احمد استرآبادی حائری، فتاوی جمعی از اعلام در جواب استفتاء سید محمد حسن کمال پوری در موضوع کتاب «یا علی مدد» و ترجمه آن موسوم به «القول الاسد»، ط. لکهنو، 1320 ق.

البركات الرضوية (فی تلخیص الفرائد الاصولية)

تلخیص رسائل شیخ انصاری، فارسی و عربی، از سید محمد بن محمود عطار لواسانی (-1355 ق)، خ. آستان قدس، ش 2960 و 2961 (خط مولف، 1342 ق) و 11667 (1343 ق).

البركات الرضوية

از مآخذ اعیان الشیعه.

البركات السامكة

نظم اربعین، از محمد حسن بن محمد حسین نائینی، تاریخ نظم: 1317 ق، ط. تهران.

بركات القائم

ابو الحسن بن محمد کاظم، مذکور در اول ینابیع الحکمه مؤلف.

بركات المشهد المقدس

فارسی، ترجمه عیون اخبار الرضا (علیه السلام)، از محمد صالح بن محمد باقر روغنی قزوینی، تاریخ ترجمه: 1075 ق، خ. آستان قدس، ش 7138 (1120 ق)، ش 9832 و ش 12678

- حمد و سپاس خدای را که واحد و قهار و عزیز و جبار

البركة فی الحركة

خ. دیده شده.

البرمکيه فی فقه الصلاة الیومیة، الرساله

ابن ابی جمهور محمد بن علی احسانی (- پس از 901 ق)، خود آن را شرح کرده و انوار المشهدیه نامیده است.

البرناس (فی مثالب بنی العباس)

جعفر بن محمد اعرجی (-1332 ق)، مذکور در نفحه بغداد مؤلف.

برنامه

فارسی، منظوم، در فقه، از محمد علی بن شیر علی بروجردی (-1328 ق)، خ. موجود.

-مهر مهرش نامه مشکین طراز

بر سپاس کردگاری گشت باز

بر الوالدین، رساله فی

محمد علی بن حسین شهرستانی (-1287 ق)، خ. کربلا.

بروج العروج

در هیأت، از علی بن محمد جعفر شریعتمدار

ص: 429

استرآبادی(-1315 ق)، مذکور در غایه الآمال.

بروز الزموز

علی بن محمد جعفر شریعتمداری (-1315 ق)، مذکور در غایه الآمال مؤلف، در اصول فقه است.

البروق اللامعه (تعلیقات علی الزیارة الجامعه)

علی بن محمد جعفر شریعتمداری، خود به فارسی ترجمه کرده و آن را عباره من دعی نامیده است.

البروق اللامعه

در جواب الصواعق المحرقة ابن حجر، مذکور در كشف الحجب.

-الحمد لله الذي حجر عنا حجره ابن الحجر

البرهان (فی اسرار علم المیزان)

کیمیا، از ایدمر بن علی جلدکی (-743 ق)، در 4 جزء، خ آستان قدس، ش 10800 (997 ق) و چند نسخه دیگر.

البرهان (فی المیزان)

نیز از جلدکی، مختصر کتاب سابق اوست.

البرهان، کتاب

شیخ الرئیس ابو علی حسین بن سینا (-427 ق)، مذکور در براهین العقول محمد بن یونس شویهی، شویهی نسخه برهان را داشته است.

البرهان (فی قطع الشبه الشیطان) - البرهانتیه

عبد الله بن نجم الدین معروف به فاضل قندهاری (-1311 ق)، مذکور در مطلع الشمس.

البرهان (فی رد ابی حیان)

در امامت، از علی بن محمد سبیتی عاملی کفراوی (-1303 ق)، در رد رساله ابو حیان توحیدی، خ. موجود.

البرهان (فی النص الجلی علی امامه امیر المؤمنین علی (علیه السلام))

ابو الحسن علی بن محمد عدوی شمشاطی (معاصر ابن ندیم)، مجلسی در بحار از آن نقل کرده است.

البرهان (فی وجه سکوت امیر المؤمنین علیه السلام)

علی بن ابی القاسم رضوی کشمیری (1288 ق-)، ط.

البرهان (علی وجود صاحب الزمان (علیه السلام))

قصیده و شرح آن از سید محسن بن عبد الکریم امین عاملی، رد قصیده بغدادیّه است که به علماء نجف فرستاده شده بود، ط. صیدا، 1333 ق.

-ایا علماء العصر یا من لهم خبر

بکل دقیق حاد فی مثله الفکر

البرهان، کتاب

معلم ثانی ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق)، مذکور در فهرست کتب او.

ص: 430

البرهان، کتاب

ابو الحسين محمد بن بحر رهنی شیبانی، احمد بن علی سیرافی که از مشایخ نجاشی است، آن را از او روایت می کند.

البرهان

اردو، مجله علمی و دینی، به مدیریت سید محمد سبطین لاهوری.

البرهان (فی التکلیف و البیان) - البرهان

در تشیید طریقه اخباریه و توهین مجتهدین، از محمد بن عبد التبی اخباری (-1232 ق)، تالیف: 1209 ق، ط. بغداد، 1341 ق (با مصادر الانوار).

-الحمد لله رب العالمین... اما بعد فقد ثبت بالبراهین القاطعه ان العلم زائد علی ذات الممكن.

البرهان (علی طول عمر صاحب الزمان)

محمد بن علی بن عثمان کراچکی (-449 ق)، ط. تبریز، 1322 ق (با کنز الفوائد).

-الحمد لله و صلوته علی من اصطفی

البرهان (فی اثبات الصانع)

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی تنکابنی (معاصر فتحعلیشاه قاجار)، مذکور در خلاصه الاخبار مولف.

البرهان (فی امامت امیر المؤمنین) - البراهین

البرهان (فی تفسیر القرآن)

سید هاشم بن سلیمان بحرانی (-1107 یا 1109 ق)، در 6 جزء، ط. تهران، 1295-1302 ق و 1334 ش (در 4 مجلد)، خ.

آستان قدس، ش 1434 (1262 ق).

برهان الادراک (فی شرح تشریح الافلاک) -

نهایه الادراک - قانون الادراک

شرح تشریح الافلاک شیخ بهائی و تعلیقات او بر آن، از محمد کاظم (یا عبد کاظم) بن عبد علی گیلانی، که آن را به دستور شیخ بهائی در 1007 ق شرح کرده است، خ. موجود.

برهان الارجوان (فی وجود الجن)

فارسی، از یوسف بن احمد گیلانی (معاصر)

برهان الارشاد

در علم کلام، از محمد جعفر بن سیف الدین شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق)، خ.

فیض آباد هند.

برهان الایمان

ادعیه و تجوید، از ملکه جهان خانم بنت کامران میرزا بن ناصر الدین شاه قاجار و همسر محمد علیشاه مخلوع، ط. تبریز، 1324 ق.

برهان البیان

اردو، در خلافت و امامت و تفسیر آیه استخلاف، از مولوی ابو القاسم بن حسین رضوی کشمیری (-1324 ق)، ط. لاهور، 1317 ق.

ص: 431

برهان التجاره (فی تبیان الزیاره)

فارسی، از محمد باقر بن اسماعیل کجوری (-1313 ق)، شرح زیارت جامعه است.

برهان جامع اللسان

فارسی، لغت، از محمد کریم بن مهدی قلی تبریزی که به نام فتحعلیشاه قاجار و به دستور بهمن میرزا تألیف کرده است، ط. تبریز، 1260 ق؛ تهران، 1307 ق.

برهان الحق

فارسی، در رد مسیحیان، از فاضل بن قاضی هاشمی بروجردی (-ح 1343 ق)، ط. ایران.

برهان الحق المبین (علی لسان خصم المبین)

در امامت، از محمد بن علی موسوی سکیکی (-1139 ق)، در ایناس سلطان المؤمنین به آن ارجاع داده است، در 4 مجلد.

برهان دولشاهی

عبد الاحد بن برهان الدین سیرجانی (سده 10 ق) در تفسیر سوره الروم به آن ارجاع داده است.

برهان الدین الوثیق (فی نقض عمدہ التحقیق)

مهدی بن صالح موسوی قزوینی، تألیف:

1340 ق.

برهان الرساله

در اثبات نبوت خاصه، از ابو القاسم بن محمد علی حسینی سدهی، مذکور در لمعات الانوار مؤلف.

البرهان الساطع للانام (فی شرح شرایع الاسلام)

محمد جواد بن حسن عاملی، تألیف: 1236 ق، خ. موجود.

برهان السالکین

جواب سؤالات محمد کاظم رونقعلی کرمانی، از عبد الحسین بن علی آقا شیرازی معروف به ذو الریاستین و ملقب به مونسعلی.

برهان السعاده

فارسی، در امامت، از میر محمد قلی بن محمد موسوی کنتوری (-1260 ق)، جواب باب هفتم از تحفه الاثنی عشریه مولوی عبد العزیز فاروقی دهلوی است.

-الحمد لمن اخبنا فی کلامه المنزل علی خیر الخلق

برهان شق القمر (ورد تیر الاکبر)

ابو القاسم بن حسین رضوی لاهوری (-1324 ق)، که به سال 1296 ق برای نواب ناصر علی خان تألیف کرده است، ط. لاهور، 1300 ق.

برهان الشیعه

در اثبات امامت امیر المؤمنین (علیه السلام)، از خلف بن عبد المطلب مشعشی حویزی (-1074 ق)، مذکور در ریاض.

ص: 432

برهان الشيعه (في اثبات الرجعه)

محمد علي بن شرف الدين سنقری، در رد كشف الحق.

برهان الشيعه (في رد بهتان الشيعه)

حسين صابر جهنگ.

برهان الصادقين

در امامت، از جعفر موسوی بنارسی، مختصر مهجه البرهان او است، در ردّ باب هفتم تحفه الاثنی عشریّه.

برهان العارفين

فارسی، آداب نماز، از محمد تقی بن مقصود علی مجلسی اصفهانی (-1070 ق)، خ. موجود.

برهان العباد (في اثبات المعاد)

فارسی، از محمد باقر واعظ كجوری.

برهان العصمه

محمد تقی بن امیر مؤمن حسینی قزوینی (-1270 ق)، خ. موجود.

البرهان علی ان انبياء الله من ايران

فارسی، از حسين بن نصر الله عرب باغی.

البرهان علی ثبوت الايمان

تقی الدین ابو الصلاح بن نجم الدین حلبی، شاگرد شریف مرتضی علم الهدی، مرتب بر فصول، اول در توحید و آخر در معاد. حسن بن محمد دیلمی همه آن را در اعلام الدین درج کرده است.

البرهان علی وجود جوهر المفارق-اثبات العقل

برهان غم

اردو، مراثی، از حسين ميرزا صاحب هندی، ط.

هند.

البرهان فی وجوه البیان

ادبیات، از ابو الحسین اسحاق بن ابراهیم بن سلیمان وزیر (سده 4 ق؟)، خ. لندن (نسخه کهن).

برهان القاری فی تجوید کلام الباری

فارسی، از رحمت الله گیلانی (سده 11 ق)، در مقدمه، 16 باب، 17 فائده و خاتمه، به نام حکیم الملک عبد الجبار خان تالیف کرده، خ.

مرعشی.

- حمد و ثنای شایسته که حامدان و شاکران حضرت...

البرهان القاطع (و الضیاء الأمتع)

فارسی، در «اثبات لزوم عالم و رجوع به او در هر زمان»، از محمد بن کریم، مرتب بر 3 قسم، تالیف: 1293 ق، خ. موجود.

برهان قاطع

فارسی، لغت، از محمد حسین بن خلف برهان تبریزی که در 1062 ق به نام سلطان عبد الله

ص: 433

قطب شاه تالیف کرده است و مرتب است بر 9 فائده و 29 گفتار، ط. ایران، 1295 ق، 1305 ق و مکرر...، خ. آستان قدس، ش 3711 (1101 ق) و چند نسخه دیگر.

-ای راهنما به هرزبان در افواه

البرهان القاطع (فی شرح المختصر النافع)

شرح مختصر نافع محقق حلی، از علی بن رضا بن بحر العلوم طباطبایی (-1298 ق)، ط. تهران، 1290-1293 ق (3 مجلد).

البرهان القاطع و النور الساطع

اصل فارسی از رجبعلی تبریزی (-1080 ق)، تعریب از شاگردش قاضی سعید قمی.

البرهان القاطع و النور الساطع

فارسی، در امامت، از محمد صالح بن مسعود دست غیب حسینی، مرتب بر مقدمه، 13 مژده و خاتمه، خ. موجود.

-الحمد لله علی نعمائه

البرهان القویم (فیما يتعلق بالعرض المستقیم)

منطق، از محمد مهدی بن هادی نقوی لکهنوی، تالیف: 1271 ق، مذکور در کشف الحجب

-نحمدک یا من له الدوام و البقاء

برهان الکفایه

فارسی، مختصر تحویل سنی الموالمید ابو معشر جعفر بن محمد منجم بلخی (-272 ق) با اضافاتی از ابو سعید احمد بن محمد سجزی (سده 4 ق)، خ. آستان قدس، ش 5433.

-الحمد لله رب العالمین... بدانکه احکام نجوم را چندین چیز بیاید...

برهان الکفایه

فارسی، احکام نجوم، از علی بن محمد شریف بکری، خ. آستان قدس، ش 12230 (969 ق) و چند نسخه دیگر.

برهان اللغه ---

فانی یزدی، تالیف: 1320 ق، ط. تهران، 1325 ق (بارد الشیخیه)، در فهرست کتابهای چاپی... نیران الملحدين یاد شده.

برهان المتین (لآیات نبوه خاتم النبیین بآیتین

من القرآن المبین)

کلام و تفسیر، خ. موجود.

برهان المرناضین

فارسی، در طریقت ذهبیه، از علی نقی بن محمد اصطهباناتی (-1129 ق)، خ. آستان قدس.

برهان المسامته (علی تاهای الابعاد)

حکمت، از محقق داماد، خ. موجود.

-بعد حمد یسامت حق عزّ المبدأ و جلاله...

برهان المسلمین

فارسی، در رد مسیحیان، از محمد صادق فخر الاسلام ارومی (-1330)، ط. تهران، 1312 ق.

برهان المله

کلام، خ. آستان قدس.

برهان المنیر

در رد ارشاد العوام کریمخان کرمانی، از ابراهیم بن محسن کاشانی، تالیف: 1322 ق، خ.

نجف.

البرهان المؤسس (فی انّ المنتجس لا یتنجس)

عبد الکریم جواد جزائری (-1215 ق)، خ. دیده شده.

برهان المؤمنین

اصول فقه، در نجاه الدارین عباس آبادی از آن نقل شده.

برهان النبوه

فارسی، در اثبات نبوت خاصه، از عباسقلی خان سپهرثانی (-1340 ق)، ط. تهران، 1305 ق.

برهان الهدایه

در تفسیر مشکلات اخبار و بعض آیات، از حسن بن عبد الله (سده 13 ق).

البرهانیه (فی قطع الشبه الشیطانیّه) - البرهان

البرهانیه ---

ص: 435

(-1315 ق)، خ. دیده شده.

بزرگان علم و ادب در شمال ایران

فارسی، از عباس کدیور.

بزم آرا

فارسی، در ردّ مسیحیان، از حسین بن علی اکبر قزوینی، مصدر به نام محمد شاه قاجار، در 1257 ق، خ. سامراء.

بزم آرا

تذکره الشعراء، لباب الالباب عوفی است که شخصی از معاصرین جلال الدین اکبر آن را به طمع صله به نام او مصدر ساخته است، خ. موجود.

بزم ایران

فارسی، ادبیات، از سید رضا بن محمد بن سید کاظم طباطبایی یزدی، ط. هند، 1345 ق.

بزم عشرت

فارسی، طب، از ابن محمد شریف، خ. نجف.

بزم غم

اردو، مرثی، ط. هند.

بزم ماتم

اردو، مرثی، ط. هند.

بزم وصال

فارسی، مثنوی، از وصال شیرازی، مذکور در مجمع الفصحاء.

بساتین الانس و دساتین الحدس فی براهین

النفس

ابو الحسن علی بن زید بیهقی، مذکور در معجم الادباء.

بساتین الجنان (فی علمی المعانی و البیان)

محمد تقی بن عبد الرزاق موسوی احمد آبادی (-پس از 1340 ق).

بساتین الخطباء

عبد الله افندی (-ح 1130 ق) صاحب ریاض العلماء.

بساتین الراحین

محمد جواد، مجاز از صاحب جواهر.

بساط العشق و المحبه

اسد الله گلپایگانی، مذکور در آخر شمس التواریخ.

بساط نشاط - مقویم

البسامه الكبرى

قصیده در رثاء عمر بن افضس و فرزندانش، از ابو محمد عبد الحمید بن عبدون اندلسی، مذکور در فوات الوفيات ابن شاکر و نسمة السحر ضیاء الدین یوسف.

ص: 436

-الدهر يفجع بعد العين بالاثـر

فما البكاء على الاشباح و الصور

بستان-بوستان

البستان فى تفسير القرآن

ابو سعيد اسماعيل بن على (معاصر سيد مرتضى و شيخ طوسى)، مذكور در فهرست منتجـب الدين.

البستان

در صنعت، از جابر بن حيان، مذكور در فهرست ابن نديم.

البستان (فى فضائل خيرہ الرحمن امير المؤمنين

عليه السلام)

محمد بن حسن خطى شاطرى بحراني، خ.

نجف.

-الحمد لله الذى علم ما يكون قبل ان يكون و خلق كل شئى فقدره تقديرا

البستان (فى الفقه)-المشجر

ابو الفتح محمد بن على كراچكى (-449 ق).

بستان الابرار

مجلد پنجم نور الانوار از ابو الحسن مرندى، ط.

ايران.

بستان الادب

در 12 فن ادب، لغت، صرف، اشتقاق، معانى، بيان، بديع، عروض، قافيه، خط، قرص الشعر، انشاء النثر، محاضرات و تواريخ، از تقى الدين ابو الخير محمد بن محمد فارسى (سده 10 ق).

بستان الاديان

فارسی، ملل و نحل، ط.

بستان السعاده

فارسی، دیوان میرزا روشن، ط.

بستان السياحه

فارسی، از زین العابدین سیاح شیروانی، تألیف:

1248 ق، ط. تهران، 1310 ق.

بستان الشرف

مختصر حظیره القدس در انساب، از اسماعیل بن حسین معروف به سید ابی طالب مروزی علوی (زنده در 614 ق).

بستان العارفين

نام مقدمه «گلزار یوسفی».

بستان العوام---

ص: 437

ابو الحسن محمد بن احمد ابن شادان قمي، از مشايخ كراچكي (-449ق)، در برخي از تصنيفات متأخرين از آن نقل شده است.

البسمله

اردو، در احکام بسمله، از علی اظهر هندی کهجوی (-1352 ق).

البيسط

تفسیر، از واحدی نیشابوری (-468 ق).

البيسط

شرح کافیة ابن حاجب در نحو، از رکن الدین ابو محمد حسن بن محمد بن شرفشاه علوی استرآبادی (-717 ق).

البيسط الواقی (فی شرح مختصر الایلاقی)

ابو الثناء مظفر بن امیر الحاج بن مؤید تبریزی است، مذکور در کشف الظنون، شرح مختصر کلیات قانون در طب است.

البشارات (فی وظائف الطبقات)

فارسی، در نصایح، از ابراهیم بن محسن کاشانی (-1345 ق)، ط. تهران، 1317 ق (با ایقاط الاغنیاء).

البشارات

ابو اسحاق ابراهیم بن مهزیار اهوازی، نجاشی به 3 واسطه آن را از علی بن مهزیار برادر مولف روایت می کند. علی از اصحاب امام رضا، جواد و هادی علیهم السلام بوده است.

البشارات (فی اصول الفقه)

ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق)، مذکور در البدر التمام از فرزندش.

البشارات

احمد بن محمد بن حسین بن دؤل قمی (-350 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

البشارات

ابو محمد حسن بن علی فضال کوفی (-224 ق)، نجاشی از کتاب کشی نقل کرده است.

کرده است.

البشارات

ابو محمد صفوان بن يحيى بجلی سابری (-210ق)، ابن ندیم بشارات المؤمن آورده است.

البشارات (فی شرح الاشارات)

در منطق و حکمت، شرح اشارات ابن سینا، از اوحد الدین علی بن اسحاق انوری ابیوردی (-551ق)، صاحب ریاض نسخه را در تبریز دیده بوده است.

البشارات

ابو الحسن علی بن حسن بن علی بن فضال کوفی (-348ق)، نجاشی به 2 واسطه آن را از مولف روایت می کند.

البشارات (بقضاء الحاجات علی يد الانمه)

بعد الممات)

رضی الدین علی بن موسی بن طاوس حلّی

ص: 439

(-664 ق)، مذکور در امان الاخطار مؤلف.

البشارات

ابو الحسن علی بن مهزیار اهوازی، از اصحاب امام رضا و امام جواد و امام هادی علیهم السلام، نجاشی از برادر مؤلف-ابراهیم-به 3 واسطه آن را روایت می کند.

البشارات

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی (معاصر کلینی).

بشارات احمدیه

فارسی، در اثبات نبوت خاصه و امامت، از علی بن ابو القاسم رضوی لاهوری، ط. لاهور.

1314 و 1323 ق.

بشارات الامّه (فی موالید الائمة علیهم السلام)

فارسی، در اصول دین و احوال ائمه علیهم السلام، از محمد بن اسماعیل کجوری معروف به سلطان المتکلمین (-1353 ق).

بشارات الشیعه

اسماعیل بن محمد حسین خاجویی (-1173 یا 1177 ق)، در 8 فصل، خ. دیده شده.

-بعد حمد من صیرنا من امه نبيه و شیعه علیه

بشارات الغیبه-بشاره الغیبه

فارسی، در تحقیق روح، از علی اکبر بن سید محمد نقوی لکهنوی (-1326 ق)، ط. هند.

البشارات للشیعه

مذکور در معالم العلماء ابن شهر آشوب.

بشارات المؤمن---

ص: 440

بشاره الاحباء (فی فضيله البكاء و الالبكاء)

حسینعلی بن محمد تقی خویی، ط. تهران، 1270 ق.

بشارت احمدی

اردو، در ردّ هنود، از محمد مرتضی بن حسن علی حسینی جنفوری (-ح 1333 ق).

بشاره الاسلام

در اخلاق، از محمد ادیب تهرانی.

بشاره الاسلام (فی علامات المهدی علیه السلام)

مصطفی بن ابراهیم حسینی آل حیدر (-ح 1336 ق)، ط. نجف، 1373 ق.

بشاره الاصحاب

اخلاق، از محمد علی بن محمد کاظم شاهرودی (-1293 ق)، خ. موجود.

بشاره الانام

محمود بن عباس عاملی (-1353 ق)، ط. صیدا.

بشاره الباکین (و انیس الذاکرین)

حسین بن عبد الرزاق واعظ تبریزی، که در 1280 ق به نام ناصر الدین شاه در مقدمه، 50 مجلس و خاتمه تألیف کرده است، خ. مرعشی.

بشاره الزائرین

عبد الحسین بن جواد نجفی معروف به عبد الحسین مبارک (1301 ق-)، تألیف و طبع، نجف، 1348 ق.

بشاره الشیعه

علی بن فتح الله شریف، در نفایس اللباب از آن نقل شده.

بشاره الشیعه

در اثبات فرقه ناجیه، از محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، ط. تهران، 1311 ق.

-الحمد لله على ما هدانا لمعرفة احسن القول

بشاره الشيعه (في مسائل الشريعه)

در عبادات و معاملات، از محمد مهدی بن محمد هادی، تالیف: 1114 ق، مذکور در كشف الحجب.

-الحمد لله على جزيل الآلاء

ظاهرا مولف نواده محمد صالح مازندرانی بوده است.

بشارت ظهور

فارسی، منظوم، از اشرف الدین محسن بن احمد حسینی (-1342 ق)، مدیر روزنامه «نسیم شمال»، ط. تهران.

بشاره الظهور

مجلد اول لمعات النور، از جلال الدین شیرازی، ط. تهران، 1336 ق.

ص: 441

بشاره الفرج

فارسی، در احوال حضرت حجت (علیه السلام) و وقایع ایام رجعت، از محمد بن عاشور کرمانشاهی (معاصر فتحعلی شاه قاجار)، خ. موجود.

بشارت محمدیه

محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1284 ق)، مذکور در ورثه الانبیاء.

بشاره المصطفی (لشیعه المرتضی)

اخبار، از عماد الدین ابو جعفر محمد بن علی طبری آملی (زنده تا 553 ق)، ط. نجف، 1369 ق، خ. آستان قدس، ش 11195 (1210 ق)، ش 7469 (1352 ق) و ش 1932.

-الحمد لله الواحد القهار

بشاره المومنین

سلطان علی گنابادی (-1327 ق)، مذکور در شمس التواریخ.

بشاره المؤمنین

فارسی، ط. ایران.

بشاره النبوه

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق)، مذکور در فهرست تصانیف او.

البشاره و النذاره و الاستفار الی الجهاد

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق)، مذکور در فهرست شیخ طوسی و رجال نجاشی.

البشری (بالحسنی)

فارسی، شرح رساله موده القربی تالیف سید علی همدانی، از ابو القاسم بن حسین رضوی لاهوری، ط. لاهور 1295 و 1317 ق (در فهرست کتب چاپی عربی آمده ولی فارسی بودن آن در ذریعه تصریح شده است).

البشری (فی شرح الهدی)

شرح الهدی الی طریق الصواب، از شجاع بن علی حسینی، مرتب بر 7 باب.

الحمد لله الذي هدانا لهذا...

البشرى (في انشاء الصلوات الباهره المتضمنه

للمعاجر الفاخره للعترة الطاهره)

محمد بن عبد الوهاب آل داود همداني (-1303 ق)، تأليف: 1290 ق.

-الحمد لله الذي قرن بالصلوات نجح دعوات البشر

البشرى و الزلفى

در فضایل شیعه، از ابو بکر محمد بن احمد کاتب بغدادی معروف به ابن ابی الثلج، مذکور در فهرست شیخ طوسی.

بشرى المجتهدين

اصول فقه، از علی بن عبد الحسین ايروانى نجفى (-1354 ق)، خ. دیده شده.

ص: 442

بشرى المحققين (المختبین)

فقه، از جمال الدين ابو الفضائل احمد بن موسى بن طاوس حلی (-673 ق)، از آن در کتب فقهی به کثرت نقل شده است.

بشرى المذنبين (و انذار الصديقين)

مواعظ، از ناصر بن محمد جارودی خطی، راوی از صاحب ریاض و عبد الله سماهیجی، خ.

قطیف.

بشرى الوصول (الى اسرار علم الاصول)

محمد حسن بن عبد الله مامقانی (-1323 ق)، در چند مجلد، خ. آستان قدس، ش 7318-7321 (1291-1306 ق) و ش 9434 (1301 ق).

-الحمد لله الذى اسس اساس الدين

البشويّه، الرّساله

حسین بن داود کردی بشنوی، مذکور در معالم العلماء.

البشير النذير (فى احوال يوم القیامه)

اخبار، از حسین بن علی محمد شیروانی (-1336 ق)، خ. دیده شده.

البصائر (فى مختصر تنقيح المناظر)

کمال الدين ابو الخیر حسن بن علی فارسی (-718 ق)، اصل تنقیح المناظر نیز از اوست. خ.

آستان قدس، ش 5434.

-الحمد لله الذى ابدع الخلاق بقدرته

البصائر

فارسی، در رد وهابیون و مادیون، از غلام نبی الله بن غلام اسد الله معروف به مجد الدوله افضل الفضلاء، ط. مدارس، 1295 ق (در حیات مولف).

-سبحان من دل علی وجوده صنایع السنه منکریه...

البصائر (فى تحقیق الوجوه و النظائر)

فارسی، تفسیر، از ظهیر الدین ابو جعفر محمد بن محمود نیشابوری، تألیف: 577 ق، خ.

آستان قدس، ش 1215 (610 ق) و ش 1214.

بصائر الانس

اصول، نسخه آن نزد مؤلف نخب المناقب موجود بوده است، مذکور در الحجج القویه.

بصائر الانس بحضائر القدس

قطب الدین محمد بن حسین کیدری، مؤلف نخب المناقب از آن نقل کرده، مذکور در الحجج القویه.

بصائر الایمان (فی تفسیر القرآن) - دزه الصفا فی

تفسیر أنمّه الهدی

صبغه الله بن سید جعفر کشفی، تألیف:

1260 ق، خ. خوانساری، نجف.

بصائر الدرجات (فی تنزیه النبوات)

در معجزات پیامبر (صلی الله علیه و آله)، مذکور در دیباچه

ص: 443

بصائر الدرجات

در مناقب، از شیخ الطائفه ابو القاسم سعد بن عبد الله اشعری قمی (-299 یا 301 ق)، حسن بن سلیمان حلی آن را مختصر ساخته و مختصر آن در آستان قدس موجود است، ش 8009 (1348 ق)، ط. نجف، 1370 ق.

بصائر الدرّجات

اخبار، از ابو جعفر محمد بن حسن بن فروخ صفار قمی (-290 ق)، ط. تهران، 1285 ق (با نفس الرحمان)، خ. آستان قدس، ش 1629 (1085 ق) و چند نسخه دیگر.

بصائر السالکین (فی شرح تبصره المتعلمین)

فقه، از معز الدین محمد مهدی بن حسن حسینی قزوینی (1300 ق)، خ. حلّه، مختصر این شرح حلیه المجتهدین نام دارد.

البصائر الناصریّه (و الدرّه النجفیّه)

فارسی، در تعریف و توصیف سفر ناصر الدین شاه قاجار به عتبات عالیات در 1287 ق، از سید هاشم بن ابراهیم بهبهانی معروف به بوشهری، تألیف: 1295 ق، خ. کربلا.

-الحمد لله الذي منّ علينا بناصر الدين

بصاره التجاره---

البضاعة المزجاة

شرح روضه كافي، از محمد حسين بن قارياغدي، مرتب بر 30 باب، تأليف: 1098 ق، خ. موجود.

-الحمد لله الناشر في الخلق فضله

لبضاعة المزجاة

اخلاق، از محمد رضا بن قاسم غراوى (1303 ق-)، در 3 جزء، ط. نجف، 1353 ق (جزء اول).

البضاعة المزجاة

رساله در توبه و آداب و احكام آن، از عبد الله بن محمد تقى از نوادگان فيض كرامناهى (-1308 ق).

البضاعة المزجات (في الالغاز و المعميات)

مفتى عباس لكهنوى (-1306 ق)، مذكور در التجليات.

بضاعة المزجات

فارسي، كلام، از سيد محمد سلطان العلماء لكهنوى (-1284 ق)، خ. لكهنو.

بضاعة المزجات

فارسي، ادعيه، ط 1335 ق.

البضاعة المزجاة

ارجوزه در وصف روضه مبارکه حسينية، از سيد مهدى بن على غريفى (-1343 ق)، به خواهش سيد على الحبشى بحراني به نظم آورده.

-احمد رب العرش و الكرسي

و جمله العلوى و السفلى

-بضاعة المساكين (فيما ينفع يوم الدين)

اعمال و ادعيه، از سيد محمد بن مرتضى كشميرى (1306 ق-)، خ. ديده شده

بضاعة النجاه

در رد صوفيه، مذكور در السهام المارقة.

بطلان التعليق فى العقود

ابو القاسم بن حسن محقق قمى (-1231 ق)، خ.

نجف.

بطلان تنهى الابعاد

ابو القاسم ذهبى شيرازى (-1286 ق)، ط.خ.

آستان قدس، ش 666 (1310 ق).

بطلان الصلاه بلاولايه

زين الدين بن على بن احمد شهيد ثانى (-966 ق).

بطلان عباده الجاهل من غير تقليد

محمد باقر بن محمد اكمل وحيد بهبهانى (-1206 ق)، ط. (با حاشية معالم).

ص: 445

بطلان العمل بالاحتياط في بعض الفروع لمن

تمكن من تحصيل الواقع بطريق معتبر

شيخ الشريعة اصفهانی، در جواب اشكال سيد جواد اصفهانی نگاشته، خ. دیده شده.

-الحمد لله تعالى و الصلاة على رسوله تتوالى

بطلان العول و التعصیب

محمد جواد بلاغی (-1352 ق).

بطلان النسخ و المسخ

ابو القاسم بن حسين رضوی لاهوری (-1324 ق)، ط. لاهور، 1314 ق.

البطل الاسدی

در احوال حبيب بن مظاهر، از عبد الواحد بن احمد مظفری، ط. نجف، 1370 ق.

بطل الحله

داستان، از عبد الحسين ازری بغدادی (1297 ق-).

البطل العلقمی

در زندگانی عباس بن علی (عليه السلام)، از عبد الواحد بن احمد مظفری، ط. نجف، 1369-1374 ق، 3 مجلد.

البطيخ، كتاب في

ابو علی احمد بن محمد مسكويه رازی (-421 ق).

بعث و نشور

فارسی، در اثبات معاد جسمانی، از علی اکبر بن محسن اردبیلی (-1346 ق)، مرتب بر 5 فصل. در آن بر ملا صدرا در مسأله جبر و تفویض رد نوشته است.

بعد الاسناد

ابو جعفر محمد بن عیسی یقطینی، مذکور در رجال نجاشی.

بعد حمد الهندی

اردو، منظوم، در مسائل فقہی، ط. لکھنؤ.

بعض سیر ائمه عليهم السلام

کفعمی در تصانیف خویش از آن نقل کرده است.

بعض مثالب النواصب (فی نقض بعض فضایح

الروافض) - نقض الفضایح - مثالب النواصب

فارسی، از نصیر الدین عبد الجلیل بن ابی الحسین قزوینی (سده 6 ق)، بعض فضایح از شهاب الدین شافعی رازی است. خ. موجود.

- هر جواهر محامد که غواصان دریای دین به صحبت از قعر بحر دل به ساحل زبان آرند...

البغدادیات

فوائد متفرقه، تدوین از محمد علی هبه الدین شهرستانی، در ایامی که وزیر معارف بوده گرد آورده است.

البغدادیه ---

ص: 446

البغية (فى القضايا)

تقى الدين حسن بن على بن داود حلّى (647ق-)، مذكور در رجال مؤلف.

بغية الاديب---

ص: 447

-الحمد لله الذى اسس قواعد الاحكام ورفع دعائم الاسلام

بر این کتاب شیخ حسن فرزند مؤلف تکمله نگاشته و احکام صوم و اعتکاف را به آن افزوده است- تکمله البغیه، برای ترجمه آن- تحفه الراغب، و برای شرح آن- منیه الراغب.

بغیه الطالب

نجوم، از حسن بن عبد الله سرحی قرشی.

بغیه الطالب

در اصول و فروع دین، از عباس بن حسن بلاغی، تألیف: 1170 ق.

بغیه الطالب (فی اسلام ابی طالب)

مفتی میر محمد عباس بن علی اکبر موسوی لکهنوی (-1306 ق)، مذکور در تجلیات.

بغیه الطالب (و ایضاح المناسک)

مناسک حج، از محمد بن جعفر مشهدی حائری، مذکور در کتاب مزار او

بغیه الطالب (فی احوال ابی طالب و اثبات ایمانه و

حسن عقیدته)

محمد بن حیدر موسوی عاملی، تألیف: 1096 ق، به دستور سید عبد الله مشعشعی، خ. نجف.

-الحمد لله الذى نور قلوب اوليائه بحقایق الايمان

بغیه الطالبین (فی حقیه المجتهدین)

عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق)، مختصر منیه المحصلین اوست.

بغیه الطلاب

فارسی، کلام، از سید حیدر علی، ط.

بغیه الطلاب (فی شرح الزیاره الجامعه فی رجب)

شرح زیارت جامعه، از درویش علی بن حسین بغدادی (-1277 ق)، خ. نجف.

-الحمد لله الذى نور قلوبنا بنور هدايته الى علم اليقين

بغية الفائز (فى جوائز نقل الجنائز)

عبد الحسين بن يوسف موسى عاملى.

بغية الفقيه

فقه، از كمال الدين بن مير قوام الدين مرعشى (سده 8 ق).

بغية القلوب و منيه المحبوب

اخلاق، از شمس الدين مهدي بن على عاملى.

-يقول عبد طالب اليقين

مهدي من يدعى بشمس الدين

بغية اللبيب (فى شرح منطق التهذيب)

مهدي بن محمد موسى خوانسارى (1319 ق-).

ص: 448

بغیه المحتاج

طب، از داود بن عمر ضریر انطاکی (-1009 ق).

بغیه المرئاح (فی طلب الارئاح فی شرح الاربعین)

(الصحاح)

شمس الدین محمد بن یوسف زندی مدنی، تالیف به نام سلطان شیخ ابو اسحاق انجو در 745 ق.

بغیه المرئاد (فی ریاض ذخیره المعاد)

ارجوزه در طهارت، از سید هاشم حمد آل کمال الدین (-1341 ق).

بغیه المرئاد لیوم التئاد

ادعیه و اعمال، از حسین بن علی بحرانی (معاصر).

بغیه المرید

در احوال شهید ثانی، از بهاء الدین محمد بن علی عودی جزینی، مرتب بر مقدمه، 10 فصل و خاتمه، مؤلف شاگرد شهید بوده است. از این کتاب اندکی مانده که شیخ علی نواده شهید آن را در الدر المنثور گنجانیده است.

-الحمد لله رافع درجات العلماء

بغیه المقلدین (فی احکام الدین)

فارسی، رساله عملیه، از محمد مهدی بن اسماعیل موسوی عاملی کاظمی، ط. حیدرآباد.

بغیه الوعاه (فی طبقات مشایخ الاجازات)

اجازه سید حسن بن هادی عاملی (-1354 ق) برای سید مرتضی جنفوری (-1333 ق)، اجازه مبسوطی است که در آن مشایخ را بر 10 طبقه مرتب ساخته است، تاریخ: 1326 ق.

-الحمد لله علی ما اجاز لنا من کرمه

بغیه الوعاظ

مواعظ، از حسن بن خلیل عاملی صوری (1328 ق-).

بقاء التقلید-تقلید المیت

بقاء جسد الامام

سيد كاظم بن قاسم رشتي (-1259 ق)، ط. (با كشف الحق).

بقاء جسد الامام و النبي (صلى الله عليه و آله) في قبورهم و عدم

صعودهم بعد ثلثه ايام

محمود بن فتح الله حسيني كاظمي، تاليف:

1079 ق.

-الحمد لله و الصلاه على سيدنا و نبينا...

بقاء روح (پس از مرگ)

فارسي، ترجمه بقاء النفس، ترجمه زين الدين كيايي، ط. تهران، 1325 ق.

بقاء النفس (بعد فناء الجسد)

خواجه نصير الدين محمد طوسي (-672 ق)، ط.

مصر، 1342 ق.

ص: 449

بقاء النفس (و رجعتها بعد موت الجسد)

احمد بن ابراهيم درازی بحرانی، تألیف:

1124 ق.

-حمدا لك اللهم يا خالق الارواح

بقاء النفس الانسانيه و اثبات ابديتها

مؤلف از قدما بوده است، خ.نجف.

-الحمد لله عدد مننه التي يعجز عن عدها و حصرها

بقاء النفس الناطقه-جمل من الأدله المحققه

لبقاء النفس الناطقه

ابن سينا، خ. موجود و مکرر.

-سأل بعض الرؤسا ان النفس الناطقه جوهر ام عرض؟

بقاء النفس و ابديتها

سعد بن منصور معروف به ابن كمونه، در 10 فصل، خ.نجف.

-الحمد لله الذي نطقت بحكمته

البقا، كتاب

ابو الحسين محمد بن بحر رهنی شیبانی سجستانی، مذکور در فهرست شیخ طوسی.

بقاع الخير

در مزارات دزفول، از عبد الله بن محمد باقر موسوی دزفولی متخلص به داعی، ط.

البقه البیهه (فی ما ورد فی مبدأ الکوفه الزکيه)

در تاریخ کوفه، از حسین بن احمد معروف به سید حسون براقی (-1332 ق).

بقیه رسائل ابن عباس و خطبه و اول مناظرته،

کتاب

بقیه کلام ابن عباس فی العرب و القریش و

الصحابه، کتاب

بقیه مناظره ابن عباس و ذکر نساءه و ولده،

کتاب

بقیه قول ابن عباس فی الطهاره، کتاب

هر 4 عنوان از ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودی (-332 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

بقیه الماضین

فارسی ملمع، در مواعظ و تواریخ معصومین، از مهدی بن عبد الهادی مازندرانی (معاصر).

بکاء العالمین (علی مصائب الحسین (علیه السلام))

اخبار، از محمد رفیع بن محمد کزازی نجفی (- پس از 1300 ق).

بکاء الفاقدين (فی مصائب الحسین (علیه السلام))

اردو، از آقا مهدی رضوی لکهنوی (معاصر)، ط.

هند.

بکتابش نامه-گلستان ارم

فارسی، مثنوی، از رضا قلی خان هدایت (-1288 ق)، ط. تهران، 1270 ق.

ص: 450

بلاء و بیان حقیقت و فضل آن

فارسی، مؤلف از امراء عهد فتعلیشاه قاجار بوده، خ. شوشتریها، نجف.
-الم، احسب الناس ان یترکوا...دعوی بندگی را آزمایش در کار است.

بلابل السحر (فی انساب سائر البشر)

انساب، جزء اول الوصول الی معرفه الاصول، از سید عبد الرزاق بن حسن کمونته حسینی (1321 ق-)، تألیف: 1356 ق، خ. دیده شده.

-الحمد لله المنعم المتفضل

بلابل القلاقل

در تفسیر آیاتی که با «قل» آغاز شده، منسوب به ابو المکارم ابن زهره، صاحب جواهر در مجلد فرائض از آن یاد کرده است.

البلاغ، کتاب

شرح اقلیدس، از خواجه نصیر الدین محمد بن محمد طوسی (-672 ق)، خ. حالت افندی، استانبول.

بلاغ الاحکام

اصول و فقه، از جواد بن حسن خفاجی نجفی (1308 ق-).

البلاغ الاکبر و الناموس الاعظم

در اصول دین، منسوب به علی بن نعمان مصری (اوائل سده 4 ق) یا عبد العزیز بن محمد بن قاضی نعمان مصری (-401 ق)، قاضی ابو بکر باقلانی بر آن رد نوشته است.

بلاغ المبین

فارسی، در رد مسیحیت، از اسماعیل بن حسین تبریزی معروف به مسأله گو و متخلص به تائب.

البلاغ المبین

در اثبات صانع تعالی، از محمد جواد بن حسن بلاغی نجفی (-1352 ق)، ط. بغداد.

البلاغ المبین

در احادیث قدسی، از خلف بن عبد المطلب بن مشعشی حویزی (-1074 ق)

البلاغ المبین (فی اصول الدین)

عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق)، خ. موجود.

البلاغ المبین

منظومه در اصول دین، از عبد المهدی حجار نجفی (1315 ق-)، ط. نجف، 1344 ق.

البلاغ المبین (فی احکام الصیان و المجانین)

محمد علی بن صدر الدین موسوی معروف به آقا مجتهد (-1274 ق)، در 12 سالگی تألیف کرده.

ص: 451

البلاغ المبین (فی المناظرات مع المخالفین) -

الکلام المبتین

اردو، از مولوی خواجہ فیاض حسین ہندی، ط.

ہند.

البلاغ المبین

محمود عباس عاملی (-1353 ق)، ط. (با الکوثریہ).

البلاغ المبین (فی باب خلافت سید المرسلین)

اردو، از سلطان میرزا دہلوی، ط. ہند.

البلاغ المبین (فی فضائل الصلوات علی السید

المرسلین)

فارسی، از رکن الدین جعفر بن عباس شیرازی، تالیف: 1369 ق.

بلاغات النساء

ابو الفضل احمد بن ابی طاهر طیفور کاتب وراق مروزی معروف بہ ابن طیفور (-280 ق)، ط.

نجف و مصر، 1361 ق.

بلاغہ الحسین (علیہ السلام)

در خطبہ ہا، رسائل و کلمات قصار آن حضرت، از مصطفی بن محسن موسوی آل اعتماد (معاصر)، ط 1369 ق.

البلاغہ الخفیہ

ابو الحسن علی بن زید بیہقی فرید خراسان (-565 ق)، مذکور در معجم الادباء.

البلاغہ العلویہ (فی اتمام النهضہ الحسینیہ)

از سید جاسم بن حسن شبر، (1326 ق-) در خطبہ های زینب، ام کلثوم و فاطمہ الصغری، ط.

نجف، 1951 م.

البلاغه الفاطميه

خطبه های فاطمه سلام الله عليها، با تعليقات عبد الرضا بن محمد على مطبعی، ط. نجف.

بلاغت نامه

ترجمه تاريخ معجم، مذکور در كشف الظنون.

البلاغتين

از مآخذ البلد الامين كفعمی.

بلال غله المطالب (و شفاء عله المآرب)

منصور بن اسحاق حسینی، در فضائل السادات از آن نقل شده.

البلايا النازله على الاشقياء و السعداء (بلايا)

نازله بر اشقيا و سعدا)

فارسی، از عبد الرزاق محدث همدانی (معاصر).

بلبل نامه

فارسی، مثنوی، از فرید الدین محمد بن ابراهیم عطار همدانی (-627 ق).

ص: 452

البلد الامين (و الدرع الحصين)

ادعیه و اعمال، از تقی الدین ابراهیم بن علی کفعمی (-905 ق)، ط. تهران، 1383 ق، خ.

آستان قدس، ش 7472 (1082 ق) و چند شماره دیگر.

البلد الامين (في اصول الدين)

جعفر بن اسحاق کشفی دارابی (-1267 ق)، خ. آستان قدس، ش 8278 (1251 ق).

البلد الامين (في انساب العتره الاكريمين)

انساب، از جعفر بن محمد اعرجی نسابه (-1332 ق)، خ. کاظمین.

البلدان

ابو حنیفه احمد بن داود دینوری (-290 ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم.

البلدان

احمد بن جعفر یعقوبی، ابن واضح (-284 یا 278 ق)، ط. لیدن، 1861 م.

البلدان

ابو عبد الله احمد بن محمد معروف به ابن فقیه، مذکور در فهرست ابن ندیم، ط. لیدن، 1885 م.

البلدان و المساحه

ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق)، مذکور در رجال نجاشی و فهرست ابن ندیم.

البلدان و المساحه

ابو عبد الله محمد بن خالد برقی پدر ابو جعفر مذکور، ابن ندیم از آن نام برده.

البلدان و المساحه-المساحه و البلدان

ابو جعفر محمد بن عبد الله حمیری، کاتب صاحب الزمان (علیه السلام)

البلدان-اشتقاق البلدان

البلدان المفتوحه عنوه

امیر ابو القاسم بن محمد محسن حسینی افسسی خاتون آبادی (-1271 ق) مذکور در نامه دانشوران.

البلغه (فی اعتبار اذن الامام علیه السلام فی شرعیه

صلاه الجمعه)

حسن بن محقق کرکی نور الدین علی، مرتب بر مقدمه، مقاله و خاتمه، تألیف: 966 ق، خ.

دیده شده.

-الحمد لله الذي احق الحق بفضله العميم

البلغه

رجال، از ابو الحسن سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق)، تألیف: 1107 ق، خ. موجود.

-الحمد لله الذي جعل تفاوت مراتب الرجال

ص: 453

البلغه

فارسی، در لغت عربی، تألیف: 438 ق، خ.

دانشگاه تهران.

بلغه البلاغه

منظومه در علوم بلاغت، از محمد بن محمد طاهر سماوی (1294 ق-).

بلغه الراحل

اصول دین، از سید رضا بن محمد هندی نجفی (1290 ق-).

بلغه الراغبین (فی فقه آل یاسین)

رساله عملیه در عبادات، از محمد رضا بن عبد الحسین آل یاسین، ط. نجف، 1356 ق.

بلغه الرضا (فی الاجازه لسیدنا الرضا)

اجازه حسین بن علی بحرانی، برای سید رضا بن محمد هندی (1362 ق-).

البلغه الصافیه (و التحفه الوافیه)

رجال، از عبد الله بن صالح سماهیجی بحرانی (1135 ق-).

بلغه العقلاء (فی غربه سید الشهداء)

فارسی، ط. تهران، 1359 ق. مؤلف از معاصرین بوده و حسن سردرودی تحفه الفضلاء را در رد آن نگاشته است.

بلغه الفقیه

محمد بن محمد تقی آل بحر العلوم (1326 ق-)، ط. تبریز، 1325 ق؛ تهران، 1328 ق.

بلغه المحدثین-البلغه

بلغه المقیم و زاد المسافر

ابو عبد الله محمد بن احمد صفوانی، شاگرد کلینی، کفعمی در البلد الامین از آن نقل کرده است.

بلیقیس نامه

فارسی، مثنوی، از منشآت نظام الدین استرآبادی (-921ق).

البلل المشتبه بعد الغسل

عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135ق)، خ.

موجود.

البلل المشتبه بعد الغسل

عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135ق)، خ.

موجود.

بلوای هندوستان

فارسی، ط. بمبئی.

بلوغ الارب (فی معرفه صناعه الفصّه و الذهب)

ابو جعفر محمد لیسى ابن سید رضا، خ. موجود.

-الحمد لله سابع التعم و مخرج الموجود من العدم

بلوغ الامانى -صدى التهانى

بلوغ بدایه المعقول (بضبط معالم الاصول)

شرحگونه ای است بر معالم الاصول، از جواد بن

ص: 454

حسن مطر خفاجی (1308 ق-).

بلوغ المرام (فی تبلیغ الاحکام)

فقه، از جواد بن حسن خفاجی.

بلوغ منی الجنان (فی تفسیر بعض الفاظ القرآن)

محمد رضا بن قاسم غراوی (1303 ق-)، تالیف:

1349 ق.

البلوغ و بیان حدّه

عبد العالی بن محقق کرکی (-993 ق)، خ.

شهید مطهری.

بلوغ وسیله الابتهاج (فی صحه الازدواج) - بلوغ

الابتهاج

فارسی، ترجمه از هندی، مترجم: سید محمد ذهبی، کتاب در طب زنان است و اصلا به زبان فرانسه بوده است، ط. استانبول.

بلوهر

فارسی، داستان، ترجمه سید ریحان الله بن علی رضا ریحان یزدی، ط. یزد، 1320 ش.

بلوهر و بوذاسف

ترجمه داستان به گجراتی، از غلام علی بهاونگری.

البلیانی، رساله

رساله سید عبد الله بلیانی.

بناء الاسلام

در شرح حدیث «بنی الاسلام علی خمس...»، مذکور در کشف الظنون.

بناء الاسلام

اردو، در مواعظ و مصائب، از سید محمد حسین بن بنده حسین معروف به بحر العلوم و ملقب به علن صاحب لکهنوی (-1325 ق).

بناء الاسلام (فی احکام الصیام)

فارسی، از مفتی میر عباس لکهنوی (-1306 ق)، ط.

بناء الاسلام

اردو، ترجمه رساله سابق الذکر، ط.

بناء مقاله العلویه (الفاطمیه)

در نقض رساله عثمانیه جاحظ، از جمال الدین ابو الفضائل احمد بن موسی بن طاوس حلی (-673 ق)، خ، موجود و مکرر.

بناء المهدوم (فی اعاده المهدوم)

محمد صالح بن فضل الله مازندرانی حائری (1297 ق-).

بنات ابی تراب

فارسی، در جواز عقد علویات برای غیر علوی، از علی بن ابو القاسم رضوی لاهوری، ط. هند، 1315 ق.

ص: 455

البنان (فی دفع المنوع الثلاثة)، کتاب

سراج الدین معروف به شیخ فدا حسین لکهنوی (-1353 ق).

البندریات

محمد علی هبه الدین شهرستانی (معاصر)، مجموعه فوائد که در هنگام مسافرت به بنادر تدوین شده.

بنوزهره الحلیون

سلیمان ظاهر آل زین عاملی (معاصر)، در مجله العرفان طبع شده.

بنی امیه، کتاب

در احوال بنی امیه، از سید حسین بن احمد معروف به سید حسون براقی (-1332 ق).

بنی امیه، رساله فی

ابو العباس احمد بن عبید الله ثقفی (-319 ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم.

بنی عبد الله، کتاب

بنی عقیل، کتاب

بنی کلیب، کتاب

بنی مره، کتاب

بنی ناجیه، کتاب

البوارق

در فضیلت قم، از سید مهدی قمی، خ.

شهید مطهری (1297 ق).

بوارق الافهام (فی شرح شوارق الالهام)

محمد صالح بن فضل الله مازندرانی حائری (1297 ق-).

البوارق الحیدریه (فی شؤون الائمه الاطهار علیهم السلام)

محمد علی بن محمد کاظم شاهرودی (-1293 ق).

البوارق الخاطفه (فی جواب الصواعق المحرقه)

ظاهرا مؤلف از شاگردان قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق) یا شاگرد او بوده باشد، مذکور در کشف الحجب، صواعق، از ابن حجر هیتمی است.

الحمد لله الذي جعل احقاق الحق ذریعه

بوارق خاطفه (و رواعد عاصفه)

نیز در رد صواعق محرقه، از سبط قاضی نور الله شوشتری، علی بن علاء الدوله، خ. آستان قدس، ش 7474.

-الحمد لله الذي امطر علی ابن حجر

البوارق (فی كشف معضلات الحقایق)

رد مبحث «تداخل الاسباب» از کتاب العوائد ملا احمد نراقی، از محمد حسین بن محمد علی هزار جریبی، خ. آستان قدس، ش 9667 (1275 ق).

بوارق القهر فی تفسیر سوره الدهر

حبيب الله بن علی مدد ساوجی (-1340 ق)، خ. موجود.

البوارق اللامعه

در اثبات امامت علی (علیه السلام)، از علی اصغر بی علی اکبر بروجردی (1231 ق-).

البوارق الملكوتیه-الطلايع و البوارق

عرفان، از قاضی سعید قمی، از اربعینیات اوست، تالیف: 1095-1102 ق.

البوارق الموبقه

فارسی، در رد باب هفتم تحفه الاثنی عشریه، از سید محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1284 ق)، ط. هند.

-الحمد لله لا کمال الدین و اتمام النعمه

البوارق النوریه (فی اسرار الحقایق الطهوریه)

عبد الحمید بن محمد هاشم قتالی رفاعی، مرتب بر 8 بارقه، مذکور در کشف الحجب.

-الحمد لله الذی تجلی عن هویه غیب ذاته

البوران

داستان، از عبد الحسین ازری.

ص: 457

بوستان

فارسی، مثنوی، در اخلاق، از شیخ مصلح الدین بن عبد الله سعدی شیرازی (-691 ق)، ط.

مکّرر.

بوستان

تجوید فارسی، منظوم، از علی بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1315 ق)، ط.

بوستان اثنی عشریه

کشکول گونه ای به زبان گجراتی، از سید محمد حسین بن محمد جزائری (1305 ق-)، ط. زنگبار، 1364 ق.

بوستان اسلام

نیز به زبان گجراتی، اخلاق، از سید محمد حسین جزائری، تألیف: 1371 ق.

بوستان خیال-دیوان مجنون شاه

فارسی، از سید ابو القاسم بن محرم مجنون شاه قراچه داغی؛ ط. تبریز، 1274 ق.

بوستان خیال-تذکره صاحبقران

فارسی، تواریخ و قصص، از محمد تقی خیال حسینی، تألیف: 1279 ق.

بوستان خیال

محمد بن امیری فخری هروی، مذکور در تحفه سامی.

بوستان رشید(فی المرائی للغریب الشهید)

اردو، از پیاری صاحب متخلص به رشید، ط.

بوستان کربلا

گجراتی، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (1283 ق-)، ط.

بوسه عذراء

جرج ورنیلد، ترجمه فارسی از سید حسین صدر المعالی (-ح 1332 ق)، ط. تهران، 1326 ق و مکّرر.

البول

جابر بن حیان، مذکور در فهرست ابن ندیم.

البول-دلائل البول

فارسی، طب، از یوسف بن محمد یوسفی طیب هروی، خ. موجود.

-بعد از سپاس حکیم مطلق جل ذکره

بوی خلد

اردو، منظوم، در مناقب اهل بیت، ط. هند.

البهاء، کتاب

خلیل بن ظفر کوفی (معاصر شیخ طوسی)، مذکور در فهرست منتجب الدین.

البهاء، کتاب

لغت، از یحیی بن زیاد اقطع معروف به فراء (-207 ق).

ص: 458

البهائم

یکی از مجلدات هفتگانه کتاب خرج الایام، از اسماعیل بن علی اصغر دولت آبادی سبزواری، ط. تهران 1322-1346 ق.

البهار، کتاب

حسین بن سعید اهوازی، معاصر و از اصحاب امام رضا و امام جواد علیهما السلام، علی بن طاوس نسخه آن را داشته است.

بهار

مجله فارسی، با مدیریت یوسف اعتصامی.

بهار دانش

فارسی، ادب و اخلاق، از منشی عنایت الله آل محمد صالح، در 1061 ق به نام شاه جهان ثانی نگاشته، ط. بمبئی 1277 ق؛ لکهنو، 1279 ق.

بهارستان

فارسی، در توضیح لغات گلستان و شرح آن-

شرح گلستان نیز ---

ص: 459

البهائیه

اصول دین، از سید کاظم رشتی (-1259 ق)، شاگردش حسن عظیم آبادی در اصول دین از آن نقل کرده است.

البهجه (فی فرق الشیعه و اخبار آل ابی طالب)

ابو المظفر محمد بن احمد نعیمی، از اصحاب عسکری (علیه السلام)، مذکور در رجال نجاشی.

البهجه - الدرّه المنتخبه فی الادویه المجربه

داود بن عمر انطاکی (-1008 ق)، در کتب طبی از آن نقل شده.

البهجه

نحو، از ابو الفتح محمد بن جعفر همدانی مراغی نحوی (-371 ق)، مذکور در بغیة الوعاه.

البهجه (لثمره المهجه)

در مهمات اولاد، از رضی الدین علی بن طاوس حلّی (-664 ق).

البهجه (و السعاده)

ابو الحسن بهمنیار بن مرزبان آذربایجانی (-458 ق).

بهجه الآمال (فی شرح زبده المقال و منته

الآمال)

رجال، از علی بن عبد الله علیاری (-1327 ق)، اصل منظومه زبده المقال از سید حسین بروجردی (-1276 ق) است، خ. موجود.

بهجه الابرار (فی تاریخ الاثمه الاطهار علیهم السلام)

سید حسن بن حسین یزدی متخلص به فانی (-1338 ق)، ط. مشهد، 1310 ق.

بهجه الادیب و مهجه الاریب

ادبیات عرب، به نثر و نظم، خ. موجود (به خط وقار شیرازی، در 1277 ق، نام مؤلف را محو کرده اند)

-الحمد لله الذی انزل الكتاب و علمنا الحکم و الآداب

بهجه الاقران

محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین گیلانی (-1181 ق)، مذکور در نجوم السماء.

بهجه الانوار

مواعظ، از سید حسن بن حسین یزدی متخلص به فانی (-1338 ق).

بهجه الانوار (من حقیقه الاسرار)

فارسی، مواعظ، از سلیمان بن داود سبیتی، مؤلف آن را به عربی ترجمه کرده و زهره القلوب المراض نام نهاده است و بر آن اضافاتی وارد کرده و زهره الریاض نامیده است.

ص: 460

بہجہ الاولیاء

فارسی، از محمد تقی بن محمد کاظم الماسی (-1159 ق)، نوادہ برادر علامہ مجلسی، در باب کسانیکہ توفیق دیدار حضرت حجت را یافته اند.

بہجہ التنزیل (فی التفسیر و التأویل)

حسین بن ہبہ اللہ رضوی کاشانی ملقب بہ علم الہدی (معاصر).

بہجہ الحدائق (فی شرح نہج البلاغہ)

شرح (مختصر) نہج البلاغہ، از علاء الدین محمد بن امیر شاہ اصفہانی (-1110 ق)، وی شرحی مبسوط نیز دارد بہ نام حدایق الحقایق، شارح از سادات گلستانہ بودہ است.

-الحمد لله الذي ابلج نهج البلاغه في مناهج البلاغ...

بہجہ الحذاقہ

فارسی، در کلیات طب، از قربانعلی بن محمد ناصح طیب سمنانی (-1363 ق)، خ نجف.

بہجہ الخواطر (و نزهہ الناظر فی الفروق بین الاشباہ

و النظائر)

یحیی بن حسین بحرانی، شاگرد محقق کرکی.

بہجہ الدارین

در حکمت و کلام، از محمد طاہر بن محمد حسین شیرازی نجفی (-1098 ق)، صاحب روضات نسخہ را دیدہ بودہ است.

بہجہ الراغب (فی شرح بغیہ الطالب)

محمد یونس شویہی، خ. موجود.

بہجہ الزوج

فارسی، موسیقی، از عبد المؤمن بن صفی الدین، مرتب بر مقدمہ، 10 باب و خاتمہ، ط.

بہجہ السرور (فی غرائب المنظوم و المنشور)

شیخ احمد بحرانی در کشکول از آن نقل کردہ است.

بهجه الشعراء

فارسی، تذکره شاعران معاصر آذربایجان، از حاج کاظم تبریزی (ح 1315 ق).

بهجه الشیعه

خ. موجود.

بهجه العقاید

اصول دین، از نجفعلی بن فضل علی قره باغی، مرتب بر مقدمه، 5 باب و خاتمه، تالیف:

1263 ق، خ. موجود.

-الحمد لله الذی اوجب معرفته للمکلفین

بهجه العناوین

مواعظ، از عبد الرحیم بن نصر الله انصاری (-1334 ق)، خ. موجود.

ص: 461

بہجہ المبہج

فارسی، تلخیص مبہج المہج فی منہج الحجج، در فضایل پیامبر (صلی اللہ علیہ و آلہ)، از ابو سعید حسن بن حسین معروف بہ شیعی سبزواری، خ.

آستان قدس، ش 1934 و ش 9836.

-حمد بی حد و ثنای بی عدد خدایرا کہ این ایوان معلق آسمان...

البہجہ المرضیہ (فی اثبات الخلفہ و الوصیہ)

سید ہاشم بن سلیمان بحرانی (-1107 ق)، مذکور در اللؤلؤہ.

بہجہ المستفید

کلام، در انساب النواصب (تالیف: 1076 ق) از آن نقل شدہ است.

بہجہ المؤمنین (فی احوال الاولین و الآخرین)

تاریخ، از حسین بن احمد معروف بہ سید حسون براقی (-1332 ق).

بہجہ المناظر (و الیفہ الخواطر)

در آداب مناظرہ، از جواد بن حسن مطر (1308 ق-).

بہجہ الناظرین

اخلاق، از محمد حسین بن محمد محسن کرمانشاهی، تالیف: 1260 ق، خ. موجود.

بہجہ الناظرین (فی احوال اعیان المسلمین)

سید جعفر نسابہ اعرجی (-1332 ق).

بہجہ النظر فی اثبات الوصایہ و الامامہ للائمہ

الاثنی عشر

سید ہاشم بن سلیمان بحرانی (-1107 ق)، خ.

آستان قدس، ش 6748 (1101 ق).

بهر انساب

فارسی، انساب، ط. ایران، 1268 ق. ظاهراً همان بحر الانساب است.

بهرام نامه

فارسی، مثنوی، از محمد امین متخلص به امین و معروف به روح الامین شهرستانی (-1048 ق).

-ای روان آفرین دل آرای

وی خرد را به خویش راهنمای

بهرام نامه

فارسی، مثنوی، از عبد الله شهاب ترشیزی (-1215 ق).

بهرام و بهروز

فارسی، مثنوی، از احمد وقار شیرازی (-1298 ق)، فرزند وصال شیرازی، ط. بمبئی، 1278 ق.

بهرام و گل اندام

فارسی، مثنوی، از محمد بن عبد الله کاتبی (-850 ق یا 839).

ص: 462

بهرام و گل اندام

فارسی، داستان، ط. تهران؛ بمبئی.

بهروز و بهرام-بهرام و بهروز

فارسی، مثنوی، از ابوالمجد مجدود بن آدم سنایی غزنوی (-ح 525 ق)، خ. موجود و مکرر

بهلول

جریده ای که با مدیریت تقی آق اولی متخلص به بینش در حدود 1325 ق منتشر می شد.

بهمن نامه

فارسی، مثنوی، در تاریخ روزگار سلطان احمد شاه بهمنی، از نورالدین حمزه بن علی آذری (-866 ق).

البهیمه الموطوءه

فقه، از حمزه بارفروشی، خ. نجف.

البهیه (فی حل بعض صواب العربیه) الرساله

مفتی عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306 ق)، مذکور در تجلیات.

البهیه (فی رد الطائفه الاخباریه)، الرساله

ابوعلی محمد بن اسماعیل حائری سینائی (-1216 ق)، مذکور در عقد اللثالی البهیه میرزا محمد اخباری.

بیابانکی

فارسی، رمل، در نفحات الرمل از آن نقل شده (ظاهراً بیابانکی نسبت مؤلف به موطن اوست).

بیاض ابراهیمی

فارسی، کلام، از نواب ابراهیم بن علیمردان خان حاکم کشمیر، آغاز تالیف: 1116 ق، خ.

موجود (قطعه).

بیاض الادعیه

سید حسین بن محسن حائری (-1319 ق)، پدر هبه الدین شهرستانی، خ. موجود.

بیاض افکار غم-افکار...

بیاض امام قلی میرزا

فارسی، ادبیات، مجموعه منشآت از امامقلی میرزا بن نادرشاه افشار.

-حبذا ابن بیاض دلارا

بیاض انجمن ناصر حسین-اشک گوهر

اردو، مرثی، از لایق علی صاحب متخلص به لایق، ط. 1351 ق.

بیاض اهل ماتم

اردو، مرثی، از محمود علی صاحب متخلص به لایق، ط. حیدر آباد.

بیاض صائب

فارسی، از عارف تبریزی (معاصر صائب)، تاریخ تحریر: 1088 ق.

ص: 463

بیاض صمصام

اردو، مراثی، از سید عباس حسین متخلص به صمصام، ط. هند.

البیاض الفخری-منتخب الطریحی.

بیاض الکمالی

مباحث متفرقه، از کمال الدین محمد بن محمد فسوی اصفهانی معروف به میرزا کمالا داماد محمد تقی مجلسی، خ. موجود.

بیاض گل احمد

در دانشمندان از آن نقل شده و تاریخ آن را 1075 ق نگاشته است.

بیاض ماتم

اردو، مراثی، از ابن حسنین زائر لکهنوی، ط.

هند.

بیاض متین

اردو، مراثی، از اسد علی خان متین، ط. هند.

بیاض نوحه

اردو، مراثی، از مظفر علی بن خورشید علی جانسته هندی، ط. هند.

بیاض نوحه جات

اردو، مجموعه مراثی، جامع: محمد حسنین بن محمد حسین نوکانوی (1305 ق-)، ط. هند.

بیاض هنر

اردو، مراثی، از هنر، ط.

البیان، کتاب

امیر غازی بن احمد بن ابی منصور سامانی، از شاگردان شیخ طوسی، مذکور در فهرست منتجب الدین.

البیان، کتاب (از قدامه)-نقد النثر

ابو يوسف يعقوب بن اسحاق بن سكيّت (-ح 243 ق)، مذكور در كشف الظنون.

البيان (عن جمل اعتقاد اهل الايمان)

ابو الفتح محمد بن علي بن عثمان كراچكي (-449 ق)، در كنز الفوائد (ط. 1322 ق) درج است.

-سألت يا اخي اسعدك الله بالطافه... ان اكتب لك جمله من اعتقاد الشيعة

البيان (عن حقيقه الانسان)

ابو طالب عبد الله بن ابي زيد احمد انباري واسطي (-356 ق)، شيخ مشايخ نجاشي، مذكور در فهرست شيخ.

البيان (عن حقيقه الصيام)

ابو الحسن محمد بن احمد بن داود قمّي (-368 ق)، مذكور در رجال نجاشي.

البيان (عن خيره الرحمان)

در ايمان ابي طالب و آباء پيامبر (صلى الله عليه و آله)، از

ابو الحسن علی بن بلال مهلبی ازدی، نجاشی به یک واسطه از او روایت می کند.

البيان (عن غلط قطرب في القرآن)

شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

البيان (عماموه به الخالدیان)

ابو الحسن علی بن محمد عدوی شمشاطی از طبقه کلینی.

البيان (في أسماء الأئمة عليهم السلام)

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق)، مذکور در کشف الظنون.

البيان (في أسماء الله تعالى)

نیز از مسعودی، مذکور در معجم الادباء.

البيان (في أنواع علوم القرآن)

ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان شیخ مفید (-413 ق)، مذکور در الشیعه و فنون الاسلام.

البيان (في علم البيان)

فارسی، از مرتضی بن محمد مدرس چهاردهی (1327 ق-).

البيان (في تأليف القرآن)

شیخ مفید، مذکور در رجال نجاشی.

البيان (في تجويد القرآن)

فرج الله بن محمد عباچی هشتودی (-1339 ق)، به خواهش شاگردش سید شهاب الدین تبریزی نگاشته است.

البيان (في تفسير بعض سور القرآن)

سید عبد علی بن جعفر معروف به سید ابو تراب خوانساری (-1346 ق)، خ. دیده شده.

البيان (في تفسير القرآن)

؟، در 6 مجلد، خ. دیده شده.

البيان (في حقيقه الايمان)

محمد باقر بن محمد جعفر بن كافي بهارى همدانى (-1333 ق).

البيان (في حياه الرحمان)

ابو عبد الله حسين بن عبد الله غضائرى (-411 ق) به صورت... عن حياه الرحمان و... عن حياه الانسان هم ياد شده است.

البيان (في ردّ الشمس)

ابو الحسن محمد بن احمد بن شادان قمى، مذکور در مناقب ابن شهر آشوب.

البيان (في الفقه)

ابو عبد الله محمد بن محمد بن مكى شهيد اول (-786 ق)، ط. تهران، 1319 ق، خ. آستان قدس، ش 14173 (963 ق)، ش 2255 (967 ق) و

ص: 465

چند نسخه دیگر.

-الحمد لله رب العالمين حمدا يستدرا خلاف كرمه

البيان (في الكيمياء)

جابر بن حيان كوفي صوفى (-200 ق)، يكي از رسايل يازدهگانه اوست، ط. بمبئي، 1892 م.

البيان (في علم الميزان)

سيد مهدي بن علي موسوي غريفي بحراني (-1345 ق)، خ. مرعشي.

البيان (في علم الميزان)

محمد بن محمد باقر صدرائي تهراني (1323 ق-).

البيان (في النحو)

احمد بن علي مهابادي، مذكور در فهرست شيخ.

البيان (و الايضاح)

ابو الحسن علي بن حاتم بن ابي حاتم قزويني.

بيان الآداب

شرح آداب المتعلمين خواجه نصير الدين طوسي، از محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائري (1074 ق-)، مذكور در طيف الخيال او

بيان الآيات (بالزبر و البيئات) - آيات البيئات

بيان الاحسان (لاهل العرفان)

علاء الدولة سمناني (-736 ق).

بيان الاديان

ابو المعالي محمد بن نعمت الله (يا عبد الله) تأليف: 485 ق، ط. تهران، 1312 ش.

بيان الاركان

فارسي، در اصول دين و فروع، از محمد سميع بن مجد الدين شوشتري، تأليف در 1169 ق به خواهش ميرزا محمد شاهمير، خ. موجود.

بیان الاسانید

اجازة جمال الدین محمد بن محمد جعفر کرمانی (-1351 ق)، برای سید شهاب الدین تبریزی.

بیان الاسرار

فارسی، ترجمه و شرح 40 باب از 100 باب مصباح الشریعه منسوب به امام صادق (علیه السلام)، از حسین زاهدی، تالیف: 1058 ق، خ. موجود.

-حمد و ثنائی که مقربان ملاً اعلی و منشیان عالم بالا و خلوت نشینان خطه غبری...

بیان الاشکال (فیما حکى عن امر مهدى

علیه السلام)

ابو عبد الله حمیدان بن یحیی قاسمی، خ.

دار الکتب مصر.

بیان الانفرادات

قطب الدین ابو الحسین سعید بن هبه الله راوندی

ص: 466

(-573ق)، مذکور در فهرست منتجب الدین.

بیان الاوزان

در تطبیق اوزان معموله هند و عراق، از محمد بن زین العابدین مازندرانی (-1350ق)، خ.

مرعشی.

بیان البدیع

فارسی در بیان و بدیع، از ابو طالب بن میرزا بیگ فندرسکی (معاصر صاحب ریاض).

بیان تصحیف المنحه الالهیه (عن النفته)

الشیطنیه)

مهدی بن حسین خالصی (-1343ق)، ردی است بر تعریب تحفه الاثنی عشریه مولوی عبد العزیز فاروقی، خ. موجود.

بیان التنزیل

فارسی، از عزّ الدین عبد العزیز بن محمد معروف به عزیز نسفی (سده 7ق)، خ. موجود.

-بنام خدایی که هست و خواهد بود

بیان التنزیل

رشید الدین محمد بن علی بن شهر آشوب (-588ق)، مذکور در اوائل بحار.

بیان الجزاف-تبیان انحراف

بیان الجهر و الاخفات

ابو تراب علی بن ابو القاسم رضوی کشمیری (1288ق-)، ط. لاهور، 1322ق.

بیان الحروف

در اقسام حروف عربی، ضمیمه نسخه اربعین شیخ بهائی در آستان قدس است، ش 1585 (1080ق).

-الالف فی الکلام العرب علی اثنین و عشرين وجها

بیان الحق (بضمان الصدق)

ابو العباس لوگری، در آن کتب منطق، طبیعی و الهی ابن سینا را اختصار کرده، خ. موجود.

-الحمد لله واهب الصور للمواد و جاعل السبب و الاستعداد

بیان الحق (و تیان الصدق)

تجوید، در انواع وقف، از نظام الدین احمد بن زین العابدین حسینی عاملی، داماد محقق داماد، خ. آستان قدس، ش 2259.

-بالعلم الحکیم صدر کتاب النظام،

بیان الحق - احسن الصحف

در امامت خاصه و مهدویت شخصیه، از احمد بن ابی الحسن شریف معروف به شیخ الاسلام اصطهباناتی (-1354 ق)، در 2 مقصد، تألیف:

1343 ق.

بیان الحق (و الصدق المطلق)

فارسی، در حقیقت قرآن و رد کتاب الهدایه و دیگر کتبی که مسیحیان بر ضد اسلام نگاشته

ص: 467

بودند، از محمد صادق فخر الاسلام (-ح 1330 ق)، ط 1327-1334 ق.

بیان الحقایق

فارسی، در تعیین فرقه ناجیه، نسخه خطی مورخ 1089 ق دیده شده.

-الحمد لله الذي توحد بالبقاء و تفرّد بالعز و الثناء

بیان حقیقت

فارسی، از محمد رضا سیرجانی، ط.

بیان حل الحيوان من محرمه

ابو القاسم جعفر بن محمد بن قولویه (-368 ق).

بیان الدین

اصول، از ابو منصور صرام، مذکور در فهرست شیخ.

بیان السعاده (فی مقامات العباده) - تفسیر منیر

منسوب به سلطان محمد بن حیدر معروف به سلطان علی گنابادی (-1327 ق)، ولی ظاهراً تألیف متقدمین است، ط. تهران، 1314 ق.

بیان الشرايع

قاضی اشرف الدین صاعد بن محمد بریدی آبی، مذکور در فهرست منتجب الدین، ظاهراً معاصر او بوده است.

بیان الصیغ

صرف، از جعفر بن عبد الله شوشتری (-1325 ق).

بیان غایه المقاصد (فی تلخیص الفرائد)

تلخیص رسائل علامه انصاری، از جواد بن حسن مطر (1308 ق-).

بیان الغیب

نظم فارسی به استقبال حافظ، منسوب به عبد الکریم صابونی تهرانی (-پس از 1330 ق)، ظاهراً از سید محمد عصار لوانی (-1365 ق) است.

بیان الفرقان

فارسی، تفسیر، از مجتبی بن احمد تنکابنی (1316 ق-)، ط. مشهد، 1370 ق؛ تهران، 1371-1372 ق (جلد اول در مشهد و دوم و سوم در تهران چاپ شده).

البيان فی عدد آی القرآن

علی بن هاشم اوالی.

البيان المبرهن (فی عرس القاسم بن الحسن (علیه السلام))

علی بن محمد حسین مرعشی معروف به شهرستانی (-1344 ق)، ط.

بیان محمود

فارسی، از محمود میرزا بن فتحعلیشاه (- پس از

ص: 468

1271 ق)، منتخب اشعار است، تالیف:

1240 ق.

بیان المرام

شرح فوائد صمدیه شیخ بهائی، از محمد حسن بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1318 ق)، تالیف: 1264 ق.

بیان المشكلات

فارسی، در بیان الفاظ مشکله قرآنی، از محمد علی بن محمد اسماعیل قاری حسینی، خ.
دیده شده.

-الحمد لله الذي سهل لنا اداء الحروف من المخرج

بیان المعالم

در مناقب ائمه، مذکور در کشف الظنون.

بیان المعانی

فارسی، در علم معانی، از فضل الله بدایع نگار (-1343 ق)، مذکور در مطلع الشمس.

بیان من کنت مولاه

محسن بن حسین نیشابوری خزاعی (سده 5 ق).

البيان و البديع-العجاله

بیان الواقعه

کتاب اول از کلیات ریاضی، ط. مشهد 1324 ق.

البيان و التبيين

در انساب آل ابی طالب، از ابو محمد حسن بن عبد الله طالبی جعفری، عبد الکریم بن طاوس (-693 ق) در حواشی المجدی از آن یاد و نقل کرده است.

بیان وجوه الاحکام

شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

بیانات شب پنجشنبه

فارسی، اخلاق، از شریعت سنگلجی، ط.

بیانات الوافی (لاحادیث اصول کافی)

شرح اصول کافی، از محسن فیض (-1091 ق)، خ. دیده شده.

بی بهایی باب و بها

در رد بایبگری، از محمد علی خادمی، ط.

شیراز، 1367 ق.

بیت الاحزان (فی مصائب سادات الزمان)

فارسی، مقتل، از عبد الخالق بن عبد الرحیم یزدی (-1268 ق)، ط. ایران، 1325 ق.

بیت الاحزان (فی مصائب سیده النسوان)

زندگی حضرت فاطمه سلام الله علیها، از شیخ عباس بن محمد رضا قمی، ط. تهران، 1373 ق.

ص: 469

بیت الحزن

فارسی، مثنوی، از مفتی عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306 ق)، ط. هند.

بیت الحزن

در معجزه سال 1269 ق احمدآباد، خ. موجود.

البيت المعمور (فی عماره القبور)

علی نقی بن ابو الحسن لکهنوی (1323 ق)، ط.

هند، 1345 ق.

البيت المعمور

محمد حسین بن محمد مهدی کرهرودی (-1314 ق)، خ. کاظمین.

بیچارگان

فارسی، از ویکتور هوگو، ترجمه نصر الله فلسفی، ط. تهران، 1305 ش.

بیچون نامه

فارسی، مثنوی، از احمد بن ابراهیم آملی متخلص به اخگر (1308 ق-) در جواب محاکمه با خدا از عبد الحسین بهمنی (1318 ق-).
(بهمنی مجددا در پاسخ او چون و چرانامه را سرود و احمد آملی اخگر مثنوی اسرار خلقت را در جواب سرود. ط. تهران، 1356 ق.)

بیخود موهان

اردو، ط. هند.

بیدار باش

فارسی، در برانگیختن احساسات ملی و مذهبی، ط. نجف، 1329 ق.

بیدر الفلاح

در ادعیه و اعمال، از مآخذ البلد الامین کفعمی.

بیدل

فارسی، مقتل، از قربانعلی بن رمضان بیدل رودباری، معاصر حجه الاسلام محمد باقر رشتی (-1260 ق)، ط. مکرر.

-نحمدک یا من نور قلوبنا بنور الایمان...

بیدل-تحفه الذاکرین

فارسی، مقتل، از حاج محمد بن میرزا علی محمد مازندرانی متخلص به بیدل (معاصر ناصر الدین شاه قاجار).

بیدل-دیوان.

بیست باب (فی معرفه الاسطرلاب)

جعفر اسطرلابی، خ. آستان قدس، ش 6114.

-الحمد لله حق حمده و الصلاه علی نبیه

بیست باب (در معرفت اسطرلاب)

فارسی، از خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق)، بیست باب مختصر صد باب اوست، ط. تهران، 1319 ق و مکرر.

-الحمد لله حمد الشاکرین... این مختصر بیست در معرفت اسطرلاب

ص: 470

بیست باب (در معرفت تقویم).

فارسی، از نظام الدین عبد العلی بن محمد بیرجندی (-934ق)، ط. تهران، 1266 ق و مکرر.
-اعتصمت بفضلك یا کریم. اما بعد این مختصر بیست در معرفت تقویم تام مشتمل بر بیست باب.

بیست باب (در معرفت تقویم) - معرفت تقویم

فارسی، از قطب الدین بن سلطان محمد قاننی، خ. نجف؛ شهید مطهری.
-الحمد لله الذی خلق الفلک الدوار...

بیست باب (در طب)

فارسی، از امیر مظفر بن محمد حسینی معروف به شفائی (-1037ق)، خ. نجف.

بیست و چهار باب (در اسطرلاب)

فارسی، از تقی الدین ابو الخیر محمد بن محمد فارسی (سده 10 ق)، خ. نجف.

بیست سال آشوب

فارسی، از عزیز الله حاتمی، ط. تهران، 1321 ش (چاپ سوم) و مکرر.

بیست مقاله

فارسی، از محمد بن عبد الوهاب قزوینی (-1368ق)، ط. ج. اول، بمبئی، 1935 م؛ ج.

دوم، تهران، 1313 ش؛ 1332 ش.

بیست و هشت کلمه

فارسی، اخلاق، از افضل الدین کاشانی، خ.

دانشگاه تهران.

-ای جویندگان حکمت و پویندگان طریق.

البيض

جابر بن حیان، مذکور در فهرست ابن ندیم.

البيض الثانى

نيز از جابر بن حيان.

البيضاء (فى شرح الزهراء)

شرح نظم كافيه در نحو، شرح از ناظم است كه يزدى بوده، خ. آستان قدس، ش 3787 (720 ق).

- (آغاز نسخه را محو کرده اند، چنانكه نام شارح را)

انجام: و العفو عند كرام الناس مأمول و الله اعلم بالصواب.

بيطار نامه

عبد الجليل بن عبد محمد حویزی (-1128 ق)، شيخ حر در امل الامل از او ياد کرده است.

بى طرف

فارسی، در رد صوفیه گنابادى، از محمود بن محمد رضا كاشانى بيدگلى (-1350 ق)، خ.

مرعشى.

ص: 471

البيع، کتاب

فقه استدلالی، از ابراهیم دامغانی (-1291 ق)، خ. موجود.

البيع، کتاب

فقه استدلالی، از حسن بن ابراهیم نجم آبادی، شاگرد علامه انصاری، ح. موجود.

البيع، کتاب

حسن بن جعفر کاشف الغطاء (-1262 ق)، به خواهش جمعی از اهالی اصفهان، مذکور در نبذه الغری.

البيع، کتاب

عبد الفتاح بن علی حسینی مراغی (-پیش از 1274 ق)، خ. دیده شده (قطعه).

البيع، کتاب

تقریر بحث شیخ الشریعہ اصفهانی، از علی بن محمد جواد مرندی (1287 ق-)، تألیف:

1320 ق.

البيع، کتاب

محمد علی بن مقصود علی مازندرانی کجوری کاظمی (-1264 یا 1266 ق)، تألیف:

1244 ق.

-الحمد لله الذي احل البيع و حرم الربا...

البيع، کتاب

سید علی نقی بن حسن معروف به حاج آقا بن سید محمد مجاهد طباطبایی (-1289 ق)، ط.

البيع، کتاب

محمد بن محمد باقر فاضل ايرواني (-1306 ق)، خ. دیده شده.

البيع، کتاب

سید محمد بن علی معروف به حجت کوهکمری (سده 13 ق)، برادر سید حسین کوهکمری (-1299 ق)، ط. تبریز، 1373 ق.

البيع، كتاب

نصر الله تربتی (-1298 ق)، مذکور در فردوس التواریخ و مطلع الشمس.

البيع، كتاب

هادی بن محمد امین تهرانی (-1321 ق)، ط.

تهران، 1320 ق.

بيع ام الولد

فقه، از محمد حسن کبه بن محمد صالح بغدادی (-1333 ق)، خ. دیده شده.

بيع الفضولی

ابو القاسم بن حسن محقق قمی (-1231 ق)، ط.

(ضمن جامع الشتات).

بيع المبهم

علی آقا بن محمد حسن حسینی شیرازی

ص: 472

(-1355 ق).

بیع المعاطات

ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق)، مذکور در البدر التمام.

بیع المعاطات

ابو القاسم قمی، ط. تهران، 1319 ق (در آخر الغنائم).

بیع المعاطات (و الصرف و الخيارات)

محمد شریف بن حسن علی شریف العلماء مازندرانی (-1245 ق)، خ. دیده شده.

بیع المعاطات

نور الدین علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق)، خ. دیده شده.

-بعد الحمد هذه طائفه من الكلام

بیع الوقف

سید حسین بن ابراهیم قزوینی (-1208 ق)، مذکور در اجازه اش برای بحر العلوم.

بیع الوقف

محمد بن عاشور کرمانشاهی (معاصر فتحعلیشاه قاجار)، خ. دیده شده.

البيع و الشراء

ابو الفضل عبد الرحمان بن ابی نجران تمیمی، از اصحاب امام رضا (علیه السلام)، نجاشی به 3 واسطه از او روایت می کند.

بی عاران پاریس

فارسی، از یونسون دوترای، ترجمه صدیق عمائی، ط. تهران، 1307 ش.

بیعت امیر المؤمنین (علیه السلام)

ابراهیم بن محمد ثقفی کوفی (-283 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

بیکاران

فارسی، ط. نجف، 1330 ق.

بیمار نامه

ابراهیم کرمانی، خ. دیده شده (در مجموعه ای ضمن دیوانه و طالع نامه مؤلف).

بیم و امید

فارسی، شرح حدیث من سأل عن التوحید، از محمود شهابی (معاصر).

بی نام

فارسی، داستان، از فخر الدین شادمان، ط.

تهران.

بینش، غرض آفرینش

فارسی، اصول دین، برای شاه سلطان حسین صفوی نگاشته شده، خ. آستان قدس، ش 49

ص: 473

-حمد و سپاس بی قیاس حکیمی را سزااست...

الینات (فی تحریر الموارث)

خ. موجود.

-الحمد لله الذی ارشدنا بدین الاسلام

بین الغرام (فی درجات الانام)

جواد بن حسن مطر.

بین النهرین (دجله و فرات)

محمد علی عاملی حومانی (معاصر)، ط.

بیونات ربیعہ

بیونات قریش

بیونات الیمن

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206ق)، مذکور در فهرست ابن ندیم و وفیات ابن خلکان.

الیوع

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی، مذکور در رجال نجاشی.

الیوع

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی، نجاشی آن را به 2 واسطه از او روایت می کند.

الیوع و المزارعات

ابو محمد یونس بن عبد الرحمان، وکیل امام رضا (علیه السلام)، مذکور در رجال نجاشی.

پایان حرف «ب»

حرف «پ»

پاسخنامه

فارسی، منظوم، در جواب 21 مسأله در عقاید، از سید محمد بن محمود عصار لواسانی (-1355 ق)، خ. آستان قدس، ش 362 (خط مؤلف، 1333 ق) و ش 11691

-رقیمه کریمه جمیله که مژده

پاسخنامه از گلی

فارسی، جواب سؤال عیسی خان از گلی، در باب رجعت، از علی نقی بن محمد سدهی اصفهانی معروف به فیض الاسلام، ط. تهران، 1353 ق.

پاسخ و پرسش

کتاب پنجم از کلیات دیوان ریاضی - بحر الفوائد، ط 1324 ق.

پاظرنگزاس

داستان، از گانتر امریکایی، ترجمه بهاء الدین همدانی، ط. تهران، 1322 ق.

پاکیزه خیال

اردو، در مناظره با اهل سنت، از محمد یعقوب متشیع، ط.

پانصد ساله خوزستان

فارسی، از احمد کسروی، ط. 1313 ش.

پراکنده اولیاء

فارسی، از شیخ حسین بن اسماعیل اولیا بافقی (-1311 ش)، کشکول گونه ای است، در 5 مجلد، خ. آستان قدس، ش 7294-7290 (خط مؤلف، 1349-1351 ق).

پرتگاه

فارسی، از اسد الله روئین مبشری، ط. تهران، 1310 ش؛ تبریز، 1312 ش.

پرتو اسلام

ترجمه فجر الاسلام، از احمد امین مصری، ترجمه عباس خلیلی، تهران، 1316 ش.

پرتو نور

فارسی، در امامت، از علی اکبر قمصری کاشانی حائری (-1365 ق).

پرده دوشیزگان

فارسی، در حجاب زنان، از محمد حسن مازندرانی (معاصر)، ط. ایران.

پروانه جنت

اردو، ادعیه و اعمال، از راحت حسین رضوی بهیکپوری (1306 ق-)، ط.

پروانه جنت

اردو، قصائد در مدح و مراثی اهل بیت علیهم السلام، از مظاهر حسن امروهوی، ط.

پرورش فکر

فارسی، از فرج الله آق اولی، ط. تهران.

پروز نگارش خط فارسی

فارسی، انشاء، از میرزا رضا افشار بکشلو قزوینی، ط. تهران، 1323 ق؛ استانبول، 1300 ق.

پریچهر

فارسی، داستان، از محمد حجازی (معاصر)، ط. تهران، 1308 ش و مکرر.

پریشان

فارسی، در معارضه گلستان سعدی، از حبیب الله بن محمد علی متخلص به قآنی (-1272 ق)، ط.

تهران، 1271 ق؛ 1302 ق.

-توانا خدایی که بی خودان بزم محبت، گاهی هست قدرت اویند و گاهی مست رحمت او

پریشان

مجالس متفرقه، از نظر علی بن اسماعیل واعظ کرمانی (-1348 ق).

پریوش ناکام

فارسی، داستان، از حسینعلی گلشن اصفهانی، ط. تهران، 1307 ق.

پزشک نامه

طب جدید، معالجات و قراباد، از میرزا علی اکبر ناظم الاطباء، ط. تهران، 1317 ق.

پلیس ایران

جریده فارسی که مدّتی با مدیریت مؤید الممالک منتشر می شد.

پلیس لندن

فارسی، از گونان دوایل، ترجمه عبد الحسین

ص: 476

میرزا بن طهماسب میرزا مؤید الدوله، ط. تهران، 1322 ق.

پلیس ینگی دنیا

فارسی، نجوم، ترجمه بزرگ علوی، ط. تهران، 1324 ش.

پنجاه باب (در اسطرلاب)---

ص: 477

پند نامه نوبخت

حبيب الله بن محمد حسن نوبخت شیرازی، ط.

تهران، 1306 ش.

پوراندهخت نامه

فارسی، منظوم، از ابراهیم پورداود، ترجمه انگلیسی از دین شاه جی جی باهای ایرانی ط.

بمبئی، 1927-1928 م-1306 ش.

پهلوی نامه

فارسی، منظوم، از جعفر سیاح، ط. تهران، 1313 ش.

پیامبر

فارسی، زندگانی رسول اکرم (صلی الله علیه و آله)، از زین العابدین رهنما بن شیخ العراقین، ط. تهران، 1318 ش و مکرر.

پیام فردوسی

محمد امین بن محمد حسین گیلانی معروف به ادیب طوسی، ط. تهران، 1313 ش.

پیراهن یوسفی

اردو، در مصائب سید الشهداء و تطبیق و ارتباط آن با قصه یوسف، از محمد حسین بن حسین بخش زیدی نسب نوگانوی (ح 1290 ق-)، ط. هند.

پیرچاک هندی

فارسی، داستان، از عباس خلیلی، ط. تهران، 1315 ش.

پیر و جوان

فارسی، منظومه، از غضنفر قمی، مذکور در کشف الظنون.

پیروزی در باختر

جنگ اروپا در 1939-1940 م، از داود مؤید امینی، ط. تهران، 1320 ش.

پیری و تدبیر مشایخ، رساله

طب، از محمد بن مسعود شیرازی (یا محمود بن مسعود)، خ. موجود.

-الحمد لله المحمود... و بعد چنین گوید این ناتوان مقید به لوث وجود، محمود بن مسعود.

پیغام توحید

اردو، از مولوی سید محمد سبطین هندی (معاصر)، ط. هند.

پیوسته فرهنگ فارسی

فارسی، منظوم، در لغت فارسی، از محمد صادق بن حسین ادیب الممالک فراهانی سردبیر جریده ادب، ط. تهران، 1342 ق.

پیوند آبله

کاظم بن محمد رشتی ملک الاطباء.

پایان حرف «پ»

ص: 478

حرف «ت»

التائيه

نظم ايساغوجى در منطق، از ابراهيم شبشيري (-920ق) ناظم خودش آن را شرح کرده، اصل از اثير الدين ابهرى است، ظاهراً شبشيري تصحيح شبيستري است.

التائيه- نهايه البهجه

نظم كافيه ابن حاجب در نحو، از ابراهيم شبيستري نقشبندی، تاريخ نظم، 900ق، خ. موجود.

-تيمنت باسم الله مبدى البريه

مفيض الجدى معطى العطا السنيه

التائيه- موزون الميزان

نظم ايساغوجى، از ابراهيم بن حسام كرمياني (-1016ق).

التائيه

نظم شافيه در صرف، از ابراهيم بن حسام كرمياني متخلص به شريفى (-1016ق).

التائيه

نظم كافيه، نیز از ابراهيم بن حسام شريفى كرمياني.

التائيه- قصيده جملوتيه

در علم حروف و اسرار و طلسمات، منسوب به حضرت امير (عليه السلام)، خ. دانشگاه تهران، 2676/2.

التائيه

قصيده معروف از دعبل خزاعى (-246ق)، شاعر اهل بيت ط. (با شرح كمال الدين محمد فسوى).

-تجاوين بالارنان و الزفرات

نوائح عجم اللفظ و النطقات

التائيه- القصيده العلويه

عليارى، نام شرح آن: منته المقاصد.

تابش مهر

ميرزا صادق خان اديب الممالك فراهانى

ص: 479

(-1336 ق)، ط. 1312 ق.

تابوت شاه نجف

اردو، مراثنی امیر المؤمنین (علیه السلام)، از بشیر حسین مدرس ہندی، ط. ہند.

تایین کل من لقب با میر المؤمنین

اخبار، از عبد علی بن جمعہ حویزی شیرازی (معاصر حر)، مذکور در مقامات جزائری.

تاج الاشعار - سلوہ الشیعہ

در اشعار علی (علیه السلام)، از علی بن احمد پنجگدی نیشابوری (-513 یا 512 ق).

تاج الاقبال

محمد شیروانی، ط. ہند.

تاج التراجم - موائد الرحمان فی ترجمہ القرآن

منسوب بہ جمال الدین بن آقا حسین خوانساری معروف بہ آقا جمال (-1125 ق)، ظاہرا از آقا حسین خوانساری است، ط.

تاج التواریخ

فارسی، در حالات امیر عبد الرحمان خان، ترجمہ غلام مرتضیٰ خان قندھاری، ط. مشہد، 1319 ق و چند چاپ مکرر در لکھنؤ و بمبئی، اصل تاج التواریخ بہ زبان فارسی ظاہرا بہ قلم امیر بودہ (گرچہ سواد اندکی داشتہ) کہ بعدا بہ انگلیسی ترجمہ و طبع شدہ و از روی آن بہ فارسی ترجمہ شدہ است.

تاج التواریخ

در تاریخ سلاطین عثمانی، از عباس خان بن احمد خان انصاری یمانی ہندی متخلص بہ رفعت، ط. 1307 ق (در حیات مؤلف).

تاج الجمال (لاہل الکمال)

ریاضی، از احمد بن عبد اللہ قطیفی (1313 ق-).

التاج الشرقي

در معجزات پیامبر (صلی اللہ علیہ و آلہ) و دلائل امیر المؤمنین (علیه السلام)، از عبید اللہ بن عبد اللہ سعدآبادی (سدہ 5 ق).

تاج العروس

در صیغ عقود نکاح، از موسی بن حیدر علی اردبیلی (-1357 ق)، به فارسی نیز ترجمه شده، مرتب بر مقدمه و 3 مقامه.

تاج فرخی

فارسی، دیوان کلبعلی خان والی رامپور، ط.

هند، 1296 ق؛ تهران، 1323 ق.

تاج القصص

ملا معین هروی (-907 ق)، در قصص موسی از آن نقل کرده است.

ص: 480

تاج گذاری شاه سلیمان

فارسی، ترجمه علی رضا، ط. ایران، 1331 ق.

تاج اللغات

لغت عربی، از غنی نقی (یا علی نقی؟) رضوی لکهنوی و جمعی دیگر از علماء هند (سده 13 ق).

تاج المآثر

فارسی، تاریخ، از صدر الدین حسن بن محمد نظامی، خ. آستان قدس، ش 4176 (1019 ق) و ش 4177 (1235 ق).

تاج المصادر

لغت فرس، از ابو عبد الله یا ابو الحسن محمد یا جعفر بن محمد رودکی (-304 ق).

تاج المصادر

فارسی، لغت، از احمد بن علی بیهقی معروف به بو جعفرک (-544 ق)، ط. بمبئی 1302 ق؛ تهران، 1366 ش (ج 1)، خ. آستان قدس، ش 3649، ش 3689 و ش 7480.

-الحمد لله رب العالمین حمداً يفوق حمد الشاکرین...

تاج الملوک

فارسی، از محمد حسن بن محمد حسین نیستانکی نائینی (-1354 ق)، مؤلف در حلویات العلوم از آن نقل به معنی کرده است.

تاج المناقب للأئمة الاثنی عشر

حسین اردبیلی الهی.

تاج المواعظ - تحفة یوسفیه

اردو، تفسیر سورة یوسف و مقایسه داستان یوسف با مصائب سید الشهداء (علیه السلام)، ط. هند.

تاج الموالید

انساب، از ابو منصور احمد بن علی طبرسی، از مشایخ ابن شهر آشوب (-588 ق)، خ موجود.

تاج الموالید

امین الاسلام ابو علی فضل بن حسن طبرسی (-548 ق)، مذکور در فهرست منتخب الدین.

تأجیح نیران الاحزان (فی وفات سلطان خراسان) -

مؤجج نیران الاحزان

عبد الرضا بن محمد اوالی.

التأجیه فی قوانین الجماعیه، الرساله

در منافع و مضار آمیزش، از ابو نصر علی بن حسین طیب.

التأدیب، کتاب - کتاب یوم و لیله

ابو جعفر احمد بن عبد الله بن مهران معروف به ابن خانبه، مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

التأدیب، کتاب

ابو القاسم حسین بن روح بن ابی بحر نوبختی (-326 ق)، سومین نائب از نواب اربعه.

ص: 481

التأديب، كتاب

ابو الحسن علي بن محمد كاشاني، نجاشي آن را كتاب الصلاه و موافق با كتاب ابن خانبه دانسته است.

التأديب، كتاب

ابو جعفر محمد بن احمد بن عبد الله بن مهران معروف به ابن خانبه كرخي، مذكور در رجال نجاشي.

التأديب، كتاب

ابو الفتح محمد بن عثمان كراچكي (-449 ق).

تأديب الاطفال

فارسي، ط. ايران.

تأديب الصبيان

ابن مسكويه (مسكويه)، شمس الدين انباني آن را در كتاب رياضه الصبيان خویش وارد کرده است، خ. دانشگاه تهران (فهرست، 686/3).

تأديب النسوان

فارسي، اخلاق، ط. تهران، 1309 ق.

تاريخ آثار العجم ---

ص: 482

تاریخ آل محمد (صلی الله علیه و آله)

خلیده سجستانی، مذکور در معجم البلدان.

تاریخ آل محمد (صلی الله علیه و آله) - تشریح و محاکمه در تاریخ آل محمد (صلی الله علیه و آله)

ترکی، از بهلول بهجت افندی زنگه زوری، ط.

تبریز، 1342 ق، به فارسی و عربی هم ترجمه و طبع شده است، ترجمه فارسی از مهدی ادیب تبریزی.

تاریخ آل مظفر

حافظ ابرو، خ. موجود.

تاریخ آل مظفر

محمود گیتی، یا کتبی، به قول دکتر غنی تلخیصی است از مواهب الهی با برخی اضافات، ط. تهران، 1335 ش.

تاریخ آل مظفر (از معین الدین یزدی) ---

ص: 483

تاریخ ائمه

ابو محمد عبد اللہ بن احمد بن خشاب نحوی (-567 ق)، از مأخذ بحار، خ. موجود.

تاریخ الائمه

اردو، از علی بن علی اظہر کہجوی، ط.

تاریخ الائمه

ابو بکر بن محمد معروف بہ ابن ابی الثلج (سده 4 ق)، ط. قم، 1368 ق.

تاریخ الائمه (از محمد بن طاہر سماوی) - لمحه الائمه

تاریخ الائمه

محمد بن عبد الکریم طباطبایی بروجردی (سده 12 ق)، جد بحر العلوم، تالیف: 1122 ق، خ.

موجود.

-اعلم ارشدک اللہ الی طریق الحق انه لا بد فی کمال المعرفه

تاریخ ائمه

اردو، از وزیر حسن رضوی، ط. ہند.

تاریخ الائمه ---

ص: 484

تاریخ ابن اعثم

ابو محمد احمد بن اعثم اخباری کوفی (ح 314 ق)، صاحب فتوح. یاقوت در معجم الادباء از فتوح که وقایع را تا عصر رشید دارد و از تاریخ که تا ایام مقتدر را دربر می گیرد یاد کرده است.

تاریخ ابن بابویه

ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی معروف به شیخ صدوق (-381 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

تاریخ ابن بطریق

به احتمال از شمس الدین یحیی بن حسن بن بطریق اسدی حلی (-600 ق)، کشف الظنون از آن بدون ذکر مؤلف نام می برد.

تاریخ ابن جریر ---

ص: 485

قاجار (معاصر).

تاریخ ابو شهر ---

ص: 486

تاریخ احوال الاربعه عشر (المعصومین)

علیهم السّلام)

گجراتی، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (1283 ق-)، ط. هند.

تاریخ احوال حزین-سوانح عمر

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب حزین گیلانی (-1181 ق)، ط. هند.

تاریخ احوال خاتم النبیین (صلی الله علیه و آله)

مجلد 6 بحار، ط. مکرّر.

تاریخ احوال خاتم النبیین (صلی الله علیه و آله)

عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق).

تاریخ احوال سید الوصیین (امیر المؤمنین

علیه السّلام)

مجلد 9 بحار.

تاریخ احوال سید الوصیین (امیر المؤمنین

علیه السّلام)

صالح بن مهدی حسینی قزوینی (-1305 ق)، خ. نجف.

تاریخ احوال السیده فاطمه و الحسنین

علیهم السّلام

مجلد 10 بحار، ط. مکرّر.

تاریخ اخبار الامم ---

ص: 487

تاریخ استراباد

ابو سعید ادیسی، مذکور در کشف الظنون، این کتاب از مآخذ الوافی بالوفیات صفدی است.

تاریخ الاستکشافات الجغرافیه

ابو فاروق کاظم موسی شوشتری نجفی، ط.

نجف، 1356 ق.

تاریخ اسکندر کبیر

فارسی، از جیمز کمل، ترجمه محمد حسین فروغی ذکاء الملک و محمد علی فروغی، ط.

تهران، 1315 ق.

تاریخ اسکندر

فارسی، از ولتر، ترجمه رضا مهندس باشی، انشاء رضا قلی شقاقی، ط. بمبئی، 1313 ق.

تاریخ اسکموئی

فارسی، از فرانکلین و کاپیتان براس، ترجمه لسان الدوله کتابدار باشی، ط. تهران، 1321 ق.

تاریخ اسلام

اردو، اصل کتاب از سید میر علی، ترجمه سید ابو الحسن (معاصر) از انگلیسی، ط. هند.

تاریخ اسلام

اردو، از ذاکر حسین دهلوی (معاصر)، ط.

لاهور.

التاریخ الاسلامی-مختصر تاریخ الاسلام

صدر الدین بن اسماعیل موسوی عاملی معروف به سید صدر (معاصر)، ط. 1330 ق.

تاریخ الاسماء

اردو، در بیان اعداد حروف شماری از اسماء.

تاریخ اصفهان - اصفهان

فارسی، از علی بن محمد باقر معروف به جناب (-1349 ق)، ط. اصفهان، 1343 ق (ج 1).

تاریخ اصفهان - محاسن اصفهان

مفضل بن سعد ما فروخی اصفهانی، ط. تهران، 1312 ش.

تاریخ اعتضاد السلطنه

فارسی، شرح و ترجمه آثار الباقیه بیرونی، از علیقلی میرزا اعتضاد السلطنه (-1298 ق).

تاریخ اعثم

اردو، ترجمه فتوح ابن اعثم، ط. هند.

تاریخ اعیان الشیعه ---

ص: 489

تاریخ انبیاء

فارسی، از عبد الحسین بن هدایه اللّٰه بن سپهر کاشانی (-1352 ق)، ط.

در فهرست مشار نام مولف برهان المحققین شیخ عبد الحسین بن نصر اللّٰه عبد العظیمی آمده و سال چاپ 1332 ق ذکر شده است.

تاریخ انبیاء

شیخ احمد صاحب، ط.

تاریخ الانبیاء و الأئمّه---

ص: 490

تاریخ ایران

فارسی، از پیش از میلاد تا روزگار قاجاریه، نیز از ذکاء الملک، مفصل تر از عنوان گذشته، تألیف:

1319 ق، ط. تهران، 1336 ق (چاپ پنجم).

تاریخ ایران

فارسی، از عباس بن محمد علی اقبال آشتیانی، ط. تهران، 1323، 1318 و 1330 ش؛ 1352 ق. در 4 مجلد.

تاریخ ایران

فارسی، از رحیم زاده صفوی، ط.

تاریخ ایران

فارسی، از سرجان ملکم (به انگلیسی)، ترجمه اسماعیل حیرت در 1287 ق به خواهش اسماعیل خان والی کرمان، ط 1287-1290 ق.

تاریخ ایران

فارسی، ترجمه دیگری از تاریخ سرجان ملکم توسط محمد اصفهانی، ط. بمبئی، 1323 ق.

--- تاریخ ایران ---

ص: 491

محمد رضا خان بدیع، ط. کلکتہ، 1914 م؛ بمبئی.

تاریخ بغداد

ابو الفضل احمد بن ابی طاهر طیفور (-280 ق)، ط. اروپا (ج 6).

تاریخ بغداد---

ص: 492

مرعشى.

تاريخ التبان ---

ص: 493

آستان قدس، ش 4091(1270 ق).

تاریخ جهان-احوال کره ارض-جام جم:

تاریخ جهان آرا-نسخ جهان آرا

فارسی، از قاضی احمد غفاری، ط. تهران، 1343 ش.

تاریخ جهان آرا

فارسی، از احمد بن عبد اللطیف قزوینی، خ.

وین.

تاریخ جهان آرا

فارسی، از محمد صادق همای مروزی، تألیف به دستور فتحعلیشاه، مذکور در مجمع الفصحاء.

تاریخ جهان آرا---

ص: 494

تاريخ حرّان

عزّ الملك محمد بن عبّيد الله كاتب حرّانى مسبّحى (-420ق).

تاريخ حرب العراق ---

ص: 495

(-1303 ق)، سید حسن صدر الدین در التکمله از آن نقل کرده است.

تاریخ الحویزه (و رجالها)

علی بن محمد طه حویزی کرمی خفاجی (1343 ق-)، آغاز تالیف: 1369 ق.

تاریخ الحیره---

ص: 496

(-367ق).

تاریخ خوارزم

مظفر الدین کاشی، صفدی در الوافی بالوفیات از آن یاد کرده است.

تاریخ خوارزمشاهی

سید صدر الدین، مذکور در کشف الظنون.

تاریخ خوانین یزد

فارسی، از محمد جعفر منشی یزدی متخلص به طرب، که به دستور عبد الرضا خان معروف به خان بزرگ (-1213ق) تألیف کرده است. از
مآخذ تاریخ یزد آیتی است.

تاریخ خوزستان---

ص: 497

تاریخ الرجال

ابو القاسم حمید بن زیاد کوفی (-310 ق)، نجاشی کتاب الرجال آورده است.

تاریخ رشیدی---

ص: 498

تاریخ سلطانی

حسن بن مرتضیٰ حسینی استرآبادی (معاصر شاه سلطان حسین صفوی)، مرتب بر 3 قسم، خ.

موجود.

تاریخ سلطانی

فارسی، در تاریخ افغانستان و افغانان تا 1279 ق، از سلطان محمد بن موسی درانی بارکزیایی، تألیف: 1289 ق، ط.

بمبئی 1289 ق.

تاریخ سلطنت فتحعلی شاه

فارسی، ط. ایران.

تاریخ سلک اللالی ---

ص: 500

تاریخ شاهنشاهی پهلوی

فارسی، از امیر لشکر عبد الله بن محمد حسین امیر طهماسبی (-13071 ش)، ط. تهران، 1305 ش.

تاریخ شصت ساله مدرسه سپهسالار جدید

فارسی، از ابو القاسم سحاب، مذکور در فرهنگ خاورشناسان.

تاریخ الشطره

در تاریخ شطره عراق (1290-1336 ق)، از احمد بن صالح اطمش، خ. موجود.

تاریخ الشعراء

عبد العظیم بن علی اکبر قریب گرگانی، ط.

1334 ق (با فرائد الادب).

تاریخ شمشاطی ---

ص: 501

تاریخ صفویه

ابو الفتح بن محمد علی معروف به میرزا مخدوم (-976 یا 978 ق)، صاحب ریاض از آن یاد کرده است.

تاریخ صفویه

ابو القاسم بن میرزا بیگ معروف به میرفندرسکی (-1050 ق)، مذکور در ریاض العلماء.

تاریخ صفویه

سید محمد طباطبایی متخلص به مظهر پدر ابو الحسن جلوه، وی این اثر را به خواهش سرجان ملکم تألیف کرده است.

تاریخ صفویه---

ص: 502

تاریخ طوس - مطلع الشمس (ج 2)

تاریخ ظهیر الدین - تاریخ طبرستان و رویان و

مازندران

فارسی، از ظهیر الدین بن نصیر الدین مرعشی (-892 ق)، ط. سن پترزبورگ، 1266 ق؛ تهران، 1333 و 1345 ش.

تاریخ عالم

سید علی بن حسین حسینی وقار الملک تبریزی، ط. تهران، 1339 ق (چاپ دوم).

تاریخ عالم آرا

فارسی، تاریخ اروپا نیز در آن آمده، ط. بمبئی.

تاریخ عالم آرای عباسی

فارسی، در تاریخ صفویه، از اسکندر بیک (-1043 ق)، تالیف: 1025-1038 ق، ط.

تهران، 1313 یا 1334، 1314-1335 ش.

التاریخ العام

تقی بغدادی، ط. مکرر، در 2 جزء.

تاریخ عام

فارسی، مرتب بر فاتحه، ابواب و خاتمه، خ.

سامراء.

تاریخ عام

فارسی، تا روزگار شاه سلیمان صفوی، از محمد شفیع مازندرانی، مذکور در تذکره نصرآبادی.

تاریخ عباس - تجلیات

التاریخ العباسی

در اخبار خلفاء و دولت عباسی، از ابو علی احمد بن اسماعیل قمی معروف به سمکه، استاد ابن عمید. جعفر بن قولویه (-368 ق) از او

روایت می کند.

تاریخ العتبی ---

ص: 503

تاریخ عضدی

فارسی، در احوال فتحعلیشاه قاجار و خانواده اش، از سلطان احمد میرزا عضد الدوله بن فتحعلیشاه، ط. بمبئی، 1306 ق؛ تهران، 1328 ش.

تاریخ العلماء

ابن ابی طی، از مآخذ الوافی بالوفیات صفدی.

تاریخ العلماء - تذکره بی بها

اردو، در احوال علماء هند، از محمد حسین بن حسین بخش حسینی (1283 ق-)، ط. هند.

تاریخ العلماء

رجال، از محمد بن عنایت احمد خان کشمیری (-1235 ق)، مذکور در نجوم السماء.

تاریخ العلماء ---

ص: 504

تاریخ عمومی

فارسی، از عباس اقبال آشتیانی، ط. تهران، 1343 ق. برای تدریس در متوسطه ها.

تاریخ عمومی در قرون معاصر

فارسی، از نصر الله فلسفی، ط. تهران، 1310 و 1315 ش.

تاریخ عینائی

در آن آثار شیعه ذکر شده، خ. موجود.

تاریخ غازان خان

فارسی، منظوم، از شمس الدین محمد کاشی (-ح 730 ق)، معاصر سلطان ابو سعید (-736 ق)، مذکور در کشف الظنون.

تاریخ غازانی

فارسی، از رشید الدین فضل الله بن ابی الخیر همدانی (-716 تا 718 ق)، در تاریخ سلاطین مغول، ط. لیدن، 1329 ق، در 3 مجلد، خ.

موجود. این کتاب قسمتی از جامع التواریخ است.

تاریخ غیائی

در مجالس المؤمنین از آن نقل شده است.

سید شیر بن محمد بن ثنوان هم از آن نقل کرده و نام مؤلف را عبد الله بن فتح الله بغدادی ملقب به غیاث ذکر کرده است.

تاریخ فارسنامه ---

ص: 505

تاریخ الفقهاء

ابو عبد الله محمد بن عمر واقدی (-207 ق)، مسلمة تقی خان سپهر، ط.

تاریخ فلاسفة اسلام

در احوال شهاب الدین سهروردی، محمود شبستری و ملا صدرا، از اکبر دانا سرشت، ط.

1315 ش.

تاریخ فلاسفة اسلام

مرتضی مدرسی چهاردهی، ط. تهران، 1335 ش.

تاریخ فلاسفه العرب

ابو القاسم (یا ابو محمد) مسلمة (یا سلمه) بن احمد مجریطی (-395)، مذکور در غایه الحکیم مؤلف.

تاریخ الفلسفه

محمد رضا بن محمد جواد نجفی (1306 ق-).

تاریخ فلسفه حسین علیه السلام

انگلیسی، از پادشاه حسین هندی (-1365 ق)، ط.

تاریخ فیروزشاهی

ضیاء الدین برنی بن مؤید الملک (-738 ق)، ط. کلکته، 1891 م.

تاریخ قاجار

فارسی، از محمد تقی خان سپهر، ط.

تاریخ قاجاریه ---

ص: 506

فارسی، از آلبرماله و ژول ایزاک، ترجمه غلام رضا رشید یاسمی، تهران، 1310 ش.

تاریخ قزوین

فارسی، از حمد الله بن ابی بکر مستوفی.

تاریخ قزوین

خ. موجود در اروپا، مذکور در مقدمه محمد قزوینی بر تاریخ بیهق.

تاریخ قصص الخاقان

در احوال فتحعلیشاه قاجار، از آن در مطلع الشمس نقل شده است.

تاریخ القضیه العراقیه (و الحرب فی العراق) --->

القضیه العراقیه

محمد مهدی بصیر حلّی (1313 ق-)، ط. بغداد، 1342 ق.

تاریخ قطب شاهی ---

ص: 507

تاریخ قوام الملک

قوام الملک ابرقوهی، در تاریخ نگارستان از آن نقل شده است.

تاریخ قهستان---

ص: 508

ابن جعفر (سده 4 ق)، مذکور در بغیة الوعاه سیوطی و برخی از منابع دیگر.

تاریخ گزیده

فارسی، از حمد الله بن اتابک (یا ابی بکر) بن حمد مستوفی (-750 ق)، ط. پاریس، 1903 م؛ لیدن، 1910 م و 1331 ق.

تاریخ گلستان ارم ---

ص: 509

تالیف به صورت سال به سال.

تاریخ مجدول

شهاب ترشیزی، در مقدمه دیوانش از آن یاد کرده است.

تاریخ مجلس شورای ملی ایران

سید حسن تقی زاده، ط.

تاریخ محاربهٔ جاپان و روسیه

فارسی، از حسین علی تاجر شیرازی، ط 1325 ق.

تاریخ محاربهٔ عثمانی و روسیه---

ص: 510

تاریخ مشهد خراسان

فارسی، از محمد تقی بن محمد باقر مدرس رضوی.

تاریخ مصر

جمال الدین ابو الحسن علی بن یوسف قفطی (-646 ق)، مذکور در کشف الظنون.

تاریخ مصر

ابن ابی طی یحیی بن حمیده حلبی (-630 ق)، مذکور در کشف الظنون.

تاریخ مصر قدیما

تا اواخر عصر امیر المؤمنین (علیه السلام)، از حسن بن علی موسوی قزوینی (-1358 ق).

تاریخ مصر (و اخبارها و ذکر من حلّ بها...)

شامل همه جوانب تاریخی و فرهنگی مصر، از عزّ الملک محمد بن عبید الله مسبّحی (-420 ق)، مذکور در وفیات ابن خلکان و کشف الظنون.

تاریخ مطبوعات ایران

محمد علی بن صادق تربیت (-1358 ق)، ط.

تاریخ معاویه

اردو، از حسن علی بن گدا حسین متخلص به وقار هندی جنفوری، ط. هند.

تاریخ معجم (فی آثار ملوک العجم) -

المعجم...

فارسی، از کیومرث تا انوشیروان، از فضل الله بن عبد الله یزدی، تالیف: ح 654 ق، ط. مکرّر.

تاریخ المعصومین ---

ص: 511

(-1038 ق) تألیف و نصرآبادی از آن در تذکره اش نقل کرده است.

تاریخ الملک و اختلاف الدول

اسماعیل بن عباد، مذکور در معجم الادباء؛ اما در معجم البلدان تاریخ الملک و اختلاف الملل آمده است.

تاریخ الملل الثلاث-سیرت ایرانی

فارسی، مناظرات میان مسلمان، یهود و مسیحی، از محمد رضا طبسی، تألیف ج. 1353: 1 ق.

تاریخ ملل شرق و یونان

فارسی، از آبرماله و ژول ایزاک، ترجمه عبدالحسین هژیر، ط. تهران، 1332 و 1343 ش.

تاریخ ملل مشرق-تاریخ ملل قدیمه مشرق

فارسی، از رسن یوبس فرانسوی، ترجمه محمد علی فروغی ذکاء الملک، ط. تهران، 1318 ق، 1327 ق و 1327 ش.

تاریخ ملل و نحل

غلام رضا رشید یاسمی.

تاریخ ملوک الارض-تاریخ سنی ملوک الارض

حمزه بن حسن اصفهانی، ط. کلکته، 1866 م؛ برلن، 1340 ق

تاریخ ملوک ایران (قبل از اسلام)

ابراهیم خان کلانتر بن هاشم خان (-1215 ق)، مذکور در اعیان الشیعه.

تاریخ ملوک عجم

ترکی، از امیر علی شیرنوایی (-906 ق).

تاریخ ملوک الکلام

فارسی، از تقی علی آبادی، در منتظم ناصری از آن نقل شده است.

تاریخ ملوک مازندران

فارسی، از محمد بن حسن آملی طبرستانی معروف به ملا اولیاء الله، احوال ملوک مازندران را تا اوائل سده 8 ق بیان کرده و پس از وی

ظهیر الدین مرعشی ذیلی بر آن نوشته است؛ مذکور در مجمع الفصحاء.

تاریخ منتظم ناصری---

ص: 512

اليوم ناصر آل بيت محمد

ارخ بجنات النعيم مخلد

تاريخ نائين-تاريخ مدينه العرفا

تاريخ ناجي

گجراتي، در احوال چهارده معصوم عليهم السلام، از ولادت تا شهادت، از غلام علي بن اسماعيل بهاونگري (1283 ق-).

تاريخ نادر شاه (و ستاره)

فارسي، از مارتيمر ديوراند، ترجمه محمد علي بن حسن داعي الاسلام (-1330 ق)، ط. حيدرآباد دکن، 1332 ق.

تاريخ نادر شاه

فارسي، ترجمه غلام رضا رشيد ياسمي، ط.

تهران

تاريخ نادري

فارسي، از اسماعيل ميرزا افشار نادري، از مآخذ تاريخ خراسان اثر اوکتايي.

تاريخ نادري---

ص: 513

تاریخ نظام الملک

فارسی، در احوال شاه طهماسب صفوی و نظام سلطنت او، ط. بمبئی.

تاریخ نظامی ایران

فارسی، از غلام حسین مقتدر، ط. تهران 1318 ش (چاپ دوم) و 1321 ش.

تاریخ نفیس

فارسی، از محمد عباس بن احمد انصاری، ظاهراً با تاریخ نکویکی است.

تاریخ نکو-قلائد الجواهر فی تاریخ البواهر-

عمده الاخبار

فارسی، در تاریخ اسماعیلیه، از عباس بن احمد یمنی هندی، تألیف: 1301 ق به نام محمد صدیق حسن خان همسر ملکه بهوپال، مرتب بر چند گفتار، ط. هند، 1301 ق.

تاریخ نکت

در تاریخ سلاطین ایران و توران، از فیروز استرآبادی، تألیف: 918 ق.

تاریخ نگارستان---

ص: 514

تاریخ و جغرافیای تبریز

فارسی، از نادر میرزا بن بدیع الزمان میرزا قاجار، ط. تهران، 1323 ق.

تاریخ و راهنمای مشهد خراسان

موید بن حسن ثابتی (1281 ق-).

تاریخ الوزارات العراقیه (و احوال الوزراء)

عبد الرزاق حسنی بغدادی (معاصر)، ط. صیدا.

تاریخ الوزراء

فارسی، از غیاث الدین خواندمیر، مذکور در کشف الظنون.

تاریخ وزراء اسلام

فرج الله کاشانی، تالیف: ح 1307 ق.

تاریخ وزراء مصر

نجم الدین ابو محمد عماره بن علی معروف به عماره یمنی (-569 ق)، ظاهرًا با النکت العصریه فی اخبار الوزراء المصریه یکی است.

تاریخ و صاف ---

ص: 515

تاریخ هرات

خ. اروپا، به نقل از علامه محمد قزوینی.

تاریخ هشت بهشت

خ. سلطنتی سابق.

تاریخ هند---

ص: 516

تاریخ یونان

فارسی، ترجمه علیخان مترجم السلطنه، ط.

1327 ق.

تاریخ یونان

فارسی، ترجمه سید محسن خان، ط. تهران.

نازه بهار

جریده فارسی، که به مدیریت ملک الشعراء بهار در 1329 ش منتشر می شد.

التأسی، کتاب

احمد بن محمد بن دؤل قمی (-305)، مذکور در رجال نجاشی.

التأسیسات (فی القواعد الفقهیه)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق).

تأسیس الشیعه الکرام لفنون الاسلام

سید حسن صدر الدین موسوی عاملی (-1354 ق)، در تقدم علماء شیعه بر سائر علماء اسلام در تأسیس علوم و فنون، تألیف: 1329 ق.

تأسیس قاعده الولاية

فقه، در احکام و انواع ولی، مؤلف شاگرد صاحب جواهر بوده است، خ. دیده شده (کتابت 1299 ق).

النالد و الطریف فی فن التصحیف و التحریف

محمد بن علی بساطی (سده 11 ق)، مختصر آن از احمد جمالی، ط 1899 م.

تألیف الاجزاء - نوادر التحقیقات

زوار علی خان بن نواب علی خان بهاری حسین آبادی.

التألیف بین الناس

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب گیلانی معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق).

تأليف الغرائب

مجموعه، از محمد علی هبه الدین شهرستانی.

تأليف المحبه- تزكیه الصحبه

فارسی، ترجمه كشف الریبه، از حسن بن عبد الرزاق لاهیجی (-1121 ق).

التألیف و التبعیض

ابو علی ابن سینا، در روضات یاد شده است.

نام الحكمه

به مثابه دیباچه قوائم الانوار، از محمد بن ابی القاسم حسینی ذهبی شیرازی (-1331 ق).

نام المقاله (فی ترصید جهه القبله)

هبه الله شاهمیری حسینی شیرازی.

التأملات (فی مطالب المشهورات)

محمد حسین بن ابی محمد مشهدی، در تأمل و

ص: 517

تقد امور مشهوره، خ. دیده شده (ناقص).

-الحمد لله الذى خلق عباده دليلا و منارا لمعرفة...

التأملات العشره

محمد صالح بن محمد سعيد خلخالی، شاگرد محمد صادق اردستانی (-1134 ق).

التأملیات

حاشیه بر ریاض المسائل با بیان وجوه تأملات آن، از احمد بن مصطفی معروف به ملا آقا خوینی قزوینی (-1307 ق)، این حاشیه نامدوّن مانده بود و فرزندش میرزا حسین آن را تدوین کرده است.

التأملیات

در بیان وجه تأملات علامه انصاری در مکاسب، از محمد بن محمود عصار لواسانی (-1356 ق).

التأملیات

در بیان وجه تأملات واقعه در ریاض المسائل، از محمود بن محمد بن خوینی تبریزی، ط. تبریز، 1312 ق.

تأویل الآيات

ابو اسحاق بن مجیر اصفهانی، در ریاض العلماء از او یاد شده.

تأویل الآيات

روح الامین بن محمد حسینی نائینی، خ. مرعشی (کتابت در حیات مؤلف: 1091 ق).

تأویل الآيات

شرف الدین نجفی، خ. موجود.

تأویل الآيات-التأویلات

کمال الدین ابو الغنائم عبد الرزاق بن جلال (یا جمال الدین کاشانی) (-730 یا 735 ق)، خ.

آستان قدس، ش 1453 (1092 ق) و چند نسخه دیگر.

تأویل الآيات (التي تتعلق بها اهل الضلال)

عبد الرشید بن حسین استرآبادی، ابن طاوس (-664 ق) نسخه را داشته و از آن در سعد السعود نقل کرده است.

تأویل الآيات

بر وفق مذهب ملاحده اسماعیلیه، از ناصر خسرو علوی قبادیانی بلخی مروزی (-481 ق)، وی در حالت اضطرار به امر حاکم اسماعیلیه آن را نوشته بوده است.

تأویل الآيات الباهره (فی فضل العتره الطاهره)

فارسی، از محمد تقی بن محمد باقر معروف به آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق)، ط.

تأویل الآيات الطاهره (فی فضائل العتره الطاهره)

شرف الدین علی حسینی استرآبادی، شاگرد محقق کرکی (-940 ق)، خ. آستان قدس، ش

ص: 518

1449(995ق)، ش 1450(1074ق) و چند نسخه دیگر.

-ان احسن ما توجه به هام الالفاظ

تأويل الآيات النازله

در فضل اهل بيت و دوستان آنان، محقق فيض از آن یاد کرده است.

تأويل آيه فاسألوا اهل الذكر

محمد بن محمد بن نعمان شيخ مفيد(-413ق)، مذکور در فهرست تصانيف او.

تأويل آيه فلا اقسم بمواقع النجوم

فارسی، از محمد بن محمود دهدار، در پاسخ سؤال یکی از امراء(صاحب اورنگ خان خانانی) گفته و 7 تأويل ذکر کرده است.

تأويل الرؤيات

قاضي نعمان مصري.

تأويل الشريعه

قاضي نعمان مصري، از این کتاب و کتاب سابق در مقدمه چاپی کتاب الهمه او یاد شده است.

تأويل ما نزل في النبي و آله عليهم السلام

تأويل ما نزل في شيعتهم

تأويل ما نزل في اعدائهم

هر3 عنوان از ابو عبد الله محمد بن عباس معروف به ابن حجام، تل عكبري در 328ق از او استماع کرده است، مذکور در رجال و فهرست شيخ.

تأويل متشابهات القرآن

رشيد الدين ابو علي محمد بن علي بن شهر آشوب(-588ق)، خ. موجود و مكرر.

تأويل المقطعات (في اوائل السور القرآنيه)

محقق داماد، محمد باقر بن محمد حسيني(-1040ق)، مذکور در آخر قبسات چاپی.

التأويلات

تفسير، از حيدر بن علي عبيدلي (سده 8 ق).

تأويلات القرآن ---

ص: 519

تأیید المسلمین (فی اثبات نبوه خاتم النبیین و

تقض رسائل بعض القسیسین)

اردو، از محمد صادق بن محمد نصیرآبادی (-1258 ق).

تأیید المسلمین

فارسی، ترجمه کتاب بالا که مؤلف آن را از اردو ترجمه کرده است، ط.

- حمد و شکر خدای یکتای بیهمتای که خالق جمیع مخلوقات

تباشیر

فارسی، عرفان، از آخوند کرباسی یزدی (1080 ق-)، خ. مرعشی؛ دانشگاه تهران.

تباشیر

در معارف بر طریقت صوفیه، از محمد جعفر کرمانی.

تباشیر

محمد جعفر بن محمد طاهر خراسانی اصفهانی (سده 12 ق).

التباشیر

ابو جعفر محمد بن حسین صائغ کوفی (-269 ق).

التباشیر بالاولاد

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

تباشیر الحکمه

فارسی، معارف، از ابو القاسم بن محمد نبی حسینی شیرازی معروف به آقا میرزا بابا، ط.

شیراز، 1319 ق.

تباشیر الشریعه

ابو محمد حسن بن حمزه طبری معروف به مرعش (-358 ق).

تباشر المحرورين

فارسی، در غیبت و علائم ظهور، از محمد بن اسماعیل واعظ یزدی حائری (ح 1333 ق)، مرتب بر مقدمه و 10 بینش، تألیف: 1328 ق، ط. کربلا، 1331 ق.

التباعد بين البئر و البالوعه

سلیمان ماحوزی، خ. دیده شده (1143 ق).

-اللهم باعد بين آبار قلوبنا و بين بواليع الوسوس الشيطانيه

تباھی زمان.

فارسی، از علی مدرسی.

تبدیل الاعقاب

تاج الدین بن معیه نسابه، مذکور در بعض نسخ عمده الطالب. گویا عبارت از تزییل الاعقاب است که خواهد آمد.

ص: 520

التبديل و التحريف

ظاهرا در رد حشويه، از ابو القاسم على بن احمد كوفي (-352 ق)، مذکور در رجال نجاشي. در معالم ابن شهر آشوب: الرد عالي التبديل و التحريف فيما وقع من اهل التأليف.

التبر المذاب

عبد الفتاح بن محمد بن محمد صادق حسيني مرعشي، جد او محمد صادق در 1092 ق از علامه مجلسي اجازه دريافته است، كتاب در مواعظ است.

التبر المسبوك (لخزانه سيد الملوك)

جزء اول منتخب الفنون.

التبر المسبوك

فارسي، تاريخ، از احمد بن حسن بن حرّ عاملي، برادر محدث حرّ عاملي. از آن در كتاب وقايع الايام عبدال آبادي (معاصر) نقل شده است.

التبر المسبوك (في حكم لباس المشكوك)

عبد الله جرفادقاني (-1327 ق).

التبرءه عمازمي به

عليقلى نظزى.

التبصره

منظومه در تمام فقه، خ. موجود.

تبصره

فارسي، صرف، خ. نجف، خوانسارى (1107 ق).

-بسم الله صرفت البنان و بحمد الله شرفت البيان

التبصره (في العقايد الحقه)

حسين بن حسن حسيني عاملي معروف به سيد حسين مجتهد كركي (-1001 ق) فرزند دختر محقق كركي، به نام شاه طهماسب صفوي تأليف کرده است.

التبصره

سدید الدین سالم بن محفوظ سورانی حلّی، ابن طاوس (-664 ق) کتاب را نزد مولف خوانده است.

التبصره

ابو الفتح عثمان بن جنّی نحوی (-392 ق).

التبصره

ابو عبد الله محمد بن خالد بن عبد الرحمان برقی، مذکور در فهرست ابن ندیم.

التبصره

صرف، از حاج کریم خان قاجار کرمانی.

التبصره

ابو جعفر محمد بن عبد الله بن مهران کرخی،

ص: 521

احمد بن برقی (-274 یا 280 ق) از او روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی.

التبصره

اردو، از محمد ہارون حسینی زنجیفوری (-1339 ق)، رد بر کتاب اعجاز المسیح از غلام احمد قادیانی، ط.

التبصره (من الحیرہ)---

ص: 522

تبصره الصائمین

فارسی، در ادعیه ماه رمضان، از محمد علی بن زین العابدین حسینی علوی (-1348 ق)، مرتب بر مقدمه و 40 مجلس، تألیف: 1333 ق.

تبصره الصائمین

در واجبات صوم، از عبد الغفار بن مهدی دزفولی (1333 ق-)، تألیف: 1358 ق، ط. العماره، 1358 ق.

تبصره الصرف

علی بن محمد رحیم عراقی، ط.

تبصره الطالبین (فی شرح نهج المسترشدين)

عمید الدین عبد المطلب بن محمد اعرجی (-754 ق)، مذکور در بحار و ریاض.

تبصره العارف (و نقد الزایف)

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

تبصره العرفاء فی شرح تذکره الفضلاء

شرح منظومه در مدح اهل بیت (علیهم السلام)، اصل و شرح از محمد رضا مین باشی عامری که به دستور شاه سلطان حسین صفوی در 1126 ق نگاشته، خ. مرعشی.

-حمدی خارج از احاطه بدایت

تبصره العقلاء

علی بن ابی القاسم قمی لاهوری (1288 ق-)، ط.

تبصره العوام (و معرفه مقالات الانام)

فارسی، ملل و نحل، از صفی الدین ابی تراب مرتضی بن داعی بن قاسم حسینی رازی ملقب به علم الهدی، از مشایخ منتخب الدین (-585 ق)، ط. تهران 1313 و 1319 ق (در آخر قصص العلماء) و مکرّر.

-حمد و سپاس مر خدای عزّ و جل را...

تبصره القراء

فارسی، تجوید، از حسن قاری که در عهد شاه عباس اول (-995 ق) در یک مقدمه و 12 باب نگاشته است، خ. نجف، خوانساری؛ یزد،

مدرسه خان بزرگ.

-فسیحان من تکلم بغير آله و ادوات...

تبصره المبتدئين

در فقه، طهارت و صلاه، از احمد بن اسماعيل جزائرى نجفى (-1151 ق)، خ. دیده شده.

تبصره المبتدى

منظومه در هیأت، از علی بن حسین عاملی جامعى.

-الحمد لله الذى بلا مدد

قد رفع السماء من غير عمد

تبصره المتعلمين (في احكام الدين)

جمال الدين ابن منصور حسن بن يوسف بن

ص: 523

علی بن مطهر حلّی (-726 ق)، در فقه بر طریق فتوای ط. مکرّر. خ. آستان قدس، ش 13854 (749 ق)، ش 2281 (753 ق) و چند شماره دیگر. بر آن شروح بسیاری نگاشته اند.

-الحمد لله القديم سلطانه العظيم شانه

تبصره المتعلمين (لارشاد المبتدئين و افاده

(الطالبين)

فقه استدلالی، از سید محسن بن مهدی طباطبایی معروف به حکیم (معاصر)، تالیف جلد اول، 1343 ق.

تبصره المجتهدين

فارسی، در اصول و فروع دین، از علی بن زین العابدین بارچینی یزدی معروف به شهرنوی (-1333 ق).

تبصره المسافرين

حسن بن باقر طباطبایی تبریزی ملقب به منشی اسرار (-1288 ق)، خ. موجود.

تبصره المستبصرين

در اثبات امامت، از محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق)، خ. کربلا.

-الحمد لله الذي شرفنا بدين الاسلام

تبصره المناظرين ---

ص: 524

تبصره الناظرین (فی رد الصوفیه و المبتدعین)

مذکور در السهام المارقه شیخ علی نوه صاحب معالم.

تبصره الناظرین

فارسی، در ابطال رؤیت پروردگار، از صدر الدین محمد بن زبردست خان.

-زبان قلم و قلم زبان را طاقت آن کجاست...

تبصره الناظرین

مصطفی بن مرتضی خویی (معاصر)، مذکور در تحفه الاخوان مؤلف.

تبصره الولی (فیمن رأی المهدی (علیه السلام))

در باب کسانی که حضرت را در زمان پدرش یا در غیبت صغرا یا کبرا دیده اند، از هاشم بن سلیمان توبلی بحرانی (-1107 ق)، ط 1272 ق (با غایه المرام).

-الحمد لله الذی لا یخلى الارض من حجته

تبعض الاحکام لتبعیض الاسباب

حیدر بن اسماعیل صدر (-1356 ق).

تبکیت الخصام

فارسی، کلام، از ریاض حسن هندی، شاگرد مفتی عباس لکهنوی (-1306 ق).

تبلیغات اسلامی

به عناوین مختلف در همین موضوع آمده است.

تبویب المشیخه

اصل از حسن بن محبوب سراد، تبویب از ابو سلیمان داود بن کوره قمی، از مشایخ کلینی.

تبویب النوادر

احمد بن محمد اشعری قمی، ابو سلیمان داود بن کوره آن را به ترتیب معانی فقه تبویب کرده است.

التبيان (في احوال البلدان)

احمد بن ابى عبد الله، مذکور در كشف الظنون.

ظاهراً با البلدان از احمد بن محمد برقى يکى است.

التبيان (في اخبار بغداد)

ابو جعفر احمد بن محمد برقى (-274 يا 280 ق)، مذکور در كشف الظنون

التبيان (في تفسير القرآن)

شيخ الطائفة ابو جعفر محمد بن حسن طوسى (-460 ق)، ط. تهران، 1364-1365 ق؛ نجف 1376-1383 ق (برخی از اجزاء تفسير است).

خ. آستان قدس، ش 12727 (1084 ق) و چند نسخه ديگر.

-الحمد لله اعترافاً بتوحيدہ

التبيان (في تفسير غريب القرآن)

على بن محمد حسين شهرستانى (-1344 ق)، در

ص: 525

التبيان

صرف، از احمد بن علی مهابادی (یا ماهابادی)، مذکور در فهرست منتجب الدین.

التبيان

شرح زبده الاصول شیخ بهائی، از مرتضی بن محمد مؤمن کاشانی (سده 11 ق).

-زبده الاصول و خیر الکلام حمد الله الملك العلام

التبيان (فی عمل شهر رمضان)

نظام الدین صهرشتی، شاگرد شیخ طوسی، مؤلف در قبس الاصباح به این کتاب ارجاع داده است.

التبيان (فی الفقه)

ابو الحسن حسن علی بن عبد الله شوشتری اصفهانی (-1075 ق)، صاحب ریاض از وجود نسخه یاد کرده است.

التبيان (فی اعراب القرآن)

ابو البقاء عبد الله بن حسین عکبری (-616 ق)، خ. آستان قدس، ش 1455 (1114 ق) و 3 شماره دیگر.

التبيان (فی جمله من المباحث المتعلقة بالقرآن)

طاهر جزائری، ط.

التبيان (فی معانی القرآن)

حسین بن نصر الله حسینی عرب باغی (معاصر).

تبیان الاحوال-تبیان المقال

تبيان اصل الضلالة-تبيان اهل الضلالة

ابو محمد فضل بن شادان ازدی نیشابوری (-260 ق)، مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

تبيان انحراف صاحب الكشف-بيان الجراف

(فی تبیان انحراف صاحب الكشف)

بهاء الدین علی بن عبد الکریم حسینی نیلی نجفی، استاد ابن فهد (-841 ق).

تبیان اهل الضلاله-تبیان اصل الضلاله:

تبیان الایمان

اردو، ط. هند.

تبیان البیان (فی قواعد القرآن)

محمد حسن بن قنبر علی زنجانی (-ح 1340 ق)، در زهر الریاض از آن یاد شده.

تبیان اللغه

فارسی، در بعض لغات قرآن و صحیفه کامله، از محمد علی بن نصیر چهاردهی (-1334 ق)، خ.

آستان قدس، ش 6110 (خط مؤلف).

تبیان المسالک

شرح و حاشیه بر مسالک الافهام شهید ثانی، مؤلف از معاصرین شهید بوده است.

ص: 526

تبیان الحق (فی بیان ما هو الحق)

در مسأله تکلیف کفار به فروع، از مصطفی بن مرتضی خوئی (معاصر)، ط.

تبیان الزیاره

فارسی، شرح یکی از زیارات جامعه، از ملا باقر، مؤلف در الخصائص الفاطمیه از آن یاد کرده است.

التبیین (فی شرح آیات المواعظ و البراهین)

فارسی، تفسیر، از ابو تراب بن ابی القاسم برغانی قزوینی معروف به شهیدی (معاصر)، تألیف مجلد 1365:15 ق، خ. دیده شده:

-الحمد لله الذي خلق السموات والارض...

التبیین (لمسألتی الشفاعة و عصاه المسلمین)

جمال الدین ابو القاسم عبد الله بن علی بن زهره حسینی حلبی (زنده تا 597 ق).

التبیین و التقیح (فی التحسین و التقیح)

سدید الدین محمود بن علی حمصی (سده 6 ق).

تبیین الاباحه للمصلین (فی اللباس المشکوک)

رساله در حکم لباس مشکوک، از ابو محمد حسن صدر الدین موسوی کاظمی (-1354 ق)، خ.

دیده شده.

تبیین الرشاد (فی لبس السواد علی الائمه الامجاد)

فارسی، نیز از صدر الدین حسن موسوی (-1354 ق).

تبیین القوانین

حاشیه بر قوانین الاصول محقق قمی، از احمد بن محمد باقر موسوی بهبهانی (-1351 ق)، تألیف:

1292 ق، خ. کربلا.

-الحمد لله الذي خضع له ما جرى في علمه...

تبیین المحجه (فی کون اجماع الامامیه حجه)

جمال الدين ابو القاسم عبد الله بن علي بن زهره (سده 6 ق).

تبیین المحجّه (الی تعیین الحجّه)

در احادیث وارده در همین موضوع، از محسن بن محمد آقا معروف به بالا مجتهد قره داغی تبریزی (-پس از 1351 ق)، ط. تهران، 1346 ق.

-الحمد لله البالغه حجته السابغه نعمته

تبیین مدارک السداد-توضیح مدارک

تبیین مصادره اقلیدس (فی الخطوط المتوازيه)

هندسه، از حسام الدين على بن فضل الله سالار، خ. آستان قدس، ضمیمه ش 5412 (672 ق).

التبیینات (فی الارث و التوریتات)

رساله در فرایض و مواریت، از مفلح بن حسن صیمری، شاگرد ابن فهد حلی (-841 ق)، مرتب بر 3 باب و خاتمه، خ. نجف (ح 1045 ق).

-الحمد لله الذى اسعدنا بدين الاسلام

ص: 527

تبع الايات (التي تكلم عليها ابن جنى فى ايات

المتنبى)

شريف مرتضى علم الهدى ابو القاسم على بن حسين موسى (-436 ق)، مذكور در فهرست كتب او.

التتريه، الرساله-التنزيه

تتمات مصباح المتهدج ---

ص: 528

تمميم باب التاسع من الزهه

مولى اصل، محمد كامل لكهنوى (-1235 ق).
تمميم تاريخ الطبرى

ابو الحسن على بن محمد عدوى شمشاطى، مذكور در فهرست ابن نديم.

تمميم المعجزات---

ص: 529

تتميم الملخص (في اصول الدين)

ابو يعلى حمزه بن محمد جعفرى معروف به ابو يعلى جعفرى، شاگرد شيخ مفيد و سيد مرتضى، اصل از شريف مرتضى است.

تتميم الموصلى

ابو الحسن على بن محمد عدوى شمشاطى (زنده در 377 ق)، اصل موصلى عبارت است از تاريخ ابو زكريا زيد بن محمد موصلى كه تا سال 321 ق را در بردارد و ابو الحسن شمشاطى از سال 322 ق تا روزگار خویش به آن اضافاتى به عمل آورده است.

تتميم النزاهه الاثنى عشرية - تتميم الباب التاسع

تن، رساله

فارسی، در باب توتون، از فياض برادر محقق سبزواری.

تثبيت الاقران (في اثبات وجود الحجة صاحب

الزمان (عليه السلام))

اردو، از نسيم حسن بن اعجاز حسين امروهوى (معاصر)، ط. هند.

تثبيت الامامه (و تقديم امير المؤمنين عليه السلام)

قاسم بن ابراهيم طباطبا معروف به رسى (-246 ق).

تثبيت امامه امير المؤمنين (من كتاب الله عز و جل و

من قول الرسول (صلى الله عليه و آله))

ابو الحسين يحيى بن حسين بن قاسم رسى (-298 ق)، خ. موزه بریتانیا.

تثبيت الرساله

ابو سهل اسماعيل بن على نوبختى.

تثبيت المعجزات

در معجزات مشهوره پیامبر (صلى الله عليه و آله)، از ابو القاسم على بن احمد علوى كوفى (-352 ق).

تثبيت نبوه الانبياء

نیز از ابو القاسم علی بن احمد علوی، نجاشی از آن نام برده.

تثلیث التسیحات فی الاخیرتین (و کیفیه قضاء

الصلوات عن الاموات)

سید علی (-1231 ق)، صاحب ریاض.

تثنیہ الثالثہ

محمد رضا بن علی تقی ہمدانی (-1318 ق).

التجارات

احمد بن محمد بن دؤل قمی (-350 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

التجارات

ابو جعفر محمد بن حسن فروخ صفار (-290 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

ص: 530

التجارات

شیخ صدوق محمد بن علی بن بابویه (-381 ق).

التجارات

ابو محمد یونس بن عبد الرحمان یقطنی، از اصحاب امام کاظم و وکیل امام رضا علیهما السلام.

التجارات و الاجارات

ابو الحسن علی بن مهزیار اهوازی.

التجارات و الاجارات

ابو جعفر محمد بن ارومۀ قمی، نجاشی این کتاب و ماقبل آن را روایت می کند.

التجارب-القضايا و التجارب

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق)، در مروج الذهب به آن ارجاع داده است.

تجارب الامم (و تعاقب الهمم)

در تاریخ و نوادر اخبار، از ابو علی احمد بن محمد مسکویه رازی (-421 ق)، ط. لندن 1871 م؛ مصر، 1332 ق (هریک از این چاپها بخشی از آن است)؛ تهران.

تجارب انسان (و انوار الحکمه)

فارسی، اخلاق و عرفان، ط. 1312 ق (در آخر نصاب الصبیان).

-الحمد لله الذی نور مصابیح القلوب بانوار حکمته

تجارب السلف

فارسی، از هندوشاه سنجر بن عبد الله حاجبی نخجوانی، ط. تهران، 1313 و 1344 ش

تجارب شهریاری

فارسی، صنعت، از شهریار بن بهمن، در 20 باب، خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین...

التجاره الرابعه (في تفسير السوره و الفاتحه)

عبد الله بن شهاب الدين حسين شهابادي يزدى (981ق)، در آغاز الدرہ السنیۃ فی شرح رسالہ الالفیۃ از آن یاد کرده است.

التجاره و الکسب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی، نجاشی از آن یاد کرده است.

تجدد الاعسار بعد الیسار

محمد علی بن محمد باقر بهبهانی کرمانشاهی (-1216ق).

تجدد الامثال

محمد علی بن ابیطالب معروف به شیخ علی حزین (-1181ق)، مذکور در نجوم السماء.

تجدد نامه

فارسی منظوم، از تجلی سبزواری، مذکور در

ص: 531

ادبیات معاصر.

تجدید الدواریس و تحدید المدارس

در فقه و اصول، از محمد علی بن عبد الحسین معزّی دزفولی (- پس از 1361 ق)، خ.

آستان قدس، ش 11842-1150 (خط مولف).

تجربیات اکملی

فارسی، طب، از حکیم محمد اصغر بن میر مقیم.

التجربه، کتاب

ابو المحاسن عبد الواحد رویانی، در معجم البلدان، ذیل «رویان» از او و تصانیفش یاد کرده است.

تجربه الاحرار و تسلیه الاحرار

عبد الرزاق بیک بن نجفقلی خان دنبلی (- 1243 ق)، خ. مجلس.

التجری

اصول فقه، از عبد الوهاب شریف بن محمد علی قزوینی، شاگرد صاحب ریاض و صاحب مفتاح الکرامه، خ. دیده شده.

التجری

نظام الدین مرتضی بن شیخ الاسلام حسن عاملی (- 1336 ق)، تالیف: 1310 ق، تقریرات استادش فاضل شرایبانی است، خ. مرعشی.

- الحمد لله الذی وفقنا لتحصیل المسائل الفقهیه

التجری

مصطفی بن حسین کاشانی نجفی (- 1336 ق)، خ. دیده شده.

التجرید---

ص: 532

طوسی (-672 ق).

-الحمد لله الذى فتح علينا ابواب رحمته...

تجريد الابحاث-تحرير الابحاث

در منطق و حکمت، از علامه حسن بن يوسف بن مطهر حلی (-726 ق).

تجريد اسانيد التهذيب

حسين بن على بروجردى (-1380 ق).

تجريد اسانيد الكافي

نيز از سيد حسين بن على بروجردى (-1380 ق).

-الحمد لله الذى اظهر بتأليف المتلآئمات

تجريد الاصول

مهدى نراقى، زير عنوان التجريد ذكر شد.

تجريد الاعتقاد---

ص: 533

-نحمد الله حمد الشاکرین...

تجرید النفس

فارسی، عرفان، محمد علی بن ابی طالب زاهدی گیلانی معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق)، خ. نجف، مکتبه الخوانساری.

تجرید النیه (من الرساله الفخریه)

کمال الدین عبد الرحمان بن محمد عتایقی حلّی (-پس از 787 ق)، اختصار رساله فخریه است، خ. نجف.

التجزی فی الاجتهاد

اصول، از ابو الحسن بن محمد تقوی لکهنوی (-1355 ق).

التجزی فی الاجتهاد

حسین بن دلدار علی تقوی لکهنوی (-1273 ق)، تالیف: 1228 ق (در 18 سالگی).

-الحمد لله حق حمده كما يستحقه

التجزی فی الاجتهاد

محمد رفیع بن عبد المحمد کزازی نجفی (-پس از 1300 ق).

التجزی فی الاجتهاد (از میرزا صالح عرب) - الاجتهاد و التقليد

التجزی فی الاجتهاد

عبد الصمد همدانی حائری (-1216 ق)، مرتب بر 2 مقام، خ. سامراء.

-الحمد لله المنزه عن وصمه التجزی و التركيب

تجزئه الامصار و تزجیه الاعصار - تاریخ و صاف

فارسی، تاریخ، از عبد الله بن فضل الله یزدی معروف به وصاف الحضرة (-730 ق)، تالیف:

711 ق به نام وزیر عظاملک جوینی، ط.

بمبئی، 1269 ق؛ تبریز، 1291 ق و چند چاپ دیگر، در 5 مجلد، خ. آستان قدس ش 4190-4196 و چند نسخه دیگر.

-حمد و ستایشی که انوار اخلاصش

التجلیات

منظومه در کلام، از محمد تقی بن امیر مؤمن حسینی قزوینی (-1270 ق)، خ. کاظمین.

التجلیات - تاریخ عباس

اردو، در احوال مفتی عباس لکهنوی، از هادی عزیز (-1354 ق)، ط. لکهنو، 1354 ق.

تجلیات روح ایرانی (در ادوار تاریخی)

حسین کاظمزاده ایرانشهر، ط. برلن، 1303 ش.

تجلی حقیقت در اسرار کربلا

فارسی، از سلطان حسین بن صالح علیشاه تابنده گنابادی، ط. تهران، 1316 و 1319 ش.

ص: 534

تجلی ذاتی

فارسی، ترجمه رساله ابن هود مغربی، مترجم:

صائن الدین ترکه اصفهانی، خ. مشکات.

تجلی عرفان

در احوال بیش از 50 شاعر مداح پیامبر (صلی الله علیه و آله) و اهل بیت علیهم السلام از محمود سلطان طالب دهلوی، ط. دهلی، 1355 ق.

التجلی علی الطور

سلطان محمد اصفهانی، در حل همین مسأله به طریقه حروفیه، خ. مشکات.

تجلی نور (فی مشاهیر جونفور)

اردو، از نور الدین زیدی، ط. هند.

التجمل، کتاب

احمد بن محمد بن دؤل قمی (-350 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

التجمل و المروه

ابو محمد اسماعیل بن محمد مخزومی (سده 3 ق).

التجمل و المروه

ابو سهل صدقه بن بندار قمی (-301 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

التجمل و المروه

علی بن مهزیار اهوازی وکیل ائمه علیهم السلام.

التجمل و المروه

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی، نجاشی آن را به 4 واسطه از مولف، روایت می کند.

التجمل و المروه

ابو المثنیٰ محمد بن حسن کوفی، نجاشی به 2 واسطه آن را از مولف روایت می کند.

التجمل و المرّوه

ابو جعفر محمد بن عیسیٰ بن یقطین (سده 3 ق).

تجنیسات

محمد بن عبد الله کاتبی ترشیزی (-838 ق)، ط 1318 ق.

تجوید-اصول تلاوت

محسن بن محمد علی تبریزی، ط 1342 ق.

تجوید البراعه (فی شرح تجرید البلاغه)

ابو عبد الله مقداد بن عبد الله سیوری (-826 ق)، شرح تجرید البلاغه شیخ میثم است.

تجوید تطویل

قاری عبد الصمد بن کمال معروف به حافظ کاشانی، خ. دیده شده.

-حمد بی حد سزاوار متکلمی است که...

ص: 535

تجوید التنزیل (فی علم الترتیل)

علی بن محمد جعفر شریعتمداری استرآبادی (-1315 ق)، مذکور در غایه الآمال مؤلف.

تجوید الحروف

اسد الله بن محمد باقر حسینی، خ. دیده شده.

تجوید الطاهری

محمد نصیر شریف بن محمد مقیم عطار، که به نام استادش محمد طاهر شیرازی قمی (-1098 ق) تالیف کرده، خ. نجف.

تجوید الفاتحه

فارسی، از جلال الدین محمد بن عبد الجلیل صافی، در آن از الدرّ الفرید طاهر اصفهانی نقل شده است، خ. نجف (کتابت: قبل از 1080 ق).

تجوید الفاتحه و التوحید

محمد بن محمود سمرقندی، خ. موجود (کتابت:

1093 ق).

تجوید القرآن

محمد ابراهیم بن محمد علی طبسی.

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله

تجوید القرآن

فارسی، از ابو الحسن خاجوئی اصفهانی (چنانکه بر ظهر نسخه نوشته اند)، خ. موجود (کتابت:

ح 1228 ق).

تجوید القرآن

احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق)، تالیف: 1199 ق، خ. موجود.

-الحمد لله الذي نزل الفرقان على عبده...

تجوید القرآن

مهدب الدين احمد بن عبد الرضا (معاصر شيخ حر).

تجوید القرآن

اردو، از اعجاز حسين بن جعفر حسن بدايوني هندی (-1350 ق)، ط.

تجوید القرآن

فارسی، با عناوین تنبيه، تکمله و امثال آن، خ دیده شده (ح 1068 ق).

تجوید القرآن

فارسی، از مؤلفی شیعی در 6 فصل، خ. موجود (ح 1068 ق)، با رساله سابق در یک مجموعه.

-الحمد لله الذي خلق الانسان علمه البيان

تجوید القرآن

فارسی، در 8 فصل، خ. موجود، با رساله سابق در یک مجلد،

ص: 536

تجوید القرآن

فارسی، خ. موجود، همراه با رسائل سابق الذکر.

تجوید القرآن

فارسی، مؤلف از نظم اللثالی فندرسکی (نظم):

1061 ق) نقل کرده، خ. سامراء.

تجوید القرآن

فارسی، نسخه به خط خوشنویس معروف زین العابدین محلاتی در 1305 ق کتابت و طبع شده.

تجوید القرآن

مرتب بر 5 مقاله، اول آن در ادغام و اظهار و آخر در مخارج حروف.

-الحمد لله الذي انزل القرآن نورا لعباده المستهدين...

تجوید القرآن

فارسی، در 8 باب، خ. دیده شده (1060 ق).

تجوید القرآن

سید جعفر سبزواری (معاصر آقا محمد خان قاجار)، در فردوس التواریخ از وجود نسخه یاد شده است.

تجوید القرآن

فارسی، از جعفر بن سیف الدین شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق)، در یک مقدمه و 4 فصل، خ. کربلا.

-الحمد لله على نواله...

تجوید القرآن

جواد بن محمد حسینی قشاقشی (-1226 ق)، در 12 فصل، ط.

-الحمد لله رب العالمين...

تجوید القرآن

حسن بن دلدار علی لکهنوی (-1260 ق)، مذکور در کشف الحجب.

-الحمد لله الذي لم يتخذ صاحبه

تجوید القرآن

فارسی، از حسن بن محمد علی یزدی (سده 13 ق).

-الحمد لله الرؤف المتان

تجوید القرآن

محمد حسن بن علی قائی، مذکور در بغیه الطالب بیرجندی.

تجوید القرآن

حسین بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1273 ق)، مذکور در ورثه الانبیاء نواده او.

تجوید القرآن

حسین بن محمد علی قاری بهشتی (معاصر شاه اسماعیل صفوی) و شاگرد سید شریف جرجانی.

ص: 537

تجوید القرآن

فارسی، از رضا قلی قاری، مرتب بر مقدمه، 12 فصل و خاتمه، خ. موجود.

تجوید القرآن

رضا بن محمد قاسم حسینی قزوینی (معاصر علامه مجلسی).

تجوید القرآن

فارسی، از محمد زمان بن محمد طاهر تبریزی، ط 1319 ق.

-الحمد لله الذي جعلنا مطيعين لاحكام القرآن

تجوید القرآن

فارسی، نیز از محمد زمان تبریزی، خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي وفقنا لقراءه الكلام المجيد

تجوید القرآن

فارسی، از زین العابدین بن ابی القاسم طباطبایی (-ح 1303 ق)، مرتب بر مقدمه، 12 باب و خاتمه، خ. سامراء.

تجوید القرآن

فارسی، از محمد طاهر حافظ اصفهانی، خ. دیده شده.

-الحمد لله رب العالمين...

تجوید القرآن

مفتی محمد عباس لکهنوی (-1306 ق)، مذکور در التجلیات.

تجوید القرآن

فارسی، از عبد الجلیل قاری حسینی، که به نام خواجه یمین الدوله امین الدین محمود در 12 باب تألیف کرده، خ. شهید مطهری؛ سامراء.

-الحمد لله الذي انزل القرآن على سبعة احرف...

تجوید القرآن

عبد الحسين بن نعمت طريحي نجفي (-1295 ق).

تجويد القرآن

فارسي، از عبد الحق جندی معروف به آقا میرقاری، تالیف: 1004 ق، مرتب بر مقدمه و 12 باب، خ. نجف.

-شکر و سپاس و حمد بقیاس قادری را سزاست

تجويد القرآن

عبد النبي بن ابي تراب (-1354 ق)، خ.

مرعشی.

-الحمد لله الذي نزل الفرقان...

تجويد القرآن

محمد علی بن ابي طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق)، مذکور در نجوم السماء.

تجويد القرآن

علی بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1259 ق)، مذکور در نجوم السماء.

ص: 538

تجوید القرآن

سیف الدین علی شریفی ترشیزی، خ. موجود (1001 ق).

تجوید القرآن

سه عنوان مستقل، مختصر، متوسط، و مفصل، از محمد علی موسی اسدی نجفی (سده 13 ق).

تجوید القرآن

فارسی، از علی اکبر بن شیر محمد دبیر همدانی (-1325 ق)، خ. موجود بوده.

تجوید القرآن

علی اکبر بن محمد، که برای محمد حسین خان مروی فخر الدوله قاجار (-1234 ق) تألیف کرده است، خ. موجود.

تجوید القرآن

عماد الدین علی بن محمود معروف عماد الدین علی شریف قاری استرآبادی (اواخر سده 10 و اوائل سده 11 ق)، مرتب بر مقدمه و 12 فصل، خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین...

تجوید القرآن

فارسی، از محمد قاسم بن حسن تبریزی، مرتب بر مقدمه و 4 مقصد که به نام فتحعلیشاه قاجار و عباس میرزا مصدر ساخته است.

-قراءت حمدی که زینت افزای دیباچه

تجوید القرآن

کلبعلی بن نوروز علی تبریزی، نسخه ای از آن در 1274 ق، در نزد محمد جعفر خشتی موجود بوده است.

تجوید القرآن

محمد محسن بن سمیع قاری کرمانشاهی، مرتب بر مقدمه و 8 فصل، خ. شهید مطهری.

-الحمد لله رب العالمین...

تجوید القرآن

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق)، مذکور در قصص مؤلف.

تجوید القرآن

حسن بن محمد باقر قره باغی، شاگرد علامه انصاری، خ. مرعشی.

تجوید القرآن

محمد بن شمس الدین قاری کاظمی، 2 رساله است که به نام شاه سلیمان در 10 صفحه، و به نام شاه سلطان حسین، در مقدمه، 9 باب و خاتمه تألیف کرده است.

تجوید القرآن

فارسی، از محمد بن علی حسینی جرجانی، مرتب بر مقدمه، 6 باب و خاتمه، ط 1286 و 1316 ق (باقرآن مجید).

-الحمد لله الذي هدانا للايمان

ص: 539

تجوید القرآن

محمد بن محمد مهدی حسینی قزوینی (-1335 ق)، خ. موجود.

تجوید القرآن

شرف الدین یحیی بحرانی، نائب محقق کرکی در یزد.

تجوید القرآن

یعقوب بن ابراهیم بختیاری (-ح 1150 ق)، شاگرد محدث جزائری.

تجوید اللسان (فی تعلیم القرآن)

فارسی، از محمد باقر بن ابراهیم خراسانی، آن را از تقویم اللسان به خواهش عباسقلی خان سرهنگ در 1200 ق انتخاب کرده است.

التجوید المفید

فارسی، مرتب بر فصول، خ. دیده شده (-ح 1261 ق).

-الحمد لله رب العالمین...

تجهیز الموتی

اردو، از عمار علی بن نظام علی سونی پتی (-1304 ق)، ط. هند.

تجیر الاحکام-تخیر الاحکام

تحت رایه الحق

عبد الله بن محمد سبیتی عاملی کفراوی، رد فجر الاسلام احمد امین مصری، تألیف:

1349 ق، ط. صیدا 1351 ق.

تحت رماد التائب

شرح فرمان علی (علیه السلام) به مالک اشتر، از توفیق فکیکی (1321 ق-)، ط 1374 ق.

التحدیث (فی ردّ العالمین بالحدیث)

احمد سلطان متخلص به خاور هندی.

تحدید الاماکن و البقاع

در تعریف و شرح بقاع متبرکة مکة معظمه، از باقر بن غلامعلی شوشتری (-1327 ق)، خ. دیده شده (خط مولف).

تحدید الدرهم فی الفطره

فارسی، از علامه مجلسی، خ. موجود.

تحدید الصاع

فارسی، از علامه مجلسی، خ. موجود.

تحدید الکر-الکر

تحدید المسافه-حدّ القصر

تحدید محل النزاع فی دلالة النهی عن الفساد

ابو المعالی کلباسی، ط.

تحدید النهار الشرعی

محمد باقر بن محمد مؤمن خراسانی معروف به محقق سبزواری (-1090 ق).

ص: 540

-الحمد لله سالت ايدك الله ان ابين لك حقيقه لفظي اليوم و النهار

تحديد نهايات الاماكن (لتصحيح مسافات

المساكن)

ابو ريحان محمد بن احمد بيروني (-440 ق).

تحديق النظر (في كفيته ادراك البصر)

شفيعاى گيلانى، ظاهرا محمد شفيح بن محمد رفيع گيلانى (سده 11 ق)، خ.ديده شده.

التحذير

احمد بن محمد بن دؤل قمى (-350 ق)، مذکور در رجال نجاشى.

تحذير المعاندين - تحفه المسلمين

در احوال معاويه، از على بن ابى القاسم رضوى كشميرى (1288 ق-)، ط.هند، 1316 ق.

التحرير (في شرح ديوان الامير)

شرح ديوان منسوب به على (عليه السلام)، از محمد مهدي بن محمد جعفر تنكابنى، مذکور در آخر خلاصه الاخبار او كه در 1250 ق تأليف شده.

التحرير (في شرح فرائض النصير)

شرح رساله الفرائض خواجه نصير الدين محمد طوسى، از ابو الحسن بن احمد شريف قاينى، استاد سيد حسين بن حيدر كركى، كه به نام شاه طهماسب (-984 ق) تأليف کرده، خ.

موجود.

-اهم الفرائض و اوجب واجب و الزم.

حمد الله وارث ميراث السموات و الارض

التحرير (في الفقه) - المحرر

التحرير (في الفقه)

معين الدين ابو الحسن سالم بن بدران مصرى مازنى (-پيش از 661 ق).

التحرير (لمسائل الديباج و التحرير)

عبد الله بن صالح سماهيجى (-1135 ق).

تحرير الابحاث---

ص: 541

تحریر اصول الهندسه و الحساب-تحریر

اقلیدس

ترجمه حجاج بن مطر کوفی و ترجمه دیگر از اسحق بن حنین عبادی (-298 ق)، اصلاح ثابت بن قره حرانی، تحریر خواجه نصیر الدین محمد بن محمد طوسی (-672 ق)، تألیف: 646 ق، ط.

تهران، 1298 ق؛ لیدن، 1657 م؛ لکهنو، 1216 ق؛ استانبول، 1216 ق، خ. آستان قدس، ش 12079 (701 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله منه الابتداء و اليه الانتهاء

تحریر اصول الهندسه

اقلیدس، تحریر خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق)، ط. ایتالیا، 1594 ق، خ. خدیویه.

-و بعد فان العلوم الرياضيه التي هي واسطه عقد الحكمة

تحریر اصول الهندسه-توضیح اقلیدس

تحریر اصول الهندسه-تهذیب الاصول

تحریر اصول الهندسه

فارسی، از اقلیدس، از آغاز تا مقاله چهارم، منسوب به فاضل نراقی.

تحریر اقلیدس-تحریر اصول الهندسه

تحریر اکر

اصل از او طولوقس، اصلاح یعقوب بن اسحاق کندی (-260 ق)، تحریر خواجه نصیر الدین محمد بن محمد طوسی (-672 ق)، ط. تهران، 1304 ق (ضمن مجموعه الاکرات و...)

تحریر اکر (فی الکره المتحرکه)

اصل از او طولوقس، تحریر از محیی الدین یحیی بن محمد بن ابی الشکر مغربی (معاصر خواجه طوسی)، خ. آستان قدس.

تحریر اکر (ثاوذوسیوس)

ترجمه به عربی از قسطا بن لوقابعلبکی (-پس از 260 ق)، اصلاح از ثابت بن قره حرانی (-288 ق)، تحریر خواجه نصیر الدین محمد بن محمد طوسی (-672 ق).

تحریر اکر (تاوذوسیوس)

ابن ابی الشکر، خ. آستان قدس.

تحریر اکر (تاوذوسیوس)

تقی الدین محمد بن معروف راصد (-993 ق)، گویا مقصود از تقی الدین محمد فارسی بوده است.

تحریر اکر (مانالاوس)

خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق)، خ. آستان قدس، ش 5256 (1057 ق) و 2 نسخه دیگر.

-اقول بعد حمد اللّٰه و الثناء علیه بما یلیق...

تحریر التحریر

تحریر تحریر خواجه نصیر الدین محمد طوسی (-672 ق) از اصول الهندسه اقلیدس، از ابو القاسم موسوی خوانساری نجفی (1313 ق-

، خ. دیده

ص: 542

شده (خط محرر).

تحریر جریمی النیرین (و بعدیہما)

اصل از ارسطرخسی، تحریر از خواجه نصیر الدین محمد طوسی، 17 شکل است، خ. خدیویہ.

تحریر الذریعہ-النکت البدیعہ

التحریر الرائق (فی حل الدقائق)

محمد حسین بن بندہ حسین لکهنوی (-1325 ق)، مذکور در کشف الثقب سید علی نقی.

التحریر الطاوسی (لکتاب الاختیار من کتاب

ابی عمر و الکشی)

ابو منصور حسن بن زین الدین عاملی (-1011 ق)، فرزند شهید ثانی، خ. آستان قدس، ش 3603 (1011 ق) و ش 3625 (1108 ق).

(بعد الخطبہ) هذا تحریر کتاب الاختیار من کتاب ابی عمر و الکشی فی الرجال

تحریر الطلوع و الغروب

اصل از او طولوقس، اصلاح ثابت بن قره (-288 ق)، تحریر خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق)، مرتب بر 2 مقاله (36 شکل)، خ.

نجف؛ خدیویہ.

تحریر ظاہرات الفلک

اصل از اقلیدس صوری، تحریر از خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق)، در بعضی نسخ 23 و در برخی 25 شکل، خ. خدیویہ.

تحریر العقاید-تجرید الکلام

تحریر العقلاء

هادی بن مهدی نجم آبادی سنگلجی (-1321 ق)، ط. تهران.

التحریر فی التذکیر

ابو الحسن علی بن زید بیہقی، مذکور در معجم الادباء.

تحریر القواعد الشہدیہ---

محمد بن محمد طوسی (-672 ق)، ط. اروپا.

تحریر الکره المتحرکه---

ص: 544

تحریر معرفه مساحه الاشكال

تالیف بنی موسی بن شاکر، تعریب از ثابت بن قره حرانی (-288 ق)، تحریر از خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق)، خ. آستان قدس، ضمیمه ش 5598.

تحریر المعطیات

اصل از اقلیدس صوری، تعریب اسحاق بن حنین (-298 ق)، تحریر خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق)، در 95 شکل، خ. آستان قدس، ش 5257 (1057 ق) و ش 5402 (1096 ق).

تحریر المفروضات

اصل از ارشمیدس، تعریب از ثابت بن قره، تحریر از خواجه نصیر الدین طوسی، در 36 شکل و بعضی نسخ 34 شکل، خ. آستان قدس، ضمیمه ش 5465 (898 ق) و ش 5449 (1286 ش).

تحریر المناظر

اصل از اقلیدس صوری، تحریر از محقق طوسی، مشتمل بر 64 شکل، خ. آستان قدس، ضمیمه ش 5450 (1183 ق) و 3 نسخه دیگر.

تحریر وسائل الشیعه (و تجیر مسائل الشریعه)

مؤلف اصل آن محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق)، شرحی است بر تفصیل وسائل الشیعه، خ. آستان قدس، ش 10107 (1098 ق)، خط مؤلف) و 2 نسخه دیگر.

التحریر و التقرير

در علم کلام، از ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق).

تحریر الهندسیّات - تحریر... (از خواجه طوسی تحت عناوین مختلف ذکر شد).

التحریرات

فقه، از محمد بن هاشم هندی نجفی (-1323 ق)، از تقریرات بحث استادش محسن بن محمد خنفر نجفی (-1270 ق) است.

تحریر القرآن

اردو، از راحت حسین بن ظاهر حسین گوپال پوری (1297 ق-).

تحریر القرآن

اردو، از علی نقی بن ابی الحسن نقوی لکهنوی (1323 ق-)، ط.

التحريف و التبديل

ابو جعفر محمد بن حسن صيرفي كوفي، مذکور در فهرست شيخ. نیز-التبديل و التحريف و التنزيل و التحريف.

تحريم تسميه صاحب الزمان (عليه السلام)

سليمان درازي ماحوزي (-1121 ق)، مذکور در اجازة شاگردش سماهيجي و در لؤلؤة بحراني.

تحريم تسميه صاحب الزمان (عليه السلام)

رفيع الدين محمد بن حيدر طباطبائي نائيني، از

ص: 545

مشایخ علامه مجلسی.

تحریم تقلید المیت

امام الحرمین میرزا محمد همدانی (- پس از 1303 ق)، مذکور در اجازه اش برای عنایت علی.

تحریم تنباکو

فارسی، از محمد رضا زنجانی، ط. تهران، 1333 ش.

تحریم تنباکو ---

ص: 546

التحسين و التقيح

در ردّ اشاعره، از محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق).

التحصیل

حکیم ابو الحسن بهمنیار بن مرزبان آذربایجانی (-458 ق)، شاگرد ابن سینا، کتاب در منطق، ریاضی، طبیعی و الهی است، خ. مجلس. به فارسی هم ترجمه شده.

-الحمد لله حمدا يستحقه بعلو شأنه

التحصیل، کتاب

رضی الدین ابو القاسم علی بن موسی بن طاوس حلی (-664 ق)، مذکور در المجتبی مؤلف.

کفعمی آن را از مأخذ البلد الامین می شمارد.

تحصیل الاطمئنان (فی شرح زبده البیان)

تفسیر، از محمد ابراهیم بن امیر معصوم تبریزی قزوینی (-1149 ق)، خ. موجود.

تحصیل الثمن فی حدیث حب الوطن

محمد علی مبارکی واعظ اصفهانی (معاصر).

تحصیل السداد (فی شرح واجب الاعتقاد)

به احتمال تألیف ظهیر الدین ابو اسحاق ابراهیم بن علی بن عبد العالی میسی (سده 10 ق)، که برای فرزندش عبد الکریم تألیف کرده. خ.

موجود. اصل واجب الاعتقاد تألیف علامه حلی است،

-الحمد لله الذی انار قلوب العارفين بمصابيح الادله.

تحصیل السعاده

حکمت، از ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق)، ط. حیدرآباد دکن، 1345 ق.

تحصیل الفروع الدینیه (فی فقه الامامیه)

ابو محمد صدر الدین حسن موسوی کاظمی (-1354 ق).

-الحمد لله على تشریف عباده بالتكليف بمعرفته شریعته...

تحصیل القوانین

در استنباط احکام نجوم، از احمد بن محمد بن عبد الجلیل سجزی. خ. روضاتی (اصفهان).

تحصیل الملخص

علامه حلّی جمال الدین حسن بن یوسف بن علی بن مطهر (-726 ق)، مذکور در المسائل المهتّائیه.

تحصیل المنافع

فقه، از تقی الدین حسن بن علی بن داود حلّی (سده 7 ق)، خ. روضاتی (اصفهان).

تحصیل النجاه

اصول دین، از فخر المحققین محمد بن علامه حلّی

ص: 547

(-771 ق)، که برای شاگردش ناصر الدین حمزه بن حمزه علوی تألیف کرده است، خ.

موجود.

-الحمد لله الواجب الوجود لذاته الدال على قدرته

التحصين (في صفات العارفين)

مرتب بر 3 قطب در تصور عزلت و آداب و فوائد آن، از ابو العباس احمد بن محمد بن فهد حلی (-841 ق)، ط. تهران، 1314-1316 ق، نیز تهران، 1314 ق (درهامش مکارم الاخلاق).

-الحمد لله الذي تجلّى لعباده فشغلهم من الشهوات

التحصين (في اسرار ما زاد على كتاب اليقين)

رضی الدین علی بن موسی بن طاوس حلی (-664 ق)، مجلسی در اوائل بحار آن را از مصادر خویش شمرده است.

التحف، کتاب

ابو عبد الله محمد بن وهبان دبیلی، از مشایخ تلعبکبری (-385 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

تحف الاخبار (في احوال المعصومين الابرار)

محمد علی بن مهدی آل عبد الغفار معروف به کشمیری (-1345 ق)، تألیف: 1321 ق.

-الحمد لله على ما الههم من معرفته...

تحف الاصول

اصول فقه، از عبد التّبی بن محمد علی وفسی عراقی (1307 ق-)، در تألیفاتش از آن یاد کرده.

تحف العقول---

ص: 548

التحفه- تحفه الباحث

ارجوزه در اصول دين، از حسن بن محمد دمستاني بحراني، خ. موجود.

-حمدا لواجب الوجود اللاحد

القادر العدل الحكيم الصمد

التحفه (في الهيئه)

جمال الدين حسن بن يوسف بن مطهر حلي (-726 ق)، شيخ بهائي در تأليفاتش به آن ارجاع داده است.

التحفه

فارسي، در احوال شيخ صدوق و كليني و نواب اربعه، از محمد حسين تهراني معروف به بروجردي معاصر محمد شاه قاجار (-1264 ق) كه به دستور او تأليف كرده است.

التحفه (في سيره الشهيد المظلوم)

عبد المحسن بن محمد بن مبارك لويمي بلادي احسائي (سده 13 و 14 ق)، خ. موجود.

التحفه (في ترجمه صاحب النفعه)

در احوال ابو الفضيل محمد كاظم موسوي يمانی هندی مولف النفعه العنبريه، از سيد شهاب الدين بن محمود تبريزي، تأليف: 1353 ق.

التحفه---

ص: 549

-سبحانک اللهم یا قدوس و یا طیبب النفوس

التحفه

ارجوزه در مبدأ و معاد، از مهدی بن علی موسوی غریفی (-1343 ق)، ط. نجف، 1344 ق.

تحفه الآفاق

فارسی، جغرافیا، از مهدیقلی خان هدایت، ط.

تهران، 1317 ش.

تحفه الأئمه العلیه

فارسی، در حکمت و اخلاق، از فتح الله بن احمد شهرستانی سبزواری، خ. مجلس.

-سپاس و ستایش خدایی را که به قدرت کامله

التحفه الی سلاله النبوه

اجازة ابو الهدی بن ابی المعالی کلباسی (-1356 ق)، به شاگردش سید شهاب الدین بن محمود تبریزی، در 1350 ق.

-الحمد لله الذی له فی کل صنف من غرائب فطرته...

تحفه الابرار

فارسی، رساله فتوائیه، از محمد باقر بن نقی موسوی رشتی معروف به «حجه الاسلام اصفهانی» (-1260 ق)، خ. خوانساری، نجف.

تحفه الابرار (الملتقط من آثار الأئمه الاطهار علیهم السلام)

فارسی، در صلاه، از حجه الاسلام محمد باقر اصفهانی (-1260 ق)، مرتب بر مقدمه و 3 باب، خ. آستان قدس، ش 2710 (1253 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله الذی توحد بالملک فلاندله

تحفه الابرار

فارسی، فقه، از محمد جعفر بن محمد علی بن وحید بهبهانی کرمانشاهی (-1254 ق)، که به نام محمد علی میرزا بن فتحعلیشاه فاجار در 1227 ق تألیف کرده، خ. آستان قدس، ش 9441 و ش 6997 (1233 ق).

-الحمد لله الذی توحد بالعز و البقاء و تفرد بالعظمه و الکبریاء...

تحفه الابرار

فارسی، اصول دین، از عماد الدین حسن بن علی طبرسی املی (-پس از 698 ق)، مرتب بر مقدمه و 6 فصل، خ. آستان قدس، ش 9723.

-حمد بی حد و ثنای بی عد مر واجب الوجودی را که خالق کون و مکان...

تحفه الابرار

ادبیات و شعر، از حسین بن ابی الحسن معروف به خلیفه دزفولی (-1347 ق)، خ. موجود.

تحفه الابرار (فی مناقب ابی الائمه الاطهار علیهم السلام)

حسین بن مساعد حائری (-پس از 913 ق)، تالیف: 893 ق، خ. آستان قدس، ش 2159 (1091 ق).

ص: 550

-الحمد لله الذى (خلق) من عباده ائمه يرجع الناس اليهم.

تحفه الابرار (فى المعرفه الاقضية و الاقدار)

كلام، از عبد الله بن فرج قطيفى (-1160 ق)، مرتب بر مقدمه و 4 فصل، خ. موجود.

-الحمد لله الذى حكم بوجود ما يريد

تحفه الابرار

فرج بن حسن قطيفى (1321 ق-).

تحفه الابرار

فارسى، عقايد و اخلاق، از محمد بن مرتضى محسن فيض كاشانى (-1091 ق)، در 3 باب، خ. خوانسارى، نجف.

تحفه الابرار

فارسى، تجويد، از مصطفى بن ابراهيم قارى تبريزى (-1080 ق)، خ. آستان قدس، ضميمه ش 1363 (1239 ق).

-شكر و سپاس و ستايش بى قياس

تحفه الابرار (فى مناقب الائمة الاطهار عليهم السلام)

محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائرى شيرازى (اواخر سده 11 و اوائل 12 ق).

تحفه الابرار

فارسى، در سوانح پدر مولف، از محمد مهدى بن على بهيكپورى (-1346 ق)، ط. هند.

تحفه الابرار فى ترجمه خلاصه الاذكار

فارسى، ترجمه خلاصه الاذكار فيض كاشانى، از محمد رضى حسينى سلامى، ترجمه:

1129 ق، تأليف اصل: 1033 ق، خ. مشكات تهران.

-الحمد لله و كفى و سلام على عباده الذين اصطفى و بعد اين رساله ايست در ترجمه

تحفه ابراهيم شاهى

فارسى، كلام و اخلاق، مرتب بر 5 باب.

تحفه الاقبياء

اردو، ترجمه نصف اول تنزيه الانبياء تاليف شريف مرتضى، مترجم شريف حسين هندی، ط. هند.

تحفه الاثنى عشرية في نقض كلمات الوهابيه

حسن بن آقا مير موسوی قزوینی (1296 ق-).

تحفه الاجلّه (في معرفه القبلة)

حیدر قلی خان بن نور محمد خان معروف به سردار کابلی (-1331 ش)، ط. تهران، 1319 ش.

تحفه الاحباء

فارسی، دستور طبأخی و شیرینی سازی، ط.

تهران، 1280 و 1308 ق.

تحفه الاحباء

فارسی، احكام نجوم، از حسن بن جعفر جزائری

ص: 551

شوشتری (-1323 ق)، مرتب بر مقدمه، 2 مقاله و خاتمه، خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي رفع السماء بلا عمد...

تحفه الاحياء

جمال الدين عطاء الله بن فضل الله حسيني دشتكي شيرازي هروي معروف به سيد جمال الدين محدث.

تحفه الاحياء

شرح قصيدة عينيه حميري، از علي بن عبد العظيم واعظ خياباني (1282 ق-)، خ. موجود.

تحفه الاحياء

مؤمن علي خان حكيم الممالك، شيخ حسين قطيفي در كنز الدرر و مجمع الغرر از آن نقل کرده است.

تحفه الاحياء

كشكول گونه ای است از محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائري، مذکور در نجوم السماء.

تحفه الاحباب

ابو بكر بن علي مصلح يمانی (سده 13 ق).

تحفه الاحباب

فرهنگ فارسی، از حافظ سلطان علي اوبه هروي، ط. مشهد، 1365 ش.

تحفه الاحباب (لتفريغ الكروب و الاوصاب)

اخبار، از شيخ حسين قطيفي (معاصر)، مرتب بر 4 فصل و خاتمه.

تحفه الاحباب (في بيان آيات الكتاب)

علوم قرآنی، از حيدر قلی خان سردار کابلی، در عدد آيات و بيان سور از مکی و مدنی و عدد لفظ جلاله و جز آن.

تحفه الاحباب (في المفاخره بين الشيب و

الشباب)

ادبيات، از محمد علي آل عز الدين عاملي (-1303 ق)، ط. صيدا.

تحفه الاحباب

محمد علی بن علی رضا شوشتری متخلص به حزین (-1339 ق)، که در آن احوال خود، پدر و جدش را بیان کرده است.

تحفه الاحباب

عیسی بن حسین علی کبۀ بغدادی، تکمله ای است بر تحفه الطلاب او که بیشتر در اخلاق است، مرتب بر مقدمه، 70 باب و خاتمه، خ.

دیده شد.

تحفه الاحباب (فی آداب الطعام و الشراب)

در آداب طعام و شراب، از سید محسن بن عبد الکریم امین عاملی، تالیف: 1323 ق، ط.

مصر، 1323 ق.

-الحمد لله الذى اطعمنا و اسقانا...

ص: 552

تحفه الاحباب

اردو، از محسن علی سبزواری لاهوری، ط.

هند.

تحفه الاحباب (فی تسلیه المصاب)

فارسی، از عیسی بن شکر الله لواسانی (-1364 ق)، خ. موجود.

تحفه الاحباب (فی نوادر آثار الاصحاب)

فارسی، از شیخ عباس قمی (-1359 ق)، ط.

تهران، 1369 ق.

تحفه الاحرار

فارسی، مثنوی، از نور الدین عبد الرحمان بن احمد جامی (-898 ق)، نخستین مثنوی هفت اورنگ، ط. مکرر.

التحفه الاحمدیه

اردو، فقه، در عبادات و اعمال و ادعیه، از احمد بن اسد انتظام الدوله، ط. هند، 1321 ق.

التحفه الاحمدیه

منتخب ادعیه رمضان، از احمد تفرشی (معاصر)، ط. تهران.

التحفه الاحمدیه (للفرقه الجعفریه فی المنشآت)

الصادقیه و الدعوات الجعفریه)-الصحیفه

الصادقیه

ادعیه، از احمد بن صالح بن طعان ستیری بحرانی (-1315 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله الذي يجيب المضطر اذا دعاه

التحفه الاحمدیه

فارسی، در فضائل علم و علماء، از محمد قاسم بن محمد رضا هزار جریبی، شاگرد علامه مجلسی، تألیف: 1112 ق، خ. خوانساری، نجف.

-الحمد لله الذي جعل العلم بشرايع المله الاحمديه

تحفه الاحياء (في الليله الغزاء)

در اعمال شب جمعه، از نور الدين بن ابى طالب حسيني شيرازى (معاصر)، ط. تهران.

تحفه الاخلاء (في عصمه الانبياء)

دوست محمد كابلئ.

تحفه الاخوان-تاريخ بغلى

در تواريخ مشاهير انبياء، خلفاء و ائمه و غزوات امير المؤمنين (عليه السلام)، از احمد بن محمد على کرمانشاهئ (-1235 ق).

تحفه الاخوان

فارسي، مواعظ، از حسين بن عبد الكريم موسوى، خ. نجف.

تحفه الاخوان

حسين بن نصر الله ارومئ (معاصر).

ص: 553

تحفه الاخوان

محمد سعید مرندی، در ریاض از آن نقل شده است.

تحفه الاخوان (فی خصائص الفتیان)

عرفان، از کمال الدین عبد الرزاق بن جلال الدین کاشانی (-730 یا 735 ق)، مرتب بر مقدمه، 10 باب و خاتمه، خ. موجود.

-الحمد لله الذي زين نفوس الفتیان بزينة الفضائل

تحفه الاخوان

در فقه صلاه، شرح حدیث مروی از رجاء بن ضحاک، از فتح الله بن علوان کعبی (-ح 1130 ق)، خ. دیده شده.

تحفه الاخوان (فی تفسیر القرآن)

فضل الله، به همین نام از آن نقل شده است.

تحفه الاخوان

در احوال آقا خان محلاتی، از جمال الدین محمد بن حسین یزدی حائری (-ح 1313 ق).

تحفه الاخوان

در اثبات ولایت، از مصطفی بن مرتضی خوئی، ط 1350 ق.

-الحمد لله وكفى وسلام على عباده

تحفه الاخوان (فی تحقیق الادیان)

محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائری شیرازی (سده 11 و اوایل 12 ق)، مذکور در نجوم السماء.

تحفه الاخوان

هاشم بن سلیمان بحرانی (-1107 ق)، مذکور در ریاض.

تحفه الاخوان (فی بیان طریق اهل الایمان)

فارسی، در اثبات حقیقت اثنا عشریه، خ.

خوانساری، نجف.

-حمد و ثنای نامحدود...

تحفه الاخوان

سید هاشم بحرانی از آن نقل کرده است.

تحفه الاخوان

شرح عوامل مائه، خ. جامع مرجان، بغداد.

تحفه الاخوان (فی تقویه الایمان)

اخبار، در تفسیر آیات در شأن ائمه علیهم السلام، خ. آستان قدس، ش 11766.

-الحمد لله المتفضل الوهاب المبین من عباده اولی الالباب

این کتاب در یکی از نسخه ها به طریحی انتساب یافته.

تحفه الاخوان

فارسی، اصول دین و عقاید، ترجمه، شرح و اضافاتی است بر عقاید صدوق، در 5 فصل.

ص: 554

-الحمد لله رب العالمين بجميع محامده على جميع نعمه...

تحفة اخوان الصفا

منتخب از رسائل اخوان الصفا، ط. بمبئی.

تحفه اخوان المؤمنین ---

ص: 555

-الحمد لله المحسن المتفضل الكريم (جلد اول).

-الحمد لله الذى لاندله (جلد دوم).

تحفه الاسرار (فى جمع بين الاخبار)

در صلاه، از نعمت الله بن عبد الله موسوى جزائرى (-1112 ق)، مذکور در كشف الحجب.

تحفه الاشراف (فى شرح تفسير الكشاف)

قطب الدين محمد بن محمد رازى بويهى معروف به قطب تحتانى (-766 ق)، خ. خديويه.

-الحمد لله الذى علم القرآن خلق الانسان و علمه البيان

تحفه الاشعريه

اردو، در مناظرات، از عمار على بن نظام على سونى پتى (-1304 ق).

تحفه الاصحاب (فى طهاره اهل الكتاب)

عبد الحسين شرف الدين موسوى عاملى (معاصر).

تحفه الاصحاب

فارسى، سؤال و جواب، از عبد العظيم بن على رضا حسيني لنجانى اصفهانى (معاصر حجه الاسلام شفتى)، از كتاب الضياء الامع فى شرح مختصر الشرايع استخراج کرده است که آنهم از اوست.

تحفه الاطفال

گجراتى، در نصايح، از غلام على بن اسماعيل بهاونگرى (1283 ق-)، ط. هند.

تحفه الاطفال

اردو، اصول دين، ط. هند.

تحفه الاعاظم (فى سوانح الامام الكاظم (عليه السلام))

اردو، از نواب احمد حسين خان مذاق هندی، مذکور در تاريخ احمدى مؤلف.

تحفه الاعيان (فى ذكر فضلاء هندوستان)

محمد هدایت حسین بن ولایت حسین هندی (معاصر).

تحفه الاقران

ارجوزه در معانی و بیان، از هادی بن حسین صائغ بحرانی (1302 ق-).

تحفه الالفاظ

فارسی، در لغت و الفاظ مستعربه، به قلم محمود بن عبد الله که در 1006 ق کتابت شده، خ. موجود.

تحفه الامامیه (فی حقیقه المذاهب الشیعه)

فارسی، از محمد علی گلستانه موسوی اصفهانی (معاصر)، ط. بمبئی، 1341 و 1364 ق.

تحفه الامثال

فارسی، از رفیع الدین طباطبایی معروف به

ص: 556

نظام العلماء(-1326 ق)، مرتب بر 3 قسم (آیات، امثال منظوم و امثال منثور)، ط. استانبول، 1311 ق.

تحفه الامراء (فی تاریخ الوزراء)

در تاریخ وزراء تا سال 393 ق، از ابو الحسن هلال بن ابراهیم صابی، ط. بیروت، 1904 م و 1367 ق.

تحفه الامیر

ابو الحسن بن محمد کاظم، مذکور در ینابیع الحکمہ مؤلف.

تحفه الامیر

فارسی، در تجوید قرآن، از محمد بن مهدی (-1264 ق)، در 8 باب، ط. تبریز، 1255 ق.

-الحمد لله الذي انطق السنتنا بتلاوه القرآن... و بعد ذره بی مقدار...

تحفه الانام

فارسی، فقه در طهارت و نماز و روزه، از علی بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی تهرانی (-1315 ق)، مذکور در غایه الآمال.

تحفه الانام (فی شرح وقایع الايام)

جمال الدین محمد بن حسین واعظ یزدی (-ح 1313 ق)، مذکور در آخر اخبار الاوائل مؤلف.

تحفه الانام (فی شرح منظومه الکلام)

محمد بن علی زنجانی (-1210 ق)، منظومه نیز از اوست، خ. موجود.

تحفه الانام (فی معرفه الامام)

فارسی، در اثبات امامت از آیات و احادیث مروی از طرق اهل سنت، از هدایت الله بن محمد صادق برغانی قزوینی معروف به حاج مجتهد (-1360 ق)، خ. موجود.

تحفه الانبیاء (فی ترجمه تنزیه الانبیاء)

اردو، از سید مرتضی، ط؛ به احتمال با تحفه الاتقیاء یکی است.

تحفه الاولاد

فارسی، اخلاق، از نظر علی بن اسماعیل شریف کرمانی (-1348 ق)، مذکور در آخر انیس النفس مؤلف.

تحفه الاولياء

ترجمه اصول کافی، از محمد علی بن محمد حسن اردکانی که به دستور محمد علی میرزا قاجار در 1238 ق ترجمه کرده است، خ.

مشکات، تهران.

تحفه الاولياء (فی ترجمه قصص الانبياء) -

النور المبین

نور الدین بن نعمت الله محدث جزائری (-1158 ق)، مرتب بر مقدمه، 30 باب و خاتمه، خ. کربلا.

ص: 557

تحفه اهل الايمان (في قبله عراق العجم و

خراسان)

عزّ الدين حسين بن عبد الصمد حارثي جبعي (-984ق)، خ. آستان قدس، ش 7386 (1090ق) وضميمه ش 9889 (1012ق).

تحفه اهل الايمان (في تراجم علماء آل عمران)

فرج بن حسن قطيفي (1321ق-)، مستدرک انوار البدرين على بحراني است، تاليف:

1345ق، ط. نجف.

تحفه الباحث---

ص: 558

صرف از حسین بن آقا بزرگ، نواده صاحب ضوابط پرسیده بوده است.

-احمدک اللهم حمد الحامدين...

تحفه حاتمیه

فارسی، در اسطرلاب، از عبد العلی بیرجندی (-934 ق)، خ. خوانساری، نجف.

تحفه حاتمیه-تحفه حاتمیه-هفتاد باب در

اسطرلاب

فارسی، از بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق)، ط. تهران، 1319 ق، خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 12740 (1090 ق) و چند نسخه دیگر.

تحفه حاتمیه-قبله آفاق-استخراج

نصف النهار

مظفر بن محمد قاسم معروف به ملا مظفر گنابادی (سده 11 ق)، که به نام ناصر الدین حاتم بیگ در یک مقدمه و 5 باب تألیف کرده است، خ.

فیضیه قم؛ الهیات؛ ملک؛ شهید مطهری.

تحفه الحاج

گجراتی، در آداب و احکام حج و زیارات، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (1283 ق-)، ط.

تحفه الحاجات

ادعیه، از غلامعلی بهاونگری.

تحفه الحاجات

فارسی، ط. دهلی.

تحفه الحیب (فی رد دلیل الانسداد)

اصول فقه، در ترجیح طریقه اخباریه، از عبد الصاحب بن محمد جعفر دوانی (-ح 1274 ق)، تألیف: 1263 ق به خواهش سید محمد قزوینی، خ. کربلا.

تحفه الحبيب

دیوان غزلیات سلطان محمد امیری متخلص به فخری هروی، که به نام خواجه حبیب الله ساوجی وزیر خراسان در ولایت سام میرزا در 927 ق تألیف کرده.

التحفه الحجازیه (فی اعمال الحسبیه)

حساب، از علی بن جمال انصاری، خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین... و لا عدوان الا علی الطالمین...

تحفه الحرمین

فارسی، مثنوی، از محمد میرزا بن فتحعلیشاه قاجار (1227 ق-)، در 3 دفتر، خ. موجود.

-حمد یزدان را که از روی یقین

راه پیمودم سوی اهل یقین

تحفه الحرمین (و سعادہ الدارین)

فارسی، از معصوم بن زین العابدین معروف به میرزا آقا (-1344 ق)، سفرنامه حجاز است، ط.

ص: 559

بمبئی، 1306 ق.

-الحمد لله على هدايته لدينه

تحفه الحرمين

فارسی، سفرنامه منظوم حجاز، که به فتحعلیشاه قاجار اهداء شده، از میرزا معصوم خاور تبریزی کوزه کنانی، مذکور در مجمع الفصحاء.

التحفه الحسينيه

رسالة عملیه در طهارت، صلاه و صوم، از محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق)، خ. موجود.

- (پس از خطبه) الطهاره قسمین، قسم يتوقف بها

التحفه الحسينيه

فقه در صلاه، صیام و خمس، از محمد حسین بن علی بافقی، تالیف: 1281-1283 ق، خ.

موجود.

التحفه الحسينيه (فی شرح الالفیه الشهدیه)

فقه، منسوب به محمد باقر وحید بهبهانی (-1206 ق)، خ. آستان قدس، ش 2287.

التحفه الحسينيه

در شرایط اجتهاد، از سید حسن اشکذری یزدی، مذکور در لسان المصنف مؤلف.

التحفه الحسينيه

حسینقلی خان سلطانی کلهر (سده 13 ق)، مذکور در ادبیات معاصر.

التحفه الحسينيه (فی احکام الغیبه)

حسن بن اسماعیل حسینی، مرتب بر 5 مقصد و خاتمه، تالیف: 1304 ق، خ. دیده شده.

التحفه الحسينيه (للحضره المحسنیه)

اجازة حسین بن علی بحرانی برای محسن بن عبد الله بحرانی معروف به عرب، پیش از 1349 ق.

التحفه الحسينيه (للفرقه الجعفریه)

در مواعظ و مناقب، از حسین بن علی بحرانی.

التحفه الحسينيه (في حل عباره الصوميه)

مفتی میر محمد عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306 ق)، مذکور در التجلیات.

التحفه الحسينيه

فارسی، مقتل، از محمد علی بن محمد نصیر چهاردهی (-1334 ق)، خ. آستان قدس، 8492.

التحفه الحسينيه

کلام، از سید محمد معاصر شیخ بهائی، در 5 مبحث در معارف خمسه، خ. آستان قدس، ش 7486 (1031 ق).

-الحمد لله الواجب الوجود الذي خلق العالم بقدرته

ص: 560

التحفه الحسينيه

فارسی، در آداب نماز و مقدمات و تعقیبات آن و احکام و اعمال دیگر، از محمد بن محمد رضا قمی مشهدی که به نام شاه سلطان حسین صفوی مرتب بر مقدمه، ابواب و خاتمه تألیف کرده، خ.

دیده شده.

-الحمد لله الذي رفع درجات الصالحين

التحفه الحسينيه (في شرح الرساله الالفيه)

محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی (-پس از 901 ق).

التحفه الحسينيه (في اسرار الصلاه القليه) - اسرار

الصلاه

فارسی، از سید مرتضی بن محمد کشمیری، که در 1202 ق برای میرزا رضا خان تألیف کرده.

-الحمد لله الذي جعل الصلاه بلطفه معراج المؤمنين

التحفه الحسينيه

فارسی، مقتل، از نوروز علی بن محمد باقر بسطامی (-1309 ق)، مرتب بر مجالس، در وقایع طف و اسرار شهادت، ط. ایران.

تحفه الحفاظ

فارسی، تجوید منظوم، خ. آستان قدس، ش 3036.

-ابتدا کردم به علام الغیوب

تحفه الحکیم

ارجوزه در فلسفه، از محمد حسین بن محمد حسن اصفهانی (-1296 ق).

-یا مبدی الكل الیک المنته

لک الجلال و الجمال و البها

تحفه الخاقان ---

تحفه الخلیل

ارجوزه در عروض و قافیه، از محمد حسین بن کاظم موسوی کشوان قزوینی (-1356 ق).

تاریخ نظم: 1327 ق، مرتب بر مقدمه، فصول و خاتمه، خ. موجود.

-حمدا لمن تواترت منه النعم

مردفه بما به خص و عم

التحفه الخلیلیه

طب، از میرزا صادق بن باقر طبیب تهرانی (-1343 ق)، تألیف: 1340 ق مرتب بر مقدمه، 3 باب و خاتمه.

-الحمد لله مشفع القوى العلویه بالقوى السفلیه

تحفه الخواتین ---

ص: 562

تحفه الراغب (فی ترجمه بغیه الطالب)

فارسی، از اسد الله بن اسماعیل کاظمی دزفولی (1237 ق)، اصل آن در فقه از شیخ جعفر کاشف الغطاء، خ. آستان قدس، ش 2284 (1222 ق) و چند نسخه دیگر.

تحفه الرجال (و زبده المقال)

ارجوزه در رجال، از عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق)، تاریخ نظم: 1109 ق.

-الحمد للمحمود بالكمال

تحفه الرجال و النساء

فارسی، در اخلاق زناشویی، در آن از کتب علامه مجلسی و کتب محمد کاظم هزار جریبی نقل شده است، خ. دیده شده.

تحفه الرضا

فقه، از معزّ الدین محمد بن ابی الحسن موسوی، خ. آستان قدس، ش 6533.

تحفه الرضا

فارسی، ادعیه، از محمد حسین بن مرتضی قلی پیشنماز، خ. آستان قدس، ش 3121 (1203 ق).

التحفه الرضویه

اردو، در احوال امام هشتم (علیه السلام)، از اولاد حیدر بلگرامی، ط. هند.

التحفه الرضویه

اصول دین، از حسین درودآبادی (-1344 ق)، خ. موجود.

التحفه الرضویه

فارسی، در فضل و آداب زیارت امام رضا (علیه السلام)، از محمد رضا بن محمد تقی کاشانی (-1336 ق)، خ. موجود.

-الحمد لله الذي جعل زياره اوليائه

التحفه الرضویه (فی الرد علی نصیحه الشیعه)

علی بن محمد حسین حسینی شهرستانی (-1344 ق)، نصیحه الشیعه تألیف یکی از دانشمندان اهل سنت است، خ. موجود.

التحفه الرضويه (في شرح الصحيحه الكامله)

(السجاذيه)

قاضي بن كاشف الدين محمد اردكاني يزدى، شاگرد شيخ بهائي، كه به نام شاه عباس ثاني تأليف کرده ولي ناتمام مانده است، تاريخ شرح: 1056 ق، خ. آستان قدس، ش 9666 (1057 ق).

-نحمدك يا من وشحت مفتح الصحيحه...

التحفه الرضويه (في شرح اللمعه دمشقيه)

محمد بن معصوم رضوي مشهدي ملقب به علم الهدى (-1255 ق)، برخى از مجلدات آن ديده شد، مذکور در كشف الحجب.

-الحمد لله الذى هدانا سبيل الفوز بالسعاده الابدیه...

ص: 563

التحفه الرضويه (في المسائل الدينيه)

مهدي بن ابي ذر نراقي (-1209 ق)، مذکور در روضات.

التحفه الرضويه

فارسی، در فضایل و زیارت حضرت رضا(علیه السلام) از نوروز علی بن محمد باقر بسطامی، 1309 ق، ط.

مکرر، خ. آستان قدس، ش 3323 و چند شماره دیگر.

-الحمد لله الذي جعلنا من المجاورين للروضه الرضويه...

التحفه الرضويه (في شرح الجعفریه)

در صلاه و مقدمات آن، از شرف الدین یحیی بن حسین بحرانی، شاگرد محقق کرکی، متن از محقق کرکی است.

التحفه الرضويه (في معرفه اصول الدين المرضيه)

محمد رضا بن زین العابدین، خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین...

التحفه الرضويه

شرح زبده الاصول.

در آستان قدس شرحی است از محمد رضا همدانی به نام التحفه الرضویه که در 1254 ق نگاشته، ش 6870.

التحفه الرضويه في مجربات الاماميه

رضی بن محمد رضوی کشمیری، تالیف 1373 ق، ط. تهران، 1374 ق.

تحفه ریفعی

فارسی، در فرائض، از محمد قاسم ساوجی معروف به خدابخش، آغاز تالیف: 1033 ق، خ.

موجود.

تحفه روحانی

فارسی، عرفان، مرتب بر 3 باب، خ. نجف.

-این تحفه روحانی حاصلش سعادت جاودانی...

تحفه روحانی

در علم حروف و خواص و اسرار آن، از جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-908 ق)، مرتب بر مقدمه، فصول و خاتمه، خ.

آستان قدس، ش 8286 (986 ق) و ش 5981.

-جواهر حمد و ثنا نثار بارگاه کبریایی حضرت علام الغیوب...

تحفه الزائر

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق)، تألیف: 1085 ق، ط.

مکّر، خ. آستان قدس، ش 3123 (1153 ق) و چند نسخه دیگر.

تحفه الزائر

عبد الله بن محمد رضا آل شبر حسینی کاظمی (-1242 ق)، ظاهراً تعریب تحفه الزائر مجلسی است.

ص: 564

تحفه الزائر

عبد المطلب حسینی، خ. موجود.

تحفه الزائرین (فی زیارات المعصومین...)

گجراتی، از غلام علی بهاونگری.

تحفه الزائرین (فی زیارات مشاهد جمیع

المعصومین)

اردو، از فرزند علی دهلوی، ط. هند.

تحفه الزائرین بالهادین

مجموعه زیارات و مدایح ثامن الائمه (علیه السلام) و خواهر گرامی آن حضرت، تدوین از میرزا علیخان صفاء السلطنه نائینی، خ. آستان قدس، ش 3118 (1298 ق).

تحفه الزهراء

صرف، از سید محمد (سده 11 ق).

تحفه الزینبیه

منظومه در کلام، از محمد بن محمد باقر حسینی که در 1108 ق برای فرزندش زین العابدین سروده، خ. موجود.

- یقول راجی عفور ربّ غافر

عبیده محمد بن باقر

تحفه السالکین (فی مهمات اصول الدین)

فارسی، از عبد النبی بن محمد طسوجی، مرتب بر مقدمه و 5 باب، خ. موجود.

التحفه السجادیّه

اردو، در سیرت پیامبر (صلی الله علیه و آله)، از سجّاد محمد حسین رضوی، ط. هند، 1328 ق.

تحفه سامی

تذکره شعراء، از سام میرزا ابن شاه اسماعیل صفوی، ط. مکرر، خ. آستان قدس ش 4198.

تحفه السعديه

فقه، از تقی الدین حسن بن علی بن داود حلی (647 ق-)، مذکور در رجال مولف.

تحفه السعید (فی علم التجوید)

فارسی، از محمد جعفر بن محمد بن اسماعیل یزدی، مرتب بر 11 باب و خاتمه، تألیف: 1272 ق، خ. دیده شده.

تحفه السفر - سفرنامه

اسد الله بن محمود گلپایگانی، تألیف: 1329 ق.

تحفه السفر

فارسی، سفرنامه، از مصلح الدین محمد حسین بن محمد تقی موسوی (1334 ق-).

تحفه السفر

در معانی و بیان، از علی اکبر نواب متخلص به بسمل شیرازی (-1263 ق).

ص: 565

تحفه السلاطين

محمود بن محمد علی، مذکور در الحدائق ذات الاحکام اردوبادی.

تحفه السلطان

فارسی، از جمال الدین محمد بن حسین خوانساری (-1125 ق)، خ. موجود.

التحفه السلیمانیة

محمد علی بن محمد شفیح حسینی سبزواری معروف به «صاحب الجروح علی مطلق الاعادی» (سده 11 ق).

تحفه سلیمانیة

فارسی، ترجمه عهدنامه مالک اشتر، از ماجدین محمد حسینی بحرانی که به نام شاه سلیمان صفوی (-1106 ق) تألیف کرده، ط.

تحفه سلیمانیة

فارسی، ترجمه ارشاد شیخ مفید، از محمد مسیح بن اسماعیل کاشانی معروف به ملا مسیحا (-پیش از 1125 ق)، ط. تهران، 1303 ق.

تحفه سلیمانیة عباسیه

فارسی، شرح ذهبیه، از محمد نصیر بن قاضی بن کاشف اردکانی یزدی که به نام شاه عباس ثانی (-1077 ق) شرح کرده.

-ستایش دور از آرایش سزاوار درگاه حکیمی است که

التحفه السنیة (فی شرح الآجرومیة)

عبد الله بن احمد آل طعان ستیری (-پس از 1300 ق).

التحفه السنیة (فی شرح النخبه المحسنیه)

در اخلاق و فقه، عبد الله بن نور الدین جزائری (-1173 ق)، شرح نخبه محسن فیض است، خ.

آستان قدس، ش 2269.

-اللهم انا نحمدک حمدا یكون لنا وسیله الیک

تحفه شاهی (و عطیة الهی)

زین الدین علی بدخشی، شرح تجرید خواجه طوسی است که برای سلطان محمد قطب شاه نگاشته است.

-شکر و سپاس پادشاهی را سزد...

تحفه شاهی

غیاث الدین منصور حسینی دشتکی شیرازی (-948ق).

تحفه شاهی

فارسی، عقاید در امامت، از علاء الدین عبد الخالق معروف به قاضی زاده گره رودی، شاگرد شیخ بهائی و معاصر شاه عباس اول (-1037ق)، خ. آستان قدس، ش 7085 (1070ق)، ش 9842 (1096ق) و چند نسخه دیگر.

ص: 566

تحفه شاهی

فارسی، تجوید، از مصطفی بن ابراهیم قاری تبریزی (سده 11 ق)، مرتب بر 5 باب، آغاز تالیف: 1088 ق، خ. نجف.

تحفه شاهی

فارسی، طب، از محمد طیب، رساله باهیه است که برای ابوالمظفر عبد القادر خلجی تالیف کرده، در 10 فصل، خ. موجود.

التحفه الشاهیه

فقه، از عبد الرحیم بن محمد حسینی جرجانی (معاصر شاه طهماسب صفوی)، تالیف: 978 ق، صاحب ریاض نسخه را در هرات دیده بوده است.

تحفه شاهی

نجوم، از عبد القادر رویانی، مذکور در تحفه نظامیه مؤلف.

تحفه شاهی

فارسی، تجوید و قراءت، از عماد الدین علی بن عماد الدین شریف قاری استرآبادی که به نام طهماسب صفوی (-984 ق)، تالیف کرده است، خ. آستان قدس، ش 3037 (1087 ق).

-ای کنه تو برتر از شناسایی ما

وصف تو برون ز حد گویایی ما

تحفه شاهی

فارسی، کیمیا، از محمد بن طاهر حاکم، ترجمه التعویذ الحاکم بالله فاطمی (-410 ق) است، خ. آستان قدس، ش 10916.

-الحمد لله الملك الحق المبین...

تحفه الشباب

کشکول گونه ای است از محمد بن محمد جعفر یزدی (معاصر)، خ. کربلا.

التحفه الشعریه

اردو، مناظره، از عمار علی بن نظام علی سونی پتی (-1304 ق)، ط.

التحفه الشمسیه فی المباحث الکلامیه

ضیاء الدین عبد اللہ بن محمد بن اعرج حسینی، خواہرزادۂ علامہ حلّی، کہ بہ اشارہ شمس الدین محمد بن حماد بن ادیس حسینی
علوی تالیف کردہ، خ. دیدہ شدہ.

تحفہ الشیعہ

فارسی در فضایل ائمہ علیہم السلام، از جعفر قلی خان بن موسی خان قاجار، کہ در 1275 ق بہ نام ناصر الدین شاہ قاجار تالیف
کردہ، مرتب بر مقدمہ و 6 باب.

-الحمد لله الذي تحيّر عن ادراك كنه ذاته العقول

تحفہ الشیعہ (فی رجعه الانمہ)

حسین بن نصر اللہ عرب باغی ارومی، ط. تبریز، 1335 و 1356 ق.

ص: 567

تحفه الصائدين

اردو، در صیید و ذباحت و احکام آن.

تحفه الصائمين

فارسی، در صوم، از محمد رسول بن عبد العزيز کاشانی، شاگرد ملا احمد نراقی.

تحفه الصائمين

گجراتی، در مسائل صوم و فضایل رمضان، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (معاصر)، ط.

تحفه الصالح

فارسی، فقه، سوال و جواب، از محمد صالح بن عبد الله کزازی که از استادش بهاء الدین محمد بن حسن معروف به فاضل هندی (-1135 ق) پرسیده است، خ. دیده شده.

تحفه الصالحين

محمد صالح بن عبد الواسع حسینی (-1116 ق)، مذکور در اجازه مؤلف به ابو الحسن شریف عاملی.

تحفه الصبيان

فارسی، ط. ایران.

تحفه الصغر

اردو، از مظاهر حسن امروهوی، دیوان اشعار دوران خردسالی اوست، ط.

تحفه الصغوه (فی احکام الحبوه)

عبد الله بن محمد حسن مامقانی (-1351 ق)، ط.

تبریز، 1320 ق.

-الحمد لله على ما انعم

التحفة الصغویه (فی الانباء النبویه)

مهذب الدین احمد بن عبد الرضا، که در 1079 ق در قندهار تألیف کرده.

تحفه الصفویه

فارسی، در اصول و فروع دین، از زین العابدین حسینی خادم که در یک مقدمه، 3 باب و خاتمه به نام شاه صفی نگاشته است، خ. آستان قدس، ش 7489 (1087 ق).

تحفه الصلوات

فارسی، از کمال الدین حسین بن علی واعظ کاشفی (-910 ق)، مرتب بر مقدمه، 8 فصل و خاتمه.

التحفه الصیداویه

قصائد، از محمد نجیب مروه العاملی، ط. صیدا، 1342 ق.

تحفه الطالب

انساب، از جمال الدین احمد بن علی معروف به ابن عنبه (-828 ق).

تحفه الطالب

فقه، از جعفر بن محمد باقر آل بحر العلوم

ص: 568

(1289ق-)، ط. نجف، 1347ق.

تحفه الطالب (فی معرفه من ینسب الی ابی طالب)

سید حسین سمرقندی، در شرف الاسباط قاسمی از آن نقل شده.

تحفه الطالب و بغیه الراغب

ابو عبد الله محمد بن احمد صفوانی، شاگرد ثقه الاسلام کلینی (-329ق).

تحفه الطالب (فی مناقب علی بن ابی طالب)

محمد بن علی عاملی شحوری، که در 1012ق تالیف کرده، مذکور در امل الآمل حر عاملی.

تحفه الطالبین (فی معرفه اصول الدین)

عبد السمیع بن فیاض اسدی، (سده 10ق) خ.

موجود.

-نحمد من کان ازل الآزال

تحفه الطب

محمد عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306ق)، مذکور در التجلیات.

تحفه الطلاب

عیسی بن حسین علی آل کبه بغدادی (سده 13ق)، مذکور در تحفه الاحباب مؤلف.

التحفه الطوسیه

در تاریخ طوس به انضمام زیارات ثامن الائمه (علیه السلام)، از شیخ عباس بن محمد رضا قمی، منتخبی از مجلد دوم مطلع الشمس است، ط. تهران، 1337ق.

تحفه طهماسبیه

فارسی، منظوم، در اصول دین، طهارة و نماز، از حافظی، به دستور شاه طهماسب (-981ق)، خ. کاظمین.

-ابتدانا باسمه الاعظم

و هو الله صانع العالم

تحفه العابدین

ادعیه و اعمال، ط. هند.

تحفه العابدین

در ادعیه و اعمال، از عبد الله بن حسین بابا سمنانی، شاگرد محقق داماد، مرتب بر مقدمه، 5 باب و خاتمه، صاحب ریاض نسخه را دیده بوده است.

تحفه العابدین

ادعیه، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (1283 ق-).

تحفه العابدین

محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی، شاگرد وحید بهبهانی.

تحفه العابدین

مهدی بن صالح حسینی نجفی (-1312 ق)،

ص: 569

ط. بیروت.

تحفه العارفین

اردو، در توحید، عدل و نبوت، از امداد حسن بن علی حسن هندی، برگرفته از جزء اول حدیقه سلطانیه، تالیف: 1273 ق، ط. مکرّر.

تحفه العالم (فی شرح خطبه المعالم)

جعفر بن محمد باقر آل بحر العلوم (معاصر)، در 2 جزء: 1. شرح خطبه و ذکر تواریخ معصومین علیهم السلام، 2. شرح احادیث، ط. نجف، 1355 ق.

تحفه العالم

فارسی، از عبد اللطیف خان بن ابی طالب جزائری شوشتری، تالیف: 1216 ق، شامل مطالب تاریخی و ذیلی در باب قضیه و هابیون که مؤلف به خواهش پسر عم خویش ابو القاسم ملقب به میر عالم تالیف کرده، ط. بمبئی، 1312 ق (چاپ دوم) و مکرّر.

تحفه عباسی

فارسی، در اصول دین، از محمد طاهر شیرازی قمی (سده 11 ق)، ط. تهران، 1339 ش، خ.

آستان قدس، ش 6481 (1071 ق).

- ای عزیز من بیدار و آگاه باش که دنیا موضع راحت و محل فراغت نیست.

تحفه عباسی - تحفه العباسیه

عرفان، از محمد علی مؤذن سبزواری، عارف سلسله ذهبیه، مرتب بر مقدمه و 12 باب، مؤلف آن را به نام شاه عباس ثانی در 1077 ق تالیف کرده است، ط. شیراز، 1342 ق.

- حمدی که پاکبازان عالم وحدت...

تحفه عباسی

در فضایل و مناقب، از نظام الدین محمد بن حسین ساوجی، مؤلف شاگرد شیخ بهائی بوده است.

تحفه عباسی

فارسی، اخلاق، از محمد لاری، مرتب بر مقدمه، توطئه و 3 مقاله.

- الحمد لله رب العالمین...

تحفه العراق (فی علم الاخلاق)

محمد جعفر بن سیف الدین شریعتمدار استرآبادی تهرانی (-1263 ق)، مرتب بر مقدمه و ابواب، خ.

موجود.

-الحمد لله علی نواله

تحفه العراقین

فارسی، مثنوی، از افضل الدین ابراهیم بن علی خاقانی شیروانی (-582 یا 590 یا 595 ق)، ط.

اکبر آباد هند، 1855 م؛ تهران، 1336 ش و چند چاپ دیگر در هند، خ. آستان قدس، ش 4471 (1029 ق) و چند نسخه دیگر.

تحفه العرایس

اردو، در احکام نکاح، از مراد علی بن علی

ص: 570

لکهنوی، تالیف: 1287 ق، ط. 1290 ق.

تحفه العروس (و نزهه النفوس)

باهیه، ط 1301 ق، خ. موجود. در نسخه خطی تألیف کتاب به عبد الله نجاشی منتسب شده و ظاهراً مراد همان تحفه العروس مطبوع از ابو عبد الله محمد بن احمد بجایی (یاتيجانی) است که در 710 ق زنده بوده است.

تحفه العشاق

مثنوی عرفانی، تاریخ نظم: 680 ق، خ. دیده شده.

تحفه العشاق

غزلیات منتخب از حافظ، سعدی و بیدل، ط.

لاهور، 1338 ق.

تحفه العشاق

مرتب بر مقدمه، 14 باب و خاتمه، تألیف ح 1097 ق، خ. روضاتی، اصفهانی.

تحفه العقلاء

محمد طاهر قمی، مذکور در تحفه الاخیار مؤلف

تحفه العقول

قاضی نور الله بن شریف الدین شوشتری (-1019 ق)، مذکور در فهرست تألیفات او.

تحفه العلماء (فیمن اخرج عنه البخاری و مسلم

من الضعفاء)

رجال حدیث، از عبد الحسین بن یوسف عاملی، از کتب به غارت رفته او در 1329 ق.

التحفه العلویه (فی الاحادیث النبویه)

مهدب الدین احمد بن عبد الرضا (سده 11 ق)، مذکور در التحفه الصفویه مؤلف.

التحفه العلویه

محمد رضا طبسی، مذکور در تنبیه الامه مؤلف.

التحفه العلویه (فی الآفاق الرضویه)

علی بن محمد حسین شهرستانی (-1344 ق)، مذکور در فهرست تصانیف او.

التحفه العلیه

در علم حروف، از حسین بن علی واعظ کاشفی (-910 ق).

التحفه العلیه (فی شرح نهج البلاغه الحیدریه)

افصح الدین محمد بن حبیب الله حسنی حسینی، تألیف: 881 ق، خ. دیده شده.

-نحمدک یا ذا الشان العلی و الامتتان الجلی

التحفه العلیه (فی اسرار الهادیه)

فارسی، طب، از هادی بن محمد صالح شیرازی، مرتب بر منبع، 7 جدول و ساقیه، خ. موجود.

تحفه العلیل

ادعیه و احراز، از قطب الدین سعید بن حسین

ص: 571

راوندی(-573ق)، مذکور در بحار و روضات.

تحفه العوام

فتاوی مولوی سید بن حسین (معاصر)، ط.

حیدرآباد، 1351 ق.

تحفه العوام

رساله عملیه، از آقا حسن صاحب (معاصر)، ط.

حیدرآباد.

تحفه العوام

اردو، رساله عملیه، از حاج حسن علی اخباری، در 2 جزء.

تحفه العوام

ادعیه و زیارات، نیز از حسن علی اخباری، ط.

تحفه العوام-نخبه الاحکام

اردو، از فیاض حسن ایوبی هندی، مجموعه ای است از فتاوی آیه الله سید ابو الحسن اصفهانی.

تحفه العوام

اردو، رساله عملیه، از محمد هارون زنجی فوری (-1339ق)، ط.

تحفه الغرائب

فارسی، منتخب جواهر القرآن، در خواص سور و آیات قرآنی، انتخاب از محمد بن محمد هروی، مرتب بر 12 باب، ط. ایران، 1268 ق.

-حمد بی حد و سپاس بی عد نثار بارگاه ملک احد

تحفه الغرائب

فارسی، در عجایب مخلوقات، از محمد حسین بن زمان استرآبادی، مرتب بر مقدمه، 12 باب و خاتمه.

-حمد و سپاس مر خدای را که بنی نوع انسان را به عجیب ترین صفتی آفرید.

تحفه الغرایب

در غرایب، از رضا قلی قاری (معاصر)، منقول از کتب غریبه، خ. دیده شده.

التحفه الغرویة (فی الفوائد القرآنیة)

فارسی، تجوید، از حسن بن محمد موسوی ساروی (-ح 1351 ق)، که برای فرزند خویش -محمد- در 1339 ق تألیف کرده.

التحفه الغرویة (فی شرح اللمعة الدمشقیة)

فقه، از خضر بن شلال عفاوی (-1255 ق)، در چند مجلد، تألیف برخی از مجلدات: 1231-1240 ق، خ. موجود (برخی مجلدات).

التحفه الغرویة

حاشیه بر قوانین الاصول محقق قمی، از عبد الغفور بن محمد اسماعیل حسینی یزدی (-1246 ق)، تألیف: 1245 ق، خ. آستان قدس، ش 11595 (1244 ق).

-الحمد لله رب العالمین...

ص: 572

تحفه الغری (فی تحقیق معنی الایمان و الاسلام)

محمد بن عبد الکریم طباطبایی بروجردی جد بحر العلوم، تألیف: 1126 ق، خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي ارشدنا الى معالم الدين

تحفه الغریب (و نخبه الطیب)

طب، شرح قانونچه، از محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائری شیرازی، مذکور در نجوم السماء.

التحفه الغریه (فی فتح ابواب الجنه)

فارسی، از علی رضا بن محمد کابلی (معاصر)، ط 1331 ق. ظاهراً برگرفته از مفتاح الجنه تألیف عبد الکریم جزائری است.

التحفه الغیایه (فی مسأله ابطال الرؤیه)

-و بعد فيقول الفقير المستعين برّبه المتعالی ملك سعيد بن محمد الخلخالی مسأله الرؤیه من معضلات المسائل... (كذا).

التحفه الفاخره

زین الدین علی نقی ابن محمد هاشم طغایی کمره ای فراهانی (-1060 ق)، برای شاه صفی صفوی (-1052 ق) اهدا کرده، مذکور در الهمم الثواقب مؤلف.

التحفه الفاطمیه

فارسی، در احوال سیده النساء فاطمه الزهراء سلام الله علیها و مناقب و مصائب آن حضرت، از عبد الحسین بن محمد علی اصفهانی معروف به خوشنویس (معاصر)، مرتب بر 10 مجلس، ط.

ایران، 1328 ق.

تحفه الفاطمیین (فی احوال قم و القمیین) - تاریخ

قم

حسین بن محمد حسن متخلص به عاشق، تألیف:

1350 و 1351 ق، در 2 مجلد.

تحفه الفحول (فی شرح معرب الفصول)

حکمت، از محمد بن احمد معروف به خواجگی شیرازی، تاریخ شرح: 953 ق، اصل از خواجۀ طوسی، تعریب از محمد بن علی جرجانی.

تحفه الفضلاء (فی بیان اشتباه بلغه العقلاء)

محمد حسن بن محمد حسین مردودی (1306 ق-).

تحفه القابلین

فارسی، معانی و بدیع، از تراب علی هندی، خ.

فیض آباد هند.

تحفه القاری (من صحیح البخاری)

محمد علی عزّ الدین عاملی حناوی (1303 ق-).

تحفه القاری

فارسی، تجوید، از محمد بن حیدر قاری، مرتب بر مقدمه و 12 باب، خ. آستان قدس، ضمیمه ش 13514 (1250 ق).

ص: 573

تحفه القاری- تحفه القراء

فارسی، تجوید، از مصطفی بن ابراهیم قاری تبریزی (1007 ق-)، مرتب بر مقدمه، 12 باب و خاتمه، تألیف: 1067 ق، ط. بمبئی، 1302 ق، خ. آستان قدس، ش 3038 (1088 ق) و ش 13258 (1088 ق).

تحفه القاصدين (فی معرفه اصطلاح المحدثين)

محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی، مذکور در کاشفه الحال مؤلف.

تحفه القدسیه (فی احکام الصلاه الیومیّه)

فقه استدلالی، مؤلف از متأخرین بوده، خ.

حسینیة شوشتریها، نجف.

تحفه القراء

فارسی، تجوید، از محمد علی بن محمد اسماعیل حسینی معروف به قاری، مرتب بر مقدمه و ابواب، خ. دیده شده.

-الحمد لله رب الارباب مسبب الاسباب...

تحفه القراء ---

ص: 574

تحفه المبتدی

منظومه در منطق، از علی بن حسین جامعی عاملی، خ. آستان قدس، ضمیمه ش 13622.

-ان اجل منطق ما اشتملا

علی ثناء الله عز و علا

خودش در 1090 منظومه را شرح کرده، خ.

موجود.

-الحمد لله الذى اختص بالمنطق الانسان فاقدره

تحفه مبشریه

فارسی، طب، از محمد بن سعید لاری که به نام مبشر خان بن همایون شاه (سده 10 ق) تألیف کرده، خ. آستان قدس، ش 5065.

تحفه المتختمین

محمد بن محمد امان لکهنوی (سده 13 ق).

تحفه المتقین

اردو، در سوانح امام جواد (علیه السلام)، از اولاد حیدر بلگرامی، ط.

تحفه المتقین

اردو، ط. در بعضی از فهارس یاد شده و ظاهراً همان عنوان قبل است.

تحفه المتقین (فی اصول الدین)

نجم الدین بن خضر حبلرودی رازی (سده 9 ق)، صاحب ریاض نسخه را در استرabad دیده بوده است.

تحفه المتقین (من بحار مناقب امیر المؤمنین (علیه السلام))

شرح 5 حدیث در مناقب آن حضرت، از ابو علی محمد معروف به عبد الکریم شهابی طبسی، تألیف: 1125 ق.

-حمد علی و صلاه جلی من الاملد الی الابد احمد بذاته

تحفه المتقین

فارسى، مواعظ، از على اكبر بن عباس يزدي حائرى، تاليف: 1353 ق.

تحفه المجالس---

ص: 575

تألیف: 993 ق، ط. حیدرآباد، 1931 م.

تحفه المجتبی

منطق، از سید محمد مؤلف التحفه الحسینیہ (سده 11 ق).

تحفه المحتین (فی فضائل سادات الدین)

در امامت، از احمد بن محمد علی بهبهانی کرمانشاهی (-1235 ق)، مرتب بر مقدمه، 6 فصل و خاتمه، خ. دیده شده.

-الحمد لله اختار محمدا من المخلوقین...

تحفه المحتین

فارسی، در تفسیر آیه تطهیر و ثبوت عصمت ائمه علیهم السلام، از مهدی بن حسین حسینی دزفولی (-1322 ق)، تألیف: 1312 ق، خ. موجود.

تحفه المحدثین

حدیث، از عبد الحسین بن یوسف موسوی عاملی، تألیف: 1331 ق.

تحفه المحدثین الی الشیخ زین العابدین

اجازة عزّ الدین جزائری برای زین العابدین بن سلیم عاملی، مورخ 1358 ق.

تحفه المحسنین

تجوید، از محمد رضا بن محب علی سبزواری (-1055 ق).

تحفه المحقق (فی شرح نظام المنطق)

شرح منظومه در منطق، اصل و شرح از ابو بکر بن عبد الرحمان حضر می (-1341 ق)، ط. قاهره، 1330 ق.

تحفه المحققین

فارسی، کَشکول گونه ای از فوائد متنوعه، از احمد دامغانی، خ. دیده شده.

التحفه المحمدیه

شیخ محمد رضا طبسی (معاصر)، مذکور در آخر تنبیه الامّه.

التحفه المحمديه

در خواص سوره های قرآن و برخی ختم ها، از عبد الرضا شوشتری، که به نام محمد بن ابی الفتح مرعشی شوشتری متخلص به رونق نگاشته، خ.

دیده شده.

التحفه المحمديه (فی علم العربیه)

محمد علی بن احمد انصاری قراچه داغی، مذکور در فهرست کتابهایش.

تحفه محمدیه

فارسی، هیأت و نجوم، از قاضی بن کاشف الدین محمد اردکانی یزدی، شاگرد شیخ بهائی، تألیف: 1019 ق، خ. آستان قدس، ش 5267 و ضمیمه ش 12223 (1057 ق).

-آغاز سطوح نیرمقال، طلوع صبح محامد ایزد متعال تواند بود

ص: 576

تحفه محمدیه

فارسی، تجوید، از محمود بن محمد علوی فاطمی، مرتب بر مقدمه، 8 باب و خاتمه، تألیف:

1288 ق. ط. تهران، 1297 و 1306 ق.

تحفه المحمدیه

ملا تقی بن میرزا نقی کوثر همدانی (-1332 ق)، ط. ایران.

التحفه المدنیه

عروض و قافیه، از محمد بن محمود عصار لواسانی تهرانی (-1355 ق)، تألیف: 1290 ق.

التحفه المرئویه

ادعیه و زیارات، ط. بمبئی.

التحفه المرئویه-الصحیفه العلویه

التحفه المرضیه

منظومه در صرف، از محمد تقی بن اسد الله حسینی نجفی، تاریخ نظم: 1324 ق، ط.

قسطنطنیه، 1325 ق.

تحفه مرغوب

اردو، ترجمه راحت القلوب، ط. هند.

تحفه المسافر

فقه، در مناسک حج، از علی بن حسین کربلایی (سده 11 ق)، خ. آستان قدس، ش 2712.

تحفه المسافر

منظومه در صلاه مسافر، از مشکور بن محمد جواد حولوی (-1353 ق)، ط. صیدا، 1348 ق.

-نحمدک اللهم یا ذا الرحمه

دلت علی وجوب شکر النعمه

تحفه المسافرين

عبد النبي بن علي كاظمي (-1256 ق)، مذکور در تکمله نقد الرجال مؤلف.

تحفه المسائل

فارسی، رساله عملیه، به صورت سؤال و جواب، مجیب: سید علی بن محمد علی طباطبائی صاحب ریاض (-1231 ق)، خ. دیده شده.

تحفه المسلمین - تحذیر المعاندين

تحفه المسلمین

ردّ نصارا، از میر محمد حسن علی خان بن محمد نصیر خان پادشاه سند، ط. سند.

تحفه المشتغلین

در علم اعراب، از محمد علی بن عزیز خالصی (- پس از 1320 ق).

تحفه المشتغلین

شرح باب استثناء از شرح بدر الدین محمد بن مالک بر الفیه، از علی بن محمد اعرجی کاظمی، تاریخ شرح: 1287 ق.

ص: 577

تحفه المظفریه

فارسی، در رد کریم خان کرمانی، از احمد بن علی اکبر مراغی (-1310 ق)، که به نام مظفر الدین شاه در زمان ولیعهدی او تألیف کرده.

تحفه المعاد للعباد

فارسی، در اثبات معاد، از محمد ابراهیم بن محمد علی امین الواعظین اصفهانی (-1349 ق).

تحفه المقرئین

فارسی، تجوید، از قاضی مصطفی بن ابراهیم قاری، شاگرد محقق سبزواری، مرتب بر 2 باب، تألیف: 1068 ق.

-الحمد لله المنزه بذاته عن اشاره الاوهام

تحفه المقلد

فقه، رساله عملیه، از عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق)، ط. تهران.

تحفه المقلدین

مختصر اصلاح العمل سید محمد مجاهد (-1242 ق) که شاگردش حسین بن محمد واعظ شوشتری به دستور او اختصار کرده است.

تحفه المقلدین را محمد بن ابی الفتح مرعشی متخلص به رونق به نظم فارسی در آورده است.

تحفه الملوک-صد پند لقمان

فارسی، اخلاق، ط. هند و ایران، مکرر.

تحفه الملوک (و الوزاء)

فارسی، اخلاق، خ. موجود و مکرر.

تحفه الملوک (فی السیر و السلوک)

فارسی، عرفان (سیر و سلوک)، از جعفر بن ابی اسحاق موسوی معروف به کشفی (-1267 ق)، تألیف: 1233 ق به نام فتحعلیشاه قاجار، ط. تبریز: 1276 ق.

تحفه الملوک (فی السیر و السلوک)-السیر

و السلوک

فارسی، از بحر العلوم.

تحفه الملوک (فی السیر و السلوک)

فارسی، از ابراهیم بن عبد الجلیل، شاگرد شیخ احمد احسانی، تالیف: 1247 ق به نام عباس میرزا قاجار، خ. موجود.

تحفه الملوک

فارسی، طب، از زین العابدین عطار شیرازی (-806 ق).

تحفه الملوک

تاریخ انبیاء، از محمود بن محمد علی بهبهانی کرمانشاهی (-1269 تا 1271 ق).

تحفه الملوک (فی احکام الشکوک)

فقه، از نجم الدین حسینی، محمد صالح آل طعان (-1333 ق) از وجود نسخه در قطیف خبر

ص: 578

داده است.

تحفه الملوک (الذی هو خیر من الذهب المسکوک)

اخلاق، از سید ولی بن نعمت الله حسینی (سده 10 ق)، مرتب بر مقدمه، 8 باب و خاتمه، خ.

شهید مطهری.

-الحمد لله المتفضل المثلان

تحفه الممالک (فی ترکیب الفیه ابن مالک)

محمد حسن بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1318 ق)، تألیف: 1261 ق (در 12 سالگی؟).

تحفه المنجمین

فارسی، نجوم، از جلال الدین محمد بن عبد الله یزدی، خ. آستان قدس، ش 5253 (1056 ق) و 2 نسخه دیگر.

التحفه المنطقیه-تحفه المبتدی

التحفه المنظوریه

در تعلیمات ابتدایی، ط. هند.

التحفه المنقلبه

اردو، در جواب التحفه الاثنا عشریه، ط.

التحفه الموسویه

فارسی، منظومه در مدح موسی بن جعفر (علیه السلام)، از محمد رضا شیرازی متخلص به سراج، تاریخ نظم: 1341 ق، ط.

تحفه المؤلف الناظم (و عمده المکلف الصائم)

در احکام صوم، از سدید الدین ابو الفضل شاذان بن جبرئیل قمی (سده 6 ق)، مذکور در اجازه صاحب معالم.

تحفه المؤمن ---

ص: 579

تحفه المؤمنین

اردو، رسالہ عملیہ، از فتاویٰ محمد ابراہیم بن محمد تقی لکھنوی (-1307 ق)، جامع: مرتضیٰ شاہ.

تحفه المؤمنین

فارسی، رسالہ عملیہ، از علی بن محمد حسین شہرستانی (-1344 ق)، ط.

تحفه المؤمنین (فی المسائل و احکام الدین)

اردو، عبادات و ادعیہ، از مظاہر حسن امروہوی (معاصر)، ط.

التحفہ المہدیہ

باب ششم الدر الثمین (یا دیوان المعصومین)، از محمد علی بن محمد طاہر خیابانی (معاصر)، ط. تبریز، 1354 ق.

التحفہ المہدیہ

در احوال امام مہدی (علیہ السلام)، از حسین بن نصر اللہ موسوی ارومی، مرتب بر 12 باب، تالیف:

1330 ق، ط. تبریز، 1335 ق.

التحفہ المہدیہ - علائم الظہور

محمد ناظم الاسلام کرمانی، ط. ایران، 1329 و 1332 ق.

تحفہ میر عالم - تحفہ العالم

تحفه الناجی

گجراتی، در فضایل امیر المؤمنین (علیہ السلام) از غلام علی بن اسماعیل بہاؤنگری، ط.

تحفه الناسکین (و زاد السالکین)

ادعیہ، بخشی از آن در نسخہ منتخب زیارات موجود است، این بخش در اعمال نوروز است.

تحفہ ناصری

فارسی، در ذکر فصحاء عرب، ط. ایران. ظاہراً با التحفہ الناصریہ کہ ذکر خواهد شد یکی است.

التحفہ الناصریہ (فی فنون الادبیہ)

منتخبات اشعار شاعران عرب، از ابو القاسم بن محمد ابراهیم رشتی (یا دشتی) که به نام محسن میرزا تألیف کرده، ط. تهران، 1278 و 1285 ق.

التحفه الناصریه

فارسی، ادعیه و زیارات، از جهانگیر بن محمد ولی میرزا معروف به حاج آقا خانه زاد، تألیف: 1287 ق، ط. تهران، 1287 ق.

التحفه الناصریه

فارسی، در بیان اصول و فروع به مشرب اهل حقیقت و طریقت و شریعت، از محمود بن محمد علی بهبهانی کرمانشاهی (-1269 ق).

تحفه النبی (صلی الله علیه و آله)

ادعیه و اعمال سنت، از سید محمد (سده 11 ق)،

ص: 580

تحفه النجباء (فی مناقب آل العبا)

عبد الرحيم بن عبد الله حسینی، که برای شریف مکه تألیف کرده.

تحفه النجف

فارسی و عربی، اخلاق منظوم، از محمد بن مرتضی کشمیری (معاصر).

تحفه النجف

منظومه در صید و ذباحت، از مشکور حولوی (-1353 ق).

-قال سمي جده المشكور

نجل الجواد العيلم التحرير

التحفة النجفيه

در بیان اقسام وجود، از محمد باقر بن محمد جعفر، تألیف: 1287 ق، خ. آستان قدس، ش 5958 (1289 ق).

تحفه النساك

منظومه در مناسک حج تمتع، از طاهر بن عبد علی حچامی مالکی (-1279 ق)، خ. دیده شده.

-نحمد من عرفنا المناسك

من رزقه لتارك و ناسك

تحفه النشأتين (فی مراثی الحسين عليه السلام)

باقر بن حبيب قاری حلی (معاصر)، ط. نجف، 1341 ق (با اللؤلؤ المنشور در یک مجلد).

اللؤلؤ المنشور جزء دوم آن است.

التحفة النظاميه

فارسی، در ایمان پدر ابراهیم (علیه السلام)، از عبد الصمد بن احمد موسوی جزائری (-1337 ق).

تحفة نظامیه-شرح سی فصل

فارسی، از عبد القادر بن حسن رویانی (سده 9 ق)، شرحی است بر سی فصل خواجه طوسی، خ. نجف؛ مرعشی، قم.

-حمد بی حد و شکر بی عد مر خالق احد را

التحفه النظاميه (في الفروق الاصطلاحيه)

علی اکبر بن مصطفی شروانی نجفی، تألیف:

1312 ق، ط. حیدرآباد، 1340 ق (چاپ دوم).

التحفه النوابيه (و الهدیه الاخرویه)

ادعیه و زیارات، از ابو المظفر محمد جعفر حسینی، مرتب بر 9 باب که 6 باب آن ترجمه مفتاح الفلاح است، که به نام نوابه شاهزاده بیگم صفوی تألیف شده، خ. شهید مطهری.

التحفه النوریه

عبد الله بن نور الدین جزائری (-1173 ق) بر نهج انموذج العلوم دوانی، تألیف: 1144 ق، خ.

دیده شده.

-اما بعد حمد الله علی فضله المبین.

تحفه الوارد (و غفال الشارد)

فخر الدین بن محمد علی طریحی (-1085 ق)، برخی از نوادگان او از وجود نسخه آن خبر داده اند.

ص: 581

تحفه الواعظین

محمد بن محمد نقوی لکھنوی (-1312 ق)، مذکور در مشاہیر علماء الهند.

تحفه الواعظین

در مواعظ و مصائب، از مظفر حسین بن ضامن حسن رضوی لکھنوی (معاصر).

تحفه الوافی (فی العروض و القوافی)

محمد صادق ادیب الممالک فراهانی (-1336 ق). در اصل تحفه الوالی آمده است.

تحفه الوجود

فارسی، حکمت و عرفان، از جلال الدین حسینی ذہبی شیرازی ملقب به مجد الاشراف، ط. سلما، 1333 ق.

تحفه الوزراء و السلاطین

اخلاق، از جلال الدین محمد اصفہانی، ط.

تهران، 1291 ق، 1314 ش؛ ایران، 1282 ق.

-چهار چیز نگاہدار پادشاهی است

تحفه الولی

ترجمہ و شرح فرمان مالک اشتر، از محمد حسین بن احمد یزدی، تألیف: 1227 ق به دستور محمد ولی میرزا، خ. کربلا.

-طرازندہ اورنگ پادشاهی...

تحفه الولی و الوصی

نحو، از سید محمد (سدہ 11 ق).

التحفہ الیوسفیہ-تاج المواعظ

التحقیق

اصول فقہ، از احمد بن محمد حسنی عطار بغدادی (-1215 ق).

التحقیق

فقه، نیز از احمد عطار بغدادی، در چند مجلد، خ. موجود (در 4 مجلد، بخش طهارت).

التحقیق

بحث در لفظ جلاله، از محمد مهدی بن علی اصغر قزوینی (سده 12 ق).

تحقیق الاحکام

فقه، از موسی بن جعفر کرمانشاهی (-ح 1340 ق)، خ. دیده شده.

تحقیق الاحکام (فی بیان الحلال و الحرام)

شرح مکاسب انصاری، از حسین بن احمد آل سمیسم لامی (-1340 ق)، تالیف: 1331 ق، در 2 جزء.

تحقیق الادله

اصول فقه، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق)، خ. موجود.

تحقیق الاسلام و الایمان ---

ص: 582

تحقیق البیان (فیما يجب تعلمه علی النسوان)

اردو، از محمد مجتبی بن محمد حسین نوگانوی (معاصر)، ط 1354 ق.

تحقیق البیان فی تأویل القرآن

راغب اصفهانی، مذکور در روضات.

التحقیق الجدید

اصول فقه، از محمد حسین، ط.

تحقیق جعفری (فی افتراق المذاهب)

اردو، از غلام حیدر ہندی، ط. ہند.

تحقیق الجهات

غیاث الدین منصور دشتکی (-948 ق)، ظاہرا با رسالہ او در باب قبلہ یکی است.

تحقیق حق

اردو، امامت، از سعادت حسین بن منور علی سلطان پوری (معاصر)، خ. دیدہ شدہ.

تحقیق الحق (فی وجوب الجمعه)

محمد بن عاشور کرمانشاهی (سدہ 13 ق)، مذکور در فہرست تصانیف او.

تحقیق الحق و ازہاق الباطل

فارسی، کلام، در رد بایبون، دہریون و نصارا، از محمود بن محمد حسن شریعتمدار استرآبادی، مرتب بر 3 مقصد.

تحقیق الحق و ابطال الباطل

حسن علی بن عبد اللہ آل بدر قطیفی (-1334 ق).

تحقیق الحقایق (فی معرفہ السادات و الخلائق) -

گلزار مصطفی - محبوب التواریخ

فارسی، از حسین علیشاہ بن روشن علیشاہ نقوی، مرتب بر 15 گل، تالیف: 1306 ق، ط.

هند، 1322 ق.

تحقیق الدلائل (فی شرح تلخیص المسائل)

متن و شرح از ملا علی کنی (-1306 ق)، ط.

تهران 1314 و 1317 ق.

تحقیق الدلائل (فی توضیح ثلاث مسائل)

فقه، از فتاح بن محمد تبریزی شهیدی (سده 14 ق)، خ. دیده شده.

تحقیق دلائل الاحکام (فی شرح شرایع الاسلام)

مؤلف معاصر صاحب حدائق بوده است، خ. دیده شده.

تحقیق الرجعه

اردو، ط. هند.

تحقیق الزوراء

شرح الزوراء دوانی، از کمال الدین محمد بن فخر لاری، تألیف: 928، خ. ملک.

-الحمد لمن هو محمود بلسان کل حامد

ص: 583

تحقیق الصواب (فی مباحث الاستصحاب)

اصول، از علیشاه بن صفدر شاه رضوی کشمیری (-1269 ق)، خ. موجود.

تحقیق صوم عاشوراء

اردو، ط. هند.

تحقیق عجیب (فی عدم ضمان الطیب)

تاج العلماء علی محمد نصیر آبادی (-1312 ق)، ط. هند.

تحقیق عطش الحسین (علیه السلام)

اردو، از حبیب حیدر، ط. هند.

تحقیق فقه الرضا (علیه السلام)

محمد هاشم بن زین العابدین موسوی خوانساری (-1318 ق)، ط 1317 ق.

التحقیق فی التکفیر و التفسیق

مؤید بالله یحیی بن حمزہ ادیسی (-749 ق)، مذکور در ذیل کشف الظنون.

تحقیق القبله---

ص: 584

تحقیق معنی القابلیه

به احتمال از محسن فیض، خ. مشکات.

تحقیق وجوه المعرفه

ابو القاسم علی بن احمد علوی (-352 ق)، مذکور در رجال نجاشی.

التحقیق و التنقیح (قیما یتعلق بالمقادیر)

جعفر بن خضر جناحی کاشف الغطاء (-1227 ق)، ط. (با خصایص یوم الجمعة).

-الحمد لله باری النسم...

التحقیقات

فن دوم از فنون ثلاثه کشف الغطاء.

التحقیقات (فی احوال الموجودات)

فارسی، حکمت، از شمس الدین محمد معروف به ملا شمسای گیلانی (سده 11 ق)، خ. موجود.

-سپاس تقدس اساس.

تحقیقات الاصول

اصول، از عبدالمحمد بن حسن زایر دهام نجفی (-1357 ق)، تقریرات استادش آیه الله آخوند خراسانی، خ. موجود.

التحقیقات العلویه

رفیع الدین بن علی اصغر طباطبایی تبریزی ملقب به نظام العلماء (-1326 ق).

تحقیقات الفریقین حول حدیث الثقلین

اردو، اخبار، از محمد حسین بن تاج الدین تیجانی، تألیف: 1378 ق.

تحکیم الامانی (فی التعصیب)

نظام الدین، شاگرد دلدار علی نصیرآبادی.

-نحمدک اللهم یا خیر الوارثین...

تحليل الكتابي و الحربي و كيفيه ذلك

عيسى بن محمد صالح اصفهاني (-ح 1074 ق)، والد صاحب رياض.

تحليله التائب (و بغيه العامل الراغب)

اخلاق، مؤلف شيعه بوده، مرتب بر مقدمه و 8 قطب، خ. موجود.

تحليل الامه

فقه، از ابو طالب بن ابو القاسم موسوي زنجاني (-1329 ق)، مذکور در آخر ايضاح السبل مؤلف.

تحليل التين و القهوه

فقه، از سليمان بن علي شاخوري (-1101 ق)، در رد بعضي از اخباريون كه آنها را حرام مي شمردند.

تحليل السمك جمله

نيز از سليمان شاخوري.

تحليل الغنا-الغنا

ص: 585

تحليل ماده و قوه

فيزيك، از بهاء الدين حسام زاده بازارگاد، ط.

تهران، 1310 ش.

التحمل، كتاب

ادعيه، از مآخذ البلد الامين كفعمى.

تحمل العباده عن الغير

فقه، از ابو العباس احمد بن فهد حلى (-841 ق)، خ. موجود.

-ان اولى ما سنج به خاطر و صدرت به الدفاتر

التحميد و التسميه (و ما يتعلق بها من المسائل

الادبيه)

محمد حسن بن محمد جعفر شريعتمدار استرآبادى (-1318 ق).

التحنيط

در حرمت آنچه غير مسلمانان در تحنيط به كار مى برند، از محمد على هبه الدين شهرستانى، بخشى از آن در مجله علم (1330 ق) چاپ شده است.

تحويل سالهاى مواليد

فارسي، احكام نجوم، از ابو معشر جعفر بن محمد بلخى، مرتب بر 9 مقاله، خ. موجود.

تحويل سنى المواليد

احكام نجوم، از ابو سعيد احمد بن محمد سجزى.

التحيات الطيبات (و التسليمات الفائحات على

محمد و آله الهادين للحسنات)

ادعيه منظوم، از قوام الدين محمد بن محمد مهدى سيفى قزوينى، تاريخ نظم: 1121 ق، خ. ديده شده.

-الهی بحق المصطفی و ابن عمه

و سبطیه و الزهراء آل عباء

تحیه اهل القبور (بما هو مأثور)

ادعیه، از حسن صدر الدین موسوی کاظمی (-1355 ق).

تحیه الزائر

ادعیه و زیارات از اسماعیل بن علی نقی تبریزی (1295 ق-).

تحیه الزائر (و بلغه المجاور)

فارسی، ادعیه و زیارات، از حسین بن محمد تقی نوری (-1320 ق)، استندراکی است بر تحفه الزائر مجلسی، ط. تبریز، 1323 ق؛ تهران، 1327 ق.

تحیه الزائر

ادعیه و زیارات، از عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی (-1242 ق)، مرتب بر مقدمه، 12 باب و خاتمه، تألیف: 1224 ق، خ. کاظمین.

-الحمد لله الذي رزقنا محبه اوليائه

ص: 586

تحية القراء

مهدى بن محمد صادق حسینی قمصری کاشانی (اوایل سده 14 ق)، ط.

التحیه المبارکه

در احکام اسلام، از ابوالمکارم بن ابی القاسم موسوی زنجانی (-1330 ق)، خ. موجود.

ص: 587

مشخصات کتاب

سرشناسه : آقابزرگ طهرانی، محمد محسن، 1255 - 1348 .

عنوان و نام پدیدآور : مصنفات شیعه (ترجمه و تلخیص الذریعه الی تصانیف الشیعه) / تالیف محمد محسن نزیل سامراء الشهیر بالشیخ آغا بزرگ الطهران. به اهتمام محمد آصف فکرت

مشخصات نشر : مشهد - بنیاد پژوهش های آستان قدس رضوی 1372

مشخصات ظاهری : 4 ج.

یادداشت : فارسی.

موضوع : کتاب های چاپی -- کتابشناسی

موضوع : نویسندگان شیعه -- کتابشناسی

موضوع : نسخه های خطی فارسی -- فهرست ها

موضوع : نسخه های خطی عربی -- فهرست ها

ص : 1

اشاره

مصنّفات شيعه (ترجمه و تلخيص الذريعه الى تصانيف الشيعه)

تاليف : محمد محسن آقايبرگ طهراني

اهتمام: محمد آصف فکرت

ص:3

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ص: 4

بقية حروف ت

التخاطب، كتاب

محمد عباس لکهنوی (-1306 ق). ظاهرا همان آداب التخاطب او است، که گذشت.

التخیر

ابو المحاسن عبد الواحد رویانی شهید (-501 یا 502 ق). مذکور در کشف الظنون.

التختم باليمين - آداب التختم

در برخی از منابع از آن نقل شده است و ظاهرا در آداب تختم (انگشتر به انگشت کردن) بوده است.

تخيل من حرف الانجيل

ابو البقاء صالح بن حسین جعفری، در ده باب، تالیف: پیش از 942 ق. مذکور در کشف الظنون.

-الحمد لله الواحد الاحد الذي لا يتكثر بالاعداد

تخریب الباب

در ردّ بایبگری، از ابو القاسم بن کاظم موسوی زنجانی (-1292 ق). خ. موجود.

التخریج، کتاب

درباره بنی شیبان، از ابو سعید عبید بن کثیر عامری (-294 ق).

تخریج الآيات - الرسالة الواضحة و كشف الآيات و...

تخریج الآيات و الاحادیث (در اثبات امامت

ائمته (علیه السلام))

فارسی، از ابو القاسم بن حسین رضوی لاهوری (-1324 ق)، مذکور در فهرست آثار او.

تخریج الصحیحین

ابو عبد الله محمد بن عبد الله حاکم نیشابوری معروف به ابن بیع (-405 ق).

تخصیص البراهین

در نقض مسأله امامت از كتاب الاربعين فخر رازی (-606 ق)، از برهان الدین محمد بن حمدانی قزوینی، از مشایخ خواجه طوسی.

تخصیص نامه

فارسی، مثنوی اخلاقی، از اسماعیل بن حسین تبریزی معروف به مسأله گو و متخلص به تائب (-1374 ق).

تخفیف العباد (فی بیان احوال الاجتهاد)

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق)، خ. دیده شده.

-اللهم ارنا الحق حقا...

التخلف عن جيش اسامه، رساله فی

در امامت، از محمد بن حسن شیروانی (-1098 ق)، خ. آستان قدس، ش 559 و ش 2043.

-قالت الاماميه ان ابا بكر كان في جيش اسامه...

ص: 5

التخليه و التحليه، كتاب

شيخ علي حزين (-1181 ق) ظاهرا در اخلاق است. مذکور در نجوم السماء.

تخليص الرسائل

بعضی از متأخرين از آن نقل کرده اند و ظاهرا خلاصه رسائل علامه انصاری است.

تخليص الفرائد عن الفضول و الزوائد-البركات

الرضويه

تخليص الفوائد في شرح تمهيد القواعد

اصول، تعليقات سيد محمد عصّار تهراني (-1356 ق) بر «تمهيد القواعد» شهيد ثاني.

تأليف: 1346 ق. خ. آستان قدس، ش 2962 (خط مؤلف، 1346 ق).

تخليص الكفايه

اصول، شرح و تحرير كفايه الاصول، از سيد محمد عصّار تهراني. خ. آستان قدس، ش 2963 (خط مؤلف، 1342 ق).

تخلييل الاسنان في ليالي شهر رمضان

بهاء الدين محمد بن حسين عاملی، شيخ بهایی (-1030 ق). خ. نجف.

تخميس الآداب و الحكم

ابراهيم بعلبكي، مخمس بر قصيده منسوب به علي عليه السلام. خ. آستان قدس.

-صامت حبالك بعد وصلك زينب

و الدهر فيه تعير و تقلب

تخميس الاثني عشريات

اصل از محمد مهدي بن مرتضى طباطبائي، بحر العلوم (-1212 ق)، تخميس از حسين بن محمد رضا بن بحر العلوم.

تخميس الاشباه---

تخمیس دوازده بند (محتشم)

فارسی، از میرزا ثاقب.

تخمیس دوازده بند (محتشم)

فارسی، از محمد حسین سهرابی.

تخمیس السبع العلویات

اصل از عبد الحمید بن ابی الحدید (-655 ق)، تخمیس از عباس بن قاسم زیوری بغدادی (-1316 ق)، که برخی را در 1291 ق سروده. خ. دیده شده.

تخمیس السبع العلویات

اصل از ابن ابی الحدید، تخمیس از محمد بن طاهر سماوی (-1370 ق). خ. دیده شده.

تخمیس العینیه الحمیریہ

اصل از سید حمیری، تخمیس از علی نقی بن ابی الحسن نقوی لکهنوی (1323 ق-)، که در 1350 ق در بازگشت از نجف به هند سروده.

تخمیس الفرزدقیہ

محمد بن اسماعیل حلی معروف به ابن خلفه (-1242 ق). ط.

تخمیس الفرزدقیہ

ابو الفتح نصر اللہ بن حسین فائزی شهید (-1168 ق). ط.

تخمیس الفرزدقیہ

راضی بن صالح قزوینی (-1287 ق). ط.

تخمیس الفرزدقیہ

مصطفی بن جواد خالصی. ط.

تخمیس الفرزدقیہ

محمد بن طاهر سماوی، وی شرحی نیز بر قصیده فرزدق دارد که «الکواکب السماویه» نام دارد و چاپ شده و همه این تخمیسها در آن درج

شده است.

تخمیس الفرزدقیه

درویش علی بغدادی، فرزندش تمامی تخمیس را در «کنز الادیب» آورده است.

تخمیس قصیده میرفندرسکی

فارسی، مخمس بر قصیده ابو القاسم بن میرزا بزرگ معروف به میرفندرسکی (-1050 ق)، از محمد علی که در 1129 ق در مرشدآباد هند سروده.

-ای که ذاتت در دو گیتی مظهر اسماستی

جوهری دهر را چون لؤلؤ لالاستی.

تخمیس الکافیہ البدیعیہ-البدیعیہ

تخمیس الکراریه

در مدح ائمه علیهم السلام (حیدر کرار و فرزندانش ائمه اطهار)، اصل از محمد شریف بن فلاح کاظمی، تخمیس از محمد بن طاهر سماوی (-1370 ق). خ. دیده شده.

تخمیس اللامیه-تخمیس الجلیتیه

تخمیس اللامیه

در مدح حضرت امیر و رثاء امام حسین علیهما السلام، اصل از حسن بن علی قفطانی (-1275 ق)، تخمیس از حسن سبتی نجفی (1299 ق-).

تخمیس المقصوره الدریدیہ

اصل قصیده از ابو بکر محمد بن حسن بن درید ازدی (-321 ق)، تخمیس از محمد رضا نحوی که در 1212 ق تخمیس کرده. خ. دیده شده.

تخمیس المقصوره الدریدیہ

موفق الدین عبد الله بن عمر انصاری.

-لما ابیح للحسین صونه

و خانہ يوم الطراد عونہ

تخميس المقصوره الدرديه

موسى بن شريف آل محيي الدين جامعى عاملى (-1281 ق).خ.ديده شد.

تخميس الميميه---

ص:7

تخمیس النونیه

اصل از ابو الولید احمد بن عبد الله معروف به ابن زیدون، تخمیس از شیخ صفی الدین حلّی. ط. (با دیوان او).

تخمیس النونیه

اصل از ابن زیدون، تخمیس از محمد بن معصوم موسوی خطی قطیفی (-1271 ق).

- ذکر الطوفوف شبحی الارزاء ینسینا

و عن تغنی الغوانی الغید یغنینا

تخمیس الهائیه الازریه- الدرر الآلی

اصل از کاظم بن محمد ازری (-1211 ق)، در مدح اهل بیت علیهم السلام، تخمیس از ابو المحاسن جابر بن عبد الحسین ربیع کاظمی (-1313 ق). ط. 1318 ق.

تخمیس الهاشمیات السبع

اصل از کمیت بن زید بن خنیس اسدی کوفی (-126 ق)، تخمیس از عباس زیوری. خ. دیده شده.

تخمیس الهمزیه البوصیریه (فی مدح خیر البریه) ---

تداخل الاغسال

فقه، از علیشاه بن صفدر کشمیری (-1269 ق).

خ. دیده شده.

تدارک انواع خطأ الحدود

طب، از شیخ الرئيس ابو علی بن سینا (-428 ق).

مذکور در کشف الظنون.

تدارک المدارک (فی بیان ما هو عنه غافل و

تارک)

شرحی است بر المدارک، از یوسف بن احمد درازی بحرانی (-1186 ق). خ. کاظمین، نجف.

التداوی بالمسکر

فقه، از ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق).

تداوی روحی

فارسی، روانشناسی، از حسین کاظم زاده تبریزی.

ط. اصفهان، 1340 ق.

التدبیر، کتاب

در امامت، از ابو محمد هشام بن حکم کندی کوفی (-199 ق). مذکور در رجال نجاشی.

التدبیر، کتاب

در توحید و امامت، از ابو الحسن علی بن منصور کوفی. مذکور در رجال نجاشی، فهرست شیخ و فهرست ابن ندیم.

التدبیر، کتاب

در صنعت، از محمد بن زکریا رازی (-311 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم. این کتاب و «کتاب التداوی» از بخشهای دوازدهگانه کتاب بزرگ او در علم صنعت است.

تدبیر آله الاسطرلاب

تقی الدین ابو الخیر فارسی. خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

تدبیر الحجر الاعظم

کیمیا، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق). خ. کربلا.

تدبیر الحوامل

فارسی، طب، در بهداشت مادران باردار، از میرزا سلیم آخوندوف طیب قراباغی. ط. تهران.

تدبیر المبتدی

فارسی، در تصریف، از احمد بن محمد میدانی (-518 ق). خ. ملک.

-الحمد لله رب العالمین... این کتاب کی کرده شد از بهر مبتدیان در ادب

تدبیر المسافر، رساله - تدبیر المسافرین

ابن سینا. خ. مجلس، آیا صوفیا.

تدبیر المنزل (او السیاسه الاهلیه)

نیز از شیخ رئیس ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق). ط. بغداد، 1347 ق.

تدبیر منزل (و دستور بچه داری)

فارسی، از بدر الملوک بامداد. ط. تهران، 1333 ش (چاپ بیست و سوم).

تدبیر النفوس (فی اصلاح الدروس)

در اصلاح دروس در مدارس نوین، از فضل الله بدایع نگار مشهدی (-1343 ق). مذکور در آخر مطلع الشموس مؤلف.

تدبیرات غیر المعتمده

محمد حسین بن محمد علی مرعشی شهرستانی.

خ. کربلا.

التدقیق الدقیق

رساله در احكام تقيه، از على محمد بن دلدار على تقوى لكهنوى (-1312 ق). مذكور در مشاهير علماء الهند.

تدمير الخائنين (فى رد تنكيب الخائنين)

محمد مرتضى بن حسنعلى حسيني جونپورى (-1337 ق). ط. هند.

ص: 9

التدوير، كتاب

در صنعت، از ابو موسی جابر بن حیان. مذکور در فهرست ابن ندیم.

التدوين في احوال جبال شروين - تاريخ سواد كوه

فارسی، از محمد حسن بن علی خان اعتماد السلطنه. ط. تهران، 1311 ق.

تدوين الآثار في احوال علماء خوانسار

محمد حسن بن محمد یوسف بن میرزا بابا موسوی خوانساری (-1337 ق).

تدوين الأشعار ---

ص: 10

التذکره (فی نعت بعض الكتب و الآثار النادره)

محمد رضا بن محمد جواد نجفی (1306 ق-).

التذکره (فی حقیقه الجوهرة)

حکمت، از ابو یعلیٰ حمزه بن عبد العزیز معروف به سلاّر دیلمی (-448 ق). مذکور در معالم العلماء ابن شهر آشوب.

التذکره

عبد الباقي، مذکور در نجوم السماء، ظاهراً عبد الباقي عارف، صوفی و خوشنویس معاصر شاه عباس صفوی بوده است.

التذکره (فی تاریخ تستر)---

ص: 11

تذکره الاحبه و الابرار

ادعیه، از محمد رضا طبسی (1322 ق-).

تذکره الاحباب

ریاضی، از نظام الدین عبد العلی بن محمد بیرجندی (-934 ق). خ. قوله، مصر.

-الحمد لله الذي منه المبدأ و اليه المآب...

تذکره احوال النقيه المطلق الآغا محمد علی...

احوال محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق)، از فرزندش محمد حسین.

تذکره الاخلاء و ذخر يوم الجزاء

اخلاق، از محمد حسین بن غلام رضا فیروز آبادی (1328 ق-).

تذکره الاخوان (فی طب الابدان)---

ص: 12

ط. بمبئی، 1313 و 1333 ق.

تذکرہ الاولیاء - مقامات العارفين

عرفان، از معین الدین علی بن نصیر تبریزی معروف به شاه قاسم انوار (-837 ق).

تذکرہ الاولیاء

فارسی، تاریخ و عرفان، از فرید الدین محمد بن ابراهیم عطار نیشابوری (-627 ق). ط. مکر.

تذکرہ اولی الہی ---

ص: 13

تذکره خوشگو - سفینه خوشگو

فارسی، تذکره شاعران، از بندر ابن داس خوشگو (سده 12 و 13 ق). ط. هند.

تذکره خوشنویسان

فارسی، از تقی بن حسین دانش (ح 1288 ق-).

تذکره درویش حسین نوائی کاشانی

فارسی، در مجمع الفصحاء از آن نقل شده است.

تذکره دزفول

فارسی، در حوادث قحط و غلاء روزگار نادر شاه و پس از آن، از علی بن مرتضی طبیب موسوی دزفولی، تألیف: 1177 ق. خ. موجود.

-الحمد لله الذی جعل الشکر سبباً لدوام النعم.

تذکره دلگشا

فارسی، تذکره شعراء، از علی اکبر نواب متخلص به بسمل (-1263 ق). خ. موجود.

تذکره دولتشاه - تذکره الشعراء

فارسی، از دولتشاه بن علاء الدوله بختیشاه غازی سمرقندی، تألیف، 892 ق. ط. مکرر.

تذکره دولتشاهی

تاریخ، از محمد علی میرزا بن فتحعلیشاه قاجار.

در «نزه الاخبار» منجم بغدادی از آن یاد شده است.

تذکره الذاکرین

صدر الدین محمد بن حسن شعبانکردی قزوینی.

ط. تهران، 1328 ق.

تذکره الزاعی ---

التذکره السنجریه

ابو نزار حسن بن صافی نحوی (-568 ق).

تذکره شاه طهماسب

فارسی، تاریخ، از شاه طهماسب بن شاه اسماعیل اول صفوی (-984 ق). ط. لیسبک، 1308 ق؛ برلن، 1303 ش.

تذکره الشباب

فارسی و عربی، مجموعه ادبی، از محمد مهدی بن محمد باقر بهجت معروف به فروغ الدین اصفهانی (1223 ق-).

تذکره شبستان

فارسی، تذکره شعراء، از محمد علی بن عبد الوهاب مدرسی متخلص به شهلا (سده 12 ق).

تذکره الشعراء (از اسحاق بیک)---

ص: 15

تذکره الشعراء المعاصرين

فارسی، از شاه محمد دارابجردی فارسی، متخلص به شاه.

تذکره الشعر و الشعراء

فارسی، از عبد الرزاق بیگ بن نجفقلی دنبلی متخلص به مفتون (-1243 ق).

تذکره شمس التواریخ-شمس التواریخ

فارسی، در احوال فقهاء، حکماء، عرفاء و شعراء در 4 رکن، از اسد الله بن محمود گلپایگانی (-1366 ق). ط. اصفهان، 1331 ق.

تذکره شوستر---

ص: 16

تذکره العرفاء

فارسی، اخلاق، از علی علوی.خ. موجود (1256 و 1269 ق).

تذکره العروض

عروض، از امین الواعظین اسد اللہ بن ابی القاسم دزفولی (-ح 1353 ق).

التذکره العظیمه

فارسی، محمد ابراهیم بن عبد الرحیم کلباسی. ط.

تهران، 1307 ش.

تذکره العقول (فی معرفه اصول الدین الواجبه علی

کل من هو فی زمره العاقلین)

در اصول دین، از حسین بن ابراهیم حسینی قزوینی (-1208 ق)، تالیف: 1142 ق.خ.

موجود.

-الحمد لله الذي جعل جلاله

التذکره العلائیه---

ص: 17

«بحار الانوار» فوایدی نقل کرده است.

تذکره الفهیم فی عمل التقویم

معرب زیج الغ بیک است. مذکور در کشف الظنون.

-الحمد لله الذی خلق الافلاک و دورها

تذکره القبور

فارسی، مزارات اصفهان، از عبد الکریم بن مهدی گزی اصفهانی (-1341 ق). ط. اصفهان، 1324 ش.

تذکره القبور

فارسی، مزارات اصفهان، از شهاب الدین بن محمود مرعشی (-1369 ش)، اضافاتی بر «تذکره القبور» گزی دارد. ط. اصفهان، 1328 ش.

تذکره قدسیه

فارسی، تذکره شعراء عهد ناصر الدین شاه قاجار، از ابراهیم بن مهدی بدایع نگار. ط.

تهران.

-شکر و سپاس مر آن خداوندی را عظم شانه

تذکره الکحالین

طب، از محمد حسین بن ربیع کحال شیرازی (-1325 ق). فرزندش سید احمد آن را به اتمام رسانیده.

-الحمد لله الذی نور ابصار قلوبنا بمعرفته

تذکره الکحالین

طب، از علی بن عیسی کحال (سده 5 ق). خ.

آستان قدس، ش 5063 و ش 5064.

التذکره الکندیة-تذکره الراعی-التذکره العلائیه

ادبیات و علوم مختلفه، از علی بن مظفر دمشقی اسکندرانی معروف به ابن وداعه (-716 ق).

تذکره لباب الالباب-لباب الالباب

فارسی، تذکره شعراء، از جمال الدین محمد عوفی یزدی (سده 7 ق). ط. لیدن، 1324 ق / 1906 م؛ تهران، 1335 ش.

تذکره اللیب فی ایضاح رجال التهذیب-تنیبه

اللیب-التیبهات

ناشناخته، نسخه ای از آن نزد محمد باقر شوشتری (-1327 ق) بوده است.

تذکره المتبخرین (فی العلماء المتأخرین عن الشیخ

الطوسی من غیر العاملین)

رجال، جزء دوم امل الآمل، از محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق)، تألیف: 1097 ق.

تذکره المتعلمین

اصول دین، از محمد رضا طبسی (معاصر).

تذکره المتعلمین (و تبصره المتأدین)

علی حسین بن خیرات علی زنجی فوری (-1310 ق).

تذکره المتقین

فارسی، اخلاق، جامع: اسماعیل بن حسین تائب تبریزی معروف به مسأله گو (معاصر). ط، 1329 ق.

تذکره المتقین

کلام، از محمد باقر بن محمد تقی حسینی مازندرانی.

-الحمد لله الذی عظم شأنه و جلّ برهانه

تذکره المجتهدین

رجال، از یحیی مفتی بحرانی، شاگرد محقق کرکی.

تذکره المجلسی

اردو، شرح احوال علامه مجلسی. ط. هند.

تذکره مجمع الفصحاء

فارسی، تذکره الشعراء، از رضا قلی خان بن محمد هادی هدایت (-1287 ق). ط. تهران، 1295 ق و 1336-1340 ش.

ص: 18

تذکره المؤمنین (فی فضائل العلماء العاملين)

فارسی، از یوسف بن احمد رشتی، تألیف:

1318 ق.ط. تهران، 1334 ق.

تذکره مونس الاحرار

فارسی، از محمد بن بدر جاجرمی.ط. تهران، 1337 ش.

تذکره میخانه---

ص: 20

التذكير

ابو بكر بن عبد الرحمان حضر مى (-1341 ق).

مذكور در پایان دیوان او.

تذکیر العاقل و تنبیه الغافل

در فضیلت علم، از ابو عبد الله حسین بن عبید الله غضائری (-411 ق).

تذهیب الاصول (فی شرح تهذیب الاصول)

اصول، اصل از علامه حلّی، شرح از عبد الجواد بن محمد مهدی کلباسی (-1314 ق)، تألیف:

1278 ق.خ. موجود.

-الحمد لله الذى خلق الانسان

تذهیب الاکمام (فی شرح تهذیب الاحکام)

اخبار، اصل از شیخ طوسی، شرح از قاضی نور الله بن شریف الدین شوشتری (-1019 ق).

-ابتداء الحديث بحمد القديم سنّه قديمه.

تذیل الاعقاب-تبدیل الاعقاب

انساب، از تاج الدین محمد بن قاسم بن معیة دیباجی (-776 ق).

تذیل امل الآمل ---

ص: 21

تراجم آل المجلسی-انساب السلسله المجلسیه

فارسی، از حیدر علی بن عزیز اللہ مجلسی، تألیف: 1209 ق.

تراجم آل الوحید البهبانی---

ص: 22

ابو الحسن بن مهدی لکهنوی، ط. لکهنو، 1285 ق.

تربیت نامه

فارسی، مثنوی در توحید، از اسماعیل بن حسین تائب تبریزی.

تربیت نسوان

فارسی، ترجمه تحریر المرئه، مترجم: یوسف اعتصام الملک اعتصامی، ط. تبریز، 1318 ق.

تربیع الدائرہ---

ص: 24

ترتیب السعادات- کتاب السعاده

اخلاق، از ابو علی احمد بن محمد مسکویه رازی (-421 ق). ط. تهران، 1314 ق (در هامش مکارم الاخلاق)، 1314-1316 ق (در هامش مبدأ و معاد ملاصدرا)؛ مصر، 1346 ق.

-الحمد لله الذي عمّ الخلق بنعمه

ترتیب الفوائد، رساله في

فقه، از محمد تقی بن میرزا رضا قزوینی (-1333 ق).

ترتیب فهرس شیخ الطائفه

رجال، از علی بن عبد الله مقشاعی بحرانی (-1127 ق). مذكور «در لؤلؤه البحرين».

ترتیب فهرس شیخ الطائفه

رجال، از عنایت الله فهیائی (سده 11 ق).

ترتیب فهرس شیخ الطائفه

رجال، ناشناخته، تألیف: 1005 ق. ط. کلکته، 1271 ق.

ترتیب فهرس الشیخ منتجب الدین

رجال، از سید حسین طباطبائی بروجردی. خ.

دیده شده.

-الحمد لله الذي تفرّد بالازلیه و البقاء...

ترتیب الکشی-الاختیار من کتاب ابی عمرو

الکشی

رجال، از داود بن حسن بحرانی (سده 12 ق).

مذكور در لؤلؤه البحرين.

ترتیب الکشی (علی ترتیب الحروف فی الاسماء)

رجال، از عنایت اللّه قهپائی، تألیف: 1011 ق.

خ. دیده شده.

ترتیب الکشی (علی ترتیب طبقات اصحاب

المعصومین ع)

رجال، از یوسف بن محمد حسینی عاملی، تألیف: 981 ق. خ. آستان قدس 13062.

ترتیب مسائل علی بن جعفر - الجعفریات -

الکاظمیات

فقه، از ناصر بن محمد جارودی (سده 12 ق). خ.

آستان قدس، ش 8158.

ترتیب مشیخه من لا یحضره الفقیه

رجال، از صاحب معالم، حسن بن زین الدین (-1011 ق)، تألیف: 982 ق. خ. دیده شده.

ترتیب مشیخه من لا یحضره الفقیه

علاء الدین محمد بن ابی تراب گلستانه (-1110 ق). خ. شهید مطهری (1087 ق).

ترتیب مشیخه من لا یحضره الفقیه - شرح من لا

یحضره الفقیه.

ترتیب معانی الاخبار

به ترتیب حروف، از داود بن حسن بحرانی.

مذکور در کشف الحجب.

-احمدک اللهمّ جزیل العطاء...

ترتیب النجاشی

محمد تقی خادم انصاری، تألیف: 1006 ق. خ.

آستان قدس، ش 13274

-الحمد لله على ما وهب

ترتيب التجاشي

داود بن حسن بحراني. مذكور در «لؤلؤة البحرين».

ترتيب النجاشي

عنايت الله قهپائی. خ. دیده شده.

الترتيليه، الرساله

فارسی، تجويد، از اسماعيل بن علينقى تبريزى (معاصر). ط. تبريز، 1348 ق (چاپ سوم).

ترتيل

فارسی، منظومه، از حافظ محمد بن محمود سمرقندی. خ. حسينيه شوشتر يهاى نجف.

-خالق اكبر خداوند جهاندار معين

حمد بى حد مرورا و بر رسولش آفرين

الترجمان (فى علم الميزان)

ناصر بن سعيد حوزى، تاليف: 1061 ق. خ.

دیده شده.

ص: 25

الترجمان (فی لغات القرآن)

فارسی، فرهنگ لغات قرآن، از سید شریف علی بن محمد گرگانی (-816 ق). خ. آستان قدس، ش 1459.

الترجمان (فی معانی الشعر)

ابو عبد الله محمد بن احمد مفتح بصری (-327 ق). مذکور در رجال نجاشی و فهرست ابن ندیم.

ترجمان البلاغه

در صنایع بدیع، از محمد بن عمر رادویانی. ط.

استانبول، 1949 م؛ تهران، 1363 ش.

ترجمان الزّمن

تاریخ، از جلال الدین بن مهنا علوی. مذکور در کشف الظنون و الوافی بالوفیات صفدی.

ترجمان العرب-دیوان ابی البحر

ترجمان القرآن

فرهنگ لغات قرآن، از تاج الدین بن محمد بن ابراهیم هاشمی. خ. مجلس.

-الحمد لله الذي ارسل الرسل

ترجمان القرآن

فارسی، از محمد بن ابی القاسم قالی خوارزمی (-567 ق). خ. نجف.

-این کتاب ترجمان قرآن است...

ترجمان اللغه

فارسی، شرح قاموس فیروزآبادی، از محمد یحیی بن محمد شفیع قزوینی، تألیف:

1117-1114 ق، به دستور شاه سلطان حسین صفوی. ط. تهران، 1273 ق و مکرر.

ترجمه ها

الف. تراجم کتب

ترجمه الآثار الباقيه عن القرون الخاليه

فارسی، تاریخ، اصل از ابوریحان بیرونی، مترجم: علی قلی خان اعتضاد السلطنه (-1298 ق).

ترجمه الآثار الباقيه عن القرون الخاليه

فارسی، تاریخ، مترجم: اکبر دانا سرشت (معاصر). ط، 1321 ش و مکرر.

ترجمه آداب المتعلمين

فارسی، اخلاق، اصل از خواجه نصیر الدین محمد طوسی، مترجم: امیر عادل حسینی. مذکور در ریاض العلماء.

ترجمه آداب المتعلمين

فارسی، اخلاق، مترجم: علی بن محمد حسینی طیب (-1316 ق). خ. مرعشی.

ترجمه آداب المتعلمين - تذکره الطالبين

ترجمه آیات الاحکام

فارسی، تفسیر، ترجمه زبده البیان اردبیلی، از مترجمی ناشناخته. خ. موجود.

ترجمه ابصار العين في انصار الحسين عليه السلام

اردو، از تصدق حسین بن غلام حسین موسوی کنتوری (-1348 ق).

ترجمه الابطال - زندگانی محمد ص

فارسی، از ابو عبد الله زنجانی (-1360 ق). ط.

تبریز، 1357 ق.

ترجمه اثبات الرجعه

اردو، اصل از طبسی، مترجم: علی بن محمد باقر رضوی لکهنوی.

ترجمه الاثنا عشریه الزکاتیه

فارسی، اصل از شیخ بهائی، مترجم: صدر الدین محمد بن محبعلی تبریزی، تاریخ ترجمه: 1013 ق.خ. مرعشی (خط مترجم در 1024 ق.).

ترجمه الاثنا عشریه الصلاتیه

فارسی، اصل از شیخ بهائی، مترجم: صدر الدین محمد بن محبعلی تبریزی.خ. دیده شده.

-حمد و پرستش معبودی را عز و علا

ص: 26

ترجمه الاثنا عشرية الصوميه

فارسی، اصل از شیخ بهائی، مترجم: صدر الدین محمد بن محبعلی تبریزی. خ. مرعشی (خط مترجم).

ترجمه احادیث اوائل الشهور ---

ص: 27

بمبئی.

ترجمه اربعین

فارسی، منظوم. ط. ایران.

ترجمه اربعین

فارسی، از کلمات قصار امیر المؤمنین (علیه السلام)، شرح هر حدیث در یک رباعی، از محمد حسین بن یوسف هروی. خ. آستان قدس (خط شاه محمود نیشابوری در 927 ق). همین کتاب در عنوان در چهل حدیث هم آمده است.

ترجمه اربعین

فارسی، منظوم، در فضائل امیر المؤمنین، از عبد الصمد بن کمال بن امیر الحاج.

-سپاس مر خدای را که منور گردانید.

ترجمه اربعین سوره

فارسی، ترجمه 40 سوره از تورات. ط. مکرر.

ترجمه ارشاد الاذهان

فارسی، اصل از علامه حلی، مترجم: مهدی بن محمد علی ثقه الاسلام اصفهانی (معاصر). خ.

موجود.

ترجمه ارشاد الاذهان

فارسی، اصل از علامه حلی، با برخی اضافات.

خ. مشکات (1072 ق).

ترجمه ارشاد المفید

فارسی. ط. تهران.

ترجمه اساس الاصول

حمایت حسین نیشابوری کنتوری، معروف به سید علی بخش حکیم (-1235 ق). مذکور در کشف الحجب.

-اساس اصول یتفرع علیها افضل القربات

ترجمه الاسرار فی اشاره الابرار

فارسی، تفسیر سورة فاتحه، از عباس بن بهرام میرزا اورامی متخلص به توفیقی، به دستور استادش سعد الدین سعدی نگاشته. خ. دیده شده (1074 ق).

-منت خدای را عز و جل که طاعتش موجب قربت است.

ترجمه اسرار الصلاة

فارسی، اصل از شهید ثانی، مترجم: محمد زمان تنکابنی. خ. موجود (1118 ق).

ترجمه اسرار نیکبختی

ابو القاسم پاینده. ط. تهران، 1333 ش (چاپ دوم).

ترجمه اسنی المطالب (فی نجاه ابی طالب)

اردو، اصل از احمد بن زینی دحلان، مترجم:

مقبول احمد دهلوی. ط 1313 ق.

ترجمه الاشارات و التنبیها

فارسی، از احمد بن شهاب الدین رضوی معروف به ادیب پیشاوری (-1349 ق)، ناتمام.

ترجمه الاشارات و التنبیہات

فارسی، از علی بن محمد بن اسد اللہ امامی اصفهانی (سده 12 ق).

ترجمه الاشارات و التنبیہات

فارسی، مترجم: ناشناخته. ط. تهران، 1316 ش.

ترجمه اصل الشیعہ و اصولها - ریشة شیعه و

پایه های آن

فارسی، اصل از محمد حسین آل کاشف الغطاء، مترجم: علیرضا خسروانی. ط. تهران، 1317 ش.

ترجمه الاصول الاصلیہ

فارسی، اصل از فیض کاشانی، مترجم: جلال الدین بن ابی القاسم محدث ارموی (معاصر).

ترجمه اصول کافی ---

ص: 28

ترجمه اطواق الذهب

فارسی، اصل از جار الله زمخشری، مترجم:

محمد شفیع وصال شیرازی (-1262 ق).

ترجمه اعتقادات الصدوق

فارسی، از عبد الله بن حسین رستمدراری مازندرانی. صاحب ریاض نسخه را دیده است.

ترجمه اعتقادات الصدوق

فارسی، از محمد علی بن محمد مدرسی طباطبایی یزدی (-1240 ق). مذکور در آینه دانشوران.

ترجمه اعتقادات الصدوق

فارسی، از محمد مهدی رضوی که در 45 باب به نام شاه طهماسب صفوی تألیف کرده. خ.

موجود.

ترجمه اعتقادات الصدوق ---

ص: 29

ترجمه الفیه الشہید

فارسی، واجبات نماز. ظاهراً مترجم پس از 1000 ق می زیسته.

-سپاس بی قیاس موجودی را تقدست اسمائه...

ترجمه الفیه الشہید

فارسی، از امیر نظام الدین عبد الحی بن عبد الوهاب جرجانی (-پس از 959 ق).

صاحب ریاض نسخه را دیده بوده است.

ترجمه الالفیه و النقلیه

فارسی؟، از آقا نجفی، محمد تقی بن محمد باقر اصفهانی (-1332 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

ترجمه اماطه اللتام - ترجمه رفع اللتام

ترجمه امالی الصدوق

فارسی، از علی بن محمد امامی حسینی. مذکور در «ریاض العلماء».

ترجمه امالی الصدوق

فارسی، از صادق بن حسین توشخانگی که در 1301 ق ترجمه کرده. خ. دیده شده.

ترجمه الامامه و طرق الزعامه

فارسی، اصل از هبه الدین شهرستانی، مترجم:

علی رضا خسروانی.

ترجمه امان الاخطار ---

ترجمه الباب الحادی عشر

فارسی، اصل از علامه حلی، مترجم: علامه محمد باقر مجلسی (-1111 ق). خ. دیده شده.

ترجمه الباب الحادی عشر

فارسی، اصل از علامه حلی، مترجم: محمد باقر بن محمد رضا شانه تراش شوشتری، شاگرد سید نعمه الله جزائری. مذکور در تاریخ شوشتر.

ترجمه الباب الحادی عشر

فارسی، از میرزا حسین نائب الصدر (-1315 ق).

ترجمه الباب الحادی عشر

فارسی، از محمد رضا بن جلال الدین محمد اصفهانی، که برای امیر ابو الفتح بن حبیب الله حسینی ترجمه کرده. خ. موجود (1068).

ترجمه الباب الحادی عشر

فارسی، مترجم ناشناخته. خ. دیده شده.

-بعد از تقدیم مراسم محامد الهی و تعظیم و درود نامتناهی

ترجمه بحار الانوار

فارسی، اصل از علامه مجلسی، مترجم به احتمال: محمد تقی معروف به آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق).

ترجمه بحار الانوار - ترجمه اول مجلدات البحار

فارسی، مجلد اول به همراه مجلد دوم، مترجم ناشناخته، به نام «شاهزاده سلطان محمد بلند اختر» مصدر است. خ. موجود.

ترجمه بحار الانوار - ترجمه سادس البحار

فارسی، مجلد ششم، در احوال پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله)، مترجم ناشناخته. خ. دیده شده.

ترجمه بحار الانوار - ترجمه الثامن من البحار

فارسی، مجلد هشتم، از محمد نصیر بن عبد الله برادرزاده علامه مجلسی مؤلف بحار. مذکور در «الفیض القدسی».

ترجمه بحار الانوار (ج 8) ---

ص: 31

ترجمه تاریخ ادبیات ایران

فارسی، اصل از ادوارد براون، از فردوسی تا سعدی، مترجم: فتح الله مجتبیایی. ط. تهران، 1341 و 1342 ش.

ترجمه تاریخ بخارا

فارسی، اصل از ابو بکر جعفر نرشخی (-348 ق)، مترجم: ابو نصر احمد بن محمد بن نصر قبادی (یا قباوی). ط. مکرر.

ترجمه تاریخ پطر کبیر

فارسی، اصل از ولتر، مترجم: رضا قلی خان بن مهدیقلی خان تبریزی (-1283 ق). ط. 1263 ق و مکرر.

ترجمه تاریخ تمدن اسلام

فارسی، اصل از جرجی زیدان، مترجم:

محمد باقر مسعودی (-1265 ق) یا عبد الحسین میرزا. ط. تهران، 1329 و 1343 ق (2 مجلد).

ترجمه تاریخ الحکماء

فارسی، اصل از شهرزوری، مترجم: ضیاء الدین دری. ط. ایران.

ترجمه تاریخ الحکماء (از قفطی) ---

ترجمه تاریخ نادری-تاریخ نادر شاه و مختصری از

تاریخ سلاطین مغول

فارسی، اصل از ژامسن فریزر، مترجم:

ناصر الملک ابو القاسم قراگوزلو. ط. تهران، 1321 ق؛ کرمانشاهان، 1327 ش.

ترجمه تاریخ الیمینی-ترجمه تاریخ الیمینی -

ترجمه تاریخ عتبی

فارسی، اصل از محمد بن عبد الجبار عتبی (-427 ق)، مترجم: ابو شرف ناصح بن ظفر جرفادقانی که به نام شمس الدوله غازی بیک و به اشاره وزیر او ابو القاسم علی بن حسن ترجمه کرده است. ط. تهران، 1345 ش.

تاریخ الیمینی مشتمل بر 3 جزء است: جزء اول را ابو شرف ناصح بن ظفر جرفادقانی و جزء دوم را حبیب الدین محمد گلپایگانی به فارسی ترجمه کرده اند. جزء سوم را که رساله «بث الشکوی» نام دارد به اشاره امیر نظام گروسی، علی بن موسی ثقه الاسلام (مق 1330 ق) ترجمه کرده و چاپ شده است (مشار، 858/1).

ترجمه تاریخ ینگی دنیا

فارسی، از علی بخش میرزا بن اسکندر میرزا (1254 ق-)، مذکور در تاریخ تبریز. ط.

ترجمه تاویل الایات الباهره

فارسی، از آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق)، تاریخ ترجمه: 1297 ق. ط. ایران.

ترجمه تبصره المتعلمین

فارسی، فقه، اصل از علامه حلّی (-726 ق)، مترجم ناشناخته. خ. آستان قدس، ش 12059 (1071 ق).

ترجمه تتمه صوان الحکمه-دره الاخبار

ترجمه تحفه الابرار

عربی، اصول دین، اصل فارسی از حسن بن علی معروف به عماد طبری، مترجم: نجف بن سیف نجفی. خ. دیده شده.

ترجمه تدبیر صحه الاطفال

علی بن ناصح سمنانی. خ. موجود.

ترجمه تذکره ابی ریحان البیرونی

در مخزن الادویه از آن نقل کرده است.

ترجمه ترجمه الشیخ احمد بن زین الدین الاحسائی

فارسی، اصل از عبد الله بن احمد، مترجم: محمد طاهر. ط. بمبئی، 1310 ق.

ترجمه تسدید المکارم (و تقضیح المظالم فی بیان

تحریف مکارم الاخلاق)

فارسی، اصل و ترجمه از محمد باقر بن محمد جعفر بن کافی بهاری همدانی (-1333 ق).

ترجمه تشریح الافلاک

فارسی، اصل از شیخ بهائی، مترجم: عابد اردبیلی. مذکور در ریاض العلماء.

ترجمه التصریف الزنجانیه - ترجمه تصریف

فارسی، اصل از عزّ الدین ابراهیم زنجانی، مترجم: عبد الله بن نور الدین شوشتری. خ. آستان قدس، ش 3794 (1267 ق).

ترجمه تطور الامم العربیّه - تطور ملل - نوامیس

روحیه تطور ملل

فارسی، اصل از گوستاو لوبون، مترجم عربی، احمد فتحی زغلول پاشا، مترجم فارسی: علی دشتی. ط. تهران، 1302 و 1333 ش.

ترجمه تفسیر الاصفی

اردو، اصل از فیض کاشانی، مترجم: مظاهر حسن امروهوی، ناتمام. مذکور در فهرست تصانیف او.

ترجمه تفسیر العسکری علیه السلام

فارسی، مترجم: ابو القاسم حسینی ذهبی شیرازی معروف به میرزا بابا مذکور در «آیات الولاية» او.

ترجمه تفسیر العسکری

فارسی، از عبد الله بن نجم الدین معروف به فاضل قندهاری (-1311 ق).

ص: 34

ترجمه تفسیر العسکری- آثار الاخیار

ترجمه تفسیر العسکری- آثار حیدری

ترجمه تقویم الابدان فی تدبیر الابدان

فارسی، اصل از ابن جزله، مترجم: محمد اشرف بن محمد طیب که به نام شاه سلیمان صفوی ترجمه کرده. ط. تهران، 1275 ق.

ترجمه تقویم البلدان

فارسی، در مساحت زمین، اصل از ابو الفداء، مترجم: عبد العلی بن محمد بیرجندی (-934 ق)، تاریخ ترجمه: 927 ق. ط. پاریس. خ.

آستان قدس، ش 5532 (986 ق).

ترجمه تلخیص جالینوس

غلام حسنین موسوی لکهنوی (-1327 ق).

مذکور در شرح حال او.

ترجمه تمثیلات- نمایشنامه میرزا فتحعلی

آخوندزاده- تمثیلات

فارسی، اصل از فتحعلی آخوندزاده (-1290 ق) به ترکی، مترجم: میرزا جعفر قراچه داغی.

ط. تهران، 1288 و 1291 ق، تفلیس، 1273 ق.

ترجمه تمدن اسلام و عرب- تمدن اسلام و

عرب

فارسی، اصل از گوستاو لوبون، مترجم:

محمد تقی فخرداعی گیلانی. ط. تهران، 1316 ش و مکرر.

ترجمه تمدن اسلامی

فارسی، اصل از جرجی زیدان، مترجم: ابراهیم قمی. ط. تهران، 1329.

ترجمه تمدن اسلامی

فضل الله بدایع نگار مشهدی (-1343 ق).

مذکور در آخر «مطلع الشموس».

ترجمه تنبيه الراقدین (فی ذکر الموت و الرحیل)

فارسی، اصل و ترجمه از محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی قمی (-1098 ق). ط. تهران، 1339 ش (ضمن شش رساله).

ترجمه توحيد الرضا (عليه السلام) - ترجمه خطبه الرضا (عليه السلام)

ترجمه توحيد الصدوق

محمد تقی آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق).

مذکور در آخر «جامع الاخبار» مؤلف.

ترجمه توحيد المفضل

فارسی، از محمد باقر بن محمد تقی علامه مجلسی (-1111 ق). ط. تهران، 1299 ق و مکرر.

-الحمد لله الذي هدانا الى توحيدہ

ترجمه توحيد المفضل

فارسی، از محمد صالح بن محمد باقر قزوینی روغنی، تاریخ ترجمه: 1080 ق.

ترجمه توحيد المفضل

فارسی، از فخر الدین ترکستانی ماوراء النهری، تاریخ ترجمه: 1065 ق به خواهش ندر علی.خ.

آستان قدس، ش 14181.

-آفرین جان آفرین پاک را

آنکه ایمان داد مشت خاک را

ترجمه التوراه

مترجم از متقدمین بوده و یکی از معاصرین علامه مجلسی در نامه ای خطاب به وی از آن و از ترجمه انجیل یاد کرده است.

ترجمه تورات

فارسی، مترجم از متأخرین بوده است.خ. آستان قدس، ش 52(1216 ق)، 51(1226 ق) و 50.

ترجمه توقیعات کسری

فارسی، احکام و فرامین انوشیروان، مترجم:

جلال الدین محمد طباطبایی زواری (-995 ق) این توقیعات نخست از پهلوی به عربی و سپس از عربی به فارسی ترجمه شده است. ط. کلکته، 1240 ق و چاپهای مکرر در ایران و هند؛ لندن

ص: 35

ترجمه تہذیب الاحکام

فارسی، اصل از شیخ طوسی، مترجم: محمد یوسف بن محمد حسین کورگانی.

- بعد حمد و سپاس بی حد و قیاس واجب الوجودی را

ترجمه نمره بطلمیوس - شرح الثمره

ترجمه ثواب الاعمال

فارسی، اصل از ابن بابویه، مترجم: عبد الکریم مقدس ارومی (معاصر).

ترجمه نواب الاعمال

فارسی، اصل از ابن بابویه، مترجم: محمد تقی بن محمد باقر آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق). ط.

ایران (با ترجمه عقاب الاعمال).

ترجمه جاماسب نامه

فارسی، از عبد اللہ بن عیسی تبریزی اصفهانی (-1330 ق) که خود در «ریاض العلماء» به آن ارجاع داده است.

ترجمه جامع الاحکام

اردو، از تصدق حسین بن غلام حسین نیشابوری کنتوری (-1348 ق). ط. هند.

ترجمه جامع الاخبار

فارسی، اصل منسوب به شیخ صدوق، مترجم:

محمد بن محمد سبزواری (?). ط. تهران، 1341 ش.

ترجمه الجامع الرضوی-الجامع الجعفری

ترجمه جامع عباسی

اردو.ط.هند.

ترجمه جرائد

فارسی، چندین جزء در کتابخانه مرکزی آستان قدس تحت عنوان «ترجمه روزنامه» موجود است، مثلاً ترجمه روزنامه ترکی عثمانی:

مترجم: عبد الرسول منشی، ش 4093؛ ترجمه روزنامه جات هند، مترجم: سید حسین صدر المعالی، ش 4095؛ ترجمه روزنامه «توردومند»، مترجم: علی خان مترجم الممالک، ش 4094.

ترجمه جراید و مجلات هند

فارسی، مترجم: سید حسین شیرازی، برای ناصر الدین شاه ترجمه شده. خ. مرعشی.

ترجمه الجزیره الخضراء

فارسی، اصل از فضل بن یحیی طیبی، (سده 7 و 8 ق)، مترجم: نور الدین علی بن حسین بن عبد العالی محقق کرکی (?)، مصدر به نام شاه طهماسب صفوی. ط. هند (در فهرست مشار، 1/1025 کتاب جزیره خضراء و بحرا بیض. ط.

لکهنو، 1884 ق، به نور الله شوشتری نسبت داده شده است).

ترجمه جزيله المعانی-الدّر الثمین فی اصول

الدین

اردو، اصل از محسن امین عاملی، مترجم: سبط الحسن.

ترجمه الجعفریه

فارسی، در طهارت و نماز، اصل از محقق کرکی، مترجم: ناشناخته. خ. موجود.

-شکر و سپاس و ستایش مر معبودی را که از خلق مخلوقات خود

ترجمه جغرافیا-جغرافیای ایران

فارسی، مترجم: محمود خان ناظم برق تلگرافخانه تهران (ترجمه از فرانسه). ط. تهران، 1301 ق.

ترجمه جلاء العیون

اردو، مترجم: محمد باقر هندی (معاصر). ط.

هند.

ترجمه جلاء العیون (اردو)---

ص: 36

ترجمه جمال الاسبوع

فارسی، اصل از علی بن طاووس، مترجم: شیخ عباس قمی (-1359 ق). ط 1330 ق (در هامش اصل).

ترجمه جنه الامان الواقیه- ترجمه المصباح الكبير

ترجمه جنه الامان الواقیه- نیک بختیه

ترجمه الجنه الواقیه

فارسی، اصل از ابراهیم کفعمی، ترجمه منسوب به میر محمد باقر محقق داماد.

ترجمه الجنه الواقیه

فارسی، از محمد رضا بن محمد قاسم حسینی که در 1090 ترجمه کرده. ط. تهران، 1277، 1308 و 1323 ق.

ترجمه الجنه الواقیه

فارسی، در 40 فصل، مترجم ناشناخته. خ. دیده شده.

-نحمدک یا من لاذبّه للدّاعون

ترجمه الجنه الواقیه

فارسی، مترجم ناشناخته. خ. دیده شده.

ترجمه جواهر التفسیر

اصل به فارسی از حسین بن علی واعظ کاشفی.

خ. استانبول (گویا ترجمه عربی آن است).

ترجمه الجواهر السنیة- اللئالی العلیه

ترجمه جهان نماى جديد (يا جغرافياى كره زمين)

فارسى، مترجم: محمد حسن (يا حسين) حسيني فراهانى. خ. آستان قدس، ش 5249 (1274 ق).

ترجمه چرا فرانسه شكست خورد؟ - چرا

فرانسه شكست خورد؟

فارسى، تاريخ واقعه 1940 م. اصل از آندره موروا، مترجم: ابو القاسم پاينده. ط. تهران، 1319 و 1320 ش.

ترجمه چهل سوره تورات

گجراتى، مترجم: غلام على بن اسماعيل بهاونگرى (1283 ق-). ط.

ترجمه الحج

فارسى، آداب و احكام حج، از محسن فيض كاشانى (-1091 ق). مذكور در فهرست تصانيف او.

ترجمه حديث الاعرابى - صراط النجاه

ترجمه حديث الجبر و التفويض

فارسى، ترجمه حديث «ان الله لم يطع باكراه...» مروى در «عيون الاخبار»، مترجم: علامه محمد باقر مجلسى (-1111 ق). خ. ديده شده.

ترجمه حديث رجاء ابن ابى الضحاک

فارسى، مترجم: علامه مجلسى، در راه مشهد نوشته. مذكور در «الفيض القدسى».

ترجمه حديث سته اشياء لیس للعباد فيها صنع

فارسى، مترجم: علامه مجلسى.

-الحمد لله و سلام على عباده

ترجمه حدیث سعد بن عبد الله القمی

فارسی، مترجم: علامه مجلسی. ط. 1278 ق (در هامش «توحید المفضل»).

- شیخ صدوق محمد بن بابویه و غیر او از اکابر

ترجمه حدیث عبد الله بن جندب

فارسی، از علامه مجلسی. مذکور در «الفیض القدسی».

ترجمه حدیث عبد الله بن مسعود

فارسی، در مواعظ پیامبر (صلی الله علیه و آله)، مترجم:

فضل الله بدایع نگار مشهدی (-1343 ق).

مذکور در آخر «مطلع الشمس».

ترجمه حدیث الکساء

اردو، مترجم: مقبول احمد دهلوی. ط.

ص: 37

ترجمه حدیث المفضل

فارسی، در رجعت و ظهور حجت (علیه السلام)، مترجم:

علامه مجلسی. ط 1287 ق (با «توحید المفضل»).

- شیخ معتمد حسن بن سلیمان در کتاب «منتخب البصائر».

ترجمه حدیث المفضل

فارسی، مترجم: علی اکبر بن محمد نقوی لکهنوی (-1326 ق). مذکور در «تجلیات».

ترجمه حدیث مکارم الاسلام

فارسی، مترجم: حسین بن نصر الله عرب باغی (معاصر). ط 1346 (با ترجمه 6 حدیث دیگر):

ارکان الاسلام، اصل الاسلام، حقوق الاسلام، دعائم الاسلام، محض الاسلام و نواهی الاسلام).

ترجمه حدیث المناشده

اردو. ط. هند.

ترجمه حدیقه العارفین

فارسی، اصل از محمد حسن بن صفر علی مازندرانی، مترجم: محمد هاشم. ط. تهران، 1323 ق (در هامش متن عربی).

ترجمه الحسنیه - حسنیه - ترجمه رساله الحسنیه

فارسی، اصل منسوب به ابو الفتوح رازی، مترجم:

ابراهیم بن ولی الله استرآبادی (-958 ق). ط.

اصفهان، 1244 ق؛ شیراز، 1328 ق؛ تهران، 1287 و 1371 ق (ضمیمه حلیه المتقین).

ترجمه الحقايق (فی اسرار الدين و مكارم الاخلاق)

فارسی، اصل از فیض کاشانی، مترجم: نواده برادرش، نور الدین محمد بن شاه مرتضی بن محمد مؤمن معروف به نور الدین اخباری.

ترجمه حقایق الحروف و دقائق الزبر و البينات

فارسی، علوم غریبه، اصل از محب خاندان میر احمد حسینی گیلانی، مترجم: نواده مؤلف، محمد بن میر محمد بن میر احمد.خ. موجود (1252 ق).

ترجمه حق الیقین

اردو، اصل از علامه مجلسی، مترجم: محمد باقر هندی. ط.

ترجمه حق الیقین ---

ترجمة حیات النفس فی حظیره القدس

فارسی، اصل از شیخ احمد احسانی، مترجم:

سید کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق). ط.

تبریز، 1276 ق (ضمیمه «اجوبه المسائل»)، 1308 ق (با «اجتناب» محمد باقر همدانی).

ترجمة خانم انگلیسی - خانم انگلیسی

فارسی، سرگذشت مسترس هورتست انگلیسی به قلم خودش، مترجم: اعتماد السلطنه محمد حسن مقدم. ط. تهران، 1304 ق.

ترجمة خانم انگلیسی - ثوره الهند

عربی، ترجمه همان کتاب، مترجم: اعتصام الملك میرزا یوسف خان.

ترجمة خانم انگلیسی

ترکی، ترجمه همان کتاب، مترجم روح الله بادکوبی. ط.

ترجمة الخصال

فارسی، اصل از شیخ صدوق، مترجم: علی بن محمد امامی اصفهانی، معاصر صاحب ریاض العلماء.

ترجمة الخصایص الحسینیه ---

ترجمه در آغوش خوشبختی-در آغوش

خوشبختی

فارسی، اصل از لرد آویر بوری، مترجم: ابو القاسم پاینده. ط. تهران، 1337 ش و چاپهای دیگر.

ترجمه در جستجوی خوشبختی-در جستجوی

خوشبختی

فارسی، اصل از لرد آور بوری، مترجم: ابو القاسم پاینده. ط. تهران، 1336 ش و چاپهای دیگر.

ترجمه الدرّ النّظیم فی خواص القرآن العظیم-

اسرار التنزیل-خواص الایات

فارسی، اصل از احمد بن محمد سکاکی طوسی، مترجم: عقیف الدین ابو محمد عبد الله بن اسعد یمنی شافعی (-768 ق)، به ترتیب سوره های قرآن با 5 مقدمه. خ. موجود و مکرر.

-الحمد لله الذی انزل علی عبده الكتاب... اما بعد از استعاذه بتوفیق حمد و صلاه نموده می شود.

ترجمه دعاء الجوشن الصغیر

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق). مذکور در فهرستها.

ترجمه دعاء الجوشن الصغیر

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در نجوم السماء

ترجمه دعاء السمات

فارسی، از علامه محمد باقر مجلسی (-1111 ق).

ترجمه دعاء الصباح (المنسوب الی امیر المؤمنین

عليه السلام)

فارسی، از شیخ علی حزین (-1181 ق).

ترجمه دعاء الصباح

فارسی، از جعفر قاجار متخلص به دهقان گمنام که به دستور مراد خویش سید حسین شمس العرفاء در 1356 ق ترجمه کرده است. ط. 1361 ق.

ترجمه دعاء الصباح

فارسی، ترجمه منظوم. ط. تهران، 1305 ق و مکرر.

ترجمه دعاء الصباح

فارسی، از قاسم.

-نحمدک یا من خلق صبح اصابه الثناء

ترجمه دعاء الصباح

اردو، از محمد مرتضی جنفوری (-1337 ق).

ترجمه دعاء العدیله

علی محمد بن سید محمد نقوی لکهنوی (-1312 ق). مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

ترجمه دعاء العلوی المصری

فارسی، از شیخ علی حزین.

ترجمه دعاء کمیل

فارسی، از علامه مجلسی.خ. دیده شده.

ترجمه دعاء کمیل

اردو، از مولوی مقبول احمد(-1340 ق).ط 1313 ق.

ترجمه دعاء کمیل

انگلیسی، از سید رضی هندی (معاصر).ط.

ممباسه، 1350 ق.

ترجمه دعاء المباهله

فارسی، از علامه محمد باقر مجلسی (-1111 ق).مذکور در «الفیض القدسی».

ترجمه دعاء المشلول

اردو، از مولوی مقبول احمد.

ترجمه دعاء الندبه

فارسی، از ملا رفیع گیلانی، در 1123 ق به التماس دوست خویش محمد قاسم استرآبادی نگاشته.خ. موجود (1153 ق).

ترجمه دو نامه (از بزرگترین فیلسوف شرق)

فارسی، ترجمه نامه های سید جمال الدین اسدآبادی به میرزا حسن مجدّد شیرازی و علماء عراق، مترجم: جعفر شهیدی.ط. تهران (در فهرست مشار مترجم: غلام رضا سعیدی ذکر شده است).

ترجمه ذخیر العالمین فی شرح دعاء الصنمین

عربی، مترجم از سادات همدان بوده. خ. دیده شده. «ذخیر العالمین» به فارسی از مهدی قزوینی است.

ترجمه الذریعه الی مکارم الشیعه - الكنوز الودیعه

ترجمه الذهبیه - طب الرضا

فارسی، از علامه محمد باقر مجلسی (-1111 ق).

- (پس از خطبه) ظاهر باشد که روزی مأمون از حضرت امام الانس و الجن

ترجمه الذهبیه

فارسی، از فیض الله عصاره شوشتری (سده 11 ق) که به دستور فتحعلی خان والی شوشتر ترجمه کرده. مذکور در «تاریخ شوشتر».

ترجمه الذهبیه

فارسی، از شمس الدین محمد بن محمد بدیع رضوی (سده 12 ق). خ. دیده شده.

ترجمه الذهبیه

فارسی، ترجمه ای است که به شرح مزجی شبیه است که مقداری از اصل را ذکر کرده سپس به ترجمه آن می پردازد. خ. دیده شده.

ترجمه الذهبیه الرضویه

فارسی، از عبد الواسع تونی که در 1119 ق برای شاه سلطان حسین ترجمه کرده.

- خوشترین حدیثی که سامعه آرای قدسی ...

ترجمه الذهبیه الرضویه ---

ترجمة رساله العلم

فارسي، اصل از ابو طالب بن عبد الله زاهدي گيلاني (-1127 ق)، مترجم: شيخ علي حزين (-1181 ق) فرزند مؤلف.

ترجمة الرسالة المحمدية في احكام الميراث الابديه--->

ارث

ترجمة رساله المواريث---

ص: 42

ترجمه سخنان محمد ص - سخنان محمد ص

فارسی، از ابو القاسم پاینده. ط. تهران، 1318 ش.

ترجمه سر تقدم الانگليز

فارسی، از علی دشتی. ط.

ترجمه سر الشهادتين

اردو، اصل از عبد العزيز دهلوی، مترجم: غلام حسنین پانی پتی. ط. هند.

ترجمه سلوان المطاع

فارسی، اصل از محمد بن حجه محمد، مترجم:

نعمت الله بن هادی جزائری، که برای محمد علی میرزا بن فتحعلیشاه ترجمه کرده. خ. موجود.

ترجمه السماء و العالم

فارسی، ترجمه مجلد 14 بحار، مترجم:

محمد تقی معروف به آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق). مذکور در آخر «جامع الانوار» مؤلف.

ترجمه سنگ معجزه

فارسی، اصل از موريس لبنان، مترجم:

عنايت الله شكيياپور. ط. تهران، 1338، 1306 ش.

ترجمه سورة الرحمان

فارسی، منظومه، ناشناخته. خ. دانشگاه از کتب اهدایی مشکات.

ترجمه شرح نهج البلاغه-مظهر البينات

فارسی، اصل از ابن ابی الحدید، مترجم:

نصر الله بن فتحعلی شاکر دزفولی (-1311 ق)، تاریخ ترجمه: 1292 ق. خ. دانشگاه.

ترجمه شرح نهج البلاغه

فارسی، اصل از ابن ابی الحدید، مترجم:

شمس الدین محمد خطیب، ظاهراً با عنوان اسبق یکی است.

ترجمه شرح الهدایه

فارسی، اصل از ملاصدرای، مترجم: محمد عباس لکهنوی (-1306 ق). در تجلیات مذکور است که تا مباحث فلکیات کتاب ترجمه شده است.

ترجمه الشریعه

فارسی، در معنای شریعت و فائده و چگونگی سلوک آن، مرتب بر 8 در، از محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق).

-سپاس و ستایش مر خداوندی را که خلاق را برای پرستش...

ترجمه شعر العجم-ادبیات منظوم ایران

فارسی، اصل از شبلی نعمانی، مترجم:

محمد تقی فخر داعی گیلانی (معاصر). ط.

تهران، 1314-1327 ش (5 مجلد).

ترجمه الشفاء

فارسی، اصل از ابن سینا، مترجم: علی بن محمد بن اسد الله امامی اصفهانی.

ترجمه الشوق

فارسی، قصیده در عرفان، از محمد عرفی شیرازی (999ق).

ترجمه شهاده الخصوم - شهاده الخصوم

ترجمه «حق الیقین» مجلسی، از محمد مقیم بن درویش محمد حامدی خزاعی که در 1159 ق ترجمه آن را به پایان رسانیده.
- الحمد لله واجب الوجود القديم الازل.

ترجمه الشیعه

اردو، اصل از محمد صادق بن محمد حسین، مترجم: محسن نواب بن احمد لکهنوی (معاصر).

ترجمه الشیعه و فنون الاسلام

اردو، اصل از حسن صدر الدین، مترجم: محمد کاظم بن نجم الحسن لکهنوی (1340ق).

ترجمه صبح گلشن

فارسی، اصل از علی حسن خان، مترجم: شاه محمد دارابجردی.

ترجمه الصحف الادریسیه (من السوریه الی العربیه)

احمد بن حسین معروف به ابن متویه، مجلسی آن را در کتاب الدعاء «بحار» گنجانیده است.
ابو اسحق صابی کاتب معاصر شریف رضی نیز آن را به عربی ترجمه کرده است. ط. تبریزی، 1315 ق.

ترجمه الصحیفه الاسطرلابیه ---

مجلسی (-1111 ق). خ. نجف.

ترجمه الصحیفه السجادیه

فارسی، از آقا حسین بن جمال الدین محمد خوانساری (-1098 ق) مذکور در ریاض العلماء.

ترجمه الصحیفه السجادیه

فارسی، از محمد صالح بن محمد باقر روغنی قزوینی، معاصر حرّ عاملی. خ. دیده شده.

ترجمه الصحیفه السجادیه

فارسی، از محمد علی بن نصیر الدین چهاردهی (-1334 ق). خ. موجود.

ترجمه الصحیفه السجادیه

فارسی، از محمد هادی بن محمد مازندرانی (-1120 ق یا پس از آن)، که در 1083 ق.

ترجمه آن را به پایان رسانیده است.

-ابتدا می کنم به نام خدای بخشاینده مهربان.

ترجمه صد کلمه قصار - صد کلمه منظوم

فارسی، از عادل خراسانی شاعر روزگار صفویان وی صد کلمه جاحظ، از سخنان علی (علیه السلام) را به صورت یک بیت در برابر هر کلمه ترجمه کرده است. خ. آستان قدس، ش 1730 (1101 ق) و 2 نسخه دیگر. ط. تهران، 1272 ق.

ترجمه الصفیحه الاسطرلابیه

فارسی، اصل از شیخ بهائی، مترجم: محمد علی بن ابی طالب گیلانی معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در نجوم السما.

ترجمه الصلاه

در معانی افعال و اقوال نماز، از جمال الدین ابو العباس احمد بن محمد بن فهد حلّی (-841 ق).خ. دیده شده.

- (پس از خطبه) فهذه مقدمه و جیزه تشتمل علی معانی افعال الصلاه.

ترجمه الصلاه

اردو.ط.هند.

ترجمه الصلاه (و اذکارها)

از اول اذان تا آخر تعقیبات، از جمال الدین بن محقق خوانساری معروف به آقا جمال (-1125 ق) که در 6 فصل به نام شاه سلطان حسین صفوی تالیف کرده.

-الله اکبر زهی رسایی صیت جهان پیمای اذان.

ترجمه الصلاه

حسین بن علی بن ابی طالب حسینی همدانی (معاصر).

ترجمه الصلاه

فارسی، در آداب، مقدمات و احکام نماز، از محمد علی بن ناظم الشریعه نوری همدانی.ط.

ایران.

ترجمه الصلاه

علی محمد بن محمد نقوی لکهنوی (-1312 ق). مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

ترجمه الصلاه (و اذکارها)

فارسی، مرتب بر 8 در، از محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی.خ. آستان قدس، ش 2715 (1081 ق) و 3 نسخه دیگر ط.

-هرکه نه گویا به تو، خاموش به

هرچه نه یاد تو فراموش به

ترجمه الصلاة (و اذکارها)

فارسی، از محمد بن نادعلی. خ. دیده شده.

ترجمه الصلاة

محمود بن میر علی مشهدی، معاصر حرّ عاملی.

ترجمه الصلاة (از علامه مجلسی) ---

ص: 45

ق.خ. آستان قدس، ش 5250 (1063 ق).

-الحمد لله حمد الشاکرین

ترجمه الصيام

محسن فیض کاشانی (-1091 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

ترجمه طبایع الاستبداد (و مصارح الاستبعاد)

فارسی، اصل از عبد الرحمان کواکبی (-1320 ق)، مترجم: عبد الحسین میرزا بن مؤید الدوله طهماسب میرزا. ط. تهران، 1326 ق.

ترجمه طب الائمه علیهم اسلام

فارسی، از فیض الله عصاره شوشتری، که در 1088 ق به دستور فتحعلی خان والی شوشتر ترجمه کرده است.

ترجمه طب الرضا (علیه السلام) ---

ص: 46

وقایعی (1287 ق-).

ترجمه عشق و عفت - عشق و عفت

فارسی، در فتح اندلس، به احتمال از شاتوبریان، مترجم: ذکاء الملک محمد حسین فروغی. ط.

تهران، 1324 ق.

ترجمه عقاب الاعمال

فارسی، از آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق). ط.

ایران (با ترجمه ثواب الاعمال).

ترجمه عقاب الاعمال

فارسی، از عبد الکریم مقدس ارومی (معاصر).

ترجمه العقاید ---

ص: 47

وصمت فنا و زوال معری است.

ترجمه عهد مالک اشتر

فارسی، از محمد کاظم بن محمد فاضل مشهدی.

خ. آستان قدس، ش 1946 (1277 ق).

-الحمد لله مالک مصر الایجاد

ترجمه عهد مالک اشتر

فارسی، از محمد هادی بن محمد حسین قائنی (معاصر)، تاریخ ترجمه: 1323 ق. ط. تهران، 1315 ش.

ترجمه عهد مالک اشتر ---

ص: 48

ترجمه الفرزدقيه

فارسی، ترجمه قصیده میمیه فرزدق، از نور الدین عبد الرحمان جامی (-898 ق). درج در هفت اورنگ او.

-پور عبد الملک به نام هشام

در حرم بود با اهالی شام

ترجمه فصوص الحکم

فارسی، اصل از ابو نصر فارابی، مترجم: مهدی بن ابی الحسن الهی قمشه ای. ط. تهران، 1324 ش.

ترجمه الفصول المختاره من العیون و المحاسن

فارسی، اصل از شیخ مفید، گزینش از شریف مرتضی، مترجم: جمال الدین محمد بن حسین معروف به آقا جمال خوانساری (-1125 ق) که برای احمدییک ترجمه کرده. خ. آستان قدس، ش 9756 (1087 ق).

-بخور مجالس هوشمندان مشکین مصر

ترجمه الفصول النصیریه فی الاصول الدینیہ

اصل فارسی از خواجه نصیر الدین طوسی، مترجم عربی: رکن الدین محمد بن علی استرآبادی (سده 8 ق). خ. آستان قدس، ش 817 (1105 ق) و چند نسخه دیگر.

ترجمه فقه الامامیه

فارسی، اصل از سید عبد الله شبر، مترجم: علی بن محمد حسین شهرستانی (-1344 ق). ط.

ترجمه فقه الرضا (علیه السلام)

فارسی. خ. آستان قدس.

ترجمه فلسفه الحجاب فی وجوب النقاب

فارسی، اصل از غلامحسین بن ابراهیم تهرانی (-1358 ق)، مترجم: محمد رضا بن عبد الصمد یزدی که در 1354 ق. در نجف ترجمه کرده. ط.

نجف، 1354 ق.

ترجمه فوائد القرآن

اردو، اصل و ترجمه از محمد مرتضی بن حسن علی صاحب حسینی جنفوری (-1337 ق). ط.

هند.

ترجمه فهرس وسائل الشیعه---

ص: 49

ترجمہ قرآن

انگلیسی، مترجم: پالمیر (1883 م.) ط. لندن، 1928 م.

ترجمہ قرآن

انگلیسی، مترجم: سل. ط. لیدن، 1836 م.

ترجمہ قرآن

فرانسہ، مترجم: ساواری. ط. پاریس.

ترجمہ قرآن

انگلیسی، مترجم: محمد علی قادیانی. ط. لاہور.

ترجمہ قرآن

انگلیسی، مترجم: محمد خان بہادر بن احمد منشی بوشہری. ط. لندن.

ترجمہ قرآن

انگلیسی. ط. 1763 م.

ترجمہ قرآن

سواحلی. ط. لندن، 1931 م.

ترجمہ قرآن

بنگالی. ط. ہند.

ترجمه قرآن

اردو، مترجم: اولاد حیدر فوق بلگرامی (معاصر).

ترجمه قرآن

فارسی، مترجم: محمد جعفر بن عبد الصاحب دوانی خشتی که آن را به «احسن التفاسیر» خویش ملحق ساخته است.

ترجمه قرآن

فارسی، مترجم: آقا حسین بن جمال الدین خوانساری (-1099 ق). ط. هند.

ترجمه قرآن

فارسی، مترجم: ابو الفتوح حسین بن علی بن محمد خزاعی نیشابوری (-ح 550 ق).

ابو الفتوح در تفسیر خویش آیات را کلمه به کلمه و به صورت زیرنویس ترجمه کرده است.

ترجمه قرآن

فارسی، مترجم: محمد رضا بن عبد الحسین نصیری طوسی. وی در «تفسیر الائمه» هر آیه را به فارسی ترجمه کرده است.

ترجمه قرآن

فارسی، مترجم: طاهر بن احمد بصیر الملک کاشانی (سده 13 ق).

ترجمه قرآن

اردو، مترجم: محمد علی سونی پتی هندی. ط.

(در هامش قرآن).

ترجمه قرآن

اردو، مترجم: علی محمد بن محمد نقوی لکھنوی (-1312 ق). ط.

ترجمه قرآن

گجراتی، مترجم: غلام علی بن اسماعیل بہاونگری (-1283 ق)، آغاز ترجمہ: 1305 ق، پایان ترجمہ: 1355 ق. ط.

ترجمه قرآن

فارسی، مترجم: فتح اللہ بن شکر اللہ کاشانی (-988 ق). برہوامش قرآن کتابت شدہ.

ترجمه قرآن

اردو، مترجم: فرمانعلی ممتاز الافاضل (-1340 ق).

ترجمه قرآن - مقبول ترجمہ

اردو، مترجم: مقبول احمد مستبصر دہلوی (1340 ق). ط. ہند (درہوامش قرآن).

ترجمه قرآن - منتخب التفسیر

فارسی، مترجم: مہدی آلہی قمشہ ای. ط.

تہران، 1323 ق و مکرر.

ترجمه قرآن

فارسی. خ. موجود. در آخر نسخه (فالنامہ)

ص: 50

منظوم عماد» کتابت شده.

آخر فالنامه:

به فضل حق عماد این فال اعظم

تمام و ختم شد و الله اعلم

به سال هفتصد و پنجاه و نه بود

که شد ثبت و دعایی بود مقصود

ترجمه قرآن

فارسی، مترجم: محمد هادی بن محمد صالح مازندرانی معروف به مترجم (-1120 ق).خ.

موجود.

ترجمه قرآن

فارسی، مترجم ناشناخته.ط.

ترجمه قرآن

فارسی، مترجم ناشناخته.خ. موجود (تنها معانی کتابت شده).

ترجمه قصه بوداسف و بلوهر

فارسی، اصل ترجمه از علامه مجلسی (-1111 ق). فارسی آن در «عین الحیات» مطبوع درج است.

ترجمه قصص الانبیاء ---

ص: 51

ترجمه الكتب الاربعة السماويه

فارسی، از مهدی بن نعیم عقیلی استرآبادی (-ح 1160 ق).

ترجمه كشف الايات---

ص: 52

ترکی به فارسی، از نظام الدین امیر علیشیر نوائی (-906 ق). خ. آستان قدس، ش 3651 (1008 ق) و 2 نسخه دیگر.

ترجمة الأملعہ الدمشقیه

فارسی، اصل از شهید اول، مترجم: مهدی بن حیدر کشمیری (-1309 ق).

ترجمة لوامع التنزیل

فارسی، شرح شاطیبه، اصل و ترجمه از محمد علی بن حسن اردکانی، شاگرد بحر العلوم.

خ. موجود.

ترجمة اللہوف

فارسی، اصل از سید ابن طاوس، مترجم: احمد بن سلامه نجفی، که به دستور احمدلیک ترجمه کرده. خ. موجود.

-شکر و سپاس مر خدای که کل اشیاء در قبضه قدرت اوست.

ترجمة اللہوف ---

ص: 53

فارسی، مترجم: عبد الرسول خیام پور. ط. تبریز، 1327 ش.

ترجمه مجموعه وزام

فارسی، مترجم: صادق بن حسین توشخانگی رضوی (زنده در 1301 ق).

ترجمه محاسن اصفهان

فارسی، اصل از مفضل بن سعد فروخی، مترجم:

حسین بن محمد بن ابی الرضا علوی آوی، در 729 ق. ط. تهران، 1328 ش.

ترجمه محاضرات الادباء

فارسی، اصل از راغب اصفهانی، مترجم:

محمد صالح بن محمد باقر روغنی قزوینی، معاصر شیخ حرّ عاملی. خ. آستان قدس، ش 4306.

ترجمه محیط الدائرہ فی العروض و القوافی

اردو، مترجم: ظهور الحسین بارهوی (-1357 ق).

ترجمه مختصر الحیدریہ

فارسی، اصل از شیخ علی، مترجم: سید کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق) که خود در فهرست تصانیف خویش از آن یاد کرده.

ترجمه المدنیہ و الاسلام ---

ترجمه المصباح الكبير

فارسی، اصل از تقی الدین ابراهیم کفعمی، مترجم: قاضی جمال الدین بن فتح الله شیرازی.
خ. آستان قدس، ش 3125.

ترجمه المصباح الكبير

فارسی، مترجم: علی بن محمد بن اسد الله امامی.

ترجمه مصباح المتعهد الصغير

فارسی، اصل از شیخ طوسی، مترجم ناشناخته.
خ. دیده شده.

-الحمد لله حمد الشاکرین...خواجه سعید ابو جعفر

ترجمه مصباح المتعهد الكبير

فارسی، اصل از شیخ طوسی، مترجم ناشناخته، خ. دیده شده (1086 ق).

ترجمه مصباح المتعهد الكبير

فارسی، مترجم: شیخ عباس بن محمد رضا قمی (-1359 ق)، در 1331 ق. ط. تهران (مکرر در هامش مصباح).

ترجمه معالم الاصول

فارسی، اصل از حسن بن شهید ثانی، مترجم:

اسماعیل بن زین العابدین مصباح منجم تهرانی (1300 ق-).

ترجمه معالم الاصول

اردو، مترجم: خواجه فیاض حسن ہندی (معاصر). ط.

ترجمہ معالم الاصول

فارسی، مترجم: محمد ہادی بن محمد صالح مترجم مازندرانی (-1120 ق). در اجازة حیدر علی مجلسی از آن یاد شدہ.

ترجمہ معالم الاصول

فارسی، مترجم: ہادی بن محمد استرآبادی (زنده در 1259 ق). خ. دیدہ شدہ.

ترجمہ معانی الاخبار

فارسی، اصل از شیخ صدوق، مترجم: محمد ابراہیم بن محمد علی محمدآبادی یزدی. خ.

مجلس.

ترجمہ معیار الفضائل

اردو، اصل از اعجاز حسن امروہوی، مترجم:

نسیم حسن بن اعجاز حسین امروہوی (معاصر).

ترجمہ مفتاح الفلاح

فارسی، اصل از شیخ بہائی، مترجم ناشناختہ. خ.

نجف.

ترجمہ مفتاح الفلاح

فارسی، مترجم: آقا جمال الدین محمد بن آقا حسین خوانساری (-1125 ق)، کہ بہ نام شاہ سلیمان صفوی ترجمہ کردہ است. خ. آستان
قدس، ش 13236 (1094 ق)، ش 7501 و 7502 (1100 ق) و چند نسخہ دیگر.

ترجمه مفتاح الفلاح

فارسی، مختصر آداب عباسی، که هردو از صدر الدین محمد بن محبعلی تبریزی شاگرد شیخ بهائی است. خ. موجود.

ترجمه مفتاح الفلاح---

ص: 55

ترجمه مکارم الاخلاق

فارسی، اصل از طبرسی. مترجم ناشناخته.

- حمد و ثنای قیومی را که عقول ذریات آدم.

ترجمه مکارم اخلاق

فارسی، مترجم ناشناخته. خ. نجف.

انجام نسخه: تم الكتاب الموسوم بمکارم الاخلاق بحمد الله و حسن توفيقه سنه 957.

ترجمه مکارم اخلاق

فارسی، مترجم: نظام الدین عبد الحی، صاحب ریاض نسخه آن را دیده بوده است.

ترجمه مکارم الاخلاق

فارسی، مترجم: محمد علی مدرس چهاردهی (-1334 ق). خ. آستان قدس، ش 12368 (خط مترجم).

ترجمه مکارم الاخلاق ---

ترجمه مهج الدعوات

فارسی، مترجم ناشناخته. خ. نجف (1032 ق.).

ترجمه مهج الدعوات

فارسی، مترجم: مصطفی بن ابی القاسم طباطبایی قنات آبادی (-1340 ق.). ط. (در هامش متن عربی).

ترجمه مهدی در اسلام

فارسی، احوال مدعیان مهدویت، اصل از دار مستتر، مترجم: محسن میرزا بن محمد تقی میرزا اسعد السلطنه جهانسوز (-1318 ش.). ط.

تهران، 1317 ش.

ترجمه المیراث من کتاب الشرایع

فارسی، مترجم: زین العابدین بن نجم الدین انصاری. خ. دیده شد.

ترجمه فاسخ التواریخ

اردو، مترجم: اعجاز حسین بدایونی (-1350 ق.). مذکور در شرح حال او.

ترجمه نثر اللالی

فارسی، مثنوی، از ندیمی که برای بدیع الزمان بهادر خان و وزیرش مختار اهدا کرده. خ.

ملک.

-حمد آن صانع لطیف و خبیر

که کند خاک را سمیع و بصیر

ترجمه نثر اللالی

فارسی، اصل از ابو علی طبرسی، مترجم به نظم:

عادل. ط. تهران، 1306 ق.

ترجمه نثر اللالی

ترکی، مترجم: امیر علیشیر نوائی (-906 ق)، هر کلمه را در یک رباعی ترجمه کرد.

ترجمه نثر اللالی

فارسی، مترجم: امیر علیشیر نوائی.

ترجمه نثر اللالی - بخش گهرها

فارسی، مترجم: محمد تقی قمی جاپلغی. ط.

آبادان، 1336 ش.

ترجمه نجات العباد فی الطهاره و الصلاه

فارسی، اصل از محمد حسن بن محمد باقر اصفهانی (-1266 ق) صاحب جواهر، مترجم:

ابراهیم بن شعبان تنکابنی، در 1321 ق. خ. دیده شده.

ترجمه نجات العباد

فارسی، مترجم: ابو طالب بن عبد المطلب حسینی همدانی. ط. 1293 ق.

ترجمه نجات العباد

فارسی، مترجم: حسن بن علی مدرس حسینی اصفهانی (-1273 ق). خ. دیده شده.

ترجمه نجات العباد ---

ترجمه نزهه المجالس

فارسی، اصل از عبد الرحمان عصفوری شافعی، مترجم: مهدی بن محمد شوشتری (معاصر). ط.

ترجمه نفحات الالهوت

فارسی، اصل از محقق کرکی، مترجم: محمد بن ابی طالب استرآبادی شاگرد مؤلف. خ. موجود.

-سپاس بی قیاس لایق خالقی است که...

ترجمه نفحات الالهوت

فارسی، مترجم: شمس الدین اسد الله صدر مرعشی شوشتری.

ترجمه نفعه الیمن

فارسی، اصل از احمد بن محمد انصاری یمنی، مترجم: میرزا حاج آقا واعظ تفرشی به کمک فرزندش محمد وجدانی. ط. تهران، 1346 ق.

ترجمه النقد اللطیف فی نفی التحریف عن القرآن

الشریف---

ص: 58

تعبیر کرده اند ولی به شرح نزدیکتر است. ط.

ایران، 1321 ق.

ترجمه نهج البلاغه----

ص: 59

ق(در الرسائل الرجاليه).

ترجمه ابراهيم بن محمد حسن كاخي خراساني

اصفهانى كلباسى

جعفر بن ابراهيم كلباسى (-1292 ق)، فرزند صاحب ترجمه. در «البدر التمام» از آن نقل شده.

ترجمه ابراهيم بن هاشم قمى

حجه الاسلام محمد باقر شفتى. ط. تهران، 1314 ق(در الرسائل الرجاليه).

ترجمه ابن الغضائرى (احمد بن حسين)

ابو المعالى بن محمد ابراهيم كلباسى (-1315 ق). مذكور در «البدر التمام».

ترجمه ابن الفوطى (مؤرخ العراق) - محاضره

تاريخيه

محمد رضا شيبى. ط. بغداد، 1359 ق.

ترجمه ابن يمين (محمود فريومدى) - احوال ابن

يمين

فارسي، از رشيد ياسمى. ط. تهران، 1303 ش (با ديوان جلوه و ديوان خسروى).

ترجمه ابى بصير (و شرح احواله)

حجه الاسلام محمد باقر بن محمد نقى شفتى.

ط. تهران، 1314 ق(در الرسائل الرجاليه).

ترجمه ابى بصير

هاشم بن زين العابدين موسى خوانسارى (- 1318 ق). ط. تهران، 1317 ق (در مجمع الفوائد مؤلف).

ترجمه ابى بصير - الرساله عديم النظير فى شرح

حال ابى بصير

محمد مهدي بن حسن موسى خوانسارى (- 1246 ق). ط. تهران، 1276 ق (در «جوامع الفقه»).

ترجمه ابى بصير ---

ص: 60

-الحمد لله على افضاله...

ترجمه الشيخ ابي علي سينا-شرح حال شيخ

الرئيس

فارسی، از حسن مشکان طبسی، در مقدمه ترجمه اشارات. ط. تهران، 1316 ش.

ترجمه الشيخ ابي الفتوح المفسر الرازي-شرح

حال ابو الفتوح رازی

فارسی، از محمد بن عبد الوهاب قزوینی (- 1268 ق)، در مقدمه تفسیر ابو الفتوح. ط. تهران، 1354 ق.

ترجمه الشيخ ابي الفتوح-شرح حال ابو الفتوح

رازی

فارسی، از سید کاظم بن یوسف طباطبائی تبریزی، در مقدمه تفسیر او. ط. تهران، 13283 ق.

ترجمه ابي مسلم المروزي (عبد الرحمان بن مسلم

خراسانی)

محمد بن محمد موسوی سبزواری معروف به میرلوحی (زنده در 1063 ق). (زندگینامه ابو مسلم تحت عناوین مختلف تالیف گردیده که هریک در محل خویش ذکر شده و خواهد شد).

ترجمه ابي فراس الحمداني

محسن امین عاملی. ط. 1360 ق (طبع ثانی).

ترجمه ابي المعالي الكباسي ---

از آن نقل می کند.

ترجمه بهاء الدین محمد مختاری نائینی (ح 1080

(ق-)

خود در شرح حال خویش نگاشته.خ.مرعشی.

ترجمه بیهقی (علی بن زید)

فارسی، محمد مشکات.خ.دانشگاه تهران (دیده شده).

ترجمه جعفر شرف الدین

فارسی، از علی اصغر بن حسین موسوی طبیب (-1348 ق).وی 2 رساله در شرح حال شرف الدین جعفر بن باقر (-1335 ق) دارد.خ.

موجود.

- (اول) الحمد لله الذي علا بحوله

- (دوم) الحمد لله الذي مصائر الخلق.

ترجمه جعفر التستری ---

ص: 62

ترجمه عبد الحمید بن سالم العطار و ولده محمد

حجه الاسلام محمد باقر بن محمد نقی شفتی اصفهانی (-1260 ق). ط. تهران، 1314 ق (در الرسائل الرجالیه).

ترجمه عبد الرزاق لاهیجی

فارسی، از باقر قاضی طباطبایی. تألیف: 1358 ق.

ترجمه عبد الله بن محمد رضا شبرحسینی

محمد بن مال الله قطیفی (-1271 ق)، مرتب بر مقدمه و 5 فصل.

ترجمه السيد عبد الله الجزائري

محمد بن نعمت الله جزایری (1350 ق-). ح.

دیده شده.

ترجمه عثمان بن عیسی الرواسی

محمد باقر بن جعفر بن کافی بهاری همدانی (-1333 ق)، مرتب بر 5 مقام، تألیف: 1314 ق.

ترجمه محمد علی بن باقر الهزار جریبی

محمد حسین (-1235 ق) فرزند صاحب ترجمه. از آن در «روضات الجنات» نقل شده است.

ترجمه علی بن الحکم (و بیان العده المسمین بهذ

الاسم)

ابو المعالی کلباسی. مذکور در «البدر التمام».

ترجمه علی بن السندی

ابو المعالی کلباسی. نیز مذکور در «البدر التمام».

ترجمه علی بن عبد الله علیاری

محمد حسن بن محمد حسین سردرودی، تألیف:

1333 ق.خ. دیده شده.

ترجمه علی بن محمد جزائری

عبد الرحیم شوشتری نجفی (-1313 ق).

ترجمه علی بن محمد

ابو المعالی کلباسی. مذکور در «البدر التمام».

ترجمه عمر بن یزید

حجت الاسلام محمد باقر بن محمد نقی شفتی اصفهانی (-1260 ق). ط. تهران، 1314 ق (در الرسائل الرجالیة).

ترجمه عمر خیام

فارسی، مقاله ای از عباس اقبال در مجله شرق (1/466-485).

ترجمه غزالی

فارسی، از عیسی بن شکر الله لواسانی (معاصر).

ط. تهران، 1305؟ (بأسر العالمین).

ترجمه فرج القطیفی

عزّ الدین محمد جزائری، برگرفته از تحفه اهل الایمان و دیگر مأخذ.خ. دیده شده.

ترجمه فیض کاشانی

فارسی؟ از نور الدین محمد بن شاه مرتضی کاشانی.

ترجمه قائم مقام (ابو القاسم فراهانی)

فارسی، از عبد الوهاب بن علی محمد نواده صاحب ترجمه، تألیف: 1344 ق.

ترجمه قاسم بن محمد

ابو المعالی کلباسی. مذکور در «البدر التمام».

ترجمه محمد کاظم الخراسانی---

ص: 64

ترجمه مالک اشتر

عبد الغفور بن محمد اصفهانی یزدی (-1316 ش)، که به دستور محمد خان وزیر اشتری تألیف گردیده. مذکور در «تاریخ یزد».

ترجمه محسن المقدس الاعرجی ---

ص: 65

«الرسائل الرجالیه».

ترجمه محمد بن الفضیل (الراوی عن ابی الصباح

الکنانی)

ابو المعالی کلباسی. مذکور در «البدر التمام».

ترجمه محمد بن الفضیل

حجه الاسلام محمد باقر شفتی. ط. تهران، 1314 ق (در «الرسائل الرجالیه»).

ترجمه محمد بن فلاح الموسوی المشعشی

شیر بن محمد بن ثنوان (- پس از 1186 ق). خ.

دیده شده.

ترجمه محمد بن قیس

ابو المعالی کلباسی. مذکور در «البدر التمام».

ترجمه المختار ---

ص: 66

الترجيح فى قواعد التسطیح

ریاضی، از تقى الدین ابو الخیر فارسى (سده 10 ق).

ترجیح بند---

ص: 67

خودش) به جراب الدوله (سده 4 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم و معجم الادباء.

ترویج القلوب بطرائف الحكم

ابو عبد الله محمد بن وهبان دیلی، از مشایخ تل عکبری. مذکور در رجال نجاشی.

تریق فاروق

مجموعه چند دانشی، در مباحث پزشکی و ریاضی و جز آنها، از مولوی احمد بن قاضی نصر الله دیلی تتوی (-992 ق). قاضی نور الله در «مجالس المؤمنین» از او یاد کرده است.

تریق فاروق

فارسی، در ردّ شیخیه، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق)، تالیف: 1301 ق.

خ. آستان قدس، ش 61 (خط مؤلف، 1307 ق).

تریق فاروق

فارسی، کلام، از محمد حسین حسینی اصفهانی (از متأخرین). خ. آستان قدس، ش 55 (1301 ق).

تریق فاروق---

ص: 69

-محمد جاء بالآيات و الحكم

مبشرا و نذيرا جمله الامم

تسبيل الازهان (الى احكام الايمان)

فقه، از علامه جمال الدين حسن بن يوسف بن مطهر حلي (-726 ق). مذکور در اجازه ابن خاتون عاملی که در آخر مجلدات بحار نوشته شده است.

تسخير الجن

شيخ يوسف رشتي. مذکور در فهرست تصانيف او.

تسخير حصار

اردو، در موضوع تناسخ، از غلام حسنين پاني پتي (معاصر). چون مناظره مؤلف با گروهی از علماء در حصار هند صورت گرفته، این رساله به «تسخير حصار» مسمی شده است. ط. هند.

تسديد القواعد---

ص: 71

تسلية الاحزان (عند فقد الاحبه و الاخوان)

فارسی، در مواعظ و مصائب اهل بیت، از محمد باقر بن زین العابدین خوانساری (-1313 ق) صاحب روضات الجنات. ط. ایران، 1339 ق.

-الحمد لله اللطيف الخبير

تسلية الحزين (من فقد الاقارب و البنين)

صالح بن طعان بحرانی (-1281 ق). در «انوار البدرین» آمده است که این کتاب از «مسکن الفؤاد» شهید بزرگتر است.

تسلية الحزين (في فقد العافيه و الاحباب من

الاقارب و البنين)

عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی (-1242 ق).

خ. دیده شده.

-الحمد لله الذى تفرد بالبقاء و الدوام.

تسلية الخواطر و معدن الجواهر ---

ص: 72

ق).

التسليم على امير المؤمنين، كتاب

ابو عبد الله حسين بن عبيد الله غضائري (-411 ق) از مشايخ نجاشي.

التسليم في الصلاة (و انه واجب او مستحب)

نسخه ای از این رساله در پشت قواعد علامه حلی نوشته شده. موجود در حسینیه شوشتریهای نجف.

التسليم في الصلاة

ابو جعفر محمد بن حسن بن زين الدين شهيد (-1030 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

التسليم و الزياره

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانی (-378 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

تسميه احياء العرب (ممن كان في الحجاز)

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب كلبی نسابه (-206 ق).

تسميه الارضين

نیز از هشام كلبی.

تسميه الأئمة اولادهم باسماء الخلفاء و ذكر عليها

محمد بن سليمان تنكابنی (-1302 ق).

تسميه بعض الأئمة اولادهم باسماء الجائرين

محمد باقر بن محمد اكمل وحيد بهبهانی (-1206 ق). مذکور در «منته المقال».

تسميه البيع و الديارات و نسب العباديين

هشام كلبی (-206 ق).

تسميه ما في شعر امرئ القيس (من اسماء الرجال

و النساء...)

نیز از ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق).

تسمیه من شهد مع امیر المؤمنین (علیه السلام) فی حروبہ

عبید اللہ بن ابی رافع کاتب امیر المؤمنین علیہ السلام، نخستین مصنف در مغازی و سیر و رجال در اسلام. مذکور در فهرست ابن ندیم.

تسمیه من شهد مع امیر المؤمنین (علیه السلام) حروبہ

ابو العباس احمد بن محمد بن سعید معروف به ابن عقده (-333 ق). مذکور در رجال نجاشی.

تسمیه من قتل من عاد و ثمود و العمالیق و جرهم و

بنی اسرائیل من العرب...

هشام کلبی.

تسمیه ولد عبد المطلب

نیز از هشام کلبی. این عنوان و عنوان پیشتر در فهرست ابن ندیم یاد شده.

تسمیة الاثنی عشریة و غیرہ ---

ص: 73

تسهيل الخطب

عروض، از سيد حسين كاشاني (معاصر). مذكور در اجازة مؤلف.

تسهيل الدليل

فقه، از ابو القاسم بن محمد بن احمد نراقي.

تسهيل الدواء و الداء لتحصيل الشفاء و دفع

المرض بالدعاء

فارسي، ادعيه در مقدمه، 8 باب و خاتمه، از عبد المطلب بن غياث الدين محمد. ط. 1298 ق (در هامش منهاج العارفين).

تسهيل السبيل في الحجه (في انتخاب كشف

المحجّه)

محمد بن مرتضى محسن فيض كاشاني (-1091 ق)، تاريخ انتخاب: 1040 ق. ط.

يران، 1303 ق (با تحف العقول). و جداگانه چاپ سري.

تسهيل الصعاب

فارسي، كلام، از مولوي منشي رياض حسن هندي. خ. فيض آباد.

تسهيل العلاج

فارسي، طب، از ملك الاطباء محمد تقى معروف به ميرزا بابا شيرازي. ط. تهران، 1283 ق (همراه با رساله حفظ الصحة).

تسهيل الغوامض - ايضاح الاعراب

شرح اصطلاحات، از عبد الواسع بن علامي، تأليف: 1086 ق. خ. ديده شده.

- الحمد لله الذي جعل اصدق المقال

تسهيل القسمه

رياضي، از ابو القاسم موسوي رياضي خوانساري (معاصر).

تسهيل المسالك الى المدارك

فارسی، در رؤوس قواعد فقهی، از حبیب الله بن علی مدد ساوجی کاشانی (-1340 ق). ط.

تهران، 1374 ق (یا 1324 ق).

تسهیل المشاکل

نحو، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی حائری (-1315 ق). خ. دیده شده.

تسهیل الوصول الی علم الاصول

حاشیه بر فرائد شیخ انصاری، از عبد الله بن احمد زنجانی (-1327 ق). خ. موجود. کتاب در 3 جزء است: 1. قطع، 2. ظن، 3. سائر اصول عملیه.

التشابه، کتاب

جابر بن حیان صوفی کیمیاوی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

تشرح الید السابقه مع الید اللاحقه

بهاء الدین محمد بن محمد باقر مختاری نائینی حسینی. خ. موجود.

تشبث الغریق

فارسی، مرثیه منظوم، از مفتی محمد عباس لکهنوی (-1306 ق). مذکور در تجلیات.

تشبیه اقوال اهل الخلاف

فارسی، از قاضی نور الله بن شریف الدین حسینی شوشتری (-1019 ق). خ. فیض آباد.

التشبه و التمثیل

ابو سهل فضل بن ابی سهل نوبختی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

التشجیر

انساب، از ابو الحسن علی بن محمد عمری نسابه معروف به ابن صوفی.

التشجیر ---

التشجير الفاطمي

محمد تقی معروف به سید آقا قزوینی، تالیف:

1320 ق. وی در این کتاب نسب خویش و بنی اعمام خویش را که احفاد سید مهدی قزوینی (-1300 ق) بوده اند بیان می کند. خ. مرعشی قم.

-الحمد لله رب العالمین...

تشجير قواعد التجويد---

ص: 75

تشریح الاصول

حسن آقا بن باقر آقا بن احمد آقا مجتهد مغانی تبریزی (-1337 ق). ط. تبریز، 1305 ق (با فصول الغرویه).

تشریح الاصول الصغیر

علی بن فتح الله نهاوندی نجفی (-1322 ق). ط.

تبریز، 1312 ق (با مشارق الاصول).

تشریح الاصول الکبیر

علی بن فتح الله نهاوندی (-1322 ق). ط.

تهران، 1316-1320 ق.

تشریح الاصول

نور الدین بن ابی طالب شیرازی (معاصر)، تقریر بحث استادش میرزا ابراهیم محلاتی شیرازی (-1336 ق) را نگاشته است.

تشریح الافلاک

هیأت و نجوم، از بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق). ط. مکرر.

-رینا ما خلقت هذا باطلا

تشریح التقویم

رفیع الدین نظام العلماء طباطبایی تبریزی (-1326 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

تشریح الحساب

شرح مزجی خلاصه الحساب شیخ بهائی، از نظام الدین مرتضی بن حسن شیخ الاسلام (-1336 ق).

تشریح الحساب

شرح خلاصه الحساب شیخ بهائی، از محمد علی ناظم الشریعہ کرمانی. به فارسی نیز ترجمه شده است.

-الحمد لله الذي منه المبدأ و اليه المآب

تشریح در پرگار - تشریح الاعمال

فارسی، ریاضی، از محمد زمان اسطرلابی.خ.

آستان قدس، ش 5266(1067 ق) و چند نسخه دیگر.

تشریح الصدور فی وقایع الایام و الذهور

علی بن علیرضا خوئی (-1350 ق)، تألیف:

1323 ق.

تشریح العالم

در بیان هیأت عالم و حرکات افلاک و عناصر و جز آنها، از محسن فیض کاشانی (-1091 ق).

خ. موجود.

تشریح العلل

عروض، از محمد باقر بن محمد رحیم خسروی کرمانشاهی (-1338 ق).

تشریح الكبائر

اردو، در تعداد و تفصیل گناهان کبیره، از محمد مجتبی بن محمد حسین نوگانوی (-1324 ق).

ط. هند.

تشریح و محاکمه در تاریخ آل محمد

فارسی، اصل ترکی از بهلول بهجت افندی، مترجم: مهدی ادیب زاده. ط. تبریز، 1301 ش - 1341 ق؛ تهران (چاپ هفتم)، 1363 ق.

تشریح الخیره

در استخارات، از عبد الحسین بن عبد الله بن رحیم موسوی دزفولی معروف به لاری (-1330 ق).

ط. شیراز، 1317 ق.

التشریف بتعریف وقت التکلیف

رضی الدین علی بن طاوس (-664 ق)، تألیف:

658 ق.خ. موجود.ط.

التشريف بالمنن فى التعريف بالفتن -الفتن و

الملاحم-الملاحم و الفتن

رضى الدين على بن طاوس (-664 ق).ط.

نجف، 1368 ق و مكرر.

تشرىقات

فارسى، حكمت و عرفان، از عبد الرزاق بن على لاهيجى (-1050 ق).خ.آستان قدس، ش

ص:76

11967(1284ق) وضمیمه ش 13465 (1094ق).

-الحمد لله الذي تجلّى لذاته في تظاهر صفاته

تشریح الحق

محمد باقر بن محمد حسینی استرآبادی میرداماد (-1040 ق)، که در مقاله اول «السبع الشداد» به آن ارجاع داده است.

تسطیر الدرّه المنظومه

فقه، اصل درّه از بحر العلوم، تسطیر از کلب علی بن کلب حسین نقوی جایسی حائری (-1329 ق).خ. موجود.

تسطیر الشهاب الثاقب---

ص: 77

ایلخانی.

تشویق السالکین

فارسی، عرفان و اخلاق، منسوب به محمد تقی مجلسی (-1070 ق). ط. ایران، 1311 ق؛ تبریز 1333 ش (ضمیمه تذکره الاولیا).

تشویق السالکین

فارسی، مثنوی، از حبیب الله بن علیمدد کاشانی ساوجی (-1340 ق)، تاریخ نظم: 1289 ق.

تشویق العارفین

فارسی، منظومه در اخلاق، از محمد تقی بن علی محمد نوری (-1263 ق).

تشید الاذهان

مصطفی بن هادی نقوی لکهنوی (-1323 ق).

مذکور در مشاهیر علماء الهند.

تشید مبانی الایمان

فارسی، کلام، از محمد باقر بن محمد بن دلدار علی نقوی (1234 ق-). ط.

-سبحانه ما اجل شأنه و اجلی برهانه

تشید المطاعن لكشف الضغائن

فارسی، کلام، از محمد قلی بن محمد حسین نیشابوری کنتوری (-1260 ق) مجلد هشتم از کتاب «الاجناد الاثنا عشریه المحمدیه»، ط.

لکهنو، 1283 ق.

التصحیح

در صنعت، از ابو موسی جابر بن حیان (-200 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

تصحیح الاذان (بحی علی خیر العمل)

شریف ابو البرکات عمر بن ابراهیم بن محمد زیدی علوی (-539 ق). مذکور در «معجم الادباء».

تصحیح الاسانید

محمد بن علی اردبیلی شاگرد علامه مجلسی، که به تصحیح اسانید تهذیب و استبصار پرداخته و منتخب آن را در آخر «جامع الرواه» آورده است. این منتخب در آخر رجال مامقانی طبع شده.

تصحیح اعتقاد الامامیه

شرح اعتقادات صدوق، از شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق) این شرح به فارسی هم ترجمه شده. خ. شهید مطهری و کتابخانه های نجف.

-الحمد لله على نواله و الصلوات على محمد و آله، هذا تصحيح اعتقادات الاماميه

تصحیح الاعمال

رساله عملیه در عبادات، از فتاوی محمد باقر بن ابی الحسن کشمیری. ط. لکهنو، 1346 ق.

تصحیح الاغلاط

نواب احمد حسین متخلص به مذاق (معاصر).

در تاریخ احمدی به آن ارجاع داده است.

تصحیح البراهین (فی دفع ما اورد علی ارغام

الماکرین)

محمد مرتضی جنفوری (-1337 ق) مؤلف «ارغام الماکرین». کتاب در دفاع از ارغام است.

تصحیح تاریخ

اردو، مؤلف از معاصرین بوده. ط. هند.

تصحیح خبر رة الشمس لعلی علیه السلام (و ترغیم

النواصب الشمس)

ابو القاسم عبید الله بن عبد الله حاکم حسانی عامری نیشابوری (-490 ق). پس از 490 ق).

تصحیح دیوان ناصر خسرو

فارسی، از احمد بن شهاب الدین معروف به ادیب پیشاوری (-1349 ق). ط. با دیوان ناصر خسرو.

تصحیح سند تفسیر العسکری

محمد حسين بن علي اصغر قاضي طباطبائي تبريزي (1294 ق).

ص: 78

تصحیح الغیر للروایه

از مسایل درایه الحدیث، از ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق).

التصحیحات و التقویمات

شرح تقویم الایمان، اصل و شرح از محمد باقر بن محمد حسینی محقق داماد (-1040 ق).

-الحمد کلّه لله رب العالمین و بعد فاخلأ الحقیقه

تصحیف کاتبین

اردو، درباره قرآن، از احمد سلطان مصطفوی چشتی مستبصر. ط. هند.

التصحیفات

در بیان برخی تصحیفات در احادیث و زیارات، از محمد باقر حسینی میرداماد (-1040 ق)، تألیف: 1024 ق. خ. حسینیة نجف.

تصدیق رسالت

اردو، از احمد علی هندی. ط.

تصدیق الصدق

منطق، از تاج العلماء علی محمد بن محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1312 ق). مذکور در «تراجم علماء الهند».

التصرف، کتاب

ابو عبد الله محمد بن احمد قضاعی صفوانی، شاگرد کلینی. ظاهراً عنوان، تصحیف کتاب (التعریف) مؤلف است که نامه اوست به فرزندش.

تصرف مشتری فی زمن الخیار

ظاهراً از محقق کرکی، نسخه مورخ 958 ق آن موجود است.

-الحمد لله و الصلاة علی محمد و آله

التصریح فی شرح التلویح الی اسرار التنقیح

طب، شرح التلویح فخر الدین خجندی، از کمال الدین عبد الرحمان بن محمد عتایقی حلی، تاریخ شرح: 774 ق. خ. نجف (خط شارح).

التصريح بالمذهب الصحيح

در اصول دین، در 5 موضع و هر موضع در 10 فصل، از ابو عبد الله حمیدان بن یحیی قاسمی حسینی. خ. دار الکتب مصر.

التصريح بالنص الصحيح-الانوار الباهره في

انتصار العتره الطاهره

رضی الدین علی بن موسی بن طاوس (-664 ق)، تألیف: حدود 660 ق.

-الحمد لله جلّ جلاله

التصريف، كتاب

ابو جعفر احمد بن محمد بن رستم بن زیادبان طبری (سده 4 ق).

التصريف

ابو عثمان بكر بن محمد بن حبيب بن بقیة مازنی (-248 ق)، شرح آن «المصنف یا المنصف» از ابن جنّی است.

التصريف

ابو عبد الله محمد بن علی بن احمد حلّی معروف به ابن حمیده (-550 ق). مذکور در معجم الادباء.

التصريف الملوکی

ابو الفتح عثمان بن جنّی (-392 ق). ط. مصر، 1331 ق؛ لیبزیک، 1885 م.

-هذه جمله من اصول التصريف

التصغير، كتاب

صرف و نحو، از ابو جعفر محمد بن حسن بن ابی اساره رواسی کوفی (سده 2 ق).

تصفح الصحيحين في تحليل المتعتين

ابو الحسن یحیی بن حسن بن بطریق حلّی (-600 ق).

التصور والتصديق

منطق، از صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی

(-1050 ق). ط. تهران، 1311 ق (در آخر الجوهر النصید).

-تصورنا آیاتک و صدقنا برسالاتک

التصور و التصدیق - قطبی

قطب الدین محمد بن محمد بویهی رازی (-766 ق). ط. 1281 ق. خ. آستان قدس، ش 1058.

التصور و التصدیق

مهدی نوائی نوری نجفی (-1341 ق).

التصور و التصدیق

ناشناخته. نسخه مورخ 1284 ق دیده شده.

تصوّف

فارسی، از حسین قدس شریفی فهیم السلطان بن سید تقی معروف به مستوفی (1308 ق-). خ.

آستان قدس، ش 7335 و 7336 (خط مولف).

التصوّف و الاخلاق

غیاث الدین منصور دشتکی (-948 ق) برای فرزندش شرف الدین تألیف کرده و صاحب مجالس المؤمنین نسخه آن را دیده است.

تصوّف

فارسی، مثنوی، از مقبولی اصفهانی.

تصوف و عرفان

فیاض بن هدایت الله حسینی، از دانشمندان روزگار شاه صفی (1038-1052 ق).

تصوف و عرفان

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق).

خ. موجود.

-آفتاب جمال قدم از آن متعالی است که

تصویر بنی امیه

اردو. ط. هند.

تصویر غالب و مغلوب

اردو، در رد عامه، از سجاد حسین هندی (- حدود 1340 ق).

تصویر کربلا

اردو، مقتل. ط. هند.

تصویر بلاغت

فارسی، منظومه از نواب عزیز جنگ خان بهادر متخلص به ولا. ط. حیدرآباد، 1340 ق.

نضاریس الارض

شیخ بهائی بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1030 ق)، تألیف: 995. ط. ایران، 1311 ق (با «شرح چغمینی»).

-نحمدک یا من جعل الارض مهادا

تضعیف الشطرنج

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

تضمین الآیات - الاقتباس و التضمین

تضمین الالفیه

تضمین الفیه ابن مالک، از ابو الرضا احمد بن حسن خیاط نجفی معروف به شیخ احمد نحوی (-1170 ق)، در مدح سید نصر الله فائزی حائری شهید. خ. موجود.

تضمین الالفیه (النحوئه)

ابو الفضل کلانتری (-1316 ق).

تضمین الالفیه - منظومه التضمین

شرف الدین جعفر بن باقر شوشتری (-1335 ق).

تطابق الهیاء و الشرع

در مطابقت نجوم با کتاب و سنت، از ابراهیم قرمانی. خ. دیده شده.

تطبیقه

فارسی در تطبیق تاریخ هجری و مسیحی، از عبد الغفار نجم الدوله اصفهانی (-1326 ق) ط.

ص: 80

تهران، 1321 ق.

التطريف

در مباحث کلامی، از ابو عبد الله حمیدان بن یحیی بن حمیدان. خ. دار الکتب مصر.

نظور الفلسفه

عبد الکریم زنجانی (معاصر). ط، 1360 ق.

نطوع الصوم (لمن علیه فريضة)

عبد الله بن حسين شوشتری (-1021 ق). خ.

مکتبه الشریعه.

التطهير، کتاب

ابو طالب عبيد الله بن ابي زيد انباری (-356 ق).

التطهير

منتخب «النخبة الفقهية» از مؤلف اصل آن محسن فيض كاشانی (-1091 ق). ط. ايران.

نظير الحصر و البواری

فقه، از عزّ الدين حسين بن عبد الصمد حارثی عاملی (-984 ق).

-الحمد لله كما ينبغی

نظير العجين بتخييره و عدمه

حجه الاسلام شفقتی رشتی. خ. مدرسه بروجردی نجف.

تطهير المؤمنين عن نجاسه المشركين

فارسی، فقه، از محمد قلی بن محمد حسین کنتوری نیشابوری. ط. هند، 1261 ق.

-الحمد لله المتقدس عن ادناس الامكان

التظاهرات الحسينيه - تجلی دين الاسلام

محمد حسن بن ابو القاسم کاشانی مقیم بمبئی.

نظّم الزّهراء (من احراق دماء آل عبا)

رضی الدین بن نبی قزوینی (-پس از 1134 ق)، تألیف: 1118 ق. ط. تهران، 1304 و 1312 ق؛ نجف، 1375 ق (چاپ دوم).

نظّم الزّهراء ---

ص: 81

التعادل و التراجيح

سيد محمد كاظم بن عبد العظيم طباطبائي يزدى (-1337 ق). ط. ايران، 1316 ق.

التعادل و التراجيح

محمد بن محمد باقر فاضل ايرواني (-1306 ق). خ. ديده شده.

التعادل و التراجيح

محمد بن علي موسوي نوري (-1325 ق).

التعادل و التراجيح

شيخ محمود لواساني. خ. حسينية شوشتر يهاي نجف.

التعادل و التراجيح

هادي بن علي بجستاني. خ. ديده شده (بخط مؤلف).

تعارض الادله (و بيان الفرق بين الورد و

الحكومة)

اصول، از هادي بن محمد امين تهراني (-1321 ق). خ. ديده شده.

-الحمد لله الذي رجح مداد العلماء على دماء الشهداء

تعارض الاستصحاب (و اصله الصحة في العقود)

اصول، از ابو المعالي كلباسي (-1315 ق). از جمله 15 رساله اوست كه چاپ شده.

تعارض الاستصحاب (للملكيه السابقه مع اليد)

نيز از ابو المعالي كلباسي.

تعارض الاستصحابين

نيز از ابو المعالي كلباسي. از جمله رسائل چاپي كه ذكر شد.

تعارض الاستصحابين

سید حسن صدر الدین (-1354 ق).خ. کتابخانه صدر (بخط مؤلف).

-بعد الحمد، هذه رساله في ان النظر في الاستصحاب

تعارض الاستصحابين

محمد حسين بن محمد علي شهرستاني (-1315 ق).خ. موجود.

-بعد الحمد، اعلم ايدك الله تعالى، ان تعارض الاستصحابين

تعارض الاستصحابين

محمود خوانساری، شاگرد میرزا محمد هاشم خوانساری.خ. مشکات.

تعارض الحقیقه مع المجاز الراجح - الطلع النضید

سید زین العابدین خوانساری. مذکور در روضات الجنات.

تعارض «لا ضرر» مع «الناس مسلطون»

اصول، از عبد الجواد قزوینی بیرجندی. مذکور در بغیه الطالب.

تعارض المطلق و المقید

اصول، از محمد تقی هروی حائری، به طریق سؤال و جواب. مذکور در «نهایه الآمال».

تعارض المقرّر و الناقل

نیز از محمد تقی هروی، جزئی از المقاصد العلیه اوست. مذکور در نهایه الآمال.

تعارض الید و الشیاع - تقدیم الشیاع علی الید:

تعارض الیدین

بهاء الدین محمد مختاری (-1140 ق). مؤلف در رساله شرح حال خویش از آن یاد کرده است.

التعاريف التحویه

عز الدین محمد جزائری (معاصر).

التعازی، کتاب

احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق). نجاشی نوشته است که برخی از اصحاب ما آن را از کتب محاسن یاد کرده اند.

التعازی (فی ذکر ما يتعلق بالتعزیه و التسلیه)

ابو عبد الله محمد بن علی بن عبد الرحمن شریف

ص: 82

علوی کوفی (-445 ق).خ.آستان قدس ضمیمه ش 1851.

التعازی

ابو العباس محمد بن یزید مبرّد شمالی بصری (-285 ق).خ.اسکوریال.ط.

-...قال ابو العباس...دعا الی تألیف هذا الكتاب و اجتلاب محاسن...

التعاقب

ادبیات عرب، از ابو الفتح عثمان بن جنی نحوی (-392 ق).مذکور در فهرست ابن ندیم.

تعاقب الهمم---

ص:83

تعبیر الرؤیا

فارسی، منظومه از یحیی فتاحی نیشابوری.

تعبیر الرؤیا

مرتب بر مقدمه ای در چند فصل و پس از آن 47 باب و خاتمه، باب اول: رؤیه الرب تعالی.خ. در موقوفات بروجردی.

تعبیر الرؤیا

منقول از محمد بن سیرین و دیگران، مرتب بر 24 باب.ط. مصر، 1324 ق.

تعبیر الرؤیا

ناشناخته.خ. موجود.

تعبیر الرؤیا---

ص: 84

تعريب الباب الثالث من ترجمه تاريخ قم

سيد حسون براقى، تاريخ تعريب: 1317 ق، از ترجمه فارسي حسن بن على قمى به عربى برگرداننده شده.

تعريب البدر المشعشع

مهدى بن على غريفى (-1343 ق).

تعريب بوستان و گلستان سعدى

عباس خليلى. ط. (بعضى در مجله «المقتطف» در مصر).

تعريب تبصره العوام (سيد مرتضى رازى)

حافظ حسين بن على بطيطى.

تعريب تحفه الابرار ---

ص: 85

تعريف مناسك الحج

از فتاوی محمد علی کرمانشاهی، تعریف از ابو علی محمد بن اسماعیل حائری (-1216 ق).

مذکور در منته المقال.

تعريف منهج الرشاد

اصل عربی از شیخ جعفر شوشتری، تعریف از بعضی از شاگردان وی. خ. حسینیه شوشتریها.

تعريف الاعتماد (في شرح تجريد الاعتقاد)

شمس الدین محمد بیهقی اسفراینی، نزدیک به روزگار مؤلف متن.

التعريض و التصريح

ابو عبد الله محمد بن جعفر قزاز تمیمی قیروانی (-412 ق).

التعريف (في حصر انواع القسمه)

فارسی، از شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

التعريف (للمولد الشريف)

رضی الدین علی بن موسی بن طاوس حلّی (-664 ق)، که در کتاب «الاقبال» از آن نام برده است.

التعريف

ابو عبد الله محمد بن احمد صفوانی اسدی کوفی (-358 ق)، شاگرد کلینی.

التعريف (في الامامه)

ابو جعفر محمد بن عبد الرحمن بن قبه. مذکور در فهرست شیخ طوسی.

التعريف بوجوب حق الوالدين

ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراچکی (-449 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله على ما منح من عقل

التعريفات

هیأت و نجوم، از حسن بن حسن مشهدی.

صاحب ریاض نسخه مؤرخ 1071 ق آن را دیده بوده است.

التعريفات

شرح الفاظ مصطلحه، از سید شریف جرجانی (-816 ق). ط. مصر، 1283 ق.

تعريف الانام بحقيقه المديته و الاسلام

محمد فرید وجدی (معاصر). ط. قاهره، 1319 ق. صاحب ذریعه آن را به فارسی ترجمه کرده است.

تعريف البسملة

فارسی، مثنوی، از محمد نصیر فائض ابهری.

تعريف البيع

شیخ الشریعه اصفهانی. خ. موجود.

تعريف الجنان في حقوق الاخوان

ابو محمد حسن صدر الدین (-1354 ق). خ.

دیده شده.

تعريف رجال من لا يحضره الفقيه

شرح مشیخه، از سید هاشم بن سلیمان بحرانی (-1107 ق). صاحب ریاض نسخه آن را دیده بوده است.

تعريف الشيعه

در بیان اصول و فروع، از عبد الرزاق حسینی نجفی بغدادی. ط. صیدا، 1352 ق.

تعريف الطهاره

نور الدین علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق).

تعريف علم الكلام

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-908 ق).

خ. موجود.

- یا من وقف فی حواشی مواقف جلاله

تعريف الماضي

قاضی نور اللہ بن شریف الدین شوشتری (-1019 ق). مذکور در فہرست کتب او.

ص: 86

التعريفه (في تحقيق المعروفات الحقيقه)

محمد بن محمد دامغانی، که برای امیر حسین نگاشته. مذکور در بیاض کمالی.

تعزیه الحسین علیه السلام

اردو. ط. هند.

التعقیبات علی الموضوعات

در باب احادیث موضوعه، از محمد بن علی شوکانی. ط. لکهنو، 1303 ق.

التعقیب، کتاب

ادعیه، ناشناخته.

-بدان ایدک الله که فضیلت تعقیب

التعقیب و الانتقاد

قاضی نعمان مصری (-354 ق). مذکور در مقدمه کتاب «الهمه» او.

التعقیب و التعفیر

ابو العباس احمد بن علی بن نوح سیرافی، از مشایخ نجاشی.

التعقیبات الخمسه

ادعیه، مروی از امام سجّاد علیه السلام. خ. شهید مطهری.

التعقیبات الصلوات-رساله التعقیبات

ابو العباس احمد بن محمد بن فهد حلی (-941 ق). مذکور در روضات.

تعقیبات الصلوات

علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق).

تعقیبات الصلوات

فارسی، ناشناخته. خ. آستان قدس.

تعقیبات الصلوات

فارسی، برگرفته از «مقباس المصاییح» علامه مجلسی، استخراج از محمد جعفر معاصر مولف یا شاگرد او. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي جعل الدعاء مفتاحا لاجابه الداعين

تعقیبات الصلوات

فارسی، ظاهرا از صدر الدین محمد تبریزی شاگرد شیخ بهائی. خ. خوانساری نجف.

-بدان ایدک الله تعالی که تعقیب فریضه به اذکار و ادعیه مستحب است.

تعقیبات الصلوات

نور الدین علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق). خ. دیده شده.

-یستحب التعقیب بعد کل فریضه

تعقیبات الصلوات

محمد علی چهاردهی (-1334 ق).

تعقیبات الصلوات

سید کاظم بن باقر موسوی کشمیری. خ. دیده شده.

التعقیبات العامه

احمد نیریزی خوشنویس معروف، که در 1149 ق برای محمد طاهر نگاشته. خ. آستان قدس، ش 3131 (1149 ق).

التعقیبات المختصه

عبد العلی نواب یزدی، که در 1221 ق برای ابراهیم خان ظهیر الدوله کرمانی نگاشته. خ.

آستان قدس، ش 3130 (1221 ق).

التعقیبات النهاریه

احمد نیریزی. خ. آستان قدس، ش 3331 (1119 ق).

تعله المشتاق الی ساکنی العراق

ابوالمظفر محمد بن احمد ابیوردی اموی (507ق). یاقوت در «معجم الادباء» از آن یاد کرده است.

تغله المقرور (فی وصف البرد و النیران و همذان)

نیز از ابوالمظفر محمد بن احمد ابیوردی. مذکور

ص: 87

در معجم الادباء.

التعلل باحاله الوهم (فی معانی نظم اولی الفهم) -

التعلیل باجاله الوهم

ابوریحان محمد بن احمد بیرونی (-ح 430 ق).

مذکور در معجم الادباء و کشف الظنون.

التعلیمیه، الرساله

در آموزش موسی از خضر، از احمد بن زین الدین احسانی (-1241 ق) در جواب سید حسین بحرانی. درج در جوامع الکلم. ط.

التعلیق

منطق، از ابو علی احمد بن محمد مسکویه رازی (-421 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

التعلیق

ظاهرا در ادب، از ابو عثمان بکر بن محمد بن حیب مازنی (-248 ق). مذکور در رجال نجاشی.

التعلیق

قطب الدین ابو جعفر محمد بن علی بن حسن مقرئ نیشابوری (سده 5 و 6 ق) استاد سید فضل الله راوندی و قطب الدین راوندی.

التعلیق الاحسن (علی شرح مولانا حسن)

منطق، حاشیه رکن الدین محمد تراب علی بن شجاعت علی هندی بر شرح محمد حسن لکهنوی بر سلم العلوم. ط 1264 ق.

التعلیق الانیق

فقه، از علی محمد بن محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی، جواب رساله «الشرح المبین» که ردی است بر «المتن المتین» مؤلف در روزه شکن نبودن دخان. ط. هند.

تعلیق ایساغوجی (علی فرریوس)

ابو نصر محمد بن طرخان فارابی (-339 ق).

مذکور در «اخبار الحکماء» قفطی.

تعليق الايضاح

نحو، از ابو الحسن محمد بن حسين شريف رضى (-406ق). حاشيه اى است بر الايضاح ابو على فارسى.

تعليق التذکره

مهدب الدين ابو ابراهيم احمد بن محمد الوهر كيسى. مذکور در فهرست منتجب الدين. ظاهرا حاشيه بر التذکره شيخ مفيد است در اصول فقه.

تعليق خلاف الفقهاء

شريف رضى. مذکور در رجال نجاشى. ظاهرا تعليق بر «مسائل الخلاف» شريف مرتضى برادر مؤلف است.

التعليق الصغير

اصول، از معين الدين امير كابتن ابى اللجيم مصدرى عجلى، استاد مشايخ منتجب الدين.

مذکور در فهرست شيخ.

التعليق الصغير

سدید الدين محمود بن على حمصى، استاد منتجب الدين. مذکور در فهرست منتجب.

التعليق العراقى---

ص: 88

التعليق و التّجيز و الشرط

محمد تقى هروى، در دو مطلب نخست تعليق و دوم شرط، تاليف: 1293 ق.خ. سامراء.

-الحمد لله رب العالمين

التعليق الاينقه

حاشية مفتى عباس لكهنوى (-1306 ق) بر «الروضه البهية». ط. هند.

التعليق البهبانیه

حاشية شرحگونه محمد باقر بن محمد اكمل و حيد بهباني (-1206 ق) «بر منهج المقال».

ط. در هامش منهج المقال.

التعليق على التعليق---

ص: 89

التعلیل

کافی الکفیات اسماعیل صاحب بن عباد دیلمی (-385 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

تعلیل قراءت عاصم

ابو الحسن ثابت بن اسلم حلبی نحوی (-460 ق).

تعلیم اور قرآن

اردو، از مولوی غلام حسنین پانی پتی (معاصر).

ط. هند.

تعلیم الاطفال

فارسی، از محمد بن یوسف مازندرانی. ط.

تهران، 1316 ق.

تعلیم الاطفال

اردو. ط. هند.

تعلیم البنات

فارسی، از نبیل الدوله محمد علی مظفری. ط.

تهران، 1329 ق.

تعلیم و تربیت

فارسی، مجله ماهانه که از 1303 تا 1318 ق از طرف وزارت معارف (آموزش و پرورش) در تهران منتشر می شد.

تعلیم و تربیت

فارسی، از مرتضی بن محمد مدرس چهارهی (ح 1330 ق-).

التعلیم الثانی

در چندین مجلد، از حسن بن یوسف بن مطهر علامه حلبی (-726 ق). مذکور در بعضی از نسخ خلاصه الاقوال و اجازه مهنا بن سنان و

اجازة محمد بن خاتون، که هردو در آخر بحار الانوار مذکور است. ظاهراً این کتاب غیر از «المقاومات» مؤلف است.

التعليم الثاني

ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق). وی در این کتاب به تهذیب و انتاج فلسفه یونان پرداخته است.

تعليم الشهداء

اردو، در موضوع شهدای کربلاء و نتایج اخلاقی آن، از محمد مجتبی بن محمد حسین نوگانوی (1324 ق-). ط، 1350 ق.

تعليم الصبيان

فارسی، طب، از خواجه عبد الله تمکین معروف به سید عبد الفتاح حکیم. خ. آستان قدس، ش 5068.

تعليم نامه

فارسی، درمان آبله و واکسناسیون آن، از منابع انگلیسی، مترجم: محمد بن عبد الصبور خوئی معروف به حکیم قبلی. ط. تبریز، 1345 ق.

تعليم و تربيت در نظر فردوسی

فارسی، از محمد حسن شریف. ط. تهران، 1319 ش.

تعليمات دينی

فارسی، از علیرضا فاتحی اصفهانی.

تعليمات قرآن

فارسی، از حسام الدین بن سید محمد فال أسیری شیرازی (1316 ق-). ط. شیراز، 1326 ش.

تعويد اللسان (في تجويد القرآن)

فارسی، تجوید، از احمد بن حسین جزائری (معاصر)، مرتب بر مقدمه، 12 باب و خاتمه، تألیف: 1319 ق. خ. حسینیه نجف آبادی.

-الحمد لله الذي نزل من القرآن ما هو شفاء ورحمه

التعويذ (في صناعه الاكسير)

الحاكم بالله ابو علي منصور بن نزار فاطمي (-410 ق)، برای فرزندش الظاهر بالله علی بن منصور تألیف کرده بوده. ترجمه فارسی آن «التحفه الشاهیه» نام دارد.

تعویذ المطالع و تبصیر المطالع - تنویر المطالع

حاشیة جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق) بر حاشیة سید شریف بر «شرح مطالع الانوار». خ. آستان قدس، ش 10488 (972 ق)، ش 1150 (1063 ق) و چند نسخه دیگر.

- ربّ تمم بالخیر، اما بعد الحمد لولی النعم و الصلاه علی سید الامم.

التعین فی اصول الدین

ابو الحسن علی بن هبة الله موصلی. مذکور در فهرست منتجب الدین.

تعین الأئمة (علیه السلام)

ناشناخته. خ. دیده شده.

تعین اوائل الشهور

مرتب بر چند مقصد، به نام شاه سلطان حسین صفوی در 1109 ق تألیف شده. خ. سامراء.

- الحمد لله الذي جعل الشمس ضياء و القمر نورا

تعین الثقل الاکبر

یحیی بن محمد شفیع اصفهانی (-1325 ق)

تعین ساعات اللیل (و تشخیصها بمنازل القمر)

ابو العباس احمد بن فهد حلّی (-841 ق)، مرتب بر 6 فصل و خاتمه.

- الحمد لله الحی الدائم القیوم

- (و در بعضی نسخ) الحمد لله القدیم الدیموم

تعین ساعات اللیل و النهار (من مواضع الکواکب

و الشمس)

محمد حسن بن محمد یوسف بن میرزا بابا موسوی خوانساری (-1337 ق).

تعین السلام الاخیر فی النوافل

علی اکبر بن محمد باقر ایجی اصفهانی (-1232 ق).

تعیین الفرقہ الناجیہ---

ص: 91

حسن مرقی کاشانی. ط. تهران، 1311 ق و 1331 ش.

تفاسیر العقاقیر

طب، در اسامی و خواص داروها، از فرید خراسان ابو الحسن علی بن زید بیهقی (-565 ق). مذکور در معجم الادباء.

تفاسیر کتاب سیویه

ابو عثمان بکر بن محمد بن حبیب بن بقیه مازنی (-248 یا 249 ق). مذکور در معجم الادباء و بغیه الوعاه.

التفاضل، کتاب

جابر بن حیان کوفی صوفی (-200 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

تفتیش از مضرت تراشیدن ریش

فارسی، از هبه الدین شهرستانی، تالیف: 1332 ق. ط.

تفرق عاد

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

تفریح القاصد لتوضیح المقاصد - تاریخ البهائیین

شرح و تکملة توضیح المقاصد شیخ بهائی، از بهاء الدین محمد بن محمد باقر حسینی مختاری نائینی (-1140 ق) تالیف: 1108 ق. خ.

موجود.

-الحمد لله الذى جعل الالهة مواقیت للناس

تفریح الکربه عن المنتقم لهم فى الرجعه - اثبات

الرجعه

محمود بن فتح الله حسینی کاظمی (سده 12 ق)، به نام اعتماد الدوله شیخ علی خان نگاشته. خ.

موجود.

-الحمد لله ملهم الصواب...

تفریح الشيعه

اردو، کلام. ط. هند.

تقریحات علمی

فارسی، از حسین طیب زاده امید. ط. تبریز، 1316، 1312، 1310 و 1335 ش.

تفریق الازد

هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق) مذکور در فهرست ابن ندیم.

تفسخ العرب فی لغاتها و اشاراتها الی مرادها

لغت و ادب، از ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق). مذکور در فهرست شیخ.

تفسیر: (تفاسیر غیر قرآنی در پایان عناوین تفاسیر

اشاره

خواهد آمد)

تفسیر آقا محمد سنگلجی

جزو کتب چاپ نشده او یاد شده.

تفسیر آلاء الرحمن ---

ص: 92

تفسير الآيات الباهرة باخبار العتره الطاهره

محمد حسن بن محمد علي ميانجي (معاصر).

خ. دیده شده.

تفسير الآيات البينات (النازله في فضائل اهل بيت

سيد الكائنات)

فارسی، از مصطفی بن ابو القاسم موسوی شوشتری (1320 ق-).

تفسير آیات الصيام-اماطه اللتام

تفسير آیه اجعلنی علی خزائن الأرض (سوره

یوسف، آیه 55)

محمد بن حیدر عاملی (-1139 ق). مذکور در «لؤلؤه البحرين» به نقل از عبد الله سماهیچی شاگرد مؤلف.

تفسير آیه اجل لکم الطيبات (سوره المائده، آیه 7)

حسین بن حسن موسوی کرکی (-1001 ق).

مذکور در روضات الجنات.

تفسير آیه واذ ابتلی ابراهيم (سوره البقره، آیه

(118)

محمد رفیع گیلانی (-1161 ق). خ. آستان قدس (ضمیمه نسخه ای از عیون اخبار الرضا (علیه السلام)).

تفسير آیه واذ أخذ ربك من بني آدم (سوره

الاعراف، آیه 171)

عبد الحسين امینی تبریزی (-1390 ق) مؤلف «شهداء الفضيله» و«الغدير».

تفسير آیه فاذا سؤيته وفتت فيه من روجي

(سوره الحجر، آیه 29)

ناشناخته، نسخه مورخ 1100 ق آن در نجف دیده شده.

-نحمد الله واجب الفضل الجاعل لنا سبيلا الى درك ماغاب

تفسير آيه وَ إِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا (سوره)

الاعراف، آیه 203 ق)

محمد ابراهيم بن محمد خوزانی قاضی اصفهان (سده 12 ق).خ. دیده شده.

-الحمد لله رب العالمين...

تفسير آيه وَ إِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ (سوره)

البقره، آیه 32)

ضياء الدين نور الله بن محمد شاه مرعشی، جد قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق).مذکور در مجالس المؤمنین،

تفسير آيه الاسترجاع - حقيقه الابداع

تفسير آيه وَ اسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ (سوره)

البقره، آیه 282)

سيد مرتضى طباطبائی، از شاگردان و خویشاوندان بحر العلوم، تالیف: 1240 ق.

تفسير آيه الامانه: اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ

(سوره الاحزاب، آیه 72)

محمد بن مرتضى محسن فيض کاشانی (-1091 ق).مذکور در فهرست تصانیف او.

تفسير آيه الامانه

محمد بن سليمان تکابنی (-1302 ق).در قصص العلماء آن را (در نهایت تدقیق) توصیف کرده است.

تفسير آيه الامانه - امانت الهی

تفسير آيه إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ - الى قوله تعالى - نَضْرِبُهَا وَ سُرُوراً (سوره هل اتى)

فارسی، از محمد حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).خ. موجود.

تفسير آيه اَنَا زَيْنًا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بَيْنَهُ الْكَوَاكِبِ

الشهاب الثاقب

تفسير آيه إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ فَضَل

الخطاب

تفسير آيه إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ (سوره النساء،

آيه 51)

عبد الرحمان بن عبد الحلیم مرعشی.خ. قوله (خط مؤلف در 1040 ق).

ص: 93

تفسیر آیه إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ (سوره آل)

عمران، آیه 90)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در قصص العلماء مؤلف.

تفسیر آیه اِنِّي لَفَقَارٌ لِمَنْ نَابَ (سوره طه، آیه 84)

صدر الدین محمد بن محمد باقر رضوی (- پس از 1160 ق). خ. خوانساری نجف.

تفسیر آیه اِيَّاكَ نَعْبُدُ:

احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق). خ.

خوانساری نجف.

تفسیر آیه فَايْتِمَا نُوَلُّوْا فَنَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ (سوره البقره، آیه

109 ق)

غلام حسنین موسوی کنتوری (-1337 ق).

مؤلف آن را به دستور استادش سید محمد سلطان العلماء تألیف کرده و در آن به تطبیق قواعد هیأت با مفاد آیه پرداخته است. مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

تفسیر آیه وَ الْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ (سوره

لقمان، آیه 26)

احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق) در جواب محمد بن عبد علی نگاشته و در جوامع الكلم درج است.

تفسیر آیه البسملة

فارسی، از محمد حسین بن شمس الدین محمد نسابه، که برای فرزندش ابو تراب شمس الدین محمد نگاشته. خ. دیده شده.

تفسیر آیه البسملة

زین الدین عاملی شهید ثانی (-965 ق)، تألیف:

-باسمک اللهم نفتح الکلام و نستدفع المکاره العظام

تفسیر آیه البسمله - التوضیحات

تفسیر آیه وَ تَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَمَدًا (سوره

التَّمَل، آیه 90)

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق)، در آخر تفسیر او چاپ شده است.

تفسیر آیه التطهیر: إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ (سوره الاحزاب، آیه 33)

فارسی، از اسماعیل بن زین العابدین مصباح منجم (1300 ق-).

تفسیر آیه التطهیر - التنویر فی ترجمه رساله التطهیر

تفسیر آیه التطهیر - السحاب المطیر

تفسیر آیه التطهیر - جلاء الضمیر

تفسیر آیه ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ (سوره حم

السجده، آیه 10)

شیخ الرئیس ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-428 ق). ط. (در هامش شرح الهدایه).

تفسیر آیه وَ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا (سوره الشوری،

آیه 38)

محمد شاه قاضی یزدی، که در آن به رد رأی فخر رازی پرداخته تألیف: 1031 ق. مذکور در کشف الحجب.

-الحمد لله على نواله و الصلاة على النبي و آله

تفسیر آیه الخلافه: إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً

(سوره البقره، آیه 28)

حسین بن محسن علوی سبزواری (-1352 ق).

تفسیر آیه الخلافه

سید عبد الله بن حسن برهان موسوی سبزواری (ح 1300 ق-)، مؤلف شاگرد حسین بن محسن علوی بوده و در این تفسیر آنچه را که استادش در تفسیر این آیه بیان نکرده، نگاشته است.

تفسیر آیه الخلق: إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

(سوره البقره، آیه 164)

خواجه عبد الله انصاری (-481 ق).

ص: 94

تفسیر آیه الخلق

ناشناخته، نسخه آن به خط سید صدر الدین شارح الوافیه دیده شده است.

تفسیر آیه رَبَّنَا أَمَّا اتْنَيْنِ (سوره المؤمن، آیه 11)

عبد الحسین امینی تبریزی (-1390 ق)، مؤلف «الغدير» و «شهداء الفضيله».

تفسیر آیه وَ السَّابِقُونَ الْأُولُونَ (سوره التوبه، آیه

101 ق)

زين الدين عاملی شهيد ثانی (-965 ق).

تفسیر آیه وَ السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ (سوره الواقعة، آیه

10)

علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1110 ق) مذکور در فهرست تصانیف او.

تفسیر آیه سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ (سوره يوسف، آیه 43) -

تفسیر آیه الرؤیا

قاضی نور الله شوشتری (-1091 ق). مذکور در نجوم السماء:

تفسیر آیه وَ سَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى (سوره و الليل، آیه 17)

محمد رفیع بن فرج الله گیلانی (-1160 ق)، شاگردش سنپسی می گوید که این تفسیر ردی است بر بیضاوی در تفسیر آیه و ما خلقت الجن و الانس، در رد فخر رازی هم گفته اند.

تفسیر آیه وَ سَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى :

مفتی عباس شوشتری لکهنوی (-1306 ق).

مذکور در التجلیات.

تفسیر آیه وَ سَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى :

خ. سامراء.

- سبحانك اللهم يا فوق الحمد ويا وراء الثناء

تفسير آیه شرح الصدر: فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ (سوره الانعام، آیه 125)

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق)، تألیف:

1005 ق.

- الحمد لله الذي شرح صدورنا للإسلام

تفسير آیه الشهاده: شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ (سوره

آل عمران، آیه 16)

محمد بن سليمان تنكابنی (-1302 ق)، در قصص العلماء آورده است که در آن بر موضوع توحید استدلال کرده است.

تفسير آیه الشهاده-مرآة الله

تفسير آیه الشهاده-انسی الوحيد

تفسير آیه الشهاده-غایه الافاده

تفسير آیه الصيام-اماطه اللنام

تفسر آیه طعام اهل الكتاب-تفسير احل لكم الطيبات

تفسير آیه قاب قَوْسَيْنِ (سوره النجم، آیه 9)

محمد تقی هروی، مؤلف تفسیر الهروی. مذکور در نهاییه الآمال.

تفسير آیات قصص موسى (عليه السلام)

ملاً معین فراهی معروف به مسکین، مؤلف بحر الدرر. خ. موجود.

-ربنا آتنا من لدنک رحمہ

تفسير آیه قُلْ أَإِنكُمْ لَتَكْفُرُونَ (سوره حم السجده،

حسین علوی سبزواری، مؤلف تفسیر آیه الخلافه، در این تفسیر به بیان جمع میان این آیه و «سته ایام» پرداخته است.

تفسیر آیه قُلْ نَعَالُوا أَنْزُلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ (سوره

الانعام، آیه 152)

شریف مرتضی علم الهدی ابو القاسم علی بن حسین موسوی (-436 ق). مذکور در رجال نجاشی.

تفسیر آیه قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي (سوره بنی

اسرائیل، آیه 87)

ابو طالب بن عبد الله زاهدی گیلانی (-1127 ق) پدر شیخ علی حزین.

ص: 95

تفسیر آیه قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي :

فارسی، ترجمه ای است از تفسیر سابق، از فرزند مؤلف، شیخ علی حزین. مذکور در فهرست تصانیف او.

تفسیر آیه وَ الْقَمَرَ قَدَرْنَا مَنَازِلَ (سوره یس، آیه

(39)

محمد رفیع شیخ الاسلام یزدی (-پیش از 1191 ق.).

تفسیر آیه فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ :

فارسی، منظومه از گلشنی بردعی. خ. دار الکتب قاهره.

-آنگهان فاخلع شنید از کردگار...

تفسیر آیه وَ كَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا (سوره

البقره، آیه 137).

حسین بن دلدار علی نقوی نصیرآبادی لکهنوی (-1273 ق)، ردی است بر فخر رازی.

-قال الله تعالى وَ كَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ

تفسیر آیه الكرسي (سوره البقره، آیه 256)

ابراهیم بن صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1070 ق). مذکور در «تتمیم امل الآمل»

تفسیر آیه الكرسي

ابو الفضل بن مبارک بن خضر یمانی هندی (-1011 ق)، که به نام اکبر شاه پادشاه هند تألیف کرده.

تفسیر آیه الكرسي

فارسی، از احمد بن عبد الحی شریف که به نام شاه صفی صفوی (-1052 ق) تألیف کرده. خ.

سامراء.

-حمدی چون کلمات طیبات ربانی بی غایت-

تفسیر آیه الکرسی - عروه المتقین

فارسی، از اشرف بن حیدر علی ورنوسفا درانی، مرتب بر مقدمه، 3 باب و خاتمه. در هر باب ثلاث آیه را تفسیر کرده و خاتمه آن در فضل قرآن و فضل قاری قرآن است. خ. آستان قدس، ش 1525.

تفسیر آیه الکرسی

محمد تقی هروی، صاحب تفسیر الهروی.

تفسیر آیه الکرسی

محمد صالح بن فضل الله مازندرانی (معاصر).

مذکور در فهرست تصانیف او.

تفسیر آیه الکرسی

عبد الرزاق کاشانی. خ. خوانساری نجف.

-الله لا إله إلا هو الْحَيُّ الْقَيُّومُ

تفسیر آیه الکرسی

عبد الوهاب حسینی استرآبادی. خ. موجود.

تفسیر آیه الکرسی

عطاء الله بن محمود حسینی. خ. موجود، ظاهراً مولف از علماء روزگار صفویه بوده است.

-الحمد لله الذي لا اله الا هو الحي القيوم...

تفسیر آیه الکرسی

فارسی، از فخر الدین محمد بن حسین حسینی استرآبادی، تالیف: 952ق، به نام شاه طهماسب صفوی. خ. دیده شده.

-حمد بی حد و ثنای بیعد معبودی را سزد...

تفسیر آیه الکرسی

سید کاظم رشتی (-1259 ق). ط. تبریز، 1271 ق.

تفسیر آیه الکرسی

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق). ط. (با مجموعہ تفاسیر او).

-الحمد لله الذي جعلني ممن شرح صدره.

تفسیر آیه الکرسی

شمس الدین محمد بن احمد خفزی (-942 یا 957 ق)، مرتب بر مقدمه و 2 مقصد. خ. دیدہ شدہ.

-تبارک الله سبحانه ما اعظم شأنه

ص: 96

تفسیر آیه الكرسي

نسخه هایی ناشناخته از آن موجود است.

تفسیر آیه الكرسي ---

ص: 97

تفسیر آیه النور

محمد باقر بن مرتضی یزدی حائری (1298 ق)، این تفسیر را برخی از فضلاء به او نسبت داده اند و شاید منظور تفسیر برادرش حسین بن مرتضی بوده باشد که نام آن «الرق المنثور و لوامع الظهور» است.

تفسیر آیه النور ---

ص: 98

تفسیر ابن ابی هند

ابو بکر داود بن دینار سرخسی (-139 ق) از اصحاب امام باقر علیه السلام. مذکور در فهرست ابن ندیم.

تفسیر ابن اسباط

ابو الحسن علی بن اسباط بن سالم کوفی، راوی از امام رضا و امام جواد علیهما السلام. ابن عقده به یک واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

تفسیر ابن اورمه

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی، امام هادی (علیه السلام)، به اهل قم نامه فرستادند و او را از عقیده غلو تبرئه فرموده اند. مذکور در رجال نجاشی.

تفسیر ابن بابویه

ابو الحسن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی (-329 ق). نجاشی به یک واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

تفسیر ابن جبیر

سعید بن جبیر (-95 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

تفسیر ابن الجحام

ابو عبد الله محمد بن عباس معروف به بزاز و ابن جحام. نسخه این تفسیر نزد ابن طاوس (-664 ق) بوده و از آن در تصانیف خویش نقل کرده است.

تفسیر ابن جنّی

ابو الفتح عثمان بن جنّی نحوی (-392 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

تفسیر ابن خاندان

حسین بن شهاب الدین بن حسین بن خاندان شامی کرکی عاملی (-1076 ق). حاشیه ای است بر تفسیر بیضاوی.

تفسیر ابن خاتون

فارسی، از ابن خاتون امامی اصفهانی، محتمل است که تألیف محمد رضا امامی بوده باشد.خ.

مجلس.

تفسیر ابن دؤل

احمد بن محمد بن حسین بن حسن بن دؤل قمی (-350ق).نجاشی آن را به 2 واسطه از مؤلف روایت کرده است.

تفسیر ابن رجب---

ص: 99

تفسیر ابن عقده

ابو العباس احمد بن محمد بن سعید معروف به ابن عقده زیدی جارودی (333ق). مذکور در رجال نجاشی. ابن طاوس در رساله «محاسبه النفس» از تفسیر ابن عقده نقل کرده است.

تفسیر ابن الفارسی ---

ص: 100

تفسیر ابی الجارود

ابو الجارود زیاد بن منذر (150 ق) رئیس زیدیۀ جارودیه. ابو سهل کثیر بن عیاش قطان تفسیر را از ابو الجارود روایت کرده است.

تفسیر ابی جناده سلولی

ابو جناده حصین بن مخارق، از اصحاب امام صادق و امام کاظم علیهما السلام. مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

تفسیر ابی الحسن طوسی

ابن طاوس در «محاسبه النفس» از آن نقل کرده است.

تفسیر ابی الحسن فتونی---

ص: 101

تفسیر ابی المعالی

ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق)، از اول سوره نساء تا سوره معارج است.

مذکور در «البدر التمام».

تفسیر ابی منصور صرام

ابو منصور صرام نیشابوری، مذکور در فهرست شیخ.

تفسیر ابی نعیم

ابو نعیم فضل بن دکین (-219 ق)، از مشاهیر متقدمین علماء شیعه. مذکور در کامل ابن اثیر و تذکره الحفاظ ذهبی.

تفسیر احسن التفاسیر ---

ص: 102

تفسیر انگلیزی

پادشاہ حسین ہندی (1356 ق). ناتمام.

تفسیر انوار البیان ---

ص: 103

من الشيطان الرجيم، از ديوارنده نفيده

التفسير بالمأثور

علي اصغر بن محمد حسن قائني بيرجندی (سده 14 ق)، در 2 مجلد. در بغيه الطالب آمده است که در برخی از مواضع از کلمات محبي الدين ابن عربي پیروي شده است.

تفسير البهائي---

ص: 104

آغاز تألیف: ح 1370 ق. ط. تهران، 1335-1339 ش (در 6 مجلد).

تفسیر جامع...---

ص: 105

تفسیر الحسن

حسن بن ابی الحسن دیلمی. علامه کراچی (-449 ق) در «کنز الفوائد» از آن نقل کرده است.

تفسیر حس بدیع

موجود در فیض آباد هند (ظاهراً حسن بدیع است).

تفسیر الحسن بن خالد البرقی ---

ص: 106

در قصص العلماء مؤلف.

تفسیر سوره الم السجده

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی. ط. تهران، 1322 ق (در مجموعه تفاسیر او).

-الحمد لله الذي انزل من السماء علمه

تفسیر سوره الانبياء

علی بن ابی القاسم حسینی بختیاری (-1312 ق).

تفسیر سوره الانسان---

ص: 109

تفسیر سوره الزلزال

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (1050 ق). ط. تهران، 1322 ق (در مجموعه تفاسیر او).

تفسیر سوره الزمر و تفسیر سوره الشمس

حسین سجاسی زنجانی (-ح 1322 ق). ط.

تهران، 1323 ق (با تفسیر سوره الرحمن).

تفسیر سوره الضحی

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). در قصص العلماء آورده است که در این تفسیر اندیشه هایی تازه (افکار ابکار) وجود دارد.

تفسیر سوره الضحی

صدر المتألهین محمد بن ابراهیم شیرازی معروف به ملاصدرا (-1050 ق). ط. تهران، 1322 ق (با مجموعه تفاسیر او).

تفسیر سوره الطارق

نیز از ملاصدرا و در همان مجموعه چاپ شده است.

تفسیر سوره العصر

فارسی، از جهانگیر بن محب علی حسینی مرندی ناظم الملک متخلص به ضیایی (-1352 ق).

تفسیر سوره عمّ یتسائلون

ابو سمینه محمد بن علی بن ابراهیم، نجاشی گفته که محمد بن ابی القاسم ماجیلویه استاد مشایخ صدوق این تفسیر را از او روایت کرده.

تفسیر سوره الفاتحه---

تفسیر سوره الفاتحه

فارسی، مثنوی، از صفی.خ. دانشسرای عالی (مؤرخ 1255 ق).

تفسیر سوره الفاتحه---

ص: 111

تفسیر سوره الملک

محمد مؤمن بن محمد زمان حسینی طالقانی معاصر حرّ عاملی. در «امل الآمل» آمده است که وی این تفسیر را به سلطان روزگار خویش اهداء کرده.

تفسیر سوره الناس

شیخ الرئيس ابو علی بن سینا. ط. (با شرح الهدایه).

تفسیر سوره النصر

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق)، در «قصص العلماء» آورده است که این تفسیر نظیر تفسیر سوره الفیل اوست.

تفسیر سوره النور ---

ص: 112

تفسیر عطیه العوفی

ابو الحسن عطیه بن سعد بن جناده عوفی جدلی (-111 ق)، از اصحاب امام باقر علیه السلام.

مذکور در رجال نجاشی و تهذیب الکمال.

تفسیر العسکری

به احتمال املاء امام هادی علیه السلام (-254 ق) و تحریر حسن بن خالد برقی (سده 3 ق)، در 120 مجلد (در متن عربی الذریعه توضیحات مفصل درباره این کتاب داده شده است).

تفسیر العسکری

به احتمال املاء امام حسن عسکری علیه السلام (-260 ق)، به روایت شیخ صدوق (-381 ق).

ط. تهران، 1268 ق، 1313 ق؛ تبریز، 1315 ق (در هامش تفسیر علی بن ابراهیم) - (راجع به این کتاب نیز در متن و حاشیه الذریعه توضیحات مفصل در چند صفحه آمده است).

تفسیر العسکری

در بیان اسناد این تفسیر، از ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق)، مذکور در البدر التمام.

تفسیر العسکری

پیرامون این تفسیر و بررسی آن، از محمد جواد بن حسن بلاغی نجفی (-1352 ق).

تفسیر العسکری و اعتباره ---

تفسیر محمود سر برهنه

منسوب به محمود لاهیجی، شاگرد شهید ثانی، یا صدر الدین محمود بن اسد اللہ طباطبائی.خ.

آستان قدس، ش 1247 و 1248.

تفسیر مدارج السالکین ---

ص: 119

تفسیر محمد مؤمن

محمد مؤمن بن شاه قاسم سبزواری، معاصر حرّ عاملی. مذکور در امل الآمل.

تفسیر المهدوی-التفصیل الجامع لعلوم التنزیل

ابو العباس احمد بن عمار (-پس از 403 ق).

مذکور در کشف الظنون.

تفسیر میثم التمار

میثم بن یحیی تمار کوفی (-60 ق) از خواص اصحاب امیر المؤمنین (علیه السلام). وی این تفسیر را بر ابن عباس املاء کرد.

تفسیر الناسخ و المنسوخ---

ص: 120

تفسیر وجیز

محمد بن عبد الکریم موسوی سرابی تبریزی معروف به مولانا (1294 ق-) که خود در فهرست تألیفات خویش از آن یاد کرده است.

تفسیر الوردوسفا درانی

محمد حسن بن محمد کاظم اصفهانی سدهی ورنوسفا درانی، تألیف: 1241 ق.خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي شرفنا بتحرير القرآن الكريم

تفسیر الوزير المغربي---

ص: 121

تفسیر الاحادیث و احکامه

ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق). نجاشی از آن به «کتاب تفسیر الحدیث» تعبیر کرده است.

تفسیر الأحادیث

ابو عبد الله احمد بن صبیح اسدی کوفی. در کشف الحجب «تفسیر الاحادیث» ذکر شده، اما در فهرست شیخ طوسی و رجال نجاشی کتاب التفسیر آمده و در اینجا هم به نام «تفسیر ابن صبیح» یاد شد.

تفسیر ارجوزه ابی نواس (حسین بن هانی)

ابو الفتح عثمان بن جنی (-392 ق). خ. عارف حکمت مدینه منوره.

تفسیر الاسماء و معانیها

شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

تفسیر اسماء الشعراء ---

تفسیر الرؤیا

ابو الفضل صابونی مؤلف تفسیر «معانی القرآن» و «تفسیر الصابونی».

تفسیر الساعه

ناشناخته، نسخه آن به خط عبد الرحیم شوشتری در کربلا دیده شده.

تفسیر السماع الطبیعی

اصل از ارسطاطالیس. تفسیر قسمتی از مقاله اول از ابو الفرج قدامه بن جعفر بن قدامه. مذکور در فهرست ابن ندیم.

تفسیر الصمد

شیخ علی حزین (-1181 ق)، ممکن است برگرفته ای از «تفسیر سوره الاخلاص» مؤلف بوده باشد. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی هدانا الی ایمانه

تفسیر العلویات

اصل قصائد چهارگانه از شریف رضی، تفسیر از ابن جنی. معجم الادباء تنها از سه قصیده شریف رضی (در رثاء ابو طاهر ابراهیم بن نصر الدوله، صاحب بن عباد و الصابی) یاد کرده است.

تفسیر قصیده فی اهل البیت علیهم السلام

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

تفسیر القصیده البائیه الحمیریّه

اصل از سید اسماعیل حمیری، تفسیر از سید مرتضی علم الهدی (-436 ق). مذکور در فهرست تصنیفات او به قلم شاگردش بصروی.

ط. مصر، 1313 ق.

تفسیر القصیده السلامیه

اصل از محمد بن عبید الله سلامی مخزومی (-393 ق)، تفسیر از ابو یعلی محمد بن حسن اقساسی. ابن طاوس در «کتاب الیقین» از آن نقل کرده است.

اصل و تفسیر از شریف مرتضی علم الهدی (-436 ق). شاگردش بصروی در فهرست تصانیف استاد از آن یاد کرده است.

تصانيف او.

التفصيل الجامع لعلوم التنزيل ---

ص:124

تفضیل امیر المؤمنین علیه السلام

ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراچی (-449 ق). ط. تهران، 1370 ق و مکرر.

تفضیل امیر المؤمنین (علیه السلام) علی غیر النبی ص

محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1284 ق) که به نام شاگردش باقرشاه در ردّ برخی از معاصرین عامه نگاشته است.

-الحمد لله الذي اصطفى محمدا المصطفى علي كافة الانبياء والمرسلين

تفضیل الانبياء علی الملائكه

سید شریف مرتضی علم الهدی (-436 ق). ط.

قم (در مجموعه رسائل مؤلف).

-اعلم انه لا طريق من جهة العقل الى القطع بفضل مكلف على الاخر

تفضیل بنی هاشم (و اولیائهم و ذم بنی امیه و

اتباعهم)

ابو العباس احمد بن عبد الله معروف به ابن عماد الكاتب الثقفي (-319 یا 314 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم. نام مؤلف را در «تاریخ بغداد» ابن عمار آورده است.

تفضیل الحسنین علی امهما الصدیقه علیهم السلام

محمد علی بن محمد باقر کرمانشاهی (-1216 ق). مذکور در تکمله امل الآمل

تفضیل ذی الحجه

ابو الفرج اصفهانی صاحب «الغانی». مذکور در معجم الادباء.

تفضیل السادات علی المشایخ

محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1284 ق).

تفضیل علی بن ابی طالب علیه السلام و تصحیح امامه

من تقدّمه---

(-1262 ق). مذکور در «البدر التمام».

تقطیر الغبار و الدخان للصیام

ابو المعالی کلباسی (-1315 ق).

التفقه فی الدین (فی المحاکمه بین الفاضلین)

محاکمه بین شیخ حسن صاحب معالم و یکی دیگر از دانشمندان در موضوع اجتهاد. خ.

خوانساری نجف.

-الحمد لله رب العالمین...

---الفکر---

ص: 126

را هم در مجلد سوم چاپ خواهد کرد.

نقاطيف الجزار

جمال الدين ابو الحسين يحيى بن عبد العظيم جزار شاعر (-672 یا 679 ق). مذکور در كشف الظنون. اشعار جزار را سيد صادق آل بحر العلوم از منابع متفرقه گرد آورده است.

نقاویم الجعفریه

فارسی، در اختیارات ایام، از علی انصر بن علی اظهر هندی، تالیف به نام راجه ابو جعفر. ط.

لکهنو، 1313 ق.

تقدمه تقویم الایمان

میر محمد باقر داماد (-1040 ق)، مقدمه ای است بر تقویم الایمان مؤلف که در فضائل السادات محمد اشرف از آن نقل شده است.

تقدمه المعرفه

در کیمیا و صنعت، از جابر بن حیان (-200 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم. این کتاب غیر از تقدمه المعرفه بقراط، تعریب حنین بن اسحاق عبادی است.

تقدیر الماء الكثير (الذی حکم علیه الشارع

بالتطهیر)

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق)، تالیف: در لاهور.

-الحمد لله الذی انزل علينا زلال التحقیق من سماء الاستدلال

التقدیسات

در حکمت الهی، از میر محمد باقر داماد (-1040 ق). خ. آستان قدس، ش 6939.

-یا من هو یا من هو یا من لا هو الا هو

تقدیس الانبیاء و تمجید الاوصیاء

فارسی، از محمد بن احمد علوی معروف به عبد الحسیب سبط میرداماد، مرتب بر فاتحه و تقدیسات.

-سر هرنامه است نام خدا

بهتر از هرسخن کلام خدا

تقدیس القرآن

اردو، از حیدر حسین ہندی، کہ در آن به رد فرقه آریہ کہ فرقه ای از معتقدین بہ تناسخ بودہ اند، پرداختہ است. ط.

تقدیس القرآن

مولوی غلام حسنین پانی پتی (-1337 ق). ط.

تقدیم الشیاع الظنی علی الید

عزّ الدین حسین بن عبد الصمد حارثی عاملی (-984 ق). نسخه آن در کتابخانہ صاحب الذریعہ موجود بودہ است.

-الحمد لله الذي شاع فضله و كرمه

التقريب (في اسرار التركيب)

کیمیا، از اید مرین علی جلدکی (-762 ق). خ.

آستان قدس، ش 10782 (1263 ق) و چند نسخه دیگر.

التقريب

اصول فقہ، از ابو یعلی حمزہ بن عبد العزیز دیلمی ملقب بہ سالار (-448 ق)، شاگرد شریف مرتضی علم الہدی. مذکور در فہرست منتجب الدین.

التقريب (في شرح التهذيب)

اصول فقہ، از ابو الحسن بن علی بن صفدر رضوی لکهنوی (-1313 ق).

التقريب (في شرح التهذيب)

منطق، از محمد صالح بن ابراہیم احسانی معروف بہ حکیم. خ. دیدہ شدہ.

-الحمد لله الكريم الغفار الرحيم الستار

تقريب الاحكام

شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان (413ق)، که در «الفصول المختاره» به آن ارجاع داده است.

ص: 127

تقریب الاصول

کلام، از شریف مرتضی علم الهدی (-436 ق).

نجاشی می نویسد که علم الهدی در همین کتاب به ردّ یحیی بن عدی فیلسوف منطقی (-364 ق) شاگرد فارابی پرداخته است.

تقریب الافهام (فی تفسیر آیات الاحکام)

فارسی، از محمد قلی بن محمد بن حامد نیشابوری کنتوری (-1260 ق)، پدر صاحب عیقات.

-الحمد لله الذي بعث في الاميين رسولا

تقریب المحجّه و تهذیب الحجّه

در مسائل عقلی، از عزّ الدوله سعد بن منصور بن سعد بن حسن بن هبه الله بن کمونه بغدادی (-683 ق). خ. خزانه الغرویه بخط مؤلف در 657 ق.

تقریب المرام علی القسم الاول من تهذیب الکلام

حبیب الدین محمد حکیم گلپایگانی (سده 13 ق). مذکور در آخر «الواردات الغیبیه» مؤلف.

تقریب المعارف

کلام، از تقی الدین ابو الصلاح بن نجم الدین حلبی شاگرد شیخ طوسی و شریف مرتضی، از این کتاب در فضائل السادات و بحار الانوار نقل شده ط. قم (بار اول ناقص و بار دوم کامل).

التقریرات

ملا- آقا بن محمد علی لنگرانی، تالیف: 1289 ق، در 2 مجلد: در موضوع حجه الظن و استصحاب، از تقریرات استادش سید حسین کوهکمری (-1299 ق).

التقریرات

ابراهیم اردبیلی نجفی (-1326 ق)، تقریرات متعددی در فقه و اصول نوشته است.

التقریرات

ابراهیم دامغانی خراسانی (-1291 ق)، در 2 مجلد، یکی در فقه، بخش عبادات و دیگر در اصول و هردو تقریر درس استادش، میرزا محمد حسن شیرازی است. خ. موجود.

التقریرات

ابراهیم رشتی (-ح 1320 ق)، تقریر استادش میرزا حبیب اللہ رشتی که به عنوان اصول الفقه گذشت و گفته اند که جز آن، تقریرات نیز نوشته است.

التقریرات

ابراهیم بن محمد علی محلاتی شیرازی (-1336 ق)، در اصول و فقه از تقریر بحث استادش آیت اللہ میرزا حسن شیرازی.

التقریرات

محمد ابراهیم بن علی بن حسین کلباسی نجفی (1322 ق-) سبط شیخ حسن فرزند علامه صاحب جواهر، که تقریرات بحث استادش میرزا محمد حسین نائینی (-1355 ق) را در 3 مجلد در فقه و اصول نوشته است. تالیف: 1348 ق.

التقریرات

ابو تراب معروف به میرزا آقا قزوینی حائری (- پس از 1290 ق) شاگرد سید ابراهیم قزوینی صاحب ضوابط که تقریرات را هم در 2 مجلد از بحث و درس او نگاشته است، تالیف: 1255 و 1260 ق.

التقریرات

ابو تراب بن محمد سلیم ساروی، در اصول فقه از درس استادش ملا محمد کاظم.خ. موجود (1247 ق).

التقریرات

ابو القاسم بن محمد علی کلانتری نوری (-1292 ق)، در اصول فقه از درس استادش جعفر بن

ص: 128

التقریرات

احمد فیضی نجفی از نوادگان فیض کاشانی و شاگرد شیخ انصاری که تقریرات استاد را نگاشته است. خ. حسینیه شوشتریها در نجف.

التقریرات (احمد سلطان آبادی)---

ص: 129

صاحب ذریعه بوده است.

التقریرات

از شاگرد شریف العلماء.خ. حسینیه شوشتریها در نجف.

التقریرات

از شاگرد شیخ مرتضی انصاری (-1281 ق).خ.

خوانساری نجف.

التقریرات

نیز از یکی از شاگردان علامه انصاری، یک مجلد کتاب لقطه.خ. دیده شده.

التقریرات

نیز از شاگرد شیخ انصاری، در زکات به خط جعفر رشتی کوچصفهانی در 1323 ق.

التقریرات

نیز از شاگرد شیخ انصاری، در خلل، صلاه مسافر، وقف و قضاء در یک مجلد.خ. موجود.

التقریرات

از شاگرد مهدی بن سید علی طباطبائی حائری، در مباحث اصول که ضمیمه بعضی رسائل سید علی طباطبائی است.خ. حسینیه شوشتریها در نجف.

التقریرات

محمد تقی بن حسین علی هروی حائری (-1299 ق) یک مجلد در اصول فقه.خ. دیده شده.

التقریرات

محمد تقی بن محمد کاظم حسینی سبزواری (-1312 ق) در 4 مجلد و در اصول و فقه، از تقریرات استادش شیخ انصاری است و نزد فرزند او در سبزواری بوده است.

التقریرات

محمد تقی بن محمد رحیم تهرانی (-1248 ق)، از تقریرات بحث استادش آیت الله بحر العلوم.

التقریرات

جواد بن صادق اردبیلی (-1303 ق)، از تقریرات استادش سید حسین کوهکمری.

التقریرات-شرح طهاره الوافی

سید محمد جواد عاملی صاحب مفتاح الکرامه، این تقریرات متعلق به کتاب الطهاره از وافی فیض کاشانی است. نسخه به خط مولف موجود است.

-الحمد لله كما هو اهله...

التقریرات

میرزا حبیب الله رشتی، مؤلف «بدایع الافکار»، تقریرات بحث استادش شیخ انصاری است، در چند مجلد در فقه و اصول. خ. حسینیة شوشتریها در نجف.

التقریرات

محمد حسن آشتیانی مؤلف بحر الفوائد، از تقریرات بحث استادش شیخ انصاری است، در چند مجلد.

التقریرات

حسن بن اسماعیل حسینی قمی حائری، از تقریرات بحث استادش آیت الله میرزا حسن شیرازی در قاعده السلطنه و الاحکام الوضعیه و قاعدتی الضرر و التسامح فی ادله السنن، در مجلدی بزرگ که در 1303 ق کتابت آن را به پایان رسانیده است. خ. دیده شده.

التقریرات

حسن بن محمد باقر قزوینی (1296 ق-)، از تقریرات بحث آخوند خراسانی و در چند مجلد به خط او موجود است.

التقریرات

حسن بن عبد الله هشترودی تبریزی (-1304 ق). مجلد بزرگی است در مباحث اصول و فقه.

خ. موجود (در برگهای سفید آن فرزند مولف رساله القبله شیخ بهائی را نگاشته است).

التقریرات

حسن بن محمد مهدی شاه عبد العظیمی از شاگردان قدیمی شیخ انصاری که تقریرات بحث استادش را در مسائل اصول نگاشته و در 1262 کتابت آن را به پایان رسانیده است.خ. دیده شده.

التقریرات

حسن علی بن محمود تبریزی تهرانی (-1325 ق)، تقریرات بحث استادش آیت الله میرزا حسن شیرازی است.

التقریرات (محمد حسین شهرستانی)---

ص: 131

التقریرات

ملاً علی خویی (-1309 ق) شاگرد شیخ انصاری.خ. حسینیه شوشتریها در نجف(3 جزء آن دیده شده که در خبر واحد، اصل مثبت و برخی مسائل اصولی است).

التقریرات

ملاً علی خوانساری (-1307 ق) شاگرد شیخ انصاری، یک مجلد در صلاه مسافر و مجلد دیگر در غصب و مسائل دیگر است.

التقریرات

ملا علی دماوندی (-1304 ق)، ظاهراً تقریرات بحث سید حسین کوهکمری در اصول است.

التقریرات

ملاً علی روزدری (-ح 1290 ق) شاگرد میرزا حسن شیرازی، تقریرات استاد خویش را در اصول نگاشته است. ط.قم.

التقریرات

علی قوچانی نجفی (-1333 ق)، شاگرد آخوند خراسانی، تقریرات هم از بحث آخوند خراسانی است.

التقریرات

علی گنابادی (-1332 ق)، شاگرد آخوند خراسانی، تقریرات استاد در فقه و اصول است.

التقریرات

علی بن محمد جواد مرندی، تقریر بحث شیخ الشریعه اصفهانی است.

التقریرات

علی بن حسن بن محمد قابچی جمالی خراسانی کاظمی (-1364 ق)، تقریرات بحث میرزا محمد حسین نائینی در چند مجلد در تمام دوره اصول است که بر مباحث عقلیه آن در نجف در 1349 ق و مباحث الفاظش در تهران چاپ شده است.

التقریرات (الفقهیه و الاصولیه)

محمد علی بن محمد حسین مرعشی شهرستانی (-1287 ق) به خط او در کربلا موجود بوده است.

التقریرات (الفقهیه)

علی بن میرزا خلیل تهرانی (-1296 ق)، در 2 مجلد به خط او در حسینیه شوشتریها در نجف موجود است.

التقریرات

علی بن محمد رضا بن ابی الحسن جعفری یزدی (-1330 ق)، تقریرات بحث فاضل اردکانی است.

التقریرات

علی بن عباس کازرونی نجفی (-1343 ق)، تقریرات بحث اساتید او آخوند خراسانی و میرزا حبیب الله رشتی است.

التقریرات (الاصولیه و الفقهیه)

علی بن علی رضا خویی خاک مردانی (-1350 ق).

التقریرات

علی بن لطفعلی مغانی تبریزی (-1284 ق)، تقریرات بحث سید حسین کوهکمری است که به قول فرزند مؤلف در 7 مجلد بوده است و در آن بعضی از تقریرات شیخ محمد حسن مامقانی نیز هست.

التقریرات - التقریرات الکاظمیه

علی بن محمد ناصر غراوی نجفی (-1315 ق)، تقریر بحث استادش شیخ محمد حسین کاظمی است.

التقریرات

محمد علی بن نصیر مدرس رشتی چهاردهی (-1334 ق)، تقریرات بحث استادش سید حسین کوهکمری است که در 3 مجلد در مسائل اصولی و بعضی مسائل فقهی نگاشته است.

ص: 132

التقریرات

علی اصغر بن رجب علی دیزجی زنجانی (-1330 ق)، تقریرات بحث برادرش علی اکبر دیزجی است.

التقریرات

علی اکبر بن رجب علی دیزجی زنجانی (-1310 ق)، تقریرات بحث استادش سید حسین کوهکمری در مباحث الفاظ اصول و برخی مسائل فقه است.

التقریرات

علی اکبر شاگرد شیخ زین العابدین مازندرانی حائری (-1309 ق)، تقریرات استادش است که در 1275 ق از تحریر آن فراغت یافته است.

التقریرات

علی محمد خان نظام الدوله بن عبد الله خان امین الدوله بن محمد حسین خان صدر اعظم اصفهانی، تقریرات بحث صاحب جواهر است.

ط، 1310 ق.

التقریرات

غلام حسین بن علی اصغر بن غلام حسین دربندی (-1323 ق)، تقریرات بحث استادش میرزا حبیب الله رشتی و فاضل ایروانی است که تحریر آن را در 1299 ق به پایان رسانیده است.

التقریرات

فتح علی بن گل محمد حکیم برادگاهی (-ح 1339 ق)، شاگرد شیخ الشریعه اصفهانی که تقریرات استاد را در چند مجلد در مسائل اصول و فقه نگاشته است.

التقریرات

لطف الله اسکی لاریجانی (-1311 ق)، تقریرات بحث صاحب جواهر است که از آنها شرح القواعد را در 4 مجلد برگرفته است. وی تقریرات بحث شیخ انصاری را هم نوشته است.

التقریرات

سید محسن عراقی (-1359 ق)، تقریرات بحث میرزا حسین تهرانی و آخوند خراسانی است.

التقریرات

محسن بن محمد تقی کوهکمری، تقریرات درس استادش شیخ هادی تهرانی (-1321 ق) است که در چند رساله در حق و حکم، غیبت محرّمه، خمس و امامت (که فارسی است و ذکر آن گذشت) نگاشته است.

التقریرات

محسن بن علی بن محمد رضا معروف به آقا بزرگ تهرانی صاحب ذریعه که تقریرات بحث استادش شیخ الشریعه و آخوند خراسانی را نگاشته است.

التقریرات

محمد بن ابراهیم ناصرآبادی لواسانی (-1317 ق)، تقریرات استادش میرزا حبیب اللّه رشتی است.

التقریرات

محمد بن جعفر بن محمد بن عاشور کرمانشاهی معروف به شیخ محمد شیخ رضائی (-1294 ق) تقریرات بحث پدرش است.

التقریرات

محمد بن محمد حسین موسوی نجف آبادی اصفهانی شاگرد آخوند خراسانی، تقریرات بحث استادش در اصول است و نسخه 2 مجلد آن در رنگون دیده شده.

التقریرات

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق)، تقریرات بحث استادش سید ابراهیم صاحب ضوابط است. وی تقریرات بحث دیگر استادش را هم نوشته است. مذکور در قصص العلماء مؤلف.

التقریرات

محمد بن عبد الوهاب بن داود همدانی (-1303 ق)، تقریر بحث استادش شیخ انصاری.خ. دیده شده.

التقریرات

محمد بن محمد کاظم آخوند خراسانی معروف به آقازاده (-1356 ق)، تقریرات بحث پدرش در قضاء و شهادت.خ. دیده شده.

التقریرات

محمد بن فضل علی بن عبد الرحمن معروف به فاضل شرایبانی (-1322 ق)، تقریرات درس استادش سید حسین کوهکمری است در فقه و اصول-در 9 مجلد.

التقریرات

محمد بن کرم علی زرگر محله ای بارفروشی (-1315 ق)، تقریرات استادش محمد حسین فاضل اردکانی است که دو مجلد آن، یکی در مباحث الفاظ و دیگری در ادلة عقلیه نزد فرزند مقرر موجود بوده است.

التقریرات

از درسهای محمد معروف به فاضل شرایبانی (-1322 ق) تالیف شاگردش ابو القاسم بن اسد الله دیزجی (-1335 ق)، در 10 مجلد، بیشتر در اصول و بعضی در فقه.

التقریرات

محمد بن هاشم بن شجاعت علی موسوی رضوی نقوی هندی (-1323 ق)، تقریرات بحث استادش سید حسین کوهکمری و دیگر استادانش است.خ. دیده شده.

التقریرات

منصور بن محمد امین دزفولی، برادر و شاگرد شیخ انصاری، تقریرات بحث برادر و استادش است.

التقریرات

موسی بن جعفر بن احمد مؤلف «اوثق الوسائل»، تقریرات بحث استادش سید حسین کوهکمری است.

التقریرات (شیخ موسی خوانساری)---

ق-) از اصل براءت تا آخر تعادل و تراجیح، تقریر بحث فاضل شرایبانی است، فاضل بخط خویش بر این تقریرات تقریظ نگاشته.

تقریرات الاصول

محمد علی بن صادق مدرس رضوی مشهدی (-1311 ق) دوره کامل از مباحث الفاظ تا آخر تعادل و تراجیح.خ. آستان قدس.

تقریرات الاصول

کاظم بن زین العابدین موسوی خلخالی (-1336 ق)، تقریرات بحث استادش میرزا حبیب الله رشتی است. 3 مجلد از آن دیده شده.

تقریرات الاصول

مصطفی بن محمد یزدی، تقریر بحث آخوند خراسانی است، از اول مباحث الفاظ تا آخر اصول عملیه.خ. موجود.

تقریرات الاصول و الفقه

محمد حسین بن اسد الله رشتی حائری (-1356 ق)، تقریر بحث استادش آخوند خراسانی است.

تقریرات بحث الاصول

سید علی بن نعمت الله موسوی دزفولی، تقریرات بحث آخوند خراسانی، میرزا حبیب الله رشتی و فاضل شرایبانی است، هریک در مجلدی جداگانه.

تقریرات درس آقا ضیاء الدین العراقي

شیخ محمد علی کرمانی (-1308 ق).

تقریرات درس شیخ الشریعه الاصفهانی

مرتضی بن محمد رضا طباطبائی تبریزی.

تقریرات الفقه و الاصول

محمد قاضی بن فرج الله دزفولی.خ. مرعشی.

تقریرات فی اصول الفقه (و بعض الاحکام

المعاملیه)

ابو القاسم بن اسد الله دیزجی (-1335 ق)، در 10 مجلد.

تقریرات فی اصول الفقه

محمد اسماعیل بن محمد حسن پشمی اصفهانی (1363 ق).

تقریرات فی الفقه

عبدالمحمد بن شیخ حسن زابیر دھام النجفی (1358 ق)، تقریر بحث آخوند خراسانی است. خ. موجود.

تقریرات للشیخ عبد الصاحب

عبدالصاحب، نوادة صاحب جواهر، تقریر بحث استادش آقا ضیاء الدین عراقی است. مذکور در مقدمه «الاشارات» (چاپی) مولف.

تقریرات المولی اسماعیل

اسماعیل بن محمد تقی، تقریر درس استادش محمد حسین قزوینی در 1254 ق (مجلد بیع و خیارات) و تقریر بحث استاد دیگرش شیخ محمد حسین کاظمی. خ. آستان قدس، ش 6185.

تقریر التحریر

فارسی، هیأت، از ابو الخیر محمد بن محمد فارسی. خ. فیض آباد.

التقریر الحاسم لعرس القاسم

ظهور حسین بارهوی لکهنوی (1357 ق).

تقریر شبهه ابن کمونه---

ص: 135

من الهم الطفل رضاع اللبن

تقریظ الدفاتر

ابو الحسن محمد بن احمد معروف به شریف ابن طباطبا نسابه اصفهانی (-322ق). مذکور در معجم الادباء.

تقریظ سالارنامه

فارسی، مثنوی، از مهدی آسوده شیرازی (-1320ق). ط 1316 (در ذیل سالارنامه).

تقریظات المشاهیر---

ص: 136

التقليد

2 رساله، فارسی و عربی، از عبد الوهاب بن محمد علی شریف قزوینی. مذکور در «هدایه المسترشدين» مؤلف.

التقليد

گجراتی، از مولوی غلام علی بهاونگری (معاصر). مذکور در فهرست تصانیف او.

التقليد و احكامه

محمد باقر بن محمد جعفر بهاری همدانی (-1333 ق)، مرتب بر امور: 1. فی معنی التقليد، 2. فی حکمه، 3. فی کفایه الاحتیاط عنه عند المطابقه، 4. فی جواز لمن بلغ الاجتهاد، 5.

فی شرایط المفتی، 6. فی اشتراط حیات المجتهد.

التقليد و احكامه

احمد علی بن مفتی عباس شوشتري لکهنوی (معاصر). مذکور در مشاهیر علماء الهند.

تقليد و طهارت

فارسی، منظوم، برگرفته از مجمع المسائل مطابق فتوای سید محمد کاظم طباطبائی یزدی (-1337 ق)، ناظم: علی بن حسین خاموش میبدی (ح 1295 ق-).

تقليد الاعلم

میرزا حبیب اللہ رشتی. ط 1322 ق (به قطع کوچک).

تقليد الاعلم

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). در «قصص العلماء» آورده است که وی در این رساله عدم تعین اعلم را اختیار کرده است.

تقليد الاعلم

محمد رفیع بن عبد المحمد کزازی شاگرد میرزا حبیب اللہ رشتی (-1312 ق) که پیش از استادش درگذشته است. مؤلف در اجازه اش به عبد الرحمن کرهودی کزازی از این رساله یاد کرده است.

تقليد الاموات

ابراهیم بن سلیمان عاملی (سده 12 ق). مذکور در «براهین العقول» شویهی، که ظاهراً شویهی نسخه را داشته است.

تقلید الاموات

فارسی، از علی اکبر بن محسن اردبیلی (-1346 ق). ط.

تقلید الاموات

عنایت الله بن حسین بن علی بن میرزا محمد اخباری (معاصر). مرحوم آیت الله مرعشی از آن یاد کرده است.

تقلید اموات، بقاء بر

یعنی جواز بقاء بر تقلید میت، از محمد جعفر بن محمد حسین شهرستانی حائری، تألیف: 1259 ق. خ. دیده شده.

تقلید المقلد

اردو، رساله عملیه، از ابو القاسم رضوی لاهوری (-1324 ق). ط.

تقلید المیت

محمد ابراهیم کلباسی (-1262 ق)، مرتب بر مقدمه، دو مصباح و خاتمه. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي احبى الحق بالاسلام و امات الباطل وقواعده

تقلید المیت

میرزا ابو القاسم محقق قمی. ط. (ضمن جامع الشتات).

تقلید المیت

ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق). ط. (ضمن الرسائل الخمس عشره).

تقلید المیت

محمد باقر وحید بهبهانی (-1206 ق). خ. دیده شده.

تقلید المیت

ناشناخته، مؤلف به احتمال معاصر شهید ثانی و نامش به احتمال صاحب ریاض، سید فضل الله است.

تقلید المیت

حسن بن زین الدین (-1011 ق) صاحب «معالم الاصول»، مؤلف در این رساله عدم جواز تقلید میت را اختیار کرده و شاگرد صاحب معالم، شیخ عبد اللطیف به رد آن پرداخته است.

خ. موجود.

تقلید المیت

زین الدین بن علی شهید ثانی (-965 ق)، برای سید حسین بن ابی الحسن نگاشته و تألیف آن را روز 5 شوال 949 به پایان رسانیده است. خ.

موجود.

- اللهم حببنا الى الحق و حبه الينا

تقلید المیت

سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق). خ.

دیده شده.

- الحمد لله الذي خصنا بالشريعه السمحه

تقلید المیت

عبد اللطیف بن نور الدین علی بن احمد جامعی.

خ. دیده شده.

- اما بعد حمد الله على نواله

تقلید المیت

ملا علی خوئی (-1309 ق). شاید تقریرات استادش شیخ انصاری بوده باشد.

تقلید المیت

فضل الله استرآبادی، معاصر شهید ثانی. مذکور در تکمله امل الآمل.

-و اما ما ذکر فی الكتابه الشریفه المرسله الینا

تقلید المیت

محسن بن سمیع شاگرد صاحب ریاض خ. موجود.

-و اعترف اکثرهم بعدم جواز تقلید المیت

تقلید المیت

محمد بن جابر بن عباس عاملی نجفی (-1030 ق) شاگرد شیخ محمد نوه شهید ثانی. خ. موجود.

-و بالله التوفیق لا يتم الاستدلال علی عدم جواز خلو الزمان من المجتهد الحی

تقلید المیت (و انه لا قول له)

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق). خ.

فیض آباد هند.

تقلید المیت

محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق). خ.

موجود (1131 ق).

تقلید المیت

محمد بن عبد علی آل عبد الجبار قطیفی. خ.

موجود (بخط شاگردش در 1234 ق)

تقلید المیت و الاعلم

شیخ مرتضی انصاری (-1281 ق). ط. (در آخر مطراح الانظار).

التقوی، کتاب

ابو الحسین محمد بن بحر رهنی شیبانی (سده 5 ق). احمد بن نوح که از مشایخ نجاشی است کتاب را از مولف روایت کرده است.

تقوى العالی بالسافل

فتح الله شيخ الشريعة اصفهانی (-1339 ق).خ.

ديده شده (ناتمام).

تقوى العالی بالسافل

سید محمد فشارکی اصفهانی (-1316 ق)، جزءى از «الفروع المحمّديه» است.

تقوى العالی بالسافل

هادی بن محمد امين تهرانی (-1321 ق).

التقوى و ما ادراك ما التقوى

فارسی، در احوال محمد تقی بن محمد باقر بافقی یزدی (-1361 ق؟). از محمد بن علی رازی. ط.

ص: 138

تقويه الايمان (برد تزكیه آل ابی سفیان)

محمد بن عقیل بن عبد الله بن یحیی علوی حسینی حضر می. ط 1343 ق.

تقويه الباه

ابو المظفر حبیب الله بن محمد بن اردشیر، از اولاد جرجاسب بن جاماسب حکیم که برای سلطان سنجر سلجوقی نگاشته و بر 17 باب مرتب کرده است. خ. آستان قدس، ضمیمه ش 5114 (1058 ق).

-الحمد لله رب العالمين و طوبى للعارفين

تقويم الآيات

کشف الآيات، از مؤلفی ناشناخته و به روشی نامأنوس. خ. موجود.

تقويم الابدان (فی تدبير الابدان)

طب، اصل از یحیی بن جزله بغدادی (-493 ق)، ترجمه محمد اشرف بن شمس الدین محمد. ط. تهران، 1275 و 1303 ق.

تقويم الابدان

فارسی، طب، از حبیب الله بن محمد بن حبیب الله طبسی تونی. خ. آستان قدس، ش 6871.

-مراسم حمد صحیح و لوازم شکر صریح حکیمی را شاید

تقويم ابی البقاء (بالسنه الشمسیه)

تقويم سال 937.

-الحمد لله رب العالمين... و لا عدوان الا على الظالمين و صلى الله على سيدنا محمد و آله و اولاده المعصومين.

التقويمات ---

ص: 139

تقویم شرعی

فارسی، از محمد صالح بن عبد الواسع خاتون آبادی (-1126 ق) مرتب بر جداول اختیارات و تعیین سعد و نحس و خیر و شر، که آن را از «تقویم المؤمنین» خویش برگرفته و در 1110 ق به پایان رسانیده است. خ. مرعشی.

تقویم الشیعه

در اختیارات ایام، از محمد مرتضی جنفوری مؤلف «اصلاح الرسوم».

تقویم الصلاه

فارسی، در مسائل نماز، مطابق فتوای شهید اول و ثانی، از محمد طاهر بن رضی الدین محمد حسینی، که برای شاه سلطان حسین صفوی تألیف و آن را به صورت تقویم به طرز بدیعی مرتب کرده است. ط. 1364 ق.

التقویم العلاءي

خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق)، به اسم علاء الدین محمد امیر اسماعیلی الموت تألیف کرده است.

تقویم العوج (فی تقدیم الاعوج) - تقویم العوج فی

تقویم الاعرج

فارس، در ردّ بایبه، از حاج محمد کریم خان کرمانی (-1288 ق). ط. بمبئی، 1304 و 1311 ق.

تقویم فارسی

تقویم 1289 ش و 1328 ق، از عبد الغفار نجم الدوله.

تقویم القبله

از ماخذ «البلد الامین» کفعمی.

تقویم الکواکب

فارسی، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق).

تقویم الکواکب السبعه و الجوزهر

حسن بن موسی هروی حاسب. خ. آستان قدس.

تقویم اللسان فی معرفه تجوید القرآن

محمد باقر بن ابراهیم خراسانی، تالیف: پیش از 1200 ق. وی «تجوید اللسان» را در همان سال (1200 ق) از این کتاب برگرفته است.

تقویم المحسنین (فی معرفه الساعات و الشهور و

السنین) - احسن التقویم

محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق). ط. مکرر.

- الحمد لله الذی جعل الانسان الکامل معلما للملک (طبق برخی از نسخ).

- الحمد لله الذی خلقنا فی احسن تقویم (طبق بعضی نسخ دیگر).

تقویم المشاهد و المزار فی مقابر الاخيار و الاشرار

سبط حسن فتحپوری که احوال او در نقبا آمده است. ط. 1365 ق.

تقویم المعرفه

فارسی، در معرفت تقویم، از سید احمد معروف به سید آقا شوشتری، تالیف: 1318 ق. خ.

آستان قدس، ش 8482 (1332 ق).

- الحمد لله الذی جعل الشمس ضیاء او القمر نورا

تقویم المؤمنین

محمد صالح بن عبد الواسع خاتون آبادی (-1126 ق).

تقویم المیراث فی تقسیم التراث

فارسی، فقه، از بهاء الدین محمد بن محمد باقر حسینی مختاری نائینی، تالیف: 1131 ق، مرتب بر مقدمه، 12 باب و خاتمه. خ. نجف (خط مؤلف).

تقویم و حرکات افلاک، رساله در

فارسی، ناشناخته. خ. آستان قدس. مذکور در احوال و آثار خواجه طوسی از مدرس رضوی.

- الحمد لله رب... چنین گوید مؤلف این کتاب که حکماء سلف فلک را

تقی، منوی

فارسی، از تقی الدین محمد اوحدی اصفهانی (-1030 ق). مذکور در عرفات او.

التقیه

احمد رضا عاملی (معاصر). ط. صیدا (در مجله العرفان).

التقیه

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق). خ. دیده شده.

التقیه

حسن بن عبد الرزاق لاهیجی (-1121 ق).

مذکور در نجوم السماء.

التقیه (حسین آل عصفور) - الجنه الوقیه

التقیه

ابو عبد الله حسین بن یزید نوفلی نخعی، از اصحاب امام رضا علیه السلام. مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

تقیه

اردو، از شاهزاده سلطانعلی دارانی لاهوری (معاصر). ط. هند.

التقیه

محمد طه بن مهدی نجف نجفی (-1323 ق).

ط. («با الانصاف» مؤلف).

التقیه

عبد الحسین مبارک نجفی (-1364 ق)، تألیف:

1343. خ. موجود.

-الحمد لله كما هو اهله

التقيه

رساله مختصری است که در آخر آن نوشته شده:

«کتبت من نسخه الشيخ علی بن احمد مکی...»

من ذریه الشهيد الاول...».

التقيه

علی بن عبد العالی محقق کرکی (-940 ق).خ.

موجود.

- (بعد از حمد) اعلم ان التقيه جائز و ربّما وجبت...

التقيه

ابو الحسن علی بن مهزیار اهوازی، صاحب تفسیر مهزیار. مذکور در رجال نجاشی.

تقيه

فارسی، از محمد قلی نیشابوری کنتوری (-1260 ق). فرزند مؤلف. حامد حسین صاحب عباقات آن را از روی مسوده پدر پاکنویس کرده است، رساله به اردو ترجمه و در مجله «الاصلاح» چاپ شده است.

التقيه

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی. مذکور در رجال نجاشی.

التقيه

معز الدین محمد مهدی بن حسن موسوی قزوینی حلی (-1300 ق).خ. دیده شده.

التقيه

شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری (-1281 ق).ط. مکرر.

التقيه المنطقيه

منطق، از معز الدین محمد بن ابی الحسن، که به نام فرزندش تقی الدین محمد در 1001 ق تالیف کرده.خ. حسینیه شوشتریها در نجف.

-حمدت الله بالمنطق الفصيح و شكرته

التقيه و الاذاعه

ابو المفضل شيباني كوفي (-387ق)، مذكور در رجال نجاشي.

تكاليف الانام (في زمن غيبه الانام)

فارسي، از علي اكبر دبير همداني.خ. موجود.

ص: 141

التكبير و التهليل قبل الخطبه في صلاه الاستسقاء

عبد الله بن حسين شوشتری (-1021 ق). خ.

دیده شده.

التكذيب لروايه التفسير المنسوب الى العسكري

(عليه السلام)

محمد جواد بلاغی (-1352 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

تكرار العبادہ احتیاطا

محمد حسن بن محمد صالح کبّه بغدادی (-1336 ق). بر این رساله میرزا ابراهیم محلاتی اعتراض کرده و مولف جواب آن را نگاشته است.

التكریر، کتاب

در صنعت، از جابر بن حیان صوفی کیمیای (-200 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

تكریر البسملة جهرا و اخفاتا (فی الاخيرتين و انه

الاحوط)

احمد بن صالح بحرانی آل طعان (-1315 ق).

تكریر الخمره

اردو، در اثبات سجود بر وفق مذهب شیعه از کتب عامه، از احمد سلطان گورکانی هندی متخلص به خاور. ط. هند، 1334 ق.

تکسیر الصنمین

فارسی، از جعفر معروف به ابو علی خان حسینی بنارسی (سده 13 ق)، در رد باب دهم تحفه اثنی عشریه.

-المنه لله الذي من علينا بارسال حبيبيه.

تکفیر ابن قرقور

مفلح بن حسن صیمری بحرانی. ابن قرقور از اعیان بحرین بوده و شریعت را به بازی می گرفته است. سلیمان ماحوزی نسخه این رساله را دیده بوده است.

تکفیر حاج کریمخان

حسن بن علی گوهر شاگرد شیخ احمد احسائی و سید کاظم رشتی.خ. دیده شده.

تکفیر غیر الامامی

حیدر علی بن محمد بن حسن شیروانی (سده 12 ق).

تکفیر المنافقین

نیز از حیدر علی شیروانی، نسخه این رساله و رساله پیش دیده شده.

التکفیر و الاحباط-الاحباط و التکفیر

التکلیف، کتاب

ابو جعفر محمد بن علی شلمغانی معروف به ابن ابی العزاقر (-322 ق)، در حال استقامت (پیش از ترک مذهب) نگاشته، کتاب را ابو المفضل شیبانی از مؤلف روایت کرده است. سید حسن صدر الدین کتاب «فصل القضاء» را در اثبات این موضوع نگاشته است که فقه منسوب به امام رضا علیه السلام-جز مقداری از دیباچه-عینا همین «کتاب التکلیف» است.

تکلیف الکفار بالفروع

اسد الله بن اسماعیل دزفولی کاظمی (-1334 ق).خ. موجود.

تکلیف الکفار بالفروع

محمد باقر بن محمد جعفر بهاری همدانی (-1333 ق).خ. موجود.

تکلیف الکفار بالفروع

عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق)، تألیف: 1214 ق.خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین

تکلیف الکفار بالفروع

سید علی (-1231 ق) صاحب ریاض.

تکلیف الکفار بالفروع

محمد مهدی بن ملا محسن کرمانشاهانی (-ح 1280 ق) نبیره فیض کاشانی.

تکلیف الکفار بالقضاء (مع سقوطه عنهم بالاسلام)

عبد الرسول فیروزکوهی قزقان چاهی (-پس از 1322 ق). ط. تهران، 1321 ق.

تکلیف المکلفین

فارسی، از ابو القاسم بن حسین نقوی لاهوری (-1324 ق)، در 2 جزء، یکی در اصول و دیگری در فروع. ط. هند.

تکلیف من علم الله انه یکفر

ابو عبد الله محمد بن عبد الملک بن محمد تبّان (-419 ق).

التکلیف و المکلف

محمد بن عبد التّبی اخباری (-1232 ق)

التکلیفیه

معز الدین محمد مهدی بن حسن حسینی قزوینی (-1300 ق). رساله در بیان تکالیف و ماجراهایی که بر انسان از عالم ذر تا عرصه محشر می گذرد. خ. موجود.

التکمله

ابو یعلی محمد بن حسن بن حمزه جعفری شریف (-463 ق)، نجاشی از آن یاد کرده، ولی هنوز در آن هنگام کتاب پایان نیافته بوده است.

التکمله

منظومه در معانی و بیان، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق)، تاریخ نظم: 1251 ق.

خ. مرعشی.

-احمدک اللهم معطی النعم و خالق الجسم و دافع التّقم

التکمله (کتاب الصله)

در تاریخ ائمه اندلس، از ابو عبد الله محمد بن عبد الله قضاعی بلنسی معروف به ابن اّبار (-658 ق). اصل صله از ابن بشکوال است. ط.

مادرید، 1883-1892 م و مکرر.

التکمله (فی شرح التبره)

فقه، از اسماعیل بن علی نقی تبریزی (معاصر).

ط. تبریز، 1337 و 1338 ق.

التکمله (فی شرح التذکره)

شرح «التذکره النصیریة»، در هیأت و نجوم، از شمس الدین محمد بن احمد خفزی (-957 ق)، تاریخ شرح: 932 ق. خ. آستان قدس، ش 5570 (938 ق) و چند نسخه دیگر.

- تعالیت یا ذا العرش الاعلی...

التکمله

منتخب مواعظ نهج البلاغه، از محمد علی بن میرزا محمد شاه عبد العظیمی (-1334 ق). ط.

نجف، 1330 ق.

التکمله

نحو، از ابو علی حسن بن علی فارسی نحوی (-377 ق). خ. کتابخانه عاطف استانبول.

تکمله الاحکام (فی الاخلاق و تصفیه الباطن من

الآثام)

امام مهدی احمد بن یحیی (-480 ق). فن نهم از «البحر الزّخار» است و تکمله ای است بر «الاحکام» مؤلف.

تکمله الاخبار

فارسی، تاریخ، از علی بن عبد المؤمن که به نام پریخ خانم فرزند شاه طهماسب صفوی نگاشته. خ. ملک. بخشی از این کتاب اخیرا چاپ شده است.

تکمله الاستیناس (فی اخبار ابی نواس)

هاشم بن عبد الباقي بن عبد الله (معاصر). خ. دیده شده.

تکمله الاسماعیلیه

در انساب سادات مرعشی، از احمد بن سلطان علی بن ابی طالب مرعشی شوشتری (-1356 ق)، که تألیف آن را در 1344 ق به پایان رسانیده است.

تکمله الاسماعیلیه

محمد بن ابی الفتح خان مرعشی شوشتری (-1332 ق)، تألیف: 1272 ق.

تکمله امل الآمل

رجال، از ابو محمد حسن بن هادی بن محمد علی صدر الدین موسوی عاملی (-1354 ق). «امل الآمل» از حرّ عاملی است و تکمله آن در 3 مجلد تألیف شده است.

تکمله بغیه الطالب

فقه، از حسن بن شیخ جعفر آل کاشف الغطاء (-1262 ق) فرزند مصنّف. خ. موجود.

تکمله التبصره

فقه، از محمد کاظم آخوند خراسانی (-1329 ق). تکمله ای است بر تبصره شیخ انصاری.

تکمله ترجمه تاریخ نادری

فارسی، از عبد الوهاب قائم مقامی.

تکمله تکمله الاسماعیلیه

محمود بن سلطان علی مرعشی شوشتری (معاصر)، تألیف: 1322 ق. خ. دیده شده. این کتاب تکمله ای است بر تکمله محمد بن ابی الفتح.

تکمله حاشیه المتوسط

نحو، اصل حاشیه از سید شریف جرجانی و تکمله از فرزندش شمس الدین محمد بن علی.

مذکور در بغیه الوعاه.

تکمله حیات القلوب ---

ص: 144

مؤلف مرآت. مذکور در «حدائق المقربین».

تکمله دیوان شعر عماره الیمنی

با رسائل و منتخبات در احوال و روزگار او و معاصرانش. ط. شالون، 1902 م. مذکور در معجم المطبوعات.

تکمله الصافی

حبيب الدين محمد گلپایگانی مؤلف «الواردات الغیبیه». مذکور در نسخه چاپی واردات.

تکمله الصرف

علی بن محمد رحیم عراقی.

-الحمد لمصرف العلوم الى الحجال. ط.

تکمله عیون الحساب

ریاضی، از علی محمد بن محمد حسین محله نوی اصفهانی (-1293 ق). «عیون الحساب» از محمد باقر یزدی است.

تکمله الغرر و الدرر

سید شریف مرتضی علم الهدی. اصل «الغرر و الدرر» هم از اوست.

التکمله فی شرح التبصره

محمد جعفر بن محمد علی بهبهانی، تألیف بعضی اجزاء: 1235 ق. خ. مرعشی (شرح کتاب الصلاة)

-الحمد لله وعده و الصلاة علی من لا نبی بعده

تکمله القواعد الدینیة

شرح قواعد علامه حلی، از محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق). خ. موجود.

تکمله القول الجلی (فی تحقیق قول الامام زید بن

علی)

در مبحث امامت، مؤلف ناشناخته و از متاخرین است. نسخه آن در نجف دیده شده.

تکمله اللطائف

ناشناخته. ملا معین هروی در «قصص موسی» از آن نقل کرده است.

تکمله لوامع التنزیل

علی بن ابی القاسم رضوی لاهوری فرزند صاحب لوامع. ط.

تکمله المتاملین (فی شرح تبصره المتعلمین)

احمد بن کربلایی بابا اردبیلی (-1350 ق).

تکمله المجسطی

غیاث الدین منصور دشتکی (-948 ق). خ.

آستان قدس، ش 5236.

-اسبیح الله نور الانوار و مظهر بدایع الآثار

تکمله المعتبر

تقی الدین حسن بن علی بن داود حلّی. مذکور در رجال مولف.

تکمله المیزان (لتعلیم الصبیان)

فارسی، صرف، شرح میزان، از محمد قلی بن محمد بن حامد لکهنوی (-1260 ق). مذکور در کشف الحجب از فرزند مولف.

-سبحان من رفع بنیان العقل و وضع میزان العدل

تکمله نجوم السماء

مهدی بن محمد علی بن صادق بن مهدی کشمیری، فرزند مولف «نجوم السماء». ط.

تکمله نظم الآلی

ابو الفضیلت علی بن قطب الدین محمد ذهبی شیرازی. نظم اللئالی از محمد ذهبی است.

-فصل یقول خاتم الكتاب و موجز المقال للطلاب

تکمله نقد الرجال

عبد النبی بن علی بن احمد مدنی کاظمی، تالیف:

1240 ق.ط.نجف.

-الحمد لله الذي رفع قدر العلماء

تكملة ينابيع الانوار

ابراهيم بن محمد تقى لكهنوى (-1307 ق).خ.

موجود.

ص:145

تکمیل الاحکام

شرح المختصر النافع، از میر محمد علی بن سید محمد کاشانی (-1294 ق) شاگرد صاحب ضوابط.

التکمیل (فی بیان الترتیل)

فارسی، تجوید، از محمد بن حسین علی، مرتب بر مقدمه 10 باب و خاتمه. نسخه آن ضمن مجموعه ای که بعضاً در 892 ق کتابت شده دیده شده است.

- اما بعد حمد الله تعالى علی نواله...

می گوید بنده گنه کار محمد بن حسین علی

التکمیل

اردو، در تفسیر آیه الیوم اکملت لکم دینکم، از مرتضی حسین الله آبادی. ط. هند.

تکمیل الایمان (فی اثبات وجود صاحب الزمان

«ع»)

فارسی، از جواد بن محرم علی طارمی (-1325 ق). ط. تهران.

تکمیل الایمان فی اثبات وجود صاحب الزمان

محمد حسن قاننی (-ح 1325 ق). ط.

تکمیل تحفه شاهی

فارسی، تجوید، از سید شهاب الدین مرعشی نجفی تبریزی، اصل تحفه از عماد الدین قاری است.

تکمیل الحبور (فی الاعتبار باحوال اهل القبور)

فارسی، از مولوی محمد اسماعیل صاحب هندی. ط.

تکمیل الصنعه

فارسی، فنون ادبی، از عطاء الله بن محمود حسینی، تألیف: 898 ق. خ. آستان قدس. ش 12955.

تکمیل الوضوء

در وضوی کامل، مؤلف از علمای هند بوده. ط.

التلخیص (فی التفسیر)

ابو الحسین سجستانی. مذکور در کشف الحجب.

التلخیص

ابو المحاسن عبد الواحد بن اسماعیل رویانی (- 501 یا 502 ق). مذکور در «التدوین» رافعی.

تلخیص الاحکام - تلخیص المرام

علامه حلی. صاحب معالم از آن نقل کرده.

تلخیص اخبار شعراء الشیعه

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانی خراسانی (- 378 ق). از مصادر «اعیان الشیعه».

تلخیص اخلاق ناصری ---

ص: 146

(1056 ق)، 3600(1090 ق) و چند نسخه دیگر.

تلخیص البحار---

ص: 147

تلخیص شرح خطبه القاموس

ترکی، از صدر الافاضل لطفعلی شیرازی تبریزی، تالیف: 1293 ق. مذکور در مقدمه قصیده انصافیة مؤلف.

-الحمد لله منطق البلغاء.

تلخیص شرح الزیاره---

ص: 148

تلخیص مجمع الآداب (فی معجم الألقاب)

کمال الدین عبد الرزاق بن احمد مروزی معروف به ابن فوطی (-723 ق). جزء چهارم این کتاب در ظاهریه دمشق موجود است و در دمشق با تحقیق دکتر مصطفی جواد بغدادی چاپ شده، اصل مجمع هم از ابن فوطی است.

تلخیص مجمع الالقاب---

ص: 149

تلقيح الافهام

عبد الرزاق بن احمد معروف به ابن فوطى مؤلف «مجمع الآداب»؛ در مختلف و مؤتلف، مجدول.

تلقيح الجدرى---

ص: 150

التمحيص (في علم البلاغ) - ملخص التلخيص

بهاء الدين محمد بن حسن اصفهانی معروف به فاضل هندی (-1135 ق). تلخیصی است از «تلخیص المفتاح». مذکور در کشف اللثام مؤلف.

التمحيص

منسوب به ابو علی محمد بن ابی بکر همام به سهیل کاتب (-336 ق)، در موجبات کاهش گناهان مؤمنین. ط. قم.

-الحمد لله المتفرد بالائه المتفضل بنعمائه...

تمدن اسلام

فارسی، در فلسفه احکام شرعی، از قاسم آقا واعظ مهاجر. ط. تبریز، 1351 ق.

تمدن اسلام - تاریخ تمدن اسلام

فارسی، از علی رضا بن علی اصغر شهرستانی، مدیر جریده «ترویج الاسلام» در مشهد.

تمدن و تدین

فارسی، ط. ایران.

تفرنامه

فارسی، نظم ظفرنامه، از عبد الله هاتقی (-927 ق). ط. (در هند و شوروی).

تمرین الصیان (بمسائل الصلاة)

عبد الکریم بن حسین حسینی کاظمی. ط. بغداد، 1329 ق.

التمرینیه (في علم الميزان)

محمد علی بن احمد تبریزی قراچه داغی اونساری (-1310 ق).

التمرینیه

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق)، در اثبات اینکه عبادات کودکان تمرینی است نه شرعی. مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

التمرینیه الغرویة (في بعض المسائل الفرعية)

فقه و اصول، از مهدی بن حیدر موسوی صفوی کشمیری (-1309 ق). تالیف: 1300 ق.

تملك الاجير الاجره بالعقد

فقه، از عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق). خ. موجود.

تملك العبد لما في يده و عدمه

ابو القاسم بن محمد حسن گیلانی، محقق قمی (-1231 ق). ط. (در آخر الغنائم).

التمهيد (في بيان قواعد العلوم العربيه)

جواد بن احمد زنجانی، تالیف و طبع: 1342 ق.

کتاب برای نوآموزان تألیف شده.

التمهيد (في خلاصه ما ذكره العلماء في ترجمه الشيخ

المفيد)

سید محمد علی هبه الدین شهرستانی (معاصر).

التمهيد

ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان شیخ مفید (-413 ق). در «اجوبه المسائل السرويه» به این کتاب ارجاع داده است.

التمهيد

امام المؤید بالله یحیی ادریسی (-749 ق).

تمهيد الاصول

ابو جعفر محمد بن حسن شیخ طوسی (-460 ق). شرح اصول کتاب «جمل العلم و العمل» شریف مرتضی است. خ. آستان قدس، ش 54.

ط. تهران. ترجمه فارسی آن از مشکاه الدینی نیز چاپ شده.

-الحمد لله كما هو اهله و مستحقه

تمهيد القواعد (الاصوليه و العربيه لتفريع الاحكام

زين الدين بن علي بن احمد شهيد ثاني (-965ق) تأليف: 958ق. ط. تهران، 1272 ق (بالذكرى)؛ نجف. چندین نسخه خطی این

کتاب در آستان قدس موجود است.

-الحمد لله الذي وفقنا لتمهيد قواعد الاحكام الشرعيه و تشييد اركانها

تمهيد القواعد

صائن الدين على بن محمد بن افضل الدين محمد تركه اصفهاني، شرحى است بر «قواعد التوحيد» جد او افضل الدين محمد بن حبيب الله تركه. خ.

آستان قدس، ضميمه ش 10819. ط. تهران، 1315 ق.

تمهيد المستقر (في تحقيق معنى المقر)

ابوريجان محمد بن احمد بيروني (-ح 440 ق).

خ. بانكى پور (631 ق).

التمهيدات - زبده الحقايق

التمهيدات

حكيم على قلى خان بن قرچغاي خان، مؤلف احياء حكمت و الايمان الكامل.

تمهيدات

فارسي، اخلاق، از محمد بن احمد خواجگى شيرازى. خ. آستان قدس، ضميمه ش 196 (1000 ق).

تميم انصارى

گجراتى، نصاب، از غلامعلى بهاونگرى (معاصر).

تميمه الحديث (در حديث و درايه)

ابو الفضل بن ابى القاسم تهرانى (-1316 ق). خ.

موجود.

تميمه الفؤاد (من الم البعاد)

ادبيات، از محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائرى (1074 ق-) که در «لطائف الظرائف» به آن ارجاع داده است.

التمییز، کتاب

جابر بن حیان کیمیاوی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

التمییز بین صواقع الکابلی و تحفه عبد العزیز

مؤلف از دانشمندان هند بوده و کتاب در باب «تحفه الاثنی عشریه» است که از صواقع برگرفته شده. ط. هند.

تمییز الصحیح من الجریح (فی التعادل و التراجیح)

محمود بن علی اصغر شیخ الاسلام طباطبائی (-1310 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

تنازع الزوجین فی متاع البیت

محقق قمی ابو القاسم بن حسن گیلانی (-1231 ق). ط. در آخر الغنائم.

تنازع الزوجین قبل الدخول فی مقدار المهر

محمد باقر بن محمد حسینی استرآبادی محقق داماد (-1040 ق).

تنازع المالك و الراكب فی الاجاره و الاعاره

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در قصص العلماء مؤلف.

التناسب بین الفرق الاشعریه و السوفسطائیة

علامه حلی (-726 ق). مذکور در الخلافیه.

تناسخ، رساله در

فارسی، از عزیز الدین نسفی. خ. مشکات (بخشی از منازل السائرین باید باشد).

-بسمله... بدانکه منزل سوم تناسخ است.

التناسخ، رساله فی

میرزا جعفر گیلانی. ط. ایران

التنافس، کتاب

احمد بن محمد بن دؤل قمی (-350 ق). مذکور در رجال نجاشی.

التناقض، رساله في

على بن على رضا خوئي (-1350 ق)، تأليف:

1321 ق. مذکور در آخر وقایع الايام خيابانى.

التناقض، رساله في

ناشناخته. خ. موجود.

ص: 152

-الحمد لمن لا تقيض له...

تناقض احكام المذاهب الفاسده

ابو القاسم على بن احمد شريف علوى كوفى (-352ق). مذكور در رجال نجاشى.

تناقض اقاويل المعتزله

نيز از ابو القاسم شريف.

تناهى الاجسام، رساله فى

فارسى، از محمد كاشانى، خ. آستان قدس.

تباكيه- رساله در تباكو

فارسى، در منافع و زيانهاى تباكو، از حسام الدين ماچينى، تأليف: ح 1012 ق. خ. ملك.

التباكيه

ترجمه عربى رساله سابق، از عبد الله بن حسين بابا سمنانى (سده 11 ق).

تباكيه

فارسى، از محمد مقيم بن محمد حسين (يا محمد حسين بن محمد مقيم) سمنانى، ظاهرا همان رساله حسام الدين است كه با دگرگونىهاى به اين شخص منسوب شده است. خ. مرعشى.

التباكيه

ميرزا محمد اخبارى (-1232 ق). از نواده اش محمد تقى نقل شده.

التنبيه---

ص: 153

التنبیه عمّا اخطأ الاعمی فیہ

ابو الحسن شمشاطی صاحب تتمیم الموصلی.

مذکور در رجال نجاشی.

التنبیه فی الامامه

ابو سهل اسماعیل بن علی نوبختی (-311 ق).

نجاشی این کتاب را نزد شیخ مفید خوانده است.

التنبیه فی التنزیه (یعنی تنزیه معصوم از سهو و

نسیان)

محمد حسن حرّ عاملی (-1104 ق).خ.

خوانساری نجف.ط.

-الحمد لله الذي اختار الانبياء و الاوصياء حفظه للايمان

التنبیه فی جواز الشیبه

مهدی بن محمد موسوی اصفهانی (1319 ق-).

مذکور در فهرست «تمدن در اسلام».

التنبیه فی شرح مشکل ابیات دیوان الحماسه

ابو الفتح عثمان بن جنی نحوی (-392 ق).خ.

خدیویه و اسکوریال.

-الحمد لله على اياديه و حسن العاقبه للمتقين

التنبیه و الاشراف

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق)، تالیف: 345 ق، در آغاز کتاب آورده است که این هفتمین کتاب تاریخی او و فشرده آن

کتب است. ط. لیدن، 1894 م؛ قاهره، 1357 ق.

تنبیه الاریب و تذکره اللیب (فی ایضاح رجال

(التهدیب)

سید هاشم بن سلیمان بحرانی توبلی (-1107 ق). «انتخاب الجید» دمستانی تهدیب همین کتاب است. خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین الهادی من یشاء الی الصراط المستقیم.

تنبیه الاشراف-التنبیه و الاشراف

تنبیه الاطفال

فارسی، از علی محمد بن محمد بن دلداری علی نقوی (-1312 ق). ط. هند.

تنبیه الامه (فی شرح تاریخ الاثمه)

شیخ اسماعیل ارومی (معاصر). متن از محدث قمی است.

تنبیه الاثمه (و تنزیه المله)

فارسی، در لزوم مشروطیت، از میرزا محمد حسین نائینی (-1355 ق). ط. بغداد، 1327 ق؛ تهران، 1328 ق و 1335 ق.

تنبیه الانام (فی تاریخ الاسلام)

فارسی، در بعضی فهرستهای کتب چاپی یاد شده است.

تنبیه الانام (علی مفاصد تألیف کرمانی الموسوم

بارشاد العوام)

فارسی، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق). ط. تبریز.

تنبیه اولی الالباب (علی تنزیه ورثه الكتاب)

ابو عبد الله حمیدان بن یحیی بن حمیدان قاسمی حسنی زیدی. خ. دار الکتب مصر.

تنبیه اهل الکمال و الانصاف (علی اختلال رجال

اهل الخلاف)

علامه محمد بن عنایت احمد خان متخلص به کامل دهلوی (-1235 ق). مذکور در کشف الحجب.

-الحمد لله رب العالمين...

تنبيه الجاهلین (فی اصول الدین)

فارسی، از احمد بن محمد جعفر موسوی جزائری (1307 ق-). ط. بمبئی.

تنبيه الجهول بنص آل الرسول

احادیث در امامت. نسخه خطی ضمیمه «کنز العرفان»، مورخ 968 ق دیده شده و در نسخه تألیف کتاب به قمی منسوب شده.

ص: 154

تنبیه الحاج

فارسی، سفرنامه منظوم حج، از محمود بن حسین واعظ قمی (-1353 ق). خ. دیده شده.

تنبیه حکماء الابرار (علی ما فی کتاب الاسفار)

میرزا محمد هاشم بن زین العابدین چهار سوقی خوانساری (-1318 ق). خ. موجود.

تنبیه الخوارج

ط. دهلی. مذکور در فهرس الاثنا عشریه.

تنبیه الخواطر و نزهه النواظر - مجموعه ورام

ابو الحسین ورام بن ابی فراس النخعی. ط. تهران، مکرر.

تنبیه الخواطر فی احوال المسافر

فارسی، مثنوی اخلاقی، از حسین بن مرتضی طباطبایی بروجردی (-1307 ق)، ط. بمبئی، 1308 ق.

تنبیه الراقد

اردو. ط. هند.

تنبیه الراقدين (و جمال الوافدين)

فارسی، در اخلاق و مستحبات نماز، از حسین بن محمد تقی همدانی درودآبادی (-1344 ق)، مرتب بر مقدمه، 7 جمال و خاتمه. خ. دیده شده.

-سپاس آفریدگاری را سزااست...

تنبیه الراقدين

اخلاق، از محمد طاهر بن محمد حسین قمی (-1098 ق). ط. تهران، 1340 ق.

-الحمد لله خلقني فهو يهدين...

تنبیه الساهی بالعلم الالهی

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق). مذکور در الفهرست.

تنبیه الصبیان

فارسی، دستور زبان، از مصباح السلطنه محمد حسین بن مسعود انصاری (-پیش از 1312 ق).

ط. استانبول، 1292 ق.

تنبیه العاقل (فی حکم الجاهل)

عبد الکریم بن جواد موسوی جزائری (-1215 ق). مذکور در «الشجره الطیبه».

تنبیه عالم قتله علمه الذی معه

ابو محمد حیدر بن محمد بن نعیم سمرقندی (سده 4 ق). مذکور در الفهرست.

تنبیه العباد (للتزود بخیر الزاد)

شرح خطبه همام، از جواد بن محمد علی شوشتری (-1325 ق). خ. موجود.

تنبیه العلماء (علی تمویه المتشبهین بالعلماء)

ابو الحسن علی بن ابی القاسم زید بیهقی معروف به ابن فندق (-565 ق).

تنبیه الغافلات

در آداب و احکام مخصوص به زنان، از سید محمود موسوی معروف به سید مؤمن (معاصر)، وی این کتاب را از «الجامع» سید محمد علی شاه عبد العظیمی برگرفته و فوآندی به آن افزوده است. ط. تهران، 1322 ق.

تنبیه الغافلین

فارسی، اخلاق، از بهاء الدین محمد ابراهیم بن محمد سرمدی، مرتب بر مقدمه، 9 باب و خاتمه، ط. تهران، 1272 و 1367 ق؛ مشهد، 1325 ق.

تنبیه الغافلین

آقا احمد بن محمد علی بهبهانی کرمانشاهی (-1235 ق)، در احوال گروهی از اخباریان و تبرئه برخی از علماء متهم به تصوف مثل شیخ بهائی و دیگران، تألیف: 1222 ق. مذکور در کشف الحجب.

- احمد من کتب البلاء علی الاتقیاء

تنبیه الغافلین

تنبیه الغافلین

عقاید، از محمد تقی بن حسین علی هروی (-1299 ق) در رد بایبه و اخبار وارده در باب حضرت حجت علیه السلام.

تنبیه الغافلین (علی مغالط المتوهمین)

عقائد، از ابو عبد الله حمیدان بن یحیی قاسمی حسنی زیدی، خ. دار الکتب مصر.

تنبیه الغافلین (فی المواعظ و الاخلاق و اصول

الدين)

درویش علی بن حسین بغدادی حائری (-1277 ق)، برگرفته از «معین الواعظین» مؤلف، خ.

دیده شده.

-بحمدک یا من لا تدرکه الاوهام

تنبیه الغافلین (علی عقاید الوهابیین)

عبد الحسین بن ابراهیم مخزومی (-1361 ق)، فائده هفتاد و یکم از «جامع الفوائد» مؤلف.

تنبیه الغافلین (و تحفه المریدین)

اخلاق و ادعیه، از علی بن حسین بن حیدر رضا عاملی زکنتی، مرتب بر 5 باب، تألیف: 1273 ق. خ. دیده شده.

-الحمد لله خالق الانس و الجان لعباده الرحمان

تنبیه الغافلین (عن فضل الطالبین)

اخبار، از یکی از قدماء شیعه و منسوب به شریف مرتضی علم الهدی. خ. دیده شده.

تنبیه الغافلین

سید محمد علی بن محمد شاه عبد العظیمی (-1334 ق). ط. نجف.

تنبیه الغافلین (و تذکره العارفین)

فارسی، شرح نهج البلاغه، از فتح الله بن شکر الله شریف کاشانی (-988 ق). خ. آستان قدس، ش 9451 (1060 ق) و ش 1949 (1097 ق).

ط. تهران، 1313 ق.

-الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لننتهي

تنبیه الغافلین

اخبار و مواظ، با ترجمه فارسی، از محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی (سده 13 ق) شاگرد وحید بهبهانی.

تنبیه الغافلین

اردو، از سید باقر بن حسین نقوی جاییسی (-1329 ق). ط.

تنبیه الغافلین (و ایقاز الراقدین)

فارسی، در رد صوفیه، از محمود بن محمد علی بهبهانی کرمانشاهی (-1269 ق)، تألیف:

1228 ق. خ. دیده شده.

-ربنا لك الحمد علی ما هدیتنا

تنبیه الغافلین (فی اصول الدین)

فارسی، از محمود بن محمد باقر حسینی تهرانی (-1354 ق).

-ستایش و سپاس یگانه ای را سزد که گوهر ذات پاکش

تنبیه الغافلین (فی انتقاد بعض اشعار الشیخ علی

الحزین)

فارسی، انتقاد از اشعار حزین، از سراج الدین علی خان آرزو (-1169 ق). ط. هند.

تنبیه الغافلین (فی ردّ القوم الضّالّین)

عقائد، از احمد بن علی کرمانی، در رد کسانی که قائل به وجوب معرفت رکن رابع اند. خ. موجود.

تنبیه الغافلین و اخزاء المجانین

در رد صوفیه، از میر لوحی اصفهانی. مذکور در «کفایه المهتدی» مؤلف.

تنبیه الغافلین و منبّه النائمین

اخلاق و اخبار، از محمد طاهر قمی (؟) با تنبيه الراقدین قمی در یک مجلد دیده شده.

تنبيه الفقيه

نظام الدین صهرشتی، شاگرد شریف مرتضی و شیخ طوسی. مذکور در «معالم العلماء» و

ص: 156

فهرست منتخب الدین.

تنبیه الکرام (فی ترجیح القصر علی التمام)

سید شبر بن محمد بن ثنوان موسوی مشعشی (-1190 ق). خ. دیده شده.

تنبیه المبتدی

ناشناخته، ادبیات، به سبک مقامات بدیع الزمان همدانی و مقامات حریری. خ. آستان قدس، ش 4304 (سده 7 ق).

تنبیه المغترین (فی احوال ابلیس اللعین)

فارسی، از اسماعیل بن علی اصغر واعظ سبزواری (-1312 ق). ط. تهران، 1322، 1344 و 1346 ق.

تنبیه المقال

عبد المطلب بن محمد حسین اصفهانی معروف به عباس آبادی (سده 13 ق)، شاگرد شیخ احمد احسانی. مؤلف در «نجاه الدارین» به این کتاب ارجاع داده است.

تنبیه المله

فارسی، در رد مسیحیت، از محمد رفیع. ط.

ایران.

تنبیه المتبیین

اخلاق، از سید محمد علی شاه عبد العظیمی. ط.

بمبئی، 1298 ق.

تنبیه المنکرین

اردو، در تحلیل متعه.

تنبیه المؤمنین

فارسی، در احوال سید مرتضی حسین چیناوی، از علی بن ابی القاسم لاهوری (1288 ق-). ط.

لاهور، 1317 ق.

تنبیه النائم (و ایقاظ الهائم)

در ذکر موت، از سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق) که در «قوت الاحیاء» به آن ارجاع داده و قطعه ای از آغاز کتاب بخط مولف دیده شده است.

-الحمد لله الذى خلق السموات والارض

تنبیه النائمین

فارسی، در حقیقت خواب، از سلطان محمد بن حیدر گنابادی (-1327 ق)، تألیف: 1323 ق.

ط. تهران، 1318 ش و 1323 ق.

تنبیه النساء

اردو. ط. هند.

تنبیه الواعظین (و ایقاظ المفسرین)

حسین بن اسد الله بهبهانی، تألیف: 1330 ق، متن وعظی است که به خواهش بعضی در حقیقت وعظ و در تفسیر سوره و التین ایراد شده است. خ.

موجود.

تنبیه و سن العین (بتنزیه الحسن و الحسین ع)

محمد حیدر موسوی عاملی (-1139 ق).

مؤلف در این کتاب بر «عمده الطالب» در موضوع مفاخره بنی الحسن انتقاد کرده است. خ.

سامراء.

التنبیها (فی الاصول و الفقه)

عبد الله بن محمد علی کرمانی راننی نجفی (-1327 ق). خ. نجف.

-الحمد لله كما هو اهله...

التنبیها (على معانی السبع العلویات)

شرح قصائد هفتگانه ابن ابی الحدید، از شمس الدین محمد بن ابی الرضا (سده 8 ق). ط. مکرر.

-النجد الطريق الواضح...

التنبهات (على اغاليط الرواه الراوين للمعاني و

اللغات)

امام ابو القاسم على بن حمزة بصرى لغوى نحوى (-375ق).مذكور در معجم الادباء.

التنبهات

فقه، از سيد هاشم توبلى بحراني، مؤلف تنبيه الاريب.مذكور در رياض العلماء.

ص:157

التنبهات

حاشية سيد حسين خلدخالي (-1014 ق) بر حاشية دواني بر «تهذيب المنطق». خ. آستان قدس، ش 6129 (1012 ق).

-نحمدك يا من نور قلوب العارفين

التنبهات الجليته (في كشف اسرار الباطنيه)

فارسي، از محمد كريم بن محمد علي خراساني، تأليف: 1351 ق. ط. نجف، 1352 ق.

التنبهات في النجوم ---

ص: 158

از اصحاب امام رضا(علیه السلام) و امام جواد(علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

تنزیل الآيات الباهره (فی فضل العتره الطاهره)

سید عبد الحسین بن یوسف شرف الدین موسوی عاملی (معاصر).

تنزیل الافکار (فی تعدیل الاسرار)

در منطق و حکمت، ظاهرا از اثیر الدین ابهری.

مذکور در کشف الظنون.

التنزیه

حیدر بن علی عیبدلی آملی. مذکور در «جامع الاسرار» مؤلف که در آن به این کتاب ارجاع داده است.

التنزیه (فی اعمال الشیبه)

سید محسن بن عبد الکریم امین عاملی (معاصر) مؤلف «اعیان الشیعه».

التنزیه و ذکر متشابه القرآن

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی (-ح 310 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

تنزیه ابی البشر ---

ص: 159

تنزیه العلل

فقه، از احمد بن کربلایی بابا اردبیلی (-ح 1350 ق). در احکام خلل صلاه.

تنزیه القلوب (عن ارجاس العیوب)

اخلاق، از محمد شفیع بن محمد سمیع میثمی عراقی (-1353 ق)، تألیف: 1350 ق. خ. دیده شده.

تنزیه القمیین

ابو الحسن شریف عاملی غروی، در احوال رجال و محدثین قم. ط. قم، 1328 ش.

تنزیه المشاهد

فقه، از محمد باقر بن محمد جعفر همدانی بهاری (-1333 ق). در این موضوع که اشخاص جنب و حائض نباید به مشاهد مقدسه وارد شوند.

تنزیه المعصوم (عن السهو و النسیان)

محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق).

مختصر «التنبیه فی التنزیه» اوست، که در آن رأی شیخ صدوق را در تجویز سهورد کرده است.

مذکور در کشف الحجب.

-الحمد لله علی افضاله

تنزیه المؤمنین (فی رد ضریات المحدثین)

فارسی، از باقر بن محمد جعفر اصفهانی حائری فشارکی (-1314 ق). ط. تهران، 1333، 1348 و 1368 ق؛ اصفهان، 1320 ق.

تنسوق نامه ایلخانی - جواهرنامه

فارسی، در شناخت جواهر، از خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق) که برای هولاکو خان تألیف کرده. خ. آستان قدس، ش 12434 (1207 ق) و چند شماره دیگر.

تنضید العقود السنیة (بتمهید الدوله الحسینیة)

تاریخ، از رضی الدین بن محمد بن علی آل نجم الدین موسوی عاملی مکی (-پیش از 1168 ق).

تنضید النقود (فی المغالطه لعامة الورود)

منطق، از ابو الحسن بن بنده حسین نقوی معروف به میرن صاحب، ط. لکهنو.

التنقل لمن عليه الفريضة، رساله في

عبد الله بن حسين شوشتری (-1021 ق)، خ.

موجود.

التنقل وقت الفريضة

محمد بن احمد بن ابراهيم درازی، برادر صاحب حدائق.

تنفيس الهموم

محمد بن مرتضى محسن فيض كاشانی (-1091 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

تنقاد البيئات المرضيه (لرحله الموهونه الحجازيه)

مهدی بن صالح موسوی کشوان کاظمی (-1358 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

التنقيح (في شرح ارجوزه غنيه الطلاب في علم

الاعراب)

جعفر بن محمد بن جعفر اعرجی کاظمی (-1332 ق)، متن و شرح هر دو از اوست. خ.

موجود.

-الحمد لله الذي رفع منار الهدى

تنقيح الابحاث (في التفقات الثلاث)

(نفقه همسر، نزدیکان و بردگان)، از اسماعیل بن محمد علی بن زین العابدین محلاتی، مؤلف «انوار المعرفه» (سده 14 ق). ط.

-الحمد لله رب العالمين

تنقيح الابحاث (في العلوم الثلاثه)

(منطق، طبیعی و الهی)، از علامه حلی (-726 ق). در «خلاصه الاقوال» از آن یاد کرده است.

تنقيح الابحاث (في البحث عن الملل الثلاث)

(اسلام، مسيحييت و يهود)، از عز الدوله سعد بن منصور بن سعد بن حسن بن هبه الله بن كمونه اسرايلى (-676 ق).

ص: 160

تنقیح الادله و العلل فی ترجمه الملل و النحل

افضل الدين محمد بن صدر تركه اصفهانی، تاریخ ترجمه: 843 ق. ط. تهران، 1321، 1335 ش. اصل «ملل و نحل» از شهرستانی است.

تنقیح الاصول

محمد تقی بن عبد الحی حسینی پشت مشهدی کاشانی، معاصر ملا احمد نراقی. خ. موجود.

تنقیح الاصول (فی الاصول العمليه)

سید محمد رضا طباطبائی قاضی. ط. نجف، 1371 ق.

تنقیح الاصول

اصول فقه، از محمد مهدی بن مهدی بن ابی ذر نراقی (1209 ق-)، تألیف: 1251 ق. خ. آستان قدس، ش 8732 ق.

تنقیح البلاغه

ابو سعد محمد بن احمد بن محمد عمیدی ادیب نحوی (-433 ق). مذکور در «معجم الأدباء».

تنقیح البیان (فی شرح ارشاد الازهان)

نصر الله بن حسن حسینی استرآبادی، تألیف:

1236 ق. خ. شهید مطهری.

-الحمد لله الذي اناط زمام الارشاد بقواعد الاحكام

التنقیح الرابع (من المختصر النافع الذي هو اختصار

الشرايع)

فاضل مقداد بن عبد الله سيوري (-826 ق)، شرحگونه ای است بر «المختصر النافع» محقق حلی. ط. قم (در 4 مجلد). خ. آستان قدس، ش

2271 (818 ق)، 2272 (918 ق) و چند شماره دیگر.

-الحمد لله العلي العظيم العزيز الحكيم...

تنقیح القواعد

اصول فقه، از محمد باقر بن محمد مهدی زنجانی (1312 ق-). خ. دیده شده.

تنقیح القواعد- تنقیح قواعد الدین المأخوذ من آل

یس

علامه حلی (-726 ق). مذکور در خلاصه و مسائل مهنائیه.

تنقیح الکلام (فی شرح شرایع الاسلام)

شیخ حسین عصامی نجفی، معاصر صاحب جواهر.

تنقیح المرام

حاشیه بر عده الاصول و بر حاشیه ملا خلیل قزوینی بر آن، از علی اصغر بن محمد یوسف قزوینی معاصر حرّ عاملی و شاگرد ملا خلیل قزوینی، تألیف بعضی از مجلدات: 1110 ق.

تنقیح المسائل (فی معرفه الاصول و الدلائل)

اصول فقه، از ابراهیم بن حسین حسینی. مذکور در «بحر الحقایق» مؤلف.

تنقیح المسائل

مؤلف از دانشمندان هند بوده. ط. هند.

تنقیح المطالب

محمد جعفر بن محمد هاشم موسوی خوئی. خ.

موجود.

تنقیح المطالب المبهمه فی عمل الصور المجسمه

سید محمد بن علی حسینی حجت کوهکمری (معاصر).

تنقیح المقاصد الاصولیه (فی شرح ملخص الفوائد

الحائریه)

متن و شرح از محمد حسن بن محمد معصوم قزوینی (-1240 ق)، تألیف: 1212 ق. خ.

آستان قدس، ش 6646 (1268 ق).

-الحمد لله الذي هداانا الى معرفته

تنقيح المقاصد (في شرح الفرائد)

شرح رسائل شيخ انصاري است، از عبد الله بن محمد علي كرماني رائي نجفي (-1327 ق).خ.

ديده شده.

ص: 161

-الحمد لله رب العالمين

تنقيح المقال (في طي مسائل كثيره نفيه من الاصول

و الرجال)

حسن بن عباس بلاغي نجفي، در روضات از آن بسیار نقل شده.

تنقيح المقال في علم الرجال

عبد الله بن محمد حسن مامقاني (-1351 ق)، آغاز تأليف: 1348 ق. ط. نجف، 1349-1352 ق.

تنقيح مقاله (في تحقيق الداله)

رساله در دلالات، از ميرزا ابو الفضل كلاتري (-1316 ق). در مقدمه ديوان مؤلف از ناتمام ماندن اين رساله ياد شده است.

تنقيح مقاله در توضيح رساله

فارسي، شرح هبه الله حسيني معروف به شاهمير بر فارسي هيات قوشچي. خ. آستان قدس، ش 12212 (1276 ق) و ض 12208 (1118 ق).

-خوشترين صورتی که مصوران ناطقه عرايس كلام

تنقيح المناظر (لاولى الابصار و البصاير)

شرح المناظر ابن هيشم، از كمال الدين ابو الخير حسن بن على فارسي (-718 ق). خ. آستان قدس، ش 5480 (1073 ق).

التنقيحات (في شرح التلويحات)

منطق و حكمت، التلويحات از شهاب الدين سهروردي است و شرح از عزّ الدوله سعد بن منصور ابن كمونه اسراييلي (-676 ق). خ.

اصفيه، كوپريلي و اياصوفيه.

-نستعين بالله واهب العقل عزّ سلطانه...

التنقيحات

على قلى خان بن قره چغاي خان، مؤلف «احياء حكمت» و «الايمان الكامل». مذکور در برخى تأليفات مؤلف.

التنقيحات الاصوليه

محمد علی بن احمد قراچه داغی اونساری (-بعد از 1306 ق). مذکور در آخر «اللمعه البیضاء».

التقید فی احکام التقید

ابو طالب بن ابی القاسم موسوی زنجانی (-1329 ق)، تألیف: 1314 ق. ط. تهران، 1316 ق.

التقید فی اثبات الاجتهاد و التقید من القرآن

المجید

علی بن ابی القاسم رضوی لاهوری (معاصر).

ط. لاهور.

-الحمد لله الذي انزل كتابا جامعا

تنقید الاخبار

اردو، از اعجاز حسین امروہوی (معاصر)، داماد و شاگرد مفتی عباس لکھنوی. ط. ہند، 1328 ق.

تنقید البخاری

اردو، از علی اظہر کھجوری (معاصر).

تنقید جدید

اردو. ط. دہلی.

تنقید السبائیہ (اصحاب عبد اللہ بن سبا)

اردو، از احمد سلطان. ط. ہند.

تنقید قدامت وید

اردو، از غلام حسنین پانی پتی. ط.

تنقید الکلام (فی احوال شارع الاسلام)

امیر علی صاحب، در تاریخ پیامبر صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم. ط. لکھنو.

التقید و التقیح

فارسی، طب، از حکیم میر جعفر علی هندی. ط.

تکبب الخائبن

از کتب ردود.

ص: 162

تنگ شکر

ابو نصر فتح الله خان شیبانی.

التنمیقات (فی التوقیعات)

میرزا فضل الله بدایع نگار. مذکور در آخر «مطلع الشموس» مؤلف.

التنویر (فی ترجمه رساله آیه التطهیر)

اردو، ترجمه رساله قاضی نور الله شوشتری، از حسن عباس موسوی کنتوری. ط. هند، 1341 ق.

التنویر (فی معانی التفسیر)

محمد بن حسن فتال نیشابوری. مذکور در معالم ابن شهر آشوب.

التنویر

ابو بکر بن عبد الرحمن حضرمی. مذکور در آخر دیوان چاپی او.

التنویر فی مولد السراج المنیر

ابو الخطاب عمر بن حسن از اولاد دحیه کلبی.

مذکور در وفيات ابن خلکان.

تنویر الصدور (فی ازاله الظلمه و کسب النور)

اخلاق، از علی اکبر بن فتح الله موسوی مشهدی (سده 13 ق). خ. موجود.

تنویر القلوب

محمد بن مرتضی، نواده برادر فیض کاشانی. خ.

موجود.

-الحمد لله الذي شرح صدور محبيه با نوار معرفته

تنویر المذاهب (فی تعلیقات المواهب)

حاشیه بر «مواهب علیه» کاشفی، از محسن فیض کاشانی (-1091 ق).

تنوير المرآت (فی شرح اسانید الکافی)

شیخ علی بن محمد ابراهیم زاهد قمی نجفی (-1370 ق).خ. دیده شده.

تنوير المصباح (فی شرح تلخیص المفتاح)

ناشناخته، شرحی است بر تلخیص مفتاح الحساب غیاث الدین جمشید کاشانی که نسخه آن در نجف دیده شده.

تنوير المطالع

حاشیه قدیم جلال الدین محمد دوانی (-908 ق) بر حاشیه صدر الدین محمد دشتکی (-903 ق) بر شرح مطالع قطب الدین رازی.خ. آستان قدس، چند نسخه.

-اما بعد الحمد لولی التعم

تنوير المطالع و تبصير المطالع

حاشیه جدید دوانی بر حاشیه دشتکی بر شرح مطالع.خ. موجود.

-الحمد لله الذى اطلع من مطالع البراهین...

تنوير المقباس من تفسير ابن عباس

محمد بن یعقوب فیروزآبادی (-817 ق) صاحب قاموس.سند روایت این تفسیر به محمد بن سائب کلبی (-146 ق) منته می شود و ابن عدی در «الکامل» به چنین تفسیری اشاره کرده است که از کلبی است.ط. مصر، 1314 ق و مکرر؛ بمبئی، 1280 ق.

التوايين، کتاب

ابراهیم بن محمد ثقفی (-283 ق).مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ.

التوايين، (و عين الورد) کتاب

ابو عبد الله محمد بن زکریا بن دینار غلابی بصری (-298 ق).ط.

تواتر القرآن

محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق).خ.

موجود.

-الحمد لله رب العالمین...

امير ذى المناقب ابن طاهر بن ابى المناقب الحسينى الرازى استاد پدر شيخ منتجب الدين.

ص: 163

مذکور در فهرست منتخب الدین.

التواریخ

سیف الدوله و هشودان بن دشمن زیار بن مرد افکن دیلی. مذکور در فهرست منتخب الدین.

التواریخ

فارسی و عربی، در رخدادهای مختلف، از مفتی عباس لکهنوی (-1306 ق). مذکور در تجلیات.

تواریخ الأئمه---

ص: 164

توحيد مالاند

اردو، ترجمهٔ تعبد مالاند در تحقيق قبلهٔ اسلام و جواب هندوان، ط.

التوحيد-التوحيدية

ابو الحسن بن درويش محمد، تأليف: 1129 ق.

خ. دیده شده.

-الحمد لله المتوحد في ذاته و صفاته

التوحيد

ابو جعفر احمد بن محمد بن عيسى اشعري قمى.

نجاشى به سه واسطه آن را از مؤلف روايت مى کند.

التوحيد

ابو سهل اسماعيل بن على بن اسحاق نوبختى (-311 ق). مذکور در فهرست شيخ، فهرست ابن ندیم و رجال نجاشى.

التوحيد---

ص: 165

التوحيد

ابو سعيد سهل بن زياد آدمي رازی (سده 3 ق).

علان کلینی و جعفر بن قولويه آن را از مؤلف روایت کرده اند.

التوحيد

ابو مالک ضحاک حضر می. مذکور در رجال نجاشی.

التوحيد

محمد طاهر وحید. خ. دیده شده.

التوحيد

ابو القاسم علی بن احمد شریف علوی کوفی (-352 ق). مذکور در رجال نجاشی.

التوحيد

علی بن حسن قطیفی (1291 ق). نسخه ناقص آن نزد شیخ فرج قطیفی شاگرد مؤلف موجود بوده است.

التوحيد

ابو الحسن علی بن حسن بن محمد طاطری.

مذکور در رجال نجاشی.

التوحيد

ابو الحسن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی (-329 ق)، پدر شیخ صدوق. مذکور در رجال نجاشی.

التوحيد

علی بن مبارک بن علی قطیفی (-1266 ق). خ.

موجود.

التوحيد

علی بن محمد بن احمد بن علی بن سیف بحرانی قطیفی. مذکور در «انوار البدین».

التوحيد

ابو سلمه عليم بن محمد بکری چاچى. مذکور در رجال نجاشى.

التوحيد

عنايت الله بن حسين بن على بن محمد اخبارى.

مرحوم مرعشى نجفى كه از مؤلف مجاز بوده از آن ياد کرده است.

التوحيد(من كتب الله الاربعة المنزله)

ابو محمد فضل بن شاذان نيشابورى (-260ق).

مذکور در رجال نجاشى.

التوحيد

ملا محسن فيض كاشانى (-1091ق). خ. فيض آباد هند.

التوحيد---

ص: 166

التوحيد

شیخ صدوق، محمد بن علی بن بابویه قمی (- 381 ق). ط. تهران، 1375، 1285، ق؛ بمبئی، 1322 ق.

التوحيد

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

مذکور در رجال نجاشی.

التوحيد-توحيد المفضل

مفضل بن عمر جعفی کوفی. نجاشی از آن به کتاب فکر تعبیر کرده و بعضی آن را «کنز الحقایق» و «المعارف» نامیده اند. ط.

تهران، 1322، 1294، ق؛ نجف، 1369، ق؛ مصر، 1328، ق.

التوحيد

مهدی بن محمد تقی طباطبایی تبریزی (- 1241 ق). خ. موجود.

التوحيد

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی. مذکور در «خلاصه الاخبار» مؤلف (تألیف خلاصه:

1250 ق).

التوحيد

اردو، از نیاز حسین عابدی هندی (معاصر). ط.

حیدرآباد.

التوحيد

محمد هادی بن محمد امین تهرانی (- 1321 ق).

التوحيد

فارسی، نیز از محمد هادی تهرانی، در جواب سؤالی که از زنگبار در باب علم پروردگار به معدومات و ممتنعات به او رسیده، تألیف کرده است.

التوحيد

ابو محمد هشام بن حکم کوفی (-179 یا 199 ق). مذکور در رجال نجاشی.

توحيد الاثمه

اردو، از محمد هارون زنگی پوری هندی (-1339 ق). ط.

توحيد استدلالی

فارسی، از محمد بن محمود دهمدار (سده 10 ق).

خ. آستان قدس، ش 875 و 6393.

- حمد و سپاس بی قیاس مر خداوندی را که مشکات دل انسان

توحيد اهل التوحيد (فی الجامعه الاسلاميه)

در توحيد، نبوت و معاد، از محمد علی بن حسین هبه الدین شهرستانی. ط، 1341 ق.

توحيد برهانی

فارسی، از محمد بن محمود دهمدار. خ. موجود.

- جل ربی لا آله الا هو... منت و سپاس مر خداوندی را جل شأنه که نظام ملک و ملت...

توحيد رضوی

محمد رضا بن علی نقی همدانی (-1318 ق).

مذکور در «الانوار القدسیه» مؤلف.

توحيد عبادت

فارسی، از شریعت سنگلجی. ط، 1361 ق.

التوحيد العرفانی

عبد الکریم بن ابراهیم گیلانی. شیخ احمد احسانی این رساله را شرح کرده است. خ.

موجود.

توحيد القرآن

اردو، محمد هارون زنگی پوری (-1339 ق).

توحيد الكلمه بكلمه التوحيد

محمد علی هبه الدین شہرستانی، در بیان لزوم

ص: 167

اتحاد مسلمانان در عقايد و احكام و لزوم اتحاد آنان در برابر دشمنان اسلام.

توحيد كمالي

فارسي، از سيد محمد عصار تهراني (-1356 ق) به صورت مناظره اي است بين آقا كمال و معلم او.

التوحيد و الاستطاعه (و الافاعيل و البداء)

عبد الله بن جعفر حميري (سده 3 ق).

التوحيد و الامامه

قاضي نعمان مصري (-354 ق). مذكور در مقدمه طبع كتاب «الهمه في معرفه آداب الائمه» مؤلف.

التوحيد و الايمان

ابو الفضل محمد بن احمد جعفي كوفي معروف به صابوني. مذكور در رجال نجاشي.

التوحيد و البداء - التوحيد و الاستطاعه

التوحيد و التثليث

محمد جواد بن حسن بلاغي (-1352 ق)، در جواب اعتراضات مسيحيان. ط. صيدا، 1332 ق. قم، 1412.

التوحيد و حدوث العالم

ابو محمد حسن نوبختي. مذكور در فهرست شيخ طوسي.

التوحيد و ساير ابوابه

ابو محمد يحيى بن محمد شريف علوي نيشابوري، مذكور در رجال نجاشي.

التوحيد و الشرك

ابو الحسن علي بن ابراهيم قمي، صاحب تفسير قمي.

التوحيد و العدل

امام مهدي بالله حسين بن قاسم عياني از اولاد ابراهيم طباطبا (-400 يا 404 ق).

التوحيد و العدل و الامامه

ابو طالب عبید اللہ بن ابی زید احمد انباری (-356 ق). مذکور در رجال نجاشی.

التوحید و العدل

دو عنوان (الکبیر و الصغیر)، از امام قاسم الرسی (-246 ق). مذکور در «الحدائق الوردیه».

التوحید و العدل

اردو، از ظهور الحسین بارهوی (-1357 ق).

توحید و متعلقات آن

فارسی، منظومه، از میرزا حسن جابری اصفهانی، مؤلف «آفتاب درخشنده».

التوحید و المعرفة

ابو الحسن علی بن ابی سهل قزوینی. ابو عبد اللہ بن شاذان که از مشایخ نجاشی است آن را از مؤلف روایت کرده است.

التوحید و نفی التحدید

امام منصور باللہ قاسم عیانی (-393 ق).

مذکور در شرح الرساله الناصحه.

التوحید و نفی التشبیه

ابو عبد اللہ حسین بن علی بن موسی بن بابویه قمی، برادر شیخ صدوق، این رساله را سید مرتضی علم الهدی از مؤلف روایت می کند.

مذکور در رجال نجاشی.

توحید، نبوت و امامت

فارسی، از محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق). خ. دیده شده.

-بدانکه اثبات صانع عالم محتاج به مقدمات بسیار و تطویل و اکثار نیست.

توحیدنامه

فارسی، نظم توحید مفضل، از اسماعیل بن حسین تائب تبریزی معروف به مسأله گو (-1374 ق).

توحيد هوشمندان

فارسی، از مهدی ابی الحسن الهی قمشه ای (1319 ق-). ط.

التوحيدیه---

ص: 169

توضیح الاشکال

فارسی، ترجمه تحریر اقلیدس، از مهدی بن ابی ذر نراقی (-1209 ق). خ. آستان قدس، ش 12202 (1312 ق)

-سپاسی که مهندسان کارخانه ابداع از تقدیر او قاصرند

توضیح الاصول (فی شرح تهذیب الوصول)

عباد بن احمد بن اسماعیل حسینی گلستانه، معاصر علامه حلی مؤلف «تهذیب الوصول»، تاریخ شرح: 707 ق به خواهش محمود بن محمد طبری. خ. آستان قدس، ش 6491

توضیح الاقوال و الادله (فی شرح الاثنی عشریه)

(الصلاویه)

شرف الدین علی بن حجه الله شولستانی (-1065 ق). شرح «الاثنی عشریه» صاحب معالم است.

التوضیح الانور (بالحجج الوارده لدفع شبه)

(الاعور)

نجم الدین خضر بن محمد حبله رودی رازی، تألیف: 839 ق. مقصود از اعور یوسف بن مخزوم اعور واسطی است. خ. آستان قدس، ش 398.

توضیح البیان - تسهیل الاوزان

فارسی، در مقادیر و اوزان، از حبیب الله بن علی مدد ساوجی (-1340 ق)، مرتب بر 3 مقدمه، 3 مقصد و خاتمه و هریک در چند فصل، تألیف:

1294 ق. ط. تهران، 1313 ق.

-الحمد لله الموفق للصواب

توضیح التذکره

شرح تذکره نصیریّه در نجوم، از نظام الدین حسن بن محمد معروف به نظام اعرج نیشابوری، تألیف: 711 ق. خ. آستان قدس، ش 5569 (833 ق)، ش 5347 (986 ق)، ش 5346 (987 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله الذى جعلنا من المتفكرين فى خلق السموات و الارض

توضيح الحال-رساله فى تزكیه الزاوى

محمد بن حسن بن شهيد ثانى معروف به شيخ محمد سبط (-1030 ق).خ. موجود.

-الحمد لله الذى جعل الكائنات على وجه اعدل شاهد

توضيح الحروف

در تشریح حروف هجا، از محمد على هبه الدين شهرستانى، مادّة تاريخ ختم: بکره يوم المبعث.

-الحمد لله الذى الهمنا الحروف لتوضيح المعانى

توضيح الحساب

حاشیة خلاصه الحساب شيخ بهائى، از محمد تقى بن حسين على هروى (-1299 ق)، تأليف:

1241 ق.خ. آستان قدس، ش 13252 (1290 ق).

توضيح الخلاصه

فارسی، شرح خلاصه الحساب شيخ بهائى، از محمد امين بن ميرزا جان نجفى قمى، شاگرد شيخ.خ. آستان قدس، ش 5398 و ش 7529.

توضيح خلاصه الحساب

عبد النبى بن على كاظمى (-1256 ق). مذکور در «تكملة نقد الرجال» مؤلف.

توضيح الدلائل (على ترجيح مسائل الرسائل)

حاشیة فرائد الاصول شيخ انصارى، از محمد حسين بن محمد مهدى سلطان آبادى كره رودى (-1314 ق).خ. دیده شده.

توضيح الدلائل (فى ترجيح الفضائل)

از این کتاب در «جواهر المطالب» فى فضائل على بن ابى طالب تأليف فخر الدين طريحي و «جواهر الاخبار» نجف على زنوزى بسيار نقل شده است.

توضیح الرسائل

حاشیہ بر رسائل شیخ انصاری، از علی بن محمد رضا آل کاشف الغطاء (1331 ق-). خ. دیدہ شدہ.

توضیح الرشاد فی تاریخ حصر الاجتهاد

محمد محسن بن محمد علی، آقا بزرگ تهرانی، صاحب ذریعہ، تالیف: 1359 ق به خواہش سید جعفر اعرجی.

-الحمد لله و الصلاة والسلام على رسول الله...

توضیح الرشاد (فی شرح الارشاد)---

ص: 171

کاشانی، مؤلف «توضیح الآیات».

توضیح المسائل

فارسی، رساله عملیه، از آیت الله آقا حسین بروجردی. این رساله را شیخ علی اصغر کرباسچیان به فارسی ترجمه کرده. ط. تهران، 1375 ق.

توضیح المشرین

فارسی، در تصوف و عرفان، از سده 11 ق.

مؤلف که ناشناخته است در این کتاب میان سخنان مبطلین و مصححین طریقه تصوف محاکمه کرده است. این رساله در 23 باب و هر باب در 4 فصل است. خ. موجود.

توضیح المشكلات (فی ترکیب بعض الآیات و

الاشعار و الاحجیات)

فارسی، ناشناخته. ط. ایران، 1294 ق؛ تبریز 1324 ق.

توضیح المشكلات

در صرف و نحو و عروض، از محمد حسن بن قنبر علی زنجانی (ح- 1340 ق). مذکور در «زهر الرياض» اردوبادی.

توضیح المطالب

فارسی، شرح خلاصه الحساب شیخ بهائی، از ابو طالب بن میرزا بیک فندرسکی، نواده میر ابو القاسم فندرسکی و معاصر صاحب ریاض.

توضیح المقاصد (فی وقایع الايام)

تاریخ، از بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق). ط. مصر، 1313 ق (با «شرح البائیه»); ایران، 1315 ق (با «مسار الشیعه»).

توضیح المقال ---

ص: 172

التوفيق (فی الجمع بین الحکمه و الشریعه)

شیخ علی حزین گیلانی (-1181 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

التوفيق للوفاء، کتاب (بعد تصريف) او تفریق

دار الفناء)

رضی الدین علی بن طاوس حسینی حلّی (-664 ق). مذکور در امل الآمل.

توفيق المتفرقات

قواعد متفرقه، از محمد علی هبه الدین شهرستانی (معاصر).

التوفيقات الآلهیه

فارسی، مواعظ رمضان، از حسن بن حسین بن اسماعیل حسینی یزدی واعظ متخلص به فانی (معاصر). مذکور در اکسیر الاخبار مؤلف.

التوقف، کتاب

ابو موسی جابر بن حیان کیمیاوی (-200 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

توقيع الامام العسكري (عليه السلام)

به خط سید حسن نیاز طباطبایی در 1247 ق، به ضمیمه وصایای پیامبر (صلی الله علیه و آله) به امیر المؤمنین (علیه السلام). خ. شهید مطهری.

توقيعات التقويم

فارسی، مثنوی، از حسن طوطی اهری.

-چو در تقویم بود الفاظ مشکل

به کشف آن همه دل بود مایل

التوقيعات (الخارجة من الناحية المقدسه) -

توقيعات خارجه از ناحیه امام زمان (علیه السلام)

عربی و فارسی، منسوب به علامه محمد باقر مجلسی (-1111 ق). ط. بمبئی.

التوقيعات (الخارجة من الناحية المقدسة)

ابو العباس عبد الله بن جعفر حمیری قمی از اصحاب امام عسکری (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

توقيعات کسری اذوشیروان عادل

فارسی، ترجمه جلال الدین محمد طباطبائی زواری (-995 ق). ط. کلکته، 1240 ق و چندین چاپ دیگر. این کتاب قبلاً از پهلوی به عربی ترجمه شده بوده است.

توقیف السائل (علی دلائل المسائل)

فقه، از علی بن حسین بن محیی الدین جامعی، تألیف: 1124 ق. خ. موجود.

-الحمد لله المتطول علی عباده بالارشاد الی شرایع الاسلام

التوکل، کتاب

از مآخذ «البلد الامین» کفعمی.

التولانیه

فقه، در صلاه، از شیخ علی تولانی، شاگرد شهید اول. خ. آستان قدس، ش 2283 (917 ق)، ش 2718 و ش 6187.

التولد، کتاب

ابو جعفر محمد بن علی بن محبوب قمی اشعری، کتاب را احمد بن ادیس (-306 ق) از مولف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی.

التولی عن الجائر ---

ص: 173

(-573 ق).خ. آستان قدس.

تهافت الفلاسفه

خواجه نصير الدين محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق).خ. نور عثمانیه و بشير آقا.

استانبول.

التهانی، کتاب

ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق).

التهانی، کتاب

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانی (-388 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

التهجد

ابو الفرج محمد بن علی بن یعقوب بن اسحاق بن ابی قره قنانی کاتب مولف کتاب عمل الشهور و عمل الجمعه و از مشایخ نجاشی. کفعمی در تالیفات خویش از آن نقل کرده است.

التهجدیه

فارسی، از رضی الدین محمد بن حسن قزوینی (-1096 ق)، در آداب نماز شب.خ. دیده شده.

تهدید المکفرین

مخالفت با تکفیر بدون حجت، از محمد علی هبه الدین شهرستانی (معاصر).ط. بغداد.

التهذیب

احمد بن محمد بن حسین بن دؤل قمی (-350 ق). مذکور در رجال نجاشی.

التهذیب - تهذیب المسترشدين

در عبادات شرعیه، از علامه ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراچکی (-449 ق). پیوست کتاب «التلقین لاولاد المؤمنین» مولف.

تهذیب الاحکام

شیخ الطائفه ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-460 ق). ط. تهران، 1316-1318 ق؛ نجف 1377-1382 ق. خ. آستان قدس، ش 1638 (978 ق) و چندین نسخه دیگر.

-الحمد لله ولي الحمد و مستحقه...

تهذيب الاخلاق

ابراهيم بن محمد شبر حسيني (1308 ق-).

تهذيب الاخلاق

احمد بن عبد الله كوزكناني نجفي (-1327 ق).

خ. موجود.

تهذيب الاخلاق

عباسقلى بن محمد باقر باكوئي (-1252 ق).

تهذيب الاخلاق

محمد صالح بن عبد الباقي، مازندراني معروف به آقا بزرگ. مذکور در اجازه حيدر على نواده مؤلف.

تهذيب الاخلاق

عبد الوحيد گيلاني، شاگرد شيخ بهائي و مؤلف انيس الواعظين.

تهذيب الاسلام

اردو، ترجمه «حليه المتقين» مجلسي، از مقبول احمد دهلوي (معاصر).

تهذيب اصلاح المنطق ---

ص: 174

ابراهیم طباطبا. از این کتاب عبیدلی نسابه فراوان نقل کرده است.

تهذیب الانساب (و نهاییه الاعقاب)

ابو الحسن محمد بن محمد بن علی عبیدلی حسینی نسابه (-435 ق). خ. دیده شده.

تهذیب البیان

نحو، از بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق). خ. آستان قدس، ش 3790 (1005 ق). ط. هند.

-باسمک یا رب یتدی الکلام

تهذیب التاریخ

ابو علی احمد مسکویه. مذکور در ابتدای تاریخ بیهق.

تهذیب التعالیم

ابو نصر منصور بن علی بن عراق (-پس از 408 ق). ابوریحان که شاگردش بوده در «الاستیعاب» از این کتاب نقل کرده است.

تهذیب الخصائل (و تذهیب الفضائل)

اردو، اخلاق. ط. هند.

تهذیب الشیعه (لاحکام الشریعه)

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق). مذکور در ایضاح الاشتباه علامه حلی.

تهذیب الصرف-الساعیه

علی محمد بن محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1312 ق). مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

تهذیب الطبع

ابو الحسن محمد بن احمد بن محمد شریف ابن طباطبا اصفهانی (-322 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم و معجم الادباء.

تهذیب طریق الوصول (الی علم الاصول)-تهذیب

الاصول

علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلی (-726 ق)، به نام فرزندش فخر المحققین، تألیف کرده.

ط. تهران، 1308 ق.خ. آستان قدس، ش 2861 (728 ق)، ش 13974 (777 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله رافع درجات العارفين...

تهذيب العين

لغت، از ابو الحسن علی بن محمد عدوی سمیساتی (زنده در 377 ق). این کتاب تهذیب «کتاب العين» خلیل بن احمد است.

تهذيب الفرائد---

ص: 175

تهران آزاد

فارسی، از عباس خلیلی. ط. تهران.

تهران مخوف

فارسی، داستان، از مرتضی مشفق کاظمی. ط.

تهران، 1340 ش و مکرر.

التهللیه

شرح کلمه توحید، ناشناخته. خ. خوانساری نجف.

-الحمد لمن تفرّد و تعالی ان توحّد

تهلیله

فارسی، شرح کلمه توحید. خ. دیده شده.

التهللیه

در حکم تهلیل در آخر اقامه، از محمد صالح بن عبد الواسع خاتون آبادی (-1126 ق).

-الحمد لله حمدا كثيرا كما امر...

التهللیه

در اعراب کلمه توحید، از محمد کاظم موسوی نحوی بروجردی (-1344 ق).

التهللیه

فارسی، تفسیر کلمه توحید، از جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-908 ق) که برای سلطان حسن بیک تالیف کرده. خ. آستان قدس، ش

5886 و ش 5978.

-آفتاب جمال قدم از آن متعالی است...

تهنیت، مثنوی در

فارسی، از حسن بیک رفیع قزوینی. مذکور در خزانه عامره.

تياتر انوش- تآتر انوش

فارسى، منظوم، ترجمه غلام رضا رشيد ياسمى.

ط. تهران.

التيار

ديوان احمد بن على صافى نجفى (معاصر).

التيار فى انساب ملوك القاجار

سيد جعفر اعرجى نسابه (-1332 ق)، به نام حشمت الدوله عبد الله ميرزا نگاشته.

التياسر ---

ص: 176

تیمارستان- دار المجانین

فارسی، داستان، از محمد علی جمال زاده. ط.

تهران، 1320 ش و مکرر.

تیمم

فارسی، فقه، از علی اصغر بن علی اکبر بروجردی (1231 ق-). مذکور در آخر «نور الانوار» مؤلف.

التیمم، کتاب

ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی، شیخ صدوق (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

التیمم الاستدلالی

شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری (-1281 ق). خ. دیده شده.

تیمور نامه- تمبر نامه

فارسی، مثنوی در احوال تیمور، از عبد الله هاتقی (-927 ق) خواهرزاده جامی. این کتاب نظم ظفرنامه شرف الدین علی یزدی است. ط.

-به نام خدایی که فکر خرد

نیارد که تا کنه او پی برد

التیمیة

انساب، از سید هاشم بن سلیمان کتکانی بحرانی (-1107 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

ثابت نامه

گجراتی، در انتقام از قاتلان سید الشهداء (علیه السلام)، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (معاصر).

ثابت نامه

اردو، ط، هند.

النار فی تاریخ خوار

ابو الحسن محمد بن عبد الله سلامی مخزومی (-393 ق). مذکور در «تاریخ بیهق».

النارات

منظومه میمیه، در فاجعه کربلا و ماجرای مختار، منسوب به احمد بن متوچ بحرانی. خ.

سامراء.

الثاقب فی المناقب

محمد بن علی جرجانی، معاصر ابن شهر آشوب (-588 ق). ظاهراً این کتاب همان «ثاقب المناقب» است که از آن یاد می شود.

ثاقب شهاب البرهان (فی رجم متبعی القادیان)

فارسی، از مهدی بن صالح موسوی کاظمی (-1358 ق)

-الحمد لله مخزى المغترین

الثاقب المسخر علی نقض المسخر

اصول دین، از ابو الفضائل احمد بن موسی بن طاوس حسنی حلّی (-673 ق)

ثاقب المناقب

در معجزات پیامبر و ائمه (علیه السلام)، از عماد الدین محمد بن علی طوسی معروف به ابن حمزه، معاصر شیخ منتجب الدین (-پس از

585 ق)، تألیف: 560 ق. از آن در کتب متأخرین نقل شده است.

ثاقب المناقب

سید ہاشم کتکانی بحرانی. ظاہراً مقصود از «مدینہ المعجزات» اوست.

نبات الفوائد (فی شرح اشکالات القواعد)---

ص: 178

الثبت المصان - بحر الانساب

ابو النظام قوام الدين حسینی نقیب واسط.

الثبت الموسوی (فی اجازة التقوی) - ثبت الاثبات

ثبوت الخلافة

اردو، از دکتر نور حسین صابر جهنگ (معاصر).

ط. هند.

ثبوت شهادت

اردو، در شهادت سید الشهداء (علیه السلام)، از محمد هارون زنجیفوری (-1339 ق). ط.

ثبوت الولاية علی البکر (البالغہ الرشیدہ فی

التزویج)

احمد بن ابراهیم بحرانی (-1131 ق) پدر شیخ یوسف بحرانی. مذکور در «لؤلؤة البحرين».

ثبوت الهلال (فی اول شهر رمضان او اول شوال)

محمد صالح خاتون آبادی (-1126 ق). خ.

سامراء.

ثروت ملل

فارسی، ترجمه محمد علی بن محمد حسین فروغی ذکاء الملک. ط. تهران.

ثعبان مبین (لاعداء الدین)

در استحباب گریه برای سید الشهداء، رد رساله «التجم» عبد الشکور. ط.

ثعلبیه

فارسی، مثنوی، از محمد باقر قربولواغی خلخالی (زنده در 1310 ق). ط. تبریز، 1329 ق.

الثغر الباسم (من شعر کشاجم)

دیوان ابو الفتح محمود بن حسین رملی (-ح 350 ق)، صاحب «ادب النذیم»، ط. بیروت، 1313 ق.

-الحمد لله الذي منّ على عباده...

الثغور الباسمه (في مناقب السيدة فاطمه (عليه السلام))

ناشناخته. مذکور در کشف الظنون.

ثقات الرواه

محمد علی هبه الدین شهرستانی (معاصر). ط.

تهران، 1363 ق.

الثقات العيون (في سادس القرون)

محمد محسن بن علی، آقا بزرگ تهرانی. این کتاب جزء سوم «طبقات الاعلام» مؤلف است، آغاز تألیف: 1346 ق.

الثقه، کتاب

کیمیا، از ابو الفیض ذو النون بن ابراهیم مصری.

مذکور در فهرست ابن ندیم.

الثقه (و بیان المراد منه عند علماء الرجال)

ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق). مذکور در البدر التمام.

الثقه بصحة العلم

ابو موسی جابر بن حیان صوفی کیمیاوی (-200 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الثقلاء

ابو بکر محمد بن خلف بن مرزبان. در «معجم الادباء» از آن نقل شده.

الثقلین (و التکلم فی تعیین الاکبر منهما)

صدر الدین بن محمد باقر رضوی قمی (سده 12 ق). مذکور در اجازه سید عبد الله جزائری.

ثقوب الشهاب (في رجم المرتاب)

فارسی، ردّ صوفیه، از شاگرد میر داماد که ظاهراً سید احمد بن زین العابدین عاملی بوده است. در «نصیحت الکرّام» ملا عصّام، و کتاب محمد علی طباطبایی از مؤلف به «السید الجلیل تلمیذ المیر الداماد» تعبیر شده است.

الثلاثه، کتاب

ابو الحسین احمد بن فارس قزوینی (-375 یا 395 ق) صاحب «مجمّل اللّغه». خ.

اسکوریا، ش 363 (771 ق).

ص: 179

الثلاث و الاربع

ابو القاسم حميد بن زياد دهقان (-310 ق).

مذكور در رجال نجاشی.

الثلاث و الاربع

ابو العباس عبید الله بن احمد نخعی. مذکور در رجال نجاشی.

الثلاث و الاربع

ابو الحسن علی بن محمد ملقب به بزرگ. این کتاب و کتاب قبل را حمید نینوایی از مؤلفان آنها استماع کرده. مذکور در رجال نجاشی.

ثلاث و اربعون حدیثاً عن النبی (صلی الله علیه و آله)

فخر المحققین محمد بن حسن بن یوسف حلّی (-771 ق). خ. موجود.

-بعد حمد واجب الوجود و مفیض الخیر و الجود... یقول اضعف عباد الله تعالی محمد بن الحسن بن المطهر...

ثلاثون فصلاً---

ص: 180

ثمرات

در علم و علم اصول، از عبد الحسين بن عيسى رشتی (1292 ق-). خ. دیده شده.

ثمرات (فی تلخیص العبات)

سید محسن بن احمد لکهنوی (1329 ق-).

ثمرات الاسفار

سفرنامه، از محمد نجیب مروءه عاملی. ط.

ثمرات الاشجار

فارسی، هیأت و نجوم، از علی شاه بن محمد قاسم خوارزمی، تالیف: 952 یزدجردی. خ.

آستان قدس، ش 1148.

-به نام ایزد خداوند بخشاینده مهربان

ثمرات الاعواد

در مصائب معصومین، از علی بن حسین هاشمی نجفی. ط. نجف، 1355 ق.

ثمرات الاوراق

به احتمال از ابراهیم احذب. در شرح شافیه محمد بن امیر الحاج (تالیف: 1173 ق) از آن نقل شده است.

ثمرات الجنیه (من الحدیقه الحسینیه)

باقر بن اسماعیل کجوری تهرانی (-1313 ق).

مذکور در «الخصائص الفاطمیه» مؤلف.

ثمرات الحیات

فارسی، مواعظ و مناقب و مصائب، از محمود بن عبد العلی موسوی درب امامی (-1372 ق). ط. مکرر.

ثمرات العلوم

محمد علی واعظ مبارکی اصفهانی. مذکور در علماء معاصرین خیابانی.

ثمرات لباب الالباب (فی الرد علی بعض اهل

الکتاب)

در رد مسیحیان، از علی بن احمد آل عبد الجبار قطیفی (-1287 ق). صاحب «انوار البدرین» نسخه آن را داشته است.

ثمرات المطالعہ

محمد بن عقیل علوی حضر می (-1350 ق).

مذکور در «العتب الجمیل» مؤلف.

ثمرات النظر (فی علم الاثر)

درايه الحديث، از محمد بن اسماعیل یمانئ (-1182 ق). مذکور در «اتحاف النبلاء» صديق حسن خان.

--- الثمره

ص: 181

-الحمد لله الذي خلق الانسان علمه البيان

ثمره الحياه (و ذخيره الممات)

شرح چهل حديث، از محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائری شیرازی مؤلف «تعبير طيف الخيال». مذکور در نجوم السماء.

ثمره الخلافه

فارسی، از محمد بن دلداری علی نقوی لکهنوی (-1284 ق) در موضوعات شهادت امام حسین علیه السلام. ط.

-الحمد لله الذي وفقنا لاتباع السنه السنیه

ثمره الدوحه الحیدریه

علی نقی حیدری. «الدوحه الحیدریه» هم از اوست و این کتاب را از آن برگرفته و فرزند مؤلف، محمد بن علی نقی مطالبی بر آن افزوده است.

ثمره الساعی

اردو، از سید محمد باقر هندی. ط.

ثمره الشجره (فی مدیح العتره المطهره)

محمد بن طاهر سماوی (-1370 ق). ط. نجف، 1330 ق (با شجره الرياض).

ثمره الشجره الالهیه

فارسی، اصول دین و اختصاری از «شجره الالهیه»، هردو از فیض کاشانی. مذکور در فهرست تالیفات او.

ثمره الطاعه-اثبات الشفاعه

فارسی، در رد منکرین شفاعت، از محمد حسین موسوی شاه چراغی، مرتب بر مقدمه، 3 فصل و خاتمه، تألیف 1361 ق. ط. تهران، 1361 ق.

الثمره الظاهره (من الشجره الطاهره)

انساب طالبین، از تاج الدین محمد بن قاسم بن معیة دیباجی (-776 ق)، شاگرد علامه حلّی و استاد مؤلف «عمده الطالب».

ثمره العقبی (فی شرح ذخیره الجزاء)

معز الدین محمد بن ابی الحسن موسوی (سده 11 ق)، مؤلف انیس الصالحین.

نمبره الفوائد

فارسی. ط. ظاهرا تصحیف «نمبره الفوائد» است.

نمبره الفوائد

اردو، اخلاق، از غلام عباسعلی مدراسی. ط.

نمبره الفوائد

فارسی، ترجمه تفسیر فرات، از یوسف بنایی، تألیف: 1372 ق. ط. تبریز، 1372 ق.

نمبره الفوائد

در اسرار احکام و عبادات، از قطب الدین محمد بن علی شریف لاهیجی (- پس از 1075 ق) شاگرد میرداماد. خ. آستان قدس، ش 3523 (1072 ق بخط فرزند مولف) و ش 3524 (1075 ق).

- الحمد لله الذی جعل قوام الدین

نمبره الفوائد

اصول، از محمد مهدی بن محمد شفیع استرآبادی (-1259 ق)، تألیف: 1235 ق.

مذکور در کشف الحجب.

- احمد الله على جزيل نعمائه...

نمبره الفوائدیه

فارسی، مثنوی، از اسماعیل بن حسین تائب تبریزی (-1374 ق).

نمبره القول بالصحيح و الاعم

محسن بن حسن اعرجی کاظمی (-1227 یا 1228 ق).

النمبره المرضیه (فی بعض الرسائل الفارابیة)

مجموع رسائل ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق). ط. لیدن، 1889 م.

ثمره النبوه - الزهراء

در احوال صديقه طاهره سلام الله عليها، از نیاز حسین عابدی هندی. ط. حیدرآباد دکن.

التمينه في وصف المدينة، الرسالة

محمد بن عبد الله موسوی مدنی معروف به کبریت، صاحب رحله الشتاء و الصيف.

التناء العاطر (على اهل بيت الطاهر)

قصيده لاميه، از ابو بكر بن عبد الرحمن حضرمي. ط. (در ديوان او).

ثناء المعصومين

محسن فيض كاشاني (-1091 ق). خ. دیده شده.

-اللهم اجعل شرايف صلواتك و نوامی برکاتك...

ثناء المعصومين

محمد بن محمود دهدار. خ. دیده شده.

-الحمد لله رب العالمين حمدا ازليا بابدितه

الثواب، كتاب

ابو جعفر محمد بن علي بن محبوب اشعري قمی.

كتاب را ابن ادريس (-306 ق) از او روايت می کند. مذکور در رجال نجاشی.

ثواب الاعمال

ابو محمد جعفر بن سليمان قمی. محمد بن حسن قمی (-343 ق) آن را از مؤلف روايت می کند. مذکور در رجال نجاشی.

ثواب الاعمال

ابو عبد الله حسين بن علي بن سفیان بزوفری.

شيخ مفيد (-413 ق) آن را از مؤلف روايت می کند.

ثواب الاعمال

ابو الفضل سلمه بن خطاب براوستانی از دور - قانی. ابن ادريس (-306 ق) و دیگران آن را از مؤلف روایت می کنند.

ثواب الاعمال

ابو الحسن علی بن احمد بن حسین طبری آملی.

نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

ثواب الاعمال

ابو عبد الله محمد بن حسان رازی زبیبی (یا زینی). ابن ادريس (-306 ق) آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ.

ثواب الاعمال

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). ط. مکرر (با عقاب الاعمال).

خ. آستان قدس، ش 6755 (977 ق) و چندین نسخه دیگر.

ثواب الاعمال

ابو جعفر محمد بن عیسی بن عبید یقطینی، از اصحاب جواد علیه السلام. سعد بن عبد الله حمیری (-ح 300 ق) آن را از مولف روایت می کند.

ثواب الاعمال

احمد بن زین الدین احسانی (-1241 ق). ط.

(ضمن جوامع الكلم).

ثواب الافطار

فارسی، از محمد کاظم بن محمد گیلانی ملک الاطباء (معاصر ناصر الدین شاه قاجار). ط.

تهران.

ثواب انا انزلناه

ابو محمد (یا ابو علی) حسن بن عباس بن حراش (یا حریش) رازی. سعد بن عبد الله حمیری (-ح 300 ق) آن را به یک واسطه از مؤلف روایت می کند.

ابو الحسن علی بن محمد معروف به بزرگ.

حمید بن زیاد نینوایی (-310 ق) آن را از

ص: 183

مؤلف استماع کرده است.

ثواب انا انزلناه

ابو عبد الله محمد بن حسان رازی. مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

ثواب انا انزلناه---

ص: 184

جاء الحق

در صلاه جمععه ورد بر ملا خلیل قزوینی، از یکی از معاصرین او، آغاز تالیف: 1076 ق.خ.

مرعشی قم.

جابر و الکیما

محمد علی هبه الدین شهرستانی.

جابلسا و جابلقا

محمد باقر بهاری همدانی (-1333 ق).خ.

موجود.

جارج العینین (فی مصیبه مولانا الامام ابی عبد الله

الحسین)

محمد صادق بن محمد باقر حسینی واعظ اصفهانی، معاصر فتحعلی شاه قاجار، مرتب بر 30 فصل و خاتمه.خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی هدانا الی صراط المستقیم

جارج نامه سه دفتر

فارسی، تاریخ.خ. فیض آباد هند.

جاسوسی چیست

فارسی، از کاپیتان ادواردتو، ترجمه نظام الدین نوری.ط. تهران، 1306 و 1311 ش.

جاسوسی و جلوگیری از آن

فارسی، ترجمه شرف الدین قهرمانی فرزند عمید الدوله کیومرث میرزا.ط. تهران، 1308 و 1311 ق.

جاسوسی انگلیسی

فارسی، از ادواردتو، ترجمه نظام الدین نوری.

ط. تهران، 1306 ق.

جالیه الکدر (باسماء اصحاب سید الملائک و

البشر) - المنظومه البدریه

منظومه منسوب به علی بن حسن بن عبد الکریم برزنجی حسینی (سده 12 ق)، که گویا از روی رساله بدریه برادرش سید جعفر برزنجی به نظم آورده است. ط.

جالیه الکرب (باصحاب سید العجم و العرب)

در ذکر اصحاب بدر و احد، از جعفر بن حسن شریف برزنجی (-1177 ق). همین کتاب را علی بن حسن برزنجی به نظم آورده است که در بالا یاد شد.

جاماسب نامه

فارسی، نجوم، منسوب به جاماسب فرزانه فرزند لهراسب، ترجمه میرزا عبد الله بن عیسی افندی اصفهانی (-1130 ق). ط. بمبئی. صاحب ریاض العلماء. خ. آستان قدس، ش 8477 (1241 ق) و ش 12092 (1253).

-سپاس ایزد را که ما را آفرید چنانکه خواست

جاماسب نامه

فارسی، منظومه منسوب به خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق). خ. ایا صوفیه.

ص: 185

فارسی، مثنوی بر وزن حدیقه سنایی، از رکن الدین اوحدی مراغه ای اصفهانی (-738 ق) که به نام سلطان ابو سعید سروده. ط. تهران، 1307
ش.خ. آستان قدس، ش 4480 (922 ق) و چند نسخه دیگر.

-قل هو الله لامرء قد قال

من له الحمد دائما متوال

جام جم---

ص: 186

فارسی، حکمت، از میرزا نصیر حسینی طبیب اصفهانی (-1191 ق). مذکور در مقدمه دیوان فرصت.

الجامع

ابو علی احمد بن محمد مسکویه (-421 ق).

مذکور در معجم الادباء.

الجامع (فی ابواب الحلال و الحرام)

ظریف بن ناصح کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الجامع (فی ابواب الشریعه)

ابو محمد حسن بن علی جحّال (سده 4 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

الجامع (فی ابواب الفقه)

ابو الحسن علی بن حمزه بطائنی. مذکور در رجال نجاشی.

الجامع (فی ابواب الکلام)

ابو عبد الله محمد بن عبد الله جرجانی (سده 3 و 4 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الجامع (فی الاحادیث) - جامع البزنطی

ابو جعفر احمد بن محمد بن زید بزنطی (-221 ق).

الجامع (فی الاخبار)

ابو الحسن علی بن ابی سعید (یا ابی سعد) خیاط.

شیخ منتجب الدین به واسطه پدر خویش آن را از مولف روایت می کند.

الجامع (فی الاخبار)

محمد علی بن محمد شاه عبد العظیمی (-1334 ق). وی اخبار مربوط به زنان را از این کتاب برگرفته و «تنبیه الغافلات» نام نهاده که طبع

الجامع (في الاسطرلاب)

جابر بن حيان صوفی (-200 ق). مذکور در «غایه الحکیم» مجریطی.

الجامع (في الاصول و العقاید)

محمد صالح بن عبد الواسع خاتون آبادی (-1126 ق). مذکور در فهرست کتب او.

الجامع (في الاصول و الفروع و الاخلاق)

فارسی، محمد بن محسن بن مرتضی علم الهدی. مذکور در روضات الجنات.

الجامع (في اعمال شهر رمضان)

عبد الباقي بن محمد حسین بن محمد صالح خاتون آبادی (-1207 یا 1208 ق). مؤلف «فیض قدسی» نسخه آن را دیده بوده است.

الجامع (في الامامه)

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی. مذکور در رجال نجاشی.

الجامع (في انواع الشرايع)

حمید بن زیاد دهقان کوفی (-310 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الجامع (في التجويد)

مجموعه قرآت مرویه به طریقه ابو البرکات محمد بن محمد بلوی. خ. مجلس تهران.

-الحمد لله الذي جعل اهل القرآن من خصوص اهله

الجامع (في ترجمه النافع)

فارسی، ترجمه «النافع يوم الحشر» فاضل مقداد، از محمد علی بن محمد حسین شهرستانی (-1344 ق) تاریخ ترجمه: 1324 ق. ط.

تهران، 1325 و 1378 ق؛ بمبئی، 1326 ق.

الجامع (في الحديث)

ابو محمد حسن بن احمد بن محمد بن هیثم عجلی رازی، که از شیخ صدوق بدون واسطه و هم به واسطه برادرش حسین روایت می کند و

نجاشی اورا در کوفه درک کرده.

ص: 187

الجامع (فی الحدیث)

ابو محمد حسن بن حمزه شریف طبری مرعشی (-358ق). مذکور در رجال نجاشی.

الجامع (فی الحدیث)

ابو طاهر محمد بن ابی یونس تسنیم معروف به وراق حضر می کاتب امام عسکری علیه السلام.

الجامع (فی الحدیث)

محمد بن احمد بن یحیی. شیخ صدوق در المرشد از این کتاب نقل می کند.

الجامع (فی الحدیث)

ابو جعفر محمد بن حسن بن احمد بن ولید معروف به ابن ولید (-343ق). شیخ طوسی از این کتاب در تهذیب نقل کرده و از روایت ابن طاوس در «الاقبال» برمی آید که وی نسخه آن را داشته است.

الجامع (فی الحدیث)

ابو عبد الله موسی بن قاسم بن معاویه بن وهب بجلی. مذکور در رجال نجاشی.

الجامع (فی الحلال و الحرام)

ابو علی عمرو بن عثمان ثقفی کوفی خزّاز. نیز مذکور در رجال نجاشی.

الجامع (فی الطب)---

جامع الاحكام (في شرح شرايع الاسلام)

سيد محمد بن حسن بن محسن مقدس اعرجى كاظمى (-1303 ق).خ.ديده شده.

جامع الاحكام (في مسائل الحلال و الحرام)

رضى الدين محمد بن محمد بن محمد تقى حسينى (سده 12 ق) مرتب بر مقدمه، 4 منهج و خاتمه، تاليف: ح 1105 ق.خ. آستان قدس، ش 1981 (1105 ق، خط مولف).

جامع الاحكام و السنن

محمد بن سليمان خطى، شاگرد ابو الحسن شريف عاملى (-1138 ق)، مرتب بر فصول.

جامع الاخبار ---

ص: 189

-الحمد لله الذي دلنا على الاحكام

جامع اشات الرواه و الروايات (عن الائمه

الهداه)

نظام الدين ابو القاسم على بن عبد الحميد نيلي شاگرد فخر المحققين. مذکور در كشف الحجب.

جامع الاصول

اصول فقه، از محمد تقی بن محمد حسين كاشانی (-1321 ق).

جامع الاصول (فی شرح رساله الفصول)

نجم الدين خضر بن شمس الدين محمد بن على جبرودی، تألیف: 834 ق، شرح تعریب فصول نصیریة است. خ. آستان قدس، ش 408 (856 ق).

جامع الاصول

اصول فقه، از زين العابدين بن ابی القاسم طباطبایی معروف به سيد آقا (-1303 ق) که ظاهراً ناتمام مانده.

جامع الاصول ---

ص: 190

جامع التأویل

تفسیر، از احمد بن فارس لغوی. مذکور در معجم الادباء.

جامع التجارب

فارسی، طب، از ابو طالب متطبب شریف حسینی، متولی آستانه رضوی، در یک مقدمه، 28 فصل و خاتمه. خ. موجود.

-الحمد للرب الکریم... بعد چنین گوید حاجب درگان واجب التعظیم ابو طالب مشرف مشرف به تولیت ثامن ائمه

جامع التفسیر

امام ابو القاسم حسین بن محمد بن فضل، راغب اصفهانی (-502 ق). بیضاوی در «انوار التنزیل» از این تفسیر بسیار استفاده برده است.

ط. مصر، 1329 ق (جزء اول).

-الحمد لله على آلائه...

جامع التفسیر ---

ص: 191

العلماء». صاحب ریاض یکی بودن آن را با «جامع الاسرار» و یا «جامع الانوار» محتمل دانسته است.

جامع الحکایات

فارسی، در فرج بعد از شدت، از حسین بن اسعد (یا سعد) بن حسین دهستانی مؤیدی. ط. بمبئی، 1276 و 1329 ق؛ تهران، 1340 ش.

- حمد و ثناء قیومی را که عجز عقول...

جامع الحکایات

فارسی، از جمال الدین محمد عوفی که در سالهای 617-625 ق به نام سلطان شمس الدین التتمش تالیف کرده. ط. لیدن (مقدمه).

جامع الحکمتین

حکیم ناصر خسرو علوی، شرحی است بر قصیده ابو الهیثم احمد بن حسن جرجانی. ط.

تهران، 1332 ق.

جامع الحلال و الحرام

ابو الفضل عباس بن هشام ناشری (-220 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

جامع الحواشی

حواشی «استبصار»، «تهذیب» و «من لا یحضره الفقیه»، از محمد تقی مجلسی، علامه مجلسی، عبد الله شوشتری، شیخ بهائی، سلطان العلماء، مراد تفرشی محمد امین استرآبادی و دیگران.

تاریخ تدوین: 1133 ق. خ. مرعشی قم.

جامع خواص اسرار القرآن

عبد الرحمن بن علی بن احمد قرشی. خ. مجلس تهران.

جامع الخیرات (فی شرح اسرار الصلاه)

محمد علی بن محمد حسن آرنی کاشانی، مجاز از ملا احمد نراقی در 1217 ق، آغاز تالیف:

1242 ق. مذکور در مطلع الانوار مؤلف.

جامع الدرر (فی شرح الباب الحاديعشر)

کلام، از نجم الدین خضر بن محمد رازی هبلرودی صاحب «جامع الاصول» تألیف:

834 ق).خ. موجود.

-نحمدک یا من توحد ذاته الجلاله بدوام العز و البقاء...

جامع الدرر

مجموعه رسائل در اصول و جز آن، جامع: غلام حسین بن علی اصغر دربندی (-1322 ق)، بعضی از این رسائل از صاحب ریاض و بعضی از شیخ انصاری است.خ. دیده شده.

جامع الدعوات (المنجی من الهلکات)

فارسی، از محمد رضا بن اسماعیل موسوی شیرازی (-ح 1300 ق).ط. تهران، 1309 ش.

جامع الدقایق---

ص: 192

جامع الدين و الدنيا

محمد حسين بن محمد مهدي كرهودي (-1314 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

جامع الرسائل

در عبادات فقه، از محمد باقر بن سيد احمد حسيني قزوینی (-1246 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي خلق العباد امتنانا عليهم

جامع الرسائل

محمد جعفر بن سيف الدين استرآبادی (-1263 ق)، مجموعه ای است از رسائل علماء که خود نیز فوائدی به آن افزوده است. مذکور در مظاهر الآثار فرزند مؤلف.

جامع رشیدی ---

ص: 193

جامع الشتات (فی اجوبه السؤالات) - السؤال و

الجواب

عربی و فارسی، عقاید و کلام، از ابو القاسم بن محمد حسن گیلانی محقق قمی (-1231 ق).

خ. آستان قدس، ش 9671.

جامع الشتات (فی النوادر و المتفرقات)

کشکول گونه ای در نوادر و متفرقات از اسماعیل خواجویی. خ. آستان قدس، ش 7544

-بعد حمد الله ولیه جامع الشتات

جامع الشتات

کشکول گونه ای از محمد بن علی آل شبانه بحرانی، معاصر شیخ یوسف بحرانی (-1186 ق). خ. موجود.

جامع الشتات

کشکول گونه ای از نظر علی بن اسماعیل کرمانی (-1348 ق).

جامع شتات الاخبار

علی بن غیاث الدین عبد الکریم حسینی. کفعمی در حواشی «مصباح کبیر» از این کتاب نقل می کند.

جامع الشرایع

فقه، از ابو زکریا یحیی بن احمد هذلی (-689 ق). خ. حسن صدر الدین، کاظمین؛ حسینیه شوشتریهای نجف؛ مشکات.

جامع الشرایع

در شرح حال علما و مشایخ، از حسین بن ابراهیم قزوینی (-1208 ق). در «خاتمه المستدرک» از آن نقل شده.

الجامع الشفایه

فارسی، طب، از حکیم شفاء الدوله سید افضل علی صاحب رضوی فیض آبادی. ط. هند.

جامع الشواهد

فارسی، شرح شواهد کتب درس عربی، از محمد باقر بن علی رضا اردکانی، معاصر صاحب جواهر. ط. تهران، 1279 ق و مکرر.

جامع الشواهد

نظام الدین اردبیلی، برای شواهد این مؤلف - شرح الشواهد.

الجامع الصغير

فقه، از ابراهیم بن محمد بن سعید ثقفی (-283 ق). مذکور در رجال نجاشی.

جامع صفوی

فارسی و عربی، در امامت، از علی نقی بن محمد هاشم طغانی کمری (-1060 ق) که به نام شاه صفوی تألیف کرده. خ. آستان قدس، ش 127 و ش 9773.

-بعد حمد الله رب العالمین...

جامع الصناعه

طب، از کاظم علی خان حاذق، مرتب بر 2 قسم در طب علمی و عملی.

-الحمد لله الذي خلق الانسان من نطفه امشاج...

جامع الطرق

فقه، از محمد حسین عاملی، از دودمان شهید ثانی، تألیف: حدود 1220 ق. خ. موجود.

جامع العبائر ---

ص: 194

جامع الفوائد (و دافع المعاند)

علم بن سیف بن منصور نجفی حلی. منتخبی است از تأویل «الآیات الظاهرة» شرف الدین علی استرآبادی. خ. موجود و مکرر.

جامع الفوائد (فی شرح خطبه القواعد)

فخر المحققین محمد بن حسن حلی (-771 ق).

خ. آستان قدس، ش 6037.

جامع الفوائد

فارسی، در علم حروف، از ابو محمد محمود بن محمد دهدار عیانی، که پس از بازگشت از سفر هند برای فرزندش محمد بن محمود نگاشته است، مرتب بر فاتحه، 5 فصل و خاتمه. خ.

دیده شده.

جامع الفوائد (فی تلخیص القواعد)

فاضل مقداد بن عبد الله سیوری (-826 ق).

تلخیصی است از قواعد استادش شهید اول. خ.

آستان قدس، ش 2313 (991 ق).

-ربنا اغفر لنا و لاخواننا...

جامع الفوائد

فارسی، طب، از یوسف بن محمد بن یوسف طیب هروی (-950 ق)، شرح رباعیات مولف که «علاج الامراض» نام دارد تالیف: 913 ق.

ط. ایران، 1318 ق. خ. آستان قدس، ش 13164 (1054 ق) و چند نسخه دیگر.

-حمد نامحدود حکیمی را که به قانون حکمت...

الجامع الكبير

فقه، از ابو الحسن علی بن محمد بن شیرة کاشانی، صاحب کتاب «التأدیب».

فقه، از ابراهيم بن محمد ثقفی. مذکور در رجال نجاشی.

الجامع المحمدي

فارسی، رسالۀ عملیہ، از محمد جعفر استر آبادی (-1263 ق) مرتب بر 8 باب بہ نام محمد شاہ قاجار.خ. موجود.

-الحمد لله على نواله...

جامع المسائل

سؤالات فقہی و جواب آنہا حسب فتوای محمد بن علی طباطبائی معروف بہ سید محمد مجاہد (-242 ق).خ. موجود.

جامع المسائل---

ص: 197

جامع ناصری

فارسی، فقه، از علی بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1315 ق)، که به خواهش میرزا سعید خان وزیر خارجه و به نام ناصر الدین شاه تالیف کرده.

جامع نوادر الحج

شیخ صدوق، ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

جامع النورین

فارسی، اخلاق، از اسماعیل بن علی اصغر واعظ سبزواری (-1312 ق). ط. تهران، مکرر.

جامع الوجوب

فارسی، نظم الفیه شهید اول، از محمد بن حسن رمزی طباطبایی. خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین و العاقبه للمتقين...

جامع الهدایات (و مجمع الکمالات)

عقاید و اعمال، از نصر الله بن حسین حویزی نجفی (-1346 ق). خ. موجود.

الجامعه، الرساله

شیخ الجزیره ابو الحسن علی بن محمد شمشاطی نحوی. نجاشی آن را به واسطه ابو الخیر موصلی از مؤلف روایت می کند.

الجامعه، الرساله

ابو القاسم مسلمه بن احمد بن قاسم مجریطی (-398 ق). ط. دمشق، 1367 ق.

-الحمد لله الذى خلق فسوى...

جامعه اخبار الكر

در وزن و مساحت کر، از علی بن مهدی بغدادی (معاصر). ط. نجف، 1351 ق.

الجامعه الاسلامیه (و العقاید القرآنیه)

اصول دین، از محمد علی هبه الدین شهرستانی.

مذکور در فهرست تصانیف او.

جامعه الاصول

مهدی بن ابی ذر نراقی (-1209 ق)، تألیف:

1201 ق.خ.روضاتی اصفهان.

-الحمد لله الذي وفقنا الاستنباط الاحكام الشرعيّه.

الجامعه للحكمتين، الرساله

در عبادات ظاهر و باطن، از عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

جامعه را بشناسید

فارسی، از احمد قاسمی. ط. تهران، 1323 ش.

جامعه الشتات (فی احکام الموارث و الاموات)

احمد بن صالح بن طوق قطیفی، معاصر شیخ احمد احسائی.

جامعه شناسی (با علم الاجتماع)

فارسی، از یحیی مهدوی. ط. تهران، 1323 ش.

جامعه الفوائد---

ص: 198

جان کلام

فارسی، از حسین بن حسن سمیعی ادیب السلطنه متخلص به عطا(1293 ق-). مذکور در ادبیات معاصر.

جاودان الصغیر:

جاودان الکبیر

هر دو از سید شاه فضل الله مشهدی متخلص به نعیمی (-796 ق). مذکور در «شهداء الفضیله».

جاودان نامه

فارسی، عرفان، از افضل الدین محمد بن حسن کاشانی معروف به بابا افضل مرقی. ط. تهران، 1311 ش و مکرر.

جاودان نامه

فارسی، منظومه از حروفی. خ. یوگوسلاوی.

جاویدان خرد

فارسی، از کتابهای کهن پهلوی در اخلاق و عرفان که در روزگار مأمون به وسیله حسن بن سهل به عربی در آمد و احمد بن مسکویه (-421 ق) صاحب آداب العرب و الفرس آن را به فارسی برگرداند و عربی آن را در کتاب خویش جا داد. ترجمه های دیگری هم از این کتاب شده است از جمله ترجمه محمد حسین بن شمس الدین. ط. تهران، 1293 ق و مکرر؛ خ. آستان قدس، ش 5989.

-پادشاه معارف آگاه هوشنگ این پندنامه به جاویدان خرد ترتیب داد

الجبائر

صالح بن عبد الکریم کوزکانی بحرانی (سده 11 ق). مذکور در اجازه سماهیجی. در کشف الحجب، الجنایز آمده است.

الجباریه

در اثبات جباریت باریتعالی، از ابو المکارم عز الدین حمزه بن زهره حلبی مؤلف «غنیة النزوع».

جبر و اختیار

فارسی، از ابو الحسن بن محمد کاظم جاجرمی که در 1229 ق به نام محمد تقی میرزا قاجار نگاشته.

الجبر و الاختیار

فارسی، از ابو القاسم بن حسین نقوی لاهوری (-1324 ق). ط.

الجبر و الاختيار

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق).

-بعد الحمد هذه شبهه مشكله

الجبر و الاختيار

علامه حسن بن يوسف حلّی (-726 ق). مذکور در «امل الآمل». صاحب ریاض از آن به رساله «بطلان الجبر» تعبیر کرده است.

الجبر و الاختيار

آقا حسین بن جمال الدین محمد خوانساری (-1098 ق). حاشیه مؤلف بر شرح مختصر عضدی است.

الجبر و الاختيار

فتح الله بن حسن وفائی شوشتری (-1304 ق) که به دستور استاد خویش فتح الله کیمیایی مرعشی نگاشته و تمام رساله در «البدایع الجعفریه» درج شده است. خ. آستان قدس، ش 576 (1294 ق).

الجبر و الاختيار

محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی، شاگرد وحید بهبهانی (-1206 ق)، تالیف: 1232 ق.

خ. خوانساری نجف.

-الحمد لله رب العالمین.

الجبر و الاختيار

محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق). ط. تهران 1315 ق (در «کلمات المحققین»).

ص: 199

الجبر و الاختيار - خلق الاعمال

جلال الدين محمد بن اسعد دوانی (-908 ق).

خ. آستان قدس، ش 1076.

- اما بعد حمد الله فتاح القلوب

الجبر و الاختيار

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).

مذکور در «فوائد رجالیه» بحر العلوم.

الجبر و الاختيار (و البداء)

محمد بن عاشور کرمانشاهی، معاصر فتحعلی شاه قاجار. خ. دیده شده.

الجبر و الاختيار

محمد بن عبد الکریم طباطبایی، جد بحر العلوم.

خ. خوانساری نجف.

-قال الفاضل الباغنوی فی حواشی شرح القاضی

الجبر و الاختيار - الجبر و القدر

فارسی، از خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق). ط. تهران، 1315 ق (در «کلمات المحققین»). خ. آستان قدس، چندین نسخه. این رساله به عربی هم ترجمه شده، مترجم: رکن الدین محمد بن علی جرجانی.

الجبر و الاختيار

فارسی، از جمال الدین محمد بن حسین معروف به آقا جمال خوانساری (-1125 ق) که به دستور امیر حسینعلی خان والی نگاشته. خ. حسن صدر الدین کاظمین.

-سزاوار حمد و ثنای نامحدود فاعل مختاری تواند بود.

الجبر و الاختيار

هادی بن مهدی سبزواری (-1298 ق).خ.

فیض آباد هند.

الجبر و الاختیار

ناشناخته، مؤلف به دیگر رسائل خویش چون «شرح رساله العلم» و «تفسیر التبیان» ارجاع داده است.خ. دیده شده.

الجبر و الاستطاعه

محمد بن جعفر کوفی معروف به محمد بن ابی عبد الله (-312 ق)، نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الجبر و التفویض

ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق).مذکور در البدر التمام.

الجبر و التفویض

احمد بن مصطفی خوینی قزوینی معروف به حاج ملا آقا (-1307 ق).خ. موجود.

الجبر و التفویض

ابو جعفر احمد بن ابی زاهر موسی اشعری.

محمد بن یحیی عطار که از مشایخ کلینی است آن را از مؤلف روایت می کند.مذکور در رجال نجاشی.

الجبر و التفویض

اسماعیل بن محمد حسین خواجه‌نوی (-1173 ق).در «بشارات الشیعہ» مؤلف به آن ارجاع داده شده است.

الجبر و التفویض

اسماعیل بن زین العابدین مصباح (1300 ق-).

الجبر و التفویض

در نفی هردو و اثبات امر بین امرین، از میر محمد باقر داماد (-1040 ق).خ. آستان قدس.

الجبر و التفویض

فارسی، از محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق)، ترجمه حدیث جبر و تفویض.خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 5704(1108 ق) و ش 7439(1289 ق).

ص: 200

الجبر و التفویض

فارسی، از محمد باقر بن محمد جعفر اصفهانی، تألیف: 1281 ق.

-بی نهایت حمدی که بر عارفان عالم امکان لازم است.

الجبر و التفویض

فارسی، از سید تقی صاحب. ط. هند.

الجبر و التفویض

محمد تقی بن محمد باقر آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق). مذکور در «جامع الانوار» مؤلف.

الجبر و التفویض - الرساله الالهیه

شرح رساله نفی الجبر و التفویض امام هادی علیه السلام، از خلیل بن محمد اشرف اصفهانی (-1136 ق).

الجبر و التفویض

فارسی، از محمد رضا شیرازی. خ. خوانساری نجف.

الجبر و التفویض

محمد شفیع بن محمد رفیع اصفهانی معروف به محمد شفیع قاری بحار، تألیف: 1117 ق. خ.

دیده شده.

-الحمد لله الذي اختار لعباده الامر بين الامرین

الجبر و التفویض

ملاً طاهر. خ. فیض آباد هند. ظاهراً محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی (-پس از 1099 ق).

الجبر و التفویض

عبد الحسین بن علی آقا قزوینی (1290 ق-). ط.

تهران، 1311 ش (در آخر رسائل شاه نعمت الله).

الجبر و التفویض

محسن فیض کاشانی.خ. دیده شده.

الجبر و التفویض

علی نقی گنابادی. مذکور در مقدمهٔ طبع «صراط الجنّه».

الجبر و التفویض

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق).خ. آستان قدس، ش 7065 (1262 ق).

الجبر و التفویض

رضی الدین محمد بن حسن معروف به آقا رضی قزوینی (-1096 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الجبر و التفویض

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی. مذکور در خلاصه الاخبار مؤلف (تالیف خلاصه: 1250 ق).

الجبر و القدر---

ص: 201

الجبر و المقابله

نواب تفضّل حسين خان كشميرى (-1215 ق).
مذكور در تحفه العالم.

جبر و مقابله - هزار مسأله جبر و مقابله

فارسى، از ميرزا رضا خان مهندس الملك. ط.
تهران.

الجبر و المقابله

خواجه نصير الدين طوسى (-672 ق). ط.
تهران.

-الحمد لله رب العالمين حمد الشاكرين

جبر و مقابله

فارسى، از محمد وحيد تنكابنى. ط. تهران، 1315 ش.

الجبر و المقابله

فارسى، از ملك محمد بن سلطان حسين اصفهانى، مجاز از على بن هلال كركى در 984 ق، مرتب بر 2 فن. خ. آستان قدس، ش 5291
(1096 ق).

جبر و مقابله

محمد رزم آرا. ط. تهران.

جبر و مقابله ---

ص: 202

الجدري، کتاب

محمد بن زکریا رازی (-311 ق).خ. آستان قدس، ش 5096.

-الحمد لله حمدا دائما

الجدل، کتاب

ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق). مذکور در «اخبار الحكماء».

الجدليه

فارسی، ترجمه مناظره بحر العلوم در 1211 ق با علماء يهود در ذی الکفل، از محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی.خ. موجود.

الجدول-مواليد الاثمه

تقی الدین ابراهیم کفعمی (-905 ق)، در مصباح او درج است.ط.

الجدول

در موالید معصومین و اختیارات، از محمد تقی بن حسین بن دلدار علی لکهنوی (-1289 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

جدول

اختیارات، از غلام حسن صاحب هندی.ط.

الجدول

تقال و معرفت اوائل شهور، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق).خ. دیده شده.

الجدول

شکوک صلاه، از احمد بن محمد علی کرمانشاهی (-1235 ق).در «مرآه الاحوال» به آن ارجاع شده است.

الجدول-مختصر طبقات الارث

در میراث، از علامه کراچکی (-449 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

جدول

موریت، از معاصرین. ط. ایران (سده 14 ق).

الجدول

موازین شرعیه، از محمد باقر یزدی. در یادداشتی که بر پشت «شرح دعاء الصباح» خواجه‌نوی نگاشته به آن ارجاع داده است.

جدولان

دو جدول در میراث و طبقات آن از محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق). یکی از آنها چاپ شده.

الجدیده، کتاب

ابن شهر آشوب (-88 ق). مذکور در خاتمه المستدرک، به نقل از «البلغه فی ائمه اللغه».

الجدامیه

در جذام و درمان آن، از عبد الحسین فیلسوف الدوله زنوزی (معاصر). خ. مرعشی قم.

جذبات راحت

اردو، اخلاق، از راحت حسین بهیکپوری (1306 ق-).

جذبات مذاق

نواب احمد حسین مذاق هندی. مذکور در تاریخ احمدی.

جذبة حیدری

فارسی، مثنوی، از عبد العلی خان احسن بنگالی، تاریخ نظم: 1144-1151 ق.

-به نام خداوند عرش مجید

که از امر کن کرد عالم پدید

الجذر الاصم

منطق، از صدر الدین محمد دشتکی حسینی (-903 ق). خ. دیده شده.

-بعد حمد من علیه تیسیر العسیر یسیر

فارسی، حکمت، از میر محمد باقر داماد (-1040 ق)، در نرسیدن آسیب به موسی هنگام تجلی و احتراق کوه. ط. بمبئی، 1302 ق.

ص: 203

خ. آستان قدس، ش 9152.

جدوه الحق (و قبسه ضياء الصدق)

اصول، از جعفر بن محمد بن عبد الله عوامی ستري بحرانی (-پس از 1340 ق). در جواب برادرش در مسأله اجتهاد و ترک تقلید نگاشته.

ط. بحرین، 1331 ق.

الجدوه الزیّتیّه

انساب، از تاج الدین محمد بن قاسم بن معیة دیباجی (-776 ق). صاحب «عمده الطالب» از قراءت این کتاب نزد مؤلف یاد کرده است.

جدوه السلام (فی نظم مسائل الکلام)

نظم اربعین شهیدیه در کلام، از محمد بن طاهر سماوی. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی دل علی

توحیده بما دنی و ما علی

جدوه الغرام (و مزنه الانسجام)

ادب، از احمد بن حسن خیاط نجفی معروف به شیخ احمد نحوی (-1184 ق). مذکور در تألیفات نصر الله حائری شهید.

جرائد سبعة

فارسی، در علامات ظهور، از ابو الحسن بن محمد دولت آبادی مرندی. ط. تهران، 1330 ق.

جرائد البلدان

جامع: سید شریف ابو حرب محمد بن محسن نسابه (-پس از 480 ق). وی این جرائد را هنگام مسافرت به سرزمین های مختلفه گرد

آورد. مذکور در عمده الطالب.

الجراب

کشکول، از عبد الغفار بن محمد حسینی تویسرکانی (-1319 ق). از همکاران و معاصران صاحب روضات. خ. موجود.

جرّ الاثقال

شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در نجوم السماء.

جراحی

فارسی، طب، از حکیم علاچی معاصر شاه عباس صفوی. خ. مرعشی قم.

جرائم الاقلام (فی تعریفات کتب الاعلام)

محمد علی بن غلام علی نجّار تویسرکانی (1341 ق-) مرتب بر 4 تحریف.

جرّ ثقیل

فارسی، فیزیک، از محمد حسین بن محمد علی حسینی شهرستانی (-1315 ق). خ. موجود.

الجرح و التعديل

ابو محمد عبد الرحمن بن یوسف معروف به ابن خراش مروزی بغدادی (-283 ق). مذکور در تذکره الحفاظ و شذرات الذهب.

جرم و مجازات

فارسی، از ابو الحسن عمیدی نوری (معاصر).

ط. تهران، 1308 ش.

جرم و علل آن

فارسی، از محمد حسن شریف. ط. تهران، 1316 ش (چاپ دوم).

جریده اصفهان

انساب، جامعان: ابو الحسن علی امیرک ناسب مرو و محمد بن حسن نقیب سمرقند. مذکور در «تذکره النسب».

جریده بغداد

انساب، از ابو محمد حسین بن موسی ابرش موسوی پدر شریف مرتضی و شریف رضی.

عمیدی در «المشجر الکشاف» از او روایت کرده است.

جریده الری

انساب، جامع: ابو العباس احمد بن مانکدیم.

مذکور در تذکره النسب.

جریده شیراز

انساب، از این جریده در «عمده الطالب» نقل شده است.

جریده طبرستان

انساب، جامع: ابو طالب یحیی بن محمد بن حسن اعرجی، تاریخ جمع: 505 ق. طبری در «بشاره المصطفی» از مؤلف روایت کرده است.

جریده طرابلس

انساب، در تاریخ بیهق از آن یاد شده و از مؤلف نام برده نشده است.

جریده نيسابوری

انساب، ابو عبد الله حسين بن محمد از دودمان ابراهیم طباطبا. از این جریده عبیدلی در «تذکره النسب» نقل کرده است.

الجزاف من کلام الکشاف ---

ص: 205

است.

جزء في دعاء السر

ابو غالب زراري اين جزء را به خط خویش نوشته و از ابو عبد الله محمد بن ابراهيم نعماني روايت کرده است.

جزء في طرق الحديث (ان لله تسعه و تسعين

اسما)

ابو نعيم اصفهاني مؤلف «تاريخ اصفهان». محمد بن محمد بن سليمان مغربي به اسناد خویش از او روايت می کند.

جزء في غرائب الحديث

ابو الغنائم محمد بن علي بن ميمون نرسی کوفی (-510 ق). آن را نیز محمد مغربي به اسناد خویش از مؤلف روايت می کند.

جزء في فضائل اهل البيت (عليه السلام)

ابو الحسن علي بن معروف بزاز. محمد مغربي با اسناد خویش آن را روايت می کند.

جزء في فضائل الصلوات على النبي (عليه السلام)

ابو الحسين احمد بن فارس لغوی. آن را نیز محمد مغربي با اسناد روايت می کند.

جزء في فضائل علي (عليه السلام)

ابو العباس احمد بن محمد بن سعيد بن عقده کوفی (-333 ق). ابن طاوس در «كتاب اليقين» از آن نقل کرده است.

جزء في فضائل علي (عليه السلام)

12 حديث، از ابو علي حسن بن ابی البركات علي بن حسن بن علي بن عمار. از اين كتاب نیز ابن طاوس در «كتاب اليقين» نقل می کند.

جزء في فضل سورة الاخلاص

ابو نعيم اصفهاني صاحب «حليه الاولياء». محمد مغربي به اسناد خویش از او روايت می کند.

الجزء الاشرف من المستطرف

منتخب «المستطرف من كل فن مستطرف» اصل از زين الدين محمد بن احمد خطيب مصري ابشيهي، انتخاب از محمد بن عبد الجليل حسيني بلگرامی (-1185 ق)، تالیف: 1155 ق. مذکور در سبحة المرجان تالیف مير غلام علي.

-الحمد لله الذى علمنا من البيان ما هو مستطرف...

جزء فى محن الاولياء

ابو سليمان محمد بن عبد الله بن فرید. محمد مغربى به اسناد خویش آن را از مولف روایت می کند.

الجزء، کتاب (الكبير)

الجزء، کتاب (الصغير)

کلام، هردو از ابو محمد حسن بن موسى نوبختی (-پس از 300 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الجزء کتاب

کلام، از ابو نصر محمد فارابی (-339 ق).

مذکور در اخبار الحكماء قفطی.

الجزء، کتاب

ابو الفتح محمد بن جعفر همدانی (-پس از 371 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الجزء الذى لا يتجزى

احمد بن ابراهيم آل عصفور بحرانی (-1131 ق). مذکور در «لؤلؤة البحرين» تأليف فرزندش.

الجزء الذى لا يتجزى

آقا حسين بن جمال الدين محمد محقق خوانساری (-1098 ق). از معاصرین او نقل شده.

الجزء الذى لا يتجزى

سليمان بن احمد آل عبد الجبار قطيفى (-1266 ق). مذکور در «انوار البدرين».

الجزء الذى لا يتجزى

عبد الله بن على بن احمد بلادى بحراني (-1148 ق). مذكور در «لؤلؤة البحرين».

الجزء الذى لا يتجزى

رشيد الدين فضل الله بن ابى الخير همدانى (-716 يا 718 ق)، تاليف: 710 ق در جواب فخر المحققين فرزند علامه حلى نگاشته. مؤلف در تأليفاتش به اين رساله ارجاع داده است.

جزائر

فارسي، مثنوى در كيميا، منسوب به نور على شاه.

-اول دفتر به نام آن كسى

كه چو من آشفته دارد دل بسى

الجزم لفصل ابن حزم

كاظم بن سلمان بن داود كواز شمري حلى (ح 1300 ق-). اين كتاب در ردّ الفصل فى الممل و الاهواء و النحل تاليف ابو محمد على بن حزم اندلسى (-456 ق) نوشته شده، نخست نام آن را «الحسم» گذاشته بود و سپس آن را «الجزم» ناميد.

الجزية (و احكامها)، رساله

ميرزا ابو القاسم محقق قمى (-1231 ق). ط. (در آخر الغنائم).

الجزية، رساله

علامه محمد باقر مجلسى (-1111 ق). خ. شيخ الشريعة، نجف.

-الحمد لله الذى اعزّ الاسلام و اذلّ الكفار...

الجزية، كتاب

ابو الفضل محمد بن احمد جعفى معروف به صابونى. نجاشى به 2 واسطه آن را از مؤلف روايت مى كند.

الجزية، كتاب

شيخ صدوق، ابو جعفر محمد بن على بن بابويه قمى (-381 ق). مذكور در رجال نجاشى.

الجزية و الخراج، كتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

مذکور در رجال نجاشی.

الجزیره الخضراء

شیر بن محمد بن ثنوان موسوی حویزی، از دودمان سید محمد شعشی.

الجزیره الخضراء

مجد الدین فضل بن یحیی طیبی کوفی. تمام رساله در جلد 13 «بحار الانوار» درج شده است.

جزیله المعانی- الدر الثمین

اصول دین، از سید محسن امین عاملی مؤلف اعیان الشیعه.

جستجو در احوال و آثار شیخ فرید الدین عطار

فارسی، از سعید نفیسی. ط. تهران، 1320 ش.

الجعاله، رساله

محمد حسین بن علی اصغر طباطبایی تبریزی (-1294 ق). خ. موجود.

الجمال النبال

احمد بن حسن یزدی واعظ (-1310 ق). در «نواصیص العجب» مؤلف به آن ارجاع داده شده است.

الجبه

جنگ متفرقه، از محمد علی بن زین العابدین حبیب آبادی اصفهانی (1308 ق-).

الجبه الغالیه (و الجنه العالیه)

جنگ ملمع، از علی اکبر بن حسین نهاوندی (1278 ق-). ط. تهران، 1345 ق.

جعفر خان از فرنگ آمده

فارسی، داستان، از حسن مقدم. ط. تهران، 1301 ش.

جعفر الصادق (علیه السلام)، رساله

فى الكيمياء.ط.هندنبرگ، 1924 م (با ترجمه)

ص: 207

آلمانی). ظاهراً رساله جابر بن حیان است که از املاء آن حضرت نگاشته.

جعفریه

فارسی، تاریخ تبریز از ابتدای مشروطیت، از میرزا جعفر حکیم اف تبریزی.

الجعفریه (فی المسائل الحسابیه)

فارسی، از قوام الدین حسین بن محمد خفزی، که برای شاه سلطان جعفر نگاشته. خ. کاشف الغطاء نجف.

- حمد و ثنا خداوندی را که وجود هر موجود از بحر جود اوست.

الجعفریه (فی فقه اهل البیت)

عبید الله بن علی بن ابراهیم (-312 ق) (ابراهیم نواده حضرت ابو الفضل عباس (علیه السلام) است).

مذکور در تاریخ بغداد.

الجعفریه (فی الصلاه)

نور الدین علی بن حسین بن عبد العال محقق کرکی (-940 ق)، تالیف 917 ق، خ. آستان قدس، ش 2317 (917 ق) ش 2319 (917 ق) و چندین شماره دیگر.

جعفریه

اردو، در وضوء، از غلام حسنین موسوی کنتوری (-1337 ق). ط.

الجعفریات

قاضی ابو المحاسن عبد الواحد بن اسماعیل رویانی (-502 ق). مذکور در معالم ابن شهر آشوب.

--- الجعفریات ---

ص: 208

جغرافیای تاریخی ایران

فارسی، از بار تولد، ترجمه حمزه سردادور. ط.

تهران، 1308 ش.

جغرافیای تاریخی

فارسی، از شهاب الدین عبد الله بن لطف الله خوافی هروی معروف به حافظ ابرو (-833 ق)، تالیف: 817 ق به دستور شاهرخ.

قسمتهایی از آن چاپ شده. خ. ملک و ملی تهران.

-سپاس بی قیاس قادری را که بساط افلاک را

جغرافیای تاریخی مفصل غرب ایران

فارسی، از بهمن کریمی. ط. تهران، 1316 ش.

جغرافیای تبریز ---

ص: 209

جغرافیای نظامی افغانستان

فارسی، از علی رزم آرا. ط. تهران، 1310 ش.

جغرافیای نظامی ایران

فارسی، از احمد احتسایان. ط. تهران، 1310 و 1313 ش.

جغرافیای نظامی ایران

فارسی، از احمد بهارمست. ط. تهران، 1309 ش.

جغرافیای نظامی بین النهرین

فارسی. ط. تهران.

الجفر

احمد بن ابی الحسن تنکابنی. خ. خوانساری نجف.

جفر

به احتمال از محمد طاهر آتشی (-ح 1330 ق).

خ. حسینیه نجف آبادیهی نجف.

جفر

فارسی، از جلال الدین عبد الله بن محمد بیک.

خ. موجود.

-الحمد لله حمدا لا نهاییه له كالاعداد...

جفر

فارسی، از علی اکبر بن شیر محمد همدانی (-1325 ق). خ. موجود.

--- الجفر

الجفر النصیری

خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق). خ. آستان قدس.

جلاء الابصار (فی متون الاخبار)

ابو سعد (یا سعید) محسن بن محمد بن کرامه جشمی بیهقی (-ح 500 ق). مذکور در معالم ابن شهر آشوب و «تاریخ بیهقی».

جلاء الابصار (فی آداب الادعیه و الاذکار)

فارسی، از عیسی بن شکر الله لواسانی (-1364 ق). ط. تبریز، 1340 ق.

جلاء الازهان (و جلاء الاحزان) - تفسیر گازر

فارسی، تفسیر، برگرفته از احادیث مروی از اهل بیت (علیه السلام)، از ابوالمحسن حسین بن حسن جرجانی. خ. آستان قدس، ش 1280 (972 ق) و پنج نسخه دیگر.

جلاء الافهام

در علم مساحت، از شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در «نجوم السماء».

جلاء الایمان (فی ترجمه اعمال شهر رمضان)

اردو، از خواجه فیاض ایوبی هندی (معاصر). ط.

هند.

جلاء البصر فی قصص آدم ابی البشر

فارسی، از علی حسین زنجیفوری. ط. هند.

جلاء الحزن

ابو الفرج قدامه بن جعفر بن قدامه کاتب (-پس از 320 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

جلاء الجلالین

شرح تفسیر جلالین، تألیف: 1116 ق. خ. دیده شده.

جلاء الشبهات

در صلاه جمعه، از محمد بن عاشور کرمانشاهی (معاصر فتحعلی شاه قاجار)، در رد میر سید علی صاحب ریاض که به نفی وجوب آن رأی داده بود.

جلاء صداء الشک

اصول، از ابو الحسن بیهقی صاحب تاریخ بیهق.

مذکور در معجم الادباء.

جلاء الضمائر (و ازاله الحیره عن الحائر)

حسین بن محمد آل عصفور درازی (-1216 ق)، جواب مسائل حسین بن محمد باقر است.

جلاء الضمیر (فی حل مشکلات آیه التطهیر)

محمد علی بن محمد تقی بحرانی. ط. بمبئی، 1325 ق.

-الحمد لله الذی انزل علی عبده کتابا...

جلاء العین (فی الاوقات المخصوصه بزیاره

الحسین (علیه السلام))

سید حسون براقی (معاصر) مؤلف «تاریخ الکوفه»، در کتاب «الدره البهیة» مؤلف به آن ارجاع شده است.

جلاء العینین

اردو، تاریخ، تالیف یکی از فضلاء معاصر هند.

جلاء العیون

فارسی، تاریخ و مصائب معصومین، از علامه محمد باقر مجلسی (-1111 ق). ط. ایران مکرر؛ نجف، 1353 ق.

-ستایش بی مثل و انباز سزاوار خداوند بی نیاز است که

جلاء العیون

علامه مجلسی، ترجمه به عربی با اضافات، از سید عبد الله بن محمد رضا شبر کاظمی (-1242 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی جعل الدنیا جنه لاعدائه (مجلد اول).

-الحمد لله على ما جرى به قضاءه في اولياته (مجلد دوم).

ص:211

جاء العيون

اردو، علامه مجلسی، ترجمه یکی از معاصرین.

ط. هند.

جاء العيون - القول السديد

ادعیه، از محسن فیض کاشانی (-1091 ق). خ.

آستان قدس، ش 9054 (1295 ق).

-یا من به السلوی و الیه المشتکی...

جاء القلوب

ترکی، عرفان، از محمد بن پیر علی برگلی، تالیف 971 ق.

جاء القلوب - جاء العيون (فیض کاشانی)

جلالیّه

فارسی، مجموعه غزلهای محتشم کاشانی (-1000 ق) که در 970 ق سروده و به نام شاطر جلال مسمی ساخته. خ. آستان قدس، ش 6553، جلالیه؛ دیوان محتشم مکرر چاپ شده.

الجلالیّه و الجمالیّه (فی بیان الصفات الثبوتیه و

السلبیه)

فارسی، از میرزا فیض الله اینجو شیرازی، از نزدیکان سلطان محمود شاه بهمنی در هند.

الجلالیّه، الرساله

شرح اسماء الحسنی، از عبد الرافع بن ابی الفتح هروی، مداح سلطان ملک خسرو.

الرساله الجلالیه---

ص: 212

جلس الحاضر (و انيس المسافر) - كشكول

بحراني

يوسف بن احمد بحراني (-1186 ق).ط.

بمبئي، 1291 ق.

الجلس الصالح الكافي (و الانيس الناصح

الشافى)---

ص: 213

خ. دیده شده.

-قال الفقير الحسن بن راشد

مبتدیا باسم الآله الماجد

الجماهر (فی تحقیق الجواهر)

ابوریحان محمد بن احمد بیرونی، که به نام ابو الفتح مودود غزنوی تألیف کرده. ط. حیدرآباد دکن، 1355 ق.

-الحمد لله رب العالمین الذی لمّا توحد بالازل و الابد

جماهیر القبائل

ابو فید مؤرّج بن عمرو بن حارث سدوسی بصری نحوی اخباری از شاگردان خلیل بن احمد (ح- 170 ق).

جمجمه نامه

فرید الدین عطار نیشابوری. مذکور در «طرائق الحقایق» و «آثار العجم».

الجمرات

مرتضی قلیخان بن علی محمد خان نظام الدوله اصفهانی (-1306 ق). مذکور در «المآثر و الآثار».

الجمره

اردو، فقه. ط. هند.

جمره الفواد لزاد يوم المعاد

فارسی، مقتل، از محمد مقدس زنجانی. ط.

مکرّر.

جمشید نامه

فارسی، مثنوی، از خلیل زرگر رشتی، در مدح و احوال جمشید خان اسحاقی. مذکور در «مجمع الخواص».

جمشید و خورشید

فارسی، مثنوی، از جمال الدین سلمان بن علاء الدین محمد ساوجی (-778 ق). خ. نخجوانی تبریز، آستان قدس (در کلیات سلمان

ساوجی) ش 4666(826 ق).

جمشید و خورشید

فارسی، مثنوی، از فرخ، معاصر محمد شاه (-1264 ق). خ. نخجوانی تبریز.

-نخست آغاز هر دفتر ثنا به

ثنا بر بارگاه کبریا به

الجمع، کتاب

جابر بن حیان. مذکور در فهرست ابن ندیم.

الجمع و التثیبه فی القرآن

یحیی بن زیاد فراء (-207 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم و معجم الادباء یاقوت.

الجمع و التفریق

ابو حنیفة دینوری صاحب «الاخبار الطوال».

مذکور در فهرست ابن ندیم.

الجمع و التنبیه

ظاهراً تصحیف الجمع و التثیبه است، از یحیی بن زیاد فراء. ولی در کشف الظنون به این عنوان هم ذکر شده است.

الجمع و التوفیق بین الحکمه و الشریعه-التوفیق

الجمع و التوفیق بین الخبرین

محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق) در اینکه آیا بدن امام در قبر می ماند یا به آسمان می برند. خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

الجمع و التوفیق بین رأی الحکیمین-حدوث العالم

الجمع و التوفیق بین الفتویین

فقه، از شیخ بهائی، در جواب یکی از امیران صفوی، در موضوع خلال کردن دندانها در ماه رمضان. خ. دیده شده.

الجمع و التوفیق بین قولی النبی (صلی الله علیه و آله) و الوصی

(عليه السلام)

اخبار، از محمد شاه قاضی یزدی، در باب حدیث «ما عرفناک حق معرفتک» و «ما شککت فی

ص: 214

الحق منذ رأيته»، تالیف: 1031 ق. مذکور در کشف الحجب.

-الحمد لله و لا حامد له سواه.

الجمع بين احاديث باب الزيادات من التهذيب

شيخ احمد احسائي. ط. تبريز، 1273-1276 ق (ضمن جوامع الكلم).

الجمع بين الاخبار المتعارضة

اصول، از محمد باقر وحید بهبهانی (-1206 ق). خ. سید حسن صدر الدین کاظمین و خوانساری نجف.

- (پس از خطبه) هذه رساله في الجمع بين الاخبار... قوله فيحمل على الاستحباب

الجمع بين رأيي الحكيمين (افلاطون و ارسطو)

در حدود عالم و جز آن، از ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق). ط. مصر، 1325 ق (ضمن مجموعه فلسفه ابو نصر الفارابی)؛ تهران، 1315 ق (با رساله اثبات خلافه الكبرى؛ تهران، 1315 ق (با شرح حکمه الاشراف علامه شیرازی). خ. آستان قدس، ش 126 و 11358.

-الحمد لو اهب العقل و مبدعه و مصور الكل و مخترعه...

الجمع بين الشريفتين - الجمع بين الفاطميتين

الجمع بين الصلاتين

ابو النضر محمد بن مسعود عياشي. نجاشي به 2 واسطه آن را از مؤلف روايت می کند.

الجمع بين العروض الفارسي و العربي

عبد الجواد بن عباس اديب نيشابوري (-1344 ق). برخی از شاگردانش از این رساله یاد کرده اند.

الجمع بين الفاطميتين

احمد بن صالح آل طعان ستري بحراني (-1315 ق). خ. موجود.

الجمع بين الفاطميتين

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق). خ. دیده شده.

-اعلم يا اخي انّ الجمع بين الفاطميتين صحيح بلا شبهه اجماعی عند المسلمين...

(ظاهرا وحید بهبهانی 3 رساله در این موضوع داشته است، چنانکه از منته المقال استفاده می شود).

الجمع بین الفاطمیتین

محمد باقر بن محمد جعفر کافی بهاری همدانی (-1333 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

الجمع بین الفاطمیتین

شیر بن محمد بن ثنوان موسوی حویزی (-پس از 1186 ق).

الجمع بین الفاطمیتین

عبد الله بن محمد حسن مامقانی (-1351 ق).

الجمع بین الفاطمیتین

محمد علی بن محمد باقر وحید بهبهانی (-1216 ق). مذکور در «منته المقال».

الجمع بین الفاطمیتین ---

ص: 215

ابو المحاسن عبد الواحد بن اسماعيل روياني (-502ق). مذكور در «التدوين» رافعي.

جمع الجوامع (في شرح المختصر النافع) ---

ص: 216

الجمل، کتاب

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي (-332 ق).

الجمل، کتاب

ابو مخنف لوط بن يحيى بن سعيد بن مخنف راوی از امام صادق (عليه السلام).

الجمل (الكبير)

الجمل (الصغير)

هرود از ابو عبد الله محمد بن زكريا بن دينار غلابي بصرى (-298 ق). مذکور در رجال نجاشي.

الجمل، کتاب

شيخ صدوق ابو جعفر محمد بن علي بن بابويه قمى (-381 ق).

الجمل، کتاب

محمد بن علي بن نعمان مؤمن الطاق. مذکور در فهرست شيخ طوسى.

الجمل، کتاب

ابو عبد الله محمد بن عمر واقدى (-207 ق).

الجمل، کتاب

ابو محمد مصبح بن هلقام بن علوان عجلي راوی از امام صادق (عليه السلام).

الجمل، کتاب

ابو القاسم منذر بن محمد بن منذر، ابن ابى الجهم قابوسى، از طبقه كلينى.

الجمل، کتاب

نصر بن مزاحم منقرى عطار كوفى. مذکور در فهرست شيخ و رجال نجاشي.

الجمل، کتاب

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب كلبي نسابه (-206 ق)، ميرزا كمالات شارح تائيه دعبل از اين كتاب به نحوى ياد کرده كه گويا نسخه آن

در روزگار او موجود بوده است.

الجمل، کتاب---

ص: 217

آستان قدس، ش 7928 (1260 ق).

جمل العلم و العمل - جمل العقاید

ابو القاسم علی بن حسین موسوی شریف مرتضی علم الهدی (-436 ق). ط. نجف. خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9811 (1231 ق).

-الحمد لله كما هو اهله و مستحقه.

جمل الغرائب

در جامع الاخبار منسوب به صدوق از آن نقل شده است.

جمل الفرائض

ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان، شیخ مفید (-413 ق)، مذکور. در رجال نجاشی.

جمل مصالح الانفس و الابدان

ابو زید احمد بن سهل بلخی (-322 ق). مذکور در كشف الظنون.

جمل المعانی - قاطیقوریاس

منطق، از ابو بکر محمد بن زکریا رازی. مذکور در فهرست ابن ندیم. بیرونی از آن به جوامع قاطیقوریاس تعبیر کرده است.

جمل الموسيقى، کتاب فی

نیز از محمد بن زکریا رازی. مذکور در «عیون الانباء».

الجمل و العقود

در عبادات، از شیخ الطائفه ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-460 ق). خ. آستان قدس، ش 2450 (975 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله حق حمده...

الجملیه

نحو، از نظام الدین حسن بن محمد قمی نیشابوری معروف به نظام اعرج (سده 9 ق).

- (پس از خطبه)... قد اشتهر من اساتذه صنعه الاعراب ان الجمل نکرات

الجموع و المصادر

محمد یحیی بن محمد شفیع قزوینی.خ. حسینیة شوشتریهای نجف.

-الحمد لله الذي جعل الجموع رباطا

الجمهره-جمهره اللغة

لغت، از ابو بکر محمد بن حسن بن درید ازدی (-321 ق).ط. حیدرآباد دکن، 1354-1355 ق و بیروت.

-الحمد لله الحكيم بلارويه

الجمهره(في النسب)-جمهره النسب

ابو الفرج علی بن حسین اصفهانی (-356 یا 357 ق).

الجمهره

انساب، از ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق).ط. قاهره، دمشق و بیروت.

جمهره الجمهره

ابو منذر کلبی خودش از «الجمهره» آن را اختصار کرده. ابن ندیم می نگارد که این کتاب به روایت ابن سعد کاتب واقدی است.

جمهوری آمریکا-تاریخ جمهوری آمریکا

فارسی، از نجفقلی معزی (یا ترجمه او).ط.

تهران، 1306 ش.

الجمهوریه، الرساله

محمد بن علی بن ابراهیم بن ابی جمهور احسائی (-پس از 901 ق). خود آن را شرح کرده و شرح را «الطوالع المحسنیه» نام نهاده است.

جميع نجوم البيان (في وقوف القرآن)

حافظ محمد بن محمود همدانی.خ. مجلس تهران؛ آستان قدس.

الجنّ و حال وجودهم، کتاب فی

ابو نصر فارابی. مذکور در اخبار الحكماء قفطی.

الجن، کتاب---

جن در حمام سنگلج

فارسی، داستان، از لطف الله بن مهدی ترقی. ط.

تهران، 1307 ش.

جن و جان

فارسی، از راحت حسین رضوی که در پاسخ «الجن و الجان علی ما فی القرآن» تألیف سید احمد خان دهلوی نگاشته، تألیف: 1324 ق.

جنی الجتین (فی ذکر ولد العسکرین ع)

قطب الدین ابو الحسین سعید بن هبه الله راوندی (-573 ق). مذکور در «معالم العلماء» ابن شهر آشوب.

جنی الجتین (فی تحقیق المرفق و الکعبین)

علی بن محمد غریفی بحرانی (-1302 ق)، تألیف: 1295 ق. خ. دیده شده.

الجنائز، کتاب

ابو اسحاق ابراهیم بن اسحاق احمری نهاوندی (سده 3 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الجنائز، کتاب

ابراهیم بن محمد بن سعید تقفی (-283 ق).

مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

الجنائز، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن دول قمی (-350 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الجنائز، کتاب

ابو عبد الله حسین بن محمد بن فرزدق قطعی فزاری (سده 3 ق). نجاشی به واسطه محمد بن جعفر نجار آن را از مؤلف روایت می کند.

الجنائز، رساله

صالح بن عبد الکریم بحرانی. این کتاب به نام «الجبائر» گذشت ولی در کشف الحجب به عنوان «الجنائز» ذکر شده است.

الجنائز، کتاب

ابو الحسن علی بن حسن بن علی بن فضال.

نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الجنائز، کتاب

ابو الحسن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی (-329 ق).

الجنائز، کتاب

ابو الحسن علی بن سعید بن رزام کاشانی. مذکور در رجال نجاشی.

الجنائز، کتاب

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الجنائز، کتاب

ابو جعفر محمد بن حسن بن فروخ بن صفار قمی (-290 ق).

الجنائز، کتاب

ابو جعفر محمد بن علی بن محبوب اشعری، صاحب «الجامع» در فقه.

الجنائز، کتاب (کبیر)

الجنائز، کتاب (مختصر)

هردو از ابو النصر محمد بن مسعود بن محمد بن عیاش سلمی معروف به عیاشی سمرقندی.

نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الجنائز ---

ص: 219

(1331-1327 ق).خ. آستان قدس، ش 4100 (خط مؤلف).

جنات الخلد

در تدبیر حجر، از جابر بن حیان صوفی کیمیای (-200 ق).خ. آستان قدس، ضمیمه ش 10759 (1266 ق).

جنات الخلود

فارسی، تاریخ ائمه و مطالب متفرقه، از محمد رضا بن محمد مؤمن امامی اصفهانی که در 1125-1128 ق آن را به نام شاه سلطان حسین صفوی تألیف کرده است. ط. مکرر.خ. آستان قدس، 4218 (1127 ق) و چند نسخه دیگر.

جنات الرضویه فی فقه الامامیه

میرزا مهدی مدرس اصفهانی (-1365 ق).

جنات عدن (فی حل مسائل من الفنون الثمانیه)

حل المسائل، از محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائری (1074 ق-). مذکور در «نجوم السماء».

جنات عدن

فارسی، ادعیه، از مهدی بن محمد علی ثقه الاسلام اصفهانی (1298 ق-). ط. ایران.

جنات الفردوس

در اصطلاحات علوم، از محمد مؤمن جزائری.

مذکور در «نجوم السماء».

جنات النعیم (فی احوال سیدنا الشریف

عبد العظیم)

محمد اسماعیل (سده 13 ق)، صاحب «العقیده الفریده».

جنات الوصال

فارسی، مثنوی عرفانی، از محمد علی نور علی شاه (-1212 ق). ط. تهران، 1270 ق.

-بسم الله الرحمن الرحيم

جنات الوصال

فارسی، مثنوی، از علی اصغر سیّاف شیرازی (-1262 ق).

جنات الوصال

فارسی، مثنوی، از محمد حسین رونق کرمانی.

تتمه «جنات الوصال» نور علی شاه است.

جناح الناهض (الی تعلّم الفرائض)

ارجوزه در ارث، از سید محسن امین عاملی (معاصر) مؤلف «اعیان الشیعه». ط. صیدا؛ مصر، 1323 ق.

جناح النجاح- بغیه الادیب

لغت، از سید هادی آل کمال الدین حلی.

جناح النجاح (فی شرح دعاء الصباح)

محمد مهدی بن علی اصغر قزوینی، تألیف:

1123 ق. خ. روضاتی اصفهان.

جناس الاجناس ---

ص: 220

جنايات روس و انگلیس در ایران

فارسی، از ژرژ برانداس دانمارکی، ترجمه مهدي جواهری. ط. برلن، 1336 ق.

جنه الاثمار

فارسی، مثنوی، از عبدی بیگ نویدی شیرازی.

--- جنه الاخیار ---

ص: 221

جنت عدن

فارسی، مثنوی، از محمد تقی دانش ضیاء لشکر (1288 ق-). مذکور در ادبیات معاصر.

جنت الله الواقیه

علی محمد بن محمد بن دلدار علی تقوی (-1312 ق). مذکور در مشاهیر علماء الهند.

جنت المأوی (فیمن فاز بقاء الحجه و معجزاته فی

الغیبه الكبرى)

مستدرک باب (من رأى الحجة) از مجلد 13 بحار الانوار، از میرزا حسین بن محمد تقی نوری (-1320 ق)، تألیف: 1302 ق. ط. تهران، 1305 و 1332 ق.

-الحمد لله الذى انار قلوب اوليائه

جنت المأوی (فی الارشاد الى التقوی)

مثنوی به شیوه نان و حلوا. از محمد علی هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

جنت المأوی

فقه منظوم، از سید محمد بن عبد الصمد شهشهانی (-1287 ق). خ. آستان قدس، ش 9917.

جنت الملوك (فی السیر و السلوك)

فارسی، از علی بن رستم پیشخدمت ناصر الدین شاه قاجار. ط. تبریز، 1371 ق.

جنت النار

رساله در صوم، از محمد بن سلیمان تنکابنی (1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

جنت الناظر و جنت المناظر

اشرف بن اغر بن هاشم نسابه معروف به تاج العلی (-610 ق). مذکور در «نکت الهمیان» صفدی.

جنت النعیم (و العیش السلیم فی احوال سیدنا

عبد العظیم) -روح و ریحان

فارسی، از باقر بن اسماعیل کجوری مازندرانی (-1313 ق). ط. تهران، 1297 ق.

جَنه النعیم (و الصراط المستقیم)

امامت، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق). خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

جَنه النعیم (فی معرفه ذات الباری)

عبد الوحید گیلانی. صاحب ریاض از ناتمام بودن کتاب یاد کرده است.

جَنه النعیم (فی معراج النبی ص)

فارسی، از محمد علی بن محمد معروف به ملا علی برغانی، جلد پنجم «ریاض الاحزان» مولف است. خ. آستان قدس، ش 8780 (1299 ق).

- حمد ذرات و ثنای موجودات مخصوص ذات حضرت معبودیست که

جَنه النفوس

در احکام و اسرار روزه، از اسد الله بن محمود گلپایگانی (1303 ق-)، تألیف: 1326 ق.

مذکور در شمس التواریخ مؤلف.

الجَنه الواقیه و الجَنه الباقیه

مختصر مصباح کفعمی که اختصار هم از کفعمی است. خ. آستان قدس، ش 3139 (1093 ق) و چند نسخه دیگر.

جَنه واقیه و جَنه باقیه

فارسی، زیارات، از ابو القاسم رضوی لاهوری (-1324 ق). ط. لاهور.

جنت واقیه

فارسی، طب، از حکیم شفاء الدوله. ط.

الجَنه الواقیه (فی رد المقدمه و تزییف الرساله)

رد بر مقدمه الحدائق الناصره شیخ یوسف بحرینی، از محمود بن محمد علی کرمانشاهی (-1269 ق).

خ. شهید مطهری.

-الحمد لله و سلامه على عباده الذين

ص: 222

جنت و جهنم

گجراتی، از غلام علی بهاونگری (معاصر).

الجنة الوقیه (فی احکام التقیه)

حسین بن محمد بن ابراهیم عصفوری بحرانی (-1216 ق).

جنت و نار

فارسی، اخبار، از اسماعیل بن علی اصغر واعظ سبزواری (-1312 ق). ط. تهران.

جنت و نار

فارسی، اخبار، شرح 2 حدیث در وعد و وعید از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1110 ق).

-الحمد لله الذی اعد لأولیائه جنات النعیم

جنت و نار

فارسی، نیز از علامه مجلسی. خ. دیده شده.

- (پس از حمد) این رساله ای است در بیان صفت بهشت و دوزخ

الجنة و النار ---

جنگ

متفرقه، جامع: عبد الحی در 823 ق.خ. دیده شده.

جنگ

فارسی، مناقب و مصائب، از میرزا مهدی جرس.

ط. تهران، 1302 ق.

جنگ

مواعظ، از امین الواعظین اسد اللہ بن ابو القاسم محمد دزفولی (-ح 1353 ق).

جنگ استقلال ترکیه ---

ص: 224

جنگ شاپور ذو الاکتاب و امپراتور روم

فارسی، از آمین مارسلین رومی، ترجمه محمد صادق اتابکی (-1325 ش). ط. تهران، 1310 ش.

جنگ شاه اسماعیل و شیبک ازبک

فارسی، مثنوی، از محمد رفیع واعظ قزوینی (-1089 ق). خ. ملک تهران.

-سزاوار شکر آفریننده ای است

که هر قطره از وی دل زنده ای است

جنگ صفین

گجراتی، از غلام علی بهاونگری (معاصر). ط.

جنگ عقاید

فارسی، ترجمه احمد فرامرزی (یا فرزامی). ط.

تهران، 1323 ش.

جنگ فیلان

فارسی، مثنوی، از ابو الحسن بن علی ساطع کشمیری (-1156 ق).

جنگ فرانسه و آلمان

فارسی، ترجمه یاور خداداد. ط. تهران، 1310 ش.

جنگ قندهار ---

ص: 225

الجندی، رساله

نامه به اهل مصر، از شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان (413ق). مذکور در رجال نجاشی.

الجواب-اخصاً

از کتب ردود. ط. هند.

الجواب الباهر---

ص: 226

جواب الاعتراض (على اقدام سيد الشهداء (عليه السلام))

على الشهاده مع عدم الانصار)

حسن بن عبد الرزاق لاهيجي (سده 11 ق). نسخه آن در آخر «شمع اليقين» مؤلف ديده شده.

جواب اعتراض

در همان موضوع، از جعفر بن محمد باقر شرف الدين واعظ شوشتری (-1335 ق)، تأليف:

1333 ق.

-اللّهم انت المرجو اذا اشتدّ الامر...

جواب اعتراض---

ص: 227

(-413ق). نسخه آن در ضمن مجموعه ای در سامراء دیده شده و منظور از باقلانی ابو بکر محمد بن طیب (-403ق) است.

الجواب بالصواب فی حکم طعام اهل الكتاب

ابو القاسم قمی لاهوری. ط. لاهور، 1316 ق.

جواب بعض الاخوان

اخلاق، از محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي نور قلوبنا في عين ظلمات الفتن

جواب بعض الاسماعيليه - جواب بعض الناس

جمال الدين ابو القاسم عبد الله بن علي بن زهرة حسيني حلي (-597 ق).

جواب بعض الاشراف

در معنی قول علی (علیه السلام): ليس الذكر من مراسم البيان، از محمد بن عبد علی بحرانی قطیفی (سده 13 ق). خ. موجود.

جواب بعض العاقله

در معنی حدیث: نحن الانبياء لا نورث، از افضل الدين محمد از دانشمندان سده (10 و 11). خ.

دیده شده.

جواب بعض المعتزله (في ان الامامه لا تكون الا

بالتص)

سید مرتضی علم الهدی (-436 ق). خ.

مشکات تهران.

-الحمد لله على البصيره في دينه...

جواب بعض الناس ---

جواب رساله الخوارزميه (في ابطال العدد في

شهر رمضان)

در ردّ بر ابو حازم مصرى، نیز از ابو الفتح كراچكى.

جواب رساله زن امروزه

عبد الرزاق بن على رضا. رساله زن امروزه ترجمه «المرأه الجديده» از قاسم امين مصرى است.

جواب رساله زن و آزادي

نیز از عبد الرزاق بن على رضا (1291 ق-). «زن و آزادي» ترجمه «تحرير المرأه» نیز از قاسم امين مصرى است.

جواب رساله اللغزیه البهائیه

محمد بن خاتون عاملى. مذکور در «كشف الحجب».

-الحمد لله وحده...

جواب رساله المكاتب

سبحان على خان هندی. مكاتب منسوب به نور الدين اخبارى است.

-الحمد لله على ما علمنا ما لم نعلم...

جواب رساله وردت في شهر رمضان

شيخ صدوق ابو جعفر محمد بن على بن بابويه قمى (-381 ق).

جواب الملا رشيد (به سؤال از وجود پيغمبر

(صلى الله عليه وآله))

شيخ احمد احسانى (-1241 ق). خ. خوانسارى نجف.

جواب سؤال احد السماتيين (كه از ظاهر و تأويل

سؤال کرده)

سيد كاظم بن قاسم رشتى (-1259 ق).

جواب سؤال احد علماء الشام (كه از چشم زدن و

علاج آن پرسیده)

نيز از سيد كاظم رشتی.

جواب سؤال السيد احمد ---

ص: 229

جواب السؤال عن التولى عن الجائر

سليمان بن عبد الله ماحوزى (-1121 ق).خ.

خوانسارى نجف.

جواب السؤال عن حكمه النسخ فى الاحكام

الالهية

علامه حلى حسن بن يوسف بن مطهر (-726 ق) به جواب سلطان محمد خدا بنده نگاشته.خ.

موجود.

جواب السؤال عن عرس القاسم بن الحسن (عليه السلام)

ميرزا على بن محمد حسين شهرستاني (-1344 ق). اين رساله غير از «البيان المبرهن فى عرس قاسم بن الحسن» از همين مؤلف است.

جواب السؤال عن العقل

جمال الدين ابن زهره، برادر صاحب غنيه.

جواب السؤال من علماء الشيعة

اردو، مؤلف از فضلاء هند بوده. ط. هند.

جواب السؤال عن المدرسه التى لم يعلم بانيتها

محقق قمى.

جواب السؤال عن المدرسه التى لم يعلم بانيتها---

ص: 230

جواب شبهات رشید الدین

باقر علی خان، شاگرد و معاصر حکیم محمد کامل (-1235 ق). رشید الدین صاحب شبهات مؤلف «الشوکه العمریّه» و شاگرد عبد العزیز دهلوی بوده است. مذکور در «نجوم السماء».

جواب شبهه ابن کمونه

مفتی میر محمد عباس شوشتری لکهنوی (-1306 ق). مذکور در التجلیات.

جواب شبهه ابی سعید ابی الخیر

حکمت و کلام، از شیخ رئیس ابوعلی ابن سینا (-427 ق).

جواب شرر

اردو. ط. هند.

جواب الشیخ علی بن عبد الله (عن مراتب الوجود

و معنی الحروف، الهجائیه)

شیخ احمد احسانی (-1241 ق).

جواب الشیخ محمد بن عبد القادر الهالی الوهابی

در بناء و تجدید قبور، از محمد حسین بن سید کاظم کشوان کاظمی (-1356 ق). خ. موجود.

جواب الغائب فی مسأله طلاق الغائب

هاشم عبد الله موسوی مرندی (-1358 ق). ط.

تبریز.

جواب المولی قاسم (عن وجه ضمّ الهاء من قوله

تعالی «علیه و الله» فی سوره الفتح)

محمد بن عبد الوهاب آل داود همدانی (-1303 ق)، تألیف: 1270 ق. خ. سماوی نجف.

جواب الكتاب الوارد من حمص

ابو المكارم عزّ الدين حمزه بن زهره، صاحب الغنيه.

جواب الكتاب الوارد من حيدرآباد الهند

ابو القاسم بن عبد الحكيم كاشاني (-1351 ق)، در جواب سيد على شوشتری سلطان العلماء هند.

جواب الكتاب الوارد من ماوراء النهر

محمد رفيع بن عبد الواحد طبسی. به امر امير محمد خان در جواب نامه امير معصوم بيک والی ماوراء النهر که در شعبان 1202 ق فرستاده بود نگاشته است.

-الحمد لله الذي فضل الاسلام على سائر الملل...

جواب الكتاب الوارد من وراء النهر---

ص: 231

جواب مسائل اختلاف الاخبار

شیخ مفید. مذکور در رجال نجاشی.

جواب مسائل احد رجال جبل عامل

سید کاظم رشتی. جواب 9 مسأله است.

جواب المسائل الرابع الفارسيه

محمد حسن بن محمد صالح بن مصطفی کبّه بغدادی (-1336 ق). این سؤالها ظاهرا به فارسی از میرزا محمد تقی شیرازی (-1338 ق) پرسیده شده بود و مجیب به خواهش او به عربی آن را جواب گفته.

جواب مسائل السيد اسماعيل

شیخ احمد احسائی. خ. خوانساری نجف.

جواب مسائل الميرزا باقر الطيب البهبهاني

سید کاظم رشتی. جواب 3 مسأله است.

جواب المسائل الثلاث

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق)، در طریقت حکما، مجتهدین و اخباریان و فقهاء و صوفیه. خ. موجود.

-الحمد لله و سلام على عباده... چنین گوید احقر عباد الله الغنى محمد باقر بن محمد تقی...

جواب المسائل الثلاث

سید کاظم رشتی، در افعال الله، اختلاف الاحادیث و ذکر دافع شبهات قلب.

جواب المسائل الثلاث

نیز از سید کاظم رشتی، در عقاید و تفسیر. مذکور در کشف الحجب.

جواب المسائل الميرزا حسن بن امان الله

الدهلوی

سید کاظم رشتی. سائل شاگرد سید بوده. خ.

خوانساری نجف.

جواب المسائل میر محمد حسن وزیر

سید کاظم رشتی.

جواب مسائل السید حسین

سید کاظم رشتی. مذکور در کشف الحجب.

جواب مسائل المولی حسین الکرمانی

شیخ احمد احسائی (-1241 ق). ق. خوانساری نجف.

جواب المسائل الخمس

سید کاظم رشتی. خ. خوانساری نجف.

جواب مسائل محمد رحیم خان

سید کاظم رشتی. جواب 5 مسأله است. خ.

موجود.

جواب مسائل میرزا محمد شفیع المازندرانی

سید کاظم رشتی.

جواب مسائل المولی صالح

سید کاظم رشتی. جواب 4 مسأله است.

جواب مسائل الشیخ عبد الامام الاحسائی

احمد بن ابراهیم عصفوری بحرانی (-1131 ق). مذکور در «لؤلؤة البحرين» از فرزند مولف.

جواب مسائل الحاج عبد المطلب

سید کاظم رشتی.

جواب مسائل المولى عبد الوهاب الالهي

سيد كاظم رشتي.خ. خوانساري نجف.

جواب المسائل العشر

محمد حسن كبة بغدادى (-1336 ق). 10 سؤال است كه از ميرزا محمد تقى شيرازى (-1338 ق) پرسیده اند و بغدادى به خواهش او جواب گفته.

جواب مسائل المولى على

شيخ احمد احسائى (-1241 ق).خ. خوانساري نجف.

ص: 232

جواب مسائل السيد علي

سید کاظم رشتی، 3 سؤال بوده.

جواب مسائل السيد علي البهبهانی

سید کاظم رشتی، 4 مسأله، خ. خوانساری نجف.

جواب مسائل میرزا علی اشرف

سید کاظم رشتی.

جواب مسائل فتحعلی شاه---

ص: 233

لندن به عنوان علماء لكهنو فرستاده شده بوده.

ط.

جواب مسأله طعام اهل الكتاب---

ص: 234

جواب الملاحده

نصير الدين عبد الجليل واعظ قزوینی مؤلف كتاب النقض (بعض مثالب النواصب).

جواب الملاحده (في قدم العالم)

شريف مرتضى علم الهدى ابو القاسم على بن حسين موسوى (-436 ق).خ. موجود.

جواب من انكر على السيد محمد بن فلاح

نسخة آن را در سده 12 ق دیده اند. مذکور در رساله ترجمه سید شبر حویزی. این جواب در موضوع خروج سید محمد بن فلاح و دعوی مهدویت او بوده است.

جواب منته الكلام

فارسی، از مفتی محمد عباس لکهنوی (-1306 ق). مذکور در تجلیات.

جواب منکر وجود صاحب الزمان ع

محمد باقر بن محمد جعفر بهاری همدانی (-1333 ق).خ. موجود.

جواب العلامة الشيخ مهدی الخالصی

در تقلید، از محمد حسن کبه بغدادی (-1336 ق).

جواب الشيخ ناصر ---

ص: 235

جوابات ابی جعفر القمی

نیز از شیخ مفید. مذکور در رجال نجاشی.

جوابات ابی جعفر محمد بن الحسین اللیثی

شیخ مفید. مذکور در رجال نجاشی.

جوابات ابی الحسن الحضینی

شیخ مفید. مذکور در رجال نجاشی.

جوابات السید ابی الحسن النیشابوری

نیز از شیخ مفید. مذکور در رجال نجاشی.

جوابات السید ابی الحسن (بن المیرزا محمد

(الرضوی)

حکیم ملا هادی سبزواری (-1289 ق)، تالیف:

1276 ق.خ. موجود.

-سألنی السید الوجیه العالم النبیہ، الفقیه بن الفقیه

جوابات ابی ریحان البیرونی

شیخ رئیس ابو علی ابن سینا (-427 ق).خ.

موجود.

جوابات ابی سعید ابی الخیر

نیز از ابن سینا.ط. (در هامش شرح «هدایه الحکمه»).

جوابات الامیر عبد الله

شیخ مفید. مذکور در رجال نجاشی.

جوابات ابو الفتح (محمد بن علی بن عثمان

الکراچی)

شیخ مفید. مذکور در رجال نجاشی.

جوابات السید ابی القاسم

شیخ احمد احسائی (-1241 ق). خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

جوابات ابی اللیث الاوانی---

ص: 236

جوابات الشيخ احمد (بن الحاج محمد جعفر

(اليزدى)

حكيم ملا هادى سبزواري (-1289 ق).خ.

موجود.

-الحمد لله الودود فياض الوجود...

جوابات الشيخ احمد (بن الشيخ حسن الدمستاني)

يوسف بن احمد بحراني (-1186 ق).مذكور در «لؤلؤه البحرين».

جوابات الشيخ احمد بن صالح بن طوق القطيني

شيخ احمد احسائي (-1241 ق)، تأليف:

1323 ق.خ. حسينية شوشتر بهاي نجف.

جوابات الشيخ احمد بن محمد الصيمري

شيخ على حزين (-1181 ق).مذكور در «نجوم السماء».

جوابات السيد احمد بن مطلب الحويزي ---

ص: 237

جوابات بعض الناس

فارسی، از شیخ بهائی (-1031 ق)، در حدود 60 مسأله است. خ. حسن صدر الدین، کاظمین.

جوابات بنی عرقل

شیخ مفید (-413 ق). مذکور در رجال نجاشی.

جوابات بهمن یار

شیخ رئیس ابوعلی بن سینا (-428 ق). خ.

برلن. بعضی از این جوابات در حاشیه شرح «هدایه الحکمه» (شرح ملاصدرا) چاپ شده است.

جوابات ثلاث مسائل ---

ص: 238

جوابات سبکتکین

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381ق). مذکور در رجال نجاشی.

جوابات ستین مسأله

فقه، از زین الدین شهید ثانی (-966ق) با حذف سؤالات.خ. موجود در سامراء.

جوابات سلار (بن عبد العزیز الدیلمی)

شریف مرتضی علم الهدی (-436ق).خ.

آستان قدس.

جوابات السماکی

زین الدین شهید ثانی (-966ق)، جواب سؤالات فقهی شرف الدین سماکی است.خ.

آستان قدس، ش 2370.

جوابات المولی محمد سمیع الصوفی ---

ص: 239

جوابات علی بن ابی القاسم (الاسترابادی)

ابو سعید عبد الجلیل بن مسعود رازی (سده 6 ق) از مشایخ شیخ منتجب الدین. مذکور در فهرست منتجب الدین.

جوابات المولی علی بن جمشید النوری (-1246)

ق)- جوابات ملا علی نوری

فارسی، از میرزا ابو القاسم محقق قمی (-1231 ق). ط. (ضمن جامع الشتات).

جوابات السید زین الدین علی (بن الحسن)

الشدقمی)- المسائل المدنیات

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی، شیخ بهائی (-1031 ق)، تألیف: 1013 ق. خ. موجود.

جوابات علی بن نصر العبد جانی

شیخ مفید (-413 ق). مذکور در رجال نجاشی.

جوابات الشیخ عمران بن الحسن السنوی

ابو عبد الله عیدان بن یحیی بن حمیدان القاسمی صاحب «بیان الاشکال». خ. دار الکتب مصر.

جوابات الفارقین

در غیبت، از شیخ مفید. مذکور در رجال نجاشی.

جوابات الفارقین ---

ص: 240

جوابات الشيخ مسعود بن علي الصوابي

ابو سعيد عبد الجليل بن مسعود بن عيسى رازی، استاد منتجب الدين. مذکور در فهرست منتجب.

جوابات معز الدوله

محمد بن احمد بن جنيد اسكافي (-381 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

جوابات مقاتل (بن عبد الرحمان)

شيخ مفيد (-413 ق). مذکور در رجال نجاشی.

جوابات الفاضل المقداد

محمد بن مكي شهيد اول (-786 ق)، 27 مسأله است. خ. آستان قدس.

-الحمد لله المحمود على فضاله

جوابات الشيخ مهدي (الدجيلي)

سيد ابو تراب عبد العلي بن ابي القاسم موسوي خوانساري (-1346 ق). مذکور در فهرست تصانيف او.

جوابات الشيخ ناصر ---

ص: 241

جوابات المسائل البادرانيات

سید شریف مرتضی علم الهدی (-436 ق)، 24 مسأله است منسوب به بادریا در نزدیکی بغداد.

مذکور در رجال نجاشی.

جوابات المسائل البحرانیات الاولى

سید ابو تراب خوانساری، مؤلف «جوابات الشیخ مهدی جرموقه».

جوابات المسائل البحرانیات الثانيه

نیز از سید ابو تراب خوانساری، 32 مسأله است که شیخ حسین بحرانی پرسیده.

جوابات المسائل البحرانیه (یا بحریه)

جمال الدین ابو العباس احمد بن محمد بن فهد حلّی (-841 ق). خ. آستان قدس، ش 2632.

جوابات المسائل البحرانیات ---

ص: 242

جوابات مسائل شاگرد شهید ثانی

شهید ثانی (966ق)، در 2 نوع که نوعی در نجف و نوعی در جبل عامل شنیده شده. خ. موجود.

-الحمد لله الغنى في ذاته وصفاته...

جوابات المسائل في التوحيد

سید هاشم بن احمد آل سلیمان بحرانی (-1309 ق). مذکور در «انوار البدرین».

جوابات المسائل الثلاث

محمد امین بن محمد شریف استرآبادی (-1036 ق) در 3 مبحث: 1. علم واجب و ممکن، 2. ربط حادث با قدیم، 3. افعال بندگان. خ. آستان قدس، ش 132 (1014 ق، زیر عنوان «المباحث الثلاثه»).

جوابات المسائل الجلیته---

ص: 243

جوابات المسائل الحلیه

شیخ الطائفه ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-460 ق). مذکور در فهرست مؤلف.

جوابات المسائل الحلیه

محمد جواد بلاغی (-1352 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

جوابات المسائل الحلیه

سید علی یزدی نهاوندی (زنده در 1128 ق).

مذکور در تکمله امل الآمل.

جوابات المسائل الحیدر آبادیه

سید علی محمد بن محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1312 ق). مذکور در مشاهیر علماء الهند.

جوابات المسائل الخراسانیه

زین الدین شهید ثانی (-966 ق). خ. موجود.

جوابات المسائل الخراسانیه

شیخ علی حزین. مذکور در نجوم السماء.

جوابات المسائل الخشثیه

از شیخ یوسف بحرانی (-1186 ق) صاحب حدائق، پاسخ به سؤالات شیخ ابراهیم خشتی.

مذکور در لؤلؤه البحرین.

جوابات المسائل الخوارزمیه

شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق). مذکور در رجال نجاشی.

جوابات المسائل الخوانساریه

سید ابو تراب خوانساری نجفی. مسائلی است که از خوانسار به او رسیده بوده.

جوابات المسائل الخوئییه

عبد الله بن حسن مامقانی (-1351 ق).

جوابات المسائل الدعائیه

محمود بن علی اصغر طباطبائی تبریزی (-1310 ق). ط. تبریز، 1302 ق.

جوابات المسائل الدمشقیه (الفقهیه)

سید محسن امین عاملی، صاحب «اعیان الشیعه». مذکور در فهرست تألیفات او.

جوابات المسائل الدورقیه

محمد رضا بن قاسم غراوی نجفی، تألیف:

1337 ق، جواب مسائل شیخ جعفر نجفی صاحب «المبانی الجعفریه» است. خ. دیده شده.

جوابات المسائل الدیلمیه---

ص: 244

جوابات المسائل الروميات

خواجه نصير الدين محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672ق)، جواب مسائلی است که از روم رسیده. خ. راغب پاشا، استانبول.

جوابات المسائل

علی محمد بن محمد بن دلدار علی نقوی (-1312ق)؛ در جواب مسائل کلامی که از زنگبار رسیده بوده. خ. فیض آباد هند.

جوابات المسائل السرویه

شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413ق). جواب سؤالاتی است که از فاضل شریف از ساری به شیخ رسیده و در عقاید و کلام است.

جوابات المسائل السلاریه

شریف مرتضی علم الهدی (-436ق)، جواب مسائل سلار دیلمی شاگرد شریف است. خ.

موجود.

جوابات المسائل السیوریه---

ص: 245

جوابات المسائل الشيرازيه

شيخ مفيد محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق) است. مجيب در جوابات المسائل السروييه به آن ارجاع داده است.

جوابات المسائل الصاغانيات-الصاغانيات

نيز از شيخ مفيد. مسائل متفرقة فقهيه است. ط.

نجف.

-الحمد لله على سبوغ نعمته...

جواب المسائل الصيداويه

شريف مرتضى علم الهدى (-436 ق). مذكور در رجال نجاشى.

جوابات المسائل الصيداويه

ابو عبد الله محمد بن هبه الله طرابلسى شاگرد شيخ طوسى. مذكور در معالم ابن شهر آشوب.

جوابات المسائل الطبريه

شيخ على حزين (-1181 ق). مذكور در نجوم السماء.

جوابات المسائل الطبريه---

ص: 246

جوابات المسائل العکبریه

شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق)، جواب مسائل ابوليث بن سراج حاجب است.خ. آستان قدس، ش 7722
(1352 ق) و ش 2428

-الحمد لله الذي يؤيد بالتوفيق

جوابات المسائل العویصه

در حکمت، از صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

جوابات المسائل الفخریه---

ص: 247

جوابات المسائل المدنیات الاولى

جوابات المسائل المدنیات الثانيه

جوابات المسائل المدنیات الثالثه

هرسه از حسن بن زین الدین (-1011 ق)، صاحب معالم و فرزند شهید ثانی. جواب مسائل سید محمد بن جویری است که به دفعات از مؤلف پرسیده و نسخه های هرسه عنوان دیده شده است.

جوابات مسائل مرشدآباد

آقا احمد کرمانشاهی، صاحب جوابات مسائل فیض آباد. مذکور در «مرآة الاحوال».

جوابات مسائل مرشدآباد

مفتی عباس شوشتری لکهنوی (-1306 ق).

مذکور در تجلیات.

جوابات المسائل المصریات

محقق حلّی، ابو القاسم جعفر بن حسن (-676 ق). خ. دیده شده.

جوابات المسائل المصریات (الوارده من

القاهره)

جمال الدین عبد الله بن علی بن زهره، صاحب «جوابات المسائل البغدادیه». مذکور در فهرست کتب او.

جوابات المسائل المصریات الاولى

جوابات المسائل المصریات الثانيه

هردو از شریف مرتضی علی بن حسین موسوی (-436 ق)، عنوان دوم 5 مسأله در حکمت.

مذکور در رجال نجاشی.

جوابات المسائل المصریة

شیخ صدوق محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

جوابات المسائل المطليات

شريف مرتضى علم الهدى (-436 ق). در جوابات «المسائل الرسيه» به آن ارجاع داده شده است.

جوابات المسائل المقداديه

شهيد اول (-786 ق). جواب 27 مسأله كه فاضل مقداد از او پرسیده است. خ. آستان قدس.

-الحمد لله المحمود على افضاله

جوابات المسائل المنتزعه

محقق فيض كاشاني (-1091 ق). مذكور در فهرست تصانيف او.

جوابات المسائل الموصليات الاولى

جوابات المسائل الموصليات الثانيه

جوابات المسائل الموصليات الثالثه

هرسه عنوان از شريف مرتضى علم الهدى (-436 ق). جوابات اول، 3 مسأله در وعيد، قياس و اعتماد دوم 9 مسأله و سوم 109 مسأله هردو در فقه. خ. آستان قدس.

جوابات المسائل الموصليات (في العدد و

الرؤيه)-جوابات اهل الموصل

شيخ مفيد (-413 ق). مذكور در رجال نجاشي.

- (بعد الحمد) ذكرت ايّدك الله أنّ كتاب اخ من اخواننا اهل الموصل ورد عليك...

جوابات المسائل المنتجبه (يا المنتخبه)

فارسي، حكمت، از افضل الدين كاشاني مؤلف «جاودان نامه». جواب مسائل شخصي به نام منتجب الدين يا منتخب الدين است. خ. موجود.

جوابات المسائل المهمائيه الاولى

علامه حسن بن يوسف بن مطهر حلي (-726 ق)، جواب مسائل مهتأ بن سنان. ط. قم.

جوابات المسائل المهمائيه الثانيه

نیز از علامه حلّی. جواب مسائلی است که مهتّا بار دوم فرستاده. خ. موجود.

جوابات المسائل المیافاریات---

ص: 249

جوابات مسائل الميرزا محمد علي القاضي

محمد حسين كاشف الغطاء، جواب 14 مسألة متفرقة است كه قاضى در 1367 ق آن را تدوين کرده است.

جوابات المسائل الناصريه---

ص: 250

جواز الاتكال على قول النساء (في انتفاء موانع

التكاح)

سید محمد باقر حجت الاسلام اصفهانی (-1260 ق). در رساله السؤال و الجواب مؤلف که چاپ شده، درج است.

جواز اخذ الاجره على الواجبات (و صحه الاجاره

عليها)

عبد الحسين مبارك نجفی (-1364 ق)، تألیف:

1345 ق. خ. دیده شده.

-الحمد لله رب العالمين...

جواز استماع صوت الاجنبيه (مع الامن من الفتنه)

محمد رفيع بن عبد المحمد كزازی نجفی (سده 13 ق).

جواز اقامه الحدود للفقهاء في الغيبه - وجوب اقامه

الحدود

جواز اقامه العزاء لسيد الشهداء (عليه السلام)

علی بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1259 ق).

مذکور در نجوم السماء.

جواز اكل الصيد للمحرم عند الضروره

علی اکبر بن غلام حسن خوانساری (1300 ق-). خ. دیده شده.

جواز اكل المختلط بالحرام غير المحصور

عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق).

جواز امامه الفاسق عند نفسه

محمد تقی بن حسین بن دلدار علی نقوی (-1289 ق)، تألیف: 1258 ق. مذکور در کشف الحجب.

جواز امتناع الزوجه عن الاستمتاع قبل قبض المهر

شيخ بهائي بهاء الدين محمد بن حسين عاملي (-1031 ق).خ. خوانساری نجف.

جواز امر الأمر مع علمه بانتفاء الشرط

شريف العلماء محمد شريف بن حسنعلی آملی (-1146 ق).خ. موجود.

جواز البقاء على تقليد الميِّت -تقليد الاموات

جواز تحليل احد الشريكين الامه لصاحبه

سليمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق)، تأليف: 1116 ق.

-الحمد لله و سلام على عباده الذين اصطفى

جواز تصرف المالك في ملكه (مع لزوم اضرار

الغير)

ميرزا ابو القاسم محقق قمی (-1231 ق)، تأليف:

1205 ق.ط. تهران، 1319 ق (با غنائم الايام).

جواز التطيب بالزباد

سليمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق).خ.

خوانساری نجف.

جواز التقليد

سليمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق).

مذكور در «لؤلؤه البحرين».

جواز التقليد

زين الدين على بن سليمان قدمی ام الحديث (-1064 ق).مذكور در «تاريخ علماء البحرين».

جواز التقليد ---

جواز الحکومه الشرعیه (للمقلد مع عدم وجود

المجتهد للضروره)

حسین بن مفلح صیمری. مذکور در «الفوائد النجفیة» تألیف سلیمان ماحوزی.

جواز الحکومه الشرعیه (لغير المجتهد عند تعذر

المجتهد الجامع للشرايط)

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-965ق). مذکور در «الفوائد النجفیة» تألیف سلیمان ماحوزی.

جواز رد الشمس

حسین جعل بصری. مذکور در معالم العلماء.

جواز السفر للافطار (فی شهر رمضان من وجوه)

مؤلف متأخرتر از علامه مجلسی بوده. خ. دیده شده.

جواز الصلاه جنب الشباک (المحاذی لقبر

المعصوم)

شیخ یوسف بحرانی (-1186ق) صاحب حدائق. ردی است بر بعضی از معاصرینش که در منع این امر رأی داده بوده.

جواز الصلاه فی المحمول النجس

محمد حسن بن محمد صالح بن مصطفی کبه بغدادی (-1336ق).

جواز العزاء (لسید الشهداء ع)

اردو، از ظفر حسن امروهوی. ط.

جواز العمل بالظنون (فی احکام الله تعالی)

فخر الدین بن محمد علی طریحی (-1085ق)، ردی است بر مؤلفی که رأی بر منع داده بوده.

- اما بعد حمد الله و الصلاه علی محمد و آله الطاهرين فاقول قد ذهب فرد

جواز العمل بكتب الفقهاء

سید نعمت اللہ محدث جزائری. در برخی از منابع به او نسبت داده شده.

جواز الفائنه فی وقت الحاضره

جعفر بن علی بن طباطبایی یزدی (-1321 ق).

جواز الفائنه فی وقت الحاضره

عبد اللہ بن حسین شوشتری (-1021 ق). خ.

موجود.

جواز لعن یزید

شیخ هادی بن عباس آل کاشف الغطاء (-1361 ق).

جواز نقل الموتی ---

ص: 252

جوامع الآداب

محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق).

جوامع الاحکام-جوامع احکام النجوم

فارسی، نجوم، از ابو الحسن علی بن زید بیهقی (-565 ق) مؤلف «تاریخ بیهقی». خ. آستان قدس، ش 5485 (890 ق)، ش 12264 (949 ق) و چند نسخه دیگر.

جوامع الادویه

طب، ناشناخته، به نام الب ارغون ملک ری تألیف شده و بر آن نگاشته است که: من املاء...

ظهیر الدین عماد الاسلام الفارس. خ. دیده شده.

جوامع الاسرار (فی معراج رسول المختار)

فارسی، از حسن بن مرتضی طباطبائی یزدی متخلص به منیب (-1315 ق)، تألیف: 1288 ق، مصدر به نام ناصر الدین شاه قاجار. خ. دیده شده.

-جوامع لوامع تجلیات انوار الهی...

جوامع احوال الائمة المعصومین

محمد تقی بن کاظم شوشتری (1321 ق-).

جوامع اصلاح المنطق

ابو الحسین زید بن رفاعه بن مسعود. مختصری است از «اصلاح المنطق» ابن سکیت (-243 ق). ط. حیدرآباد دکن، 1354 ق.

-الحمد لله الذي شرف الانام بما يميزهم...

جوامع الاصول-جوامع الكلم

اصول فقه، از سید حسن بن علی مدرس (-1273 ق). خ. حسینیة شوشتریهای نجف.

-الحمد لله الموفق للخيرات...

جوامع الاصول

علی بن گل محمد قارپوزآبادی (-1290 ق).

مذکور در «انیس الطلاب».

جوامع الاصول---

ص: 253

جوامع الحكایات و لوامع الروایات

فارسی، تاریخ، از سدید الدین محمد بن محمد عوفی بخاری، تألیف: 618-625 ق.خ. آستان قدس، ش 4213 (1029 ق)، ش 4097 (1031 ق). ط. تهران، مکرر.

جوامع الحكم و عوالم العلم و الأمم

محمد رضا بن قاسم غزّوی نجفی (1303 ق-) در تاریخ، نجوم، جغرافیا، رجال و علوم غریبه. خ. دیده شده.

جوامع الخیرات (فی تفسیر الآیات)

حبيب الله بن زين العابدين قمی زیوانی (-1359 ق). خ. آستان قدس، ش 6769-6772 (1349-1358 ق).

جوامع الدلائل و الاصول (فی امامه آل الرسول)

عماد الدین حسن بن علی طبری (سده 7 ق).

جوامع الرسائل

21 رساله از میرزا ابو القاسم محقق قمی (-1231 ق). ط. تهران، 1319 (با غنایم الايام).

-الحمد لله المتفرد بالازلیه و القدم...

جوامع السعادات (فی فنون الدعوات)

عبد الرحيم بن يحيى بحرانی. خ. آستان قدس، ش 3137.

جوامع السياسه

ابو نصر محمد بن احمد فارابی (-339 ق). ط.

مصر.

جوامع الشتات (فی ما برز من العلامه الانصارى)

من الافادات)-جوامع الاصول

اصول، از محمود بن جعفر میثمی عراقی (-1308 ق)، تألیف: 1285 ق.خ. آستان قدس، ش 7371 (1289 ق) و ش 7363.

جوامع العبادات

ادعیه، به قول صاحب «فردوس التواریخ» نسخه آن در آستان قدس موجود بوده است.

جوامع العلاج

طب، از حاج محمد کریم خان کرمانی (-1288 ق)، تألیف: 1269 ق.

-الحمد لله رب العالمین...

ترجمه فارسی آن از حسن بن علی اکبر محیط کرمانی شاگرد مؤلف.

-سپاس بی قیاس خداوندی را

جوامع العلم---

ص: 254

جوامع الكلام

فارسی، تاریخ.خ. فیض آباد ہند.

جوامع الكلام (فی شرح قواعد الاحکام)

فقہ، از محمد رحیم بن محمد بروجردی (-1309 ق).خ. آستان قدس، ش 5838-5848 (1260-1270، خط مؤلف).

جوامع الكلام فی دعائم الاسلام---

ص: 255

الجواهر

نحو، ابو علی فضل بن حسن طبرسی (-548 یا 552 ق). آستان قدس، ضمیمه ش 3795.

الجواهر

نحو، از نصر الله بن هبه الله زنجانی. مذکور در فهرست شیخ منتجب الدین.

الجواهر، کتاب

فخر الدین محمد بن محاسن، کفعمی در «البلد الامین» از آن نقل کرده است.

الجواهر و الاحجار

ابوریحان محمد بیرونی (-440 ق). مذکور در مجله «المقتطف».

الجواهر و الدرر (فی سیره سید البشر)

فن پنجم از «البحر الزخار» تألیف، مهدی احمد بن یحیی حسینی زیدی یمنی امام زیدیه (-840 ق). شرح آن «یواقیت السیر» نام دارد.

الجواهر و العقود (فی نظم الوزير داود)

ترجمه شعراء، از صالح بن درویش تمیمی بغدادی (-1261 ق).

جواهر الآثار و جواز الابرار

شرح وصایای پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) است به ابوذر غفاری، تألیف صاحب روضات، ناتمام. خ.

روضاتی اصفهان.

جواهر الاخبار

فارسی، اخلاق، از محمد حسین بن عبد الله بن فصیح خوانساری، در 40 باب. خ. دیده شده.

-زیباترین کلامی که شایستگی ارمان بودن مجلس قدس تواند داشت.

جواهر الاخبار

فارسی، تاریخ، از منشی بوداق قزوینی که آن را به شاه اسماعیل صفوی (-984 ق) اهداء کرده و در آن از وقایع 795 تا 984 ق یاد کرده است.

جواهر الاخبار

شیخ حسین معروف به ارده شیره. آیت الله مرعشی از آن یاد کرده است.

جواهر الاخبار

شرح اربعین حدیث، از رفیع الدین بن علی اصغر نظام العلماء طباطبائی تبریزی (-1326 ق).

مذکور در آخر «المقالات النظامیه».

جواهر الاخبار (و ظرائف الآثار)

علی بن حسین مسعودی (-346 ق). مذکور در حاشیه «الخلاصه» از شهید ثانی.

جواهر الاخبار

محمد علی بن مهدی آل عبد الغفار کاظمی (-1345 ق)، در 247 عنوان به ترتیب حروف و هر عنوان در چند فصل، در زهد، اخلاق، ادبیات و مسائل متفرقه، تألیف: 1344 ق. خ. موجود.

-الحمد لله المحمود بنعمته

جواهر الاخبار (و معتقد الاخبار)

فارسی، در امامت، از محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی (سده 13 ق). خ. دیده شده.

جواهر الاخبار

ادعیه و مواعظ، از نجفعلی بن محمد رضا زنوزی تبریزی، تألیف: 1280 ق. ط. تبریز، 1280 ق.

جواهر الاخلاق (و ضیاء الاشراف)

فارسی، اخلاق، از سید محمود جواهری تهرانی، تألیف: 1324 ق در 110 فصل. ط. تهران، 1325 ق.

جواهر الادب (و الانشاء)

فارسی، از شیخ عبد الکریم سعادت. ط. شیراز، 1341 ق.

جواهر الادراج (و زواهر الابراج)

فارسی، شرح 47 حدیث، از شهاب الدین علی دانیالی فسائی برازی جهرمی شاگرد محقق دوانی و معاصر شاه طهماسب صفوی. نسخه کتاب را

صاحب ریاض العلماء دیده بوده است.

جواهر الادراک

فارسی، علوم غریبه. ط. بمبئی.

جواهر الارشاد

فارسی، در حرمت ریش تراشی، از محمد باقر سیرجانی (معاصر). ط. بمبئی، 1333 ق.

جواهر الاسرار

فارسی، از حمزه بن عبد الملک آذری اسفراینی (-866 ق)، مرتب بر 4 باب. خ. مجلس تهران، ملک تهران. ط.

-یا مفتح الابواب افتتح باب قلبی... حمد و ستایش آن علیمی را

- (بعضی نسخ) سپاسی که از روی گویای خرد...-

جواهر الاسرار

ابو اسحاق ابراهیم بن اسحاق احمری. نجاشی به 2 واسطه از او روایت می کند.

جواهر الاسرار

فارسی، رمل. خ. خوانساری نجف.

جواهر الاسرار و زواهر الانوار

فارسی، شرح مثنوی معنوی، از کمال الدین حسین بن حسن خوارزمی، مرید ابو الوفاء خوارزمی (-835 ق). خ. آستان قدس، ش 416 (1039 ق) و ش 4517.

جواهر الاسرار---

ص: 257

جواهر الافكار

شرح شرایع، از محمد بن ابراهیم مشهدی نجفی (-1281 ق). مذکور در تکملة امل الآمل.

جواهر الالسنه

فارسی، ترکی و عربی، لغت، از ابراهیم و دید، تألیف: 1182 ق. خ. مجلس تهران.

جواهر الالفاظ - کتاب الالفاظ

قدامه بن جعفر بن قدامه (- پس از 337 ق). ط.

مصر، 1351 ق.

جواهر الالفاظ و ذخایر الحفظ

سید شریف یحیی بن علی بن زهره حلبی.

کفعمی در «فرج الكرب وفرح القلب» از آن نقل کرده است.

جواهر الایقان - جواهر ایقان و سرمایه ایمان

فارسی، مقتل، از ملا آقا بن عابدین فاضل دربندی (-1285 ق). ط. تهران، 1298 ق.

جواهر الایمان

فارسی، اصول دین، از اسد الله بن علی محمد جودتانی (یا جوزدانی) اصفهانی (-1323 ق).

خ. موجود.

جواهر الایمان (فی ترجمه تفسیر القرآن)

فارسی، ترجمه تفسیر عسکری (علیه السلام)، از محمد باقر بن محمد اسماعیل یزدی سیرجانی کرمانی، آغاز تألیف: 1318 ق. ط. 1320 ق.

جواهر الایمان

فارسی، کلام، از ابراهیم سعید العلماء لاریجانی، در نبوت خاصه براساس انجیل برنابا. ط.

تهران، 1307 ق.

جواهر البحرين فی احکام التقلین

عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق)، مجموعه ای از اخبار کتب اربعه نظیر «الوافی» فیض، ولی بدون ترتیب آن. خ. دیده شده.

جواهر البرکات (فی احکام الاموات)

ناشناخته، از این کتاب در «جواهر الاسرار» آذری (-866 ق) نقل شده است.

الجواهر البیته

نعمت الله بن مرتضی حسینی. در نقایس اللباب و از آن در علماء معاصرین نقل شده است.

جواهر البیان

اردو، در فضایل اهل بیت ع، از اکبر مهدی جروتی هندی. ط.

جواهر بی بها

اردو، در تعزیه سید الشهداء، از محمد مجتبی بن محمد حسین نوگانوی (1324 ق-). ط، 1353 و 1354 (در 2 حصّه).

جواهر التشریح

فارسی، طب، از علی خان بن زین العابدین همدانی، مرتب بر 7 مقاله در تشریح قسمتهای مختلف بدن. ط. تهران، 1306 ق.

جواهر التفسیر لتحفه الامیر-العروس

فارسی، تفسیر، از حسین بن علی واعظ کاشفی که به نام وزیر امیر علیشیر تالیف کرده و مرتب است بر مقدمه ای در 4 اصل و 22 عنوان و پس از آن تفسیر. خ. آستان قدس، ش 1277 (979 ق) و چند نسخه دیگر.

-الله علیم حکیم زینت فاتحه هر خطاب و زیور خاتمه هر کتاب

جواهر التواریخ

فارسی، از سلمان قروینی، شامل وقایع قدیمترین ایام تا 1037 ق. مولف این تاریخ را در عهد اورنگزیب (-1068 ق) تالیف کرده و بیشتر آن اختصاص به تاریخ مغول و تیموریان دارد.

جواهر الجمال فی النحو-الجواهر فی النحو

طبرسی. در کشف الظنون آمده است که این کتاب برای ابو منصور محمد بن یحیی حسینی

تألیف شده و از مؤلف نام نبرده است. در کتابخانه سماوی نجف نسخه ای به نام الجمل فی العوامل موجود است که برای صفی الدین ابو منصور محمد بن یحیی بن هبه الله حسینی تألیف شده و نسخه دیگری از همین کتاب در کاظمین دیده شده که نام آن را کاتب نسخه، جواهر النحو نوشته و تصنیف آن به ابو علی طبرسی نسبت داده شده است. یک نسخه جواهر الجمل در نحو منسوب به ابو علی فارسی در آستان قدس (ش 3795) موجود است.

-الحمد لله رب العالمین و سلام علی عباده الذین اصطفی محمد و عترته الطاهیرین...

جواهر الحکم

محمد بن جعفر حسینی قزوینی (سده 13 ق).

خ. دیده شده.

جواهر الحکم و درر الکلم

ادب و تاریخ، از محمد بن مهدی مغنیه عاملی (سده 13 ق). این کتاب از مآخذ اعیان الشیعه است.

جواهر الحکمه ناصری

فارسی، طب، از علی خان بن زین العابدین همدانی، معلم دار الفنون. ط. تهران، 1298 ق.

جواهر خانه

فارسی، ادبیات از عباس بن احمد رفعت، صاحب آثار العجم.

جواهر خمس

فارسی، عرفان، از محمد بن قطب الدین از نیرگان شیخ عطار، تألیف: 956 ق. خ. موجود.

-الحمد لله الاحد الصمد...

جواهر ذات ---

ص: 259

الجواهر العقليه

رکن الدین محمد بن علی جرجانی، شاگرد علامه حلی.

جواهر العقود

سید محمد باقر. ملا حسین کسائی یزدی مسأله ای در نحو در مجموعه ای از این کتاب نقل کرده است.

جواهر العقول (فی شرح فرائد الاصول)

ابو القاسم بن سید معصوم اشکوری (-ح 1325 ق) تالیف: 1292-1297 ق، حاشیه ای است بر رسایل شیخ انصاری که طبق اظهار مؤلف از کلمات استادش میرزا حبیب الله رشتی استفاده کرده است. خ. آستان قدس، ش 2967 (1307 ق).

جواهر العقول (فی تقریر قواعد الاصول)

محمد تقی بن شیخ احمد احسائی (-1241 ق).

خ. دیده شده.

جواهر العقول (فی مناظره الفار و السنور)

فارسی، داستان، منسوب به علامه مجلسی، مناظره ای است میان صوفی و طلبه. ط. مکرر.

جواهر العلاج-پانالوژی

فارسی، طب، از قربانعلی بن محمد طبیب سمنانی (علی ناصح) (-1363 ق) در 5 مجلد.

خ. دیده شده.

-احمدک یا من تنزه عن مجانسه مخلوقاتہ...

جواهر العلم

ابو حنیفه احمد بن داود دینوری (-282 ق).

مذکور در کشف الظنون.

الجواهر العلیه (فی الکلمات العلیه)

علی بغدادی. تکمله ای است بر، «غرر الحکم» آمدی.

فارسی، طب، درمان بیماریهای چشم، از علی ناصح، قربانعلی طیب سمنانی (-1363 ق)، تألیف: 1338 ق.

الجواهر الغوالی (فی شرح عوالی الآلی)

نعمت الله موسوی جزائری (-پس از 1112 ق). خ. آستان قدس، ش 1993 (1106 ق).

-الحمد لله الذي رجح مداد العلماء على دماء الشهداء...

جواهر الفرائض ---

ص: 260

جواهر الكلام (فی شرح شرایع الاسلام)

شیخ محمد حسن بن محمد باقر نجفی (-1266 ق). ختم تألیف: 1257 ق، در چندین مجلد. ط.

مکرر. نسخ متعددی از آن در آستان قدس موجود است.

جواهر الكلام (فی سوانح الایام)

فارسی، از حسن بن محمد حسینی اشرف الواعظین. ط. تهران، 1362 ق.

جواهر الكلام (فی شرح مقدمه الكلام)

قطب الدین سعید بن هبه الله راوندی (-573 ق). مذکور در امل الآمل.

جواهر الكلام (فی اصول عقاید الاسلام)

شمس الدین بن جمال الدین بهبهانی (-1248 ق)، شاگرد وحید بهبهانی. مذکور در «فردوس التواریخ».

جواهر الكلام

عقاید، از صدر الدین بن نصیر الدین بن میر صالح مدرس طباطبایی زواری اردکانی یزدی، جدّ سادات مدرسی یزد. خ. موجود.

جواهر الكلام (فی الحكم و الاحکام من قصه سید

الانام)

ابو الفتح عبد الواحد بن محمد بن عبد الواحد آمدی. مذکور در كشف الظنون.

-الحمد لله استمطار سحائب كرمه

جواهر الكلم ---

ص: 261

جواهر مخزون

ابو نصر فتح الله بن محمد کاظم شیبانی (-1308 ق).

جواهر المسائل

فارسی، فقه، از محمد مهدی بن محمد باقر محلاتی. برگرفته از مطالع الانوار حجت الاسلام سید محمد باقر شفتی اصفهانی. خ. دیده شده.

-حمد و ثنایی که امتدادش جواهر مسائل ربّانی را...

جواهر المصائب

اردو، مقتل، از قاسم علی کربلائی. ط. هند، 1348 ق.

الجواهر المضيئه

اعجاز حسین امروہوی. مذکور در تجلیات.

جواهر المطالب (فی فضائل امیر المؤمنین علی بن

ابی طالب)

حسن بن یوسف بن مطہر علامہ حلّی (-726 ق). مذکور در «عوالی اللالی».

جواهر المطالب (فی فضائل علی بن ابی طالب)

فخر الدین بن محمد علی طریحی (-1085 ق).

مذکور در فہرست تألیفات او.

جواهر المطالب (فی مناقب الامام ابی الحسن

علی بن ابی طالب ع)

شمس الدین ابو البرکات محمد بن احمد باعونی شافعی (-871 ق). خ. آستان قدس، ش 1661 (وقف 1067 ق) در پشت نسخه نسبت باعونی، باغونی خوانده شده است.

-الحمد لله الذي جعل قدر علی في الدارين عليًا

جواهر المعادن (فی تفسیر المفردات القرآنیہ)

علی بن محمد جعفر شریعتمداری استرآبادی (-1315 ق). مذکور در «غایه الآمال» مؤلف.

جواهر المعارف

ناشناخته، کلام. خ. فیض آباد هند.

جواهر المقال (فی فضائل الآل)

سید جعفر بن محمد اعرجی کاظمی (-1332 ق). در «مناهل الضرب» مؤلف مکرراً به آن ارجاع شده است.

جواهر المقال

فارسی، طب، نظم غیاثیه از علی بن محمد بن عبد الرحمان (-1112 ق) که به نام صدر الدین علی به نظم آورده. خ. بادلیان.

الجواهر المقطعه

سید مهدی بن محمد جعفر موسوی تنکابنی، مؤلف «خلاصه الاخبار». خ. دیده شده.

-الحمد لله الذى خلق الاربعین...

جواهر مکنونه

فارسی، در علم حروف و جفر، منسوب به آصف بن برخیا. ط. ایران، 1312 ق.

جواهر مکنونه - لآلی مخزونه

فارسی، ادعیه، از مصطفی بن محمد خوئی، تالیف: 1255 ق. خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین.

الجواهر المشوره (فی الادعیه المأثوره)

سید عبد الحسیب بن احمد بن زین العابدین علوی عاملی، نوۀ محقق داماد. خ. آستان قدس، ش 11894.

جواهر منظومات

فارسی، مجموعه اشعار میرزا مطهر (ظاهراً سده 7 ق). در «زنبیل» از آن نقل شده.

جواهر نامه ---

جواهرنامه

فارسی، احکام نجوم، ناشناخته. خ. مجلس تهران و خوانساری نجف.

جواهرنامه

فارسی، در شناخت جواهر، از محمد بن ابی البرکات جوهری نیشابوری، تألیف: 592 ق، برای سلطان ابو الفتح مسعود بن صدر شهید یا وزیر او.

جواهرنامه

فارسی، جزء دوم جوهر ذات، منسوب به فرید الدین عطار نیشابوری، ولی از عطار تونی (سده 9 ق) است. ط. تهران، 1355 ق.

جواهرنامه

فارسی، در شناخت جواهر، از صدر الدین محمد بن غیاث الدین منصور دشتکی که به نام سلطان ابو الفتح خلیل بهادر سلطان تألیف کرده. خ.

آستان قدس، چند نسخه.

-سپاس و ستایش بی اندازه و قیاس صانعی را...

جواهرنامه

فارسی، مثنوی، از محمد امین، روح الامین شهرستانی ملقب به میر جمله (-1047 ق). خ.

مجلس.

جواهر النحو---

ص: 263

جوشن داود

ادعیه. از عبد الفتاح بن ضیاء الدین محمد مرعشی حسینی مؤلف «التبر المذاب»، جد آیت الله مرعشی.

الجوشن الصغیر

ادعیه. منسوب به امام موسی بن جعفر علیه السلام. در «مهج الدعوات» ابن طاووس درج است.

الجوشن الکبیر

ادعیه، مروی از امام سجاد علیه السلام. در مصباح کفعمی درج است.

جونه الماشطه

محمد بن عبید الله مسبّحی حرانی مصری. ابن خلکان می نویسد که این کتاب متضمن غرائب اخبار و اشعار و نوادر است.

الجواهر، کتاب

ابو جعفر محمد بن احمد کرخی معروف به ابن خانبه. مذکور در رجال نجاشی.

الجواهر، کتاب فی

ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق). مذکور در «اخبار الحكماء» قفطی.

الجواهر، کتاب

در عصمت و امامت، از محمد علی بن محمد کاظم شاهرودی (-1293 ق).

الجواهر الاسنی (فی الصلوات المشتمله علی اسماء

الله الحسنی)

سید معروف. خ. موصل.

الجواهر الثمین

درویش علی بن حسین بغدادی (-1277 ق).

مذکور در «کنز الادیب» فرزندش.

الجواهر الثمین (فی تفسیر القرآن المبین)

سید عبد اللہ بن محمد رضا شبر کاظمی (-1242 ق)، تالیف: 1239 ق؛ ط. بیروت، در 6 مجلد.

-الحمد لله منزل القرآن الکریم.

جواهر الجمهره---

ص: 264

الجوهر المنضد

كشكول، از محمد علی اردوبادی، آغاز تألیف:

1352 ق.

جوهر منظوم---

ص: 265

-الحمد لله الاول و الآخر...

جوهره الجمهره

اسماعيل بن عباد طالقاني (-385 ق)، مختصرى است از «الجمهره» ابن دريد در لغت. خ.

موجود.

الجوهرة الخالصة عن الشوائب (في العقائد)

المتقومه على جميع المذاهب)

شمس الدين عبد الصمد بن عبد الله علوى دامغانى. در جواب سؤال عبد الحق ذهبى نگاشته.

خ. موجود (1085 ق).

-الحمد لله على جميع نعمه

الجوهرة الزاهرة (في فضل كربلا و من حلّ فيها من

العترة الطاهرة)-الجوهرة الشعشعانية(و الثمره

الجنّيّه في فضل كربلا و الغاضريه)

حسين بن احمد معروف به سيد حسون براقى، مؤلف تاريخ الكوفه. خ. موجود.

الجوهرة العزيزه

فقه، از عبد الله بن عباس سترى بحراني (-1270 ق). مذکور در «انوار البدرين»، منتخبي است از «منيه الراغبين».

الجوهرة العزيزه (في شرح المسأله الوجيزه)

على بن حسن بحراني (-1340 ق) مؤلف «انوار البدرين». مؤلف در اين كتاب قول شيخيه را كه خالق مؤثر حقيقت محمدى است، رد کرده است، تاليف: 1326 ق. خ. دیده شد.

-الحمد لله الخالق لكل شئى...

الجوهرة العزيزه (في شرح وسيط الوجيزه)

على محمد بن محمد بن دلدار على نقوى لكهنوى (-1312 ق). ط.

الجوهرة الغاضره (فی احوال الآخره)

ناشناخته. نسخه آن به خط عبد الغفور، مؤرخ 1128 ق، در کتابخانه جامع کبیر موصل موجود است.

الجوهرة الفریده (فی تلخیص العقیده)

سلیمان بن عبد الله ماحوزی. خ. موجود.

الجوهرة المضریه (فی اکنار الصلوات و السلام)

علی خیر البریه

معروف بن مصطفی حسینی، تضمین قصیده بوصیری است. خ. خوانساری نجف.

الجوهرة المزیئه

فقه، از عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق). مذکور در اجازه مولف برای محمد تقی.

الجوهرة التجفیہ (فی شرح الدرہ الغرویہ)

از مؤلف «الشرايع المحمديه». خ. مرعشی قم (مجلد طهارت).

جوهریہ

فارسی، از محمد تقی حاج بابا ملک الاطباء شیرازی (-1283 ق) در منع تداوی با برخی داروی های فرنگی. ط. تهران، 1283-1285 ق (در مجموعه رسائل طبی).

جوهریہ

محمد صادق بن علی بن ابی طالب یزدی، شرحی است بر جواب آقا رضی قزوینی در مورد یک مسأله حسابداری در باب جواهر اهدائی تجار به شاه، تاریخ شرح 1282 ق.

- (پس از خطبه) چنین گوید محتاج پروردگار سبحانی محمد صادق بن علی بن ابی طالب الیزدی الاردکانی...

الجوهریه (فی الرد علی القدریه و الجبریہ)

منظومه در توحید و عدل، از ملک الصالح طلیح بن رزیک (-556 ق). مذکور در تاریخ مقریزی.

جوهریه النفس

ابن سینا (-428 ق). خ. مشکات تهران.

الجهات (فی علم التوجّهات)

عرفان، از ابو الحسن علی بن ارفع رأس اندلسی، شرح قصیده سلیمان بن ثابت در علم حروف و خواص برخی از کلمات و دیگر موضوعات عرفانی. خ. حسینیة نجف آبادیهای نجف.

جهات الرّمل

فارسی، از عبد الله حسینی بلیانی معروف به شاه ملاً منجم شیرازی، تالیف: 986 ق، مرتب بر مقدمه، 6 جهت و خاتمه و هرجهت شامل چند افق.

الجهات، رساله

غیاث الدین منصور حسینی دشتکی (-948 ق).

مذکور در مجالس المؤمنین.

الجهاد، کتاب

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی. نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الجهاد، کتاب

ابو جعفر محمد بن حسن بن فروخ صفار قمی (-290 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الجهاد، کتاب

ابو التّضر محمد بن مسعود عیاشی. نجاشی به 2 واسطه آن را از مولف روایت می کند.

الجهاد الاکبر (فی جهاد النفس)

عبد الوحید گیلانی، تالیف: 1025 ق. خ. دیده شده.

جهاد النفس

اسماعیل بن علی نقی (1295 ق-). مذکور در فهرست تألیفات او.

جهادیه

فارسی، در وجوب جهاد، از ابو الحسن بن محمد کاظم، تألیف: 1238 ق، هنگام خصومت روس با ایران. خ. دیده شده.

-نحمدک یا من حیب الیناحمیّه الاسلام

جهادیه

فارسی، از ابو القاسم بن عیسی قائم مقام فراهانی (-1251 ق). ط. تبریز، 1234 ق.

جهادیه

فارسی، تألیف جمعی از علماء عهد فتحعلی شاه قاجار. خ. آستان قدس، ش 2343-2345.

-ربنا افرغ علینا صبرا

جهادیه

فارسی، محمد حسین بن عبد الباقي خاتون آبادی (-1233 ق). خ. آستان قدس، ش 2348.

-جواهر حمد و لئالی ثنائی که مصطبه گزینان...

جهادیه

فارسی، مقتل، از عبد العباس دامغانی کرمانشاهی (سده 13 ق). خ. دیده شده.

الجهادیه

علی محمد بن محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1312 ق). مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

جهادیه

فارسی، از میرزا عیسی بن محمد حسن معروف به میرزا بزرگ فراهانی (-1238 ق) پدر قائم مقام فراهانی. خ. آستان قدس، ش 2347-2350.

جهادیه

فارسی، از حاج محمد کریم خان قاجار کرمانی (-1288 ق)، تألیف: 1273 ق. خ. شهید مطهری.

-سپاس بیرون از قیاس پروردگاری را

الجهادیه

محمد بن علی طباطبایی معروف به سید محمد مجاهد (-1242 ق). خ. آستان قدس، ش 2346 (1228 ق).

-الحمد لله الذی فضل المجاهدین علی

الجهاديه

شيخ هاشم عرب معاصر فتحعلي شاه قاجار، تاليف: 1230 ق.خ. آستان قدس، ش 2342 (1230 ق).

-الحمد لله رب العالمين...

الجهاديه

يوسف بن عبد الفتاح طباطبائي تبريزي (-1242 ق).

جهاز الاموات

محمد بن مرتضى فيض كاشاني (-1091 ق).

خ. مشكات تهران.

جهان آرا---

ص: 268

نیزه خطیت به قصد غنیم

جهان نمای عباسی - جام جهان نمای عباسی

جهان نمای مهدی

تقویم 5 ساله، از 1318 ق، از محمد مهدی تبریزی (معاصر).

الجهه التقيديه و التعليليه

اصول، از ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق). مذکور در «البدر التمام».

الجهه التقيديه و التعليليه

حبيب الله بن فتحعلی کرمانی، تألیف: 1307 ق، حاشیه گونه ای است بر فصل الخطاب استاد او حسینعلی تویسرکانی (-1286 ق). خ. مرعشی قم.

جهه القبله

شیخ بهائی، بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق). خ. آستان قدس، ش 2751 (1012 ق) و چند نسخه دیگر.

- اما بعد الحمد و الصلاة فيقول اقل العباد محمد المشتهر... ان تحقيق حقيقه جهه القبله...

جهد المقل في اجوبه المسائل

فقه استدلالی ملمع، از محمد رضا بن جواد کاظمی دزفولی (معاصر).

الجهر بالبسملة (في الاخيرتين و استحبابه)

احمد بن صالح آل طعان بحرانی (-1315 ق)، ردّ قول علی بن عبد الله مهري در وجوب اخفات آن. خ. موجود.

جهر و اخفات

فارسی، از علی بن ابی القاسم رضوی لاهوری (معاصر). ط، 1322 ق.

الجهر و الاخفات (في الاخيرتين بالتسيح)

عبد الله بن عباس ستري بحرانی (-1270 ق).

مذکور در «انوار البدرين».

الجهر و الاخفات (فی الاخيرتين)

خلف بن عبد علی درازی، تألیف: 1175 ق.خ.

دیده شده.

الجهر و الاخفات (فی الاخيرتين)

محمد بن احمد بن ابراهیم، تألیف: 1180 ق.خ.

موجود.

-الحمد لله الذي يعلم السر و اخفى...

الجهر و الاخفات (فی الاخيرتين للامام و

المأموم)

علی بن محمد مقابی بحرانی، تألیف: 1176 ق، برای سلیمان بن حسین بحرانی.خ. آستان قدس، ش 8216(1183 ق).

الجهر و الاخفات (فی الاوتین)

عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق).خ.

دیده شده.

الجهر بيسم الله الرحمن الرحيم، كتاب

ابو العباس احمد بن محمد معروف به ابن عقده (-333 ق). مذکور در رجال نجاشی.

جهل الولی (بمقدار فائنه المیت)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

جیب الزاویه

ریاضی، از محمد باقر بن شمس الدین حسینی میرداماد (-1040 ق). مذکور در آخر «القبسات».

جیب العروس (و ریحان النفوس)

ابو عبد الله محمد بن احمد تمیمی مقدسی.

مذکور در «الحاقت کتاب البلدان» یعقوبی.

جیب الغائب

ریاضی، از شهاب الدین ابو العباس احمد معروف به ابن سراج.

الجیب المربع

ریاضی. مذکور در «دستور العلماء».

ص: 269

جيجك على شاه (يا اوضاع سابق ايران)

فارسی، از ذبیح بهروز، برلن، 1302 ش.

الجید السری (من شعر السید الحمیری)

جامع: محمد بن طاهر سماوی (-1370 ق).خ.

دیده شده.

---الجید، کتاب---

ص: 270

چارمینو-چهارمینو

فارسی، مثنوی، از ابو الحسن بن محمد حسین ذکاء الملک فروغی. ط. تهران، 1330 ش.

چاره بیچارگی

فارسی، در تهییج ایرانیان به دفاع از وطن. ط.

ایران، 1328 ق.

چاره کار (یا بهبودی سپهسالار)

فارسی، از سعید کردستانی. ط. تهران، 1309 ش.

چاره بیمار

فارسی، مثنوی، از عبد الحلیم عاصم هندی.

بسم الله الرحمن الرحيم

حرف نخست است ز نظم حکیم

چال گاو

فارسی، داستان، از عباس خلیلی. ط. تهران، 1310 ش.

چاه وصال لیلی و مجنون

فارسی، منظوم، از شعله گلپایگانی. خ. مجلس تهران. ط. تهران، 1354 ق (با کنز الحقایق).

چاه وصال

فارسی، مثنوی، از میرزا احمد سند. خ. موجود.

-سپهدار دیار درد مجنون

علم زد روزی از حی سوی هامون

چرا از مرگ بترسم (یا بترسی؟)

فارسی، ترجمه لماذا اخاف من الموت، از ابو علی مسکویه، ترجمه علی اکبر بن رضی الدین برقعی قمی. ط. قم، 1327 ش (چاپ دوم).

چرا اوضاع کشاورزی ایران خرابست

فارسی، از محمد حسن شریف. ط. تهران، 1323 ش (چاپ دوم).

چرا به این جهت

فارسی، طبیعی و هیأت، تألیف بانوی دانشمند فرانسوی، ترجمه کاظم احمد محلاتی، محمد حسین فروغی و محمد علی فروغی (محلاتی پس از ترجمه نیمی از کتاب در گذشته است).

ط. تهران، 1318 و 319 ق.

چرا باید از تریاک پرهیز کرد؟

فارسی، از دکتر دردیان. ط. تهران، 1317 ش.

چرا بهائی شدم؟

فارسی، رد بهائیت، از جلال دری.

چرا تبه کار شدم

فارسی، داستان، از حسین رامتین. ط. تهران.

چراغ

فارسی، در باب انجیل یوحنا. ط. تهران، 1313 ش.

ص: 271

چراغ ایمان

فارسی، از محمد حسن بن محمد حسین نستانکی نائینی (-1354 ق) در آداب نماز شب و دیگر نمازهای مستحب و ادعیه. ط. تهران، 1334.

چراغ ایمان

فارسی، اصول دین، از علی بن علی نقی بحرانی.

ط. تهران، 1319 ق.

چراغ هدایت

فارسی، لغت فرس، از سراج الدین علی خان آرزو. ط. تهران، 1338 ق (ضمیمه غیث اللغات).

چراغ هدایت

اردو، اصول دین و فروع، از بهادر علی پنجابی هندی. ط. حیدرآباد.

چراغ هدایت

گجراتی. در صلاه و صوم، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (1283 ق-). ط.

چرا فرانسه شکست خورد؟

فارسی، واقعه 1940 ق، از آندره موروا، ترجمه ابو القاسم پاینده. ط. تهران، 1319 و 1320 ش.

چرند و پرند

فارسی، سلسله مقالات علی اکبر دهخدا. ط.

تهران، 1341 و 1343 ش.

چشم انداز تربیت در ایران پیش از اسلام

فارسی، ترجمه تاریخ جندشاپور، از اسد الله بیژن. ط. تهران، 1315 ش.

چشمه خورشید (در نور علم توحید)

فارسی، ناشناخته، مولف از دانشمندان روزگار صفویه بوده و این کتاب را در 1081 ق تألیف و به شاه سلیمان صفوی اهدا کرده است و در مقدمه از علی خان اعتماد الدوله (-1101 ق) نام برده است.

- چشمه خورشید سپهر علیم

نور فزای دل اهل نعیم

چشمه زندگانی

فارسی، مثنوی، از نظام الدین محمود حسینی شیرازی معروف به شاه داعی الی الله. (ح 870 ق). خ. مجلس تهران.

چشمه غم

گجراتی، مرثی، از غلام علی بهاونگری. مذکور در فهرست تصانیف او.

چشمه فیض

فارسی، منشآت طغرا، معاصر اکبر شاه پادشاه هند.

- چشمه فیض طغرا لثام این تازه مقال است.

چشمه نجات

اردو، ترجمه «عین الحیات». ط.

چشمه نور

اردو، مثنوی. ط. هند.

چطور راسپوتین را کشتم؟

فارسی، ترجمه از روسی: نظام الدین نوری. ط.

تهران، 1306 ش.

چکش

فارسی، منظوم، از منوچهر پراوی. ط. تهران، 1323 ش.

چکنم تا مسلول نشوم - رهنمای مسلولین

فارسی، از محمد یزدی. ط. تهران، 1324 و 1325 ش.

چگونه به مریخ رفتیم؟

فارسی، داستان، از عبد الله ناهید. ط. تهران، 1320 ش.

چگونه روحهای محکم و زنده بسازیم؟

فارسی، اخلاق و روانشناسی تربیتی، از ه.

موسی، ترجمه احمد آرام. ط. اصفهان، 1316

ص: 272

ش.

چگونه کامیاب می شوید؟

فارسی، از اوریزان اسوت ماردن، ترجمه رحیم نامور. ط. تهران، 1309 س.

چگونه ممکن است متمول شد؟

فارسی، از عبد الحسین صنعتی زاده کرمانی. ط.

تهران، 1309 ش.

چگونه فرشته اهریمن می شود؟

فارسی، داستان، از مادام هانری وود، ترجمه رحیم نامور. ط. تهران، 1318 ش (در 3 مجلد).

چمدان

فارسی، مجموعه داستان، از بزرگ علوی. ط.

تهران، 1313 ش.

چمن عشاق

فارسی، ادبیات، از محمد بن عبد الکریم شوشتری (-1323 ق).

چمنستان هدایت

اردو، مواعظ، از آقا مهدی، مؤلف «جلوس تبراً»، فرزند محمد تقی صفوه العلماء (-1331 ق).

چمن و انجمن

فارسی، مثنوی، از شیخ علی حزین (-1181 ق).

خ. مجلس تهران.

-به نام آنکه آذر را چمن ساخت

دل دوزخ شرر را انجمن ساخت

چنار خونبار

فارسی، از محمد رضا بن محمد قاسم حسینی، صاحب «بحر المغفره»، در احوال درختی که روز عاشورای هرسال از آن خون می چکد (در زر آباد قزوین).

چنبر مار

فارسی، از فرانسوا اموریاک، ترجمه جواد صدر.

ط. تهران، 1323 ش.

چننه

فارسی، مثنوی، از صادق بن محمد عنقای تهرانی (1335 ق-).

چننه

فارسی، نظیر کشکول، از عبد الحسین ذو الریاستین شیرازی (1290 ق-).

چند پرده از زندگانی رجال معروف ایران

فارسی. ط. تهران، 1324 ش (قبلا در جریده امید منتشر شده بوده است).

چند کلمه

فارسی، اخلاق. خ. آستان قدس.

چندنامه به شاعری جوان

فارسی، از رایتر ماریان ریلکه، ترجمه پرویز ناتل خانلری (-1369 ش). ط. تهران، 1320 ش.

چنگیز خان

فارسی، از هارولد لمب، ترجمه غلام رضا رشید یاسمی. ط. تهران، 1313 ش.

چوب چینی

فارسی، طب، از قاضی بن کاشف الدین یزدی، که برای شاه عباس ثانی صفوی تالیف کرده. خ.

آستان قدس، ش 15085 (1064 ق).

چوب چینی - حفظ الصحه ناصری

فارسی، از ملک الاطباء فیلسوف الدوله کاظم بن محمد رشتی طیب، ط. تهران، 1304 ق.

چوب چینی

فارسی، از عماد الدین محمود بن حذاق الاطباء معاصر شاه طهماسب صفوی، تالیف: 954 ق.

خ. آستان قدس.

-سپاس و ستایش پروردگاری را که انسان را به شرف نطق

چوب چینی

فارسی، از حکیم محمد باقر قمی، خ. ملک و

ص: 273

دانشگاه تهران.

-دستور العمل خوردن چوب چینی از حکیم محمد باقر...

چوب چینی - تسقیه چوب چینی

فارسی، از محمود بن مسعود شیرازی.خ.

موجود.

-الحمد لله اودع...و بعد این رساله ای است مختصر...متعلق به چوب چینی...

چورالین (-سراج السارقین)

اردو، از احمد حسین خان هندی.ط.هند.

چهار آئینه

فارسی، کلام، از بهاء الدین محمد بن حسن اصفهانی معروف به فاضل هندی (-1137 ق)، تألیف: 1122 ق، به نام شاه سلطان حسین صفوی.

-الها توئی ستایش کننده خود...

چهار چمن ---

ص: 274

-نخوت فروشی زبان فصیح بیانان

چهارصد سال بعد از فردوسی

فارسی، منظومه در وقایع روزگار تیمور، از نصرت الله کاسمی. ط. تهران، 1313 ش.

چهارصد مسأله حساب

فارسی، از نراقی. ط. ایران.

چهار صفة

فارسی، مثنوی، از احمد بن مهدی صفائی نراقی.

مذکور در ریاض العارفین.

چهار عنوان

فارسی، از افضل الدین کاشانی، برگرفته مختصری است از «کیمیای سعادت» غزالی. خ.

موزه بریتانیا، مجلس تهران.

چهار عنصر

فارسی، مثنوی، از ابو المعانی عبد القادر بیدل (-1130 ق). ط. کابل و لکهنو.

چهار فصل

فارسی، کلام، از سید هاشم بن مرتضی، در ردّ ذریعه الوری محمد باقر همدانی شیخی. خ.

آستان قدس، ش 417 (1298 ق).

چهار فصل میکده

فارسی، داستان منظوم، از علی بن یوسف میکده آشتیانی. ط. تهران، 1307 ق.

چهار گلزار

فارسی، از نثار علی بن اعظم علی بخاری. ط.

لاهور، 1864 م و مکرر.

چهار مطلب

فارسی، عرفان، از شاه داعی نظام الدین محمود (-ح 870 ق).

چهار مقاله عروضی

فارسی، ادبیات و تاریخ، از نظام الدین احمد بن عمر بن علی نظامی عروضی سمرقندی، تالیف:

ح 550 ق، به نام ابو الحسن حسام الدین علی غوری. ط. مکرر. خ. آستان قدس، چند نسخه.

چهار مقاله

فارسی، از محمد حسین بن ابی القاسم کاشانی (1303 ق-)، مرتب بر 4 مقاله به ترتیب در دین اسلام و تکلیف مسلمین، تکلیف ملت و عمل به قانون، فلسفه عید.

چهار مینو

فارسی، منظوم، از سید محمود نعمت فسائی. ط.

تهران، 1331 ق.

چهره نما

فارسی، مجله هفتگی، به مدیریت عبدالمحمد مؤدب السلطان، انتشار نخستین شماره آن:

1322 ق در اسکندریه.

چهل باب---

ص: 275

بر خدایی که هست و خواهد بود

چهل حدیث---

ص: 276

اشاره

حرف «ح»

الحائریات

مسائل فقهی، از محمد صادق بن محمد قفقازی لنگرانی (-1285 ق). چون در کربلا تالیف شده، حائریات نامیده شده است.

الحائریات

ترجمه شاعران کربلا، از عبد المولی بن عبد الرسول طریحی (معاصر)، بعضی اجزاء آن در ناتمامی دیده شده.

الحائریات

فوائد متفرقه، از محمد علی هبه الدین شهرستانی. تألیف: پیش از انقلاب عراق، در کربلا.

---الحائریات---

ص: 277

مکرر در ایران و هند.

حاجی آقا

فارسی، داستان، از صادق هدایت. ط. تهران، مکرر.

حاجی بابا در لندن

فارسی، داستان از جیمز موریه، ترجمه اسد الله طاهری. ط. بمبئی، 1325 ق؛ تهران، 1321 ق.

الحاسم للشعه (فی نکاح المته)

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق).

الحاجه الی علم الرجال و بیان اصحاب الاجماع

محمد باقر بن مقدس لاهیجی (-1341 ق). خ.

دیده شده.

حاشیه آداب البحث

غیاث الدین منصور بن صدر الدین دشتکی (-948 ق). اصل از عضد الدین ایجی است. خ.

دیده شده.

حاشیه آداب البحث

سید شریف علی بن محمد جرجانی (-816 ق).

غیر مدون است و در هوامش نسخه متن دیده شده.

حاشیه آیات الاحکام

فضل الله استرآبادی، شاگرد میرداماد. اصل از مقدس اردبیلی است. مذکور در تکمله امل الآمل.

حاشیه آیات الاحکام

بهاء الدین محمد بن محمد باقر مختاری. مذکور در فهرست تالیفات او.

حاشیه آیات الاحکام

محمد بن عبد الفتاح سراب تنكابنی (-1124 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه آیات الاحکام ---

ص: 278

حاشیه اثبات الواجب (القديمه)

ابراهيم بن قوام الدين بن عطاء الله حسنى حسيني همدانى (-1026 قيا 1025 ق). مذکور در رياض العلماء و جامع الرواه.

حاشیه اثبات الواجب (القديمه)

غياث الدين منصور بن صدر الدين دشتكى شيرازى (-948 ق). خ. على پاشا، استانبول.

حاشیه اثبات الواجب (القديمه)

عبد الخالق قاضى زاده گرهرودى. خ. آستان قدس، ش 120 و ش 432.

حاشیه الاثنا عشریه الصلاتیه

بهاء الدين محمد بن حسين عاملى (-1031 ق) تاريخ تحشيه: 1012 ق. خ. آستان قدس، ش 2729 (1012 ق). اصل از شيخ حسن صاحب معالم.

حاشیه الاثنا عشریه الصلاتیه

ماجد بن هاشم بن على بحرانى (-1028 ق).

اصل از شيخ بهائى. خ. موجود.

حاشیه اثولوجيا

قاضى سعيد قمى (-1103 ق). خ. موجود.

اصل از فلوطين مصرى است.

حاشیه الاجوبه الفاخره عن الاسئله القاصره

قاضى نور الله شوشترى (-1019 ق). مذکور در فهرست تصانيف او. اصل از شهاب الدين احمد بن ادریس.

حاشیه احسن الوديعه

محمد على بن زين العابدين معلم حبيب آبادى (1308 ق). احسن الوديعه در رجال از سيد مهدى خوانسارى است.

حاشیه اربعين البهائى

اسماعيل بن محمد حسين خاجوئى (-1173 ق). در حاشيه مفتاح الفلاح محشى به آن ارجاع شده است.

حاشیه اربعین البهائی

عبد الصمد بن حسین عاملی (-1020 ق) برادر شیخ بهائی. مذکور در تکمله امل الآمل.

حاشیه اربعین البهائی

عبد الله بن نور الدین جزائری (-1173 ق)، تألیف: 1135 ق.خ. مدرسه قوام نجف.

حاشیه اربعین الشیخ متجب الدین

عبد العلی بن حسین جزائری. تألیف: پس از 1049 ق.خ. موجود (در هامش متن).

حاشیه ارجوزه الرجال

سید احمد عطار بغدادی، ناظم ارجوزه.

حاشیه ارشاد الاذهان الی احکام الایمان

ابراهیم بن سلیمان قطیفی (سده 10 ق). مذکور در «مجالس المؤمنین» و «روضات الجنات».

اصل از علامه حلی.

حاشیه ارشاد الاذهان

عزّ الدین حسین بن عبد الصمد حارثی عاملی (-984 ق). ظاهراً ناتمام مانده. مذکور در «نظام الاقوال».

حاشیه ارشاد الاذهان

زین الدین بن علی بن احمد شامی شهید ثانی (-966 ق). مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه ارشاد الاذهان

عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق). مذکور در روضات الجنّات.

حاشیه ارشاد الاذهان

عبد الله بن محمد تونی بشروی (-1071 ق).

مذکور در ریاض العلماء. ظاهراً با شرح ارشاد یکی است.

حاشیه ارشاد الاذهان

عبد النبی بن سعد جزائری (1021 ق).

ص: 279

حاشیه ارشاد الاذهان

نور الدین علی بن حسین بن عبد العالی محقق کرکی (-940 ق). خ. آستان قدس، ش 2376 (944 ق) و چند نسخه دیگر.

- (بعد الحمد) قوله فان السهو كالطبيعه الثانيه

حاشیه ارشاد الاذهان

ظهیر الدین علی بن یوسف نیلی شاگرد فخر المحققین و استاد احمد بن فهد حلّی. خ.

آستان قدس، ش 2377 (947 ق).

- الحمد لله العظيم الشأن

حاشیه ارشاد الاذهان

فخر المحققین محمد بن حسن حلّی (-771 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه ارشاد الاذهان

رفیع الدین محمد بن حیدر طباطبائی نائینی (-1082 ق). مذکور در فیض قدسی.

حاشیه ارشاد الاذهان

ناشناخته. محشی متأخرتر از صاحب مدارک بوده است. خ. موجود.

- الحمد لله لتفضّل علی عباده بارشاد الاذهان

حاشیه ارشاد الاذهان ---

ص: 280

حاشیه الاستبصار

محمد بن علی بن حسین عاملی (-1009 ق) صاحب مدارک. مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه الاستبصار

مجدوب. نسخه آن به خط میر هاشم حسینی در 1083 ق نوشته شده و در آن آمده است که محشی استاد کاتب بوده و در 1038 ق حیات داشته است. خ. مرعشی قم.

حاشیه الاستبصار

سید نعمت الله جزائری. صاحب الانوار النعمانیة. وی شرحی نیز بر «استبصار» دارد که نواده اش سید عبد الله در اجازة معروف خویش به هر دو اشاره کرده است.

حاشیه الاستبصار

سید یوسف خراسانی. حاشیة غیر مدون که بر هوامش نسخه مورخ 1030 ق نوشته شده است.

حاشیة الاستبصار ---

ص: 281

حاشیه الافق المبین

عبد الغفار بن محمد بن یحیی رشتی. مذکور در ریاض العلماء. «افق المبین» از میرداماد است.

حاشیه اکسیر العبادات

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف. اصل اکسیر از ملا آقا دربندی است.

حاشیه الالفیه

ابراهیم بن سلیمان قطیفی (سده 10 ق). خ.

خوانساری نجف. اصل الفیه از شهید اول است.

حاشیه الالفیه

ناشناخته. مؤلف معاصر شهید ثانی (-966 ق) بوده و از او نقل کرده است. خ. دیده شده. تاریخ کتابت نسخه: 974 ق.

-الحمد لغه الوصف بالجميل

حاشیه الالفیه

ناشناخته. نسخه مورخ 1047 ق دیده شده.

حاشیه الالفیه

جواد بن علی بن عبد العالی بن محقق کرکی. خ.

مرعشی قم.

-الحمد لله على سوابغ نعمائه و ترادف آلائه

حاشیه الالفیه

عز الدین حسین عاملی. مذکور در ریاض العلماء.

ظاهراً منظور عز الدین حسین بن علی بن حسام عاملی عیناثی است. عز الدین حسین بن عبد الصمد شرح الفیه دارد.

حاشیه الالفیه

سید حسین (-1069 ق) شیخ الاسلام مشهد، فرزند سید محمد صاحب مدارک. مذکور در ریاض العلماء و امل الآمل.

حاشیه الالفیه

شیخ خلف (چنانکه در نسخه نوشته شده است).

از خصوصیات مؤلف چیزی در دست نیست جز اینکه سبزواری بر او تقدم داشته، زیرا محشی از ذخیره نقل می کند. خ. دیده شده.

- (پس از خطبه) فهذه فوائد معلقات علی الرساله الموسومه بالالفیه...

حاشیه الالفیه

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق). این حاشیه غیر از المقاصد العلیه اوست که شرح الفیه است و در این حاشیه به آن ارجاع داده. خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9690 (1028 ق) و دو نسخه دیگر.

حاشیه الالفیه

نیز از شهید ثانی، که در آن به فتاوی اکتفا کرده است. شیخ حر عاملی این 2 حاشیه را هم شرح شمرده است.

حاشیه الالفیه

عبد العالی بن محقق کرکی (-993 ق). صاحب ریاض نسخه آن را نزد فاضل هندی دیده بوده است.

حاشیه الالفیه

عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق). خ.

آستان قدس، ش 2375 (1008 ق).

- قوله تقربا الى الله آه كانه اراد به الرد علی السید.

حاشیه الالفیه

نور الدین علی بن حسین بن عبد العالی محقق کرکی (-940 ق). ط. (در هامش الالفیه)، 1312 ق. خ. آستان قدس، ش 2386.

حاشیه الالفیه

علی بن محمد بن حسن بن زین الدین (-1104 ق) نبیره شهید ثانی. خ. موجود.

حاشیه الالفیه

محمد بن احمد بن نعمت الله معروف به ابن خاتون عاملی، تألیف: 1003 ق. خ. آستان قدس، 2361 (ظاهرا به خط محشی).

-نحمدك اللهم على ما كلفتنا بالعبادات

حاشيه الالفیه

محمد بن سليمان تنكابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشيه الالفیه

محمد بن علی بن حسین موسوی (-1009 ق) صاحب مدارک، تألیف: 997 ق. ط. (در هامش «المقاصد العلیه»)، 1312 ق.

-الحمد لله حمدا كثيرا

حاشيه الالفیه

ناشناخته. نسخه قديمی آن موجود است.

-البسملة على خمسة اقسام...

حاشيه الالفیه

ناشناخته، حاشیه مختصری است. خ. موجود.

حاشيه الهيات شرح الاشارات---

ص: 283

حاشیه ایقانات

عبد الغفار گیلانی. اصل ایقانات از میر داماد و محشی شاگرد اوست.

حاشیه ایماطات

نیز از عبد الغفار گیلانی، و اصل ایماطات از استادش میر داماد.

حاشیه الباب الحادی عشر

حسن بن یوسف زابی جزائری، تالیف: 923 ق.

خ. موجود، اصل از علامه حلّی.

حاشیه الباب الحادی عشر

ناشناخته. خ. خوانساری نجف.

حاشیه الباب الحادی عشر

عبد الباقي بن محمد حسین. نخست به عربی حاشیه نوشت و به خواهش جمعی حاشیه را به فارسی برگردانید. شرح نیز دارد. به نام «ذخیره یوم المحشر».

حاشیه (عاشر) البحار

محمد مهدی حجّار (-پیش از 1295 ق).

حاشیه ای است بر مجلد دهم «بحار الانوار» مجلسی.

حاشیه بدایه الدرایه

عبد الواحد. اصل بدایه از شهید ثانی است.

مذکور در «ریاض العلماء».

حاشیه بدایه الدرایه

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشیه بدایه الهدایه

احمد طالقانی قزوینی (سده 12 ق). مذکور در «تتمیم امل الآمل». اصل از حرّ عاملی است.

حاشیه بغیه الطالب فی معرفه المفروض و

الواجب

اسد الله بن اسماعیل دزفولی (-1237 ق)، اصل از شیخ جعفر کاشف الغطاء. خ. موجود.

حاشیه بغیه الطالب

محمد رضا بن موسی بن جعفر (-1297 ق). خ.

دیده شده.

حاشیه بغیه الطالب

موسی بن جعفر آل کاشف الغطاء (-1243 ق).

خ. دیده شده.

حاشیه بغیه الطالب

حسن بن جعفر آل کاشف الغطاء.

حاشیه البهجه المرضیه فی شرح الالفیه

ابو طالب اصفهانی (-1237 ق). ط. مکرر. اصل از جلال الدین عبد الرحمان سیوطی است.

حاشیه البهجه المرضیه

اعجاز حسین بدایونی (-1350 ق). مذکور در شرح حال او.

حاشیه البهجه المرضیه

محمد باقر حجت الاسلام رشتی اصفهانی (-1260 ق). مذکور در «تکملة امل الآمل».

حاشیه البهجه المرضیه

محمد باقر بن محمد جعفر بهاری همدانی (-1333 ق). مذکور در فهرست کتب او.

حاشیه البهجه المرضیه

رفیع بن محمد رفیع گیلانی شاگرد بحر العلوم.خ.

موجود.

-لک الحمد یا من یتبدأ باسمائه فی مبادی الافعال

حاشیه البهجه المرضیه

محمد شفیع گیلانی. به احتمال برادر محمد رفیع بن فرج گیلانی است. محمد شفیع از محقق سبزواری در 1085 ق اجازه گرفته است.

حاشیه البهجه المرضیه

محمد صالح بن عبد الرحیم احسانی.خ. یحیی پشای موصل.

ص: 284

حاشیه البهجه المرضیه

علی بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1315 ق). مذکور در «نهایه الآمال» مؤلف.

حاشیه البهجه المرضیه

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در قصص العلماء مؤلف.

حاشیه البهجه المرضیه

ملا محسن کرمانشاهی.خ. موجود.

-حمدا لمن صرف القلوب نحو مشیته

حاشیه البهجه المرضیه

ملا هادی اسرار سبزواری (-1289 ق).خ.

مشکات تهران.

حاشیه البهجه المرضیه

فارسی، از میرزا یحیی قزوینی معاصر ناصر الدین شاه قاجار.خ. مرعشی قم.

حاشیه بیست باب در اسطرلاب

فارسی، از کمال الدین حسین بن عبد الحق اردبیلی. اصل از خواجه نصیر الدین طوسی.

حاشیه بیست باب

فارسی، از علاء الدین محمود کرمانی.خ. دیده شده.

حاشیه (کتاب) البیع من الریاض---

ص: 285

حاشیه تجرید الکلام

حمزة گیلانی شاگرد محمد صادق ارجستانی (-1134 ق).خ. دیده شده.

-اللهم وفقنی لاتمامه

حاشیه تجرید الکلام

ملا علی لاهیجی. در آن از حواشی سید شریف جرجانی نقل شده.خ. موجود.

-حمدا لمن خلق الانسان

حاشیه تجرید الکلام

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق).خ. موجود.

حاشیه تجرید الکلام

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق).

خ. موجود.

-لا یخفی ان اثبات احتمال الامتناع...

حاشیه تحریر الاحکام الشرعیّه

زین الدین علی بن حسن استرآبادی (-837 ق). اصل تحریر از علامه حلّی است.

حاشیه تحریر الاحکام الشرعیّه

نور الدین علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق).خ. دیده شده.

-اما بعد حمد الله على نواله

حاشیه تحریر اقلیدس

ابراهیم بن ابی الفتح زنجانی (-1350 ق).خ.

دیده شده. تحریر اقلیدس از محقق طوسی است.

-الحمد لله الذى علم الانسان...

حاشیه تحریر اقلیدس

ابو الحسن بن اسماعیل لاری معروف به محقق اصطهباناتی (-1338 ق).

حاشیه تحریر اقلیدس

ابو القاسم بن محمود خوانساری (معاصر). خ.

دیده شده.

حاشیه تحریر اقلیدس

حاجی قراچه داغی (-1273 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه تحریر اقلیدس

حسن بن دلدار علی نقوی نصیرآبادی (-1260 ق). مذکور در «نجوم السماء».

حاشیه تحریر اقلیدس

کمال الدین حسین بن عبد الحق آلهی اردبیلی.

مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه تحریر اقلیدس

قاضی حسین بن معین الدین میدی (-911 ق).

خ. آستان قدس، ش 5275 و ش 12166.

-الحمد لله الذي يتحير المهندسون في اشكال صنایعه...

حاشیه تحریر اقلیدس

مفتی عباس شوشتری لکهنوی (-1306 ق).

مذکور در تجلیات.

حاشیه تحریر اقلیدس

عبد الکریم بن محمد حسن زنوزی (معاصر).

حاشیه تحریر اقلیدس

عبد الرحمان بن نصر اللہ شیرازی (1268 ق-).

مذکور در «مطلع الشمس» و «المآثر و الآثار».

حاشیه تحریر اقلیدس

قاضی نور اللہ شوشتری (-1019 ق).

حاشیه تحریر اکرثاوذوسیوس

ابو القاسم بن محمود خوانساری (معاصر).

«تحریر اکر» از محقق طوسی است.

حاشیه تحریر اکرمالانوس

محمد باقر بن زین العابدین یزدی. خ. مجلس تهران. «تحریر اکر» از محقق طوسی است.

حاشیه تحریر القواعد المنطقیه فی شرح الشمسیه

احمد بن علی اکبر مراغی (-1310 ق). مذکور

ص: 286

در زهر الربی «تحریر القواعد» از قطب الدین محمد رازی است.

حاشیه تحریر القواعد المنطقیه

جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق).

مذکور در «مبدأ الآمال» از فرزند مؤلف.

حاشیه تحریر القواعد المنطقیه

کمال الدین حسین بن عبد الحق آلهی اردبیلی (-950 ق). مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه تحریر القواعد المنطقیه - حاشیه الرضوی

خلیل بن محمد رضوی. حاشیه بر قسم تصدیقات است. ط. آستانه، 1309 ق.

حاشیه تحریر القواعد المنطقیه

خلیل بن غازی قزوینی (-1089 ق). خ.

مرعشی قم.

حاشیه تحریر القواعد المنطقیه

خلیل بن محمد قرمانی رضوی. مذکور در کشف الظنون.

حاشیه تحریر القواعد المنطقیه

عبد الحکیم بن شمس الدین سیالکوتی (-1067 ق) حاشیه بر قسم تصورات. ط. آستانه، 1238 ق.

حاشیه تحریر القواعد المنطقیه (و علی الحاشیه

الشریفیه)

عبد الغنی بن معز الدین محمد حسینی. در هوامش نسخه ای که محشی در 1075 ق نگاشته. خ. دیده شده.

حاشیه تحریر القواعد المنطقیه

نظام الدین عبد الحی بن عبد الوهاب. مذکور در «ریاض العلماء».

حاشیه تحریر القواعد المنطقیه (و علی الحاشیه

عبد الغفار بن محمد بن يحيى گيلاني، شاگرد مير داماد. مذکور در «رياض العلماء».

حاشيه تحرير القواعد المنطقيه

ملا عبد الله يزدى. حاشيه اى است بر تحرير و بر حواشى سيد شريف و جلال الدين دوانى. خ.

موجود.

-مطلع كل منطق و مبدأ كل كلام حمدا لله الملك العلام

حاشيه تحرير القواعد المنطقيه

على بن محمد معروف به نصير الدين كاشى (-755 ق). مذکور در «مجالس المؤمنين».

حاشيه تحرير القواعد المنطقيه

على اكبر بن عبد الوهاب طباطبايى معروف به شاهمير، جد سادات عبد الوهابى تبريز. مذکور در تاريخ اولاد الاطهار.

حاشيه تحرير القواعد المنطقيه

عماد الدين استرابادى. ظاهرا عماد بن محمد بن يحيى فارسى. خ. ديده شده.

-نحمدك يا من نطق لسان عبده بآيات جلاله

حاشيه تحرير القواعد المنطقيه

مولانا محمد، براى برهان الدين محمد بن كمال الدين حميد تأليف كرده. نسخه مورخ 1038 ق آن ديده شده.

-متوكلا بكرمه العميم

حاشيه تحرير القواعد المنطقيه

جلال الدين محمد بن اسعد دوانى (-907 ق).

خ. آستان قدس، ش 1033 (1013 ق) و چند نسخه ديگر.

حاشيه تحرير القواعد المنطقيه

بهاء الدين محمد بن محمد باقر حسيني مختارى نائينى (-1140 ق) حاشيه بر اوائل كتاب در مبحث علم. خ. مرعشى قم.

محمد بن سلیمان تنکابنی (1302 ق). در قصص العلماء مؤلف ذکر شده که نامدوّن است.

ص: 287

حاشیه تحریر القواعد المنطقيه

صدر الدين محمد بن منصور دشتکی (-903 ق).خ. آستان قدس، ش 1157 (934 ق).

-احق منطق يعرب عما في ضمائر العقلاء

حاشیه تحریر القواعد المنطقيه

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه تحریر القواعد المنطقيه

شیخ یوسف بحرانی (-1186 ق) صاحب حدایق.خ. دیده شده.

حاشیه تحریر کتاب الکره المتحرکه-حاشیه تحریر

اکر

محمد باقر بن زین العابدین یزدی. حاشیه بر تحریر محقق طوسی بر اکرآتولوقس.

حاشیه تحریر المجسطی

میرزا حاجی قراچه داغی تبریزی (-1273 ق).

تحریر از محقق طوسی است.

حاشیه تحریر مخروطات ابلونیوس

محمد باقر بن زین العابدین یزدی.خ. مجلس تهران.

حاشیه النخبه السنيه فی شرح النخبه المحسنیه

علی بن میر علی صراف شوشتری، معاصر و مصاحب سید عبد الله جزائری مؤلف «تحفه».

حاشیه تذکره القبور

محمد علی بن زین العابدین معلم حبیب آبادی (1308 ق-). «تذکره القبور» از گزی است.

حاشیه التذکره النصیریه

کمال الدین حسن بن علی فارسی.خ. موجود.

حاشیه التذکره النصیریہ

عبد الوهاب (-1262 ق) شیخ الاسلام مشہد.

مذکور در «مطلع الشمس».

حاشیه ترجمہ الشیخ البہائی

محمد علی بن زین العابدین معلم حبیب آبادی (1308 ق-)، ترجمہ (شرح حال) شیخ بہائی از ابو المعالی است.

حاشیه ترجمہ آقا حسین خوانساری

نیز از محمد علی معلم حبیب آبادی و اصل آن از ابو المعالی.

حاشیه التسهیل

نحو، از صدر الدین محمد بن صالح موسوی عاملی اصفہانی (-1263 ق). مذکور در «تکملہ امل الآمل»، التسهیل از ابن مالک است.

حاشیه تشریح الافلاک

علی بن عبد اللہ علیاری تبریزی (-1327 ق).

مذکور در «بہجہ الآمال» مؤلف. «تشریح الافلاک» از شیخ بہائی است.

حاشیه تشریح الافلاک

از شیخ بہائی مؤلف «تشریح الافلاک»، خ.

آستان قدس، ضمیمہ ش 12235 (1265 ق).

حاشیه تشریح الافلاک

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشیه تشریح الافلاک

مصطفی بن محمد ہادی بن مہدی بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1323 ق). مذکور در شرح حال مؤلف کہ در ہند چاپ شدہ.

حاشیه التعلیقہ البہائیہ

علی بن خلیل طبیب تہرانی (-1296 ق). خ.

دیده شده. تعلیقه از وحید بهبهانی است.

حاشیه التعلیقه البهبهانیه

باقر بن غلام علی شوشتری (-1327 ق).خ.

دیده شده.

ص: 288

حاشیه تعلیقہ البہائیہ

علی بن حسین خاقانی (-1334 ق)، تألیف:

1315 ق.خ. دیدہ شدہ.

حاشیه تفسیر البیضاوی

ابو طالب سبط میرفندرسکی. مذکور در «ریاض العلماء».

حاشیه تفسیر البیضاوی

محمد جعفر استرآبادی (-1263 ق). مذکور در «مظاهر الآثار» فرزند مؤلف.

حاشیه تفسیر البیضاوی

سید حسین خلخالی (-پس از 1024 ق).خ.

آستان قدس، ش 1310.

حاشیه تفسیر البیضاوی

حسین بن شهاب الدین کرکی معاصر حرّ عاملی (-1104 ق).

حاشیه تفسیر البیضاوی

سلطان العلماء علاء الدین حسین بن رفیع الدین محمد مرعشی (-1064 ق). مذکور در «جامع الرواه».

حاشیه تفسیر البیضاوی

محمد رفیع بن فرج گیلانی (-پس از 1160 ق).

مذکور در «فیض قدسی».

حاشیه تفسیر البیضاوی

صدر الدین بن نصیر الدین بن صالح طباطبائی یزدی معروف به اخباری.

حاشیه تفسیر البیضاوی

شاه طاهر بن رضی الدین اسماعیلی کاشانی.

صاحب «حاشیه الشفا».

حاشیه تفسیر البیضاوی

عبد الحکیم بن شمس الدین سیالکوتی (-1067 ق). خ. آستان قدس، ش 6611 (1125 ق) و ش 8643.

-الحمد لله الذي انزل القرآن

حاشیه تفسیر البیضاوی

وجیه الدین عبد السلام علوی. خ. آستان قدس، ش 1312.

حاشیه تفسیر البیضاوی

عبد علی بن ناصر بن رحمۀ حویزی (-1053 ق). مذکور در «امل الآمل».

حاشیه تفسیر البیضاوی

عبد القاهر بن حاج عبد بن رجب عبادی حویزی، معاصر حرّ عاملی. مذکور در امل الآمل.

حاشیه تفسیر البیضاوی

علی اکبر بن علی بن اسماعیل خراسانی شیرازی (-1363 ق). مذکور در «طرائق الحقایق».

حاشیه تفسیر البیضاوی

علی قلی بن محمد خلخالی (-1115 ق).

مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه تفسیر البیضاوی

محمد بن محمد باقر فاضل ایروانی (-1306 ق). خ. موجود.

حاشیه تفسیر البیضاوی

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق). خ. خدیویه مصر.

حاشیه تفسیر البیضاوی

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).

حاشیه تفسیر البیضاوی

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی، شیخ بهائی (-1031 ق). خ. آستان قدس، ش 6612 (1052 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله الذي جعل نسخه عالم الامكان شرحا لآيات قدرته

حاشیه تفسیر البیضاوی

نصر الله مدرس شیرازی (-1291 ق). مذکور در «مطلع الشمس».

ص: 289

حاشیه تفسیر البیضاوی

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق). خ. شهید مطهری.

-الحمد لله الذي انزل الينا كتابا

حاشیه تفسیر البیضاوی

نیز از قاضی نور الله شوشتری.

حاشیه تفسیر البیضاوی

هادی بن محمد صالح مازندرانی (-1120 ق) سبط علامه مجلسی. مذکور در اجازة حیدر علی مجلسی.

حاشیه تفسیر البیضاوی

ناشناخته، نسخه آن در آستان قدس موجود است که در 1067 ق وقف شده.

-قوله نزل الفرقان (الخ) اختيار التنزيل على الانزال...

حاشیه تفسیر الصافی

احمد بن مصطفی معروف به ملا آقا خوینی قزوینی (-1307 ق). مذکور در «مرآة المراد» مؤلف. تفسیر صافی از فیض کاشانی است.

حاشیه تفسیر الصافی

صدر الدین یزدی، صاحب جواهر الکلام.

حاشیه تفسیر الصافی

عبد الرحیم بن محمد بن یونس دماوندی کربلائی (-ح 1160 ق). مذکور در «الفیوضات الحسینیة» مؤلف.

حاشیه تفسیر الصافی

محمد علی بن محمد بن مرتضی و امق طباطبائی مدرسی یزدی (-1240 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه تفسیر الصافی

محمد تویسرکانی. خ. دیده شده (در 2 مجلد).

حاشیه تفسیر القمی

سید هادی بن علی سیستانی (معاصر). اصل تفسیر از علی بن ابراهیم قمی است.

حاشیه تفسیر الکشاف

ابراهیم همدانی، مؤلف حاشیه آلهیات شفا. اصل تفسیر از جار الله زمخشری است.

حاشیه تفسیر الکشاف

محمد بن محمد رضا قمی. مؤلف در «کنز الدقایق» به آن ارجاع داده است.

حاشیه تفسیر الکشاف

صدر الدین محمد دشتکی (-903 ق). خ.

سلیمان خان عثمانی، استانبول.

حاشیه تفسیر الکشاف

محمد بن حسین عاملی شیخ بهائی (-1031 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه تفسیر الکشاف

غیاث الدین منصور بن صدر الدین دشتکی (-948 ق). خ. آستان قدس، ش 1293 و ضمیمه ش 13708.

- کلام الله شاف الکروب

حاشیه تفسیر الکشاف ---

ص: 290

حاشیه تکمله

کمال الدین حسین بن عبد الحق آل‌هی اردبیلی.

مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه تکمله

عبد الرحمن بن نصر الله شیرازی (1268 ق-).

مذکور در «مطلع الشمس».

حاشیه تکمله

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی شیخ بهائی (-1031 ق). مذکور در «کشف الحجب» و دیگر منابع.

حاشیه تلخیص الاحکام

علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلی (-726 ق). اصل تلخیص هم از علامه حلی است. خ.

موجود.

حاشیه تلخیص الاقوال

ابو محمد حسن بن هادی صدر الدین عاملی (-1354 ق)، اصل تلخیص در رجال از محمد بن ابراهیم استرابادی است.

حاشیه تلخیص الاقوال

محمد جعفر بن محمد صفی فارسی آباده ای. خ.

موجود (بخط محشی در 1047 ق).

حاشیه تلخیص الاقوال

عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق)، غیر مدون. خ. خوانساری نجف.

حاشیه تلخیص الاقوال

محمد بن ابراهیم مؤلف اصل. در هامش نسخه اصل.

حاشیه تلخیص الاقوال

محمد بن حسن بن زین الدین معروف به محمد سبط (-1030 ق) نواده شهید ثانی.خ. موجود.

حاشیه تلخیص الاقوال

محمد مقیم بن صفی الدین محمود شجاعی شریف شیرازی، تألیف: 1028 ق.خ. مرعشی قم.

حاشیه تلخیص الاقوال

نعمت الله بن قوام الدین محمد نصیری شیرازی.

وی در 1028 نسخه ای از تلخیص را به دست آورده بر آن حاشیه نوشته است.

حاشیه التلویح فی کشف حقایق التنقیح و شرحه

التوضیح

عبد الحکیم سیالکوتی. مذکور در فهرست تألیفات او. ط. اصل تلویح در اصول فقه از صدر الشریعه عبید الله بن مسعود محبوبی بخاری (-747 ق) است.

حاشیه تمهید القواعد الاصولیه

شاه ویردی تبریزی. مذکور در «تتمیم امل الآمل». اصل تمهید از شهید ثانی است.

حاشیه تمهید القواعد الاصولیه

عبد الله بن عیسی تبریزی اصفهانی صاحب ریاض العلماء.خ. دیده شده.

حاشیه تمهید القواعد الاصولیه

علی بن زین الدین بن محمد بن حسن بن زین الدین معروف به شیخ علی صغیر نبیره شهید ثانی، تألیف: 1104 ق.خ. دیده شده.

-الحمد لله رب العالمین...

حاشیه تمهید القواعد الاصولیه

حبیب الله ساوجی کاشی (1262 ق-).

حاشیه تمهید القواعد الاصولیه

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشیه تمهید القواعد

محمد رضا قمشه ای (-1306 ق). اصل از صائین الدین ترکیه. ط. تهران، 1315 ق (در هامش تمهید).

حاشیه تنقیح المقال

محمد تقی شوشتری (معاصر). خ. دیده شده.

ص: 291

«تقیح الرجال» از عبد الله مامقانی است.

حاشیه توحید المفضل

جعفر بن محمد باقر کاشانی. خ. دیده شده.

حاشیه توضیح البیان

محمد علی بن زین العابدین معلم حبیب آبادی (1308 ق-). توضیح البیان از حبیب الله ساوجی است.

حاشیه التهافت

حکیم شاه محمد بن مبارک قزوینی (-966 ق).

اصل از مصطفی خواجه زاده است.

حاشیه تهذیب الاحکام

اسماعیل بن محمد حسین خاجویی (-1173 ق یا 1177). خ. دیده شده. اصل تهذیب از شیخ طوسی است.

حاشیه تهذیب الاحکام

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه تهذیب الاحکام

علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق). خ. موجود.

حاشیه تهذیب الاحکام

محمد بشیر گیلانی معاصر وحید. خ. دیده شده.

حاشیه تهذیب الاحکام

حسن بن زین الدین (-1011 ق) صاحب معالم.

خ. موجود.

حاشیه تهذیب الاحکام

سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق). در آخر رساله «سهو النبی ص» مؤلف به آن ارجاع شده است.

حاشیه تهذیب الاحکام

صلاح الدین بن علی بن سلیمان ام الحدیث بحرانی (-بعد از 1064 ق). مذکور در «لؤلؤه البحرین».

حاشیه تهذیب الاحکام

عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

حاشیه تهذیب الاحکام

عبد الله بن عیسی تبریزی صاحب «ریاض العلماء».

حاشیه تهذیب الاحکام

عبد النبی بن سعد جزائری (-1021 ق). مذکور در «روضات الجنات».

حاشیه تهذیب الاحکام

عزیز الله بن محمد تقی مجلسی (-1074 ق).

مذکور در «مرآه الاحوال».

حاشیه تهذیب الاحکام

علاء الملک بن عبد القادر بن شکر الله حسینی مرعشی (سده 10 ق). خ. موجود.

حاشیه تهذیب الاحکام

زین الدین علی بن سلیمان ام الحدیث بحرانی (-1064 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه تهذیب الاحکام

ماجد بن هاشم جد حفصی بحرانی (-1028 ق). مذکور در «تاریخ علماء البحرین».

حاشیه تهذیب الاحکام

محمد بن حسن بن زین الدین (-1030 ق) نواده شهید ثانی. مذکور در «معاهد التنبیه».

حاشیه تهذیب الاحکام

جمال الدین محمد بن حسین معروف به آقا جمال خوانساری (-1125 ق). مذکور در «جامع الرواه».

محمد بن علی بن ابراهیم استرابادی. مذکور در فهرست کتب او.

ص: 292

حاشیه تهذیب الاحکام

محمد بن علی بن حسین موسوی عاملی (-1009 ق) صاحب مدارک. مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه تهذیب الاحکام

محمد علی بن محمد بلاغی (-1000 ق).

مذکور در «تقیح المقال» از نواده مؤلف.

حاشیه تهذیب الاحکام

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

>--- حاشیه تهذیب المنطق و الکلام (و الحاشیه الدوانیه)

حاشیه حاشیه التهذیب

>--- حاشیه تهذیب المنطق و الکلام (و الحاشیه الیزدیّه)

شرح تهذیب المنطق

حاشیه تهذیب المنطق و الکلام

نجم الدین عبد الله بن شهاب الدین حسین یزدی (-981 ق). ط. مکرر.

-افتتح بحمد الله بعد البسمله...

حاشیه تهذیب المنطق و الکلام

نیز از نجم الدین عبد الله یزدی. خ. آستان قدس.

-الحمد هو الوصف بالجميل الاختیاری

حاشیه تهذیب المنطق و الکلام (علی ضابطه

الاشکال الاربعه خاصه)

نیز از عبد الله یزدی، که به دستور استادش جمال الدین محمود شاگرد دوانی نگاشته. خ. آستان قدس.

-حمدا لآله هو بالحمد حقیق...

حاشیه تهذیب المنطق و الکلام (علی ضابطه)

الاشکال الاربعه خاصه)

محمود نیریزی.خ.آستان قدس.

-اذ وقع للمصنف الفراغ من بیان

حاشیه تهذیب المنطق و الکلام

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق).

خ.آستان قدس، ش 13688 (971 ق) و چند نسخه دیگر.

-تهذیب المنطق و الکلام توشیحہ بذکر المفضل المنعام

حاشیه تهذیب طریق الوصول الی علم الاصول

میرزا ابو القاسم بن حسن محقق قمی (-1231 ق)، در «قوانین الاصول» مؤلف به آن ارجاع شده. اصل تهذیب از علامه حلّی است.

حاشیه تهذیب طریق الوصول الی علم الاصول

جواد بن محمد حسینی عاملی (-1226 ق)، صاحب «مفتاح الکرامه». قطعه ای از آن دیده شده.

حاشیه تهذیب طریق الوصول الی علم الاصول

علی بن حسن حائری (سده 8 ق).خ.آستان قدس، ش 13974 (777 ق).

حاشیه تهذیب طریق الوصول الی علم الاصول

محمد بن حسن بن زین الدین (-1030 ق). در بعضی از مجموعه ها منقولاتی از آن دیده شده.

حاشیه تهذیب طریق الوصول الی علم الاصول

محمد بن علی بن ابراهیم بن ابی جمهور احسانی. مذکور در اجازه او به محمد بن صالح غروی در 896 ق.

حاشیه تهذیب طریق الوصول الی علم الاصول

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه التیسیر

صدر الدین محمد دشتکی (-903ق). مذکور در تکملة امل الآمل. اصل تیسیر در فقه شافعی از ابن ربیع است که آن مختصر جامع الاصول ابن اثیر جزری است.

حاشیه جامع الشرایع

احمد بن عبد الکریم. اصل جامع از استاد او یحیی بن سعید هذلی (-689 یا 690ق).

ص: 293

حاشیه جامع عباسی

فارسی، از محمد بن علی بن خاتون عاملی که با موافقت او توسط ملا برهان تبریزی در 1054 ق تدوین شده است. اصل جامع عباسی از شیخ بهائی است.

- بر ضمیر منیر در ارباب کیاست و خاطر عاصر اصحاب فراست پوشیده نیست.

حاشیه جامع عباسی

بر جامع عباسی حواشی فتوائیه بسیاری نوشته شده که به دلیل اختصار از همه آنها نام برده نشد.

قدیمی ترین حاشیه فتوائیه از حسینعلی تویسرکانی (-1286 ق) است.

حاشیه جامع المقاصد فی شرح القواعد

لطف الله میسی، مؤلف «الاعتکافیه». مذکور در شرح حال محشی. جامع المقاصد از محقق کرکی است.

حاشیه جامع المقال

محمد امین کاظمی. مذکور در روضات. جامع المقال از طریحی است.

حاشیه الجامی - حاشیه الفوائد الضیائیه

ابو طالب بن ابی الفتح حسینی شیرازی. خ. آستان قدس، ش 3806 (1008 ق). «الفوائد الضیائیه» از نور الدین عبد الرحمان جامی است که شرحی است بر کافیة ابن حاجب.

حاشیه الجامی

محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق). مذکور در «مظاهر الآثار» از فرزند مؤلف.

حاشیه الجامی

عبد القاهر بن حاج عبد حویزی. مذکور در «امل الآمل».

حاشیه الجامی

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشیه الجامی

مصطفی بن سید هادی بن مهدی بن دلدار علی نقوی (-1323 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه الجامی

سید نعمت الله بن عبد الله جزائری (- پس از 1112 ق). ط. ایران، مکرّر.

حاشیه الجامی

قاضی نور الله شوشتری (- 1019 ق). مذکور در فهرست تألیفات او

حاشیه الجزیه - حاشیه طیه النشر فی القراءات

العشر

عماد الدین علی بن عماد استرآبادی (سده 10 ق) معاصر شاه طهماسب صفوی. خ. موجود.

اصل ارجوزه «طیه النشر» از شمس الدین محمد جزری است.

حاشیه جنّه الامان الواقیه و جنّه الایمان الباقیه

تقی الدین ابراهیم بن علی کفعمی (- 905 ق) مؤلف اصل. بعضی از حواشی با اصل کتاب چاپ شده.

حاشیه جواب السؤال عن تنازع الزوجین

از میر محمد باقر محقق داماد (- 1040 ق).

جواب هم از اوست. خ. موجود.

حاشیه جوابات المسائل المهمائیه

اسماعیل خاجوئی (- 1173 ق). صاحب روضات نسخه آن را داشته است. اصل جوابات از علامه حلّی.

حاشیه جواهر الکلام فی شرح شرایع الاسلام

سید ابو تراب خوانساری (- 1346 ق). مذکور در فهرست تصانیف او. «جواهر الکلام» از محمد حسن بن محمد باقر (- 1266 ق) و این

حاشیه بر کتاب الخمس جواهر است.

حاشیه جواهر الکلام

ملا علی کنی (-1306 ق) شاگرد مؤلف. مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه جواهر الکلام

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشیه حاشیه اثبات الواجب الدوائیه القدیمة و

الجدیده

حیب الله معروف به ملا میرزا جان باغنوی.

حاشیه اول هم از اوست. خ. مشکات تهران.

حاشیه حاشیه بغیه الطالب

علی بن جعفر کاشف الغطاء. حاشیه اول از برادرش موسی بن جعفر کاشف الغطاء است.

حاشیه حاشیه بغیه الطالب

شیخ مرتضی انصاری (-1281 ق). خ. دیده شده.

حاشیه حاشیه البهجه المرضیه

محمد هاشم بن زین العابدین. حاشیه اول از ابو طالب اصفهانی و «بهجه المرضیه» از سیوطی است.

حاشیه حاشیه تفسیر الیضاوی

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی شیخ بهائی (-1031 ق). حاشیه اول هم از اوست.

حاشیه حاشیه تفسیر الیضاوی

محمد بن محمد رضا قمی. مذکور در اوائل کنز الدقائق مؤلف.

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق - حاشیه العجاله

ابو الفتح بن میر مخدوم محمد علی بن محمد بن سید شریف جرجانی (-976 یا 977 ق) شارح «باب الحادی عشر». خ. آستان قدس، ش 997 (972 ق)، ش 1144 (1222 ق)؛ حاشیه اول از دوانی است.

-الحمد لله على تهذيب المنطق و الكلام...

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

سید حسین خلخالی (-پس از 1024 ق)، شاگرد ملا میرزاجان شیرازی.خ. آستان قدس، ش 6129(1012 ق).

-نحمدک یا من نور قلوب العارفين

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

سید اسماعیل بن قطب عالم بلگرامی. مذکور در تذکره بی بها.

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

ملا عبد الله یزدی شهابادی (-981 ق).خ.

آستان قدس، ش 6691(965 ق)، ش 1048 (971 ق) و چند شماره دیگر.

-بعد الحمد و الصلاة على عباده الذين اصطفى فهذه كلمات منتشرة.

برای حاشیه دیگر از همین محشی ---

ص: 295

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

محمد سعید بن سراج الدین قاسم طباطبائی (-1092 ق). مذکور در «جامع الرواه».

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق - تعدیل المیزان

بهاء الدین محمد مختاری نائینی. خ. آستان قدس، ش 12657 و چند نسخه دیگر. ط. 1323 ق (در هامش حاشیه ملا عبد الله).

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

شیخ عبد الرحیم. ط. (بعضی) 1323 ق (در هامش حاشیه ملا عبد الله).

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

عبد الرزاق لاهیجی (-1051 ق). خ. موجود.

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

میرزا عبد الغفار. ط. (بعضی) 1323 ق (در هامش حاشیه ملا عبد الله).

ظاهرا مؤلف، عبد الغفار بن محمد بن یحیی صاحب «حاشیه الهیات الشفاء» است.

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

محمد علی بن نور محمد. ط. مکرر در هوامش اصل.

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

فارسی، از علی رضا که برای آموزش ابراهیم خان شاگرد خویش نگاشته. ط. مکرر (در آخر حاشیه ملا عبد الله). ممکن است محشی علی رضا تجلی (-1085 ق) بوده باشد.

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

محمد علی بن احمد قراچه داغی (-1310 ق).

ط (بعضی)، 1323 ق (با حاشیه ملا عبد الله).

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

محمد علی بن قربان علی اردبیلی (-1160 ق). خ. مرعشی قم.

-الحمد لله الذى تقرّد فى وحدانيته

حاشيه حاشيه تهذيب المنطق

ملا محسن تهرانى، تأليف: 1257 ق.خ. ديده شده.

حاشيه حاشيه تهذيب المنطق

محسن بن محمد طاهر قزوینی.خ. آستان قدس، ضمیمه ش 13675(1260 ق) و چند نسخه ديگر.

-الحمد لله الذى خلق فسوى

حاشيه حاشيه تهذيب المنطق

محمد بن سليمان تنكابنى (-1302 ق). مذكور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشيه حاشيه تهذيب المنطق

محمد يزدى. ط (بعضى)، 1323 (با حاشيه ملا عبد الله).

حاشيه حاشيه تهذيب المنطق

محمد مهدي بن محمد جعفر موسوى (سده 13 ق). مذكور در آخر «خلاصه الاخبار» مؤلف.

حاشيه حاشيه تهذيب المنطق

نظر على بن محسن گيلانى.خ. خوانسارى نجف.

-سبحانك اللهم يا من كل المنطق على رسمه الناقص...

حاشيه حاشيه تهذيب المنطق

يعقوب بن ابراهيم بختيارى، استاد سيد عبد الله جزائرى.خ. موجود.

حاشيه حاشيه تهذيب المنطق ---

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

محمد بن حسین. حاشیه دوم از میر ابو الفتح و حاشیه اول از دوانی است. خ. مسجد مرجان بغداد.

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

غیاث الدین. خ. موجود.

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق)، حاشیه اول از حسن فناری چلبی و شرح از قوشچی است.

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

احمد بن محمد ابراهیم اردکانی یزدی، تألیف:

1225 ق، به نام امین الدوله محمد حسین خان صدر اعظم. خ. دیده شده، حاشیه اول از آقا جمال خوانساری و شرح از قوشچی است.

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

محمد بن فتح الله موسوی (-1225 ق)، که به نام شاه زاده محمد ولی میرزا تألیف کرده. خ.

آستان قدس، ش 438.

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

ابراهیم بن صدر الدین محمد شیرازی. خ. مسجد مرجان بغداد و خوانساری نجف. حاشیه اول از شمس الدین محمد خفری است. این حاشیه بر حاشیه دوانی هم نظر دارد.

-یا هو یا لا اله الا هو و لا یعلم ما هو الا هو.

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

میر ابو طالب سبط فندرسکی. مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

احمد بن زین العابدین علوی عاملی.

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق)، حاشیه ای است بر اوائل آن حاشیه. مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

محمد جعفر بن محمد صادق لاهیجی.خ.

مشکات تهران.

-اعظم حلیه للكلام حمدا لله الملك العالم...

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

جمال الدین محمد خوانساری (-1125 ق).خ.

آستان قدس، ش 9227 (1230 ق) و چند نسخه دیگر.

-قوله اعتبر فيه حدوث الخلق...

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

حسین بن ابراهیم تنکابنی، شاگرد ملاصدررا.خ.

آستان قدس، ش 8829 و ضمیمه ش 13128 (1099 ق).

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

سید حسین حسینی خلخالی.خ. موجود.

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

سلطان العلماء سید حسین بن رفیع الدین محمد خلیفه سلطان مرعشی آملی (-1064 ق).خ.

آستان قدس، ش 8844.

- (بعد الخطبه)... فهذه تعليقات كتبها العبد الغريق في بحر العصيان خليفه سلطان...

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

شمس الدین محمد معروف به ملا شمسآ.خ.

دیده شده.

-الحمد لله ذى المجد و البهاء

حاشيه حاشيه الشرح الجديد للتجريد

عبد الرزاق بن على بن حسين فياض لاهيجى (-1051 ق).خ.آستان قدس، ضميمه ش 13128(1099 ق)، ش 460(1199 ق) و چند نسخه ديگر.

-الحمد لصانع السموات

ص: 297

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

عبد الغفار بن محمد بن يحيى گیلانی شاگرد میر داماد. صاحب ریاض نسخه ناتمام آن را دیده بوده است.

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

محمد قاسم بن محمد صالح اصفهانی.خ. آستان قدس، ش 84(1104 ق، ظاهرا به خط محشی)؛ ش 436.

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

محمد مسیح بن اسماعیل فسوی، تألیف: 1098 ق.خ. مرعشی قم.

-نحمدک یا من هو لسلوک مقاصد التجريد...

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).خ.

آستان قدس، ش 10077(1104 ق)، ش 429 (1107 ق).

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

محمد معصوم حسینی قزوینی (-1091 ق).

مذکور در خاتمة «معارج الاحکام».

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد---

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

شمس الدين محمد گیلانی. مذکور در فهرست کتب او.

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).

مذکور در «جامع الرواه». خ. موجود.

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

جمال الدين محمود سبزواری، شاگرد دوانی.

مذکور در «تتميم امل الآمل».

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

محمد معصوم حسینی قزوینی (-1091 ق).

مذکور در خاتمة «معارض الاحكام». از نواده مؤلف.

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

معز الدين بن فخر الدين مشهدی (سده 12 ق).

مذکور در رياض العلماء.

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

کمال الدين حسين بن عبد الحق آلهی اردبیلی (-950 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه اول از صدر الدين دشتکی است.

حاشیه حاشیه الشرح القديم للتجريد

صدر الدين محمد دشتکی (-903 ق)، حاشیه اول از سید شریف است و شرح قدیم از شمس الدين محمود اصفهانی. مذکور در فهرست

حاشیه حاشیه الشرح المختصر لتلخیص المفتاح

حامد بن برهان الدین (سده 10 ق).خ. شهید مطهری. حاشیه اول از نظام الدین عثمان خطابی، شرح از سعد الدین تفتازانی، تلخیص از جلال الدین محمد قزوینی و اصل مفتاح از سراج الدین سکاکی است.خ. آستان قدس، ش 4001.

-حامدا مصلیا مستمسکا بلطفه العمیم و بعد فیقول المتکل علی الله الباری حامد بن برهان بن ابی ذر الغفاری...

حاشیه حاشیه الشرح المختصر لتلخیص المفتاح

عبد الله بن حسین شهابادی یزدی (-981 ق)، تالیف: 962 ق.خ. آستان قدس، ش 4048 (962 ق) و چند نسخه دیگر.

-حمدا لمن خلق الانسان علمه البیان

حاشیه حاشیه الشرح المختصر لتلخیص المفتاح

رضی الدین محمد بن حسین معروف به آقا رضی قزوینی (-1096 ق)، صاحب «لسان الخواص». مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه حاشیه الشرح المختصر لتلخیص المفتاح

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).خ.

موجود.

حاشیه حاشیه الشرح المختصر لتلخیص المفتاح

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق). مذکور در فهرست کتب او.

حاشیه حاشیه الشرح المطول لتلخیص المفتاح

حامد بن برهان بن ابی ذر الغفاری.خ. آستان قدس. حاشیه اول از خطابی و شرح از سعد تفتازانی است.

-الحمد لله المتنزه عن تنزیه المتنزهین...

حاشیه حاشیه الشرح المطول لتلخیص المفتاح

ملا عبد الله بن حسین شهابادی یزدی (-981 ق).خ. آستان قدس، ش 3998 (1030 ق) و 2 نسخه دیگر. حاشیه اول از سید شریف است.

-الحمد لله رب العالمین.

حاشیه حاشیه الشرح المطول لتلخیص المفتاح

صدر الدین دشتکی شیرازی (-903ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

ص: 299

حاشیه حاشیه شرح الشمسیه

غیاث الدین منصور دشتکی (-948 ق).خ.

آستان قدس. حاشیه اول از جلال الدین دوانی و شرح از قطب الدین محمد رازی است.

حاشیه حاشیه الشرح الشمسیه (و حاشیه الشریفیه)

عبد الله بن حسین شهابادی یزدی (-981 ق).

مذکور در «ریاض العلماء».

حاشیه حاشیه شرح الشمسیه

ابو الحسن ابیوردی معروف به دانشمند.خ.

آستان قدس، ش 1148 (1117 ق). حاشیه اول از سید شریف است. نسخه مورخ 984 حاشیه ابیوردی هم در حسینیه شوشتریهای نجف موجود است.

-الحمد لله الذي نور قلوب العارفين بانوار المعارف...

حاشیه حاشیه شرح الشمسیه

محمد جعفر استرآبادی (-1263 ق). مذکور در «مظاهر الآثار» فرزند مؤلف.

حاشیه حاشیه شرح الشمسیه

خلیل بن محمد رضوی کرمانی، معاصر شاه اسماعیل صفوی و شاگرد حسین بن عبد الحق اردبیلی.خ. آستان قدس.

حاشیه حاشیه شرح الشمسیه

از ملا عبد الله یزدی که پیشتر یاد شد.

حاشیه حاشیه شرح الشمسیه

نظام الدین عبد الحی بن عبد الوهاب حسینی (سده 10 ق) مؤلف «المعضلات».خ. آستان قدس، ش 1050 (1001 ق).

-هو الحی الوهاب اللهم زدنا العلم والاستعداد...

حاشیه حاشیه شرح الشمسیه

عماد الدین محمد بن یحیی بن علی فارسی.خ.

آستان قدس، ش 1001(895ق) و چند نسخه دیگر.

-نحمدک یا من انطق لسان عبده بآیات جلاله...

حاشیه حاشیه شرح الشمسیه

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907ق).

خ. آستان قدس (تحت عنوان حاشیه شرح الشمسیه).

-جل من ظهرت علی حواش الاکوان...

حاشیه حاشیه شرح الشمسیه

صدر الدین محمد دشتکی (-903ق). مذکور در کشف الظنون.

حاشیه حاشیه شرح الشمسیه

شرف الدین محمد نیریزی.خ. آستان قدس، ش 10042.

-الحمد لمن نزه عن عین الاجناس و الفصول

حاشیه حاشیه شرح العقائد النسفیة

عبد الحکیم سیالکوتی.ط. آستانه، 1316ق.

حاشیه اول از احمد بن موسی خیالی و شرح از سعد تفتازانی است.

حاشیه حاشیه شرح المختصر الحاجبی

جمال الدین محمد خوانساری (-1125ق).خ.

موجود. حاشیه اول از ملا میرزا جان باغنوی و شرح از عضد الدین عبد الرحمان ایچی است.

- (بعد الحمد) انما قیل الظاهر و الظاهر...

حاشیه حاشیه شرح المختصر الحاجبی

رفیع بن فرج گیلانی. حاشیه اول از آقا جمال خوانساری.

حاشیه حاشیه شرح المختصر الحاجبی

تاج الدین حسین بن شمس الدین ساعدی، تالیف: 977 ق.خ. آستان قدس. حاشیة اول از سید شریف است.

حاشیه حاشیه شرح المختصر الحاجبی

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی

ص: 300

(-1206 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه اول از محمد بن حسن شیروانی است.

حاشیه حاشیه شرح المطالع

ابو الحسن احمد ایبوردی معروف به دانشمند. خ.

آستان قدس، ش 1025 (887 ق) و 6131.

حاشیه اول از سید شریف جرجانی و «شرح مطالع الانوار» از قطب الدین محمد رازی است.

حاشیه حاشیه شرح المطالع

حبيب الله معروف به ملا میرزا جان باغنوی شیرازی. خ. آستان قدس، ش 993.

حاشیه حاشیه شرح المطالع

كمال الدين حسين بن عبد الحق آلهی اردبیلی (-950 ق). مذکور در کشف الظنون.

حاشیه حاشیه شرح المطالع

عبد الرحيم شیروانی. خ. موجود.

-قوله الفيض الوهاب هذا التفسير يحمل على معينين...

حاشیه حاشیه شرح المطالع (و حاشیه القديمه)

الدوانيہ علی شرح المطالع

ملا عبد الله یزدی (-981 ق). صاحب ریاض نسخه آن را دیده بوده است.

حاشیه حاشیه شرح المطالع

علاء الدين طوسی (-887 ق). مذکور در کشف الظنون.

حاشیه حاشیه شرح المطالع (و حاشیه القديمه)

الصدریه) -تنوير المطالع (یا تعویذ المطالع)

جلال الدين محمد بن اسعد دوانی (-907 ق).

خ. آستان قدس، ش 10488 (972 ق) و چند نسخه دیگر.

حاشیه حاشیه شرح المطالع

محمد بن حسن شیروانی (-1098 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي شرح صدورنا بلوامع نور الايمان.

حاشیه حاشیه شرح المطالع

صدر الدین محمد دشتکی (-903 ق). 2. حاشیه دارد. یکی بر حاشیه سید شریف (همین حاشیه) و دیگری بر حاشیه دوانی. خ. آستان قدس، ش 990.

حاشیه حاشیه شرح المطالع

سید مرتضی شیرازی (-940 ق). مذکور در کشف الظنون.

حاشیه حاشیه شرح المطالع

ملا معین طبسی (یاتونی). خ. آستان قدس، ش 112 (894 ق) و 2 نسخه دیگر.

حاشیه حاشیه شرح المطالع ---

ص: 301

شیروانی و اصل معالم از حسن بن شهید ثانی است.

حاشیه حاشیه معالم الدین

محمد کاظم هزار جریبی.خ. دیده شده.

-الحمد لله رب العالمین...

حاشیه حاشیه معالم الدین

محمد رحیم بن نور الدین بن محمد صالح.

محشی اول جد او محمد صالح مازندرانی است.

حاشیه حاشیه معالم الدین

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). حاشیه اول از سلطان العلماء است.

حاشیه حاشیه الکافی

امیر محمد معصوم قزوینی (-1091 ق). حاشیه اول از رفیع الدین نائینی در اصول است.

حاشیه الحاوی فی علم التداوی

احمد بن حبیب زوین حسینی معروف به سید احمد زوین (-1267 ق) در هامش الحاوی دیده شده. اصل الحاوی از محمود بن الیاس شیرازی است.

حاشیه جبل المتین

خیر الدین عبد الرزاق بن مکی، از احفاد شهید اول و معاصر شیخ بهائی. اصل «جبل المتین» از شیخ بهائی است. مذکور در «ریاض العلماء».

حاشیه حجه الاسلام فی شرح تهذیب الاحکام

عبد الله بن عیسی افندی صاحب ریاض. حجه الاسلام از محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی است.

حاشیه الحدائق الناضره

ابراهیم بن محمد موسوی دزفولی (-1300 ق).خ. موجود (قطعه ای از اول کتاب الصلاه). اصل حدائق از شیخ یوسف بحرانی است.

حاشیه الحدائق الناضره

علی بن محمد علی طباطبائی (-1231 ق) مؤلف «ریاض المسائل». مذکور در رجال حائری.

حاشیه حدیقه المتقین

عبد الله بن محمد تقی مجلسی (-1084 ق).

حدیقه از پدرش محمد تقی مجلسی است.

حاشیه الحکمه الصادقیه

محمد صالح بن محمد سعید خلخالی، شاگرد محمد صادق ارجستانی (-1134 ق). اصل «الحکمه الصادقیه» از ملا حمزه گیلانی است که او هم شاگرد ارجستانی بوده است. خ. آستان قدس، ش 456.

حاشیه حدیقه الحقیقه

فارسی، از محمد تقی مدرس رضوی. ط. تهران، 1329 ش.

حاشیه حزن المؤمنین

محمد علی بن زین العابدین معلم حبیب آبادی (1308 ق-). «حزن المؤمنین» از محمد علی کاظمی است.

حاشیه حکمه العین

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).

کلمه العین از کاتبی قزوینی است. مذکور در «جامع الرواه».

حاشیه حکمه العین

رضی الدین بن حسین خوانساری. مذکور در «تتمیم امل الآمل».

حاشیه حیاه الارواح

محمد باقر بن محمد جعفر بهاری همدانی (-1333 ق). اصل «حیاه الارواح» از محمد جعفر استرآبادی است. خ. همدان.

حاشیه خاتمه المستدرک

میرزا یحیی بن شفیع مستوفی اصفهانی. خاتمه از نوری است.

حاشیه خلاصه الاقوال فی علم الرجال

عز الدین حسین بن عبد الصمد حارثی عاملی (-984 ق). «خلاصه الاقوال» از علامه حلی است.

حاشیه خلاصه الاقوال

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق). خ. موجود.

حاشیه خلاصه الاقوال

سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق).

مذکور در اجازه او برای شیخ احمد بحرانی.

حاشیه خلاصه الاقوال

علی بن عبد الحمید حسینی نیلی. ظاهراً با صاحب رجال نیکی یکی است.

حاشیه خلاصه الاقوال

ماجد بن هاشم جد حفصی بحرانی (-1028 ق). مذکور در «تاریخ علماء البحرین».

حاشیه خلاصه الاقوال

از قاضی نور الله شوشتری است. مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه خلاصه الاقوال

محمد بن حسن بن شهید ثانی معروف به شیخ محمد سبط (-1030 ق). شیخ مساعد بن بدیع از آن در نسخه خویش نقل کرده است.

حاشیه خلاصه الاقوال

بهاء الدین محمد بن حسین بن عز الدین عاملی شیخ بهائی (-1031 ق). در رجال یکی از شاگردان او که موجود است، از این حاشیه نقل شده است.

حاشیه خلاصه الاقوال

محمد بن علی بن حسین عاملی صاحب مدارک.

مذکور در «نجم اسباب الادب».

حاشیه خلاصه الاقوال

مسعود بن بدیع حویزی. معاصر حرّ عاملی. خ.

موجود.

حاشیه خلاصه الحساب

محمد امین قمی. خ. موجود. «خلاصه الحساب» از شیخ بهائی است.

حاشیه خلاصه الحساب

محمد رضا. مذکور به همین نام در برخی از نسخ «خلاصه الحساب».

حاشیه خلاصه الحساب

فارسی، از محمد علی مدرس چهاردهی (-1334 ق). خ. دیده شده.

-مقدمه به کسر دال مأخوذ است از قدم...

حاشیه خلاصه الحساب

محمد علی. مذکور به همین نام در بعضی از مجامیع.

حاشیه خلاصه الحساب

سید عبد الله جزائری (-1173 ق). مذکور در اجازه محشی.

حاشیه خلاصه الحساب

محمد علی هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه خلاصه الحساب

محسن بن محمد طاهر طالقانی قزوینی معروف به نحوی. خ. موجود.

حاشیه خلاصه الحساب

از مولف اصل، شیخ بهائی. در هامش خلاصه الحساب طبع شده.

حاشیه خلاصه الحساب

صدر الدین محمد بن مجد الدین طباطبائی تبریزی. مذکور در «تاریخ اولاد الاطهار». خ.

ص: 303

حاشیه خلاصه الحساب

محمد مؤمن بن جلال الدین محمد کاشانی.خ.

موجود(در 1070 ق کتابت شده).

حاشیه خلاصه الحساب---

ص:304

حاشیه الذکری

حسین بن حسن غریفی (-1001 ق). مذکور در «تاریخ علماء بحرین». «الذکری» در فقه از شهید اول است.

حاشیه الذکری

نور الدین علی بن عبد العالی محقق کرکی (-940 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه الذکری

شیخ بهائی، بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق). خ. موجود (در هامش الذکری).

حاشیه الذکری

محمد بن مکی شهید اول (-786 ق) مؤلف اصل. در حاشیه ناصر بویه از آن نقل شده است.

حاشیه الذکری

ناصر بن ابراهیم احسائی (-853 ق).

حاشیه رجال ابن داود

عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق). خ.

موجود.

حاشیه رجال ابن داود

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشیه رجال ابی علی ---

ص: 305

از محمد حسن بحرانی. مذکور در تتمیم امل الآمل.

حاشیه الرساله الوضیعه

عبد الحی استرآبادی. اصل از عضد الدین ایجی است.

حاشیه رسائل العلامه انصاری---

ص: 306

در روضات.

حاشیه الروضه البهیة

محمد باقر خلیفه سلطانی فرزند حسن بن حسین خلیفه سلطان. مذکور در تتمیم امل الآمل.

حاشیه الروضه البهیة

ابو الحسن خان مجتهد فسائی (-1279 ق).

مذکور در «فارس نامه».

حاشیه الروضه البهیة

فارسی، از محمد باقر بن محمد جعفر فشارکی (-1314 ق). مذکور در «تذکره القبور».

حاشیه الروضه البهیة

محمد باقر هرنندی. خ. موجود.

حاشیه الروضه البهیة

عبد العلی هرنندی (-1306 ق). خ. موجود.

حاشیه الروضه البهیة

محمد علی نوری (سده 13 ق). معلم حبیب آبادی از قصص العلماء نقل کرده.

حاشیه الروضه البهیة

محمد تقی بن عباس نهاوندی، مؤلف «ترجمه الشرایع». بخشی از آن تدوین شده و برخی در هامش نسخه متن است.

حاشیه الروضه البهیة

محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق). مذکور در «مظاهر الآثار» از فرزند مؤلف.

حاشیه الروضه البهیة

جعفر بن عبد الله حویزی کمری (-ح 1115 ق) قاضی اصفهان. خ. دیده شده.

-نحمدک یا الهی و نصلی علی نبیک الهادی...

حاشیه الروضه البهیة

جمال الدین محمد بن حسین معروف به آقا جمال خوانساری (-1125 ق). ط. تهران، 1272 ق.

حاشیه الروضه البهیة

محمد جواد حسینی عاملی نجفی (-1226 ق)، صاحب «مفتاح الکرامه». خ. دیده شده.

حاشیه الروضه البهیة

حسن بن سلام بن حسن گیلانی (سده 12 ق).

مذکور در تتمیم امل الآمل.

حاشیه الروضه البهیة

حسن بن محمد بن احمد سبیتی عاملی (-پیش از 1300 ق). نواده مؤلف از وجود نسخه آن یاد کرده است.

حاشیه الروضه البهیة

شیخ حسن (-1011 ق) صاحب معالم و فرزند شهید ثانی که مولف روضه است. در فهرست تصانیف محشی از آن به عنوان «التعلیق المبسوطه» یاد شده است.

حاشیه الروضه البهیة

حسین بن جعفر بن حسین موسوی خوانساری (-1191 ق) شیخ بحر العلوم و جد صاحب روضات. مذکور در روضات الجنات.

حاشیه الروضه البهیة

حسین بن حسن گیلانی لبنانی، صاحب «حاشیه الذخیره». مذکور در روضات الجنات.

حاشیه الروضه البهیة

محمد حسین بن محمد صالح خاتون آبادی (-1151 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه الروضه البهیة

محمد حسین بن محمد قاسم قمشه ای (-1336 ق). خ. دیده شده (در هامش متن و هر دو به خط محشی).

حاشیه الروضه البهیة

سلطان العلماء علاء الدين حسين بن رفيع الدين مرعشى (-1064 ق.).

ص: 307

حاشیه الروضه البهیة

آقا حسین بن جمال الدین محمد محقق خوانساری (-1098 ق). مذکور در «تکمله امل الآمل».

حاشیه الروضه البهیة

سید حیدر علی ہندی (-1303 ق). مذکور در «مشاہیر علماء الہند».

حاشیه الروضه البهیة

محمد رفیع بن فرج گیلانی (-بعد از 1160 ق).

مذکور در اجازة معروف سید عبد اللہ جزائری.

حاشیه الروضه البهیة

از مؤلف متن یعنی شہید ثانی. خ. موجود.

حاشیه الروضه البهیة

حسام الدین محمد صالح بن احمد مازندرانی (-1086 ق) داماد محمد تقی مجلسی.

حاشیه الروضه البهیة

عبد الصمد بن احمد جزائری (-1337 ق). خ.

موجود.

حاشیه الروضه البهیة

عبد اللہ بن نور الدین جزائری (-1173 ق).

مذکور در اجازة مؤلف.

حاشیه الروضه البهیة

محمد علی بن احمد قراچہ داغی (-1310 ق).

ط. در ہامش روضہ.

حاشیه الروضه البهیة

محمد علی بن محمد باقر بهبهانی (-1216 ق).

خ. دیده شده (ج 3).

حاشیه الرّوضه البهیّه

محمد علی بن سید صادق رضوی (-1311 ق).

مذکور در «الشجره الطیبه».

حاشیه الرّوضه البهیّه

علی بن عزیز الله بن عبد المطلب جزائری (-1149 ق). مذکور در اجازه معروف سید عبد الله جزائری.

حاشیه الرّوضه البهیّه

محمد علی بن محمد مرتضی مدرس طباطبائی یزدی (-1240 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه الرّوضه البهیّه

علی قلی بن محمد خلخالی (-ح 1115 ق).

مذکور در «تکمله امل الآمل». این حاشیه در موضوع وقت و قبله است.

حاشیه الرّوضه البهیّه

علی بن نصر الله لیثی، شاگرد شیخ بهائی. مذکور در «تاریخ علماء البحرین».

حاشیه الرّوضه البهیّه

محمد علی بن محمد نصیر چهاردهی (-1334 ق). خ. آستان قدس، ش 12364 (خط مؤلف).

حاشیه الرّوضه البهیّه

امیر فخر الدین مشهدی خراسانی (-1097 ق).

مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه الرّوضه البهیّه

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق). مذکور در کشف الحجب.

حاشیه الرّوضه البهیّہ

میرزا محمد دیلماج، خ. آستان قدس، ش 9074 (1084 ق) و دو نسخه دیگر.

-الحمد لاهله و الصلاه على نبيه و آله

حاشیه الرّوضه البهیّہ

محمد بن حسن بن شهید ثانی معروف به شیخ محمد سبط، خ. آستان قدس، ش 7142 (ح 1052 ق) و ش 6517.

-نحمدک یا من منحنا بفضله روضه بهیّہ

حاشیه الرّوضه البهیّہ

رضی الدین محمد بن آقا حسین خوانساری.

ص: 308

مذکور در تتمیم امل الآمل.

حاشیه الروضه البهیه

محمد بن سلیمان تنکابنی. مذکور در قصص العلماء مؤلف.

حاشیه الروضه البهیه

محمد بن صالح خاتون آبادی (-1148 ق). خ.

آستان قدس، ش 6485 (1147 ق).

حاشیه الروضه البهیه

محسن بن سمیع کرمانشاهی. خ. موجود.

حاشیه الروضه البهیه

محمد بن علی بن ابی الحسن عاملی صاحب مدارک. خ. دیده شده.

-الحمد لاهله و الصلاه على النبي وآله...

حاشیه الروضه البهیه

رفیع الدین محمد صدر بن محمود بن علی خلیفه سلطان مرعشی.

حاشیه الروضه البهیه

محمد بن هبه الله قزوینی (1296 ق-) مؤلف «جغرافیای عالم».

حاشیه الروضه البهیه

مصطفی بن هادی نقوی لکهنوی (-1323 ق).

مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه الروضه البهیه

محمد بن مؤمن بن شاه قاسم سبزواری، معاصر حرّ عاملی. مذکور در امل الآمل.

حاشیه الروضه البهیه

نصر الله فارسی مدرّس (-1291 ق). مذکور در «مطلع الشمس» و «فردوس التواریخ».

حاشیه الروضه البهیّه

محمد نصیر بن عبد الله بن محمد تقی مجلسی.

مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه الروضه البهیّه

یاسین بن صلاح الدین بن علی بحرانی. مذکور در اجازة مؤرخ 1145 ق برای سید نصر الله حائری.

حاشیه الروضه البهیّه

محمد یوسف بن عبد الفتاح تبریزی (-1242 ق). خ. موجود.

حاشیه الروضه البهیّه

ناشناخته با عناوین قوله قوله، مجلدی از آن دیده شده.

حاشیه الروضه البهیّه ---

ص: 309

حاشیه ریاض المسائل

محمد باقر بن محمد حسن قاینی بیرجندی (-1352 ق). مذکور در «نور المعرفه» و «بغیه الطالب» مؤلف.

حاشیه ریاض المسائل

محمد تقی بن حسینعلی هروی (-1299 ق). خ.

دیده شده، تالیف: 1290 ق.

-الحمد لله و سلام على عباده...

حاشیه ریاض المسائل

محمد تقی بن مؤمن حسینی قزوینی معروف به کرامات (-1270 ق). خ. موجود.

حاشیه ریاض المسائل

حسین بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1273 ق). از اشاره کتاب «اوراق الذهب» برمی آید که حاشیه صرف بر کتاب صوم و هبه بوده است.

حاشیه ریاض المسائل

شفیع بن علی اکبر موسوی جاپلقی (-1280 ق).

به نقل از نواده مؤلف.

حاشیه ریاض المسائل

عبد الحسین بن نعمه طریحی نجفی (-1295 ق).

خ. بیت الطریحی نجف.

حاشیه ریاض المسائل

عبد الکریم ایروانی قزوینی، شاگرد مؤلف اصل.

خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین...

حاشیه ریاض المسائل

عبد الواسع بن محمد بن ابی القاسم زنجانی (-1291 ق).خ. موجود.

حاشیه ریاض المسائل

عبد الوهاب شیخ الاسلام در مشهد رضوی (-1262 ق).مذکور در «مطلع الشمس».

حاشیه ریاض المسائل

محمد علی بن احمد قراچه داعی.مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه ریاض المسائل

علی بن محمد جواد مرندی (1287 ق-)، تألیف: 1325 ق.خ. دیده شده.

-نحمدک علی ما شرحت صدورنا بریاض المسائل...

حاشیه ریاض المسائل

محمد علی بن محمد نصیر مدرّس چهاردهی (-1334 ق).خ. موجود.

-الحمد لولیه و السّلام علی نبیه و وصیه

حاشیه ریاض المسائل

سید محسن بن سید مهدی حکیم طباطبائی (1306 ق-).از اول کتاب الاجاره تا اوائل کتاب النکاح.

حاشیه ریاض المسائل

محمد بن محمد تقی بن عبد المطلب حسینی تنکابنی (معاصر) شاگرد میرزا محمد حسن آشتیانی.

حاشیه ریاض المسائل

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق).مذکور در قصص العلمای مؤلف.

حاشیه ریاض المسائل

مصطفی بن حسین حسینی کاشانی (-1336 ق).

غیر مدوّن.

حاشیه ریاض المسائل

مصطفى بن هادي بن مهدي بن دلدار علي نقوي لكهنوي (-1323 ق). حاشيه اي بر كتاب الطهارة رياض. مذكور در «مشاهير علماء الهند».

حاشيه رياض المسائل

نصر الله فارسي مدرس (-1291 ق). مذكور در «مطلع الشمس» و «فردوس التواريخ».

ص: 310

حاشیه ریاض المسائل

محمد هاشم بن زین العابدین چهارسوقی خوانساری (-1318 ق). مذکور در اجازه مؤرخ 1295 ق مؤلف برای شیخ الشریعه اصفهانی.

حاشیه ریاض المسائل ---

ص: 311

حاشیه الشافی

محمد رفیع بن فرج الله گیلانی (- پس از 1160 ق). مذکور در «تتمیم امل الآمل».

حاشیه الشافی

محمد شفیع بن محمد علی استرآبادی. سبط محمد تقی مجلسی. خ. موجود.

حاشیه الشافی (فی شرح الکافی)

محمد مهدی بن علی اصغر قزوینی. حاشیه در باب توحید است. مذکور در امل الآمل.

«الشافی» شرحی است بر کافی از ملا خلیل قزوینی.

حاشیه الشافی

میر ابو طالب سبط میرفندرسکی. مذکور در ریاض العلماء. «الشافی» در صرف از ابن حاجب است.

حاشیه الشافی

علیقلی بن محمد خلخالی اصفهانی (- ح 1115 ق). مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه الشافی

عنایت الله بن محمد مؤمن بن محمد باقر اصفهانی (- پیش از 1074 ق)، دایی صاحب ریاض.

حاشیه شبهه الاستلزام (تقریر و حل مسأله)

محمد بن حسن مدقق شیروانی (- 1098 ق).

مذکور در «الفوائد الرجالیة» بحر العلوم. اصل شبهه منسوب به ابن کمونه است.

حاشیه شد الازار فی حط الاوزار عن زوار المزار

فارسی، از علامه محمد بن عبد الوهاب قزوینی (معاصر). «شد الازار» در شرح مزارات شیراز از معین الدین جنید شیرازی است. حاشیه طبع شده.

حاشیه شرایع الاسلام

ابراهیم بن سلیمان قطیفی معاصر محقق کرکی.

اصل شرایع از محقق حلّی است.

حاشیه شرایع الاسلام

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق). خ. آستان قدس، ش 14046.

-الحمد لله حمدا يليق بجلاله...

حاشیه شرایع الاسلام

محمد علی بن حسین شوشتری. خ. موجود.

حاشیه شرایع الاسلام

نور الدین علی بن حسین بن عبد العالی محقق کرکی (-940 ق). خ. آستان قدس، ش 14039 (971 ق) و چند نسخه دیگر.

- (بعد الحمد) فهذه فوائد مهمه علققتها على كتاب شرايع الاسلام...

حاشیه شرایع الاسلام

علی بن محمد بن حسن بن شهید ثانی (-1104 ق). خ. موجود.

-الحمد لله المحمود لآلآئه المشكور لنعمانه...

حاشیه شرایع الاسلام

ماجد بن هاشم بحرانی (-1028 ق). مذکور در «تاریخ علماء البحرين».

حاشیه شرایع الاسلام

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق). خ.

آستان قدس، ش 13278.

حاشیه شرایع الاسلام

جمال الدین محمد بن حسین معروف به آقا جمال خوانساری (-1125 ق). مذکور در «جامع الرواه».

حاشیه شرایع الاسلام

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در قصص العلماء مؤلف.

مفلح بن علی کونینی شاگرد صاحب معالم.

ص: 312

مذكور در كشف الحجب.

حاشیه شرایع الاسلام

سید محمد مهدی بحر العلوم (-1212 ق).خ.

دیده شده.

حاشیه شرایع الاسلام

هاشم بن راضی بن سید حسن اعرجی، شاگرد سید عبد الله شبر (-1242 ق).

حاشیه شرایع الاسلام-الحواشی العمیدیه

عمید الدین عبد المطلب بن محمد اعرجی حسینی (-754 ق).خ. موجود.

حاشیه شرح آداب المناظره و البحث

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق).

خ. کتابخانه قوله. شرح از کمال الدین مسعود شیروانی و اصل از سمرقندی است.

-قال المصنف المنه لوهاب العقل

حاشیه شرح آداب المناظره و البحث

عماد الدین یحیی بن احمد کاشانی (سده 10 ق).

خ. کتابخانه قوله.

-الحمد لله رب العالمین...

حاشیه شرح الاربعین ---

ص: 313

در ریاض العلماء.

حاشیه شرح الاشارات

عبد الرزاق بن علی لاهیجی (-1051 ق).خ.

آستان قدس، ش 459 (1064 ق).

-یا من کلت فی زمره العقول عن وصف جلاله.

حاشیه شرح الاشارات

عبد الله بن عیسی افندی تبریزی (-ح 1130 ق) صاحب ریاض. آغاز تألیف 1106 ق. طوری که در «ریاض العلماء» یاد کرده تا 1119 ق به تألیف آن مشغول بوده است.

حاشیه شرح الاشارات

نصیر الدین علی بن محمد کاشانی (-775 ق)، غیر مدوّن. مذکور در «مجالس المؤمنین».

حاشیه شرح الاشارات

محمد بن محمد حسین نهاوندی.خ. حسینیه شوشتریهای نجف. نسخه به خط محشی در هامش شرح اشارات است که آن را هم برای خود نوشته بوده است.

حاشیه شرح الاشارات

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).

مذکور در مطلع الشمس.

حاشیه شرح الاشارات

رفیع الدین محمد بن حیدر نائینی حسینی طباطبائی.

حاشیه شرح الاشارات

غیاث الدین منصور دشتکی شیرازی (-948 ق). مذکور در مجالس المؤمنین.

حاشیه شرح الاشارات

امیر محمد معصوم بن محمد فصیح بن اولیاء حسینی (-1091 ق).خ. موجود.

-الحمد لله الذي لا تدرکه المشاعر

حاشیه شرح الالفیه النحویة

محمد جواد بن علی جزائری نجفی (1300 ق-). اصل از ابن مالک و شرح از فرزند اوست.

حاشیه شرح الباب الحادی عشر

طاهر بن عبد علی حچامی نجفی (-1357 ق).

خ. موجود.

حاشیه شرح التجرید---

ص: 314

حاشیه الشرح الجديد للتجريد

عبد الخالق قاضی زاده گرهودی.خ. آستان قدس، ش 109.

-الحمد لله الذى وفقنا لتوضیح عقاید الاسلام

حاشیه الشرح الجديد للتجريد (على قسم الجواهر و

الاعراض)

عبد الرزاق بن على لاهیجی (-1051 ق).خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 14191 (1209 ق)، ش 13023 (1230 ق) و 12640.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد (على قسم الجواهر و

الاعراض)

عبد الله بن حسین یزدی شاهابادی (-981 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد (على قسم الجواهر و

الاعراض)

عطاء الله گیلانی. مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد (على قسم الآلهی)

فیض الله بن غیاث الدین محمد طباطبائی، از مشایخ محمد تقی مجلسی.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد

سلطان محمد قاننى.خ. موجود.

-الحمد لله الذى عرفنا الخلاص عن العلائق الجسمانيه...

حاشیه الشرح الجديد للتجريد

شمس الدین محمد استرآبادی که به نام سلطان محسن مشعشى (-905 ق) تألیف کرده.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد

ابراهیم بن صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق). حاشیه ای است بر شرح و بر حاشیه خفریه. که یاد آن در حاشیه حاشیه... هم گذشت.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد (علی قسم الآلهی)

شمس الدین محمد بن احمد خفری (-942 یا 957 ق) شاگرد صدر الدین دشتکی. خ. آستان قدس، ش 458 (989 ق) و چند نسخه دیگر.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد

حافظ الدین محمد بن احمد عجم (-957 ق).

مذکور در کشف الظنون.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق).

دوانی 3 حاشیه بر شرح جدید دارد: قدیمه، جدیده و اجد. خ. آستان قدس، ش 11290 (1094 ق)، ش 467 (1115 ق)، ش 112 (1119 ق) و چند نسخه دیگر.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد (علی قسم الآلهی)

شمس الدین محمد گیلانی. خ. آستان قدس، ش 107 (1061 ق) و ش 442.

-الحمد لله ذی المجد و البهاء...

حاشیه الشرح الجديد للتجريد

محمد بن حاج حسن (-911 ق). مذکور در کشف الظنون.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق). خ.

آستان قدس، ش 430 (1108 ق) و ش 6694

حاشیه الشرح الجديد للتجريد-حاشیه الجواهر

(علی بحث الجواهر و الاعراض)

فخر الدین محمد بن حسین حسینی استرآبادی تالیف 965 ق.خ. آستان قدس، چند نسخه.

-الحمد لله مفیض جواهر العلوم...

حاشیه الشرح الجدید للتجرید

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در قصص العلماء مؤلف.

حاشیه الشرح الجدید للتجرید

صدر الدین محمد حسینی دشتکی (-903 ق).

خ. آستان قدس، ش 13956 (979 ق) و ش

ص: 315

473(988ق) و چند نسخه دیگر. دشتکی 2 حاشیه قدیم و جدید بر شرح جدید دارد.

-صدر کلام ارباب التجريد...

حاشیه الشرح الجديد للتجريد (و ما يتعلق به من

الحواشی الخفريه و الحواشی الجماليه)

مهدی بن کریم گلپایگانی. معاصر ابراهیم بن صدر الدین محمد شیرازی.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد

قاضی نور الله شوشتری (-1019ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه شرح العلامه للتجريد - حاشیه كشف المراد

ابو القاسم بن حسین رضوی لاهوری (-1324ق). مذکور در «مشاهیر علماء الهند». «كشف المراد» در شرح تجريد الاعتقاد از علامه حلی است.

حاشیه الشرح العلامه للتجريد

عبد الرزاق بن علی رضا محدث. مذکور در فهرستی که مؤلف به صاحب ذریعه فرستاده بوده.

حاشیه الشرح القديم للتجريد

محمد حسین بن محمد بن حسن شیروانی. خ.

مرعشی قم.

حاشیه الشرح القديم للتجريد

علی بن محمد معروف به نصیر الدین کاشی (-775ق). مذکور در «ریاض العلماء».

حاشیه الشرح القديم للتجريد

ناصر بن عبد الحسین منامی بحرانی، شاگرد شیخ حسین ماحوزی (-1171ق).

حاشیه الشرح القديم للتجريد

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907ق).

خ. موجود.

حاشیه شرح تحریر المجسطی

محمد نصیر بن عبد اللہ طیب، تألیف: 1169 ق.

خ. دیده شد، شرح از بیرجندی و تحریر از خواجه طوسی است.

حاشیه شرح التذکرہ النصیریہ---

ص: 316

حاشیه شرح حکمه العین

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).خ.

موجود.

-قال الشارح الحکمه استکمال الخ...

الاستکمال مصدر و المصادر قد تطلق و يراد بها...

حاشیه شرح حکمه العین

غیاث الدین منصور دشتکی (-948 ق).خ.

دیده شده.

-اللهم ارنابین حکمتک

حاشیه شرح حکمه العین

ناشناخته، ظاهراً از مؤلفی شیعی.خ. مشکات تهران...

-قال قدس سره انما قال خاطر ذوات العقول...

حاشیه شرح حکمه العین---

ص: 318

«طوالع الانوار» از قاضی بیضاوی است.

حاشیه شرح الطوالع

حمید الدین بن افضل الدین حسینی معروف به ابن افضل (-908 ق). مذکور در کشف الظنون.

خ. دیده شده.

-الحمد لله على نواله و الصلاة على محمد و آله...

حاشیه شرح الطوالع

علی بن محمد، سید شریف جرجانی (-816 ق). مذکور در کشف الظنون.

حاشیه شرح الطوالع (و الحاشیه الشریفیه)

معین بن حسن بن محمد تونی. خ. دانشگاه تهران.

-الحمد لله الذى لا اله الا هو الحى القيوم...

حاشیه شرح العرشیه

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در قصص الانبیاء مؤلف. شرح از شیخ احمد احسائی و اصل عرشیه از ملا صدرا است.

حاشیه شرح العقائد العزدیّه

آقا حسین خلخالی (-پس از 1024 ق). شرح از دوانی و اصل از عضد الدین ایجی است و این حاشیه در ردّ «الحواشی الخانقاهیه» یوسف قره باغی محمد شاهی معروف به کوسه (-1054 ق) نوشته شده است. خ. موجود.

-الحمد لله الذى هدانا للنهج الرشيد.

حاشیه شرح العقائد العزدیّه

عبد الحکیم سیالکوتی. ط. آستانه، 1275 ق (در هامش شرح عقاید).

حاشیه شرح العقائد العزدیّه (مبحث عذاب

القبر)

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق).

حاشیه شرح العقائد العضدیّه

یاسین بن صلاح الدین بلادی بحرانی. مذکور در اجازة مورخ 1145 ق مؤلف برای نصر الله مدرس حائری.

حاشیه شرح العقائد النسفیّه

بهاء الدین محمد بن حسن فاضل هندی (-1137 ق). مذکور در آغاز «کشف اللثام» مؤلف. شرح عقاید از سعد الدین تفتازانی و اصل از نجم الدین عمر بن محمد نسفی است.

حاشیه شرح العقائد النسفیّه

عبد اللطیف بن محمد بن ابی الفتح کرمانی.

مذکور در کشف الظنون.

حاشیه شرح فصوص الحکم

ابو الحسن جلوۀ طباطبائی (-1314 ق). خ.

آستان قدس، ش 387 (زیر عنوان تعلیقه). شرح از داود قیصری (-751 ق) یا صدر الدین قونوی واصل فصوص از محیی الدین محمد بن علی معروف به ابن عربی است.

حاشیه شرح فصوص الحکم

محمد حسین فاضل تونی (1298 ق-). ط.

تهران، 1316 ق.

حاشیه شرح فصوص الحکم

امام خمینی (-1368 ش).

حاشیه شرح فصوص الحکم

محمد رضا قمشه ای (-1306 ق). ط. تهران، 1299 ق (در هامش شرح قیصری).

حاشیه شرح فصوص الحکم

از صالح بن محمد سعید خلخانی (-1306 ق).

خ. دیده شده.

محشی یکی از شاگردان شارح و شارح عبد الوهاب بن علی حسینی استرآبادی و اصل فارسی فصول از خواجه نصیر الدین طوسی است که رکن الدین محمد بن علی جرجانی است.

صاحب ریاض العلماء این حاشیه را دیده بوده

ص: 319

است.

حاشیه شرح الفصول النصیریہ

ابو القاسم حسینی رضوی لاهوری (-1324 ق).

مذکور در فهرست تصانیف او. شرح فصول از فاضل مقدار است.

حاشیه شرح الفوائد الحکمیہ

علی بن جمشید نوری (-1246 ق). خ. حسینیہ شوشتریهای نجف. شرح و متن فوائد از شیخ احمد احسائی.

حاشیه شرح قاضی زاده---

ص: 320

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیّه)

سلطان العلماء علاء الدین حسین بن رفیع الدین حسینی (-1064 ق). خ. آستان قدس، ش 9692 (1111 ق) و دو نسخه دیگر.

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیّه)

کمال الدین حسین بن عبد الحق اردبیلی (-950 ق). محشی 2 حاشیه بر شرح مختصر نوشته بوده است.

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیّه)

محمد صالح بن احمد مازندرانی (-1086 ق).

خ. موجود.

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیّه)

عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق). مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیّه)

عبد الله بن عیسی افندی تبریزی (-1130 ق)، صاحب ریاض العلماء.

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیّه)

عبد الواحد بن علی شوشتری، استاد قاضی نور الله شوشتری. این حاشیه را قاضی نور الله تدوین و تهذیب نموده است. خ. آستان قدس، ش 2972 (1052 ق).

-حمدا لمن تعدّر شرح مختصر من الآئه...

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیّه)

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق).

خ. آستان قدس، ش 2885.

-قال شیخنا و استادنا...

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیّه)

نیز از دوانی، حاشیه مختصری است. مذکور در کشف الظنون.

-قوله و الاقتصار عليه ثانيا...-

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیة)

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).خ.

آستان قدس، ش 2864 و چند نسخه دیگر.

-قوله من لطف الله تعالى احداث الموضوعات...-

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیة)

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق).

خ. موجود.

-الحمد لله الذي هدانا لاحكام اصول الاحكام...-

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیة)

رفیع الدین محمد بن حیدر حسینی طباطبائی نائینی (-1082 ق).مذکور در «فیض قدسی».

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیة)

صدر الدین محمد بن منصور دشتکی (-903 ق).مذکور در کشف الظنون.

-قال ان اراد بقوله تحقيق...-

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیة)

محمد مهدی بن محمد هادی بن صالح مازندرانی (سده 12 ق).مذکور در اجازة حیدر علی مجلسی.

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیة)

قاضی نور الله شوشتری.تقریر استادش عبد الواحد شوشتری است که در بالا یاد شد.

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیة)

ناشناخته.نسخه آن دیده شده و از مؤلفی شیعی است.

-الحمد لله الذي وفقنا للوصول الى منته اصول الشريعة...-

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیّه)

نیز از مؤلفی شیعی و ناشناخته. نسخه مؤرخ 1097 ق آن دیده شده.

-قوله بان یصرح اهل اللغه باسمه

ص:321

حاشیه شرح المطالع - حاشیه لوامع الاسرار فی

شرح مطالع الانوار

ابو الحسن احمد دانشمند ابیوردی.خ. آستان قدس، ش 1025(887ق). شرح از قطب الدین بویه رازی (-766ق) و اصل مطالع از سراج الدین محمود ارموی است.

حاشیه شرح المطالع

میر ابو الفتح بن محمد علی مخدوم شریفی (-976ق)، نبیره سید شریف جرجانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه شرح المطالع

شرف الدین حسن شاه بقال.خ. آستان قدس، ضمیمه ش 12039(1058ق)، با عنوان الفوائد المنطقیه).

-الحمد لله فیاض ذوارف.

حاشیه شرح المطالع

سلطان العلماء علاء الدین حسین بن رفیع الدین حسینی مرعشی (-1064ق). مذکور در جامع الرواه.

حاشیه شرح المطالع

کمال الدین حسین بن عبد الحق آلهی اردبیلی (-950ق). مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه شرح المطالع

عبد الله بن نجم الدین فاضل قندهاری. مذکور در مطلع الشمس.

حاشیه شرح المطالع

عطاء الله رودسری. مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه شرح المطالع

علی بن حسین بن علی حسینی، تألیف: 849ق.

خ. موجود.

-قوله: الفیاض الوهاب الخ... الفیاض الذي بمعنى الماء الكثير

حاشیه شرح المطالع

خلیل بن محمد رضوی.خ.مرعشی قم.

-لا احصى ثناء عليك...

حاشیه شرح المطالع

عماد الدین علی بن عماد استرآبادی.مذکور در ریاض العلماء.برخی مجموعه ها این انتساب را داده اند ولی صاحب ریاض تصریح کرده که شرح شمسیه و شرح مطالع از عماد عامی است.

حاشیه شرح المطالع

شاه فتح الله بن حبیب الله حسینی،تالیف:994ق.در این حاشیه محشی به سید شریف جرجانی اعتراض کرده است.خ.دیده شده.

حاشیه شرح المطالع

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی(-907ق).

این حاشیه بر شرح مطالع و بر حاشیه سید شریف نوشته شده.خ.موجود.

حاشیه شرح المطالع

بهاء الدین محمد بن محمد باقر مختاری نائینی.

حاشیه بر شرح مطالع و بر حاشیه سید شریف است.خ.مرعشی قم.

حاشیه شرح المطالع

محمد بن حسن شیروانی(-1098ق).خ.

موجود.

حاشیه شرح المطالع

صدر الدین محمد دشتکی(-903ق)،3 حاشیه نوشته که نسخه هایی از 2 حاشیه موجود است و از سومی فرزند محشّی غیاث الدین منصور در ذیل «کشف الحقایق المحمّديه» یاد کرده است.

حاشیه سوم به فیاضیه نیز شهرت داشته است.

حاشیه شرح المطالع

جمال الدين محمود شيرازى، شاگرد جلال الدين محمد بن اسعد دوانى (-907ق) و استاد ملا

ص: 322

عبد الله يزدى. مذکور در «تتميم امل الآمل».

حاشیه شرح المغنی ---

ص: 323

کشف الحجب. «شرح الوقایه» از عبید الله بن مسعود صدر الشریعه ثانی و اصل وقایه الروایه از برهان الشریعه محمود حنفی است.

-قوله کتاب الطهاره قال الفاضل الاسفراینی

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

ابو الحسن جلوّه اصفهانی (-1314 ق). ط.

تهران، 1311 ق (با شرح ملاصدرا و حاشیّه آقا علی مدرس). شرح از ملاصدرا و اصل از اثیر الدین ابهری است.

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

محمد تقی بن حسین بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1289 ق). مذکور در «احیاء الآثار» در شرح حال مؤلف.

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

حسن بن ملا علی نوری. ط. تهران، 1313 ق (با شرح).

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

حسین بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1273 ق). مذکور در «ورثه الانبیاء» و «اوراق الذهب».

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

حیدر علی هندی (-1302 ق). مذکور در تجلیات.

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

دلدار علی بن محمد معین نقوی لکهنوی (-1235 ق). در آن به نقض اقوال مولوی عبد العلی حنفی و تفضل حسین خان کشمیری پرداخته است. مذکور در «نجوم السماء».

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

آقا علی مدرس، مؤلف «بدایع الحکم». ط. (در هامش شرح).

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

کمال الدین حسین بن عبد الحق آلهی اردبیلی (-950 ق)، شرح از کمال الدین حسین میبیدی است.

-توالت آلائک و تتالت نعمائک

حاشیه شرح الهدایه الاثیریه

میر محمد صادق بن محمد طاهر (-1135 ق)، نبیره خلیفه سلطان و مجاز از علامه مجلسی. 2 حاشیه مختلف. خ. مرعشی قم.

حاشیه شرح الهدایه الاثیریه

نظام الدین عبد الحی بن عبد الوهاب حسینی جرجانی که در 930 ق قاضی هرات بوده است.

خ. آستان قدس، ش 89.

-اللهم لا درایه الا من لیدیک و لا هدایه الا منک...

حاشیه شرح الهدایه الاثیریه

بهاء الدین محمد بن حسن اصفهانی معروف به فاضل هندی (-1137 ق).

حاشیه شرح الهدایه الاثیریه

محمد صادق بن محمد طاهر بن علی مرعشی.

محمد طاهر پدر محشی از شاگردان مجلسی بوده است.

حاشیه شرح الهدایه الاثیریه

فخر الدین محمد بن حسین حسینی استرآبادی.

تاریخ تالیف: 928 ق. خ. آستان قدس، ش 483 (984 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله العلیم الحکیم...

حاشیه شرح الهدایه الاثیریه

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق).

-یا ذا الهدایه الکامله و الحکمه البالغه الشامله

حاشیه شرح الهدایه الاثیریه ---

میرک بخاری است.

-هدایتک اللّهم یا ذا الحکمه الباهره...

حاشیه شرح هیاکل النور

محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین لاهیجی (-1181 ق). مذکور در «مرآت الاحوال». شرح از جلال الدین محمد بن اسعد دوانی و اصل از شهاب الدین سهروردی است.

حاشیه الشفاء (علی قسم الاهی)

ظہیر الدین ابراہیم بن قوام الدین حسین بن عطاء اللّہ حسینی ہمدانی (-1025 ق)، معاصر و مصاحب شیخ بهائی. اصل شفاء از شیخ الرئیس ابو علی حسین بن عبد اللّہ بن سینا است.

حاشیه الشفاء (علی قسم الاهی)

ابراہیم بن صدر الدین محمد بن ابراہیم شیرازی (-1070 ق).

حاشیه الشفاء

سید الحکماء ابو الحسن جلوہ.خ. مشکات تہران (در حاشیہ شفاء بہ خط محشی).

حاشیه الشفاء (علی الالہیات)

ملاً اولیاء، شاگرد آقا حسین خوانساری.ط. (با شفاء).

حاشیه الشفاء (علی قسم الاهی)

محمد باقر بن محمد مؤمن سبزواری (-1090 ق).خ. مشکات تہران.

-الحمد للّہ رب العالمین... اما بعد فان کتاب الالہیات من الشفاء...

حاشیه الشفاء (علی الالہیات)

محمد باقر بن محمد میرداماد (-1040 ق).خ.

مشکات (بخط مؤلف در هامش اصل شفاء).

حاشیه الشفاء

آقا حسین بن جمال الدین خوانساری (-1098 ق).خ. آستان قدس، ش 486 (1105 ق)، ش 14518 (نسخہ عہد مؤلف) و 2 نسخہ دیگر.

-قوله الفن الاول فى السماع الطبيعى قال بعض الساده المحققين

حاشيه الشفاء (على قسم الآلهى)

ملا سليمان.ط.(با اصل شفاء).

حاشيه الشفاء (على قسم الالهى)

شاه طاهر بن رضى الدين اسماعيلى حسيني كاشانى (-952ق)، شاگرد شمس الدين محمد خفرى. مذکور در «مجالس المؤمنین».

حاشيه الشفاء

عبد الغفار بن محمد بن يحيى گیلانی، شاگرد محقق داماد.

حاشيه الشفاء (على قسم الآلهى)

عبد الله بن عيسى افندى تبريزى اصفهانى (-ح 1130 ق) صاحب «رياض العلماء»، كه در همان كتاب از اين حاشيه ياد کرده است.

حاشيه الشفاء

شيخ على حزين (-1181 ق). مذکور در «مرآت الاحوال».

حاشيه الشفاء (على قسم الالهى)

صدر الدين محمد بن ابراهيم شيرازى (-1050 ق). خ. آستان قدس، ضميمه ش 5662 (1082 ق).

حاشيه الشفاء

محمد بن حسن مدقق شيروانى (-1098 ق). خ.

موجود.

حاشيه الشفاء

آقا جمال الدين محمد بن حسين خوانسارى (-1125 ق). مذکور در روضات الجنات.

حاشيه الشفاء

قوام الدين محمد بن محمد مهدى حسيني سيفى قزوینى. مذکور در تکمله امل الآمل.

حاشیه الشفاء

امیر محمد معصوم قزوینی (-1091 ق). مذکور در خاتمه «معارض الاحکام».

حاشیه الشفاء

غیاث الدین منصور بن صدر الدین محمد دشتکی (-948 ق). صاحب «مجالس المؤمنین» نسخه آن را دیده بوده است.

حاشیه الشفاء---

ص: 326

حاشیه الصحیفه السجادیّه

شرف الدین علی بن حجت اللّه طباطبائی شولستانی، از مشایخ محمد تقی مجلسی.

صاحب ریاض نسخه خط محشی را دیده بوده است.

حاشیه الصحیفه السجادیّه

علی بن محمد بن حسن بن شهید ثانی (-1104 ق). صاحب ریاض نسخه آن را دیده بوده است.

حاشیه الصحیفه السجادیّه

ملاً هادی بنه آبی (بنّابی)، راوی از شیخ انصاری.

حاشیه الصحیفه السجادیّه

منسوب به شیخ بهائی، بهاء الدین محمد بن عزّ الدین حسین عاملی (-1031 ق). در برخی از فهرستها تصریح شده که این حاشیه غیر از «حدائق الصالحین» در شرح صحیفه است.

حاشیه الصحیفه السجادیّه

رفیع الدین محمد بن حیدر طباطبائی نائینی (-1082 ق)، مذکور در «فیض قدسی».

حاشیه الصحیفه السجادیّه

محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق). ط. ایران، 1316 ق (بانور الانوار).

-الحمد لله الذی کتب فی صحیفه قلوبنا محبه اهل بیت حبیبه

حاشیه ضوابط الاصول

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف. اصل ضوابط از استاد او سید ابراهیم قزوینی است.

حاشیه الطبقات الجلالیه و الصدریه ---

حاشیه (کتاب) الطهاره

سید عبد الله بن محسن ثقه الاسلام اصفهانی (1285 ق-). مذکور در «ارشاد المسلمین» مؤلف.

حاشیه (کتاب) الطهاره

غلام حسین مرندی.

حاشیه (کتاب) الطهاره

ناشناخته. خ. مرعشی قم.

حاشیه طهاره المدارک---

ص: 328

سید حسین مجتهد کرکی (-1001 ق). غیر مدون. مذکور در ریاض العلماء. عیون اخبار الرضا از شیخ صدوق است.

حاشیه غایه المراد فی شرح الارشاد---

ص: 329

حاشیه فرائد الاصول

احمد بن علی اکبر مراغی (-1310 ق).

حاشیه فرائد الاصول (علی باب الاستصحاب)

اسماعیل بن علینقی تبریزی (-1295 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه فرائد الاصول

محمد امین، تألیف: 1291 ق.خ. دیده شده.

حاشیه فرائد الاصول

محمد باقر بن محمد جعفر بهاری (-1333 ق).

خ. موجود.

حاشیه فرائد الاصول

محمد باقر بن مرتضی درچه ای (-1342 ق).

حاشیه فرائد الاصول

محمد باقر بن مقدس زنجانی (-1341 ق)، تألیف: 1325 ق.

حاشیه فرائد الاصول

محمد باقر بن محمد مهدی زنجانی (-1312 ق).

حاشیه فرائد الاصول

محمد تقی بن محمد باقر آقاجفی اصفهانی (-1332 ق). حاشیه بر اوائل فرائد است.

حاشیه فرائد الاصول

محمد تقی بن حسن بن اسد الله دزفولی کاظمی (-1327 ق).خ. دیده شده.

حاشیه فرائد الاصول

محمد تقی بن محبعلی بن محمد علی گلشن شیرازی (-1338 ق).

حاشیه فرائد الاصول (علی بحث التعادل و

التراجیح)

محمد تقی تربتی (-1330 ق). خ. آستان قدس، ش 2979 (1306 ق).

حاشیه فرائد الاصول

جواد بن عبد الحسین مبارک نجفی (-1311 ق).

خ. دیده شده.

حاشیه فرائد الاصول

میرزا محمد حسن آشتیانی. خ. آستان قدس، ش 9720 و ش 8850.

حاشیه فرائد الاصول

محمد حسن آل یاسین کاظمی، مؤلف «اسرار الفقاهه». مذکور در تکمله امل الآمل.

حاشیه فرائد الاصول

محمد حسن بن محمد صالح کبّه بغدادی (-1336 ق)، تالیف: 1307 ق. وی حاشیه دیگری هم پس از این حاشیه بر فرائد نگاشته است.

حاشیه فرائد الاصول

محمد حسن بن صفر علی بارفروشی معروف به شیخ کبیر (-1345 ق). ط. تهران، 1332 ق (در 2 مجلد).

حاشیه فرائد الاصول

حسین بن علی بن ابی القاسم بختیاری اصفهانی (-1365 ق).

حاشیه فرائد الاصول

محمد حسین بن سید کاظم کیشوان نجفی (-1356 ق).

حاشیه فرائد الاصول

حسین بن محسن علوی سبزواری (-1352 ق).

خ. موجود.

حاشیه فرائد الاصول

محمد رضا بن محمد جواد دزفولی کاظمی (-1352 ق).

حاشیه فرائد الاصول

آقا رضا بن محمد هادی فقیه همدانی (-1322 ق)، تألیف: 1308 ق. ط. ایران، 1318 ق.

ص: 330

حاشیه فرائد الاصول

محمد رضی بن شیخ علی گیلانی (-1318 ق).

تقریرات استادش شعبان بن مهدی گیلانی است.

حاشیه فرائد الاصول

محمد شریف بن محمد طاهر تویسرکانی (-1322 ق). خ. دیده شده.

حاشیه فرائد الاصول

عبد الحسین بن نعمت طریحی (-1295 ق).

شاگرد شیخ انصاری.

حاشیه فرائد الاصول (علی الاستصحاب)

عبد الحسین بن یوسف شرف الدین موسوی عاملی. نسخه آن در 1329 ق از نزد مؤلف گم شده است.

حاشیه فرائد الاصول

عبد الرحیم نهاوندی (-ح 1304 ق). مذکور در «المآثر و الآثار».

حاشیه فرائد الاصول

عبد الرحیم بن نصر الله گلی بری، مؤلف الاجتهاد و التقليد

حاشیه فرائد الاصول

عبد الصمد بن احمد موسوی جزائری، صاحب التحفه النظامیه:

حاشیه فرائد الاصول

عبد الله مامقانی (-1351 ق).

حاشیه فرائد الاصول

عبد المحمد بن حسن زائر دهام نجفی (-1357 ق). تقریر استادش آخوند خراسانی صاحب کفایه است. خ. موجود.

حاشیه فرائد الاصول

عبد النبی نوری (-1344 ق).

حاشیه فرائد الاصول

ملا علی خوئی (-1309 ق). شاگرد شیخ انصاری. ط. تهران، 1312 ق.

حاشیه فرائد الاصول

علی بن محمد جواد مرندی، تألیف: 1330 ق.

خ. موجود.

-الحمد لله ولی کل شیء...

حاشیه فرائد الاصول

علی بن حسین جصانی، تألیف: 1305 ق. خ.

موجود.

حاشیه فرائد الاصول

علی بن نصر الله همدانی (-1339 ق). خ.

موجود.

حاشیه فرائد الاصول

علی بن محمد علی مجیراوی (-1314 ق). خ.

موجود.

حاشیه فرائد الاصول

محمد علی بن احمد قراچه داغی (-1310 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه فرائد الاصول

محمد علی بن خداداد نخجوانی (-1333 ق) شاگرد فاضل ایروانی. خ. موجود.

حاشیه فرائد الاصول

محمد علی بن کاظم شاهرودی (-1293 ق).خ.

موجود.

حاشیه فرائد الاصول

محمد علی بن محمد نصیر مدّس چهاردهی (-1334 ق).خ.موجود.

حاشیه فرائد الاصول

علی اکبر بن محمد حسین نهاوندی (معاصر).

حاشیه فرائد الاصول

علی اکبر بن رجبعلی دیزجی زنجانی (-1310 ق)، شاگرد سید حسین کوهکمری.خ.موجود.

ص: 331

حاشیه فرائد الاصول

غلام حسین بن علی اصغر دربندی (-1322 ق).

خ. آستان قدس، ش 7367 (1295 ق).

حاشیه فرائد الاصول

سید فتح سرابی تبریزی (-1311 ق).

حاشیه فرائد الاصول

فتحعلی زنجانی.

حاشیه فرائد الاصول

محمد کاظم بن حسین خراسانی (-1329 ق).

حاشیه فرائد الاصول

سید کاظم بن عبد العظیم طباطبائی یزدی (-1337 ق). خ. دیده شده.

حاشیه فرائد الاصول

محمد بن احمد بن عطاء الله موسوی کماری (-1357 ق). ط.

حاشیه فرائد الاصول

محمد بن محمد تقی بن عبد المطلب حسینی تنکابنی (1277 ق-). ط. تهران، 1358 ق.

حاشیه فرائد الاصول

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشیه فرائد الاصول (علی حجه المظنه)

محمد بن هاشم بن شجاععلی هندی (-1323 ق). خ. دیده شده.

حاشیه فرائد الاصول

محمود بن محمد ذهب ظالمی نجفی (-1325 ق)، تالیف: 1295 ق. خ. دیده شده.

حاشیه فرائد الاصول

مهدی کجوری. ط. تهران، 1305 ق.

حاشیه فرائد الاصول

مهدی بن احمد بن حیدر حسنی حسینی بغدادی کاظمی (-1336 ق). خ. دیده شده.

حاشیه فرائد الاصول

مهدی بن صالح طباطبائی معروف به سید مهدی حکیم (-ح 1312 ق). خ. موجود.

حاشیه فرائد الاصول

علی بن عبد الله بن احمد بن محمد بن مظفر نجفی (-پس از 1308 ق).

حاشیه فرائد الاصول

نصر الله فارسی (-1291 ق) مدرس روضه رضویه. مذکور در «مطلع الشمس».

حاشیه فرائد الاصول

سید هاشم بن جلال الدین خوانساری (-1356 ق) نبیره صاحب روضات الجنات.

حاشیه فرائد الاصول

ناشناخته، محشی از شاگردان شیخ انصاری بوده است که حاشیه را در حیات استاد نوشته. خ. دیده شده.

- (بعد الحمد)... قال دام ظلّه: اعلم ان المكلف اذا التفت...

حاشیه فرائد الاصول

ناشناخته، محشی از مؤلف با عبارات استادنا الاعظم و مولانا الافخم یاد کرده است. خ. دیده شده.

حاشیه فرائد الاصول

ناشناخته، محشی از شاگردان مؤلف بوده و نسخه آن دیده شده.

حاشیه فرائد الاصول

نیز محشی از شاگردان شیخ انصاری بوده. خ.

حسینیة شوشتریهای نجف.

-قوله: اعلم ان المكلف اذا التفت...-

حاشیه فرائد الاصول

محشی از شاگردان صاحب جواهر بوده.خ.

موجود.

ص: 332

حاشیه فرائد الاصول

محمد حسین بن محمد جعفر خیابانی (1300 ق-)، تقریرات شیخ الشریعہ اصفہانی و آقا ضیاء عراقی است.

حاشیه فرائد الاصول

عبد الحسین بن علی محلاتی معروف به میرزا بابا (-1323 ق).

حاشیه فرائد الاصول (علی الاصل البرائہ منها)

نور الدین محمد بن ابی الحسن حسینی تفرشی.

خ. موجود.

حاشیه فرائد الاصول ---

ص: 333

حاشیه الفصول فی علم الاصول

سید صادق بن سید مهدی سنگلجی (-1300 ق) سبط سید محمد مجاهد.

حاشیه الفصول فی علم الاصول

عبد الکریم لاهیجی (-ح 1323 ق). بخشی از این حواشی توسط شاگردش -صاحب ذریعه- در 1313 ق. تدوین شده و نزد او موجود بوده است.

حاشیه الفصول فی علم الاصول

محمد علی بن احمد قراچه داغی. مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه الفصول فی علم الاصول

علی بن جواد مرندی (معاصر).

حاشیه الفصول فی علم الاصول

فتح الله بن محمد جواد شیرازی نمازی معروف به شیخ الشریعہ اصفهانی (-1339 ق).

حاشیه الفصول فی علم الاصول

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشیه الفصول فی علم الاصول

محمد بن عبد الکریم موسوی سرابی تبریزی معروف به مولانا (-1360 ق).

حاشیه الفصول فی علم الاصول

نصر الله مدرس شیرازی (-1291 ق). مذکور در «فردوس التواریخ».

حاشیه الفوائد الحائریه (القديمه)

عبد الحسین بن نعمه طریحی (-1295 ق). در هامش فوائد دیده شده. اصل فوائد از وحید بهبهانی است.

حاشیه الفوائد الحکمیته ---

حاشیه القواعد

حسنعلی بن عبد اللہ شوشتری (-1075 ق).

مذکور در «ریاض العلماء». ظاهراً ناتمام مانده.

حاشیه القواعد

قاضی بن کاشف الدین محمد یزدی (سده 11 ق). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9820 (1085 ق).

حاشیه القواعد

محمد بن محمد باقر فاضل ایروانی (-1306 ق).

حاشیه القواعد

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق).

بعضی از این حواشی در 1308 ق در هوامش قواعد طبع شده.

-اللهم انا نحمدك بلسان الحال

حاشیه القواعد

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در قصص العلماء مؤلف.

حاشیه القواعد

محمد بن محمود حسینی عصار لوسانی (-1356 ق). ط. 1308 ق (در هامش قواعد).

حاشیه القواعد

ابو القاسم علی بن علی بن محمد بن طی ققعی عاملی (-855 ق). صاحب ریاض نسخه حاشیه را ضمن مجموعه ای دیده بوده است.

حاشیه القواعد ---

حاشیه قوانین الاصول

شیخ محمد حسن یزدی.خ. موجود.

حاشیه قوانین الاصول (علی خصوص مباحث

الالفاظ)

سید حسن بن احمد کاشانی (-1346 ق).خ.

موجود.

حاشیه قوانین الاصول

محمد حسین بن علی اصغر شیخ الاسلام طباطبائی (-1293 ق).خ. موجود.

حاشیه قوانین الاصول

زین العابدین بن سید حسین بن سید محمد مجاهد (-1292 ق).خ. موجود.

حاشیه قوانین الاصول

عبد الحسین محلاتی. مذکور در دیباچه «مغتنم الدرر» مؤلف.

حاشیه قوانین الاصول

شمس الدین بن جمال الدین بهبهانی مشهدی (-1248 ق). مذکور در «فردوس التواریخ».

حاشیه قوانین الاصول

عبد الله بن احمد زنجانی (-1327 ق).خ.

موجود.

حاشیه قوانین الاصول

عبد العلی هرنندی. نواده اش عباس نحوی در مقاله ای از آن یاد کرده است.

حاشیه قوانین الاصول

عبد الواسع امام جمعه زنجانی (-1291 ق).خ.

موجود.

حاشیه قوانین الاصول

عبد الوهاب (-1262 ق) شیخ الاسلام مشهد.

مذکور در «مطلع الشمس».

حاشیه قوانین الاصول

محمد علی بن ابی الحسن عاملی (-1290 ق) سبط شیخ اسد الله دزفولی.

حاشیه قوانین الاصول

محمد علی بن احمد قراچه داغی (-1310 ق)، بخشی از آنها در هامش قوانین طبع شده.

حاشیه قوانین الاصول

علی بن اسماعیل موسوی قزوینی (-1298 ق)، تالیف: 1297 ق. ط. تبریز، 1299 ق.

حاشیه قوانین الاصول

محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق). مذکور در آخر «مجمع العرایس» از فرزند مؤلف.

حاشیه قوانین الاصول

محمد علی بن سید صادق مدرس رضوی (-1311 ق). مذکور در «الشجره الطیبه».

حاشیه قوانین الاصول

علی بن محمد علی بن حیدر معروف به شیخ حیدر (-1314 ق). خ. موجود.

حاشیه قوانین الاصول

ملاً علی خوانساری (-1307 ق). عبد المجید همدانی که نسخه آن را داشته نقل می کرد که محشی اغلب بر مؤلف اعتراضاتی نگاشته است.

حاشیه قوانین الاصول

محمد علی بن محمد بن مرتضی طباطبائی مدرسی یزدی (-1240 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه قوانین الاصول

محمد علی بن کاظم شاهرودی (-1293 ق).

حاشیه قوانین الاصول

محمد علی بن محمد نصیر مدرس چهاردهی (-1334 ق). خ. موجود.

حاشیه قوانین الاصول

علینقی بن سید جواد طباطبائی (-1249 ق).

ص: 337

حاشیه قوانین الاصول

محسن بن سمیع کرمانشاهی.خ. موجود.

-الحمد لله الذي هدانا الى اصول الفروع وفروع الاصول

حاشیه قوانین الاصول

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در قصص العلماء مؤلف.

حاشیه قوانین الاصول

سید محمد تنکابنی (معاصر)، صاحب «حاشیه ریاض المسائل».

حاشیه قوانین الاصول

محمد بن کرم علی زرگر محله بارفروشی (-1315 ق).خ. دیده شده.

حاشیه قوانین الاصول

شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری دزفولی (-1281 ق). مذکور در «تکمله امل الآمل».

صاحب تکمله نسخه حاشیه را دیده بوده است.

حاشیه قوانین الاصول

نظام الدین مرتضی، صاحب «تشریح الحساب».

حاشیه قوانین الاصول

میرزا موسی تبریزی مؤلف «اوثق الوسائل».

حاشیه را خواهرزاده محشی لطفعلی تبریزی (-1340 ق) پس از وفات او تدوین کرده است.

حاشیه قوانین الاصول

میرزا نصر الله فارسی (-1291 ق). مذکور در «مطلع الشمس» و «فردوس التواریخ».

حاشیه قوانین الاصول

میرزا نصر الله تربتی مشهدی (-1298 ق).

مذکور در مطلع الشمس.

حاشیه قوانین الاصول

محمد هاشم بن محمد حسین حسینی خاتون آبادی افطسی (-1262 ق).خ. موجود.

حاشیه قوانین الاصول ---

ص: 338

حاشیه الکافی

محمد امین بن محمد شریف استرآبادی (-1036 ق). مؤلف در «الفوائد المدنیّه» از آن به شرح تعبیر کرده و در «جوابات المسائل الظهریّه» از آن به عنوان حاشیه الکافی یاد کرده است.

حاشیه الکافی (علی اصوله فقط)

علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق). در هوامش نسخه کافی نزد صاحب ذریعه موجود بوده است.

حاشیه الکافی

محمد باقر بن محمد حسینی استرآبادی میرداماد (-1040 ق). مذکور در «سلافه العصر».

حاشیه الکافی (علی الاصول فقط)

محمد حسین بن یحیی نوری، شاگرد علامه مجلسی.خ. موجود.

حاشیه الکافی

حیدر علی بن محمد بن حسن شیروانی. مذکور در «تکمله امل الآمل». قطعه ای از آن در تبریز دیده شده.

حاشیه الکافی

سید شبر بن محمد بن ثنوان حویزی. در هامش نسخه ای نزد صاحب ذریعه موجود بوده است.

حاشیه الکافی

نور الدین علی بن ابی الحسن علی بن حسین موسوی عاملی (-1068 ق)، صاحب «الانوار البهیّه». مذکور در «تحفه الازهار» ابن شدقم.

حاشیه الکافی

زین الدین علی بن شیخ حسن صاحب معالم، در برخی از فهرستها آمده است که این حاشیه بر «کتاب التوحید» از اصول الکافی است.

حاشیه الکافی (علی باب التوحید من قسم

الاصول)

علی بن محمد بن حسن بن شهید ثانی، معروف به شیخ علی صغیر، تألیف: 1085 ق.خ.

خوانساری نجف.

حاشیه کافی

علی بن محمد بن حسن بن شهید ثانی، معروف به شیخ علی کبیر (-1104 ق).

حاشیه کافی

قاسم بن محمد بن جواد کاظمی، معروف به ابن الوندی (-پس از 1104 ق). ظاهراً همان «الدر المنظوم» در شرح اصول کافی است که شارح در مقدمه آن را حاشیه خوانده است.

حاشیه کافی (علی الاصول فقط)

محمد بن حسن بن شهید ثانی معروف به شیخ محمد سبط عاملی (-1030 ق). مذکور در امل الآمل.

حاشیه کافی

رفیع الدین محمد بن حیدر حسینی طباطبائی نائینی (-1080 ق یا 1082 ق). خ. آستان قدس، ش 7582 و 10099.

حاشیه کافی

محمد بن قاسم بن الوندی.

حاشیه کافی

نظام الدین بن احمد دشتکی. در «عین الغزال» میرزا فضل الله از آن نقل شده.

حاشیه کافی ---

ص: 339

سید شریف جرجانی - وارد کرده است.

حاشیه کتاب - تعلیقه کتاب

شیخ ابوعلی فارسی حسن بن علی بن احمد فسوی نحوی (-377 ق). کتاب در نحو از سیبویه است.

حاشیه کشف الریبه فی احکام الغیبه

محمد بن محمود حسینی عصار لواسانی (-1356 ق)، «کشف الریبه» از شهید ثانی است و با حاشیه چاپ شده است. ط. تهران، 1308 ق.

حاشیه کشف الغطاء

محمد بن سلیمان تکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مولف، «کشف الغطاء» از شیخ جعفر کاشف الغطاء است.

حاشیه کشف الغمه فی معرفه الائمه

تقی الدین ابراهیم بن علی کفعمی (-905 ق).

اصل کشف الغمه از علی بن عیسی اربیلی است.

از این حاشیه در «فضائل السادات» نقل شده است.

حاشیه کشف الفوائد فی شرح قواعد العقائد

از محمد بن محمود حسینی عصار لواسانی (-1356 ق). «کشف الفوائد» از خواجه نصیر الدین طوسی است. ط. تهران، 1305 و 1333 ق (با کشف الفوائد).

حاشیه کشف المراد فی شرح تجرید الاعتقاد ---

ص: 340

حاشیه کفایه الاصول

شیخ علی قوچانی. ط.

حاشیه کفایه الاصول

محمد علی بن محمد جعفر قمی (-1354 ق)، شاگرد صاحب کفایه. ط. نجف، 1344 ق (2 جزء).

حاشیه کفایه الاصول

علی بن عبد الحسین بن علی اصغر ابروانی (-1354 ق).

حاشیه کفایه الاصول

علی بن یوسف حاریصی عاملی (معاصر).

حاشیه کفایه الاصول

سید محسن بن مهدی طباطبایی حکیم (1306 ق-) تألیف جزء اول: 1345 ق، جزء دوم:

1346 ق. حاشیه قدیمی نیز بر جزء دوم دارد که در 1339 به پایان رسیده است.

حاشیه کفایه الاصول

میرزا محمد نجفی (-1355 ق) فرزند صاحب کفایه.

حاشیه کفایه الاصول

مهدی بن ابراهیم دجیلی کاظمی معروف به جر موقه (-1339 ق). مذکور در احسن الودیع.

حاشیه کفایه الاصول

حسن بن محسن بن احمد دجیلی (-1366 ق)، تألیف: 1345-1346 ق. خ. موجود.

حاشیه کفایه الاصول

غلام حسین مرندی.

حاشیه کفایه الاصول

محمد بن حسین قمی (-1369 ق). مذکور در آئینه دانشوران.

حاشیه کفایه الاصول

محمد بن علی بن علی تقی حسینی کوهکمری، در 2 مجلد.

حاشیه کفایه الاصول

مهدی بن حسین بن عزیز خالصی (-1343 ق).

ط. بغداد، 1328 و 1344 ق.

حاشیه کفایه الاصول ---

ص: 341

الخواص» از آقا رضی قزوینی است.

حاشیه لغز الزبده

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق).

لغز هم از اوست. خ. موجود.

حاشیه اللمعه فی معرفه التبه

یحیی بن حسین بحرانی یزدی، شاگرد محقق کرکی. اصل لمعه از احمد بن فهد حلّی است.

حاشیه اللمعه الدمشقیه

ناشناخته، نسخه مورخ 932 ق آن در کتابخانه سماوی موجود است. اصل لمعه از شهید اول است.

حاشیه اللمعات

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی (سده 13 ق). لمعات از حسن گوهر است.

حاشیه نواع الاسرار (فی شرح مطالع الانوار)---

اشاره

ص: 342

خلیل بن غازی قزوینی (1089 ق)، در هنگام مجاورت در مکه مکرمه تألیف کرده. مجمع البیان از ابو علی فضل طبرسی است.

حاشیه مجمع الفائدة و البرهان ---

ص: 343

حاشیه مختلف الشیعه

صدر الدین بن محمد باقر رضوی قمی (سده 12 ق).

حاشیه مختلف الشیعه

عبد الله بن عیسی تبریزی اصفهانی (-ح 1130 ق) صاحب «ریاض العلماء» و مذکور در همان کتاب.

حاشیه مختلف الشیعه

نور الدین علی بن عبد العالی محقق کرکی (-940 ق). خ. آستان قدس، ش 2363.

- اما بعد حمد الله حمدا يستوجب من نعمه المزيد...

حاشیه مختلف الشیعه

محمد بن حسن سبط شهید ثانی (-1030 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه مختلف الشیعه

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق).

خ. ملى تهران.

حاشیه مختلف الشیعه

رفیع الدین محمد بن حیدر طباطبائی نائینی (-1082 ق). خ. آستان قدس، ش 6647.

حاشیه مختلف الشیعه

مراد بن علی خان تفرشی (-1051 ق). مذکور در «جامع الرواه».

حاشیه مختلف الشیعه

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق).

-قوله، الطهاره غسل بالماء او مسح بالتراب

حاشيه مختلف الشيعه ---

ص:344

حاشیه مدارک الاحکام

عبد الله بن محمد تونی (-1071 ق) صاحب الوافیہ. مذکور در «ریاض العلماء» (به عنوان تعلیقات).

حاشیه مدارک الاحکام

عبد الله بن نور الدین جزائری (-1173 ق).

مذکور در «تحفه العالم».

حاشیه مدارک الاحکام

عزیز الله بن محمد تقی مجلسی (-1074 ق).

مذکور در رساله انساب المجلسی.

حاشیه مدارک الاحکام

علی بن عزیز الله بن عبد المطلب جزائری خرم آبادی (-1149 ق). مذکور در اجازة معروف سید عبد الله جزائری.

حاشیه مدارک الاحکام

علی بن محمد علی بن ابی المعالی طباطبائی (-1231 ق)، صاحب «ریاض المسائل».

حاشیه مدارک الاحکام

علی اکبر بن آقا علی خراسانی (-1263 ق).

مذکور در «طرائق الحقائق».

حاشیه مدارک الاحکام

محمد بن حسن سبط شهید ثانی (-1030 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه مدارک الاحکام

رفيع الدين محمد بن حيدر طباطبائي نائيني (-1082 ق).

حاشيه مدارك الاحكام

محمد بن عبد الفتاح تنكابني (-1124 ق).

مذكور در «تكملة امل الآمل».

حاشيه مدارك الاحكام

محمد بن علي بن حيدر، مؤلف «ايناس المؤمنين».

حاشيه مدارك الاحكام---

ص: 345

حاشیه مسالک الافهام

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).

مذکور در «الفوائد الرجالیة».

حاشیه مسالک الافهام

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشیه مسالک الافهام فی تفسیر آیات الاحکام

عبد الله بن عیسی تبریزی اصفهانی (-1130 ق) صاحب ریاض. اصل مسالک از شیخ جواد کاظمی است.

حاشیه مستدرک الوسائل

محمد علی بن زین العابدین معلم حبیب آبادی (1308 ق-). مستدرک از شیخ محمد حسین نوری است.

حاشیه المستصفی

ابو العباس احمد بن محمد بن احمد ازدی اشبیلی معروف به ابن الحاج. «المستصفی» در اصول فقه از امام محمد غزالی است.

حاشیه مشارق الشموس فی شرح الدروس

جمال الدین محمد خوانساری (-1225 ق).

اصل مشارق که شرح دروس شهید اول است، از پدر محشی آقا حسین خوانساری است.

حاشیه مشارق الشموس

میرزا عبد الله افندی (-1130 ق) صاحب ریاض.

حاشیه المشاعر

میرزا ابو الحسن جلوۀ طباطبائی (-1314 ق).

«المشاعر» در مبداء و معاد از ملاصدر است.

حاشیه المشاعر

احمد بن ابراهیم نعمت الله اردکانی شیرازی. ط.

(با المشاعر).

-احمدک اللهم یا مفیض الخیر و الجود...

حاشیه المشاعر

احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق).

ظاهراً منظور شرح عرشیه احسائی است که جرح گفته می شود.

حاشیه المشاعر

اسماعیل بن سمیع اصفهانی معروف به واحد العین (-1277 ق).

حاشیه المشاعر

علی بن جمشید نوری (-1246 ق).

حاشیه مشرق الشمسین

سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق). در آخر رساله «سهو النبی» مؤلف به آن ارجاع شده است. «مشرق الشمسین» از شیخ بهائی است.

حاشیه مشکاه النحو

موسی بن محمد علی بن مراد خراسانی. خ. دیده شده (مورخ 1300 ق، به خط مولف).

(مشکاه النحو) از سید محمد یمنی است.

حاشیه مصباح الانس بین المعقول و المشهود فی

شرح مفتاح غیب الجمع و الوجود

محمد هاشم بن محمد محسن بن محمد علی گیلانی اشکوری (-1332 ق). ط، 1323 ق (در حاشیه مصباح) مصباح از ابن فناری و

مفتاح از صدر الدين قونوی است.

حاشیه مصباح الکنعمی ---

ص: 346

سعد الدین تقنازانی است.

-وبک الاعتصام یا کریم...قوله حقایق المعانی ودقایق البیان الخ فی ذکر المعانی و البیان براعه الاستهلال.

حاشیه المطول

احمد بن علی اکبر مراغی (-1310 ق).

حاشیه المطول

محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی. مذکور در «مظاهر الآثار» از فرزند مؤلف.

حاشیه المطول

حسین بن شهاب الدین کرکی عاملی (-1074 ق). مذکور در امل الآمل.

حاشیه المطول

شمس الدین بن جمال الدین بهبهانی مشهدی (-1247 ق). مذکور در «مطلع الشمس» و «فردوس التواریخ».

حاشیه المطول

عبد الحکیم سیالکوتی (-1067 ق). ط. آستانه، مکرّر.

حاشیه المطول

عبد الله شهابادی یزدی (-981 ق)، تألیف:

962 ق.

-حمدا لمن خلق الانسان علمه البیان...

حاشیه المطول

عبد الله بن نور الدین جزائری شوشتری (-1173 ق). مذکور در «تحفه العالم».

حاشیه المطول

عبد النبی نوری (-1344 ق).خ. موجود.

حاشیه المطول

بهاء الدین محمد بن محمد باقر مختاری نائینی.

خ. دیده شده (غیر مدون در هامش مطول).

حاشیه المطول

محمد بن حسن بن شهید ثانی (-1030 ق).

مذکور در «لؤلؤه البحرین».

حاشیه المطول

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی شیخ بهائی (-1031 ق).

حاشیه المطول

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشیه المطول

صدر الدین محمد بن منصور دشتکی (-903 ق).خ. احمدیه حلب و عاشر افندی استانبول.

حاشیه المطول

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه المطول ---

ص: 347

انصاری.خ. موجود.

حاشیه المعالم

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق). ط.خ. آستان قدس، ش 9636 (1223 ق) و 2 نسخه دیگر.

-الحمد لله الذی شرح صدورنا بانوار معرفه معالم الدین...

حاشیه المعالم

محمد تقی بن محمد برغانی قزوینی (-1264 ق).

حاشیه المعالم

محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی. هنگام اشتغال به درس نزد استادش سید علی صاحب ریاض به تالیف آن پرداخته.خ. موجود.

حاشیه المعالم

محمد جعفر بن محمد علی کرمانشاهی (-1254 ق). مذکور در «مرآت الاحوال».

حاشیه المعالم

محمد جواد حسینی (-1226 ق) صاحب مفتاح الکرامه. مذکور در تکمله امل الآمل.

حاشیه المعالم

محمد حسن بن محمد صالح بغدادی (-1336 ق)، تألیف: 1304 ق.خ. دیده شده.

حاشیه المعالم

حسن بن محمد. در آن از فاضل طبری-ملا صالح مازندرانی-نقل می کند.

حاشیه المعالم

محمد حسین بن محمد صالح خاتون آبادی (-1151 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه المعالم

آقا حسین بن جمال الدین محمد محقق خوانساری (-1098 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه المعالم

علاء الدین حسین بن رفیع الدین محمد مرعشی سلطان العلماء (-1064 ق). خ. آستان قدس، ش 13696 (1073 ق) و چند نسخه دیگر. ط.

تهران، 1274 ق (با حاشیه ملا صالح).

حاشیه المعالم

کمال الدین حسین فسایی (-1134 ق). مذکور در تذکره حزین.

حاشیه المعالم

رفیع بن محمد رفیع گیلانی، شاگرد بحر العلوم. خ.

موجود.

-الحمد لله المنعم المتعال...

حاشیه المعالم

محمد شفیع گیلانی (سده 13 ق).

حاشیه المعالم

شمس الدین بن جمال الدین بهبهانی مشهدی (-1274 ق). مذکور در «فردوس التواریخ».

حاشیه المعالم

حسام الدین محمد صالح بن احمد مازندرانی (-1086 ق)، داماد محمد تقی مجلسی. خ.

آستان قدس، ش 13401 (1095 ق) و چند نسخه دیگر.

-نحمدک اللهم یا من خلقنا

حاشیه المعالم

محمد طه بن مهدي آل نجف تبريزي نجفي (-1323 ق)، تاليف: 1271 ق. ط. ايران، 1315 ق. خ. آستان قدس، ش 7370 (1306 ق).

حاشيه المعالم

عبد الحسين بن آقا باقر وحيد بهبهاني (زنده تا 1222 ق). خ. موجود.

-الحمد لله الذي علم بالقلم.

ص: 348

حاشیه المعالم

عبد الرحمن بن نصر الله شیرازی (1268 ق-).

مذکور در «مطلع الشمس».

حاشیه المعالم

عبد الله بن محمد بشری فاضل تونی (-1071 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

حاشیه المعالم

عبد اللطیف بن علی بن احمد بن ابی جامع عاملی، مجاز از صاحب معالم.

حاشیه المعالم

علی بن اسماعیل موسوی قزوینی (-1298 ق).

مذکور در «المآثر و الآثار».

حاشیه المعالم

علی بن محمد باقر بهبهانی کرمانشاهی (-1216 ق). مذکور در «تکمله امل الآمل».

حاشیه المعالم

علی عاصی عاملی (-ح 1297 ق). مذکور در تکمله.

حاشیه المعالم

سید علی بن محمد علی طباطبائی (-1231 ق) صاحب «ریاض المسائل».

حاشیه المعالم

نور الدین علی بن سید علی نور الدین موسوی عاملی (-1068 ق) برادر صاحب مدارک. خ.

موجود.

حاشیه المعالم

محمد علی بن محمد بلاغی (-100 ق). مذکور در «تنقیح المقال».

حاشیه المعالم

ملا علی میرزا.خ. موجود. از مؤلف و وجود نسخه حاشیه سید محمد باقر سبط حجت الاسلام به همین صورت یاد کرده است.

حاشیه المعالم

علی بن یوسف فقیه حاریصی (معاصر).

حاشیه المعالم

محمد قاسم.خ. مرعشی.

حاشیه المعالم

محمد کاظم بن الله آورد خراسانی (-ح 1349 ق).

حاشیه المعالم

سید ماجد بن هاشم بحرانی (-1028 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه المعالم

محسن بن سمیع کرمانشاهی.خ. موجود.

حاشیه المعالم

محمد بن ابی القاسم حسینی سردانی زنجانی (-1269 ق).خ. موجود.

حاشیه المعالم

محمد بن احمد بن حیدر کاظمی (-1315 ق).

خ. کتابخانه عطار کاظمین.

حاشیه المعالم

بهاء الدین محمد بن محمد باقر مختاری نائینی.

در حاشیه بر شرح صمدیه به آن ارجاع داده است.

حاشیه المعالم

فخر الدین ابو جعفر محمد بن حسن بن شهید ثانی (-1030 ق)، فرزند مولف متن. خ. موجود.

حاشیه المعالم

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق). خ.

آستان قدس، ش 2881 (1216 ق) و چند نسخه دیگر.

-قوله الفقه فی اللغة الفهم انما ابتداء بتعريف الفقه.

حاشیه المعالم

فارسی، نیز از مدقق شیروانی. مذکور در «جامع

ص: 349

الرواه» اردبیلی.

حاشیه المعالم

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در قصص العلماء مولف.

حاشیه المعالم

محمد بن عبد الفتاح سراب تنکابنی (-1124 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه المعالم

سید محمد مجاهد (-1242 ق) فرزند سید علی صاحب ریاض. خ. دیده شده.

حاشیه المعالم

محمد بن معصوم رضوی مشهدی (-1255 ق).

خ. آستان قدس، ش 2884.

حاشیه المعالم

معز الدین محمد مهدی بن حسن موسوی قزوینی (-1300 ق).

حاشیه المعالم

ناشناخته، محشی پس از بحر العلوم می زیسته. خ.

روضاتی اصفهان.

-قوله الفقه فی اللغة الفهم آه و منه قوله تعالى وَ لَكِنْ لَا تَقْفَهُونَ ...

حاشیه المعالم

ناشناخته، مولف از شاگردان میر سید علی بوده.

خ. روضاتی اصفهان

- (بعد الحمد) الفقه فی اللغة الفهم آه يقال فقه الرجل.

حاشیه المعالم

منسوب به سید مهدی بحر العلوم یا سید مهدی فرزند صاحب ریاض. ط، 1316 ق.

حاشیه المعالم

ناشناخته، مؤلف شاگرد شریف العلماء بوده است. خ. دیده شده.

حاشیه المعالم---

ص: 350

حاشیه مغنی اللیب

سید محمد بن عبد الکریم جزائری. مذکور در «تحفه العالم».

حاشیه مغنی اللیب

محمد مؤمن بن محمد زمان مؤلف «تفسیر سوره الملک».

حاشیه مغنی اللیب

محمد مهدی بن علی اصغر قزوینی، معاصر حرّ عاملی. مذکور در امل الآمل.

حاشیه مغنی اللیب

یعقوب بن ابراهیم بختیاری. در هوامش مغنی دیده شده.

حاشیه مغنی اللیب

محمد هاشم روضاتی (-1356 ق). خ. روضاتی اصفهان.

حاشیه مغنی اللیب---

جزری است.

حاشیه مقدمه منظومه فی التجوید

عباسقلی قاری اعتماد القراء تبریزی (-1342 ق). ط. (با اصل مقدمه).

حاشیه مقدمه الواجب

ضمن حواشی کتب اصول فقه هریک در موضعش آمده است.

حاشیه مقدمتی الحدایق الناضره

سید محسن بن حسن مقدس اعرجی کاظمی (-1227 ق). این حاشیه بر مقدمه های اول و دوم حدایق شیخ یوسف بحرانی است.

حاشیه المکاسب

ابو الفضل تهرانی، صاحب حاشیه رجال النجاشی. خ. موجود. مکاسب از شیخ انصاری است.

حاشیه المکاسب

شیخ احمد سلطان آبادی (-1315 ق). خ.

دیده شد.

حاشیه المکاسب

ملا احمد شبستری، شاگرد شیخ انصاری. خ.

دیده شده.

حاشیه المکاسب

احمد بن حسین تفرشی.

حاشیه المکاسب

باقر بن جعفر بهاری همدانی (-1333 ق). خ.

موجود.

حاشیه المکاسب

محمد باقر بن محمد مهدی زنجانی (1312 ق-). خ. دیده شده.

حاشیه المکاسب

محمد باقر بن مهدی نجم آبادی (-1347 ق)، تألیف: 1320 ق. خ. دیده شده.

حاشیه المکاسب

محمد تقی بن محب علی شیرازی (-1338 ق).

ط.

حاشیه المکاسب

محمد جواد بن حسن بلاغی (-1352 ق). ط.

نجف، 1343 ق (با العقود المفصّله).

حاشیه المکاسب

میرزا حبیب الله رشتی (-1312 ق). تدوین از شاگردش محمد ابراهیم لواسانی در 1317 ق.

خ. حسینیّه شوشریه‌های نجف.

حاشیه المکاسب

محمد حسن بن محمد صالح کبّه بغدادی، خ.

دیده شده.

حاشیه المکاسب

محمد حسین بن محمد جعفر تبریزی (1304 ق-). حاشیه بر قسم خیارات مکاسب است.

حاشیه المکاسب

محمد حسین بن محمد حسن معین التجار کمپانی اصفهانی (-1361 ق). حاشیه بر بیع و خیارات.

حاشیه المکاسب

حسین بن علی بختیاری اصفهانی، صاحب «حاشیه الفرائد».

حاشیه المکاسب

میرزا رضا بن ابراهیم بن حاج آقا تبریزی لطفی (ح 1335 ق-) تقریرات بحث استادش سید ابو القاسم خوبی است. خ. دیده شده.

حاشیه المکاسب

آقا رضا بن محمد باقر تبریزی (-1331 ق). خ.

موجود.

حاشیه المکاسب

آقا رضا بن محمد هادی همدانی (-1322 ق).

خ. موجود.

ص: 352

حاشیه المکاسب

آقا ضیاء الدین عراقی (-1361 ق). حاشیه بر بیع مکاسب است.

حاشیه المکاسب

عبد الله بن محمد علی راینی کرمانی، مؤلف «تنقیح المقاصد». خ. موجود.

حاشیه المکاسب

علی بن جواد مرندی (معاصر)، مؤلف «حاشیه الفرائد»، تالیف: 1327-1332 ق. خ. موجود.

-الحمد لمن خلق الانسان علمه البيان...

حاشیه المکاسب

علی بن عبد الحسین ایروانی، مؤلف «بشری المجتهدین». ط. تهران، 1365 ق.

حاشیه المکاسب

علی بن نصر الله همدانی، صاحب «حاشیه الفرائد». خ. موجود.

حاشیه المکاسب

محمد علی نخبجوانی، صاحب حاشیه الفرائد.

حاشیه المکاسب

محمد علی بن محمد صادق خوانساری (-1286 ق) شاگرد حسینعلی تویسرکانی. ط.

1324 ق (قسمت اول، در هامش مکاسب).

حاشیه المکاسب

غلام حسین مرندی.

حاشیه المکاسب

محمد کاظم بن حسین معروف به آخوند خراسانی (-1329 ق). ط. ایران.

حاشیه المکاسب

سید محمد کاظم بن عبد العظیم طباطبائی یزدی (-1337 ق). ط. تهران، 1316-1317 و 1324 ق.

حاشیه المکاسب

سید محسن بن مهدی حکیم طباطبائی (1306 ق-)، تألیف: 1342 ق.

حاشیه المکاسب

سید محمد تنکابنی مؤلف «حاشیه الفرائد» که غیر از محمد بن سلیمان تنکابنی است.

حاشیه المکاسب

محمد بن محمد باقر فاضل ایروانی (-1306 ق). خ. موجود.

حاشیه المکاسب

هاشم بن جلال الدین خوانساری، مؤلف «حاشیه الفرائد».

حاشیه المکاسب

ناشناخته، محشی پس از شیخ انصاری می زیسته است. خ. دیده شده.

حاشیه المکاسب---

حاشیه منتخب التواریخ

محمد علی بن زین العابدین معلم حبیب آبادی (1308 ق-). «منتخب التواریخ» از ملا هاشم خراسانی است.

حاشیه منته امل الادیب من کلام مغنی اللیب

صدر الدین محمد بن صالح موسوی عاملی (-1263 ق). منته از ابن ملاً حلبی است.

حاشیه منته المطلب

نصر الله همدانی معروف به آخوند نصیر، شاگرد محقق داماد. «منته المطلب» از علامه حلی است.

حاشیه منته المقال فی علم الزجال

سید ابو تراب خوانساری (-1346 ق). «منته المقال» از محمد بن اسماعیل مازندرانی است.

حاشیه منته المقال

ابو محمد حسن صدر الدین (-1354 ق). خ.

موجود.

حاشیه منته المقال ---

ص: 354

حاشیه من لا یحضره الفقیه

محمد بن حسن بن شهید ثانی (-1030 ق).

تالیف: 1025 ق.خ. آستان قدس، ش 7590.

حاشیه من لا یحضره الفقیه

جمال الدین محمد بن حسین خوانساری (-1225 ق). در «جامع الرواه» از آن به تعلیقات تعبیر شده است.

حاشیه من لا یحضره الفقیه

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی شیخ بهائی (-1031 ق).خ. آستان قدس، ش 14849 (1088 ق).

-ابه خبر یتدی به الکلام...

حاشیه من لا یحضره الفقیه

محمد بن علی بن یوسف بحرانی. مذکور در تاریخ علماء البحرین.

حاشیه من لا یحضره الفقیه

ملا مراد کشمیری.خ. موجود.

حاشیه من لا یحضره الفقیه---

ص: 355

نگاشته اند. از جمله شیخ مرتضی انصاری شاگرد مولف، شیرازی، کوهکمری، راضی، محمد تقی هروی، سید کاظم یزدی و دیگران نسخه برخی از این حواشی موجود است.

حاشیه النجاشی

سید حسین بن علی طباطبایی بروجردی (1292 ق-).

حاشیه نقد الرجال

محمد تقی بن مقصود علی مجلسی (-1070 ق)، میرزا حیدر علی در اجازه اش از این حاشیه نقل می کند. «نقد الرجال» از میر مصطفی تفرشی است.

حاشیه نقد الرجال

سید عبد الله بن نور الدین جزائری (-1173 ق)، غیر مدون. مذکور در اجازه محشی.

حاشیه نقد الرجال

محمد علی کرمانشاهی (-1216 ق). از این حاشیه در «خاتمه المستدرک» نقل شده.

حاشیه نقد الرجال

عنایت الله قهپائی (سده 11 ق). مذکور در «توضیح المقال».

حاشیه نقد الرجال

صدر الدین محمد بن صالح موسوی عاملی (-1263 ق). خ. موجود.

حاشیه نقد الرجال - التعلیقہ الیسیری

سید نعمت الله جزائری (-پس از 1112 ق).

حاشیه را سید آقا شوشتری (معاصر) تدوین کرده است.

حاشیه نقد الرجال

محمد شفیع بن محمد بن عبد الکریم موسوی جزائری.

حاشیه الوافی

از محسن فیض کاشانی (-1091 ق) مؤلف اصل.

حاشیه الوافی

محمد رضا بن محمد مؤمن قمی. خ. مرعشی قم.

-الحمد لمفیض الخیر و الجود.

حاشیه وافیه الاصول

سید محسن بن مقدس اعرجی کاظمی (-1227 ق)، تألیف: 1188 ق. خ. موجود (در هامش وافیه).

«وافیه الاصول» از عبد الله بشروی است.

حاشیه وافیه الاصول - شرح وافیه الاصول

سید محمد مهدی بحر العلوم (-1212 ق).

حاشیه وافیه الاصول ---

ص: 357

است...

حالات الشهداء

اردو، در احوال شهیدان کربلا. ط. هند.

حالات و سخنان شیخ ابو سعید

فارسی، از کمال الدین محمد بن جمال الدین ابو روح، ط. مکرر.

حال اهل الخلاف فی النشأتین و حکمهم

سید حسین مجتهد کرکی (-1001 ق). مذکور در ریاض العلماء.

الحاوی

فقه، از احمد بن حسن بن منصور آل عمران قطیفی معاصر شیخ جعفر کاشف الغطاء. مذکور در «انوار البدرین».

الحاوی

نحو، از ابو نزار حسن بن صافی ملک النّحاه (-568 ق).

الحاوی

کلام، از محمد حسین بن عبد الحسین حسینی مؤلف «سفینه النجات». «الحاوی» در امامت است.

الحاوی

فقه، از حسین بن منصور، شیخ حسین بن مفلح صیمری در مسأله ای از مؤلف به همین نام یاد کرده است.

الحاوی

طب، از ابو بکر محمد بن زکریا رازی (-311 ق). ط. حیدرآباد دکن، 1374-1382 ق.

الحاوی

فقه، از رکن الدین محمد بن علی بن محمد جرجانی.

الحاوی فی علم التداوی

طب، از نجم الدین محمود بن صائن الدین الیاس شیرازی. خ. آستان قدس، ش 8933 (894 ق).

- الحمد لله الواحد الماجد السبّوح

حاوی الاقوال فی معرفه الرجال

عبد النبی بن سعد جزائری (-1021 ق). خ.

موجود.

- نحمدک اللهم علی ما هدیتنا لتصحیح المقال.

الحاوی لجمع المعانی

تفسیر، از ابو الحسن علی بن احمد واحدی نیشابوری (-468 ق). این نام بر 3 تفسیر او (بسیط، وسیط و وجیز) اطلاق می شود.

حاوی مدارک الاحکام فی شرح شرایع الاسلام --->

شرح شرایع الاسلام.

حاوی المرام فی شرح شرائع الاسلام

ناشناخته، در چند مجلد، نسخه خط مؤلف را سید محمد جزائری دیده بوده است.

حاوی نخب الادله و الاقوال (فیما لا يجوز جهله

من العقائد و الاعمال)

محمد مقیم بن درویش محمد حامدی خزاعی اصفهانی (-1165 ق). این کتاب شرحی است بر «بدایه الهدایه» شیخ حرّ عاملی. خ. موجود.

- الحمد لله الواحد الاحد الفرد الصمد

الحاوی فی تحقیق امر الزاویه

محمد صادق که به مولوی عبد الله - چنانکه در 1289 بر ظهر نسخه نگاشته - اهدا کرده است.

خ. دیده شد.

ناشناخته.خ.آستان قدس.

الحبه

كشكول گونه ای از محمد زمان بن كلبعلی تبریزی اصفهانی شاگرد علامه مجلسی. ظاهرا نام درست آن، «الجبه» است.

ص: 358

الحبره العبريه و وجه تأكد استحبابها في الكفن

محمد بن حسن مدقق شيرواني (-1098 ق).

مذكور در الفوائد الرجاليه بحر العلوم.

الحبس، كتاب

ابو الفضل محمد بن احمد صابوني. نجاشي آن را به 2 واسطه از مؤلف روايت مي كند.

حسب المحارب، كتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عياشي.

حبل البداء

رساله در بداء، از علي نقی گنابادی. مذکور در مقدمه چاپی ارجوزه «صراط الجنه» مؤلف.

الحبل المتين

حکمت، از محمد باقر بن محمد حسینی میر داماد (-1041 ق).

الحبل المتين

فارسی، جریده ای که به مدیریت جلال الدین حسینی کاشانی (-1349 ق) در کلکته چاپ و منتشر می شد.

الحبل المتين

ادعیه، از عبد الوحید گیلانی، شاگرد شیخ بهائی.

مذکور در ریاض العماء.

الحبل المتين

(فی اربعین فضیله امیر المؤمنین):

جعفر بن محمد بن جعفر اعرجی نسابه (-1332 ق). مذکور در «نفحه بغداد».

الحبل المتين: (فی المعاجز الظاهره بعد دفن مولانا

امیر المؤمنین)

فارسی، از شمس الدین محمد بن بدیع الدین رضوی خادم آستان قدس در اواخر روزگار صفویان. خ. موجود.

الحبل المتين في احكام الدين

شیخ بهائی بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (- 1031 ق). ط. تهران، 1319 ق و 1321 ق. خ.

آستان قدس، ش 7182 (1050) ق خط حرّ عاملی، و چند نسخه دیگر.

- الحمد لله الذي دلنا على الطريق القويم.

الحبل المتين في الفقه و احكام الدين

محبی الدین بن عبد اللطیف جامعی. خ. مرعشی (ج 4).

الجبوه

فقه، از میرزا ابو القاسم محقق قمی (- 1231 ق). ط، 1319 ق (در آخر «الغنائم»).

الجبوه

احمد بن صالح آل طعان ستري بحرانی (- 1315 ق).

الجبوه

احمد بن محمد بن حسین بن حسن بن دؤل قمی (- 350 ق). نجاشی آن را به واسطه مشایخ خویش از مولف روایت کرده است.

الجبوه

اسد الله بن اسماعیل بن عباس بن عبد الله حسینی انگری (- 1333 ق). تقریر بحث استادش میرزا حبیب الله رشتی را نوشته است. خ. دیده شده.

الجبوه

فارسی، از محمد تقی بن علی محمد نوری (- 1263 ق). خ. دیده شده.

الجبوه

جعفر بن علی نقی نواده سید محمد مجاهد (-1321 ق).

الجبوه

رفیع الدین حسین حسینی رضوی لنگرودی، تالیف: 971 ق به نام سلطان خان احمد حاکم گیلان.

الجبوه

محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق). خ. دیده شده.

ص: 359

الجبوه

زين الدين بن على بن احمد شامى شهيد ثانى (-966ق)، تأليف: 956ق. ط. تهران، 1319 ق (با الحق المبين). خ. آستان قدس، ش 2367 (سده 10 ق) و 2 نسخه ديگر.

-الحمد لله الذى جانا بدينه القويم

الجبوه

محمد طه نجف (-1323 ق). ط، 1324 ق (با الانصاف).

الجبوه

على بن رضا بن بحر العلوم طباطبائى، تأليف، 1290 ق. ط. تهران، 1291-1293 ق.

الجبوه

محمد بن حسن مدقق شيروانى (-1098 ق).

مذكور در «الفوائد الرجاليه» بحر العلوم.

الجبوه

محمد على بن عاشور كرمانشاهى، تأليف: 1196 ق. خ. ديده شده.

الجبوه

ناشناخته. خ. ديده شده.

-قال فى التقيح يحبى الولد الاكبر بشباب بدن المييت

الجبوه ---

ص: 360

الحج، کتاب

ابو منصور زیادی. مذکور در معالم العلماء.

الحج، کتاب

ابو ولاد حناط (ابو الحسن میمونی). مذکور در رجال نجاشی.

الحج، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن حسن بن دؤل قمی (-350 ق). نجاشی به یک واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو جعفر احمد بن محمد بن عیسی اشعری.

نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو سعید، اسماعیل بن علی بن حسین سمان صاحب «الباستان» در تفسیر.

الحج، کتاب

بندار بن محمد بن عبد الله. مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحج، کتاب

جعفر بن حسین بن قاسم موسوی خوانساری (-1158 ق). مذکور در «روضات الجنات» از نواده مؤلف.

الحج، کتاب

ابو القاسم جعفر بن محمد ابن قولویه قمی (-368 ق). استاد شیخ مفید. مذکور در رجال نجاشی.

الحج، کتاب

حسین بن موسی خشاب. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو عبد الله حسين بن علي بن سفیان بزوفری، از مشایخ شیخ مفید و ابن غضائری و ابن عبدون.

الحج، کتاب

ابو الحسن سلامه بن محمد ارزنی (-339 ق).

نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو الفضل سلمه بن خطاب براوستانی از دورقانی.

نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو محمد عبد الله بن محمد حذاء دعلجی، استاد نجاشی. مذکور در رجال او.

الحج، کتاب

ابو العباس عبید الله بن احمد بن نهیک نخعی، از مشایخ شیخ صدوق. مذکور در رجال نجاشی.

الحج، کتاب

ابو الفضل عبیس بن هشام ناشری اسدی (-220 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الحج، کتاب

ابو الحسن علی بن ابی سهل حاتم بن ابی حاتم قزوینی. نجاشی به واسطه ابو عبد الله بن شاذان آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو الحسن علی بن حسن طاطری طائی. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو الحسن علی بن عبد الله میمونی مخزومی.

مؤلف آن را به نجاشی داده و نجاشی نسخه ای برای خود نوشته بوده است.

الحج، کتاب

ابو الحسن علی بن عبید الله بن علی بن حسین، که آن را از امام موسی بن جعفر (علیه السلام) روایت می کند.

مذکور در رجال نجاشی.

ص: 361

الحج، کتاب

ابو الحسن علی بن مهزیار اهوازی، راوی از امام رضا، امام جواد و امام هادی علیهم السّلام.

الحج، کتاب

ابو احمد محمد بن ابی عمیر ازدی (-217 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

الحج، کتاب

ابو جعفر محمد بن احمد معروف به ابن خانبه صاحب «کتاب التّادیب». مذکور در رجال نجاشی.

الحج، کتاب

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی. نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو جعفر محمد بن اسماعیل بن بزیع. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی.

الحج، کتاب

ابو طاهر محمد بن تسنیم وراق کوفی، کاتب امام حسن عسکری (علیه السلام). نجاشی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو جعفر محمد بن حسن بن فروخ صفار (-290 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الحج، کتاب

ابو عبد الله محمد بن سماعه حضر می. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو جعفر محمد بن سنان زاهری خزاعی (-220 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الحج، کتاب

سید محمد بن صادق خوانساری (-1308 ق).

الحج، کتاب

ابو جعفر محمد بن علی بن محبوب اشعری قمی.

احمد بن ادريس اشعری (-306 ق) از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو علی محمد بن محمد بن اشعث کوفی (سده 4 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الحج، کتاب

شیخ محمود تهرانی (-1304 ق). خ. دیده شده.

الحج، کتاب

ملاً مصطفی قزوینی (- پس از 1270 ق).

شرحی است بر کتاب حجّ (شرايع الاسلام). خ.

دیده شده.

-الحمد لله الذي خلق الكعبه

الحج، کتاب

معاويه بن عمار (-175 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الحج، کتاب

ابو ایوب منصور بن حازم بجلی، از اصحاب امام صادق و امام کاظم علیهما السلام. ابن ابی عمیر (-217ق) کتاب را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو الحسن موسی بن حسن بن عامر اشعری قمی (سده 3 ق). عبد الله بن جعفر حمیری آن را از مؤلف و نجاشی به 3 واسطه از حمیری روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو عبد الله موسی بن قاسم بن معاویه بن وهب بجلی. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

ص: 362

الحج، کتاب

ابو حکم هشام بن سالم جو الیقینی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو علی یونس بن یعقوب جلاب بجلی دهلی وکیل امام رضا (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

الحجاب و السفور

جعفر بن محمد نقدی (1303 ق-). ط. بغداد، 1348 ق.

الحجاریات

مجموعه فوائد متفرقه، از محمد علی هبه الدین شهرستانی.

الحج الصعودیه و النزولیه

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی. مذکور در «خلاصه الاخبار» مؤلف که در 1250 ق تألیف شده.

الحجه و الحجاب

ابو الفتح محمد بن عبید الله تعاویذی معروف به سبط ابن تعاویذی (-583 ق). مذکور در معجم الادباء.

الحجه فی ابطاء القائم

ابو محمد فضل بن شاذان نیشابوری (-260 ق).

مذکور در النجم الثاقب.

الحجه فی الامامه

ابو الفضل ثابت بن عبد الله یشکری، شاگرد شریف مرتضی. مذکور در فهرست منتجب الدین.

الحجه فی الامامه

داعی الی الحق حسن بن زید بن محمد حسنی (-270 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحجّه فی فضل المکرّمین

ابو اسحاق ابراهیم بن محمد بن سعید ثقفی (-283ق). مذکور در رجال نجاشی و فهرست ابن ندیم.

الحجّه فی القراءات

ابو علی حسن بن علی فارسی (-377ق). نسخه این کتاب را سلامه بن عیاض در کتابخانه موقوفه ابن عباد در ری دیده بوده است. مذکور در معجم الادباء.

الحجّه و الامامه

حیدر علی بن محمد بن حسن شیروانی، تالیف:

1129 ق. این کتاب جزء دوم از کتاب بزرگ اوست که جزء اول آن در توحید است و یاد شد.

حجّه الابرار علی فرقه الاشرار

در اثبات حرمت خمر، از ابو القاسم بن کاظم موسوی زنجانی (-1292ق). خ. موجود.

حجّه الاسلام (فی علم الکلام)

اردو. ط. هند.

حجّه الاسلام (فی رد منته الکلام)

فارسی، از دلدار علی بن سید عسکر بلگرامی ترمذی (سده 13 ق).

-نحمدک یا من من علی البریه بارسال الرسل

حجّه الاسلام (فی شرح تهذیب الاحکام)

محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی نجفی (-1098ق). پیش از شرح تهذیب مقدمه ای در اصول فقه و کلام نگاشته و صاحب ریاض بر این مقدمه تعلیقاتی دارد.

حجّه الاسلام (فی ردّ میزان الحق)

فارسی، کلام، از ملا علی نوری (-1246ق).

میزان الحق از هنری مارتین معروف به پادری است، تألیف: 1232. خ. آستان قدس، ش 76 (1232 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله الاول بلا اول كان قبله

حجّه الايمان

عقاید، از محمد مرتضی حسینی جنفوری

ص: 363

(-1337 ق) در این کتاب لزوم استجابت دعای پیامبر ص و ائمه علیهم السّلام بررسی شده است.

مذکور در فهرست تألیفات مولف.

الحجّه البالغه

فارسی و عربی، مناجات، از محمد جعفر بن محمد قاسم شریف نراقی کاشانی، تألیف و طبع به دستور محمد حسن خان حاکم کاشان، کاشان، 1273 ق.

الحجّه البالغه و النعمه السابقه

فارسی، در اثبات وجود امام عصر، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق)، تألیف: 1281 ق. ط. تهران، 1308 ق.

الحجّه البالغه للشیعه (فی جواز نقل الموتی فی

الشریعه)

سید صادق بن سید محمد عطار بغدادی (-1336 ق). ط. بغداد، 1329 ق.

الحجّه البالغه فی حکم نکاح المرثه البالغه

عبد الکریم بن سید عبد الله جزائری (-1215 ق). مذکور در «الشجره الطیبه».

الحجّه البالغه (فی اسرار الاعتقادات الاحمدیه)

عبد المطلب بن محمد حسن عباس آبادی اصفهانی (سده 13 ق). شاگرد شیخ احمد احسائی.

الحجّه البالغه (فی قمع المذاهب الزایغه)

علی بن فضل الله مازندرانی حائری (-1339 ق). خ. موجود.

الحجّه البالغه (فی رد اليهود و النصارى و سائر

الملل الباطله)

فارسی، از سید کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق) ترجمه از ملا حسن مراغی. خ. آستان قدس، ش 9788 (1259 ق).

-حمد بی حد و ثنای بی عد...

الحجه البالغه (فی اثبات وجود الحجه المنتظر (علیه السلام)

اردو، از سید محمد مهدی بن علی بهیکپوری (-1346 ق). ط. هند.

الحجه البالغه (فی رد البایه و البهائیه) - حجه

البالغه فی تنبیه القلوب الزائغه

سید ناصر الدین بن محمد هاشم حجّت نجف آبادی (-1360 ق). ط. مشهد، 1348 ق.

الحجه البالغه - میزان التميز

حجه التفضیل

در تفضیل حضرت امیر (علیه السلام)، از اثر این کتاب از مآخذ «کتاب الیقین» ابن طاووس بوده است.

حجه الخصام (فی الخروج و القيام، للمهدی من

اولاد الامام)

سید شبر بن محمد بن ثنوان حویزی (-پس از 1186 ق). خ. موجود.

-الحمد لله علی توفیقه الی جاده طریقه اخلص من وحده...

حجّه الخصام (فی اصول الاحکام)

اصول فقه، از محمد بن یونس شویهی حمیدی، شاگرد شیخ جعفر کاشف الغطاء، تألیف: 1208 و 1217 ق (2 مجلد). خ. موجود.

-الحمد لله الذى نصب عمود الحق بكلمته

حجه الذاهب (الی ایمان ابی طالب) - الحجه علی

الذاهب الی کفر ابی طالب

سید شمس الدین فخار بن معد بن فخار موسوی حائری (-630 ق). خ. آستان قدس، ش 12423. ط. 1351 ق.

-الحمد لله الذى تظاهرت الآءه...

حجّه السعاده (فی حجه الشهاده)

فارسى، در واقعهٔ عاشورا، از محمد حسن بن على اعتماد السلطنه (1313 ق)، تاليف: 1304 ق.

ط. تهران، 1304 و 1310 ق.

ص: 364

حجّه الشيعه (في تقويه مذهب الاماميه الجعفريه)

ناشناخته.خ.آستان قدس.

حجه العالم في هيئه العالم

در كروي بودن زمين، از ابو الفتح محمد بن علي بن عثمان كراچكي (-449ق). مذكور در «خاتمه المستدرک».

الحجّه القاطعه (في رد اتمام الحجّه)

سيد مرتضى بن حسن علي جنفوري (-1337ق). مذكور در فهرست تأليفات او.

حجه الغدير

اردو، شرح حديث غدير. ط. دهلي.

الحجه الكافيه (في تعيين الفرقه الناجيه)

محمد رضا بن قاسم غراوي نجفي (معاصر) مؤلف «البضاعه المزجاء».

حجه الكلام لايضاح محجه الاسلام

غياث الدين منصور دشتكي (-948ق). وي در اين كتاب اعتراضاتي بر كتاب حجه الاسلام غزالي وارد کرده است. خ. آستان قدس، ش 500.

حجه النواصب

محمد تقی بن رضا حسینی قزوینی. از آن در «نهایه التحرير» سيد تقی نواده مؤلف نقل شده است.

الحجه الواضحه

اصول دين، از علي بن موسی اسکوئی، تالیف:

1336ق. ط. مشهد، 1336ق.

الحجه الوافيه (في تحقيق الفرقه الناجيه)

شمس الدين محمد هاشمی عباسی.

-الحمد لله و سلام على عباده.

حجج الوداع

ناشناخته.خ.آستان قدس.

الحجج (في الامامه)

ابو الخير برکه اسدی، شاگرد شیخ طوسی. مذکور در فهرست منتجب الدین.

الحجج (في الامامه)

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی مؤلف «الآراء و الديات».

الحجج (في الطلاق)

ابو الحسن علی بن حسن بن محمد طاهری فقیه.

مذکور در رجال نجاشی.

الحجج و البراهین (في امامه امیر المؤمنین و اولاده)

الآئمه المعصومین ع

ابو محمد عبد الباقي بن محمد بصري استاد شيخ مفيد عبد الرحمن نيشابوري. مذکور در فهرست منتجب الدین.

الحجج و البيئات (فيما ظهر من المشاهد المشرفه)

بالعراق من الكرامات)

علی نقی بن ابو الحسن نقوی لکهنوی (معاصر).

مربوط سال 1350 ق.ط. لکهنو.

حجج الائمة

ابو جعفر محمد بن علی بن بابويه قمی (-381 ق). مذکور در «مدینه المعاجز» سید هاشم بحرانی.

الحجج الحقائق

احمد بن حسن يزدى مشهدي (-ح 1310 ق)، در 14 مجلد. مذکور در «نواصيص العجب» مؤلف.

الحجج الباهرة (في الامامه و حكم المتعه)

محمد مهدي بن احمد موسوي كاظمي (1335 ق-)، تأليف: 1360 ق. در اين كتاب راي قاضي عدل و ابن تيميه در امر مهدي عليه السلام ردّ شده است.

حجج الخلائق

احوال ائمة (عليه السلام)، از احمد بن حسن يزدى (-ح

ص: 365

1310 ق). ظاهراً با «الحجج الحقایق» یکی است.

الحجج الرضویة (فی تأیید الهدایه المهدویه و الرد

علی البایه)

فارسی، از محمد بن محمود عصار لواسانی (-1356 ق)، تالیف: 1341 ق. خ. آستان قدس، ش 501 (1341 ق، خط مؤلف).

حجج طبیعیه

حسن بن موسی نوبختی، برگرفته از کتب ارستو.

مذکور در رجال نجاشی.

حجج العروج علی اهل اللجوج

رد منکرین معراج، از ابو القاسم بن حسین رضوی لاهوری (-1324 ق). ط. هند، 1296 ق.

-سبحان الذی اسری بعبده

الحجج القاطعه (فی اثبات وقوع عرس القاسم بن

الحسن ع و الرد علی التقرير الحاسم)

اردو، از ابو الحسن علی بن نقی شاه کشمیری لکهنوی. ط. هند.

الحجج القاهره

در اثبات حقانیت شیعه امامیه، از ابو سعید حمزه بن محمد حسینی رضوی (سده 13 ق).

الحجج القویه (فی اثبات الوصیه لعلی بن ابی

طالب ع)

منسوب به علامه حلی. چون مؤلف از الصراط المستقیم بیاضی (-877 ق) هم نقل کرده پس بایست پس از بیاضی بوده باشد. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی ارسل الانبیاء حججاً للعالمین...

حجر بن عدی

شرح حال، از قاضی بهلول بهجت افندی. مذکور در «تاریخ آل محمد» از همین مؤلف.

حجر اسماعیل

فارسی و عربی، دیوان مرثی، از محمد هاشم بن محمد مفید، تاریخ نظم: 1255 ق، این کتاب ذیلی است بر «کعبه الباکین» از پدر ناظم.

الحجر الدامغ للعصاه سیما تارک الصلاه و مانع

الزکاه

ابو جعفر محمد بن یونس شویهی حمیدی، تالیف: ح 1211 ق. خ. دیده شده.

الحجر الملقم

میرزا محمد بن عبد النبی اخباری (-1232 ق).

خ. آستان قدس، ش 8657.

حجله الشریعه

فارسی، در آداب و احکام نکاح، از ملا محمد بن حسن طوسی (-1257 ق)، مرتب بر 7 شمع تاریخ تألیف: 1229 ق. خ. دیده شده.

حجله العرایس

فارسی، طب، از سالک الدین محمد حموی، تألیف: 1032 ق (در 80 سالگی مؤلف)، مجموعه 44 رساله از چندین مؤلف که اکنون 13 رساله از جمله باقی مانده است. خ. دهخدا، تهران.

الحجیه ---

ص: 366

حجیه الاجماع

سید حسین بن جعفر خوانساری (-1191 ق)، جد پدر صاحب روضات. مذکور در «روضات الجنات».

حجیه الاجماع

زین الدین بن علی بن احمد عاملی شهید ثانی (-966 ق). مذکور در امل الآمل.

حجیه الاجماع

زین العابدین بن جعفر خوانساری (-1275 ق)، پدر صاحب روضات.

حجیه الاجماع

عبد الوهاب بن محمد علی شریف قزوینی (سده 13 ق). خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین.

حجیه الاجماع

مقالات شریف مرتضی ابو القاسم علی بن حسین موسوی (-436 ق). مذکور در «الانتصار» مؤلف.

حجیه الاجماع

شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق). مذکور در رجال نجاشی.

حجیه الاجماع ---

ص: 367

ق-). این کتاب بایں است از ابواب «سبانك الذهب» مؤلف. ط، 1363.

-قال المصنّف دام ظلّه: المقام الرابع فى الاستصحاب

حجیه اصل البرائه---

ص: 368

حجیه ظواهر کتاب (و عدم تحریفه)

محمد علی بن سید کاظم مقدس اعرجی کاظمی (-پیش از 1246 ق).خ. دیده شده.

حجیه ظواهر کتاب

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق).مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حجیه ظواهر کتاب

مهدی بن سید علی طباطبائی (-1260 ق) فرزند صاحب ریاض و استاد شیخ انصاری.

حجیه العقل

عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق)، تالیف: 1213 ق.خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي ظهر للعقول و الافهام بشواهد افعاله و آثاره

حجیه القراءات السبع

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق).مذکور در قصص العلماء مؤلف.

حجیه القطع و الظن

نظام الدین مرتضی (-1336 ق) مؤلف «تشریح الحساب» و شاگرد میرزا حبیب الله رشتی.

حجیه کتاب ---

حجیه المظنه

محمد علی بن محمد حسین مرعشی شهرستانی (-1287 ق).خ. دیده شده.

حجیه المظنه

محمد علی بن کاظم بن محسن مقدس اعرجی کاظمی، شاگرد عبد الله شبر کاظمی (-1242 ق).خ. موجود.

حجیه المظنه

علی بن شیخ جعفر کاشف الغطاء (-1253 ق).

-الحمد لله رب العالمین...

حجیه المظنه

صدر الدین محمد بن صالح موسوی عاملی (-1263 ق)، تألیف: 1242 ق.خ. دیده شده.

حجیه المظنه

محمد بن محمد باقر فاضل ایروانی (-1306 ق).خ. موجود.

حجیه المظنه (عند الانسداد)

عبد الوهاب شریف قزوینی.خ. موجود.

-الحمد لله الذى هدانا الى الطريق الموصول الى اليقين...

حجیه المظنه

هاشم بن علی بن رضا بن بحر العلوم طباطبائی (-1284 ق).

حجیه المظنه

شیخ مرتضی انصاری (-1281 ق). از اجزاء «فرائد الاصول» مؤلف است. ط. 1268 ق (به صورت مستقل).

حجیه المظنه ---

شیخ حرّ عاملی در امل الآمل مؤلف را از معاصرین خویش شمرده است.

حدائق الآداب

لغت، از عبد الله بن محمد بن علی بن شاهمردان.

مذکور در معجم الادباء.

حدائق الابرار و حقایق الاخبار

محمد بن محمد بن حسن بن قاسم حسینی عیناثی، تألیف: 1081 ق. در «معارض الاحکام» و «معین الواعظین» از آن نقل شده است.

حدائق الاجاب

ادعیه، از محمود بن علی مشهدی، معاصر شیخ حرّ عاملی. مذکور در امل الآمل.

حدائق الادب فی نوادر العرب

اسد الله امین الواعظین شوشتری (-ح 1353 ق)، در 2 مجلد. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی زین حدائق العالم بازهار نعمته...

حدائق الازهار (فی اخبار اهل بیت المختار و

تفرقههم فی البلدان و الاقطار)- حدائق الازهار و

اخبار بیت النبی المختار

علی بن حسین مسعودی (-345 ق). در «مروج الذهب» مؤلف به آن ارجاع شده است.

حدائق الاصول

غلام حسین بن علی اصغر دربندی (-1322 ق)، تألیف جلد سوم: 1298 ق. خ. دیده شده (ج 3).

-حمدا لك يا معين...

حدائق الاصول

حاج کریم خان بن ابراهیم کرمانی (-1288 ق).

تقریرات اوست که فرزندش محمد خان جمع کرده. خ. آستان قدس، ش 2865 (1257 ق).

-الحمد لله الذي هداني للاسلام

حدائق الالباب (في معرفه الانساب)

انساب مشجرة ملوك، مشاهير و سادات.

ابو الحسن شريف عاملی در «الانساب» از آن یاد کرده که نسخه آن را در كربلا دیده بوده است.

حدائق الاعراب

منظومه در نحو، از ابو تراب بن محمد صالح موسوی (-1360 ق)، مرتب بر 5 حدیقه، تاریخ نظم: 1357 ق.

-انا فتحنا عقده اللسان

باسمک یا معلم البیان

حدائق الانس - ریاض القدس

فارسی و عربی، در فضائل معصومین (علیه السلام) به نظم و نثر، از صدر الدین محمد بن محمد حسن شعبان کردی قزوینی. ط. تهران، 1333 ق و مکرر.

حدائق الانوار

ناشناخته، در «مفتاح التواریخ» از آن نقل شده است.

حدائق البلاغه

فارسی، از شمس الدین فقیر شاهجهان آبادی (-1183 ق)، در 5 حدیقه: بیان، بدیع، عروض، قافیه، معمی و خاتمه در سرقات شعری تالیف:

1263 ق. ط. لاهور، 1263 ق و چند چاپ دیگر در بمبئی، لکهنو و کلکته.

الحدائق البهیه (فی شرح الصمدیه البهائیه)

فارسی، نحو، از محمود بن سلطان علی معلم شوشتری (معاصر). خ. دیده شده.

حدائق الجنان (المشتمل علی جنات ثمان فیما

ينبغى ان يطلع عليه ابناء نوع الانسان)

در اصول، فروع فقه و اخلاق، از على بن زين العابدين يزدى بارچينى (-1333 ق). فرزند مؤلف در آخر «الزام الناصب» نوشته است كه مجلدات «حدائق الجنان» به 18 مجلد مى رسد و مرحوم صاحب ذريعه 3 مجلد آن را ديده است.

حدائق الحدائق

كلام، از ابو القاسم زيد بن محمد بن سليمان بيهقى (-517 ق). فرزندش در شرح «نهج البلاغه»

ص: 371

(خطبه اول) از آن یاد کرده است.

حدائق الحقائق

فارسی، لغز و معما، ناشناخته، در 2 قسم، هر یک به ترتیب در 50 باب و 8 باب.خ.

خوانساری نجف.

حدائق الحقائق - حقائق الحدائق

فارسی، در محسنات بدیعی، از شرف الدین حسن بن محمد رامی تبریزی (-795 ق)، که مرتب بر 2 قسم و به نام سلطان اویس ایلکانی تألیف شده است. بخشی از این کتاب شرحی است بر حدائق السحر رشید و طواط. ط. تهران، 1341 ش.

-بعد از حمد بی حد...

حدائق الحقائق (فی شرح کلمات کلام الله)

(الناطق)

شرح «نهج البلاغه»، از علاء الدین محمد علی حسینی گلستانه (-1110 ق). در 3 مجلد، تألیف جلد دوم: 1080 ق.خ. آستان قدس، ش 9757.

-الحمد لله الذي رفع لنا اعلام المجد.

حدائق الحقائق (فی تفسیر دقائق افصح الخلائق)

شرح نهج البلاغه، از قطب الدین ابو الحسن محمد بن حسین کیدری (زنده در 576 ق).

نسخه ای از این کتاب در کتابخانه مدرسه فاضلیه مشهد موجود بوده است.

-الحمد لله الذي جعل آل محمد اصول البراعه...

حدائق الحقائق (فی کشف اسرار الدقائق)

فارسی، تفسیر، از معین الدین محمد مسکین فراهی معروف به ملا معین و ملا مسکین (-907 ق)، تفسیری است عرفانی با شعرهایی از خود او و دیگران. ط. تهران، 1347 ش.خ.

آستان قدس، ش 1516 (986 ق)، ش 9843 (989 ق) و ش 1414.

-رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً...همی گوید بنده ضعیف مستکین معین مسکین...

حدائق ذات الاکمام

محمد علی اردویادی (1312 ق-)، جزئی است از اجزاء ششگانه کشکول مؤلف.
مرحوم صاحب ذریعه از این کتاب در «الذریعه» و «نقباء البشر» بسیار نقل کرده است.

حدائق الریاحین (فی مدایح آل یس)

فارسی، منظومه از علی بن محمد گیلانی.خ.

مجلس تهران (1206 ق).

-جواهر حمدی که مطایای عبارات فصیحه...

حدائق الریاض

علی بن زین العابدین بارچینی مؤلف حدایق الجنان. مذکور در فهرست تألیفات او.

حدائق الریاض و زهره المرناض

شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق). ابن طاووس در «الاقبال» از این کتاب بسیار نقل کرده است.

حدائق السالکین و ریاض العابدین

در اعمال سنت، مؤلف آن که ناشناخته است از شاگردان علامه مجلسی بوده است. کتاب مرتب بر حدائق به عدد ماههای سال است و از «زاد المعاد» مجلسی و «زوائد القوائد» ابن طاووس استفاده برده و به آنها ارجاع داده است.

حدیقۀ سوم این کتاب را که در اعمال ماه رمضان است، معزّ الدین اصطهباناتی حیات غیبی به فارسی ترجمه کرده است.خ. دیده شده.

حدائق السحر (فی دقائق الشعر)

فارسی، بدیع، از رشید الدین محمد بن محمد بن عبد الجلیل معروف به وطواط (-573 ق).ط.

تهران، 1272 ق و مکرر.

حدائق السیاحه---

(-1031 ق). این کتاب در اصل شرح تمام ادعیه صحیفه کامله سجادیه بوده ولی اکنون فقط «حدیقه الهلالیه» باقی است که شرح دعای رؤیت هلال رمضان است، تالیف: 1003 ق. ط.

تهران، 1317 ق (در هامش نور الانوار جزائری). خ. آستان قدس، ش 3339 (1094 ق)، ش 7011 (1097 ق) و چند نسخه دیگر.

-نحمدک یا من اطلع فی فلک الهدایه شمس النبوه و قمر الولایه...

حدائق الطبیعه

فارسی، در علم هیئت، از میرزا تقی خان بن محمد هاشم کاشانی (معاصر). ط. اصفهان، 1300 ق (جلد اول).

حدائق العارف فی طرائق المعارف (و اثبات

الصانع تعالی)

بهاء الدین محمد بن محمد باقر حسینی مختاری، تألیف: 1108 ق به نام محمد باقر بن حسن بن سلطان العلماء. خ. مرعشی قم و کتابخانه قاضی تبریزی در تبریز.

-الحمد لمن دلّ علی وجوب وجوده افتقار اسرار الحدوث و الامکان...

حدائق العارفين (الجامع لما فی الوافی و البحار و

الوسائل و مستدرکه من اخبار الائمه الطاهرين ع)

فضل علی بن عبد الکریم صفائی ایروانی تبریزی (-1337 ق). ط. تبریز، 1324 ق (جلد اول).

حدائق العیان (فی اختصار و فیات الاعیان)

موجود در کتابخانه کاشف الغطاء (بخط محمد باقر لکهنوی، 1277 ق). اصل از ابن خلکان است.

حدائق القدس

احکام، از ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق). مذکور در فهرست شیخ طوسی.

حدائق المقرّبین

محمد صالح بن عبد الواسع خاتون آبادی (-1126 ق)، در احوال ملائکه، انبیاء، ائمه، سفراء، سادات و علماء. در «روضات الجنات» و «فیض قدسی» از آن نقل شده است.

حدائق ناصرى

فارسی، اخلاق، از محمد اسحاق صدر العلماء بن کاظم بن رجبعلى اردبیلی (-1306 ق)؛ تألیف:

1295 ق، مرتب بر مقدمه و 40 حدیقه. خ.

موجود.

-الحمد لله الذى جعل الانسان افضل انواع الاكوان...

الحدائق الناصره (فى احكام العتره الطاهره)

يوسف بن احمد بن ابراهيم درازى بحراني (-1186 ق). ط. تبريز، 1315-1318 ق (در 6 مجلد)؛ نجف، مكرر؛ خ. آستان قدس، چند نسخه.

-الحمد لله الذى هدانا بواضح الدليل الى سبيل معادن العلم والتأويل.

حدائق النجوم

فارسی، ستاره شناسی، از هشیار جنگ دبیر الملک منجم هندی، تألیف: 1253 ق. ط.

هند (در 2 مجلد).

الحدائق النديه (فى شرح الفوائد الصمديه)

نحو، از صدر الدين على بن احمد حسيني معروف به سيد على خان مدني (-1120 ق)، تألیف: 1079 ق. اين كتاب شرح مفصل او بر فوائد صمديه است و 2 شرح ديگر هم دارد. خ.

آستان قدس، ش 10985 (1079 ق) و 2 نسخه ديگر. ط. تهران، مكرر.

-الحمد لله الصمد بما له من المحامد الابديه...

حدائق النسب

عبد العزيز بن احمد بن عبد الحسين موسوى نجفى (سده 12 ق). محمد امين بن على بن سيد صافى

ص: 373

نجفی، نواده مؤلف کتابی در شرح حال جدّ خویش به نام «الوجیز فی تاریخ آل السید عبد العزیز» نوشته است. نسب نامه مشجّر سید عبد العزیز را صاحب ذریعه دیده که در آن به احوال برخی از اجدادش اشاراتی شده و ظاهراً این نام را سید رضا بحرانی که حدائق را به او نسبت می دهد بر نسب نامه گذاشته است.

الحدائق النّضرة (فی احوال العتره الخیره)

جعفر بن محمد بن جعفر اعرجی (-1332 ق).

مؤلف در «مناهل الضرب» به این کتاب خویش ارجاع داده است.

الحدائق الوردیة (فی احوال الائمة الزیدیة)

حمید بن احمد فقیه شهید یمنی، تألیف: پس از 614 ق. در این کتاب شرح حال ائمه زیدیه به تفصیل آمده، از احوال حضرت امیر (علیه السلام) آغاز شده و با احوال امام المنصور بالله عبد الله بن حمزه بن سلیمان (-614 ق) پایان یافته است.

خ. حسینیّه کاشف الغطاء.

حدائق الوصول (الی علم الاصول)

ابو محمد حسن صدر الدین بن سید هادی کاظمی (-1354 ق)، از مشایخ صاحب الذریعه.

حدائق الیقین (فی فضائل امام المتّقین و الآیات)

النازله فی شأن امیر المؤمنین (علیه السلام))

فارسی، از ملاّ ابو طالب استرآبادی، که به نام شاه طهماسب صفوی (-984 ق) تألیف شده. خ.

حسینیّه شوشریه‌های نجف.

-توشیح کلام هرسخندان

حمد است و سپاس و شکر یزدان

الحدث فی اثناء الغسل - حدث الجنب فی اثناء

غسل الجنابه

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق). ط، 1313 ق. (در مجموعه رسائل مؤلف).

خ. آستان قدس، 2366 (سده 10 ق).

الحدث في اثناء الغسل

سليمان بن عبد الله بحراني سراوی (-1121 ق).

مذکور در اجازه شاگرد او عبد الله سماهيجی برای ناصر جارودی در 1128 ق.

الحدث في اثناء الغسل

محمد بن احمد درازی، در مجموعه 14 رساله او.

الحدث في اثناء الغسل

محمد بن سليمان تکابنی (-1302 ق). مذکور در قصص العلماء مؤلف.

حد السارق (في مسألة تحريف الكتاب)

اردو. ط.

حد الغرى (لبعض الاصحاب)

ناشناخته. صاحب روضات نسخه آن را در تهران دیده بوده است.

الحد في الزنا:

الحد في السرقة:

الحد للشارب:

الحد للقاذف

هر 4 عنوان از ابو النصر محمد بن مسعود بن محمد بن عیاش سمرقندی. نجاشی به 2 واسطه آنها را از مؤلف روایت می کند.

حد القصر (و انه اربع فراسخ)

حیدر علی بن محمد بن حسن شیروانی (سده 12 ق). خ. دیده شده.

حد القصر (و المسافه التي يقصر فيما ثمانيه او

اربعه)

محمد على بن احمد محلاتى شيرازى (-1284 ق).خ.ديده شده.

حد الكراهه المعتبره فى الخلع

محمد حسن بن محمد صالح كبة بغدادى (-1336 ق).خ.ديده شده.

الحدق الناظره---

ص:374

الحدق التّواظر (فی تتمّه کتاب النوادر)

حسین بن محمد بن احمد بن ابراهیم عصفوری (-1216 ق). اصل «التّوادر» در اخبار از فیض کاشانی است که ناتمام مانده.

حدقه الناظر

ادعیه، از مآخذ «الجنه الواقیه» کفعمی.

حدوث العالم

ابو سهل اسماعیل بن علی نوبختی. مذکور در فهرست شیخ طوسی به نقل از ابن ندیم. در برخی از مآخذ کتاب حدث العالم آمده که ظاهراً اشتباه است.

حدوث العالم

محمد باقر بن عبد المحسن اصطهباناتی (-1326 ق)، مرتب بر 5 مقدمه و 3 مقصد. تألیف: اوائل سده 14 ق.خ. موجود.

-الحمد لله الذی دل علی وجوده بخلقه

حدوث العالم (ذاتا و قدمه زمانا)

محقق داماد، میر محمد باقر بن محمد حسینی استرآبادی (-1040 ق). در این کتاب مؤلف به طرفداری از ارسطو در برابر افلاطون و نقد فارابی در جمع بین رأیین پرداخته است، تألیف:

1034 ق.ط. تهران، 1315 ق (در حاشیه قبسات مؤلف). خ. آستان قدس، ش 640.

حدوث العالم

عبد الجواد بن سلیمان نیشابوری، از طبقه شاگردان شیخ جعفر کاشف الغطاء. خ. دیده شده.

حدوث العالم

عبد الرحیم بن محمد یونس دماوندی، تألیف:

1137 ق.خ. دیده شده.

حدوث العالم

عبد الرزاق بن علی بن حسین فیاض لاهیجی (-1051 ق). مذکور در روضات الجنّات.

حدوث العالم

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب زاهدی معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق). خ.

دیده شده.

-نحمد الله على آلائه و ن شكره على نعمائه...

حدوث العالم

علی نقی بن محمد هاشم طغائی شیرازی کمره ای (-1060 ق). مقصد نهم از «المقاصد العالیه فی الحکمه الیمانیّه» مؤلف است. خ. موجود.

-الحمد لله الذي لا يبلغ مدحته القائلون...

حدوث العالم - حدوث الاجسام

سید علی مدرّسی (-1329 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حدوث العالم (و مسائله)

ابو محمد فضل بن شاذان ازدی، راوی از امام جواد (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

حدوث العالم

شمس الدین محمد معروف به ملاّ شمس گیلانی، تألیف: 1045 ق. مؤلف در آن رأی میرداماد را در حدوث دهر تأیید کرده است. خ. موجود.

حدوث العالم

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق). ط. تهران، 1302 ق (در مجموعه رسائل مؤلف). خ. آستان قدس، ش 578 (1292 ق) و 2 شماره دیگر.

-سبحانک اللهم من قدیم تفرّد بالقدم...

حدوث العالم

ملاً نعیم طالقانی. از این کتاب در «مرآه الحق» کبودراهنگی نقل شده است.

حدوث العالم ---

ص: 375

حدوث، قدم و سرمد

فارسی، از عبد الرحیم رضوی علوی. خ. مشکات تهران.

-الحمد لله رب العالمین... به خاطر رسید...

الحدود، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن حسن بن دؤل قمی (-350 ق). نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحدود، کتاب

حسین بن سعید اهوازی (زنده در 300 ق). وی با همکاری برادر خویش حسن 30 عنوان کتاب تألیف کرده که نجاشی و دیگران آنها را به اسناد خویش از او روایت کرده اند.

الحدود، کتاب

ظریف بن ناصح کوفی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحدود، کتاب

علی بن مهزیار دورقی اهوازی وکیل امام رضا، امام جواد و امام هادی علیهم السّلام.

الحدود، کتاب

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحدود، کتاب

ابو جعفر محمد بن حسن بن فروخ صفّار (-290 ق). نجاشی تألیفات او را به 2 واسطه و 3 واسطه از او روایت می کند.

الحدود، کتاب

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). نجاشی آن را به واسطه پدر خویش علی بن احمد با اجازه و سماع از مؤلف روایت می کند.

الحدود، کتاب

ابو جعفر محمد بن علی بن محبوب. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحدود، کتاب

ابو التّضر محمد بن مسعود بن محمد بن عیاش سمرقندی. نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحدود، کتاب

معاویه بن حکیم دهنی از اصحاب امام رضا (علیه السلام).

نجاشی به 3 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحدود، کتاب

ابو عبد الله موسى بن قاسم بن معاوية بجلی.

الحدود، کتاب

ابو محمد یونس بن عبد الرحمن، از اصحاب امام رضا (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

حدود و دیات

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق)، مرتب بر 2 قسم، تألیف:

1102 ق. خ. موجود.

-الحمد لله الذي شرع الديات والقصاص والحدود لرفع الفساد من بين العباد

حدود و دیات

فارسی، از محمد جعفر بن محمد ابراهیم کلباسی اصفهانی (-1292 ق). نسخه آن در 2 رساله مستقله موجود بوده است.

الحدود و الديات

سید عبد الله بن محسن ثقة الاسلام اصفهانی (1285 ق-).

حدود و دیات

فارسی (؟)، از میرزا عسکری بن هدایت الله رضوی مشهدی (1280 ق) که به نام محمد شاه قاجار تألیف کرده. مذکور در «فردوس

ص: 376

التواریخ».

حدود و دیات

فارسی، از محمد هادی بن محمد صالح مازندرانی (-1120 ق) خواهرزاده علامه مجلسی، مرتب بر 3 مقدمه، چند فصل و خاتمه.

خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین...

الحدود و الدیات

یوسف بن عبد الفتاح طباطبایی تبریزی (-1242 ق). مذکور در «الجواهر المنضد»، از فاضل اردوبادی.

الحدود

(در سایر موضوعات)، از نجیب ابو طالب استرآبادی. مذکور در «معالم العلماء» ابن شهر آشوب.

الحدود (فی علم الاصول)

معین الدین امیر کابن ابی اللجیم صدری عجللی (اواخر سده 5 ق) استاد رشید الدین عبد الجلیل رازی که آخری از مشایخ شیخ منتجب الدین بوده است.

الحدود (فی علم الکلام)

زین الدین ابو الحسن علی بن عبد الجلیل بیاضی از مشایخ شیخ منتجب الدین.

الحدود (فی علم الکلام)

قطب الدین ابو جعفر محمد بن علی بن حسین مقرئ نیشابوری، از مشایخ فضل الله راوندی (-547 ق).

الحدود (فی اصول علم النحو و ما سمعه من

العرب)-حدود الاعراب

یحیی بن زیاد فراء دیلمی (-207 ق). مشتمل بر 46 حد در اعراب، تألیف آن در 2 سال و به دستور مأمون عباسی صورت گرفته.

الحدود

نیز در نحو، از ابو جعفر محمد بن سعدان ضریر (-231 ق) نسخه‌ی نحو ابن سعدان مربوط سده 5 ق. در آستان قدس، ش 12404 موجود است و ظاهراً با همین عنوان یکی است.

الحدود

نیز در نحو، از ابو عبد الله هشام بن معاویه ضریر، از شاگردان کسائی. مذکور در فهرست ابن ندیم و بغیه الوعاه سیوطی.

حدود آی القرآن

ابو عماره حمزه بن حبيب زیات کوفی (-156 ق) از مشایخ قراءت و از اصحاب امام صادق علیه السلام. مذکور در فهرست ابن ندیم (به نام «عدد آی القرآن»). ظاهراً «حدود آی القرآن» که در «الشيعه و فنون الاسلام» از ابن ندیم نقل شده مصحف آن بوده باشد.

حدود الاشياء - کتاب شیئی

شیخ الرئيس ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق). نسخ متعددی از آن در آستان قدس و دیگر کتابخانه‌ها موجود است. ط. آستانه، 1298 ق (در مجموعه رسائل ابن سینا).

- (پس از خطبه) فان اصدقائی سألونی ان املی علیهم حدود الاشياء...

حدود الاعراب ---

ص: 377

حدود الشرعیه

علی اکبر بن باقر ایجه ای اصفهانی.

حدود العالم من المشرق الى المغرب

فارسی، جغرافیا، ناشناخته، تالیف: 372 ق به نام ابو الحارث محمد بن احمد بن فریغون حاکم جوزجانان (گوزگانان). ط. لنین گراد، 1913 م و 1930 م؛ تهران، 1352 و 1340 ق.

حدود المعرفه

تفسیر قرآن، از قاضی نعمان مصری (-363 ق). مذکور در مقدمه چاپی کتاب الهمه مؤلف.

حدود النحو

ناشناخته. نسخه هائی از آن در کتابخانه خوانساری نجف و نیز در سامراء دیده شده.

الحدود و الحقایق

حکمت، از شریف مرتضی علم الهدی علی بن حسین موسوی (-436 ق). خ. موجود.

-الحمد لله ذی العظمه و الکبرياء...

الحدود و الحقایق

قاضی اشرف الدین صاعد بن محمد بن صاعد بردی، ظاهراً معاصر شیخ منتجب الدین بوده و همو از این کتاب یاد کرده است.

الحدود و الحقایق - اعلام الطرائق

الحديث، کتاب

آدم بن اسحاق بن آدم اشعری قمی. محمد بن عبد الجبار و ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق) بدون واسطه و نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابان بن عمر اسدی که تنها عیسی بن هشام الناشری (-220 ق) از او روایت می کند. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو یحییٰ ابراهیم بن یحییٰ بن سلیم (یا سلیمان).

نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می‌کند. ابو یحییٰ نامه ای از حضرت رضا (علیه السلام) دریافت کرده که حضرت در آن نامه او را ستوده اند.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن ابی الکرام جعفری، از راویان امام رضا (علیه السلام). نجاشی کتاب او را به 5 واسطه از خودش روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن ابی محمود خراسانی، از راویان امام رضا (علیه السلام). نجاشی آن را به 2 طریق و 4 واسطه از مولف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابراهیم اعجمی نهاوندی. ابو جعفر احمد بن محمد برقی آن را از مولف روایت کرده. مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن حماد کوفی. قاسم بن اسماعیل در طریق شیخ طوسی و احمد بن میثم نواده فضل بن دکین در طریق نجاشی آن را از مولف روایت می‌کنند.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن خالد عطار عبدی، راوی امام صادق (علیه السلام). شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است. نیز مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن رجا معروف به ابن هراشه شیبانی.

شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مولف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن صالح انماطی اسدی، راوی از امام موسی بن جعفر (علیه السلام) که پس از آن واقفی شد. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن عبد الحمید اسدی کوفی. شیخ و نجاشی هر یک در رجال خویش از او یاد کرده.
شیخ از «اصل» و نجاشی از «النوادر» او نام برده اند و نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن عمر یمانی صنعانی. نجاشی آن را به 5 واسطه - که آخر آنان حماد بن عیسی جهنی (-209 ق) است - از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن قتیبه اصفهانی. احمد بن محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف روایت کرده است.
مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن مبارک. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن محمد اشعری قمی برادر فضل بن محمد. کتاب بین آن دو مشترک است و حسن بن علی بن فضال (-224 ق) آن را از آن دو روایت کرده است. نجاشی هم به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن مهزم اسدی معروف به ابن ابی برده، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام) نجاشی کتاب او را به 3 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن نصر بن قعقاع جعفی کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن نصیر. شیخ طوسی در فهرست آن را به 5 واسطه از مولف روایت کرده و احتمالاً این شخص با ابراهیم بن نصیر کشی که در رجال از او یاد شده یکی است.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن نعیم عبدی معروف به ابو الصباح کنانی که امام صادق (علیه السلام) به سبب وثوق بسیار، او را به «المیزان» ملقب فرمود. صفوان بن یحیی (-210ق) آن را از مؤلف و نجاشی به 4 واسطه از صفوان روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن یزید مکفوف. نجاشی با تضعیف مؤلف، این کتاب را نام می برد.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن یوسف بن ابراهیم کندی طحّان. از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). شیخ و نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت کرده اند، و نجاشی از آن به «کتاب النوادر» تعبیر کرده است.

الحديث، کتاب

ابن ابی اویس. شیخ طوسی آن را به 5 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو احمد بصری. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو اسماعیل. شیخ طوسی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو اسماعیل بصری. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو اسماعیل فراء حذاء. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو ایوب انباری. نجاشی و شیخ به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده اند که واسطه چهارم احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق) است.

الحديث، کتاب

ابو ایوب مدنی. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

ابو بدر کوفی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده که پنجم آنان محمد بن سنان است.

الحديث، کتاب

ابو بلال اشعری. شیخ طوسی و نجاشی هریک به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو جعفر شاه الطاق. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو جنادة اعمی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که چهارم آنان ابن ابی الخطاب است.

الحديث، کتاب

ابو الجوز تمیمی. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو حبيب نباجی. نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو الحسن لیثی، جبله بن عیاض. شیخ به 4 واسطه آن را با ذکر کنیه از مؤلف روایت کرده و نجاشی نام او را ذکر کرده است.

الحديث، کتاب

ابو الحسن نهدي. شیخ طوسی و نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت کرده اند که واسطه آخر محمد بن علی بن محبوب است.

الحديث، کتاب

ابو الحفص رمانی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو حمزة غنوی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو حنیفه سائق الحاج. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو خالد قماط. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است. نام او در رجال نجاشی یزید و در رجال شیخ طوسی خالد بن یزید مکنی به ابا خالد آمده است.

الحديث، کتاب

ابو داود مسترق. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو الربیع شامی. نجاشی و شیخ طوسی هر یک به 7 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو یزید رطاب. مذکور در معالم العلماء ابن شهر آشوب. در فهرست به نام کتاب الدلائل آمده است.

الحديث، کتاب

ابو ساسان کوفی. نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو سلمه بصری. مذکور در فهرست ابن ندیم و رجال نجاشی. در طبع اول فهرست شیخ طوسی هم به نقل از ابن ندیم از این کتاب یاد شده است.

الحديث، کتاب

ابو سلیمان حماد. مذکور در معالم العلماء ابن شهر آشوب. در فهرست شیخ حمار آمده است.

الحديث، کتاب

ابو سلیمان ختلی (یا جبلی). ابو جعفر احمد بن ابی عبد الله برقی. شیخ طوسی و نجاشی هریک به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت کرده اند.

الحديث، کتاب

ابو شبل اسدی پارچه فروش (بیاع الوشی).

نجاشی و شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده اند.

الحديث، کتاب

ابو شعيب محاملي كوفي از اصحاب امام كاظم (عليه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو صباح مولى آل بسام. شیخ در باب کنیه ها در فهرست 2 بار از او یاد کرده و هربار کتاب او را به 5 واسطه-با اختلاف-اسناد روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو طالب ازدی بصری شعرانی. نجاشی و شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو طالب بصری. نجاشی و شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده اند. در معالم العلماء هم 2 ابو طالب آمده است.

الحديث، کتاب

ابو العباس صاحب عمران بن عمار. نجاشی و شیخ به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده اند.

الحديث، كتاب

ابو عبد الرحمن اعرج. شیخ در فهرست به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، كتاب

ابو عبد الرحمن عزمی. احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق) آن را از مؤلف روایت کرده و نجاشی و شیخ طوسی هم اسناد روایت خویش را تا برقی می رسانند.

الحديث، كتاب

ابو عبد الرحمن مسعودی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

ابو عبد الله اعرج. مذکور در معالم ابن شهر آشوب.

الحديث، كتاب

ابو عبد الله جامورانی رازی. احمد بن محمد بن خالد برقی آن را از او روایت کرده و نجاشی و شیخ هم اسناد روایت خویش را به برقی می رسانند.

الحديث، كتاب

ابو عبد الله فراء. ابن ابی عمیر (-217 ق) کتاب را از مؤلف روایت کرده و شیخ طوسی هم اسناد خویش را به ابن ابی عمیر می رسانند. این شخص به احتمال با سلیم فراء که یاد خواهد شد یکی است.

الحديث، كتاب

ابو عثمان احول. نجاشی به 5 و شیخ طوسی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده اند.

الحديث، کتاب

ابو علی حرّانی. برقی (-274 یا 280 ق) آن را از مؤلف و شیخ و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو غسان ذهلی. شیخ طوسی در فهرست روایت کتاب را به سند خویش تا ابن همام (-336 ق) رسانیده و ابن همام آن را به سند خویش از ابو غسان روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو غسان نهدی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو الفرج سندی. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

قاضی ابو القاسم بستی زیدی. مذکور در معالم ابن شهر آشوب.

الحديث، کتاب

ابو کهمش شیبانی. شیخ به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو مالک جهنی. ابن ابی عمیر (-217 ق) آن را از مؤلف روایت کرده و شیخ و نجاشی هر یک به طریق خویش از ابن ابی عمیر روایت کرده اند.

الحديث، کتاب

ابو محمد اسود- چنانکه در رجال نجاشی یاد شده (یا اسدی: الفهرست؛ یا آمدی: معالم العلماء) شاگرد ابو مریم انصاری. کتاب او را برقی (-274 یا 280 ق) از مؤلف و شیخ و نجاشی هر یک به اسناد خویش از برقی روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو محمد حجال. شیخ به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند. نیز مذکور در «معالم العلماء».

الحديث، کتاب

ابو محمد فزاری. ابن ابی عمیر (-217ق) آن را از مؤلف، و شیخ به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو محمد واسطی. حسن بن محبوب (-224ق) آن را از مؤلف، و شیخ و نجاشی به اسناد خویش از ابن محبوب روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو مخلد سراج. ابن ابی عمیر (-217ق) آن را از مؤلف و شیخ و نجاشی از ابن ابی عمیر روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو مریم انصاری. حسن بن محبوب (-224ق) آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در «معالم العلماء» و فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

ابو هارون سنجدی. نجاشی و شیخ طوسی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو هارون مکفوف. عیسی بن هشام آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

ابو یحیی حنط. حسن بن محبوب. شیخ طوسی و نجاشی هر یک به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو یحیی مکفوف. عمر بن طرخان که حمید

نینوائی (-310ق) از او روایت کرده، کتاب را از مؤلف روایت می کنند و شیخ طوسی و نجاشی اسناد خویش را به عمر بن طرخان می رسانند.

الحديث، کتاب

ابو یحیی واسطی. برقی از مؤلف، و نجاشی و شیخ طوسی از برقی آن را روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو یعقوب جعفری. احمد بن میثم که حمید نینوائی (-310ق) از او روایت کرده، کتاب را از مؤلف، و نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش از حمید روایت می کنند.

الحديث، کتاب

احمد بن حرث انماطی واقفی. حسن بن محمد بن سماعه (-263ق) آن را از مؤلف، و نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش از ابن سماعه روایت می کنند.

الحديث، کتاب

احمد بن رباح بن ابی نصر سکونی. علی بن حسن طاطری استاد حسن بن محمد بن سماعه (-263ق) آن را از مؤلف روایت می کند.

نجاشی و شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

احمد بن زرق قمشانی بجلي. عباس بن عامر قصبانی آن را از مؤلف و سعد بن عبد الله اشعری (-301ق) از قصبانی، و نجاشی و شیخ به سند خویش از سعد روایت می کنند.

الحديث، کتاب

احمد بن سلیمان حجال. نجاشی و شیخ طوسی آن را به اسناد خویش از احمد بن ابی عبد الله و او از پدر خویش و او از حجال روایت کرده است.

الحديث، کتاب

احمد بن عائذ بن حبیب احمسی بجلي خلال.

نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، كتاب

احمد بن عبید ازدی کوفی. احمد بن ابی عبد الله برقی آن را از مؤلف و شیخ طوسی به طریق خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، كتاب

احمد بن عمر بن ابی شعبه حلبی از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). حسن بن علی بن فضال (-224 ق) آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی با ذکر اسناد تا مؤلف.

الحديث، كتاب

احمد بن عمر کوفی خلیل. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

احمد بن مبارک. مذکور در فهرست شیخ.

نجاشی از «کتاب النوادر» مؤلف یاد می کند که ممکن است با همین عنوان یکی باشد.

الحديث، كتاب

احمد بن محمد بن زید بزنی (-221 ق) صاحب جامع بزنی که آن را از امام رضا (علیه السلام) روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، كتاب

احمد بن معروف قمی. شیخ طوسی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند و ممکن است با «کتاب النوادر» مؤلف که نجاشی یاد کرده یکی باشد.

الحديث، كتاب

احمد بن نصر خزّاز جعفی کوفی. نجاشی به 4 واسطه و شیخ طوسی به 2 طریق 6 و 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ادريس بن عبد الله بن سعد اشعري از اصحاب امام رضا(عليه السلام). نجاشي به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ارطاه بن حبيب اسدي کوفي. نجاشي آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو علي اسباط بن سالم از اصحاب امام صادق و امام کاظم(عليه السلام). نجاشي به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند. ممکن است این کتاب با آنچه شيخ طوسي در فهرست اصل خوانده یکی باشد.

الحديث، کتاب

اسحاق بن آدم بن عبد الله بن سعد اشعري قمی از اصحاب امام رضا(عليه السلام). نجاشي به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو حذيفه اسحاق بن بشر کاهلی خراسانی از اصحاب امام صادق(عليه السلام). نجاشي به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است که آخر آنان احمد بن سعيد است.

الحديث، کتاب

اسحاق بن جرير بن يزيد بجلی کوفي. محمد بن ابی عمير(-217ق) آن را از مؤلف روایت کرده و نجاشي اسناد خویش را به او می رساند.

الحديث، کتاب

اسحاق بن جنبد فرائضي راوی از امام صادق(عليه السلام). نجاشي به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده که آخر آنان عيسي بن هشام ناشري است.

الحديث، کتاب

اسحاق بن عبد الله بن سعد اشعري قمی. مذکور در رجال نجاشي. شيخ طوسي از او با نام اسحاق قمی یاد و کتاب او را به 4 واسطه از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

اسحاق بن عمار کوفی صیرفی فطحی. از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). شیخ در رجال از آن با عنوان کتاب و در فهرست اصل یاد کرده و نجاشی «کتاب النوادر» نوشته است.

الحديث، کتاب

اسحاق بن غالب اسدی. صفوان بن یحیی (-210 ق) آن را از مؤلف روایت کرده و نجاشی اسناد خویش را به او می‌رساند.

الحديث، کتاب

اسماعیل بن آدم بن عبد الله بن سعد اشعری قمی. نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می‌کند.

الحديث، کتاب

اسماعیل بن ابان حناط. احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق) آن را از مؤلف روایت کرده، و نجاشی و شیخ طوسی اسناد خویش را به او می‌رسانند.

الحديث، کتاب

اسماعیل قصیر بن ابراهیم بن بزة کوفی. نجاشی و شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می‌کنند.

الحديث، کتاب

اسماعیل بن ابی زیاد سکونی شعیری (یا اسماعیل بن زیاد: ابن ندیم). نجاشی و شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده اند.

الحديث، کتاب

اسماعیل بن جابر جعفری کوفی. صفوان بن یحیی (-210 ق) آن را از مؤلف، و نجاشی و شیخ به اسناد خویش از صفوان روایت می‌کنند.

الحديث، كتاب

اسماعيل بن حكيم رافعي. نجاشي به 5 واسطه آن را از مؤلف روايت مي كند و ذكر آن در فهرست شيخ هم آمده است.

الحديث، كتاب

اسماعيل بن دينار. نجاشي به 5 واسطه آن را از مؤلف روايت مي كند.

الحديث، كتاب

اسماعيل بن سهل دهقان. احمد بن محمد بن خالد برقي از پدرش و او از اسماعيل دهقان روايت مي كند. نجاشي هم با اسناد خویش از او روايت مي كند.

الحديث، كتاب

اسماعيل بن عبد الخالق بن عبدربه. نجاشي به 4 واسطه آن را از مؤلف روايت مي كند.

الحديث، كتاب

اسماعيل بن محمد بن اسحاق بن امام جعفر صادق (عليه السلام). نجاشي به 4 واسطه آن را از مؤلف روايت مي كند.

الحديث، كتاب

ابو همام اسماعيل بن همام بن عبد الرحمن بصري راوي از امام رضا (عليه السلام). نجاشي به 4 واسطه آن را از مؤلف روايت مي كند.

الحديث، كتاب

اسماعيل بن يسار هاشمي. نجاشي به 4 واسطه آن را از مؤلف روايت مي كند.

الحديث، كتاب

اصرم بن حوشب بجلي. شيخ طوسي و نجاشي آن را به 4 واسطه از مؤلف روايت مي كنند.

الحديث، كتاب

الياس بن عمرو بن الياس بجلي. نجاشي به 4 واسطه آن را از مؤلف روايت کرده است.

الحديث، كتاب

امیه بن عمرو شعیری کوفی. احمد بن محمد برقی آن را از پدر خویش و او از مؤلف روایت می کند و نجاشی اسناد روایت خویش را تا برقی می رساند.

الحديث، کتاب

انس بن عیاض لثی مدنی. نجاشی به 3 واسطه و شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مولف روایت کرده اند.

الحديث، کتاب

ایوب بن حرّ جعفی کوفی. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ نجاشی «اصل» او را یاد می کند.

الحديث، کتاب

ایوب بن عطیة حذاء، راوی از امام صادق (علیه السلام).

صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

براء بن محمد کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

برداسکاف ازدی کوفی، راوی از امام باقر و امام صادق (علیه السلام). ابن ابی عمیر (-217 ق) آن را از مؤلف و نجاشی با اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

بریة عبادی. گروهی آن را از بریه و نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش از آنان روایت می کنند.

الحديث، کتاب

بریة نصرانی. شیخ در فهرست بریه عبادی و بریه نصرانی را 2 تن شمرده ولی از رجال نجاشی برمی آید که یک تن بوده اند.

الحديث، كتاب

ابو عبد الله بسام بن عبد الله صيرفي، راوی از امام باقر و امام صادق (عليه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

بسطام بن حصین جعفی کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

ابو الحسين بسطام بن شاپور زیات واسطی.

صفوان بن یحیی از مؤلف و نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش از صفوان روایت می کنند.

الحديث، كتاب

بسطام بن مره. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که چهارم آنان معلی بن محمد بصری است.

الحديث، كتاب

بشار بن یسار ضیبی. او و برادرش سعید از امام صادق و امام کاظم (عليه السلام) روایت می کنند. کتاب او را محمد بن ابی عمیر از او و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، كتاب

بشر بن سلیمان بجلي کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

بشر بن مسلمة کوفی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، كتاب

ابو اسماعیل بکر بن اشعث کوفی. مؤلف آن را از امام کاظم (عليه السلام) روایت می کند.

الحديث، كتاب

بکر بن جناح (یا ابو محمد بکر بن محمد بن جناح) کوفی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

بکر بن محمد بن عبد الرحمن بن نعیم. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

بنان (یا بیان) جزری کوفی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو ادریس تلمیذ بن سلیمان محاری، از اصحاب امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت میکند.

الحديث، کتاب

ثابت بن جریر از اصحاب امام صادق (علیه السلام) عبیس ناشری (-219 یا 220 ق) آن را از مؤلف و نجاشی به 4 واسطه از عبیس روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو حمزه ثابت بن دینار شمالی (-150 ق).

حسن بن محبوب (-224 ق) آن را از مؤلف و شیخ طوسی و نجاشی به اسناد خویش از حسن روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو اسماعیل ثابت بن شریح صانغ. عبیس ناشری (-219 یا 220 ق) آن را از مؤلف و شیخ و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو یزید ثابت بن موسی ضریر کوفی (-229 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم و تقریب ابن حجر.

الحديث، کتاب

ابو اسحاق ثعلبه بن میمون قاری فقیه نحوی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی و شیخ طوسی آن را به 5 واسطه از مؤلف روایت

می کنند.

الحديث، کتاب

ابو المنذر جارود بن منذر کندی نحاس کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). کتاب را صفوان بن یحیی و جز او از مؤلف، و شیخ طوسی و نجاشی به سند خویش از او روایت کرده اند.

الحديث، کتاب

جحدرة بن مغیره طائی کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). کتاب را ابو العباس بن عقده (-333 ق) به 2 واسطه از مؤلف و نجاشی به طرق خویش از ابن عقده روایت می کند.

الحديث، کتاب

جرّاح مدائنی راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی آن را به 6 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

جعفر ازدی کوفی. محمد بن ابی عمیر (-217 ق) آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی (در بعضی از نسخ نجاشی به جای ازدی اودی آمده است).

الحديث، کتاب

جعفر بن بشیر و شاء بجلی. مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده و سید عبد الکریم بن طاوس نسخه قدیمی کتاب را داشته است.

الحديث، کتاب

جعفر بن عثمان بن شریک بن عدی کلایی و حیدی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کنند.

الحديث، کتاب

جعفر بن عثمان از اصحاب ابو بصیر. احمد بن محمد برقی آن را از پدرش و او از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از برقی روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو محمد جعفر بن محمد. شیخ طوسی در فهرست به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان محمد بن علی بن محبوب است.

الحديث، کتاب

جعفر بن محمد بن حکیم. کشی به اسناد خویش روایت آن را تا حسن بن موسی می رساند و حسن از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

جعفر بن محمد بن شریح حضر می. شیخ طوسی در فهرست به 7 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند نسخه آن نزد علامه نوری صاحب «خاتمه المستدرک» موجود بوده است.

الحديث، کتاب

جعفر بن محمد بن عبید الله. احمد بن ابی عبد الله برقی آن را از پدر خویش و او از مؤلف روایت می کنند و شیخ طوسی در فهرست اسناد روایت را به برقی می رساند.

الحديث، کتاب

جعفر بن محمد بن یونس. برقی از پدر خویش و او از مؤلف و شیخ به اسناد خویش از برقی روایت می کنند. نجاشی از آن به «کتاب النوادر» تعبیر کرده است.

الحديث، کتاب

جعفر بن یحیی بن علاء رازی. نجاشی آن به 5 واسطه از مؤلف روایت کرده و گفته است که این کتاب با کتاب پدر نجاشی در آمیخته است.

الحديث، کتاب

ابو منذر جفیر بن حکم عبدی. راوی از ابا عبد الله (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که واسطه چهارم منذر بن جفیر است.

الحديث، کتاب

جلبه بن عیاض لثی، برادر ابو ضمیره. نجاشی آن را به 5 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

جمیل بن دراج از اصحاب اجماع و راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

جمیل بن صالح اسدی. مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

جهم بن حکیم کوفی. نجاشی به طریق خویش از برقی و او از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

جهم بن حکم قمی بصری. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

جهم بن حکم مدائنی. شیخ طوسی در فهرست مکرر آورده و محتمل است که هر دو نام مربوط به یک شخص بوده باشد.

الحديث، کتاب

حاتم بن اسماعیل مدنی (-186 ق). نجاشی آن را به 6 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حارث بن عبد الله تغلبی کوفی. نجاشی آن را به 3 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حارث بن محمد بن نعمان احول. گروهی از اصحاب- از جمله حسن بن محبوب (-224 ق) آن را از مؤلف روایت کرده اند و نجاشی به اسناد خویش آن را از حسن بن محبوب روایت می کند.

الحديث، کتاب

حارث بن مغیره نضری، راوی از امام باقر، امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی و شیخ طوسی آن را به 5 واسطه-که آخر آنان صفوان بن یحیی (-210 ق) است- از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حبشی بن جناده. احمد بن حسن آن را از مؤلف روایت کرده و به همین صورت در فهرست شیخ طوسی از آن یاد شده است.

الحديث، کتاب

حبیب بن معلل خثعمی مدنی. ابن ابی عمیر (-217 ق) آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حبیب بن نعمان اعرابی اسدی. آن را از جعفر بن محمد-ظاهرا امام صادق (علیه السلام)- به سال 122 ق روایت کرده و نجاشی آن را به 3 واسطه از حبیب روایت می کند.

الحديث، کتاب

حجاج بن دینار واسطی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حجاج بن رفاعه خشاب کوفی. نجاشی و شیخ طوسی هر یک به طریق خویش آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حجر بن زائده حضر می، از اصحاب امام باقر و امام صادق (علیه السلام). نجاشی و شیخ طوسی آن را به 6 واسطه از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو علی حدید بن حکیم ازدی مدائنی. برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

حذیفه بن منصور خزاعی از اصحاب امام باقر، امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

حرب بن حسن طحان کوفی. نجاشی کتاب را عامی الروایه خوانده و به 4 واسطه از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

حریر بن عبد الله ازدی سجستانی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

حسان بن مهران برادر صفوان کوفی. وی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام) روایت کرده و نجاشی و شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حسن بن ایوب، از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). شیخ طوسی به 4 واسطه و نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو محمد حسن بن حسن مثنی راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی آن را به 5 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو محمد حسن بن جهم بن بکیر بن اعین شیبانی از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). حسن بن علی بن فضال (-224 ق) آن را از مؤلف و شیخ و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حسن بن حسین بن حسن جحدری راوی از امام صادق (علیه السلام). حسین بن محمد بن علی ازدی آن را از مؤلف و نجاشی به 3 واسطه از ازدی روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حسن بن حسین سکونی عربی کوفی. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسن بن حسین عرنی مدنی نجار. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو محمد حسن بن راشد طفقاری راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند و او غیر از ابو علی حسن بن راشد مولی آل مهلب و مولف «الزّاهب و الراهبه» است.

الحديث، کتاب

ابو الخزرج حسن بن زبرقان قمی. احمد برقی از مولف و نجاشی و شیخ به سند خویش از برقی روایت می کنند اما شیخ نام او را حسین می نویسد.

الحديث، کتاب

حسن بن رباط بجلی کوفی از اصحاب امام صادق (علیه السلام). حسن بن محبوب (-224 ق) آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حسن بن زیاد. ابراهیم بن سلیمان بن حیان آن را از مؤلف و شیخ طوسی به 3 واسطه از ابراهیم روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسن بن زیاد عطار ضبّی کوفی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسن بن سری عبدی انباری کاتب. حسن بن

محبوب آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ به اسناد خویش از او روایت می کنند.

الحديث، كتاب

حسن بن صالح احوّل. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

حسن بن عباس حریشی. احمد بن محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و شیخ به سند خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، كتاب

حسن بن عطیة حناط کوفی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

حسن بن علی بن ابی حمزة بطائنی از بزرگان واقفیه. شیخ در فهرست به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

حسن بن علی بن ابی المغیره زبیدی کوفی.

نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

حسن بن علی حضر می. شیخ طوسی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

حسن بن علی بن سبره. احمد برقی (-274 یا 280 ق) آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ به اسناد خویش از برقی روایت می کنند.

الحديث، كتاب

حسن بن علی بن فضال (-224 ق). آن را از پدر خویش و او از امام رضا (علیه السلام) روایت می کند.

مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

حسن بن علی لؤلؤی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان محمد بن علی بن محبوب است.

الحديث، کتاب

حسن بن کبش حسینی. حسن بن سلیمان حلّی در «کتاب المحتضر» از این کتاب نقل کرده است.

الحديث، کتاب

حسن بن محبوب سراد. مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

حسن بن محمد حضر می. نجاشی آن را به اسناد خویش از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو محمد حسن بن محمد بن فضل راوی از امام رضا(علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

حسن بن موسی بن سالم خیاط. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند. در بعضی نسخ نام محدث حسین آمده است.

الحديث، کتاب

ابو علی حسین بن ابی العلاء خفاف اعور. محمد بن ابی عمیر و صفوان بن یحیی در طریق شیخ طوسی و احمد بن ابی بشر در طریق نجاشی آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حسین بن ابی غندر. صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از صفوان روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حسین بن احمد بن ظبیان. محمد بن ابی عمیر و

صفوان آن را از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از آنان روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسین بن احمد منقری. عیسی بن هشام ناشری (-220 یا 219 ق) آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از عیسی روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسین بن ایوب. حسن بن محمد بن سماعه (-263 ق) آن را از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از ابن سماعه روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسین بن حسن فارسی قمی. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو عبد الله حسین بن حماد بن میمون عبدی کوفی از اصحاب امام صادق (علیه السلام). نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسین بن حمزه (یا حسین بن ابی حمزه) کوفی لثی، دخترزاده ابو حمزه ثمالی. ابن عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسین بن زید شهید معروف به ذو الدمعه (-135 ق). حمید بن زیاد نینوائی (-310 ق) آن را از ابراهیم بن سلیمان و او از مؤلف روایت می کند.

مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

حسین بن سیف بن عمیره. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسین بن شاذویه صفار. مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

حسین بن عثمان احمسی بجلی کوفی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ به اسناد خویش از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حسین بن عثمان بن زیاد رواسی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسین بن عثمان بن شریک عامری وحیدی. ط.

تهران (در الاصول الستة عشر).

الحديث، کتاب

حسین بن علوان کلبی کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسین بن مبارک. محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و شیخ و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حسین بن محمد بن سلیمان. محمد بن خالد برقی از او و نجاشی و شیخ به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسین بن مختار قلانسی کوفی از اصحاب امام صادق (علیه السلام). حماد بن عیسی (-209 ق) آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ به اسناد خویش از حماد روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حسین بن مخلد بن الیاس. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان محمد بن خالد برقی است.

الحديث، کتاب

حسین بن مصعب بن مسلم بجلی کوفی. شیخ طوسی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسین بن مهران سکونی. حمید نینوائی (-310 ق) به یک واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

حسین بن نعیم صحاف کوفی اسدی. جمعی از جمله ابن ابی عمیر آن را از مؤلف روایت می کنند. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

حسین بن یزید بن محمد نوفلی. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

حفص بختری بغدادی. گروهی از جمله ابن ابی عمیر آن را از مؤلف روایت می کنند. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

ابو ولاد حفص بن سالم حناط کوفی. حسن بن محبوب (-224 ق) آن را از مؤلف و شیخ و نجاشی به اسناد خویش از حسن روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حفص بن سوقة عمروی. محمد بن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

حفص بن عاصم سلمی مدنی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حفص بن علاء کوفی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حفص بن غياث بن طلق (-194 ق). شيخ به اسناد خویش آن را از پسرش محمد بن حفص و او از پدر خویش روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو علی حکم بن ایمن حناط کوفی. راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). ابن ابی عمیر آن را از مؤلف، و شیخ و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو خلاد حکم بن حکیم صیرفی کوفی. صفوان بن یحیی آن را از مؤلف، و شیخ طوسی و نجاشی به اسناد خویش از صفوان روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حکم قتات کوفی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حماد بن ابی طلحة کوفی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حماد بن عثمان بن عمرو بن خالد فزاری کوفی (-190 ق). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند، که آخر آنان محمد بن ولید خزاز است.

الحديث، کتاب

حماد بن عثمان ناب رواسی. شیخ در فهرست به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

حمدان بن سليمان بن عميرة نيشابوري. شيخ طوسي و نجاشي آن را از چند طريق از مؤلف روايت مي کنند.

الحديث، كتاب

حمدان بن مهلب قمّي. محمد بن ابی عمير آن را از مؤلف روايت مي کند. مذکور در رجال نجاشي.

الحديث، كتاب

حمزه بن حمران بن اعين شيباني كوفي. صفوان بن يحيى آن را از مؤلف و نجاشي به طريق خویش از صفوان روايت مي کند.

الحديث، كتاب

حمزه بن يعلى اشعري قمّي. گروهی از جمله محمد بن حسن بن فروخ صفار (-290 ق) آن را از مؤلف روايت مي کنند. نجاشي آن را به اسناد خویش از محمد بن حسن روايت مي کند.

الحديث، كتاب

حميد بن راشد ذهلي كوفي. عبيس بن هشام ناشري (-220 ق) آن را از مؤلف و نجاشي به اسناد خویش از حميد روايت مي کنند.

الحديث، كتاب

حميد بن شعيب سبيعي همداني. گروهی از جمله عبد الله بن جبلة آن را از مؤلف و نجاشي به 4 واسطه از ابن جبلة روايت مي کنند.

الحديث، كتاب

حميد بن مثنى عجلي كوفي صيرفي. نجاشي به 6 واسطه آن را از مؤلف روايت مي کند.

الحديث، كتاب

حميد بن مسعود. حميد نينواي آن را از قاسم بن اسماعيل و او از مؤلف و نجاشي به اسناد خویش از قاسم روايت مي کند.

الحديث، كتاب

حنان بن سدیر صيرفي. حسن بن محبوب (-224 ق) آن را از مؤلف و شيخ طوسي به سند خویش از حسن روايت مي کند.

الحديث، كتاب

حیدر بن شعیب، تلعهبری در 326 ق آن را از مؤلف استماع کرده است. نجاشی می نویسد که حمید این کتاب را از ابو جعفر محمد بن عباس بن عیسی در بنی غاضره استماع کرده است.

الحديث، کتاب

خالد بن ابی اسماعیل کوفی، گروهی از جمله صفوان بن یحیی آن را از مؤلف روایت می کنند.

مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

خالد بن جریر بن عبد الله بجلي، حسن بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از حسن روایت می کند.

الحديث، کتاب

خالد بن عبد الله بن سدیر، محمد بن حسن بن ولید آن را موضوع دانسته. مذکور در فهرست شیخ طوسی به روایت از شیخ صدوق.

الحديث، کتاب

خالد بن سعید قماط کوفی، محمد بن سنان آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

خالد بن صبیح کوفی، ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

خالد بن ماد قلانسی کوفی، ابو هریره عبد الله بن سلام و نضر بن شعیب صیرفی آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از هر یک از آنان روایت

ص: 393

می‌کند.

الحديث، کتاب

خالد بن یزید بن جبل کوفی. یحیی بن زکریا لؤلؤی آن را از مؤلف و نجاشی به 3 واسطه از یحیی روایت می‌کند.

الحديث، کتاب

خطاب بن مسلمه کوفی راوی از امام صادق (علیه السلام) گروهی از جمله ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از او روایت می‌کند.

الحديث، کتاب

خلاد بن خالد منقری. ابن ابی عمیر و صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و شیخ طوسی به طریق خویش از آن دو روایت می‌کند.

الحديث، کتاب

خلاد سندی بزّاز کوفی. راوی از امام صادق (علیه السلام).

گروهی از جمله ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و شیخ طوسی و نجاشی به طریق خویش از او روایت می‌کنند. ط. تهران (در مجموعه الاصول السّته عشر).

الحديث، کتاب

خلف بن حماد بن ناشر بن مسیب کوفی، راوی از امام کاظم (علیه السلام). جماعتی از جمله محمد بن خالد برقی و محمد بن حسین بن ابی الخطاب آن را از مؤلف و شیخ طوسی و نجاشی به سند خویش از آنان روایت می‌کنند.

الحديث، کتاب

خلف بن عیسی، آن را از سلیمان بن جعفر جعفری و او از امام صادق (علیه السلام) روایت می‌کند.

نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می‌کند که اول آنان ابو عبد الله حسین بن جعفر خمیری است.

الحديث، کتاب

ابو الربیع خلیل بن اوفی شامی غزی راوی از امام صادق (علیه السلام). عبد الله بن مسکان آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از عبد الله روایت می‌کند.

الحديث، کتاب

خلیل عبدی کوفی راوی از امام صادق (علیه السلام).

عبیس بن هشام ناشری آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ به طریق خویش از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

خیبری بن علی طحّان کوفی شاگرد یونس بن ظبیان. وی کتاب خویش را از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده و از او محمد بن اسماعیل بن بزیع و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

خیثمه. محمد بن عیسی بن عبد الله اشعری آن را از مؤلف و نجاشی به 5 واسطه از محمد بن عیسی روایت می کند.

الحديث، کتاب

خیران خادم از موالی امام رضا (علیه السلام). نجاشی آن را به 4 واسطه از خادم روایت می کند.

الحديث، کتاب

داود بن ابی یزید فرقد کوفی عطار، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). گروهی از جمله علی بن حسن طاطری آن را از مؤلف و نجاشی آن را به 4 واسطه از طاطری روایت می کند.

الحديث، کتاب

داود بن حصین اسدی کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

داود بن زربی کوفی راوی از امام صادق (علیه السلام).

نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

داود بن سرحان عطار کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو سلیمان داود بن سلیمان حمار کوفی راوی از امام صادق (علیه السلام). حسن بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از حسن روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو احمد داود بن سلیمان بن جعفر قزوینی. کتاب خویش را از امام رضا (علیه السلام) روایت می کند. نجاشی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

داود بن سلیمان بن قرشی. نجاشی به 5 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

داود بن علی یعقوبی هاشمی راوی از امام کاظم (و گفته اند: از امام رضا (علیه السلام)). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

داود بن محمد نهدی کوفی. محمد بن حسن بن فروخ صفار (-290 ق) و یحیی بن زکریا لؤلؤی آن را از مؤلف و شیخ و نجاشی به اسناد خویش از آن دو روایت می کنند.

الحديث، کتاب

داود بن نعمان، راوی از امام کاظم (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

داود بن یحیی بن بشیر دهقان کوفی. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

درست بن ابی منصور محمد واسطی راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). گروهی از جمله سعد بن محمد طاطری و ابن ابی عمیر آن را از مؤلف روایت می کنند. نجاشی آن را به سند خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند. ط. تهران (در «الاصول الستة عشر»).

الحديث، کتاب

ذریح بن محمد بن یزید بن ولید محاربی راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان جعفر بن بشیر بجلی است.

الحديث، کتاب

رافع بن سلمه بن زیاد بن ابی الجعد اشجعی از اصحاب امام باقر و امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ربیع بن عبد الله بن جارود بن ابی سبره هذلی بصری، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام).
حماد بن عیسی آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از او روایت میکنند.

الحديث، کتاب

ربیع بن ابی مدرک کوفی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند. نیز مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

ربیع بن زکریا وراق کوفی. نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ربیع بن سلیمان بن عمرو کوفی شاگرد اسماعیل بن ابی زیاد سکونی. نجاشی و شیخ طوسی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می کنند که آخر آنان ابو اسحاق ابراهیم بن سلیمان نهمی همدانی است.

الحديث، کتاب

ربيع بن محمد بن عمر بن حسان اصم مسلي.

نجاشی و شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو العباس رزيق بن زبير خلقي، راوی از امام صادق (عليه السلام). نجاشی و شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

رزيق بن مرزوق كوفي. ابراهيم بن سليمان نهمی آن را از مؤلف روایت می کند. شیخ طوسی هم به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند ولی او را در حرف «ز» (زريق) می آورد.

الحديث، کتاب

رشيد بن زيد جعفي كوفي. نجاشی و شیخ به سند خویش آن را از حميد نينوايي روایت می کنند. و حميد به واسطه ابراهيم بن سليمان نهمی از رشيد روایت می کند.

الحديث، کتاب

رفاعة بن موسى اسدي نخاس. محمد بن ابي عمير و صفوان بن يحيى آن را از او و شیخ طوسی به سند خویش از آنان روایت می کنند.

الحديث، کتاب

رقيم بن الياس بن عمرو بجلي كوفي. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

روح بن عبد الرحيم كوفي. نجاشی به 7 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

رومی بن زرارہ بن اعین شيباني راوی از امام صادق و امام كاظم (عليه السلام). ابن عياش - احمد بن محمد جوهری - آن را از مولف و نجاشی به سند خویش از ابن عياش روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو علی ریّان بن صلت اشعری قمی. نجاشی می گوید که مؤلف در آن کلام امام رضا را در فرق بین آل و امت جمع کرده و از شیخ خویش ابن الغضائری نقل می کند که در نسخه دیگر ریّان بن شبیب دیده است.

الحديث، کتاب

ابو الحصین زحر بن عبد الله اسدی راوی از امام باقر و امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ریّان بن صلت بغدادی خراسانی. شیخ طوسی به اسناد خویش که به ابراهیم بن هاشم قمی منته می شود آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو محمد زرعه بن محمد حضر می. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

زکار بن یحیی واسطی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

زکریا بن آدم بن عبد الله بن سعد اشعری قمی از اصحاب امام رضا (علیه السلام). محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

زکریا بن ادريس بن عبد الله بن سعد اشعری قمی معروف به ابو جریر، راوی از ائمه علیهم السلام.

محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

زکریا بن حرّ جعفی برادر ادیم و ایوب، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

زكريا بن عبد الله فياض، راوی از امام باقر، امام صادق و امام كاظم (عليه السلام). نجاشي به 7 واسطه آن را از مؤلف روايت مي كند.

الحديث، كتاب

ابو محمد زكريا بن محمد مؤمن راوی از امام صادق و امام كاظم (عليه السلام) كه ملاقات حضرت رضا (عليه السلام) را دريافته، شيخ طوسي به 4 واسطه آن را از مؤلف روايت مي كند. نيز مذكور در فهرست ابن نديم.

الحديث، كتاب

زكريا بن يحيى تميمي كوفي. نجاشي به 5 واسطه آن را از مؤلف روايت مي كند كه آخر آنان ابراهيم بن سليمان نهمي است.

الحديث، كتاب

زكريا بن يحيى واسطي. راوی از امام صادق (عليه السلام).

نجاشي به 5 واسطه آن را از مؤلف روايت مي كند.

الحديث، كتاب

زياد بن ابي الحلال كوفي، راوی از امام صادق (عليه السلام). نجاشي به 5 واسطه آن را از مؤلف روايت مي كند.

الحديث، كتاب

ابو عبيده زياده بن حذاء كوفي راوی از امام باقر (عليه السلام) و امام صادق (عليه السلام). علي بن رئاب كوفي كتاب او را روايت کرده است. مذكور در رجال نجاشي.

الحديث، كتاب

زياد بن مردان انباري قندي، راوی از امام باقر و امام صادق (عليه السلام). نجاشي به 4 واسطه آن را از مؤلف روايت کرده است.

الحديث، كتاب

زيد زراد كوفي، راوی از امام صادق (عليه السلام). كتاب او را ابن ابي عمير روايت کرده است. ط. تهران (در الاصول الستة عشر).

الحديث، كتاب

زید شحام. تحت عنوان زید بن یونس آمده است.

الحديث، کتاب

زید نرسی. محمد بن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند. ط.

تهران (در الاصول الستة عشر).

الحديث، کتاب

ابو اسامه زید بن یونس (یا موسی) شحام کوفی.

صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از صفوان روایت می کند.

الحديث، کتاب

سالم بن ابی حفصه ملعون (-137 ق). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

سالم بن ابی سلمه کندی سجستانی. نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو الفضل سالم حنط کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از صفوان روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو خدیجه سالم بن مکرم بن عبد الله کناسی صاحب الغنم، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است که آخر آنان حسن بن علی و شاء است.

الحديث، کتاب

سری بن سلامه اصفهانی. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از برقی روایت کرده است.

الحديث، کتاب

سری بن عبد اللہ بن یعقوب سلمی کوفی از

ص: 397

اصحاب امام صادق (علیه السلام). گروهی از جمله عباد بن یعقوب رواجی (-250 یا 271 ق) آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از عباد روایت کرده است.

الحديث، کتاب

سعد بن ابی خلف کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). گروهی از جمله ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب (المبوّب)

سعد بن سعد بن احوص بن سعد بن مالک اشعری قمی راوی از امام رضا (علیه السلام) و امام جواد (علیه السلام). عباد بن سلیمان آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب (غير المبوّب)

نیز از سعد بن سعد بن احوص. محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و نجاشی این کتاب و عنوان سابق را به سند خویش به ترتیب از برقی و عباد بن سلیمان روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو الحسن سعدان بن مسلم عامری، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). گروهی از جمله محمد بن عیسی بن عبید آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از محمد بن عیسی روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو حنیفه سعید بن بیان سائق الحاج همدانی.

گروهی از جمله عبیس بن هشام ناشری (-220 ق) آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از عبیس روایت می کند.

الحديث، کتاب

سعید بن جناح ازدی بغدادی، راوی از امام رضا (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

سعید بن عبد الرحمن (یا عبد الله) اعرج سمان تمیمی کوفی راوی از امام صادق (علیه السلام). صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از صفوان روایت می کند.

الحديث، کتاب

سعید بن غزوان اسدی، راوی از امام صادق (علیه السلام).

نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که واسطه پنجم محمد بن ابی عمیر است.

الحديث، کتاب

سعید بن مسلمة کوفی از اصحاب امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده که آخر آنان محمد بن ابی عمیر است.

الحديث، کتاب

سعید بن یسار ضبیعی کوفی راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). گروهی از جمله محمد بن ابی حمزه آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از ابن ابی حمزه روایت می کند.

الحديث، کتاب

سلام بن ابی عمره خراسانی از اصحاب امام باقر و امام صادق (علیه السلام)، عبد الله بن جبلة آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از عبد الله بن جبلة روایت کرده است. ط. تهران (در الاصول الستة عشر).

الحديث، کتاب

سلام بن عبد الله هاشمی. ابو سمینه محمد بن علی صیرفی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابو سمینه روایت می کند.

الحديث، کتاب

سلام بن عمرو. در فهرست شیخ چنین آمده ولی ظاهراً همان سلام بن ابی عمره است که گذشت.

الحديث، کتاب

سلمه بن محمد برادر منصور کوفی، راوی از امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف

روایت می کند.

الحديث، کتاب

سلیم فراء کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). گروهی از جمله محمد بن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب

سلیم بن قیس هلالی. به عنوان اصل گذشت.

الحديث، کتاب

ابو محمد سلیمان بن جعفر جعفری از دودمان جعفر طیار و راوی از امام رضا (علیه السلام). احمد بن محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و شیخ طوسی به سند خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو الربیع سلیمان بن خالد اقطع راوی از امام باقر و امام صادق (علیه السلام). عبد الله بن مسکان آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از عبد الله بن مسکان روایت می کند.

الحديث، کتاب

سلیمان بن زکریا (یا عبد الله) دیلمی. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده که آخر آنان محمد بن سلیمان دیلمی است.

الحديث، کتاب

ابو داود سلیمان بن سفیان کوفی. در عنوان ابو داود یاد شد.

الحديث، کتاب

سلیمان بن سماعه ضبّی کوفی، که آن را از عم خویش عاصم و دیگر رجال روایت کرده و نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

سلیمان بن صالح جصاص کوفی. ابو سعید حسین بن هاشم مکاری واقفی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابو سعید روایت می کند.

کند.

الحديث، کتاب

سماعه بن مهران حضر می (-145 ق). عثمان بن عیسی رواسی واقفی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از رواسی روایت می کند.

الحديث، کتاب

سندی بن ربیع بغدادی، از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از صفوان روایت می کند.

الحديث، کتاب

سندی بن عیسی همدانی. عباد بن یعقوب رواجنی (-250 یا 271 ق) آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از رواجنی روایت می کند.

الحديث، کتاب

سوید بن مسلم القلا. راوی از امام صادق (علیه السلام).

علی بن نعمان اعلم آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

سوید مولای محمد بن مسلم. مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

سهل بن حسن صفار. برادرش محمد بن حسن صفار قمی (-290 ق) آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ طوسی.

الحديث، کتاب

سهل بن یسع بن عبد الله بن سعد اشعری قمی، فرزندش محمد بن سهل آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

سیابه بن ناجیه مدنی. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

سیف بن سلیمان تمار کوفی، راوی از امام صادق

ص: 399

(علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

سیف بن سلیمان تمّار کوفی راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

سیف بن عمیر نخعی کوفی. گروهی از جمله محمد بن خالد طیالسی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از طیالسی روایت می کند. نیز مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

شریف بن سابق کوفی تفلیسی. گروهی از جمله محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

شعیب بن اعین حداد کوفی. گروهی از جمله بکر بن جناح آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از بکر روایت می کند.

الحديث، کتاب

شعیب عرقوفی راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). حماد بن عیسی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از حماد روایت می کند.

الحديث، کتاب

شهاب بن عبد ربّه بن ابی میمون از اصحاب امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب

صابر مولای بسام بن عبد الله صیرفی از اصحاب امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 7 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

صالح بن ابی الاسود حناط لیشی کوفی. شیخ به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند. نیز مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

صالح حذاء. حمید بن زیاد نینوائی آن را از احمد بن میثم و قاسم بن اسماعیل از او روایت می کند.

مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

صالح بن حکم نیلی احوال از اصحاب امام صادق (علیه السلام). گروهی از جمله بشر بن سلام آن را از مؤلف و شیخ به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو شعیب صالح بن خالد محاملی کوفی، از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان عباس بن معروف است.

الحديث، کتاب

صالح بن خالد قماط. نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان محمد بن سنان است.

الحديث، کتاب

صالح بن رزین کوفی از اصحاب امام صادق (علیه السلام).

حسن بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از صالح روایت می کند.

الحديث، کتاب

صالح بن سندی. ابراهیم بن هاشم و احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از آن دو روایت می کند.

الحديث، کتاب

صالح بن عقبه بن خالد اسدی. نجاشی به 7 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان محمد بن ایوب است.

الحديث، کتاب

صالح بن عقبه بن قيس بن سمعان. وی کتاب را از پدر خویش و او از پدر خویش و فرزند مؤلف اسماعیل بن صالح از او روایت می کند، نجاشی از او به 5 واسطه روایت می کند که آخر آنان محمد بن اسماعیل بن بزيع است.

الحديث، کتاب

صباح بن صبيح حدّاء، از امام صادق (عليه السلام) روایت می کند. گروهی از جمله عبيس بن هشام ناشری آن را از مؤلف و نجاشی و شيخ طوسی به اسناد خویش از عبيس روایت می کنند.

الحديث، کتاب

صباح بن يحيى مزني كوفي راوی از امام باقر و امام صادق (عليه السلام). جماعتی از جمله احمد بن نصر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از احمد روایت می کند.

الحديث، کتاب

صبيح بن ابي الصباح صيرفي. گروهی از جمله صفوان بن يحيى آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از صفوان روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو علي صبيح صائغ كوفي. محمد بن بكر بن جناح آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از محمد بن بكر روایت می کند.

الحديث، کتاب

صفوان بن مهران جمال كوفي راوی از امام صادق (عليه السلام). نجاشی به 3 واسطه و شيخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

صلت بن حرّ جعفي. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ضحاک بن سعد واسطي. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ضحاک بن محمد شیبانی. آن را از امام صادق (علیه السلام) روایت می کند. هارون بن مسلم آن را از او و نجاشی به اسناد خویش از هارون روایت می کند.

الحديث، کتاب

طاهر بن حاتم بن ماهویه قزوینی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

طلاب بن حوشب شیبانی کوفی. آن را از امام صادق (علیه السلام) روایت می کند. نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو الخزرج طلحه بن زید نهدی شامی. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عاصم بن حمید حنّاط کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). ط. تهران (در «الاصول الستة عشر»).

الحديث، کتاب

عاصم بن سلیمان بصری، از اصحاب امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عامر بن عبد الله بن جداعة ازدی، از امام صادق (علیه السلام) روایت می کند. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عامر بن کثیر سراج زیدی کوفی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو سعید عباد عصفری کوفی. ط. تهران (در «الاصول الستة عشر»).

الحديث، كتاب

عباد بن سليمان. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان محمد بن خالد برقی است.

الحديث، كتاب

ابو بكر عباد بن صهيب بصری، راوی از امام صادق (عليه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان هارون مسلم است.

الحديث، كتاب

عباده بن زیاد اسدی کوفی زیدی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان ابراهیم بن سلیمان تمیمی است.

الحديث، كتاب

عباس بن عامر بن رباح ثقفی. سعد بن عبد الله اشعری آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از سعد روایت می کند.

الحديث، كتاب

عباس بن علی بن ابی ساره کوفی. نجاشی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

عباس بن عیسی غاضری. فرزندش محمد بن عباس آن را از او روایت می کند. نجاشی به اسناد خویش از حمید و او از محمد بن عباس روایت می کند.

الحديث، كتاب

عباس بن ولید بن صبیح کوفی از اصحاب امام صادق (عليه السلام). گروهی از جمله حسن بن محبوب آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

عباس بن یزید خرزی کوفی. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد الجبار بن مبارک نهاوندی آزاد کرده امام جواد (عليه السلام). وی کتاب العتق را در 213 تالیف کرد. احمد بن محمد برقی کتاب

الحديث اورا از مؤلف و شيخ طوسی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الحمید بن ابی العلاء ازدی، راوی از امام صادق (علیه السلام). ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الحمید بن سعد بجلی کوفی از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به 5 واسطه-از جمله صفوان-آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الرحمن بن ابی حماد کوفی صیرفی ساکن قم. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو ادريس عبد الرحمن بن بدر کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان یحیی بن زکریا لؤلؤی است.

الحديث، کتاب

عبد الرحمن بن حجاج بجلی. گروهی از جمله ابن ابی عمیر و صفوان آن را از مؤلف روایت می کنند. نجاشی به اسناد خویش آن را از آن دو روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الرحمن بن حماد. شيخ طوسی به اسناد خویش آن را از احمد بن محمد برقی و او به واسطه پدر خویش از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الرحمن بن سالم بن عبد الرحمن اشل کوفی عطار. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد الرحمن بن عمرو عائذی مدحجی کوفی.

نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد الرحمن بن عمران کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد الرحمن بن محمد بن عبید الله فزاری عزمی از اصحاب امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد السلام بن سالم بجلی کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد الصمد بن بشیر عرامی کوفی، آن را از امام صادق (علیه السلام) روایت می کند و گروهی از جمله عیسی بن هشام ناشری آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد العزیز عبدی کوفی راوی از امام صادق (علیه السلام).

حسن بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از حسن روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد العزیز بن مهتدی بن محمد بن عبد العزیز اشعری قمی، راوی از امام رضا (علیه السلام). احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد الغفار بن حبيب طائی جازی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

ابو مریم عبد الغفار بن قاسم بن قیس بن فهد انصاری، راوی از امام باقر و امام صادق (علیه السلام).

حسن بن محبوب آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد الکریم بن عمرو بن صالح خثعمی کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان عبیس بن هشام ناشری است.

الحديث، كتاب

عبد الکریم بن هلال جعفی، از امام صادق (علیه السلام) روایت می کند. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان حسن بن عبد الکریم فرزند مؤلف است.

الحديث، كتاب

ابو عتبه عبد الله. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد الله حلبی. سید بن طاوس از آن در «الاقبال» در نوافل شهر رمضان نقل کرده است. مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحديث، كتاب

عبد الله بن ابراهیم بن ابی عمرو غفاری انصاری مزنی. حسن بن علی بن فضال آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از حسن روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد الله بن ابی یعفور، معاصر امام صادق (علیه السلام).

گروهی از جمله ثابت بن شریح آن را از مؤلف روایت می کنند. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، كتاب

عبد الله بن ادريس، شیخ طوسی در فهرست به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن بكير بن اعين بن سنسن شيباني، از اصحاب امام صادق (عليه السلام). نجاشي به 5 واسطه آن را از مؤلف روايت مي کند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن حجاج بجلي. محمد بن ابی عمير آن را از مؤلف و نجاشي به اسناد خویش از او روايت مي کند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن حکم ارمني. نجاشي به 5 واسطه آن را از مؤلف روايت مي کند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن حماد انصاري مقيم قم. به قول نجاشي وی 2 کتاب مختصر و مفصل دارد و نجاشي هر دو را به 4 واسطه از مؤلف روايت مي کند که آخر آنان ابراهيم بن اسحاق احمری است. علي بن طاوس در «فلاح السائل» و «كشف المحجّه» از کتاب عبد الله بن حماد نقل مي کند و کفعمي آن را از مآخذ «البلد الامين» مي شمارد.

الحديث، کتاب

ابو خدش عبد الله بن خدش مهري. نجاشي به 4 واسطه آن را از مؤلف روايت مي کند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن داهر بن يحيى احمری. آن را از امام صادق (عليه السلام) روايت مي کند. نجاشي به 4 واسطه آن را از مؤلف روايت مي کند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن زراره بن اعين شيباني راوی از امام صادق (عليه السلام). علي بن نعمان آن را از مؤلف و نجاشي به اسناد خویش از ابن بزيع و او از مؤلف روايت مي کند.

الحديث، کتاب

ابو شبل عبد الله بن سعيد، راوی از امام صادق (عليه السلام). علي بن نعمان آن را از او و نجاشي به اسناد خویش از ابن نعمان روايت مي کند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن سنان کوفی، خازن خلفای عباسی از منصور تا رشید، ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن صلت قمی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن عطا کوفی. محمد بن موسی خورا آن را از مؤلف و شیخ و نجاشی به سند خویش از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن علی بن حسین بن زید شهید، راوی از امام رضا (علیه السلام). ابن عقده به سند خویش آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ طوسی.

الحديث، کتاب

عبد الله بن عمرو بن اشعث. شیخ به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن عمرو بن بکار حناط کوفی. یحیی بن زکریا لؤلؤی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از یحیی روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن غالب اسدی شاعر و فقیه. از امام باقر و امام صادق (علیه السلام) روایت کرده است. گروهی از جمله حسن بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن فضل بن عبد الله هاشمی نوفلی، راوی از امام صادق (علیه السلام). ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و

نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد الله بن قاسم حضر می بطل، از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد الله بن قاسم حارثی شاگرد معاویه بن عمّار دهنی. نجاشی و شیخ به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، كتاب

عبد الله بن محمد اسدی کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد الله بن محمد بن حصین خصیبی اهوازی راوی از امام رضا (علیه السلام). نجاشی و شیخ به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، كتاب

عبد الله بن محمد بن قیس. عباد بن یعقوب رواجنی آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ طوسی.

الحديث، كتاب

عبد الله بن میمون بن اسود قداح، راوی از امام صادق (علیه السلام). گروهی از جمله ابراهیم بن هاشم آن را از مؤلف روایت می کنند. مذکور در فهرست شیخ و فهرست ابن ندیم.

الحديث، كتاب

عبد الله بن ولید سمان کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). گروهی از جمله عبیس بن هشام آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از عبیس روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد الله بن ولید منقری و صافی عجلی کوفی.

شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد الله بن هليل، علي بن اسباط آن را از فرزند مؤلف-محمد- و او از پدر خویش روایت می کند.

الحديث، كتاب

ابو محمد عبد الله بن يحيى كاهلى تميمي، راوى از امام صادق و امام كاظم (عليه السلام). گروهى از جمله احمد بن محمد بن ابى نصر آن را از مؤلف، و نجاشى به اسناد خویش از او روایت می کند. ط.

تهران (در «الاصول الستة عشر»).

الحديث، كتاب

عبد الملك بن حكيم خثعمى كوفى، راوى از امام صادق و امام كاظم (عليه السلام). نجاشى به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند. ط. تهران (در «الاصول الستة عشر»).

الحديث، كتاب

عبد الملك بن عتبة نخعى صيرفى كوفى، راوى از امام صادق و امام كاظم (عليه السلام). نجاشى به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند كه آخر آنان حسن بن على بن بنت الياس است.

الحديث، كتاب

عبد الملك بن عنترة شيبانى. مذکور در فهرست شيخ. ظاهراً با عبد الملك ابن هارون- كه ياد خواهد شد- يکى است.

الحديث، كتاب

عبد الملك بن منذر عمى بصرى. نجاشى و شيخ به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، كتاب

عبد الملك بن وليد كوفى. نجاشى و شيخ به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، كتاب

عبد الملك بن هارون بن عنترة شيبانى كوفى.

نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد المؤمن بن قاسم بن قیس بن فهد انصاری کوفی برادر عبد الغفار (-147 ق). سفیان بن ابراهیم بن مرثد حارثی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند. نیز مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

عبدوس بن ابراهیم بغدادی. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ به اسناد خویش از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

عبید بن حسن کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبید بن زرارہ بن اعین شیبانی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان حماد بن عثمان است.

الحديث، کتاب

عبید اللہ بن ولید رصافی، از امام باقر و امام صادق (علیه السلام) روایت کرده. نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عتیبہ بن میمون، از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده است. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده که آخر آنان علی بن نعمان است.

الحديث، کتاب

عثمان بن جعفر محاریبی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

عقبه بن خالد اسدی کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از علی بن عقبه -فرزند مؤلف- و او از پدر خویش روایت می کند.

الحديث، کتاب

عقبه بن محرز جعفی کوفی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

علاء بن رزین قلاء. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند. شیخ طوسی چهار نسخه آن را یاد کرده و طریق روایت هریک را ذکر می کند. مختصر اصل علاء موجود است.

الحديث، کتاب

علاء بن فضیل بن یسار نهدی بصری. محمد بن سنان آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

علاء بن مقعد کوفی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

علاء بن یحیی مکفوف کوفی. علی بن حسن طاطری آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از طاطری روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن ابراهیم بن یعلی. شیخ طوسی در فهرست از او به نقل از فهرست ابن ندیم نام می برد ولی ابن ندیم علی بن ابراهیم معلی می نویسد.

الحديث، کتاب

علی بن ابراهیم بن جهمه (یا ابی جهمه). نجاشی و شیخ طوسی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

علی بن ابی راشد. یحیی بن زکریا لؤلؤی آن را از

مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از یحیی روایت می کند.

الحديث، كتاب

علی بن ابی رافع کاتب امیر المؤمنین (علیه السلام). نجاشی می نگارد که کتاب ابن ابی رافع در وضوء و صلاه است.

الحديث، كتاب

علی بن ابی شعيب مدائنی. یحیی بن زکریا لؤلؤی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، كتاب

علی بن ابی المغیره زبیدی کوفی. نجاشی به سند خویش آن را از حسن بن علی -فرزند مؤلف- و او از پدر خویش روایت می کند.

الحديث، كتاب

علی بن اسحاق بن عبد الله بن سعد اشعری قمی.

احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، كتاب

علی بن بلال بغدادی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

علی بن حدید بن حکیم مدائنی، راوی از امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

علی بن حسان واسطی قصیر معروف به منمس.

نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

علی بن حسن بصری. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن حسن صیرفی، محمد بن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن حکم بن زبیر، از علی بن جعفر بن زبیر روایت می کند. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن رثاب. مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

علی بن ریدویه نهاوندی. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن سوید سابی، از اصحاب امام رضا (علیه السلام).

شیخ به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان احمد بن زید خزاعی است.

الحديث، کتاب

علی بن سوید صنعانی. مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

علی بن سیف بن عمیره نخعی کوفی. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان یحیی بن زکریا بن شیبان است.

الحديث، کتاب

علی بن شجره بن میمون. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن صلت. مذکور در فهرست ابن بطه، ابن بطه آن را از احمد بن محمد برقی و او از مؤلف روایت می کند. نجاشی آن را به اسناد

خویش از ابن بطه روایت می کند.

ص: 407

الحديث، كتاب

علی بن عبد العزیز کوفی. نجاشی آن را به اسناد خویش از ابن بطه روایت می کند.

الحديث، كتاب

علی بن عبد اللہ بن صالح دھان. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

علی بن عبد اللہ بن غالب قیسی کوفی. نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

علی بن عبد اللہ بن مسکان. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

علی بن عطیة کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام).

شیخ در فهرست به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، كتاب

علی بن عقبه بن خالد اسدی کوفی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

علی بن علی بن رزین، برادر دعبیل خزاعی، آن را از امام رضا (علیه السلام) در طوس به سال 198 ق روایت کرده است اسماعیل بن علی - فرزند مؤلف - آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از اسماعیل روایت کرده است.

الحديث، كتاب

علی بن عمران خزاز کوفی معروف به شفا.

نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان عبد اللہ بن جبلة است.

الحديث، كتاب

علی بن عیسی رامشکی. مذکور در فهرست ابن بطه. نجاشی می نگارد که کتاب را احمد بن محمد برقی از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن غراب. در علی بن عبد العزیز یاد شد.

شیخ طوسی و ابن ندیم ابن غراب نوشته اند.

الحديث، کتاب

علی بن کردین. شیخ به اسناد خویش آن را از محمد بن علی بن محبوب و او از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو قتاده علی بن محمد حفص اشعری قمی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن معبد بغدادی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن معمر کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن مهدی بن صدقه رقی انصاری. احمد بن علی -فرزند مؤلف- آن را از مؤلف و نجاشی به 3 واسطه از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن مهرویه قزوینی. ابو نعیم آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

علی بن میسرّه بصری. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ طوسی به نقل از ابن بطه.

الحديث، کتاب

ابو الاكراد على بن ميمون صايغ، راوى از امام صادق و امام كاظم (عليه السلام). نجاشى به 5 واسطه آن را از مؤلف روايت مى كند.

ص: 408

الحديث، کتاب

علی بن نعمان اعلم. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن وهبان از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علیه بنت علی بن حسین (علیه السلام). زراره بن اعین آن را از علیه و نجاشی به اسناد خویش از زراره روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمار بن ابی الیقظان اسدی. عبیس بن هشام ناشری (-220 یا 219 ق) آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از عبیس روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمار بن مروان یشکری، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمار بن معاویه دهنی عبدی کوفی. مذکور در فهرست شیخ و فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

عمار بن موسی ساباطی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان مصدق بن صدقه است.

الحديث، کتاب

عمار بن زیاد. حمید بن زیاد (-301 ق) آن را از ابراهیم بن سلیمان خزاز و او از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

عمرو بن ابراهیم ازدی کوفی. راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان محمد بن خالد برقی است.

الحديث، کتاب

عمرو بن ابی المقدم ثابت عجلی، که آن را از امام باقر و امام صادق (علیه السلام) روایت می کند و عباد بن یعقوب رواجی (-250 ق) از او و نجاشی به اسناد خویش از عباد روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمرو بن ابی نصر زید (یا زیاد)، راوی از امام صادق (علیه السلام). عبد الله جبله آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن جبله روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمرو بن الیاس بن عمرو بن الیاس بجلی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان علی بن حسن بن محمد طاطری است.

الحديث، کتاب

عمرو بن الیاس بجلی کوفی (جد عمرو سابق)، راوی از امام باقر و امام صادق (علیه السلام). عبد الله بن جبله (-219 ق) آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن جبله روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمرو بن جمیع قاضی ری. شیخ طوسی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمرو بن حرث صیرفی اسدی کوفی (-267 ق). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخرشان صفوان بن یحیی است.

الحديث، کتاب

عمرو بن خالد اسدی اعشی کوفی. حمید بن زیاد آن را از ابراهیم بن سلیمان و او از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، كتاب

عمرو بن خالد افرق خياط، راوی از امام صادق (عليه السلام). صفوان بن يحيى آن را از مؤلف و شيخ طوسي به اسناد خویش از صفوان روايت می کند.

الحديث، كتاب

عمرو بن خالد واسطی. نصر بن مزاحم آن را از مؤلف و نجاشی به 3 واسطه از نصر روايت می کند.

الحديث، كتاب

عمرو بن سالم. حميد آن را از قاسم بن اسماعيل و او از مؤلف روايت می کند. مذکور در فهرست شيخ.

الحديث، كتاب

عمرو بن سعيد مدائنی، راوی از امام رضا (عليه السلام).

نجاشی آن را به 5 واسطه از مؤلف روايت می کند.

الحديث، كتاب

عمرو بن شمر جعفی، راوی از امام صادق (عليه السلام).

شيخ طوسي آن را به اسناد خویش از مؤلف روايت می کند.

الحديث، كتاب

عمرو بن عبید الله ازرق، راوی از امام صادق (عليه السلام).

صفوان بن يحيى آن را از مؤلف روايت می کند.

مذکور در رجال نجاشی و فهرست شيخ.

الحديث، كتاب

عمرو بن منهل بن مقلص قیسی کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (عليه السلام). نجاشی به اسناد خویش آن را از مؤلف روايت می کند.

الحديث، کتاب

عمر و بن یسع کوفی. مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

عمر بن ابان کلبی کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام).

نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو حفص عمر رمانی، راوی از امام صادق (علیه السلام) و نیز به یک واسطه از آن حضرت. عبیس بن هشام ناشری آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از عبیس روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمر بن ابی زیاد ابزاری کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند. نیز مذکور در فهرست شیخ و فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

عمر بن محمد بن عبد الرحمن بن اذینه. شیخ طوسی آن را به اسناد خویش از مؤلف روایت کرده و از 2 نسخه کوچک و بزرگ آن یاد می کند. نیز مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

عمر بن اسماعیل جعفری کوفی. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو احمد عمر بن ربیع بصری، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند. نیز مذکور در فهرست شیخ. ابن ندیم نام او را عمر بن رضیع می نویسد.

الحديث، کتاب

عمر بن سالم سابری کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

عمر بن عاصم ازدي بصرى. ابن ابى عمير آن را از مؤلف و نجاشى به اسناد خویش از او روايت مى کند.

ص: 410

الحديث، کتاب

عمر بن عبد العزيز معروف به زحل بصری، از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

عمر بن علی بن عمر. محمد بن علی بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

عمر بن محمد بن سلیم (یا سالم) براء معروف به ابن جعابی از مشایخ شیخ مفید و ابن غضائری. مذکور در فهرست شیخ طوسی.

الحديث، کتاب

عمر بن منهال. ظاهراً با عمرو بن منهال - که یاد شد - یکی است.

الحديث، کتاب

عمر بن یزید (یا عمر بن محمد بن یزید)، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). شیخ طوسی به اسناد خویش آن را از حسین بن عمر بن یزید - فرزند مؤلف - و او از پدر خویش روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمر بن یزید بن ذبیان صیقل نهدی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمران بن اسماعیل. محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی به نقل از محمد بن جعفر بن احمد بن بطه.

الحديث، کتاب

عمران بن حمران اذرعی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمران بن قطن، راوی از امام صادق (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، كتاب

عمران بن محمد بن عمران بن عبد الله بن سعد اشعری قمی. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، كتاب

عنبسه بن بجاد، راوی از امام صادق (علیه السلام). صفوان بن یحیی و جزوی آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، كتاب

عوام بن حوشب بن یزید بن رویم شیبانی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

عون بن جریر شاگرد عمرو بن هارون ثقفی.

محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی، به نقل از ابن بطه.

الحديث، كتاب

عون بن سالم. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

عیسی بن اعین حریری اسدی کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). عبد الله بن جبلة آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، كتاب

عیسی [بن] حمزة مدائنی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 7 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

عیسی بن راشد معروف به ابن گازر کوفی، راوی

از امام صادق(علیه السلام).نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو الیسع عیسی بن سری کرخی،راوی از امام صادق(علیه السلام).نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عیسی بن صبیح عرزمی،راوی از امام صادق (علیه السلام).حسن بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از حسن روایت می کند.

الحديث، کتاب

عیسی بن عبد الله بن محمد بن عمر بن علی(علیه السلام).

نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عیسی بن ولید همدانی کوفی.نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عیسی بن هشام.محمد بن حسین آن را از مؤلف روایت می کند.مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

عیص بن قاسم بن ثابت بجلي کوفی،از اصحاب امام صادق و امام کاظم(علیه السلام).صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از صفوان روایت می کند.

الحديث، کتاب

غالب بن عثمان منقري،راوی از امام صادق(علیه السلام).

گروهی آن را از مؤلف روایت می کنند.مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

غفاری. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

غیاث بن کلوب بن فیہس بجلی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

فاید حناط کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). عثمان بن عیسی آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

فتح بن یزید جرجانی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

فرج بن سندی، راوی از امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

فضل بن ابی قرّة تمیمی سمندی، که آن را از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده و گروهی از او روایت کرده اند. نجاشی به 5 واسطه آن را از او روایت کرده است.

الحديث، کتاب

فضل بن عبد الملک بقباک کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

فضل بن عثمان مرادی کوفی صائغ اعور، راوی از امام صادق (علیه السلام). ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

فضل بن محمد اشعری. نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است. شیخ طوسی در فهرست آورده است که این کتاب بین مؤلف و برادرش ابراهیم مشترک بوده و شیخ به اسناد خویش آن را از هر دو روایت کرده است.

الحديث، کتاب

فضل بن یونس کاتب بغدادی، که از امام کاظم (علیه السلام) روایت کرده و کتاب او را حسن بن محبوب از وی و نجاشی به اسناد خویش از حسن روایت می کند.

الحديث، کتاب

فضیل بن عثمان صیرفی اعور مرادی. در فهرست شیخ فضیل و در نجاشی - چنانکه یاد شد - فضل آمده است.

الحديث، کتاب

ابو العباس فضیل بن محمد بن راشد کوفی. برقی آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در خلاصه الاقوال.

الحديث، کتاب

فضیل بن یسار نهدی، راوی از امام صادق و از اصحاب امام باقر و امام صادق (علیه السلام). حماد بن عیسی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

فیض بن مختار جعفری کوفی. جعفر بن فیض - فرزند مؤلف - آن را از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

قاسم رسی ابن ابراهیم طباطبا. بخشی از آن را از امام کاظم (علیه السلام) روایت کرده احمد بن مفلس در 297 ق آن را از کتاب او املا کرده است. مذکور در فهرست شیخ طوسی.

الحديث، کتاب

قاسم بن برید بن معاویة عجلی، راوی از امام صادق (علیه السلام). فضاله بن ایوب آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از فضاله روایت می کند.

الحديث، کتاب

قاسم بن خلیفه کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که واسطه آخر یحیی بن زکریا لؤلؤی است.

الحديث، کتاب

قاسم بن ربیع صحاف کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

قاسم بن سلیمان بغدادی. نصر بن سوید آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ طوسی به چند طریق از نصر روایت می کنند.

الحديث، کتاب

قاسم بن عروه خوزی بغدادی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی و شیخ طوسی به چند طریق آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

قاسم بن فضیل بن یسار نهدی بصری، راوی از امام صادق (علیه السلام). ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب

قاسم بن محمد اصفهانی (یا قمی) معروف به کاسولا. نجاشی و شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

قاسم بن محمد جوهری کوفی بغدادی، از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

قاسم بن ولید قرشی عماری کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

قاسم بن یحیی بن حسن بن راشد، از اصحاب امام رضا (علیه السلام). مذکور در فهرست شیخ. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو محمد قتیبه بن محمد اعشی مؤدب مقری، که

از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده و گروهی از وی روایت کرده اند. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو طارق کثیر بن طارق از اولاد قنبر از موالی علی (علیه السلام) که از زید شهید و جز او روایت کرده و نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

کرد بن مسمع بن عبد الملک (یا مسمع کردین).

شیخ طوسی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

کعب بن عبد الله مولى بنی طرفه که از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده و گروهی از او روایت کرده اند.

نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

کلثم بنت سلیم، وی از امام رضا (علیه السلام) و محمد بن اسماعیل بن بزيع از او روایت کرده است. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

کلیب بن معاویه بن جبلة صیداوی اسدی، راوی از امام باقر و امام صادق (علیه السلام). عبد الرحمن بن ابی هاشم آن را از مؤلف و نجاشی به 5 واسطه از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو بصیر لیث بن بختری مرادی، راوی از امام باقر و امام صادق (علیه السلام). ابو جمیل مفضل بن صالح آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

مالک بن انس. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از او روایت می کند.

شیخ مالک را از اصحاب امام صادق (علیه السلام) می شمارد.

الحديث، کتاب

مالک بن عطیه احمسی کوفی بجلی، از اصحاب امام صادق (علیه السلام). عیسی بن هشام آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

مثنی بن حضرمی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان ابن ابی عمیر است.

الحديث، کتاب

مثنی بن راشد. حسن بن محمد بن سماعه آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ طوسی از ابن سماعه روایت می کنند.

الحديث، کتاب

مثنی بن عبد السلام حنّاط کوفی. قاسم بن اسماعیل آن را از مؤلف و شیخ و نجاشی به اسناد خویش از قاسم روایت می کنند.

الحديث، کتاب

مثنی بن ولید حنّاط کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). ط. تهران (در «الاصول الستة عشر»).

الحديث، کتاب

محسن بن احمد بجلی. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

محفوظ بن نصر همدانی کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن ابی حمزة ثمالی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، كتاب

محمد بن ابی عبد اللہ. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

محمد بن احمد بن روح طوسی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

محمد بن احمد بن قیس غیلان کوفی، از اصحاب امام رضا (علیه السلام). مذکور در «خلاصه الاقوال» به نقل از رجال شیخ.

الحديث، كتاب

محمد بن احمد بن محمد جریری معروف به ابن بصری. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، كتاب

محمد بن ادريس حنظلي (-277 ق). شیخ طوسی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

محمد بن اسحاق بن عمار تغلبی صیرفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

محمد بن اسلم طبری بجلی، از اصحاب امام رضا (علیه السلام). نجاشی و شیخ به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، كتاب

محمد بن اسماعیل بن جعفر علوی جعفری. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

محمد بن اسماعیل بن خثیم. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

محمد بن بکر ازدی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن تمیم نهشلی بصری، راوی از امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد ثوبا کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن جبرئیل اهوازی. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن جمیل بن صالح اسدی. محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن حداد کوفی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن حسن بن زیاد عطار کوفی. پدرش آن را از امام صادق (علیه السلام) و نجاشی به 4 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن حسن بن زیاد میثمی اسدی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن حکیم خثعمی کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). فرزندش جعفر بن محمد آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن حماد بن زید حارثی. پدرش آن را از

امام صادق(علیه السلام)روایت کرده و نجاشی به 4 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن حمران بن اعین شیبانی. محمد بن ابی عمیر آن را از مؤلف و شیخ طوسی در فهرست به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن حمران نهدی کوفی، راوی از امام صادق(علیه السلام).نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان علی بن اسباط(زنده در 230 ق)است.

الحديث، کتاب

محمد بن خالد احمسی بجلي کوفی.نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند، که واسطه آخر ابراهیم بن سلیمان بن حیان خزاز است.

الحديث، کتاب

محمد بن خالد اشعری قمی. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن خالد بن عمر طیالسی(-259 ق).

شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مولف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن زائد خزاز. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند، که آخر آنان حسین بن علی لؤلؤی شعیری است.

الحديث، کتاب

ابو عبد الله محمد بن زکریا بن دینار غلابی (-298 ق). حسین بن عبد الوهاب معاصر سید مرتضی در «عیون المعجزات» از این کتاب نقل کرده است.

الحديث، کتاب

محمد بن سالم بن ابی سلمه کندی سجستانی، راوی از پدر خویش. مذکور در رجال نجاشی. در بعضی نسخ فهرست محمد بن مسلم

آورده است.

الحديث، کتاب

محمد بن سعید بن غزوان اسدی. غزوان بن محمد فرزند مؤلف آن را از او و نجاشی به 3 واسطه از غزوان روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن سکین بن عمار نخعی جمال. پدرش از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده و نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می کند که واسطه آخر ابراهیم بن سلیمان است.

الحديث، کتاب

محمد بن سلیمان بن عبد الله اصفهانی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن سلیمان دیلمی بصری. محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن سهل بن یسع اشعری، راوی از امام رضا و امام جواد (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن شریح حضر می، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن صباح کوفی. ابراهیم بن سلیمان بن حیان خزاز آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابراهیم روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن صدقه عنبري بصرى، که آن را از امام کاظم (علیه السلام) روایت می کند. حسن بن علی بن زکریا آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن عبد الله هاشمی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن عذافر بن عیسی صیرفی مدائنی، از اصحاب امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن عصام انماطی کوفی. شیخ طوسی و نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

محمد بن عطیه حنط کوفی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن علی همدانی. شیخ طوسی به نقل از ابن بطه کنیه او را ابو سمینه آورده و کتاب او را به 4 واسطه از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن عمرو بن سعید زیات مدائنی، راوی از امام رضا (علیه السلام). شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن غورک. ابراهیم بن سلیمان آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

محمد بن فرات جعفری کوفی. عباد بن یعقوب رواجنی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از عباد روایت می کند.

الحديث، كتاب

محمد بن فضیل بن کثیر صیرفی ازدی ازرق، راوی از امام کاظم و امام رضا (علیه السلام). نجاشی و شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، كتاب

محمد بن قاسم بن بشار. سعد بن عبد الله و حمیری آن را از مؤلف و شیخ طوسی به 3 واسطه از آن دو روایت می کند.

الحديث، كتاب

محمد بن قاسم بن فضیل. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

محمد بن قاسم مثنی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

محمد بن قیس بجلي کوفی (-151 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، كتاب

محمد بن مارد تمیمی، داماد محمد بن مسلم، که از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده است. حسن بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از حسن روایت کرده است.

الحديث، كتاب

محمد بن مبشر. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از او روایت کرده است.

الحديث، كتاب

محمد بن مثنی بن قاسم حضر می. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند. ط. تهران (در «الاصول الستة عشر»).

الحديث، کتاب

محمد بن مرزم ساباطی، از اصحاب امام باقر و امام صادق (علیه السلام). محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و شیخ طوسی و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو عیسی محمد بن مروان و زاق. ابن داود به نقل از نجاشی از او یاد می کند اما در نسخ موجوده رجال نجاشی یادی از این شخص دیده نشد.

الحديث، کتاب

محمد بن مروان جلاب، از اصحاب امام الهادی (علیه السلام). در «الرجال الکبیر» به نقل از نجاشی از او یاد شده اما در نسخه های رجال نجاشی یاد او دیده نشد.

الحديث، کتاب

محمد بن مروان حناط مدنی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو یحیی محمد بن مروان ذهلی کوفی (-161 ق). مذکور در رجال نجاشی. شیخ طوسی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

محمد بن مسعود طائی کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

محمد بن مسلمة کوفی. علی بن حسن طاطری آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت کرده است.

الحديث، کتاب

محمد بن مصبح بن صباح کوفی. موسی بن جعفر بغدادی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از بغدادی روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن معروف خزاز هلالی، عبد الله بن محمد بن خالد طیالسی آن را از مؤلف و نجاشی به 3 واسطه از طیالسی روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن منصور بن یونس بن بزرگ کوفی.

نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن میسر بن عبد العزيز نخعی، راوی از امام صادق (علیه السلام). ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن هشام خثعمی، راوی از کرام و علاء بن رزین و جز آنان. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

محمد بن هیشم بن عروه تمیمی کوفی. محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن یحیی بن سلیمان (یا سلمان) خثعمی کوفی. نجاشی و شیخ به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

محمد بن یحیی صیرفی. محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و شیخ طوسی به 5 واسطه از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن یحیی معینی (یا معینی یا مغینی) کوفی. مذکور در رجال نجاشی به نقل از «طبقات الشیعة» سعد اشعری.

الحديث، کتاب

محمد بن یوسف صنعانی، راوی از امام صادق

(علیه السلام). نجاشی آن را به 5 واسطه از مؤلف روایت می کند که آخر آنان حماد بن عیسی است.

الحديث، کتاب

مرازم بن حکیم ازدی مدائنی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی آن را به 5 واسطه از مؤلف روایت می کند که آخر آنان علی بن حدید است.

الحديث، کتاب

مرزبان بن عمران بن عبد الله بن سعد اشعری قمی، راوی از امام رضا (علیه السلام). صفوان بن یحیی آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

مروان بن قیس دینوری قرشی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

مسعده بن صدقة عبدی بصری. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

مسعده بن فرج ربعی. نجاشی و شیخ به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند، که واسطه آخر هارون بن مسلم است.

الحديث، کتاب

مسعده بن یسع بصری. هارون بن مسلم آن را از مؤلف و شیخ طوسی و نجاشی به اسناد خویش از هارون روایت می کنند.

الحديث، کتاب

مسعودی. در باب القاب فهرست شیخ به همین صورت آمده است.

الحديث، کتاب

مسکین بن حکم بن مسکین کوفی. مذکور در رجال نجاشی به نقل از سعد اشعری.

الحديث، کتاب

مصعب بن سلام (یا سالم) کوفی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

مصعب بن یزید انصاری. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

مطلب بن زیاد زهری قرشی مدنی، راوی از امام صادق (علیه السلام). محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش از برقی روایت می کنند.

الحديث، کتاب

معاویه بن عثمان. ایوب نوح از صفوان بن یحیی و او از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

معاویه بن عمار دهنی کوفی (-175 ق). مذکور در رجال نجاشی و فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

معاویه بن میسره بن شریح بن حرث کنندی، راوی از امام صادق (علیه السلام). ابن عمیر و دیگران از او روایت کرده اند. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

معاویه بن وهب بن جبلة. شیخ در فهرست از گروهی از ابو الفضل از حمید از عبید الله بن احمد بن نهیک از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

معاویه بن وهب بن فضال. سلسله روایت مثل سابق.

الحديث، کتاب

معاویه بن وهب میثمی. سلسله روایت مثل دو عنوان بالا.

الحديث، کتاب

معلی بن خنیس مولای امام صادق (علیه السلام). معلی بن عثمان بن احوال آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت میکند. شاید این عنوان با «نوروزیّه» - که خواهد آمد - یکی باشد.

الحديث، کتاب

معلی بن موسی کندی کوفی، از اصحاب امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

معلی بن عثمان (یا ابن زید) احوال کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

معمر بن یحیی بن بسام (یا مسافر)، راوی از امام باقر و امام صادق (علیه السلام). ثعلبه بن میمون آن را از مؤلف و شیخ و نجاشی به اسناد خویش از ثعلبه روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو جمیله مفضل بن صالح اسدی نخاس، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که واسطه آخر حسن بن علی بن فضال است.

الحديث، کتاب

مقاتل بن مقاتل بن قیاما بلخی از اصحاب امام رضا (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

مندل بن علی عتری (یا عنزی) (-279 ق).

نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

منذر بن جفیر (یا جیفر) بن حکیم عبدی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

منصور بن ابی الاسود لیشی کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

منصور بن محمد بن عبد الله خزاعی، برادر سلمه، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

منصور بن یونس بن بزرگ کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه-که آخر آنان عبیس بن هشام است-آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن ابراهیم مروزی، که از امام کاظم (علیه السلام) استماع نموده است. نجاشی به 4 واسطه-که آخر آنان محمد بن خلف بن عبد السلام است-آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن ابی حبيب کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن اکیل نمیری کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن برید بن معاویة بجلي کوفی، برادر قاسم بن برید. صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از صفوان روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن بکر واسطی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف

روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن جعفر بن وهب بغدادی. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن رنجویه ارمنی. بیشتر آن را از عبد الله بن حکم روایت کرده و نجاشی آن را به 5 واسطه از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن سابق کوفی. نجاشی و شیخ طوسی به 4 واسطه-که آخر آنان حسن بن علی شعیری لؤلؤی است-آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

موسی بن سعدان حناط کوفی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

موسی بن سلمه کوفی. وی آن را از امام رضا(علیه السلام) روایت کرده و نجاشی به 3 واسطه از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن عمر بن بزيع کوفی مولای منصور.

نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن عمر بن یزید صیقل. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن عمیر هذلی، راوی از امام صادق(علیه السلام).

نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو نصر مهران بن محمد سکونی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی به نقل از ابن بطه.

الحديث، کتاب

ناصر بقال کوفی. نجاشی و شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند که آخر آنان جعفر بن بشیر است.

الحديث، کتاب

نشیط بن صالح بن لفافه از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه - که آخر آنان محمد بن خالد برقی است - آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

نصر بن قابوس لخمی، راوی از امام کاظم و امام رضا (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو یقظان نوح بن حکم کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

وزیره بن محمد غسانی. وی آن را در 190 ق از امام رضا (علیه السلام)، نواده اش وزیره بن محمد بن وزیره از او و ابو الحسن جندی در 325 ق از وزیره و نجاشی از او روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو العباس ولید بن صبیح کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 7 واسطه - که آخر آنان عباس بن ولید فرزند مؤلف است - آن را از وی روایت می کند.

الحديث، کتاب

ولید بن علاء رصافی کوفی عجلی. ابن ابی عمیر و حسن بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از آنان روایت می کنند.

الحديث، کتاب

وہب بن عبد ربّہ اسدی، راوی از امام باقر و امام

ص: 421

صادق(علیه السلام).نجاشی به 5 واسطه-که آخر آنان حسن بن محبوب است-آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو البختری وهب بن وهب بن عبد الله بن زمعه، راوی از امام صادق(علیه السلام).نجاشی و شیخ به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

وهیب بن حفص نخاس، راوی از امام صادق(علیه السلام) و امام کاظم(علیه السلام).شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

وهیب بن خالد بصری، راوی از امام صادق (علیه السلام).نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

هارون بن جهم بن ثویر بن ابی فاخته کوفی، راوی از امام صادق(علیه السلام).محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

هارون بن حمزه غنوی صیرفی کوفی، راوی از امام صادق(علیه السلام).نجاشی آن را به 5 واسطه از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

هارون بن خارجه کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام).نجاشی و شیخ آن را به اسناد خویش از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

هارون بن عیسی.ابن بطه کتاب او را روایت کرده و می نویسد که وی از امام صادق(علیه السلام)روایت می کند.

الحديث، کتاب

هاشم بن ابراهیم عباسی مشرقی، از اصحاب امام رضا(علیه السلام).نجاشی به 7 واسطه-که آخر آنان یونس بن عبد الرحمن است-آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو سعید هاشم بن حیان مکاری، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

هاشم بن مثنی کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام).

ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب

هشام بن سالم جوالیقی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

هیثم بن ابی مسروق عبد الله نهدی کوفی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو کهمش هیثم بن عبد الله کوفی. مذکور در رجال نجاشی به نقل از «طبقات الشیعة» سعد بن عبد الله اشعری.

الحديث، کتاب

هیثم بن عبد الله رمانی کوفی، راوی از امام کاظم و امام رضا (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

هیثم بن عروه تمیمی کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، كتاب

هيثم بن محمد شمالي كوفي. نجاشي به 4 واسطه - كه آخر آنان ابراهيم بن سليمان است - آن را از مؤلف روايت مي كند.

الحديث، كتاب

هيثم بن واقد جزري، راوي از امام صادق (عليه السلام).

محمد بن سنان آن را از مؤلف و نجاشي به اسناد خویش از او روايت مي كند.

الحديث، كتاب

ياسين ضرير زيات بصري. راوي از امام كاظم (عليه السلام). نجاشي آن را به 4 واسطه - كه آخر آنان محمد بن عيسى بن عبید است، از مؤلف روايت مي كند.

الحديث، كتاب

ابو البلاد يحيى بن ابراهيم. يحيى بن زكريا لؤلؤي آن را از مؤلف و نجاشي به اسناد خویش از او روايت مي كند.

الحديث، كتاب

يحيى بن ابي العلاء رازي - چنانكه در فهرست شيخ است - يا يحيى بن علاء بجلي رازي - به روايت نجاشي - نجاشي آن را به 5 واسطه از مؤلف روايت مي كند.

الحديث، كتاب

يحيى بن حجاج كرخي بغدادی، راوي از امام صادق (عليه السلام). نجاشي آن را به 5 واسطه از مؤلف روايت مي كند.

الحديث، كتاب

يحيى بن خلف وابشي همداني كوفي. نجاشي به 3 واسطه آن را از مؤلف روايت مي كند.

الحديث، كتاب

يحيى بن زكريا لؤلؤي. شيخ طوسي به 3 واسطه آن را از مؤلف روايت مي كند.

الحديث، كتاب

یحیی بن سالم فراء کوفی زیدی. نجاشی آن را به اسناد خویش از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

یحیی بن عبد الحمید حمانی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

یحیی بن عبد الرحمن ازرق کوفی، از اصحاب امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

یحیی بن علاء بجللی رازی. در کتاب یحیی بن ابی العلاء گذشت.

الحديث، کتاب

یحیی بن عمران بن علی بن ابی شعبه حلبی از اصحاب امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب

یحیی لحام کوفی، از اصحاب امام صادق (علیه السلام).

حسن بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

یحیی بن محمد بن علیم کلبی، از اصحاب امام صادق (علیه السلام). شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

یحیی بن هاشم. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

یحیی بن یحیی حنفی. نجاشی به 5 و شیخ طوسی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

ابو خالد يزيد قماط عجلي. صفوان بن يحيى آن را از مؤلف و نجاشي به اسناد خویش از صفوان روايت می کند.

الحديث، كتاب

يزيد بن اسحاق بن ابی السخف غنوی. نجاشي به 4 واسطه آن را از مؤلف روايت می کند.

الحديث، كتاب

يزيد بن خليفه حارثي، راوی از امام صادق (عليه السلام).

نجاشي به 7 واسطه آن را از مؤلف روايت می کند.

الحديث، كتاب

يعقوب سراج كوفي. حسن بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشي به اسناد خویش از حسن روايت می کند.

الحديث، كتاب

ابو محمد يعقوب بن شعيب بن ميثم بن يحيى تمار. ابن ابی عمير آن را از مؤلف و نجاشي به اسناد خویش از او روايت می کند.

الحديث، كتاب

يوسف بن ثابت بن ابی سعدة كوفي، از اصحاب امام صادق (عليه السلام). ثعلبه بن ميمون آن را از مؤلف و نجاشي به اسناد خویش از ثعلبه روايت می کند.

الحديث، كتاب

يوسف بن حماد قيراط كوفي. مذکور در رجال نجاشي.

الحديث، كتاب

يوسف بن عقيل بجلي كوفي. نجاشي انتساب كتاب را از قميين نقل کرده و خود آن را از محمد بن قيس می داند و اسناد روايت آن را به محمد بن خالد برقي می رساند.

الحديث، كتاب

یوسف بن یعقوب جعفری کوفی. زکریا بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از زکریا روایت می کند.

الحديث، کتاب

یونس بن ظبیان. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

حدیث آدم (و ولده)، کتاب

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی نسابه (-206 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

حدیث ابن الحر، کتاب

ابو اسحاق ابراهیم بن سلیمان نهمی خزّاز کوفی.

حمید بن زیاد (-310 ق) آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از حمید روایت می کند.

حدیث الاربعین فی امور الدین، کتاب

امام نجم الدین ابو نعمان بشیر بن حامد بن سلیمان جعفری تبریزی (-646 ق). مذکور در کشف الظنون.

حدیث الازارقه، کتاب

ابو مخنف لوط بن یحیی ازدی (-157 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

حدیث الايام

فارسی، احادیث اختیارات ایام، از علی اکبر برهان. ط. کربلا.

حدیث باخمرا، کتاب

ابو مخنف لوط بن یحیی ازدی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

حدیث بیس و اخوته

ابو المنذر هشام کلبی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

ابو عبد الله سلمان فارسی (ح 34 ق). ابو وقاص و ابو عمره زادن فارسی آن را از سلمان روایت کرده اند. شیخ طوسی به اسناد خویش آن را از ابو وقاص و نیز از طریق شیخ مفید از زادن روایت

ص: 424

می کند.

الحديث الحسن في التسامح في أدله السنن

اردو، از محمد حسین بن بنده حسین نقوی لکهنوی (-1325 ق). ط. هند.

حديث ذات القلائل

ابو الجوائز حسن بن علی بن محمد بن باری کاتب (سده 5 ق)، تاریخ روایت: 458 ق. خ. موجود.

حديث الرايه، کتاب

ابو العباس احمد بن محمد بن سعید بن عقده سبعی همدانی زیدی جارودی (-333 ق).

نجاشی و شیخ طوسی به یک واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

حديث الرجعه، کتاب

فضل بن شاذان بن خلیل نیشابوری (-260 ق)، از اصحاب امام رضا، امام جواد و امام هادی علیهم السلام. نجاشی به 4 واسطه - که آخر آنان علی بن محمد بن قتیبه نیشابوری است - آن را از مؤلف روایت می کند.

حديث الرضا (عليه السلام) مع المأمون

در دلالت آیه وَ أَنْفُسَنَا، از عبد الحسین بن سید علی حسینی آل کمونه بروجردی (-1336 ق). خ.

مرعشی قم.

حديث روستقباد (-رستم گواذ)، کتاب

ابو مخنف لوط بن یحیی (-157 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

حديث الشوری، کتاب

ابو المقدم عمرو بن میمون، که از جابر جعفی و او از امام باقر (علیه السلام) روایت کرده است. شیخ طوسی به اسناد خویش آن را از جابر روایت کرده است.

در موضوع حدیث شوری در حرف شین هم عناوینی خواهد آمد.

حدیث الشیعه، کتاب

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

حدیث الغدیر

از اجزاء کتاب «عبقات الانوار» است.

حدیث الکساء

فارسی، از سید شهاب الدین مرعشی حسینی (-1411 ق). ط، 1356 ق.

حدیث مع الدعاء

محمد علی هبه الدین شهرستانی. مناظره دینی است با مبلغ پروتستان. ط. بغداد، 1329 ق.

حدیث الولایه، کتاب

ابو العباس احمد بن محمد بن سعید بن عقده (-333 ق). در تصانیف علی ابن طاوس به همین نام و در رجال نجاشی کتاب الولایه آمده است.

حدیث یعقوب بن جعفر بن سلیمان، کتاب

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی بن احمد جلودی (-332 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الحدیثین المختلفین، کتاب

احمد بن عبد الواحد معروف به ابن عبدون و ابن حاشر (-423 ق) از مشایخ نجاشی و شیخ طوسی. مذکور در رجال نجاشی.

الحدیثین المختلفین، کتاب

ابو الحسن محمد بن احمد بن داود بن علی قمی (-368 ق). مذکور در رجال نجاشی. وی به واسطه چند تن از مشایخ خویش کتاب را از مؤلف روایت می کند.

الحدیده الحسینیه فی قطع لسان اعوان الامویة

صالح بن محمد محسن بن نظام الدین قرشی ساوجی معاصر شاه سلطان حسین صفوی.

ترجمه فارسی کتاب که آن هم از مؤلف است «المقمعه الحسينيه» نام دارد.

ص: 425

حدیده محماه

فارسی، ردّ بایّته، از ناظم الشریعہ ہمدانی.

مختصر آن «احسن الحدیث» نام دارد کہ آن ہم از مؤلف است.

الحدیقه

محمد ابراہیم بن حیدر سبزواری، از متأخرین.

کشکول گونه ای است در موضوعات متفرقه. خ.

موجود.

-الحمد لله الذی شید بروج الاسلام و اقام بنیانه...

الحدیقه - حاشیه الروضه البیّته

الحدیقه

در علم قافیه، از محمد نجف کرمانی مشہدی (-1292 ق). مذکور در مطلع الشمس.

حدیقه الاحباب

فارسی، اخبار ائمه (علیہ السلام)، از حسین بن فتح اللہ اہری. ط. نجف، 1358 ق.

حدیقه الاخبار (فی ترجمه الاخبار و الاشرار)

حسن بن احمد احسائی.

الحدیقه الاخلاقیه

شیخ بہاء الدین محمد بن حسین عاملی شیخ بہائی (-1030 ق). از اجزاء «حدائق الصالحین» فی شرح صحیفہ سید الساجدین است. شرح دعاء بیستم در مکارم اخلاق.

حدیقه الادباء

شیخ منیر عسیران (معاصر)، مؤلف «تعديل الميزان».

حَدِيقَةُ الْأَزْهَارِ (فِي تَلْخِيسِ الْبَحَارِ)

محمد بن عبد النبي نيشابوری اخباری (-1232 ق).

حَدِيقَةُ الْأَزْهَارِ (كَشْكُولِ فِي كَافَةِ اللَّطَائِفِ وَ

التَّوَارِيخِ وَ الْأَخْبَارِ)

محمود بن حسن معروف به پدر کرمانشاهی (-1360 ق). خ. دیده شده.

حَدِيقَةُ الْأَفْرَاحِ لِأَزَاحَةِ الْأَتْرَاحِ

احمد بن محمد بن علی بن ابراهیم همدانی شیروانی یمانی (-1250 ق)، در شرح احوال ادباء معاصر مؤلف، مرتب بر 6 باب. ط. کلکته.

حَدِيقَةُ الْأَقَالِمِ

فارسی، تاریخ، از مرتضی حسین. ط. لکهنو، 1879 م.

حَدِيقَةُ أَمَانِ اللَّهِ

فارسی، تذکره شعراء کردستان، از عبد الله رونق، که به نام امان الله خان والی کردستان تألیف کرده.

حَدِيقَةُ الْأَنْصَافِ

فارسی، عرفان، از عبد الکریم بن محمود سرمست روحی، تألیف: ح 1305 ق. ط. تهران، 1307 ق.

حَدِيقَةُ الْأَنْظَارِ - حَدِيقَةُ النَّظَارِ

حَدِيقَةُ الْأَنْوَارِ

در حل شبهه ابن کمونه، از حسین بن صدر الدین آستاری.

حَدِيقَةُ الْأَنْوَارِ ---

ص: 426

حَدِيقَةُ الْبَسَاتِينِ (فِي شَرْحِ الْقَوَانِينِ) - حَاشِيَةٌ

الحَدِيقَةُ

محمد علی قراچه داغی. ط. (در هامش قوانین الاصول).

الحَدِيقَةُ الْبَهِيَّةُ (فِي نَسَبِ السَّادَةِ الْاَعْرَجِيَّةِ)

جعفر بن محمد بن جعفر اعرجی. مذکور در آغاز «مناهل الضرب» مؤلف.

الحَدِيقَةُ الثَّالِثَةُ - حَدَائِقُ السَّالِكِينَ

الحَدِيقَةُ الْجَعْفَرِيَّةُ

در جبر و تقویض، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حَدِيقَةُ الْحَقِيقَةِ وَ شَرِيعَةِ الطَّرِيقَةِ - فَخْرِيَّةٌ نَامَةٌ

فارسی، مثنوی، از ابوالمجد مجدود بن آدم سنائی (-525 ق)، تاریخ پایان یافتن منظومه: 525 ق:

پانصد و بیست و چهار رفته ز عام

پانصد و بیست و پنج گشت تمام

ط. مکرر در ایران و هند.

حَدِيقَةُ الْحِكْمَةِ

شرح 40 حدیث نبوی (صلی الله علیه و آله)، از امام المنصور بالله حمزه بن سلیمان (-614 ق). خ. دیده شده.

حَدِيقَةُ الدَّاعِي

ادعیه، از محمد نصیر بارفروشی. مذکور در «جنه الساعی» مؤلف.

حَدِيقَةُ الرَّاهِدِينَ

ناشناخته. نسخه آن در تبریز موجود بوده.

حَدِيقَةُ السَّعْدَاءِ

ترکی، از محمد بن سلیمان فضولی بغدادی، ترجمه ای است از «روضه الشهداء» ملا حسین کاشفی. خ. آستان قدس، ش 1672 (1005 ق) و 2 نسخه دیگر. ط. بولاق، 1271 ق.

الحدیقه السلطانیه فی المسائل الایمانیه

فارسی، کلام و فقه، از سید حسین بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1273 ق)، مرتب بر 2 مقصد که به نام سلطان محمد امجد علیشاه تألیف کرده.

ط. لکهنو، 1269 ق (باب چهارم از مقصد اول)، هند، 1315 ق.

الحدیقه السلیمانیه

محمد صالح بن عبد الواسع حسینی خاتون آبادی (-1126 ق). به نام شاه سلیمان صفوی تألیف کرده. مذکور در روضات الجنات.

حدیقه السیاحه

زین العابدین بن اسکندر مست علی شاه شیروانی (1194 ق-). مذکور در «بستان السیاحه» مؤلف.

حدیقه الشعراء

فارسی، از علی شاه اسرار تبریزی (1265 ق-).

از مآخذ دانشمندان آذربایجان.

حدیقه الشعراء - بهجه الشعراء

فارسی از حاج کاظم تاجر تبریزی (-1315 ق)، ظاهراً این عنوان با کتاب سابق تألیف اسرار یکی است و حاج کاظم در تألیف آن شرکت داشته است.

حدیقه الشعراء

فارسی، از احمد بن ابی الحسن (سده 13 ق). خ.

موجود.

حدیقه الشیعه

فارسی، در اثبات نبوت خاصّه و امامت، از احمد بن محمد مقدس اردبیلی (-993 ق). ط.

تهران، مکز.خ. آستان قدس، ش 9471 (1133 ق) و چند نسخه دیگر. قابل یادآوری است که اخیرا انتساب این کتاب به مقدّس اردبیلی مورد تردید قرار گرفته و از معزّ الدین اردستانی دانسته شده است. «حدیقه الشیعه» مورد تحریف و اضافات هم قرار گرفته است و

ص: 427

به چند نام عرضه شده است.

حدیقه الشیعه

فارسی، منظومه در مناقب و مصائب ائمه (علیه السلام)، ناشناخته. ط. تهران، 1271 ق.

حدیقه الشیعه

فارسی، مواعظ، از محمد حسن بن صفر علی بار فروشی معروف به شیخ کبیر (-1345 ق). ط.

تهران.

حدیقه الشیعه (فی اثبات حقیقه مذهب الجعفریه)

گجراتی، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (1283 ق-). ط.

حدیقه الصالحین (فی تراجم الساده العبد)

الوهابیین)

محمد علی بن باقر بن محمد علی قاضی طباطبائی، آغاز تألیف: 1356 ق.

حدیقه الصالحین - حدائق الصالحین

الحدیقه الصومیه

از اجزاء حدایق الصالحین شیخ بهائی. شرح دعاء ماه رمضان از صحیفه سجاده.

حدیقه الطلاب

منظومه در صرف، از محمد بن عبد الوهاب آل داود همدانی (-1303 ق). خ. آستان قدس، ش 6633.

-الحمد لله الذی اعطانی

صیانه اللسان عن الحان

حدیقه العابدین

فارسی، ادعیه، از نظر علی بن اسماعیل شریف کرمانی (-1348 ق).

حدیقه العارفین

عرفان، از محمد حسن بن صفر علی بارفروشی معروف به شیخ کبیر (-1345 ق). ط. تهران، 1323 ق (ترجمه فارسی در هوامش).

حدیقه العاشقین

دیوان محمد طاهر عامل الدین کاتب تقی خان رشید الملک امیر تومان، تالیف: 1323 ق. خ.

آستانه قم.

حدیقه العالم

مرتضی حسین الله یاربلمگرامی. ط. هند.

حدیقه العالم

فارسی، تاریخ قطبشاهیة حیدرآباد و آصفیه، از میر عالم نواب ابو القاسم بن رضی الدین جزائری موسوی شوشتری هندی (-1316 ق). ط.

حیدرآباد دکن، 1309 و 1319 ق؛ هند، 1877 و 1882 م. (جلد اول).

حدیقه الفضلاء و روضه الشعراء

جمال الدین محمد بن حسین بن مرتضی یزدی حائری، مؤلف اخبار الاوائل.

حدیقه الفلاح

فارسی، عقاید و سلوک، از علی بن محمد سلیم مازندرانی، تالیف: 1280-1283 ق، به نام ناصر الدین شاه، مرتب بر مقدمه، 5 حدیقه و خاتمه.

-ستایش و ثنای بی انباز و سپاس بی قیاس فزون از حد و انداز

حدیقه القلوب

فارسی، مثنوی، از علی اکبر ساری شیرازی سده 13 ق. خ. دیده شده (ضمن کلیات شاعر).

-این بسم آله کت بیان است

رحمن و رحيم غيب دان است.

حديقه ماتم

اردو، مراثي، از مولوي رضا صاحب هندي. ط.

هند.

الحديقه المبهجه

از اجزاء ششگانه كشكول محمد علي بن ابي القاسم اردوبادي (1312 ق-).

ص: 428

حَدِيقَةُ الْمُتَقِينَ لِعَمَلِ الْمُقَلِّدِينَ

سید ابو القاسم بن محمد رضا علامه تبریزی (-1361 ق). مؤلف آن را مختصر ساخته، «قوت لا یموت» نامیده است که در 1323 ق طبع شده.

حَدِيقَةُ الْمُتَقِينَ فِي مَعْرِفَةِ أَحْكَامِ الدِّينِ لِارْتِقَاءِ

مَعَارِجِ الْيَقِينِ

فارسی، رساله عملیه، از محمد تقی بن مقصود علی مجلسی اصفهانی (-1070 ق)، در یک مقدمه و 5 باب، تالیف: 1064 ق. ط. هند، 1265 ق. خ. آستان قدس، ش 14537 (1183 ق) و چند نسخه دیگر.

حَدِيقَةُ الْمُخْلِصِينَ فِي أُصُولِ الدِّينِ

فارسی، از محمد باقر بن محمد شفیع طبسی گیلکی، تألیف: 1118-1120 ق، به نام شاه سلطان حسین صفوی، مرتب بر مقدمه، 7 باب و خاتمه. خ. روضاتی اصفهان.

-شکر و سپاس و حمدی که قسطاس خواص سنجیدن آن نگراید.

حَدِيقَةُ الْمَدَائِحِ

فارسی، تذکره شعراء، از اختیار بن شهاب الدین ترشیزی؛ تألیف: 1252 ق به نام غلام حسین خان سپهدار کرجی. خ. موجود.

حَدِيقَةُ الْمُؤْمِنِينَ

شرح صغیر المختصر النافع، از سید علی طباطبائی صاحب «ریاض المسائل» (شرح کبیر). خ. موجود.

حَدِيقَةُ النَّاضِرِ وَ نَزْهِهِ الْخَوَاطِرِ

در فضائل پیامبر (صلی الله علیه و آله) و ائمه (علیه السلام)، از احمد بن دراج. از آن در «فضائل السادات» نقل شده.

الحَدِيقَةُ النَّاضِرَةُ وَ الْحَدِيقَةُ النَّاضِرَةُ ---

حذ و النعل بالنعل

ابو محمد فضل بن شاذان بن خلیل ازدی نیشابوری (بین 254 و 260 ق). مذکور در رجال نجاشی.

حذ و النعل بالنعل

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی. نجاشی آن را از مؤلف روایت می کند.

حراب البسوس

محمد بن اسحاق مطلبی (-151 ق) صاحب «کتاب المغازی». شرح جنگهای بین بکر و تغلب، فرزندان وائل بن قاسط.

حرب قندهار و ایران

فارسی، از قادر تونی. مذکور در تذکره صبح گلشن.

حربه حیدری، مثنوی

فارسی، مثنوی، از کرم. تاریخ نظم: 1135 ق.

مذکور در تاریخ ادبیات اته.

الحره، کتاب

ابو معشر مدنی، در وقایع مدینه در سال دوم سلطنت یزید. داود بن محمد بن ابی معشر آن را به وسیله پدر از جد خویش روایت کرده است.

مذکور در رجال نجاشی.

الحره، کتاب

ابو عبد الله محمد بن زکریا بن دینار غلابی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

حز الامان من فتن الزمان

فارسی، در علم حروف و اسرار آن، از صفی الدین علی بن حسین بیهقی کاشفی (-939 ق). معاصر شاه طهماسب. در 5 مقاله و هر مقاله در 5 باب. خ. آستان قدس، ش 13166 (1259 ق) و چند نسخه دیگر. ط. هند.

-الحمد لله الذى انزل الكتاب مشتملا على غرائب...

حزب امير المؤمنين على بن ابي طالب (عليه السلام)

مذكور در كشف الظنون. ظاهرا منظور او دعاء صباح است.

حزب الحواس عن وسوسه الخناس

محمد بن عبد النبى اخبارى نيشابورى (-1232 ق). در آخر آن اختلافات ميان اصوليان و اخباريان- در 39 فرقه- را بيان کرده است. خ. دیده شده.

حزب العابدین و سلاح المؤمنین

فارسی، در تعقیبات، از نظر علی بن اسماعیل واعظ کرمانی (-1348 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الحزب المتین

اردو، ادعیه و احراز. ط. حیدرآباد.

حزب المصاب

اردو، ترجمه دعاء السباسب، از فیاض حسین ایوبی هندی. ط. هند.

حزب معلول فی ترجمه دعاء المشلول

اردو، از فیاض حسین. ط. هند.

حزب المؤمنین

ادعیه و احراز، از سید حسن بن حسین فانی یزدی اصفهانی (-1338 ق). ط.

حزب المؤمنین

ناشناخته، ادعیه در 5 باب.

حزب النجات (فی نظم الواجبات) - ما لا بد منه فی

فارسي، منظومه، از حسن بن سليمان سليمي توني (-854 ق). خ. آستان قدس، ضميمه ش 7136 (877 ق).

-تبارک خالق بیچون تعالی ربنا الاعلی

حکیم و عادل و عالم قدیم و فرد بی همتا

ص: 430

الحرز اليماني-الدعاء السيفي

منسوب به امير المؤمنين(عليه السلام)، تدوين از ميرزا محمد اخباري(-1232 ق).

حرفه الفؤاد

ناشناخته. از آن در «راحة الرّوح» نهاوندي نقل شده.

الحركة، رساله

ابو طالب بن عبد الله جيلاني اصفهاني(-1127 ق) پدر شيخ علي حزين. حزين رساله پدر را شرح کرده است.

الحركة و التحقيق فيها

ابو القاسم بن ميرزا بيك معروف به ميرفندرسكي، در 5 فصل.خ. حسينية شوشتريةاي نجف.

-الحمد لله رب العالمين...فاني اريد في مقالتى هذه ان ابين امر الحركة و صورتها

الحركة الجوهرية ---

ص: 431

قاجار. مذکور در «فردوس التواریخ».

حرمه شرب التتن

خلیل بن غازی قزوینی (-1089 ق). مؤلف آن را نزد شیخ بهائی و میرداماد قراءت کرده است.

مذکور در «روضات الجنات».

حرمه شرب التتن

داود بن حسن جزائری، معاصر حرّ عاملی.

مذکور در «لؤلؤه البحرین».

حرمه شرب التتن (و التباک)

عبد الکریم شیرازی. مذکور در طیف الخیال.

حرمه شرب التتن

زین الدین علی بن سلیمان ام الحدیث بحرانی (-1064 ق). مذکور در «روضات الجنات».

حرمه شرب التتن

علی نقی بن محمد هاشم کمره ای (-1060 ق).

مذکور در ریاض العلماء.

حرمه شرب التتن

عماد مازندرانی گلباری. نیز مذکور در ریاض العلماء.

حرمه شرب التتن

فخر الدین محمد بن علی طریحی (-1085 ق).

در «دار السلام» از آن نقل شده.

حرمة شرب التتن

محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق). مذکور در روضات الجنات.

حرمة شرب التتن

نصر الله بن حسين موسوی حائری شهید (- پس از 1153 ق). مذکور در روضات الجنات.

حرمة شرب الخمر

ابو الحسن بن ابراهیم لکهنوی. فرزندش سید علی تقی از آن یاد کرده است.

حرمت شرب خمر

فارسی، از آقا حسین بن جمال الدین محمد خوانساری (-1099 ق). هبه الدین شهرستانی نسخه آن را دیده بوده است.

حرمة شرب الخمر ---

ص: 432

حروب امیر المؤمنین (علیه السلام)

ابو زید عماره بن زید خیوانی همدانی. مذکور در رجال نجاشی.

حروب الاوس و الخزرج

ابو عبد الله محمد بن خالد برقی، از اصحاب امام کاظم، امام رضا و امام جواد علیهم السلام. مذکور در رجال نجاشی.

حروب الاوس و الخزرج

ابو عبد الله محمد بن عمر واقدی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

حروب الاوس و الخزرج

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی نسابه (-206 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الحروف، کتاب

ابراهیم بن محمد ثقفی (-283 ق). مذکور در فهرست شیخ به نقل از ابن عبدون.

الحروف، کتاب

ابو الحسن علی بن مهزیار اهوازی، وکیل امام رضا، امام جواد و امام هادی علیهم السلام. مذکور در رجال نجاشی با تعبیر حروف القرآن.

الحروف، کتاب

ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق). قفطی از آن با نام تعلیق کتاب الحروف یاد می کند.

الحروف، رساله فی

فارسی، از ابو علی ابن سینا، ترجمه پرویز ناتل خانلری. ط. تهران، 1333 ش.

الحروف المعجم

نحو، از تقی الدین حسن بن علی بن داود حلّی (647 ق-). مذکور در رجال مؤلف.

الحریه و الجبریّه

محمد علی هبه الدین شهرستانی (معاصر).

مذکور در فهرست تألیفات او.

الحزن و منشأه و علاجه

ابو علی ابن سینا (-428 ق).خ. دیده شده.

حزن اختر

فارسی، مثنوی از سلطان محمد واجد علی شاه بن سلطان محمد امجد علی شاه هندی.ط.

حزن الشیعه

فارسی، منظومه از نظر علی واعظ کرمانی (-1348 ق)، در بیان قضیه قتل گروهی از ایرانیان در کربلا در 1318 ق.

حزن المتقین

فارسی، مصائب، از میرزا محمد ملک الکتاب شیرازی.ط. بمبئی.

حزن المؤمنین (فی مراثی آل ختم المرسلین)

فارسی، از محمد علی بن موسی بن جعفر کاظمی اسدی، تألیف: 1255 ق، به نام سلطان امجد علی شاه.خ. آستان قدس، 13748(1295) ق).

الحساب، منظومه فی

محمد ابراهیم سبزواری (1291 ق-). تاریخ نظم: 1324 ق. ناظم در همان سال شرحی نیز بر آن نگاشته است.

الحساب، کتاب

ابو القاسم علی بن محمد کاشانی. در «عیون الحساب» محمد باقر یزدی از آن نقل شده.

حساب، مثنوی در

فارسی، از ابو القاسم بن محمود موسوی خوانساری (معاصر).

الحساب، کتاب

ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق). مذکور در «البدر التمام». از فرزند مؤلف.

الحساب، کتاب

مهذب الدین احمد بن عبد الرضا، تألیف: 1081 ق، در حیدرآباد هند.

ص: 433

الحساب، کتاب

مولوی اصغر حسین ہندی. ط. ہند.

حساب

فارسی، از جعفر خان بن محمد تقی خان مشیر الدولہ (-1279 ق)، تألیف: 1262 ق بہ نام محمد شاہ قاجار. مرتب بر مقدمہ، 3 باب و خاتمہ. خ. مجلس تہران. ط. تہران.

- حمد و سپاس بی قیاس شایستہ واحدیست معبود.

الحساب، کتاب

غیاث الدین جمشید بن مسعود بن محمود کاشانی (-841 ق). خ. مسجد مرجان بغداد (معلوم نیست کہ با «مفتاح الحساب» مؤلف یکی است یا غیر آن است).

الحساب، کتاب

نظام الدین حسن بن محمد بن حسین قمی نیشابوری (سدہ 9 ق). خ. موجود.

الحساب، کتاب

حسین بن محمد علی قاری بہشتی، معاصر شاہ اسماعیل صفوی. منقول از صاحب ریاض.

الحساب، کتاب

محمد حسین بن محمد علی مرعشی (-1315 ق). خ. دیدہ شدہ.

حساب

فارسی، مثنوی، از خاوری. خ. موزہ بریتانیا؛ آستان قدس، ضمیمہ ش 7674.

- بہ نام کردگار فرد بی زوج

کہ دایم بحر لطفش می زند موج

الحساب، کتاب

خير الدين عاملى از دودمان شهيد اول. صاحب رياض نسخه آن را در سيستان ديده بوده است.

الحساب

مير صالح بن حبيب الله مدرس طباطبائي زواري يزدى، تاليف: 1049 ق، در اكبرآباد هند. خ.

موجود.

الحساب، كتاب

ملا عبد الواسع. خ. مسجد مرجان.

الحساب

بخط عبد الله بن حسن حسيني از سادات آل ابى جيل. مؤرخ 965 ق و 978 ق (2 عنوان).

الحساب، كتاب

على بن ابى طالب حسيني همدانى (سده 14 ق).

حساب، مثنوى در ---

ص: 434

الحساب، کتاب

ناصر بن ابراهیم بویهی احسائی (-853 ق).

مذکور در «امل الآمل».

الحساب، کتاب

نصر الله فارسی مشهدی (-1291 ق). مذکور در «فردوس التواریخ».

حساب

فارسی، منسوب به خواجه نصیر الدین طوسی.

خ. ملک تهران.

- حمد بی حد مر احدی را که به مقتضای حکمت کامله ازلی

حساب (128)

فارسی، از سید حسین بن محمد تقی مستوفی شریفی فهیم السلطان (1308 ق-). خ. مرعشی قم. (128 عدد اسم مؤلف است).

الحساب، کتاب

ناشناخته، تألیف: 1119 ق. خ. مرعشی قم.

- اعلم ان الحساب مشتمل علی اربع مراتب آحاد و عشرات و مآت و الوف.

الحساب، کتاب

ناشناخته، مؤلف از متأخرین بوده و نسخه مؤرخ 1270 ق آن دیده شده.

الحساب- الجبر و المقابله

حساب ابتدائی

فارسی، از مترجم همایون علی محمد فرهوشی.

ط. تهران.

حساب الاهله

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق). خ. دیده شده.

حساب ترتیب سائر الكواكب السبعه

ابو القاسم علی بن قاسم شریف قصری. مذکور در «فرج المهموم» ابن طاوس.

حساب جدید

فارسی، از عبد الغفار اصفهانی نجم الدوله (-1326 ق). ط. تهران.

حساب جدید

فارسی، از عبد الکریم بوشهری. ط، 1327 ق.

حساب جدید

فارسی، از علی خان ناظم العلوم (-ح 1317 ق). ط.

حساب جدید

فارسی، از موسی خان بن محمود خان مفتاح الملک. ط. تهران، 1300 ق.

حساب الجمل و العقود

در آخر تقریرات شیخ حسن بن مهدی شاه عبد العظیمی شاگرد شیخ انصاری، مورخ 1262 ق نوشته شده و به فرزند مقرر (بدون ذکر نام) انتساب یافته است.

حساب الخطائین

میرزا مصطفی بن حسن بن باقر تبریزی (-1337 ق).

حساب الخطائین

نجیب الدین علی بن محمد بن مکی عاملی، شاگرد صاحب معالم.

حساب الدور

ابو حنیفہ دینوری، مؤلف «اخبار الطوال»، مذکور در فهرست ابن ندیم.

حساب عقود الانامل

ابراہیم بن ابی الفتح زنجانی (-1350 ق). خ دیده شده.

-الحمد لله الذي حلّ عقد المشكلات للعباد.

حساب العقود

احمد حسینی یمنی. خ. شهید مطهری (1049 ق)، صدر (1024 ق).

ص: 435

-بسم الله الرحمن الرحيم المَنَّان باللطف و الارشاد

حساب العقود

میرزا احمد گیلانی.خ. خوانساری نجف (1294 ق. بر پشت صحاح جوهری).

حساب العقود

مهذبّ الدين احمد بن عبد الرضا.خ. موجود.

حساب العقود

شيخ حسين گیلانی.در «حلّ العقود» از آن نقل شده.

حساب العقود

فارسی، از شرف الدين على بن شيخ حاجی معمائی یزدی (-830 یا 850 یا 858 ق).خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 12297 (1309 ق) و ش 5294 (زیر عنوان عقد انامل).

-بعد از حمد پروردگاری که اصناف الطاف.

حساب العقود

على بن خليل تهرانی (-1296 ق).خ. حسینیه شوشتریهای نجف (ضمیمه «منیه المرید»).

حساب العقود

سید محمود رشتی.در «حلّ العقود» از آن نقل شده.

حساب العقود

محمد مهدی بن ابراهیم علوی سبزواری (-1350 ق).ط. بغداد (در مجله «لغه العرب»).

حساب مفصل

فارسی، از علی محمد مترجم همایون.ط. تهران.

حساب مقدماتی

فارسی، نیز از مترجم همایون. ط. تهران.

الحساب الهندی

ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراچکی (-449 ق). مذکور در «خاتمه المستدرک».

الحسابیات، الکتب

ابو یوسف یعقوب بن اسحاق بن صباح کندی (-ح 260 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم و «فرج المهموم» سید ابن طاوس.

حسام الاسلام و سهام الملام

فارسی، کلام، از دلدار علی بن محمد معین نقوی نصیرآبادی (-1235 ق). در رد باب ششم «تحفه اثنا عشری». ط. هند، 1215 ق.

حسام الشیعه

در امامت، از ابو القاسم بن محمد علی سدهی اصفهانی (-1339 ق). مذکور در دیباچه «لمعات الانوار» مؤلف.

الحسامیه فی القبله الاسلامیه، الرساله

فارسی، از حسن بن جعفر بن محمد رضا بن علی اکبر بن سید عبد الله جزائری (-1323 ق)، تألیف: 1311 ق. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي جعل الكعبه البيت الحرام...

حسام الشیعه

فارسی، از محمد باقر بن محمد تقی آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق). مذکور در آخر «جامع الانوار» مؤلف.

الحسام الصارم (فی نقض شرح ابن الناظم)

یاسین بن صلاح الدین بلادی بحرانی. مذکور در اجازة مؤرخ 1145 ق مؤلف برای نصر الله مدرس حائری.

الحسام المصقول (فی نصره ابن عم الرسول (صلى الله عليه و آله))

شیخ جعفر نقدی (معاصر). مذکور در «الانوار العلویة» مؤلف.

الحسام المطبوع من المعقول و المسموع

كلام، از سيد محمد بن على بن حيدر بن نجم الدين

ص: 436

موسوی عاملی معروف به سید محمد حیدر (-1139 ق). در «ایناس سلطان المؤمنین» از همین مؤلف به آن ارجاع شده است.

حسنا کتاب الله - مصحف ناطق

اردو، از سید محمد سبطین. ط.

الحسیبه

فقه، از عبد الفتاح مؤلف «التبر المذاب».

الحسد، کتاب

مهذب الدین احمد بن عبد الرضا مؤلف «حساب العقود». خ. موجود.

حسره الفضلاء (فی تحقیق الجذر الاصم) - شبهه ابن

کمونہ

شمس الدین محمد بن احمد خفزی (-957 ق).

مرتب بر مقدمه و دو مقصد. خ. آستان قدس، ضمیمه ش 8.

الحسره الكامنه للزفرات (فی عدّه الهواشم الذین

اصیبوا بالغازیات)

حسین بن احمد بن حسن معروف به سید حسون براقی (-1332 ق)، مؤلف «الدره البهیة» در تاریخ کربلا که در آغاز آن از این کتاب یاد کرده است.

الحسنی، کتاب

ابو عبد الله جعفر بن محمد دوریستی، شاگرد شیخ مفید.

حسنا غالیه المهر (فی تفسیر سوره الذهر)

مفتی محمد عباس لکهنوی (-1306 ق). مذکور در «تجلیات».

حسن اتفاق

فارسی، از میرزا محسن تأثیر تبریزی اصفهانی (-1129 ق).خ.مجلس و شهید مطهری تهران.

-تفتست و فرشته بلبل او

مه تفته ز آتش گل او

حسن الاتفاق (فی تحقیق الصداق)

میرزا محمد بن عبد النبي اخباری (-1232 ق).

مذکور در «روضات الجنات».

حسن الاعتقاد

فارسی، اصول دین، از محمد علی بن محمد کاظم شاهرودی (-1293 ق).خ.موجود.

حسن بدیع

تفسیر.خ.فیض آباد هند.مذکور در فهرست کتابخانه.

حسن التعریف

فقه، از قاضی سعد الدین ابو القاسم عبد العزیز بن نحریر بن عبد العزیز بن براج طرابلسی شاگرد شریف مرتضی و شیخ طوسی.مذکور در معالم ابن شهر آشوب.

حسن العاقبه (فی سعادہ الخاتمه)

محمد هاشم بن محمد علی خراسانی (-1352 ق).«وسیله الامان» مؤلف که به فارسی است و چاپ شده برگرفته از این کتاب است.

حسن دل

فارسی، از فتاحی سیبک نیشابوری.

حسن گلوسوز

فارسی، مثنوی، از محمد حسن زلالی خوانساری (-1031 ق).خ.موجود.

-بسم الله الرحمن الرحيم

نص صحیح است و کلام قدیم

حسن گلوسوز

فارسی، مثنوی، از رشیدا عباسی، تاریخ نظم:

1040 ق.خ. موجود.

-کنم کوثر کده از شعله نوشی

لب تبخاله را الماس پوشی

حسن المآب

فارسی، هیأت جدید، از میرزا محمود خان کارپرداز سفارت ایران در بغداد، ط.

ص: 437

حسن مآل

فارسی، از کمال الدین حسین ضمیری اصفهانی (-973ق)، در معارضه دیوان حسن مشهدی.
وی اسکندرنامه ای هم دارد.

حسن المعاسن

فارسی، در حرمت ریش تراشی، از شیخ یوسف رشتی (معاصر). مذکور در «طومار عفت» مؤلف.

حسن المقال (فی احوال الرجال)

علی بن حسن معروف به حلو حسینی جزائری (-پیش از 1300ق) معاصر و مصاحب سید مهدی قزوینی و سید حسین بحر العلوم.

حسنه الاخبار - جنة الاخیار

فارسی، مثنوی از کمال الدین حسین نصیری اصفهانی.

حسن معنی

فارسی، مثنوی از میرزا داراب بیک جوینا تبریزی.

حسن منظر

فارسی، مثنوی از ملول توپسرکانی، ناظم «باغ فردوس». خ. دیده شده.

الحسن من شعر الحسين - انتخاب الحسن

برگزیده اشعار حسین بن احمد معروف به ابن حجاج بغدادی (-391ق) که توسط شریف رضی انتخاب شده است.

حسن نامه

فارسی، مثنوی از محمد خان ایزدی بوشهری (-1322ق). ط. بمبئی، 1308ق.

الحسن و الحسين، رساله فی

یعقوب بن شبیه مؤلف مسند امیر المؤمنین (علیه السلام) و مسند عمار. مذکور در رجال نجاشی.

حسن و دل

فارسی، مثنوی، از رضی الدین محمد بن محمد شفیع (-1222 ق). خ. موجود.

-به نام آنکه دلها را در آغاز

به نام اوست حسن مطلع راز.

حسن و دل

فارسی، نظم و نثر، از سلمان تربتی. به پیروی رساله حسن دل فتاحی.

حسن و عشق

فارسی، مثنوی، از محمد افضل سرخوش لاهوری (-1126 ق). مذکور در ذیل کشف الظنون.

حسن و عشق

فارسی، مثنوی، از علی عنایت هندی (-1120 ق). مذکور در ذیل کشف الظنون.

حسن و عشق

فارسی، مثنوی، از محمد بن عبد الله کاتبی ترشیزی یا نیشابوری (-838 یا 850 یا 893 ق). مذکور در «حیب السیر» و ذیل کشف الظنون.

حسن و عشق

فارسی، مثنوی، از ملا مراد طسوجی، بر وزن یوسف و زلیخا در 4000 بیت.

حسن و عشق

فارسی، مثنوی، از نعمت خان عالی. ط. هند، مکرر.

الحسن و القبح

اسماعیل بن عبد الملك عقدائی یزدی (-1230 ق). مذکور در «حقایق الاصول» مؤلف.

الحسن و القبح (و الجبر و الاختیار)

آقا حسین خوانساری (-1098 ق).خ. دیده شده.

ص: 438

الحسن و القبح

سید محمد صادق بن سید محمد باقر حجت طباطبائی (-1337 ق). از تقریرات آخوند خراسانی است.

الحسن و القبح

عبد الله بن فرج بن عبد الله بن عمران قطیفی، مؤلف «تحفه الابرار».

الحسن و القبح

عبد النبی بن محمد علی وفسی عراقی (1307 ق-). مذکور در فهرست تألیفات او.

حسن و قبح

فارسی، از علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین. مذکور در «نجوم السماء».

الحسن و القبح

محمد بن محمد باقر فاضل ایروانی (-1306 ق). خ. موجود.

الحسن و القبح

اصول فقه، از میرزا سبزواری. موجود در فیض آباد هند. ظاهراً مقصود محقق سبزواری مؤلف «الذخیره» است.

الحسن و القبح

قاضی نور الله مرعشی شوشتری (-1019 ق).

خ. دیده شده.

-ان العقل یدرک الحسن و القبح...

حسن و ناز- ناز و نیاز

فارسی، مثنوی، از نظام الدین محمد معصوم نامی ترمذی بکری (-1019 ق)، مؤلف تاریخ سند (تاریخ معصومی)، که به پیروی از «خسرو و شیرین» نظامی سروده.

الحسنی

حکمت طبیعی، از ابو الحسن بن احمد شریف قاننی، شاگرد محقق کرکی (سده 10 ق). خ.

موجود:

-الله الذی لا اله الا هو له الاسماء الحسنی

حسن یوسف

فارسی، مثنوی، از تذروی قزوینی (-975 ق).

حسینیه

فارسی، امامت، منسوب به ابو الفتوح رازی، شرح مناظرات حسینیه کنیز شیعه با علماء مخالفین - در عصر هارون الرشید - که توسط ملاّ ابراهیم یا ضیاء الدین نامی در سده 10 ق به فارسی ترجمه شده. ط.

الحسینیه (فی الاصول الدینیّه و الفروع العبادیه)

فارسی، از عز الدین بن جعفر بن شمس الدین آملی (سده 10 ق). معاصر محقق کرکی، مرتب بر مقدمه و 2 باب. خ. آستان قدس، ش 14339 (1004 ق).

-حمد و ثنای بی عد مر واجب الوجودی را...

الحسینیه (فی العقائد العقلیّه و العبادات الشرعیّه)

فارسی، از فضیله النساء بیگم هندی، تالیف:

1193 ق مرتب بر مقدمه و 2 باب نسخه به خط فضیله النساء در کتابخانه خوانساری نجف دیده شده و محتملاً همان کتاب عزّ الدین آملی است با بعضی تغییرات.

الحسینیه - ترجمه کتاب من لا یحضره الامام

فارسی، ترجمه فهرست وسائل الشیعه، از محمد حسن بن محمد صالح هروی. خ. آستان قدس، ش 11086.

-حمد و سپاس و شکر بی قیاس معبودی را سزااست که جمیع مکلفین

الحسب النسب للحیب النسب

ادب، از عز الدین علی بن فضل الله راوندی. در فهرست منتجب الدین و «الدرجات الرفیعه» سید علی خان مدنی مذکور است که در این

کتاب هزار غزل از طبع ابوالقاسم یحیی بن محمد شریف (589ق) وارد شده است.خ.مرعشی قم.

ص:439

حسین (علیه السلام)

فارسی، سیر و احوال امام علیه السلام، از سید جلال الدین (معاصر). ط. مؤلف کتاب «عظمت حسین (علیه السلام)» این کتاب را از مآخذ خویش شمرده است.

الحسین (علیه السلام)

مراثی، از سید محمد رضا بن عبد الحسین شرف الدین موسوی عاملی (معاصر). ط. بغداد، 1352 ق.

حسین تگری

گجراتی، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری در معجزات سید الشهداء که در هند به ظهور رسیده.

حسین اور مذهب

اردو، از مهدی بن محمد تقی (1316 ق-) از دودمان دلدار علی نقوی. ط.

حسین و مشاهیر عالم

اردو، از ریاض علی ریاض هندی (معاصر).

حسین ربانی سیاست

اردو، از پادشاه حسین هندی (-1358 ق). ط.

الحسینیه

در جواز شبیه و تعزیه از ابو القاسم بن کاظم موسوی زنجانی (-1292 ق). خ. موجود.

الحسینیه، الرساله

فقه، از عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق). جواب 50 مسأله که شیخ حسین بن عبد النبی پرسیده. مذکور در اجازه معروف مؤلف.

الحسینیه القرآنیه (یا فرقانیه)

اردو، از غلام حسنین کنتوری (-1340 ق).

در این رساله مؤلف آیات قرآنی دال بر اثبات شهادت امام حسین (علیه السلام) را مورد تحقیق قرار داده است. ط. هند.

حشر الاشیاء و معاد كل شیء - حشر العوام فی

معاد الاشیاء و حشرها

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق). ط. (در حاشیة «كشف الفوائد» و نیز ضمن رسائل مؤلف).

الحشرات، کتاب

یوسف یعقوب بن اسحاق معروف به ابن سکیت. مذکور در رجال نجاشی.

حشو حشاء الجلیس

قدامه بن جعفر کاتب. مذکور در فهرست ابن ندیم

حصار نای (شرح حال مسعود سعد)

فارسی، از احمد بن غلام رضا سهیلی خوانساری (1291 ش-). ط. تهران، 1319 ش. در مجله ارمان سالهای 1317 و 1318 ش نیز چاپ شده.

حصی النجف

دیوان عربی محمد بن مرتضی کشمیری (1312 ق-).

حصر الحق بمقاله الامامیه

خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق). این کتاب در «تأسیس الشیعه» به مؤلف نسبت داده شده و ظاهراً مقصود کتاب «اثبات الفرقة التاجیه» است.

حصر ضروریات الدین

فارسی، از شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در «نجوم السماء».

الحصر و البواری ---

ص: 440

حصن حصین (فی خواص سورہ یس)

اردو، از مظفر علی خان جانستہ ہندی (-1354 ق). ط.

الحصن الحصین

ادعیہ، از علامہ میر محمد باقر، این انتساب در مجموعہ ای بخط حسن بن ابراہیم بن محمد معصوم قزوینی دیدہ شدہ.

الحصن الحصین (فی شرح البلد الامین)

توحید، از ابو الحسن بن اسماعیل محقق اصطہاناتی (-1338 ق). «البلد الامین» از جد مادری او سید جعفر دارابی کشفی است.

الحصن الحصین من شرور تردّد الشیاطین

عبد الوحید بن نعمہ اللہ شاگرد شیخ بہائی و مؤلف «انیس الواعظین». مذکور در «ریاض العلماء».

حصول اسلام کی حقیقت

اردو، ردّ «حصول الاسلام» محمد حسین سہارن پوری، از مہدی بن محمد تقی نقوی (1316 ق-). ط.

حصول المراد

فارسی، مثنوی، از ملا مراد طسوجی، بر وزن «مخزن الاسرار» نظامی در 3000 بیت.

الحصون المنیعیہ (فی طبقات الشیعہ)

علی بن محمد رضا آل کاشف الغطاء (-1350 ق)، در 10 مجلد.

الحصون المنیعیہ (فی ردّ ما اورده صاحب المنار فی

حق الشیعہ)

سید محسن امین عاملی (-1371 ق). ط.

بیروت، 1327 ق.

الحصون المنیعیہ

ادعیه، از مهدی بن علی غریفی بحرانی (-1343 ق). خ. دیده شده.

حصینه الاخبار - حصینه الاخبار

حصینه الاخبار و جهینه الاخبار

تاریخ، از حسن بن علی بن احمد حاینی عاملی، مجاز از صاحب معالم و صاحب مدارک. مذکور در امل الآمل (در چاپی امل «حقیبه» آمده است).

الحطام، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن حسن بن دؤل قمی (-350 ق). مذکور در رجال نجاشی.

حظائر القدس

مناقب شیخ مفید شیرازی، از محمد بن سلطانعلی حسینی، دارا بگردی شیرازی متخلص به قدسی (1282 ق-). مذکور در ذیل کشف الظنون.

حظایر القدس - بصائر الانس بحظائر القدس

قطب الدین محمد بن حسین کیدری نیشابوری (قرن 6). مذکور در «الصرط المستقیم» مؤلف.

حظ و لذّ

محمد حسن نستانکی مؤلف «تاج الملوک».

الحظر و الإباحه

محمود بن عبد العظیم موسوی خوانساری (زنده در 1290 ق)، شاگرد سید محمد هاشم چهارسوئی. خ. مشکات تهران.

-وقع التشاجر و التنازع فی حکم الاشیاء قبل الشرع.

حظیره الانس

حاشیه بر شرح آلهیات تجرید و حاشیه خفزی بر آن، از سید احمد بن زین العابدین علوی شاگرد شیخ بهائی و شاگرد و داماد میرداماد. خ.

مشکات تهران.

-عونک یا واهب الحیاه و ملهم الخیرات.

حظیره الجنان لاهل الایمان

احمد بن غلام علی هروی-چنانکه در برخی از فهرستها یاد شده-و شاید هم مقصود «حظیره الجنان» غلام علی آزاد بلگرامی بوده باشد که در «نفایس اللباب» از آن نقل شده.

ص: 441

حظیره القدس

نحو، از ابو طالب اسماعیل بن حسین شریف علوی نسابه مروزی (572 ق-). مختصر آن، «بستان الشرف» نیز از مروزی است. مذکور در «معجم الادباء».

حظیره القدس

مؤید الدین عبد الله بن ابی علی جلال الدین از دودمان عبید الله اعرج بن حسین اصغر بن علی بن حسین (علیه السلام). مذکور در «صحاح الاخبار» رفاعی.

حفظ الصحه

محمد تقی ملک الاطباء معروف به حاج آقا بابا (-1283 ق). ط. 1283 ق.

حفظ الصحه

ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق). خ.

آصفیه و رامپور هند.

حفظ الصحه

فارسی، از دکتر صدر الدین بن مجد الدین بن لطفعلی صدر الافاضل نصیری. ط. تهران.

حفظ الصحه

فارسی، از میرزا علی خان اعلم الدوله (-1284 ق). ط. تهران، 1315 ق.

حفظ الصحه

علی بن محمد ناصح سمنانی (-1363 ق). خ.

موجود.

حفظ الصحه

فارسی، نیز از همان مؤلف و موجود.

حفظ الصحه

فارسی، منظومه، از عادل شیرازی. ترجمه از متن عربی که گویا ثیاذوق حکیم برای انوشیروان نگاشته بوده. خ. دهخدا، تهران.

-توق اذا ما استطعت...

تا طعامی نگذرد از معده بر بالای آن

گر نبات سوده می نوشی بود عین زیان.

حفظ الصحه

فارسی، قصیده، از یوسف بن محمد بن یوسف یوسفی طبیب، که برای بابرشاه (-937 ق) نگاشته. خ. ملک.

-بعد از حمد حکیم دانا...

ای که داری تندرستی از در حکمت درا

تا به علت‌های گوناگون نگردی مبتلا

حفظ الصحه اطفال

فارسی، از دکتر رستگار تهرانی. ط. (درج 8 سالنامه پارس).

حفظ الصحه ناصری

فارسی، از ملک الاطباء کاظم بن محمد رشتی.

ط. تهران، 1304 ق.

-سبحانک اللهم یا قدوس...

حفظ الكتاب الشریف (عن شبهه القول بالتحریف)

محمد حسین شهرستانی (-1315 ق). خ.

موجود.

حفظ المناقب عن شر النواصب

تالیف یکی از علماء هند. ط. هند.

الحق

در امامت، از ابو محمد بن مظاهر حسین نوگانوی هندی (1325 ق-). ط. (در 2 مجلد و جلد دوم به اردو).

الحقائق

اردو، مجله ماهانه به مدیریت سید بن الحسن هندی.

الحقائق (و الدقائق)

احمد عارف زین عاملی. برگزیده 10 مجلد مجله عرفان که به مدیریت مؤلف در صیدا منتشر می شده. ط.

الحقائق، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن حسن بن دؤل قمی (-350 ق). مذکور در رجال نجاشی.

ص: 442

الحقائق (فی اسرار الدین و مکارم الاخلاق)

محمد محسن بن مرتضیٰ فیض کاشانی (-1091 ق)، تألیف: 1090 ق، در 6 مقاله. خ.

آستان قدس، ش 3525 (1176 و 1195 ق)، ش 5995 (1177 ق) و چند نسخه دیگر. ط.

1299 ق.

-الحمد لله الذى نور قلوبنا بنور الايمان

الحقائق (المنتخب من الجامع الصغیر و كنوز الحقائق)

فی حدیث خیر الخلائق)

ابو محمد حسن صدر الدین (-1354 ق). جامع از سیوطی و کنوز از مناوی است. خ. دیده شده.

حقائق الاخبار

تالیف یکی از دانشمندان هند. در دفتر الشہید (سال 1341 ق) از آن نقل شده.

حقائق الاخبار ناصری- حقائق التاريخ

فارسی، از محمد جعفر حسینی خورموجی معروف به حقائق نگار (-1301 ق)، تألیف:

1284 ق. ط. تهران، 1284 ق و مکرر.

حقائق الاستشادات

کیمیاء از فخر الکتاب مؤید الدین حسین بن علی طغرانی (-515 ق). بنا به قول صفدی، در این رساله به اثبات صناعت کیمیاء و ردّ قول ابن سینا در ابطال آن پرداخته است.

حقائق الاسرار- الحقائق فی اسرار الدین

حقائق الاسرار

فارسی، ترجمه جلد 17 «بحار الانوار» مجلسی، از محمد تقی آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق).

ط. بمبئی، 1299 ق.

الحقائق الاسلاميه (و اللوازم الانسانيه)

فارسي، عقائد، از محمد شفيح بن محمد سميع ميثمي (-ح 1354 ق).

-الحمد لله ربّي الاكرم الذي علمنا بالقلم...

حقائق الاشهاد

كيميا، منسوب به ابن سينا. گویند نخست بر ابطال کیمیا معتقد بود پس رأی او بر اثبات صحت آن قرار گرفت و این رساله را نگاشت.

مذکور در روضات به نقل از کشکول شیخ بهائی.

حقائق الاشياء

حکمت، از ابن سينا.خ. موجود.

حقائق الاصول

اسماعيل يزدى عقداى، شاگرد بحر العلوم.خ.

آستان قدس، ش 2984.

حقائق الاصول

عبد الرحيم بن على اصفهاني نجف آبادى، شاگرد شريف العلماء مازندراني. ط. تهران، 1286 ق (در حیات مؤلف).

حقائق الاصول

سيد عبد الكريم بن حسين جزائري، تأليف:

1297 ق.خ. موجود.

حقائق الاصول

محمد بن هاشم بن شجاعتهلى موسوى هندی (-1323 ق).خ. موجود.

حقائق الامور

حدیث، از فضل بن حسن بن فضل طبرسی (-548 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

حقائق الایمان

کلام، از ابو الخیر برکه بن محمد بن برکه اسدی، شاگرد شیخ طوسی. مذکور در فهرست منتخب الدین.

حقائق الایمان

عقاید، از زین الدین بن علی شهید ثانی (-966 ق)، تألیف: 954 ق. ط. تهران، 1312، 1305 ق و مکرر.

ص: 443

حقائق الايمان

يوسف بن علي حاريسى معروف به فقيه عاملى، تأليف: 1342 ق. ط. صيدا، 1343 ق.

الحقائق الايمانيه (فى مواليد الائمة و الآداب

الدينيه)

شمس الدين بن محمد حسيني، در 2 جزء، نخست، مواليد در 14 باب، دوم، آداب در 14 فصل. خ. خوانسارى نجف.

- (جزء اول) الحمد لله القديم سلطانه

- (جزء دوم) نحمدك اللهم يا من ارشد عباده

حقائق بي نظير

فارسي، شرح حديث كميل. ط. (در مجله الدعوه الاسلاميه).

- ان هذه القلوب او عيه...

حقائق التاريخ ناصري - حقائق الاخبار

حقائق التأويل (فى متشابه التنزيل) - حقائق

التنزيل و دقائق التأويل

شريف رضى محمد بن حسين موسوى. خ.

آستان قدس، ش 1320 (533 ق)؛ ط. نجف، 1355 ق.

حقائق التوحيد و التمجيد (فى معرفه مراتب

التوحيد)

فارسي، از عبد المطلب عباس آبادى، در 6 باب، خ. حسيني شوشترىهاى نجف.

حقائق التفسير

محمد بن حسين سكمى صوفى (330 ق-) . خ.

الحقائق الثلاثة (فی بیان الحقیقه اللغویه و العرفیه)

العامه و الخاصه)

عبد العظیم بن محمد لواسانی. تقریر بحث استادش شریف العلماء در 1241 ق.خ. دیده شده.

حقایق الحدائق - حدائق الحقائق

فارسی، از شرف الدین حسن بن محمد رامی تبریزی (-795 ق). شرحی است بر «حدائق السحر» رشید و طواط. خ. آستان قدس، ش 4524 (983 ق) و چند نسخه دیگر. ط. تهران، 1341 ش.

حقائق الحروف

میر احمد حسینی گیلانی. نواده اش سید محمد آن را به فارسی ترجمه کرده. خ. آستان قدس، ش 7497 (1355 ق، ترجمه).

حقائق الخلل فی دقائق الحیل

برگزیده ابن عتایی که در عنوان اختیار گذشت، از این کتاب برگرفته شده است.

حقائق الدقائق

بهاء الدین محمد بن جلال الدین مولوی رومی بلخی، خطی آن در نخجوانی تبریز موجود بوده.

الحقایق الراهنه (فی تراجم اعیان المائه الثامنه)

محمد محسن بن محمد علی، آقا بزرگ تهرانی (-1389 ق) صاحب ذریعه. این کتاب جزء پنجم از «وفیات الاعلام» مؤلف است.

حقائق الصنایع

فارسی، در حقایق و حدود صناعات، از ابو القاسم میرفندرسکی استرآبادی (سده 11 ق)، مرتب بر 24 باب و خاتمه. خ. خوانساری نجف.

-الحمد لله و بحول الله... غرض از این رساله بیان حد صناعات است.

حقائق الطب

حاج محمد کریم خان کرمانی (-1288 ق)، تالیف: 1264 ق.خ. آستان قدس، ش 5173 (1264 ق)، و 5072 (1298 ق).

حقايق العرفان (فى خلاصه الاصول و الميزان)

نجم الدين خضر بن محمد جيلرودى (سده 9ق).

مذكور در «رياض العلماء».

ص: 444

حقائق العلوم

ابراهیم بن عبد الجلیل تبریزی. مؤلف «مآثر سلطانی» و معاصر محمد شاه قاجار. این کتاب را هم به نام محمد شاه تألیف کرده. مذکور در «دانشمندان آذربایجان».

الحقایق القدسیه و الرقایق الانسیه

در مبدأ و معاد، از نور الدین محمد بن مرتضی معروف به نور الدین اخباری، تألیف: 1105 ق.

خ. مشکات.

-الحمد لله الذي قصرت الالسن عن بلوغ ثنائه

حقایق القوانین

محمود بن شیخ الاسلام علی اصغر طباطبائی تبریزی (-1310 ق). شرحی است بر «قوانین الاصول». ط. تبریز.

حقائق المبنائی

منظومه در معانی، از حسن بن مرتضی بن احمد طباطبائی یزدی (-1315 ق)، تاریخ نظم:

1297 ق. خ. موجود. از ابیات آغاز آن:

-حمدا لمن علمنی بحکمته

و سخر البیان لی برحمته

الحقائق المحمدیه

در معرفت پروردگار، از صدر الدین محمد دشتکی (-903 ق). مذکور در «اسامی العلوم» تألیف شاگردش تقی الدین ابو الخیر.

حقائق المصائب

از کتب مقاتل. ط.

حقائق ناصری

فارسی، تاریخ منظوم (نظیر حمله حیدری)، از ابو القاسم بن علی اکبر راجی اصفهانی بیدآبادی (-1301 ق). ط. ایران، 1286 ق و مکرر.

الحق المبعثر (فی اثبات صحابه مالک الاشر)

سراج الدین حسن معروف به فدا حسین لکهنوی (1278 ق-). مذکور در «تجلیات».

الحق المبین

فارسی، در رد بابیه، از احمد بن محمد علی بن محمد کاظم شاهرودی (معاصر)، مؤلف از «ازاله الاوهام». ط. تهران، 323 و 1334 ق.

الحق المبین (فی تصویب المجتهدین و تخطئه جهال

الاخباریین)

شیخ جعفر بن خضر جناحی نجفی (-1227 ق).

ط. تهران، 306 و 1319 ق.

-الحمد لله الذى خلق الانسان و علمه البيان

الحق المبین

منطق و کلام، از سید خلف بن عبد المطلب مشعشعی (-1074 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

الحق المبین (فی افضیه امیر المؤمنین)

ذبیح الله محلاتی. ط. نجف؛ تهران، 1333 و 1337 ش.

الحق المبین

علی بن حبیب آل شبیر خاقانی معروف به محدث اخباری، در رد «صحیفه المجتهدین» سید مهدی قزوینی.

الحق المبین (فی کیفیه التفقه فی الدین)

محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، تالیف:

1068 ق مرتب بر مقدمه، مقصد و خاتمه. خ.

دیده شده.

-الحمد لله و الصلاة على رسول الله (صلى الله عليه وآله)...

الحق المبین (فی الاستظهار علی القسین)

محمد بن محمود سماکة حلّی (معاصر)، در 3 جلد. ط. هند.

الحق المبین (فی جواب رسالتی دعوه المسلمین و

سلامه الانجیل من نشریات المسیحیین)

مصطفی بن حسین بغدادی (-1364 ق). ط.

بغداد، 1329 ق.

الحق المصاب فی حکم الخزّ و السنجاب

ابو طالب بن ابی القاسم موسوی زنجانی (-1329 ق). خ. موجود.

الحق المصیب (فی رد حلبه النجیب)

علی بن حبیب آل شبیر خاقانی (معاصر).

حق نما

فارسی، عرفان، از محمد داراشکوه، تألیف:

1056 ق. خ. آستان قدس، ش 585.

-هو الاول و الآخر و الظاهر و الباطن حمد ذاتیرا که اوست موجود مطلق

الحق الواضح فی احوال العبد الصالح

شرح احوال احمد بن صالح آل طعان (-1315 ق) از علی بن حسن بحرانی شاگرد و خواهرزاده اش.

الحق و الحکم

اصول، از عبد الرحیم بن نصر الله کلیری قره داغی تبریزی (-1334 ق).

الحق و الحکم

سید محمد بن محمد تقی آل بحر العلوم (-1326 ق). ط. (ضمیمه) «بلغه الفقیه» مؤلف).

الحق و الحكم

محمد هادی بن محمد امین تهرانی (-1321 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي احبب ما اندرست من اعلام الدين...

الحق اليقين ---

ص: 446

الحق اليقين (في اصول الدين)

فارسی، از علامه مجلسی (-1111 ق). آخر تألیف اوست که به نام شاه سلطان حسین نگاشته. ط. تهران، 1241 ق و مکرر.

-الحمد لله الواحد الاحد

الحق اليقين

اصول دین، ناشناخته، مرتب بر 4 نور. مذکور در کشف «الحجب».

-اللهم لك الحمد على الآثك...

الحق اليقين

اخلاق و عرفان، از سید خلف بن عبد المطلب مشعشی حویزی (-1074 ق). خ. آستان قدس، ش 503 (1203 ق).

-الحمد لله نور الانوار

الحق اليقين (في اصول الدين)

محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی (-1098 ق) در یک مقدمه، 5 باب و خاتمه. خ. آستان قدس، ش 504.

-الحمد لله رب العالمين... اما بعد فقد الف بتوفيق الله سبحانه

الحق اليقين

عقاید، از عبد الوحید بن نعمت الله گیلانی، شاگرد شیخ بهائی. مذکور در «ریاض العلم».

الحق اليقين

در اثبات واجب، از ملا عوض بن حیدر شوشتری کرمانی (-1100 ق). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 10875 (1104 ق).

الحق اليقين

اخلاق، از سید محسن امین عاملی. ط. صیدا، 1331 ق.

الحق اليقين (في معرفه رب العالمين)

فارسی، از سعد الدین محمود بن عبد الکریم شبستری (-720 ق) در 8 باب. ط. تهران، 1283 ق و مکرر (با مرآت المحققین)؛ تهران، 1318 ق و مکرر (با عوارف المعارف).

-ای پیداتر از هر پیدائی...

الحق الیقین (فی رد الوهابین)

شیخ یوسف فقیه حاریصی عاملی (معاصر). ط.

صیدا، 1345 ق.

الحق الیقین - اتحاد الوجود و الماهیه

الحقوق، کتاب

ابو جعفر محمد بن عبد الله حمیری قمی. مذکور در رجال نجاشی.

الحقوق، رساله

ابو حمزه ثمالی (-150 ق)، آن را از علی بن حسین (علیه السلام) روایت کرده است.

الحقوق

صدر الدین بن اسماعیل موسوی عاملی. ط.

بغداد، 1329 ق و مکرر.

الحقوق (بین الخالق و المخلوق) - حقوق در بیان

حق خالق و مخلوق

فارسی، از ابو الفضل بن حسن قمی برقی معروف به علامه ابن الرضا و علامه رضوی. ط.

تهران.

حقوق آل محمد

فارسی، از حسن بن علی یزدی کثنوی (-1297 ق). خ. دیده شده.

حقوق الاخوان

ابو النصر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

حقوق ارث

ترکی، از قاضی بهلول بهجت زنگه زوری.

مذکور در «تاریخ آل محمد» از همین مؤلف.

حقوق اساسی

محمد علی بن محمد حسین ذکاء الملک فروغی

ص: 447

(-1361 ق). ط. تهران، 1326 ق.

حقوق اساسی

فارسی، از دکتر قاسم قاسمزاده. ط. تهران، 1303 ش و مکرر.

حقوق اساسی

فارسی، از مصطفی منصور السلطنه عدل (1299 ق-). ط. تهران، 1328 ق، مکرر.

حقوق اسلام

فارسی، احکام فقهی، از عماد نقیب زاده طباطبائی. ط. تهران، 1344 ق.

حقوق اسلام

فارسی، از حسین بن نصر الله عرب باغی (معاصر). مذکور در فهرست تألیفات او.

حقوق اسلامی

به زبان فرانسه، از دکتر محمد مصدق السلطنه، ترجمه فارسی از دکتر احمد متین دفتری.

حقوق امم

فارسی، تالیف یکی از فضلاء. ط. ایران.

حقوق بازرگانی (و شرح قانون تجارت)

فارسی، از دکتر عبد الحمید زنگنه کرمانشاهی.

ط. تهران، 1323 و 1326 ش.

حقوق بازرگانی (و شرح قانون تجارت)

فارسی، از ارسلان خلعتبری. ط. تهران، 1312 ش.

حقوق بشری (و اساس سیاست مملکت)

فارسی، از ابراهیم مفتاح یمن السلطنه. ط. تهران، 1331 ق (ج 1).

حقوق بین الملل خصوصی

فارسی، از ارسلان بن امیر اسعد علیقلی خلعتبری. ط. تهران، 1316 ش.

حقوق بین الملل عمومی

فارسی، از حسن پیرنیا مشیر الدوله (-1354 ق)، تالیف: 1317 ش. ط. تهران، 1317-1319 ش.

حقوق بین الملل عمومی

فارسی، از محمد مظاهر صدیق حضرت تبریزی. ط. تهران، 1329 یا 1330 ق، 1322 ش و مکرر.

حقوق پارلمانی در ایران و اروپا

فارسی، از دکتر محمد مصدق. ط. تهران، 1302 ش.

حقوق جزاء

فارسی، از دکتر حسن سمیعی. ط. تهران، 1318 و 1333 ش.

حقوق زن در اسلام و اروپا

فارسی، از حسن صدر. ط. تهران، 1319 ش.

حقوق فطری - تحولات حقوق فطری

فارسی، از عبد الله هادی. ط. تهران، 1326 ش.

حقوق مدنی

فارسی، از منصور السلطنه مصطفی عدل. ط.

تهران، 1317 ش (چاپ سوم) و مکرر.

حقوق مدنی ایران

فارسی، از دکتر سید علی بن هاشم شایگان. ط.

تهران، 1316 ش و مکرر.

حقوق المؤمن (و فضله)

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی. نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می کند.

حقوق المومنین - کتاب المؤمن

حقوق نامه

فارسی، مثنوی، از اسماعیل بن حسین تائب تبریزی (-1374 ق).

ص: 448

حقوق الوالدين

محمد حسن آل ياسين كاظمي (-1308 ق).

حقوق الوالدين

گجراتي، از غلام علي بن اسماعيل بهاونگري (معاصر). مذکور در فهرست تألیفات او.

الحقیبه

سید علی بن حسن صدر الدین کاظمی (معاصر).

کشکول گونه ای است که شرح حال بسیاری از رجال معاصر هم در آن آمده است.

حقیبه الاخیار ---

ص: 449

حقیقت گوی

فارسی، منظوم، از علی رضا فاتحی اصفهانی. ط، 1333 ش.

حقیقه مذهب الامامیه

ابو الحسن شریف عاملی (-1138 ق)، تألیف:

1138 ق. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي لم يخلق الخلق الا ليعبدون

حقیقت مذهب حنفیه

اردو، از دکتر نور حسین صابر، ردی است بر حقیقت مذهب شیعه، تألیف نظام الدین ملتانی.

ط.

حقیقه المساوات

گجراتی، در مساوات نبی (صلی الله علیه و آله) و وصی (علیه السلام)، از غلام علی بهاونگری.

حقیقت نامه

فارسی، ترجمه منظوم وصیت نامه امیر المومنین (علیه السلام)، از ناظم الملک جهانگیر ضیائی مرندی (-1352 ق). ط. استانبول، 1321 ق؛ تبریز، 1327 ش.

حقیقه الواجب تعالی

نصر البیان بن نور البیان (سده 10 ق). خ.

سماوی (989 ق).

-بعد الحمد لموجود اظهر ماهیات الاشياء...

حقیقت، کنایت و مجاز

فارسی، ناشناخته.

-بدانکه کلمه حقیقت و کنایت و مجاز است.

الحقیقه و المجاز

علی اکبر محدث نهاوندی (معاصر). خ. موجود.

الحقیقه و المجاز ---

ص: 450

حکم الجاهل فی العبادات

محمد باقر فشارکی.خ. موجود.

الحکم الشرعی

محمد باقر وحید بهبهانی (-1206 ق). مذکور در «کشف الحجب».

الحکم الشرعی (فی تحقیقه و بیان اقسامه)

عزّ الدین حسین بن عبد الصمد جبعی عاملی (-984 ق).خ. خوانساری نجف.

حکم الشعر فی الشرع (و ما قیل فی مدحه و ذمه)

عبد الله بن محمد کاظم اصفهانی.خ. موجود (1243 ق)

-الحمد لله الذي ادخلنا في بيوت اذن الله

حکم علی اسرار الکف

محمد بن محمد بن حسین رازی طیب (-606 ق).خ. خدیویه مصر.

-اذا وجدت خطوط الكف مستويه فاقتض ...

حکم الفلاسفه

فارسی.ط. ایران. مذکور در برخی از فهارس.

حکم المبتدئه و المضطر به فی الحيض

محمد باقر فشارکی.خ. موجود.

الحکمه

جریده ای که به مدیریت محمد مهدی خان زعیم الدوله مؤلف «باب الابواب» در قاهره منتشر می شد.

الحکمه، کتاب فی

عرفان، ناشناخته، مرتب بر مقدمه، 3 مقصد.خ.

دیده شده.

حکمت، کتاب در

فارسی، ناشناخته، در 4 فن: 1. امور عامه، 2.

جوهر و اعراض، 3. الهیات، 4. طبیعیات.خ.

حسینیة شوشریهای نجف.

الحکمه، کتاب فی

محمد جعفر بن عبد الله کمره ای معروف به شیخ جعفر قاضی (-1115 ق). مذکور در «نجوم السماء» به نقل از تکمله «امل الآمل».

حکمت، کتاب در

فارسی، از رجب علی تبریزی (-1080 ق).

شاگردش قاضی سعید قمی آن را به عربی ترجمه کرده و «البرهان القاطع» نامید.

الحکمه، کتاب فی

عبد علی بن رحمه حویزی شاگرد شیخ بهائی.

مذکور در «امل الآمل».

الحکمه، کتاب فی

سید محمد قطب ذهبی شیرازی (-1173 ق).

نواده اش ابو القاسم تمام آن را در «قوائم الانوار» گنجانیده است.

الحکمه، کتاب فی

محمد کامل بن عنایت احمدخان (-1235 ق).

مذکور در «نجوم السماء».

الحکمه، کتاب فی

شمس الدین محمد طالش، مرتب بر تمهید، 4 اصل و خاتمه. خ. دیده شده.

-الحمد لولیه...

حکمت، کتاب در

فارسی، از ملا محمد مؤمن بن ابو محمد میامی (-1306 ق)، که به نام محمد تقی رکن الدوله والی خراسان تالیف کرده. خ. ملک تهران.

-الحمد لله الذی شرح صدور محبیه بانوار...

الحکمه، کتاب فی

خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق). خ. محمد پاشای استانبول.

الحکمه، کتاب فی

حاج ملا هادی سبزواری (-1289 ق). مذکور در مطلع الشمس (ظاهرا «اسرار الحکم»

ص: 451

سبزواری است).

الحکمه، منظومه فی

محمد حسن بن زین العابدین سبزواری. تاریخ نظم: 1292 ق. شرح این منظومه که از ناظم است «کاشف الاسرار» نام دارد.

-یا حسن الوجه و الاسم و الصفه

لسنا عرفناک حق المعرفه

الحکمه، منظومه فی

حسین بن محسن علوی سبزواری (-1353 ق).

-سبحان من الهم اسرار الحکم

لنفس الانسان و ابداع القلم

الحکمه، منظومه فی

کلب باقر نقوی نصیرآبادی (-ح 1326 ق). ط.

حکمت، منظومه در - پرسش - سوالات میر شریف

فارسی، منسوب به میر شریف شیرازی. خ.

دار الکتب قاهره

-ز اهل مدرسه و خانقاه جمله دیار...

الحکمه، منظومه فی ---

ص: 452

حکمه العارفين (في رد شبه المخالفين من

المتصوفين و المتفلسفين)

محمد طاهر بن محمد حسين شيرازي (-1098 ق).خ. آستان قدس، ش 507 (1201 ق) و ش 506.

-الحمد لله الذي جعلنا بمعرفته و معرفه دينه علماء فقهاء.

حکمه العارفين - فصل الخطاب - الحكمه

العلويه

قصيده تائيه، از قطب الدين محمد ذهبي شيرازي (-1173 ق).خ. آستان قدس، ش 9407 و 9573.

-حمدت اله العالمين بوحده

حقيقه لا وحده العديده

الحكمه العرشيه

صدر الدين محمد بن ابراهيم شيرازي (-1050 ق).ط. تهران، 1315 ق و مكرر.خ. آستان قدس، ش 11735 (1233 ق) و چند نسخه ديگر.

-الحمد لله الذي جعلنا ممن شرح صدره

حکمت علائيه - دانشنامه علائي

فارسي، از شيخ الرئيس ابو علي ابن سينا (-427 ق) مرتب بر فصول.ط، بمبئي، 1309 ق؛ تهران، 1315 ش و مکرر در ايران و هند.خ.

آستان قدس، ش 98 (نسخه قديمي) و ش 510.

-حمد و ستايش مر خداوند آفريدگار بخشاينده خرد را

الحكمه العماديه

بديع الملك عماد الدوله دولتشاهي، شرح «دره الفاخره» جامي است.خ. مجلس تهران.

-الحمد لله الذي لا يعرف كنهه العقول...

الحكمه العماديه

فارسی، از علی اکبر بن ابی الحسن اردکانی یزدی (-1344 ق)، که به نام عماد الدوله بن محمد علی دولتشاه قاجار تألیف کرده.

- حمد خدایی را که ذاتش حقیقت نور است

الحکمه العمليه و الاحکام الشرعيه-النخبه

الحکمه القدسيه

از ابن سینا. مذکور در کشف الظنون.

الحکمه المتعاليه-الاسفار

الحکمه المتعاليه

شمس الدین محمد گیلانی معروف به شمس.خ.

موجود.

-الحمد لله فاطر العاليات

الحکمه المرضيه (في العقائد الاسلاميه)

ارجوزه، از هادی بن رضا زائر دهم نجفی (1328 ق-).

-فها ات ارجوزه سنیه

سميتها بالحکمه المرضيه

الحکمه المشرقيه---

ص: 453

الحکمین، کتاب

ابو منذر هشام بن محمد سائب کلبی. مذکور در رجال نجاشی.

الحکومه، کتاب

ابو موسی جابر بن حیان (200 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

حکیم قآنی

فارسی، شرح حال، از مؤتمن جنگ عماد الدوله سید محمد حسن بلگرامی متخلص به ایما (معاصر). ط. حیدرآباد دکن، 1346 ق.

حلاج نامه - هیلاج نامه

فارسی، مثنوی، از عطار تونی، منسوب به عطار نیشابوری. ط. تهران، 1354 ق.

-به نام کردگار فرد بیچون

که ما را از عدم آورد بیرون.

الحلال و الحرام، کتاب

ابو اسحاق ابراهیم بن محمد بن ابی یحیی مدنی، راوی از امام باقر و امام صادق (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

الحلال و الحرام، کتاب

ابو اسحاق ابراهیم بن محمد بن سعید ثقفی، ابن طاوس در «الاقبال» از آن نقل کرده است.

الحلال و الحرام، کتاب

عبد الله بن سنان، راوی از امام موسی کاظم (علیه السلام)، مذکور در رجال نجاشی.

الحلال و الحرام، کتاب

عبد الله بن مسکان، راوی از امام کاظم (علیه السلام). بیشتر آن را از محمد بن علی بن ابی شعبه حلبی روایت کرده است. مذکور در رجال نجاشی.

الحلال و الحرام، کتاب

عبید اللہ بن موسیٰ بن احمد از دودمان موسیٰ مبرقع. مذکور در فهرست منتخب الدین.

الحلال و الحرام، کتاب

2 عنوان، مہوَّب و غیر مہوَّب، از ابو الحسن علی بن امام جعفر صادق (علیہ السلام) معروف بہ علی عریضی. مذکور در رجال نجاشی.

الحلال و الحرام، کتاب

مہوَّب، از غیاث بن ابراہیم تمیمی، راوی از امام صادق. نجاشی آن را بہ اسناد خویش از مؤلف روایت کردہ است.

الحلال و الحرام، کتاب

مہوَّب، از محمد بن علی بن ابی شعبہ حلبی.

عبد اللہ بن مسکان آن را از مؤلف و نجاشی بہ اسناد خویش از عبد اللہ روایت کردہ است.

الحلال و الحرام، کتاب

مہوَّب، از مسعدہ بن زیاد ربعی. مؤلف آن را از امام صادق (علیہ السلام) و نجاشی بہ اسناد خویش از مؤلف روایت کردہ است.

حلبہ الادب

احوال و آثار شاعران، از محمد مہدی بن عبد الحسین جواہری. ط. بغداد، 1341 ق.

حلبہ التَّجِيب (و حلبہ اللَّيْب)

در ردّ ماڈیون، از سید مہدی بن صالح کیشوان کاظمی (-1358 ق). ط. نجف، 1347 ق.

-خیر معنی یعبر عنہ بالمقال توحید الربّ المتعال

الحلبیہ ---

کلبی (-206 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم و وفیات ابن خلکان.

حلق اللّحیه (-ریش تراشی)

فارسی، از سید جعفر آل بحر العلوم. ترجمه «تحفه الطالب» اوست.

حلق اللّحیه

محمد جواد بن شیخ حسن بلاغی. مذکور در فهرست تصانیف او خ. موجود.

حلق اللّحیه

محمد حسن کبه مؤلف حاشیه الفرائد. صاحب ذریعه آن را از روی خط مؤلف در 1330 ق - در حیات مؤلف - نوشته بوده است.

- لا ریب فی حرمة حلق اللّحیه

حلق اللّحیه

شیخ علی اصفهانی (-ح 1330 ق). هبه الدین شهرستانی نسخه خط مؤلف را دیده بوده است.

حلق اللّحیه

علی بن محمد علی حسینی میبدی (-1313 ق)، تألیف: 1301 ق. خ. دیده شده.

حلق اللّحیه

محمد مؤمن بن حسن تبریزی، تألیف: 1300 ق.

ط. نجف، 1300 ق.

حلّ آداب العضدی

عبد العلی بن محمد بن حسین بیرجندی (-934 ق). شرح «آداب البحث» عضد الدین ایجی است. خ. آستان قدس، ش 1175 (932 ق).

حل الاشکال - اول کتاب فی الهندسه

هندسه، از ابو القاسم موسوی خوانساری ریاضی (معاصر)، مؤلف «بحر الحساب». خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي قسم وجه البسيطة بخطوط من الجبال و الانهار

حل الاشكال (في معرفه الرجال)

ابو الفضائل احمد بن موسى بن طاوس حسنى حلى (-673ق)، استناد علامه حلى و ابن داود.

حل الاشكال (في عقد الاشكال)

منطق، از تقى الدين حسن بن داود حلى رجالى (647ق-).مذكور در رجال مؤلف.

حل اشكال ابن كمونه---

ص: 455

حلّ التقدير

ظاهراً از کتب چاپی شیعه در هند است. مذکور در بعضی از فهرستها.

حلّ التقویم

فارسی، از ابو الخیر تقی الدین محمد فارسی، تألیف: 917 ق یا پیش از آن. خ. آستان قدس، ش 5271 (971 ق) و چند نسخه دیگر.

-درخشنده تر ستاره که از افق مقال اهل کمال...

-(برخی نسخه ها)،... تقویم در لغت راست داشتن و قیمت کردن است...

حلّ التقویم

فارسی، ناشناخته. خطی مؤرخ 1023 ق موجود است.

-بعد از حمد و ثنای پروردگار عالم و عالمیان...

حلّ التقویم

فارسی، از میرزا محمد نصیر حسینی طبیب اصفهانی (-1191 ق) جدّ فرصت. مذکور در مقدمه چاپی دیوان فرصت.

حلّ التقویم ---

ص: 456

حل الطلاسم

رباعیات در عقاید، از محمد جواد بن علی آل شیخ احمد جزائری (1298 ق-). ط. نجف، 1356 ق و مکرر (در دیوان او).

حل الطلسم (فی کشف السر المبهم)

کیمیا و صنعت، از ابو العباس قمی. خ. آستان قدس، ضمیمه ش 10795 (1266 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله الذى خلق الارواح و الاجساد...

حل عبارہ التواعد---

ص: 457

-انا دیک یا من ینادی من کل فج عمیق...

حل لغات مقامات الحریری

فارسی، ناشناخته. خ. خوانساری نجف.

-الحمد لله و الصلاة على عباده الذين اصطفى و اوصيائه...

حل لغات نهج البلاغه

اعجاز حسين بدايوني (-1350 ق). مذکور در شرح حال او.

حل ما لا ينحل

رياضی، از ابو الحسن بن مير جلال الدين دانشمند.

مذکور در كشف الظنون.

حل ما لا ينحل: (في احوال اطفال الكفار و ولد الزنا

في الدنيا و الاخره).

على بن ابى القاسم رضوى لاهورى، تأليف:

1316 ق. ط. لاهور، 1316 ق.

حل ما لا ينحل

شمس الدين محمد بن احمد فارسی معروف به خفري (-942 یا 957 ق). مذکور در فهرست تالیفات او.

حل متشابهات القرآن

ابو القاسم حسين بن محمد راغب اصفهانی (-502 ق). ظاهراً غير از مفردات «الفاظ القرآن» است که چاپ شده.

حل المداخل

لغت، از ابو عمر محمد بن عبد الواحد مطرز ابیوردی خراسانی (-345 ق). «المداخل» نیز از اوست. مذکور در معجم الادباء.

حلّ المسائل

فارسی، در طالع و احکام نجوم، از قطب الدین عبد الحی لاری، در 12 فصل و خاتمه. خ. آستان قدس، ش 10757 (1266 ق) و چند شماره دیگر.

- بر ارباب خیرت و اصحاب بصیرت پوشیده و مستور نماند.

حلّ المسائل الابتدائیه

فارسی، از محمد رضا مهندس الملک. ط.

تهران.

حلّ المسائل المتوسطه

فارسی، نیز از محمد رضا مهندس الملک. ط.

تهران.

حلّ مسأله جبریه

ابو الفتح عمر بن ابراهیم خیّام نیشابوری (- پس از 508 ق). نسخه آن نزد عباس اقبال موجود بوده است.

حلّ مشاكل القرآن

محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (- 1263 ق).

حلّ المشكلات

طب، از سید شریف حسینی تونی، خ. دیده شده.

- الحمد لله الذى خلق الانسان ذا نفس ناطقه.

حلّ المشكلات

فارسی، علوم غریبه، از ابو المحاسن محمد بن سعد معروف به ابن ساوجی، ظاهراً اصل از حکیم طمطام (? هندی بوده و ابن ساوجی آن را به فارسی ترجمه کرده است. ط. بمبئی، 1312 ق.

حلّ المشكلات (من الصيغ القرآنيه و بعض الالغاز و

المغالطات)

محمد بن سليمان تنكابني (-1302 ق). مذكور در «قصص العلماء» مؤلف.

حلّ المشكلات (من كتاب التلويحات)

شرح تلويحات شهاب الدين سهروردي، از علامه حلي (-726 ق). مذكور در «خلاصه الاقوال» مؤلف.

ص: 458

حلّ مشكلات الاشارات-شرح الاشارات

شرح اشارات ابن سینا، از خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672ق)، تألیف: 644ق. ط. مکرّر در ایران، هند، مصر و ترکیه.

-الحمد لله الذی وفقنا لافتتاح المقال بتحمیده...

حلّ مشكلات الاصول---

ص: 459

الحلّة السیراء (فی اشعار الامراء)

احوال شاعران اندلس و مغرب تا سده 7 ق، از ابو عبد الله محمد بن عبد الله قضاعی بنسی معروف به ابن ابار (-658 ق). منتخبات آن در 1847 م چاپ شده.

حلول الحول (فی ابطال الحول و الاتحاد)

در رد صوفیه، از محمد علی هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

حلّ و عقد

فارسی، نجوم، از قطب الدین عبد الحی زاهدی لاری، تألیف: 1017-1033 ق به نام شاه عباس صفوی، مشتمل بر 2 مقاله و یک خاتمه.

خ. آستان قدس، ش 5492 (1033 ق) و چند نسخه دیگر.

-ستایش دور از آرایش صناعی را سزاوارست که...

حلویات العلوم - حظ و لذّ

کشکول گونه ای است از محمد حسن بن محمد حسین نائینی نیستانی (-1354 ق). ط.

حلی الافاضل

عبد علی بن ناصر بن رحمه حویزی (پس از 1063 ق). در یکی از تألیفات خویش آورده است که این کتاب مختصر دیوان عربی اوست.

حلی الدهر العاطل (فیمن ادرکنه من الافاضل)

ابو المجد محمد رضا بن محمد حسین معروف به آقا رضا اصفهانی (-1362 ق). نسخه ناقص آن دیده شده.

الحلی و الثیاب

قاضی نعمان مصری. مذکور در مقدمه چاپی «کتاب الهمه» مؤلف.

الحلیات - البالیات

تذکره شاعران حلّه، از محمد علی یعقوب (1312 ق-).

حلیات

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق) مذکور در فهرست تألیفات او.

حلیه الآراء

سید هاشم بن سلیمان بحرانی (-1107 ق). در برخی از فهرس به همین صورت یاد شده ولی ظاهراً مصحّف «حلیه الابرار» است که خواهد آمد.

حلیه الابرار (فی ادعیه النوافل فی اللیل و النهار)

ناشناخته. خ. موجود.

حلیه الابرار (فیما فی اسم علی من الاسرار)

احمد بن عبد المنعم بن یوسف مصری (-1192 ق). مذکور در ذیل کشف الظنون.

حلیه الابرار (فی احوال محمد ص و آله الاطهار)

سید هاشم بن سلیمان بحرانی (-1107 ق)، مرتب بر 13 منهج، تألیف: 1099 ق. خ. آستان قدس، 1668 (1099 ق). ط.

حلیه الاذهان (فی شرایط الحد و البرهان)

ناشناخته. خ. دیده شده (کتابت پس از 1000 ق).

-الحمد لله الذی انطق الالسن نعوت کمالاته

حلیه الارواح بحقائق الانجاح

ناشناخته، در فلسفه آلهی و طبیعی مرتب بر مقدمه 2 مقصد و خاتمه. خ. روضاتی اصفهان.

-الحمد لمن اصبح الكل به موجودا

حلیه الاربیان

فقه، از محمد بن عبد علی آل عبد الجبار قطیفی.

اربیان (روبیان) نوعی ماهی است. خ. موجود.

-الحمد لله و الصلاة علی منته الحكم...

زید بن محمد بن حسین بیہقی (-517 ق) پدر مؤلف «تاریخ بیہق». مذکور در معالم ابن شہر

ص: 460

آشوب.

حلیه الافاضل (و زینه المحافل)

ناشناخته، در اصطلاحات اصول و فقه و کلام، مرتب بر 2 قسم.

-سبحانک یا نور النور و یا مدبر الامور...

حلیه الانسان و حلیه اللسان

فارسی، عربی و ترکی، لغت، از جمال الدین احمد بن علی حسینی معروف به ابن عنبه (828 ق). ط. استانبول، 1340 ق.

حلیه الاولیاء (فی مناقب امیر المؤمنین (علیه السلام))

ناشناخته، ابن شهر آشوب از آن یاد کرده و گویا حلیه الاولیای ابو نعیم اصفهانی باشد.

حلیه الاولیاء

شرح احوال، از ابو نعیم احمد بن عبد الله اصفهانی (-430 ق). ط. مصر، 1932-1938 م (در 10 مجلد).

حلیه الحلال - حلیه حلال - معنیات جامی - دستور

معنًا

فارسی، معنًا، از نور الدین عبد الرحمن جامی (-898 ق). خ. آستان قدس، ش 10291 (856 ق، منسوب به خط جامی). ط.

-بعد از گشایش مقال

حلیه الرجال (فی المواعظ و الامثال)

ناشناخته. خ. دیده شده.

حلیه الزائرین

محمد علی بن محمد حسینی شاه عبد العظیمی (-1334 ق).

حلیه الصالحین (فی شرح کلمات امیر المؤمنین ع)

فارسی، از مولوی حیدر علی بن محمد علی حیدرآبادی. ط. مدراس، 1293 ق.

حلیت طعام اهل کتاب

فارسی، از تاج العلماء علی محمد بن دلدار علی نقوی (-1312 ق). ط.

حلیت طعام اهل کتاب

فارسی، از سید تقی بن حسین بن دلدار علی. ط.

حلیت طعام اهل کتاب

فارسی، از بنده حسین بن محمد سلطان العلماء (-1295 ق). ط.

حلیت طعام اهل کتاب

فارسی، از محمد علی قائمه الدین. خ. فیض آباد هند.

حلیه العباد

نیاز حسن هندی (سده 13 ق). ط.

حلیه العنب و الزیب (الملقی فی الخل لکسب

الحموضه)

ماجد بن فلاح شیبانی. در آن رأی سید عبد الله شوشتری (-1021 ق) را رد کرده. خ. مرعشی قم (به خط صاحب ریاض العلماء).

حلیه العرایس - تحفه العرایس

حلیه الفقهاء

احمد بن فارس بن زکریا قزوینی رازی، ادیب معروف و از مشایخ شیخ صدوق (-381 ق).

حلیه القاری

فارسی، تجوید، از احمد بن رکن الدین کوه کیلویی، تألیف: 1095 ق به نام سلطان قطب شاه در یک مقدمه، 14 باب و خاتمه. خ. دیده شده.

-انواع حمد و ثنا و سپاس متجاوز از حد و قیاس مر بارگاه کبریای احدیت

الحلیه الالامعه - حاشیه البهجه المرضیه

سید محمد باقر حجت الاسلام اصفهانی (-1260 ق).خ. مرعشی قم؛ روضاتی اصفهان.

-الحمد لله الذی امرنا ما لا ابتداء

حلیه المتقین

فارسی، در آداب شرعیه، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق)، تألیف:

ص: 461

-الحمد لله الذي حلى انبيائه المرسلين

حليه المتقين

ادعيه و زيارت، از سيد عبد الله بن محمد رضا شبر (-1242 ق)، تأليف: 1220 ق. خ.
سماوى.

حليه المجتهدين (فى شرح تبصره المتعلمين)

سيد مهدى بن حسن قزوینی (-1300 ق)، در 4 مجلد، برگرفته از «بصائر السالكين» شارح. خ.
موجود (شرح مختصر را «نور البصائر» نیز گفته اند).

حليه المداح

شرف الدين حسن بن محمد رامى، مؤلف «حدائق الحقائق».

حليه المرتلين (فى تجويد القرآن المبين) - مرشد

الاخوان

محمد على بن حسين بهشتى قارى نجفى، تأليف:

1209 ق. خ. خوانسارى نجف.

-قال الراجى رضوان ربه البارى نجل حسين بهشتى محمد على القارى الحمد لله الذى انزل التنزيل...

حليه المعاشرين

در آداب عشرت بر مبنای اخبار، از محمد على بن محمد حسینی شاه عبد العظیمی (-1334 ق).

ط. نجف (نسخه روزگار مؤلف).

حليه الموحدين (فى ترجمه روضه الواعظين)

ابو الحسن على بن حسن زوارى. اصل روضه از محمد بن حسن فتال فارسى نیشابورى شهيد است.

حلیه المؤمن

قاضی ابو المحاسن عبد الواحد بن اسماعیل رویانی (-502 ق). مذکور در «مرآه الجنان» یافعی.

حلیه النجیب

سید مهدی بن صالح موسوی قزوینی (-1358 ق)، در آن تقلید میّت را جایز ندانسته، پس در ردّ آن «الدر النضید» را نگاشته است. خ. نجف، 1347 ق «حلیه النجیب» هم پیشتر یاد شده که به نام همین مؤلف است و یکی بودن این دو عنوان قابل بررسی است).

حلیه النظر (فی فضل الائمه الاثنی عشر)

سید هاشم بن سلیمان بحرانی (-1107 ق)، تألیف: 1099 ق. خ. آستان قدس، ش 1669 (1099 ق).

-الحمد لله و سلام علی عباده الذین اصطفی

الحمائل

فقه، از احمد بن محمد بن یوسف مقابی (-1102 ق). مذکور در اجازة عبد الله سماهیجی.

الحماسه الاولى

شعر، از ابو تمام حبیب بن اوس طائی (-ح 231 ق) مداح اهل بیت، که در خراسان برای عبد الله بن طاهر نگاشته. نسخه هایی از آن در آستان قدس موجود است که در عنوان بعدی خواهد آمد. در خدیویه هم ظاهراً نسخه ای از آن موجود است.

الحماسه الثانيه الكبرى

نیز از ابو تمام که برای ابو الوفاء بن سلمه نگاشته.

ط. مکرر. خ. آستان قدس، ش 13606 (1200 ق) و ش 4536 (1282 ق) و ش 4312-4313 (به عنوان حماسه در فهرست ثبت است).

حماسه الراج

ابو العلاء معری احمد بن عبد الله (-449 ق).

مذکور در کشف الظنون.

حماسه سرائی در ایران

فارسی، از دکتر ذبیح الله صفا ابن علی اصغر

ص: 462

سمنانی (1290 ش-)، تألیف: 1322 ش. ط.

تهران، 1324 و 1333 ش.

الحماسه - حماسه الشعراء - حماسه الخالدین

ابو عثمان سعید بن هاشم خالدی و برادرش ابو بکر خالدی. خ. خدیویہ مصر.

الحماسه - الحماسه المحدثه

ابو الحسن احمد بن فارس رازی مؤلف «حلیه الفقهاء». مذکور در فهرست ابن ندیم و معجم الادباء.

الحماسه

ابو الحسن علی بن حسن بن عنبه بن ثابت معروف به شمیم حلّی (-601 ق)، در 14 باب. مذکور در کشف الظنون.

الحماسه (ذات الحواشی)

ابو الرضا فضل الله بن علی راوندی (- پس از 548 ق). مذکور در فهرست منتخب الدین. خ.

موزه بریتانیا.

الحماسه

کعب بن زهیر (-26 ق). ط، 1823 م؛ مذکور در «معجم المطبوعات»

الحماسه

ابو عباده ولید بن عبید بحتری (-284 ق). ط.

بیروت، 1910 م و مکرّر.

الحماسه

ابو السعادات هبه الله بن علی شجری معروف به ابن شجری (-542 ق). ط. حیدرآباد هند، 1345 ق.

حماسه ملی ایران

فارسی، در خصوص شاهنامه فردوسی، از تتودور نلدکه آلمانی، ترجمه بزرگ علوی. ط. تهران، 1327 ش.

الحماسیات (فی النهضه العربیه)

کاظم شعیب شاعر عاملی معاصر. ط. صیدا، 1341 و 1343 ق.

حمام الحمامه بصقر الامامه

جزئی است از «کتاب الابار» ابو الحسن میرزا شیخ رئیس ابن محمد تقی میرزا ابن فتحعلی شاه قاجار (-1336 ق). ط. بمبئی، 1312 ق.

حمایه الاسلام

اردو، مقالات سیاسی و دینی از سید احمد بن ابراهیم لکهنوی (معاصر). ط. هند، 1330 ق.

حمایه الایمان

فارسی، کلام و عقائد، از امانت علی عبد الله پوری هندی. خ. فیض آباد هند.

حمدان و نمدان

فارسی، مطایبات، از مهدی بن مصطفی حسینی بدایع نگار. مذکور در «بدایع الاحکام» مؤلف.

حمد و ثناء

فارسی، لغت، منسوب به رشید وطواط. شخصی از معاصرین سلطان مراد عثمانی به آن دست برده، «عقود الجواهر» نام نهاده و آن را به سلطان اهدا کرده است.

الحمديه

سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق).

شاگردش سماهیجی از آن یاد کرده است.

الحمديه (فی الدلائل النبویه)، الرساله---

حمزه نامه

فارسی، مثنوی، ناشناخته. خ. ملی تبریز.

حملات الیث

در فرق اخباری و اصولی، از ابو الفضائل علی بن اسماعیل محدث سنجانی، تألیف: 1295 ق. خ.

موجود.

حملة حسینی

فارسی، مثنوی، از غلام علی موسوی رضوی هندی، تاریخ نظم: 1263 ق. خ. بانکی پور هند.

حملة حسینی

فارسی، مثنوی، عبد المجید اوجی قمی (-1314 ق). خ. موجود.

حملة حسینی

فارسی، مثنوی، از محسن تنوی سندی (سده 12 ق). مذکور در «مقالات الشعراء».

حملة حیدری

اردو. ط. هند.

حملة حیدری

فارسی، مثنوی، از بمان علی راجی کرمانی که در 30 هزار بیت به نام ابراهیم خان ظهیر الدوله قاجار سروده. ط. تهران، 1264 ق و مکرر تا 1337 ش.

-به نام خداوند دانای فرد

که از خاک آدم پدیدار کرد

حملة حیدری

فارسی، مثنوی، از میرزا ارجمند بن عبد الغنی بیگ آزاد کشمیری (-1134 ق). تکمله «حملة حیدری» اثر باذل مشهدی که خواهد

آمد.خ. موزه بریتانیا؛ آستان قدس، ش 8584 (سده 13 ق) و 2 نسخه دیگر.

-ثنائی که سر دفتر نامه هاست

خداوند لوح و قلم را سزاست.

حملة حیدری

فارسی، مثنوی، از محمد رفیع بن محمد باذل مشهدی (-1123 یا 1124 ق).خ. شهید مطهری.

-به نام خداوند بسیاربخش

خردبخش و دین بخش و دیناربخش

مثنوی باذل ناتمام مانده و میر ابو طالب فندرسکی دنباله آن را سروده است.

حملة حیدری

فارسی، مثنوی، از عاشق هندی. مذکور در تذکره «صبح گلشن».

حملة حیدری

فارسی، مثنوی، از محمد حسن فقیر.

حملة حیدری

فارسی، مثنوی، از گل احمد.ط. لاهور، 1334 ق.

حملة الضرغام (فی ردّ منته الکلام) - فتح الکلام

مولوی محمد وحید الله بن محمد سعید الله هندی.

حملة مختاریه - البارقه الضیغمیه

حملة مختاریه

فارسی، تاریخ مختار، از محمد حسین بن عبد الله شهرآبی ارجستانی متخلص به گریان. مذکور در «طریق البکاء» مؤلف.

الحملیه، الرساله

آقا علی حکمی بن آقا عبد الله مدرس زنوزی (-1307 ق).ط.

حمیات، رساله در معرفت

فارسی، طب، از رستم جرجانی.خ.دهخدا، تهران.

-سپاس بی قیاس حکیمی را که روح نفسانی را

ص:464

الحمیه (من مضار الرقیه)

سید ابو بکر بن عبد الرحمن حضر می (-1341 ق)، در رد «الرقیه الشافیة» است. مذکور در آخر دیوان مؤلف.

حمید الآتار (فی نظم تنویر الابصار)

سید محمد منیب هاشمی جعفری. ط. هند، 1343 ق.

الحمیراء

اردو، رد کتاب عایشه صدیقہ، از اختر حسین نقوی کھجوی ہندی. ط.

الحنانہ و التویہ - تاریخ مسجد الحنانہ

الحنانیہ

قصیدہ در رثای امام حسین ع، از محمد بن حنان.

خ. موجود.

حنین الاوطان

دقایقی مروی. مذکور در «مجمع الفصحاء».

حنین الحزین

انشاء به نظم و نثر، از جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق). خ. دیدہ شد.

-سلام رسیل الشوق ملیء الاضالع

سلام حلیف الوجد فی قلب نازع

حوادث الايام

فارسی، تاریخ، از سید محمد بن ہبہ اللہ بحر العلوم (1296 ق-). خ. موجود.

الحوادث الجامعہ و التجارب النافعہ فی المائہ

تاریخ، از کمال الدین عبد الرزاق بن احمد شیبانی معروف به ابن فوطی و ابن صابونی مروزی (-723 ق). ط. بغداد، 1351 ق.

حوادث الدهور (بایام الشهور)

تاریخ، از محمد علی هبه الدین شهرستانی.

حوادث طبیعیہ

فارسی، از عبد الغفار بن اسحاق. خ. آستان قدس، ش 135 (985 ق).

-بهترین ذکرى که دیباچهٔ اوراق بیان را شاید...

حوادث عناصر

فارسی، از میرزا حسن جوزا محلاتی. ط. بمبئی.

حواس باطن

فارسی، از قاضی محمد شریف بن شمس الدین شیرازی (1001 ق-). مذکور در «خزان و بهار» مؤلف.

حواس الخمس الظاهره و الخمس الباطنه

خ. مرعشی قم.

-فقد سألنى من يشق على مخالفته و يعزّ لى الابق من احابته.

حواس العشره---

ص: 465

الحواشی علی کتب الاخبار

حمیده بنت محمد شریف بن شمس الدین رویدشتی (-1087 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

الحواشی علی کتب الادبیہ

عبد الرزاق مدرس حائری (1291 ق-).

الحواشی علی کتب الادبیہ

میرزا علی رضا مؤلف «ترجمه العشق».

الحواشی علی کتب الاربعه (و غیرها)

علامه محمد باقر مجلسی (-1111 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الحواشی علی کتب الاربعه (و غیرها)

شیخ حسن صاحب معالم؛ مراد از «و غیرها» «خلاصه الاقوال» علامه حلّی و «شرح اللّمعه» شهید ثانی است.

الحواشی علی کتب الاربعه

عیسی بن محمد صالح جیرانی اصفهانی (-1074 ق) پدر صاحب ریاض. مذکور در «ریاض العلماء».

الحواشی علی کتب اربعه

قاسم بن محمد طباطبائی زواری قهپائی شاگرد شیخ بهائی. مذکور در «جامع الرواه».

الحواشی علی کتب الاصحاب (من الفقہیہ و

غیرها)

علی بن احمد آل عبد الجبار قطیفی (سده 13 ق). مذکور در «انوار البدرین».

الحواشی علی کتب الاصولیہ (و الفقہیہ و غیرها)

ملا آغا خوینی قزوینی (-1307 ق).

الحواشی علی کتب الحدیثیه (و الریاضیه و

الفقیهیه)

عز الدین حسین بن عبد الصمد حارثی عاملی (-984ق) پدر شیخ بهائی. مذکور در فهرست تألیفات او.

الحواشی علی کتب الحدیثیه (و الرجالیه و الفقیهیه

و الادبیه و غیرها)

عبد الله بن نور الدین موسوی جزائری (-1173ق). مذکور در «تحفه العالم».

الحواشی علی کتب الحدیثیه (و الفقیهیه)

عبد الرضا بن عبد الصمد حسینی بحرانی، معاصر محدث جزائری. مذکور در «ریاض العلماء».

الحواشی علی کتب الحدیثیه (و الفقیهیه و غیرها)

محمد مسیح بن اسماعیل فسوی، شاگرد محقق خوانساری. مذکور در تذکره حزین.

الحواشی علی کتب الحدیثیه (و الفقیهیه)

سید محسن بن حسن مقدس اعرجی (-1227ق). مذکور در فهرست تصانیف او، از جمله در «ذکر المحسنین».

الحواشی علی کتب الحدیثیه (و الفقیهیه)

محمد نصیر بن عبد الله بن محمد تقی مجلسی.

مذکور در «ریاض العلماء».

الحواشی علی کتب الحدیثیه (و الفقیهیه و العربیه و

غیرها)

نعمت الله بن عبد الله موسوی جزائری محدث (- پس از 1112ق). مذکور در «تحفه العالم».

الحواشی علی کتب الدرسیه

محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائری. مذکور در «نجوم السماء».

الحواشی علی الكتب الدرسيه (مثل الرسائل و

المكاسب و غیرهما)

علی بن رضا خوینی خاکمردانی (-1350 ق).

الحواشی علی الكتب الدرسيه

سید عبد الکریم لاهیجی.

الحواشی علی کتاب الصدوق

نظام الدین احمد بن معین الدین خوانساری معروف به میرک، شاگرد محقق کرکی.

منقولات این حواشی در برخی از مآخذ دیده

ص: 466

الحواشی علی کتب العامه (من الصحاح الستہ و

غیرها)

عبد الحسین شرف الدین عاملی (معاصر).

الحواشی علی کتب العلمیه

حسین بن نور الدین بن محدث جزائری. مذکور در «تحفه العالم».

الحواشی علی کتب العلمیه

زین الدین بن اسماعیل جزائری، شاگرد سید عبد اللہ جزائری. مذکور در «تحفه العالم».

الحواشی علی کتب الفریقین (من العامه و الخاصه)

محمد سعید جنفوری (سده 12 ق). مذکور در «نجوم السماء».

الحواشی علی کتب الفقہیہ (کالمدارک و

المسالک و المفاتیح)

رضی الدین بن محمد بن حیدر بن محمد بن نجم موسوی عاملی مکی. مذکور در اجازة مؤرخ 1155 ق او برای سید نصر اللہ مدرس حائری.

الحواشی علی کتب الفقہ و الاصول (مثل الریاض و

القوانین و الفصول)

ابو الحسن بن علی شاه رضوی کشمیری لکهنوی (-1313 ق). مذکور در آخر «اسداء الرغاب».

الحواشی علی کتب الفقہ و الاصول

ناصر بن ابراهیم بویهی عاملی (-853 ق).

مذکور در «امل الآمل».

الحواشی علی کتب کثیره (من الاصولین و الفقه و

غیرها)

ابراهیم بن سلطان العلماء (-1098 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الحواشی علی کتب کثیره

جعفر بن محمد باقر شرف الدین. 26 حاشیه است که نواده اش شیخ مهدی بن محمد آنها را تدوین کرده است.

الحواشی علی کتب کثیره

محمد صالح بن عبد الواسع خاتون آبادی (-1126 ق). مذکور در «مشجره الخواتون آبادیین».

الحواشی علی کتب کثیره

در علوم مختلفه، از نظام الدین محمد بن حسین قرشی ساوجی (-1040 ق) شاگرد شیخ بهائی و متمم «جامع عباسی». مذکور در «ریاض العلماء».

الحواشی علی کتب کثیره

عبد الله بن حسن شیرازی شولستانی، معاصر صاحب ریاض. مذکور در «ریاض العلماء».

الحواشی علی کتب کثیره

محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق). 10 حاشیه مستقل است، هر یک به عنوان تعلیقات.

الحواشی علی کتب کثیره

علی بن محمد بن عبد الفتاح مرعشی تبریزی طبیب (-1316 ق).

حواشی کتب المعقول (الاسفار و الشفا و شرح

الاشارات)

میرزا حسن کرمانشاهی تهرانی (-1336 ق).

الحواشی النقیه (علی کتاب الآداب و الشمسیه)

تاج الدین سعیدی. مذکور در «تراجم مشایخ الشیعه».

حواشی نهج البلاغه- الحواشی الضافیه و الموازین

الوفیہ

سید نعمت اللہ جزائری (-پس از 1112 یا 1114 ق). خ. موجود.

-الحمد لله لا شریک له...

الحواله

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی. ابن قولویہ (-368 ق) برخی از این کتاب را از صابونی

ص: 467

روایت کرده است. مذکور در رجال نجاشی.

الحواله

محمد بن احمد بن جنید بغدادی (-381 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

الحواله، کتاب

شیخ طوسی. نجاشی آن را یاد کرده، ولی ظاهراً جزءى از کتب دیگر مثلاً تهذیب یا استبصار است.

الحوث الواقع على جالس السفينه، رساله فى

فقه، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق)، در این که ماهی افتاده در کشتی متعلق به مسافر است یا صاحب کشتی.

حور مقصورات

فارسی، ترجمه اعتقادات صدوق، از میرزا محمد طیب زاده احمدآبادی اصفهانی، تاریخ ترجمه: 1365 ق. ط. اصفهان، 1366 ق.

الحورائیه

فارسی، شرح رباعی ابو سعید ابو الخیر، از عبید الله بن محمود احرار چاچی (-895 ق). خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 14050 (999 ق) و چند نسخه دیگر. ط. (با اسرار التوحید).

-حورا به نظارة نگارم صف زد

رضوان ز تعجب کف خود بر کف زد

الحوش، کتاب

نحو، شرح کتاب سیبویه، از ابو بکر محمد بن احمد بن طاهر اشبیلی معروف به ابو بکر خیاط و ابو بکر خدب فارسی (-پس از 580 ق). مذکور در «بغیه الوعاه» سیوطی.

حوض النهر (فى شرح الرّوض الزهر)

مناقب ائمه، شرح منظومه محمد برزنجی، از حیدر علی حسینی. در «الحدیقه المبهجه» از آن نقل شده است.

الحوض و الشفاعة

ابراهيم بن محمد ثقفی (-283 ق). مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ طوسی.

الحیاه، کتاب

جابر بن حیان صوفی (-200 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

حیاه الابرار فی فضائل الکزار

فارسی، در معجزات امیر المؤمنین (علیه السلام)، از قریش بن محمد حسینی قزوینی (-1279 ق).

ط. تبریز، 1279 ق.

حیات ابراهیم بن مالک الاشر

محمد علی اردوبادی، مؤلف «الحدیقه المبهجه»، ط. (در آخر «حیات مالک الاشر» از سید محمد رضا).

حیات ابو الحسن بیهقی

فارسی، شرح حال ابو الحسن علی بن زید بیهقی فرید خراسان، از سید محمد مشکات بیرجندی، تألیف: 1313 ش.

حیات ابی حنیفه

نجم الدین بن محمد تهرانی عسکری.

حیات ابی ذر الغفاری-ابوذر غفاری

اردو، تألیف یکی از دانشمندان هند. ط. هند.

حیات ابی ذر (الغفاری)-ابوذر

عبد الله سبیتی عاملی، مؤلف «تحت رایه الحق».

ط. تهران، 1365 ق.

حیات ابی فراس (حارث بن سعید الحمدانی)

سید محسن امین عاملی (معاصر). ط. دمشق، 1360 ق.

-بعد الحمد و الصّلاه... فاتّی ذاکر فی هذه الاوراق ترجمه احوال ابی فراس...

حیات ابی نواس (الحسن بن هانی الهموزی)

سید محسن امین عاملی. ط. دمشق، 1366 ق.

ص: 468

حیات ابی نواس

جمال الدین ابو الفضل محمد بن مکرم انصاری معروف به ابن منظور (-712 ق). ط. مصر، 1343 ق.

حیاہ ابی ہریرہ- ابو ہریرہ

عبد الحسین شرف الدین (معاصر)، ط. 1365 ق.

حیات الاخوان

محمد علی بن ابی طالب گیلانی معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در «نجوم السماء».

حیات الارواح و مشکات المصابیح

تقی الدین ابراہیم بن علی کفعمی (-905 ق)، در 78 باب، حاوی نکات و لطائف و ظرائف، تألیف: 854 ق. خ. کاشف الغطاء.

-الحمد لله حمدا يتأرجح نفحاته اعين من تنفس نكهه الورد...

حیات الارواح

در مبدأ و معاد، از محمد جعفر استرآبادی مؤلف «آب حیات». در این کتاب بر عقائد شیخ احمد احسائی و پیروان او اعتراض شده و مرتب بر 5 باب است، تألیف: 1240 ق. خ. موجود.

-الحمد لله الواجب بالذات المنزه عن نقائص

حیات الارواح (و روح الاشباح)

فارسی، کلام، از محمد حسین بن احمد شریف حسینی. خیابانی چنانکه در آخر «وقایع شهر الصیام» یاد کرده نسخه آن را داشته است.

حیات الامام المجدد الشیرازی (میرزا محمد حسن

(-1312 ق))

محمد علی بن ابی القاسم اردوبادی (-1312 ق).

حیات الاموات (بعد الموت)

احمد بن ابراہیم درازی بحرانی (-1131 ق).

مذکور در «لؤلؤة البحرين».

حیات الاموات

آقا حسین بن جمال الدین محمد بن آقا حسین خوانساری (1131 ق). در برخی از مجموعه از آن یاد شده.

حیات امیر المؤمنین (علیه السلام)

محمد صادق بن محمد حسین صدر موسوی عاملی (ح 1320 ق-). ط. بغداد، 1363 ق.

حیات امیر المؤمنین (علیه السلام)

صالح بن مهدی حسینی قزوینی (1306 ق)، مرتب بر 3 منهج و خاتمه. خ. موجود.

حیات الانسان (فی تسبیح الاعیان)

اسد الله بن محمود گلپایگانی (1366 ق).

مذکور در «شمس التواریخ» مؤلف.

حیات الانسان

محمد علی بن محمد حسن صفوت واعظ تبریزی (معاصر). مذکور در آخر «منابع الحکم» مؤلف.

حیات الانسان

محمد بن علی اشرف طالقانی (1329 ق)، مجلد اول از کتاب «الفیض العام و النعیم التام من فوائد زیاره بیت الله الحرام».

حیات انیس

اردو، تذکره شاعران هند، از پیر علی انیس. ط هند.

حیات الایمان

عرفان، از محمد علی بن محمد برغانی، برادر شهید برغانی. مذکور در «لسان العارفین» مؤلف.

حیات الایمان

ردّ شيخيه، از نظام الدّين مرتضى رشتى. مؤلّف تشریح الحساب. خ. مرعشى قم.

-الحمد لله الذى جعل صحيفه عالم الايجاد

ص: 469

الحیات الباقیہ

گجراتی، در احوال امام باقر (علیہ السلام)، از غلام علی بہاونگری. ط. ہند.

حیات الشیخ البہائی ---

ص: 470

حیات صاحب بن عباد-الارشاد

ابو القاسم احمد بن محمد حسینی کوهپائی اصفهانی، تألیف: 1295 ق. ط. تهران، 1352 ق (با محاسن اصفهان).

حیات الصادق (علیه السلام)

محمد حسین بن محمد آل مظفر نجفی (1312 ق-)، تألیف: حدود 1358 ق. ط، 1365 ق.

حیات الصادق (علیه السلام)

شیخ موسی سبیتی عاملی (معاصر). ط. نجف، 1356 ق.

حیات طیبه

فارسی، عقاید، از محمد صالح بن علی نقی طباطبائی بهبهانی. خ. مرعشی قم.

الحیات الطیبه

در ردّ تقلید میّت، از محمد صالح بن فضل الله مازندرانی حائری (1297 ق-). مذکور در فهرست تألیفات او.

الحیات العابدیه

گجراتی، زندگانی امام سجّاد، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (معاصر). مذکور در فهرست تألیفات او.

حیات العباس بن علی (علیه السلام)

عبد الرزاق بن محمد آل مرقم نجفی (معاصر).

ط. نجف.

حیات السید الشریف ابی القاسم عبد العظیم

الحسنی

اسماعیل بن عباد طالقانی (-385 ق). شیخ نوری در «خاتمه المستدرک» آن را آورده است.

حیات ابی القاسم عبد العظیم ---

حیات القلوب

قطب الدین محمد بن علی اشکوری لاهیجی.

بقول صاحب ریاض، بحرانی در «روضه العارفین» از آن نقل کرده است. ظاهراً مراد «محبوب القلوب» مؤلف است و در نقل تصحیفی رخ داده است.

حیات القلوب

اخلاق و اخبار، از محمد بن یونس شویهی حمیدی، تالیف: 1226 ق، مرتب بر 3 باب.

مذکور در «موقف الراقدین» مؤلف.

حیات القلوب

در معرفت پروردگار، از محمود بن میر علی مشهدی (زنده در 1107 ق). مذکور در «امل الآمل».

حیات مالک الاشر

محمد تقی بن سعید حکیم نجفی (معاصر). ط.

نجف، 1365 ق.

حیات مالک الاشر

محمد رضا بن جعفر حکیم نجفی (ح 1338 ق-). ط. تهران، 1365 ق.

حیات ماه لقا

احوال چندایی بی هندی، تألیف یکی از معاصرین. ط. حیدرآباد هند.

حیات محمد بن الحنفیه

علی بن حسین هاشمی موسوی (1326 ق-).

حیات السید محمد (ابن امام ابی الحسن علی الهادی

(علیه السلام))

محمد علی اردوبادی نجفی.

حیات المختار-سیک التّضار

حیات المختار-تنزیه المختار

عبد الرزاق بن محمد آل مقرر نجفی (معاصر). ط.

(در آخر «حیات زید»).

حیات المسلمین (فی فضائل امیر المؤمنین (علیه السلام))

اردو، از قاسم علی هندی. ط. هند.

حیات السید مهدی القزوینی

سید حسین قزوینی (-1325 ق) فرزند مؤلف.

حیات میثم التمار

محمد حسین بن محمد آل مظفر نجفی (معاصر).

ط. نجف.

حیات النفس فی حظیره القدس

اصول دین، از شیخ احمد بن زین الدین احسانی (-1241 ق)، مرتب بر مقدمه، 5 باب و خاتمه.

خ. آستان قدس، ش 12735 (1240 ق) و چند نسخه دیگر.

حیات النفوس

فارسی، فقه، ناشناخته، تالیف: 1240 ق، مجلد اول آن، در طهارت و صلاه، در کتابخانه مامقانی دیده شده.

حیات و ممات

فارسی، اخلاق، از شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در «نجوم السماء».

حیات الیقین (فی اصول الدین)

شیخ احمد احسانی. مذکور در فهرست کتابخانه راجه فیض آبادی. ظاهراً با «حیات النفس» یکی است.

حیاض الزلائل (شرح و حاشیه علی ریاض

محمد علی بن محمد طاهر معروف به آقا بالا خیابانی تبریزی (معاصر). ط. (کتاب الطهاره).

الحياض الظريفه (و الرياض الطريفه)

امین الواعظین شیخ اسد اللہ انصاری شوشتری، مؤلف «حدائق الادب».

حياض الواردين (و رياض الرائدین)

حسن بن احمد اصفهانی، معروف به جلال نقاش. مذکور در ذیل کشف الظنون.

حیدر بیگ

فارسی، داستان منظوم. ط. تهران، 1291 ق؛ بمبئی، مکرّر.

حیدر نامه - حیدری نامه

فارسی، مثنوی، از فرید الدین محمد بن ابراهیم عطار نیشابوری.

الحیدریّه

رساله عملیه، از شیخ احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق)، تألیف: 1220 ق، نسخه مختصر آن از فرزندش علی نقی در آستان قدس، ش 14562. نیز مرعشی قم.

-الحمد لله المستحق للعباده...

الحیدریّه

شرح جعفریّه محقق کرکی، از شاه طاهر بن رضی الدین اسماعیلی حسینی شاگرد محقق خفّری، تألیف: 950 ق. خ. دیده شده.

-الحمد لله كالمذح له هو الوصف...

الحیدریّه، منظومه

در مدح علی (علیه السلام)، از شیخ کاظم سودانی، ط.

الحیره، کتاب

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق).

حیرت الابرار

ترکی، مثنوی، از امیر علیشیر نوائی. خ. شهید مطهری.

حیرت الاعیان

شرح احوال، ناشناخته، تألیف: 1050 ق. مذکور در ذیل کشف الظنون.

حیرت نامه

فارسی، مثنوی، از اسماعیل بن حسین تائب تبریزی (-1374 ق).

الحیز و المقدار

ابو نصر محمد فارابی (-339 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحیض، کتاب

ابو الفضل سلمه بن خطاب براوستانی ازدورقانی (سده 3 ق). احمد بن ادريس (-306 ق) آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی.

الحیض، کتاب

ابو عبد الله محمد بن سماعه حضر می. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحیض، کتاب

ابو عمرو محمد بن محمد بن نصر سکونی.

مذکور در رجال نجاشی.

الحیض، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ.

الحیض، کتاب

معاویه بن حکیم دهنی، راوی 24 اصل. حسن بن علی بن فضال (-224 ق) آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحیض (و النفاس)

ابو الحسن علی بن حسن بن محمد طاطری واقفی. نجاشی آن را به 3 واسطه از مؤلف روایت کرده است.

الحیض (و النفاس)

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الحیض (و احکامه)

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

ناشناخته، ضمن مجموعه رسائل محقق کرکی که در 958 ق کتابت شده در کتابنامه صدر موجود است.

ص: 473

الحیض، رساله فی

محمد طه نجف (-1323 ق). ط. (با الانصاف مؤلف).

الحیض، رساله فی

محمد رضا بن عبد المطلب تبریزی (سده 12 ق).

مذکور در ابتدای کتاب «المصایح» مؤلف.

الحیض، رساله فی

محمد معروف به فاضل ایروانی. خ. موجود.

الحیل (الکبیر)، کتاب

محمد بن حسن بن درید ازدی (-321 ق).

مذکور در کشف الظنون.

الحیل (الصغیر)، کتاب

نیز از ابن درید. مذکور در کشف الظنون.

الحیل، کتاب

ابو بکر محمد بن زکریا رازی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحیل، کتاب

ابو نصر محمد بن محمد بن طرخان فارابی (-339 ق). مذکور در «اخبار الحکماء» قفطی.

الحیل، کتاب

ابو موسی جابر بن حیّان صوفی (-200 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

حیل الزّبا

فارسی، از ابو تراب عبد العلی بن ابی القاسم موسوی خوانساری (-1346 ق)، از مشایخ صاحب الذریعه. مذکور در فهرست تألیفات او.

حیل الزبا

میرزا ابو القاسم بن حسن محقق قمی (-1231 ق). ظاهرا با «الغنائم» مؤلف چاپ شده است.

حیل الزبا (و غیره من الحیل المحلّه و المحرّمه)

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق). خ. آستان قدس، ش 7197.

حیل الزبا (و جواز العمل بها)

سید محمود خوانساری صاحب «الحضر و الاباحه». خ. مشکات تهران.

-بسمله، حمد له، و بعد يقول... محمود بن...

فقد تداول في هذا العصر الاسترباح

الحيوان، کتاب

ابو موسی جابر بن حیان (-200 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحيوان، کتاب

حسن بن احمد بن يعقوب همدانی صنعانی (-334 ق). مذکور در «بغیه الوعاه» سیوطی.

الحيوانات، کتاب

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي (-332 ق). مذکور در رجال نجاشی.

حيوان شناسی

فارسی، از شاهزاده میرزا مهدی خان. ط. تهران.

الحي، کتاب

جابر بن حیان صوفی (-200 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

حي الضحاک (و اخبارهم)

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-260 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

حيّ علی الحق

ردّ المسيح في الاسلام، از سيد مهدي بن صالح قزويني (-1358 ق). ط. بغداد، 1343 ق.

حيّ بن يقظان

اخلاق، از ابو علي حسين بن عبد الله بن سينا (-427 ق). ط. تهران، 1331 ش و مکرر. خ.

آستان قدس، ضميمه ش 13143 (1065 ق).

-حاطكم الله جماعه الاخوان...

پایان مجلد دوم

ص: 474

مشخصات کتاب

سرشناسه : آقابزرگ طهرانی، محمد محسن، 1255 - 1348 .

عنوان و نام پدیدآور : مصنّفات شیعه (ترجمه و تلخیص الذریعه الی تصانیف الشیعه) / تالیف محمد محسن نزیل سامراء الشهیر بالشیخ آغا بزرگ الطهران. به اهتمام محمد آصف فکرت

مشخصات نشر : مشهد - بنیاد پژوهش های آستان قدس رضوی 1372

مشخصات ظاهری : 4 ج.

یادداشت : فارسی.

موضوع : کتاب های چاپی -- کتابشناسی

موضوع : نویسندگان شیعه -- کتابشناسی

موضوع : نسخه های خطی فارسی -- فهرست ها

موضوع : نسخه های خطی عربی -- فهرست ها

ص : 1

اشاره

مصنّفات شيعه (ترجمه و تلخيص الذريعه الى تصانيف الشيعه)

تاليف : محمد محسن آقابزرگ طهرانى

اهتمام: محمد آصف فکرت

ص:3

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ص: 4

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381ق). مذکور در رجال نجاشی.

الخالدان (یا الخالدات)

در مثالب، از ابو الفضل عباس بن هشام ناشری (-220 یا 219 ق). نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الخالص، کتاب

ابو موسی جابر بن حیان کیمیاوی (-200 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

خالق باری

اردو، تالیف یکی از فضلاء هند. ط. هند.

الخامس و العشرين من البحار - بحار الانوار (ج)

(25)

در اجازات، نسخه آن در کتابخانه مجد الدین (تهران). دیده شده و اکثر آن به خط مؤلف، علامه محمد باقر مجلسی است.

خاموشی دریا

فارسی، داستان، از ورکور فرانسوی، ترجمه حسن شهید نوری، ط. تهران، 1323 ش و مکرر.

خاندان سید بشر

ترکی، احوال 12 امام (علیه السلام)، ط.

خاندان نوبختی

فارسی، از عباس اقبال آشتیانی، ط. تهران، 1311 ش.

خانقاه فقیر

فارسی، مثنوی، از علی معین الشریعة اصطهباناتی شیرازی متخلص به فقیر. ط. شیراز.

خان گیلان

فارسی، داستان تاریخی، از محمد علی صفاری، ط. تهران، 1311 ش.

خانم انگلیسی

فارسی، سرگذشت خانم هورتست، ترجمه محمد حسن مقدم اعتماد السلطنه، ط. تهران، 1304 ق.

خانم انگلیسی-نوره الهند

ترجمه کتاب یاد شده به عربی، از یوسف خان اعتصام الملک. ط. مصر.

خانم شامی-ترجمه فتاه غسان

فارسی، از جرجی زیدان، ترجمه عبد الحسین میرزا ابن مؤید الدوله. ط. تهران، 1330 و 1344 ق.

خانم هندی

فارسی، داستان، از لطف الله ترقی. ط. تهران، 1309 ش.

خانواده سرباز

فارسی، داستان منظوم، از نیما یوشیج، ط.

تهران، 1305 ش.

خانه داری

فارسی، از بدر الملوک بامداد. ط. تهران، 1367 ق.

خاورنامه-خاوران نامه

فارسی، مثنوی، از محمد بن حسام الدین معروف به ابن حسام خوسفی (-893 ق) تاریخ نظم:

830 ق. ط. تهران، 1305 ش و مکرر.

-نخستین براین نامه دلگشای

سخن نقش بستم به نام خدای

خبر اصحاب الکهف

خبر الافلاک

خبر البصره

خبر الحکم بن العاص

خبر خزاعه

خبر ساریه

هر 5 عنوان، از ابو الحسن علی بن عبد الله بصری (-234 ق). مذکور در ذیل کشف الظنون.

خبر الزائر المبتلی بالبلاء فی طریق النجف و

کربلاء

عبد القاهر بن حاج عبد بن رجب عبادی حویزی، معاصر حرّ عاملی. مذکور در «امل الآمل».

ص: 7

خبر السفاح و سدير

شيخ حسين آل عصفور (-1216 ق)، خ.

موجود.

خبر قس بن ساعده الايادي

ابو محمد عبد الله بن جعفر بن درستويه نحوي (-347 ق). مذكور در «كشف الظنون» و «بغية الوعاه».

خبر نفخه الصور (و بيان مافيه من العجائب)

ناشناخته، نسخه آن در شوشتر موجود بوده است.

-اللهم انا نسألك العفو والعافيه.

خبر الواحد (و العمل به)، كتاب

ابو محمد حسن بن موسى نوبختي. مذكور در رجال نجاشي.

الخبر و العيان (في احوال الافاضل و الاعيان)

رضا بن هاشم موسوي (-1365 ق). به ترتيب ابجدی، 2 مجلد آن را به اتمام رسانیده است، تأليف: 1346 ق.

الخبينه

کشکول گونه ای است از محمد زمان بن کلبعلی تبریزی اصفهانی شاگرد محقق خوانساری و علامه مجلسی. برخی معتقدند که در ثبت نام کتاب تصحیف رخ داده و الجبّه یا چننه بوده است.

ختم الکلام (في شرح مفاتيح الاحكام)

سید عبد الله بن نور الدین محدث جزائری.

ختم الکلام لشرح مفاتيح شرايع الاحكام

محمد علی بن محمد باقر بهبهانی (-1216 ق).

مذكور در «مفتاح المجمع» مؤلف.

ختم دوازده امام

فارسی، خواص دوازده امام خواجه نصیر طوسی، از حسن بن محمد بن عبدالمطلب اصفهانی.خ.

دیده شده.

ختم عائله سمیتقو

فارسی، وقایع کردستان، از سلطان قهرمانی، ط.

تهران، 1310 ش.

ختم الغرائب

فارسی، مثنوی، از حکیم افضل الدین ابراهیم بن علی خاقانی شروانی (-582 یا 595 ق).خ.

شهید مطهری.

-بر کره خاک تنگ میدان

کم باش چو گوی اسیر چوگان

ختم الغرائب

شرح ابیاتی از یک قصیده خاقانی، از محمد بن خواجگی گیلانی استرآبادی.خ.ملّی تبریز.

ختم اللغه- فرهنگ جعفری

فرهنگ فارسی به فارسی، از محمد مقیم تویسرکانی که در 8 ماه، در 1040 ق به نام جعفر خان نگاشته است.خ.مجلس و دانشگاه،

تهران؛ آصفیه هند.

ختومات مجرّبه

فارسی، ادعیه، منسوب به میر محمد باقر داماد (1040 ق).خ.موجود.

-الحمد لله رب العالمین.

الختومات المجرّبه

محمد حسن بن محمد حسین نیستانکی نائینی (-1354 ق).ط 1331 ق(در آخر «طرائف السوانح» مؤلف).

الختومات و الطلسمات (و بعض فوائد الحروف)

اسماعیل بن حسن آل عبد الجبار بوشهری (-1328 ق).خ. دیده شده.

خنعم و انسابها و اشعارها، کتاب

ابو جعفر محمد بن سلمه یشکری، استاد ابن سکیت (-243 ق). مذکور در رجال نجاشی.

خجسته فال

فارسی، شعر، در معارضه دیوان بابا مشهدی، از

ص: 8

کمال الدین حسین بن محمد ضمیری اصفهانی (-973ق). مذکور در ذیل کشف الظنون.

الخجندیّه، الرساله

طب و احکام نجوم، ناشناخته، در 9 فصل.خ.

مشکات تهران.

خدا-هستی خدا

گجراتی، در توحید، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (معاصر). مذکور در فهرست تألیفات او.

خدا در آسمان

فارسی، ترجمه ذبیح الله منصوری، ط. تهران.

خدا در طبیعت

فارسی، از فلا ماریون، ترجمه خسرو وارسته. ط.

تهران، 1306 ش و مکرر (با حواشی محمد خالصی).

خداشناسی

فارسی، از منصور علی، ط. تهران.

خداشناسی

فارسی، از محمد باقر کمره ای، مرتب بر 24 درس در کلیات مسائل توحید.

خدا کی هستی

اردو، از مولوی غلام حسنین، ط. هند.

خدا نامه

فارسی، مثنوی، در رد مسیحیت، از اسماعیل تائب تبریزی، 130 بیت.

خداوند بزرگ و من

فارسی، از موریس مترلینگ، ترجمه ذبیح الله منصوری. ط. تهران، 1323 ش و مکرر.

خداوندنامه

فارسی، مثنوی، از فتحعلی خان صبا کاشانی (-1238 ق). خ. موجود.

-به نام خداوند بینش نگار

خردآفرین آفرینش نگار

خدایان تشنه اند

فارسی، از آناتول فرانس، ترجمه کاظم عمادی.

ط. تهران، 1324 ش و مکرر.

خدعه و عشق

فارسی، از شیلر، ترجمه اعتصام الملک یوسف بن ابراهیم اعتصامی. ط. تهران، 1325 ش.

خدیجه و عقبها و ازواجها، کتاب

ابو الحسن علی بن عبد الله خدیجی تمیمی.

نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

خدیم الظرفاء و ندیم اللطفاء

ناشناخته، در 12 قسم، قسم چهارم آن «نسیم الحجاز فی التصاحیف و الالغاز» نام دارد که قطعه ای از آن ضمن مجموعه ای دیده شده.

مذکور در «کشف الظنون».

الخرائد

اخلاق، از یعقوب بن ابراهیم حویزی بختیاری (-ح 1150 ق) شاگرد محدث جزائری. خ.

کاشف الغطاء.

خرابات

فارسی، مثنوی، از شیخ علی حزین (-1181 ق)، در حدود 470 بیت. در کلیات شاعر درج است، خ. مجلس - تهران.

-ثناهاست پیر خرابات را

که شست از دلم لوح طامات را

خرابات

کشکول ملمع، از علی اکبر بن شیر محمد همدانی.

عبدالمجید همدانی (-1346 ق) دوست مؤلف گفته است که این کتاب در طبقات شعراء، حکما، عرفا و خطاطان و موضوعات دیگر بوده و نسخه ای از آن برای طبع به تهران فرستاده شده بوده و عبدالمجید نسخه خط مؤلف را

ص:9

داشته است.

خرابات فقیر

فارسی، منظوم، از علی بن باقر فقیر اصطهباناتی معروف به معین الشریعه، ط. شیراز، 1307 ش.

الخراج، کتاب

ابو الفرج قدامه بن جعفر بن قدامه کاتب بغدادی (- پس از 320 ق). ط. لیدن، 1892 م.

الخراج و المقاسمه

میرزا بدیع اصفهانی (- 1318 ق). مذکور در «تذکره القبور».

الخراج و المقاسمه، کتاب

فارسی، ناشناخته. خ. خوانساری نجف.

الخراجیه

احمد بن محمد مقدس اردبیلی (- 993 ق)، در اثبات حرمت آن. ط. (در مجموعه «الخراجیات»). نسخه ای از آن به خط صاحب ریاض در کتابخانه مرعشی در قم موجود بوده است.

- اعلم وفقك الله لمرضاته ان الخراج لا يخلو عن شبهه

الخراجیه، الرساله

نیز از مقدس اردبیلی که آن هم طبع شده.

الخراجیه، الرساله

میرزا عبد الله افندی صاحب «ریاض العلماء».

خ. مرعشی قم.

-...الفائده الاولى في ذكر جلّ الاخبار المرويه

الخراجیه، الرساله

ماجد بن فلاح شیبانی، مولف به ردّ نظریه مقدس اردبیلی و طرفداری محقق کرکی پرداخته است.

خ. مرعشى قم.

-الحمد لله الذى احلّ خراج بلاده للمؤمنين من عباده

الخراجيه---

ص: 10

عهد صفویه)، در یک مقدمه، 3 باب و خاتمه.

مذکور در «ریاض العلماء».

خرد سنج

فارسی، منطق، از محمود شهابی (معاصر)، در رهبر خرد که از همین مؤلف است از آن نقل شده.

خردنامه آیتی

فارسی، از عبد الحسین بن محمد آیتی تفتی (1288 ق-). ط. استانبول.

خردنامه سکندری

فارسی، مثنوی، یکی از 7 مثنوی هفت اورنگ نور الدین عبد الرحمن جامی (-898 ق) که مکرر طبع شده.

-الهی کمال آلهی تر است

جمال جهان پادشاهی تر است

خردنامه اهلی

فارسی، مثنوی، از محمد اهلی شیرازی (-942 ق)، جزو کلیات اوست که چاپ شده.

خردنامه

فارسی، مثنوی، از صمصام السلطان محمود بن احمد تندری شیوا (-1321 ش). ط. تهران، 1305 و 1309 ش.

خردنامه

فارسی، مثنوی، از کافی بن محتشم قائنی.

-یکی پرسید در یثرب ز صادق

که ای ذات تو چون قرآن ناطق.

خردنامه جاودان

فارسی، از خلیل ثقفی اعلم الدوله. ط. تهران، 1339 ق.

خردنامه---

خرم و زیبا

فارسی، مثنوی، ناشناخته، ناظم از اهل هند بوده و در آن از جنگهای شمایل شاه و ملکشاه و بنگاله یاد کرده است. ط. بمبئی، 1329 و 1331 ق؛ تهران، 1325 ق.

خروج صاحب فخر و مقتله

ابو محمد عبد الله بن ابراهیم بن محمد بن عبد الله بن جعفر بن ابی طالب. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

خروج محمد بن عبد الله المحض و مقتله

نیز از ابو محمد عبد الله، مذکور در رجال نجاشی.

خروج المقیم (عن حدود البلد)

نور الدین علی بن عبد العال محقق کرکی (-940 ق). خ. دیده شده. در «کشف الحجب» که از این رساله یاد شده لقب مؤلف زین الدین آمده است.

خروج المقیم (لدون المسافه)

سید محسن بن حسن اعرجی کاظمی (-1227 ق).

خروج المقیم (فی بلد الی حد الترخص)

احمد بن اسماعیل جزائری نجفی (-1150 یا 1149 ق)، مذکور در «لؤلؤه البحرین»، تألیف:

1128 ق. خ. موجود.

-حمدا لمتبده النعم و نصلی علی نبیه عنصر الکرم

خروج المقیم (الی دون المسافه)

جعفر بن علی نقی بن حاج آقا بن سید محمد مجاهد طباطبائی (-1317 ق).

خروج المقیم (من بلد الاقامه الی دون المسافه)

محمد جواد بن محمد حسینی عاملی اعرجی (-1226 ق)، به امر سید محسن اعرجی نگاشته. خ. دیده شده.

خروج المقیم (عن محل الاقامه)

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق)، تألیف: 950 ق. خ. موجود.

خروسیه

فارسی، مثنوی، از میر حسن اصفهانی.

خریده العجائب

جغرافیا، از خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق). خ. شیر آقا- استانبول و خوانساری نجف. از رؤیت نسخه نجف گمان می رود که کتاب عین تالیف این وردی باشد.

الخریده العذراء فی العقیده الغراء

منظومه در اصول دین، از تقی الدین حسن بن علی بن داود حلی (647 ق-). مذکور در رجال مؤلف.

خریطة فارس

میرزا حسن فسوی مؤلف «فارسنامه»، تاریخ ترتیب: 1298 ق.

خریطة الفصوص من النوادر و النصوص

محمد علی بن محمد حسن واعظ تبریزی (معاصر). مذکور در آخر «منابع الحکم» مؤلف.

خزان و بهار

فارسی، اخلاق، از قاضی محمد شریف بن شمس الدین محمد کاشف شیرازی (ح 1001 ق-)، ط. تبریز، 1276 ق و مکرر. خ. آستان قدس، ش 9473 (1060 ق) و چند نسخه دیگر-

چمن آرای فرج بعد از شدت در خزان و بهار

خزان و بهار

فارسی، منظومه ای از ظهوری ترشیزی. خ.

مجلس - تهران.

-شوق هرکس را که در راه طلب سر

می دهد

گر در آرد اول از پا آخرش سر می دهد.

خزائن

فارسی، تتمه «مشکلات العلوم»، از احمد بن مهدی بن ابی ذر نراقی (-1245 ق). ط. تهران، 1290 ق و مکرر. «مشکلات العلوم» از ملا مهدی نراقی است.

-یا مالک الملک و الملکوت...

خزائن الاحکام

شرح درّه بحر العلوم، از ملا آقا بن عابد بن رمضان شیروانی دربندی (-1286 ق). ط.

خزائن الاحکام (فی شرح تلخیص المرام)

علی بن خلیل تهرانی (-1296 ق). اصل تلخیص از علامه حلی است.

خزائن الاشعار

فارسی، دیوان اشعار سید عباس جوهری حسینی متخلص به ذاکر. ط. تهران، 1310 ش و مکرر.

خزائن الاصول

ملا آقا دربندی (-1286 ق). ط. تبریز، 1274 ق؛ تهران، 1284 ق.

-حمد المبدع عقيله العقل

خزائن الانوار (فی سیره النبی ص و آله الاطهار)

فارسی، از احمد بن حسن واعظ یزدی (-1310 ق).

خزائن الانوار

تفسیر، از محمد رضا امامی که برای شاه سلطان حسین صفوی تألیف و اهداء شده، مذکور در «جنّات الخلود» مؤلف. خ. آستان قدس، ش 7643 (به نام محمد رضا خاتون آبادی اصفهانی).

خزائن الجواهر سلطانی

در اعمال سنّت و مستحبات، از محمد حسین بن محمد صالح خاتون آبادی (-1151 ق). خ.

آستان قدس، ش 6453 (1252 ق)

خزائن جواهر القرآن

تفسیر، از علی قلی بن فرحقای خان (1020 ق-). خ. مدرسه خان قم (خط مؤلف).

-نحمدک و نشکرک اللهم علی ما شرفتنا

خزائن الدرر

جعفر بن محمد نقدی (1303 ق-)، تألیف: ح 1323 ق (-ها للنقود خزائن الدرر).

خزائن الدین و سر العالمین

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق).

در «التبیه و الاشراف» مؤلف به آن ارجاع شده و محتملاً با «خزائن الملک» یکی است.

خزائن رحمت

گجراتی، ادعیه، از غلام علی بهاونگری (معاصر).

خزائن العلوم

محمد جعفر استرآبادی. مختصر «موائد العوائد» اوست؛ ط.

-الحمد لله الذى افاض بجموده الوجود.

خزائن الفتوح-تاریخ علائی

فارسی، تاریخ روزگار علاء الدین خلجی تا 711 ق، از امیر خسرو دهلوی. مذکور در فهرست کتابخانه مجلس.

خزائن الفوائد

فارسی، مثنوی، از شرف الدین محمد بن محمد رضا مجذوب، تبریزی (سده 11 ق). خ.

دانشگاه تهران.

-بحری است لبالب از فرائد

شد نام خزائن الفوائد

خزائن القرآن

محمود بن محمد حسینی تبریزی. مذکور در «جواهر القرآن» مؤلف.

خزائن الكلام (في شرح قواعد الاحكام)

محمود بن جعفر عراقي ميثمي (-ح 1308 ق).

برخی از مجلّات آن دیده شده.

ص: 13

-الحمد لله الذي شرع لنا الدين ببعث الانبياء والمرسلين...

خزائن المراثي

فارسی، مجموعه منظومه ها در رثای ائمه (عليهم السلام)، از محمد علی بن محمد حسین انصاری (-1405 ق). ط. تهران، 1365 ق.

خزائن الملك و سر العالمين - خزائن الملوك...

علی بن حسین مسعودی (-346 ق). در «معجم الادباء» و «كشف الظنون» به همین صورت آمده و شاید با «خزائن الدین» که یاد شد یکی بوده باشد.

الخزانه

فهرست کتابخانه محمد علی هبه الدین شهرستانی، که در آن تألیفات خویش را هم یاد کرده است.

خزانه الادب الكبرى

عبد القادر بن عمر بغدادی (-1093 ق). شرح شواهد شرح سید رضی بر کافیة نحویه. ط.

بولاق مصر. منقول از برخی افاضل.

خزانه الاسرار

ادعیه، در «مجمع الدعوات» از آن نقل شده.

خزانه الخيال

اخلاق و تراجم، از محمد مؤمن مؤلف «تعبیر طیف الخیال»، تألیف: 1130 ق. صاحب روضات از آن در شرح حال شیخ بهائی و موارد دیگر نقل کرده است.

-حمدا لمن جعل خزانه خیال اهل الکمال مشحونه بدرر الاقوال.

الخزانه الشاهیه

هیأت و نجوم، از عبد القادر رویانی. در تحفه «نظامیه» مؤلف به آن ارجاع شده است.

خزانه عامره

فارسی، تذکره شعراء، از سید غلام علی بن نوح آزاد بلگرامی (-1200 ق)، آغاز تألیف:

1176 ق، ط. کانپور، 1900 م.

خزانه القانع

فارسی، نماز شب و ادعیه، فتح الله حسینی مرعشی شوشتری (-1288 ق)، تألیف: 1272 ق، برای فتح الله وفائی شوشتری (-1304 ق).

خ. دیده شده.

- (پس از خطبه) فتح الله الحسینی در این بیاض سواد می نماید که این مختصری است نافع.

خزانه اللطائف

مجموعه ملّع، از علی اکبر بن غلام علی مروّج کرمانی:

خزانه المسائل

سید مصطفی بن هادی نقوی معروف به میر آقا صاحب (-1323 ق)، در 4 جزء: اصول العقاید، اصول الفقه، تمام ابواب الفقه و المسائل المتفرقه. ط. (جزء اول).

الخزّ و السنجاب و اختیار عدم الصلاة فیهما

فارسی، از محمد بشیر گیلانی (-ح 1300 ق).

ضمیمه نسخه تهذیب که محشّی به حاشیه مؤلف است دیده شده.

خزینه الاصفیاء

مولوی غلام سرور لاهوری. ط. کانپور، 1332 ق.

خزینه الجواهر (فی زینه المنابر)

فارسی، مواعظ، از علی اکبر بن محمد حسین نهاوندی (معاصر)، در 4 باب: آیات، روایات، مواعظ و حکایات. ط. تهران، 1358 ق و مکرّر.

خزینه الخیال

اردو، دیوان یکی از شاعران هند. ط. هند.

خزینہ طرب

فارسی، عربی و ترکی، دیوان نظم و نثر محمد جعفر بن محمد حسین طرب نائینی، معاصر فتحعلی شاه قاجار. مذکور در «مجمع الفصحاء»

خزینہ گنج آلهی

در برخی از منابع از آن نقل شده است.

خزینہ الماتم

گجراتی، مراثی، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (معاصر). ط.

خزینہ المصائب

اردو، مقتل، ترجمہ «لسان الذاکرین» مترجم:

علویہ مصطفی بیگم بنت باقر حسین ہندی، ط.

ہند.

خزینہ المناقب

اردو، ط. ہند.

خسرو و پرویز

فارسی، داستان در مفاصد بی حجایی، از ہادی بن محمد طارمی منجیلی (معاصر). ط. نجف، 1345 ق.

خسرو و دیوزاد

فارسی، داستان، ط. تہران، 1298 ق؛ بمبئی.

خسرو و شیرین

فارسی، یکی از مثنویہای خمسہ جمال الدین ابو محمد احمد بن الیاس نظامی گنجوی (-ح 611 ق) کہ در 573-576 ق بہ نام طغرل ارسالان سلجوقی سرودہ. ط. مکرر.

- خداوندا در توفیق بگشای

نظامی را رہ تحقیق بنمای

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از محمد جعفر شعله نیریزی. ط.

بمبئی، 1308 ق.

خسرو و شیرین - شیرین و خسرو

فارسی، مثنوی، امیر خسرو بن سیف الدین محمود دهلوی (-725 ق)، یکی از مثنویهای خمسه اوست. ط. بمبئی، 1326 ق.

- خداوندا دلم را چشم بگشای

به معراج یقینم راه بنمای

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از محمد بن زین الدین علی عرفی شیرازی (-999 ق). خ. مجلس - تهران (ضمیمه دیوان او)

- خداوندا دلم بی نور تنگ است

دل من سنگ و کوه طور سنگ است

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از محمد صادق نامی اصفهانی شیرازی (-1204 ق)، یکی از مثنویهای پنجگانه «نامه نامی». خ. آستان قدس، ضمیمه ش 4540 (1248 ق).

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از شهاب الدین عبد الله بن حبیب الله شهاب ترشیزی (-1215 ق)، خ.

مجلس.

- دزه التاج نامه نام خدای

کاسمان و زمین از اوست به پای

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی از محمد قاسم قاسمی گنابادی، که در 950 ق در 3000 بیت به دستور سام میرزا سروده است.

-سخن پرداز از این افسانه نو...

خسرو و شیرین-شیرین و خسرو

فارسی، مثنوی از عبد الله هاتقی (-927 ق).خ.

مجلس و شهید مطهری-تهران.

-خداوندا به عشقم زندگی ده

به فرقم تاج عزّ بندگی نه

ص:15

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از شهاب الدین عبد الله بیانی معروف به مروارید (-932ق)، مذکور در «سام نامه» (که از ناتمامی منظومه یاد می کند).

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از محمد اکبر ناظم «زاهد نامه».

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از محمد خان بن حاج خان دشتی (1246ق-) که به نام ناصر الدین شاه قاجار سروده است. مذکور در دیباچه دیوان چاپی او.

-به نام آنکه عشق اندوز جانهاست

کلامش حکمت آموز زبانهاست.

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از آصف خان میرزا قوام الدین جعفر بن بدیع الزمان جعفری قزوینی (-1021ق). خ. ملک.

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از شمس الدین ابو الفتح جرعه تبریزی.

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از اکبر دولت آبادی. مذکور در تذکره نصر آبادی.

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از میر جمله سید محمد امین روح الامین شهرستانی (-1047ق). از مثنویهای خمسه اوست. خ. آستان قدس، ش 10380 (1121ق).

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از ملا سالک یزدی (-1066 یا 1083ق). خ. دانشگاه تهران (ضمیمه کلیات سالک).

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از سالم تبریزی، خ. مجلس - تهران (1026ق).

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از محمد هاشم سنجر کاشانی.

خ. ملک.

-الهی سینه ای درد آشنا ده

غم از هردل که بستانی به ما ده

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از شرف الدین ار جاسب شاپور تهرانی. خ. ملک و دانشگاه.

-صبحی زاب کوثر روی شسته

گلی از چشمه خورشید رسته

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از محمد طالب آملی (-1035 یا 1036 ق)، که به نام حاکم مرو سروده.

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از ابو القاسم حسن بن احمد عنصری بلخی (-431 ق). این انتساب را نگارنده فهرست کتابخانه مجلس از قول عوفی استنباط کرده است.

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از محمد محسن فانی کشمیری، مذکور در تذکره «صلح گلشن».

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از قانع، خ. دانشگاه تهران.

خسرو و شیرین - فرهاد و شیرین

فارسی، مثنوی، از میر عقیل کوثر همدانی.

مذکور در تذکره میر آبادی، خ. دانشگاه.

-به نام آنکه شمع دیده افروخت

به نور دیده ام نظاره آموخت

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از رکن الدین مسعود بن حکیم

ص: 16

نظام الدین شیرازی متخلص به مسیح، مسیحا و مسیحی و معروف به حکیم رکنا (سده 11 ق).

مذکور در «مجمع الخواص».

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از میرزا ملک مشرقی طوسی (زنده در 1050 ق) که به نام شاه صفی صفوی آغاز کرده و به انجام نرسانده است. خ. آستان قدس.

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از ناصر الدین حجت نجف آبادی.

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از میرزا حسن هدایت تهرانی، معاصر شاه عباس و طهماسب صفوی، مذکور در «تذکره روز روشن». این مثنوی به مقصود بیگ هم انتساب یافته.

خسرو و گل-گل و خسرو-خسرو نامه

فارسی، مثنوی، از فرید الدین محمد بن ابراهیم عطار نیشابوری (-ح 627 ق). ط.

-به نام آنکه جان داد و جهان ساخت

زمین را جفت طاق آسمان ساخت

خسروی نامه

فارسی، مثنوی، از محمد ابراهیم بن مهدی بدایع نگار تهرانی (-1299 ق). مناقب برگرفته از این مثنوی در هامش «مخزن الانشاء» چاپ شده است.

الخسوف و الکسوف (مع جدا و لهما)

محمد حسین مرعشی شهرستانی (-1315 ق).

خ. موجود.

خشخاش نامه

فارسی، مثنوی از اسماعیل بن حسین تائب تبریزی (1286 ق-). مذکور در فهرست تألیفات او.

الخصال

در امامت، از ابو محمد فضل بن شاذان بن خلیل ازدی نیشابوری، راوی از امام جواد (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

الخصال

ابو عبد الله محمد بن جعفر بن عنبسه اهوازی معروف به ابن رویده. نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الخصال (المحموده و المذمومه)

اخلاق، از شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). ط. تهران، 1302 ق و مکرر.

-الحمد لله الذي توحد بالوحدانية

خصال الشيعة

فارسی، از شیخ مهدی (معاصر)، ط. هند.

خصال الكمال (و بعض ما روی فی مناقب

الرجال)

ابو الجیش مظفر بن محمد بن احمد بلخی (-367 ق). مذکور در «معالم العلماء».

الخصایص

احمد بن محمد بن حسین بن حسن بن دؤل قمی (-350 ق). نجاشی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند.

الخصایص

طبری، علامه حلّی در «کشف الیقین» از آن نقل کرده و ظاهراً احمد بن محمد طبری یا محمد بن جریر طبری (-310 ق) را در نظر داشته است.

الخصایص - الخصایص العلویة

ابو عبد الرحمن احمد بن علی نسائی (-303 ق).

ابو نعیم می نویسد که بیشتر احادیث خصایص را مؤلف از کتاب احمد بن حنبل نقل کرده است.

الخصایص - الخصایص العربیة

نحو، از ابو الفتح عثمان بن جنّی (-392ق).ط.

ص: 17

مصر، 1322 ق.

-احمد لله الواحد العدل القديم

خصایص الاخیار

فارسی، مواعظ، جزء دوم از «خزائن الاشعار» یا دیوان سید عباس ذاکر جوهری. ط. مکرّر.

خصایص الأئمه

ابو الحسن محمد بن حسین موسوی شریف رضی (-406 ق). در «حدیقه الشیعه» از آن نقل شده است. خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9736 (1280 ق) و 7636 (1348 ق).

خصایص امیر المؤمنین (علیه السلام) (من القرآن)

ابو محمد حسن بن احمد بن قاسم بن محمد بن علی بن ابی طالب (علیه السلام) از مشایخ نجاشی و شیخ طوسی.

خصایص امیر المؤمنین ---

ص: 18

الخصائص الفاطميه

فارسی، از ملا باقر بن اسماعیل کجوری (-1313 ق). ط. 1318 ق.

خصائص مرتضوی

اردو، ترجمه «الخصائص العلویة» نسائی. ط.

هند.

خصائص معاویه

اردو، از ظهور حسین بارهوی (معاصر). ط. هند.

خصائص المؤمنین

ناصر بن احمد بن عبد الصمد آل ابی شبانه بحرانی (-1331 ق).

الخصائص المهدیه

منظومه از میر محمد باقر بن حسین فقیه ایمانی (-1370 ق).

خصائص النبی (صلى الله عليه و آله)

احمد بن محمد بن حسین بن دؤل قمی (-350 ق). مذکور در رجال نجاشی.

خصائص النبی (صلى الله عليه و آله)

ناشناخته، نسخه ای از آن در آستان قدس موجود بوده و شاید «الخصائص النبویه» سیوطی یا مختصر آن بوده باشد.

خصائص الوحي المبین (فی مناقب امیر المؤمنین (عليه السلام))

ابو الحسین یحیی بن علی ابن بطریق، معاصر ابن ادريس (-598 ق). ط. تهران 1311 ق.

-الحمد لله الذى تبّه ذوى العقول

خصائص يوم الجمعة

زين الدين بن على بن احمد شهيد ثانی (-966 ق). ط. صيدا.

-الحمد لله الذى شرف الايام بعضها على بعض

الخط، کتاب

ابو الحسن احمد بن محمد معروف به ابن جندی، از مشایخ نجاشی و مذکور در رجال او.

الخط، کتاب

محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق).خ. موجود.

خط---

ص: 20

الخطابه العربيه

الخطابه الفارسيه

هر دو از سيد عباس مجتهد كازروني (-1343 ق). خ. ديده شده.

الخطب، كتاب

ابو اسحاق ابراهيم بن حكيم فزاري، نجاشي به 3 واسطه آن را از مؤلف روايت کرده است. ظاهراً با «خطب امير المؤمنين» يكي است.

الخطب، كتاب

ابو اسحاق ابراهيم بن سليمان نهمي. نجاشي به 3 واسطه -كه آخر آنان حميد بن زياد (-310 ق) است- آن را از مؤلف روايت کرده است.

الخطب

ابو المعالي بن محمد ابراهيم كلباسي (-1315 ق). مذكور در «البدر التمام».

الخطب

احمد بن عبد السلام بحراني معاصر محمد تقى مجلسي، مذكور در «تاريخ علماء البحرين».

الخطب

اسماعيل صاحب بن عباد وزير ديلمي (-385 ق). از برخي فهرس برمي آيد كه نسخه آن در مغرب موجود است.

الخطب

اسماعيل بن علي و اسماعيل بن عبد الله. نجاشي به 5 واسطه آن را از مؤلفان روايت کرده است.

الخطب (للعيدين و الجمعة و عقد النكاح و غيرها)

محمد حسن قزويني شيرازي مؤلف «تتقيح المقاصد الاصوليه». مذكور در «طرائق الحقائق» از نواده مؤلف.

الخطب

فارسي و عربي، از حسن خطيب فارسي سبزواري، معاصر شاه سليمان صفوي و شارح «مشارك الانوار». مذكور در «رياض العلماء».

الخطب

شيخ الرئيس ابو علي حسين بن عبد الله بن سينا (-427 ق). خ. ديده شده.

الخطب

نظام الدین عبد الحی بن عبد الوهاب حسینی اشرفی جرجانی (سده 10 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

الخطب (فی الجمعات و الاعیاد)

عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق).

مذکور در اجازة معروف مؤلف.

الخطب (للجمعات و الاعیاد)

محمد علی پادشاه کشمیری (-1221 ق). خ.

دیده شده.

الخطب (للجمعات)

محمد علی مدرس طباطبائی یزدی (-پس از 1255 ق). مذکور در تذکره «میکده».

الخطب (للجمعات و الاعیاد)

محسن فیض کاشانی (-1091 ق) تالیف:

1067 ق، جمع: 1070 ق. خ. موجود.

الخطب

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی. مذکور در رجال نجاشی.

الخطب

تاج الدین محمد بن حسین حسینی کیسکی. پدر شیخ منتخب الدین (-پس از 585 ق) آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست منتخب الدین.

الخطب

ابو عبد الله محمد بن احمد بن خالد برقی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الخطب

ابو علی محمد بن عیسیٰ بن عبد اللہ اشعری.

نجاشی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت

ص: 21

می کند.

الخطب

مسیح بن اسماعیل فسائی معروف به ملا مسیحا، شاگرد محقق خوانساری و مجاز از علامه مجلسی. مذکور در تذکره حزین.

الخطب (للجمعات و الاعیاد)

سید نور الدین محدث جزائری (-1158 ق).

مذکور در «تحفه العالم».

الخطب (للجمعات و الاعیاد)

ناصر حسین بن حامد حسین لکهنوی (-1361 ق).

الخطب

ابو القاسم هارون بن مسلم بن سعدان کاتب انباری، از اصحاب امام هادی و امام عسکری (علیه السلام). نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الخطب

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الخطب

شیخ یوسف محدث بحرانی. مذکور در «لؤلؤه البحرین» مؤلف.

خطب ابن نباته-دیوان الخطب

ابو یحیی عبد الرحیم بن محمد بن اسماعیل بن نباته حاذقی فارقی (-374 ق). ط. مکرر.

خطب ابن نباته-دیوان الخطب الجمعیه

جمال الدین ابو بکر محمد بن محمد (-686 ق) از نوادگان ابن خطیب فارقی و معروف به ابن خطیب مصری و خطیب مصر. ط. مکرر.

خطب ابی بکر بن ابی قحافه

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الخطب الاربعه (للعیدین)

عبد الله بن ابی القاسم موسوی بلادی بوشهری (معاصر). مذکور در فهرست تألیفات او.

خطب امیر المؤمنین (علیه السلام)

ابراهیم بن حکم بن ظهیر فزاری. نجاشی و شیخ طوسی هر یک به سند خویش کتاب را از ابن عقده و او به واسطه یحیی بن زکریا بن شبیان از مؤلف روایت کرده است.

الخطب لامیر المؤمنین (علیه السلام)، کتاب

ابراهیم بن سلیمان نهمی. ظاهراً با کتاب «الخطب» که پیشتر یاد شد یکی است.

خطب امیر المؤمنین (علیه السلام)

ابو یعقوب اسماعیل بن مهران سکونی، از اصحاب امام رضا (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

خطب امیر المؤمنین (علیه السلام) (علی المنابر فی الجمع و

الاعیاد)

ابو سلیمان زید بن وهب جهنی (-96 یا پس از 80 ق). مذکور در فهرست شیخ.

خطب امیر المؤمنین (علیه السلام)

ابو الخیر صالح بن ابی حمّاد سلمه رازی. مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

خطب امیر المؤمنین (علیه السلام) (المرویه عن الامام الصادق (علیه السلام))

به روایت ابو روح فرج بن فروه از مسعده بن صدقه از امام صادق (علیه السلام)، نسخه ای از این کتاب را که ابن طاوس بر آن تاریخ کتابت آن را - پس از 200 ق - نوشته بوده حسن بن سلیمان حلّی به دست آورده و خطبه المخزون را از آن در «منتخب البصائر» خویش نقل کرده است.

خطب امیر المؤمنین (علیه السلام)

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق).

ابن طاوس در «محاسبه النفس» از آن نقل کرده است.

خطب امير المؤمنين (عليه السلام)

سيد شريف ابو القاسم عبد العظيم بن عبد الله حسنى (-252 ق).

خطب امير المؤمنين (عليه السلام)

ابو الحسن على بن محمد مدائنى اخبارى (-225 ق). مذكور در «الوافى» صفدى و فهرست ابن نديم.

خطب امير المؤمنين (عليه السلام)

ابو محمد (يا ابو بشر) مسعده بن صدقه عدى.

مذكور در رجال نجاشى و فهرست شيخ.

خطب امير المؤمنين (عليه السلام)

به روايت ابو عبد الله محمد بن عمر واقدى (-207 ق). مذكور در «اخبار آل اعين».

خطب امير المؤمنين (عليه السلام)

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب كلبى (-206 ق). مذكور در فهرست ابن نديم.

الخطب السائره

ابراهيم بن محمد بن سعيد ثقفى (-283 ق).

مذكور در رجال نجاشى.

خطب عمر بن الخطاب

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودى (-332 ق).

مذكور در رجال نجاشى.

الخطب المصطفويه

محمد على اكرم آروى (معاصر). ط. كلكته، 1313 ق.

الخطب المعربات (يا المقربات)

ابراهيم بن محمد بن سعيد ثقفى (-283 ق).

خطب النبي (صلى الله عليه وآله)

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي (-332 ق).

مذكور در رجال نجاشی.

خطب النبي (صلى الله عليه وآله)

ابو الحسن علی بن محمد مدائنی (-225 ق).

مذكور در «الوافی» صفدی.

خطباء المنبر الحسيني

احوال واعظان و مبلغان معاصر، از حیدر بن صالح مرجانی نجفی (معاصر). ط. نجف، 1368-1372 ق (3 جزء).

خطبه ابن الحماد - الخطبه الاثني عشرية

در صلوات بر معصومین و بیان سیرت آنان، از علی بن حماد که ظاهراً در اوائل روزگار صفویه می زیسته است. نسخه سده 10 یا 11 ق آن در نجف موجود بوده است.

-الحمد لله الذي فضّلنا بحبّ آل محمد على البشر

خطبه ابي ذر

ابو ذر جنده بن جنادة غفاری (-32 ق) صحابی پیامبر (صلى الله عليه وآله). مذکور در فهرست شیخ.

الخطبه الاثني عشرية ---

ص: 23

کرده است.

خطبه الاصلاح

فارسی، مواعظ، از محمد بن شریف دشمنانی اصفهانی معروف به واعظ.خ. موجود.

خطبه الافتخار

از خطبه های معروف امیر المؤمنین (علیه السلام)، که شیخ رجب برسی در «مشارق الانوار» نقل کرده است.

-انا اخ رسول الله و وارث علمه

خطبه الاقالیم

از خطبه های امیر المؤمنین (علیه السلام) که در «نهج البلاغه» سید رضی موجود نیست، خ.

آستان قدس، در آخر نسخه نهج البلاغه ش 1860 (729 ق).

الخطبه الامامیه---

ص: 24

خ. خوانساری نجف.

خطبه الديباج

از خطبه های امیر المؤمنین (علیه السلام). بعضی از آن در «نهج البلاغه» آمده است.

خطبه دیوان فیضی

فارسی.

-بسم الله الرحمن الرحيم

گنج ازل است و کلید قدیم

خطبه الرضا (علیه السلام)---

ص: 25

نیامده ولی در «علائم الظهور» سید عبد الله شبر نقل شده است.

خطبه الممل و التّحل

محمد بن عبد الکریم شهرستانی مؤلف اصل کتاب، ابن تیمیه در جزء چهارم «منهاج» به این خطبه اشاره کرده است. خ. موجود.

-الحمد لله حمد الشاکرین بجمیع محامده

الخطبه المنبریّه

ابن جوزی در «المناقب» به امیر المؤمنین (علیه السلام) نسبت داده و در مجلد 17 «بحار الانوار» از آن نقل شده است.

الخطبه الموقّعه

خطبه بدون الف منسوب به امیر المؤمنین (علیه السلام).

در آخر نسخه ش 1860 (729 ق) «نهج البلاغه» موجود در آستان قدس نقل شده است.

خطبه النکاح

ابو الفتح عثمان بن جنی (-392 ق). یاقوت در «معجم الادباء» آن را نقل کرده است.

خطبه النکاح---

ص: 26

نسخه مؤرخ 657 ق آن در نجف موجود است.

الخلاصه

اصول دین، از شیخ بهاء الدین احمد بن حسن رصاص. سید هادی آن را نظم کرده و «دَرّه الغواص» نامیده است.

الخلاصه

اصول دین، از علامه جمال الدین حسن بن یوسف بن مطهر حلّی (-726 ق). خ.

خوانساری نجف.

الخلاصه

اصول دین و عقاید، از فخر المحققین محمد بن علامه حلّی (-771 ق). خ. مرعشی (892 ق).

الخلاصه

فقه، از خلف بن حاج عسکر حائری (-1246 ق)، تلخیصی است از فتاوی سید علی طباطبائی صاحب ریاض، برگرفته از شرح صغیر مختصر نافع، تالیف: 1228 ق خ دیده شده.

-الحمد لله حق حمده

الخلاصه

فارسی، رساله فتوائیه، از محقق سبزواری (-1090 ق) که برای شاه عباس دوم صفوی تألیف کرده. خ. مرعشی.

خلاصه آئین اکبری

فارسی، از عباسقلی خان سپهر (معاصر)، مذکور در «مشکاه الادب» مؤلف.

خلاصه الابحاث (فی المسائل الميراث)

ارجوزه از محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق). خ. ملک.

-يقول راجی عفو من ذی المنن

عبیده محمد بن الحسن

خلاصه الاحكام

فارسی، مثنوی در فقه، از صبای کاشانی، مجموعه ای است از فتاوی محقق قمی در نماز.

خ. ملک. در دیوان ناظم نیز درج است.

-ای نگارنده سپید و سیاه

ای طرازنده نگین و کلاه.

خلاصه الاخبار

فارسی، در قصص انبیاء و ائمه (علیه السلام) از محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی تنکابنی، تألیف: 1250 ق. ط. ایران 1282 ق و مکرّر.

خلاصه الاخبار (فی احوال الاخبار)

فارسی، تاریخ، از غیاث الدین محمد بن همام الدین معروف به خواند میر (-942 ق) مؤلف «حبیب السیر». خ. آستان قدس، ش 9744 و چند نسخه دیگر.

-خلاصه کلام روایان اخبار انبیاء عالیقدر

خلاصه الاخلاص

فارسی، در توحید، از قاسم علی قاینی. خ.

آستان قدس، ش 6459 (1098 ق).

خلاصه الادعیه و الاعمال

فارسی، در مستحبات، از محمد بن فخر الدین معاصر شاه طهماسب صفوی (-984 ق). خ.

آستان قدس.

-الحمد لله الملك القديم...

خلاصه الاذکار و اطمینان القلوب

محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، مرتب بر مقدمه، 12 فصل و خاتمه. ط. تهران، 1311 ق (با مجموعه رسائل فیض). خ. آستان قدس، ش 10643 (1238 ق) و چند نسخه دیگر.

-ربنا لو لا ما وجب علينا من قبول امرک

خلاصه الاسرار

کیمیا، از حسین بن علی کاشفی (-910 ق)، خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 10725 (1261 ق).

-لک الحمد یا محیی الاجساد

خلاصه الاشعار - تذکره خلاصه الافکار - تذکره

میر تقی کاشی

فارسی، از میر محمد تقی کاشی. در «دانشمندان آذربایجان» از آن نقل شده است.

خلاصه الاصول

اصول فقه، از ابو القاسم بن حسین رضوی لاهوری (-1324 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

خلاصه الاصول

اصول فقه، از عبد الله بن محمد علی کرمانی راینی (-1327 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی ارشدنا الی اصول شریعتہ.

خلاصه الاصول

فارسی، اصول فقه، از محمد تقی بن علی عقدائی، که به خواهش محمد ولی میرزا ابن فتحعلی شاه قاجار تألیف کرده و مرتب است بر مقدمه، 5 مقصد و خاتمه.

-الحمد لله الذی جعل الاصول اصولا

خلاصه الاصول (فی شرح مبادئ الوصول)

علی بن حسن بن عاملی امامی، شاگرد علامه حلّی، تاریخ شرح: 706 ق. خ. آستان قدس، ش 2890 (733 ق)، اصل «مبادئ الوصول» از علامه حلّی است.

-الحمد لله ذی القدره و الجلال

خلاصه الاصول

ارجوزه در اصول فقه، از محسن بن سمیع نواده فیض کاشانی، خ، آستان قدس، ش 6531 (1257 ق) و چند نسخه دیگر.

-سبحانه من لا يزال محسنا

حمدى اليه الملك المهيمنا

خلاصه الاعتبار فى الحج و الاعتمار

محمد بن محمد بن مكى شهيد اول(-786ق).

خ. موجود.

خلاصه الاعراب (فى علم النحو و الاعراب)

ابو عبد الله سليمان بن داود حسيني حلى (-1247ق)، مرتب بر مقدمه، 4 فصل و خاتمه. خ. حسيني كاشف الغطاء.

-لله حمدا مرفوعا بدوام الثناء

خلاصه الاعصار (فى تاريخ بختيار)

فارسي، لسان السلطنه عبد الحسين بن هدايت الله سپهر متخلص به اديب(-1312ق). ط. تهران، 1327 و 1333ق.

خلاصه الافكار ---

ص: 28

الخلاصه البرهانيه

كلام، ناشناخته، چنانكه از برخى فهارس بر مى آيد چاپ شده است.

خلاصه البلدان

اخبار قم، از محمد بن محمد بن هاشم حسيني رضوى، تأليف: 1179 ق، به خواهش محمد صالح معلّم قمى. اين كتاب از مصادر «انوار المشعشين» است.

خلاصه البيان (فى حلّ مشكلات القرآن)

محمد تقى بن حسينعلى هروى اصفهانى (-1299 ق). نسخه خط مؤلف در كتابخانه سماوى موجود است.

-تبارك الذى نزل الفرقان على عبده

خلاصه تاج المآثر مظفرى

فارسى، از عباسقلی سپهر، مذکور در «مشکات الادب» مؤلف.

خلاصه التاريخ

فارسى، به روش سياق، مؤلف معاصر فتحعلى شاه قاجار بوده. خ. دیده شده.

خلاصه تاريخ جهانگشای جوينى

فارسى، ناشناخته، اصل جهانگشا از عطا ملک جوينى (-681 ق) است. خ. دیده شده.

خلاصه تاريخ گیتی گشا

فارسى، از محمد اسماعيل وکیل الملک نورى حاکم کرمان (سده 13 ق)، ط. تهران، 1317 ش.

خلاصه تاريخ و صّاف -منتخب تاريخ و صّاف الحضرة.

خلاصه تاريخ و صّاف

فارسى، خلاصه «تجزیه الامصار» خواجه عبد الله و صّاف الحضرة، تلخیص از حسين بن حسين انصارى عطار. تأليف: 823 ق، به امر ابراهيم سلطان بن شاهرخ تیمورى، حاکم شیراز.

خ. موجود.

-حمد و ستایش مر خدای را که انوار اخلاصش

خلاصه التبيان (في شرح لغات نصاب الصبيان)

فارسی، از علی رضا تبيان الملک تبریزی (معاصر)..

خلاصه التجارب

فارسی، طب، از بهاء الدوله حسن بن شاه قاسم بن شمس الدين محمد نوربخشی، تألیف: 907 ق.

خ. آستان قدس، ش 11775 (1256 ق) و 2 نسخه دیگر.

- حمد بلا احصاء حکیمی را که به کمال حکمت

خلاصه التجويد

فارسی، از سید حسین بن رضا علی قاری هندی (-1334 ق). ط. 1331 ق.

خلاصه التدبير في رياسه الوزير

کمال الدين عبد الرزاق بن جلال الدين کاشانی (-730 یا 735 ق)، مرتب بر مقدمه (در 7 اصل) و 2 مقصد و خاتمه، خ. دیده شده.

- الحمد لله المَنَّان بالتَّعم السَّوابق

خلاصه الترتيل ---

ص: 29

خلاصه التعبير

فارسی، ناشناخته، در 99 باب، خ. مجلس.

خلاصه التفاسیر

محمد حسین بن محمد باقر بن محمود طیب.

تألیف: 1083 ق، در آن از تفسیر «الاصفی» تألیف فیض کاشانی نقل شده است. خ. آستان قدس، ش 7637 (1083 ق).

خلاصه التفاسیر

قطب الدین سعید بن هبه الله راوندی (-573 ق). خ. علی پاشا- استانبول.

خلاصه التفاسیر

فارسی، از محمود تهرانی، ط. تهران، 1352 ق.

خلاصه التفاسیر

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی (سده 13 ق). مذکور در «خلاصه الاخبار» مؤلف.

خلاصه التفاسیر

محمد هارون حسینی زنگی پوری (-1339 ق).

خلاصه التفاسیر

محمد تقی بن میر مؤمن حسینی قزوینی (-1270 ق). خ. موجود.

خلاصه التکلیف

اصول دین و عبادات، سید عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

خلاصه التلخیص

معانی و بیان، از شیخ کلبعلی، تألیف: 1007 ق، خ. آستان قدس، ش 4016 و ش 8993.

-الحمد لله على ما انعم.

خلاصه التلخیص

معانی و بیان، از غیاث الدین منصور دشتکی (-948 ق). قاضی نور الله شوشتری نسخه آن را دیده بوده است. مذکور در «مجالس المؤمنین».

خلاصه التنجیم و برهان التقویم

فارسی، از غیاث الدین علی بن امیر حسن حسینی اصفهانی، تألیف: 869 ق در شهر بدخشان، در 12 باب، خ. حسینیه کاشف الغطاء.

خلاصه التنزیل (در اداء حروف با ترتیل)

فارسی، مثنوی در تجوید، از ابن عماد، در 140 بیت، نسخه مؤرخ 863 ق آن موجود است.

-ای به نام تو افتتاح کلام

در ثنایت زبان رسیده به کام

خلاصه التفتیح (فی المذهب الحق الصحیح)

شرح ارشاد علامه حلی در فقه، از شهاب الدین احمد بن محمد بن فهد احسائی، معاصر ابن فهد حلی (-841 ق)، تألیف: 806 ق. خ. سماوی.

خلاصه التواریخ

فارسی، از قاضی میر احمد بن محمد حسینی معروف به میر منشی (-1001 ق). مجلد پنجم آن در وقایع روزگار صفویان تا سال وفات مؤلف موجود است.

خلاصه التواریخ

فارسی، از محمد کاظم بن رضا طبری. در مقدمه کتاب آمده است که این کتاب مشتمل بر وقایع سالهای ولادت پیامبر (صلی الله علیه و آله)، تا سال 1267 ق است، ولی نسخه یک جلدی مورخ 1268 ق که موجود است تنها وقایع صدر اسلام را دربر دارد.

-سپاس بی قیاس سزاوار صانعی جلّت عظمته

خلاصه الثقلین - ترجمه رساله ملا صفر علی

فارسی، در حقیقت مذهب امامیه، مترجم که ناشناخته است اصل رساله را به ملا صفر علی نسبت می دهد و نسخه مورخ 1238 ق دیده شده.

-حمد مبدعی راست که گیتی را به کن آفریده... اما بعد این است خلاصه الثقلین در ترجمه رساله ملا صفر علی که برای سلطان نوشت و او شیعه شد.

خلاصه الحدود

رشید الدین محمد بن علی بن شهر آشوب سروری مازندرانی (-588 ق). در «متشابه القرآن» مؤلف، در باب اصول فقه به آن ارجاع شده است.

خلاصه الحساب

فارسی، از قطب الدین خسرو شاه معاصر تیمور گورکان (-807 ق)، در یک مقدمه، 2 مقاله و خاتمه. خ. آستان قدس، ش 5276 (1034 ق) و چند نسخه دیگر.

-نحمدک یا اسرع الحاسبین

خلاصه الحساب

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی، شیخ بهائی (-1031 ق)، مرتب بر مقدمه، 10 باب و خاتمه. ط. مکرر. خ. آستان قدس، ش 14122 (1012 ق) و چندین نسخه دیگر.

-نحمدک یا من لا یحیط بجمع نعمه عدد

خلاصه الحساب

نظم «خلاصه الحساب» شیخ بهائی. از قوام الدین محمد بن محمد مهدی سیفی قزوینی.

خ. موجود.

-الحمد لله القديم الواحد

حمدا یشق قلب کل جاحد

خلاصه الحقایق

فارسی، مثنوی، از نجیب الدین رضا-زرگر تبریزی، تاریخ نظم: 1100 ق. خ. آستان قدس، ش 9276 (1194 ق).

-حمد و ثنای احد لا یزال

فرد قدیم و صمد بی زوال

خلاصه الحکمه

فارسی، طب، از نواب میر محمد حسین بن محمد هادی علوی عقیلی خراسانی، تالیف:

1195 ق به امر استادش میر محمد علی حسینی.

ط. بمبئی، 1261 ق.

خلاصه الحکمه

فارسی، طب، از زین العابدین مؤتمن الاطباء کاشانی، معاصر ناصر الدین شاه قاجار.

خلاصه حکمت اشراق-افکار سهروردی و ملأ

صدرا

فارسی، از اکبر داناسرشت (صیرفی). ط.

تهران، 1324 ش (چاپ دوم).

خلاصه الحياه (فی احوال الحكماء)

احمد بن قاضی نصر الله دیبلی (-996 ق).

خلاصه الحياه

نور الدین عبد الرحمان بن احمد جامی (-898 ق). نسخه مؤرخ 868 ق آن در اصفهان موجود بوده. مذکور در «خلد برین».

خلاصه الحيوان (فی تاریخ احوال الحكماء)

الاعیان)

فارسی، از ابو الجود بن نصر الله شوشتری، که به دستور وزیر ابو الفتح بن عبد الرزاق تألیف کرده.

مذکور در «ریاض العلماء».

خلاصه دعاء السمات

سید علی محمد نقوی لکهنوی (-1312 ق).

مذکور در شرح حال مؤلف.

خلاصه الدعوات

ناشناخته، ط. 1289 ق.

خلاصه الدعوات

اردو، از تاج العلماء علی محمد بن محمد نقوی (-1312 ق). ترجمه «نخبه الدعوات» است.

خلاصه الدعوات

مرتضی قلی بن حسن قلی. تالیف: ظ 1174 ق، مرتب بر مقدمه 3 باب و خاتمه. خ. خوانساری.

-الحمد لله الذي سمع لمن دعاه

خلاصه الدعوات

فارسی، از محمد کاظم سبزواری. در «نقایس اللباب» علی اکبر کرمانی از آن نقل شده.

ص: 31

خلاصه الدعوات (فی شرح دعاء السمات)

محمد مهدی بن جعفر موسوی تنکابنی. مذکور در آخر «خلاصه الاخبار» مؤلف.

خلاصه الذهب

فارسی، در بیان سلسله ذهبیه، از جلال الدین محمد حسینی مجد الاشراف، ط. تهران، 1322 ق.

خلاصه الرشاد (فی الدلاله علی منهج العباد)

فارسی، اصول و فروع دین، از عبد الوهاب بن محمد علی شریف قزوینی. خ. موجود.

-الحمد لولیه

خلاصه الرمل

عبد الغنی حافظ شیروانی، مؤلف «انوار الرمل».

خلاصه الروضه

فارسی، خلاصه «روضه الشهداء» کاشفی، از علی بن حسن زواری، مرتب بر 10 باب و خاتمه. خ. موجود.

خلاصه ریاضیات متوسطه

فارسی، از بیرشک انواری، ط. تهران، 1326 ش.

خلاصه الزبده

معانی و بیان، از مؤلف اصل زبده، مهذب الدین احمد بن عبد الرضا بصری (-پس از 1085 ق) معاصر شیخ حرّ عاملی، خ. کاشف الغطاء.

-اما بعد الحمد لولیه و مستحقه... فهذه خلاصه الزبده و زبده العمده

خلاصه الزیجات

از مؤلف «جوامع احکام النجوم» که ناشناخته است و در آن به تألیف کتاب اشاره کرده است.

خلاصه الزیجه

ابو الحسن علی بن زید بیهقی فرید خراسان (-565 ق) مذکور در «معجم الادباء» به نقل «مشارب التجارب» مؤلف.

خلاصه سوامی دیانند

اردو، از مؤلف اصل آن، غلام حسنین پانی پتی، تألیف: 1350 ق. این کتاب در رد مذهبیهی است که دیانند اختراع کرده و چاپ شده است.

خلاصه السؤال (فیما يتعلق بالاعمال)

جعفر شرف الدین، مؤلف «تضمین الالفیه».

نسخه آن نزد نواده مؤلف در شوشتر موجود بوده.

خلاصه شاهنامه فردوسی

فارسی، از محمد علی بن محمد حسین فروغی ذکاء الملک. ط. تهران، 1313 ش.

خلاصه الشفاء

فارسی، طب، از میر مظفر بن محمد حسینی کاشانی معروف به شفائی، صاحب «قربادین شفائی». خ. موجود.

- حمد بی نهایت و ثنای بی غایت حکیمی را که از حکمت کامله او

خلاصه الصرف

فارسی، از سید محمد حجّت کرمانی. ط. تهران، 1332 ق و چندین چاپ دیگر.

خلاصه الصرف

فارسی، از حکیم اصغر حسین هندی. ط. هند.

خلاصه الطب

فارسی، از میر محمد حسین بن محمد هادی، مؤلف «مخزن الادویه». خ. سرای همایون، استانبول.

خلاصه عباسی

تلخیص کتاب «سنگلاخ» در لغت ترک، از محمد بن عبد الصبور خوئی که به دستور عباس میرزا نائب السلطنه تألیف کرده. اصل کتاب از میرزا مهدی خان استرآبادی است. خ. شهید مطهری.

- الحمد لله الذی جعل الناس شعوبا و قبائل

خلاصه العتره النبويه (في انساب الساده الموسويه)

ابو طالب اسماعيل بن حسين مروزي (572ق-).

خلاصه عجائب البلدان

ناشناخته.خ.كاشف الغطاء.

خلاصه العروض

محمد نجف کرمانی (-1292ق).مذکور در «مطلع الشمس».

خلاصه العلوم

مظفر علی شاه محمد تقی بن محمد کاظم طبیب متخلص به مظفر (-1215ق).

خلاصه العلوم

فارسی، از میرزا محمد کرمانی منشی کریم خان زند (-1193ق)، در چند مجلد.خ.موجود.

خلاصه الفروع

در طهارت و صلاه، از ابو القاسم بن کاظم موسوی زنجانی (-1293ق).

خلاصه الفروع

عبد الله بن محمد علی راینی کرمانی (-1327ق).خ.دیده شده.

-الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي

خلاصه الفصول

اصول، از محمد علی صدر الدین بن اسماعیل صدر اصفهانی (1299ق-)، تألیف: 1363ق.

خ.دیده شده.

خلاصه الفقه

شیخ حبیب آل شبیر خاقانی و 1272ق-).

مذکور در فهرست کتابهای او.

خلاصه الفقه

حسین بن عبد الکریم رشتی (-1348 ق) مذکور در «احسن الودیعہ» خوانساری.

خلاصه الفقه و سلاله الاجتهاد

ناشناخته مذکور در «کشف الحجب».

- کتاب الطهاره و هی فی اللغه النظافه و النزاهه

خلاصه فلسفی نظریه انیشتاین یا سیر تکامل علم

فیزیک

فارسی، از آلبرت انیشتاین و لئوپولد ایٹفلد، ترجمه احمد آرام. ط. تهران، 1327 ش.

خلاصه الفوائد

احوال ابو مسلم خراسانی، ناشناخته، ظاهراً خلاصه «فوائد المؤمنین» تألیف یکی از فضلاء سده 11 ق است.

خلاصه القرائه

فارسی، تجوید، از محمد مؤمن بن عبد الکریم قاری در 10 باب. خ. شهید مطهری.

خلاصه القرآن

فارسی، تجوید، از محمد شفیع قاری، خ. دیده شده.

خلاصه الکافیہ

نحو، از محمد بن ناصر. شاید فرزند بهاء الدین بحرانی. خ. موجود.

خلاصه الکلام (فی فقه الاحکام)

راضی بن محمد حسین تبریزی (معاصر).

خلاصه الکلام (فی افتخار الاسلام)

فارسی، از محمد صادق فخر الاسلام. ط. تهران، 1322 ق؛ قم، 1330 ش.

خلاصه لطائف الخیال - تذکره نصرت

فارسی، از محمد نصیر بن محمد جعفر نصرت بصری، خلاصه «لطائف الخیال» محمد صالح نواب رضوی (- پس از 1104 ق). آغاز تألیف 1104 ق. خ. ملک و شهید مطهری.

خلاصه مثنوی رومی (برای مدارس)

فارسی، از بدیع الزمان فروزانفر، ط. تهران

ص: 33

خلاصه المذهب

اصول، ناشناخته، سید احمد زوین در مجموعه ای در 1234 ق برخی از مباحث کلامی را از آن نقل کرده است.

خلاصه المسائل

فارسی، رساله عملیه در طهارت و صلاه، از ملا احمد بن مهدی نراقی. خ. موجود.

خلاصه مشارق الانوار

محمد زمان بن کلبعلی جلایر متخلص به ساقی خراسانی (-1286 ق). خ. ملک.

خلاصه المصائب

اردو، مقتل، از محمد هادی بن علی صلاح هندی، که برای واجد علی شاه تألیف کرده، ط 1263 ق و مکرر.

خلاصه المصائب

فارسی، مقتل، از محمد حسن قزوینی (1296 ق-)، تألیف: 1326 ق. خ. دیده شده.

خلاصه المناقب

نور الدین جعفر بدخشی، شاگرد سید علی همدانی (-786 ق). در «مجالس المؤمنین» شوشتری از آن نقل شده است.

خلاصه المنطق

محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در «نجوم السماء».

خلاصه المنهج

فارسی، مختصر تفسیر «منهج الصادقین»، از مؤلف آن فتح الله بن شکر الله کاشانی (-997 ق یا 988).

ط. تهران، 1275 ق و مکرر.

- حمدی چون کلمات ربّانی بی غایت

خلاصه النجات

فارسی، مختصر «نجاه المتقین» از مؤلف آن، هدایت الله بن مهدی رضوی (-1280 ق).

خلاصه النحو

فارسی، نحو برای مبتدئین، از میرزا علی احمد زاده سلماسی، ط. تبریز، 1326 ق.

خلاصه النحو

ارجوزه، از محمد باقر بن حیدر حسنی حسینی کاظمی (-1290 ق). خ. موجود.

- احمد ربّاً منه لا یحصی التّعّم

حمدا بنحو قصرت عنه الهمم

خلاصه النحو

ابو محمد حسن صدر الدین (-1354 ق).

تألیف: 1335 ق.

خلاصه النحو

منظومه، از ابو الفضل بن ابی القاسم کلاتتری (-1316 ق). مذکور در شرح حال مؤلف در مقدمه دیوان او.

خلاصه النحو

ناشناخته، زین العابدین حسینی شرحی بر آن دارد که در حرف شین خواهد آمد.

خلاصه النسب

محمد رضا بن محمد صادق طباطبائی نواده میر یوسف طباطبائی. در تفصیل نسب، اجداد مؤلف. مذکور در «تاریخ اولاد الاطهار».

خلاصه الوفاء (فی اختصار رسائل اخوان الصفاء)

منتخبی است از چند نسخه رسائل «اخوان الصفا» که مکرر طبع شده است.

خلاصی نامه

فارسی، مثنوی عرفانی، منسوب به محمد علی مؤذن خراسانی. ابیاتی از آن منطبق با منتخب مثنوی ملا صدر است. ط. شیراز، 1318 ش.

- می ستایم خالق را کوست هست

این دگرها نیستند و اوست هست

الخلاف في الاحكام

شيخ الطائفة ابو جعفر محمد بن حسن طوسي (-460 ق). خ. آستان قدس، ش 2736 (1231 ق) و 2392. ط. تهران، 1370 ق؛ قم، 1376 ق - الحمد لله حق حمده.. سالتكم ايدكم الله

الخلاف في اصول الفقه

شريف مرتضى علم الهدى على بن حسين موسوى (-436 ق). مذكور در رجال نجاشى.

الخلاف في الخلافه

محمد على هبه الدين شهرستاني (معاصر). در فهرست آمده است که در اين کتاب به ذکر اقوال و مستندات آنها اکتفا و حکم بر موضوع به فهم خوانندگان گذاشته شده است.

خلاف عمر (بروايه اهل الحشو)

ابو يحيى جرجانى. مذكور در رجال نجاشى.

خلاف المذاهب الخمسه في الفقه

تقى الدين حسن بن على بن داود حلى (-647 ق-). مذكور در رجال مؤلف.

الخلافات بين شعبه و حفص

قراءت، از محمد بن محمود، نواده ناصر الدين ابو القاسم سمرقندى و مؤلف «تجويد الفاتحه و التوحيد». شعبه و حفص راويان عاصم در قراءت تمام قرآن بوده اند...

خ. موجود.

- الحمد لله الذى جعل صدور ناخزائن كلامه

خلاف

فارسى، از ابو القاسم بن حسين لاهورى (-1324 ق). مذكور در فهرست تأليفات او.

الخلافه

انگليسى، در اثبات امامت، از لقاء على حيدرى هندى (معاصر). ط.

الخلافه

غیاث الدین منصور حسینی دشتکی (-948 ق).

مذکور در مجالس المؤمنین.

الخلافة و الدستور الاسلامی

در اثبات خلافت علی (علیه السلام)، از محمد جواد بن عبد الهادی شری بغدادی (1325 ق-). ط.

بیروت، 1366 ق.

الخلافة الاسلامیة

امامت، از محمد بن خلیل عاملی (1327 ق-) مؤلف «احسن الاثر».

الخلافة الآلهیة

اردو، از سید محمد سبظین سرسوی لاهوری، مؤلف رسالة اهل البيت.

الخلافة الآلهیة ---

ص: 35

خلافتنامه امام حسن (علیه السلام) - الخلافة الحسنيه

فارسی، مثنوی، از علی بن محمد حسین خاموش یزدی (1295 ق-). خ. آستان قدس، ش 11739 (خط ناظم).

خلافتنامه حیدری

فارسی، مثنوی، نیز از خاموش یزدی. خ. آستان قدس، 9565 (بخط ناظم).

الخلافيات

رساله علمیه، از ابراهیم بن سلیمان قطیفی (- پس از 945 ق). مذکور در برخی از اجازات مؤلف.

الخلافيات

در تمام ابواب فقه، از عبد الله بن عباس ستری بحرانی (-ح 1270 ق). نسخه آن در بحرین موجود بوده است.

الخلافيات

در مسائل مورد اختلاف میان مسلمانان، از محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق).

مذکور در «نجوم السماء».

خلافيات الشرايع

ناشناخته، چنانکه در «امل الآمل» و «رياض العلماء» یاد شده شهید ثانی بر این کتاب حاشیه نوشته که در این صورت مؤلف پیش از شهید ثانی می زیسته است.

خلافیه

فارسی، رساله عملیه، از محمد باقر بن محمد مؤمن محقق سبزواری (-1090 ق). خ. آستان قدس، ش 2393 (1194 ق).

-الحمد لله رب العالمين

الخلافيه، الرساله

فقه، در خلخال پای زنان، از جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق). خ. مشکات.

-اعلموا ايها الطلاب انه قد شكّ اكثر فقهاء في حدّ الشرف في المرئه بخلخال.

خلخالیه

فارسی، اصول دین، از ابراهیم بن اسد الله لاهیجی که به نام سید محمد خلخالی تألیف کرده است.

خلد برین در احوال خطباء و واعظین

فارسی، از بیان الواعظین احمد بن حسن واعظ اصفهانی. ط. تهران، 1367 ق.

خلد برین

فارسی، ادعیه، از حبیب الله بن زین العابدین قمی مؤلف «جوامع الخیرات». خ. موجود.

خلد برین

فارسی، مواعظ، از عبد الفتاح بن ضیاء الدین محمد حسینی مرعشی، مؤلف «التبر المذاب» که در همان کتاب از این اثر یاد کرده است.

خلد برین

فارسی، مثنوی، از وحشی بافقی (-992 ق). ط.

تهران، 1303 ق و مکرر؛ کلکته، 1261 ق؛ بمبئی، 1286 ق.

خلد برین ---

ص: 36

فقه، از علی بن یوسف فقیه حاریصی (1327 ق-) که آن را به امر پدر خویش تألیف کرده است.

ذکر شده است.

-الحمد لله المدرك القريب

خلق الانسان

لغت، در نامهای اعضای بدن انسان، از ابو الحسین احمد بن فارس رازی (-375 ق).خ.

آستان قدس، ش 3713.

خلق الانسان

علی محمد بن دلدار علی تقوی (-1312 ق).

مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

خلق حواء

عبد الغفار گیلانی. صاحب ریاض نسخه آن را نزد یکی از نوادگان او دیده بوده است.

الخلق الحسينی

علی محمد بن دلدار علی حسینی (-1312 ق).

مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

خلق الخلق

ابو علی محمد بن عبد الله بن عمران برقی.

ماجیلویه قمی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ماجیلویه روایت کرده است.

خلق السموات

ابو اسحاق ابراهیم بن سلیمان نهمی خزاز، حمید نینوائی (-310 ق) آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از حمید روایت کرده است.

خلق الطینه---

الخلل (فی الصلاه)

ملا حسینقلی در جزینی (-1311 ق).خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

الخلل (فی الصلاه) - رساله السهو و الشک

فارسی، از محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی قمی (-1098 ق). مذکور در «جامع الرواه».

الخلل (فی الصلاه)

محمد علی بن محمد نصیر چهاردهی (-1334 ق). تقریرات سید حسین کوهکمری استاد مؤلف است.خ. موجود.

- و قال لما ثبت ان حلیتها مشروطه...

الخلل

محمد علی بن محمد حسن خوانساری (-1332 ق).خ. دیده شده.

الخلل

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

الخلل

محمد بن محمد باقر فاضل ایروانی (-1306 ق).خ. موجود.

الخلل

محمد بن عاشور کرمانشاهی، معاصر فتحعلیشاه قاجار، خ. موجود.

الخلل

محمد بن قاسم طباطبائی فشارکی (-1316 ق).

تقریرات بحث استاد اوست. مرحوم صاحب ذریعه آن را از روی نسخه شاگرد مؤلف استنساخ کرده است. همین رساله را نواده مؤلف با دیگر فقهیاتش تدوین کرده، «الفوائد المحمّديه» نامیده است.

الخلل (فی الصلاه)

محمد بن قاسم حجی برانی نجفی، تألیف:

1269 ق.خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمين ذي الجلال و الاكرام

الخلل

محمد بن حبيب الله فقيه رضوى مشهدى (-1264 ق). شرح خلل شرايع است. مذكور در «الشجره الطيبه».

الخلل (في الصلاه)

فارسي، از محمد بن حسن شيرواني (-1098 ق). مرتب بر 3 فصل: عمد، سهو، شك. خ.

موجود.

-بدان ارشدك الله تعالى كه نماز مشتمل بر ارکان و اجزای غير ركن...

الخلل

منصور بن محمد امين دزفولى، برادر شيخ انصارى.

الخلل

سيّد مهدى بن مرتضى بحر العلوم (-1212 ق).

خ. ديده شده.

الخلل

منظومه از شيخ مرتضى بن عباس آل كاشف الغطاء (-1349 ق).

الخلل

نصر الله فارسى مشهدى (-1291 ق). مذكور در «مطلع الشمس» و «فردوس التواريخ».

الخلل

نعمت بن علاء الدين طريحي نجفى (-1293 ق).

خ. ديده شده.

الخلل (في الصلاه)

منسوب به على بن عبد العال محقق كركى (-940 ق).خ.آستان قدس،ش 2385(957ق) و چند شماره ديگر.ط.تهران،1322 ق(در آخر البيان).

-الحمد لله الذى فطر السموات و الارض

الخلل (فى الصلاه)---

ص:39

خَلَنامه

فارسی، مثنوی، از کوهی کرمانی، ط. تهران، 1304 ق.

خَلواتیه

در نوافل، از سید عبد الله بن ابی القاسم بن علم الهدی بلادی بوشهری (معاصر). شاید هم این نام تصحیف صلواتیه او باشد که (ضیاء المستضیین) نام دارد.

خَلوتخانه

فارسی، رد صوفیه، از عبد الفتاح بن ضیاء الدین محمد مرعشی حسینی اصفهانی، مؤلف «التبر المذاب».

خَلوت راز

فارسی، مثنوی، از محمد امین واصل لاهیجی.

خَلوت راز

فارسی، مثنوی، از محمد طاهر وحید قزوینی. خ.

مجلس.

-ای فرازنده سرای جهان

به گل و خشت آشکار و نهان

الخلود

در آیات و حدیث در باب خلود بهشت و دوزخ، از فضل الله بن فیض الله اینجو شیرازی که به اسم فیروز شاه بهمنی پادشاه هند تألیف کرده.

خلیج فارس

فارسی، از سر آرتور ویلسن، ترجمه محمد سعیدی، ط. تهران، 1310 ش.

خلیج فارس

فارسی، از غلام علی بایندر (-1320 ش)، ط.

تهران، 1317 ش.

خليفة الرسول (صلى الله عليه و آله)

فارسي، در امامت، ناشناخته. ط. ايران.

خليفة النبي (صلى الله عليه و آله)

صدر الدين بن عبد الحسين شرف الدين. ط.

--- الخليلي ---

ص: 40

الخمريه

فارسي، در احكام خمر، از محمد علي بن حسن علي همداني (1293 ق-)، در 6 عنوان: 1.

الحرمة من لدن آدم، 2. الحرمة من القرآن. 3.

الحرمة من الاخبار، 4. الحرمة طبًا، 5. الحرمة برهانا عقليا، 6. الحرمة وجدانا ضروريا، خ.

ديده شده.

الخمريه، الرساله-مطلع السعادات

صالح بن عبد الكريم بحراني كوزكناني (-1098 ق). خ. موجود.

الخمريه

محمد علي بن مهدي اراني كاشاني (-1325 ق)، خ. موجود.

الخمريه

فاضل بن قاضي هاشمي بروجردي (معاصر)، ط.

الخمريه

صدر الدين محمد بن غياث الدين منصور دشتكي شيرازي.

خمريه---

ص: 41

الخمس، کتاب

علی اکبر بن محمد باقر اژه ای اصفهانی (-1232 ق). مذکور در «روضات الجنات».

الخمس، رساله

سید محسن بن محمد تقی کوهکمری شاگرد علامه شیخ هادی تهرانی. خ. دیده شده.

خمس، رساله

فارسی، از محسن بن عبد الله اردبیلی (-1294 ق)، تألیف: 1286 ق.

الخمس، کتاب

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی (سده 3 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الخمس، کتاب

ابو جعفر محمد بن حسن صفار قمی (-290 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

الخمس، منظومه فی

سید محمد جواد شقرانی نجفی (-1226 ق).

مذکور در تکملة امل الآمل.

الخمس، کتاب

استدلالی و مفصل، از محمد بن حسین بن خلیل تهرانی (-1355 ق). خ. دیده شده.

الخمس، کتاب

شیخ صدوق، ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الخمس، کتاب

محمود شهابی (معاصر). از خودش نقل شده.

الخمس، کتاب

استدلالی و مفصل از شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری (-1281 ق). ط. مکرر (به عنوان ملحقات المکاتب).

خمسه آهی

فارسی، مثنوی، از آهی مشهدی. مذکور در «مجالس النفائس».

خمسه اکرامی

فارسی، از اکرامی ترک معروف به کاشی.

مذکور در تذکره نصر آبادی.

خمسه سید حسن

فارسی، از سید حسن بن فتح الله، تاریخ نظم، 1038 ق. خ. موزه بریتانیا.

خمسه حسینی

فارسی، از محمد حسین بن محمد حسن بن معصوم حسینی قزوینی (-1249 ق)، مشتمل بر مثنویهای الهی نامه، اشترنامه، مهر و ماه، وامق و عذراء و وصف الحال. ط. شیراز، 1324-1328 ق. خ. ملک.

خمسه خواجه

فارسی، مثنوی، از کمال الدین ابو العطاء محمود بن علی کرمانی متخلص به خواجه (-753 ق). مشتمل بر همای و همایون، گل و نوروز، روضه الابرار، کمال نامه و گهرنامه.

برخی از این مثنویها مستقلا طبع شده. خ. شهید مطهری (953 ق).

خمسه داعی ---

ص: 42

بهشت. ط. هند.

خمسه روح الامين

فارسی، مثنوی، از محمد امین شهرستانی متخلص به روح الامین و معروف به میر جمله.

چهار تا از این مثنویها در کتابخانه سلطان القرائی موجود بوده است: خسرو و شیرین، مطمح الانظار، لیلی و مجنون و بهرام نامه (یا آسمان هشتم).

خمسه شفائی

فارسی، مثنوی، از حکیم شفائی (-1037 ق).

مذکور در «کشف الظنون».

خمسه شهاب

فارسی، مثنوی، از عبد الله شهاب ترشیزی (-1216 یا 1215 ق). مذکور در «ریاض العارفین».

خمسه ضمیری

فارسی، مثنوی، از کمال الدین حسینی ضمیری اصفهانی (سده 11 ق) مشتمل بر مثنویهای ناز و نیاز، بهار و خزان، لیلی و مجنون، وامق و عذراء و اسکندر نامه. برخی مثنوی ششم را هم به نام جنه الاخيار (یا حسنه الاخبار) بر آنها می افزایند.

خمسه فیضی

فارسی، مثنوی، از ابو الفیض بن مبارک ناگوری (-1004 ق). مشتمل بر مثنویهای نل و دمن، مرکز ادوار، اکبر نامه، سلیمان و بلقیس و هفت کشور. وی ظاهراً دو مثنوی اول را به اتمام رسانیده که نسخه آنها موجود است و نل و دمن در لکهنو چاپ شده.

خمسه فوق الدین یزدی

فارسی، مثنوی، از فوق الدین احمد یزدی معاصر شاه عباس صفوی (-1077 ق). گفته اند که مثنویهای او همه غزلیات بوده است.

خمسه قاسمی گنابادی

فارسی، مثنوی، از قاسمی گنابادی معاصر شاه اسماعیل و شاه تهماسب صفوی (-984 ق).

معلوم نیست که موفق به اتمام خمسه شده باشد.

خمسه کاتبی ترشیزی

فارسی، مثنوی، از محمد بن عبد الله کاتبی ترشیزی (سده 9 ق) مشتمل بر مثنویهای مجمع البحرین، بهرام و گلندام، حسن و حسن، ناظر و منظور و محب و محبوب. نسخه برخی از این مثنویها موجود است.

خمسه لاهوری

فارسی، مثنوی، از ابو البرکات لاهوری. یاد یکی از مثنویها (لیلی و مجنون) از این خمسه در مقاله رومئو ژولیت در مقایسه با لیلی و مجنون اثر علی اصغر حکمت به نقل از تذکره «روز روشن» آمده است.

خمسه مفرده نویسی

فارسی، مثنوی، از عبدی بیک نویدی شیرازی (-988 ق) مشتمل بر روضه الصفا، روضه الازهار، جنه الاثمار، زینت الاوراق و صحیفه الاخلاص. مذکور در تذکره هفت اقلیم و تحفه سامی.

خمسه مفرده نویسی

فارسی، مثنوی، نیز از عبدی بیک، مشتمل بر جام جمشیدی، هفت اختر، بهرام نامه، لیلی و مجنون و آینه اسکندری. در مقاله سهیلی خوانساری در باب پیروان نظامی از آن یاد شده است.

خمسه مکتبی شیرازی - پنج گنج

فارسی، مثنوی، از مکتبی شیرازی (زنده در 909 ق). لیلی و مجنون که از مثنویهای این خمسه است مکرر چاپ شده. مثنوی دیگر مخزن الاسرار است و معلوم نیست که خمسه او تمام شده باشد.

خمسۀ نظامی - پنج گنج

فارسی، مثنوی، از ابو محمد الیاس بن یوسف گنجوی (-611 ق)، مشتمل بر مخزن الاسرار، خسرو و شیرین، لیلی و مجنون، هفت پیکر و اسکندر نامه. ط. مکرر.

خمسۀ نوائی

ترکی، مثنوی، از امیر علی شیر نوائی (-906 ق)، مشتمل بر مثنویهای حیره الابرار مجنون و لیلی، فرهاد و شیرین، سبعة سیاره و سد سکندری. خ.

شهید مطهری.

خمسۀ نوعی زاده

فارسی، مثنوی، از عطاء الله بن یحیی نوعی زاده (-1044 ق)، مشتمل بر مثنویهای ساقینامه، نفحه الازهار، هفتخوان، صحبه الابکار و... المجالس. مذکور در کشف الظنون.

خمسۀ هاتقی - پنج گنج

فارسی، مثنوی از عبد الله هاتقی جامی (-927 ق)، مشتمل بر مثنویهای لیلی و مجنون، خسرو و شیرین، هفت منظر، تمرنامه (یا ظفر نامه) و مثنوی در فتوحات شاه اسماعیل. ط. لکهنو، 1869 م.

خمسۀ هدایت

فارسی، مثنوی، از میرزا حسین هدایت، مشرف اصطلب شاه عباس و شاه تهماسب صفوی 20 هزار بیت بی معنا در 5 مثنوی به استقبال خمسۀ نظامی. مذکور در تذکره های فارسی.

الخمسۀ الطیبه - الخمسه النجیبه السمرقندیه

طب، از نجیب الدین ابو حامد محمد بن علی سمرقندی (-619 ق). کتاب چهارم این خمسۀ -قربادین المفردات- در آستان قدس موجود است. ش. 5123 (650 ق) و چند نسخه دیگر.

الخمسۀ الشرقیه (فی خمس مسائل معضله اصولیه و

فقهیّه)

علی بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1315 ق). مذکور در «غایه الآمال» مؤلف.

خمسۀ عشر، کتاب

ابو موسی جابر بن حیان کیمیاوی (-200 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

الخمیسیه

رمل، ناشناخته. نسخه آن در بحرین موجود بوده است.

-احمد الله علی نعمائه و اشکره علی تواتر آلائه...

خندان و گشاده رو باشید

فارسی، اخلاق، از پل نسیس، ترجمه محمود نوائی. ط. تهران، 1328 ش.

خنگ بت و سرخ بت

فارسی، مثنوی، از ابو القاسم حسن بن احمد عنصری (-431 ق).

خواب دیدن یک دختر مصری

فارسی، داستان، ط. تهران.

خواب شگفت

فارسی، اخلاق، از فتحعلی اصفهانی. ط. برلن، 1305 ش.

خوابنامه-تعبیر رؤیا

سید شیرین محمد بن ثنوان مشعشی (-1190 ق).

خوابنامه---

ص: 44

(-814 تا 830 ق)، درج در دیوان شاعر.

خوابنامه

فارسی، مثنوی، محتملا از مشتری طوسی.خ.

مجلس.

خواتیم

فارسی، نام بخشی از غزلیات سعدی که ضمیمه دیوان اوست و مکرر چاپ شده.

الخواتیم، کتاب

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). مذکور در فهرست شیخ.

نجاشی ازین کتاب به «کتاب الخاتم» تعبیر کرده است.

الخواتیم، کتاب

ابو عبد الله محمد بن وهبان دیلی (سده 4 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

الخواتیم الدررّیه (فی المسائل الاصولیه)

شرح «الدرر البهیّه» منسوب به بحر العلوم، از علی بن حسن بن علی خاقانی، تالیف: 1368 ق.

آیت الله سید ابو القاسم خوئی استاد شارح بر آن تقریظ نوشته است.

خواتیم الصالحین

فارسی، از مولوی ابو علی هندی، تالیف: 1249 ق. ط. لکهنو.

-حمدا لك يا من زين السماء الدنيا بزينه الكواكب

خواجوی کرمانی

فارسی، شرح حال، از حسین مسرور، ط. تهران، 1306 ش (در مقدمه «روضه الانوار» خواجو).

خواجوی کرمانی

فارسی، شرح حال، از سعید نفیسی، ط. تهران، 1307 ش.

خواجه گردانیدن و تنکیل

فارسی، فقه، از ملا عبد الله افندی، صاحب «ریاض العلماء». خ. موجود.

-بعد از حمد حضرت آله... به عرض اقدس ارفع همایون اعلی می رساند...

خواجه نصیر الدین طوسی

شرح حال، از مصلح الدین بن شهاب الدین موسوی اصفهانی (1334 ق-).

خواجه نصیر الدین طوسی

فارسی، شرح حال، از مرتضی مدرسی چهاردهی، ط. (در مجله ارمنان-سال 19).

الخوارج، کتاب

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلّودی (-332 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

الخوارج، کتاب

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق).

مذکور در «فوات الوفيات» ابن شاکر.

خوارزمشاهیان، تاریخ

فارسی، بخشی از «روضه الصفا»، تألیف میرخواند محمد بن خاوند شاه. ط. پاریس، 1842 م.

خوارق البوارق

در اعجاز قرآن، از علی بن ابی القاسم رضوی لاهوری (معاصر). ط. 1316 ق.

خوارق العادات (و المعجزات و الکرامات)

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الخواص، کتاب

ابو موسیٰ جابر بن حیان صوفی کیمیاوی (-200 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الخواص، رساله فی

محمد بن زکریا رازی. خ. مشکات.

ص: 45

خواص الآيات

فارسی، از احمد بن محمد تمیمی.خ. آستان قدس، ش 1422(1369 ق).

-حمد و سپاس کریمی را که قرآن قدیم و حکیم را شفای دل‌های بیمار گردانید.

خواص الآيات

فارسی، از محمد تقی بن محمد باقر، آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق).ط. بمبئی، 1299 ق.

خواص الآيات

ناشناخته، در «مجمع الدعوات» عبد المطلب بن غياث الدين از آن نقل شده است.

خواص الادعيه

فارسی، از محمد تقی بن محمد باقر، آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق).

خواص الادويه

ناشناخته، منتخبی از آن را محمد تقی گلپایگانی (-1292 ق) برگزیده.خ. خوانساری.

خواص اسماء الحسنی و معنی آن

فارسی، از حبیب الله بن علیمدد شریف ساوجی کاشانی (-1340 ق).ط. تهران، 1329 ق.

خواص اسماء الله تعالى

فارسی، به نظم، از احمد بن محمد تمیمی که در 972 ق سروده.خ. موجود.

خواص الاشیاء

فارسی، طب، از محمد حسین بن محمد علی بن سلیمان بیک افشار، تألیف: 1249 ق در 50 باب.

خواص الاشیاء و منافعها

فارسی، طب، از شاه قلی سلطان بن حمزه سلطان استاجلو (سده 10 ق).خ. آستان قدس، ش 5098.

خواص الاعمال

مهدی بن علی اکبر یزدی قمی (1281 ق-).خ.

خواص الاكسير

جابر بن حیان کیمیاوی (-200 ق). مقاله نهم آن در مجربّات قاضی عبد الجبار نقل شده.

خواص بعض السور و الآيات

محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

خواص الجواهر

سید صدر الدین دشتکی شیرازی (-903 ق). خ.

شهید مطهری.

--- خواص الجواهر ---

ص: 46

خواص الخضروات و البقول

فارسی، براساس احادیث، از نظام الدین احمد گیلانی، از امیران دولت سلطان عبد الله قطبشاه (-1083 ق).

-شکر مر خدا را که گردانید زمین را سبز

خواص السور

ناشناخته، ملا عبد المطلب در «مجمع الدعوات» از آن بسیار نقل کرده است.

خواص السور و الآيات القرآنيه

فارسی، ناشناخته، برای سلطان محمد قلی قطبشاه (-1020 ق) تالیف شده. خ. مرعشی، - تیمن و اعتصام به نام خجسته فرجام آن علامی که تلاوت...

خواص سورة یسی

سعد الدین محمد محمودی، خ. دیده شده.

خواص القرآن

عبد الرحمن بن علی بن احمد قرشی. وی گاه به گاه در این کتاب از امام صادق (علیه السلام) نقل می کند و بیشتر روایت آن از امام تمیمی است. از وجود نسخه مورخ 912 ق خبر داده شده.

خواص القرآن

عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق)، در 2 قسم. خ. دیده شده.

خواص القرآن

فارسی، از محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی. تألیف: 1220 ق. خ. دیده شده.

الخواص الکبیر (فی علم الکاف)

کیمیا، از جابر بن حیان (-200 ق). خ. آصفیه.

الخواص المجربه

فارسی، از شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الخواص الموازینه

کیمیا، منسوب به جابر بن حیان (200 ق).

نسخه کهنی از آن دیده شده.

خواص يوم الجمعة---

ص: 47

خوان نعمت

فارسی، منشآت محمد دانشمند خان معروف به نعمت خان عالی (سده 12 ق). ظاهراً در 1850 م در لکهنو طبع شده. خ. دیده شده.

-عیار افزای نقد سخن اکسیری است که

خودآموز آلمانی

فارسی، از ح. مطبوخیان، ط. تهران.

خودآموز آلمانی

فارسی، از محسن معالی پور، ط. تهران، 1319 ش.

خودآموز اسپرانتو

فارسی، از بهمن شیدائی. ط. تهران، 1309 ش.

خودآموز انگلیسی

فارسی، از علی اکبر بهپور شیرازی، ط. تهران، 1304 ش و مکرر.

خودآموز انگلیسی

فارسی، از علی اصغر کاوسی برومند. ط. تهران، 1323 ش.

خودآموز روسی

فارسی، از علی آری، ط. 1323 ش.

خودآموز روسی

فارسی، از خلیل داور. ط. تهران، مکرر.

خودآموز روسی

فارسی، از عبد الله صدق. ط. تبریز، 1310 ش.

خودآموز نوین روسی

فارسی، ترجمه تحت نظر عزیز الله افتخار. ط.

تهران.

خودآموز منطق

فارسی، شرح «منظومه اللئالی» محقق سبزواری، از شیخ محمد کاظم بن محمد حسین مدیر شانه چی. ط. مشهد.

خودآموز شطرنج

فارسی، از خسرو روزبه. ط. تهران.

خودآموز فرانسه

فارسی، از عبد الحسین رحیمی. ط. تهران.

خودآموز موسیقی (و تمرینات نت)

فارسی، از ضیاء مختاری، ط. تهران.

الخور البریعه فی اصول الشریعه

بهاء الدین محمد بن تاج الدین حسن اصفهانی معروف به فاضل هندی (-1137 ق). مذکور در اوائل «کشف اللثام» مؤلف.

خورشید و پروانه

فارسی، مثنوی، از سالم، تاریخ نظم: 1254 ق، به نام محمد شاه قاجار. خ. دانشگاه.

- حمد پاک از دلی چه آینه صاف بخداوند منبع الطاف.

خورشید آفرین و فلک ناز

فارسی، داستان. ط. تهران، 1308 ش.

خورشید و جمشید - جمشید و خورشید

فارسی، مثنوی، از سلمان ساوجی، تاریخ نظم: ح 763 ق، به نام سلطان اویس. درج در کلیات شاعر.

- الهی پرده پندار بگشای

در گنجینه اسرار بگشای

خورشید و مه پاره - گل رعنا

فارسی، مثنوی، از حکیم قَمّی.خ.ملک.

-ای قبله نمای عشق‌بازی

معشوق حقیقی و مجازی

خوزستان نامه---

ص:48

تولستوی و کاظم زاده ایرانشهر. ط. تهران، 1325 ش.

خوشبختی خانواده

فارسی، از محمد حسین محمدی اردهالی. ط.

تهران، 1324 ش - 1329 ش (در 5 مجلد).

خوشبختی چیست؟

فارسی، از برناردن دو سن پیر، ترجمه محمد علی گلشائیان. ط. تهران، 1306 ش.

خوش بوی بهشت

گجراتی، در احوال شهیدان کربلا، از غلام علی بهاونگری، در 50 مجلس. ط.

خوشین باش

فارسی، از پوشه، ترجمه محسن بن محمد تقی جهانسوز. ط. تهران، 1315 و 1330 ش.

الخوف من الموت

ابو علی مسکویه. ط. بیروت، 1911 م (به نام ابن سینا چاپ شده).

-الحمد لله رب العالمین حمد الشاکرین...

خوف و رجاء

فارسی، مثنوی، از محمد بن صالح همدانی (سده 13 ق). خ. موجود.

-به نام آنکه نامش حرزجان است

ثنایش جوهر تیغ زبان است

خوکنامه - گهرنامه

فارسی، مثنوی، از تقی دارابی که به روش «موش و گربه» عبید زاکانی سروده:

-خوشر از حمد نیست عنوانا

لب گشایم به حمد یزدانا

خونابه اشك

اردو، مرآتی، از صالحه هندی. ط.

خونبار ---

ص: 49

الخيارات

شرح مزجی شرایع، از محمد بن جعفر بن محمد بن عاشور کرمانشاهی (-1294 ق). خ.

دیده شده.

الخيارات

محمد بن فضل الله بن خداداد پهنه کلاهی ثقة الاسلام (-1342 ق). خ. دیده شده.

الخيارات

سید محمد بن میر قاسم طباطبائی فشارکی.

نواده اش سید هادی آن را تدوین کرده.

الخيارات

مهدی بن علی بن جعفر کاشف الغطاء (-1288 ق). خ. دیده شده.

الخيارات-ذخائر النبوه

محمد هادی بن محمد امین تهرانی (-1321 ق).

خ. موجود.

-الحمد لله الذي هدانا الى مسالك شرايع الاسلام

الخيارات (خيار المجلس و الشرط و الحيوان)

محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق). خ. دیده شده.

خيار تبعض الصفقه

محمد بن علی بن محمود موسوی نوری (-1325 ق). خ. دیده شده.

خیاط چینی

فارسی، داستان، ط. تهران.

خیاط نامه

فارسی، مثنوی، از فرید الدین عطار نیشابوری.خ.

ملک.

-به نام آنکه هستی زو نشان یافت

نفوس ناطقه زو نور جان یافت

الخیال

ابو موسی جابر بن حیان کیمیاوی (-200 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

خیالات

فارسی، مقالات، از عباس خلیلی.ط. تهران، 1309 ش.

خیام---

ص:50

خیر جلیس و نعم انیس

دیوان اشعار سید علی خان بن خلف مشعشعی حویزی (-1088 ق).

خیر خیرپوری

اردو، ط، هند.

خیر الدلائل

یکی از مجلّات «الدلائل و المسائل» از محمد علی هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

خیر الرجال

در احوال رجال اسانید «من لا یحضره الفقیه»، از بهاء الدین محمد بن علی شریف لاهیجی. (ظاهراً سده 11 ق). خ. دیده شده.

-نحمدک اللّهم یا من کان باب رحمته محطّ رجال

خیر الرسائل

فارسی شرح گلشن راز شبستری، از محمد بن محمود عصّار حسینی لواسانی (-1356 ق)، تألیف: 1335 ق. ط. مشهد 1355، ق. ط.

مشهد، 1355 ق.

خیر الزاد (فی واجب الاعتقاد)

ابو الحسن بن علی شاه رضوی لکهنوی (-1313 ق). مذکور در آخر «اسداء الرغاب». از فرزند مؤلف.

خیر الزاد لیوم التناد

در فرائض صلاه، از عبد الحسین بن جواد بغدادی (-1365 ق). ط. بغداد، 1340 ق.

خیر الزاد لیوم المعاد

اصول دین و احکام، از عبد المحسن بن حسین خاقانی (معاصر). ط. نجف، 1357 ق.

خیر الزاد

رساله عملیه، از علی بن محمد حسین شهرستانی.

ط.

خير الزاد (في المبدأ و المعاد)

فارسی، از نظام الدین محمود معروف به داعی الی اللہ (-867 یا 869 ق).خ. موجود.

-سپاس بی قیاس آفریدگار عالم راست.

خير الزاد لیوم المعاد: (فی مدایح النبی و اهل بینه

(الامجاد)

شیخ باقر بن حبیب خفاجی (1312 ق-).ط 1372 ق.

خير الزاد

فارسی، رساله عملیه، از علی بن عبد الحسین ایروانی (-1354 ق).خ. موجود.

خير الكلام

در تبوت و امامت، از مولوی محمد باقر بن ابی جعفر اصفهانی.ط. هند.

خير الكلام (فی مدایح الكرام)

فارسی، قصاید در مدح معصومین (علیه السلام)، از حیدر علی مجد الادباء متخلص به ثریا (زنده در 1306 ق).

خير الكلام (فی المنطق و الكلام و اثبات امامه كل

واحد من ائمه الانام)

از سید خلف بن عبد المطلب مشعشی حویزی (-1074 ق).مذکور در «ریاض العلماء».

خير الكلام (فی رة عدو الاسلام)

فارسی، رد رسائل کسروی، از ذبیح اللہ محلاتی، در 2 مجلد.

خير لمعه فی صلاه الجمعه

احمد بن صالح موسوی قزوینی (معاصر).ط.

بغداد، 1349 ق.

خير المقال (فی شرح القصیده المقصوره فی مدح

سید علی خان بن خلف مشعشعی حویزی (-1088 ق). آغاز تألیف: 1083 ق، در 4 مجلد. مذکور در «ریاض العلماء».

ص: 51

خير المال في حفظ صحه الاطفال

دكتور ابراهيم سعيد، ط. اراك، 1308 ق.

خير النساء

گجراتی، اخلاق زنان، از غلام علی بهاونگری (معاصر). ط.

خير الوصيه

قصيده در اخلاق، از محمد بن عبد الله بن رمضان احسائي. خ. موجود.

خيرات حسان (في ترجمه مشاهير النسوان)

فارسی، از محمد حسن خان اعتماد السلطنه (-1313 ق). «مشاهير النسوان» از سيد محمد ذهني است. ط. تهران، 1304-1307 و 1311 ق.

خيرات حسان ---

ص: 52

دائر الوصول

اصول فقه، شرح «منار الانوار» حافظ الدين عبد الله بن احمد نسفى (-710 ق)، از محمد بن مبارکشاه هروى معروف به ميرک بخارى. ط. لکهنو، 1877 م.

الدائرة-عيتته الوجود-الاحديه

حکمت، از عبد الله قطب بليانى، خ. آستان قدس، ش 623.

دائرة جهان نما

فارسی، احکام نجوم، از کمال الدين حسين بن على واعظ کاشفى (-910 ق). «آئينه اسکندري» تهذيب و تکميل اين کتاب است.

دائرة المعارف

(1)

فارسی، از ملك المؤرخين عبد الحسين بن هدايت الله بن محمد تقى سپهر کاشانى (-1352 ق). مذکور در سالنامه پارس-1312 ش.

دائرة المعارف اسلامى

فارسی، تأليف گروهى از مستشرقان، ترجمه جمعى از مترجمان به عربى و ترجمه محمد على خليلى به فارسى. ط. تهران، 1318 ش (2 جزء).

دائرة المعارف اسلاميه

فارسی، از عبد العزيز بن عبد الحسين جواهر كلام.

ط. تهران 1324-1337 ش. (نخست 10 جزء با مستدرک در يك مجلد و بعد در 4 جزء).

دائرة المعارف روابط جنسى-رهبر عشق

فارسی، تأليف نارمن هير، ترجمه عبد الله رهنما.

ط. تهران، 1325 و 1328 ش.

الدائرة الهندية

رياض، از تقى الدين ابو الخير فارسى (سده 10 ق). خ. آستان قدس، ش 7387 (1090 ق).

ایام عرب، ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-205 یا 206 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

داد و ستد

فارسی، فقه، در مسائل بیع، از علی بن محمد مرعشی سید الحکماء (-1316 ق). خ.

مرعشی.

الذّار (عن محاورات الفار)، رساله

صفی الدین عبد العزیز سنّسی حلّی (-750 ق یا

ص: 53

1-1) مصحح محترم «الذریعه» - ع. منزوی - مقاله ای مبسوط در باب «دائرته المعارف» در مجلد 8، صفحات 3-18 آورده است.

پس از آن. ط. (با دیوان او).

الدار، کتاب

ابراهیم بن محمد ثقفی (-283 ق). مذکور در رجال نجاشی.

دار السرور (فیما يتعلق بابی الشّور)

علی اکبر بن غلام علی مروج الاسلام کرمانی (معاصر).

دار السرور (فی علم الدنيا و القبور)

فارسی، از نور الدین محمد حسین شریف بن محمد محلاتی (-1362 ق) در 2 باب و خاتمه خ. موجود.

-سرور قلوب عارفین و فرح و راحت دل‌های محبین

دار السلام (فیما يتعلق بالرؤیا و المنام)

محمد حسین بن محمد تقی نوری (-1320 ق)، تألیف: 1292 ق. ط. تهران، 1305 ق.

دار السلام (فی احکام السلام فی شرح الاسلام)

عبد الهادی بن اسماعیل حسینی شیرازی. حدود 1000 مسأله را در فروع سلام بیان کرده است.

دار السلام و مدار الاسلام

چهل حدیث، ناشناخته، خ، شهید مطهری.

دار السلام (فیمن فاز بسلام الامام)

فارسی، در ملاقات امام عصر (علیه السلام) از محمود بن جعفر میثمی عراقی (-1310 ق)، تألیف:

1301 ق، در یک مقدمه، 5 باب و خاتمه.

-حمد بی حد و ثنای بی‌عدد

دار الصفا من بحر الشفا

قصیده و تریّه، از سالم بن احمد شیخان حسینی یمنی (-1046 ق). مذکور در ذیل کشف الظنون.

دار العرب

احمد بن فارس بن زکریا قزوینی رازی (-390 ق). مذکور در «معجم الادباء».

دار المجانین

فارسی، داستان، از محمد علی جمال زاده (معاصر). ط، تهران، 1320 ش.

الدرات، کتاب

ابو عبد الله محمد بن عبد الرزاق بیهقی سبزواری، معاصر قفال شاشی (-336 ق)، به نام محمد بن ابراهیم بن سیمجور امیر خراسان تألیف کرده.

مذکور در «تاریخ بیهق».

داروین و داروینیسیم

فارسی، از محمود بهزاد، ط، تهران، مکرر.

داروی حیات

فارسی، ط، ایران.

داریوش نامه (یا سابقه الواح تخت جمشید)

فارسی، مجموعه اشعار از 5 شاعر معاصر، به اهتمام شاهزاده افسر شیخ رئیس. ط، تهران، 1313 ش.

داستان

[در باب داستان و قصص، مقاله مبسوط و مفصلی به قلم ع. منزوی، در مجلد 8 ذریعه صص 23-35 پس از عنوان داریوشنامه گنجانیده شده است].

داستان آب زندگی - آب زندگی - زنده به گور

فارسی، از صادق هدایت. ط، تهران، 1309 ش و مکرر.

داستان آدم جدید

فارسی، از نیکلا حداد، ترجمه حبیب الله عین الملک، ط، تهران، 1343 ق.

داستان ابدال و سلمان

فارسی، از عبد الرحیم بن عبد الحسین اصفهانی (1294 ق-). مذکور در آخر «ملخص المقال مؤلف».

داستان احوال شیخ احمد احسائی

فارسی، از مرتضی مدرس چهاردهی. ط. در مجله یادگار و دانشنامه.

داستان امروز

فارسی، از عباس خلیلی مدیر روزنامه اقدام. ط.

تهران، 1310 ش.

داستان امیر حمزه

فارسی، ط. مکرر در ایران و هند.

داستان انسان و حیوان

فارسی، از صادق هدایت، ط. تهران، 1343 ق.

داستان باستان (یا سرگذشت کورش بزرگ)

فارسی، از نصرت الوزاره حسن بن ملا رضا بدیع بهبهانی (-1355 ق). ط. تهران، 1299 ش.

داستان بوف کور

فارسی، از صادق هدایت (-1330 ق)، ط.

تهران، 1329 ش و مکرر.

داستان پروین دختر ساسان

فارسی، از صادق هدایت، ط. تهران، 1342 ش (چاپ سوم).

داستان ترکتازان هند

فارسی، از دولتیار جنگ نصر الله فدائی اصفهانی در 5 مجلد. ط. بمبئی، 1310 ق (ج 1)؛ حیدر آباد.

داستان جم

فارسی، از محمد علی مقدم (به همکاری صادق کیا). ط. تهران، 1314 و 1341 ش.

داستان جوان بو الهوس

فارسی، از نصرت الوزاره حسن بن محمد رضا بهبهانی (-1355 ق). ط. تهران.

داستان حی بن یقظان (و شمه ای از احوال سلمان و

ابسال)

فارسی، از عبد الرحیم بن عبد الحسین حائری تهرانی. ط. تبریز، 1343 ق.

داستان خورداد و امرداد---

ص: 55

داستان شیخ و مجرم

فارسی، از کتاب «روضه البیان و حدیقه الایمان» نقل شده و در نسخه ای که دیده شده بعضی هزلیات هم در 1295 ق به آن افزوده شده. این داستان در «شاخه طوبی» از محمد حسین نوری هم درج است.

داستان طائیس

فارسی، ترجمه قاسم غنی. ط. تهران.

داستان علی اکبر

فارسی، مرثی منظوم، از محمد طاهر بن ابی طالب، تاریخ نظم: 1298 ق. خ. موزه بریتانیا.

داستان غم

فارسی، از بدر الدوله مولوی محمد صبغت الله.

ط. مدارس، 1259 ق.

داستان کک کوهزاد

فارسی، مثنوی، غیر از آنچه در شاهنامه آمده و این مثنوی از یک شاعر سده 6 ق است. مذکور در «حماسه سرائی در ایران».

-کنون داستان کک کوهزاد

بگویم بدان سان که دارم به یاد

داستان واله و سلطان (یا واله سلطان)

فارسی، مثنوی، از شمس الدین عباسی فقیر دهلوی (-1179 ق). ط. لندن، 1903 م.

داستان وامق و عذراء

فارسی، منظومه، از رفعت شیروانی. ط.

داستانها

فارسی، ترجمه نصر الله شیفته مازندرانی. ط.

تهران، 1314 ش.

داستانها

فارسی، از اسکار وایلد، ترجمه هوشنگ انصاری. ط. تهران، 1328 ش.

داستانهای امثال

فارسی، از امیر قلی امینی. ط. اصفهان، 1324 ش (ج. اول)، 1333 ش (2 جلد).

داستانهای ایران قدیم

فارسی، از حسن پیرنیا مشیر الدوله. ط. تهران، 1307 ش.

داستانهای تاریخی

فارسی، ترجمه ناصر نجمی. ط. تهران.

داستانهای خونین

فارسی، از محمد علی خلیلی. ط. تهران.

داستانهای کوچک

فارسی، ترجمه امیر قلی امینی. ط. اصفهان، 1310 ش.

داستانهای واقعی

فارسی، از مصطفی الموتی. ط. تهران، 1326 ش (در 4 جزء).

داستان هفت برادر

فارسی، از محمد باقر الفت.

داعی البشر

منظومه در احوال امام عصر (علیه السلام)، از مهدی بن علی غریفی بحرانی (-1343 ق)؛ تاریخ نظم:

1330 ق.

داغ جنون

اردو، مثنوی، از مولوی محمد زکی، ط 1308 ق.

داغ و داد بغداد

فارسی، حبسنامه مؤلف، از میرزا هادی خراسانی (-1368 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

دافع البغض و العداوه

جواز لعن ظالمین، از شیخ محمد مدرس تهرانی (-پس از 1320 ق). ط. خوانساری نجف.

ص: 56

دافع المنیه (و نافع البریه فی احکام التغذیه)

لاصحاب التخمه و الهیضه)

فارسی، طب، از حکیم شفاء الدوله سید افضل علی رضوی فیض آبادی هندی، ط. لکهنو.

دافع التفاق

قاضی نور الله شوشتری (1019 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

دافع الوهم

اردو، در تقیه، از سجاد حسین هندی، ط. هند.

دافع هذیان-رافع هذیان

فارسی، لغت، از نجفعلی حجری، مؤلف به تحقیق پاره ای از لغات «برهان قاطع» پرداخته.

خ. مجلس.

دافع الهموم

اردو، ادعیه، از مظفر علی خان بن خورشید علی خان جانسته هندی (-1354 ق). ط. هند.

دامپوری

فارسی، از تقی بهرامی، ط. مکرر (همین مولف 2 کتاب دیگر به نامهای دامپوری خصوصی و دامپوری عمومی نیز دارد که در 1324 و 1328 ش چاپ شده است).

دام صیادان

فارسی، در مظالم انگلیسیها در هند، از ولیم هوریت، مترجم ناشناخته. ط. شیراز و تبریز.

دامع الموجز (فی الرد علی العتقی)

قاضی ابو حنیفه محمد بن منصور بن حیون تمیمی مغربی معروف به ابن ابی بزائی (-363 ق) مذکور در فهرست تألیفات او.

دامع الاوهام (فی شرح ریاضه الافهام فی لطیف

الکلام)

امام مهدی احمد بن یحیی بن مرتضیٰ حسینی یمنی (-840 ق). سفر سوم «غایات الافکار» اوست.

دام مهیب

فارسی، داستان، از ادین انگلیسی، ترجمه ابو القاسم طاهری. ط. تهران.

دامغه انصاری

در ردّ ابی الهیثم مسیحی، از ابو الفتح محمد بن علی عثمان کراچی (-449 ق). مذکور در فهرست تألیفات او در خاتمه «مستدرک الوسائل».

دام گستران یا انتقام خواهان مزدک

فارسی، داستان تاریخی، از عبد الحسین صنعتی زاده کرمانی، ط. بمبئی، 1299 و 1339 ش؛ تهران، 1304 ش.

دامن مریم

اردو، منظومه در اخلاق زنان، از آقا شاعر قزلباش دهلوی، ط.

دانتن بزرگترین قهرمان انقلاب کبیر فرانسه

فارسی، از اولارد فرانسوی، ترجمه ناصر نجمی.

ط. تهران، 1324 ش.

دانستیهای زنان جوانان

فارسی، از مس امان انجل در یک، ترجمه ذبیح الله قربان آباچه ای، ط. برلن، 1306 ش.

دانستیهای کودکان (راهنمای پدران و مادران برای

تربیت اخلاقی کودکان)

فارسی، از فریدون کشاورز، ط. تهران، 1317 ش.

دانش

فارسی، مجله علمی و ادبی، مؤسس: نور الله ایران پرست در 1328 ش در تهران.

دانش بشر

فارسی، از برتراند راسل انگلیسی، ترجمه هوشنگ ایرانی، بخشی از آن در تهران در مجله دانش چاپ شده.

ص: 57

دانش زا

فارسی، منطق، از محمود بن عبد السلام شهابی تربتی خراسانی (1321 ق-). خ. دیده شده.

دانشکده

فارسی، مجله به مدیریت عباس شیدا.

دانشکده

فارسی، شرح احوال، از ابو القاسم سحاب (معاصر)، تألیف: 1353 ق، از مآخذ فهرست کتابخانه سپهسالار تألیف ابن یوسف شیرازی.

دانشکده

فارسی، مجله ادبی، تأسیس: 1335 ق توسط محمد تقی ملک الشعراء بهار (معاصر).

دانشکده های من

فارسی، از ماکسیسم گورکی، ترجمه علی اصغر هلالیان، ط. مشهد، 1323 ش؛ تهران، 1341 ش.

دانش گیلانی

فارسی، شرح حال، از هادی جلوه. ط. رشت، 1325 ش.

دانشمندان آذربایجان

فارسی، از محمد علی بن محمد صادق تربیت تبریزی. (-1318 ش). ط. تهران، 1314 ش و مکرر.

دانشمند اصفهان

فارسی، از جلال الدین همائی فرزند ابو القاسم طرب، مذکور در مقاله همائی در مجله مهر، سال 1354 ق. این تألیف، ضمیمه تاریخ اصفهان- از همین مؤلف گردیده است.

دانشمند اصفهان

فارسی، از مرتضی مدرسی. برخی در مجله ارمان (ش 21 و 22) چاپ شده و بعدا ضمیمه تألیف دیگری شده است.

دانشنامه

فارسی، نشریه مؤسسه پایدار (به ریاست غلام رضا سمعی). ط. تهران، 1326 ش

دانشنامه جهان

فارسی، علوم طبیعی، از غیاث الدین علی (یا محمد) بن علی امیران حسینی اصفهانی. تألیف:

879 ق. ط. بمبئی، 1291 ق؛ لکهنو، 1880 م.

خ. آستان قدس ش 515 و چند نسخه دیگر.

-سزاوار ستایش و سپاس مبدعی است که ...

دانشنامه شاهی

فارسی، در علوم مختلفه، از محمد امین بن محمد شریف استرآبادی (-1036 ق). خ. آستان قدس، ش 517 (1091 ق).

-الحمد لله الذي عرفنا نفسه

دانشنامه شیخ الاسلامی

فارسی، از فخر المحققین میرزا هادی بن میرزا احمد شیخ الاسلامی. ط. شیراز، 1370 ق.

دانشنامه علایی

فارسی، منطق و الهیات، از ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق)، ط. حیدرآباد دکن، 1309 ق و مکرر در ایران و هند. خ. آستان قدس. ش 98 (نسخه کهن).

دانشنامه

فارسی، از محمد بن معصوم علی هیدجی. ط. (در دیوان شاعر).

دانش و پرورش

فارسی، از محمد علی بن محمد حسن صفوت تبریزی، ط. تهران، 1321 ش؛ قم، 1327 ش.

داودنامه

فارسی، مثنوی، از ابو الفتح سیف الشعراء دهقان سامانی، تاریخ نظم: 1287 ق. ط. تهران، 1324 ق (ضمیمه «شکرستان ناظم»).

ص: 58

داهیه

فارسی، عروض و قافیه، ناشناخته، نسخه مؤرخ 1088 ق دیده شده.

الدّاهیه الحاطمه علی من اخرج من اهل البیت

فاطمه (علیه السلام)

فارسی، از حیدر علی فیض آبادی؛ ط. هند، 1275 ق.

دبستان

فارسی، مجله، مؤسس: سید حسن طبسی، مشهد، 1301 ش.

دبستان پارسی

فارسی، دستور زبان، از میرزا حبیب اصفهانی، ط. استانبول، 1308 ق؛ تبریز، 1324 ق.

دبستان الشعراء

فارسی، از میرزا رجاء زفره ای (-1361 ق).

دبستان فرصت

فارسی، دیوان اشعار سید محمد نصیر بن جعفر فرصت شیرازی (-1339 ق). ط. بمبئی، 1333 ق.

دبستان المذاهب

فارسی، ملل و نحل، از محسن فانی کشمیری (-1081 ق). ط. تهران، 1260؛ بمبئی، 1262 ق و مکرر.

-ای نام تو سردفتر اطفال دبستان

یاد تو به بالغ خردان شمع شبستان.

دبیر حساب

فارسی، حساب، از انتشارات وزارت معارف.

ط.

دبیره

فارسی، تاریخ تحول رسم الخط، از ذبیح الله بهروز ساوجی، ط. تهران، 1313 یزدگردی و 1341 ش.

دثار المؤمنین

فارسی، ادعیه و اعمال سنت در 2 مجلد، از شیخ محمد فیض قمی یا عبد الحسین بن یوسف نائینی. ط. تهران، 1350 ق

الدجال عند الجمهور

عقائد، از نجم الدین جعفر بن محمد تهرانی (1313 ق-). خ. دیده شده.

دحض البدعه (من انکار الرجعه)

عقاید، از محمد علی بن حسن علی همدانی (1293 ق-). ط. نجف، 1354 ق.

دخالت مستقیم دولت در اقتصاد کشور

فارسی، از احمد بن محمد حسین متین دفتری. ط.

تهران، 1334 ش.

دخانیات از نظر بهداشت

فارسی، از حسین عبد اللهی.

الدخانیه

دخانیات و روزه، از محمد علی هبه الدین شهرستانی.

دختران پیغمبر سخن می گویند

فارسی، از جواد فاضل (معاصر). ط. تهران، 1340 ش (چاپ سوم).

دختر ایران

فارسی، مجله بانوان، مؤسس: زندهخت، شیراز، 1310 ش.

دختر باکره یا خاطره یک دوشیزه

فارسی، داستان، از جهان بخش جمهری. ط.

تهران.

دختر برهمن

فارسی، مثنوی، از الله وردی خان خ. ملک.

دختر تیره بخت

فارسی، داستان، از ایران دخت تیمورتاش، ط.

تهران.

ص: 59

دختر جنگل

فارسی، داستان، ترجمه تقیب الممالک محمد علی شیرازی، ط. تهران، 1336 ش.

دختر چشم طلائی

فارسی، از بالزاک، ترجمه رضا سید حسینی و عبد الله توکل، ط. تهران.

دختر سلطان

فارسی، داستان، از پوشکین، ترجمه پرویز ناتل خانلری، ط. تهران، 1310 ش.

دختر عقاب

فارسی، داستان، از آرتور براند فرانسوی، ترجمه خانم حاجب، ط. تهران، 1309 ش.

دختر فرعون

فارسی، داستان، از الکساندر دوما، ترجمه علیقلی سردار اسعد در 1320 ق. ط. تهران، 1324 ق.

دختر کورش

فارسی، داستان، ترجمه محمد علی خلیلی، ط.

تهران.

دختر یتیم

فارسی، داستان، از جواد فاضل، ط. تهران، 1331 ش و مکرر.

دختر نامه

فارسی، مثنوی، از تائب تبریزی.

دختر و پسر برهمن

فارسی، مثنوی، از نواب هادی خان که ظاهراً نادم تخلص داشته، خ. ملک.

دخول الباقر (علیه السلام)

ورود امام باقر (علیه السلام) در مجلس حجاج، ناشناخته.

خ. خوانساری نجف.

دخول جریر علی الحجاج

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم. ظاهراً «دخول جریر علی معاویه» صحیح است.

دخول الرقبه فی الرأس لاجل النسل

احمد بن ابراهیم آل عصفور بحرانی (-1131 ق) پدر صاحب حدائق. مذکور در «لؤلؤه البحرین».

الدراری الثمین (فی الرسائل الاربعین)

سید حسین بن ابراهیم بن معصوم حسینی قزوینی (-1208 ق). خ. دیده شده، نام صحیح آن «الدر الثمین» است.

الدراری اللامعات (فی شرح القطرات و الشذرات)

فقه، تعلیقات بر رسائل فقهی آخوند خراسانی، از مهدی بن حسین خالصی کاظمی (-1343 ق).

ط. بغداد، 1332 ق.

الدراری المضمینة (فی شرح الدرر البهیه فی علم الفقه)

الاحکام الالهیة)

اصل و شرح از قاضی محمد بن علی شوکانی (-1250 ق). مذکور در «نیل الوطر».

در آستان هتلر (جاسوس مرموزی که شش سال

پیشخدمت هتلر بود)

فارسی، داستان، از ف. پارسا (یا پارسی). ط.

تهران.

در اصلاح قانون انتخابات

فارسی، از جواد پیشه ور. ط. تهران. 1324 ش (چاپ دوم).

در اطراف ثلاثة تصوف

فارسی، عرفان، از صابین الدین ترکه (-830 ق)، شرح «فمنهم ظالم لنفسه و منهم مقتصد و منهم سابق بالخیرات».

فارسی، از لرد آویر بوری انگلیسی، ترجمهٔ ابوالقاسم پاینده. ط. تهران، 1327 ش (چاپ ششم)

ص: 60

در آغوش زاینده رود (یا یک پرده تأثرآور از قیام

اخیر آذربایجان)

فارسی، داستان، از احمد شریعتی بیدار. ط.

اصفهان.

در آفتاب ایران

فارسی، سفرنامه، از ژان هر دووان، ترجمه مصطفی مهدب. ط. تهران، 1324 ش.

درایه الحدیث

محمد تقی بن محمد باقر آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق). مذکور در آخر «جامع الانوار» مؤلف.

درایه الحدیث

محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق). خ. دیده شده.

درایه الحدیث

ملاً صفر علی لاهیجانی شاگرد سید محمد مجاهد و استاد تنکابنی. مذکور در «قصص العلماء».

درایه الحدیث

علی آقائین محمد بن علی رضوی تبریزی معروف به داماد (-1336 ق). خ. موجود.

الدرایه و الرجال

منظومه، از عبد الرحیم بن عبد الحسین حائری.

درایه الحدیث

نور الدین علی بن حسین بن عبد العال محقق کرکی (940-ق). خ. خوانساری نجف.

درایه الحدیث

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). در «قصص العلماء» مؤلف از آن به عنوان منظومه یاد شده است.

درایه الحدیث

محمود بن علی اصغر شیخ الاسلام طباطبائی تبریزی (-1310 ق).خ. دیده شده.

درایه الحدیث

مهدی بن اسماعیل موسوی هروی خراسانی (-1270 ق).خ. موجود.

الدرایه لحدیث الولاية

ابو سعید مسعود بن ناصر سجستانی (-477 ق).

مذکور در «الاقبال» سید بن طاوس.

درایه نثار (فتح الله به اعین الاعتبار)

فارسی، رد صوفیه، از علم الهدی بن فیض کاشانی.خ. موجود.

در باب تسخیر مرو و ترکمان

فارسی، ملکم خان بن یعقوب ارمنی (-1326 ق). مذکور در مجموعه آثار میرزا ملکم.

دربار اکبری

فارسی، از شمس العلماء محمد حسین آزاد.ط.

کانپور، 1871 م.

دربار حسین (علیه السلام)

اردو، احوال برخی از مرثیه سرایان حسین (علیه السلام).

ط. هند.

دربار شاهی

فارسی، داستان، ترجمه علی اکبر ارداقی، ط.

تهران، 1321 ش.

در برابر خدا

فارسی، از اشتفن تسوایک (اشتفن زاویک)، ترجمه مصطفی فرزانه.ط. تهران، 1343 ش.

در پای دیوار بهشت کرمین

فارسی، ترجمه ابراهیم دیلمقانیان. ط. تهران، 1327 و 1328 ش.

در پشت جبهه جنگ چه خبر است؟

فارسی، از هانری بر دو، ترجمه ناصر احیاء. ط.

تهران.

در تلاش معاش

فارسی، داستان، از محمد مسعود (1326 ق).

ص: 61

ط. تهران، 1312 و 1328 ش.

در تنگ

فارسی، از آندره ژید، ترجمه عبد الله توکل و رضا سید حسینی. ط. تهران، 1327 و 1342 ش.

الدرج (یا المدرج)

اصول دین، از تقی الدین حسن بن علی بن داود حلّی (647 ق-). مذکور در رجال مؤلف.

درج در

فارسی، از فتح الله شیبانی. ط. تهران.

درج الدرر (فی احوال میلاد سید البشر)

اصیل الدین عبد الله بن عبد الرحمن حسینی دشتکی شیرازی (-883 یا 884 ق)، مذکور در «مجالس المؤمنین».

درج جواهر

فارسی، از میرزا سنگلاخ خراسانی (-1294 ق)، ظاهراً یادداشت سفر او است. خ. مرعشی.

-این فقرات صورت ارقامی است که در اوقات سیر و سیاحت اقالیم...

درج الدرر (فی مناقب الائمه الاثنی عشر)

فارسی، از محمد باقر اصفهانی، مؤلف پس از علامه مجلسی می زیسته و در تألیف خویش از «بحار الانوار» نقل کرده است.

درج گهر

فارسی، کلمات قصار پیامبر (صلی الله علیه و آله)، ترجمه علی اکبر کاشف، برقعی. ط. تهران، 1366 ق.

درج گهر

فارسی، مثنوی خمسه، از محمد صادق نامی اصفهانی (-1204 ق). مذکور در «نگارستان دارا».

درج گهر

فارسی، از فتح الله بن محمد کاظم شیبانی کاشانی (-1308 ق). مذکور در فهرست کتابخانه مجلس.

درج اللالی

فارسی، احوال ابو مسلم مروزی، ناشناخته، مؤلف در سده 11 ق می زیسته و معاصر میرلوحی بوده است. مذکور در پشت نسخه «اظهار الحق».

درج اللالی (و برج المعالی)

فارسی، سفینه متفرقه، از محمد زمان بن کلبعلی خان ساقی خراسانی (-1286 ق). مذکور در «مجمع الفصحاء».

درج اللالی

فارسی، مثنوی، از میر کرمانی (سده 8 ق). خ.

موجود (در دیوان او).

درج مضامین

فارسی، منظومه در تجوید، از مختار قاری اصفهانی، تاریخ نظم: 949 ق.

-ای کلام اعظم از نام توزیور یافته

الدرجات

در تفضیل امیر المؤمنین (علیه السلام)، از ابو عبد الله بصری استاد قاضی عبد الجبار معتزلی مذکور «در معالم العلماء».

الدرجات، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن دؤل قمی (-350 ق). مذکور در رجال نجاشی.

درجات الاصحاب

احمد بن حسن واعظ یزدی (-1310 ق).

مذکور در «نواصیص العجب» مؤلف.

درجات التولی لاولیاء الله (و التحلی بفضائل اهل

البيت (علیه السلام))

عماد الدین حسن بن علی بن محمد طبری (زنده در 673 ق). مذکور در ذیل کشف الظنون.

الدَّرَجَاتُ الرَّفِيعَةُ (فِي طَبَقَاتِ الْإِمَامِيَّةِ مِنَ الشَّيْعَةِ)

صدر الدين علي بن احمد معروف به سيد علي خان مدني (-1120 يا 1118 ق)، خ.

آستان قدس، ش 8937 (1336 ق) وش 7643.

-الحمد لله الذي جعل لعباده المؤمنين لسان صدق في الآخرين.

در جستجوی خوشبختی

فارسی، اخلاق، از لرد آویبری، ترجمه ابو القاسم پاینده. ط. تهران، 1336 ش (چاپ دهم).

در جستجوی خوشبختی

فارسی، از حسین کاظم زاده ایرانشهر. ط.

در جستجوی شوهر ایده آل

فارسی، داستان، ترجمه احمد رخشانی. ط.

تهران.

در جستجوی نان

فارسی، داستان، از ماکسیم گورکی، ترجمه نوذر (یا احمد صادق). ط. تهران.

در جستجوی همسر

فارسی، از اولین لومر، ترجمه افسون، ط. تهران، 1318 ش.

درختان جنگلی ایران

فارسی، از حبیب الله ثابتی، ط. تهران، 1326 ش.

درخت سیب

فارسی، پرورش درخت سیب، از مصطفی شاه علانی. ط. تهران، 1320 ش.

درخواست نامه

فارسی، از حکیم عمر بن ابراهیم خیام نیشابوری، ط. تهران، 1315 ش.

درد بی درمان (یا بدبختی مسلمین)

فارسی، اخلاق، از محمود بروجردی (1300 ق-). ط. قم، 1327 ش.

دردهای و دواهای اجتماعی و اسلامی

فارسی، مقالات، از مدرسی چهاردهی (1328 ق-). ط. (در مجله پیمان).

درد دل میرزا یدالله

فارسی، داستان، از صادق هدایت. ط. تهران.

الدر، کتاب

ابو محمد حسن بن حمزه طبری مرعشی (-358 ق). مذکور در رجال نجاشی.

درد و داغ

فارسی، مثنوی، از اسد الله غالب دهلوی (-1163 ق) که با دیوانش طبع شده.

دز آداب

گجراتی، اخلاق، از مولوی غلام علی بهاونگری (معاصر). ط. هند.

الدر الاصفی و الزبرجد المصفی (فی مدح سیدنا

محمد المصطفی) - سرباب الوصول

قصیده، از ابو وهیب بهلول بن عمرو صیرفی کوفی معروف به بهلول مجنون (-ح 190 ق).

ط. بمبئی، 1311 ق.

دز بحر الحیاه

فارسی، اصول دین، از یکی از عالمان سده 11 ق، خ. موجود.

- دز بحر علم اعلاى علیم...

دز بحر المناقب (فی تفضیل علی بن ابی طالب)

فارسی، از علی بن ابراهیم معروف به درویش برهان، ترجمه «بحر المناقب» اوست. ط. تبریز.

الدرّ البه (فيما هو مروى عن امير المؤمنين (عليه السلام))

بهاء الدين بن يحيى بن ابى تراب بحراني، تأليف:

ظاهرا 1312 ق. نسخه خط مؤلف مورخ 1312 ق ديدہ شدہ.

-الحمد لله رب العالمين بديع السموات والارضين...

ص: 63

دَرْ بِي بَهَا

گجراتی، احوال معصومین (علیه السلام)، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری، ط. هند.

دَرْ بِي بَهَا

اردو، مواعظ، از سید علی محمد بن محمد بن دلدار علی نقوی (-1312 ق). مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

دَرْ بِي بَهَا

اردو، در ردّ خوارج، از سید سجّاد حسین هندی (معاصر). ط. هند.

الدَّر الثَّمِين (تعلیقات علی شرح الاربعین)

ابو الحسن بن محمد علی رضوی کشمیری (-1313 ق). تعلیقاتی است بر شرح اربعین شیخ بهائی. خ. موجود.

الدَّر الثَّمِين (فی جمله من المصتقات و المصتقین)

ابو الهدی بن ابی المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1356 ق). خ. موجود.

الدَّر الثَّمِين (فی فضائل امیر المؤمنین و الأئمّه)

المعصومین ع)

فارسی، از محمد باقر بن محمد حسین تمامی شیرازی (1278 ق-). ط. 1321-1324 ق.

-حمدنا محدود و ثنای غیر محدود

الدَّر الثَّمِين (فی فضائل امیر المؤمنین (علیه السلام))

ناشناخته، به نام سلطان ابراهیم خان حاکم کرمان تألیف شده. خ. شهید مطهری.

-اللّهم اهدنا للعمل بالکتاب و سنّه...

الدَّر الثَّمِين (فی خصائص النبی الامین)

ناشناخته، در «الخصائص الفاطمیّه» به احتمال از ابو نعیم اصفهانی دانسته شده و آمده است که مجلسی در «بحار الانوار» از آن نقل کرده است.

الدَّر الثَّمِين (منظومه فی اصول الدین)

تقی الدین حسن بن علی بن داود حلّی (647 ق-).

مذکور در رجال مؤلف.

الذّر الثمین (فی الرسائل الاربعین)---

ص: 64

الدّر الثمین (فی اهم ما یجب معرفته علی المسلمین)

اصول و فروع دین، از سید محسن امین. ط. مکرّر (در 2 جزء).

الدّر الثمین (فی احکام الارضین)

نیز از سید محسن امین، مذکور در فهرست تألیف او در «الشجره الطیبه».

در ثمین (در جواب مسائل محمد امین) - تحفه

محمد امین - تحفه الامین

فارسی، از میرزا محمد بن عبد التّبی اخباری (-1232 ق)، جواب سؤالات محمد امین خان همدانی است. خ. آستان قدس، ش 7015 (1272 ق).

- این چند کلمه است از ابو احمد محمد بن عبد التّبی در جواب اجمالی از مسائل دوازده گانه

دّر جعفری

گجراتی، احوال امام صادق (علیه السلام)، از غلام علی بهاونگری. ط. هند.

در الجوهر الفرید

جعفر بن محمد بن عبد الله شوشتری بحرانی (معاصر). مؤلف در «الجدوه الحق» به این کتاب ارجاع داده است.

دّر خوشاب

فارسی، مثنوی، از محمد تقی تیر تبریزی (-1312 ق)؛ خ. ملک.

الدّر الساطع (فی اصول الدّین القاطع)

سید حسن بن احمد اشکذری یزدی (-1358 ق). ط. 1328 ق (با منتخب الرسائل).

در الصحابه (فی فضائل القرايه و الصحابه)

قاضی محمد بن علی شوکانی (-1250 ق)، مؤلف «الدّراری المضیئه».

دّر العجائب

فارسی، مواعظ، ناشناخته، خ. دیده شده.

الدّر الفتیق

رجال، از ابو الفضل بن ابی القاسم نوری کلاتری (-1316 ق)، خ. موجود.

الدّر الفرید (فی التّوحد)

جمال الدین ابو العباس احمد بن محمد بن فهد حلّی (-841 ق). مذکور در «امل الآمل».

الدّر الفرید (فی قواعد التجوید)

فارسی، از محمد طاهر حافظ اصفهانی (زنده در 875 ق. خ. آستان قدس، ش 3080 (967 ق) و چند شماره دیگر.

-الحمد لله رب العالمین...

الدّر الفرید (فی الغزاء علی السبط الشہید)

علی بن محمد حسین حسینی شهرستانی (-1344 ق). ط.

الدّر الفرید (فی علم التّوحد)

ابو الحسن علی بن هلال جزائری شاگرد ابن فهد و از مشایخ محقق کرکی که در 909 ق به او اجازه داده است. مذکور در «لؤلؤه البحرین».

الدّر الفرید (و معراج التّوحد)

محمد بن عبد النّبی اخباری (-1332 ق). مذکور در ذیل کشف الظنون.

الدّر الفرید و بیت القصید

مجموعه اشعار عرب، جامع: محمد بن ایدمر، تألیف: 694 ق. مذکور در «ایضاح المکنون».

الدّر الفرید (فی شرح التّجرید)

سید ابو تراب بن ابی القاسم موسوی خوانساری (-1346 ق). مذکور در «علماء معاصرین».

درفشان

مجموعه شعر، از ابو القاسم لاهوتی. ط. مسکو، 1936 ق.

الدّر اللباب

در حساب جمل و عقود، ناشناخته، مذکور در کتاب «حلّ العقود».

درّ مخزون

عرفان، از هدایت الله بن محمد حسین آشتیانی.

خ. دیده شده.

-الحمد لله الباعث الوارث

الدرّ السلوک (فی احوال الانبیاء و الاولیاء و الخلفاء

و الملوک)

احمد بن حسن حرّ عاملی (زنده در 1120 ق).

خ. آستان قدس، ش 4232.

در مصائب

اردو، مقتل، از مولوی قاسم علی رضا صاحب هندی. ط.

الدرّ المزیئی

اصول دین، از سید آل محمد بن اصغر حسین نقوی امروهوی هندی (معاصر). ط. هند، 1324 ق.

درّ المعرفه

فارسی، تصوّف، از امیر الدوله زین العابدین بن جعفر خان هندی. ط.

الدرّ المفید للمسترشد المرید

اخلاق، ناشناخته، نسخه مربوط حدود سده 8 آن دیده شده که مرتب بر 12 باب است.

- (بعد الحمد)... یتضمن کل فن غریب من احکام نبویه و علوم شرعیّه...

الدرّ المفیض (فی منجزات المریض)

محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق). خ. دیده شد.

الدرّ المقصود (فی احوال الامام الموعود ع)

اردو، از سید اولاد حیدر بلگرامی. ط. هند.

الدرّ المکنون

فارسی، فقه، از اسماعیل بن عبد الغفور بن اسماعیل بن عبد الغفور علوی سبزواری (-ح 1340 ق)، در 6 مجلد.

الدرّ المکنون

مجموعه ای از کلمات امیر المؤمنین (علیه السلام). جامع:

ناشناخته، نسخه آن در تبریز دیده شده.

الدرّ المکنون: (فی شرح علم القانون)

منطق، از علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلّی (-726 ق). مذکور در «خلاصه الاقوال» مؤلف.

درّ مکنون

فارسی، مثنوی، از شمس الدین فقیر (-1183 ق). مذکور در «نجوم السماء».

الدرّ المکنون (فی الفلك المشحون)

حکایت ها و قصص، از عبد اللطیف بن عبد الله رازی رومی (-1146 ق) که به نام وزیر ابراهیم پاشا تألیف کرده.

درّ مکنون

فارسی، مثنوی، از صدر الدین موسی بن محمد باقر موسوی دزفولی. خ. ملک.

درّ مکنون

فارسی، مثنوی، از علی اصغر بن علی اکبر بروجردی (1231 ق-) مذکور در آخر «نور الانوار» مؤلف.

درّ المناقب (فی فضائل علی بن ابی طالب (علیه السلام))

ناشناخته، از مؤلف کتاب «الروضه فی المناقب و المعجزات»، که پس از 651 ق و پیش از این کتاب تألیف کرده است و در اول روضه به تألیف آن تصریح دارد.

الدرّ المنتخب فی لباب الادب

کمال الدین عبد الرحمن بن محمد بن عتایقی حلّی، تألیف: 776 ق. نسخه خطّ مؤلف در نجف دیده شده.

الدرّ المنتظم

ناشناخته، از مآخذ «البلد الامين» كفعمى.

ص: 66

الدرّ المنتظم: (فی انساب العرب و العجم)

جعفر بن محمد اعرجی (-1332 ق).خ.

موجود.

الدرّ المنتظم (فی حل الجذر الاصل) - کذ القلم

ظهور حسین بارهوی لکهنوی (-1357 ق).ط.

الدرّ المنشور (فی شرح صدر الشذور)

کیمیا، شرح ابیات آغاز «شذور الذهب» علی بن موسی، از ایدمر بن علی جلدکی، تألیف: 742 ق.

درّ منشور

فارسی، مراثنی، از جودی تبریزی، غیر از جودی خراسانی و نیز غیر از ملا ستّار جودی تبریزی است. مذکور در «دانشمندان آذربایجان»:

الدرّ المنشور (فی طبقات ربات الخدور)

در احوال زنان معروف، از زینب بنت علی بن حسین معروف به زینب فواز (-1909 م).

تالیف: 1310 ق در مصر، ط. 1312 ق.

الدرّ المنشور (فی مدیح الملك المنصور) ---

ص: 67

الدرّ المنظوم (فی نفی تقلید غیر المعصوم)

حسین بن علی بن محمد اخباری (-1318 ق).

الدرّ المنظوم (لذوی العقول و الفهوم)

دیوان اشعار سید عبد الله حدّاد یمنی حسینی (-1132 ق). ط. مذکور در ذیل کشف الظنون.

الدرّ المنظوم (من کلام المعصوم)

مجموعه اشعار منسوب به ائمه (علیه السلام)، جامع: سبط حسن فتحپوری (1328 ق-).

درّ منظوم (در اشرف علوم)

فارسی، منظومه در طب، از شمس الدین محمد بن حسن جرجانی، خ. روضاتی اصفهان.

الدرّ المنظوم (من کلام المعصوم (علیه السلام))

شرح اصول کافی، از شیخ علی سبط شهید ثانی، تالیف: 1061 ق. خ. مشکات.

-اصحّ الاخبار سنندا و اعلاما...

درّ منظوم

فارسی، در تاریخ رامپور، از غلام محمد گیلانی.

مذکور در ذیل کشف الظنون.

الدرّ المنیف (فی زیاره اهل البیت الشریف)

احمد بن احمد مقبل مصری، تالیف: 1267 ق.

خ. خدیویه مصر.

الدرّ النثیر

کشکول گونه ای از حیدرقلی خان بن نور محمد خان سردار کابلی، خ. دیده شده.

درّ التّجف (فی حل الصلاه فی الصدف)

محمد علی بن محمد حسین معروف به هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

دَرّ نجف

اردو، فارسی، ہندی، ترجمہ خطابہ محمد علی ہبہ الدین شہرستانی، مترجم: نظیر حسین حسینی زیدی جونپوری، ط. ہند، 1330 ق.

دَرّ النَّجْفِ وَ لَوْلُو الصَّدْفِ

در شناخت سنگها و خواص آنها و آداب تخرم، از ہاشم مہنہ بن عبد الحسین کرمانی جواہری (1297 ق-)، تألیف: 1328 ق در یک مقدمہ 38 فصل و خاتمہ و تتمہ. خ. موجود.

-احمدک اللہم یا من دلّ علی ذاته بذاتہ

دَرّ نجف

فارسی، مثنوی، از ندیم مشہدی (-1163 ق).

خ. مجلس (در کلیات شاعر).

الدَّرّ النُّضِيدُ (فِي شَرْحِ التَّجْرِيدِ)

کلام، از ابو تراب عبد العلی بن ابی القاسم موسوی خوانساری (-1346 ق) کہ از مشایخ صاحب ذریعہ بودہ. بہ نام «الدَّرّ الفَرِيدُ» ہم آمدہ است.

الدَّرّ النُّضِيدُ (المستخرج من شرح ابن ابی الحديد) --->

العقد النضید

الدَّرّ النُّضِيدُ

فقہ صلاہ، از جمال الدین ابو العباس احمد بن محمد بن فہد حلّی (-841 ق).

الدَّرّ النُّضِيدُ (فِي الْفَرْقِ بَيْنَ الْبَيْعِ وَ التَّقْلِيدِ)

اردو، از محمد حسین بن بندہ حسین نقوی لکھنوی (-1325 ق). ط. ہند.

الدَّرّ النُّضِيدُ (فِي مَسْأَلَةِ التَّقْلِيدِ)

حسین بن یوسف بحرانی (معاصر)، ط. بغداد، 1347 ق.

الدَّرّ النُّضِيدُ (فِي نِكَاحِ الْاِمَاءِ وَ الْعَيْدِ)

محمد حسین بن محمد علی حسینی شہرستانی (-1315 ق). خ. موجود.

الدّرّ النضيد (فی التقلید)

عباس بن حسن آل کاشف الغطاء (-1323 ق).

مذکور در شرح حال مؤلف، نوشته شیخ هادی.

الدّرّ النضيد (فی تعازی الامام الشهید)

بهاء الدین علی بن غیاث الدین عبد الکریم حسینی نیلی نسابه مجیز از ابن فهد حلّی در 791 ق.

ص: 68

نسخه این کتاب نزد علامه مجلسی بوده و از آن نقل کرده است.

الدرّ النضید (فی مرآئی السبط الشہید)

سید محسن امین عاملی صاحب «اعیان الشیعه». ط. صیدا، 1331 و 1346 ق.

الدرّ النضید (فی شرح علویات ابن ابی الحدید)

سید جعفر بن محمد اعرجی کاظمی (-1332 ق). مذکور در «نقحه بغداد».

الدرّ النضید (فی المختار من غرر المرتضی و

مجالس المفید و بعض کلمات ابن ابی الحدید)

سید محمد بن سید صافی موسوی نجفی (-1330 ق). خ. دیده شده.

الدرّ النضید (فی اخلاص کلمه التوحید)

قاضی محمد بن علی شوکانی (-1250 ق). ط.

مصر، 1340 ق.

الدرّ النضید (فی خصائص الحسین الشہید (علیه السلام))

هاشم بن سلیمان توبلی بحرانی (-1107 ق).

صاحب «ریاض العلماء» نسخه خطی آن را نزد فرزند مؤلف در اصفهان دیده بوده است.

الدرّ النظیم (فی تسهیل التقویم)

تقی الدین ابو الخیر محمد بن محمد فارسی (سده 10 ق). مذکور «در کشف الظنون» (به نام تقی الدین محمد معروف به راصد).

-الحمد لله واهب المنن

الدرّ النظیم (فی مسأله التتمیم)

فقه، در تتمیم کر، از ابو محمد حسن صدر الدین اصفهانی کاظمی (-1354 ق). خ. دیده شده.

الدرّ النظیم (فی احوال العلوم و التعلیم)

شیخ رئیس ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق). مذکور در «کشف الظنون».

الدَّرُّ النَّظْمِي (فِي تَفْسِيرِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ)

فارسی، از محمد رضا بن محمد امین همدانی (-1247 ق). ط. تهران، 1276-1279 ق.

-جامع ترین کلامی که از رشحات اقلام اعلام...-

الدَّرُّ النَّظْمِي (فِي مَنْ يَسْمَى بِعَبْدِ الْكَرِيمِ)

کمال الدین عبد الرزاق بن احمد معروف به ابن فوطی (-723 ق)، برای استاد خویش غیاث الدین عبد الکریم بن طاوس حلّی (-693 ق) تألیف کرده است.

الدَّرُّ النَّظْمِي (فِي خَوَاصِّ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ)

فارسی، منسوب به عفیف الدین ابو محمد عبد الله بن اسعد یمانی شافعی (-768 ق)، ولی ظاهراً مولف از اعلام روزگار صفویه بوده است. ط. بمبئی، 1311 ق.

الدَّرُّ النَّظْمِي (فِي مَعْرِفَةِ الْحَادِثِ وَالْقَدِيمِ)

منظومه از محمد بن ناصر بن تمر بحرانی (-1348 ق).

-الحادث الذي بدأ بالعدم

وذا على التحقيق والوجه الاتم

الدَّرُّ النَّظْمِي (فِي مَنَاقِبِ الْأَنْبِيَاءِ الْهَامِي)

جمال الدین یوسف بن هاشم شامی (سده 7 ق).

شاگرد محقق حلّی (-676 ق) و مجاز از رضی الدین علی بن طاوس. خ. موجود.

الدَّرُّ النَّظْمِي (مِنْ أَجْنَاسِ التَّجْنِيسِ)

7 قصیده از عز الدین حسن بن محمد بن علی عراقی حلبی معروف به ابو احمد شاعر (-803 ق). مذکور در «شذرات الذهب».

الدَّرُّ النَّظْمِي (فِي أَجْنَاسِ التَّجْنِيسِ)

ابو المحاسن صفی الدین عبد العزیز سنهسی حلّی (-750 ق یا پس از آن). مذکور در «کشف الظنون».

الدَّرُّ النَّظْمِي (فِي تَلْخِيصِ رِجَالِ النَّاسِ)

محمد محسن بن محمد علی معروف به آقا بزرگ تهرانی (1389 ق) صاحب ذریعه.

تلخیص شرح احوال رجال «تأسیس الشیعه» تألیف ابو محمد حسن صدر الدین.

ص: 69

الدَّرّ و المرجان (فی الاحادیث الصحاح و الحسان)

علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلی (-726 ق)، در 10 جزء. مذکور در «خلاصه الاقوال» مؤلف.

الدَّرّ و المرجان (فی نظم البیان)

محمد علی هبه الدین شهرستانی (-1344 ق)، تاریخ نظم: 1321 ق. ناظم آن را جزئی از کتاب «متون الفنون» خویش قرار داده است.

-حمدا لمن علمنا البیانا

و اوضح المجاز اذ دعانا

الدَّرّ الیتیم (فی المتائیم)

در زنان توأمان زا، از محمد حسین گرگانی (معاصر)، مذکور در آخر «مقصد الطالب» مؤلف.

الدَّرّ الیتیم (و العقد النّظیم) - دیوان السید حیدر الحلی

دَرّ یتیم

فارسی، عرفان، از محمد بن محمود دهدار، خ.

آستان قدس، ش 6397. ط. شیراز، 1319 ش.

-حمد و سپاس ازلی الیاس مر آفریدگاری را

دَرّ یکتا

فارسی، ترجمه منظوم «دَرّ الیتیم»، از دانش نوبخت. ط. تهران، 1321 ش.

الدَّرّه

در معارف خمسه، از ابو طالب بن ابی تراب حسینی قاینی (-1293 ق). خ. موجود.

الدَّرّه

منظومه در توحید، از حسین بن علی بحرانی مؤلف «انوار البدرین».

-افضل شئی بعد حمد الاحد

صلاتنا علی النبی احمد (صلی الله علیه و آله)

دَرّه

فارسی، مقتل، از جمال الدین میثمی عراقی تهرانی، در 61 مجلس، تالیف: 1349 ق.خ.

دیده شده.

الدَّرّه (فی احکام الحجّ و العمرة)

سلیمان بن احمد آل عبد الجبّار قطیفی (-1266 ق).خ. موجود.

الدَّرّه

کشکول گونه ای از صالح بن محمد برغانی (-1283 ق) پدر قرّه العین.

الدَّرّه

تعریب کبری در منطق، از شمس الدین محمّد (-838 ق)، اصل کبری، از سید شریف است.

مذکور در «مجالس المؤمنین».

الدَّرّه (المستخرجه من اللّمعه)

حکمت، از محمد بن علی بن ابراهیم بن ابی جمهور احسائی (زنده در 901 ق)، مذکور در اجازة مؤلف برای محمد صالح غروی مورخ 896 ق. اللّمعه الجوینیّه که درّه از آن استخراج شده از ابن کمونه است.

الدَّرّه ---

ص: 70

الدرّه الباهره من الاصداف الطاهره

محمد بن مکی شهید اول (-786 ق). مذکور در «بحار الانوار» مجلسی (در اول کتاب، در شمار مأخذ). خ. موجود.

الدرّه البهیّه (فی هدایه البریه)

اخلاق، از احمد بن درویش علی بغدادی حائری (-1329 ق)، تألیف: 1295 ق. خ. موجود.

-الحمد لله الذي اوضح لاهل طاعته طريق الامان...

الدرّه البهیّه (فی احوال الروضه الحسينيه)

تاریخ کربلاء، از حسین بن احمد معروف به سید حسون براقی، تألیف: 1316 ق. خ. دیده شده.

الدرّه البهیّه

منظومه در نحو، از شیخ محمد بن عبد الله همدانی که خود آن را شرح کرده (در 1306 ق) و «الفوائد التقیّه» نامیده است.

-و بعد فالعبد الاثیم الالهی

محمد هو ابن عبد الله

الدرّه البهیّه

در وفیات و موالید، از شیخ مرزوق بن محمد شویکی بحرانی، تألیف: 1214 ق. خ. موجود.

-الحمد لله الذي هدانا للتمسك بالعروه الوثقی...

الدرّه البهیّه (فی اثبات حقیّه التقیّه)

مفتی محمد عباس موسوی لکهنوی (-1306 ق). مذکور در «تجلیات».

-الحمد لله الذي امتحن اصفیائه

الدرّه البهیّه

منظومه در اصول فقه، از محمد علی بن محمد حسن کاشانی معروف به ملا علی ارانی، تاریخ نظم: 1242 ق. شرح این منظومه -«الغرّه

الجلیه» - نیز از اوست. خ. آستان قدس، ش 2986.

-يقول راجی ربّ ذی الاحسان علی بن الحسن الآرانی

الدَّرَّةُ الْبَيْهِيَّةُ (فِي تَطْبِيقِ الْمَوَازِينِ الشَّرْعِيَّةِ عَلَيَّ

الْعَرَفِيَّةِ)

سید محسن امین عاملی، ط. دمشق، 1332 ق.

الدَّرَّةُ الْبَيْهِيَّةُ

منظومه در اصول فقه، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). ط.

الدَّرَّةُ الْبَيْهِيَّةُ

منظومه در اصول فقه، ظاهراً از سید مهدی بحر العلوم (-1212 ق). با «الدَّرَّةُ الْمَنْظُومَةُ الْفَقْهِيَّةُ» او چاپ شده است.

الدَّرَّةُ الْبَيْضَاءُ

منظومه در اصول فقه، از سید ابو القاسم بن سید محمد طباطبائی سنگلجی (1287 ق-).

-اعوذ باللّٰه من الرّجيم

و بسمه الرحمان الرحيم

الحمد لله الذي هدانا

الى صراط الحق و اجبتانا

الدَّرَّةُ الْبَيْضَاءُ

محمد باقر بن محمد حسینی میر داماد (-1040 ق). مذکور در آخر «قبسات» چاپی مؤلف.

الدَّرَّةُ الْبَيْضَاءُ فِي اصْحَابِ الْعِبَاءِ

محمد باقر بن محمد حسن بیرجندی (معاصر) مؤلف «بغية الطالب». مذکور در آخر «نور المعرفة» مؤلف.

الدَّرَّةُ الْبَيْضَاءُ (فِي شَرْحِ خُطْبَةِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ)

سید محمد تقی بن سید اسحاق قمی رضوی (-1344 ق)، تاریخ شرح: 1330 ق. ط. تهران، 1352 ق.

الدَّرَّةُ الْبَيْضَاءُ (فِي احوالِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ)

جمال الدین محمد بن حسین واعظ یزدی (ح-1313 ق). مذکور در فهرست تألیف او.

الدرّه البيضاء (فی شرح اربعین حدیثا)

فارسی، در طهارت، از سید حسین بن نصر الله عرب باغی (معاصر). ط. تبریز.

الدرّه البيضاء (فی مشاهیر النساء)

فارسی، از عبد العلی بن هدایت الله بن محمد تقی سپهر پیشخدمت همایونی، در احوال ساره، مریم، خدیجه و فاطمه. ط. تهران، 1323 و 1325 ق.

الدرّه البيضاء

فقه، در عده، از محمد قاسم بن محمد تقی اردوبادی (-1333 ق). خ. موجود.

الدرّه البيضاء (فی تاریخ سیده النساء فاطمه الزهراء)

(علیه السلام))

نجم الدین جعفر بن محمد تهرانی عسکری (معاصر).

الدرّه البيضاء (تعلیقات علی عروه الوثقی)

محمد بن زین العابدین نقوی خوانساری (معاصر)، حاشیه ای است بر «عروه الوثقی» تألیف سید محمد کاظم یزدی. ط. اصفهان، 1343 ق.

الدرّه البيضاء (فی تحقیق معنی البداء)

صدر الدین محمد بن محمد رضوی. خ. موجود.

— رَبَّنَا لَا تُرْغِ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا

درّه بیضا فی شرح رساله الکبری

فارسی، شرح کبرا در منطق، از عبد العظیم شیخ العلماء صدوقی اردبیلی. اصل کبرا از سید شریف جرجانی است. مذکور در پشت جلد «ایمان صادق» تألیف شارح.

الدرّه البيضاء

میرزا یحیی بن محمد شفیع اصفهانی. سید محمود امامی مطالبی را در درّه خویش از آن نقل کرده است.

درّه التاج

مجموعه علمی، از قطبی لاهیجی. مذکور در بعضی از فهرس. شاید مؤلف قطب الدین محمد بن علی مؤلف «خیر الرجال» بوده باشد (شاید هم منظور کتاب «دره التاج لغره الادباج» تألیف قطب الدین محمود بن مسعود کازرونی است که فارسی است و چاپ شده).

دره التاج

نجم الدین حسین افطسی. اخلاطی در «ذخائر الاسماء» با ذکر نام مؤلف از این کتاب نقل کرده است.

دره التاج (فی شعر ابن الحجاج)

ابو عبد الله حسین بن احمد بغدادی (-391 ق).

وی این مجموعه را از دیوان چند جلدی خویش برگزیده است.

دره التاج و مرقاه المعراج

فارسی، مواعظ و مقتل، از محسن تاج الواعظین.

ط. تفلیس، 1234 ق؛ باکو، 1234 ق. (یا 1324 ق).

دره التألیف

منظومه در صرف و اشتقاق، از ابو تراب بن محمد صالح موسوی اصطهباناتی (-1360 ق).

دره التأویل فی متشابه التنزیل

تفسیر، از ابو القاسم حسین بن محمد بن مفضل راغب اصفهانی (-322 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

دره التنزیل و غره التأویل

تفسیر، از محمد بن مهدی حسینی معاصر محمد شاه قاجار (-1264 ق). مذکور در کشف الآیات مؤلف.

الدره الثمینة (فی زیاره المعصومین بالمدینه)

محمد صالح بن احمد آل طعان بحرانی (-1333 ق)، تألیف: 1325 ق. خ. دیده شده.

-الحمد لله رب العالمین و کفی...

الدرّہ الثمینہ

مواعظ، از محمد صالح بن محمد برقانی قزوینی (-1283 ق). خ. موجود.

الدرّہ الثمینہ

اثبات واجب، از عبد الحکیم بن شمس الدین سیالکوتی. مذکور در ذیل کشف الظنون.

الدرّہ الثمینہ

فارسی، شرح نصاب، از علی اکبر بن محمد جعفر حسنی حسینی یزدی، تألیف: 1292 ق. ط.
تهران، 1295 ق و مکرّر.

الدرّہ الثمینہ

نظم «تهذیب المنطق»، از فرج بن حسن قطیفی، مؤلف «تحفه اهل الایمان». خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی حیانا

العقل و المنطق و البیانا

الدرّہ الثمینہ

ابو المظفر محمد بن احمد بن محمد (-507 ق).

مذکور در «معجم الادباء».

الدرّہ الثمینہ (فی تاریخ المدینہ)

ابو الحسین محمد بن جعفر معروف به ابن نجار تمیمی کوفی (-420 ق). از مشایخ نجاشی.

الدرّہ الثمینہ

در حرمت تعبیه و شبیهه، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). خ. دیده شده.

الدرّہ الثمینہ

کلمات علی (علیه السلام) در اخلاق، از نظر علی بن اسماعیل واعظ کرمانی (-1348 ق). خ.

موجود.

الدرّہ السنیہ (فی اجوبہ المسائل الدشتستانیہ)

عبد اللہ بن صالح سماهیجی (-1135 ق).

تالیف: 1132 ق.خ. خوانساری نجف.

-الحمد لله الهادی الى الرشاد.

دره الصدف

نظم طهارت و صلاحه «اللمعه دمشقیّه» از شیخ فرج بن حسن آل عمران قطیفی، تاریخ نظم:

1358 ق.

-احمد ربی منشی العوالم

دره الصدف (فی تاریخ النّجف) -لؤلؤ الصدف

سید عبد اللہ ثقه الاسلام (1285 ق-).خ. دیدہ شدہ.

دره الصفا (فی تفسیر ائمہ الهدی) ---

ص: 74

الدَّرّه الغریّه (فی المسائل الارثیه)

فارسی، در میراث، از سید حسین بن نصر الله بن صادق موسوی ارومی عرب باغی، ط. تبریز.

الدَّرّه الغریّه (فی شرح اللّمعه الدّمشقیه)

عبد الکریم بن محمد باقر سلماسی (-ح 1280 ق)، تألیف: 1250 ق، خ. موجود.

-اللّهم انّی احمّدک حمدا تطهّرنی به...

دَرّه الغموم

اردو، مرآتی سید الشهداء (علیه السلام)، از ناجی هندی، ط. هند.

دَرّه الغوّاص (فی اسرار الخواص)

ایدمر بن علی جلدکی.

دَرّه الغوّاص (فی بیان وضع العالم و الموضوع له

الخاص)

معزّ الدین محمد مهدی بن حسن حسینی قزوینی حلّی (-1300 ق). خ. موجود.

دَرّه الغوّاص (فی نظم خلاصه الرصاص)

ضیاء الدین سید هادی بن ابراهیم؛ اصل از احمد بن حسن رصاص است.

-الحمد لله باری الروح و النسم...

الدَّرّه الفاخره

در ردّ صوفیه، ناشناخته، مذکور در «السهم المارقه عن اغراض الزنادقه».

الدَّرّه الفاخره (فی شرح خطبه زینب الطاهره)

فارسی، از جمال الدین بن ابی تراب شیرازی (-1341 ق). در «نقایس اللّباب» و «لمعات التّور» از آن نقل شده است.

الدَّرّه الفاخره (فی زیارات العتره الطاهره)

محمد صادق بن محمد نمینی لنکرانی (-1285 ق).

الدّره الفاخره

در اثبات واجب، از نور الدّین عبد الرحمن بن احمد جامی (-898 ق). خ. آستان قدس، ش 17 (948 ق) و چند نسخه دیگر. ط. مصر، 1328 ق.

-الحمد لله الذي تجلى بذاته لذاته

دزه الفخر و فريده الدهر

عميد الدين عبد المطلب بن محمد بن علي اعرجي خواهرزاده علامه حلي. مذکور در «كشف الحجب».

دزه الفريد في التجويد

فارسی، از حافظ کلان، که برای ابو الغازی عمید الله بهادر خان تألیف کرده. خ. خوانساری نجف.

-بعد از حمد حضرت جلّ و علا

الدّره الفريده (في العتره المجيده)

محمد بن طيب بن عبد السلام فاسي. مذکور در ذیل كشف الظنون.

دره القماس (في اسماء الافراس)

در شناخت اسب، از سيد جعفر بن محمد اعرجي نسابه مذکور در «نفحه بغداد».

دزه المصائب

مقتل، ط. هند، مذکور در برخی از فهارس.

الدّره المضيئه (في الردّ على الشيخيه)

محمد رضا بن قاسم غراوی نجفی، تألیف: 1327 ق. خ. دیده شده.

الدّره المضيئه

در تحقیق بداء، از محمد محسن بن محمد رفیع رشتی اصفهانی. در «وسيله النّجات» مؤلف که فارسی است و در 1269 تألیف شده عباراتی از آن نقل شده است.

الدّره المضيئه (في الدعوات المأثوره عن

خير البريه)

شرف الدین محمد مکی بن ضیاء الدین محمد از دودمان شهید اول. مذکور در اجازة مورخ 1178 ق مؤلف برای محمد رضا بن عبد
المطلب تبریزی با عبارت: الروضه العلیه و الدرّه المضیئه فی

ص: 75

الادعيه المأثوره عن الخیر البریّه، که براساس آن ممکن است روضه و دژه یک کتاب باشد.

الدّره المصنیه (فی اصول الدینیه) --- الکلام (از ابراهیم بن یحیی).

الدّره المصنیه (فی زیاره الرّوضه المصطفویّه)

علی بن سلطان محمد قاری هروی.خ. موجود (در آلمان).

-الحمد لله رب العالمین...

الدّره المکنونه

کیمیا، از جابر بن حیان کیمیای (200 ق). در «الخواص الموازیّنه» مؤلف به آن ارجاع شده است.

دژة مکنونه

فارسی، از قاضی محمد شریف بن شمس الدین شیرازی (1001 ق-). مذکور در «خزان و بهار» مؤلف.

الدّره المکنونه

در خواص حروف، ناشناخته، در «حرز الامان» صفی علی بن حسین واعظ کاشفی از آن نقل شده است.

الدّره المنتخبه (فیما صحّ من الاغذیه المجربّه)

طب، از داود بن عمر ضریر انطاکی (1008 ق).

مذکور در «خلاصه الاثر» (در آستان قدس نسخه ای به همین نام موجود است که ظاهراً غیر از این عنوان و تألیف نصر بن نصر است که به نام داود بن ملک مظفری مصدر ساخته، ش 5082 (سده 8 ق).

الدّره المنتظمه

منظومه در اصول فقه، از ابو الحسن عبد الهادی بن حاج جواد همدانی بغدادی آل شلیله (1333 ق).خ. دیده شده.

الدّره المنتظمه

منظومه در اصول فقه، از موسی بن امین شراره (1304 ق)، تاریخ نظم: 1290 ق.خ. موجود.

-ابداً بسم الله خیر مفتتح

و الحمد لله علی ما قد منح

الدَّرّه المنظومه

منظومه در فقه، از سید مهدی بن مرتضی بحر العلوم (-1212 ق). ط. ایران، مکرّر.

-افتتاح المقال بعد البسمله

بحمد خیر منعم و الشکر له

بر این منظومه شروع و ملحقاتی نوشته اند که برخی چاپ شده است.

الدَّرّه المنیره (فی الغریب من فقه السیره)

سیره ائمه زیدیه، از امام مهدی احمد بن یحیی (-840 ق). این کتاب فنّ هشتم از «البحر الزخار» است.

دَرّه نادری

فارسی، تاریخ نادر شاه افشار، از میرزا محمد مهدی بن محمد نصیر منشی استرآبادی، ط. مکرّر در (تهران و بمبئی).

-دیباچ دیباچه کتاب کتاب فصاحت قرین

دَرّه النجف

فارسی، مجله ماهانه، به سردبیری محمد بن اسماعیل محلاتی و مدیریت شیخ حسین صحاف که از 1327 ق در نجف منتشر می شد.

دَرّه نجفی (در عروض و بدیع)

فارسی، از نجفقلی خان حسام الدوله معروف به آقا سردار، تألیف: 1330 ق. ط. مکرّر.

الدَّرّه النجفیّه (فی شرح نهج البلاغه الحیدریّه)

ابراهیم بن حسین بن علی بن غفار دنبلی خوئی (-1325 ق)، تاریخ شرح: 1291 ق. ط. تبریز، 1292 ق و مکرّر.

الدَّرّه النجفیّه (فی الاصول الفقهیّه)

مذهب الدین احمد بن عبد الرضا. خ. موجود.

الدَّرّه النجفیّه (فی الاصول الدینیّه)

فارسی، از محمد باقر بن محمد جعفر همدانی (-1332 ق). ط. تهران، 1300 ق.

الدَّرّه النّجفیه (فی الرّد علی الاشعریه)

در حسن و قبح عقلیون، از حسین بن حاج نجف تبریزی (-1251 ق) جدّ مادری طه نجف، تالیف: 1192 ق، مرتب بر 8 باب. خ.
خوانساری نجف.

-الحمد لله الذي بدأ بخلق العقول

الدَّرّه النّجفیه (فی الرّد علی الصوفیه و الکشفیه)

سید مهدی بن علی مشعل بحرانی (-1343 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او که بخط خودش نزد فرزند او عبدالمطلب موجود بوده است.

الدَّرّه النّجفیه (فی ملتقطات الیوسفیه)---

ص: 77

به ترتیب: نحو، صرف، معانی، لغت، میزان، رجال، درایه، حدیث، اصول، تفسیر، تجوید، هیأت، حساب، کلام و فقه. مذکور در «غایه الآمال» مؤلف.

درر الاحکام

موسی بن محمد باقر بن محمد سلیم قراچه داغی.

مؤلف «لطائف الدرر» را در طهارت و صلاه از این کتاب برگزیده و در 1316 ق چاپ کرده است.

درر الاخبار (فی ما يتعلق بحال الاحتضار)

محمد رضا طبسی (معاصر). خ. دیده شده.

درر الاخبار و جواهر الآثار

سید عبد الله شبّر (-1242 ق). تلخیص اول «جامع المعارف و الاحکام» مؤلف است.

مذکور در اجازه مؤلف برای محمد تقی قزوینی.

درر الاخبار

محمد کاظم بن شفیع هزار جریبی (-بین 1232 و 1238 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

درر الادب

فارسی، معانی و بیان، از آق اولی حسام العلماء.

ط. شیراز، 1315 ش.

درر الاسرار (فی تعداد ائمه النبیین المختار)

ملل و نحل، از ملا عباس بن حیدر قمی. تألیف:

1069 ق، مرتب بر مقدمه، 4 فصل و خاتمه.

درر الاصداف (فی غرر الاوصاف)

کمال الدین عبد الرزاق ابن فوطی (-723 ق).

مذکور در «فوات الوفيات» ابن شاکر.

درر الاصداف (فی ذکر الاشراف)

شیخ هلال الدین بن اسماعیل خوئی. در مجموعه ای از آن نقل شده.

درر الاصول - درر الفوائد

اصول فقه، از عبد الکریم بن محمد جعفر مهرجردی یزدی (-1355 ق). ط. تهران، 1337-1338 ق و مکرر.

درر الافکار (فی صلح حق الاخیار)

میرزا ابراهیم بن محمد علی محلاتی شیرازی، در اثبات فتوائی که برخلاف شیخ فضل الله نوری داده. ط. ایران، 1323 ق.

الدرر الایتام

منظومه از علی بن جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1315 ق)، برگرفته از نظم «اللمعه دمشقیه»، او، مذکور در «غایه الآمال» مؤلف.

الدرر الایتام (انموذج فی تفسیر آیات الاحکام)

نیز از علی بن جعفر شریعتمدار و مذکور در «غایه الآمال».

الدرر الباقریه (فی شرح الالفیه النحویه)

محمد باقر بن محمد آل زائر دهام (معاصر). ط.

العماره، 1348 ق.

درر البحار (المصطفی المتخب من کتب البحار)

الملقب به نور الانوار)

محمد بن مرتضی معروف به نور الدین اخباری (زنده در 1115 ق) نواده برادر فیض کاشانی. خ.

دیده شده (در چند مجلد).

-الحمد لله الذی فجر من قلوب اولیائه ینابیع الحکمه

درر البحور

در عروض و قافیه، از سید رضا بن محمد بن شجاععلی هندی (-1362 ق). خ. موجود.

درر البحور و قلاند النحور (فی امتداح الملك)

اشعار صفی الدین عبد العزیز حلّی (-750 ق) در مدح ناصر الدین ابو الفتح ارتقی. درج در دیوان او که مکرر طبع شده و به صورت مستقل نیز در 1283 ق چاپ شده.

الدرر البهیة (فی شرح الاجرومیه)

ابو علی فتح الله بن علوان کعبی دورقی (-1130 ق).

ص: 78

الدرر البهیة (فی تراجم علماء الامامیه)

سید محمد صادق بن سید حسن آل بحر العلوم (ح 1315 ق-).

الدرر البهیة (و الجواهر النبویه فی الفروع الحسینیه و

الحسینیه)

انساب، از ادريس بن ابی العباس احمد حسنی علوی فضیلی. ط. فاس، 1314 ق.

الدرر البهیة (فی فقه الامامیه) - الفقیه

(المستطرفه)

منظومه، منسوب به سید محسن مقدس اعرجی (-1227 ق)، ط. تهران، 1271 ق.

الدرر البهیة (فی النظائر الفقیهیه)

منظومه از محسن بن محمد سمیع کرمانشاهی (- زنده در 1221 ق) نبیره فیض کاشانی. خ. دیده شده.

-سبحانه من لا یزال محسنا

حمدی الیک الملک المهیمننا

الدرر البهیة (فی المسائل الفقیهیه)

قاضی محمد بن علی شوکانی (-1250 ق).

شرح آن به نام «الدراری المصنیه» نیز از شوکانی است. شرح دیگرش «الروضه الندیة» از صدیق حسن خان است که چاپ شده.

الدرر البهیة (فی الاصول الدینیة)

منظومه از محمود عباس عاملی (-1353 ق). ط.

بیروت، 1353 ق.

الدرر البیض (فی حکم منجزات المریض)

سید عبد الله بن محمد طاهر موسوی شیرازی نجفی (1319 ق-). ط. شیراز، 1348 ق.

درر التیجان (فی تاریخ بنی الاشکان)

فارسی، تاریخ اشکانیان، از محمد حسن خان اعتماد السلطنه. ط. تهران، 1308-1311 ق (3 جلد).

الدرر الحسان (فی معرفه ابناء الزمان)

منظومه از محسن بن شریف (-1355 ق) نواده صاحب جواهر که به مثابه سفرنامه بحرین اوست. خ. موجود.

درر الحکم-جواهر الحکم و درر الکلم

منظومه در ادب و تاریخ، از محمد بن مهدی مغنیه عاملی (سده 13 ق). صاحب «اعیان الشیعه» آن را به همین نام از مآخذ اعیان شمرده اما شیخ خلیل مغنیه نواده اناظم که نسخه آن را داشته نام صحیح آن را «درر الحکم» می داند.

درر الحکم

رساله بی نقطه، از محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائری (1074 ق-) -جزئی از «لطائف الظرائف» اوست که در 1109 ق تألیف آن را به پایان رسانیده. خ. موجود.

-لا اله الا الله محمد رسول الله، اول الکلام

و اکمل المرام حمد الله الاحد الصمد العالم

الدرر الحلیه (فی ایضاح اسرار غوامض العربیه)

شرح فاکهی در نحو، از سلیمان بن داود حلّی پدر سید حیدر شاعر معروف (-1304 ق)، تألیف:

1233 ق. خ. خوانساری نجف (خط مولف در 1239 ق). اصل فاکهی از عبد الله بن احمد مکی است.

-الحمد لله الذي رفع قدر العلماء.

الدرر الحویزیه (فی العقائد الجعفریه)

شیخ غالب بن قعود حویزی (-1317 ق)؛ خ.

موجود.

-الحمد لله ذي الجلال و الاکرام...

درر السخاب و درر السحاب

رسائل، از ابو الحسن علی بن زید بیهقی (-565 ق). مذکور در «مشارب التجارب» مولف.

سخاب رشته قرنفل را گویند که در آن گوهری نباشد.

درر السمط (فی خیر السبط)

قاضی ابو عبد الله محمد بن عبد الله ابن ابار قضاعی بلنسی اندلسی (-658 ق) امام اندلس.
شیخ احمد تلمسانی از این کتاب در «نفع الطیب من غصن الاندلس الرطیب» نقل کرده است.

درر السمطین (فی فضائل المصطفی و المرتضی و

السبطین)

جمال الدین محمد بن یوسف زرنندی (-750 ق)، محدث حرم نبوی (صلی الله علیه و آله). خ. دیده شده.
-الحمد لله ذی المنّ و الاحسان و الطول و الامتنان...

الدرر السنیّه (فی مدح سادات البریّه)

ناشناخته، ط. بیروت، مذکور در برخی از فهارس.

الدرر السنیّه (فی المکاتیب و المنشآت العربیّه)

حامد حسین بن محمد قلی نیشابوری لکهنوی (-1306 ق) صاحب عبقات. خ. موجود.

الدرر السنیّه (فی المواعظ العددیّه)

فارسی، از اشرف الواعظین سید حسن بن محمد حسینی یزدی آل ط. ط. تهران، 1349 ق.

الدرر الصافیّه

فارسی، ترجمه کلمات قصار امیر المؤمنین (علیه السلام)، از محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی. خ.
دیده شده.

الدرر الصفیّه---

ص: 80

درر الفرائد (فی شرح کتاب القلائد فی تصحیح

العقائد)

شریف احمد بن یحیی بن مرتضیٰ حسنی یمنی زیدی (-840 ق). سفر دوم از «غایات الافکار فی شرح البحر الزخار». خ. دیده شده.

درر الفرائد (فی ترجمه کشف الفوائد)

فارسی از حبیب الله بن شیخ زین العابدین قمی (-1359 ق). «کشف الفوائد» از علامه حلی است که شرحی است بر قواعد العقائد خواجه نصیر الدین طوسی. خ. موجود.

درر الفرائد (فی شرح غرر الفوائد)

کلام، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق). «غرر الفوائد» منظومه حکیم سبزواری است و شاید این کتاب شرح منظومه بوده باشد و ظاهراً نسخه آن نزد یکی از نوادگان شارح موجود است.

درر الفرائد

منظومه در اصول فقه، از ملا علی قزوینی خوینی حائری (-ح 1318 ق). خ. دیده شده.

-ابدا بسم الله فی المقال

و حمده و الشکر بالافضال

درر الفرائد (فی شرح القواعد)

فقه، از محمد حسن آل مظفر نجفی، در چند مجلد، تألیف مجلد اول: 1354 ق.

-الحمد لله الذی فضّل الشریعه الاحمدیه

الدرر الفکریه (فی اجوبه المسائل الشبریه)

اصول فقه، از احمد بن صالح آل طعان بحرانی (-1315 ق)، جواب 4 سؤال است که سید شبر بن علی ستیری بحرانی پرسیده بوده.

درر الفوائد (فی شرح غرر الفوائد)

سید هادی بن علی بجستانی (-1368 ق)، شرح منظومه سبزواری است. مذکور در فهرست تألیفات او.

ادب و اخلاق، از اسماعیل بن نجف حسینی مرندی (-1318 ق)، تألیف: 1250 ق. خ.

موجود.

درر الفوائد (فی اصول العقائد)

فارسی، ناشناخته، ط. ایران.

درر الفوائد

حاشیه جدید بر فرائد الاصول شیخ انصاری، از محمد کاظم آخوند خراسانی (-1329 ق). ط.

ایران. مکرر.

درر الفوائد (فی اصول العقائد)

سید محسن امین عاملی. برای تدریس در مدارس تألیف کرده.

درر الفوائد---

ص: 81

درر الثالی

تخمیس قصیده الازریه، از جابر بن عبد الحسین ربعی کاظمی، ط. بمبئی، 1300 و 1318 ق؛ تهران، 1301 ق؛ نجف، 1370 ق.

درر الثالی (فی اسرار الموالی)

علوم غریبه، از سید محسن (یا حسن) بن حسین آقائی یزدی (-1338 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی تحیرت العقول فی کنه ذاته

درر الثالی

در انواع علوم، از سید محمد رضا بن اسماعیل شیرازی (-1300 ق). ط. تهران، 1299 ق و مکرر.

درر الثالی

منظومه در صلاه، از عبد الغنی قراچه داغی (- پس از 1300 ق). این منظومه تکمله دره بحر العلوم است.

درر الثالی العمادیه (فی الاحادیث الفقهیه)

محمد بن علی بن ابراهیم ابن ابی جمهور احسانی (- پس از 901 ق)، از مآخذ «مستدرک الوسائل».

-الحمد لله الذی اقام قواعد القوانین الفقهیه...

الدرر الائمة (فی الاحادیث الجامعه)

سید محمد باقر بن مرتضی موحد موسوی ابطحی (-1340 ق)، تألیف: 1325-1327 ق، خ، موجود.

درر اللغات

منظومه از نظر علی زنجانی (- پس از 1290 ق) شاگرد شیخ انصاری. این کتاب همانند «نصاب الصبیان» ولی بزرگتر از آن است.

الدرر اللوامع

اسماعیل بن محمد علی محلاتی (-1343 ق).

مجموعه فواندی است در اصول، فقه و رجال.

خ. دیده شده.

- (پس از خطبه) فهذه جمله من الدرر اللوامع الغرویه من شتات القضايا الفقهیه و الاصولیه و الرجالیه

الدرر المجازات (فی الرخص و الاجازات)

فرج بن حسن بن فرج مؤلف «تحفه اهل الايمان». در این کتاب اجازات مشایخ خویش را گرد آورده.

الدرر المختصره

ادعیه، از محمد صالح آل طعان قطیفی. خ.

موجود.

درر المسامع

نحو، از محسن بن محمد سمیع کرمانشاهی (زنده در 1221 ق)، نواده فیض کاشانی.

درر المصائب

فارسی، منظومه در مرثی سید الشهداء (علیه السلام)، از محمد شفیع شوقی، ط. تهران.

الدرر المزیئه

انساب، ناشناخته، محمد علی هبه الدین شهرستانی نسخه ای از «بحر الانساب» را در بعلبک دیده بوده که از این کتاب برگرفته شده است.

الدرر المزیئه (فی شرح السیره النبویه)

امام مهدی احمد بن یحیی بن مرتضی حسنی یمنی (-840 ق) کتاب چهارم از 8 کتاب «یواقیت السیر»؛ خ. موجود.

الدرر المزیئه (فی شرح الروضه البهیة)

شیخ حسین بن احمد آل سمیسم لامی نجفی (-1340 ق)، تالیف: 1325-1327. خ.

موجود.

درر المطالب (و غرر المناقب فی فضائل علی بن

ابی طالب (علیه السلام))

ولی الله بن نعمت الله حسینی حائری (سده 10 ق). در «مدینه المعاجز» سید هاشم بحرانی و

ص: 82

چند کتاب دیگر از آن نقل شده است.

درر المقال (فی علم الدرايه و الرجال)

محمد ابراهيم کلباسی نجفی. تقریرات سید ابو تراب خوانساری است. تالیف: 1346 ق.

درر المناقب (فی فضائل علی بن ابی طالب (علیه السلام))

شاذان بن جبرئیل قمی (سده 6 ق) مؤلف «ازاحه العله» مذکور در «الروضه فی المناقب» که از همین مؤلف است.

الدرر المنتقاه لاجل المحفوظات

سید محسن امین عاملی مؤلف «اعیان الشيعه».

الدرر المنثوره (فی تحقیق ان الجسم مرکب من

الهیولی و الصوره)

سلیمان بن احمد آل عبد الجبار قطیفی (-1266 ق). مذکور در «انوار البدرین».

الدرر المنثوره

محمد تقی بن حسینعلی هروی اصفهانی (-1299 ق). تعلیقاتی است بر «اللوامع الحسینیّه» تالیف استادش سید کاظم رشتی. خ.

موجود.

-الحمد لله و سلام على عباده الذين اصطفى.

الدرر المنثوره (فی احکام المأثوره)

سید عبد الکریم بن جواد بن عبد الله جزائری (-ح 1215 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله الواحد القديم

الدرر المنثوره (فی اجوبه المسائل العشره)

عبد الله بن حسن مامقانی (-1351 ق).

الدرر المنثوره (و الکلمات المأثوره)

اخلاق، از عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی (-1242 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله على نعمائه

الدرر المنثوره (و الغرر المشهوره)

كشكول گونه ای از محمد بن عبد الله بن محمد رضا شير حسینی. تالیف: 1238 ق.خ.

دیده شده.

-فاتحه كل كتاب كريم و مفتح كل خطاب عظيم حمد الله الملك الجبار...

الدرر المنثوره (و الكنوز المستوره)

اصول فقه، از محمد بن هاشم بن شجاعتهلی هندی نجفی. به مسائل دیگری از جمله رجال نیز در آن پرداخته شده است.

الدرر المنضوده

منظومه در صیغ و عقود و ایقاعات، از عبد الله بن حسن مامقانی (-1351 ق) تاریخ نظم: 1346 ق. ط. نجف، 1346 ق.

-ابدأ بسم الله ذي الجلال

ثم بحمده على التوالى

الدرر المنطقيه

منطق، از عبد النبي بن محمد على وفسى عراقى (1307 ق-).

الدرر المنظمه (فى تعليقات القوانين المحكمه)-

حاشیه القوانين

على بن محمد على بن حيدر بن خليفه مجير اوى معروف به شيخ على حيدر شروقى (-1314 ق) تالیف مجلد دوم که نسخه آن دیده شده: 1293 ق.

الدرر المنظومه

منظومه در اصول فقه، از محمد جواد بن محمد رضا واعظ دارابى شیرازى (1309 ق-)، مرتب بر غیاصات، اصدا ف و درر. مذکور در مقدمه طبع «التجعة» مؤلف.

الدرر المنظومه المأثوره (فى جمع ثالى ادعيه

السجاديّه المشهوره)

عبد الله بن عيسى بن محمد صالح افندی تبریزی (ح 1130 ق). ط. تهران، 1324 ق.

الدرر الموسویه (فی شرح العقائد الجعفریّه)

سید حسن صدر بن هادی موسوی (1354 ق).

ص: 83

«عقائد جعفریّه» فن اول کتاب «کشف الغطاء» است.

الدرر الناصریه

28 قصیده در مدح ناصر الدین شاه قاجار، از حسن بن هانی نجفی.خ. دیده شده.

-حمدا لناصر دینه...

ما عسی ان یکون فیک مدیحی

غایه المدح فی علاک ابتداء

الدرر الناصعه (فی شعراء المائه السابعه)

کمال الدین عبد الرزاق ابن فوطی مروزی (-723 ق).

درر نثار در شرح تجوید ملاً مختار

علی بن جعفر شریعتمداری استرآبادی. این کتاب شرحی است بر بوستان که آن نیز از علی شریعتمدار و شرح منظوم «درج المضامین» در تجوید تألیف ملاً مختار قاری اعمی اصفهانی.

الدرر النّیره

کشکول فوائد متفرقه، از حیدر قلی خان بن نور محمد خان سردار کابلی.خ. دیده شده.

الدرر النجفیّه (فی ردّ الاخباریه)

ناشناخته. مؤلف از نوادگان صاحب حدائق و شاگرد سید محسن مقدس اعرجی است.خ.

موجود.

الدرر النجفیّه (فی علم العربیّه)

سید صادق بن علی اعرجی فحام نجفی (-1204 ق).خ. حسینیه کاشف الغطاء.

-الحمد لله رب العالمین...

الدرر النجفیّه

فقه، از محمد بن عبد الکریم قاننی (معاصر)، تألیف: 1349 ق.ط. نجف، 1354 ق.

الدور النجفيّ (من الملتقطات اليوسفيّ)

فقه وسائل ديگر، از يوسف بن احمد بحراني (-1186 ق) صاحب حدائق. تأليف: 1177 ق.

ط. ايران، 1307 ق.

دور النحور---

ص: 84

در زیر آسمان صاف

فارسی، داستان، از پسیان، ط. تهران.

درس انشاء (یا علم بیان)

فارسی، از سید علی رضا بن ریحان حسینی، مؤلف «آئینه دانشوران». ط.

درس زندگی

فارسی، از دکتر ریولان و عدّه دیگر، ترجمه محمود پورشالچی، ط. تهران، 1327 ش.

درس اللغة و الادب

محمد محمدی. ط. تهران، 1328-1330 ش (2 جلد) و مکرر.

درسی که از دانشکده افسری آموختم

فارسی، از محمد حسن شریف، ط. تهران.

در سینه کوهسار

فارسی، داستان، از غلام رضا کیانپور، ط. تهران.

در شرق خبری نیست

فارسی، آثار جنگ جهانی در ایران، از حاج مراد مرغیوف، ترجمه شرف الدین قهرمانی. ط.

تهران.

در عالم موسیقی و صنعت

فارسی، از علی نقی وزیری، ط. تهران، 1304 ش.

در غرب خبری نیست

فارسی، در فجایع جنگ جهانی، از اریش ماریار مارک آلمانی، ترجمه هادی سیاح سپانلو. ط.

تهران، 1309 و 1316 ش.

در فرانسه چه دیدم؟

فارسی، از گوردن واترفیلد، ترجمه عبد الحسین بدیع، ط. تهران، 1320 ش.

درفش ایران

فارسی، از سعید نفیسی (-1345 ش). ط.

تهران، 1328 ش.

درک البغیه

در ادیان و عبادات، از عزّ الملک محمد بن عبد الله مسبّحی حرّانی (-420 ق).

در کنار چمن

فارسی، شعر، از سهراب سپهری، ط. تهران.

در گنج سعادت

فارسی، در حقیقت اسم اعظم، از عبد الوحید گیلانی، مذکور در «ریاض العلماء».

درگروپول

فارسی، داستان، از ش. پرتو. ط. تهران، 1310 ش.

درمان بدبختی

فارسی، از سید محمد مویلی، ترجمه محمد حسن شریف. ط. تهران، 1317 ش.

درمان شناسی

فارسی، طب، از محمد علی عزمی. ط. تهران، 1323 ش.

در منجلاب فحشاء

فارسی، اخلاق، از جهانگیر بلوچ. ط. تهران، 1326 ش.

درود طوسی

اردو، ظاهراً ترجمه دوازده امام خواجه نصیر الدین طوسی است که در هند طبع شده.

الدروس

سید ابو طالب قائنی (-1293 ق). تقریرات درس استاد او شیخ محسن خنفر (-1270 ق) است.

الدروس

شرح «قطر الندی»، از سید جعفر بن محمد اعرجی (-1332 ق).

الدروس

تجوید به قراءت عاصم، از عبد الحسین بن عبد المولی، مرتب بر مقدمه و چند درس. خ.

ص: 85

موجود.

-الحمد لله العاصم من الزلزل...

الدروس الاخلاقيه

جعفر بن محمد نقدي (1303 ق-). ط. نجف، 1307 ق.

دروس الاصول

محمد حسين بن علي اكبر اصفهاني. تاليف مجلد اول: 1248 ق. خ. حسينيّه كاشف الغطاء (ج. اول).

الدروس البهيّه

سير و تواريخ پيامبر (صلى الله عليه و آله) و ائمه (عليه السلام) از حسن بن محمد بن ابراهيم لواساني تهراني (معاصر). ط. صيدا، 1349 ق.

دروس التاريخ الاسلامي

سيد محسن امين. تاليف 1362 براي شاگردان مدارس. ط.

الدروس الدينيه

نيز از سيد محسن امين. ط. سوريه. اين كتاب هم براي شاگردان مدرسه علويه دمشق تاليف شده است.

الدروس الشرعيه في فقه الاماميه

شمس الدين ابو عبد الله محمد بن مكي شهيد اول (-786 ق)، تاليف: 784 ق. تا كتاب الرهن كه به سبب شهادت او ناتمام مانده. ط. تهران، 1265 و 1269 ق. خ. آستان قدس، ش 2401 (822 ق) و چند نسخه ديگر.

-الحمد لله الذي انطق السنننا بحمده

دروس العارفين

توحيد و اخلاق، از محمد علي بن محمد كاظم شاهرودي (-1293 ق). تاليف مجلد اول:

1274 ق. خ. ديده شده.

الدروس الفقهيّة

احمد رضا عاملی نباطی (معاصر). قسم دوم از «هدایه المتعلّمين الى ما يجب في الدين». ط.
صیدا، 1353 ق.

دروس الفلسفه

شیخ عبد الکریم زنجانی (معاصر)، ط. نجف، 1359 ق.

الدروع الداویدیّه (فی معاجز العتره الاحمدیّه)

ملا داود بن سلیمان کعبی (1313 ق-)، شرح 8 فصل از منظومه «الدرر الغرویه» از سید صالح قزوینی است.

الدروع الواقیه (فی الاذکار و الادعیه)

سید خلف بن عبد المطلب مشعشی (-1070 یا 1074 ق).

الدروع الواقیه من الاخطار (فیما يعمل مثله فی ایام

کل شهر علی التکرار)

ادعیه، از رضی الدین علی بن طاوس (-664 ق).

خ. آستان قدس، ش 12157 (977 ق) و 2 نسخه دیگر.

-احمد الله جل جلاله بما وهب لی من القدره

درویش ابدال

فارسی، مثنوی، ناشناخته. خ. دانشگاه.

درویش حسن - سرگذشت درویش حسن

فارسی، داستان، از علی اصغر معززی. ط. تهران.

درویش قربان

فارسی، داستان، از محمد باقر حجازی، ط.

تهران.

درویش نامه

فارسی، عرفان، از میر سید علی بن شهاب الدین همدانی (-786 ق). ط. شیراز، 1338 ق.

درهم و دینار

فارسی، فقه، از عبد النبی عراقی (معاصر)، خ.

دیدہ شدہ.

الدرهم و الدینار

فقه، از ابراهیم بن غیاث الدین خوزانی، معاصر

ص: 86

نادر شاه افشار، مذکور در «تتمیم امل الآمل».

دریا

فارسی، داستان، از مصطفی رحیمی. ط.

الدریاق (فی تطهیر الافعال و تهذیب الاخلاق)

سید محسن امین. مذکور در فهرست تألیفات او.

دریاق الفکر---

ص: 87

دستور الاخوان

لغت عربی به فارسی، از قاضی خان بدر محمد دهار وال دهلوی هندی (سده 9 ق) مؤلف «اداه الفضلاء». خ. موزه بریتانیا (در کتابخانه دهخدا هم در تهران موجود بوده است)

-حمد بیحد مبدع ذو الكمال را...

دستور الادویه

فارسی، در خواص ادویه، منسوب به ابن جزله، تألیف: 803 ق. خ. آستان قدس، ش 5083 (1082 ق).

دستور استخراج قبله

فارسی، از ملا علی محمد بن محمد حسین محله نوی (-1293 ق). از مآخذ «معرفة القبلة».

دستور استعمال الهندباء

طب، از ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق)، خ. مشکات.

-سئل الشيخ الرئيس ابو علی بن سینا ان یملی کتابا فی امره باستعمال الهندباء.

دستور الاطباء - اختیارات قاسمی

طب، از محمد قاسم هندو شاه فرشته استرآبادی که در «مخزن الادویه» از آن نقل شده است.

دستور الاطباء (فی علاج الوباء)

فارسی، از موسی بن علی رضا ساوجی که به نام ناصر الدین شاه قاجار تألیف کرده. ط. تهران، 1269 ق.

دستور اعظم

فارسی فقه، از ناصر خسرو علوی بدخشانی (-481 ق)، مذکور در وصیتنامه مؤلف.

دستور الاعقاب

علی اکبر قائم مقامی فراهانی. مذکور در آخر «جان جهان» مؤلف.

دستور الافاضل

از مآخذ «مؤید الفضلاء» و مذکور در اول آن کتاب.

دستور الفباء

فارسی، از صدر المعالی نور حقیقی خوانساری.

ط.

دستور املاء (برای دوره ابتدائی و متوسطه)

فارسی، از سید محسن خلیق رضوی. ط. تهران، مکرر.

دستور امنیه

فارسی، از سرهنگ خوشنویسان. ط. تهران.

دستور بلاغت

فارسی، قصیده در فن بلاغت، از صدر الافاضل لطفعلی دانش (-1350 ق). وی این قصیده را خود شرح و به صدیق الملک اهداء کرده است.

خ. موجود.

دستور پرورش درخت توت و نوغان

فارسی، نشریه تجارخانه واردات و صادرات شوروی (زاک کاستورک). ط. تهران، 1318 ش.

دستور پهلوی

فارسی، دستور زبان پهلوی، از دین محمد جی هندی. ط. بمبئی، 1934 م.

-الحمد لله الذی هدانا للاسلام

دستور تار

فارسی، موسیقی، از علی نقی خان وزیری. ط.

برلن.

دستور تجوید

فارسی، از عبد الرحیم سلطان القرائی. خ.

موجود.

-اول در بیان وقف.وقف در لغت...

دستور تجوید

فارسی، از حافظ جی بن یوسف الدین گیلانی شفقی.خ.موجود.

-الحمد لله رب العالمین و الصلاه و السلام علی سید المرسلین و آله الاکرمین و صحبه المنتجبین، و بعد چنین گوید...

ص: 88

دستور ترسیم (مجموعه امیر)

فارسی، از ع.ح. حکیمی و ح. معینی. ط. تهران، 1308 ش.

دستور تعلیم الفباء

فارسی، از مهدیقلی هدایت مخبر السلطنه. ط.

تهران.

دستور تعلیم حساب مقدماتی

فارسی، از حبیب الله صحیحی. ط. تهران، 1305 ش.

دستور جامع

فارسی، ناشناخته، نسخه خطی مجلد اول این کتاب که «تحفه المؤمنین» نام دارد و در کیمیاست موجود است. خ. آستان قدس ضمیمه ش 10867.

دستور الحکم - دستور معالم الحکم

دستور حکمت

فارسی، شرح فرمان امیر المؤمنین (علیه السلام): به مالک اشتر، از احمد ادیب کرمانی. ط. 1321 ق.

دستور حکمت

فارسی، ترجمه و شرح فرمان امیر المؤمنین (علیه السلام) به مالک اشتر، از محمد علی بن علی اصغر واعظ تهرانی همت آبادی.

دستور حکومت

فارسی، ترجمه فرمان امیر المؤمنین (علیه السلام) به مالک اشتر، از محمد علی بن محمد حسین فروغی ذکاء الملک (در فهرست مشار ترجمه به نام محمد حسین ذکاء الملک فروغی است). ط.

تهران، 1321 ق.

دستور خلائق

ناشناخته، در «مناقب مرتضوی» از آن نقل شده.

دستور خیاطی

فارسی، از ماه لقا برهان. ط. تهران، 1309 ش.

دستور دانش

فارسی، از مترجم همایون (علی محمد فرهوشی). ط. تهران.

دستور در محاکم حقوقی

فارسی، از محمد مصدق مصدق السلطنه. ط.

تهران، 1333 ق.

دستور دعاء سیفی

فارسی، از محمد جعفر بن محمد صادق، که در 1134 ق برای میرزا ابو الحسن تالیف کرده، خ.

آستان قدس، ش 3146 (1133 ق).

دستور الذکر

فتح الله مرعشی شوشتری معروف به کیمیاوی، برای شاگرد و مریدش فتح الله وفائی شوشتری (-1304 ق) تالیف کرده.

دستور رمل - رمل

دستور زائرین

فارسی، در زیارات شیراز، از عبد العزیز بن محمد افضل شیرازی، برگرفته از «شدّ الازار»، مذکور در کشف الظنون.

دستور زبان آلمانی

فارسی، از عبد العلی پرتو علوی، ط، تهران.

دستور زبان آلمانی ---

ص: 89

دستور زبان عربی

فارسی، از محمد باقر کمره ای.

دستور زبان فارسی - پارسی نامه

میرزا ابراهیم شاعر اصفهانی (-1302 ق)، برای فرزند خویش اسماعیل دردی تألیف کرده.

دستور زبان فارسی

جلال الدین بن محمد نصیر همائی شیرازی (1317 ق-)، بخشی از آن در نامه فرهنگستان و سالنامه طبع شده.

دستور زبان فارسی

شیخ حسن هروی مؤلف «انقلاب طوس». ط.

دستور زبان فارسی

محمد حسین ادیب السلطنه سمیعی عطا (-1332 ش). ط. تهران.

دستور زبان فارسی

محمد حسین صدر آموخته. ط. رشت.

دستور زبان فارسی

عبد العظیم قریب گرگانی. ط. تهران، مکرر.

دستور زبان فارسی

عبد العظیم قریب، ملک الشعراء بهار بدیع الزمان فروزانفر، جلال الدین همائی و رشید یاسمی. ط.

تهران، 1329 ش.

دستور زبان فارسی

عبد الکریم بن ابی القاسم ملا باشی ایروانی (-1294 ق) به نام فرزند خویش محمد علی، در زمان حکومت بهمن میرزا در تبریز تألیف کرده و مرتب است بر 14 فائده.

-سپاس و ستایش خداوندی را سزاست که نوع انسان را پایه برتری

دستور زبان فارسی

غلام حسین کاشف. ط. استانبول، 1328 ق.

دستور زبان فارسی (برای مدارس ابتدائی)

قویم. ط. تهران.

دستور زبان فارسی

محمد بن عباس پروین گنابادی. ط 1328 ش (ضمیمه مجله آشفته).

دستور زبان فارسی

محمد کریم خان بن ابراهیم کرمانی (-1288 ق).

ط 1275 ق).

دستور زبان فارسی

(1)

نصرت الوزاره حسن بن محمد رضا بدیع بهبهانی. ط.

دستور زبان فارسی ---

ص: 90

1-1) کتابهای دستور زبان فارسی همه به فارسی است.

دستور سخن

فارسی، صرف و نحو، از حبیب الله اصفهانی (-1315 ق). ط. استانبول، 1289 ق.

دستور سخنرانی (یا سخنوری) - آیین سخنوری

فارسی، از هادی بیرجندی. ط. تهران.

دستور سلیمانی - دستور سلیمان

فارسی، از نجیب الدین رضای ذهبی تبریزی اصفهانی.

دستور السیاسه

امیر رضا حسینی قزوینی (سده 11 ق). خ.

موجود.

دستور شطرنج ---

ص: 91

دستور العمل

فارسی، رساله عملیه، از علی اکبر اصفهانی.

ظاهراً مؤلف علی اکبر بن محمد باقر اژه ای (-1232 ق) است. رساله مقدمه ای هم در اصول دین دارد. خ. دیده شده.

دستور العمل

فارسی، فقه منظوم، از محمد علی بن شیر علی بروجردی (-1328 ق). خ. موجود.

-مهر مهرش نامه مشکین طراز

بر سپاس کردگاری گشت باز

دستور العمل اصول محاکمات جزائی

فارسی، از حسن مشیر الدوله پیرنیا. ط. تهران.

دستور فرخ

فارسی، صرف و نحو، از عبد الرحیم همایون فرخ. ط. تهران، 1324 ش.

دستور فصحا

فارسی، داستان نویسی، از عبد النبی فخر الزمانی زلالی قزوینی (-1037 ق).

دستور الفضلاء

شرح منظومه در عروض از خود ناظم که ناشناخته و معاصر رفیع الدین محمد (-1034 ق) پدر سلطان العلماء است. خ. آستان قدس، ش 4334.

دستور فلاح و باغبانی

فارسی، از مشهدی اللهوردی، ط. رشت، 1304 ش.

دستور قافیه

فارسی، از نور الدین عبد الرحمن جامی (-898 ق). خ. موجود.

-بعد از تیمن به موزون ترین کلامی...

دستور قضاة

فارسی، از قاضی مسعود رازی، مذکور در «کشف الظنون».

دستور الکاتب (فی تعیین المراتب)

انشاء و ترسل، از محمد بن هندو شاه شمس منشی نخجوانی (687 ق-). خ. شهید مطهری.

-تحمیدی که سیار فهم دوربین...

دستور کامیابی

فارسی، از ا.ر. تامسن، ترجمه محمد صادق نشأت. ط. تهران.

دستور اللغة العربیة - کتاب الخلاص

بدیع الزمان حسین بن ابراهیم نطنزی (-497 ق).

خ. آستان قدس، ش 11976 (594 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله الذي ابدع العالم بقدرته

دستور مادری (در پرورش فرزندان)

فارسی، از ادمون دیل و شارل کاردر، ترجمه علی محمد مدرسی. ط. تهران، 1336 ش.

دستور مادران جوان

فارسی، پرورش کودک، از حسین قلی قزل ایاغ قاجار، تألیف: 1345 ق. ط. قاهره، 1306 ش / 1345 ق.

دستور المبتدی

فارسی، صرف، از انور علی، ط. هند.

دستور المذکرین (و منشور المتعبدین)

حافظ محمد بن ابی بکر مدینی. ابن طاوس در «اقبال» از آن نقل کرده است.

دستور مرکبات

فارسی، کشاورزی، از رضا قلی گل پیرا. ط.

تهران، 1308 ش.

دستور معالم الحكم

ناشناخته، از مآخذ «البلد الامين» كفعمى.

دستور معما

فارسى، از نور الدين عبد الرحمان جامى (-898 ق). خ. آستان قدس، ضميمه ش 8715 (985 ق).

ص: 92

-به نام آنکه ذات اوز اسماء(رسائل دیگری هم در دستور معما از جامی در دست است).

دستور معما

فارسی، از حسین بن محمد حسینی معمائی نیشابوری (-904ق) که به نام امیر علی شیرنوائی تألیف کرده، خ. آستان قدس ضمیمه ش 13479(991ق) و چند نسخه دیگر.

دستور معما-معما

دستور معما-حلیه الحلال

دستور منجمین

فارسی، استخراج تقویم، از حسین بن محمد بن یحیی شریف زیدی حسینی، تألیف: 891ق، خ. ملک.

-زواهر جواهر حمد و سپاس

دستور موسیقی

فارسی، از نور الدین عبد الرحمان جامی (-898ق). خ. موجود.

دستور موسیقی

فارسی، از امیر خسرو دهلوی (-725ق).

دستور موسیقی---

ص: 93

دسته جاسوسان

فارسی، ترجمه ابو تراب شایگان. ط. تهران.

دسته گل

فارسی، در بیان روح، غذای روح و طیران روح، از حسین بن علی بن عبد الهادی حسینی نبوی قمی (1342 ق-)، تألیف: 1369 ق.خ. دیده شده.

دسته گل

فارسی، برگزیده دیوان محمد علی صفوت. ط.

تبریز، 1324 ش.

دشت خرم

فارسی، دیوان عباسقلی خرم اصفهانی. ط.

دشت گرگان

فارسی، جغرافیا، از عباس شوقی. ط. تهران، 1314 ش.

دشمنان

فارسی، داستان، فارسی، از ماکسیم گورکی، ترجمه کریم کشاورز. ط. تهران، 1327 ش.

دشنه مسموم

فارسی، داستان، از حسین شعشعانی. ط. تهران، 1322 ش.

الدشیشه-التحفه السنیه الی الحضرة الحسینیه

لغت فارسی به ترکی، از مصطفی بن لطف الله دشیشی، تألیف: 988 ق به اسم حسن پاشا امیر الامراء مصر. مذکور در «کشف الظنون»

الدعاء، کتاب

ابو اسحاق ابراهیم بن سلیمان بن عبید الله بن خالد نهمی. حمید بن زیاد (-310 ق) آن را از مولف و نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش از حمید روایت می کنند.

الدعاء، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن دؤل قمی (-350 ق). نجاشی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند.

الدعاء، کتاب

به احتمال از جابر بن حیان صوفی (-200 ق).

ضمن 11 رساله جابر در کیمیا دیده شده.

الدعاء، کتاب

ابو القاسم حمید بن زیاد بن حماد کوفی نینوائی (-310 ق). حسین بن علی بزوفری و احمد بن جعفر بزوفری که هر دو از مشایخ شیخ مفیداند، آن را از مؤلف روایت می کنند. و شیخ مفید آن را از محمد بن حسین بزوفری روایت می کند.

الدعاء، کتاب

سید خلف مشعشی حویزی (-1074 ق)، مذکور در «ریاض العلماء».

الدعاء، کتاب

ابو القاسم سعد بن عبد الله بن ابی خلف اشعری قمی (-301 یا 299 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الدعاء، کتاب

حاج محمد سعید. ظاهرا از مؤلفات پس از هزار هجری است و در برخی از مجامیع از آن نقل شده است.

الدعاء، کتاب

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق).

از وی 3 کتاب دعاء روایت شده که دومی کتاب الدعاء عن علی (علیه السلام) و سومی کتاب الدعاء عن ابن عباس نام داشته است. مذکور در رجال نجاشی.

الدعاء، کتاب

عبد القاهر (یا عبد القادر) بن ابی القاسم اشتری. در تصانیف سید بن طاوس از جمله در اقبال از آن نقل شده است.

الدعاء، کتاب

ابو الحسن علی بن حسن بن علی بن فضال کوفی (سده 3 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الدّعاء، کتاب

ابو الحسن علی بن حسن بن محمد طائی جرمی طاطری. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الدّعاء، کتاب

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق) صاحب «مروج الذهب». مذکور در برخی از تألیفات کفعمی.

الدّعاء، کتاب

ابو الحسن علی بن مهزیار اهوازی، وکیل امام رضا، امام جواد و امام هادی علیهم السّلام.

الدّعاء، کتاب

سید مبین حسینی وفسی همدانی، تألیف: 1268 ق.خ. مرعشی قم.

الدّعاء، کتاب

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الدّعاء، کتاب

ابو جعفر محمد بن حسن بن فروخ صفار (-290 ق). نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الدّعاء، کتاب

ابو طاهر محمد بن سلیمان زراری (-300 ق) جد ابو غالب زراری. مذکور در رجال نجاشی.

الدّعاء، کتاب

ابو عبد الله محمد بن عباس بن عیسی غاضری.

تألیفات غاضری را حمید نینوائی (-310 ق) از او روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی.

الدّعاء، کتاب

ابو المفضل محمد بن عبد الله شیبانی (-387 ق).

الدّعاء، کتاب

ابو جعفر محمد بن حسین بن سفیان بزوفری، از مشایخ شیخ مفید. محمد بن ابی قره دعای ندبه را از این کتاب برگرفته است.

الدعاء، کتاب

محمد بن علی ناموسی خاری فریومدی سبزواری، معاصر فخر الدین بن علامه حلّی (-771 ق). صاحب ریاض العلماء، بعضی از ادعیه امام سجاد را در کتاب «الصحیفه الثالثه السجادیّه» از این کتاب برگرفته است.

الدعاء، کتاب

ابو الفرج محمد بن علی بن ابی قرّه قنانی. از این کتاب در «مزار» محمد بن مشهدی و «اقبال» ابن طاوس نقل شده و شاید مؤلف از اولاد ابن ابی قرّه منجم خلیفه فاطمی مصر بوده باشد.

الدعاء، کتاب

ابو عبد الله محمد بن عمران بن موسی خراسانی بغدادی (-378 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الدعاء، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سلمی سمرقندی، از مشایخ کشی و از طبقه کلینی.

مذکور در رجال نجاشی.

الدعاء، کتاب

ابو عبد الله محمد بن وهبان بن محمد دیلی، مذکور در رجال نجاشی.

الدعاء، کتاب

ابو جعفر محمد بن یعقوب کلینی (-328 ق).

کتاب از مآخذ «البلد الامین» کفعمی است و کفعمی نسخه آن را داشته است.

الدعاء، کتاب

محمد بن هارون تلکبری. علامه مجلسی در «بحار الانوار» از این کتاب به «الکتاب العتیق» تعبیر کرده و کفعمی آن را «مجموع الدعوات» نامیده است.

الدعاء، کتاب

میر سلطان محمود، در برخی از مجموعه ها از این کتاب نقل شده است.

الدعاء، کتاب

مظفر حسین بن ضامن حسین رضوی لکهنوی (1294 ق-).

الدعاء، کتاب

معاویہ بن عمار بن ابی معاویہ دهنی بجلی (-175 ق). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الدعاء، کتاب

قاضی ابو حنیفه نعمان بن محمد بن منصور، مؤلف «دعائم الاسلام». مذکور در فهرست تألیفات مؤلف.

الدعاء، کتاب

ابو القاسم هارون بن مسلم بن سعدان کاتب سرّ من رائی (سامرائی). نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الدعاء، کتاب

ناشناخته، مؤلف از نوادگان میر داماد بوده است.

خ، دیده شده.

الدعاء، کتاب

فارسی، ناشناخته، مرتب بر 2 قسم، خ. دیده شده.

الدعاء، کتاب

ناشناخته، در 5 باب، در آن از «بحر المغفره» نقل شده است. خ. دیده شده.

الدعاء، کتاب

ناشناخته، در 5 مقصد، خ. دیده شده.

دعاء ابی حمزه الثمالی

به روایت ابو محمد هارون بن موسی تلعبکری. بر این دعاء شرحهای متعددی نوشته شده که در حرف شین خواهد آمد.

دعاء الاحتجاب

چهار دعاء است که به ترتیب به پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله)، علی بن ابی طالب، حسن بن علی و حسین بن علی علیهم السلام

منسوب است و هر یک را شروحي است که در حرف شين خواهد آمد.

دعاء الاسابيع

ناشناخته. سيد كاظم رشتي (-1259 ق) براين دعاء شرحي نوشته است.

دعاء برکه السباع

منسوب به امام علي بن موسى الرضا(عليه السلام). در اجازة عماد الدين علي شريف قاري مورخ 988 ق اين دعاء نقل شده است و نسخه آن ضمن مجموعه «كنز السالكين» موجود است.

دعاء التوسل

در مجلد مزار «بحار الانوار» از محمد بن بابويه روايت شده است.

دعاء جنة الاسماء ---

ص: 96

دعاء السيفى

عبد التّبي بن محمد على وفسى (1307 ق-).

مذكور در فهرست تأليفات او.

دعاء السيفى---

ص: 97

دعائم الاسلام (فی معرفه الحلال و الحرام)

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق). مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

دعائم الاسلام (فی معرفه الحلال و الحرام و القضا)

و الاحکام)

فقه، از قاضی ابو حنیفه نعمان بن محمد بن منصور مغربی مصری (-363 ق)، خ. آستان قدس، ش 1683 (1003 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله استفتاحا لحمده...

دعائم الاسلام (فی الحقایق)

نیز از قاضی نعمان، مذکور در «المرشد الی ادب الاسماعیلیه».

دعائم الدین

محمد بن علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق).

مذکور در «نجوم السماء».

دعائم الدین و كشف الریبه (فی اثبات الكره و

الرجعه)

محمد محسن بن عنایت الله مشهدی (سده 11 ق). خ. ملّی تهران.

-الحمد لله الذي حبب الينا الايمان...

دعائم الكفر و الايمان

در بیان اصول کفر و ایمان، از عبد الوحید گیلانی.

مذکور در «ریاض العلماء».

الدعاه الحسينیه

در انواع تعزیه، از محمد علی بن خداداد نخجوانی (-1334 ق). ط. 1331 ق.

الدعاه (فی احکام سنه العمامه)

محمد بن جعفر کتانی. ط. دمشق، 1342 ق.

الدعاهه (فی اثبات الامامه)

رکن الدین محمد بن علی جرجانی غروی (سده 8 ق). مذکور در «الابحاث فی تقویم الاحداث» مؤلف.

دعاهه الخلاف فی ضلاله اهل الخلاف

سید حسین بن حسن مجتهد کرکی (-1001 ق) نواده دختری محقق کرکی. مذکور در «روضات الجنات».

الدعوى، کتاب

ابو الحسین علی بن حسین مسعودی (-346 ق).

مذکور در «مروج الذهب» مؤلف.

الدعوى القلیبه

اخلاق، از ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق). ط. حیدرآباد هند، 1349 ق.

دعایه التفریق (و اثاره الفتن و من هو موقد نارها)

سید محسن امین عاملی. در آن به ردّ صاحب «مجله المنار» پرداخته است. به نقل از نامه مؤلف.

الدعوى بلا معارض

فقه، از علی بن حسین خاقانی (-1334 ق). به نقل از مؤلف.

الدعوات، کتاب

ابراهیم بن حسین دنبلی خوئی (-1325 ق).

مذکور در «ریحانه الادب».

الدعوات، کتاب

ابو یعقوب فقیه، مذکور در معالم العلماء.

الدعوات، کتاب

جامع: احمد خوانساری در 1279 ق. خ. شهید مطهری.

الدعوات، كتاب

ناشناخته، مؤلف از متاخرين بوده. ط. تهران، 1268 ق.

الدعوات، كتاب- دعوات الايام السبعه

ناشناخته. خ. آستان قدس، ش 12407 (سده 6 ق).

ص: 98

الدعوات، کتاب

ناشناخته، نسخه آن را با حواشی به خط محمد صادق سراب تنکابنی دیده شده است.

الدعوات، کتاب

فارسی، ناشناخته، در 10 باب، خ.روضاتی، اصفهان.

-الحمد لله... اما بعد این رساله ای است در دفع آفات...

الدعوات، کتاب

ناشناخته، 17 دعاء از دعاء کمیل تا دعاء رؤیت هلال. خ. شهید مطهری.

الدعوات، کتاب

ناشناخته، 3 عنوان مختلف، خ. شهید مطهری.

الدعوات، کتاب

به خط محمد حسین شاگرد زین العابدین خطاط اصفهانی در 1240 ق. خ. شهید مطهری.

الدعوات، کتاب

جامع و کاتب: خداداد بختیاری در 1151 ق. خ.

شهید مطهری.

الدعوات، کتاب

جامع و کاتب: زین العابدین یزدی، که در 1227 ق برای محمد حسن خان یزدی نوشته. خ. شهید مطهری.

الدعوات، کتاب

کاتب: علا بیک، برای خزانه شاه سلطان حسین صفوی، خ. شهید مطهری.

الدعوات، کتاب

کاتب: علی اکبر خوئی در 1253 ق. خ. شهید مطهری.

الدعوات، کتاب

جامع: سید مبین و فسی همدانی در 1268 ق.خ.

مرعشی قم.

الدعوات، کتاب

جامع: محمد خوانساری، خ. شهید مطهری.

دعوات الاسماء

شرح 40 اسم از اسماء پروردگار، از تقی الدین ابراهیم کفعمی (-905 ق) که به آخر «البلد الامین» ملحق ساخته است. خ. آستان قدس، ضمیمه ش 11478 (1276 ق) ظاهراً مختصر شرح سهروردی است.

دعوات الراوندی ---

ص: 99

در آستان قدس موجود است.

الدعوات المتفرقات

ناشناخته، نسخه مورخ 1193 ق در آستان قدس موجود است.

الدعوات الكافيات

ملا محمد رضا بن محمد صادق بن مقصود علی مجلسی، تألیف: 1069 ق.خ. موجود.

الدعوات المتفرقات

شرف الدین علی بن حجت اللہ طباطبائی شولستانی، از مشایخ علامه مجلسی. مذکور در «ریاض العلماء».

الدعوات المقدادیه---

ص: 100

الدعوات و الزيارات

خط سيد عبد الوهاب طباطبائی در 1250 ق.خ.

شهيد مطهري.

الدعوات و السور القرآنيه

ناشناخته، خ. آستان قدس.

الدعوات و السور القرآنيه

3 نسخه خطی جداگانه در آستان قدس موجود است که به ترتیب در 1270 و 1279 و 1285 ق چاپ هم شده است.

الدعوات و السور القرآنيه

نسخه ای از آن در کتابخانه مدرسه عالی شهید مطهری موجود است که نام جامع و کاتب و تاریخ کتابت را از آخر آن محو کرده اند. 2. نسخه ناشناخته دیگر هم به همین نام در آن کتابخانه موجود است.

الدعوات و غيرها

در بخش ادعیه و مناجات کتابخانه شهید مطهری موجود در فهرست آن یاد شده است.

دعوى الرجل زوجيه امرئه تدعى اختها الزوجيه

لذلك الرجل

سيد محمد معروف به مولانا (-1360 ق).

مؤلف «براهين الفقه».

دعوى الطلاق من الزوج و انكار الزوجه له

ميرزا ابو القاسم محقق قمی (-1231 ق). ط. (در آخر الغنائم).

الدعوى على الميِّت (و اثبات انها تثبت بشاهد و

يمين)

احمد بن عبد الله بن حسن بلادی (-1137 ق).

عبد الله سماهيجي در اجازة معروفش ياد کرده که مؤلف در اين اثر به ردّ عبد الله بلادي-که از او ياد خواهد شد-پرداخته است.

الدعوى على الميت (و تحقيق ثبوتها بشاهد و

يمين)

احمد بن ابراهيم بحراني (-1131 ق)، پدر صاحب حدائق. وی نیز به ردّ شيخ عبد الله آتی الذکر پرداخته است.

الدعوى على الميت (و الاستدلال على انها لا تثبت

بشاهد و يمين)

عبد الله بن علي بن احمد بلادي بحراني (-1148 ق). مذکور در «لؤلؤه البحرين».

دعوى الهدى الى الورع فى الافعال و الفتوى

در رد فتوى وهابيان در تخريب اماکن متبرکه، از محمد جواد بلاغی نجفی (-1352 ق)، ط.

نجف، 1344 ق.

دعوه الاسلام---

ص: 101

دعوه الحسنی (فی الادعیه الحسنی)

فارسی، از علی اکبر صدر الاسلام همدانی (-1325 ق). ط. بمبئی، 1310 ق.

الدعوه الحسینیة (الی مواهب السنیة)

در استحباب گریه بر سید الشهداء (علیه السلام) به عقیده اهل تسنن، از محمد باقر همدانی. خ. موجود.

دعوه الحق

فارسی، اصول دین، از اسد الله بن صدر الدین تنکابنی (-1339 ق).

دعوه الحق

فارسی، جریده سیاسی و اخلاقی و دینی که در ایران منتشر می شد.

دعوه الحق

رساله عملیه، از محمد بن زین العابدین رضوی نقوی خوانساری (معاصر). ط. اصفهان، 1360 ق.

دعوه الحق

در ردّ وهابیان، از سید هادی بن علی بجستانی (-1368 ق). ط. 1347 ق.

دعوه الحق: (للوفاق فی ردّ کتاب داعی الرشاد)

مهدی بن صالح موسوی کشوان کاظمی قزوینی (-1358 ق). «داعی الرشاد». تألیف ابراهیم رفاعی شافعی است.

-الحمد لله هادی العباد

دعوه دار السلام

در معجزات ائمه (علیه السلام)، از هادی بن علی بجستانی (-1368 ق).

دعوه الرشاد (فی مدرک افعال العباد)

در رد اشاعره، محمد باقر بن محمد جعفر همدانی (-1333 ق). خ. موجود.

دعوه العاشقین

فارسی، مثنوی، از محسن تأثیر تبریزی (-1129 ق). خ. شهید مطهری (در کلیات شاعر).

-بیا ای بلبل فرخ پر و بال

که از گل گشته ای شوریده احوال

الدعوه العامه

قاضی ابو العنيس محمد بن اسحاق كوفی صيمری (-275ق). مذکور در «معجم الادباء».

به نقل از فهرست ابن ندیم و «تاریخ بغداد».

دعوت قرآن (در اطراف خبر غیبی)

فارسی، از غلام رضا بن علی نمائی طبسی. ط.

تهران، 1327 ش، 1367 ق.

دعوه الموحدين (الی حمایه الدين)

حسنعلی آل بدر قطیفی، که هنگام تهاجم ایتالیائیان بر طرابلس در 1329 ق نگاشته. ط.

طرابلس، 1329 ق.

دعوتنامه---

ص: 102

دفاع ضد هوائی

فارسی. ط. تهران.

دفاع از حقوق زن

فارسی، از ابوالمجد حجتی، ط. تهران، 1327 ش.

دفتر ابو الفضل

فارسی از ابو الفضل بن مبارک هندی (-1011 ق) صاحب تاریخ اکبری. ط. هند (در 4 مجلد).

دفتر انساب خانوادگی - (مجموعه خانوادگی)

(بهزادی)

فارسی، انساب فرزندان علی محمد مستوفی مازندران، ط. تهران، 1319 ش.

دفتر تقویم

ملا آقا منجم معاصر فتحعلیشاه قاجار. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

از ابو القاسم نجم الملک. تقویم چند سال از جمله 1299 و 1300 ش، ط.

دفتر تقویم

احمد بن محمد جعفر منجم باشی شیرازی.

نسخه های چاپی برخی از سالهای 1305-1315 ش. دیده شده.

دفتر تقویم

احمد بن محمد حسن منجم باشی تفرشی اصفهانی (اواخر سده 13 و اوایل سده 14 ق).

مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر التقویم

احمد بن محمد حسن بن محمد علی منجم رشتی (-ح 1315 ق). مخطوطات چند سال از این تقویم دیده شده. وی ساکن نجف بوده

است.

دفتر تقویم

اسد الله هزار جریبی منجم باشی مظفر الدین میرزای ولیعهد. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

محمد اسماعیل منجم مشهدی (سده 13 ق).

مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

اسماعیل بن زین العابدین مصباح نجم الملک.

تقویم او از سال 1341 ق تا چندین سال طبع می شد.

دفتر تقویم

بدیع الزمان حسینی گنابادی، منجم آقا محمد خان قاجار (-1211 ق).

دفتر تقویم

محمد جعفر خان قاجار مجیر السلطنه مراغی (-1356 ق). ط.

دفتر تقویم

جعفر بن عبد الکریم منجم باشی نائب السلطنه عباس میرزا در تبریز. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

جعفر بن میرزا غلام منجم تبریزی معاصر ناصر الدین شاه قاجار. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

سید جلال الدین بن سید علی تهرانی (معاصر) تقویم او سالهای متواتر چاپ شده است.

دفتر تقویم

جواد جهانبخش نهاوندی (-1333 ق). تقویم بعضی از سالها از جمله (1327 و 1331 و 1332 ق دیده شده. وی شاگرد عبد الغفار نجم

الدوله بوده است.

دفتر تقویم

حاج آقا قراچه داغی تبریزی (ح 1273 ق)، مذکور در «المآثر و الآثار».

ص: 103

دفتر تقویم

حیب الله بن احمد نجومی منجم باشی شیرازی.

تقویم چاپی برخی از سالهای 1316-1321 ش دیده شده.

دفتر تقویم

میرزا حیب الله ذو الفنون (-1366 ق). تقویم سالانه او از سال 1305 تا سال درگذشت ذو الفنون در سالنامه پارس چاپ می شد.

دفتر تقویم

ملا حسن محلاتی، شاگرد ملا حسین زنوزی.

مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

میرزا رضا بن جعفر نجم الملک (-ح 1290 ق).

مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

محمد حسن بن احمد منجم تفرشی اصفهانی، معاصر ناصر الدین شاه.

دفتر تقویم

حسن بن دوست محمد منجم اصفهانی (-1211 ق). در «المآثر و الآثار» آمده است که او تقویمهای 87 سال را استخراج کرده و سال درگذشت خویش را هم خبر داده است.

دفتر تقویم

ملا حسین منجم زنوزی برادر علی بن عبد الله مدرس زنوزی. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

ملا حسین منجم افشار (-ح 1272 ق). مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

محمد حسن بن محمد حسین (-ح 1289 ق)، منجم باشی ناصر الدین شاه. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

محمد حسین بن بدیع الزمان حسینی گنابادی، منجم باشی فتحعلیشاه.

دفتر تقویم

میر محمد صادق منجم خاتون آبادی (-1344 ق). مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

ملا صادق منجم افشار، استاد ملا حسین افشار که پیشتر یاد شد. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

میر عبد الباقی منجم باشی گیلانی متولی آستانه مقدسه رضویه. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم العربی

ترجمه تقویمهای فارسی ایران، از عبد الجلیل بن جعفر عادل نجفی (1311 ق-).

دفتر تقویم

عبد الحسین بن محمد مهدی منجم باشی. تقویم چاپی چند سال از جمله 1304 و 1309 ش، دیده شده (ظاهراً مقصود عبد الحسین بن ملا مهدی منجم باشی هروی است).

دفتر تقویم

نجم الدوله عبد العلی بن میرزا علی منجم باشی.

تقویم سال 1327 و 1329 ق دیده شده.

دفتر تقویم

عبد العلی بن احمد کرکانی تبریزی شاگرد اسد الله هزار جریبی و پدر خویش ملا احمد (-1295 ق)، مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

عبد العلی بن محمد تقی منجم باشی آستانه مقدسه رضوی (علیه السلام). مذکور در «المآثر و الآثار».

عبد الکریم منجم باشی معاصر آقا محمد خان قاجار (-1211 ق) و فتحعلیشاه قاجار

ص: 104

(-1250 ق).

دفتر تقویم

عبد الله پیوندی، تقویم او در چند سال از جمله 1323 ش طبع شده است.

دفتر تقویم

عبد الوهاب بن علی محمد منجم باشی (-1327 ق) وی تقویم برخی از سالها را به همکاری محمد هاشم کاشانی و برخی را به تنهایی استخراج کرده است.

دفتر تقویم

عبد الغفار بن علی محمد نجم الدوله (یا نجم الملک) (-1326 ق). مذکور در «المآثر و الآثار». تقویم استخراجی او طی چند سال طبع شده است.

دفتر تقویم

ملا علی منجم افشار، استاد ملا حسین منجم افشار.

دفتر تقویم

علی بن جعفر منجم باشی. برادر رضا نجم الملک.

مذکور در «المآثر و الآثار» و آغاز تقویم سال 1327 ق استخراج فرزندش عبد العلی نجم الدوله.

دفتر تقویم

محمد علی بن عبد الله تفرشی شیرازی اصفهانی (-1282 ق).

دفتر تقویم

علی اکبر منجم باشی قزوینی مقیم بجنورد. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

غلام حسین منجم باشی قاینی مشهدی (-1284 ق). وی ساعت جلوس محمد شاه قاجار را تعیین کرد.

دفتر تقویم

قوام الدین معمار معاصر شاهرخ میرزا تیموری.

مذکور در «مجالس النفایس».

دفتر تقویم

محمد بن احمد رشتی نجفی (-ح 1333 ق).

ذیل عنوان تقویم از او یاد شد.

دفتر تقویم

منجم الدوله جمال الدین محمد حسینی تهرانی (معاصر). تقویم استخراجی او طی چندین سال از جمله سالهای 1307، 1303 و 1313 ش طبع شده است.

دفتر تقویم

نجم الملک محمود بن عبد الوهاب منجم باشی (-1326 ق). ذیل تقویم یاد شد.

دفتر تقویم

محبی الدین قدسی. تقویم فارسی او طی چند سال از جمله 1320 و 1325 ش چاپ شده است.

دفتر تقویم

محمد مهدی بن محمد حسن منجم باشی، زنده در 1306 ق. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

ملا مهدی منجم (-1337 ق) استاد سید جلال الدین تهرانی که از او در گاهنامه 1313 ش یاد کرده است. وی تقویم هرماه را به خط خویش می نگاشته و به ابواب حرم مطهر رضوی می آویخته. تقویم چاپی استخراجی او مربوط سال 1301 ش دیده شده.

دفتر تقویم

محمد مهدی بن غلام حسین منجم باشی مشهدی.

وی پس از وفات پدر خویش در 1284 ق به جای او به استخراج تقویم پرداخته است. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

محمد هاشم بن محمد علی کاشانی (-1285 ق).

وی نخست به همراهی حسین منجم زنوزی و حسن منجم محلاتی و پس از وفات آن دو به تنهایی به استخراج تقویم می پرداخته است.

دفتر تقویم

نجم التولیه آستان قدس رضوی؛ به همین صورت از آن نقل شده است.

دفتر تقویم

یحیی بن رضا منجم باشی مظفر الدین میرزای ولیعهد. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تنظیمات (یا کتابچه غیبی)

فارسی، از میرزا ملکم (-1326 ق)، تالیف بین سالهای 1275 و 1276 ق. ط. تهران، 1327 ش (ضمن مجموعه آثار ملکم).

دفتر داری

فارسی، از مهران، ط. تهران.

دفتر داری

فارسی، از محمد مظاهر صدیق حضرت. ط.

تهران، 1321 ش.

دفتر داری

فارسی، از بهمن شیدائی. ط. تهران، 1315 ش.

دفتر دانش

فارسی، چهارمین کتاب از 12 کتاب «کلیات دیوان ریاضی».

دفتر درد

فارسی، مثنوی، از نویدی شیرازی.

دفتر رباعیات

فارسی، ناشناخته، از برخی از شاعران هند.

مذکور در فهرس کتابخانه های هند (چندین مجموعه به عنوان رباعیات در هند چاپ شده است).

دفتر غم

فارسی، از محمد علی بن مفتی عباس لکهنوی (1298 ق-). ط. لکهنو.

دفتر قانون

فارسی، قانون مدنی، از میرزا ملکم بن یعقوب اصفهانی ناظم الدوله (-1326 ق). ط. تهران، 1327 ش (ضمیمه مجموعه آثار ملکم).

دفتر ماتم

اردو، مقتل، از میرزا دبیر صاحب هندی. ط.

هند.

دفتر نه آسمان

فارسی، تذکره شعراء، از لطفعلی آذر بیگدلی (-1195 ق). خ. دیده شده.

دفع الاستغراب و الانکار (عن معجزتی الصلاة و

الافطار لابی ائمه الاطهار)

سراج الدین حسن معروف به شیخ فدا حسین شاگرد مفتی عباس لکهنوی (-1306 ق).

مذکور در «النفحة القدسیة» مؤلف.

دفع الاشتباه (فی مسأله موسى جار الله)

سید محسن امین عاملی مؤلف «اعیان الشیعه».

مذکور در فهرست تألیفات او.

دفع اشکال تخلف المعلول عن العله

محمد صالح بن فضل الله مازندرانی حائری (1298 ق-). مذکور در فهرست تألیفات او.

دفع اشکال رکنیه السجده

صدر الدین محمد بن محمد صادق حسینی قزوینی (- پس از 1103 ق).خ. موجود.

-الحمد لله المحمود المعبود

دفع اشکال ضلال احد الشاهدين

سید محمد بن عبد الکریم طباطبائی بروجردی (- پیش از 1168 ق).خ. موجود.

ص: 106

دفع اعتراض الآقا باقر الوحيد البهبهانی علی

الشهيد الثاني

در موضوع تبعض البضع مذکور در شرح لمعه، نیز از محمد بن عبد الکریم طباطبائی بروجردی.

خ. موجود.

دفترا اعتراضات سلطان العلماء علی الشَّهيد الثاني --->

جواب اعتراضات سلطان العلماء.

دفع اعتراضات سلطان العلماء ---

ص: 107

(-1098 ق). ط. ایران، 1317 ق.

-الحمد لله الذي لا شبهه في وجوده...

دفع شبهه الاستلزام

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).

نسخه آن ضمن مجموعه ای در آستان قدس موجود است.

دفع شبهه الاستلزام

رفیع الدین محمد بن حیدر حسینی نائینی (-1099 یا 1082 ق). مذکور در «الفیض القدسی».

دفع شبهه الايمان و الكفر

آقا حسین بن جمال الدین محمد خوانساری (-1098 ق). مذکور در «جامع الرواه».

دفع شبهه الطفره

نیز از آقا حسین خوانساری و مذکور در «جامع الرواه».

دفع شبهه طول عمر الحجّه

فارسی، از محمود بن محمد حسن بن محمد جعفر شریعتمدار (معاصر).

دفع شبهه المجهول المطلق

ابو الفتح شریفی نواده سید شریف جرجانی، تألیف: 950 ق. صاحب ریاض از آن به حاشیه طولانی بر مبحث مجهول مطلق شرح مطالع و حاشیه میر سید شریف تعبیر کرده است.

دفع شبهه المنع عن العمل (بالاخبار المأثوره

المخالفه لعموم الكتاب و السنّه)

اسد الله بن اسماعیل دزفولی (-1234 ق). خ.

دیده شده.

دفع شبهتين

محمد جعفر بن محمد حسین بن محمد مهدی موسوی شهرستانی (-1260 ق)، تألیف:

1259 ق. دفع شبهات محمد باقر حجت الاسلام است، در موضوع وقف موقوفات میرزا فضل الله شهرستانی. این رساله به فارسی هم ترجمه و خطی هردو دیده شده.

دفع الغوايه لشرح الهدايه-رفع الغوايه

دفع ما انتقد به علي شرح دعاء الصباح

علي محمد بن محمد بن دلدار علي نقوي لكهنوي (-1312 ق).

دفع المغالطه

فارسی، در اثبات سیادت سادات کشمیر، از علی نقی بن محمد علی رضوی حائری معروف به خوشنویس، این رساله ردّ و نقدی است بر «السیف الصادر». ط. بمبئی، 1308 ق.

دفع المغالطه

اردو، از عمار علی بن نظام علی سونی پتی (-1304 ق)، ردّی است بر رساله نجفعلی فرید پوری. ط.

دفع المغالطه (فی مسأله العرس القاسم بن الحسن

(علیه السلام))

اردو، از حکیم محمد کاظمی لکهنوی. ط.

دفع الملل (بکشف فضائل الآل)

محمد مرتضی جنفوری، ظاهراً «رفع الملل فی جواب کشف الحال» است. ط.

دفع المناواه (عن التفضیل و المساواه)

در شأن امیر المؤمنین (علیه السلام)، از سید حسین بن حسن مجتهد کرکی (-1001 ق)، تألیف: 959 ق، خ.

موجود. ترجمه فارسی آن از علی بن زین العابدین عبدی در آستان قدس، ش 6108 (1050 ق) موجود است.

-هو الذی لا اله الا هو الملك القدّوس

دفع الوثوق (فی حلّ نکاح عقد الفاروق)

اردو، از سید علی اظہر ہندی (معاصر). ط.

دفع الهموم و الاحزان (و قمع الغموم و الاشجان)

احمد بن داود نعمانی. در دیباچه کتاب «المجتبی فی الادعیه المجتبی» تألیف سید بن طاوس از آن نقل شده است. «رفع الهموم» هم می خوانند.

دفن المیت، کتاب

ابو محمد جعفر بن احمد بن علی قمی (سده 4 ق). مذکور در «کتاب الغایات» مؤلف.

دقیقه الاحباب

سفرنامه ملا حسین بن ابو الحسن دزفولی (-1347 ق). مؤلف «مخزن الدرر» و پدر ابو الحسن جلوه.

الدقائق

نحو، از ابو الفتح عثمان بن جنی (-392 ق). خ.

موجود (در مغرب).

دقائق الاخبار

عبد الرحیم بن احمد قاضی. در «نفائس اللباب» از آن نقل شده است.

دقائق الاصول (فی تمام مباحث الاصول) - دقائق

(الحقایق)

عبد الرحیم بن عبد الرحمن کرکوتی (سده 13 ق) تألیف: 1274 ق. خ. موجود.

-الحمد لله الذي ارشدنا الى دقائق اشارات فصول القوانين...

دقائق الاصول (فی شرح الفصول فی علم الاصول)

محمد نبی بن احمد تویسرکانی (-1319 ق).

مذکور در آخر «لئالی الاخبار» مؤلف.

دقائق الافهام (فی شرح صلح شرایع الاسلام)

ناشناخته. نسخه خطی آن در سامراء دیده شده و محتمل است که مؤلف از شاگردان شیخ انصاری بوده باشد. در این کتاب از «کتاب الجواهر» نقل شده است.

-الحمد لله الذي سهّل شرايع الاسلام

دقائق التنزيل ---

ص: 109

دق الخیشوم (فی جواز قرائه عرس القاسم المظلوم)

ردّ بر «التقریر الحاسم»، تالیف یکی از علماء هند.

دکامران

فارسی، از ژان بکاس فلرانسی، ترجمه احمد دریایی (1339 ق). ط. بوشهر، 1325 ق.

دکان العطارین (یا دکان عطاری)

مجموعه متفرقات، جامع: محمد حسن نائینی (معاصر). مذکور در آخر «گوهر شب چراغ» او که چاپ شده.

دکه القضاء

فقه، از محمود بن علی اصغر شیخ الاسلام طباطبائی تبریزی (1310 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

دکتر اقبال و شعر فارسی

فارسی، از محمد علی داعی الاسلام مولف فرهنگ نظام. ط. 1346 ق. مجتبی مینوی نیز در همین موضوع تالیفی دارد که در 1327 ش چاپ شده.

دکتر ژاک - سیاحتنامه دکتر ژاک

فارسی، داستان، از عبد الحسینی آیتی، جلد اول آن «سه گمشده» و جلد دوم آن «سه فراری» نام دارد. ط. تهران، 1306 و 1310 ش.

دکتر مصدق و نطقهای او

فارسی، از سید حسین بن محمد باقر مکی. ط.

تهران، 1324 ش.

الدلائل، کتاب

ابراهیم بن محمد بن سعید ثقفی (382 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

الدلائل، کتاب

احمد بن محمد بن حسن بن حسین بن دؤل قمی (350 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الدلائل، کتاب

ابو الحسن احمد بن محمد بن علی بن عمر بن رباح قلاء سواق واقفی. مذکور در رجال نجاشی.

الدلائل، کتاب

حسن بن علی بن ابی حمزة بطائنی واقفی، مذکور در رجال نجاشی.

الدلائل، کتاب

حسین بن داود کردی بشنوی، مذکور در معالم و دیگر تألیفات ابن شهر آشوب.

الدلائل، کتاب

ابو القاسم حمید بن زیاد کوفی نینوائی (-310 ق) مذکور در رجال نجاشی.

الدلائل، کتاب

خلیل بن ظفر بن خلیل اسدی کوفی. مذکور در فهرست منتخب الدین.

الدلائل، کتاب

ابو محمد عبد الباقي بن محمد بن عثمان خطیب بصری (سده 5 ق). مذکور در فهرست منتخب الدین.

الدلائل، کتاب

ابو العباس عبد الله بن جعفر بن حسین بن مالک بن جامع حمیری (سده 3 و اوایل 4 ق). ابن طاوس در «محاسبه النفس» از آن نقل کرده و چنانکه در «بیاض کمالی» یاد شده، میرزا کمال صاحب بیاض نسخه دلائل را داشته است.

الدلائل، کتاب

ابو الحسن علی بن اسباط بن سالم کوفی، زنده در 230 ق، مذکور در رجال نجاشی.

الدلائل، کتاب

ابو الحسن علی بن حسن بن علی بن فضال (سده 3 ق).

الدلائل، کتاب

ابو الحسن علی بن محمد واقفی. مذکور در رجال

نجاشی.

الدلائل، کتاب

ابو عبد الله محمد بن ابراهيم بن جعفر نعمانی معروف به ابن زینب، شاگرد کلینی. ابن طاوس در «الامان من الاخطار» از آن نقل کرده است.

الدلائل، کتاب

ابو سمینه محمد بن علی قرشی، از اصحاب امام رضا (علیه السلام)، نجاشی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند.

الدلائل، کتاب

ابو الحسن معلی بن محمد بصری. نجاشی آن را به اسناد خویش از مؤلف روایت می کند.

الدلائل، کتاب ---

ص: 111

معاصر نجاشی (-450 ق) و شیخ طوسی (-460 ق)، ابن طاوس (-664 ق) در تالیفات خویش از آن نقل کرده و نسخه آن را داشته است. سید هاشم توبلی (-1107 ق) نیز در «مدینه المعجز» از آن استفاده کرده و آن را در شمار مآخذ کتاب ذکر کرده است. خ. آستان قدس، ش 1923 (1262 ق) و ش 7655. ط.

نجف 1369 و 1383 ق.

دلائل الامامه

اثبات امامت علی (علیه السلام)، از محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی (سده 13 ق). در «طوابع الانوار» مؤلف به آن ارجاع شده.

الدلائل الباهره (فی فقه الائمه الطاهره)

محمد تقی بن محمد ملا کتاب احمدی بیانی نجفی مجاز از بحر العلوم و محمد علی بن وحید بهبهانی. مرتب بر دو صنف، نخست: ادله الفقه، دوم: الاحکام الفرعیّه. خ. حسینیّه کاشف الغطاء.

-الحمد لله الذي نور بصائرنا لاتباع اوليائه...

دلائل براهين الفرقان (فی ابطال القوانين الناسخات)

لمحكّمات القرآن)

فارسی، از ابو الحسن مرندی (-1340 ق). ط.

تهران، 1303 ش.

الدلائل البرهائيه (فی تصحيح الحضرة الغرويه)

علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلّی (-726 ق)، مرتب بر مقدمه و 15 باب. این کتاب تلخیص «فرحه الغری» تألیف ابن طاوس است.

خ. آستان قدس، ش 1685.

-الحمد لله مظهر الحق و مبده

دلائل التبيان

منظومه در غریب القرآن، از قاسم بن حسن آل محیی الدین جامعی عاملی (1314 ق-)، تاریخ نظم: 1357 ق.

-حمدا لمن قد انزل الفرقانا

و ابداع الاعجاز و التبیانا

دلایل التوحید

کلام، از ابو الفضل بن شهر دویر دیلمی (سده 8 ق). مذکور در «مطلع البدور» ابن ابی الرجال.

دلایل خروج القائم

ابو علی حسن بن محمد صفار بصری. مذکور در رجال نجاشی.

دلایل الخیرات (فی تحقیق احکام الزکاه)

جعفر بن محمد بن محمد جعفر نوچه دهی (-ح 1364 ق). مذکور در «الحدیقه المبهجه» تألیف اردوبادی.

دلایل الخیرات

منظومه در عقاید، از کلب باقر بن کلب حسین نقوی جایی نصر آبادی (-1329 ق)، تألیف:

1308 ق. ط. لکهنو، 1318 ق.

-الحمد لله العلی الشان

ذی المن و الآلاء و الاحسان

دلایل الدین

عبد الله بن محمد هادی هرنندی. مذکور در «تذکره القبور» گزی.

دلایل الربوبیه (فی شواهد الالهیه)

فارسی، از ابو القاسم بن محمد علی واعظ سدهی (-1339 ق). ط. تهران، 1311 ق (بالمعات الانوار در یک مجلد).

دلایل الرجعه (یا ایمان و رجعت)

فارسی، از غلام علی بن محمد عقیقی کرمانشاهی (معاصر). ط. کرمانشاهان، 1323 ق.

الدلائل الزاهره---

حسینی یزدی، شاگرد شیخ انصاری.

دلایل الصدق (فی نهج الحق)

محمد حسن بن محمد آل مظفر نجفی (1301 ق-)، تالیف: 1350 ق. این کتاب تکمله و تتمه ای است بر «احقاق الحق» قاضی نور الله شوشتری و ردی است بر «ابطال الباطل» فضل بن روزبهان. ط. تهران 1369 و 1372 ق (جزء اول)؛ نجف، 1372 ق (جزء دوم)؛ تهران، 1372 ق (جزء سوم).

-الحمد لله الذي تنزه عن ادراكه بالمشاعر والابصار

دلایل العباد (فی شرح الارشاد)

محمد تقی بن علی محمد نوری (-1263 ق)، در چند مجلد. مذکور در «دار السلام» تألیف فرزند مؤلف محمد حسین نوری؛ خ. آستان قدس، ش 13529، 13528 (1304 ق).

دلایل العصمه

شیعی سبزواری. به همین نام در «الجهادیه» عبد العباس دامغانی از آن یاد و نقل شده است.

دلایل الغیب

فارسی، در استخاره، از ابو القاسم بن محمد رضا طباطبائی (-1361 ق). ط 1307 ق.

دلایل القبلة

ابو ریحان محمد بن احمد بیرونی (-440 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

دلایل القرآن

برهان الدین ابو الحرث محمد بن علی بن ظفر حمدانی. مذکور در فهرست منتجب الدین (معاصر مؤلف).

دلایل القرآن - الکلام فی دلایل القرآن

ابو عبد الله محمد بن نعمان شیخ مفید (-413 ق). مذکور در رجال نجاشی.

دلایل قرآنی در ردّ مقاله همدانی

فارسی، از حسین بن نصر الله عرب باغی (معاصر). ط. تبریز، 1345 ق.

دلائل المرام (فی تفسیر آیات الاحکام)

جعفر بن سیف الدین شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق). مذکور در «مبدأ الآمال». فرزند مؤلف.

دلائل المرشدين (الی خلفه امیر المؤمنین)

در امامت، از مهدی صحین بن علی ساعدی (1296 ق-)، تألیف: 1338 ق. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي اصطفى لدينه المبين...

الدلائل المكيه في العقائد الدينيه

در امامت، از محمد علی بن احمد بن علی عاملی مکی. خ. موجود (1108 ق).

-الحمد لله الذي منّ على العباد بوجوب معرفته

دلائل النبوه

حافظ ابو نعیم احمد بن عبد الله اصفهانی (-430 ق) مؤلف تاریخ اصفهان. ط. حیدر آباد دکن، 1320 ق و 1950 م.

دلائل النبوه

ابو العباس جعفر بن محمد مستغفری نسفی سمرقندی (-432 ق) مؤلف تاریخ نسف و کش. مذکور در «ریاض العلماء».

دلائل النبی (صلى الله عليه و آله)

ابو جعفر احمد بن یحیی بن حکیم ازدی کوفی.

مذکور در رجال نجاشی.

الدلائل النهاریه علی المسائل الصحاریه

جواب مسائل اهل صحار، از رضی الدین محمد بن علی بن حیدر موسوی عاملی مکی (1103 ق-). مذکور در اجازة مؤلف برای سید نصر الله حائری.

دلایم

فارسی، داستان، از حسینقلی مستعان. ط. تهران، 1336 ش (چاپ چهارم).

الدالات، رساله

قطب الدین محمد بن محمد بویهی رازی (-766 ق)، خ. آستان قدس، ش 1059 (حاشیه ای است بر مبحث دلالت لفظیه شرح شمسیه).

الدّاله، رساله فی

فخر الدین ابو الحسن علی بن محمد بندهی معروف به ابن بدیع. خ. الخزانة الغرویة نجف (778 ق، بخط عبد الرحمن بن عتایقی).

دلالة الازاله فی طهاره الفسالة

محمد صادق بن ضیاء الدین. تألیف: 1204 ق.

خ. موجود.

الدلالة علی حدوث الاشیاء

هشام بن حکم کوفی واسطی بغدادی (-199 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الدلالة علی الخیر

فارسی، از علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق).

مذکور در «نجوم السماء».

دلباخته زیبا

فارسی، داستان، ازگی دو مو پاسان، ترجمه محمد علی شیرازی، ط. تهران، 1334 ش.

دلباختگان

فارسی، داستان، از سکس پیر، مترجم:

ناشناخته، ط. تهران، 1327 ش.

دلچسب مکالمه

اردو، مکالمات سجاد حسین هندی (معاصر) با الطاف حسین در مسائل عقیدتی. ط. هند.

دلبر و شیدا

فارسی، مثنوی، از احسنی پیاله (1111 ق).

دل شیدای حافظ

فارسی، شرح بعض اشعار حافظ، از مسعود فرزاد. ط. تهران، 1313 ش.

دلفروش

فارسی، منظومه، از حبیب الله چایچیان، ط.

تهران.

دلربا

فارسی، مثنوی، از کاتبی ترشیزی (839 ق).

خ. دانشگاه (در کلیات شاعر).

دلگشا---

ص: 114

دلیران تنگستانی

فارسی، داستان تاریخی وقایع جنوب ایران در جنگ اول جهانی، از محمد حسین رکن زاده آدمیت شیرازی. ط. تهران، 1310 ش و مکرر.

دلیران تیسفون - دلیرستان تیسفون

فارسی، داستان، ترجمه محمود رجاء. ط.

تهران.

دلیران خوارزم

فارسی، داستان. ط. ایران.

الدلیل الی ما لیس الی لقاءه سیبیل

ناشناخته، مذکور در بعض تألیفات ابن شهر آشوب.

الدلیل الکبیر، کتاب

کلام، از قاسم بن ابراهیم طباطبائی رسی (-246 ق). مذکور در «الحدائق الوردیة».

الدلیل الصغیر، کتاب

نیز از قاسم رسی و مذکور در همان کتاب.

دلیل الآثار المخطوطه فی العراق

فهرست نسخ خطی، از علی خاقانی، تألیف:

1357 ق. ط.

الدلیل الاسلامی

اخلاق، از احمد بن ابراهیم ادلیبی، ط. بیروت.

دلیل الانسداد

جزء دو «وقایه الاذهان» در اصول فقه، از محمد رضا بن محمد باقر معروف به آقا رضا اصفهانی (-1362 ق). ط. ایران، 1337 ق؛ اصفهان،

1346 ق.

دليل الانسداد (ثم الاصول العمليه)

محمد حسين موسوى نجف آبادى (-1358 ق)، تأليف: 1314-1316 ق، تقريرات استادش آخوند محمد كاظم خراسانى و حاشيه اى بر رسائل شيخ انصارى، خ. موجود.

دليل الانسداد (و بيان مقدماته و نتيجته و خواصه)

محمد حسين بن محمد على شهرستانى (-1315 ق). خ. ديده شده.

دليل الحسنات (فى اختلاف الفريقين فى الوضوء و

الصلاه)

اردو، از مولوى احمد ديوبندى. ط. دهلى.

دليل الحيران

در سير و سلوك، از كمال الدين بن قوام الدين حسينى مرعشى (سده 8 ق). از ملوك طبرستان.
مذكور در «مجالس المؤمنين».

دليل الدعاه (فى شرح عين الحيات)

ادعيه، از محمد مهدي بن على اصغر قزوينى. خ.
آستان قدس، ش 8881 (1123 ق)، ش 3350.

دليل الزائرين

محمد رضا بن محمد قاسم حسينى قزوينى (سده 12 ق)، مؤلف «بحر المغفره». مؤلف از اين كتاب در «صياميه» خويش نقل کرده است.

دليل السالكين

ادعيه، از عبد الحسين بن على آقا ذو الرياستين شيرازى (1290 ق-).

دليل الضارب (العاهر المحيار، فى تنوقات الاخبار و

الآثار، المجمعوله على اخذ الثار، الى اسماق

المختار)

سراج الدین حسن معروف به فدا حسین (-1353 ق) مؤلف «اکمال المنة».

دليل العرفان (في تحقيق وجود امام الزمان)

ردّ تشحيد الازهان وقاديانيتها، از احمد على واعظ امرتسرى (معاصر). ط. هند.

دليل العصاه (على سبيل النجاه)

در بيان كبائر، از على حسين زنجيپورى (-1310 ق). ترجمه فارسي اين كتاب «الذخائر في الكبائر» نام دارد.

ص: 115

دلیل القاصدين

از مآخذ «البلد الامين» کفعمی (تألیف: 868 ق) است.

دلیل قاطع

فارسی، شرح «بدایه الهدایه» حرّ عاملی، از شاگردش محمد مراد بن محمد صادق کشمیری.

مذکور در دیباچه «نور ساطع» از همین مؤلف که آن ترجمه فارسی بدایه است.

دلیل القضاء الشرعی، اصوله و فروعہ

از مجموعه های قوانین عراق، از محمد صادق بن حسن آل بحر العلوم (معاصر).

دلیل القضاء

محمد علی هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

الدلیل القطعی علی انتظام القدر المرعی

اوزان و مقادیر، از عدنان بن شبر موسوی، تألیف:

1310 ق، ط. بروجرد، 1360 ق (همراه با نظم آن که از سید حسن فرزند مولف است).

دلیل قوی (بر حقیقت مرتضوی)

فارسی، از مفتی میر محمد عباس لکهنوی (-1306 ق). ط. بمبئی، 1285 ق. (ضمیمه مطارح الانظار).

دلیل المتحیرین (فی اثبات امامه امیر المؤمنین)

اردو، از سجاد حسین هندی، ط. هند.

دلیل المتحیرین

فارسی، آداب سلوک و اذکار، از صدر الدین محمد بن باقر موسوی دزفولی (-1256 ق). که در 3 فصل و خاتمه برای برادر خویش محمد علی نگاشته.

دلیل المتحیرین

سید کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق).

جواب مسائلی است که در باب اعتقادات شیخیه از او پرسیده اند. این کتاب را شاگرد مؤلف-محمد رضی بن محمد رضا به فارسی ترجمه کرده که در 1261 ق چاپ شده است. خ. آستان قدس، ش 9292 (1258 ق، عربی)، ش 13336 (1267 ق، فارسی) و یک نسخه دیگر.

دلیل المتحیرین

سیر و سلوک، نیز از سید کاظم رشتی. این کتاب را شاگرد مؤلف-حسین بن علی تبریزی خسرو شاهی-به فارسی ترجمه کرده. خ. روضاتی اصفهان.

دلیل المتحیرین

آداب دعاء، از محمد محسن بن محمد رفیع رشتی اصفهانی (سده 13 ق). در «وسيله التجات» مؤلف (تألیف: 1269 ق) به آن ارجاع شده است.

دلیل المتحیرین: (فی مناسک الحاج و المعتمرین)

معزّ الدین محمد مهدی بن حسن حسینی قزوینی (-1300 ق). خ. حسینیه شوشتری های نجف.

-الحمد لله الذی اوجب حج بيته الحرام

دلیل المتحیرین

فارسی، از حکیم ناصر بن خسرو علوی (-481 ق). مذکور در «بیان الادیان» ابو المعالی.

دلیل المتعبّد و بلغه المتجهّد

ادعیه، از سید علوی بن سید حسین توبلی بحرانی (-پس از 1340 ق). ط. نجف، 1370 ق.

دلیل المتعه

ابو الحسن علی بن ابی القاسم رضوی لاهوری (معاصر). ط.

دلیل متین در ابطال قول به حرکت زمین

اردو، از علی اکبر بن محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1326 ق). ط. هند.

دلیل المصلین

فارسی، رساله عملیه در صلاه، از مهدی بن محمد باقر موسوی خوانساری (-1324 ق)

فرزند صاحب روضات، ط. اصفهان، 1318 ق.

دلیل المنهاج

سرگذشت و خاطرات حسینقلی داغستانی جدید الاسلام، به قلم خودش، ط. بمبئی، 1320 ق.

دلیل النجاج

ادعیه و اذکار، از خلف بن عبد المطلب مشعشی (-1074 ق).

دلیل واقعی در جواب وهابی

فارسی، از سید حسین عرب باغی (معاصر)، ط.

دلیل الوصل (فی ردّ القول مع الفصل)

اردو، ناشناخته، مؤلف از فضلاء هند بوده، ط.

هند.

دلیل الهدی (فی شرح قطر الندی)

محمد بن علی بن احمد حریری حرفوشی (-1059 ق)، تألیف: 1047 ق. این شرح در واقع تکمیل و تهذیب شرح فاکهی موسوم به «محبیب الندا» است. مذکور در «کشف الظنون».

-یا من غرقت فی تیار الوهیته...

الدماء الثلاثة

شرح شرایع، از اسماعیل بن نجف مرندی (1318 ق)، شاگرد شیخ انصاری، تألیف: 1270 ق، خ. موجود.

الدماء الثلاثة

محمد حسن صاحب جواهر، خ. موجود (این رساله غیر از جزء نجات العباد مطبوع است).

الدماء الثلاثة

فارسی، از زین العابدین ابی القاسم طباطبائی تهرانی (-1303 ق)، برگرفته از «نجات العباد» مطابق فتوای سید محمد حسن شیرازی، تألیف:

1297 ق. خ. دیده شده.

الدماء الثلاثة

عبد النبی وفسی عراقی (1307 ق-) مؤلف «الدرر المنطقیه». مذکور در فهرست تألیفات او.

الدماء الثلاثة

غلام علی بن عباس بارفروشی (معاصر). ط.

ایران.

الدماء الثلاثة

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

الدماء الثلاثة (مع الجنائز)

محمد بن علی بن جعفر کاشف الغطاء (-1267 ق). خ. دیده شده.

الدماء الثلاثة

محمد بن قاسم فشارکی (-1316 ق). این رساله به وسیله نواذ مؤلف، سید هادی در «الفروع المحمدیه» درج شده است. خ. موجود.

الدماء المعفو عنها فی الصلاة

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق). ط. مذکور در فهرست تصانیف او.

دم دروازه خاور

فارسی، داستان، از بهاء الدین بازارگاد. ط. تهران، 1322 ش.

الدمدمه الكبرى (فی الرد علی الزنادقه الصغرى)

در رد اصولیان، از محمد بن عبد النبی اخباری (-1232 ق). مذکور در «الفوائد الشیرازیّه» از ملا فتحعلی شاگرد مؤلف.

دمشق خیال

فارسی، از محمد بلگرامی هندی. (سده 12 ق).

از این کتاب، مؤلف اشعار و حکایاتی در «منتخب الاشعار» نقل کرده است.

دمع ذروف (فی ترجمه اللهوف)

اردو، از محمد حسين بن حسين بخش زیدی نوگانوی (-1355 ق).

ص: 117

دمع العين (على خصائص الحسين)

فارسی، ترجمه «خصائص الحسين» شوشتری، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق). ط. بمبئی، 1313 ق.

- حمد و ثنا مخصوص خداوند...

الدمع الهتون (فی ترجمه جلاء العیون)

اردو، ترجمه یکی از فضلاء هند، ط. هند.

الدمعه

محاضرات و خطب، از لطفعلی خان دانش صدر الافاضل، خ. موجود. مذکور در «ترجمان الحال».

- احمد الله الواصل الحمد...

الدمعه الساکبه (فی المصیبه الراتبه و المناقب الثاقبه)

و المثالب العائبه)

محمد باقر بن عبد الکریم دهدشتی بهبهانی (-1285 ق). ط. تهران، 1306 ق و 1314 ق، تبریز، 1331 ق. خ. آستان قدس، ش 2015 و 2016 (خط مؤلف).

- احمدک اللهم حمد عبد فضلت موالیه...

الدمعه الساکبه (و المصیبه الراتبه)

قصائد بحر طویل در رثاء سید الشهداء (علیه السلام)، ناشناخته، خ. دیده شده (جامع: سید محمد).

دمعه الشمعه (فی الثقال و القرعه)

محمد علی هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

الدمعه الهاطله

مقتل، تألیف بعض فضلاء هند، ط.

دموع الشمعه (فی ادعیه لیله الجمعه)

حسین بن محسن حسینی حائری (-1319 ق)، تألیف: 1304 ق. خ. موجود.

دمیه القصر فی شعراء العصر

حیدر بن سلیمان حسینی حلی (-1304 ق)، تألیف: 1275 ق.خ. موجود.

دموکراسی - دمکراسی

فارسی، از محمد حسن شریف. ط. تهران.

دندان ببر

فارسی، داستان، از موريس لبنان، ترجمه نصر الله فلسفی. ط. تهران، 1302 ش.

دندان شکن

اردو، تتمه قول صواب، از حسنعلی بن گدا حسین حسینی جونپوری (معاصر). ط. هند.

دنیای اسلام

فارسی، جریده به مدیریت محمد علی تقوی.

دنیا پس از صد سال - جنگ آینده

فارسی، از ولز، ترجمه رحیم نامور. ط. تهران، 1319 ش.

دنیای دیروز

فارسی، از استغمان زوایک، ترجمه عبد الله توکل.

ط. تهران، 1326 ش. (از همین مترجم و نویسنده، در فهرست کتابهای چاپی دو کتاب به نامهای دنیای امروز و دنیای دیگر ثبت است).

دنیای دیگر (یا صحنه ستارگان)

فارسی، از موريس مترلینگ، ترجمه ذبیح الله منصوری. ط. تهران، 1327 ش.

دوائر العلوم

در علوم مختلفه، از حسن بن عبد الرسول زنوزی (-1223 ق). مذکور در «بحر العلوم» مؤلف.

دوائر العلوم و جداول الرسوم

نیز در علوم مختلفه، از محمد بن عبد النبي اخباری (-1232 ق). مذکور در «روضات الجنات».

ابو منصور بن علي بن عراق، به نام ابوريحان بيروني تأليف کرده، مذکور در يك رساله مؤلف.

ص: 118

دوائر المعارف

مهدی بن محمد واعظ اصفهانی (1319 ق-) مؤلف «احسن الودیعه». چنان می نماید که -با اضافاتی- تعریب «جنات الخلود» باشد. ط. بغداد، 1368 ق.

الدواجن، کتاب

ابو اسحاق ابراهیم بن اسحاق احمري نهاوندى (سده 3 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الدواجن، کتاب

محمد بن عباس معروف به ابن ماهیار و ابن حجام. مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

دوازده امام

فارسی، از محمد باقر حجازی (معاصر). مذکور در فهرست تألیفات او.

دوازده امام

خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق). ط. (در مجامیع ادعیه). خ.

آستان قدس ش 10293 (1084 ق) و چند شماره دیگر.

دوازده امام

منسوب به محیی الدین ابو عبد الله محمد بن علی بن عربی (-638 ق). خ. آستان قدس ش 8877 (1320 ق) و چند نسخه دیگر. ط 1315 ق (در آخر التمهید)

دوازده امام

نور الدین بن نعمت الله جزائری (-1158 ق).

درج در نجوم السماء.

دوازده امام ---

دوبیتی های فایز دشتستانی

فارسی، از محمد علی فایز دشتستانی (-1330 ق). ط. تهران؛ شیراز، 1315 ش.

دو پیکر

اردو، دستور زبان، ط، حیدر آباد.

دو جوان در شهر ورنا

فارسی، داستان، از شکسپیر، ترجمه ابو الفتح ایل بیک، (اوژن بختیاری). ط. تهران.

الدوحه

انساب، از ابو علی حسن بن علی بن ابراهیم بن احمد قطن مروزی بخاری (-548 ق). مذکور در «الباب الانساب» بیهقی. ظاهراً با «مشجر نسب آل ابی طالب» یکی است.

دوحه الازهار

فارسی، مثنوی، از عبدی بیگ نویدی شیرازی.

الدوحه الاحمدیه---

ص: 120

-الحمد لله حق حمده على ما الههم

دوران کودکی

فارسی، داستان، از ماکسیم گورکی، ترجمه کریم کشاورز. ط. تهران، 1329 ش.

دور ظلم بنی امیه علی العلویه ---

ص: 121

تجلی.

دوست فدای میهن

فارسی، داستان، از نصر الله بن حسین شیفته. ط.

تهران، 1318 ش.

دوست وفادار

فارسی، داستان از اسکار وایلد، ترجمه فریدون صدری. ط. تهران.

الدوسی، کتاب

ابو منذر هشام بن محمد سائب کلبی نسابه (-205 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

دوشیزه اورلنن، زاندارک

فارسی، داستان تمثیلی، از شیلر، ترجمه بزرگ علوی، ط. تهران، 1309 ش و 1340 ش.

دوشیزه بلغاری

فارسی، داستان، از محمد علی شیرازی (ظاهرا ترجمه است). ط. تهران، 1327 ش.

دوشیزه سیاه روز

فارسی، داستان منظوم، از مهدی موافق متخلص به رامین، ط. تهران، 1309 ش.

دو فائده

فارسی، در سبب تعلق نفس به بدن، منسوب به بابا افضل کاشی. خ. آستان قدس، ش 6421 (1273 ق).

دو فیلسوف شرق و غرب (صدر المتألهین و انشتین)

فارسی، از حسینعلی بن عباس راشد تربتی. ط.

تهران، 1318 ش؛ اصفهان، 1332 ش و 1334 ش.

دو قتل در کوچه مرگ

فارسی، داستان، از ادگار آلن پو، ترجمه رضا سید حسینی. ط. کرمانشاه، 1328 ش.

دو کدخدا

فارسی، داستان، از عباس یمینی شریف. ط.

تهران، 1329 و 1344 ش.

دو گل

فارسی، داستان، تألیف (یا ترجمه) علیرضا پویان ربانی. ط. تهران، 1306 ش.

دو گنهگار

فارسی، داستان، از محمد باقر کمره ای. ط.

تهران، 1326 ق (در فهرست کتابهای چاپی دو گنهگار تألیف محمد علی نصیری ثبت است).

دولت بیدار

فارسی، مثنوی، از مولوی مهدی بن محمد تقی شیدای اکبر آبادی (-1062 یا 1080 ق).

دولتنامه

فارسی، منظومه در جنگهای سلطان محمود، منسوب به ابو الحسن فرخی سیستانی (-429 ق). مذکور در مقدمه چاپی دیوان او.

دوله الشجره الملعونه - دور ظلم بنی امیه علی

العلویّه

مهدی بن صالح آل کیشوان کاظمی (-1358 ق)، ط. بغداد، 1346 ق

الدوله الفاطمیّه

تاریخ فاطمیان، از سید محمد بن علی آل بحر العلوم، تألیف جلد اول: 1368 ق. نسخه 3 مجلد آن دیده شده.

دوله فی دوله

یا شرکت نفت انگلیس در ایران، رساله سیاسی، از سلسله انتشارات رسائل الطلیعه در بغداد.

دول رانی خضر خان - خضر خان دول رانی

فارسی، مثنوی، از امیر خسرو دهلوی، تاریخ نظم:

715 ق. ط. بمبئی، 1336 ق. خ. آستان قدس، ش 10519 (988 ق) و یک نسخه دیگر.

- سرنامه به نام آن خداوند

که خوبان را به دلها داده پیوند

دومین جنگ بین المللی

عزیز الله حاتمی، جلد اول به نام بیست سال آشوب؛ دوم، اروپا در آتش؛ و جلد سوم، اسرار

ص: 122

پیروزی، ط. تهران، 1321 ش.

دومین سالنامه احصائیه شهر تهران

فارسی، ط. تهران، 1310 ش.

دومین سفر مظفر الدین شاه-سفرنامه مظفر الدین

شاه

فارسی، ط. تهران، 1320 ق.

دو نامه

فارسی، داستان، از ش. پرتو، ط. تهران، 1329 ش.

دو نامه

فارسی، رساله علماء ماوراء النهر در رد شیعه و دولت صفویه با جواب آن. ط. در مجله خرد شماره 11 سال دوم و پس از آن. خ. آستان قدس، ش 13232 (با عنوان جواب نامه علمای ماوراء النهر از منشی محمد خادم).

ده باب

فارسی، از کاتبی ترشیزی (-839 ق). خ.

موجود (در کلیات شاعر).

ده باب

فارسی، مثنوی، از میرزا احمد نقیب شیرازی (-1302 ق). خ. آستان قدس و مجلس.

ده بیت

فارسی، شرح ده بیت منسوب به محیی الدین اعرابی، از صابین الدین ترکه.

ده تمهید-تمهیدات زبده الحقایق

فارسی، عرفان، از عین القضاة همدانی (-533 ق). ط. شیراز، 1342 ق (در ذیل السبع المثانی).

-الحمد لله سبحانه و تعالی علی نعم متواصله

دهداری

فارسی، در بازسازی روستاها و احیاء مزارع، از تقی بهرامی. ط. تهران، 1334 ش.

دهر آشوب

فارسی، قصاید، از محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، مذکور در فهرست تألیفات او.

ده سال در زندان

فارسی، از نصر الله شیفته، ط. تهران.

ده فصل

فارسی، مثنوی، از شرف الدین حسن رامی (-795 ق). خ. موجود.

ده قاعده

فارسی، عرفان از سید علی بن شهاب الدین همدانی (-786 ق). خ. آستان قدس، ش 9032 (1073 ق) و 2 نسخه دیگر.

-حمد و ثنای نامتناهی پروردگاری را

دهکده خونین

فارسی، داستان، از حسین شعشعانی. ط. تهران.

دهکده ویران

فارسی، شرح حال، از مهدی شاهرودی که به خواهش آیت الله شهاب الدین مرعشی تألیف کرده.

ده مجلسی

اردو، مرثی منظوم، ط. هند (نول کشور).

ده مخزن

اردو، مقتل. ط. لکهنو.

دهمین رساله اطلاعات پستی ایران

فارسی، ط. تهران، 1339 ق.

ده نامه ابن عماد

ابن عماد خراسانی (-800 ق).خ. موزة بریتانیا.

-الحمد لخالق البرایا

و الشکر لواهب العطايا

ده نامه ابن نصح

فارسی، از ابن نصح فارسی معاصر سلطان ابو سعید بن خدا بنده (-736 ق) که به غیاث الدین محمد بن رشید الدین فضل الله اهدا کرده. مذکور

ص: 123

در تذکره دولتشاه.

ده نامه اوحدی-منطق العشاق

فارسی، از رکن الدین اوحدی مراغی (-737 ق) که به نام خواجه ضیاء الدین یوسف بن اصیل الدین بن خواجه نصیر الدین طوسی در 706 تألیف کرده. مذکور در تذکره دولتشاه.

ده نامه خطائی

شاه اسماعیل بن حیدر صفوی متخلص به خطائی (-930 ق). بخش دوم دیوان اوست. خ. موجود.

-بسم الله فرد یزدان

رحمن و رحیم و حیّ و سبحان

ده نامه

فارسی، مثنوی، از صاین الدین سمنانی (-754 ق). خ. ملک.

ده نامه

فارسی، مثنوی، از میرزا احمد نقیب شیرازی که ظاهراً با ده باب او یکی است.

ده نامه

فارسی، مثنوی، از محمود برسه (یا پرلاس) معاصر سلطان حسین بایقرا (مجالس النفاثس، 287).

ده نامه سبیک

فارسی، از یحیی سبیک نیشابوری (-852 ق).

مذکور در شرح حال او.

ده نفر قزلباش

فارسی، داستان، از حسین بن محمد جواد مسرور (1308 ق-). ط. تهران، مکرر.

الدیات، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن حسن بن دؤل قمی (-350 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الدييات، رساله

فارسی، ضمن و جیزه علامه محمد باقر مجلسی (-1111 ق) در کتابخانه خوانساری نجف دیده شده و شاید این رساله هم از مجلسی باشد.

-الحمد لله رب العالمين و الصلاه على اشرف الموجودات...

الدييات، رساله

فارسی، از محمد تقی بن محمد برغانی قزوینی (-1264 ق). تالیف: 1255 ق. خ. موجود.

الدييات (المبسوط)

فارسی، از محمد جعفر بن محمد ابراهیم کلباسی (-1292 ق).

الدييات (الفارسی)

جواد بن محرم علی طارمی (-1325 ق). ط. (با رساله میراث مؤلف).

الدييات، کتاب

حکم بن سعد اسدی ناشری. مذکور در رجال نجاشی. وی این کتاب را به اشتراک برادر خویش مشعل ناشری تالیف کرده.

الدييات، کتاب

ظریف بن ناصح کوفی بغدادی. این کتاب در عناوین اصل هم ذکر شد. موجود است و به تمامی در «من لا یحضره الفقیه»، «تهذیب» و «جامع الشرایع» درج شده. خ. آستان قدس

الدييات، کتاب

عبد الله بن سعید بن حبان بن ابجر کتانی (-240 ق)، معاصر امام رضا علیه السلام. مذکور در رجال نجاشی.

الدييات، کتاب

ابو الحسن علی بن رثاب کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام. مذکور در رجال نجاشی.

الدييات، کتاب

ابو الحسن علی بن مهزیار اهوازی وکیل امام رضا، امام جواد و امام هادی علیهم السلام. نجاشی به 3 واسطه از ابراهیم بن مهزیار و او از مؤلف روایت کرده است.

الدييات، كتاب

ابو الفضل محمد بن احمد بن ابراهيم جعفي صابوني. مذكور در رجال نجاشي.

الدييات، كتاب

ابو جعفر محمد بن اورمه قمّي. مذكور در رجال نجاشي.

الدييات، كتاب

ابو جعفر محمد بن حسن بن فروخ صفار (-290 ق). مذكور در رجال نجاشي.

الدييات

محمد بن سليمان تنكابني (-1302 ق). مذكور در «قصص العلماء»، مؤلف.

الدييات، كتاب

شيخ صدوق ابو جعفر محمد بن علي بن بابويه قمّي (-381 ق). مذكور در رجال نجاشي.

الدييات، كتاب

ابو جعفر محمد بن علي بن محبوب اشعري قمّي.

مذكور در رجال نجاشي.

الدييات، كتاب

فارسي، از سيد محمد بن محمود لواساني تهراني معروف به عصار (-1356 ق). مذكور در فهرست تأليفات او.

الدييات، كتاب

ابو النضر محمد بن مسعود سلمّي عياشي سمرقندي. مذكور در رجال نجاشي.

الدييات، كتاب

مشعل بن سعد ناشري. به اتفاق برادر خویش حکم بن سعد تالیف کرده و بیشتر یاد شد.

الدييات، كتاب

معاويه بن حكيم بن معاويه بن عمار دهنّي.

نجاشی با اسناد از او روایت می کند.

الدّیات، کتاب

ابو عبد الله موسی بن قاسم بجلی. مذکور در رجال نجاشی.

الدّیات، منظومه فی

آقا احمد بن مصطفی خوینی قزوینی (-1307 ق). خ. موجود.

الدّیارات

ابو الفرج علی بن حسین اصفهانی (-356 ق).

صاحب اغانی. مذکور در «تاریخ بغداد».

الدیاج (فی جامع کتاب سیویه)

ابو عثمان بکر بن محمد مازنی (-248 ق). در «بغیه الوعاه» به همین نام آمده، ولی در فهرست ابن ندیم، الودیاج علی خلیل من کتاب ابی عبیده آمده است.

الدیاج (فی ابانه اغلاط الزجاج)

علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق). مذکور در «نجوم السماء».

الدیاج

ابو موسی عیسی بن مهران، مذکور در رجال نجاشی.

الدیاج (مجموع مسائل متفرقه من الشافعی و ابی ثور

والاصفهانی)

فضل بن شاذان بن خلیل نیشابوری. جامع: علی بن محمد بن قتیبه شاگرد مؤلف. مذکور در فهرست شیخ طوسی.

الدیاج (فی اخبار الشعراء)

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-205 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الدیاج المصیی (فی شرح نهج البلاغه للرضی)

المؤيد بالله حمزه بن علي علوي ادريسي يمني (-749 ق) از ائمه زيديه. مذکور در «يواقيت السير».

ص: 125

الديباج و الحرير (و النور من الزهر المنير)

فقه زیدیه، نسخه آن در جامع مرجان بغداد دیده شده.

ديباجه جمال و کمال

فارسی، از نظام الدین محمود حسینی معروف به شاه داعی نیشابوری (-870 ق یا 867 ق).

مذکور در «ایضاح المکنون».

ديباجه اخلاق

فارسی، از میرزا علی بن حسن کاتب الخاقان.

مقاله اول از «سه مقاله مخصوص» اوست، ط.

تهران، 1365 ق. (در طبع اشتباها نام آن دريچه اخلاق یاد شده که آن نام مقاله دوم است).

ديباجه خوان خليل ---

ص: 126

دیرین شناسی

فارسی، از غلام علی شیخ نیا، ط. تهران، 1319 ش.

دیرینه-فرهنگ قدیم

فارسی، از هندو شاه بن سنجر بن عبد الله نخجوانی، که به نام غیاث الدین محمد رشیدی (-736 ق) تألیف کرده. مذکور در «کشف الظنون».

دیکسیونر ---

ص: 127

ق.خ. موجود.

الدين و الاسلام (يا الدعوة الاسلاميه)

محمد حسين بن علي بن محمد رضا آل كاشف الغطاء. ط. صيدا، 1330-1331 و مكرّر. (در 2 جزء).

دين و تمدن

گجراتی، از محمد حسن بن ابی القاسم کاشی (1303 ق-).

دين و تمدن (يا اسلام و فلسفه)

فارسی، از سید مفید ملجائی خلخالی هروی (معاصر). ط. رشت، 1304 ش.

الدين و الحوالة و الحمالة

ابو النصر محمد بن مسعود عیاشی. مذکور در رجال نجاشی.

الدين و الرجعه

در رد «الاسلام و الرجعه»، از شیخ حسن بن حسین سردودی (1306 ق-).

الدين و الحياه

فارسی، مجله اخلاقی، ادبی و دینی، به مدیریت علی مقدس، تاریخ انتشار شماره اول: رمضان 1346، در تبریز.

دين و دانش

فارسی، از انتشارات جریده ستاره غرب. ط.

تهران.

دين و شؤون

فارسی، از اسد الله مامقانی (معاصر). ط.

استانبول، 1334 ق.

الدين و فرائضه

عبد الله بن محمد واعظ بلوی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

الدين و الفلاح

مهدی صحیح بن علی ساعدی (1296 ق-)، تالیف: 1351 ق در 3 جزء.خ. موجود.

-الحمد لله الذي اختص بالازليته و القدم...

الدين و الكون

اردو، از كرامت حسين بن سراج حسين كنتوري (-ح 1336 ق). مذكور در «تجليات».

الدين و مسائله

داود بن حسن بحراني. مذكور در «لؤلؤه البحرين» و اجازة سماهيجي.

الدين و الوقوف و الصدقات

فقه استدلالی، ناشناخته، خ. حسینیة كاشف الغطاء، بخط نور الدين بن امين الدين طريحي در 1201 ق.

ديتات

گجراتی، اصول و فروع دين، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (معاصر). مذكور در فهرست تألیفات او.

ديتات

اردو، در 3 حصه، از حافظ قربانعلی هندی.

ديوانه

فارسی، داستان، از سيد حسين كبير. ط. رشت.

ديوانه

فارسی، داستان، از ابو تراب شایگان. ط.

ديو خشمگين

فارسی، داستان، از جاهد، ترجمه ع. باقرزاده.

ط. تهران.

ديو خودخواه

فارسی، از اسکار وایلد، ترجمه فریدون صدری.

ط.

دیو و شیاطین در ادبیات ایران

فارسی. ط.

ص: 128

فارسی، ناشناخته. خ. روضاتی اصفهان.

-یا عبد الرحمان پادشاه جنان و دیوان و پریان...

دیوانها

خلاصه مقدمه شادروان صاحب «الذریعه» بر مجلد نهم این کتاب در مورد دیوانها

پیداست که شعر «اثر»ی است از شاعر، و آوردن «دیوان»های شاعران در شمار تألیفات و مصنّفات به جا و لازم است.

در «الذریعه» نخست، اشعار مدّون، زیر عنوان «دیوان» در حرف «دال» و اشعار نامدّون زیر عنوان «شعر»، در حرف «شین» جای داده شده بود. سپس دیدیم که جداسازی اشعار نامدّون از مدّون کاری دشوار است و کمتر شاعری است که از شعر او مجموعه ای -هرچند مختصر- ترتیب نشده باشد. پس جمع این 2 بخش را در یک جا و در ذیل دیوانها -با اشاره اجمالی به قطعیت وجود دیوان یا نامعلوم بودن آن- بسزاتر دیدیم. یعنی اگر وجود دیوان شاعری قطعاً معلوم نبوده، با آوردن عبارت (او شعره - یا شعر او) در عنوان پس از نام شاعر به این موضوع اشاره شده است.

دیوان آئینه مشروطه - دیوان مهندسی

دیوان آسانی تهرانی

فارسی، از نصر الله آسانی تهرانی عطار، معاصر مؤلف مجمع الفصحاء (62/2).

دیوان آتش

فارسی، از آتش اصفهانی نائب الصداره اصفهان، حلی الاصل، ساکن فریدن، معاصر مؤلف مجمع الفصحاء (64/2).

دیوان آتش

فارسی، از حسن آتش اصفهانی (-1349 ق) ط اصفهان، 1321 و 1336 ش

دیوان آتش

اردو، از میر حیدر علی آتش لکهنوی. ط. مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

دیوان آتشیاره---

دیوان آثار (یا شعر او)

فارسی، از ملا آثار از اجزای دفترخانه سلطان بخارا که مغضوب واقع شد و از طریق اصفهان و شیراز به هند رفت (تذکره نصرآبادی، 434).

دیوان آثار (یا شعر او)

فارسی، از محمد شفیع بن علی عسکر (سده 14 ق) شاعر غزلسرا و خطاط نسخ نویس (آثار عجم، 249).

دیوان آجری یزدی (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد حسینی آجری، زنده در 1047 ق (تاریخ یزد، 269).

دیوان آخوندزاده (یا شعر او)

فارسی؟، از فتحعلی بن محمد تقی آخوندزاده (ح 1227 ق-) (دانشمندان آذربایجان، 2)

دیوان آدمی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از آدمی یزدی معاصر غیاث الدین نقشینه که با او مناظراتی داشته. مذکور در عرفات العشاقین (خطی).

دیوان آذربایجانی (یا شعر او)

فارسی؟، از گوهر بیگم خانم (خیرات حسان، 47/3).

دیوان آذر بیگدلی

فارسی، از لطفعلی بیگ بن آقا خان (1195-ق) مؤلف آتشکده آذر. خ. ملک، دانشگاه و مجلس - تهران؛ موزه بریتانیا.

دیوان آذر قمی (یا شعر او)

فارسی، از آذر بن رشید خان اخگر بن حسینعلی بیگ شرر بن لطفعلی بیگ آذر بیگدلی. پدر آذر، اخگر در 1297 در گذشته.

دیوان آذری

فارسی، از نور الدین محمد بن عبد الملک آذری اسفراینی طوسی (سده 9 ق). نام او را حمزه و نام پدر او را علی هم نوشته اند. خ. ملک - تهران و بادلیان.

دیوان آذری

ترکی، از ابراهیم بن معلم زاده (سده 11 ق).

نسخهٔ مثنوی «نقش خیال» او دیده شده.

دیوان آذری (یا شعر او)

فارسی، از نجف آذری بروجردی معاصر فتحعلیشاه قاجار، مذکور در سفینهٔ محمود.

دیوان آرام یزدی (یا شعر او)

فارسی، از صادق آرام یزدی مداح محمد ولی میرزا قاجار و معاصر رضاقلی خان هدایت (مجمع الفصحاء، 62/2).

دیوان آرامی (یا شعر او)

ترکی، از درویش آرامی (-1040 ق) (ذیل کشف الظنون، 483/1).

دیوان آرزو (یا شعر او)

فارسی، از آرزو شاعر ایرانی که به هند رفت و در آنجا مرد (مجمع الفصحاء، 62/2).

دیوان آرزو

فارسی؟، از انور حسین آرزو لکهنوی. ط. هند.

دیوان آرزو

فارسی، از سراج الدین بن علی خان بن حسام الدین اکبر آبادی معروف به خان آرزو (-1169 ق).

خ. دانشگاه پنجاب پاکستان.

دیوان آرزو (یا شعر او)

اردو، نیز از آرزو اکبرآبادی (ذیل کشف الظنون، 83/1).

دیوان آرزوئی (یا شعر او)

فارسی، از آرزوئی شاعرهٔ سمرقندی (مرآت الخیال، 337؛ تذکرهٔ الخواتین، 59).

دیوان آزاد بلگرامی

فارسی و عربی، از میر غلام علی آزاد بلگرامی (-1200 ق)، 3 دیوان او در حیدرآباد چاپ

شده که ظاهراً هر سه به عربی است (معجم المطبوعات العربیه، 1)، خ. آصفیه دکن (فارسی).

دیوان آزاد حافظ! (یا شعر او)

فارسی، از غلام محمد آزاد لاهوری (-1209 ق).

دیوان آزاد دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از شمس العلماء مولوی محمد حسین آزاد (-1330 ق).

دیوان آزاد حبشی (یا شعر او)

فارسی؟، از الماس حبشی غلام سید محمد سحاب که فتحعلیشاه قاجار او را از سحاب خرید (مجمع الفصحاء، 63/2).

دیوان آزاد کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از میر غلام رسول معروف به میرزا محمد علی آزاد کشمیری معاصر رضاقلی خان هدایت (مجمع الفصحاء 65/2؛ ریاض العارفین، 421).

دیوان آزاد کشمیری (یا شعر او)

فارسی؟، از محمد مقیم آزاد کشمیری (-1150 ق) شاگرد سام کشمیری، مذکور در «صبح گلشن».

دیوان آزاد یزدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صدیق آزاد یزدی شاگرد صاحب «ظفرنامه»، شرف الدین علی یزدی (-858 ق) (تاریخ یزد، 269).

دیوان آزاد یزدی (یا شعر او)

فارسی، ظاهراً غیر از آزاد یزدی است که پیشتر یاد شد. وی هنگام تألیف «تحفه سامی» زنده بوده (تحفه سامی، 154).

دیوان آسوده

فارسی، از محمد مهدی بن حیدر علی آسوده شیرازی (-1320 ق) معاصر فرصت (آثار عجم، 353). خ. دانشکده ادبیات-تهران.

دیوان آسی (یا شعر او)

فارسی؟، از آسی (تحفه سامی، 164).

دیوان آشفته (یا شعر او)

فارسی، از آشفته استرآبادی معروف به قصه خوان (تحفه سامی، 84).

دیوان آشفته (یا شعر او)

فارسی؟، از کلب حسین بیک آشفته ابروانی از مقریان ظل السلطان (دانشمندان آذربایجان، 16).

دیوان آشفته

فارسی، از محمد کاظم بن محمد جعفر آشفته شیرازی (-1278 ق). خ. دیده شده.

دیوان آشنا (یا شعر او)

فارسی، از عنایت خان محمد ظاهر بن ظفر خان احسن شاهجهانی متخلص به آشنا (-1081 ق) (تذکره نصرآبادی)، 58؛ تذکره الشعراء عبد الغنی خان، 2).

دیوان آشوب (یا شعر او)

فارسی، از آشوب ابروانی مداح فتحعلی شاه قاجار (دانشمندان آذربایجان، 13).

دیوان آشوب (یا شعر او)

فارسی؟، از آشوب دیلمقانی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 13).

دیوان آشوب (یا شعر او)

فارسی، از آشوب نطنزی خوشنویس که در نوشتن نستعلیق مهارت داشته (صبح گلشن، 6).

دیوان آشوب (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین آشوب مازندرانی (-1099 ق) که به هند مهاجرت کرد و به ظفر خان احسن پیوست (تذکره نصرآبادی، 309؛ صبح گلشن، 30؛ تذکره الشعراء عبد الغنی خان، 2).

دیوان آشوب (یا شعر او)

فارسی، از میر آشوب همدانی ملازم مرتضی قلی خان قورچی باشی (تذکره نصر آبادی، 325؛ صبح گلشن، 6).

دیوان آصف

اردو، از میرزا امانی یحیی اعلی خان آصف (-1212 ق) نواب اوده (ایضاح المکنون، 483/1، نیز مذکور در سرو آزاد). خ. موزه بریتانیا.

دیوان آصف (یا شعر او)

فارسی، از آصف بهبهانی زنده در 1015 ق (تذکره نصر آبادی، 482).

دیوان آصف

فارسی، از امین بن محمد تویسرکانی، برادر میرزا طاهر وقایع نویس شاه عباس (تذکره نصر آبادی، 82).

دیوان آصف

فارسی، از نظام الملک آصف جاه متخلص به آصف و شاکر (-1161 ق). ط. حیدرآباد، 1301 ق.

دیوان آصفا (یا شعر او)

فارسی، از محمد قلی آصفا، از ایل بهارلو، معاصر نصر آبادی (تذکره نصر آبادی، 325).

دیوان آصفی

فارسی، از خواجه آصفی بن نعمت الله قهستانی هروی (-923 ق). ط. تهران، 1342 ش. خ.

آستان قدس، ش 10464 (970 ق).

دیوان آغاجی (یا شعر او)

فارسی، از ابو الحسن آغاجی شاعر عهد سامانی (تاریخ یزد، 319).

دیوان آغنه دوست (یا شعر او)

فارسی، از آغنه دوست بنت درویش قیام سبزواری (مرآت الخیال، 337).

دیوان آغورلو خان-دیوان آغورلو و دیوان زیادی.

دیوان آغولی-دیوان ترکی

دیوان آفاق بیگه (یا آقا بیگه) (یا شعر او)

فارسی؛ از آفاق بیگه (یا آقا بیگه) جلایر هروی شاعره معاصر سلطان حسین بایقرا (مرآت الخیال، 336-337؛ لطایف نامه، 164).

دیوان آفتاب

فارسی، از الو المظفر مروج الدین آفتاب دهلوی (-1221 ق) از امیران هند. ط. حیدرآباد، 1301 ق.

دیوان آفتی (یا شعر او)

فارسی، از آفتی تونی مشهدی (مجالس النفاثس، 22 و 243؛ صبح گلشن، 7).

دیوان آفرین

فارسی، از زین العابدین آفرین اصفهانی (-1125 ق) (تاریخ یزد، 370) نسخه ای از دیوان آفرین در کتابخانه ملی تبریز موجود است و معلوم نیست که کدام آفرین است.

دیوان آفرین

فارسی، از شاه فقیر الله آفرین الله آبادی (-1143 یا 1153 ق) معروف به آفرین لاهوری، ط. لاهور، 1386 ق و پس از آن (با عنوان کلیات آفرین).

دیوان آفی (یا آنی) (یا شعر او)

فارسی، از احمد یار خان بن محمد امیر خان آفی یا آنی (1265 ق). مذکور در ریحانه الادب.

دیوان آقا بیگم ---

ص: 132

دیوان آقا جان

فارسی، از محمد صادق آقا جان طبرستانی (- پس از 1310 ق). ط. ایران.

دیوان آقاسی ---

ص: 133

دیوان آهنگ (یا شعر او)

فارسی، از محمد آهنگ شیرازی (-1309 ق) فرزند فرهنگ شیرازی (آثار العجم، 354).

دیوان آهی تبریزی (یا شعر او)

ترکی، مرآئی، از آهی تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 13).

دیوان آهی ترشیزی چغتائی (یا شعر او)

ترکی و فارسی، از سلطان قلی بیک آهی ترشیزی (-927 ق)، از امیران و شاعران سلطان حسین میرزا بایقرا و فرزندش غریب میرزا.

نخست نرگسی تخلص می نمود (تحفه سامی، 182؛ آتشکده آذر، 10).

دیوان آهی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از آهی مشهدی (مجالس النفائس، 191).

دیوان آهی هروی (یا شعر او)

فارسی، از آهی هروی (-938 ق) وی پیشتر نرگس تخلص داشته و امیر علی شیر به او نسبت سرقت شعر داده است (مجالس النفائس، 238).

دیوان آیت (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسن بن محمد حسین آیت قزوینی، که در 1286 ق دیباچه دیوان دشتی (ط 1319 ق) را نوشت.

دیوان آیتی (یا شعر او)

فارسی، از محمد تقی بن محمد باقر آیتی بیرجندی (-1347 ق). مذکور در «تاریخ قهستان» تألیف برادر شاعر.

دیوان آیتی (یا شعر او)

فارسی، از آیتی اصفهانی معلم اطفال (تحفه سامی، 143؛ تاریخ یزد، 168).

دیوان آیتی (یا شعر او)

فارسی، از آیتی یزدی (صبح گلشن، 7).

دیوان ابجدی

فارسی، (-1192 ق) ملک الشعراء مدراس هند. ط. مدراس، 1944-1954 م.

دیوان ابدال (یا شعر او)

فارسی، از ابدال، نسخه دیوان او نزد اکرادکائی و علی اللّهی فراوان است و ظاهراً با ابدال اصفهانی - که یاد می شود - یکی است.

دیوان ابدال (یا شعر او)

فارسی، از ابدال عطار اصفهانی (تحفه سامی، 119؛ آتشکده آذر، 169 ق).

دیوان ابدال (یا شعر او)

فارسی؟، از ابدال بلخی اصفهانی. نخست در خدمت سلطان یعقوب ترکمان بود و سپس به شاه اسماعیل صفوی پیوست و مقیم اصفهان شد (آتشکده آذر، 299؛ صبح گلشن، 8).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم اردوبادی که در حدود 1040 ق به هند رفت و پس از بازگشت در اصفهان درگذشت (ریاض العارفین، 65؛ دانشمندان آذربایجان، 14).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم استرآبادی منشی آستانه مقدسه رضویه و معاصر سام میرزا (تاریخ یزد، 82).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی، از خلیفه ابراهیم بدخشانی متولد دهلی و متوفای لکهنو (-1160 ق) (ریاض العارفین، 11).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی؟، از ابراهیم خطاط تبریزی (یا قزوینی) پدر اسماعیل نجاتی شاعر و خطاط (تحفه سامی، 82).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

ابراهیم بن ابراهیم بن فخر الدین عاملی شاگرد شیخ بهائی. مذکور در «امل الآمل».

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم بیک شیرازی معاصر صادقی (مجمع الخواص، 264).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم بن شاه حسین معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 70).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم حسین از سادات آل مختار سبزواری (تحفه سامی، 42).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

ابراهیم بن حسن بن محمد علی آل عزّ الدین حنوی عاملی (-1332 ق) (اعیان الشیعه، 150/4).

دیوان ابراهیم

ابراهیم بن محمد علی بن تقی الدین آل شمس الدین فوعانی عاملی (-1357 ق). خ.

موجود

دیوان ابراهیم

ابراهیم بن حیدر عطار حسینی بغدادی. خ.

خوانساری نجف.

دیوان ابراهیم

ابراهیم خطی، خ. سماوی نجف.

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

ترکی؟، از ابراهیم بن محمد خلیل حاکم نیمروز (لطائف نامه، 111).

دیوان ابراهیم

ابراهیم بن صادق بن ابراهیم عاملی خیامی (-1283 ق). صاحب اعیان الشیعه نسخه دیوان را در مجموعه ای دیده بوده است.

دیوان ابراهیم

فارسی؟، از سلطان ابراهیم صدر. ظاهراً صدر الدین سلطان ابراهیم امینی است که فتوحات شاهی را برای شاه اسماعیل صفوی به نظم آورده (لطائف نامه، 138).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی و عربی، از ابراهیم بن عبد الوهاب اسراری سبزواری (1291 ق-) نواده ملا هادی اسرار سبزواری.

دیوان ابراهیم

فارسی، از ابراهیم فاروقی مؤلف «شرفنامه منیری» (سده 9 ق).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم بن خواجه موسی قانونی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 46).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم بن قباد بیک قاجاری، مدرس در مشهد مقدس رضوی و معاصر نصرآبادی (تذکره نصرآبادی، 532).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم لاری (ریاض العارفین، 68).

دیوان ابراهیم

ابراهیم بن سید محمد عطار بغدادی، خ. سماوی.

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم همدانی، نواده میرزا ابراهیم (-1028 ق) متولی امامزاده سهل علی (نصر آبادی، 97).

دیوان ابراهیم

ابراهیم بن یحیی بن فیاض بن عطوه مخزومی (-1214 ق)، خ. سماوی.

دیوان ابراهیم ---

دیوان ابله بغدادی (او شعره)

ابو عبد الله محمد بن بختیار ابله بغدادی (579 یا 580 ق). مذکور در «وفیات الاعیان» ابن خلکان.

دیوان ابکم (یا شعر او)

فارسی؟، از ابکم برادر ناطق شاعر، شعر او در هند معروف است ولی نصر آبادی شعر او را نشنیده بوده (تذکره نصر آبادی، 451).

دیوان ابن ابی حجه ---

ص: 136

نقل کرده است (الغدیر، 4/151).

دیوان ابن الخضرى (او شعره)

قاضى جمال الدين عبد الصمد بن ابراهيم بن خليل (-765 ق) که تقى الدين زيرانى را مدح و مرثيه و ابن تيميه را مرثيه گفته است. مذکور در «شذرات الذهب» و «الدرر الكامنه».

دیوان ابن خطيب گنجه (يا شعر او)

فارسی، تاج الدين احمد (ابن خطيب) معاصر سلطان محمود غزنوى (مجالس النفايس، 327).

دیوان ابن الخياط

احمد بن محمد بن على بن يحيى بن صدقه تغلبى معروف به ابن خياط دمشقى (-517 ق)، ط.

نجف، 1343 ق.

دیوان ابن الخياط (او شعره)

حسين بن على بن موسى خياط صنعانى (-1140 ق) مذکور در «نسمه السحر».

دیوان ابن داغر

مفامس بن داغر حلى (سده 9 ق). شيخ محمد سماوى (-1370 ق) نزديک به 1350 بيت از اشعار او را جمع کرده و او از شاعران غدیر است (الغدیر، 7/24).

دیوان ابن دباس (او شعره)

حسين بن محمد بن عبد الوهاب معروف به ابن دباس نحوى لغوى (-524 ق). (بغیه الوعاه، 236).

دیوان ابن دعبل (او شعره)

حسين بن دعبل بن رزین خزاعى (فهرست ابن ندیم، 229؛ وفيات الاعيان، 1/178).

دیوان ابن رزیک (او شعره)

الملك الصالح ابو الغارات طلايع بن رزیک (-556 ق) وزير فاطمیان مصر (وفیات الاعيان، 1/238؛ نیز نسمه السحر).

دیوان ابن رزین (او شعره)

على بن رزین بن سليمان خزاعى، پدر دعبل (فهرست ابن ندیم، 229).

دیوان ابن روح (یا شعر او)

فارسی، محمد رضا بن محمد معروف به ابن روح آرنانی کاشانی، پدر بیضائی شاعر. مذکور در مقدمه چاپی دیوان بیضائی.

دیوان ابن الزومی

ابو الحسن علی بن عباس بن جریرج (یا جرجیس) بغدادی (-283 ق). دیوان ابن رومی را پس از مرگ او، ابو بکر صولی به ترتیب حروف مدون ساخته (وفیات الاعیان، 1/351). ط. مصر، 1924 م (ظاهراً دربر دارنده قطعاتی از دیوان است که پیشتر کامل گیلانی در 3 جزء و درین سال در یک مجلد چاپ کرده است).

دیوان ابن زریق (او شعره)

ابو الحسن علی کاتب. مذکور در «کشف الظنون»

دیوان ابن الساعاتی

بهاء الدین ابو الحسن علی بن رستم بن هردوز خراسانی (-604 ق). ط. بیروت، 1939 م (جلد دوم).

دیوان ابن الساعاتی - مقطعات التّیبل

دیوان ابن سنان

ابو محمد عبد الله بن محمد بن سعید حلبی معروف به ابن سنان خفاجی (-466 ق)، ط.

بیروت، 1316 ق.

دیوان ابن سنا ملک

نسخه خطی به همین نام در مدرسه جامع پاشا در موصل موجود است (فهرس مخطوطات الموصل، 47).

دیوان ابن سودون

نسخه خطی به همین نام در مدرسه حسن پاشا در موصل موجود است (فهرس مخطوطات

الموصل، 136).

دیوان ابن سهل الاسرائیلی

ابو اسحاق ابراهیم بن سهل اشبیلی (-649 ق).

ط. مصر، 1279 و 1302 ق؛ بیروت، 1885 م.

دیوان ابن سهل اندلسی

جامع و شارح: حسین قرنی، ط. مصر، 1926 م (ظاهراً هر دو نام ابن سهل مربوط به یک شخص می شود).

دیوان ابن سینا

ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق). در بیشتر تذکره ها اشعار فارسی و قصیده عینیة عربی از او نقل شده است.

دیوان ابن شهاب (او شعره)

ابو بکر ابن شهاب علوی نابغه الیمن (-1340 ق). مذکور در مجله «المرشد البغدادی».

دیوان ابن الصائغ (یا شعر او)

شمس الدین محمد بن حسن (یا محمد بن عبد الرحمان) (-777 ق). مذکور در «کشف الظنون».

دیوان ابن طباطبا (یا شعر او)

ابو الحسن محمد بن احمد بن طباطبا اصفهانی (322-ق) شاعر و نسابه (فهرست ابن ندیم، 196).

دیوان ابن عبدون

ابو محمد عبد الحمید محمد بن عبد الله وزیر فهری (-529 ق) صاحب قصیده «البسامه» (کشف الظنون).

دیوان ابن العربی

محبی الدین ابو عبد الله محمد بن علی بن محمد قشیری حاتمی طائی معروف به ابن عربی، ط.

مصر، 1271 ق؛ بمبئی.

دیوان ابن العرندس (او شعره)

صالح بن عبد الوهاب بن عرندس حلّی (-ح 840 ق) (الغدیر، 3/7).

دیوان ابن عماد

فارسی، از ابن عماد خراسانی ناظم «روضه المحبین» در 804 ق.خ. قاهره دار الکتب (823 ق.).

دیوان ابن عنین (او شعره)

ابو المحاسن محمد بن نصر الله بن مکارم انصاری معروف به ابن عنین (-630 ق.). (شذرات الذهب، 140/5 ق.).

دیوان ابن فارض

ابو حفص (یا ابو القاسم) عمر بن علی بن مرشد صوفی مصری (-632 ق.). ط. مکرر.

دیوان ابن فقیه

ابن فقیه عاملی، نسخه ای به همین نام در کتابخانه سماوی نجف موجود بوده است.

دیوان ابن کمال

نسخه ای به همین نام در کتابخانه مدرسه جامع پاشا در موصل موجود است.

دیوان ابن کمبار (او شعره)

محمد بن یوسف بن علی بن کمبار صمیری نعیمی بلادی (-1131 ق.). مذکور در «انوار البدرین».

دیوان ابن کمونه

محمد علی بن محمد کمونه اسدی نجفی (-1282 ق.). ط. نجف، 1367 ق.

دیوان ابن لعلی (یا شعر او)

فارسی، از ابن لعلی فرزند شاه بدخشان (مجالس النفایس، 209).

دیوان ابن لؤلؤ ذهبی

بدر الدین بن یوسف بن لؤلؤ ذهبی (-680 ق.).

جامع: علی خاقانی؛ ط.

دیوان ابن المتوّج

عبد الله بن سعید بن متوّج بحرانی پدر فخر الدین احمد بن عبد الله که دومی از مشایخ احمد بن فهد حلی (-841 ق) بوده است. مذکور در «ریاض العلماء».

دیوان ابن مطروح

جمال الدین ابو الحسن یحیی بن عیسی مصری معروف به ابن مطروح (-649 ق). ط. استانبول، 1298 ق.

دیوان ابن معتوق

شهاب الدین احمد بن ناصر بن معتوق موسوی حویزی (-1087 ق). دیوان را معتوق فرزند ناظم پس از مرگ او در 3 فصل مدایح، مراثی و متفرقات مرتب کرده است. ط. مصر، 1271 ق و مکرّر.

دیوان ابن معصوم---

ص: 139

ندیم، 237).

دیوان ابن نوبخت

ابو الحسن علی بن احمد بن نوبخت (-416 ق).

وی دو دیوان بزرگ و کوچک داشته (کشف الظنون، 500/1).

دیوان ابن نوبخت (او شعره)

ابو الحسین علی بن عباس نوبختی (فهرست ابن ندیم، 238).

دیوان ابن وصیف (او شعره)

ابو الحسن (یا ابو الحسین) علی بن عبد الله ناشی بغدادی معروف به ابن وصیف (-360 ق) مدّاح اهل البيت (معجم الادباء، 280/13).

دیوان ابن وصیف (او شعره)

ابو الحسن علی بن وصیف ملقب به خشکنا که (-365 ق) شاعر حکاک (فهرست ابن ندیم، 200).

دیوان ابن هانی

ابو القاسم (یا ابو الحسن) محمد بن هانی اندلسی ازدی (-362 ق) مدّاح اهل البيت (علیه السلام) (وفیات الاعیان، 4/2). ط. بولاق، 1274 ق؛ بیروت، 1326 ق.

دیوان ابن هانی ---

ص: 140

دیوان ابو حامد

فارسی، از ابو حامد (یا حامد) کرمانی (آتشکده آذر، 118).

دیوان ابو الحب

ابو الحب محسن بن محمد حویزروی حائری (-1305 ق). نسخه دیوان نزد فرزندش موجود بوده و از او به نواده اش منتقل شده.

دیوان ابو الحسن انجوی (یا شعر او)

فارسی؟، از ابو الحسن بن محمد قاسم انجوی.

شیرازی (تذکره نصر آبادی، 188).

دیوان ابو الحسن بیگانه---

ص: 142

دیوان ابو سعید (یا شعر او)

از ابو سعید، که از ایران به هند رفت و از مقربان شاهجهان گردید (تذکره نصرآبادی، 61).

دیوان ابو سعید ابی الخیر - رباعیات ابو سعید

ابو الخیر

فارسی، از فضل الله بن ابی الخیر (-440 ق). ط.

تهران، 1301 ق و مکرر در ایران، هند و ترکیه.

دیوان ابو سعید برغش (یا شعر او)

فارسی، از ابو سعید برغش شیرازی از عرفاء و اصحاب سهروردی (نفحات الانس، 422).

دیوان ابو سعید کالیبی (یا شعر او)

فارسی، از ابو سعید کالیبی از مرتاضان هند (ریاض العارفین، 283؛ صبح گلشن، 10).

دیوان ابو سعید مهنه (یا شعر او)

فارسی، از ابو سعید بن خواجه مؤید از معاصرین امیر علیشیر نوائی و از نوادگان ابو سعید ابو الخیر (آتشکده آذر، 131؛ مجالس النفاثین 104 و 277).

دیوان ابو شکور بلخی (یا شعر او)

فارسی، از ابو شکور بلخی (-334 ق) شاعر روزگار نصر بن احمد سامانی. شعر او در اکثر تذکره ها آمده.

دیوان ابو الشیص

ابو جعفر محمد بن عبد الله بن رزین خزاعی معروف به ابو الشیص (-196 ق) ابن عمّ دعبل خزاعی. دیوان او را صولی شطرنجی مرتب کرده است. (فهرست ابن ندیم، 230).

دیوان ابو طاپو

سید مهدی بن محمد بن حسن بغدادی معروف به ابو طاپو (-1329 ق). گردآورنده: عبد المولی طریحی. وی را ارجوزه هائی در معانی و بیان، انساب و منطق نیز هست.

دیوان ابو طالب

ابو طالب بن عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف.

جامع: علی بن حمزة بصری (375 ق)، ط.

نجف، 1356 ق (با «زهره الادباء» در یک جلد).

دیوان ابو طالب---

ص: 143

ديوان ابو عبد الله شيرازي (يا شعر او)

فارسي، از ابو عبد الله عارف شيرازي (-391 ق) (رياض العارفين، 68).

ديوان ابو العرفاء خوارزمي ---

ص: 144

ديوان ابو الفضل مهنة (يا شعر او)

فارسی، از ابو الفضل مهنة خراسانی، از دودمان ابو سعید ابو الخیر (تذکره الشعراء، 6).

ديوان ابو الفضل ---

ص: 145

دیوان ابو نزار

ابو نزار حسن بن صافی بن نزار ترکی ملقب به ملک النّحّاه (-568 ق) (وفیات الاعیان، 135/1)

دیوان ابو نصر (یا شعر او)

فارسی، از ابو نصر بن خواجه مؤید مهنه، معاصر سلطان حسین بایقرا (مجالس النّفایس، 279).

دیوان ابو نواس

ابو نواس حسن بن هانی حکمی دمشقی (-195 تا 200 ق). ط. مصر، 1277 و مکرر؛ بیروت، 1301 ق.

دیوان ابو الوجد (یا شعر او)

فارسی، از ابو الوجد (مجالس النّفایس (بهشت هشتم)، 383).

دیوان ابو الوفاء

فارسی، از ابو الوفا خوارزمی معروف به پیر فرشته (-835 ق) صاحب رساله کُنز الجواهر (مجالس النّفایس، 185؛ نفحات الانس، 385).

مؤلف آشکده کنیت او را ابو العرفاء نوشته است.

دیوان ابو الوفا

فارسی؟، از ابو الوفا تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 29).

دیوان ابو الهادی

فارسی؟، از ابو الهادی تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 29).

دیوان ابو الهادی

فارسی؟، از ابو الهادی دیلمی خطاط و موسیقی دان خواهرزاده ملاّ ملک خطاط دیلمی قزوینی (مجمع الخواص، 260).

دیوان ابو هاشم

ابو هاشم داود بن قاسم جعفری بغدادی وی ائمه را از امام رضا تا امام زمان علیهم السّلام ملاقات و از آنان روایت کرده است. دیوان او را ابو عبد الله جوهری مدوّن ساخته است. مذکور در رجال نجاشی.

دیوان ابو هاشم (یا شعر او)

ابو هاشم موسوی. بعضی اشعارش را بخط خویش در 1002 ق، در مشیخه «کنز السالکین» نوشته است.

دیوان ایبوردی

ابو المظفر محمد بن احمد بن محمد اموی معاوی ایبوردی (-507 ق)، ط. بیروت، 1327 ق.

دیوان اتائی

ترکی، از اتائی بلخی، نواده ملا اسماعیل اتای بلخی (مجالس النفائس 50 و 224).

دیوان اتابک

فارسی، از امین السلطان اتابک اعظم علی اصغر بن محمد باقر (-1327 ق)، شنیده شده که دیوانش در ایران به چاپ رسیده است.

دیوان اثر (یا شعر او)

فارسی، از محمد زمان بن محمود مازندرانی متخلص به اثر (تذکره نصرآبادی، 357).

دیوان اثر (یا شعر او)

اثر تبریزی، از آن در دانشمندان آذربایجان (ص 30) نقل شده است.

دیوان اثر

اردو، از امداد امام اثر عظیم آبادی ملقب به شمس العلماء.

دیوان اثر

فارسی، ناشناخته، قصائدی از آن در مجموعه ای که در کتابخانه خوانساری نجف موجود است نقل شده که دیده شد.

دیوان اثر

فارسی، از آخوند شفیعا متخلص به اثر لاری (-1113 ق) (تذکره الشعراء عبد الغنی، 8).

دیوان احمد

شیخ احمد بن عبد السلام بحرانی معاصر محمد تقی مجلسی (-1070 ق). مذکور در «تاریخ علماء البحرین».

دیوان احمد

احمد بن محمد بن علی حسینی حسینی معروف به سید احمد عطار بغدادی شاگرد بحر العلوم. خ.

موجود.

دیوان احمد

فارسی، از احمد بن محمد تبریزی مؤرخ (سده 8 ق) مؤلف «تاریخ النوادر» و ناظم «شاهنشاهنامه» از روزگار یافت بن نوح تا 738 ق به نام سلطان ابو سعید بهادر خان (دانشمندان آذربایجان، 32).

دیوان احمد

سید احمد بن مطلب علی خان مشعشعی حویزی معاصر سید عبد الله جزائری. شرح حال او در اجازه سید عبد الله آمده و معلوم می شود که پیش از 1168 ق درگذشته است.

دیوان احمد

احمد بن مهدی آل ابی السعود خطی قطیفی (-1306 ق)، در 4 مجلد. مذکور در «انوار البدرین».

دیوان احمد

فارسی، از احمد بن اطعمه شیرازی. مذکور در مقدمه چاپی «دیوان بسحاق اطعمه». سروری هم بسیاری از اشعار او را در «مجمع الفرس» آورده است.

دیوان احمد (یا شعر او)

فارسی، از احمد بیک اصفهانی که به بنگاله و شاهجهان آباد رفت و نزد شاه جهان تقرب یافت (صبح گلشن، 18).

دیوان احمد (یا شعر او)

فارسی، از احمد بیگ تبریزی برادر میرزا محمد مجذوب (تذکره نصرآبادی، 193).

دیوان احمد (یا شعر او)

سلطان احمد بن سلطان اویس جلایر (-808 ق) (مجمع الفصحاء، 8/1).

دیوان احمدچه (یا شعر او)

احمدچه رازی. مؤلف «بعضی مثالب النواصب» او را از شاعران شیعه شمرده است (ص 239).

دیوان احمد حسن خان

فارسی، از احمد حسن خان بن نواب احمد خان حسینی صادقی کابلی (-1340 ق). خ. دیده شده.

دیوان احمد خان (یا شعر او)

فارسی، از احمد خان اصفهانی قمشه ای برادر میرزا سعید که هر دو برادر از وزراء بوده اند (تذکره نصر آبادی، 77).

دیوان احمد خان بیک افشار (یا شعر او)

فارسی، از احمد خان بیک برادر قاسم خان بیک افشار رازی (-1042 ق) معروف به لنگ (تذکره نصر آبادی، 34؛ تذکره الشعراء، 10).

دیوان احمد خلخالی (یا شعر او)

فارسی، از احمد خلخالی معاصر صادقی مؤلف «مجمع الخواص» (ص 262).

دیوان احمد خوانساری ری ---

ص: 148

مدرسه همدان (سده 12 ق) (ریاض العارفین، 282).

دیوان اخباری

فارسی، از محمد بن عبد التّبی اخباری (-1232 ق) مذکور در «روضات الجنات».

دیوان اخباری

عربی، نیز از میرزا محمد اخباری و مذکور در همان مأخذ.

دیوان اختر

فارسی، از اختر، ط. ایران.

دیوان اختر

فارسی؟، از ابو منصور ناصر الدین محمد واجد علی شاه پادشاه اوده، جلوس: 1264 ق.

(صبح گلشن، 20).

دیوان اختر (یا شعر او)

فارسی؟، از اختر مراد برادر روشن اختر محمد شاه و فرزند خجسته اختر جهان شاه بن بهادر شاه بن اورنگ زیب (صبح گلشن، 19).

دیوان اختر اجمیری

فارسی؟، از سعد الله اختر اجمیری (-1153 ق) مداح علی اصغر خان شجاع و سعادتخان نیشابوری. ناظم مثنوی های گلشن محمود، شعله عشق، گیتی آشوب و جز آنها.

دیوان اختر شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی بیگ اختر شیرازی (-1302 ق) (آثار عجم، 554).

دیوان اختر طوسی

فارسی، از غلام حسین اختر طوسی (-1333 ق) ناظم مثنوی گلزار حسینی در وقایع کربلا که نسخه آن در آستان قدس موجود است.

دیوان اختر گرجی

فارسی، از احمد بیگ بن فرامرزی بیگ اختر گرجی (-1232 ق). خ. ملک.

دیوان اختری گنابادی (یا شعر او)

فارسی، از اختری گنابادی (صبح گلشن، 21).

دیوان اختری یزدی (یا شعر او)

فارسی، از اختری یزدی معاصر شاه عباس اول صفوی (تاریخ یزد، 269).

دیوان اختیار

فارسی، از قاضی اختیار تربتی خراسانی قاضی القضاة هرات یا کاتب محکمه نظام الدین و معاصر سلطان حسین بایقرا (-911 ق).خ.

دانشگاه.

دیوان اخیگتی ---

ص: 150

منتخبات و مطالب آن در 1177 کتابت شده).

دیوان ادائی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ادائی اصفهانی از مشاهیر شاعران اصفهان (تحفه سامی، 132).

دیوان ادائی بخارائی (یا شعر او)

فارسی؟، از ادائی بخارائی (تحفه سامی، 148).

دیوان ادائی بفروئی (یا شعر او)

فارسی، از امیر محمد مؤمن ادائی بفروئی یزدی (-1030 ق) قاضی میبد و اردکان (تاریخ یزد، 270).

دیوان ادائی شیرازی

فارسی؟، از بهاء الدین علی (یا محمد) سیاح (-928 ق)، ناظم تاریخ سلطان سلیم عثمانی (مجالس النفاوس، 365).

دیوان ادائی سمرقندی (یا شعر او)

ادائی سمرقندی (-1004 ق)، ظاهراً با ادائی بخارائی که یاد شد یکی است (صبح گلشن، 22).

دیوان ادب کرمانشاهی (یا شعر او)

فارسی، از محمد تقی ادب کرمانشاهی که شکسته را خوش می نوشته، مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان ادهم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم بن رضی ادهم تویسرکانی آرتیمانی همدانی (-1060 ق). به هند رفت و نزد شاهجهان مقرب شد، ولی به زندان افتاد و در زندان درگذشت (تذکره نصرآبادی، 359؛ تذکره الشعراء، 11).

دیوان ادهم (یا شعر او)

فارسی، از ادهم رازی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 177).

دیوان ادهم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم ادهم صفوی. در عصر شاه جهان به هند رفت و شاعری هرّال بود (کلمات الشعراء، 3).

دیوان ادهم

فارسی، از ادهم کاشانی (-969 ق) شاعر معروف کاشان. بیشتر در بغداد بود و سرانجام در تبریز کشته شد. سام میرزا دیوانش را دیده بود، (تحفه سامی، 239؛ تذکره الشعراء، 11).

دیوان ادهم (یا شعر او)

ادهم بغدادی، معاصر سلطان سلیمان عثمانی (تذکره الشعراء، 11).

دیوان ادهم بیگ (یا شعر او)

ادهم بیگ بن شاهقلی بیگ ترکمان قزوینی از مقربان شاه سلیمان صفوی (تذکره نصرآبادی، 48).

دیوان ادهم بیگ (یا شعر او)

فارسی، از ادهم بیگ قزوینی موسیقیدان که به هند رفت و در خدمت همایون شاه مقرب شد (صبح گلشن، 22).

دیوان ادهمی (یا شعر او)

ادهمی شاعر مقیم تبریز در 1050 ق (دانشمندان آذربایجان، 220).

دیوان ادیب---

ص: 151

دیوان ادیب کرمانی

فارسی، از حکیم قاسم بن زین العابدین ادیب کرمانی معروف به سیستانی (-1348 ق).

مؤلف «خارستان» بر روش «گلستان» و ناظم «نیستان» بر وزن «بوستان» و مؤلف تاریخ منظوم مختصر ایران به نام «تاریخ تلگرافی».

دیوان ادیب کرمانی

فارسی، از احمد بن حافظ عقیلی کرمانی (-1329 ق). وی دیوان عربی و مثنوی به نام «سالارنامه» نیز دارد.

دیوان ادیب کرمانی

فارسی و عربی، از افضل الملک غلام حسین بن مهدی خان زند متخلص به ادیب وقایع نگار روزگار مظفر الدین شاه، زنده تا حدود 1330 ق.

دیوان ادیب لکنوی ---

ص: 152

دیوان الازری

کاظم بن محمد بن مراد ازری تمیمی بغدادی (-1211 ق). ط. بمبئی، 1320 ق.

دیوان الازری

محمد رضا بن محمد بن مراد ازری (-1240 ق).

مذکور در «تکمله امل الامل».

دیوان الازری

مسعود بن محمد یوسف ازری (1246 ق)، نیز مذکور در تکمله.

دیوان اسامه

مؤید الدوله مجد الدین اسامه بن مرشد کنانی کلبی شیرازی (-548 ق). خ. عارف حکمت مدینه.

دیوان استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از امیر امین الدوله استرآبادی که با کاتبی و خواجه علی مشاعره داشته است. (مرآت الخیال، 70).

دیوان استعداد (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم استعداد از اعراب مقیم شاه جهان آباد هند (صبح گلشن، 22).

دیوان استغنا (یا شعر او)

فارسی، از عبد الرسول استغناء هندی (کلمات الشعراء، 9).

دیوان اسحاق بروجردی

فارسی، از سید اسحاق شیخ الاسلام بروجردی (-1059 ق) (تذکره نصر آبادی، 117).

دیوان اسد بخاری---

دیوان اسرار سبزواری

فارسی، از حکیم ملا هادی بن مهدی اسرار سبزواری (1289 ق). ط. تهران، 1356 ق.

دیوان اسراری---

ص: 154

ديوان الاسنانى

تقى الدين عبد الملك بن اغر بن عمران ثقفى اسنانى (-707 ق) مذكور در «الدرر الكامنه».

ديوان اسود---

ص: 155

محمد حسینی (-1041 ق)، ط. اصفهان، 1349 ق.

دیوان اشراق اصفهانی

فارسی، عبد الرزاق بن سید محمد اشراق اصفهانی معاصر رضاقلی خان هدایت (مجمع الفصحاء، 62/2).

دیوان اشراق مراغی

فارسی و ترکی، از میر عبد الفتاح اشراق مراغی (-1275 ق) شیخ الاسلام مراغه. وی در فارسی اشراق و در ترکی فتاح تخلص داشت. خ. آستان قدس، ش 4902 (1312 ق به عنوان دیوان فتاح مراغی).

دیوان اشراقی (یا شعر او)

فارسی، از میر حسین اشراقی (تذکره الشعراء، 14).

دیوان اشرف (یا شعر او)

فارسی؟، از میرزا اشرف، ط. (با عقاید النساء).

دیوان اشرف تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از علی اشرف تبریزی از دودمان جابر انصاری و معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، ج 2). شاید با اشرف طسوجی یکی بوده باشد.

دیوان اشرف جرجانی (یا شعر او)

فارسی، از میر مخدوم بن محمد بن سید شریف جرجانی متخلص به اشرف (مجمع الخواس، 42).

دیوان اشرف طسوجی

فارسی و ترکی، از علی اشرف بن احمد بن عبد النبی طسوجی که خود آن را در 1240 ق برای فرزند خویش احمد تدوین کرده. خ.

موجود.

دیوان اشرف سمرقندی ---

ص: 156

دیوان اشکی قمی

فارسی، از میر اشکی (-972ق)، خ. موزه بریتانیا.

دیوان اشهری نیشابوری

فارسی، از جمال الدین شاهپور بن محمد اشهری نیشابوری از دودمان عمر خیام و شاگرد ظهیر فاریابی (آتشکده، 134).

دیوان اصدق (یا شعر او)

فارسی؟، از محمد اصدق بن شاه اسماعیل صفوی (-984ق) (تذکره الشعراء، 15).

دیوان اصغر (یا شعر او)

فارسی، از اصغر بن غیاث الدین عزیز سبزواری نقیب مشهد خراسان (لطائف نامه، 137؛ صبح روشن، 52).

دیوان اصغر نهاوندی ---

ص: 157

دیوان اعجازی مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا اعجازی مازندرانی معاصر سلجوقیان (تذکره الشعراء، 15).

دیوان اعجم ترکمان ---

ص: 158

دیوان افسر همدانی (یا شعر او)

فارسی، از باقر علی خان بن نقد علی خان قاجار همدانی از خویشاوندان شیخ علی خان وزیر شاه سلیمان صفوی که به حیدر آباد رفت و نزد آصفجاه تقرّب یافت (صبح گلشن، 29).

دیوان افسری دهلوی

فارسی، از کمال بن محمد افسر ادیب و عارف دهلوی ناظم مثنوی راح و ریحان (صبح گلشن، 30).

دیوان افسری گلپایگانی (یا شعر او)

فارسی، از افسری گلپایگانی (تذکره نصر آبادی، 381).

دیوان افسری هروی

فارسی، از افسری هروی (مجالس النفائس، 163).

دیوان افشار (یا شعر او)

فارسی، از محمود بن محمد صادق افشار (معاصر) مدیر مجله آینده (تاریخ یزد، 270).

دیوان افصح سبزواری ---

ص: 159

دیوان افقری

فارسی، از محمد کمال الدین افقری ناظم مثنوی روح و ریحان (روز روشن، 62).

دیوان افگار

فارسی، از ملا افگار سمرقندی (تذکره نصرآبادی، 441).

دیوان افلاکی تبریزی (یا شعر او)

فارسی؟، از افلاکی تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 47؛ تذکره نصرآبادی، 314).

دیوان افندی (یا شعر او)

فارسی، از ملا نور الله اسدآبادی اصفهانی معروف به امیر افندی. وی نخست بدیهی تخلص می کرده (تذکره نصرآبادی، 524؛ روز روشن، 62).

دیوان اقبال کازرونی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد اقبال کازرونی، از نوادگان میرزا شهرت یزدی (تاریخ یزد، 273).

دیوان اقبال لاهوری

فارسی، از محمد اقبال بن نور محمد کشمیری (-1317 ش). وی به علاوه دیوان چند منظومه فارسی هم دارد که همه چاپ شده اند. دیوان اقبال مکرر در ایران و پاکستان چاپ شده است.

دیوان اقبالی (یا شعر او)

اقبالی ندیم سلطان محمد (بعض مثالب النواصب، 239).

دیوان اقدس شوشتری (یا شعر او)

فارسی؟، از رضی الدین بن نور الدین بن نعمت الله جزائری معروف به اقدس شوشتری (-1194 ق) که به هند رفت و نزد شجاع الدوله ناظم بنگاله و آصف جاه نظام الملک تقرب یافت.

(تذکره الشعراء، 17).

دیوان اقدس هندی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الواسع بن محمد خان قدسی معروف به اقدس هندی، که به هند رفت و در خدمت دختر اورنگزیب درآمد. نیز گفته اند که

وی هندی الاصل بوده است (تذکره نصر آبادی، 287).

دیوان اقدسی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از اقدسی مشهدی (-1004 ق). وی ساقی نامه ای نیز داشته که صاحب تذکره میخانه از آن یاد کرده است (مجمع الخواص، 222).

دیوان اکبر اصفهانی

فارسی، از محمد اکبر اصفهانی که به هند و ماوراء النهر سفر کرد و ندر محمد خان (-1056 ق) حاکم بخارا را مدح گفت. خ. مجلس.

دیوان اکبر اصفهانی

فارسی، از علی اکبر اصفهانی معمار مسجد جامع اصفهان (صبح گلشن، 32؛ تذکره الشعراء، 17).

دیوان اکبر دولت آبادی

فارسی، از میر محمد اکبر بن آقا میرزا، پدرش مستوفی شاه عباس اول صفوی بود و اکبر ناظم مثنویهای زاهدنامه و خسرو و شیرین است (تذکره نصر آبادی، 109).

دیوان اکبر قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از محمد اکبر بن میرزا نصیر قزوینی (تذکره نصر آبادی، 84؛ صبح گلشن، 32).

دیوان اکبر قمی (یا شعر او)

فارسی، از اکبر قمی (روز روشن، 64).

دیوان اکبر گلپایگانی (یا شعر او)

فارسی، از اکبر گلپایگانی (روز روشن، 64).

دیوان اکرم بغدادی

ترکی؟، از اکرم بیک بن قایتمز بیک قره قوینلو، پسر عم علی پاشا حاکم بغداد (العراق بین الاحتلالین، 136/4).

دیوان اکرم قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از عماد الدین اکرم قزوینی (روز روشن، 65).

دیوان اکسیر

فارسی، از محمد عظیم اکسیر اصفهانی (-1169 ق). خ. موجود (خط ناظم در 1150).

دیوان اکسیر اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عوض بیگ اکسیر اصفهانی که در روزگار شاه جهان به هند رفت و در دیوان انشاء او ماند (روز روشن، 65).

دیوان اکسیر دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از میر امام الدین دهلوی معلم اطفال (روز روشن، 65).

دیوان اکسیر قمی (یا شعر او)

فارسی، از میر نور الدین محمد اکسیر قمی (اوائل سده 12 ق) (روز روشن، 65؛ تذکره الشعراء، 17).

دیوان الله قلی ترک (یا شعر او)

فارسی؟، از الله قلی ترک بخارائی که در عهد شاه طهماسب اول صفوی به اصفهان آمد (تحفه سامی، 186).

دیوان البسه

فارسی، از محمود بن امیر احمد نظام قاری یزدی (سده 9 ق). شاعر این دیوان را در جواب یا به پیروی از دیوان بسحاق اطعمه سروده است.

ط. استانبول، 1303 ق.

دیوان الغ بیک میرزا (یا شعر او)

فارسی؟، از الغ بیک میرزا بن شاهرخ تیموری (-853 ق) مجالس النفائس، 24؛ روز روشن، 67).

دیوان الف ابدال بلخی

فارسی؟، از الف ابدال بلخی که نخست مطیعی تخلص می کرد. الف ابدال نخست در سلک شاعران سلطان یعقوب در تبریز بود و پس از

درگذشت او به اصفهان رفت و نزد شاه مقرب شد (تحفه سامی، 111؛ روز روشن، 68).

دیوان الفت اصفهانی

فارسی، از محمد باقر الفت فرزند محمد تقی آقا نجفی اصفهانی (1301 ق-). خ. موجود.

دیوان الفت اصفهانی

فارسی، از محمد کاظم بن زین العابدین بیگ الفت نوری اصفهانی (-بین 1299 تا 1306 ق).خ.

مجلس.

دیوان الفت الله آبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد خفیف (ظاهرا محمد حنیف) الفت الله آبادی (-1130 ق) برادر محمد افضل ثابت (صبح گلشن، 33).

دیوان الفت خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از میر عبد الله الفت خراسانی که به هند سفر کرد و در آنجا درگذشت (تذکره نصر آبادی، 397).

دیوان الفت شوشتری (یا شعر او)

فارسی؟، از داود الفت شوشتری (تذکره نصر آبادی، 413).

دیوان الفت شیرازی

فارسی، از الفت شیرازی معاصر ظل السلطان حاکم فارس، خ. ملک (ظاهرا با الفت اصفهانی یکی است).

دیوان الفت عظیم آبادی (یا شعر او)

فارسی، از لاله اوجاگر چند الفت عظیم آبادی از قوم کایتیه. وی شاگرد محمد علیم تحقیق سمرقندی بود و نخست غریب تخلص می کرد (ظاهرا نخست هندو بوده است چون هندوان را لاله گویند).

دیوان الفت کاشانی

فارسی، از محمد قلی الفت افشار کاشانی (-1240 ق). که در دیوان حسنعلی میرزا شجاع الدوله خدمت می کرد (مجمع الفصحا، 72/2).

ص: 161

دیوان الفت لکهنوی

فارسی، از رای بهادر بن راجه لالچی بهادر از قوم کایتهه از امیران واجد علیشاه. در دیوان او مرثی سید الشهداء (علیه السلام) درج است (صبح گلشن، 32).

دیوان الفتی ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از الفتی ساوجی فرزند حسینی ساوجی که به هند سفر کرد و نزد عبد الله قطبشاه تقرب یافت. و رساله عروض و قافیه را به نام او نوشت و به اصفهان بازگشت و نصر آبادی او را ملاقات کرد (تذکره نصر آبادی، 326).

دیوان الفتی بدخشی (یا شعر او)

فارسی، از الفتی بدخشی (-1007 ق) معروف به وکیل فرعون که حاشیه هائی بر فصوص الحکم و فتوحات مکیه داشته است (روز روشن، 69).

دیوان الفتی کمره ای (یا شعر او)

فارسی، از الفتی برادر شیخ علینقی کمره ای (روز روشن، 69).

دیوان الفتی هندی

فارسی، از راجه پیاری لال عظیم آبادی متخلص به الفت از قوم کایتهه، ناظم مثنوی نیرنگ تقدیر (صبح گلشن، 33).

دیوان الفتی یزدی

فارسی، از الفتی یزدی معاصر وحشی بافقی. وی در روزگار همایون پادشاه به هند سفر کرد و در ریاضیات ماهر بود.

دیوان القا

فارسی، از محمد صادق شاهجهان آبادی متخلص به القا شاگرد عبد القادر بیدل (صبح گلشن، 34؛ کلمات الشعراء، 8).

دیوان القاص میرزا (یا شعر او)

فارسی؟، از القاص میرزا بن شاه اسماعیل صفوی (-940 ق) (آتشکده، 9؛ مجمع الفصحاء 10/1).

دیوان الهام اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا شریف الهام اصفهانی (سده 11 ق) (تذکره نصر آبادی، 342).

دیوان آلهی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی؟، از کمال الدین حسین بن عبد الحق آلهی اردبیلی (950ق) شاگرد دوانی و غیاث الدین منصور دشتکی (دانشمندان آذربایجان، 47).

دیوان الهی اردبیلی ---

ص: 162

اول به هند رفت و در کشمیر درگذشت.خ.

آصفیه هند.

دیوان الهی گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از خلیفه سدید الدین محمد الهی گیلانی که سدید نیز تخلص داشته است (تذکره الشعراء، 18).

دیوان امام الدین رافعی قزوینی

ابو القاسم عبد الکریم بن محمد بن عبد الکریم رافعی قزوینی (-623 ق) مؤلف «الفتح العزیز» و «المحرر» (مجالس النفاث 321).

دیوان امام بخاری (یا شعر او)

فارسی؟، از مامقلی خان حاکم بخارا (صبح گلشن، 35؛ آتشکده، 9).

دیوان امامقلی بختیاری---

ص: 163

دیوان امانی میخچه (یا شعر او)

فارسی، از میرزا امانی معروف به میخچه که تاریخ فوت سلطان چغتای را در 953 ق به نظم آورده است (تذکره نصرآبادی، 470).

دیوان امانی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از امانی گلگار همدانی (مجمع الخواص، 271).

دیوان امانی هندی

فارسی، از امان الله بن مهابت خان سپهسالار متخلص به امانی از امراء شاه جهان (تذکره نصرآبادی، 59؛ کلمات الشعراء، 4).

دیوان امانی هندی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ امان الله دهلوی (روز روشن، 71).

دیوان امتی تربتی خراسانی

فارسی، از ابراهیم امتی از امراء سلطان حسین بایقرا که قاضی سلطان حاکم مشهد را در روزگار شاه عباس اول صفوی مدح گفت (تذکره نصرآبادی، 261).

دیوان امتیاز هندی (یا شعر او)

فارسی، از میر محسن امتیاز مدراسی (-1190 ق) (صبح گلشن، 38).

دیوان امداد بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از امداد علی بلگرامی (صبح گلشن، 38).

دیوان امداد لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از امداد الله خان بن کفایت الله خان رامپوری لکهنوی (روز روشن، 71).

دیوان امری شیرازی

فارسی، از قاسم امری شیرازی، که در علوم غریبه مهارت داشت. به زندقه متهم شد و شاه طهماسب در 932 ق چشمانش را میل کشید و در 999 ق به دست عوام کشته شد (ریاض العارفین، 284).

دیوان امری برسوی

ترکی، از امری برسوی، خ. مدرسه اسلامیة موصل (1022 ق).

دیوان ام نزار الملائکه

ام نزار بنت عبد الرزاق بن شیخ محمد حسن کتبه (1326 ق-) همسر صادق ملائکه، خ. دیده شده.

دیوان امنی تبریزی

فارسی؟، از میرزا محمد امنی تبریزی معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 278).

دیوان ام هانی (یا شعر او)

فارسی، از ام هانی بنت عبد الرحیم خان بیگلر بیگی یزد (تاریخ یزد، 275).

دیوان امی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از امی شیرازی که بی سواد بود و در روزگار شاه جهان به هند رفت و به میهن بازگشت (روز روشن، 71).

دیوان امید بلخی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا امتیاز امید از اکابر بلخ (صبح گلشن، 38).

دیوان امید طوسی

فارسی، از حسن بن محمد حسینی طوسی نعمت اللّهی، خ. آستان قدس، ش 4888 (1304 ق).

دیوان امید کرمانشاهی

فارسی، از عباس امید کرمانشاهی زنده تا حدود 1275 ق (مجمع الفصحاء، 68/2).

دیوان امید نهاوندی

فارسی، از ابو الحسن امید نهاوندی که فتحعلی شاه و محمد شاه قاجار را مدح گفت و مرید مجذوب علی شاه (-1239 ق) بود (مجمع الفصحاء، 71/2). خ مجلس و دانشگاه.

دیوان امید هروی (یا شعر او)

فارسی، از امید هروی (روز روشن، 71).

دیوان امید همدانی

فارسی، از محمد رضا امید قزلباش (-1159 ق). خ. ایشیاتک بنگال و دانشگاه پنجاب لاهور.

دیوان امید هندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد جعفر بن محمد باقر بن دلدار علی نقوی متخلص به امید (-1293 ق). مذکور در تذکره سید علی نقی.

دیوان امید هندی

فارسی، از امید علی خان بن جهان خان ناظم شهر هوگلی (سده 13 ق) (روز روشن، 71).

دیوان امیدی ترک

ترکی، از امیدی ترک مولف «زبده الاشعار» در 1023 ق. خ. کتابخانه عثمان ثالث استانبول.

«کشف الظنون» وفاتش را در 942 ق ذکر کرده.

دیوان امیدی تهرانی

فارسی، از خواجه ارجاسب مسعود بن خواجه علی (925 ق) شاگرد دوانی. خ. مجلس (959 ق).

دیوان امیر بدخشانی (یا شعر او)

فارسی، از امیر بدخشانی (مجالس النفاث، 193). در «لطائف نامه» امیری آمده است.

دیوان امیر بیگ اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از امیر بیگ اصفهانی شاگرد حکیم شفائی. وی قصاب بود و 70 سال عمر کرد (آتشکده، 169).

دیوان امیر بیگ افشار ---

دیوان امیر شمس حروفی (یا شعر او)

فارسی؟، از امیر شمس حروفی، از او در «جاودان نامه» نقل شده است.

دیوان امیر شیخ نظام الدین-دیوان سهیلی

دیوان امیر کرمانی

فارسی، در طبقه چهارم «تذکره دولتشاه» یاد و غزلی از او نقل شده است.

دیوان امیر مازندرانی

فارسی، از امیر پازواری مازندرانی معروف به شیخ العجم که به لهجه طبری شعر می سروده است. ط. پترزبورگ، 1283 ق؛ تهران، 1334 ش.

دیوان امیر معزی-دیوان معزی

دیوان امیر مغيث

فارسی، از امیر مغيث. مذکور در «گنجینه گرانمایه».

دیوان امیر المؤمنین (علیه السلام)

جامع: ابو السعادات هبه الله بن علی بن محمد معروف به ابن شجری (-543 ق) مؤلف «الامالی فی علوم الادب» که سؤمین مأخذ از مأخذ «انوار العقول» است.

دیوان امیر المؤمنین (علیه السلام)

جامع: قاسم علی بن محمد تقی خوانساری. خ.

دیده شده.

دیوان امیر المؤمنین (علیه السلام): علی الروایات

الصحيحه)

جامع: سید محسن امین در 1360 ق، ط. دمشق، 1366 ق.

دیوان امیر المؤمنین (علیه السلام)

جامع ناشناخته، برگرفته از کتاب محمد بن اسحاق (-151 ق) و مأخذ دیگر. این دوّمین دیوانی است که از مأخذ مؤلف «انوار العقول» بوده

است.

دیوان امیر المؤمنین (علیه السلام)

جامع: ناشناخته. ط. تهران، 1284، 1251، 1312، 1311 ق و مکرر؛ قاهره، 1276 ق و مکرر؛ لیدن، 1745 م (با شرح لاتین). نسخ متعددی هم در آستان قدس موجود است.

دیوان امیر المؤمنین (علیه السلام) ---

ص: 166

40). ظاهراً این شخص همان ساکت تبریزی است که یاد خواهد شد.

دیوان امینا اوشی (یا شعر او)

فارسی، از امینا اوشی (صبح گلشن، 41).

دیوان امینا اصفهانی ---

ص: 167

دیوان انجمن شیرازی

فارسی، از اسحاق انجمن شیرازی، خ. مجلس.

دیوان انجوی---

ص: 169

ديوان الانواء

مير على ابو طيخ نجفى (-1316 ق)، ط.نجف، 1362 ق.

ديوان انوار---

ص: 170

دیوان اوحد سبزواری

فارسی، از اوحد الدین اوحد سبزواری (868 ق). دولت‌شاه او را در طبقه هفتم آورده است (مجالس المؤمنین، 504).

دیوان اوحد کرمانی---

ص: 171

(تذکره الشعراء، 23؛ صبح گلشن، 48).

دیوان ایزدی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از ایزدی عارف یزدی که در روزگار اکبر به هند رفت و در آنجا درگذشت (ریاض العارفین، 64). ظاهراً هموست که در صبح گلشن به نام ایزدی شیرازی آمده است.

دیوان ایزدی-دیوان محمد ایزدی.

دیوان ایما اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از اسماعیل علاقه بند اصفهانی متخلص به ایما (-1132 ق). وی با شفیعا و نجات مطارحاتی داشته است (تذکره الشعراء، 23؛ روز روشن، 85).

دیوان ایما مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد هادی ایمای مشهدی که از مشهد به اصفهان رفت و در هنگام فتنه افغان در آنجا درگذشت (تذکره الشعراء، 23).

دیوان ایمان تبریزی (یا شعر او)

فارسی؟، از ملا مؤمن ایمان تبریزی که پدرانش از نقباء و اشراف تبریز بوده اند (تذکره نصرآبادی، 194).

دیوان ایمان فرخ آبادی (یا شعر او)

فارسی، از رحیم علی خان بن بهره مند خان بن پردل خان (-1226 ق) مؤلف «منتخب اللطائف» (صبح گلشن، 48).

دیوان ایمان همدانی (یا شعر او)

فارسی، از سید شاهر میر خان ایمان همدانی که مدتی در خدمت نجفقلی خان بن قزاق خان بود (تذکره نصرآبادی، 123).

دیوان ایمن دهلوی قمی (یا شعر او)

فارسی، از احمد قلی خان ایمن دهلوی قمی که با نادر شاه به هند رفت و در جنگهای هند کشته شد و فرزندش در آنجا ماند (روز روشن، 85).

دیوان ایمن کرمانی

فارسی، از عبد الغنی ایمن کرمانی (زنده تا 1299 ق).

دیوان ایمنی ---

دیوان باطنی (یا شعر او)

فارسی، از باطنی شاعر روزگار سلطان ابو سعید (مجالس النفاث، 306).

دیوان باقر اصفهانی

فارسی، از باقر بن ملا عنایت برلشتی که در فن معما مهارت داشته (تذکره نصر آبادی، 535).

دیوان باقر بیرجندی

فارسی، از محمد باقر بن حسن بیرجندی مؤلف «بغیه الطالب». مذکور در فهرست تألیفات او.

دیوان باقر تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از باقر تبریزی معروف به ایبک از تبریزیان عباس آباد اصفهان (تذکره نصر آبادی، 199).

دیوان باقر تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از باقر تبریزی نواده قاضی زین العابدین مدرس مدرسه قطیبه که تقسیم غلات تبریزیان اصفهان به دست او بود و ظاهراً با عنوان قبل یکی است (تذکره نصر آبادی، 175 و 532).

دیوان باقر جاییسی

فارسی و عربی، از کلب باقر جاییسی حائری (-1329 ق). خ. دیده شده.

دیوان باقر جهرمی (یا شعر او)

فارسی، از محمد باقر بیگ بن محمد قاسم بیگ وزیر جهرمی (تذکره نصر آبادی، 86). ظاهراً از همین شخص در تاریخ یزد به عنوان محمد باقر یزدی حاکم یزد یاد شده است.

دیوان باقر خوانساری ---

دیوان باقر کاشی خردهی

فارسی، از باقر خردهی (یا خرده ای) کاشانی (-1038 ق). خ. آستان قدس، ش 6555 (سده 11).

دیوان باقر کاشی (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد باقر کاشی عبد الوهابی (تذکره نصرآبادی، 115).

دیوان باقر کاشی (یا شعر او)

فارسی، از شاه باقر پشت مشهدی کاشانی (تذکره نصرآبادی، 138).

دیوان باقر کاظمی

سید باقر بن سید حیدر حسینی کاظمی (-1290 ق). جامع: فرزندش سید محمد حسن.

دیوان باقر کجوری

فارسی و عربی، از ملا باقر واعظ کجوری مؤلف «جنه النعیم» و «الخصائص الفاطمیه» که در کتاب اخیر از دیوان خویش یاد کرده است.

دیوان باقر محلاتی شفائی

فارسی، از محمد باقر محلاتی حلاج که به سبب معاشرت با حکیم شفائی اصفهانی به شفائی معروف شد (تذکره نصرآبادی، 422).

دیوان باقر مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا باقر مشهدی، خواهرزاده خواجه حسین ثنائی مشهدی و معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 261)، ظاهراً هموست که در تذکره «روز روشن» به نام باقر بن میرزا عرب آمده است.

دیوان باقر وزیر نطنزی

فارسی، از باقر بن میر ابوعلی (-1000 ق) از سادات جزء برخوار اصفهان (تذکره نصرآبادی، 69).

دیوان باقر وزیر بصری خاری (یا شعر او)

فارسی؟، از باقر وزیر بصری خاری از مردمان جزیره خار (ظاهراً: خارک) که پدرانش از بصره بوده اند و در اواسط سده 10 ق درگذشت. مذکور در «صبح گلشن» و ظاهراً با عنوان پیشتر یکی است.

دیوان باقر ورنو سفادرانی (یا شعر او)

فارسی، از باقر ورنو سفادرانی معلم اطفال که مردی زاهد و عابد و در معماً ماهر بود (تذکره نصرآبادی، 417).

دیوان باقر هروی (یا شعر او)

فارسی، از باقر هروی، شاگرد ملا شهاب هروی (تذکره نصرآبادی، 520).

دیوان باقر الهندی

سید باقر بن هاشم بن شجاعت علی هندی (-1329 ق). جامع و مدون: حسن بن علی در 1330 ق، خ. موجود.

دیوان باقر یزدی (یا شعر او)

فارسی، از باقر زرگر یزدی (تذکره نصرآبادی، 424؛ روز روشن، 87).

دیوان باقر یزدی ---

ص: 175

دیوان باقی چلبی

ترکی، از باقی چلبی معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 116). ظاهراً 2 نسخه از این دیوان در موصل موجود است. (فهرس، 48 و 133).

دیوان باقی دماوندی (یا شعر او)

فارسی، از باقی دماوندی، مذکور در «صبح گلشن».

دیوان باقی کاشی

فارسی، از باقی کاشی؛ لطفعلی آذر نسخه آن را دیده بوده است (آتشکده، 241).

دیوان باقی ماوراء النهری

فارسی؟، از باقی ماوراء النهری (صبح گلشن، 55).

دیوان باقی نعمت اللّهی

فارسی، از میر عبد الباقی (920-ق)، از نوادگان شاه نعمت اللّهی ولی و صدر دولت شاه اسماعیل صفوی که در جنگ با عثمانی کشته شد (تحفه سامی، 21؛ آتشکده، 119).

دیوان باقی نهاوندی (یا شعر او)

فارسی، از باقی نهاوندی ملازم خان خانان در هند و زنده تا 1033 ق. وی آثار رحیمی را در سرگذشت خان خانان و اجدادش تالیف کرد (صبح گلشن، 55).

دیوان باقی هروی (یا شعر او)

فارسی، از باقی هروی (صبح گلشن، 55).

دیوان باقی ---

ديوان بحر العلوم

سيد مهدي بن مرتضى بحر العلوم طباطبائي (-1212 ق)، ناظم «الدرّہ المنظومه فى الفقه» وقصيده «حساب عقود الانامل».

ديوان بحر العلوم---

ص: 177

دیوان بدر هروی (یا شعر او)

فارسی، از بدر الدین بن نور الدین هروی معاصر عوفی (لباب الالباب، 250/1).

دیوان بدری (یا شعر او)

فارسی، عبد الجلیل قزوینی او را در شمار شاعران شیعه آورده و گویا یکی از شاعرانی بوده که در بالا یادشان گذشت (کتاب النقض، 239).

دیوان بدیع

فارسی، از محمد حسن بن ملا رضا خان بدیع نصره الوزراه. ط. بمبئی، 1332 ق.

دیوان بدیعا تبریزی

فارسی، از بدیع الزمان بن علی رضا عباسی شاعر و خوشنویس معروف به بدیعا (زنده تا 1035 ق).

دیوان بدیعا خشکه ای (یا شعر او)

فارسی، از بدیعا خشکه ای یزدی مقیم اصفهان (تذکره نصرآبادی، 353).

دیوان بدیع اردستانی (یا شعر او)

فارسی، از بدیع بن قاضی شمس الدین اردستانی مقیم اصفهان و معاصر شاه عباس اول صفوی (تذکره الشعراء، 26).

دیوان بدیع الاسطرابی

ابو القاسم هبه الله بن حسین بدیع اسطرابی مؤلف «دره التاج فی شعر ابن الحجاج» (معجم الادباء، 273/19).

دیوان بدیع انجدانی (یا شعر او)

فارسی، از بدیع الدین اتابک کاتب انجدانی، معاصر رشید وطواط و سلطان سنجر (روز روشن، 91؛ تذکره الشعراء، 26).

دیوان بدیع الزمان اکبرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از بدیع الزمان اکبرآبادی، مذکور در «ریاض الشعراء» والہ داغستانی.

دیوان بدیع الزمان سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از بدیع الزمان سبزواری، معاصر شاه سلیمان صفوی (آتشکده، 78).

دیوان بدیع الزمان صفوی - دیوان بدیعی صفوی

دیوان بدیع الزمان میرزا (یا شعر او)

فارسی، از بدیع الزمان میرزا بن سلطان حسین بایقرا (-921 ق) (مجالس النفاث، 127 و 315).

دیوان بدیع الزمان نصرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از بدیع الزمان بن محمد طاهر نصرآبادی (-1121 ق) فرزند صاحب تذکره نصرآبادی و ملک الشعراء شاه سلطان حسین صفوی. وی قصیده ای در تاریخ بنای چهل ستون سروده که مصراع اول هربیت تاریخ آغاز بناء و مصراع دوم تاریخ ختم آن است (تذکره نصرآبادی، 455).

دیوان بدیع الزمان نطنزی (یا شعر او)

فارسی و عربی، از بدیع الزمان ابو عبد الله حسین بن ابراهیم نطنزی (-497 ق) مؤلف «دستور اللغه». بسیاری از اشعار فارسی و عربی او در «دستور اللغه» نقل شده است.

دیوان بدیع الزمان همدانی

ابو الفضل احمد بن حسین بن یحیی بدیع الزمان همدانی (-398 ق). ط. مصر، 1321 ق.

دیوان بدیع سبزواری ---

ص: 178

دیوان بدیع شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از سید فتح الله شیرازی (-1298 ق) (آثار عجم، 554).

دیوان بدیعی (یا شعر او)

فارسی، از بدیعی که در کتاب مثالب النواصب (ص 239) در شمار شاعران شیعه یاد شده است.

دیوان بدیعی اندجانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا یوسف بدیعی اندجانی سمرقندی (-897 ق) که چون شاگرد صفائی بود به یوسف صفائی معروف گشت (مجالس النفاثس، 48 و 222).

دیوان بدیعی تبریزی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از بدیعی تبریزی معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 260).

دیوان بدیعی سمرقندی

در روز روشن (ص 92) یاد او آمده و گویا با بدیعی اندجانی یکی است.

دیوان بدیعی صفوی (یا شعر او)

فارسی، از بدیع الزمان میرزا بن بهرام میرزا صفوی حاکم سیستان. مذکور در «عالم آرای عباسی».

دیوان بدیعی اصفهانی - دیوان افندی

دیوان بدیعی سجاوندی (یا شعر او)

فارسی، از مجد الدین احمد معاصر سلطان سنجر سلجوقی (ریاض العارفین، 291).

دیوان بدیعی سیستانی (یا شعر او)

فارسی، از میر عرب بدیعی سیستانی (روز روشن، 92).

دیوان بدیعی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از بدیعی همدانی که سام میرزا بدیعه سرائی او را ستوده است. (تحفه سامی، 145).

دیوان برخوردار بیگ ---

تذکره دولت‌شاه، 6؛ آتشکده، 319).

دیوان برهان

فارسی، از خسرو برهان، و چنانکه در برخی از فهرستها یاد شده، به طبع رسیده است.

دیوان برهان ابرقوهی (یا شعر او)

فارسی، از برهان ابرقوهی که از سادات ابرقوه شاگرد قاضی اسد کاشی بوده (آتشکده، 262).

دیوان برهان تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین بن خلف برهان تبریزی (سده 11 ق) مؤلف «برهان قاطع».

دیوان برهان جامی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه یوسف برهان، از نوادگان شیخ احمد جام. امیر علی شیرنوائی در موسیقی شاگرد او بود (مجالس النفاث، 42 و 215).

دیوان برهان رازی (یا شعر او)

فارسی، از برهان الدین عطاء الله رازی هروی (سده 9 ق) مؤلف «جواهر الاسماء» در معما (مجالس النفاث، 91 و 265).

دیوان برهان سبزواری

فارسی و عربی، از سید عبد الله بن حسن برهان سبزواری (1300 ق-).

دیوان برهان کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از شاه خلیل الله بن نعمت الله ولی - برهان کرمانی (847 ق-) (ریاض العارفین، 69).

دیوان برهان مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صالح برهان مازندرانی (-1151 ق) که در عصر محمد شاه به هند رفت (صبح گلشن، 61).

دیوان برهان مشهدی

فارسی، از سید برهان الدین مشهدی (-919 ق) از علماء هرات (روز روشن، 94).

دیوان برهمن گرجی (یا شعر او)

فارسی؟، از شیر مردان بیگ برهمن گرجی از غلامان شاه سلیمان (تذکره نصرآبادی، 47).

دیوان برهمن لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از جگت رای برهمن لاهوری که به یزد آمد و نزد نصرآبادی دانش آموخت (روز روشن، 95).

دیوان برین دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از ملا وجیه الدین برین شاگرد فاخر مکین (روز روشن، 95).

دیوان بز می اردبیلی (یا شعر او)

فارسی؟، از بز می اردبیلی که در عصر جهانگیر به هند رفت و بازگشت (روز روشن، 96).

دیوان بز می استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از غیاث الدین محمد بز می استرآبادی (سده 11 ق). برخی وفات یا قتل او را 950 ق و برخی سده 12 ق نوشته اند (مجمع الخواص، 229؛ آتشکده، 151 و تذکره الشعراء، 26).

دیوان بز می خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا شاه حسین بز می خراسانی (مجالس النفائس، 162).

دیوان بز می دهلوی

فارسی، از بز می فرزند منورخان معاصر جهانگیر و ناظم مثنوی «رت پدم». مذکور در «صبح گلشن».

دیوان بز می قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از بز می کفشدوز قزوینی (تحفه سامی، 149).

دیوان بز می همدانی

فارسی، از میر عقیل (یا عبد الشکور) بن میرابی تراب علوی همدانی متخلص به بز می، طبیب سپاه شاه عباس اول (صبح گلشن، 62).

دیوان البزی

حسین بن محمد بن سعد بزی عاملی (-ح 1342 ق).خ. موجود.

دیوان بساطی سمرقندی

فارسی، از بساطی سمرقندی (-815 ق) که حصیر باف بوده و نخست حصیری تخلص داشته و شاگرد عصمت بخارائی بوده است.خ.

مجلس و دانشگاه تهران؛ آصفیه.

دیوان بساطی شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از بساطی شوشتری (-955 ق) که به ماوراء النهر سفر کرد و از مقربان عبید الله خان ازبک گشت (روز روشن، 96).

دیوان بستی ---

ص: 181

دیوان بشیر لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بشیر بن نظام الدین فقیر بن خواجه حسین مودودی چشتی (صبح گلشن، 65).

دیوان بصیر اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد ابراهیم بصیر اصفهانی، مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان البصیر الحلّی

محمد مهدی بصیر حلّی (معاصر). مذکور در «الادب العصری».

دیوان بصیر سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ نور الدین بصیر سمرقندی، ادیب دوره تیموری (روز روشن، 99).

دیوان بصیر سیستانی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی بصیر برادر قاضی لاغر سیستانی (روز روشن، 66).

دیوان بصیری عجمی (یا شعر او)

فارسی، از بصیر عجمی (مجالس النفائس، 381).

دیوان بصیری بغدادی

ترکی، از بصیری افندی، خ. موصل.

دیوان بقای اصفهانی

فارسی، از اشرف الکتاب سید محمد بقا خوشنویس اصفهانی (المآثر و الآثار، 202).

دیوان بقای بخاری ---

برگزید. تالیفات متعددی به فارسی دارد که چاپ شده.

دیوان البلاغی النجفی

شیخ حسین بن طالب نجفی (سده 13 و اوائل 14 ق).

دیوان بلبل کوچک (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد حسین اسماعیل بلبل خراسانی، زنده در 1295 ق. مذکور «در صبح گلشن».

دیوان بلبل یزدی (یا شعر او)

فارسی، از بلبل یزدی، (روز روشن، 101).

دیوان بلخی---

ص: 183

دیوان البویهی الاحسائی (او شعره)

شیخ ناصر بن ابراهیم بن صباغ احسائی (-853ق) منتسب به آل بویه. مذکور در ریاض العلماء.

دیوان بها (یا شعر او)

فارسی، از مولانا بها که شاه محمد قزوینی شعر او را ستوده است (مجالس النفائس، 393).

دیوان بهاء الدین بغدادی (یا شعر او)

فارسی و عربی، از محمد بن مؤید خوارزمی معروف به بهاء الدین بغدادی (-545ق) معاصر تکش خوارزمشاه (هفت اقلیم، 117).

دیوان بهاء الدین ذکریا ملتانی ---

ص: 184

دیوان بهجت اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد باقر بهجت اصفهانی. مذکور در «مدایح معتمدیّه».

دیوان بهجت دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از شاه بهجت دهلوی (روز روشن، 108).

دیوان بهجت شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از جعفر بن کاظم بهجت شیرازی (-1296 ق). پدرش شرفا تخلص داشت و فرصت مؤلف «آثار عجم» فرزند او بود (آثار عجم، 105 و 320).

دیوان بهجت شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الحمید بن عبد الغفار بهجت شیرازی معاصر هدایت (ریاض العارفین، 435).

دیوان بهرام بخارائی (یا شعر او)

فارسی، از حاج بهرام ملک الشعراء بخارائی (-1099 ق). وی در بخارا مدرس بوده و با صائب مکاتبه داشته است (آتشکده، 319؛ تذکره نصرآبادی، 435).

دیوان بهرام بیگ دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از بهرام بیگ دهلوی (روز روشن، 108).

دیوان بهرام شاه

فارسی، از بهرام شاه بن فرخ شاه. نسخه خطی مورخ 900 به همین نام در المدرسه الاسلامیه موصل موجود است (فهرست، 41).

دیوان بهرام صفوی (یا شعر او)

فارسی، از بهرام میرزا بن شاه اسماعیل صفوی (-956 ق) (آتشکده، 10).

دیوان بهرام هندی

فارسی، از درویش بهرام سقاء صوفی (طبقات اکبری، 509/2).

دیوان بهرامی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از ملا ظهیر الدین بهرامی اردبیلی (روز روشن، 108).

دیوان بهرامی سرخسی (یا شعر او)

فارسی، از ابو الحسن بهرامی سرخسی (500 ق) مؤلف «رساله خجسته» در عروض (مجمع الفصحاء، 173/1).

دیوان بهشتی حصاری (یا شعر او)

فارسی، از بهشتی حصاری معاصر امیر علی شیر (مجالس النفاثس، 80 و 251).

دیوان بهشتی گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از بهشتی گیلانی، زنده در 1021 ق (تذکره نصر آبادی، 481).

دیوان بهشتی هروی

فارسی، از عبد الله بهشتی هروی (سده 11 ق) شاگرد فصیحی هروی و ناظم «نور المشرقین» در جواب «تحفه العراقین» خاقانی که نسخه آن در کتابخانه ملک موجود است.

دیوان بهشتی هروی (یا شعر او)

فارسی، از بهشتی بن ملا عبد الوهاب و معاصر امیر علی شیر (مجالس النفاثس، 86 و 261).

دیوان بهلول

فارسی، از محمد تقی بن نظام الدین بهلول گنابادی (ح 1320 ق-).

دیوان بیاضی ---

ص: 185

دیوان بیاضی دشت بیاضی

فارسی، از عبد السلام بیاضی دشت بیاضی (روز روشن، 109).

دیوان بیان اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از مهدی بیان اصفهانی خواهرزاده ابو طالب کلیم (صبح گلشن، 70).

دیوان بیان هندی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه احسن الله بیان هندی (صبح گلشن، 70).

دیوان بیانی

فارسی، از بیانی که در شمار شاعران شیعه آمده است (النقض، 239).

دیوان بیانی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا بیانی رمال استرآبادی (تحفه سامی، 157).

دیوان بیانی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از بهرام بیگ بن نقدی بیگ بیانی تبریزی (تذکره نصرآبادی، 390).

دیوان بیانی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از بیانی تبریزی معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 271).

دیوان بیانی جوینی (یا شعر او)

فارسی، از بیانی جوینی خراسانی (تحفه سامی، 172).

دیوان بیانی کرمانی

فارسی، از خواجه شهاب الدین عبد الله بن محمد مروارید کرمانی متخلص به بیانی (-932 ق) مؤلف «تاریخ شاهی» و «منشآت بیانی» و از امراء روزگار سلطان حسین بایقرا.خ. استانبول، طوپقپو سرای (919 ق).

دیوان بیانی قلندر هروی (یا شعر او)

فارسی، نوشته اند که برای بابر میرزا صدارت می کرده (صبح گلشن، 71) و شاید مراد از بیانی کرمانی یا بیانی جوینی بوده باشد.

دیوان بیانی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از خسرو شاه بیانی یزدی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 75).

دیوان بیتاب بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حیات بیتاب بلگرامی مداح غازی الدین حیدر پادشاه آورده که وی نخست تخلص امید را برایش برگزیده بود (روز روشن، 111).

دیوان بیتاب تهنیسری (یا شعر او)

فارسی، از محمد جعفر بیتاب تهنیسری (روز روشن، 110).

دیوان بیجان جایسی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا حیدر بیجان جایسی (سده 13 ق) شاگرد شیخ علی حزین.

دیوان بیجه کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از بیجه منجمه کرمانی معاصر جامی (مجالس النفاثس، 350). بیجه خواهر علاء الدین کرمانی است.

دیوان بیخبر کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از غوث خان بیخبر کشمیری (روز روشن، 112).

دیوان بیخود گنابادی (یا شعر او)

فارسی، از بیخود گنابادی شاهنامه خان معاصر شاه عباس صفوی که خدمت وی را نپذیرفت (آتشکده، 71).

دیوان بیخود دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از بیخود دهلوی کشمیری (-1201 ق) (روز روشن، 112).

دیوان بیخود لاهوری

فارسی، از جامی نامدار خانی متخلص به بیخود (-1084 ق) استاد محمد افضل سرخوش (کلمات الشعراء، 11-13). ط. هند (به عنوان

دیوان بیخودی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، در «مجالس النفاث» (ص 162) بیخودی سمرقندی و در «صبح گلشن» (ص 72) بیخودی بلخی آمده است.

دیوان بیخودی سمنانی (یا شعر او)

فارسی، از بیخودی سمنانی معاصر شاه عباس اول صفوی (صبح گلشن، 72).

دیوان بیخودی شیرازی

فارسی، از بیخودی شیرازی، شاهنامه خوان شاه عباس اول (صبح گلشن، 72). ظاهراً با بیخودی گنابادی یکی است.

دیوان بیخودی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از بیخودی قزوینی روملو (آتشکده، 11).

دیوان بیدل دهلوی

فارسی، از مولانا ابو المعانی عبد القادر بیدل دهلوی (-1130 ق). ط. هند؛ مکرر؛ کابل؛ خ.

آستان قدس، ش 4613 (1239 ق).

دیوان بیدل رودباری (یا شعر او)

فارسی، از قربان بن رمضان بیدل رودباری، مؤلف «مقتل بیدل».

دیوان بیدل ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از بیدل ساوجی که در هرات خیاطی داشته (صبح گلشن، 72).

دیوان بیدل شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا رحیم بن محمد بیدل شیرازی اصفهانی طبیب دربار فتحعلی شاه قاجار (مجمع الفصحاء 182/2).

دیوان بیدل مازندرانی

فارسی، از محمد بن علی محمد بیدل مازندرانی.

دیوان بیدل نیشابوری

فارسی، از محمد امین بیگ بیدل نیشابوری (مجمع الفصحاء، 82/2).

دیوان بیدلی (یا شعر او)

فارسی، از بیدلی، همسر شیخ زاده انصاری (مجالس النفاثس، 102 و 277).

دیوان بیدلی لنگ (یا شعر او)

فارسی، از بیدلی لنگ که از خیابان هرات و مردی میخواره بوده (مجالس النفاثس، 157).

دیوان بیدلی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از بیدلی کاتب همدانی معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 274).

دیوان بیزی ---

ص: 187

دیوان بیکسی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از بیکسی شیرازی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 307).

دیوان بیگانه نیشابوری

فارسی، از میرزا ابو الحسن بن محمد تقی بیگانه نیشابوری، معاصر شاه عباس صفوی، خ.

نخجوانی تبریز.

دیوان بیگم ---

ص: 188

دیوان پروانه اصفهانی

فارسی، از محمد حسین پروانه اصفهانی لنجانی.

مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان پروانه نقرشی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صادق بن قائم مقام، پروانه فراهانی (المآثر و الاثار، 217).

دیوان پروین اعتصامی

فارسی، از پروین بنت یوسف اعتصام الملک اعتصامی (-1360 ق). ط. تهران 13142 ش و مکرر.

دیوان پروین شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از خلیل پروین شیرازی، زنده در 1313 ق (آثار عجم، 539).

دیوان پروین طهرانی

فارسی، از ابو القاسم پروین تاجر تهرانی (-پس از 1300 ق). خ. موجود.

دیوان پروین همدانی ---

ص: 189

دیوان پوریای ولی

فارسی، از پهلوان محمود قتالی خوارزمی معروف به پوریای ولی (-722 ق) ناظم مثنوی «کنز الحقایق» (صبح گلشن، 382).

دیوان پوست فروش همدانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین بن محمد همدانی پوست فروش که در 1289 ق سید حسن اعرجی را مرثیه گفت. مذکور در «نفحة بغداد».

دیوان پهلوان حسین ---

ص: 190

دیوان پیروی ساوجی

فارسی، از پیروی ساوجی (صبح گلشن، 77).

دیوان پیرهری ---

ص: 191

دیوان تاثیر تبریزی

فارسی، از میرزا محسن تاثیر تبریزی (-1128 ق) مستوفی دربار صفوی (تذکره نصرآبادی، 119؛ آتشکده، 170). در تاریخ یزد از محمد حسن تاثیر یاد شده که ظاهراً تصحیف همین محسن تاثیر است.

دیوان تاج الدین آبی (یا شعر او)

فارسی، از تاج الدین آبی سرخسی وزیر ادیب خراسانی که اولجایتورا به تشیع مایل ساخت (لباب الالباب، 145).

دیوان تاج الدین احمد---

ص: 192

دیوان تجلی اصفهانی

فارسی، از محمد محسن تجلی اصفهانی، معاصر محمد طاهر مؤلف تذکره نصرآبادی (ص 262).

دیوان تجلی بخاری (یا شعر او)

فارسی، از تجلی بخاری که در بلخ درگذشت (آتشکده، 327).

دیوان تجلی دزفولی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ عبدالحسین تجلی (-1338 ق).

مذکور در تذکره مرتضی مدرس چهاردهی.

دیوان تجلی سبزواری

فارسی، از رجبعلی تجلی سبزواری، که «تجددنامه» منظوم از چاپ شده است.

دیوان تجلی سمنانی (یا شعر او)

فارسی، از تجلی سمنانی (روز روشن، 124).

دیوان تجلی شیرازی

فارسی، از علی رضا بن حسین اردکانی شیرازی (-1085 یا 1088 ق). خ. ملک و مجلس.

دیوان تجلی لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از تجلی لاهیجی که در هند بود و نخست خاوری تخلص داشت (تذکره نصرآبادی، 304).

دیوان تجمل لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از عظیم الدین حسین لکهنوی (-1220 ق) که در مدراس از جانب انگلیسیها مفتی بود و طبابت هم می کرد (صبح گلشن، 81).

دیوان تحسین پانی پتی (یا شعر او)

فارسی، از حافظ قاضی عبد الرحمن (-1294 ق) شاگرد غالب دهلوی (صبح گلشن، 82).

دیوان تحسین دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ غلام علی تحسین دهلوی، شاعر دربار عالمگیر (روز روشن، 124).

دیوان تحسین رضوی (یا شعر او)

فارسی، از میر عطا حسین بن محمد باقر تحسین رضوی معروف به مرصع قلم (صبح گلشن، 83).

دیوان تحسین شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا تقی تحسین شیرازی (روز روشن، 124).

دیوان تحسین لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از عبد العظیم تحسین لاهوری، شاگرد آفرین لاهوری (صبح گلشن، 82).

دیوان تذروی قزوینی

فارسی، از تذروی قزوینی (-975 ق) خواهرزاده نرگسی ابهری. دیوانش در هند معروف است و مثنوی «حسن یوسف» هم از اوست (آتشکده، 223).

دیوان تذهیبی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از تذهیبی اصفهانی که در تذهیب ماهر و معاصر صادقی کتابدار صاحب «مجمع الخواص» (ص 239) بوده.

دیوان ترابا اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ابو تراب خوشنویس معروف به ترابا اصفهانی (-1072 ق) شاگرد فیضی و میر عماد (تذکره نصرآبادی، 208).

دیوان تراب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ابو تراب بن محمد طاهر اصفهانی (-1143 ق) (تذکره الشعراء، 32).

دیوان تراب کاشی

فارسی، از تراب کاشانی، ط. کاشان (منتخب).

دیوان ترابی پانی پتی (یا شعر او)

فارسی، از ترابی پانی پتی (صبح گلشن، 84).

دیوان ترابی بلخی

فارسی، از ترابی بلخی که در مزار امام علی (علیه السلام) در بلخ معتکف بوده و امام قلی خان را مدح گفته

است (تذکره نصرآبادی، 440).

دیوان ترخانی (یا شعر او)

فارسی، از ترخانی اندخودی (مجالس النفائس، 214، 41).

دیوان ترکمان شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از اعجم قلی ترکمان شیرازی متولد در هند (مرآت الخیال، 256).

دیوان ترکی شیرازی

فارسی، از محمد حسین آغولی ترکی شیرازی.

ط. بمبئی، 1314 ق (در 2 جلد: حدیقه البکاء و لاله زار).

دیوان ترکی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از ترکی همدانی (روز روشن، 130).

ظاهراً با ترکی شیرازی یکی است.

دیوان ترمذی بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از محمد تقی بن علی رضا ترمذی بلگرامی (1160 ق-) (صبح گلشن، 84).

دیوان تزریق‌ی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از تزریق‌ی اردبیلی که در شماخی دل‌الی می‌کرده و به قول معاصرش سام میرزا شعرهای بی‌مزه می‌گفته است (تحفه سامی، 168).

دیوان تسکین تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از فتحعلی تسکین تبریزی مقیم کشمیر و معاصر عالمگیر (دانشمندان آذربایجان، 87).

دیوان تسکین دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا باقر تسکین دهلوی (روز روشن، 130).

دیوان تسلی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از میر معصوم بن محمد امین تسلّی استرآبادی (تذکره نصرآبادی، 402).

دیوان تسلّی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از تسلّی اصفهانی که از نوادگان اوحد الدین حسینی بلیانی بوده و به هند رفته و بازگشته و ساکن کاشان شده است (روز روشن، 131).

دیوان تسلّی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از ابو الحسن بن جعفر تسلّی دست غیب شیرازی (تذکره نصرآبادی، 187).

عبد الغنی خان در تذکره الشعراء (ص 34) نام او را محمد ابراهیم و معاصر ابو الفضل فیضی نوشته است.

دیوان تسلیم اصفهانی

فارسی، از حسن صدر الافاضل تسلیم اصفهانی معاصر هدایت (ریاض العارفین، 427).

دیوان تسلیم اصفهانی

فارسی، از زین العابدین بن معین الدین منشی محمد زمان خان حاکم کوه کیلویه (تذکره نصرآبادی، 93).

دیوان تسلیم خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از شاه رضا تسلیم خراسانی مرید میرزا حسین سبزواری و مجاور مزار او در کشمیر (تذکره نصرآبادی، 401).

دیوان تسلیم سندی (یا شعر او)

فارسی، از معین الدین تسلیم سندی معروف به دل (روز روشن، 132).

دیوان تسلیم سهسوانی

فارسی، از محمد انوار حسین، ناظم «تاج المدایح» در مدح کلب علی خان بهادر حاکم رامپور (روز روشن، 132).

دیوان تسلیم شیرازی

فارسی، از محمد هاشم (-1109 ق) که در روزگار عالمگیر به هند رفت. خ. ایشیاتک بنگال.

دیوان تسلیم شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد طاهر تسلیم صحّاف شیرازی

(صبح گلشن، 85).

دیوان تسلیم کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از تسلیم که از سادات کاشان بوده (آتشکده، 241) مؤلف روز روشن (ص 133) یکی بودن او را با تشبیهی کاشانی محتمل دانسته است.

دیوان تسلیم کشمیری-دیوان تسکین تبریزی

دیوان تسلیم هندی

فارسی، از امیر الله تسلیم هندی، ط. هند.

دیوان تشبیهی کاشی

فارسی، از میر علی اکبر تشبیهی کاشی که 40 سال در هند مصاحب ابو الفضل فیضی بوده است (آتشکده، 241).

دیوان تشنه تهرانی

فارسی، از محمد تقی تشنه مراغی (-پس از 1264 ق) خواهرزاده مهدی بیک شقاقی، خ.

مجلس.

دیوان تصنیف اصفهانی

فارسی، از حاج ابو طالب تصنیف اصفهانی که تاجر و از شاعران دربار شاه سلیمان صفوی بود، ظاهراً با تصنیفی خوانساری که نوشته اند در موسیقی مهارت داشته یکی بوده است (آتشکده، 208؛ تذکره الشعراء، 32).

دیوان تصنیفی خوانساری ---

ص: 195

دیوان تقی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد تقی بن میرزا شفیع (زنده در 1089 ق) حسابدار وزیر جهرم (تذکره نصرآبادی، 121).

دیوان تقی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد تقی شیرازی ندیم امامقلی خان حاکم شیراز و معاصر نصرآبادی (تذکره نصرآبادی، 179).

دیوان تقی شیرازی-دیوان گلشن

دیوان تقی قمی

فارسی، از شاه میر تقی (یا حکیم تقی الدین) که در استقبال «تحفه العراقین» مثنوی سروده و تذکره الشعرائی هم تالیف کرده (آتشکده، 232).

دیوان تقی قورچی

فارسی، از تقی قورچی نواده شاه علی مستوفی.

وی خوش نویس و شاگرد میر عماد بوده و وزارت لاهیجان و اصفهان را داشته سپس مستوفی شاه سلیمان صفوی شده است (تذکره نصرآبادی، 83).

دیوان تقی قورچی-دیوان مثال

دیوان تقی کاشی (یا شعر او)

فارسی، از تقی الدین محمد حسین معروف به تقی کاشی مؤلف تذکره «خلاصه الاشعار» که اشعار بسیاری از خود در آن تذکره نقل کرده است. خ. آصفیه.

دیوان تقی کاشی ---

ص: 196

دیوان تمکین کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی تمکین کشمیری (-1132 ق) برادرزاده و شاگرد عبد الرسول استغناء (صبح گلشن، 91).

دیوان تمنا سندیلوی

فارسی، از محمد عابد علی تمنا سندیلوی (-1290 ق) (صبح گلشن، 92-94).

دیوان تمنا شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد علی تمنا شاه جهان آبادی (صبح گلشن، 95).

دیوان تمنا شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا ابو الحسن تمنا شیرازی معاصر شاه سلیمان و شاه سلطان حسین صفوی (آتشکده، 265).

دیوان تمنا عظیم آبادی

فارسی، از خواجه محمد علی بن عبد الله تمنا عظیم آبادی (-1232 ق) (صبح گلشن، 91-92).

دیوان تمنا کابلی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی تمنا کابلی (-1160 ق) شاگرد عبد اللطیف تنها (صبح گلشن، 95).

دیوان تمنا لکهنوی

فارسی، از تمنا لکهنوی شکوه آبادی (صبح گلشن، 54).

دیوان تمنائی حروفی (یا شعر او)

فارسی، از تمنائی حروفی معاصر سلطان محمد بن بایزید عثمانی (تاریخ ادبیات براون، 400/3).

دیوان تمیم

امیر ابو سعد تمیم بن المعز لدین الله عیبدلی (-365 ق). ط. مصر.

دیوان تمیم

ابو یحیی تمیم بن المعز لدین الله بادیس صنهاجی (-501 ق)، مذکور در «نسمه السحر».

دیوان التمیمی ---

دیوان توحید شیرازی

فارسی، از اسماعیل توحید (-1386 ق) فرزند محمد شفیع وصال شیرازی. خ. ادبیات تهران.

دیوان توسن تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از توسن تبریزی شاعر دربار اکبر پادشاه (روز روشن، 136).

دیوان توفیق کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از شیخ محمد توفیق کشمیری (روز روشن، 136).

دیوان التهامی

شجاع بن منصور تهامی، مذکور در «معالم العلماء».

--- دیوان التهامی ---

ص: 198

دیوان ثاقب سرهندی (یا شعر او)

فارسی، از مفاخر حسین (یا تفاخر حسین) ثاقب عم محمد زمان راسخ (کلمات الشعراء، 21).

دیوان ثاقب مدراسی (یا شعر او)

فارسی، از سید مهدی ثاقب برادر مرتضی بینش (صبح گلشن، 98).

دیوان ثاقب هندی (یا شعر او)

فارسی، از نجم الدین بن حمید الدین ثاقب هندی.

حمید الدین معلم اورنگزیب بوده (صبح گلشن، 143) و در قاموس الاعلام از شاعری به نام ثاقب هندی یاد کرده که در 1229 درگذشته است.

دیوان ثانی

فارسی، از شاه عباس بن شاه صفی بن شاه عباس صفوی (-1077 ق) که در اشعار خویش ثانی تخلص داشته است (نصرآبادی، 10).

دیوان ثانی هندی (یا شعر او)

فارسی، از ثانی هندی که از امیران همایون و اکبر بوده (صبح گلشن، 98) و محتملا همان ثابت هروی است که یاد شد.

دیوان ثانی - دیوان شانی

دیوان ثبات (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد عظیم بن محمد افضل ثبات بدخشانی الله آبادی (-1162 ق) (خزانه عامره، 176).

دیوان ثباتی اردوبادی (یا شعر او)

فارسی؟، از ثباتی اردوبادی که در تاریخ و معما مهارت داشته (دانشمندان آذربایجان، 91).

دیوان ثریای شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا علی اکبر بن فتح الله مستوفی شیرازی متخلص به ثریا (-1305 ق) (آثار العجم، 512).

دیوان ثریای طهرانی

فارسی، از مجدالادبا حیدر علی ثریا طهرانی (زنده در 1306 ق) معلم فرح السلطنه دختر ناصر الدین شاه. خ. دانشگاه تهران.

دیوان ثریای قاجار (یا شعر او)

فارسی، از نادر میرزا متخلص به ثریای قاجار که تألیف تاریخ ثریا را در 1314 ق به پایان رسانیده است.

دیوان ثمر

فارسی، از محمد حسین ثمر انصاری. ط. تهران، 1304 ق.

دیوان ثنای کشمیری

فارسی، از هبه الله ثنای کشمیری شاگرد شیخ علی حزین (-1183 ق) (صبح گلشن، 99).

دیوان ثنائی مشهدی

فارسی، از خواجه حسین ثنائی مشهدی (-996 ق). خ. ملک و شهید مطهری.

دیوان ثنائی فراهانی

فارسی، از میرزا ابو القاسم قائم مقام فراهانی (-1251 ق). خ. آستان قدس، ش 8437 (1293 ق) و 4995. ط. تهران، 1280 ق، 1308 ش و مکرر؛ تبریز، 1294 ق.

دیوان جائی ---

ص: 199

دیوان جاجرمی - دیوان بدر جاجرمی

دیوان جاجرمی - دیوان طالب جاجرمی

دیوان جارویی (یا شعر او)

فارسی، از جارویی مروی یا بلخی (مجالس النفاثس، 166؛ تحفه سامی، 167).

دیوان جامع شیرازی

فارسی، از محمد علی بن محمد حسین جامع شیرازی نواده عزّتی شیرازی (تذکره نصرآبادی، 91، 90 و 256).

دیوان جامی

فارسی، از ابو نصر احمد بن ابی الحسن ژنده پیل جامی (-536 ق). ط. لکهنو، 1883 م و مکرّ؛ کانپور، 1898 م و مکرّ.

دیوان جامی

فارسی، از بهاء الدّین جامی که در 807 ق ماده تاریخ فوت تیمور را گفته است (تذکره نصرآبادی، 469).

دیوان جامی

فارسی، از نور الدین عبد الرحمن بن احمد جامی (-898 ق)، ط. استانبول، 1274 ق؛ کانپور، 1890 م؛ لکهنو، 1876 م (تهران، 1317 ش و مکرر).

دیوان جانبی تبریزی

فارسی؟، از جانبی تبریزی گلکار (سده 11 ق) (دانشمندان آذربایجان، 220).

دیوان جانی اسفراینی (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد جانی اسفراینی (یا سبزواری) که خواجه حبیب اللّه ساوجی را مدح گفته (آتشکده، 65).

دیوان جانی بخاری (یا شعر او)

فارسی، از جانی بخاری (-985 ق) از امیران همایون (صبح گلشن، 100).

دیوان جوزجانی (یا شعر او)

فارسی، از جانی جوزجانی که نخست ریحانی تخلّص داشت (مجالس النفاثس، 72 و 242).

دیوان جبلی غرجستانی

فارسی، از عبد الواسع بن عبد الجامع جبلی غرجستانی (-555 ق). ط. تهران، 1341 ش.

دیوان جدائی (یا شعر او)

فارسی، از میر سید علی جدائی مصور که از طرف اکبر شاه ملقب به نادر الملک گردید (طبقات اکبری، 504/2).

دیوان جدیدی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از جدیدی قزوینی (تحفه سامی، 150).

دیوان جذبۀ کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از جذبۀ صوفی و طیب کاشانی و معاصر آذر (آتشکده، 371).

دیوان جذبی خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از جذبی (یا جذلی) که پدرش از اشراف خوانسار بوده (صبح گلشن، 200؛ تذکره الشعراء، 36).

دیوان جذبی کرد (یا شعر او)

فارسی؟، از پادشاه قلی بن شاهقلی جذبی کرد (طبقات اکبری، 503/2) ظاهراً با جذبی خوانساری یکی است.

دیوان جذوبی جغتائی (یا شعر او)

فارسی، از جذوبی جغتائی اصفهانی (-910 ق) (آتشکده، 11).

دیوان جرأت اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا ظفر علی جرأت اصفهانی (صبح گلشن، 100).

دیوان جرأت شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از نجفقلی جرأت (کلمات الشعراء، 30)، صاحب صبح گلشن (ص 100). نام او را نیاورده و محتملاً هردو یکی بوده است.

دیوان جرأت گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از میر موسوی خان بن محمد شفیع جرأت گیلانی (-1175 ق) (مقیم اورنگ آباد (تذکره الشعراء، 36).

دیوان جزار

دیوان جرس طهرانی

فارسی، از میرزا مهدی بن میرزا جامی جرس طهرانی، زنده در 1306 ق.خ.مجلس.

دیوان جرعه

فارسی، از شمس الدین ابو الفتح جرعه تبریزی خوشنویس، زنده در 1273 ق.خ.مجلس.

دیوان جرمی بخاری

فارسی، از ملا جرمی بخارانی (مجالس النفاث، 160). نسخه ای به نام دیوان جرمی در دار الکتب قاهره موجود است.

دیوان جرمی تبریزی (یا شعر او)

فارسی؟، از آقا محمد جرمی تبریزی (سده 14 ق) (دانشمندان آذربایجان، 94).

دیوان جریر

جریر بن عطیه بن خطفی (-110 ق). ط.مصر، 1313 ق.

دیوان جزمی

فارسی، از میر جزمی عطار تبریزی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 86).

دیوان جزوی (یا شعر او)

فارسی، از جزوی (مجالس النفاث، 158، 305).

دیوان جسمی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از جسمی همدانی که در روزگار اکبر و جهانگیر در هند بود (تذکره الشعراء، 36).

دیوان جعفر اصفهانی---

ارجوزة «الكامل فى الصنعة» در تجويد.

ديوان جعفر البحرانى ---

ص: 202

(دانشمندان آذربایجان، 96).

دیوان جعفر ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا میر خود جعفری معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 221).

دیوان جعفری شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از ملا مقیم جعفری شیرازی (-1074 ق) از ملازمین شیخ علی نقی کمره ای (تذکره نصرآبادی، 186).

دیوان جعفری قزوینی

فارسی، از قوام الدین جعفر بن بدیع الزمان جعفری قزوینی (-1021 ق) از مقربان جهانگیر و ملقب به آصف خان (تذکره نصرآبادی، 53).

دیوان جعفری مشهدی (یا شعر او)

فارسی، شعر او را در صبح گلشن (صص 101-102) آورده و گویا همان جعفری شیرازی است.

دیوان جغتائی---

ص: 203

1320 ش؟خ، آستان قدس، ش 4493.

ديوان جمال الدين اصفهانی---

ص: 205

دیوان جمشید منجم (یا شعر او)

فارسی، از جمشید منجم هروی (مجالس النفائس، 149).

دیوان جمیل کالپی (یا شعر او)

فارسی، از جمیل بن جمال الدین شاعر روزگار اکبر در هند (مرآت الخیال، 257).

دیوان جمیلۀ اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از جمیلۀ اصفهانی که به هند سفر کرد و بازگشت (صبح گلشن، 107).

دیوان جناب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میر ابو طالب بن میر نصیر متخلص به جناب اصفهانی (-1135 ق) شکسته نویس (صبح گلشن، 108).

دیوان جناب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از فتح الله جناب خوزانی اصفهانی (-1148 ق) (آتشکده، 371). در آتشکده تخلص او حباب آمده.

دیوان جناب ساوجی ---

دیوان جنید شیرازی

فارسی، از معین الدین ابو القاسم جنید شیرازی (سده 8 ق). ط. تهران؛ 1320 ش.

دیوان جواد البغدادی

جواد بن عبد الرضا عواد بغدادی (سده 12 ق) خ.

عطار بغداد و سماوی نجف.

دیوان جواد الجزائری

جواد بن علی جزائری، مؤلف «حل الطلاسم».

خ. موجود.

دیوان جواد سیاه پوش

سید جواد بن محمد زینی حسینی بغدادی معروف به سیاه پوش (-1247 ق)، خ. دیده شده.

دیوان جواد لاریجانی (یا شعر او)

سید جواد لاریجانی که در 1311 ق از نجف به خراسان سفر کرد و بازگشت. شعر او در برخی از مجموعه ها موجود است.

دیوان جواد المحولاتی---

ص: 207

دیوان جوهری حسینی-دیوان ذاکر

دیوان جوهری زرگر

فارسی، از جوهری زرگر بخارائی شاگرد ادیب صابر(-546 ق) و معاصر اثیر الدین اخیسکتی (تذکره دولتشاه، 2؛ آتشکده، 319).

دیوان جوهری زرگر-دیوان جوهری تبریزی

دیوان جوهری سمرقندی

فارسی، از جوهری سمرقندی ناظم «سیره النبی ص» (مجالس النفاثس، 47 و 220).

دیوان جوهری الشامی (یا شعر او)

محمد ادیب جوهری شامی (سلافه العصر، 395).

دیوان جوهری شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد امین جوهری شاه جهان آبادی (صبح گلشن، 110).

دیوان جوهری عراقی (یا شعر او)

فارسی، از جوهری عراقی (صبح گلشن، 110).

دیوان جوهری قندهاری (یا شعر او)

فارسی، از جوهری قندهاری (صبح گلشن، 110).

دیوان جوهری مکی (یا شعر او)

فارسی؟، از شیخ احمد بن محمد علی جوهری مکی (-1079 ق) که 2 بار به هند سفر کرد و بار دوم در آنجا مقیم شد (سلافه العصر، 192-204).

دیوان جوهری هروی-دیوان گوهری

فارسی، از محمد ابراهیم بن محمد باقر جوهری هروی قزوینی الاصل (-1253 ق) ناظم «طوفان البكاء» که مکرر چاپ شده.

دیوان جویای تبریزی

فارسی، از میرزا داراب بیگ جویای تبریزی (-1118 ق). خ. دانشگاه تهران، ملی تبریز.

دیوان جویای سرهندی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ محمد فاضل جویای سرهندی (صبح گلشن، 110).

دیوان جهان قاجار

فارسی، از زبیده بنت فتحعلیشاه قاجار متخلص به جهان (-1304 ق). خ. ملک.

دیوان جهانبخش جمهری

فارسی، از جهانبخش جمهری، ناظم «کلیله و دمنه» که چاپ شده.

دیوان جیحون یزدی

فارسی، از تاج الشعراء محمد جیحون یزدی (-1302 ق). ط. بمبئی، 1316 ق؛ خ. آستان قدس، ش 4623 (1308 ق).

دیوان جیشی هندی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الرحیم جیشی، معاصر ملا خیالی (کلمات الشعراء، 29).

دیوان جیشی (یا شعر او)

فارسی؟، از جیشی ترکمان آذربایجانی ملک الشعراء شاه اسماعیل صفوی (روز روشن، 159) که ظاهراً با حبیبی یکی است.

دیوان جیوهندی

فارسی، از آصف خان جیوهندی ناظم مثنوی «خسرو و شیرین» (کلمات الشعراء، 29).

دیوان چاکر افشار (یا شعر او)

ترکی و فارسی، از حسین قلی چاکر افشار، نواده ذوالفقار خان حاکم خمسه (دانشمندان آذربایجان، 103).

دیوان چاکر بروجردی (یا شعر او)

فارسی، از نصر الله چاکر تاجر بروجردی. مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان چاکر شاملو (یا شعر او)

فارسی، از علی مردان خان چاکر شاملو (روز روشن، 160).

دیوان چاکر کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد هادی چاکر کاشانی، مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان چاکر مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد قاسم بن حسن چاکر مازندرانی معروف به غازی (-1271 ق) (مجمع الفصحا، 367/2).

دیوان چاکر مازندرانی-دیوان هدایت (رضا قلی خان)

دیوان چاکری تبریزی

فارسی و ترکی؟، از چاکری تبریزی که در سیاحت نامه اولیا چلبی از شاعران صاحب دیوان در 1050 ق به شمار آمده است (دانشمندان آذربایجان، 220).

دیوان چپ نویس ---

ص: 209

او نقل شده است.

دیوان حاجی-دیوان فیض الله

دیوان حاجت شیرازی

فارسی، از آقا یادگار حاجت عطار شیرازی (-1185 ق) (مجمع الفصحا، 93/2).

دیوان حاجی

فارسی، از محمد حسین حاجی. ط.

دیوان حاجی ابرقوهی

فارسی، از حاجی آقا، حاجی ابرقوهی (زنده تا 972 ق) که از دودمان اتابکان لرستان بوده و محمد علی قطب شاه را در دکن مدح گفته است.

خ. مجلس.

دیوان حاجی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از حاجی اردبیلی (صبح گلشن، 133).

دیوان حاجی بغدادی ---

ص: 210

دیوان حاسبی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین حاسبی که مجد همگر شعر او را اقتباس کرده (رساله مجد همگر، از سعید نفیسی، 70).

دیوان حاصل مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از شاه باقر حاصل مشهدی (-1140 ق) خادم آستان قدس، که به هند رفت و نزد جهانگیر تقرب یافت (صبح گلشن، 115؛ تذکره الشعراء، 40).

دیوان حاصلی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از حاصلی تبریزی که ابریشم فروش بوده (تحفه سامی، 142).

دیوان حاضری خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از ابوالمکارم حاضری خراسانی (سده 10 ق) که از نقیبان مشهد بوده (روز روشن، 163).

دیوان حاضری سمنانی (یا شعر او)

فارسی، از حاضری سمنانی که تاجر و معاصر سام میرزا بوده (تحفه سامی، 147).

دیوان حافظ اصفهانی ---

ص: 211

دیوان حافظ صابونی (یا شعر او)

فارسی، از حافظ صابونی قزوینی استاد صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 179).

دیوان حافظ صدر (یا شعر او)

فارسی، از حافظ صدر خیابانی تبریزی نستعلیق نویس که نجاتی تخلص داشت (تحفه سامی، 82).

دیوان حافظ علی غوری

فارسی، از حافظ علی بن ملا نور خطاط هروی غوری (تحفه سامی، 69).

دیوان حافظ علی ---

ص: 212

استانبول موجود است. در کتابخانه عارف حکمت مدینه هم نسخه دیوان حالتی موجود است. ولی معلوم نیست که از همین حالتی باشد.

دیوان حالتی گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از حالتی گیلانی که خوشنویس و از سادات لاهیجان بوده (صبح گلشن، 117).

دیوان حالتی هندی (یا شعر او)

فارسی، از یادگار خان حالتی جغتائی هندی، از نظامیان اکبر شاه که به دست فرزند خویش بقائی کشته شد (طبقات اکبری، 492/2 و 515). در تذکره روز روشن (ص 165) حالی گجراتی آمده است.

دیوان حالی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی؟، از میرزا محسن حالی خوشنویس معروف به عماد الفقراء مترجم «الغرر و الدرر».

دیوان حالی اصفهانی

فارسی، از سید عبد الله بن یحیی حالی اصفهانی.

عبد الغنی خان مؤلف «تذکره الشعراء» (ص 41) نوشته است که دیوانش در 20 هزار بیت موجود است. خ. ایشیانتک بنگال.

دیوان حالی اصفهانی

فارسی، از بابا شاه حالی شاعر و خوشنویس اصفهانی (996 یا 1012 ق) شاگرد میر علی هروی (ریاض العارفین، 69؛ امتحان الفضلاء، 190-199).

دیوان حالی پاتی پتی (یا شعر او)

فارسی، از الطاف حسین حالی پاتی پتی (صبح گلشن، 116-117).

دیوان حالی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از دوست محمد حالی سبزواری (-937 یا 939 ق) (تحفه سامی، 116؛ روز روشن، 164). تخلص او جانی هم آمده است.

دیوان حالی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا علی حالی کاشانی (تحفه سامی، 155).

دیوان حالی کربلائی ---

دیوان حامدی قمی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا حامد حامدی قمی، شاعر دربار شاه طهماسب اول (صبح گلشن، 118).

دیوان حامی فارسی

فارسی، از حامی فارسی. خ. فیض آباد هند.

دیوان حامی سنندجی

فارسی و کردی؟، از حسینقلی خان حامی (-1263 ق) فرزند امان الله خان والی کردستان (مجمع الفصحاء، 98/2-102).

دیوان حباب اصفهانی ---

ص: 214

دیوان حبیب یزدی-دیوان حبیب مسگر

دیوان حبیبی آذربایجانی (یا شعر او)

ترکی، از حبیبی آذربایجانی که از شاه اسماعیل صفوی لقب ملک الشعرائی یافت و به ترکیه رفت و در عهد سلطان سلیم (-918 ق) درگذشت (دانشمندان آذربایجان، 112)؛ در تذکره روز روشن (ص 213) جیشی آمده است.

دیوان حجاب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سید ابو تراب حجاب اصفهانی از تبریزیان مقیم عباس آباد اصفهان و معاصر نادر شاه افشار (آتشکده، 371).

دیوان حجاب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از فتحعلی بن محمد جعفر حجاب شیرازی (-1269 ق)، شاعر و خوشنویس (آثار عجم، 544).

دیوان حجاب قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از اسماعیل حجاب قزوینی که در روزگار عالمگیر به هند رفت (روز روشن، 167).

دیوان حجاب یزدی (یا شعر او)

فارسی، از علی نقی حجاب یزدی مدرس یزد و معاصر فتحعلی شاه (تاریخ یزد، 285).

دیوان حجابی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از حجابی اردبیلی (روز روشن، 167).

دیوان حجابی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از حجابی دختر خواجه هادی (یا هلالی) استرآبادی (مرآت الخیال، 337).

دیوان الحجار

شیخ مهدی بن داود حجار نجفی (-1358 ق)، ناظم منظومه «فوز الدارین» که چاپ شده.

دیوان الحجاف (او شعره)

سید اسماعیل بن ابراهیم حجاف (سلافه العصر، 457).

دیوان الحجاج (او شعره)

سید زید بن علی بن ابراهیم (سلافه العصر، 455).

دیوان حجت اصفهانی (یا شعر او)

در روز روشن (ص 167) به همین نام اشعاری از او نقل شده و گویا مقصود ناصر خسرو بوده است.

دیوان حجت ایروانی (یا شعر او)

فارسی؟، از میرزا محمد حجت ایروانی، معاصر فتحعلی شاه (دانشمندان آذربایجان، 113).

دیوان حجت علوی ---

ص: 215

ديوان حرّ العاملي (او شعره)

محمد بن علي حرّ شامي (سلافه العصر، 368).

ديوان حرّ العاملي

محمد بن حسن حرّ عاملي (-1104 ق). خ. دیده شده (به خط ناظم در بغداد). -الحمد لله الذي جعل نجوم المعاني.

ديوان الحرفوشي

محمد بن علي بن احمد حرفوشي عاملي (-1051 يا 1059 ق) (سلافه العصر، 315).

ديوان حرفي ---

ص: 216

دیوان حسابی نطنزی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا سلمان حسابی نطنزی اصفهانی (صبح گلشن، 119؛ آتشکده، 175).

دیوان حسام خوئی

فارسی؟، از حسام الدین حسن بن عبد المؤمن حسام مظفری خوئی (سده 7 ق) مؤلف «نصیب الفتیان»، «تحفه حسام» و غیره.

دیوان حسام رشتی ---

ص: 217

دیوان حسن بن زین الدین

حسن بن زین الدین شهید ثانی (-1011 ق) صاحب معالم؛ جامع: شاگردش نجیب الدین علی (سلافه العصر، 304).

دیوان حسن بن شدقم (یا شعر او)

حسن بن شدقم حسینی مدنی که در جوانی به هند رفت (سلافه العصر، 249).

دیوان حسن بن صافی ---

ص: 218

دیوان حسن خراسانی

فارسی، از آقا حسن خراسانی نواده شیخ داود خادم آستان قدس (تذکره نصرآبادی، 129).

دیوان حسن دجیلی ---

ص: 219

دیوان حسن گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم حسن گیلانی، مؤلف رساله «ربط الحکمه بالتصوف» (صبح گلشن، 133).

دیوان حسن لکنوی (یا شعر او)

فارسی، از حسن بن ابراهیم بن غیاث الدین محمد لکنوی، از نوادگان مودود چشتی (روز روشن، 172).

دیوان حسن مال میر---

ص: 220

ديوان حسين بن رشيد-ذخيره المال

سيد حسين بن مير رشيد رضوى (-1170 ق).

خ. موجود.

ديوان حسين بن رضا

سيد حسين بن رضا بن مهدي بحر العلوم (-1306 ق). خ. ملك.

-احمدك اللهم على تظافر آلائك...

ديوان حسين بن شدم

سيد حسين بن على بن حسن بن شدم (سلافه العصر، 253).

ديوان حسين بن شهاب الدين

شيخ حسين بن شهاب الدين بن حسين عاملي كركي (-1076 ق). ط. اسكندريه، 1290 ق.

ديوان حسين بن صالح

محمد حسين بن محمد صالح مازندراني نوادة محمد تقى مجلسى و ناظم مثنوى قضا و قدر (تذكرة نصرآبادى، 182 و 542).

ديوان حسين بن عالم---

ص: 221

دیوان حسین خوارزمی

فارسی، از کمال الدین حسین بن حسن خوارزمی (-840 ق). ط. بمبئی، 1325 ق؛ تهران، 1316 ق (در برخی چاپها دیوان خوارزمی به حلاج نسبت داده شده).

دیوان حسینا خوانساری---

ص: 222

دیوان حسین معنائی

فارسی، از میر حسین معنائی نیشابوری (-904ق) که جامی مهارتش را در معما ستوده است.

(تذکره نصرآبادی، 500).

دیوان حسین میبدی

فارسی، از قاضی میر حسین بن معین الدین منطقی میبدی (-911ق)، شارح دیوان امیر المؤمنین (علیه السلام) (تذکره نصرآبادی،

512؛ هفت اقلیم، 174).

دیوان حسین نجف---

ص: 223

دیوان حشمتی هندی

فارسی، از حشمتی هندی که سرخوش دیوان او را که به طرز قدیم بوده ستوده است (کلمات الشعراء، 22).

دیوان الحصکفی

ابو الفضل یحیی بن سلام حصکفی (-551 ق)، منسوب به حصن کفای دیار بکر.خ. جامع پاشای موصل.

دیوان حضوری قمی

فارسی، از میر عزیز الله حضوری قمی (-1000 ق) که مقیم نجف بوده.خ. دانشکده ادبیات تهران.

دیوان حفظی اصفهانی

فارسی، از حاج محمود حفظی اصفهانی، زنده در 1083 ق (تذکره نصرآبادی، 409).

دیوان حفظی تبریزی

فارسی، از حاج محمود حفظی تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 118 به نقل از «لطائف الخیال» که در 927 تألیف شده).

دیوان حفظی طهرانی

فارسی، از حفظی طهرانی که مردی درویش و فقیر و پدرش در تهران معمار بوده است؛ حفیظی هم گفته اند (تحفه سامی، 162).

دیوان حفید یزدی (یا شعر او)

فارسی، از باقر حفید یزدی، نواده مدرّس یزدی (تاریخ یزد، 286).

دیوان حفیظ اصفهانی

فارسی، از حفیظ الله حفیظ اصفهانی (-1160 ق) نواده میرداماد (صبح گلشن، 140).

دیوان الحقایق

سید محمد بن مصفّی بن جعفر دارابی کشفی (-1327 ق)، جامع: سید موسی فرزند ناظم.

دیوان حقایق

فارسی، از میرزا علی خان حقایق، فرزند میرزا جعفر حقایق نگار، زنده در 1313 ق (آثار عجم، 542).

دیوان حقایقی ---

دیوان حقیری هروی

فارسی، از شهاب الدین بن نظام الدین حقیری هروی، شاعر روزگار سلطان حسین بایقرا و ناظم منظومه ای در معمّا (مجالس النفاثس، 70 و 239).

دیوان حقیقی

فارسی، از سلطان ابوالمظفر جهانشاه خان بن قرا یوسف خان متخلص به حقیقی (-872 ق)، که دیوانش را به جامی فرستاده و او بر آن تقریظ نوشته است (دانشمندان آذربایجان، 120).

دیوان حقیقی بغدادی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از مصطفی پسر عم عثمان بیک از امیران عثمانی (سده 10 ق) (العراق بین الاحتلالین، 135/4).

دیوان حقیقی گجراتی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد بیگ حقیقی گجراتی احمد آبادی (مرآت الخیال، 207).

دیوان حکاک اصفهانی

فارسی، از سراج الدین معروف به سراجی حکاک اصفهانی (-پیش از 1089 ق) (امتحان الفضلا، 152/2).

دیوان حکاک شیرازی

فارسی، از میرزا منعم حکاک شیرازی معاصر سرخوش، که مثنوی در ستایش اکبر آباد سروده است (کلمات الشعراء، 109).

دیوان حکمی هندی (یا شعر او)

فارسی، از ملا حکمی خواهرزاده عرفی شیرازی که نزد قاسم خان حاکم بنگاله مقرب بود (صبح گلشن، 142).

دیوان حکیم ابو الحسین شیرازی

ابو الحسین طیب شیرازی که به هند سفر کرد و در 1075 ق بازگشت (سلافه العصر، 489).

دیوان حکیم ابو طالب ---

دیوان حکیم سوری

فارسی، فکاهیات تقی دانش-ضیاء لشکر (-1326 ش)-فرزند میرزا حسین وزیر تفرشی.

ط. تهران، 1319 ق و مکرر.

دیوان حکیم سوزنی---

ص: 226

دیوان حلمی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا مقیما حلمی کاشانی که به هند رفت و نزد دارا شکوه مقرب گردید (آتشکده، 242).

دیوان حلوائی (یا شعر او)

فارسی، از محمود بیگ حلوائی (صبح گلشن، 382).

دیوان حلوائی ---

ص: 227

دیوان حمید بخارائی (یا شعر او)

فارسی، از حمید الدین بن عمیق بخاری (-670 ق) که سوزنی را هجو گفته (تذکره الشعراء، 47).

دیوان حمید تبادکانی (یا شعر او)

فارسی از حمید الدین بن ملا محمد تبادکانی که از صوفیان ملامتیّه بوده (مجالس النفاثس، 94 و 270).

دیوان حمید کل (یا شعر او)

فارسی، از ملا حمید بن عبد الوهاب معروف به حمید کل، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 86 و 260).

دیوان حمید معنائی ---

ص: 228

(مجمع الخواص، 240).

دیوان حیاتی گیلانی

فارسی، از حیاتی گیلانی (-1015 ق) معاصر نصرآبادی که در روزگار اکبر به هند رفته است (تذکره الشعراء، 47). خ. ملک.

دیوان حیدر ترک

ترکی، از ملا حیدر ترک، مداح اسکندر میرزا تیموری در سالهای 812-817 ق (مجالس النفاث، 124).

دیوان حیدر تونیانی (یا شعر او)

فارسی، از حیدر تونیانی (-966 ق) که مردی قلندر و موسیقیدان بوده (مجالس النفاث، 167).

دیوان حیدر الحلّی - الدرّ الیتیم

سید حیدر بن سلیمان حلّی (-1304 ق). ط.

بمبئی؛ نجف، 1369 ق.

دیوان حیدر طهماسبی (یا شعر او)

فارسی، از حیدر طهماسبی کاشی معاصر شاه طهماسب صفوی (آتشکده، 242).

دیوان حیدر علی اردبیلی ---

ص: 229

دیوان حیران کرد

کردی؟، از محمد بن امام الدین حیران کرد، ناظم مثنوی «مرشد العشاق» (مجمع الفصحاح، 102/2).

دیوان حیران لکهنوی (یا شعر او)

اردو و فارسی، از میر حیدر علی حیران لکهنوی ملازم آصف الدوله بهادر (روز روشن، 189).

دیوان حیران هندی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ محمود حیران هندی (کلمات الشعراء، 32).

دیوان حیران یزدی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد علی بن محمد حیران یزدی معروف به میرزا محمد علی مدرس کبیر (سده 13 ق). شرح حال او را عمه زاده او وامق در تذکره «میکده» نگاشته است (آئینه دانشوران، 45).

دیوان حیران یزدی

فارسی، از آخوند ملا غلام رضا حیران یزدی، زنده در 1279 ق. خ. مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان حیرانی دهلوی

فارسی، از مفتی اکرم الدین بن نظام الدین حیرانی دهلوی (1191 ق-)، در 1000 بیت (صبح گلشن، 145).

دیوان حیرانی رواسی

فارسی، از ملا حیرانی از نوادگان صدر الدین رواسی که خود دیوان غزلهایش را مرتب کرده بوده است (تحفه سامی، 131).

دیوان حیرانی قزوینی

فارسی، از درویش حیرانی قزوینی، خ. ملی تبریز و ملی پاریس.

دیوان حیرانی قمی

فارسی، از حیرانی قمی (-903 ق)، ناظم مثنویهای بهرام و ناهید، مناظره آسمان و زمین، مناظره سیخ و مرغ و مناظره شمع و پروانه.

دیوان حیرانی همدانی-دیوان حیرانی قمی

دیوان حیرت اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از قیام الدین حیرت اصفهانی (-1174 ق) مؤلف تذکره «مقالات الشعراء».

دیوان حیرت اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا احمد حیرت اصفهانی (صبح گلشن، 146).

دیوان حیرت تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از حسین علی حیرت طیب تبریزی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 127).

دیوان حیرت قاجار

فارسی، از شاهزاده ابو الحسن میرزا ابن محمد تقی میرزا حیرت قاجار (-1336 ق). ط. تهران.

دیوان حیرت هندی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا اسماعیل حیرت، مترجم تاریخ سرجان مالکم.

دیوان حیرتی

فارسی؟، از حیرتی آذربایجانی (دانشمندان آذربایجان، 168 به نقل از حدیقه الشعراء).

دیوان حیرتی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از میر حسن حیرتی استرآبادی (-839 ق) (صبح گلشن، 146-147).

دیوان حیرتی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از حیرتی اصفهانی (-989 ق) مذکور در «قاموس الاعلام» ترکی که ظاهراً با حیرت اصفهانی یکی بوده است.

دیوان حیرت لرستانی

فارسی، از شیخ عبد الرحمان حیرت لرستانی (-1355 ق).

دیوان حیرتی بخاری (یا شعر او)

فارسی، از حیرتی بخارائی معاصر شاه طهماسب صفوی که چون ترک سنت کرد از بخارا رانده شد به شاه طهماسب پناه آورد (روز روشن، 189).

دیوان حیرتی تبریزی (یا شعر او)

فارسی از حیرتی تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 178).

دیوان حیرتی تونی-دیوان حیرتی مروی

دیوان حیرتی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از حیرتی قزوینی که سام میرزا طبع او را ستوده است (تحفه سامی، 128).

دیوان حیرتی هروی

فارسی، از حیرتی تونی مروی (-970 ق). خ.

نخجوان تبریز.

دیوان حیص و بیص (او شعره)

ابو الفوارس شهاب الدین سعد بن محمد صیفی تمیمی (-554 ق یا 574). مذکور در «وفیات الاعیان» و «طبقات الشافعیّه».

دیوان حیفی ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از حیفی ساوجی که مؤلف «طبقات اکبری» او را در گجرات ملاقات کرده بوده است (طبقات اکبری، 498/2).

دیوان خائف شیرازی

فارسی، از اسماعیل خائف شیرازی. ط. شیراز، 1305 ش.

دیوان خائف قمی

فارسی، از عبد الرزاق بن علی اصغر خائف قمی.

ط. تهران.

دیوان خاتمی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از خاتمی اصفهانی خوشنویس (آتشکده، 175).

دیوان خاتمی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از خاتمی تبریزی، شاعر دربار سلطان یعقوب آق قوینلو (-896 ق) (مجالس النفايس، 308).

دیوان خاتمی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از خاتمی تبریزی کتاب فروش (تحفه سامی، 146).

دیوان خاتمی کسوی ---

ص: 231

دیوان خادم عطار

فارسی؟، از خادم عطار تبریزی معروف به نوحه خوان (-1290 ق)؛ ط.

دیوان خادم قمی (یا شعر او)

فارسی، از خادم قمی، خادم و سرکشیک حرم حضرت معصومه (س). مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان خادم قیری

فارسی، از خادم قیری، منصوب به روستای قیر فارس، معاصر فتحعلی شاه قاجار (مجمع الفصحاء، 110/2).

دیوان خادم کیتلهی (یا شعر او)

فارسی، از خادم علی خادم کیتلهی (صبح گلشن، 147).

دیوان خادم لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از خادم حسین خان بن عبد القادر خان جایی لکهنوی (-1275 ق) (صبح گلشن، 147).

دیوان خادمی بغدادی (یا شعر او)

فارسی؟، از خادمی بغدادی شاعر صوفی و معاصر عهدی بغدادی (-1002 ق) مؤلف «گلشن شعراء» (العراق بین الاحتلالین، 136/4).

دیوان خادمی خراسانی (یا شعر او)

فارسی از خادمی خراسانی که به حکم شاه بیگخان حاکم قندهار کشته شد (روز روشن، 193).

دیوان خادمی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از خادمی قزوینی سلمانی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 266).

دیوان خاری---

دیوان خاقانی شیروانی

فارسی، از ابوبدیل افضل الدین ابراهیم بن علی خاقانی شیروانی (590 یا 595 ق). ط. تهران، 1317 ش و مکرر در ایران و هند.

دیوان خاقانی محلاتی

فارسی، از حبیب الله خاقانی محلاتی شیرازی معاصر ناصر الدین شاه قاجار (مجمع الفصحاء، 107/2).

دیوان خاکی خراسانی

فارسی، از امامقلی خاکی خراسانی، معاصر شاه عباس اول و شاه عباس دوم صفوی (-1077 ق). خ. موجود. منتخبات اشعار او را ایوانف در 1359 ق در بمبئی چاپ کرده است.

دیوان خاکی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از لطفعلی خاکی بروجردی خراسانی (-1234 ق) (مجمع الفصحاء، 109/2).

دیوان خاکی دهلوی (یا شعر او)

فارسی از محمد صالح خاکی دهلوی، معاصر محمد شاه (روز روشن، 195).

دیوان خاکی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از (میرزا جانی) خاکی شیرازی، که از امیران شاه طهماسب صفوی بوده است.

(تذکره الشعراء، 48).

دیوان خاکی شیرازی

فارسی، از محمد امین خاکی شیرازی معروف به خاکی شاه، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 108/2).

دیوان خاکی کاشغری

فارسی، از خاکی کاشغری (صبح گلشن، 149).

دیوان خاکی کوسوی

فارسی، از خاکی کوسوی (منسوب به کوسویه هرات) (مجالس النفاث، 223).

دیوان خالد---

دیوان خالص هانسوی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الواسع خالص هانسوی هندی مؤلف دستور قدسی در صرف و نحو و عروض فارسی (روز روشن، 195).

دیوان خالص یزدی (یا شعر او)

فارسی و عربی، از سید محمد رضا خالص میبیدی یزدی (معاصر) (تاریخ یزد، 288).

دیوان خالص یزدی (یا شعر او)

فارسی، از سبحان وردی خالص یزدی معاصر شاه سلطان حسین صفوی، که نخست طوغری تخلص داشت (تاریخ یزد، 278).

دیوان خالص یزدی (یا شعر او)

فارسی، از سید مرتضی خالص یزدی، از عالمان روزگار قاجاریه (تاریخ یزد، 288).

دیوان خالصی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از خالصی تبریزی که به قول سام میرزا زرگرد می آورد تا مرد و به دیگران نهاد (تحفه سامی، 168).

دیوان خاله بغدادی ---

ص: 234

دیوان خان میرزا (یا شعر او)

فارسی، از خان میرزا که نوادگان معصوم بیگ صفوی و از فقیهان و چند سالی وکیل شاه طهماسب صفوی بوده (مجمع الخواص، 63).

دیوان خاور دنبلی

فارسی؟، از محمود خان بن شهباز خان (-1260 ق)، از رئیسان اکراد آذربایجان غربی، که مدتی مترجم دربار و چندی حاکم لرستان بود (مجمع الفصحا، 124/2). هدایت دیوانش را دیده بود.

دیوان خاور قاجار

فارسی، از حیدرقلی میرزا بن فتحعلیشاه قاجار متخلص به خاور. خ. آستان قدس، ش 4652.

دیوان خاور کابلی (یا شعر او)

فارسی، از محمد اکبر بن مهدیخان خاور قزلباش کابلی مقیم لکهنو (روز روشن، 196).

دیوان خاور کردستی

فارسی، از میرزا علی بن میرزا خرم کردستی متخلص به خاور و معروف به معلم گل (-پس از 1302 ق) مؤلف «در افشان» به پیروی از «گلستان» (دانشمندان آذربایجان، 133).

دیوان خاوری ایوردی ---

ص: 235

دیوان خبوشانی

فارسی، از زین الدین خبوشانی که سنگلاخ آن را به خط ابو تراب اصفهانی خوشنویس دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 7/2).

دیوان ختائی ---

ص: 236

روزگار قاجاریه (مجمع الفصحاء، 110/2).

دیوان خرم کردشتی

فارسی، از خرم کردشتی قراچه داغی (-1241 ق). ط. تبریز، 1307 ق (با دیوان مظهر).

دیوان خرم مازندرانی زانوسی (یا شعر او)

فارسی، از حسین خرم مازندرانی زانوسی معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 111/2).

دیوان خرم مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الحمید خرم مشهدی، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 111/2).

دیوان خرمی هروی (یا شعر او)

فارسی، از خرمی هروی معاصر امیر علی شیر که امیر او را به بدی یاد کرده (مجالس النفاثس، 63).

دیوان خرمی

فارسی؟، از مولانا خرمی، شاعر دربار سلطان یعقوب آق قوینلو (مجالس النفاثس، 301).

دیوان خرمی ---

ص: 237

دیوان خضری لاری

فارسی، از خضری لاری، (-1040 ق) ملازم امامقلی خان (تذکره نصرآبادی، 282؛ تذکره الشعراء، 49).

دیوان خضری نجفی

شیخ محسن بن محمد بن موسی مالکی (-1302 ق). اشعار او را نواده اش عبد الغنی گرد آورده است.

دیوان خطاء شوشتری

فارسی، از ملا محمد خطاء شوشتری مقیم لکهنو و زنده تا اوائل سده 13 ق (تحفه العالم، 35).

دیوان خطائی

ترکی، از خطائی که مثنوی یوسف و زلیخا را به نام سلطان یعقوب ترکمان (-896 ق) به نظم آورده (دانشمندان آذربایجان، 137).

دیوان خطائی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از میر قرشی (یا میرویس) خطائی سمرقندی (مجالس النفائس، 47 و 220).

دیوان خطائی صفوی

ترکی، از شاه اسماعیل بن حیدر صفوی (-930 ق). خ. موجود.

دیوان خطائی گجراتی (یا شعر او)

فارسی، از خطائی که در اصل ایرانی و مقیم گجرات هند بود (صبح گلشن، 152).

دیوان خطائی یزدی عقدائی

فارسی، از محمد علی خطائی یزدی عقدائی، ملازم وزیر عبد الله خان امین الدوله (مجمع الفصحا، 108/2).

دیوان الخطی ---

«امل الآمل» یاد شده است.

دیوان خلقی بخارائی

فارسی، از خلقی بخارائی که نخست بزازی و سپس تجارت داشته است (مجالس النفاثس، 158).

دیوان خلقی تبریزی---

ص: 240

دیوان خلیل خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از خلیل خراسانی که هنگام تألیف مرآت الخیال (1102 ق) در شهر پتنه هند می زیست (مرآت الخیال، 25).

دیوان خلیل خلخالی (یا شعر او)

فارسی؟، از خلیل خلخالی که در دانشمندان آذربایجان (ص 142) شرح حال او از «تحفه سامی» نقل شده و صاحب تذکره روز روشن (ص 202) او را تیرگر نامیده است.

دیوان خلیل سمرقندی

فارسی، از شاه خلیل سلطان بن میرانشاه بن تیمور (-810 ق). دیوان او را عصمت بخاری در ضمن قصیده ای تقریظ کرده است (مجالس النفائس، 12، 125، 187).

دیوان خلیل شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از خلیل بن میرزا شکر الله شوشتری (تذکره نصرآبادی، 95).

دیوان خلیل طارخانی (یا شعر او)

فارسی، از خلیل الله طارخانی اصفهانی (صبح گلشن، 154).

دیوان خلیل العروزی

ابو الصفا خلیل بن احمد عروزی نحوی فراهیدی (-170 ق). خ. پاریس.

دیوان خلیل کاشانی

فارسی، از باقرای خلیل کاشانی که در روزگار شاه سلیمان صفوی در مشهد می زیسته. خ. مجلس.

دیوان خلیل لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از خلیل بیگ لاهیجی که داروغگی می کرده (روز روشن، 202).

دیوان خلیل نخجوانی (یا شعر او)

فارسی، از خلیل نخجوانی که وزیر و سپس کلانتر نخجوان بوده و ظاهراً با خلیل حلّی که یاد شد یکی بوده است (دانشمندان آذربایجان، 142).

دیوان خلیل همدانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا ابراهیم خلیل همدانی معروف به قاضی زاده، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 93).

دیوان خلیل هندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد ابراهیم بن سید مظفر خلیل هندی وزیر حیدرآباد دکن و معاصر سرخوش (کلمات الشعراء، 32).

دیوان خلیل هندی (یا شعر او)

فارسی، از خلیل هندی، شاعر زیب النساء بنت عالمگیر (کلمات الشعراء، 33).

دیوان خموش ---

ص: 241

(مجالس النفاثس 88 و 262). ظاهرا همين شخص بعدا به هند رفته و از اميران همايون شده و خوشگو در سفينه خويش از او ياد کرده است.

نسخه ای به نام ديوان خنجر بيگ در بادليان موجود است.

ديوان خندان---

ص: 242

تاریخ «حبیب السیر». اشعار او در برخی از تصانیف او نقل شده.

دیوان خوانساری ---

ص: 243

دیوان خیام

فارسی، از حکیم ابو الفتح عمر بن ابراهیم خیامی نیشابوری معروف به عمر خیام (-515 یا 517 یا 525 ق). ط. مکرر در ایران، هند و اروپا (به نام «رباعیات خیام»).

دیوان خیر العلی (یا شعر او)

ترکی، از خیر العلی (دانشمندان آذربایجان، 143).

دیوان خیری تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از خیری تبریزی که سام میرزا او را از شاعران غیر مشهور شمرده است (تحفه سامی، 144).

دیوان خیری تربتی (یا شعر او)

فارسی، از خیری تربتی (روز روشن، 208).

دیوان خیری خوارزمی (یا شعر او)

فارسی، از خیری خوارزمی که مردی دیوانه و مفلس بوده ولی شعر خوب می گفته است (مجالس النفاثس، 117).

دیوان دائمی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از دائمی (یا دامی) استرآبادی، معاصر امیر علی شیر نوائی (مجالس النفاثس، 86 و 260).

دیوان دائمی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از دائمی اصفهانی (یا ادیمی) معاصر سام میرزا و از شاعران غیر مشهور اصفهان (تحفه سامی، 141).

دیوان دائمی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از دائمی سبزواری که در هرات آهنگری می کرد. (تحفه سامی، 150؛ در چاپ حروفی تحفه سامی دیده نشده).

دیوان دارا---

دیوان داعی شیرازی

فارسی، از نظام الدین محمود بن حسن داعی حسینی شیرازی (865 تا 870 ق). خ. دانشگاه تهران؛ سلطنتی سابق و بادلیان.

دیوان داغ هندی

فارسی، از داغ هندی؛ ط. هند.

دیوان دافع لاهیجی

فارسی، از محمد صالح بن طالش مراد (ظاهرا طالش مراد) دافعی لاهیجی (سده 11 ق) که نخست صالح تخلص داشت (تذکره نصرآبادی، 377).

دیوان (میر) داماد---

ص: 245

ق می نگارد که او از جانب سلطان وظیفه دارد اما عبد الغنی خان در تذکره الشعراء (ص 51) وفات او را به سال 1065 ق ذکر می کند (تذکره نصرآبادی، 252).

دیوان دانشمند---

ص: 246

دیوان دخیلی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از دخیلی اصفهانی که در روزگار اکبر شاه به هند رفت و به خدمت او پیوست (صبح گلشن، 164).

دیوان دخیل مراغه ای

فارسی و ترکی، ملا حسین دخیل مراغه ای (سده 13 ق). ط. تبریز.

دیوان دخیلی گیلانی

فارسی، از ملا آقا جان شمس دخیلی گیلانی (-1353 ق). خ. موجود (تاریخ علما و شعرای گیلان، 66).

دیوان دردی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از اسماعیل بن ابراهیم دردی اصفهانی (اوائل سده 14 ق). مذکور در مقدمه جلال همائی بر چاپ دیوان غمگین.

دیوان دردی افشار

فارسی، از دردی افشار، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 125).

دیوان دردی تويسرکاني

فارسی، از میر ابراهیم دردی تويسرکاني، نیز معاصر صادقی (مجمع الخواص، 92).

دیوان دردی سمرقندی

فارسی، از دردی سمرقندی، آذر نوشته است که او را شعر بسیار است (آتشکده، 233).

دیوان درر الجواهر

محمد تقی بن عبد الرسول آل صاحب جواهر (1341 ق-). خ. دیده شده.

دیوان درکاني-دیوان جلال درکاني

دیوان درکی قمی

فارسی، از درکی قمی معاصر نصرآبادی که دیوانش را در حدود 20 هزار بیت دیده بوده است. (تذکره، 267). خ. ملک.

دیوان درکی نهاوندی (یا شعر او)

فارسی، از آقا بابا درکی نهاوندی که پدرش در روزگار شاه اسماعیل وزیر همدان بوده (روز روشن، 213).

دیوان الدرملکی

درملکی. سماوی در «طلیعه» شرح حال او را آورده و گویا نسخه دیوان را داشته است.

دیوان درونی تبریزی

فارسی، از درونی تبریزی. جامع: صائب تبریزی (-1081 ق) برخی از اشعار این مجموعه در کتاب دانشمندان آذربایجان (ص 146) نقل شده است.

دیوان درویش (یا شعر او)

فارسی، از مولانا درویش که وزیر کپک میرزا فرزند سلطان حسین بایقرا بوده (تحفه سامی، 58).

دیوان درویش - نصایح درویش

فارسی، از ابراهیم درویش صحافباشی (معاصر).

ط. تهران، 1322 ق.

دیوان درویش احمد خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از درویش احمد خوانساری (تذکره نصرآبادی، 381).

دیوان درویش اشرف ---

ص: 247

دیوان درویش تربتی (یا شعر او)

فارسی، از درویش تربتی (تحفه سامی، 14).

دیوان درویش حیدر (یا شعر او)

فارسی، از درویش حیدر یزدی (تذکره نصرآبادی، 432).

دیوان درویش سرخسی (یا شعر او)

فارسی، از درویش سرخسی (مجالس النفائس، 168).

دیوان درویش دهکی

فارسی، از درویش دهکی قزوینی که نخست جولاهی می کرد و آخر به خدمت سلطان یعقوب (-896 ق) رسید. سنگلاخ 2 نسخه از دیوانش را دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 160/1).

دیوان درویش سهراب---

ص: 248

دیوان دریای چهار محالی اصفهانی

فارسی، از لطف الله دریا فرزند عبد الوهاب قطره اصفهانی شاعر دربار محمد شاه قاجار (مجمع الفصحا، 129/2).

دیوان دری شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از دری شوشتری که در 1240 ق به دستور عبد الکریم جزائری «سفینه خوشگو» را مرتب کرد و تا 1244 ق زنده بود.

دیوان دری کابلی (یا شعر او)

فارسی، از محمد ابراهیم دری کابلی (تذکره حسینی، 124).

دیوان دست غیب ---

ص: 249

دیوان دلال

فارسی، از میر دلال شاعر روزگار سلطان یعقوب ترکمان (-896 ق) (مجالس النفائس، 312).

دیوان دلخون آذربایجانی

ترکی، از حاج محمد شجاع الملک دلخون آذربایجانی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 51).

دیوان دلریش تبریزی

ترکی، از کربلانی علی اصغر دلریش تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 151).

دیوان دلسوز تبریزی

فارسی و ترکی، از محمد امین دلسوز تبریزی، استاد سروش و مظهر. ط. مکرر.

دیوان دلگیر

فارسی، از کربلانی محمد دلگیر عطار (-1282 ق) (دانشمندان آذربایجان، 151).

دیوان دلیر هندی

اردو، در صبح گلشن (صص 164-165) دو شاعر با این تخلص یاد شده اند.

دیوان دلیری اصفهانی ---

ص: 250

نوائی او را در قصیده سرائی انوری زمان خوانده است. (مجالس النفاثس، 158).

دیوان دوست حسین (یا شعر او)

فارسی، از دوست حسین گنجور ابو الفتح محمد خان شیبانی (-916 ق) (مجالس النفاثس، 172).

دیوان دوست کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از دوست محمد کشمیری (صبح گلشن، 165).

دیوان دوست محمد هروی (یا شعر او)

فارسی، از دوست محمد هروی (-949 ق) که به شاه طهماسب صفوی پیوست و در سفر حج در مکه درگذشت (تحفه سامی، 83).

دیوان دوست محمد حالی ---

ص: 251

دیوان دیک الجن

ابو محمد عبد السلام بن رعنان کلبی معروف به دیک الجن (235 یا 236 ق). دیوان او را شیخ محمد سماوی جمع کرده است.

دیوان دیلمی---

ص: 252

تألیف آدولف برژه فرانسوی (صص 46-113) اشعار ذاکر نقل شده است.

دیوان ذاکر قراباغی (ثانی)

ترکی، از قاسم قراباغی (-1314 ق)، نواده ذاکر اول (دانشمندان آذربایجان، 152).

دیوان ذبیح اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ذبیح اصفهانی، زنده در 1072 ق (تذکره نصرآبادی، 299) وی ذبیحی هم تخلص می کرده است.

دیوان ذبیح گنجوی

فارسی و ترکی، از آقا اسماعیل ذبیح گنجوی (دانشمندان آذربایجان، 152).

دیوان ذبیحی اصفهانی-دیوان ذبیح اصفهانی

دیوان ذبیحی افشار

فارسی، از نواب اسماعیل میرزا ذبیحی افشار از نوادگان نادر شاه. مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان ذبیحی یزدی

فارسی، از اسماعیل ذبیحی یزدی (-1150 ق) ناظم مثنوی نرگسدان (تاریخ یزد، 289).

دیوان ذره

فارسی، از عابد سلطان ذره (سده 12-13 ق)، خ. ملک.

دیوان ذره اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عبد الله ذره (-1137 ق) فرزند محمد تقی مجلسی اول (نجوم السماء، 130).

دیوان ذره بلغرامی (یا شعر او)

فارسی، از افتخار علی بن خورشید علی ذره بلغرامی (-1240 ق) (روز روشن، 227).

دیوان ذره پنجابی (یا شعر او)

فارسی و اردو، از ذره پنجابی که در فارسی ذره و در اردو مهر تخلص می کرد (صبح گلشن، 166).

دیوان ذره شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از آقا بزرگ ذرّه شیرازی (-ح 1290 ق) (آثار عجم، 556).

دیوان ذکاء (یا شعر او)

فارسی، از میر اولاد محمد بن میر غلام امام ذکاء بلگرامی (1151 ق-) برادرزاده آزاد بلگرامی (خزانه عامره، 228).

دیوان ذکری اردبیلی (یا شعر او)

ترکی، از ذکری اردبیلی (دانشمندان آذربایجان، 152).

دیوان ذکری کاشانی

فارسی، از تقی الدین محمد ذکری کاشانی مؤلف تذکره «خلاصه الاشعار» (روز روشن، 229).

دیوان ذکری کوزه کنانی (یا شعر او)

ترکی، از کربلانی نجف بازارچی تبریزی متخلص به ذکری کوزه کنانی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 152).

دیوان ذلیل آذربایجانی (یا شعر او)

فارسی، از کربلانی محمد جعفر ذلیل آذربایجانی مؤلف «مخزن المصائب» (دانشمندان آذربایجان، 152).

دیوان ذو الریاستین ---

ص: 253

دیوان ذوقی اردستانی

فارسی، از ملا علی شاه ذوقی اردستانی (-1045 ق). لطفعلی آذر از آن یاد کرده (آتشکده، 176).

دیوان ذوقی اصفهانی

فارسی، از ابو القاسم ذوقی اصفهانی (-1336 ق). ط. تهران، 1336 ق.

دیوان ذوقی بسطامی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا فتح الله معاصر رضاقلی خان هدایت.

دیوان ذوقی تنکابنی (یا شعر او)

فارسی، از ضیاء الدین محمد مهدی بن داود ذوقی تنکابنی.

دیوان ذوقی تونی (یا شعر او)

فارسی، از ذوقی تونی (-975 ق) (روز روشن، 229).

دیوان ذوقی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از ذوقی سمرقندی ملک الشعراء دربار قل احمد خان و ناظم مثنوی ناز و نیاز (خزانه عامره، 228).

دیوان ذوقی کاشانی

فارسی، از میر محمد امین ذوقی کاشانی (-949 یا 969 ق) (شاگرد ملا میرزا جان شیرازی (آتشکده، 13).

دیوان ذو النون قزوینی

فارسی، از ذو النون قزوینی طبیب، معاصر سام میرزا، که رساله های حفظ الصحه، معما و بحران را به نام او تألیف کرده است (تحفه سامی، 53).

دیوان الذهبه---

ص: 254

دیوان رابط اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ملک محمد بن نورا رابط اصفهانی صحاف، معاصر نصرآبادی، (تذکره، 423).

وی از سبک نظامی پیروی می کرده.

دیوان رابعه بنت کعب بلخی (یا شعر او)

فارسی و عربی، از زین العرب رابعه بنت کعب بلخی معاصر رودکی (لباب الالباب، 61/2).

دیوان رابعه العدویه

ام الخیر رابعه بنت اسماعیل عدوی (-135 ق) عارفه و زاهده معروف و معاصر سفیان ثوری و حسن بصری (خیرات حسان، 138).

دیوان راجه

فارسی، از میرزا راجه، دانی شاه جهان (-1077 ق). خ. ایشیاتک بنگال.

دیوان راجی تبریزی

فارسی و ترکی، از میرزا ابو الحسن بن علی اکبر راجی تبریزی (-1293 ق). ط. تبریز، 1313 ق و مکرر.

دیوان راجی سدهی

فارسی، از محمد بن حاج بابا راجی سدهی (معاصر). ط. تهران، 1337 ق (ج 1. به نام مخزن المراثی).

دیوان راجی کرمانی

فارسی، از ملا بمانعلی راجی کرمانی (-بین 1237 و 1241 ق). ناظم مثنوی «حملة حیدری» (روز روشن، 232).

دیوان راز اصفهانی

فارسی، از میر میران نوازش خان بن علی مردان خان راز اصفهانی که از جانب شاه سلطان حسین به سفارت به هند رفت و در آنجا ماند (-1180 ق) (صبح گلشن، 168).

دیوان راز شیرازی ذهبی

فارسی، از میرزا ابو القاسم بن محمد نبی راز شریفی ذهبی حسینی معروف به میرزا بابا (-1286 ق)؛ خ. آستان قدس، ش 4982.

دیوان رازی

با عناوین تخلصها و القاب دیگر چون ابو المعالی، ابو المفاخر و دهخدا آمده است.

دیوان رازی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از رازی اصفهانی، برادر کوچک محمد شریف هجری، وزیر اصفهان از سوی شاه طهماسب اول صفوی (صبح گلشن، 169).

دیوان رازی بغدادی (یا شعر او)

فارسی، از رازی بغدادی (مجالس النفائس، 384).

دیوان رازی تبریزی---

ص: 255

روشن، 233).

دیوان راضی اصفهانی

فارسی، از زمانا نقاش اصفهانی که نخست انور تخلص داشت و آن را به راضی تبدیل کرد (آتشکده، 176).

دیوان راضی تبریزی

فارسی، از محمد رضا راضی تبریزی زرگر مقیم عباس آباد اصفهان (تذکره نصرآبادی، 393).

دیوان راضی قزوینی

سید راضی بن سید صالح قزوینی (-1287 ق)، جامع: محمد سماوی.

دیوان راضی کشمیری

فارسی، از احسن الله خان راضی ملقب به فصاحت خان (سده 12 ق). خ. ایشیاتک بنگال.

دیوان راغب اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از میر یوسف راغب اردبیلی (آتشکده، 25).

دیوان راغب تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از کلبعلی راغب تبریزی که در تبریز نزد خان احمد حاکم گیلان رفت، ولی پس از مدتی او را در قصیده ای هجو گفت (دانشمندان آذربایجان، 157).

دیوان راغب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا غلام حسین راغب شیرازی (-1303 ق) (آثار عجم، 557).

دیوان راغب کاشانی

فارسی، از حکیم عبد الله بن حکیم اسماعیل راغب کاشانی مقیم قم که نخست راغب تخلص داشته و در 1083 وحدت تخلص می کرده است (تذکره نصرآبادی، 364 و 478).

دیوان راغب لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا سبحان قلی بیگ راغب لکهنوی (روز روشن، 235).

دیوان راغب هندی

فارسی، از میر مبارک بن سید عاصم راغب هندی (1203 ق-) ناظم مثنویهای ساقینامه و فراقنامه (صبح گلشن، 170).

دیوان راغب یزدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد سعید راغب یزدی مال میری که به هند رفت و در آنجا درگذشت (تاریخ یزد، 290).

دیوان رأفت شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از قاسم رأفت شوشتری (-1165 ق) برادر آقا جواد وزیر. رأفت در جنگ میان کریم خان زند و علی مردان خان کشته شد (تذکره شوشتر، 150 و 154).

دیوان رأفت لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الله بن کاظم رأفت لکهنوی (صبح گلشن، 171).

دیوان رافع کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از رافع کشمیری، که صمصام الدوله (-1151 ق) را مدح گفته است (خزانة عامره، 245). در تذکره حسینی (ص 136) نام او را محمد نوشته است.

دیوان رافع هندی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد کاظم رافع هندی (صبح گلشن، 171).

دیوان رافع یزدی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد رفیع رافع یزدی که به هند رفت و در کشمیر مقیم شد (روز روشن، 235).

ظاهراً با رافع کشمیری یکی است.

دیوان رافعی اسفراینی (یا شعر او)

فارسی، از عزّ الدین رافعی اسفراینی (لباب

الالباب، 1/151).

دیوان رافعی قزوینی - دیوان امام الدین

دیوان رافعی نیشابوری

فارسی، از رافعی نیشابوری معاصر سلطان محمود غزنوی و مداح او که با عنصری مشاعراتی داشته است (مجمع الفصحاح، 1/220).

دیوان راقم بخاری (یا شعر او)

فارسی، از خواجه عابد بخاری که به اصفهان آمد و از آنجا به هند رفت (تذکره نصرآبادی، 439).

دیوان راقم مشهدی

فارسی، از سعد الدین محمد بن غیاث الدین راقم مشهدی (-1100 ق). خ. ملک و دانشگاه تهران.

دیوان راقم مشهدی

فارسی، از راقم مشهدی مداح (سده 13 ق). ط.

مشهد، 1294 ق.

دیوان رامش کازرونی

فارسی، از سید رضا رامش کازرونی (-1250 ق)، جامع: رضاقلی خان هدایت (مجمع الفصحاح، 2/135).

دیوان رامی اردوبادی

فارسی، از رامی اردوبادی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 232).

دیوان رامی تبریزی - دیوان شرف تبریزی

دیوان رامی هندی

فارسی، از شیخ خضر رامی هندی (-1027 ق).

فخر الزمّانی آن را در 6000 بیت دیده است (تذکره میخانه، 574).

دیوان رامی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از قلّی رامی که در یزد سلمانی داشته (آتشکده، 260).

دیوان رامین

فارسی، از مهدی موافق رامین (معاصر)، ناظم داستان «دوشیزه سیه روز» که چاپ شده است.

دیوان الزاوندی

ضیاء الدین ابو الرضا فضل الله بن علی حسنی راوندی کاشانی (-پیش از 547 ق). ط. تهران، 1374 ق.

دیوان راوی گروسی

فارسی، از محمد فاضل خان راوی گروسی (1252 ق)، مؤلف تذکره «انجمن خاقان» (مجمع الفصحا، 152/2).

دیوان راهب اصفهانی

فارسی، از راهب اصفهانی معاصر نصرآبادی (تذکره، 414).

دیوان راهب اصفهانی

فارسی، از میرزا جعفر راهب طباطبائی اصفهانی (-1166 ق) (آتشکده، 373).

دیوان راهب اصفهانی ---

ص: 257

دیوان رباعی مشهدی

فارسی، از رباعی مشهدی که در روزگار اکبر شاه به هند رفت (تحفه سامی، 132؛ صبح گلشن، 172).

دیوان رباعی همدانی---

ص: 258

دیوان رحمت شیرازی

فارسی، از سید علی بن عباس رحمت کازرونی شیرازی (1343 ق).خ.دانشگاه تهران.

دیوان رحمتعلیشاه

فارسی، از رحمتعلیشاه، ط. تهران، 1374 ق (در ذیل دیوان نور علیشاه و رضا علیشاه).

دیوان رحمتی تبریزی

فارسی، از رحمتی تبریزی خوشنویس. دیوانش در 7 یا 8 هزار بیت بوده، خود به هند رفته و در آگره درگذشته است (دانشمندان آذربایجان، 168).

دیوان رحمی بخاری (یا شعر او)

فارسی، از رحمی بخاری که به سبک قدیم شعر می گفته. مذکور در «سفینه خوشگو».

دیوان رحمی لاهیجانی

فارسی، از رحمی لاهیجی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 234).

دیوان رحمی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از رحمی اصفهانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 170).

دیوان رحیم اصفهانی ---

ص: 259

دیوان رسمی سمرقندی (با شعر او)

فارسی، از رسمی سمرقندی مقیم تبریز (تحفه سامی، 144). ظاهراً با رسمی هروی معاصر اکبر شاه (-1014 ق) مذکور در «سفینه خوشگو» یکی بوده است.

دیوان رسمی لاهیجی ---

ص: 260

محمود شیرازی معاصر اتابک زنگی (-591 ق) و سعد زنگی (-623 ق) که ابن فوطی در «تلخیص مجمع الالقاب» از او و دیوانش یاد کرده است.

دیوان رشید اسفزاری (یا شعر او)

فارسی، از رشید الدین محمد بن محمود رشید اسفزاری (مجمع الفصحاء، 231/1).

دیوان رشید افشار (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از میرزا رشید افشار (سده 13 ق) (المآثر و الآثار، 215).

دیوان رشید جغتائی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از رشید جغتائی (-771 ق) حاکم کاشغر (مجمع الفصحاء، 28/1).

دیوان رشید ختنی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الرشید خان پادشاه ختن (جلوس، 950 ق). مذکور در تذکره «هفت اقلیم».

دیوان رشید کازرونی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا رشید کازرونی (-920 ق) که شرحی فارسی بر «فصوص الحکم» نوشته (مجالس النفائس، 389؛ روز روشن، 243).

دیوان رشید کاشانی

فارسی، از شاه رشید کاشانی معاصر طالب آملی. مذکور در «سفینه خوشگو».

دیوان رشید و طواط ---

ص: 261

دیوان رضا اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سید رضا حسینی اصفهانی، نقیب اصفهان در روزگار شاه سلطان حسین صفوی (آتشکده، 176).

دیوان رضا اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا رضا بن شاه تقی میرزا اصفهانی معروف به نمک خوان اصفهان (صبح گلشن، 176).

دیوان رضا بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از محمد رضا بلگرامی شاگرد ذرّه بلگرامی در نظم فارسی و شاگرد سلامت الله کشفی در عربی (روز روشن، 246).

دیوان رضا پاشا

فارسی، از محمد رضا پاشا از عموزادگان محمد حسین چلبی و از تبریزیان عباس آباد اصفهان (سده 11 ق) که پاشای مصر و حبشه بود (تذکره نصرآبادی، 69).

دیوان رضا تبریزی ---

دیوان رضا عظیم آبادی

فارسی، از محمد رضا عظیم آبادی معروف به میر محمدی (سده 13 ق) که در عظیم آباد متولد شد و مقیم مرشد آباد بود و اشعارش را نزد ضیاء شاهجهان آبادی اصلاح می کرد.

دیوان رضا علی شاه دکنی

فارسی، از رضا علی شاه دکنی که به واسطه شمس الدین دکنی به سلسله نعمت اللّهی می پیوسته و هدایت او را از سادات و عرفای متأخر دانسته است (ریاض العارفین، 451).

دیوان رضا علی شاه هروی (نور)

فارسی، از رضا علی شاه هروی که تربیت یافته معصوم علی شاه دکنی بود؛ ط. تهران، 1316 ش، 1374 ق (به نام رضا علی شاه دکنی).

دیوان رضای قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از رضا قزوینی که درباری شاه عباس اول صفوی بود (صبح گلشن، 176).

دیوان رضا قلی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از رضا قلی قراگوزلو که مداح منوچهر خان معتمد الدوله بود. مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان رضا قلی خان ---

دیوان رضا هندی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ محمد رضا بهکهری هندی (-1143 ق)، شاگرد عبد الجلیل بلگرامی (صبح گلشن، 175).

دیوان رضائی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از رضائی اصفهانی (روز روشن، 247).

دیوان رضائی بخاری (یا شعر او)

فارسی، از سید جلال الدین بن سید محمد رضوی بخاری که نزد شاه جهان متقرب بود و نخست جلال و سپس رضائی تخلص می کرد (روز روشن، 149).

دیوان رضائی تبریزی

فارسی، از تبیان الملک علی رضا رضائی تبریزی (1278 ق-).

دیوان رضائی تتوی

فارسی، از رضائی تتوی ناظم مثنوی «زیبانگار» در 1071 ق. مذکور در مجله سخن. ش 6، 1333 ش.

دیوان رضائی دارابجردی (یا شعر او)

فارسی، از رضائی دارابجردی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 137).

دیوان رضائی رازی---

ص: 264

1296 ش (تاریخ یزد، 291).

دیوان رضی آرتیمانی

فارسی، از میرزا رضی آرتیمانی تویسرکانی همدانی (سده 10 ق)؛ خ. سنا و دانشگاه تهران؛ موزه بریتانیا.

دیوان رضی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از رضی اصفهانی، از سادات اصفهان (-1024 ق)، برخی بین او و رضی آرتیمانی اشتباه کرده هر دو را یکی دانسته اند (تذکره حسینی، 133؛ آتشکده، 176).

دیوان الرضی البغدادی

سید رضی، ابو الحسن محمد بن حسین موسوی بغدادی (-406 ق). ط. بمبئی، 1306 ق، بیروت، 1310 و 1375 ق؛ مصر.

دیوان رضی تبریزی-دیوان بنده

دیوان رضی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا ارشد بن شفیعا، رضی خراسانی، مستوفی مازندران و وزیر شیخ علی خان اعتماد الدوله (تذکره نصرآبادی، 80).

دیوان رضی الدین بابا-دیوان بابا رضی الدین

دیوان رضی الدین نیشابوری

فارسی، از رضی الدین خشاب نیشابوری (-598 ق). خ. دانشگاه و مجلس-تهران؛ پاریس در ذیل دیوان خشاب هم یاد او گذشت.

دیوان رضی غزنوی ---

ص: 265

دیوان الزفا

ابو الحسن بن احمد سری رفای کندی موصلی (-362 ق). خ. موجود (خدیویه، پاریس، لندن).

دیوان رفاهی

فارسی، از میرزا حسن خان رفاهی معتضد الدوله (معاصر). خ. دهخدا-تهران.

دیوان رفعا بخاری

فارسی، از ملا رفعا یا ملا رافع بخاری که به هند سفر کرد و مدتی ملازمت ابو الفضل داشت و به ایران بازگشت (تذکره نصرآبادی، 433).

دیوان رفعت اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از رفیع الدین محمد بن محمد حسین رفعت اصفهانی (تذکره نصرآبادی، 189).

دیوان رفعت رامپوری

فارسی، از غلام جیلانی رفعت رامپوری که داستان جنگ آصف الدوله و غلام محمد خان روسیله را به نظم آورد (روز روشن، 250).

دیوان رفعت فیروزآبادی (یا شعر او)

فارسی، از شاه محمود رفعت فیروزآبادی شیرازی (تذکره نصرآبادی، 411).

دیوان رفعت قاجار (یا شعر او)

فارسی، از فتح الله میرزا بن محمد علی دولت شاه رفعت قاجار (-1250 ق). مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان رفعت هندی

فارسی، از غلام اشرف رفعت هندی، ناظم منظومه «می باید شنید» (روز روشن، 248).

دیوان رفعت هندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد عباس بن شیخ احمد شیروانی متخلص به رفعت، زنده تا 1295 ق، مؤلف «حدیقه الافراح»، «بحر النفائس»، «تاج الاقبال» و غیره (صبح گلشن، 181-182).

دیوان رفعتی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا ابراهیم رفعتی تبریزی که به هند سفر کرد و در اواخر در خدمت عرب خان حاکم شیروان بود (تذکره نصرآبادی، 399).

دیوان رفقی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا رفقی که شاه محمد قزوینی طبع ظریف و شعر لطیف او را ستوده است (مجالس النفاثس، 403).

دیوان رفیعا نائینی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از رفیعا نائینی که نخست در خدمت میرزا حبیب الله صدر بود و سپس در ایروان به خدمت نجف قلی خان بن قزاق خان پیوست و هنگام تألیف تذکره نصرآبادی (1083 ق) به اصفهان آمد (تذکره نصرآبادی، 128).

دیوان رفیعا نائینی (یا شعر او)

فارسی، از رفیعا نائینی (سده 12 ق) (تاریخ یزد، 291).

دیوان رفیع آمدی

فارسی، از رفیع آمدی. خ. حالت افندی استانبول.

دیوان رفیع الدین ابهری قزوینی

فارسی، از رفیع الدین ابهری قزوینی (سده 7 ق) معاصر و مصاحب کمال الدین اسماعیل (مجمع الفصحا، 234/1).

دیوان رفیع دستور (یا شعر او)

فارسی، از میر رفیع دستور که با محمد بن خاتون عاملی به هند مهاجرت کرد (تذکره نصرآبادی، 270).

دیوان رفیع الدین بکرانی (یا شعر او)

فارسی، از رفیع الدین بکرانی ابهری، معاصر غازان خان (سلطنت: 694-703 ق) (مجالس النفاثس، 335).

دیوان رفیع الدین رفعت-دیوان رفعت اصفهانی

دیوان رفیع الدین کرمانی

فارسی، از رفیع الدین کرمانی (تاریخ گزیده، 818). سنگلاخ نسخه دیوان را دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 7/2).

دیوان رفیع الدین لبنانی

فارسی، از رفیع الدین مسعود (یا عبد العزیز بن مسعود) لبنانی (سده 6 ق). خ. مجلس، تهران، چستریتی.

دیوان رفیع الدین نسوی (یا شعر او)

فارسی، از رفیع الدین نسوی (تذکره نصرآبادی، 492).

دیوان رفیع الدین نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از رفیع الدین نیشابوری (مجمع الفصحا، 234/1).

دیوان رفیع صدر شهرستانی

فارسی، از میرزا رفیع شهرستانی، داماد و صدر شاه عباس اول صفوی (تذکره نصرآبادی، 16).

دیوان رفیع شیرازی ---

ص: 267

دیوان رفیقی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از رفیقی همدانی، شاعر دربار سلطان یعقوب (-896 ق) (مجالس النفاثس، 304).

دیوان رقمی تربتی (یا شعر او)

فارسی، از زین العابدین رقمی تربتی (روز روشن، 256).

دیوان رگنا کاشی ---

ص: 268

محمد شجاع بوده و دیوان مختصری داشته.

مذکور در «سفینه خوشگو».

دیوان رمضان---

ص: 269

دیوان روحی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از روحی تبریزی حکاک (مجمع الخواص، 276).

دیوان روحی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از روحی خراسانی، معاصر امیر علی شیر نوائی (مجالس النفائس، 190).

دیوان روحی رازی (یا شعر او)

فارسی، از روحی رازی برادر نیستی رازی که ظاهراً معاصر سام میرزا بوده است (تحفه سامی، 163).

دیوان روحی رنبری (یا شعر او)

فارسی، از سید جعفر رنبری (-1154 ق) از دودمان نعمت الله ولی کرمانی و مقیم رنبر هند (سرو آزاد، 207).

دیوان روحی ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از روحی ساوجی که ظاهراً معاصر سام میرزا بوده و بازرگانی می کرده (تحفه سامی، 153).

دیوان روحی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از روحی سمرقندی شاعر روزگار ازبکیه (تحفه سامی، 151).

دیوان روحی سمرقندی ---

دیوان روشنی بغدادی

فارسی، از حاجی روشنی بغدادی معاصر سام میرزا که به کتابت اوقات می گذرانیده است (تحفه سامی، 189). در «اسماء المؤلفین» هم از عمر ضیاء الدین روشنی رومی صوفی (-907ق) ناظم «آثار عشق» و شارح مثنوی یاد شده (794/1).

دیوان روشنی تبریزی ---

ص: 271

دیوان رهائی ماوراء النہری (یا شعر او)

فارسی، از رهائی ماوراء النہری (مجالس النفاہس، 159).

دیوان رهبان اصفہانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی بن عبد اللہ رهبان طیب اصفہانی (آتشکده، 378).

دیوان رھبری اصفہانی (یا شعر او)---

ص: 272

دیوان ریحان طوسی (یا شعر او)

فارسی، از ریحان طوسی شاعر متقدم (مجمع الفصحا، 241/1).

دیوان ریگی (یا شعر او)

فارسی، از غلام حسین ریگی تاجر منسوب به بندر ریگ (آثار عجم، 372).

دیوان زائر ---

ص: 273

دیوان زایر همدانی (یا شعر او)

فارسی، از حاج امید زایر همدانی که به هند سفر کرد و در بازگشت ملازم بوداق سلطان کمره ای شد (تذکره نصرآبادی، 324).

دیوان زایر هندی (یا شعر او)

فارسی، از میر اولاد علی زایر هندی (صبح گلشن، 189).

دیوان زایر هندی

فارسی، از شیخ محمد فخر بن محمد یحیی زایر هندی (-1164 ق). در «سرو آزاد» (ص 210) اشعاری از دیوان او نقل شده.

دیوان زایری اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از زایری شاعره اصفهانی (روز روشن، 268).

دیوان زبانی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از زبانی شاعر روزگار صفوی (تاریخ یزد، 292؛ گلستان مسرت، 291).

دیوان زبیده-دیوان جهان قاجار

دیوان زجری (یا شعر او)

فارسی، از زجری معاصر شاه طهماسب اول صفوی (صبح گلشن، 189).

دیوان زخمی هندی

فارسی، عربی، و ترکی و دیگر زبانها، از مهاراجه رتن سنگ برهمن (-1267 ق) که در 1264 ق به اسلام مشرف شد. دانشگاه پنجاب پاکستان.

دیوان زرد تبریزی---

ص: 274

دیوان زکریا ملتانی

فارسی، از بهاء الدین زکریا ملتانی (-605 ق) فرزند وجیه الدین بن کمال الدین قرشی که جدّ او از مکه به ملتان رفت (ریاض العارفین، 291).

دیوان زکی

فارسی، از میرزا محمد زکی؛ خ. ملک.

دیوان زکی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الله بن ابی تراب زکی شیرازی (-677 ق) استاد قاضی بیضاوی و قطب الدین شیرازی (مجمع الفصحاح، 244/1).

دیوان زکی کاشغری

فارسی، از لطیف الدین زکی کاشغری (-607 ق) (مجمع الفصحاح، 241/1).

دیوان زکی مشهدی-دیوان ندیم

دیوان زکی مرادآبادی

فارسی، از زکی مرادآبادی ملک الشعراء منطقه اوده در هند (صبح گلشن، 190).

دیوان زکی همدانی

فارسی، از ملا زکی همدانی (-1030 ق). خ.

آستان قدس، ش 4493 (1055 ق) و موزه بریتانیا (1036 ق). سال وفات زکی را 1025 و 1026 ق هم نوشته اند.

دیوان زکیا یزدی (یا شعر او)

فارسی، از زکیا یزدی پسر عم خواجه سیف الدین محمود و از نوادگان خواجه غیاث نقشبند (تذکره نصرآبادی، 413).

دیوان زلالی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از زلالی تبریزی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 145).

دیوان زلالی خوارزمی

فارسی، از زلالی خوارزمی که در هرات اشتغال داشته و قصاید نیکو می سروده است و شاید با زلالی هروی که یاد خواهد شد یکی بوده باشد (مجالس النفاث، 146).

دیوان زلالی خوانساری

فارسی، از محمد حسن زلالی خوانساری (1031 یا 1024 یا 1016 ق)؛ خ. آستان قدس ش 4661 (سده 11 ق)؛ مجلس و دانشگاه تهران؛ ط. تهران، 1312 و 1320 ق.

دیوان زلالی درویش (یا شعر او)

فارسی، از درویش زلالی. مذکور در «مشيخه كنز السالكين».

دیوان زلالی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از زلالی شیرازی (-948 ق) شاگرد اهلی شیرازی که به گجرات سفر کرد و در آنجا درگذشت (آتشکده، 269).

دیوان زلالی شیروانی (یا شعر او)

ترکی، از حسین زلالی شیروانی (دانشمندان آذربایجان، 162).

دیوان زلالی گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از زلالی گیلانی (مجمع الخواص، 297).

دیوان زلالی لاری (یا شعر او)

فارسی، از زلالی لاری که در تبریز صحافی می کرده است (تحفه سامی، 170). در بعضی از نسخ تحفه سامی به جای زلالی، ذاتی لاری آمده است.

دیوان زلالی هروی (یا شعر او)

فارسی، از زلالی هروی (-931 ق) که بیشتر به سرودن قصیده می پرداخته است (تحفه سامی، 127؛ مجالس النفاث، 72 و 243). یکی بودن آن با دیوان زلالی خوارزمی که یاد شد محتمل است.

دیوان زمانا ---

ص: 275

دیوان زمانا لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از زمانا (یا زمانی) لاهیجی شاگرد معزّ الدین محمد (تذکره نصرآبادی، 399؛ صبح گلشن، 191).

دیوان زمانای نقاش (یا شعر او)

فارسی، وی به گمان نصرآبادی، پدر حکیم اسماعیل طیب بوده (تذکره، 296) و آتشکده (ص 176) تخلص او را راضی می نگارد.

دیوان زمان اصفهانی ---

ص: 276

دیوان زیبق (یا شعر او)

فارسی، از زیبق آذربایجانی (دانشمندان آذربایجان، 169).

دیوان زیرک (یا شعر او)

فارسی، از مولانا زیرک معروف به زیرکی (مجالس النفاثس، 75 و 250).

دیوان زین کیسه دوز (یا شعر او)

فارسی، از مولانا زین کیسه دوز (مجالس النفاثس، 23 و 197).

دیوان زین نطنزی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا زین نطنزی (تذکره نصرآبادی، 144).

دیوان زینبی علوی محمودی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الجبار زینبی (یا زینتی) علوی، شاعر دربار سلطان محمود غزنوی (تاریخ بیهقی، 131).

دیوان زینتی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سید حسن زینتی اصفهانی (یا زینت اصفهانی) که از سادات نطنز بوده (تذکره نصرآبادی، 327؛ آتشکده، 177).

دیوان زینتی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از زینتی سبزواری، ملازم ظهیر الدین بابر (روز روشن، 275).

دیوان زینتی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین زینتی مشهدی (مجمع الخواص، 299).

دیوان زین الدین استرآبادی ---

ديوان زين العابدين (يا شعر او)

فارسی، از زين العابدين بن آصف خان معاصر نصرآبادی (تذکره، 60).

ديوان زين العابدين

زين العابدين بن حسن (-1078 ق) برادر شيخ حرّ عاملی. مذکور در «امل الآمل».

ديوان زين العابدين خورانی---

ص: 278

دیوان ساری شیرازی

فارسی، از علی اکبر ساری شیرازی. خ. ملی تبریز و ملک.

دیوان ساطع

فارسی، از ابو الحسن بن ملا علی ساطع کشمیری (-1156 ق) مؤلف «گلشن اسلام» و ناظم مثنوی جنگ فیلان (روز روشن، 279).

دیوان ساعی

فارسی، از ساعی؛ خ. بنگال، ایشیاتک.

دیوان ساغر اصفهانی

فارسی، از میرزا محمد ابراهیم ساغر خوشنویس اصفهانی (-1302 ق). خ. موجود.

دیوان ساغر سرابی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عبد الرحیم بن میرزا سعید سرابی کلاتر سراب (دانشمندان آذربایجان، 171).

دیوان ساغر شیرازی

فارسی، از شیخ محمد بن مؤمن ساغر خزاعی شیرازی (-1245 یا 1241 ق). خ. ملک.

دیوان ساغر کنگاوری

فارسی، از میرزا جعفر ساغر کنگاوری قصر شیرینی (سده 13 ق). خ. دانشگاه.

دیوان ساغری کاشانی

فارسی، از ساغری رمال کاشانی (تحفه سامی، 151).

دیوان ساغری هروی

فارسی، از ساغری (منسوب به شهر ساغر) هروی، معاصر جامی (-898 ق) (صبح گلشن، 192).

دیوان ساقی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از شاه حسین ساقی (یا سیاقی) اصفهانی (-941 ق) (تحفه ساقی، 121).

دیوان ساقی بیگ (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از ملک ساقی بیگ بن جعفر یخشی بیگ (مجالس النفاثس، 113 و 285).

دیوان ساقی جزائری (یا شعر او)

فارسی، از ساقی جزائری معاصر اکبر شاه (صبح گلشن، 193).

دیوان ساقی خراسانی

فارسی، از محمد زمان بن کلبعلی ساقی جلایر کلاتی خراسانی (-1286 ق). خ. مجلس.

دیوان ساقی قزوینی---

ص: 279

دیوان ساکن شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از عنایت الله ساکن شاه جهان آبادی (سده 12 ق) (صبح گلشن، 193).

دیوان ساکنی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از ملا ساکنی سمرقندی، معاصر امیر علی شیر (مجالس النفائس، 147).

دیوان سالک (یا شعر او)

فارسی، از درویش حسین سالک (هفت اقلیم، 299).

دیوان سالک اردوباری (یا شعر او)

ترکی، از سالک اردوباری (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 172).

دیوان سالک اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین سالک اصفهانی (سده 13 ق) (مجمع الفصحا، 211/2).

دیوان سالک بروجنی

فارسی، از الله کرم سالک رؤوفی بروجنی (1322 ق-) (نامه سخنوران، 158).

دیوان سالک پیر اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از شاطر حسن سالک پیر اصفهانی (-1356 ق) (شعراء اصفهان، 233).

دیوان سالک تبریزی

فارسی، از سالک تبریزی، زنده در 1238 ق؛ خ.

ملی تبریز.

دیوان سالک حموی ---

ص: 280

دیوان سالم تبریزی

فارسی، از محمود بیگ بن ابی الفتح بیگ سالم تبریزی، ناظم مثنویهای «یوسف و زلیخا» و «مهر و وفا» و «شاهنامه شاه طهماسب» (مجمع الخواص، 110).

دیوان سالم ترکمان ---

ص: 281

چرکسی از امراء چرکس.خ.ملک.

دیوان سامی خراسانی---

ص: 282

دیوان سایل همدانی

فارسی، از سایل همدانی (-940ق) که اصلاً اهل ری بوده و در نهاوند همدان اقامت داشته است (آتشکده، 212).

دیوان سایی جوینی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا سایی جوینی (مجالس النفایس، 67 و 241).

دیوان سایی خراسانی---

ص: 283

دیوان سپنتای اصفهانی - اشعار عبد الحسین سپنتا

فارسی، از عبد الحسین بن غلام رضا سپنتای اصفهانی (1282 ش -). ط. اصفهان، 1342 ش.

دیوان سپهر بخارائی (یا شعر او)

فارسی، از سپهر بخارائی، شاعر روزگار سامانیان و معاصر ابوالمؤید بلخی (مجمع الفصحا، 244/1).

دیوان سپهر ثانی (یا شعر او)

فارسی، از مشیر افخم عباسقلی خان بن محمد تقی سپهر ثانی (-1341 ق) که تالیفات متعدد دارد، و از آن جمله «شامل التواریخ» را در 1316 و برخی از تالیفاتش را در 1340 ق به پایان رسانیده است (المآثر، 190).

دیوان سپهر کاشانی

فارسی، از محمد تقی خان لسان الملک سپهر کاشانی (-1297 ق). خ. مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان سپهری

فارسی، از سهراب سپهری (معاصر). وی چند مجموعه منتشر کرده از آن جمله: «در کنار چمن»، ط. تهران.

دیوان سپهری زوارجی

فارسی، از سپهری زوارجی (زنده در 1016 ق) (مجمع الخواص، 246).

دیوان سپهری هندی

فارسی، از نظام شاه سپهری هندی (شاید سلطان مرتضی ثانی) از سلاطین هند که ظاهراً هنگام تألیف مجمع الخواص: 1016 ق زنده بوده (مجمع: 18).

دیوان ستار تبریزی

فارسی، از محمد صالح ستار تبریزی (سده 11 ق) که در روزگار شاه جهان به هند سفر کرد (دانشمندان آذربایجان، 174).

دیوان ستاک یزدی

فارسی، از محمد طلعت ستاک یزدی نائینی. ط.

بمبئی، 1307 و 1347 ق؛ تهران، 1335 ش.

دیوان السجّاد

منسوب به امام زین العابدین علی بن حسین علیهم السّلام. ط. (در «دیوان المعصومین» (علیه السلام)) تبریز، 1357 ق.

دیوان سجّادی بروجردی

فارسی، از سید علی اکبر بن عبد الرحیم سجّادی بروجردی (معاصر). ط. تهران، 1328 ش.

دیوان سجاوندی (یا شعر او)

فارسی، از ملک الکلام مجد الدین احمد بن محمد سجاوندی که ظاهراً با بدیهی سجاوندی که یاد شد، یکی بوده است (لباب الألباب، 282/2).

دیوان سجودی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از سجودی سمرقندی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 165). در بعضی نسخ تحفه به جای سجودی بیخودی آمده است.

دیوان سحاب اردوبادی

فارسی، از سید محمد سحاب ملقب به مجتهد الشعراء (-1222 ق)، فرزند سید احمد هاتف اصفهانی؛ خ. آستان قدس، 4663، ملک، مطهری.

دیوان سحاب تفرشی (یا شعر او)

فارسی، از ابو القاسم بن محمد زمان تفرشی (1304 ق-) مؤلف «فرهنگ خاورشناسان».

دیوان سحاب سامانی

فارسی، از سحاب بن عبد الله محیط سامانی (1301 ش-) (شعراء اصفهان، 237).

دیوان سحاب همدانی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ حسن علی سحاب همدانی، عضو انجمن دانش همدان. مذکور در «دانشنامه

الفت»خ. موجود.

دیوان سحابی استرآبادی

فارسی، از مولانا سحابی استرآبادی (-1021 یا 1010 ق).خ. آستان قدس، ش 4798، ملک و مجلس.

دیوان سحابی شوشتری

از دیوان رباعیات او در فهرست کتابخانه آصفیه (ص 298) یاد شده و ظاهراً همان دیوان سحابی استرآبادی است.

دیوان سحابی نجفی ---

ص: 285

دیوان سدید گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از سدید بن ملا نعمت طیب گیلانی (مجالس النفاث، 384).

دیوان سرابی

فارسی، از سید مصطفی سرابی خراسانی (معاصر). ط. تهران، 1332 ش.

دیوان سراجی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سراجی نقاش اصفهانی فرزند ترابا، ظاهراً با سراجی نقاش که یادش خواهد آمد، یکی بوده است (تذکره نصرآبادی، 394).

دیوان سراجی نقاش (یا شعر او)

فارسی، از محمد قاسم سراجی نقاش که ظاهراً همو به امر خانان در 1024 ق به تدوین دیوان عرفی پرداخت (تذکره نصرآبادی، 139).

دیوان سراجی حکاک ---

ص: 286

998 ق) یاد شده است.

دیوان سرتیپ

فارسی، از معتمد السلطان احمد خان سرتیپ وکیل الرعایا که از طرف ناصر الدین شاه قاجار حکومت بندر عباس داشت و خودش آن را تدوین کرد (آثار عجم، 372).

دیوان سرحدی بختیاری

فارسی، از سرحدی قهفرخی بختیاری اصفهانی ناظم مثنوی «سفرنامه کاج» (بهترین اشعار، 173-176).

دیوان سرخوش اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از عبدالمحمود بن محمد صادق سرخوش اصفهانی (1282 ق-) (شعراء اصفهان، 239).

دیوان سرخوش تفرشی

فارسی، از یحیی بن عبد الغنی تفرشی (-1338 ق) منشی سفارت انگلیس در تهران. ط. تهران، 1316 ش.

دیوان سرخوش لاهوری

فارسی، از محمد افضل بن محمد زاهد سرخوش لاهوری (-1126 ق) مؤلف تذکره «کلمات الشعراء» و ناظم مثنویهای «احوال هند»، «جوش و خروش»، «خمخانه» و «قضا و قدر» (سرو آزاد، 143).

دیوان سرشار قفقازی

فارسی، از نجفعلی (یا نجفقلی) سرشار قفقازی (زنده تا 1190 ق). خ. ملی تبریز.

دیوان سرشار کاکوروی

فارسی، از هیرالال سرشار کاکوروی هندی مشهور به سیام سنندر (-1284 ق). خ. موجود (صبح گلشن، 201-202).

دیوان سرشکی کابلی (یا شعر او)

فارسی، از سرشکی کابلی (صبح گلشن، 202).

دیوان سرعت مازندرانی

فارسی، از میر محمد حسین سرعت مازندرانی معاصر نصرآبادی (تذکره، 411).

دیوان سرکای بخاری ---

دیوان سرودی خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از سرودی خوانساری معاصر سام میرزا، که نخست امینی تخلص داشته است (تحفه سامی، 158).

دیوان سرودی قمی (یا شعر او)

فارسی، از سرودی قمی که ظاهراً در هنگام تألیف «مجمع الخواص» (1010 ق) زنده بوده و او نیز از قصبه خوانسار بوده است (مجمع الخواص، 243).

دیوان سرور خوانساری

فارسی، از محمد حسین بن محمد علی سرور خوانساری مداح محمد شاه و ناصر الدین شاه قاجار (مجمع الفصحا، 211/2).

دیوان سرور شاه جهان پوری

فارسی، از لاله هیت پرشاد سرور شاه جهان پوری (روز روشن، 290-291).

دیوان سرور شاه نعمت اللّهی (یا شعر او)

ترکی، از کربلانی شکر الله سرور شاه نعمت اللّهی (دانشمندان آذربایجان، 181).

دیوان سرور شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن کاظم سرور شیرازی (-1315 ق) مؤلف «رشحات الفنون» (آثار عجم، 116).

دیوان سروری کابلی (یا شعر او)

فارسی، از عالم بیگ سروری کابلی که در خدمت خان خانان و جهانگیر بود (تذکره نصرآبادی، 62، سرو آزاد، 57).

دیوان سروری کاشانی

فارسی، از محمد قاسم بن حاج محمد سروری کاشانی، مؤلف «مجمع الفرس» در 1008 ق (تذکره نصرآبادی، 291؛ صبح گلشن، 203).

دیوان سروری لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از رای بنس دهر سروری لکهنوی که مسلمان و شیعه گردید و شاگرد احسان الله ممتاز بود (صبح گلشن، 202).

دیوان سروری هندی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ رضی الدین غلام مرتضی بن غلام محمد سروری هندی شاگرد نظام الدین معجز (سده 13 ق) (صبح گلشن، 202-203).

دیوان سروری هندی

فارسی، از سکندر سروری هندی (-1136 ق).

خ. موزه بریتانیا.

دیوان سروش اصفهانی

فارسی، از شمس الشعراء محمد علی بن قنبر سروش اصفهانی (-1285 ق). ط. تهران، 1340، 1339 ش. خ. آستان قدس، ش 12675.

دیوان سروش تفرشی

فارسی، از ابراهیم بن محمد مهدی سروش تفرشی مدایح نگار (-1325 ق) مؤلف «انجمن ناصری»، «دقایق النظر» و «ملستان».

دیوان سروشی (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی قلی بیگ سروشی از غلامان دربار صفوی (تذکره نصرآبادی، 46-47).

دیوان سروی بیرجندی (یا شعر او)

فارسی، از ملا سروی بن حافظ علی بیرجندی قادری (سده 10 ق) که ظاهراً با سروی خراسانی یکی است و فخری و قزوینی اشعار مختلفی را از او نقل کرده اند (مجالس النفاث 157 و 392).

دیوان سروی خراسانی ---

ص: 288

دیوان سرهنگ تبریزی

فارسی، از حسن خان سرهنگ تبریزی، که از جانب عباس میرزای نائب السلطنه لقب سرهنگی یافت (مجمع الفصحا، 183/2).

دیوان سری پوده ئی

فارسی، از میر ابراهیم بن ابی القاسم سری پوده ای (-1346 ق) منسوب به روستای پوده سمیرم اصفهان که افزون بر دیوان مثنویها و تألیفات دیگر هم دارد (شعراء معاصر اصفهان، 242).

دیوان سری ترشیزی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا سری بن علی شهاب الدین ملازم بایستقر و معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 67 و 240).

دیوان سری الرفاء---

ص: 289

ديوان سعيد لاهيجي (يا شعر او)

فارسي، از سعيد بن خواجه علي لاهيجي، معاصر شاه سليمان صفوي (تذکره نصرآبادي، 377).

ديوان سعيد مازندراني ---

ص: 291

دیوان سلامی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از سلامی اردبیلی وزیر معصوم بیگ (مجمع الخواص، 279).

دیوان سلامی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سلامی اصفهانی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 143).

دیوان التلامی البغدادی

ابو الحسن محمد بن عبید الله سلامی بغدادی از شاعران صاحب بن عباد. مذکور در «یتیمه الدهر» و «نسمه السحر».

دیوان سلامی هروی (یا شعر او)

فارسی، از محمد سلامی هروی که خادم گنبد ملکان مسجد جامع هرات بوده است (مجالس النفائس، 69).

دیوان سلجوق شاه (یا شعر او)

فارسی، از سلجوق شاه بن سلغر زنگی (جلوس:

661 ق) از اتابکان فارس (مجمع الفصحاء 30/1).

دیوان سلطان اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سلطان محمد تاجر اصفهانی (صبح گلشن، 207).

دیوان سلطان جابری ---

ص: 292

(مجالس النفايس، 151).

ديوان سلطان قاجار

فارسي، از سلطان محمد ميرزا سيف الدوله بن فتحعلي شاه قاجار (زنده در 1292 ق)، خ.

آستان قدس، ش 4664 (1292 ق).

ديوان سلطان قاجار (يا شعر او)

فارسي، از سلطان بنت محمود ميرزا بن فتحعلي شاه قاجار (از رابعه تا پروين، 151).

ديوان سلطان قمي (يا شعر او)

فارسي، از ملك سلطان محمد بن رئيس شهاب الدين معمائي كلانترقم (مجمع الخواص، 271).

ديوان سلطان كرمانشاهي ---

ص: 293

دیوان سلمان اصفهانی

فارسی، از سلمان اصفهانی (-990 ق) وزیر اعظم سلطان محمد صفوی (مجمع الخواص، 41).

دیوان سلمان ساوجی

فارسی، از جمال الدین سلمان بن علاء الدین محمد ساوجی (-778 ق). ط. تهران، 1305 و مکرر. خ. آستان قدس، ش 4667 (812 ق) و چند نسخه دیگر.

دیوان سلوکی

فارسی، از محمد زمان سلوکی، ندیم اسلام خان.

مذکور در «سفینه خوشگو».

دیوان سلیم بهوپالی (یا شعر او)

فارسی، از میر علی حسن خان بن صدیق حسن خان بهادر سلیم بهوپالی که تذکره «صبح گلشن» را در 1295 تألیف کرد (صبح گلشن، 208-210).

دیوان سلیم شاملو

فارسی، از میرزا محمد قلی سلیم شاملو (آتشکده، 14). ظاهراً با سلیم طهرانی یکی بوده است.

دیوان سلیم طهرانی

فارسی، از محمد قلی سلیم طهرانی (-1057 ق). ط. تهران، 1349 ش.

دیوان سلیم عثمانی ---

ص: 294

دیوان سلیمان ظاهر - الذخیره الی المعاد

شیخ سلیمان بن محمد آل ظاهر عاملی (1290 ق-). ط. صیدا، 1348 ق.

دیوان سلیمان خان عثمانی (یا شعر او)

ترکی، از سلطان سلیمان خان بن سلطان سلیم عثمانی (-974 ق) (تحفه سامی، 19).

دیوان سلیمان الماحوزی

شیخ سلیمان بن عبد الله ماحوزی بحرانی (-1121 ق)، جامع: سید علی بن ابی شبنه بحرانی. مذکور در «تکمله امل الامل».

دیوان سلیمان الماحوزی

نیز از سلیمان بن عبد الله، جامع: شیخ یوسف بحرانی. مذکور در «لؤلؤه البحرین».

دیوان سلیمان النجفی

سید سلیمان بن داود بن حیدر حسینی نجفی (-1211 ق). خ. سماوی.

دیوان سلیمانی (یا شعر او)

فارسی، از سلیمانی، ملازم با بر میرزا بن عمر شیخ (مجالس النفاث، 21 و 194).

دیوان سلیمی (یا شعر او)

فارسی، از سلیم سلیمی که در برخی از مجموعه ها اشعاری از او دیده شد.

دیوان سلیمی تونی

فارسی، از حسن بن سلیمان سلیمی تونی (-854 ق)، ناظم «ولایتنامه» و «حرز التجات».

دیوان سلیمی تهرانی

فارسی، از علی اکبر بن علی اصغر سلیمی تهرانی مؤسس روزنامه اطلاعات در 1304 ش.

(سخنوران نامی معاصر، 151/2-155).

دیوان سلیمی عثمانی

فارسی، از سلطان سلیم بن بایزید عثمانی (-926 ق). ط. برلن، 1904 م.

دیوان سلیمی فیروزکوهی (یا شعر او)

فارسی، از سلیمی فیروزکوهی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 152).

دیوان سمائی کحال (یا شعر او)

فارسی، از سمائی کحال (-1001 ق) شاعر روزگار صفویان (صبح گلشن، 211).

دیوان سمائی مروزی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم محمود بن علی سمائی مروزی، شاعر عصر سلجوقی (مجمع الفصحاء، 248/1).

دیوان سماوی

محمد بن طاهر سماوی (-1370 ق).

مجموعه‌ای از اشعار او به نامهای «شجره الریاض»، «ثمره الشجر» و جز آنها چاپ شده است.

دیوان سماهیجی

شیخ عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق)، ناظم «تحفه الرجال».

دیوان سمر

فارسی، از سمر، که شاعر خودش آن را به نام محمد شاه قاجار، ممدوح خویش گرد آورده است؛ خ. ملک.

دیوان سمیری

ابو الحسن سمیری که ابن شهر آشوب او را از شاعران شیعه شمرده است (معالم العلماء، 137) و ظاهراً مراد او علی بن محمد سمیری (-329 ق) نائب خاص بوده است.

دیوان سمطوری اردبیلی

فارسی؟، از سمطوری اردبیلی (دانشمندان آذربایجان، 183).

دیوان سمندر بوانائی (یا شعر او)

فارسی، از میر رونق سمندر بوانائی که نخست سمندر و سپس رونق تخلص داشت و معاصر

نصرآبادی بود (تذکره، 410).

دیوان سمند گیلانی

فارسی، از آقا علی بن خواجه عبد الصمد سمند گیلانی معاصر و معاصر نصرآبادی (تذکره، 137).

دیوان سموری سجزی (یا شعر او)

فارسی، از امیر ظهیر الدین نصر سموری سجزی وزیر، شاعر و خوشنویس که از سیستان به غور به سفارت رفت و صدر اجل فخر الدین مبارکشاه را مدح گفت (لباب الالباب، 133/1).

دیوان سموی تبریزی

فارسی، از سموی تبریزی که اشعار او از «خلاصه الافکار» تقی کاشی نقل شده (دانشمندان آذربایجان، 183).

دیوان سمیع ---

ص: 296

ق) (مجالس النفايس، 18 و 192).

ديوان سوادئ اصفهاني-كلزار سوادئ

فارسي، از آخوند ملا عبد الكريم سوادئ اصفهاني (-1352 ق)، ط. تهران، 1336 ش.

ديوان سوادئ اردكاني (يا شعر او)

فارسي، از سيد عبد الله سوادئ طباطبائي، ابن عم حريف و شاگرد آذر. مذكور در تذكرة ميکده.

ديوان سوادئ گجراتي

فارسي، از سوادئ گجراتي (-1031 ق) که ملازم نظيري بود (ميخانه، 531).

ديوان سوادئ هندي

فارسي، از محمد رفيع سوادئ دهلوي لکهنوي (-1195 ق). ط. هند.

ديوان سوري---

ص: 297

دیوان سهوی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد حسین سهوی خوشنویس تبریزی (-1003 ق)، شاگرد محزون (طبقات اکبری، 516/2).

دیوان سهیلی

فارسی، از مهدی بن غلام رضا سهیلی (1303 ش -) که مجموعه هائی از شعر او چاپ شده.

دیوان سهیلی تبریزی

فارسی، از میرزا احمد سهیلی تبریزی (-1330 ق). ط. تبریز، 1321 ق (با اشعار هلالی و اهلی).

دیوان سهیلی جغتائی

فارسی و ترکی، از نظام احمد سهیلی جغتائی (-918 ق). خ. دار الکتب قاهره، موزه بریتانیا و ایشیاتک بنگال.

دیوان سهیلی خوانساری

فارسی، از احمد بن غلام رضا سهیلی خوانساری (معاصر) (بهترین اشعار، 223).

دیوان سیادت لاهوری

فارسی، از میر جلال الدین سیادت لاهوری.

سرخوش در حاشیه «کلمات الشعراء» آورده است که سیادت 2 جزء از اشعارش را در بیاضی برای او نوشته است (ص 49).

دیوان ستار ---

ص: 298

دیوان سید تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از سید محسن تبریزی معروف به گلستان نقاش (-ح 1330 ق)، ناظم «مرآت البکاء».

(دانشمندان آذربایجان، 12).

دیوان سید جواهر رقم---

ص: 299

دیوان سیف اسفرنگ

فارسی، از سیف الدین اعرج اسفرنگ (-666 ق). خ. آستان قدس، ش 4677. مجلس، ملک، مطهری و دانشگاه تهران.

دیوان سیف اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سیف الدین محمود اصفهانی، از نوادگان کمال اسماعیل (صبح گلشن، 384).

دیوان سیف اعرج ---

ص: 300

دیوان سیمائی مشهدی

فارسی، از سیمائی مشهدی که معاصر سام میرزا و شاعری مقلد بوده (تحفه سامی، 138).

دیوان سیمی بغدادی

فارسی، از سیمی بغدادی (-830 ق)، مذکور در شاهد صادق که محتملاً با عنوان بعدی یکی بوده است.

دیوان سیمی نیشابوری

فارسی، از سیمی نیشابوری مقیم مشهد که خطوط ششگانه را خوش می نوشت و در تذهیب و صورتگری نیز مهارت داشت و معاصر علاء الدوله بن بایسنقر بود (مجالس النفاثس، 16 و 191).

دیوان سیمین بهبهانی

فارسی، از سیمین بهبهانی (معاصر). وی چند مجموعه منتشر کرده است از آن جمله: «جای پا»، «مرمر» و «چلچراغ».

دیوان سینا اصفهانی

فارسی، از مصطفی قلی بن محمد سینای تیرانی کرونئی اصفهانی (-1353 ق). ط. اصفهان، 1327 ق.

دیوان سینا کرمانی

فارسی و عربی، از جواد بن محمد علی سینای کرمانی (-1374 ق) که ارجوزه ای در نحو از او چاپ شده است. وی برادر احمد بهمنیار بوده است.

دیوان شائق ---

ص: 301

دیوان شارق یزدی (یا شعر او)

فارسی، از غلام حسین شارق یزدی (تاریخ یزد، 295).

دیوان شاطر عباس ---

ص: 302

دیوان شاه باز تبریزی (یا شعر او)

ترکی، از شاهباز تبریزی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 187).

دیوان شاه باقر کاشی ---

ص: 303

دیوان شاه سنجان (یا شعر او)

فارسی، از رکن الدین محمود خوافی سنجانی (-597ق) شاگرد خواجه مودود چشتی (خزینة الاصفیاء، 252/1).

دیوان شاه شجاع

فارسی و عربی، از شاه شجاع بن مبارز الدین محمد بن امیر مظفر (-786ق). گرد آورنده:

سعد الدین انسی که دیباچه ای نیز بر آن افزوده است. ط. بمبئی.

دیوان شاه شروان (یا شعر او)

فارسی، از شاه شروان (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 188).

دیوان شاه شیرازی ---

ص: 304

دیوان شامیر عبد العظیمی (یا شعر او)

فارسی، از شامیر بن عنایت الله، متولی آستانه حضرت عبد العظیم و معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 42).

دیوان شامیر قزوینی

در بهترین اشعار (ص 851) از آن نقل شده و محتملا با عنوان آتی یکی است.

دیوان شامیر قمی (یا شعر او)

فارسی، از شامیر قمی (صبح گلشن، 220).

دیوان شامیر همدانی ---

ص: 305

دیوان شایق نائینی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ محمد بن علی محمد شایق نائینی (تاریخ نائین، 162/4).

دیوان شایق هندی

فارسی، از میر یوسف بیگ شایق هندی (-1098 ق) (مرآت الخیال، 224).

دیوان شایق یزدی ---

ص: 306

دیوان شجاع قاجار (یا شعر او)

فارسی، از شجاع السلطنه حسنعلی میرزا بن فتحعلی شاه قاجار (-1270 ق).خ.ملی تهران.

دیوان شجاع کاشی (یا شعر او)

فارسی، از شجاع کاشی (-987 ق)(تذکره نصرآبادی، 476).

دیوان شجاع نائینی---

ص: 307

(-1068 ق) (دانشمندان آذربایجان، 189).

دیوان شرف تبریزی ---

ص: 308

دیوان شرف الملک نسائی

فارسی، از شرف الملک نسائی. سنگلاخ نسخه آن را دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 122/1).

دیوان شرف یزدی ---

ص: 309

دیوان شریف حکیم

فارسی، از حکیم شریف که اشعار او در آخر نسخه دیوان یوسف گرجی، مورخ 1297 ق موجود در کتابخانه مجلس، در 8 صفحه افزوده شده است.

دیوان شریف سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از محمد شریف سبزواری که در مشهد ساکن بوده است (روز روشن، 346).

دیوان الشریف الرضی---

ص: 310

کرد و پس از سفر حج به هند رفت و در آنجا در گذشت (روز روشن، 346).

دیوان شریفی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میر شریف ثالث فرزند شریف ثانی و نواده میر سید شریف جرجانی. وی حاکم شیراز و معاصر سام میرزا بود (تحفه سامی، 290).

دیوان شریفی کرمانی

ابراهیم بن حسام شریفی کرمانی (-1016 ق) ناظم قصائد تائیه در نظم ایساغوجی، شافیه و کافیه، که ذیل التائیه از آنها یاد شده.

دیوان شریفی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از شریفی مشهدی که صاحب مطلع الشمس (435/2) او را از شاعران خراسان و از نوادگان سید شریف جرجانی شمرده است.

دیوان شصت کله (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین احمد بن منوچهر، امیر الشعراء معاصر راوندی (راحه الصدور، 57).

دیوان شطاح ---

ص: 311

دیوان شعله شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از آغو پور خان بن امام قلی خان افشار که در 1043 شاه صفی چشمان او را میل کشید و پدرش را کشت (تذکره حسینی، 176).

دیوان شعله گلپایگانی

فارسی، از شعله گلپایگانی، ناظم مثنوی «یوسف و زلیخا» در 1175 ق.

دیوان شعوری تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از مهدی شعوری تبریزی (سده 10 ق).

مذکور در «سفینه خوشگو».

دیوان شعوری کاشانی

فارسی، از شعوری کاشانی شاگرد محترم کاشانی (-996 ق). خ. دانشگاه تهران.

دیوان شعوری مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از شعوری مشهدی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 295).

دیوان شعوری هروی

فارسی، از شعوری هروی مقیم کابل و ناظم مثنوی «قند و شکر». وی پس از سفر حجاز در هند اقامت گزید و نزد اکبر شاه مقرب شد (صبح گلشن، 225). در تذکره «روز روشن» (ص 349) به جای هروی، نیشابوری آمده است.

دیوان شعوب جوشقانی

فارسی، از خواجه شعوب جوشقانی کاشانی وزیر شاه عباس و شاه صفی (-1052 ق). خ. ملک.

دیوان شعوبا خوانساری

فارسی، از شعوبا خوانساری (-1083 ق) شاگرد آقا حسین خوانساری (تذکره نصرآبادی، 194).

دیوان شغال (یا شعر او)

فارسی، از ملا علی شغال (!) که در معما دست داشته (تذکره نصرآبادی، 504).

دیوان شفائی

فارسی، از محسن شفقائی (معاصر) که مجموعه شعر او به نام «صبح و عصر» در 1334 ش چاپ شده.

دیوان شفقائی - شکر المذاقین

فارسی، از شرف الدین حسن بن حکیم ملا اصفهانی (-1037 ق) طیب شاه عباس صفوی. خ. ملک. دانشگاه پنجاب و طوپقپوسرای
استانبول.

دیوان شفقائی محلاتی ---

ص: 312

تا 1128 ق از خط او موجود است (نمونه خطوط...، 286).

دیوان شفیع بخاری---

ص: 313

153 نیز نوشته اند. از وی رباعی فارسی در برخی از تذکره ها نقل کرده اند که معلوم نیست انتساب آن درست باشد (آتشکده، 304؛ مجالس المؤمنین 126).

دیوان شکر

فارسی و عربی، از شیخ عبد الحسین بن احمد شکر نجفی که به ایران آمد و در 1285 ق در تهران درگذشت. ط. نجف، 1274 ق (جزء دوم).

دیوان شکر

مرتضی شکر. اشعاری از او در پشت کَشکولی که به خط شیخ احمد شکر است دیده شد.

دیوان شکرریز (یا شعر او)

فارسی، از شکرریز که به مناسبت شغل قنّادی، شکرریز تخلص داشته. مذکور در تذکره «میکده».

دیوان شکر گنج

فارسی، از فرید الدین شکر گنج هندی (آتشکده، 349). سنگلاخ شعر او را به خط ابراهیم بن میر عماد دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 292/1).

دیوان شکر شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میر شکر شکر شیرازی که در صحافی و تجلید مهارت داشته و ظاهراً با سام میرزا معاصر بوده (تحفه سامی، 45).

دیوان شکر هروی (یا شعر او)

فارسی، از شکر هروی معاصر امیر علی شیر نوائی (مجالس النفاثس، 84 و 259).

دیوان شکر همدانی (یا شعر او)

در گلستان مسرت (ص 59) به جای شکر هروی و شیرازی، شکر همدانی آمده است، که در بالا یاد هر دو گذشت.

دیوان شکسته قاجار

فارسی، از حسنعلی میرزا بن فتحعلیشاه قاجار تخلص به شکسته (-1270 ق). خ. آستان قدس، ش 4680 (1351 ق) و ملک دانشگاه تهران.

دیوان شکسته کابلی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صالح شکسته کابلی نقشبندی (مرآت الخیال، 204-205).

دیوان شکوه شیرازی

فارسی، از عبد الحمید بن علی محمد شکوه فیروزآبادی شیرازی، معاصر محمد شاه قاجار به نام محمد علی شکوه فیروزآبادی نسخه دیوانی در اراک موجود بوده است.

دیوان شکوهی تبریزی

فارسی و ترکی، از مهدی شکوهی تبریزی (-1314 ق). ط. تبریز، 1331 ق.

دیوان شکوهی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از شکوهی خوشنویس همدانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 239).

دیوان شکوهی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از سید حسن بن سید علی شکوهی یزدی معاصر (تاریخ یزد، 297).

دیوان شکیب اصفهانی

فارسی، از محمد رضا بن محمد حسین شکیب شمشیری اصفهانی. ط. اصفهان، 1329 ق.

دیوان شکیب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد علی شکیب اصفهانی، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 2/252؛ انجمن خاقان، 4).

دیوان شکیب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی بن محمد امین شکیب شیرازی (-1135 ق) شاگرد مسیح الانام (تذکره حزین، 34).

دیوان شکیب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میر عبد الوهاب شکیب شیرازی، شاگرد وصال (روز روشن، 350).

دیوان شکیبی اصفهانی

فارسی، از محمد رضا بن عبد الله شکیبی اصفهانی (-1022 ق) ناظم مثنوی «عشرت آباد» و جز آن (طبقات اکبری، 502/2).

دیوان شکیبی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از مقصود علی شکیبی تبریزی (-971 ق) (تحفه سامی، 173).

دیوان شمالی دهستانی (یا شعر او)

فارسی، از شمالی دهستانی خراسانی (مجمع الفصحاء، 309/1).

دیوان شمخال بیگ (یا شعر او)

فارسی، از شمخال بیگ که از نزدیکان خلیفه سلطان بوده و پس از سیاحت بلاد در هند اقامت گزیده (تذکره نصرآبادی، 147).

دیوان شمسای---

ص: 315

نصرآبادی بوده است. (تذکره، 99-100).

دیوان شمس الدین قمی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین جاسبی قمی (آتشکده، 232).

دیوان شمس الدین قواسی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین قواس تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 207).

دیوان شمس الدین کاشی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین کاشی (-602 ق) جامع «دیوان ظهیر فاریابی» (تاریخ گزیده، 821).

دیوان شمس الدین کاشی

فارسی، از شمس الدین کاشی که خواجه بهاء الدین صاحب دیوان جوینی را مدح کرده و در 673 یا 674 ق با سرودن قصیده ای رأی مجد همگر را در مقایسه شعر انوری و ظهیر پرسیده است. (تاریخ گزیده، 821).

دیوان شمس الدین کرت (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین کرت (-676 ق) که با مغولان نبرد کرد و پس از شکست دادن آنان سرانجام شکست خورد و تسلیم شد (آتشکده، 16).

دیوان شمس الدین کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از میر شمس الدین کرمانی (تحفه سامی، 38).

دیوان شمس الدین الکوفی

شمس الدین ابو القاسم علی (536 ق-) ناظر کوفه. مذکور در «الدر الثمین فی اسماء المصنّفین».

دیوان شمس الدین معلّم (یا شعر او)

فارسی، از قاضی شمس الدین معلّم لاهیجانی که در زمان تألیف تحفه سامی (957 ق) زنده و صدر الممالک دولت صفوی بوده است (تحفه سامی، 51).

دیوان شمس ساوه ئی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین حسینی ساوه ئی کاشانی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 44).

دیوان شمس شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین شیرازی (-772 ق) مراد خواجه حافظ و استاد قوام الدین ابواسحاق (ریاض العارفین، 364).

دیوان شمس شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از شمس شیرازی معروف به تیشی که در موسیقی ماهر و از مقرّبان شاه عباس اول بود (تذکره نصرآبادی، 147).

دیوان شمس طبسی

فارسی، از قاضی شمس الدین محمد بن عبد‌الکریم طبسی (-626 ق) قاضی هرات. خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 4955 (1039-1041 ق)، ملک، مجلس و دانشگاه تهران و چستر بیٹی.

دیوان شمس فخری

فارسی، از شمس الدین بن فخر الدین اصفهانی معروف به شمس فخری (سده 8 ق)، از شاعران شاه ابواسحاق، معاصر حافظ. «معیار جمالی»، «معیار نصرتی» و منظومه «مخزن البحور» نیز از اوست.

دیوان شمس قیس رازی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین محمد بن قیس رازی معروف به شمس قیس، معاصر سعد بن زنگی (-625 ق) و مؤلف «المعجم فی معایر اشعار العجم».

دیوان شمس گلپایگانی

فارسی، از شیخ اسد الله ایزد گشسب بن محمود شمس گلپایگانی (-1366 ق) مؤلف «تحفه السفر» و «شمس التواریخ» (شعراء معاصر اصفهان، 279).

دیوان شمس مشرقی

فارسی، از شمس مشرقی که 200 غزل او در شمار غزلیات مولوی در دیوان شمس تبریزی آمده است، و بدیع الزمان فروزانفر در احوال مولوی (صص 150-151) آن غزلها را مشخص ساخته است.

دیوان شمس منشی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین محمد بن هندوشاه نخجوانی معروف به شمس منشی، مؤلف «دستور الکاتب» و «صحاح الفرس».

دیوان شمس نسائی

فارسی، از قاضی شمس الدین نسائی. سنگلاخ آن را به خط جعفر هروی دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 1/159؛ آتشکده، 134).

دیوان شمس هروی

فارسی، از قاضی شمس الدین محمد هروی (-624 ق) که به قول عبد الغنی خان 2 هزار بیت شعر داشته است (تذکره الشعراء، 76).

دیوان شمس (یا شعر او)

فارسی، از شمس شاعر دربار سلطان یعقوب آق قویونلو (مجالس النفاوس، 305).

دیوان شمس

فارسی، از شمس، مذکور در کتاب «بعض مثالب النواصب» که در سده 6 ق تألیف شده.

دیوان شمس بدخشانی

فارسی، از شمس بدخشانی، معاصر نوائی (مجالس النفاوس، 118 و 389).

دیوان شمس بغدادی

فارسی و ترکی، از شمس بن عبد الملک بغدادی (زنده در 975 ق) پدر عهدی بغدادی مؤلف «گلشن شعرا» که احوال او را فرزندش در آن کتاب آورده است.

دیوان شمس شیروانی (یا شعر او)

فارسی، از شمس شیروانی سراج (زین ساز) معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 166).

دیوان شمس همدانی (یا شعر او)

فارسی، از شمس همدانی (-825 ق) (صبح گلشن، 226).

دیوان شمیم شیرازی

فارسی، از محمد علی شمیم شیرازی، معروف به حکاک (سده 14 ق). دیوان شمیم در هند چاپ شده و معلوم نیست که از این شاعر است یا از محمد حسین شمیم که ذکر خواهد شد.

دیوان شمیم شیرازی

فارسی، از محمد حسین بن عبد الکریم (سده 12 ق) که از جانب نادر قاضی سپاه و سپس کلانتر اصفهان بود (آتشکده، 380).

دیوان شواء

ابو المحاسن شهاب الدین یوسف بن اسماعیل شواء کوفی حلبی (-635 ق)، که در تشیع غلو می کرده و دیوانش در 4 مجلد بوده است (وفیات الاعیان، 411/2).

دیوان شوخی خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از شوخی خوانساری (آتشکده، 208).

دیوان شوخی هروی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا شوخی بن شیخ ابو سعید لاده (مجالس النفاث، 82 و 257 ق).

دیوان شوخی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از شوخی یزدی (-990 ق) (تاریخ یزد، 298).

دیوان شورش (یا شعر او)

فارسی، از شورش مداح معتمد الملک منوچهر خان، مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان شورش شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از امیر افشار بن قدمعلی شورش کریم پور شیرازی که در 1369 ق به انتشار روزنامه «شورش» پرداخت و پس از حکومت مصدق زندانی شد و بر سرش نفت ریخته و او را زنده زنده سوزانیدند.

دیوان شورش عشق

فارسی، از سعد الدین صاحب قادری، متخلص به شورش عشق. ط. حیدر آباد دکن، 1309 ق.

دیوان شورش لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از سید علی شورش لکهنوی (روز روشن، 361).

دیوان شوری اصفهانی

فارسی، از احمد بن محمد هاشم شوری اصفهانی خوشنویس، وزیر امامقلی خان قاجار (مجمع الفصحاء، 248/2).

دیوان شوریده---

ص: 318

دیوان شوقی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از شوقی شیرازی که مداح قاسم بیگ پرناک بوده (تحفه سامی، 175).

دیوان شوقی عراقی

فارسی، از محمد شفیع بن محمد سمیع شوقی عراقی ناظم «رجوم الشیاطین» و «درر المصائب».

دیوان شوقی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از شوقی کاشانی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 157).

دیوان شوقی همدانی

فارسی، از شوقی همدانی (معاصر) (بهترین اشعار، 246).

دیوان شوقی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از شوقی یزدی (-963 ق) از نوادگان خواجه رشید وزیر و از بزرگان یزد که در هرات اقامت داشت (آتشکده، 261؛ صبح گلشن، 229). ظاهراً همین شخص بوده که یادش به عنوان شوقی تبریزی نیز گذشت و منشی سام میرزا بوده.

دیوان شوکت بخاری

فارسی، از محمد اسحاق شوکت بخاری (-1107 یا 1111 ق). خ. آستان قدس، ش 7147 و ش 8793؛ دار الکتب قاهره؛ ط.

دیوان شوکت بلگرامی ---

دیوان شهاب تبریزی

ترکی، از شهاب تبریزی. ط. تبریز.

دیوان شهاب ترشیزی

فارسی، از عبد الله خان حبیب الله شهاب ترشیزی (-1215 یا 1216 ق) که در هرات در خدمت شاهان درانی بوده است. خ. آستان قدس، ش 4681؛ مجلس و ملی تهران.

دیوان الشهاب الحویزی---

ص: 320

است.

دیوان شهاب مازندرانی

فارسی، از عمران بیگ شهاب مازندرانی که به هند رفت و نزد عبدالمطلب خان در اکبر آباد تقرّب یافت و به دست راهزنان کشته شد (روز روشن، 364).

دیوان شهاب مرندی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی شهاب الدین مرندی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 77).

دیوان شهاب معنائی ---

ص: 321

دیوان شهیدی خراسانی-دیوان حبیب خراسانی

فارسی، از حبیب الله بن میرزا هاشم شهیدی خراسانی (-1327 ق)، نواده میرزا احمدی شهید. ط. تهران، 1376 ق (با عنوان دیوان حبیب خراسانی). در ذیل عنوان دیوان حبیب هم گذشت.

دیوان شهیدی قمی

فارسی، از بابا شهیدی قمی (-935 ق) ملک الشعراء سلطان یعقوب که به هند رفت و در گجرات درگذشت. خ. آصفیه هند، دار الکتب قاهره و سلطنتی سابق تهران.

دیوان شهیر رامپوری (یا شعر او)

فارسی، از حافظ خان محمد خان بن غلام محمد خان شهیر رامپوری، شاگرد اسد الله غالب (صبح گلشن، 230).

دیوان الشهینفی (یا الشهیفیه)

شیخ ابو الحسن علی بن حسین شهینفی حلّی معاصر شهید اول که یکی از قصائد او را شرح گفت و شاعر به عنوان تشکر قطعه ای در مدح شهید سرود. مذکور در «مجالس المؤمنین» و «ریاض العلماء».

دیوان شبانی کاشانی

فارسی، از ابو نصر فتح الله بن محمد کاظم شبانی کاشانی (-1308 ق). خ. مجلس و ملک؛ ط.

تهران؛ منظومه هائی نیز در 1308 ق در استانبول از این شاعر چاپ شده.

دیوان شیبک خان (یا شعر او)

فارسی، از شیبک خان بن براق خان اوزبیک (سده 10 ق) حاکم ماوراء النهر (تحفه سامی، 19).

دیوان شیخ زاده انصاری (یا شعر او)

فارسی، از شیخ زاده انصاری که در معما مهارت داشت، پدرش عبد الله دیوانه و مادرش بیدلی نیز شاعر بوده اند (مجالس النفاث، 102 و 277).

دیوان شیخ زاده پورانی

فارسی، از شیخ زاده پورانی که خلیفه ابو سعید پورانی بوده و خطی خوش نیز داشته است (مجالس النفاث، 97 و 275).

دیوان شیخ زاده لاهیجی ---

است (فهرست دانشگاه، 14/3954).

دیوان شیدای اصفهانی

فارسی، از سید عبد الله بن محمد علی شیدای اصفهانی (1296 ق-) نواده و شاگرد ملا علی جناب. مذکور در دانشنامه الفت.

دیوان شیدای اصفهانی

فارسی، از محمد علی شیدای اصفهانی آئینه ساز (-1214 ق). خ. موجود.

دیوان شیدای اکبرآبادی

فارسی، از مولوی مهدی بن محمد تقی شیدای اکبرآبادی کاکوری (-1062 ق) که نزد جهانگیر (-1037 ق) و شاه جهان (-1068 ق) مقرب بوده است؛ خ. دانشگاه تهران.

دیوان شیدای تبریزی

فارسی، از چلبی بیگ بن علی بیگ شیدای تبریزی که اکبر او را به هند فراخواند و در آنجا تخلص خویش را به فارغ تغییر داد (تذکره نصرآبادی، 158).

دیوان شیدای تویسرکانی (یا شعر او)

فارسی، از شیدای تویسرکانی (بهترین اشعار، 258).

دیوان شیدای کردستانی

فارسی، از عبد الباقی شیدای کردستانی (-1244 ق) که از وزیر زادگان بوده (مجمع الفصحاء، 2/246).

دیوان شیدای نسفی (یا شعر او)

فارسی، از شیدای نسفی، حاکم بخارا و معاصر نصرآبادی (تذکره، 442).

دیوان شیدای همدانی (یا شعر او)

فارسی، از شیدای همدانی که اشعار او مکرر در «گلستان مسرت» آمده است.

دیوان شیدای یزدی

فارسی، از میرزا ابو الحسن شیدای یزدی (مجمع الفصحاء، 2/250). مؤلف تذکره میکند آورده است که دیوان شیدا 3000 بیت دارد و نصابی نیز به نظم آورده که لغات مذکوره در آن در نصاب ابو نصر فراهی نیامده است.

دیوان شیر خان (یا شعر او)

فارسی، از شیر خان، مذکور در «گلستان مسرت».

دیوان شیر علی (یا شعر او)

فارسی، از شیر علی معاصر امیر علی شیر که نستعلیق را خوش می نوشت و در معما مهارت داشت (مجالس النفاثس، 100 و 273).

دیوان شیر مردان ---

ص: 324

دیوان شیونی قائنی (یا شعر او)

فارسی، از شیونی قائنی (آتشکده، 116).

دیوان صائب اصفهانی

فارسی، از محمد علی بن عبد الرحیم صائب تبریزی اصفهانی (-1077 یا 1081 ق)؛ ط.

لکهنو، 1324 ق و مکرر؛ تهران، 1345 ش و مکرر. خ. آستان قدس، ش 8431 و چند نسخه دیگر.

دیوان صائغ خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم شهاب الدین محمد بن علی زرگر خراسانی، مذکور «در لباب الالباب».

دیوان الصائغ الرامهرمزی (او شعره)

صائغ رامهرمزی (-312 ق) استاد ابو هاشم جبائی (معجم الادباء، 65/4).

دیوان صائغ هروی

فارسی، از حکیم ابو المحامد محمود بن محمود جوهری صائغ هروی (لباب الالباب، 10).

دیوان صائن ترکه---

دیوان صابر شیرازی

فارسی، از مهدی صابر شیرازی خوشنویس (- پس از 1280 ق). خ. ملک و مجلس.

دیوان صابر لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از محمد قاسم صابر لاهیجی (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 376).

دیوان صابر مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی صابر مشهدی (آتشکده 86).

دیوان صابر همدانی (یا شعر او)

فارسی، از سید احمد بن محمد هادی صابر همدانی (1271 ق-)، عضو انجمن دانش همدان (تذکره علوی، 140).

دیوان صابر یزدی

فارسی، از صابر یزدی، مؤلف «تذکره سلسله» در احوال مدرسین یزد که اشعار بسیاری از خود در آن آورده است.

دیوان صابری (یا شعر او)

ترکی، از صابری (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 210).

دیوان صابونی قزوینی ---

خوش می نوشته است (تذکره حزین، 223).

دیوان صاحب المعالم---

ص: 327

دیوان صادق منشی الممالک (یا شعر او)

فارسی، از صادق بن عبد الحسین منشی الممالک معاصر نصرآبادی (تذکره، 84).

دیوان صادق موسوی

فارسی، از محمد صادق بن محمد طاهر موسوی (-1135 ق)، نواده سلطان العلماء. مذکور در کَشکولِ ناظم که موجود است.

دیوان صادق هندی

فارسی، از حاج محمد صادق هندی شاعر دربار اکبر (صبح گلشن، 241).

دیوان صادقی قاینی (یا شعر او)

فارسی، از صادقی قاینی گلکار (مجالس الثنائس، 151).

دیوان صادقی کتابدار

فارسی و ترکی، از صادق بیگ افشار خدابنده لو معروف به صادقی کتابدار (940 ق-) مؤلف تذکره «مجمع الخواص» و آثار منظوم و منثور دیگر. خ. ملک و دانشگاه تهران.

دیوان صادقی مینا

فارسی، از صادق بن محمد صالح صادقی مینای اصفهانی (-1061 ق) مؤلف «صبح صادق» و «شاهد صادق» و جد طاهر نصرآبادی (تذکره، 64).

دیوان صادقی هراتی (یا شعر او)

فارسی، از صادقی هراتی که اصلش از هرات و متولد قندهار بود و اکبر را مدح گفت (صبح گلشن، 242).

دیوان صادقیه

فارسی، از محمد صادق خوئی معروف به صادقیه، ط. بمبئی، 1317 ق.

دیوان صارم (یا شعر او)

فارسی، از میر عبد الحی صارم صمصام الدوله (1142 ق-) که نخست وقار تخلص داشت (خزانه عامره، 296).

دیوان صارم الدین (یا شعر او)

فارسی و عربی، از صارم الدین محمد شریف بن محمد ابراهیم حائری یزدی که در 1304 ق «لواء الحمد» را تألیف کرد و در آخر آن 2

قصیده خود را آورده است.

دیوان صاعد خوبوشانی

فارسی، از صدر الاجل زین الدین صاعد خوبوشانی. سنگلاخ آن را به خط ملا معروف دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 173/1).

دیوان صاعد شیرازی

فارسی، از محمد باقر صاعد شیرازی (-بین 1312 و 1315 ق) که در اواخر در صحن کبیر نجف گدائی می کرد. برخی قصائد و مدایح و مرثیاتی او در مجموعه ئی دیده شد.

دیوان صاعدی خوبوشانی

فارسی، در قاموس الاعلام، وی را از شاعران سده 6 ق و ناظم «لیلی و مجنون» نوشته است که ظاهراً همان صاعد خوبوشانی است که گذشت.

دیوان صافی

فارسی و ترکی، از صافی که از بزرگ زادگان کوه صاف و از معاصرین نوائی بوده و شاهنامه ای به ترکی سروده است (مجالس النفاث، 79 و 255؛ روز روشن، 378).

دیوان صافی اردوبادی (یا شعر او)

فارسی، از اعتماد الدوله حاتم بیگ صافی اردوبادی (-1019 ق) وزیر شاه عباس صفوی (فهرست ریو، 185).

دیوان صافی اصفهانی

فارسی، از میرزا جعفر صافی موسوی اصفهانی (-1219 ق). خ. دانشگاه تهران، سلطنتی سابق و چند نسخه دیگر.

دیوان صافی اصفهانی ---

ص: 328

دیوان صافی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از صافی اصفهانی (معاصر)، عضو انجمن شیدا (شعرای معاصر اصفهان، 300).

دیوان صافی تبریزی - گنجینه حسینی

فارسی، از آقا کریم صافی تبریزی (-1348 ق). ط. تبریز.

دیوان صافی تبریزی ---

ص: 329

دیوان صالح ترکمان

فارسی، از محمد صالح بن علیخان ترکمان (مجمع الخواص، 61).

دیوان صالح التمیمی

شیخ صالح بن شیخ درویش تمیمی (-1261 ق). ط. نجف، 1367 ق.

دیوان صالح الجامی

شیخ محمد صالح بن قاسم جامعی عاملی (-پس از 1320 ق)؛ جامع: سید احمد شوشتری.

دیوان صالح جغتائی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صالح بن امیر نور سعید (-941 ق) شاگرد جامی (مجالس النفائس، 110 و 283).

دیوان صالح خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از صالح خراسانی، معاصر نوائی و کتابدار پادشاه حصار (مجالس النفائس، 118 و 290).

دیوان صالح شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از محمد صالح شوشتری، معاصر نصرآبادی (تذکره، 356).

دیوان صالح شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از صالح شیرازی که به اصفهان مهاجرت کرد و معاصر نصرآبادی بود (تذکره، 425).

دیوان صالح صوفی (یا شعر او)

فارسی، از صالح صوفی، شاعر روزگار شاه عباس دوم و معاصر بقائی که در «لطائف الخیال» از او یاد کرده (دانشمندان آذربایجان، 217).

دیوان صالح القزوینی

سید صالح بن مهدی قزوینی نجفی (-1306 ق)، ناظم «الدرر الغرویّه»؛ جامع: شیخ ابراهیم صادق عاملی.

دیوان صالح کاشی (یا شعر او)

فارسی، از صالح کاشی که به هند رفت و در لاهور درگذشت (صبح گلشن، 243).

دیوان صالح الکواز

صالح بن حمزه کواز آل نوح شمري حلی (-1291 ق). بسیاری از مرثیاتی او که شیخ حسن حلی گرد آورده است، دیده شد.

دیوان صالح مازندرانی

فارسی، از صالح بن فضل الله مازندرانی حائری (1297 ق-). مذکور در فهرست تألیفات او. وی منظومه هائی نیز به عربی سروده است.

دیوان صالح ملهم (یا شعر او)

فارسی، از صالح ملهم (کلمات الشعراء، 109).

دیوان صالح منشی (یا شعر او)

فارسی، از صالح منشی وزیر لاهیجان، که برادرزاده اسکندر بیک مؤلف «تاریخ عالم آرا» و معاصر نصرآبادی بود (تذکره، 79).

دیوان صالح نصرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صالح نصرآبادی مقیم هند، پدر محمد صادق مینا-جد نصرآبادی (تذکره، 452).

دیوان صالحی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا محمد میرک صالحی مشهدی نواده خواجه عبد الله مروارید کرمانی (مجمع الخواص، 48).

دیوان صالحی اردستانی (یا شعر او)

فارسی، از صالحی اردستانی، معاصر مؤلف صبح گلشن (ص 244).

دیوان صامت اصفهانی

فارسی، از محمد صادق بن محمد مؤمن صامت اصفهانی (-1100 ق). خ. شیرانی پاکستان.

دیوان صامت بروجردی

فارسی، از محمد باقر صامت بروجردی، ط.

تهران، 1308 ش و مکرر.

دیوان صانع بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از نظام الدین احمد صانع بلگرامی (1139 ق-)(سرو آزاد، 348).

دیوان صانع شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از شاه نذر علی صانع صوفی شاه جهان آبادی (-1180 ق)(صبح گلشن، 244).

دیوان صانعی باخرزی (یا شعر او)

فارسی، از صانعی باخرزی وزیر، معاصر نوائی که به قول او به سبب ظلم و بدنفسی به سیاست پادشاه رسید(مجالس النفاثس، 52 و 266).

دیوان الصبابة

شهاب الدین ابو العباس احمد بن یحیی معروف به ابن ابی حجلة تلمسانی (-762 یا 776 ق)؛ ط. مصر، 1279 ق.

دیوان صباحی کاشانی

فارسی، از سلیمان صباحی بیدگلی کاشانی (-1207 ق). خ. آستان قدس، ش 4694 (1234 ق)، ش 4695 (1236 ق) و یک نسخه دیگر.

دیوان صبای شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نظام الدین بن ابی القاسم شریف الحکما صبای شیرازی (-1309 ق)(آثار عجم، 561).

دیوان صبای طهرانی (یا شعر او)

فارسی، از غلام علی بن غلام رضا صبای طهرانی معروف به ندیم باشی (1278 ق-)(نواده صبای کاشانی؛ مذکور در تذکره علوی.

دیوان صبای طهرانی (یا شعر او)

فارسی، از علی رضا صبای طهرانی که او نیز نواده صبای کاشانی است.

دیوان صبای کاشانی

فارسی، از فتحعلی خان صبای کاشانی ملک الشعراء (-1238 ق)(مداح خاندانهای زند و قاجار. خ. آستان قدس، ش 4692 (1267 ق) و

چند نسخهٔ دیگر.

دیوان صبای هندی

فارسی، از محمد صابر صبای حسینی سهوانی شاگرد نجف علی خان و ناظم «شوکت خسروی» بر وزن و استقبال «اسکندرنامه» نظامی (صبح گلشن، 245).

دیوان صبحی اوبه (یا شعر او)

فارسی، از صبحی اوبه، منسوب به او به هرات، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 74 و 249).

دیوان صبحی ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از صبحی ساوجی (مجمع الخواص، 281).

دیوان صبحی کشمیری

فارسی، از صبحی کشمیری (سدهٔ 11 ق) شاعر مقرب شاه شجاع برادر عالمگیر (-1118 ق) در برخی تذکره‌ها سمرقندی آمده است (مرآت الخیال، 163؛ تذکرهٔ حسینی، 188).

دیوان صبحی مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از صبحی مازندرانی که از سادات مازندران و از منسوبان خلیفه سلطان بود (تذکرهٔ نصرآبادی، 419).

دیوان صبحی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از صبحی همدانی که به هند رفت و نزد مهابت خان جهانگیر و جهان شاه تقرب یافت و در یکی از جنگها کشته شد (صبح گلشن، 247).

دیوان صبری

فارسی؟، از شریف علی زادهٔ صبری. خ. عاشر افندی استانبول.

دیوان صبری اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از صبری روزبهانی اصفهانی، شاعر دربار شاه طهماسب صفوی (-984 ق) که نخست فارسی تخلص می کرد (آتشکده، 179).

دیوان صبری بصری (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از علی پاشا بن افراسیاب پاشای صبری بصری حاکم بصره (تذکره نصرآبادی، 68).

دیوان صبری طهرانی (یا شعر او)

فارسی، از شریف محمد صبری طهرانی (تحفه سامی، 138).

دیوان صبری غضنفر (یا شعر او)

فارسی، از غضنفر صبری هروی که نخست راهب تخلص می کرد، چون به هند سفر کرد آن را به صبری تغییر داد. وی نزد جهانگیر مقرب شد و شاگرد تقی اوحدی بود (صبح گلشن، 247).

دیوان صبوح اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی صبوح اصفهانی که در موسیقی و نواختن تار مهارت داشت (آتشکده، 394).

دیوان صبوحی بدخشانی (یا شعر او)

فارسی، از صبوحی بدخشانی هروی جغتائی (-973 ق) (آتشکده، 149).

دیوان صبوحی بیرجندی

فارسی، از علی اشرف صبوحی بیرجندی (سده 12 ق) ناظم «نصاب بیرجندی» که چاپ شده.

دیوان صبوحی خوانساری

فارسی، از حسین صبوحی خوانساری (-1078 ق) که در شاهنامه خوانی و نواختن تار مهارت داشت و 7 مثنوی سروده بود (تذکره نصرآبادی، 357).

دیوان صبوحی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از ملا صبوحی سمرقندی (-937 ق).

در روز روشن (ص 385) صبحی آمده است.

دیوان صبوحی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از صبحوحی شیرازی نانوا (مجالس النفائس، 388).

دیوان صبحوحی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از صبحوحی شیرازی که بافندگی داشته و معاصر سام میرزا بوده است (تحفه سامی، 141).

دیوان صبحوحی قمی

فارسی، از شاطر عباس صبحوحی (-1315 ق).

ط. مشهد، 1322 ش و مکرر.

دیوان صبحوحی کابلی (یا شعر او)

فارسی، از صبحوحی کابلی شاعر دربار اکبر (طبقات اکبری، 498/2).

دیوان صبحوحی هروی (یا شعر او)

فارسی، از میر حیدر صبحوحی هروی از مقربان سلطان حسین بایقرا و امیر علی شیر (مجالس النفائس، 109).

دیوان صبور تبریزی

فارسی، از سید علی اکبر صبور تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 226 و 227). به همین نام و تخلص 2 شاعر بوده اند که یکی از آنان سید بوده است.

دیوان صبور تبریزی

ترکی، از محمد حسین صبور تبریزی (-1269 ق) (دانشمندان آذربایجان، 227).

دیوان صبور شیرازی بواناتی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا علی خان صبوری شیرازی بواناتی (سده 13 ق). وی به صبورا و انواری هم مشهور بوده (آثار عجم، 490).

ص: 332

دیوان صبوری کاشانی

فارسی، از میرزا احمد صبوری کاشانی (-1228 ق)، برادرزاده صبای کاشانی؛ خ. ملک و دانشگاه تهران.

دیوان صبوری (یا شعر او)

فارسی، از صبوری که رسائلی در موسیقی دارد (صبح گلشن، 249).

دیوان صبوری اصفهانی

فارسی، از نصر الله صبوری (-1353 ق) فرزند ابو طالب عادل اصفهانی (شعرای معاصر اصفهان، 302).

دیوان صبوری تبریزی

فارسی و ترکی، از حسین بن علی صبوری تبریزی (-1269 ق). مذکور در «هدیه العارفین».

دیوان صبوری تبریزی

فارسی، از محمد حسین بن قرا بیگ تبریزی (سده 10 ق). خ. دانشگاه تهران (985 ق، خط شاعر).

دیوان صبوری تبریزی (یا شعر او)

ترکی، از میر عباس صبوری معلّم تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 228).

دیوان صبوری تربتی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا محمد صبوری تربتی (صبح گلشن، 249).

دیوان صبوری خراسانی

فارسی، از ملک الشعراء محمد کاظم صبوری خراسانی (-1322 ق) پدر ملک الشعراء بهار.

خ. مجلس.

دیوان صبوری خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از محمد هاشم صبوری خوانساری (تذکره نصرآبادی، 381).

دیوان صبوری دشتی

فارسی، از حکیم محمد باقر بن سید محمد صبوری دشتی (-1313 ق). ط. تهران، 1335 ش.

دیوان صبوری همدانی (یا شعر او)

فارسی، از کمال الدین حسین صبوری همدانی که در روزگار اکبر به هند رفت (صبح گلشن، 249).

دیوان صحاف

فارسی، از محمد حسین صحاف. ط. تبریز، 1331 ق.

دیوان صحبت اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از صحبت اصفهانی، معاصر عالمگیر و محمد شاه که پزشکی حاذق بود؛ به هند رفت و در عهد محمد شاه درگذشت (روز روشن، 387).

دیوان صحبت لاری - تاج الدواوین

فارسی، از محمد باقر بن محمد علی صحبت لاری (-1251 ق). خ. دانشکده ادبیات تهران. ط.

بمبئی، 1312 ق؛ شیراز و تهران، مکرر.

دیوان صحبتی نفرشی

فارسی، از صحبتی نفرشی (سده 11 ق) که ماده تاریخ وفات ملا عبد الله شوشتری (آه آه از مقتدای شیعیان - 1016 یا 1018) را گفته است (تذکره نصرآبادی، 484).

دیوان صحرائی رازی (یا شعر او)

از صحرائی رازی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 163).

دیوان صحیفی شیرازی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از صحیفی شیرازی (-1022 ق)، پدر اسیری (مجمع الخواص، 218؛ میخانه، 244).

دیوان صداقت گنجاوی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صداقت گنجاوی (-1148 ق)

برادرزاده غنیمت (صبح گلشن، 249).

دیوان صدرای اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از صدر ابن عبد الحسیب عاملی، نواده میر داماد، که نصرآبادی رقت طبع او را ستوده است (تذکره، 110).

دیوان صدرای شیرازی

فارسی، از صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی معروف به ملا صدرا (1050 ق)؛ جامع فیض کاشانی. خ. موجود.

دیوان صدر ابهری (یا شعر او)

فارسی، از صدر ابهری (سده 10 ق) که لاجورد شوئی می کرده (مجالس النفاثس، 158).

دیوان صدر الافاضل افشار ---

ص: 334

دیوان صدر دیوانه

فارسی، از صدر دیوانه، معاصر سید شریف جرجانی (-816 ق) که معماهایی در مورد 99 نام پروردگار گفته بوده است (مجالس النفاث، 386).

دیوان صدر الشعراء قاجار

فارسی، از صدر الشعراء، غلام حسین میرزا بن ایرج میرزا (انصاف) بن فتحعلیشاه قاجار، زنده در 1290 ق، پدر ایرج میرزا، جلال الممالک. خ. ملی تهران.

دیوان صدر شوشتری

فارسی، از صدر الذاکرین محمد رضا بن ملا حسین شوشتری، زنده تا 1369 ق؛ جامع شیخ محسن شوشتری.

دیوان صدر قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین بن فضل الله صدر الوظائف قزوینی که در 1287 ق متولی آستان قدس تعیین گردید (مجمع الفصحاء، 333/2).

دیوان صدر قونوی (یا شعر او)

فارسی، از صدر الدین محمد بن اسحاق رومی قونوی، استاد مولوی (نفحات الانس، 504).

دیوان صدر کاتب (یا شعر او)

فارسی، از صدر کاتب که معاصر نوائی و مردی آشفته روزگار بوده است (مجالس النفاث، 44 و 217).

دیوان صدر الممالک اردبیلی ---

ص: 335

دیوان صرفی ساوجی

فارسی، از صلاح الدین صرفی ساوجی، شاگرد محتشم کاشانی (-996 ق) (آتشکده، 221) و ناظم «لیلی و مجنون» که نسخه آن موجود است.

دیوان صریح غوانی

مسلم بن ولید صریح غوانی (-208 ق). ط.

لیدن، 1875 م؛ هند، 1303 ق.

دیوان صعصعه بن صوحان (او شعره)

صعصعه بن صوحان عبدی، راوی فرمان حضرت امیر (علیه السلام) به مالک اشتر، که برخی او را از شاعران اهل بیت و برخی از صحابه شمرده اند (معالم العلماء، 138؛ الفهرست، 181).

دیوان صعود گجراتی (یا شعر او)

فارسی، از صعود گجراتی که مدعی بوده از دودمان امام صادق (علیه السلام) است (صبح گلشن، 252).

دیوان صغیر اصفهانی

فارسی، از محمد حسین بن اسد الله صغیر اصفهانی (1312 ق). ط. تهران، 1312 ش؛ اصفهان، 1301 ش و مکرر.

دیوان صغیری (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم صغیری (تذکره نصرآبادی، 520).

دیوان صفای اصفهانی

فارسی، از میرزا محمد علی معروف به میرزا صفای اصفهانی (-1309 ق). خ. ملک.

دیوان صفای ابروانی

فارسی و عربی، از میرزا فضل علی بن عبد الکریم صفای ابروانی (-1339 ق)، مؤلف «حدائق العارفین». مذکور در «مطرح الانظار» و «ریحانه الادب».

دیوان صفای آذربایجانی (یا شعر او)

فارسی؟، از حاج حسن صفای آذربایجانی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 230).

دیوان صفای تفرشی

فارسی، از میرزا عبد الحمید صفای تفرشی (سده 13 ق) (مجمع الفصحاء، 327/2).

دیوان صفای دشتکی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا ابراهیم صفای دشتکی (سده 12 ق) (آتشکده، 294).

دیوان صفای زواره ای (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عبد الواسع صفای طباطبائی زواره ای اصفهانی (سده 13 ق). مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان صفای شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از علی اکبر صفای شیرازی صحّاف (آثار عجم، 561).

دیوان صفای شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم بن محمد حسین صفای شیرازی (-1301 ق) که خوشنویس بود. به بمبئی رفت و به نوشتن کتب چاپی پرداخت (آثار عجم، 561).

دیوان صفای شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ الاسلام صفای شیرازی (-پس از 1313 ق) فرزند ابو القاسم بحرانی الاصل (آثار عجم، 510).

دیوان صفا علی شاه

فارسی، از ظهیر الدّوله صفا علی شاه علی بن محمد ناصر کرمانشاهی که «رعنا و زیبا»، «واردات» و «مجمع الاطوار» از آثار او چاپ شده است.

دیوان صفای قاینی

فارسی، از میر علی رضا صفای حسینی قاینی طیب که در 1308 ق مجموعه ای از اشعار

خویش را به خط خوش نوشته به ظل السلطان اهداء کرد. این نسخه دیده شد.

دیوان صفای قمی (یا شعر او)

فارسی، از مهدی قلی بن علی قلی صفای قمی (- پس از 1123 ق)، مؤلف «سماء الاسماء» (صبح گلشن، 478).

دیوان صفای لواسانی (یا شعر او)

فارسی، از علی محمد بن حسنعلی صفای لواسانی خوشنویس (-1299 ق) (مجمع الفصحا، 333/2).

دیوان صفای محلاتی (یا شعر او)

فارسی، از محمد رضا بن حبیب الله صفای محلاتی معروف به سلطان الکتاب که برخی از کتب چاپی به خط اوست و قصیده ای از خود در مدح حضرت قائم (عج) در آخر «دیوان مجمر» در 1312 ق نگاشته.

دیوان صفای نائینی

فارسی، از محمد باقر بن هدایت حسین صفای نائینی (-ح 1080 ق) که افزون بر دیوان، رساله ای به نام «مفتاح الافق» در اصول دین داشته (تذکره نصرآبادی، 197).

دیوان صفائی

فارسی، از احمد بن رحیم (یغما) جندقی سمنانی، زنده در 1274-1289 ق؛ ط. تهران، 1315 ق.

دیوان صفائی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از بابا صفائی قلندر استرآبادی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 176).

دیوان صفائی اصفهانی

فارسی، از محمد علی صفائی مبارکی اصفهانی (-1361 ق)، مؤلف «تاریخ اصفهان» و چند اثر دیگر (شعرای اصفهان، 313).

دیوان صفائی اصفهانی

فارسی، از ملا محمد بن سبزوعلی صفائی اصفهانی (-1225 ق یا پس از آن). مذکور در «حدیقه الشعراء» و «مدایح معتمدیه».

دیوان صفائی اندیجانی (یا شعر او)

فارسی، از صفائی اندیجانی معاصر نوائی (مجالس النفائس، 48).

دیوان صفائی بروجنی

فارسی، از حسین علی بن سلیمان صفائی بروجنی (1296 ق-) (نامه سخنوران، 160).

دیوان صفائی تبریزی

فارسی، از صفائی تبریزی (-1016 ق) که در هجوم عثمانیان به تبریز، وی به قزوین مهاجرت کرد (میخانه، 568).

دیوان صفائی تبریزی

فارسی، از صفائی تبریزی صحاف و کاغذ فروش، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 171).

دیوان صفائی جندقی ---

ص: 337

دیوان صفایی ملایری

فارسی، از ابراهیم صفائی ملایری (1292 ش -). ط. تهران، 1319 ش و 1338 ش.

دیوان صفائی مروی (یا شعر او)

فارسی، از صفائی (یا صفاتی) مروی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 79 و 255).

دیوان صفائی نراقی

فارسی، از ملا احمد بن مهدی بن ابی ذر نراقی که مثنویهای «طاقدیس» و «چهار صفّه» هم از اوست و هدایت این دیوان را دیده بوده (مجمع الفصحاء، 33/2).

دیوان صفائی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی صفائی یزدی (-1234 ق) (مجمع الفصحاء، 316/2).

دیوان صفاتی

فارسی، از صفاتی شاعر دربار سلطان یعقوب آق قوینلو (-896 ق). خ. دانشگاه تهران.

دیوان صفدر بلگرامی

فارسی، از میر صفدر حسین بلگرامی، ط. هند.

دیوان صفوت تبریزی

فارسی، از محمد علی بن محمد حسن صفوت تبریزی (معاصر). مذکور در آخر «منابع الحکم» او که چاپ شده.

دیوان صفوه الدین ---

ص: 338

دیوان صفیر لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از صفیر لاهیجی که طلبه و رمّال بوده است (روز روشن، 392).

دیوان صفی سبزواری

فارسی، از صفی الدین علی بن حسین کاشفی بیهقی سبزواری (-929 ق) ناظم مثنوی «محمود و ایاز» و مؤلف «حرز الامان».

دیوان صفی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از صفی شیرازی (-974 ق) که ریاضی می دانسته، به دکن رفته و آنجا درگذشته است (صبح گلشن، 254).

دیوان صفی صفوی (یا شعر او)

فارسی، از سام میرزا بن صفی میرزا معروف به شاه صفی صفوی (-1052 ق) (دانشمندان آذربایجان، 237).

دیوان صفی طبسی (یا شعر او)

فارسی، از صفی الدین طبسی که از متقدمین بوده است (روز روشن، 390).

دیوان صفی علی شاه

فارسی، از میرزا حسن بن محمد باقر صفی علی شاه نعمت اللّهی اصفهانی (-1316 ق). ط.

مکرّر.

دیوان صفی قلی خان

فارسی، از صفی قلی خان بن ذوالفقار خان حاکم قندهار که ظاهراً معاصر نصرآبادی (سده 11 ق) بوده است (تذکره، 29).

دیوان صفی مخملباف (یا شعر او)

فارسی، از محمد صفی بن محمد ظهیر مخملباف که ظاهراً معاصر نصرآبادی (سده 11 ق) بوده است (تذکره، 299).

دیوان صفی نوربخشی (یا شعر او)

فارسی، از صفی الدین بن شاه قوام الدین نوربخشی (تحفه سامی، 24).

دیوان صفی نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از صفی الدین نیشابوری (آتشکده، 138).

دیوان صفی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از صفی یزدی (تذکره نصرآبادی، 298).

دیوان صفی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از صفی قلی بیگ بن محمد علی یزدی، وزیر یزد در سلطنت شاه عباس دوم (تذکره نصرآبادی، 72).

دیوان صلاح هندی

فارسی، از محمد هادی بن محمد علی صلاح هندی مؤلف «خلاصه المصائب».

دیوان صلاهی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میر جلال الدین صلاهی حسینی اصفهانی، معاصر شاه عباس اول صفوی (تذکره الشعراء، 81).

دیوان صلاهی اسفراینی (یا شعر او)

فارسی، از حسن بیگ صلاهی اسفراینی خراسانی (یا کاشانی) که در روزگار اکبر به هند رفت. خ. دانشگاه پنجاب پاکستان.

دیوان صلحی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از صلحی. در تذکره روز روشن اشعاری از صلحی اصفهانی، محمد صالح صلحی یزدی، صلحی مازندرانی و صلحی خراسانی آورده است (روز روشن، 393).

دیوان صلواتی اصفهانی

فارسی، از شیخ محمد لطیف صلواتی اصفهانی معروف به شیخ حیدر علی مؤلف؛ نجم السهیل» در نظم دعای کمیل (شعراى اصفهان، 314).

دیوان صمد شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از صمد شیرازی، معاصر شاه طهماسب صفوی (تذکره نصرآبادی، 211).

دیوان صمد همدانی (یا شعر او)

فارسی، فارسی، از عبد الصمد حاتری همدانی (-1216 ق) مؤلف «بحر المعارف» (ریاض العارفین، 465).

دیوان صمصام یزدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی بن ملا محمد صمصام مجتهد یزدی (تاریخ یزد، 303).

دیوان صمیمی بروجردی

فارسی، از اسد الله صمیمی بروجردی (-1361 ق). خ. موجود.

دیوان صندلی

فارسی، از افتخار الحکماء مجد الدین ابو الشجری صندلی. عوفی اشعاری از دیوان او در «لباب الالباب» نقل کرده است (مجمع الفصحاء، 314/1).

دیوان صنعت شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا آقا صنعت شیرازی ساعت چی (-1209 ق) (آثار عجم، 561).

دیوان صنعت فداغی (یا شعر او)

فارسی، از صنعت بنت کدخدای فداغی لاری (لارستان کهن، 202، 141).

دیوان صنعتی (یا شعر او)

فارسی، از صنعتی قالب تراش (مجمع الخواص، 293).

دیوان صنع الله کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از صنع الله کاشانی طبیب که در 944 قصیده ای در فتح شیروان سرود. (تحفه سامی، 54).

دیوان صنعی دزفولی

فارسی، از میرزا حسن بن محمد رشید صنعی دزفولی تفنگدار باشی (-1286 ش). ط. تهران، 1328 ش.

دیوان صنعی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از صنعی کشمیری (روز روشن، 395).

دیوان صنعی کلیبولی

ترکی، از محمد صنعی کلیبولی (941 ق).

مذکور در کشف الظنون.

دیوان صنعی هروی (یا شعر او)

فارسی، از غیاث الدین محمد صنعی هروی، معاصر فخری (مجالس النفاث، 145).

دیوان صنعی نیشابوری

فارسی، از صنعی نیشابوری (-976 ق). صادقی آن را دیده و ستوده است (مجمع الخواص، 74).

دیوان الصنوبری

ابو بکر احمد بن محمد ضبی انطاکی حلبی معروف به صنوبری (-334 ق)؛ جامع: شیخ محمد سماوی. خ. موجود.

دیوان صوتی یزدی

فارسی، از میر سید علی صوتی یزدی (-1080 ق) (تاریخ یزد، 303).

دیوان صورتگر

فارسی، از لطفعلی صورتگر شیرازی (معاصر)؛ از صورتگر مجموعه هائی چون «برگهای پراکنده»، مجموعه اشعار و آثار منشور و ترجمه هائی منتشر شده.

دیوان صورتی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از علی صورتی معرکه گیر اصفهانی (روز روشن، 395).

دیوان الصوری

عبد المحسن صوری، معاصر امام باقر (علیه السلام). خ.

سماوی.

دیوان الصوفی

ابو علی حسن بن عبد الرحمان صوفی (-374 ق)، ناظم «صور الكواكب».

دیوان صوفی (یا شعر او)

فارسی، از صوفی (سده 10 ق) که حکیم شاه محمد قزوینی از او یاد کرده (مجالس النفاثس، 391).

دیوان صوفی اردستانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صوفی اردستانی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 131).

دیوان صوفی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از صوفی استرآبادی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 86 و 260).

دیوان صوفی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از علاء الدین محمد صوفی اصفهانی (تذکره نصرآبادی، 351).

دیوان صوفی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد صوفی اصفهانی، دائی جامی (آتشکده، 180).

دیوان صوفی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد علی صوفی سنجانی تبریزی (روز روشن، 398).

دیوان صوفی جغتائی (یا شعر او)

فارسی، از صوفی جغتائی (آتشکده، 16).

دیوان صوفی زاده زوزنی

فارسی، از صوفی زاده زوزنی. سنگلاخ آن را به خط محمد ابریشمی دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 114/1).

دیوان صوفی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از صوفی شیرازی که در اصل از کرمان بود و در شیراز اقامت داشت (تذکره نصرآبادی، 312).

دیوان صوفی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم صوفی طیب و تاجر شیرازی (تذکره نصرآبادی، 134).

دیوان صوفی صفوی ---

دیوان صهبای قمی

فارسی، از محمد تقی بن ید الله صهبای قمی (-1191 ق). خ. شهید مطهری و ملک.

دیوان صهبائی چشتی (یا شعر او)

فارسی، از سید عبد الباقی صهبائی چشتی خوشنویس دربار عالمگیر و شاه جهان (صبح گلشن، 275).

دیوان صهبائی دهلوی

فارسی، از امام بخش صهبائی دهلوی. ط. کانپور، 1925 م.

دیوان صیاد مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از صیاد مشهدی (مطلع الشمس، 437/2).

دیوان صیدی ---

ص: 342

(خزانه عامره، 297).

دیوان ضمیر حلوائی (یا شعر او)

فارسی، از تقی ضمیر حلوائی (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 419).

دیوان ضمیری اصفهانی

فارسی، از کمال الدین حسین ضمیری، شاعر روزگار شاه طهماسب صفوی (-984 ق) که شاعری پرسخن بوده و شمار ابیات دیوان او را تا 100 هزار نوشته اند (مجمع الخواص، 136).

دیوان ضمیری بلگرامی

فارسی، از نظام الدین ضمیری بلگرامی (-1003 ق). خ. ایشیاتک بنگال و دانشگاه پنجاب پاکستان.

دیوان ضمیری قمی

فارسی، از ضمیری همدانی قمی فرزند ملا حیرانی قمی، معاصر شاه طهماسب صفوی (مجمع الخواص، 178).

دیوان ضیاء اصفهانی

فارسی، از محمد حسین ضیاء اصفهانی (-1263 ق) مداح منوچهر خان معتمد الدوله.

خ. ملک.

دیوان ضیاء اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ضیاء الدین محمد اصفهانی، پسر عم سلیمان خاوری (تذکره حسینی، 196).

دیوان ضیاء اصفهانی

فارسی، از میرزا نور الله ضیاء رودشتی اصفهانی شاعر و کاتب دربار شاه عباس صفوی (-1038 ق). خ. مجلس.

دیوان ضیاء بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از حافظ ضیاء الدین بلگرامی (-1103 ق) (سرو آزاد، 250).

دیوان ضیاء دهکردی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف بن شیخ علی خان ضیاء دهکردی (-1366 ق) (شعراى معاصر اصفهان، 322).

دیوان ضیاء الدین (یا شعر او)

فارسی، از ضیاء الدین مداح سلطان سنجر (مجمع الفصاء، 326/1).

دیوان ضیاء الدین استرآبادی

فارسی، از ضیاء الدین استرآبادی. سنگلاخ آن را به خط جعفر هروی دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 158/1).

دیوان ضیاء الدین بلخی

فارسی، از ضیاء الدین بلخی واعظ، معاصر عوفی (مجمع الفصحاء، 326/1).

دیوان ضیاء الدین تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از ضیاء الدین تبریزی چرندابی (مجالس النفاس، 321).

دیوان ضیاء الدین خجندی---

ص: 343

دیوان ضیاء الدین یوسف الیمانی

سید ضیاء الدین یوسف بن یحیی یمانی (1121 ق) مؤلف «نسمه السحر» (مصنفی المقال، 507).

دیوان ضیاء زنوزی (یا شعر او)

ترکی، از کربلائی آقا ضیاء زنوزی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 241).

دیوان ضیاء السلطنه (یا شعر او)

فارسی، از شاه بیگم ضیاء السلطنه بنت فتحعلی شاه قاجار (از رابعه تا پروین، 163).

دیوان ضیاء شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا قاسم بن محمد حسین (همدم) ضیاء شیرازی (آثار عجم، 528).

دیوان ضیاء صفوی (یا شعر او)

فارسی، از صفدر علی خان بن عسکر علی خان ضیاء صفوی (صبح گلشن، 259).

دیوان ضیاء طهرانی (یا شعر او)

فارسی، از ضیاء طهرانی (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 297).

دیوان ضیاء قزوینی

فارسی، از ضیاء قزوینی ضابطه نویس (سده 11 ق) که در اواخر عمر مقیم هند بوده (تذکره نصرآبادی، 88).

دیوان ضیاء کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از ضیاء الدین محمد ضیاء کاشانی، که در 1006 ق تاریخ درگذشت محمد خان اورنگ را گفته است.

دیوان ضیاء کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از ضیاء الدین محمد ضیاء کاشانی (1024 ق) (فرزند علامه آخوند ملا نور رازی (ریاض العارفین، 166).

دیوان ضیاء کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از ضیاء الدین کرمانی (988 ق) وزیر اصفهان (تذکره حسینی، 194).

دیوان ضیاء کرمانی

فارسی و عربی، از رضا قلی خان بن محمد قلی خان ضیاء کرمانی.خ. موجود.

دیوان ضیاء نور اللّهی (یا شعر او)

فارسی، از ضیاء نور اللّهی، نواده میرزا احمد کفرانی (عالم آرا، 716).

دیوان ضیائی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میر سید علی بن محمد مهدی ضیائی اصفهانی معروف به آقا بزرگ (-1358 ق).

دیوان ضیائی اردوبادی

فارسی، از ضیائی اردوبادی (-927 ق) که بسیاری از قصاید او به طریق لغز بوده (تحفه سامی، 119). در برخی از منابع، ضیاء اردوبادی آمده است.

دیوان ضیائی بخارائی

فارسی، از ضیائی بخارائی که ظاهراً معاصر سام میرزا بوده است (تحفه سامی، 165).

دیوان ضیائی بیرجندی

فارسی، از محمد حسین بن محمد باقر ضیائی آیتی بیرجندی (معاصر). ط. تهران، 1378 ق.

دیوان ضیائی خبوشانی

فارسی، از ضیاء ضیائی خبوشانی (قوچانی)، مقیم شیراز که تا 1246 ق در آنجا زنده بوده است.خ. مجلس.

دیوان ضیائی دزفولی

فارسی، از ملا رشید بن حاج بابا ضیائی دزفولی (-1332 ق). ط. تهران، 1323 ش.

دیوان ضیائی دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از میر ضیاء الدّین ضیائی دهلوی، معاصر شاه جهان (کلمات الشعراء، 69).

دیوان ضیائی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از ضیاء الدین محمد شفیع ضیائی شیرازی (سده 13 ق) (مجمع الفصحاء، 337).

دیوان ضیائی شیرازی

فارسی، از میرزا سید علی ضیائی حکیم، فقیه و طبیب شیرازی (سده 14 ق) (آثار عجم، 561).

دیوان ضیائی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد بن ابراهیم ضیائی علوی کاشانی، شاگرد ملا حبیب الله کاشانی. برخی از اشعار او در پایان «تسهیل المسالك» چاپ شده است.

دیوان ضیائی کمانگر (یا شعر او)

فارسی، از میر نظام الدین ضیائی کمانگر، معاصر جامی (-898 ق) (تذکره حسینی، 194).

دیوان ضیائی مرندی

فارسی، از میرزا جهانگیر خان بن محبعلی خان ضیائی ناظم الملک مرندی (-1352 ق) ط. تهران، 1313 ش.

دیوان ضیائی ملتانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی ضیائی ملتانی که در 1024 ق در اکبر آباد بوده است (صبح گلشن، 260).

دیوان ضیائی موشحی جونپوری

فارسی، از ضیائی موشحی جونپوری (سده 11 ق) که در گجرات و پتنه در ملازمت شمس الدین جهانگیر قلی خان بوده و دیوانی در 4 هزار بیت داشته است (میخانه، 573).

دیوان ضیائی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از ضیائی مروستی یزدی (تاریخ یزد، 304).

دیوان ضیغم مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از علی نقی ضیغم مازندرانی (روز روشن، 405).

دیوان طائر گلپایگانی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد طائر گلپایگانی (سده 13 ق) (مجمع الفصحاء، 2/339).

دیوان طائر شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا نصر الله طائر زرگر شیرازی شاگرد فرصت (آثار عجم، 562).

دیوان طائر شیرازی

فارسی، از میرزا حسن خان بن عبد الرحیم خان طائر شیرازی (-1247 ق)، برادرزاده ابراهیم خان اعتماد الدوله. خ. مجلس و دانشکده ادبیات تهران؛ موزه بریتانیا.

دیوان طائری استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از طائری استرآبادی (مجالس النفاوس، 77). در تذکره حسینی (ص 197) طاهری آمده است.

دیوان طائری رازی (یا شعر او)

فارسی، از طائری رازی، فرزند امیدی تهرانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 141).

دیوان طائری مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از طائری مشهدی که ظاهراً معاصر سام میرزا بوده (تحفه سامی، 145).

دیوان الطائی---

ص: 345

دیوان طائف گلپایگانی

فارسی، از محمد علی بن محمد حسین طائف گلپایگانی اصفهانی، شاگرد آقا حسین خوانساری (-1098 ق). خ. دانشگاه تهران.

دیوان طالب آملی

فارسی، از محمد طالب آملی (-1035 یا 1036 ق). خ. دار الکتب قاهره؛ آصفیه دکن؛ مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان طالب اصفهانی

فارسی، از میرزا طالب بن خان بیگ اصفهانی تبریزی (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 125).

دیوان طالب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از طالب اصفهانی (طبقات اکبری، 518).

دیوان طالب تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از ابو طالب تبریزی (-1221 ق) مؤلف «مسیر طالبی» (دانشمندان آذربایجان، 243).

دیوان طالب جاجرمی

فارسی، از طالب جاجرمی (-854 ق) ناظم مثنوی «گوی و چوگان» و شاگرد آذری (مجالس النفائس، 19 و 193).

دیوان طالب تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم ابو طالب طیب تبریزی معاصر شاه عباس صفوی (تذکره نصرآبادی، 68).

دیوان طالب الحویزی

شیخ طالب بن اسد الله حلانی حویزی (-1346 ق). خ. دیده شده.

دیوان طالب گرجی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الله خان بن احمد خان گرجی شیرازی، غلام حسینعلی خان فرمانفرما (آثار عجم، 562).

دیوان طالب گیلانی

فارسی، از طالب گیلانی که خودش آن را ترتیب کرده و رساله ای هم در صنایع شعری داشته است (مجمع الخواص، 283).

دیوان طالبی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از طالبی سمرقندی (سده 10 ق) (مجالس النفاثس، 390).

دیوان طالع دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از نظام الدین احمد طالع دهلوی (صبح گلشن، 260 ق).

دیوان طالع سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از طالع سبزواری (صبح گلشن، 261).

دیوان طالع شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد طالب طیب شیرازی (-1303 ق) (آثار عجم، 562).

دیوان طالع گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد محسن طالع گیلانی مقیم اصفهان (تذکره حزین، 110).

دیوان طالعی (یا شعر او)

فارسی، از طالعی، مداح سلطان محمد بایسنغر میرزا (سده 9 ق) که قصیده ای در مدح حضرت رضا (علیه السلام)، داشته است (مجالس النفاثس، 17 و 191).

دیوان طالعی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از طالعی یزدی خوشنویس و صحاف که به اکبرآباد هند مهاجرت کرد (روز روشن، 407).

دیوان الطالقانی

سید موسی بن جعفر حسینی طالقانی (-1298 ق). ط. نجف، 1376 ق.

دیوان طاوس (یا شعر او)

فارسی، از تاج الدوله طاوس همسر فتحعلی شاه قاجار (از رابعه تا پروین، 164).

دیوان طاها الکرمی

شیخ محمد طاها بن نصر الله کرمی حویزی (-1317 ق). بسیاری از اشعار او در «الحياء الروحیة» آمده است.

دیوان طاها نجف

شیخ محمد بن مهدی تبریزی نجفی معروف به طاها نجف (-1323 ق) (دانشمندان آذربایجان، 245).

دیوان طاهر (یا شعر او)

فارسی، از طاهر بن رضی، نواده شاه عباس صفوی اول (تذکره نصرآبادی، 13).

دیوان طاهر ایبوردی (یا شعر او)

فارسی، از طاهر ایبوردی، معاصر بایسنغر میرزا (تذکره دولتشاه، 7).

دیوان طاهر اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از محمد کاظم بن میرزا طاهر اردبیلی (-1085 ق).

دیوان طاهر اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد طاهر (-1119 ق) کاتب دیوان دربار صفوی که به دکن رفت و التفات خان لقب یافت (سرو آزاد، 144).

دیوان طاهر اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از طاهر اصفهانی شعر باف (تذکره نصرآبادی، 423).

دیوان طاهر انجدانی ---

کرده.خ. دیده شده.

دیوان طاهری نائینی

فارسی، از ملا طاهری نائینی (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 296).

دیوان طاهری هروی (یا شعر او)

فارسی، از طاهری هروی (سده 9 ق). در برخی از منابع ظاهری آمده (مجالس النفائس، 82 و 257).

دیوان الطباطبائی

سید ابراهیم بن حسین بن رضا بن مهدی بحر العلوم طباطبائی (-1320 ق)، ط. صیدا، 1332 ق.

دیوان طبخی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از طبخی قزوینی آشپز، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 199).

دیوان طبری

فارسی، از اسپهبد مرزبان بن رستم بن شروین طبری، مؤلف «مرزبان نامه». ابن اسفندیار می نویسد که مرزبان دیوانی به لهجه طبری داشته، به نام «نیکی نامه» (تاریخ طبرستان، 137/1).

دیوان طبعی اشترخانی (یا شعر او)

فارسی، از عبد بن محمد علی طبعی اشترخانی اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 420).

دیوان طبعی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم عنایت الله طبعی خباز اصفهانی (-944 ق) (تحفه سامی، 54).

دیوان طبعی سیستانی (یا شعر او)

فارسی، از کمال الدین حسین طبعی (یا طبیعی) سیستانی (یا سمنانی) (تذکره نصرآبادی، 311؛ تذکره الشعراء، 83).

دیوان طبعی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از طبعی قزوینی مصاحب حکیم شفائی (تذکره نصرآبادی، 304).

دیوان طبیب اصفهانی

فارسی، از عبد الباقی بن محمد رحیم طیب موسوی اصفهانی (-1168 ق) طیب نادر شاه افشار.خ. مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان طیب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سید زین العابدین طیب (سده 13 ق) (مجمع الفصحاء، 341/2).

دیوان طیب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از آقا عبد الله بن علی اصغر طیب شیرازی (سده 13 ق) که از دوستان رضاقلی خان هدایت بوده است (ریاض العارفین، 466).

دیوان طیب گنجه ای (یا شعر او)

فارسی، از طیب گنجه ای (دانشمندان آذربایجان، 245).

دیوان طبیعی طبسی (یا شعر او)

فارسی، از ملاّ طبیعی طبسی که در موسیقی مهارت داشته و ظاهراً معاصر نصرآبادی بوده است. (تذکره، 223).

دیوان الطحّان

بدر الدین حسن بن مخزوم طحّان ناظم «البدیعیّه» که در حرف بقاء گذشت.

دیوان الطحّان (او شعره)

حسین بن حسن بن علی طحّان بغدادی معروف به ابن الطحّان که در 1308 ق مرثیه ای برای سید عبد الکریم اعرجی سروده. مذکور در «نفحه بغداد».

دیوان طراز یزدی

فارسی، از عبد الوهاب بن عبد الکریم طراز یزدی (-1221 ق).خ. آستان قدس، ش 4699 (به خط شاعر) و ش 4497 (1296 ق)؛ مجلس و ملک.

دیوان طراز یزدی (یا شعر او)

فارسی، از طراز یزدی (-ح 1318 ق). مذکور

در برخی از مجامیع.

دیوان طرب اصفهانی

فارسی، از ابو القاسم بن محمد نصیر (هما) طرب اصفهانی (-1330 ق). ط. تهران، 1342 ش.

دیوان طرب اصفهانی - خزینة طرب

فارسی، ترکی و عربی، از محمد جعفر بن محمد حسین طرب نائینی اصفهانی، که در 1223 ق به فتحعلی شاه قاجار پیوست. این دیوان را هدایت دیده و خوانده بوده است (مجمع الفصحاء، 337/2).

دیوان طرب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد رفیع خان بن ربیع خان طرب شیرازی عامل فارس و از مصاحبین رضاقلی خان هدایت (مجمع الفصحاء، 44/2).

دیوان طرب همدانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا یوسف طرب همدانی شیخ الاسلام همدان (سده 13 ق) (مجمع الفصحاء، 344/2).

دیوان طرزی افشار

فارسی، از طرزی افشار (-پیش از 1083 ق) که با بکار بردن مصادر جعلی دارای سبکی خاص بوده است. ط. رضائیه، 1309 ش؛ تهران، 1338 ش.

دیوان طرزی دزفولی (یا شعر او)

فارسی، از طرزی دزفولی مقیم بغداد. مذکور در «گلشن شعراء».

دیوان طرزی شبستری (یا شعر او)

فارسی، از طرزی شبستری (سده 10 ق) (دانشمندان آذربایجان، 246).

دیوان طرزی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از طرزی شیرازی (آتشکده، 286).

دیوان طرزی طرشتی ---

دیوان طغرای مشهدی

فارسی، از ملا طغرای مشهدی (-1100 ق)؛ خ.

مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان طغرای مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی طغرای مشهدی تبریزی الاصل (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 246).

دیوان طغرل سلجوقی (یا شعر او)

فارسی، از طغرل بن سلطان ارسلان سلجوقی (مجمع الفصحاء، 37/1).

دیوان طغرل قاجار (یا شعر او)

فارسی، از محمد ابراهیم بن مهدی قلی خان طغرل قاجار ظهیر الدوله (-1240 ق) (مجمع الفصحاء، 38/1).

دیوان طفیلی ابدال (یا شعر او)

فارسی، از طفیلی ابدال معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 186). در کتابخانه ملک نسخه دیوان طفیلی، مورخ 1053-1079 ق موجود است.

دیوان طفیلی بناء (یا شعر او)

فارسی، از طفیلی بناء، غلام جهانشاه (تحفه سامی، 139).

دیوان طفیلی حصاری (یا شعر او)

فارسی، از طفیلی حصاری (سده 10 ق) (مجالس النفاث، 160).

دیوان طفیلی لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از طفیلی لاهیجی که از طبیبان دربار صفویه بوده (تذکره نصرآبادی، 50).

دیوان طفیلی هروی (یا شعر او)

فارسی، از امیر حسن بن علی طفیلی جلایر هروی (-925 ق) که قصاید او را ستوده اند.

(مجالس النفاث، 108 و 282).

دیوان طلایع

طلایع بن زریک (-556 ق) وزیر فاطمیان، در 2 مجلد (وفیات الاعیان، 1/238).

دیوان طلعت اصفهانی

فارسی، از آقا محمد طلعت اصفهانی که شاعری غزلسرا و بازرگان بوده (مجمع الفصحاء، 2/344).

دیوان طلعت تبریزی

فارسی، از سرهنگ اسد الله طلعت تبریزی. ط.

تبریز، 1324 ش.

دیوان طلعت یزدی

فارسی، از محمد طلعت یزدی، ط. بمبئی، 1347 ق؛ تهران، 1335 ش.

دیوان طلوعی اراکی

فارسی، از سید فخر الدین بن سید جلال طلوعی هاشمی اراکی (-1369 ق). (سخنوران نامی معاصر، 2/190).

دیوان طلوعی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الرسول طلوعی تبریزی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 246).

دیوان طلوعی گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از علی اکبر طلوعی گیلانی، ط.

دیوان طوبای اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم طوبای اصفهانی (-1174 ق).

دیوان طوبای دزفولی (یا شعر او)

فارسی، از طوبای دزفولی، مذکور در «مخزن الدرر». ظاهراً با عنوان بعدی یکی بوده است.

دیوان طوبای شهرستانی

فارسی، از محمد حسن بن محمد علی طوبای شهرستانی، ط. بمبئی، 1304 ق (در مخزن الدرر).

دیوان طوبای یزدی نائینی (یا شعر او)

فارسی، از شجاع السلطان عبد الوهاب طوبای یزدی نائینی، حاکم ابرقوه (تاریخ نائینی 158/4)

دیوان طوسی

فارسی، از خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق)، تدوین از فیض کاشانی.

دیوان طوسی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا طوسی (مجالس النفاثس، 18 و 192).

دیوان طوطی اهری

فارسی، از ملا حسن طوطی اهری (سده 14 ق) ناظم «سیبکه المعانی» در لغت که چاپ شده

دیوان طوطی ترشیزی

فارسی، از طوطی ترشیزی (-866 ق) ملازم بابر میرزا، که در طب مهارت داشت و در شعر از کاتبی پیروی می کرد (مجالس النفاثس، 31 و 204).

دیوان طوطی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از طوطی سمرقندی (تذکره نصرآبادی، 524).

دیوان طوطی قراباغی (یا شعر او)

فارسی، از ابو الفتح بن ابراهیم طوطی قراباغی (-1255 ق) والی قراباغ، مذکور در تذکره بهمن میرزا.

دیوان طوطی قراباغی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الله طوطی قراباغی (سده 13 ق).

مذکور در «حدیقه الشعراء».

دیوان طوطی همدانی

فارسی، از میرزا ابو الحسن طوطی همدانی خیاط (1329 ق-)، که به جز دیوان منظومه هائی با نامهای «شکرستان»، «هشتاد قصیده»، «گواهی نامه» و «شیطان نامه» دارد و منظومه «مناجات نامه» او طبع شده؛ تهران، 1325 ش.

دیوان طوغری---

دیوان ظهیر الدین سگری

فارسی، از امیر ظهیر الدین نصیر سگری (سیستانی) از فضلاء و امیران سیستان (مجمع الفصحاء، 329/1).

دیوان ظهیر شفروه

فارسی، از امیر ظهیر الدین عبد الله بن شفروه (لباب الالباب، 273/1).

دیوان ظهیر شیرازی

فارسی، از ظهیر شیرازی (سده 11 ق). ط.

کانپور، 1295 ق (به نام دیوان ظهیر فاریابی)، ظاهراً همین شاعر است که با نسبت اصفهانی هم یاد شد.

دیوان ظهیر فاریابی

فارسی، از ظهیر الدوله ابو الفضل طاهر بن محمد فاریابی (-598 ق). ط. تهران، 1338 ش؛ مشهد، 1338 و 1345 ش.

دیوان ظهیر کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از ظهیر الدین حسن بن یحیی خطیب کرمانی که در 926 ق اشعار خویش را در «مشیخه کنز السالکین» - که موجود است - نوشته است.

دیوان ظهیر کرمانی

فارسی، از ظهیر کرمانی که مثنوی «مجمع البحرین» را در 1162 ق سروده و مثنوی «وامق و عذرا» نیز داشته است.

دیوان ظهیر لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از ظهیر لاهیجی معاصر نصرآبادی (تذکره، 377).

دیوان ظهیر مرعشی

فارسی، از سید میر ظهیر الدین بن نصیر الدین بن کمال الدین مرعشی (-892 ق) پادشاه طبرستان، مؤلف «تاریخ طبرستان» که در همین تالیف، از دیوان خویش یاد کرده است.

دیوان ظهیر نسائی (یا شعر او)

فارسی، از ظهیر الدین ولی نسائی، معاصر عوفی.

مذکور در «لباب الالباب».

دیوان ظهیری سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از صدر الکتّاب ظهیر الدین محمد بن علی ظهیری سمرقندی، مؤلف «اغراض السیاسه» و «سندبادنامه». مذکور در «لباب الالباب».

دیوان عابد اصفهانی

فارسی، از میرزا زین العابدین عابد اصفهانی، ناظم «روضه المؤمنین» یا «چهارده گنج» (صبح گلشن 265).

دیوان عابد بیرمی (یا شعر او)

فارسی، از زین العابدین عابد بیرمی لاری معروف به شاه زنده (مجمع الفصحاء، 339/1).

دیوان عابد راقم (یا شعر او)

فارسی، از عابد راقم بخاری، معاصر نصرآبادی (تذکره، 439).

دیوان عابد سمرقندی ---

ص: 353

دیوان عاجز ہندی - لخلخہ گلاب

فارسی، از غلام دستگیر صاحب عاجز نقشبندی. ط. حیدر آباد، 1318 ق (چاپ دوم).

دیوان عادل خراسانی

فارسی، از عادل بن علی خراسانی (سده 10 ق) ناظم ترجمہ صد کلمہ حضرت امیر (علیہ السلام) و «نظم اللئالی» و مرتب ترتیب «ترجمان القرآن» جرجانی کہ چاپ شدہ.

دیوان عادل لاری (یا شعر او)

فارسی، از شاه عادل لاری (-950 یا 983 ق) کہ از ملوک لار بودہ (تحفہ سامی، 20).

دیوان عادلشاه دکنی ---

ص: 354

صائب و کاتب بیاض او در 1088 ق (دانشمندان آذربایجان، 252).

دیوان عارف تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از آقا حسین عارف تبریزی (-1220 ق) (دانشمندان آذربایجان، 252).

دیوان عارف تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الله عارف تبریزی (سده 13 ق) که به هند رفت و در بنارس درگذشت (دانشمندان آذربایجان، 253).

دیوان عارف تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی عارف تبریزی، معاصر نادر شاه افشار که وی دستور داد شاهنامه ای به نظم آورد و با او به سفر هند رفت (تذکره الشعراء، 86).

دیوان عارفچه نوحه گر

فارسی، از محمد علی بن محمد حسین خراسانی معروف به عارفچه نوحه گر (ح 1290 ق-) که صد قصیده و منظومه های «هدیه المعصومین» و «افکار عارفچه» او چاپ شده است.

دیوان عارف دزفولی

فارسی، از عبد الحسین بن محمد هادی عارف دزفولی مهنویس که خودش در 1355 ق گردآوری آن را به پایان رسانیده است و «نگارستان مانی» و «گلشن بدایع» هم از اوست.

دیوان عارف شوشتری

فارسی، از محمد طاهر عارف شوشتری (-1322 ق) داماد محمد جعفر شریف الدین.

خ. موجود.

دیوان عارف شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از علی اکبر بن ابی الحسن عارف شیرازی (-1261 ق) که مدتی ساکن کربلا بود و سپس به هند رفت (صبح گلشن، 368).

دیوان عارف شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از آقا نور محمد عارف شیرازی کفاش (-1305 ق) (آثار عجم، 562).

دیوان عارف شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از عارف شیرازی (سده 11 ق) خاله زاده عرفی (تذکره نصرآبادی، 387؛ صبح گلشن، 267).

دیوان عارف طهرانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی عارف طهرانی، معاصر نادر افشار (آتشکده، 398). در تذکره ها از دو شاعر معاصر نادر که با او به هند رفته اند، با نام و تخلص محمد علی عارف (تبریزی و طهرانی) یاد شده که محتملاً هردو عنوان یکی بوده است.

دیوان عارف فرکتی (یا شعر او)

از عارف فرکتی سمرقندی (سده 10 ق) که در هرات می زیسته و به عراق رفته است (مجالس الثّقائس، 117 و 288).

دیوان عارف قزوینی

فارسی، از ابو القاسم بن ملا هادی عارف قزوینی (-1312 ش). ط. برلن، 1343 ق؛ تهران، 1377 ق.

دیوان عارف قمی

فارسی و عربی، از علی بن ابی طالب عارف قمی نجفی (-ح 1325 ق). خ. موجود.

دیوان عارف کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از میر عبد الحسین عارف کاشانی (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 368).

دیوان عارف کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از اسماعیل عارف کرمانی نقّاش (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 382).

دیوان عارف گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از عارف گیلانی که از نیز معاصر

نصرآبادی (تذکره، 429).

دیوان عارف لاهوری

فارسی، از عارف لاهوری، ناظم مثنوی مهر و ماه و از مقربان همّت خان (کلمات الشعراء، 81).

دیوان عارف مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از عارف مشهدی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 429).

دیوان عارف هروی (یا شعر او)

فارسی، از عارفی هروی خوشنویس روزگار سلطان حسین بایقرا (روز روشن، 423).

دیوان عارفی ---

ص: 356

دیوان عالی شیرازی

فارسی، از میرزا محمد نعمت خان عالی شیرازی (-1120 ق). ط. کانپور، 1924 م؛ لکهنو، 1298 ق.

دیوان عالی کردستانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد حسین عالی کردستانی (مجمع الفصحاء 351/2).

دیوان عالی گلپایگانی

فارسی، از عالی گلپایگانی، مشتمل بر رباعیات (روز روشن، 428).

دیوان عالی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا مهدی عالی مشهدی (تذکره حزین، 90).

دیوان عامر

عامر بن عامر بصری، که قصیده عرفانی تائیه «ذات الانوار» را در 731 ق سروده است.

دیوان عامر

عامر بن کثیر حسنی (کشف الظنون، 515/1).

دیوان عامر ---

ص: 358

دیوان عباس شبر

شیخ عباس شبر نجفی قاضی بصره. منظومه ای از این دیوان در یکی از شماره های مجله «البیان» که به داستان اختصاص یافته نقل شده است.

دیوان (شاه)عباس ماضی

فارسی، از شاه عباس اول صفوی (-1038 ق) (تذکره نصرآبادی، 8).

دیوان عباس العذاری

شیخ عباس عذاری حلّی، برادر شیخ عبد الله عذاری، مذکور در «البابلیات» خطیب یعقوبی (184/2).

دیوان عباس القرشی

شیخ عباس بن محمد علی قرشی نجفی (-1299 ق). خ. موجود.

دیوان عباسقلی خان شاملو (یا شعر او)

فارسی، از عباسقلی خان بن حسن شاملو، حاکم هرات، معاصر شاه صفی صفوی (تذکره نصرآبادی، 22 و 539).

دیوان عباس کاظمی (او شعره)

شیخ عباس بن شیخ محمد آل اسعد کاظمی (-1345 ق). مذکور در «شعراء کاظمیّه».

دیوان عباس ناسخ (یا شعر او)

فارسی، از مولانا عباس ناسخ معاصر نصرآبادی (تذکره، 541).

دیوان عباس همدانی (یا شعر او)---

ديوان عبد الحسين الحويزي

شيخ عبد الحسين حويزي، اشعار او در مجموعه هاي شيخ حسن حلونقل شده.

ديوان عبد الحسين شكر ---

ص: 360

دیوان عبد الرحیم نهاوندی

فارسی، از عبد الرحیم بن میرزا نجف مستوفی نهاوندی (-1304 ق). از فرزندش شیخ محمد نهاوندی مؤلف تفسیر «نفحات الرحمان» نقل شده. در فهرست منزوی ذیل دیوان عبد الرحمان نهاوندی از وجود نسخه دیوان در کتابخانه دانشکده الهیات یاد شده.

دیوان عبد الرزاق دنبلی ---

ص: 361

ديوان عبد العزيز خان

فارسی، از عبد العزيز خان بن قدر محمد خان پادشاه بخارا، معاصر شاه عباس دوم (مجمع الفصحاء 39/1).

ديوان عبد العزيز حلي ---

ص: 362

محمد شاهمیر مرعشی شوشتری (-1206 ق).

مذکور در تحفه العالم.

دیوان عبد الکریم خوشنویس

فارسی، از عبد الکریم خوشنویس، ملقب به پادشاه برادر انیسی خوشنویس (تحفه سامی، 81).

دیوان عبد الکریم آل شمس الدین

عبد الکریم بن شیخ عباس آل شمس الدین عاملی (1330 ق-).

دیوان عبد الکریم الطحان

عبد الکریم بن عبد الهادی طحان بغدادی (1314 ق-).

دیوان عبد الکریم سمیرمی ---

ص: 363

ديوان عبد الله يانق ---

ص: 364

دیوان عبد الله قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الله قزوینی (سده 9 ق) که 40 سال در هرات اقامت داشت (مجالس النفائس، 163).

دیوان عبد الله الكاتب

ابو محمد عبد الله بن محمد كاتب اصفهانی، خازن صاحب بن عباد. مذکور در «یتیمه الدهر» و «نسمه السحر».

دیوان عبد الله کاشانی (یا شعر او)---

ص: 365

جامع: سید حبیب اعرجی.

دیوان عبد المهدی الحجار

شیخ عبد المهدی بن داود حجار نجفی (-1358 ق)، ناظم منظومه های «فوز الدارین» و «البلاغ المبین».

دیوان عبد المهدی مطر

عبد المهدی بن عبد الحسین مطر نجفی (1318 ق-)، نزدیک 5000 بیت، بیشتر در مرثیة اهل بیت (علیه السلام)

دیوان عبد التبی الخطی

شیخ عبد التبی بن احمد خطی. برخی از مرثیه های او دیده شده.

دیوان عبد الواحد آل مظفر

شیخ عبد الواحد بن احمد آل مظفر نجفی (1310 ق-). خ. دیده شده.

دیوان عبد الواسع تونی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الواسع تونی (سده 12 ق)، مترجم رساله «ذهبیة رضویة» به نام شاه سلطان حسین صفوی، که در همین ترجمه اشعاری در مدح و دعای شاه سروده و آورده است.

دیوان عبد الواسع جبلی

فارسی، از بدیع الزمان عبد الواسع بن عبد المجامع جبلی غرجستانی (-555 یا 575 ق). ط. تهران، 1341 ش؛ خ. آستان قدس، ش 4713 و چند نسخه دیگر.

دیوان عبد الواسع هروی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الواسع منشی هروی، معاصر نوائی (مجالس النفاث، 99 و 276)

دیوان عبد الوهاب اسفراینی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الوهاب اسفراینی، قاضی سبزوار و اسفراین و محتسب استرآباد، که قصیده «دریای ابرار» امیر خسرو را جواب گفته است (مجالس النفاث، 42 و 214).

دیوان عبد الوهاب سمرقندی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از عبد الوهاب سمرقندی (سده 10 ق) (مجالس النفاث، 171).

دیوان عبد الوهاب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میر عبد الوهاب انجوی شیرازی معروف به میر مجنون (روز روشن، 441).

دیوان عبد الوهاب قاضی

فارسی، از عبد الوهاب قاضی مشهد (سده 9 ق) که در بدیهه گوئی معروف بود و در انشاء و کتابت نیز مهارت داشت (مجالس النفائس، 26 و 201).

دیوان عبد الهادی شیرازی (او شعره)

سید عبد الهادی بن اسماعیل حسینی شیرازی نجفی (1305 ق-).

دیوان عبد الهادی العطار

سید عبد الهادی بن سید جواد موسوی عطار معروف به قطان (1325 ق-)، در 3 جزء:

«المواهب الموسویّه»، «الخواطر الموسویّه» و «التفحات الموسویّه».

دیوان عبد الهادی الصنعانی (او شعره)

عبد الهادی بن محمد سودی زیدی صنعانی، معاصر امام شرف الدین (-995 ق). مذکور در «نسمه السحر».

دیوان العبدی

ابو اسماء عبدی که ابن شهر آشوب او را در شمار شاعران شیعه یاد کرده است (معالم العلماء، 139).

دیوان العبدی (او شعره)

ابو عبد الله سفیان بن مصعب عبدی کوفی از اصحاب امام صادق (علیه السلام) (معالم العلماء، 139).

دیوان العبدی ---

دیوان عبدی اصفهانی

فارسی، از عبد الله بن محمد علی (طبعی) عبدی اصفهانی، که مثنوی «آدم و پری» را به نام شاه طهماسب صفوی سروده است (روز روشن، 442).

دیوان عبدی اصفهانی - درر المصائب

فارسی، از میر عبد الحسین عبدی اصفهانی (-1372 ق). ط. اصفهان، 1368 ق.

دیوان عبدی رازی (یا شعر او)

فارسی، از عبدی رازی، معاصر سام میرزا (تحفة سامی، 161).

دیوان عبدی شیرازی ---

ص: 367

شاگرد حضوری قمی، که به هند رفت و نزد عادلشاه تقرب یافت (هفت اقلیم، 133).

دیوان عتیقی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از قطب الدین عتیقی تبریزی، معاصر خواجه رشید الدین همدانی (-718 ق.) (مجمع الفصحاء، 1/338).

دیوان عتیقی سمرقندی

فارسی، از ملک الافاضل جلال الدین بن قطب الدین تبریزی سمرقندی (-741 ق.) خ.

لالا اسماعیل استانبول و ایاصوفیا.

دیوان عتیقی شروانی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از عتیقی شروانی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 243).

دیوان عتیقی شروانی (یا شعر او)

فارسی، از عتیقی شروانی از قلندران بکتاشیه (سده 14 ق.) مقیم بغداد (دانشمندان آذربایجان، 271).

دیوان عجایب و غرایب

فارسی و اردو، از امجد علی؛ ط. آگره، 1266 ق.

دیوان عجزی

فارسی، از حسن بیگ عجزی تبریزی، که در جواب دیوان فغانی، دیوانی داشته است (دانشمندان آذربایجان، 271).

دیوان عجزی یزدی ---

ص: 368

دیوان عرفان شهرستانی

فارسی، از عبد الله بن علاء الدین محمد عرفان شهرستانی که پدرش خواهرزاده شاه عباس بود و هردو را (پدر و پسر را) شاه صفی کور ساخت (تذکره نصرآبادی، 13).

دیوان عرفان کالبی (یا شعر او)

فارسی، از سلطان ابو سعید عرفان کالبی (-1147 ق). خلیفه شاه فضل الله بن سید احمد کاشفی (صبح گلشن، 280).

دیوان عرفان هندی (یا شعر او)

فارسی، از عرفان بن خواجه مکی هندی (کلمات الشعراء، 81).

دیوان عرفان یزدی

فارسی، از ملا مطیع عرفان یزدی که مدایح او «المواهب السنیه فی المدایح العلیه» نام دارد (تاریخ یزد، 310).

دیوان عرفی تبریزی

فارسی، از عرفی تبریزی، معاصر شاه عباس صفوی و ناظم مثنوی «گوی و چوگان». مذکور در «سفینه خوشگو»؛ نیز تحفه سامی (ص 167).

دیوان عرفی شیرازی

فارسی، از جمال الدین محمد بن زین الدین عرفی حسینی شیرازی (-1002 ق). وی نخست دیوان خویش را در 996 ق گرد آورد و چون در بستر مرگ افتاد، مسودات اشعارش را نزد خان خانان فرستاد و محمد قاسم سراجا، به فرمان خان خانان پس از مرگ عرفی به گردآوری دیوان پرداخت و در 1026 ق آن را در 14 هزار بیت مرتب و مدون ساخت. ط. هند مکرر. خ. آستان قدس، ش 9161 (1051 ق) و چند نسخه دیگر

دیوان عروضی ---

ص: 369

دیوان عزّ الدین اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از عزّ الدین اصفهانی، مستوفی سلطان سنجر که در حبس او درگذشت (مجمع الفصحاء، 339/1).

دیوان عزّ الدین رازی (یا شعر او)

فارسی، از عزّ الدین رازی، معلم اطفال، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 177).

دیوان عزّ الدین سلجوقی (یا شعر او)

فارسی، از عزّ الدین کیکاوس بن کیخسرو سلجوقی (مجمع الفصحاء، 39/1).

دیوان عزّ الدین شیروانی

فارسی، از عزّ الدین شیروانی، معاصر خاقانی (سده 6 ق). سنگلاخ آن را به خط احمد آهو چشم دیده بوده (امتحان الفضلاء، 152/1).

دیوان عزّ الدین عاملی ---

ص: 370

دیوان عزیز فرید (یا شعر او)

فارسی، از عزیز فرید، مشرف خراسان. مذکور در «لباب الالباب».

دیوان عزیز الدین نسفی (یا شعر او)

فارسی، از عزیز الدین نسفی، مرید سعد الدین حموی (مجمع الفصحاء، 1/340).

دیوان عزیز قزوینی

فارسی، از درویش عزیز الله قزوینی، معاصر جامی، در 8000 بیت (تذکره الشعراء، 52).

دیوان عزیز قزوینی ---

ص: 371

دیوان عشرت بروجردی

فارسی، از عشرت بروجردی (سده 13 ق). خ.

موجود.

دیوان عشرت شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد شفیع عشرت شیرازی (-1358 ق) فرزند وقار شیرازی (آثار عجم، 363).

دیوان عشرت فراهانی بروجردی

فارسی، از ملک الکتاب سید مهدی عشرت فراهانی (-1260 ق) (مجمع الفصحاء، 345/2).

دیوان عشرت کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از عشرت کشمیری، ملازم نجم الدوله امیر خان بهادر (صبح گلشن، 285).

دیوان عشرتی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از عشرتی اصفهانی که به هند سفر کرد و به مشهد بازگشت و در راه کشته شد (صبح گلشن، 286).

دیوان عشرتی فروشانی

فارسی، از آقا علی بن عین علی فروشانی ورنوسفادرانی اصفهانی، شاگرد ملا حسنعلی شوشتری (تذکره نصرآبادی، 338).

دیوان عشرتی قلندر (یا شعر او)

فارسی، از عشرتی قلندر، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 152).

دیوان عشرتی گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از عشرتی گیلانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 204).

دیوان عشرتی یزدی

فارسی، از عشرتی یزدی، خوشنویس و شاعر روزگار صفویه (آتشکده، 261).

دیوان عشرتی هروی (یا شعر او)

فارسی، از بابا جان عشرتی هروی (مجالس النفائس، 164).

دیوان عشق اصفهانی

فارسی، از عبد الله بن محمد شفیع عشق اصفهانی، زنده در 1064 ق.خ. ملک.

دیوان عشق هندی

اردو، از سید حسین میرزا صاحب عشق هندی؛ ط. جزء ثانی این دیوان «برهان غم» نام دارد.

دیوان عشقی بلگرامی

فارسی، از سید برکت الله بن اویس عشقی بلگرامی (-1142 ق). وی افزون بر این دیوان کوچک مثنوی نیز به نام «ریاض عشق» دارد (سرو آزاد، 248). نسخه ای تحت عنوان دیوان عشقی در 1309 ش در بمبئی چاپ شده و نسخه ای از دیوان عشقی هم در کتابخانه عثمان ثالث موجود است. ولی انتساب هیچ یک از این دو معین نیست.

دیوان عشقی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از عشقی تبریزی، معاصر سام میرزا، که در معما و کتابه نویسی خوب بوده و گاهی نیز شعری هم می سروده (تحفه سامی، 142).

دیوان عشقی درگزینی (یا شعر او)

فارسی، از عشقی درگزینی، معاصر سام میرزا، که شهرانگیزی جهت شهر تبریز گفته است (تحفه سامی، 274).

دیوان عشقی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از عشقی (یا عتیقی شیرازی) که مردی فقیر، دوستدار اهل فضل و معاصر سام میرزا بوده است (تحفه سامی، 146).

دیوان عشقی طهرانی (یا شعر او)

فارسی، از عشقی طهرانی که به گفته معاصرش - سام میرزا - شاعری هذیان سرا بوده است (تحفه سامی، 162).

دیوان عشقی عظیم آبادی

فارسی، از محمد وجیه الدین بن شیخ غلام حسین (مجرم) عشقی عظیم آبادی (سده 10 ق). خ. ایشیاتک بنگال هند و دانشگاه پنجاب پاکستان.

دیوان عشقی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از عزیز الدین محمود عشقی کاشانی (روز روشن، 456؛ تحفه سامی، 156).

دیوان عشقی لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از عشقی لکهنوی، شاگرد محمد حسین قتیل (صبح گلشن، 286).

دیوان عشقی هروی (یا شعر او)

فارسی، از میر عشقی نبیره امیر جهان ملک و معاصر نوائی (مجالس الثنائس، 110 و 283).

در «مجالس الثنائس» از شاعری دیگر نیز با همین تخلص عشقی هروی یاد شده است.

دیوان عشقی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از عشقی همدانی که معاصر سام میرزا بوده است. در «تحفه سامی» از 2 شاعر با تخلص و نسبت عشقی همدانی یاد شده است.

(صص 148 و 144).

دیوان عشقی همدانی

فارسی، از میر محمد رضا بن ابی القاسم معروف به میرزاده عشقی همدانی (-1342 ق). ط.

تهران، 1306 ش و مکرر.

دیوان عصار تبریزی

فارسی، از شمس الدین محمد بن احمد عصار تبریزی (سده 8 ق) ناظم مثنوی «مهر و ماه» (آتشکده، 31).

دیوان عصار لواسانی

فارسی، از سید محمد بن محمود عصار حسینی لواسانی (-1356 ق)، که نسخه آشفته تخلص می کرد. خ. آستان قدس، ش

4717 (1353 ق بنخط ناظم)، 4718 و 5757 (خط ناظم)

دیوان عصام دهلوی

فارسی، از عصام الدین دهلوی. سنگلاخ منتخب آن را به خط قاسم شادیشاه دیده بوده است.

(امتحان الفضلاء، 115/1).

دیوان العصامی الاسفراینی

عبد الملک بن جمال الدین عصامی اسفراینی (-1037 ق) که در ادب عرب تألیفاتی داشته (هدایه العارفین، 628/1؛ سلافه العصر، 122).

دیوان العصامی الاسفراینی: (او شعره)

یحیی بن عبد الملک عصامی اسفراینی (سده 11 ق) مؤلف «انموذج النجباء فی معشاره الادباء» (سلافه العصر، 272).

دیوان عصامی سمرقندی

فارسی، از عبد الملک عصامی سمرقندی معاصر تیمور و شیخ الاسلام سمرقند، استاد بساطی سمرقندی (روز روشن، 458).

دیوان عصری تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از عصری تبریزی مقیم اصفهان و معاصر شاه ابو تراب گلستانه (تذکره نصرآبادی، 306).

دیوان العصفوری---

ص: 373

دیوان عطاء (یا شعر او)

فارسی، از ملا عطاء اللہ (سده 12 ق) که اشعارش در مجموعه ای دیده شده.

دیوان عطاء امروہوی (یا شعر او)

فارسی، از عطاء امروہوی مرادآبادی دہلوی (-1136 ق) شاگرد بیدل (صبح گلشن، 287).

دیوان عطاء جونپوری---

ص: 374

شیرازی (آثار عجم، 563).

دیوان عطار د

فارسی، از خواجه شهاب الدین عطار د (-650 ق). خ. تاشکند (فهرست، 65/2).

دیوان عطار دی خراسانی

فارسی، از عبد الرحمان بن محمد عطار دی خراسانی ایبوردی، شاعر روزگار محمود غزنوی.

سنگلاخ 2 نسخه از این دیوان را دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 122/1 و 90/2).

دیوان عطار نیشابوری

فارسی، از فرید الدین ابو طالب محمد بن ابراهیم عطار نیشابوری (-627 ق)؛ ط. تهران، 1320 و 1345 ش و مکرر؛ خ. آستان قدس، ش 4683 (897 ق) و 8347.

دیوان عطار یزدی (یا شعر او)

فارسی، از حسین عطار یزدی، خواهرزاده مضطر (تاریخ یزد، 331).

دیوان عظمت سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از عظمت شاعره سمرقندی (صبح گلشن، 288).

دیوان عظیم (یا شعر او)

فارسی، از میر هدایت الله عظیم شاه عبد العظیمی رازی (تحفه سامی، 42).

دیوان عظیمای نیشابوری

فارسی، از عظیمای نیشابوری (-1111 ق) فرزند ملا قیدی و برادرزاده نظیری. خ. دانشگاه تهران و ایشیاتک بنگال.

دیوان عظیم بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از سید عظیم الدین بن نجات بلگرامی (1113 ق-) (سرو آزاد، 337).

دیوان عظیم خیرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از فضل عظیم بن فضل امام خیرآبادی (صبح گلشن، 288).

دیوان عظیم شیروانی

فارسی، از سید عظیم شیروانی (-1308 ق). ط.

تبریز، 1313 ق.

دیوان عفت شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از سکینه بیگم بنت میرزا عبد الله (نسابه) عفت شیرازی (1192 ق-) که فتح علی شاه را مدح گفته و در ایجاد سبک جدیدی با نشاط اصفهانی اشتراک داشته است (فارسنامه، 94/1 و 149/2).

دیوان عفتی اسفراینی

فارسی، از عفت عفتی اسفراینی، کنیز آذری اسفراینی، که دیوانی داشته و گم شده است (روز روشن، 463).

دیوان عقاب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از سید میرزا فضل بن ابی القاسم عقاب شیرازی، شاگرد فرصت (آثار عجم، 563).

دیوان عقدائی

فارسی، از اسماعیل بن ملک عقدائی یزدی (-1230 ق) که منظومه ای در معانی و بیان و تالیفاتی دیگر نیز دارد (تاریخ یزد، 391).

دیوان عقیبه الاسدی (او شعره)

عقیبه اسدی، از شاعران اهل بیت (علیه السلام) (معالم العلماء، 141).

دیوان عقیل همدانی ---

ص: 375

دیوان عکاشه (یا شعر او)

فارسی، از جلال الدین فریدون ابن عکاشه، قصائدی از وی در ضمن منشآت او در کتابخانه دانشگاه تهران موجود است (فهرست، 276/2-281).

دیوان العکاشی---

ص: 376

دیوان العلوی

سید علوی بن سید حسین بن سلیمان توبلی بحرانی (- پس از 1340 ق). مذکور در مقدمه چاپی «دلیل المتعبد» او.

دیوان العلوی - الزّوضه العلویّه

شیخ ابراهیم ابو الریاض، ناظم «جامع الریاض»، مشتمل بر 14 روضه که این دیوان 28 قصیده در مدح امیر المؤمنین است که توسط ناظم در 1150 ق استخراج شده. خ. دیده شده.

دیوان العلوی الحضرمی ---

ص: 377

1201 ق نقل شده.

دیوان علی بن جعفر خرقانی ---

ص: 378

«الوافی بالوفیات».

دیوان علی بن عبد الله الحمدانی

سیف الدوله ابو الحسن علی بن عبد الله حمدانی تغلبی (-347 ق). مذکور در «نسمه السحر».

دیوان علی بن عثمان الاربلی

علی بن عثمان بن علی بن سلیمان صوفی اربلی (-670 ق) که یاد «البدیعیه» او گذشت.

دیوان علی بن عدنان البحرانی

سید علی بن عدنان بحرانی (-پس از 1355 ق)، جامع: محمد علی بن عدنان برادر شاعر، خ.

موجود.

دیوان علی بن علیرضا خوئی

فارسی و عربی، از شیخ علی بن علیرضا خوئی (-1350 ق) که خودش در 1331 آن را تدوین کرده است. مذکور در «الحدیقه المبهجه».

دیوان علی بن ماجد الجد حفصی

سید علی بن ماجد جد حفصی (سده 13 ق).

مراثی او را شیخ لطف الله جد حفصی در 1201 ق در مجموعه ای گرد آورده است.

دیوان علی بن المحسن التنوخی

قاضی ابو القاسم علی بن محسن تنوخی (-447 ق) (معجم الادباء، 14/110-141).

دیوان علی بن محمد التنوخی

قاضی ابو القاسم علی بن محمد تنوخی (-342 ق) (معجم الادباء، 14/162-191).

دیوان علی بن محمد البرقی (او شعره)

علی بن محمد برقی (معالم العلماء، 135).

دیوان علی بن محمد البیاضی النباطی

علی بن محمد بیاضی نباطی (-877 ق) ناظم «ذخیره الایمان».

ديوان علي بن محمد الحريري (او شعره)

علي بن محمد حريري، مذکور در «دميه القصر».

ديوان علي بن محمد الصنعاني

قاضي جمال الدين علي بن محمد عنسي صنعاني زيدي معاصر مؤلف «نسمه السحر» كه شرح احوال او را آورده است.

ديوان علي بن مقرب ---

ص: 379

دیوان علی اصغر حکمت

فارسی، از علی اصغر حکمت شیرازی، دانشمند معاصر که تألیفاتی به نظم و نثر از او چاپ شده است.

دیوان علی اصغر شمشیرگر ---

ص: 380

دیوان علی ترشیزی (یا شعر او)

فارسی، از ملا علی ترشیزی (مجالس النفاثس، 98).

دیوان علی الجاسم

شیخ علی بن قاسم جاسم حلی (-1332 ق)؛ جامع: شیخ احمد حائری (شعراء الحله، 127/4).

دیوان علی جواهر رقم

فارسی، از میر سید علی بن میرزا مقیم بن شاهمیر تبریزی معروف به جواهر رقم (-1094 ق) که به هند رفت و نزد اورنگ زیب تقرب یافت (تذکره نصرآبادی، 208؛ نمونه خطوط خوش، 152).

دیوان علی حسینی (یا شعر او)

فارسی، از علی حسینی (-1286 ق) (المآثر و الآثار، 222).

دیوان علی خان ترکمان (یا شعر او)

فارسی، از علی خان میرزا خویشاوند نزدیک سلطان یعقوب خان (-896 ق) (مجالس النفاثس، 302).

دیوان علی خان گلپایگانی (یا شعر او)

فارسی، از علی خان بن میرزا ذوالفقار گلپایگانی (سده 11 ق)، شیخ الاسلام گلپایگان (تذکره نصرآبادی، 185).

دیوان علی خان المدنی

سید علی خان بن نظام الدین احمد حسینی دشتکی شیرازی مدنی (-1120 ق)، مولف سلافه العصر؛ خ. سماوی و کاشف الغطاء.

دیوان علی خان المشعشی

فارسی و عربی، از سید علی خان بن خلف مشعشی (-1088 ق)، والی حویزه، وی 2 دیوان داشته به فارسی و عربی که دیوان عربی را خیر جلیس نامیده و موجود است.

دیوان علی خراس هروی (یا شعر او)

فارسی، از ملا علی خراس هروی (تحفه سامی، 69).

دیوان علی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه علی بن محمد جان قدسی (سده 11 ق) مفسر و محدث (تذکره نصرآبادی، 166).

دیوان علی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از حاج ملاّ علی کاتب و خوشنویس خراسانی (مجالس النّفائس، 149).

دیوان علی خلیج (یا شعر او)

فارسی، از میرزا علی خلیج (سده 10 ق) ملازم امیر فریدون جعفر (مجالس النّفائس، 166).

دیوان علی خیر الدّین ---

ص: 381

دیوان علی رضا اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از علی رضا بن رئیس حسین رویدشتی (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 427).

دیوان علی رضا بیگ اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از علی رضا بیگ اصفهانی (سده 11 ق) شاگرد ملا محمد باقر سبزواری (تذکره نصرآبادی، 189).

دیوان علی رضا تويسرکاني (یا شعر او)

فارسی، از علی رضا تويسرکاني (سده 11 ق) که به هند رفت و به اصفهان بازگشت (تذکره نصرآبادی، 190).

دیوان علی رضا شولستاني (یا شعر او)

فارسی، از علی رضا شولستاني (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی 400).

دیوان علی رضا عباسی (یا شعر او)

فارسی، از علی رضا عباسی تبریزی خوشنویس (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 207).

دیوان علی رضا کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا علی رضا معروف به علی کرمانی (سده 13 ق) مرید رونق علی شاه (ریاض العارفین، 469).

دیوان علی رضوی زاده

فارسی، از علی رضوی زاده، ناظم «نصاب واژه های نو»، که چاپ شده.

دیوان علی الزینی

شیخ علی بن محمد حسین زینی نجفی (-1215 ق). مذکور در «تکمله امل الآمل».

دیوان علی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از سید علی سبزواری (سده 11 ق)، نواده میر شمس الدین نقیب الاشراف سبزواری (تذکره نصرآبادی، 97).

دیوان علی سهرندی

فارسی، از میان ناصر علی سهرندی متخلص به علی (-1108 ق). خ. دانشگاه تهران و شیرانی پاکستان.

دیوان علی سیاهپوش

فارسی، از سلطان علی بن صدر الدین سیاهپوش معروف به خواجه علی سیاهپوش (-830 ق) (دانشمندان آذربایجان، 279).

دیوان علی شاه عبد العظیمی (یا شعر او)

فارسی، از سید علی شاه شاه عبد العظیمی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 42).

دیوان علی شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد علی شوشتری، شاگرد آقا حسین خوانساری (تذکره نصرآبادی، 185).

دیوان علی شهریار قمی (یا شعر او)

فارسی، از علی شهریار قمی، معاصر حکیم رکن و نصرآبادی (تذکره، 367).

دیوان علی شیخ العراقین

فارسی، از شیخ علی بن عبد الحسین معروف به «شیخ العراقین» که مرثیه های او به نام «معراج المحبّه» چاپ شده.

دیوان علی شیر---

ص: 382

دیوان علی العلیاری

علی بن عبد الله علیاری تبریزی (-1327 ق) مؤلف «بهجه الآمال» و ناظم «تتمیم زبده المقال».

دیوان علی عظیم سهرندی (یا شعر او)

فارسی، از علی بن ناصر علی عظیم سهرندی (سرهندی) شاعر دربار محمد شاه (سده 12 ق) (نتائج الافکار، 495).

دیوان علی قاینی (یا شعر او)

فارسی، از سید علی بن عابد خطیب و واعظ خراسان و هرات در عصر سلطان حسین بایقرا (بهارستان، 220).

دیوان علی القطفی

شیخ علی بن سلیمان آل عبد الجبار قطفی، در 4000 بیت در مدایح و مراثی.

دیوان علی قلی خان (یا شعر او)

فارسی، از علی قلی خان (گلستان مسرت، 79).

دیوان علی قلی خان (یا شعر او)

فارسی، از علی قلی خان بن شاه وردی خان والی لر کوچک (تذکره نصرآبادی، 32).

دیوان علی قمی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی بن آقا رضی قمی (تذکره نصرآبادی، 113).

دیوان علی کاشی (یا شعر او)

فارسی، از ملا میر علی کاشی معاصر شاه عباس اول که در 1022 ماده تاریخ قتل فرزند شاه را به دست پدر، سرود (تذکره نصرآبادی، 484).

دیوان علی کمونه (یا شعر او)

فارسی، از سید علی کمونه، از خدمتگاران شاه طهماسب صفوی (تحفه سامی، 45).

دیوان علی لغری (یا شعر او)

فارسی، از علی محمد خان لغری (-1250 ق)، از شاعران بلوچستان و مکران و مؤلف «انیس السکین». مذکور در حاشیه «روضات الجنات فی تاریخ هرات» (ص 538).

دیوان علیم بخاری (یا شعر او)

فارسی، از ملا بقای بخاری (تذکره نصرآبادی، 443).

دیوان علی متکلم رازی

فارسی، از علی متکلم رازی (نقض مثالب النواصب، 239 و 628).

دیوان علی محمد احتشام اولیائی

فارسی، از علی محمد احتشام اولیائی، ناظم منظومه «وحدت ملی» که چاپ شده.

دیوان علی محمد اویسی

فارسی، از علی محمد اویسی، ناظم منظومه «سرگذشت پرویز» که چاپ شده.

دیوان علی مهابادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی مهابادی اصفهانی، جامع اشعار مولوی (تذکره نصرآبادی، 138).

دیوان علی نجف آبادی (یا شعر او)

فارسی، از آقا علی نجف آبادی اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 135).

دیوان علی نقاش (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی بیگ بن ابدال بیگ (-1167 ق)، نقاش باشی شاه طهماسب صفوی (آتشکده، 406).

دیوان علی نقی الاحسائی

شیخ علی نقی بن شیخ احمد احسائی که در 1236 ق از پدر اجازه گرفته. ط. تهران.

دیوان علی نقی ایجاد (یا شعر او)

فارسی، از علی نقی بن احمد علی ایجاد (-1189 ق) که در اصل از همدان و متولد برهان پور بود (نتایج الافکار، 84).

دیوان علی نقی کمره ای ---

دیوان علی نقی گنابادی

علی نقی گنابادی که در 1216 ق نظم «صراط الجنه» را به پایان رسانیده.

دیوان علی نقی لکهنوی

سید علی نقی بن ابی الحسن لکهنوی (1323 ق-)، که «دیوان البقیعیات» نیز از اوست.

دیوان علی هاشمی (یا شعر او)

فارسی، از سید علی هاشمی (سده 9 ق) که ملازم عبد اللطیف میرزا بود (مجالس النفاث، 14 و 189).

دیوان (میر) علی هروی

فارسی، از میر علی خوشنویس هروی (-925 ق)، مؤلف رساله «مداد الخطوط» (امتحان الفضلاء، 372/2-381).

دیوان (میر) علی هروی (یا شعر او)

فارسی، از میر علی هروی که در مدرسه جامی می نشست و از او استفاده می برد (مجالس النفاث، 88 و 262).

دیوان (میر سید) علی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از میر سید علی بن شهاب الدین همدانی (-776). خ. ملک و مجلس.

دیوان علی یاریگ (یا شعر او)

فارسی، از علی یاریگ بن شادی خان (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 66).

دیوان علی یزدی

فارسی، از حسنعلی یزدی متخلص به علی (تاریخ یزد، 312).

دیوان عماد بخاری (یا شعر او)

فارسی، از عماد الدین اسماعیل بخاری، معاصر ابو سعید خان (تاریخ گزیده، 824).

دیوان عماد تربتی

فارسی، از عماد بن محمد تقی معین دفتر (1299 ش-) که مجموعه ای به نام «چند غزل عماد» از او چاپ شده است.

دیوان عماد الدین غزنوی

فارسی، از عماد الدین غزنوی که گویا فرزند مختاری غزنوی بوده است (آتشکده، 113).

دیوان عماد شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از سید میر عماد الدین شیرازی، که سلطان حیدر بن شاه اسماعیل را مدح گفت (روز روشن، 475).

دیوان عماد زوزنی (یا شعر او)

فارسی، از ملک عماد خوافی زوزنی، معاصر و مرید حجه الاسلام غزالی و شاگرد سید حسن غزنوی (آتشکده، 77).

دیوان عماد فقیه

فارسی، از خواجه عماد الدین علی فقیه کرمانی (-772 یا 773 ق). خ. مجلس، ملک و شهید مطهری.

دیوان عماد قزوینی

فارسی، از میر عماد قزوینی خوشنویس (-1024 ق) (تذکره نصرآبادی، 207).

دیوان عماد کاتب

فارسی، از عماد کاتب (سده 10 ق) (مجالس النفاث، 394).

دیوان عماد لاری

فارسی، از عماد لاری که افزون بر غزلیات، مثنوی لیلی و مجنون نیز داشته (مجالس النفاث، 121).

دیوان عماد لر

فارسی، از عماد الله فضلوی معروف به عماد لر که ملازم شمس الدین محمد صاحب دیوان بوده (مجالس النفاث، 343).

دیوان عماد لشکر

فارسی، از علی بن اسماعیل سرمدی ادیب خلوت معروف به عماد لشکر، که «تبریکنامه»،

«چهارده بند» و «وطنیات» از اشعار او چاپ شده.

دیوان عمادی شهر یاری

فارسی، از عماد الدین عمادی غزنوی شهر یاری (-573 ق)؛ خ. مجلس.

دیوان عماد یزدی

فارسی، از سید عماد الدین عراقی یزدی مقیم خراسان و معاصر امیر علی شیر (مجالس النفاثس، 122 و 312).

دیوان عماره مروزی

فارسی، از ابو منصور عماره بن احمد مروزی (-360 ق) (مجالس النفاثس، 335).

دیوان عماره الیمانی

نجم الدین ابو محمد عماره بن حسن حکمی یمانی (-569 ق) مقیم مصر، مذکور در «نسمه السحر».

دیوان عمان سامانی - گنجینه اسرار

فارسی، از تاج الشعراء، نور الله بن عبد الله (جیحون) عمان سامانی اصفهانی (-1322 ق)؛ ط. تهران، 1315 ق و مکرر، اصفهان، 1306 ق و مکرر؛ هند، 1323 ق.

دیوان عماد سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از عمان سمرقندی که عبد العزیز خان را مدح می گفته (روز روشن، 476).

دیوان عمده تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از عمده تبریزی که از شاعران متقدم بوده (دانشمندان آذربایجان، 281).

دیوان عمق بخاری

فارسی، از شهاب الدین امیر الشعراء عمق بخارائی (-542 یا 551 ق)؛ ط. تبریز، 1307 ش؛ تهران، 1339 ش؛ خ. مجلس و ملی تبریز.

دیوان عموی اصفهانی

فارسی، از محمود بن عبد الصمد بن محمود فرهنگ معروف به عموی اصفهانی (1285 ش-) (شعراى اصفهان، 335).

دیوان عمید حسینی ---

دیوان عنایت کتابدار (یا شعر او)

فارسی، از عنایت کتابدار کتابخانه سلطنتی (هفت اقلیم، 302).

دیوان عنایت لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از عنایت بهله دوز لاهیجی (مجمع الخواص، 239).

دیوان عنایت الله دیلمی (یا شعر او)

فارسی، از شاه عنایت الله دیلمی، پدر شاه صدر دیلمی (تحفه سامی، 58).

دیوان عنایت الله دیلمی (یا شعر او)

فارسی، از شاه عنایه الله بن شاه صدر دیلمی (تحفه سامی، 62).

دیوان عنایت لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از محمد حفیظ بن اللهیار عنایت لاهوری خوشنویس (تذکره حسینی، 226).

دیوان عنایتی کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد عنایتی کرمانی، که در 1014 ق تاریخ جلوس شاه سلیم بن اکبر را سرود (تذکره نصرآبادی، 479).

دیوان عنبر شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عنبر شیرازی که قصیده او در استقبال قصیده «ایوان مدائن» خاقانی چاپ شده.

دیوان عندلیب تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از عندلیب تبریزی، شاعر داستان سرا (دانشمندان آذربایجان، 282).

دیوان عندلیب دارابجردی (یا شعر او)

فارسی، از ملا صادق عندلیب دارابجردی، معاصر فرصت (-1339 ق) (آثار عجم، 103).

دیوان عندلیب کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از حافظ محمد تقی عندلیب کاشانی، که در شعر و موسیقی مهارت داشته (تذکره نصرآبادی، 406).

دیوان عندلیب کاشانی

فارسی، از سید محمد تقی عندلیب حسینی که نخست بلبل تخلص می کرده. ط. کلکته، 1309 ق؛ استانبول، 1313 ق؛ لکهنو، 1343 ق.

دیوان عندلیب کاشانی

فارسی، از محمد حسین خان بن فتحعلی خان (صبا) عندلیب کاشانی، که پس از پدر به ملک الشعرائی رسید. او پدر محمود خان ملک الشعرا بود (المآثر و الآثار، 195).

دیوان عنصری بلخی

فارسی، از ابو القاسم حسن بن احمد عنصری بلخی (-431 ق). ط. تهران، 1298 ق، 1323 و 1341؛ لکهنو، 1922 م. خ. آستان قدس، ش 5835 (1261 ق).

دیوان عنقای اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد جواد عنقای اصفهانی (سده 13 ق) که نستعلیق را خوش می نوشت (مجمع الفصحاء 350/2).

دیوان عنقای شیرازی

فارسی، از ملک الشعراء محمد حسین عنقای شیرازی (-1308 ق)، فرزند همای شیرازی.

خ. موجود.

دیوان عنقای طالقانی

فارسی، از جلال الدین ابو الفضل بن علی عنقای طالقانی (-1333 ق). خ. ملی و دانشگاه تهران؛ منتخب آن در تهران در 1332 ش چاپ شده.

دیوان عنقای طالقانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن جلال الدین عنقای طالقانی (1306 ق-) (نامه فرهنگیان، 705).

دیوان عنقای طهرانی

فارسی، از صادق بن محمد بن جلال الدین عنقای تهران طالقانی (1335 ق-) که جز غزلیات و

مثنویها آثار دیگری نیز دارد.

دیوان عنقای قاجار (یا شعر او)

فارسی، از محمد رحیم بن محمد خان عنقای قاجار حاکم سبزوار (مجمع الفصحاء، 2/349).

دیوان عنوان تبریزی

فارسی، از محمد رضا چلبی بن محمد صالح چلبی عنوان تبریزی (سده 11 ق).خ. موجود.

دیوان العواد البغدادی

محمد جواد بن عبد الرضا عواد بغدادی (سده 11 ق).خ. موجود.

دیوان عوام کردستانی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الله بن احمد عوام سنندجی کردستانی (-1235 ق) (مجمع الفصحاء، 2/351).

دیوان عوض خان لاری (یا شعر او)

فارسی، از عوض خان لاری حاکم لار (تذکره حزین، 86).

دیوان عوض غازی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از عبد الله خان ازبک پادشاه بخارا متخلص به عوض غازی (مجمع الخواص، 16).

دیوان عوف بن محلم

عوف بن محلم (الفهرست، 233).

دیوان عوفی

فارسی، از نور الدین محمد بن محمد بن یحیی عوفی بخاری (سده 7 ق) مؤلف «لباب الالباب» و «جوامع الحکایات»... برخی از اشعار او در بخش اول «جوامع الحکایات» آمده است.

دیوان العونی

ابو محمد طلحه بن عبد الله بن ابی عون عونی غسانی، مداح اهل بیت (علیه السلام). شیخ محمد سماوی در حدود 350 بیت اشعار او را از مناقب ابن شهر آشوب و جاهای دیگر جمع کرده است.

دیوان العویس

شرف‌الدین عیسی بن حجّاج عویس (-780 ق)، ناظم «البدیعیه». مذکور در «کشف‌الظنون».

دیوان عهدی باکوئی (یا شعر او)

فارسی، از عهدی باکوئی خوشنویس (-965 ق) (نتایج‌الافکار، 466).

دیوان عهدی بغدادی

فارسی و ترکی، از عهدی بن شمسی بن عبد‌الملک بغدادی، «ناظم‌منظر‌الابرار» و مؤلف تذکره ترکی گلشن شعرا (هدیه‌العارفین، 48/1).

دیوان عهدی تبریزی

فارسی، از عهدی تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 282).

دیوان عهدی خراسانی

فارسی، از قاضی عبد‌الرزاق عهدی (یا عبدی) خراسانی، مصاحب قاضی نور‌الله شوشتری (روز‌روشن، 487).

دیوان عهدی ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از عهدی ساوجی، شاعر دربار شاه طهماسب صفوی (آتشکده، 221).

دیوان عهدی قزوینی

فارسی، از میر مراد عهدی قزوینی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 154).

دیوان عهدی کوکب آبادی (یا شعر او)

فارسی، از عهدی کوکب آبادی، معاصر جاهی صفوی (صبح گلشن، 295).

دیوان عیاضی سرخسی

فارسی، از حکیم عبد‌الرحیم عیاضی سرخسی، معاصر معزّی و نظامی عروضی (مجمع‌الفصحاء، 354/1).

دیوان عیانی جهرمی (یا شعر او)

فارسی، از احمد خان عیانی جهرمی (ریاض العارفین، 468).

دیوان عیانی دهدار

فارسی، از محمود بن محمد دهدار متخلص به عیانی، که «خلاصه الترجمان» را در 1013 ق تالیف کرد و منظومه ای به نام «سجنگل» دارد (آتشکده، 152).

دیوان عیانی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میر عیانی پوستین دوز شیرازی (سده 10 ق) (مجالس النفاثس، 392).

دیوان عیانی هروی

فارسی، از عیانی هروی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 231).

دیوان عیدی بیگ خلیفه (یا شعر او)

فارسی، از زین العابدین علی بن عبد المؤمن مؤلف «تکمله الاخبار»، که در دیوان شاه طهماسب تا 973 ق خدمت می کرده است.

دیوان عیسی اصفهانی

فارسی، از سید عیسی بن محمد علی عاملی اصفهانی (سده 13 ق) ناظم مثنوی «الزهره السنیه».

دیوان عیسی الاعرجی

عیسی بن جعفر بن محمد اعرجی که در 1308 ق مرثیه ای در وفات سید عبد الکریم اعرجی گفته است. مذکور در «تحفه بغداد».

دیوان عیسی بیگ تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از عیسی بیگ بن طالب خان تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 282).

دیوان عیسی ساوجی

فارسی، از قاضی عیسی بن خواجه شکر الله ساوجی از صدور و مقربان سلطان یعقوب (-896 ق) (مجالس النفاثس، 118).

دیوان عیسی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا مسیح عیسی شیرازی (تذکره نصر آبادی، 386).

دیوان عیسی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از عیسی یزدی، در گذشته در هند و معاصر نصرآبادی (تذکره، 285).

دیوان عیسی الیمانی

عیسی بن لطف الله بن مطهر حسنی یمانی. مذکور در «نسمه السحر».

دیوان عیسی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از عیسی اردبیلی که اشعارش از جنگ مؤرخ 1135 ق نقل شده (دانشمندان آذربایجان، 283).

دیوان عیسی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد رضا عیسی اصفهانی، که در 1206 ق تاریخ وفات سید مهدی جزائری را گفته است (نجوم السماء، 300).

دیوان عیسی حصاری (یا شعر او)

فارسی، از عیسی حصاری که نخست محنتی تخلص می کرده و به دهلی رفته و نزد اکبر تقرب یافته است (صبح گلشن، 296).

دیوان عیسی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از علی محمد عیسی شیرازی، شاگرد نصرت (آثار عجم، 564).

دیوان عیسی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از عیسی شیرازی معروف به کل عیسی (سده 10 ق) که قزوینی هزلیاتی از او نقل کرده است (مجالس النفاوس، 403).

دیوان عیسی لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از طالب علی خان بن علی بخش عیسی لکهنوی (-1240 ق) شاگرد قتیل (صبح گلشن، 296).

دیوان عیشی هروی

فارسی، از حافظ علی بن نور عیشی غوری هروی که در 908 ق قصیده مصنوعی در مدح سلطان حسین بایقرا سرود و یکی از قصائد موجود و مصنوع او «ممتاز البدایع» نام دارد. (تحفه سامی، 69).

دیوان العینائی

سید صدر الدین بن محمد امین فضل الله عینائی عاملی (-1360 ق). خ. موجود.

دیوان العینائی

سید محمد حیدر عینائی حسینی عاملی (-1369 ق)، که «المنتخبات المختارات» او چاپ شده.

دیوان عین الزمان

مهذب الدین ابو الحسین احمد بن منیر، عین الزمان طرابلسی شامی (-543 ق)، ناظم قصیده راثیه «التتریه» (مجالس المؤمنین، 456).

دیوان عینی علی گلپایگانی (یا شعره)

فارسی، از میر عین علی حسینی گلپایگانی که بیشتر رباعی می سروده (تذکره نصرآبادی، 254).

دیوان عین القضاة رازی (یا شعر او)

فارسی، از امیر عین القضاة، قاضی ری (تحفه سامی، 40).

دیوان عین القضاة همدانی

عین القضاة ابو الفضل عبد الله بن محمد میانجی همدانی (-525 ق) مؤلف «التمهیدات» که رباعیات بسیاری از خود در آن آورده. تألیفات دیگری نیز دارد.

دیوان عینی

فارسی، از سید صدر الدین بن سید مراد عینی (-1333 ش)، که منظومه های یادگار، آدینه، غلامان، یتیم، مرگ رباخوار و بخارا نیز از او چاپ شده است.

دیوان عینی فراهانی (یا شعر او)

فارسی، از عبد القیوم عینی فراهانی که در هند اقامت گزید و نزد جهانگیر و قاسم خان حاکم بنگال تقرب یافت (صبح گلشن، 298).

دیوان عیوقی

فارسی، از عیوقی، شاعر عهد غزنوی، که نسخهٔ مثنوی «ورقه و گلشاه» او در موزهٔ سرای طوپ قاپو در ترکیه موجود است و اشعاری نیز از او در «فرهنگ فرس» اسدی آمده است.

دیوان غارت زند

فارسی، از امامقلی خان زند (سدهٔ 13 ق)؛ جامع سید حسن تفرشی (المآثر و الآثار، 222).

دیوان غازی قلندر سمنانی (یا شعر او)

فارسی، از غازی قلندر سمنانی (مجمع الخواص، 194).

دیوان غازی کرای خان

فارسی؟، از غازی کرای خان بن دولت کرای خان تاتار از پادشاهان کریمیه که به دست سپاه صفوی اسیر شد (مجمع الفصحاء، 41/1).

دیوان غازی مازندرانی

فارسی، از محمد قاسم خان بن میرزا حسن غازی مازندرانی (-1271 ق) که محمد شاه قاجار را مدح گفته است (مجمع الفصحاء، 367/2).

دیوان غافل

فارسی، از غلام رضا غافل، مؤلف «عتاب الغافلین». خ. ملک.

دیوان غافل سیستانی

فارسی، از ملک حمزه بن جلال الدین غافل سیستانی (سدهٔ 11 ق) (تذکرهٔ نصرآبادی، 36 و 483).

دیوان غافل طالقانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد تقی غافل طالقانی، معاصر شاه عباس ثانی (صبح گلشن، 298).

دیوان غافل مازندرانی

فارسی، از محمد اسماعیل غافل مازندرانی خوشنویس که از اکبر شاه لقب روشن رقم یافت (کلمات الشعراء، 72).

دیوان غافل مازندرانی

فارسی، از میرزا آقا جان غافل مازندرانی، که منظومه «کسائیة» او چاپ شده.

دیوان غافل مازندرانی

فارسی، از صادق غافل مازندرانی. ط. تهران، 1337 ش.

دیوان غالب آذربایجانی

فارسی، از اسد الله غالب آذربایجانی (سده 13 ق) (ریاض العارفین، 469).

دیوان غالب خوزستانی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الله بن ابی حفص منجی غالب ایذجی خوزی (سده 7 ق) (مجمع الفصحاء، 372/1).

دیوان غالب دهلوی

فارسی، از اسد الله بن عبد الله بیگ غالب دهلوی (-1163 ق). ط. کانپور 1875 م؛ لکهنو، 1310 ق، 1924 م و مکرر.

دیوان غالب طهرانی ---

ص: 390

بر او مدح گفت (میخانه، 450).

دیوان الغری

در مدح معصومین (علیه السلام)، و دعا و مناجات، از محمد مهدی بن اسد الله زرگر (صائغ) اصفهانی (-1365 ق). خ. موجود.

دیوان غریب دنبلی

فارسی، از علی بن محمد بن عبد الرزاق غریب دنبلی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 285).

دیوان غریب عظیم آبادی ---

ص: 391

دیوان الغسانی

ابو الحسین احمد بن علی غسانی اسوانی مصری ملقب به رشید (-562 ق) قاضی مصر در دولت فاطمیان (معجم الادباء، 51/4).

دیوان الغسانی

ابو الفرج محمد بن احمد غسانی دمشقی معروف وأو (-ح 385 ق یا 390 ق) از شاعران سیف الدوله، ابن حمدان. ط. لیدن، 1913 م.

دیوان غنائری رازی

فارسی، از ابو یزید محمد غنائری رازی (-426 یا 436 ق) مداح بهاء الدوله دیلمی، که مناظراتش با عنصری معروف است. ط. تهران، 1340 ش (در گنج بازیافته).

دیوان غضنفر کله جاری (یا شعر او)

فارسی، از غضنفر (یا غضنفری) کله جاری، منسوب به قصبه کله جار کاشان، معاصر و معارض وحشی و از شاعران میر میران (مجمع الخواص، 206؛ تاریخ یزد، 313).

دیوان غفوری رازی (یا شعر او)

فارسی، از غفوری رازی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 162).

دیوان غلام حسین

فارسی، از غلام حسین بن غلام رضا که منظومه «فائده الحیاه و مائده الممات» او چاپ شده.

دیوان غلام رضای ذاکر

فارسی، از غلام رضا بن محمد حسین ذاکر قمی که منظومه «ریاض حسینی» او چاپ شده.

دیوان غلام غوث صمدانی

فارسی، از غلام غوث صمدانی که مثنوی فارسی او در هند چاپ شده.

دیوان غلام مصطفی بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از غلام مصطفی بلگرامی (سرو آزاد، 74 و 328).

دیوان غلام نبی (یا شعر او)

فارسی و اردو، از غلام نبی شاعر هندی (سرو آزاد، 314-371).

دیوان غلامی (یا شعر او)

فارسی، از سعید غلامی (صبح گلشن، 300)

دیوان غماز (یا شعر او)

فارسی، از ملا غماز، شاعر دربار عبد العزیز خان در سمرقند (تذکره نصرآبادی، 441).

دیوان غمام همدانی

فارسی، از محمد بن یوسف غمام یوسف زاده همدانی (1292 ق-). ط. اصفهان، 1342-1346 ق.

دیوان غمدل دیلمقانی (یا شعر او)

فارسی، از غمدل دیلمقانی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 286).

دیوان غمگین

فارسی، از محمد کاظم بن عباس غمگین اصفهانی (-1355 ق). ط. تهران، 1328 ش.

دیوان غمناک

فارسی، از محمد تقی غمناک فرش فروش اصفهانی، که «لئالی غم» و «گنجینه مصائب» او چاپ شده.

دیوان غنائی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الوهاب بن محمد غنائی حسینی معموری هندی، شارح دیوان خاقانی در 1018 ق.

دیوان غنی اصفهانی

فارسی، از سید عبد الغنی غنی عضو انجمن دانشکده اصفهان (شعراى اصفهان، 339).

دیوان غنی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الغنی تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 287).

دیوان غنی تفرشی (یا شعر او)

فارسی، از سید عبد الغنی غنی تفرشی (آتشکده، 407).

دیوان غنی زاده سلماسی-آثار منظوم محمود

غنی زاده

فارسی، از محمود غنی زاده سلماسی (-1353 ق). ط. تهران، 1332 ش.

دیوان غنی کشمیری

فارسی، از محمد طاهر غنی کشمیری (-1079 ه). ط. کانپور، 1304 ق و مکرر؛ لکهنو، 1261 ق و مکرر.

دیوان غنی لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از غنی مسگر لاهیجی (مجمع الخواص، 238).

دیوان غنیمت پنجابی

فارسی، از محمد اکرم غنیمت پنجابی ملتانی (-110 ق). ط. لاهور، 1337 ش.

دیوان غنی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد غنی یزدی، از سادات عریضیه (تاریخ یزد، 313).

دیوان غواصی یزدی

فارسی، از غواصی یزدی (یا خراسانی) معاصر سام میرزا که خرده فروش بوده و روزی 500 بیت می سروده، کتابهای «روضه الشهداء»، «قصص الانبیاء»، «تاریخ طبری»، «کلیله و دمنه» و «ذخیره خوارزمشاهی» را به نظم آورده است (تحفه سامی، 174؛ تاریخ یزد، 313).

دیوان غوث اعظم ---

ص: 393

دیوان غیاث الدین محمد کججی

فارسی، از غیاث الدین، محمد کججی برادر جلال الدین امیر بیگ مهرداد، معاصر سام میرزا و نواده غیاث الدین کججی که در بالا یاد شد (تحفه سامی، 57).

دیوان غیاث الدین محمد نیشابوری---

ص: 394

مقیم دهلی و شاعر دربار محمد شاه (صبح گلشن، 301).

دیوان غیوری (یا شعر او)

فارسی، از شاهویردی غیوری، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 32).

دیوان غیور کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از حسن غیور کرمانی وزیر گرجستان و معاصر شفیعا (تذکره حزین، 28).

دیوان فائق قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از سید عبد الله فائق قزوینی، فرزند قوام الدین سیفی، ناظم «التحیة العبهریة» در صلاه و تحیات.

دیوان فاتح گلپایگانی

فارسی، از برخوردار بیک بن آقا ولایت فاتح گلپایگانی (-پیش از 1083 ق)، وزیر گلپایگان نصرآبادی این دیوان را دیده بوده است.

دیوان فاتح گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از میر رضی فاتح گیلانی که در سفر گجرات به دست دزدان کشته شد (تذکره حزین، 111).

دیوان فاتحی اصفهانی

فارسی، از علیرضا بن محمد حسین فاتحی محمد شفیع اصفهانی (1289 ش-) که «حقیقت گویی» و برخی دیگر از آثار منظوم او چاپ شده.

دیوان فاخر بهبهانی (یا شعر او)

فارسی، از فاخر بهبهانی مقیم اصفهان و معاصر نصرآبادی (تذکره، 361).

دیوان فاخر تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از احمد فاخر تبریزی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 290).

دیوان فادشاه (او شعره)

ابو الحسین فاد شاه ناصر علوی، شاعر اهل بیت (علیه السلام) (معالم العلماء، 137).

دیوان فارسانی

فارسی، از کمال الدین مرتضویان فارسانی (1291 ش -) که رباعیاتش در اصفهان طبع شده (شعرای اصفهان، 344).

دیوان فارس بروجردی

فارسی، از ملا اسماعیل فارس سیف الشعراء، معاصر ناصر الدین شاه قاجار.خ. دانشگاه تهران.

دیوان فارس بن عدنان (او شعره)

ابو الشول فارس بن عدنان، شاعر اهل بیت (معالم العلماء، 137).

دیوان فارسی ---

ص: 395

است.

دیوان فارغ قمی

فارسی، از فارغ (یا فارغا) قمی، که با دانای کشمیری به سرودن «شاهنامه فرخ سیر» موظف شد (صبح گلشن، 159).

دیوان فارغی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از فارغی استرآبادی (آتشکده، 153).

دیوان فارغی تبریزی

فارسی، از فارغی تبریزی (سده 13 ق) که تربیت نسخه آن را داشته است (دانشمندان آذربایجان، 290).

دیوان فارغی هندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صالح فارغی هندی که پدرش کتابدار اکبر بوده (طبقات اکبری، 509/3).

دیوان فارغی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از فارغی شیرازی، برادر شیخ فتح الله شیرازی و پدر میر مرتضی منجم، که به هند سفر کرد و نزد اکبر شاه تقرب یافت. وی گاهی فایقی نیز تخلص می کرد (فارسنامه ناصری، 149/2).

دیوان فارغی هروی (یا شعر او)

فارسی، از فارغی هروی معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 69).

دیوان فارغی هروی (یا شعر او)

فارسی، از ابو الوجد ابن وجیه الدین فارغی هروی (-940 ق) که به هند رفت و نزد همایون مقرب گردید (صبح گلشن، 305).

دیوان فاروقی (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم قوام فاروقی (سده 8 ق) مؤلف «شرفنامه منیری»، که اشعار بسیاری از خود در شواهد لغات آن کتاب آورده است.

دیوان فاضل خوزانی

فارسی، از زین العابدین فاضل خوزانی اصفهانی (تذکره نصرآبادی، 418).

دیوان فاضل طبسی (یا شعر او)

فارسی، از فاضل طبسی که حافظ قرآن و معاصر سام میرزا بوده (تحفه سامی، 159).

دیوان فاضل عراقی-مشکاه الرزیه

فارسی، از محمد حسین بن علی مراد انصاری. ط.

تهران، 1324 و 1328 ق.

دیوان فاضل کاشانی

فارسی، از ملا فاضل کاشانی، نواده ملا شانی، که به گفته نصرآبادی بیش از 100 هزار بیت شعر داشته (تذکره، 374).

دیوان فاضل گروسی---

ص: 396

دیوان فانی اصفهانی

فارسی، از سید رضا بن میر فاضل موسوی هندی (-1222 ق) مقیم اصفهان (مجمع الفصحاء، 284/2).

دیوان فانی اهری (یا شعر او)

فارسی، از محمود فانی اهری، که در 1304 ق، 70 ساله بوده (دانشمندان آذربایجان، 290).

دیوان فانی تبریزی

فارسی، از میرزا باقر فانی تبریزی (-1350 ق) که «گنج پهلوی» و «گل و بلبل» اثر طبع او در تبریز چاپ شده.

دیوان فانی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از فانی تبریزی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 137).

دیوان فانی تبریزی

فارسی و ترکی، از صادق فانی تبریزی (1255 ق-)، مؤلف «الخمسه الادبیه».

دیوان فانی خوافی ---

ص: 397

دیوان فایض (یا شعر او)

فارسی؟، از فایض (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 293).

دیوان فایض ابهری (یا شعر او)

فارسی، از محمد نصیر فایض ابهری (-1134 ق) شاگرد صائب و مصاحب حزین (تذکره، 104).

دیوان فایض اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از حیدر علی بن مسیح الله فایض اردبیلی (-1081 ق) (تذکره نصرآبادی، 190).

دیوان فایض اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از عباس فایض اصفهانی، عضو انجمن دانشکده اصفهان (شعرای معاصر، 340).

دیوان فایض خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از فایض خوانساری (صبح گلشن، 310).

دیوان فایض مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد باقر فیض مازندرانی (-1118 ق) (صبح گلشن، 309).

دیوان فایض نائینی

فارسی، از محمد (یا علی رضا) نائینی (سده 13 ق). خ. آلهیات.

دیوان فایض نهاوندی (یا شعر او)

فارسی، از فایض نهاوندی (صبح گلشن، 310).

دیوان فایض اردبیلی (یا شعر او)

فارسی؟، از فایض اردبیلی (سده 13) (دانشمندان آذربایجان، 293).

دیوان فایض اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از امینا بن شاه ولی فایض اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 349).

دیوان فایض لکهنوی

فارسی، از غلام محمد بن غلام حسین فایق لکهنوی (-1241 ق). مؤلف «مخزن الفوائد»، «انشاء فایق»، «بهار معنی» و جز آنها (صبح گلشن، 310).

دیوان فایقی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از فایقی تبریزی، دانشمندان آذربایجان، 294).

دیوان فتاح مراغی ---

ص: 398

دیوان فتحی اندجانی

فارسی، از فتحی اندجانی، ملازم بابر شاه (مجالس النفاثس، 158).

دیوان فتحی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از فتحی تبریزی که مشک می فروخته و معاصر سام میرزا بوده (تحفه سامی، 148).

دیوان فتحی ترمذی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم علی بن محمد فتحی ترمذی، معاصر سنائی و مختاری (مجمع الفصحاء، 372/1).

دیوان فتحی (یا شعر او)

فارسی، از فتحی، شاعر دربار سلطان یعقوب (-896 ق) (مجالس النفاثس، 312).

دیوان فتحی شیروانی (یا شعر او)

فارسی، از فتحی شیروانی (دانشمندان آذربایجان، 293).

دیوان فتحی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از فتحی قزوینی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 194).

دیوان فتحی کور (یا شعر او)

فارسی، از فتحی کور که او نیز قزوینی و معاصر سام میرزا بوده (تحفه سامی، 194).

دیوان فتوت (یا شعر او)

فارسی، از ابو تراب فتوت (صبح گلشن، 312).

دیوان فتوحی (یا شعر او)

فارسی، از روح الله فتوحی منشی (سده 10 ق) که نسخه منشآت او در دانشگاه تهران موجود است و غزلها، معماها و مثنویهایی از خود در آنها نقل کرده.

دیوان فتوحی زواره ای

فارسی، از سید علی اکبر بن محمد علی فتوحی زواره ای (1323 ق-)، در 5000 بیت (شعراى اصفهان، 447).

دیوان فتوحی مروزی (یا شعر او)

فارسی، از اثیر الدین فتوحی مروزی مصاحب صابری و معارض انوری (مجمع الفصحاء، 372/1).

دیوان فتوی عاملی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا نوری فتوی عاملی، برادرزاده شیخ بهائی که شیخ الاسلام هرات بوده و همانجا درگذشته است (تذکره نصرآبادی، 194).

دیوان فتی الجبل

سید عبد الرؤف بن محمود امین عاملی شقراوی معروف به فتی الجبل (1318 ق-) که «العواطف السائره» اثر طبع او چاپ شده.

دیوان الفحام

سید محمد صادق بن علی فحام حسینی نجفی اعرجی (-1204 ق)؛ خ. موجود.

دیوان فخر (او شعره)

سید معد بن فخر موسوی، منقول از شیخ محمد جمعی که او از خط شهید اول نقل کرده (اجازات البحار، 15).

دیوان فخر (یا شعر او)

فارسی، از مولانا فخر (سده 10) (مجالس الثنائس، 401).

دیوان فخر بناکتی (یا شعر او)

فارسی، از فخر الدین داود بن محمد بناکتی (-735 ق)، ملک الشعراء غازان خان و مؤلف «روضه اولی الالباب فی تواریخ الاکابر و الانساب» (تاریخ ادبیات براون، 122/3).

دیوان فخر خلخالی (یا شعر او)

فارسی، از فخر خلخالی که از شیخ زادگان خلخال بوده (مجالس الثنائس، 391).

دیوان فخر الدوله گیلانی

فارسی، از میر عمید الدین فخر الدوله گیلانی.

سنگلاخ نسخه آن را به خط ملا معروف دیده

بوده است (امتحان الفضلاء، 173/1).

دیوان فخر الدین (یا شعر او)

فارسی، از فخر الدین که در معما مهارت داشته و معاصر قزوینی مترجم «مجالس النفائس» بوده است (مجالس النفائس، 254).

دیوان فخر الدین بروجردی

فارسی، از فخر الدین بروجردی، از شاعران متأخر. خ. موجود.

دیوان فخر الدین ---

ص: 400

دیوان فخری قاجار- جواهر منظوم

فارسی، از علی قلی میرزا اعتضاد السلطنه فخری (-1298 ق). خ. مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان فخری گرگانی

فارسی، از فخر الدین اسعد فخری گرگانی که در 446 ق به نظم مثنوی «ویس و رامین» پرداخته است.

دیوان فخری هروی- بوستان خیال- تحفه

الحبیب

فارسی، از سلطان محمد بن امیری فخری هروی، که دیوان غزلیات خود را نخست «بوستان خیال» نام نهاده و سپس آن را به نام خواجه حبیب الله وزیر خراسان «تحفه الحیب» نامیده است؛ ط. پاکستان.

دیوان فدای اردستانی

فارسی، از میرزا سعید فدای اردستانی اصفهانی و-1243 ق). خ. تهران (سلطنتی سابق)

دیوان فدایی اردکانی (یا شعر او)

فارسی، از فدایی اردکانی که در 1085 ق به هند سفر کرده و بازگشته است (تاریخ یزد، 316).

دیوان فدایی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از میر عماد الدین محمد فدایی استرآبادی (مجالس النفاث، 261، 87).

دیوان فدایی اصفهانی ---

ص: 401

دیوان فراتی تبریزی

فارسی، از حافظ چرگر (یا چرکین) فراتی تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 103).

دیوان فراقی جوینی (یا شعر او)

فارسی، از ملا فراقی جوینی (مجالس النفاثس، 168).

دیوان فراقی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه ابو البرکه فراقی سمرقندی قاضی سمرقند (مجالس النفاثس، 380).

دیوان فراقی طالقانی (یا شعر او)

فارسی، از فراقی طالقانی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 311).

دیوان فراهی

فارسی و عربی، از ابو نصر بدر الدین مسعود (یا محمود یا محمد) بن ابی بکر سنجری فراهی (640 ق)، ناظم «الجامع الصغیر» و «نصاب الصبیان».

دیوان فرج آل عمران

شیخ فرج بن حسن آل عمران قطیفی (1321 ق-)، مشتمل بر منظومه های «الجوهرة»، «منهج السلامة»، «تحفه الابرار»، «مفتاح الفرغ» و «الدره الیتیمه». ارجوزه «مرشد العقول» وی چاپ شده.

دیوان فرج البحرانی

ابو الفتح فرج بن مبارک بحرانی، خ. دیده شده.

دیوان فرج الله

شیخ فرج الله بن محمد درویش حویزی دارابجردی، معاصر حرّ عاملی (سلافه العصر، 192).

دیوان فرح لاهوری

فارسی، از فرح لاهوری (صبح گلشن، 314).

دیوان فرخ تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از علی بابا فرخ تبریزی معاصر شیخ حسن زنوزی (دانشمندان آذربایجان، 295).

دیوان فرخاری (یا شعر او)

فارسی، از فرخاری از شاعران فرغانه (آتشکده، 344).

دیوان فرّخ حسین لاهوری

فارسی، از فرخ حسین لاهوری مداح فرخ سیر (تذکره حسینی، 254).

دیوان فرّخ زاد

فارسی، از فروغ فرخ زاد شاعره معاصر که چند مجموعه او به چاپ رسیده، مانند «دیوار»، «عصیان»، «اسیر»، «تولدی دیگر»...

دیوان فرخ زند (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسن خان بن علیمراد خان فرخ زند (-1237 ق) (مجمع الفصحاء، 382/2).

دیوان فرّخ قاجار (یا شعر او)

فارسی، از فریدون میرزا بن عباس میرزا فرخ قاجار (مجمع الفصحاء، 44/1).

دیوان فرخنده ساوجی

فارسی، از فرخنده بنت محمد کاظم ساوجی. ط.

تهران 1347 ق.

دیوان فرخی استانبولی

فارسی، از فرخی استانبولی مداح سلطان سلیمان خان عثمانی (-974 ق) (مجالس النفائس، 404).

دیوان فرّخی سیستانی

فارسی، از حکیم ابو الحسن علی بن جولوغ فرّخی سیستانی (-429 ق). ط. تهران، 1301 ق و مکرر.

دیوان فرّخی شیروانی

فارسی، از فرّخی شیروانی (یا شیروانی) مداح سلطان منوچهر بن قابوس بن وشمگیر (-420

ق) (مجالس التفتاس، 345).

دیوان فرّخی یزدی

فارسی، از محمد بن ابراهیم فرّخی یزدی (-1358 ق). ط. تهران، 1320. ش و مکرّر.

دیوان فرد بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از سید اسد الله فرد بلگرامی (-1149 ق) (سرو آزاد، 336).

دیوان فردوسی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از سید ابو الحسن فردوسی شیرازی، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 82/2).

دیوان فردوسی طوسی ---

ص: 403

دیوان فرقی هروی (یا شعر او)

فارسی، از فرقی هروی معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 294).

دیوان فروتن کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از عباس فروتن کرمانی (1343 ق-).

دیوان فروغ اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی فروغ اصفهانی (1100 ق-)(تذکره الشعراء، 101).

دیوان فروغ اصفهانی

فارسی، از میرزا مهدی فروغ الدین فروغ اصفهانی فرزند محمد باقر بهجت (1223 ق-); خ. دانشگاه تهران.

دیوان فروغ اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد فروغ منجم اصفهانی.

مذکور در «مدایح معتمدی».

دیوان فروغ اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از جلال برجیس بن ابی طالب فروغ اصفهانی (شعرای معاصر اصفهان، 355).

دیوان فروغ بیرجندی (یا شعر او)

فارسی، از حاج محمد حسین فروغ بیرجندی واعظ و خوشنویس (بهارستان، 314).

دیوان فروغ تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از حاج عبد الله فروغ تبریزی (-1210 ق). خ. دانشگاه تهران.

دیوان فروغ کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد قاسم (یا ابو القاسم) بن ملک الشعراء فتحعلی خان (صبا) فروغ کاشانی (-1291 ق)(المآثر و الآثار، 195).

دیوان فروغ فرخزاد---

دیوان فروغی لنجانی

فارسی، از محمد حسن فروغی لنجانی (1340 ق-) (شعراى معاصر اصفهان، 422).

دیوان فروغی نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از فروغی نیشابوری (سده 10 ق) (مجالس النفاثس، 165).

دیوان فرهاد اشتری

فارسی، از علی بن احمد فرهاد اشتری (معاصر)، که منظومه «ستاره سحرى» او چاپ شده.

دیوان فرهاد میرزا (یا شعر او)

فارسی، از فرهاد میرزا معتمد الدوله فرزند عباس میرزا نائب السلطنه (-1305 ق) (مجمع الفصحاء، 46/1).

دیوان فرهادی ماوراء النهری

فارسی، از فرهادی ماوراء النهری، شاعر دربار عبید الله خان شیبانی (مجالس النفاثس، 158).

دیوان فرهنگ اصفهانی ---

ص: 405

معروف به گنج شکر یا شکر گنج (-664 ق) (مجمع الفصحاء، 1/34).

دیوان فرید فارسی (یا شعر او)

فارسی، از فرید فارسی (هفت اقلیم، 198).

دیوان فریدون شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از فریدون شیرازی، شاگرد ملا رجبعلی حکیم (تذکره نصرآبادی، 198).

دیوان فریدون ترک---

ص: 406

گویا مثنوی «وامق و عذرانی» نیز داشته است (مجمع الفصحاء، 381/1).

دیوان فصیحی خراسانی

فارسی، از فصیحی هروی انصاری خراسانی (-1049 ق) فرزند ابو المکارم، ملک الشعراى خراسان و معاصر شاه عباس صفوی (-1037 ق) که او را در 1027 ق به اصفهان برد. خ.

بانکی پور.

دیوان فصیحی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از فصیحی یزدی (مجمع الخواص، 263).

دیوان فضائی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از فضائی همدانی، استاد صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 247).

دیوان فضل بن عباس (یا شعر او)

فارسی، از فضل بن عباس معروف به شیخ ابو العباس زنگی بخاری، معاصر رودکی (مجمع الفصحاء، 381/1).

دیوان فضل بن عباس (او شعره)

فضل بن عباس، شاعر و مداح اهل بیت (علیه السلام) (معالم العلماء، 138).

دیوان فضل بن عتبه (او شعره)

فضل بن عتبه، شاعر و مداح اهل بیت (علیه السلام) (معالم العلماء، 138).

دیوان فضل خلخالی (یا شعر او)

فارسی، از فضل خلخالی (-945 ق) که از نوادگان با یزید خلخالی بوده است (دانشمندان آذربایجان، 298).

دیوان فضلعلی تبریزی ---

دیوان فضولی بغدادی

فارسی، ترکی و عربی، از محمد بن سلیمان فضولی بغدادی (-975 ق). دیوان ترکی او مکرر چاپ شده و نسخه های دیوانهای فارسی و عربی او موجود است.

دیوان فطرت بروجردی (یا شعر او)

فارسی، از محمد امین بیگ فطرت بروجردی (مجمع الفصحاء، 382/2).

دیوان فطرت مشهدی

فارسی، از میرزا معز الدین محمد بن میرزا فخر، فطرت مشهدی (-1106 ق) که مدتی هم موسوی تخلص می کرده است. خ. دانشگاه پنجاب پاکستان و ایشیاتک بنگال هند.

دیوان فطرت نوایی (یا شعر او)

فارسی، از چراغعلی فطرت نوایی مازندرانی (مجمع الفصحاء، 394/2).

دیوان فطری کشمیری

فارسی، از فطری کشمیری که اکبر شاه را مدح گفته است (خزانه عامره، 367).

دیوان فغانی شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از ظریف الملک اشرف علی خان بن محمد شاه فغانی شاه جهان آبادی (سده 12 ق) (صبح گلشن، 318).

دیوان فغانی شیرازی

فارسی، از بابا فغانی (-925 ق)، شاعر دربار سلطان یعقوب و شاه اسماعیل. ط. لاهور؛ تهران، 1316 ش.

دیوان فغانی کابلی (یا شعر او)

فارسی، از فغان بن میر سعید کابلی که خویشاوند نوایی بوده (مجالس النفاث، 80 و 255).

دیوان فغانی کرمانی

ظاهرا همان فغانی شیرازی است که سنگلاخ دیوانش را دیده است. (امتحان الفضلاء، 115/1).

دیوان فغانی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از فغانی کشمیری، معاصر نصرآبادی (تذکره، 448).

دیوان فقیر دهلوی

فارسی، از شمس الدین فقیر شاهجهان آبادی دهلوی عباسی (-1183 ق). خ. دانشگاه داکا- بنگلادش و ایشیاتک بنگال هند.

دیوان فقیر لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از فقیر لاهوری (صبح گلشن، 482).

دیوان فقیری

فارسی، از فقیری که معاصر فخری (سده 10 ق) بوده و به قول او دیوان غزل را تمام کرده است (مجالس النفاس، 166). در تذکره صبح گلشن (ص 319) و دانشمندان آذربایجان (ص 300) از فقیری تبریزی یاد شده که یا همین شخص است و یا مصحف فقیری است.

دیوان فقیری همدانی (یا شعر او)

فارسی، از فقیری همدانی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 148).

دیوان فقیه (یا شعر او)

فارسی، از مولانا فقیه که به جامی ارادت داشته و بیشتر تألیفات او را به خط خویش نوشته است (تحفه سامی، 99).

دیوان فقیه اصفهانی

فارسی و عربی، از میر محمد باقر بن حسین فقیه ایمانی اصفهانی (-1370 ق)، ناظم «الخصائص المهدیه» (شعرای اصفهان، 367).

دیوان فقیهی مروزی (یا شعر او)

فارسی، از فقیهی مروزی که از افاضل خراسان بوده است (مجمع الفصحاء، 381/1).

دیوان فکرت

فارسی، از محمد شفیع بن بهاء الدین محمد فکرت، زنده در 1187 ق. خ. موجود.

دیوان فکرت

فارسی، از غیاث الدین منصور فکرت هندی، معاصر سرخوش (کلمات الشعراء، 87).

دیوان فکرت لاریجانی

فارسی، از سید نعمت الله شیخ الاسلام لاریجان، معاصر فتحعلی شاه قاجار (مجمع الفصحاء، 382/2).

دیوان فکری اردوبادی (یا شعر او)

فارسی، از فکری اردوبادی معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 175).

دیوان فکری استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از فکری استرآبادی صحاف معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 169).

دیوان فکری اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد رضا فکری اصفهانی، معاصر حکیم شفائی که حکیم او را هجو کرده است (آتشکده، 185).

دیوان فکری طالقانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا یحیی فکری طالقانی معاصر نصرآبادی (تذکره، 195).

دیوان فکری کربلائی (یا شعر او)

فارسی، از امیر علی فکری برادر قدسی کربلائی (صبح گلشن، 319).

دیوان فکری مشهدی

فارسی، از سید محمد فکری مشهدی معروف به جامه باف (-973 ق) که به هند رفت و نزد اکبر تقرب یافت (آتشکده، 94).

دیوان فکری نوربخشی

فارسی، از فکری نوربخشی رازی که به حیدرآباد دکن رفت و از شاه طاهر دکنی استفاده برد. وی نخست سیری تخلص می کرد. ظاهراً همان فکری دماوندی رازی است که در آتشکده (ص 215) یاد شده.

دیوان فگار شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از لطفعلی فگار شیرازی (طرائق الحقایق، 157/3).

دیوان فکاری سبزواری

فارسی، از قاضی احمد فکاری سبزواری، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 174).

سنگلاخ نسخه آن را به خط عبد الرزاق، خواهرزاده میر عماد دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 319/1).

دیوان فکاری (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از مراد خان بن تمر خان فکاری، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 174).

دیوان فکاری سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از فکاری سمرقندی، معاصر عبد الله خان ازبک (صبح گلشن، 319).

دیوان فلسفی (یا شعر او)

فارسی، از نصر الله فلسفی (معاصر) استاد دانشگاه تهران (نامه سخنوران، 129).

دیوان فلک کاکوروی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ فرید علی فلک کاکوروی لکهنوی، شاگرد یحیی الدین ذوق (صبح گلشن، 320).

دیوان فلک یزدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد رضا بن محمد جواد فلک یزدی (تاریخ یزد، 317).

دیوان فلکی شیروانی

فارسی، از نجم الدین محمد (یا جلال الدین محمد مؤمن) فلکی شیروانی (-577 ق) که در ستاره شناسی نیز مهارت داشته؛ ط. لندن، 1929 م.خ. مجلس و سلطنتی سابق - تهران.

دیوان فنای اصفهانی

فارسی، از ملا علی فنای اصفهانی خوشنویس (-1350 ق)، که خودش دیوان خویش را گرد آورده (شعرای اصفهان، 368).

دیوان فنای زرگر (یا شعر او)

فارسی، از ملا خورد فنای زرگر شاعر دربار اکبر (طبقات اکبری، 516/2).

دیوان فنای زنوزی

فارسی و ترکی، از میرزا عبد الرسول بن محسن فنای زنوزی (-1263 ق). خ. مجلس، ملی و دانشگاه تهران؛ آستان قدس، ش 11959 (1255 ق).

دیوان فنای کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از حیدر علی بن حاج علی فنای کشمیری مدرّس، معاصر نصرآبادی (تذکره، 446).

دیوان فنای هندی (یا شعر او)

فارسی، از فنا همسر جهانگیر پادشاه (تذکره الخواتین، 155).

دیوان فنای لنجانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا علی فنای لنجانی. مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان فنای هندی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عبد الله فنا معاصر عالمگیر و شاگرد محمد زمان راسخ (صبح گلشن، 320).

دیوان فنای استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از ملا رمضان فنای صحّاف استرآبادی (تحفه سامی، 178).

دیوان فنای اسود (یا شعر او)

فارسی، از میرزا اسود بن غیاث الدین عزیز فنای رضوی (تحفه سامی، 28).

دیوان فنای اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا احمد فنای مهدوی اصفهانی (1316 ق-) (شعراى معاصر اصفهان، 369).

دیوان فنای اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد بن زین العابدین فنای رضوی اصفهانی خوانساری (1293 ق-) (شعراى معاصر اصفهان، 370).

دیوان فنایی اصفهان (یا شعر او)

فارسی، از فنایی اصفهانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 152).

دیوان فنایی جغتایی-دیوان فانی

دیوان فنایی خلخال (یا شعر او)

فارسی، از شیخ احمد فنایی خلخالی (-985 ق)، شاگرد غیاث الدین منصور دشتکی (آتشکده، 35).

دیوان فنایی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از فنایی سبزواری، ساکن قزوین (آتشکده، 79).

دیوان فنایی شاه بیگی (یا شعر او)

فارسی، از فنایی شاه بیگی عامل دیوان شاه طهماسب صفوی اول (صبح گلشن، 321).

دیوان فنایی کاشانی

فارسی، از سید محمد فنایی اعتمادی کاشانی، که «آثار الحقایق» (منظوم) و «رباعیات فنایی» از آثار او به چاپ رسیده.

دیوان فنایی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از فنایی کشمیری (صبح گلشن، 321).

دیوان فنایی گازرگاهی (یا شعر او)

فارسی، از کمال الدین حسین بن شهاب الدین فنایی. گازرگاهی هروی (874 ق-) مؤلف «مجالس العشاق»، که اشعار بسیاری از خود در آن نقل کرده است.

دیوان فنایی مشهدی

فارسی، از ملا علی فنایی علاف مشهدی که در روزگار اکبر به هند سفر کرد (آتشکده، 93).

دیوان فنایی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از کمال الدین حسینی فنایی یزدی معاصر شاه سلطان حسین (صبح گلشن، 321).

دیوان فنجرودی

ابو الحسن علی بن احمد بن محمد فنجگردی نیشابوری شیخ الافاضل (503 یا 513 ق) جامع «تاج الاشعار»، (اشعار منسوب به امیر المؤمنین (علیه السلام)). مذکور در «معجم الادباء».

دیوان فندرسکی

فارسی، از ابو القاسم بن میرزا بزرگ موسوی معروف به میرفندرسکی (1050 ق) ناظم قصیده یائیه معروف که بر آن شرحها نوشته اند و چاپ شده. تألیفات متعددی نیز به نثر دارد.

دیوان فؤاد کرمانی

فارسی، از فتح الله فؤاد قدسی کرمانی (1340 ق) که مجموعه آثار او مکرر چاپ شده.

دیوان الفواز

زینب فواز بنت علی آل فواز عاملی (1327 ق). مذکور در «نابغات القرن العشرين».

دیوان فوجی نیشابوری

فارسی، از ملا مقیمای فوجی نیشابوری، فرزند قیدی و برادرزاده نظیری نیشابوری، که مدتی در هند بود و ساقینامه او در موزه بریتانیا موجود است.

دیوان فوزی

فارسی، از فوزی که «بلبلستان» او به نثر و نظم بر شیوه «گلستان» و «بوستان» در یوگوسلاوی سابق و عکس آن در کتابخانه مرکزی موجود است.

دیوان فوقی یزدی

فارسی، از فوق الدین احمد فوقی یزدی (سده 11 ق). خ. مجلس، ملک و دانشگاه تهران.

دیوان فتونی اصفهانی

فارسی، از فتونی صحاف اصفهانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 140).

دیوان فهمی رازی

فارسی، از ملا محمد فهمی رازی که منظومه «قسمتنامه» او در کتابخانه مرکزی موجود است.

دیوان فهمی صفوی (یا شعر او)

فارسی، از سلطان محمد بن شاه طهماسب صفوی معروف به خدابنده و متخلص به فهمی (-1003 ق) (مجمع الخواص، 9).

دیوان فهمی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از شاه قاسم بن عزیز الدین فهمی قزوینی (-999 ق)، برادر عارفی قزوینی (صبح گلشن، 322).

دیوان فهمی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از فهمی کاشانی که به مذهب نقطویه تمایل داشته (مجمع الخواص، 200).

دیوان فهمی کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین محمد فهمی کرمانی صدر دربار سلطان محمد صفوی (آشکده، 121).

دیوان فهمی هرمزی (یا شعر او)

فارسی، از فهمی هرمزی از اهالی جزیره هرمز در خلیج فارس (هفت اقلیم، 55).

دیوان فهمی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از بدر الدین فهمی یزدی (تاریخ یزد، 319).

دیوان فیاض لاهیجی

فارسی، از عبد الرزاق بن علی فیاض لاهیجی (-1051 ق). خ. آستان قدس، ش 4730 (سده 11 ق).

دیوان فیروز شاه بهمنی (یا شعر او)

فارسی، از فیروز شاه بهمنی (-825 ق) (امیر سند (مجمع الفصحاء، 41/1).

دیوان فیروز مشرقی (یا شعر او)

فارسی، از فیروز مشرقی (-283 ق) (معاصر عمرو لیث صفار (مجمع الفصحاء، 381/1).

دیوان فیروز کوهی

فارسی، از سید کریم بن مصطفی منتظم الدولة فیروزکوهی که منظومه «عفافنامه» او در موضوع حجاب چاپ شده.

دیوان فیض شاه جهان آبادی

فارسی، از ابراهیم فیض شاهجهان آبادی (-1124 ق) که نستعلیق را خوش می نوشته (نتایج الافکار، 544).

دیوان فیض علی مشهدی

فارسی و عربی، از سید فیض علی موسوی مشهدی که فیض علی و حکیم تخلص می کرده (مرآت الخیال، 258).

دیوان فیض علی شاه طبسی

فارسی، از عبد الحسین فیض علی شاه عارف طبسی (-1199 ق).

دیوان فیض کاشانی

فارسی، از محمد محسن بن مرتضی فیض کاشانی (-1091 ق). خ. مجلس، ملی و ملک تهران.

دیوان فیض الله بغدادی

فارسی، از قاضی فیض الله حاجبی بغدادی معاصر شاه طهماسب صفوی و قاضی سپاه او (تحفه سامی، 49).

دیوان فیض الله شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از فیض الله شوشتری که در ریاضیات، نجوم و معما ماهر و معاصر نصرآبادی بوده است (تذکره، 535).

دیوان فیض لرستانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا احمد فیض لرستانی، مداح منوچهر خان معتمد الدوله. مذکور در «مدایح

دیوان فیضی

فارسی، از میرزا علی اکبر فیضی، متولی آرامگاه فتحعلی شاه قاجار.خ.ملک.

دیوان فیضی اصفهانی

فارسی، از میر معز الدین محمد فیضی اصفهانی (-952ق) که 7 سال صدارت شاه اسماعیل صفوی را داشته (تحفه سامی، 22).

دیوان فیضی تبریزی

فارسی، از ملا آقا بابا فیضی تبریزی، که «چهارده بند» او در هاشم «مجالس المتقین» چاپ شده.

دیوان فیضی تربتی

فارسی، از علی فیضی تربتی، در 5000 بیت (تحفه سامی، 118).

دیوان فیضی دکنی

فارسی، از ابو الفیض بن شیخ مبارک فیضی دکنی (-1004ق) که نخست فیضی و سپس فیاضی تخلص می کرده.ط.هند.خ.مجلس و دانشگاه تهران، امیر المؤمنین نجف و دار الکتب قاهره.

دیوان فیضی شیروانی (یا شعر او)

فارسی، از سید حسن فیضی واعظ شیروانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 42).

دیوان فیضی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از یزدی عصار، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 120؛ تاریخ یزد، 320).

دیوان قآنی شیرازی

فارسی، از حبیب الله بن محمد علی (گلشن) قآنی شیرازی (-1270 یا 1272 یا 1273 ق).

ط.تهران، 1270 ق و مکرر؛ تبریز، 1273 ق؛ بمبئی، 1273 و مکرر.

دیوان قائلی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از قائلی سبزواری که در زمان تالیف تحفه سامی (957ق) در قزوین می زیسته (تحفه سامی، 135).

دیوان قائم مقام-دیوان ثنائی فراهانی

دیوان قائم مقام فراهانی

فارسی، از میرزا عیسی (میرزا بزرگ) بن محمد محسن قائم مقام حسینی فراهانی (-1237 یا 1238 ق) مؤلف جهادیه.

دیوان قائمی قمی

فارسی، از قائمی قمی که مؤلف کتاب النقص (صص 239 و 628) او را در شمار شاعران شیعه آورده است. نسخه دیوان قائمی در کتابخانه لعلی استانبول موجود است که محتملاً از همین شاعر خواهد بود.

دیوان قابل ایروانی

فارسی، از حسن بن علی خان بن محمد خان قابل قاجار ایروانی، ملازم محمود میرزا قاجار.

مذکور در «سفینه محمود».

دیوان قابل بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از سید عبد الله قابل بلگرامی (-1132 ق) که خوشنویس هم بوده است (سرو آزاد، 340).

دیوان قابل شیرازی

فارسی، از قابل شیرازی شاعر عهد قاجار. خ.

دانشگاه تهران.

دیوان قابل کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از محمد پناه قابل کشمیری (-1170 ق) شاگرد بیدل (نتایج الافکار، 572). در صبح گلشن (ص 225) وفات قابل که پیشتر صنعت تخلص داشته، 1140 آمده و محتمل است که هر دو شرح حال مربوط به یک شاعر باشد.

ص: 413

دیوان قابلی (یا شعر او)

فارسی، از قابلی ترشیزی (یا شیرازی)، معاصر نوائی که شعرش را نکوهش کرده است (مجالس النفاثس، 66 و 240).

دیوان قابوس

فارسی و عربی، از شمس المعالی قابوس بن وشمگیر دیلمی (-403 ق). دیوان مختصر عربی او در مصر چاپ شده.

دیوان قادر تونی

فارسی، از عبد القادر تونی، ناظم مثنوی در موضوع جنگ قندهار (صبح گلشن، 325).

دیوان قادر مشهدی

فارسی، از وزیر خان بن محمد ظاهر خان قادر مشهدی (-1135 ق) از مقربان عالمگیر و فرخ سیر (صبح گلشن، 325).

دیوان قادری - اکسیر اعظم

فارسی، از داراشکوه محمد بن شاه جهان بن جهانگیر قادری (-1069 ق). خ. بنگال.

دیوان قاری

فارسی، از ملک الشعراء، عبد الله خان قاری کابلی. ط. لاهور، 1342 ق و 1923 م.

دیوان قاری تبتی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا غازی قاری تبتی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 60).

دیوان قاری خراسانی

فارسی، از سید ابو القاسم قاری مشهدی خراسانی، زنده تا 1083 ق، ناظم «نظم اللئالی» در تجوید که مکرر طبع شده.

دیوان قاری یزدی ---

دیوان قاسم طوسی-دیوان ارسلان طوسی

فارسی، از قاسم مشهدی طوسی (-995ق) که خود را از نوادگان ارسلان جاذب که از امیران سلطان محمود بوده می دانسته است. خ. مجلس.

دیوان قاسم عاصم

فارسی، از قاسم عاصم (سده 10 ق) (مجالس النفائس، 165).

دیوان قاسم عبد العظیمی (یا شعر او)

فارسی، از قاسم بن عنایت الله متولی آستانه حضرت عبد العظیم و معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 42).

دیوان قاسم غمزه (یا شعر او)

فارسی، از قاسم غمزه بخارائی که از ظریفان آن شهر بوده (مجالس النفائس، 169).

دیوان قاسم قصه خوان (یا شعر او)

فارسی، از قاسم علی مشهدی، معروف به قاسم قصه خوان (تحفه سامی، 84).

دیوان قاسم قمی (یا شعر او)

فارسی، از قاسم قمی. نصرآبادی (تذکره، 282) نوشته است که شاید با قاسم اردستانی یکی بوده باشد.

دیوان قاسم کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از قاسم کاشانی، نواده اهلی شیرازی (صبح گلشن، 327).

دیوان قاسم کاهی (یا شعر او)-دیوان کاهی

دیوان قاسم گنابادی-دیوان قاسمی گنابادی

دیوان قاسم گوالیاری (یا شعر او)

فارسی، از قاسم گوالیاری، نواده محمد عطا مرصع رقم، (صبح گلشن، 327).

دیوان قاسم محیی الدین

شیخ قاسم محیی الدین بن حسن بن موسی (-1379ق) صاحب «الشعر المقبول» و «العلویات العشر» که هردو چاپ شده.

دیوان قاسم مرموز (یا شعر او)

فارسی، از قاسم مرموز، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 188).

دیوان قاسم ولدی (یا شعر او)

فارسی، از قاسم ولدی که از امیران سلطان حسین بایقرا بوده (مجالس النفاثس، 171).

دیوان قاسم هروی (یا شعر او)

فارسی، از قاسم بن خواجه میرکی هروی (مجالس النفاثس، 170).

دیوان قاسم اردستانی

فارسی، از قاسمی اردستانی (-984 ق) ناظم مثنوی «انیس العارفين» (تذکره حسینی، 269؛ روز روشن، 546). برخی او را با قاسم قمی یکی دانسته اند.

دیوان قاسمی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از درویش قاسمی اصفهانی (مجالس النفاثس، 153).

دیوان قاسمی تونی (یا شعر او)

فارسی، از درویش قاسم قاسمی تونی. مذکور در تذکره دولتشاه. محتملا با سابق یکی است.

دیوان قاسمی خوافی (یا شعر او)

فارسی، از مجد الدین قاسمی خوافی، مؤلف «روضه الخلد» به شیوه «گلستان» و معاصر ولی دشت بیاضی که او را هجو گفته (صبح گلشن، 328).

دیوان قاسمی صیرفی (یا شعر او)

فارسی، از قاسمی صیرفی معاصر و مصاحب حکیم شفائی (تذکره نصرآبادی، 282).

دیوان قاسمی کازرونی

فارسی، از ابو القاسم بن ابی حامد قاسمی کازرونی شیرازی (سده 11 ق)، شاگرد میرزا جان باغنوی. خ. آستان قدس، ش 4481.

دیوان قاسمی کاشی (یا شعر او)

فارسی، از قاسمی کاشی (روز روشن، 548).

دیوان قاسمی کرمانی ---

ص: 416

دیوان قاضی شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از محمد معصوم قاضی شوشتری (تذکره نصرآبادی، 196).

دیوان قاضی صفی الدین (یا شعر او)

فارسی، از قاضی صفی الدین عیسی، معاصر سام میرزا، نواده قاضی عیسی معلم سلطان یعقوب (تحفه سامی، 73).

دیوان قاضی عبد الخالق کرهودی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی علاء الدین عبد الخالق کرهودی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 53).

دیوان قاضی عثمان

فارسی، از قاضی عثمان قزوینی، ناظم «رضی نامه» (تاریخ گزیده، 822).

دیوان قاضی عطاء الله رازی

فارسی، از قاضی عطاء الله رازی معاصر شاه طهماسب معروف به عطاء تهرانی (تحفه سامی، 32).

دیوان القاضی محمد

قاضی محمد بن قاضی نعمان مصری (-389 ق). مذکور در مقدمه طبع «کتاب الهمه» تالیف قاضی نعمان (ص 15).

دیوان قاضی محمد ورامین (یا شعر او)

فارسی، از قاضی سید محمد بن شکر الله ورامینی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 32).

دیوان قاضی محمود (یا شعر او)

فارسی، از قاضی محمود بن روح الله معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 30).

دیوان قاضی مسافر (یا شعر او)

فارسی، از قاضی مسافر، معاصر شاه اسماعیل دوم (تذکره نصرآبادی، 472).

دیوان قاضی مسعود (یا شعر او)

فارسی، از قاضی مسعود بن میر عبد الصمد رازی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 40).

دیوان قاضی میرک (یا شعر او)

فارسی، از قاضی میرک بن خواجه شکر الله (-896 ق). وی معلم سلطان یعقوب بوده و پس از وفات او کشته شده (تحفه سامی، 72).

دیوان قاضی نعمت گنابادی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی نعمت گنابادی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 169).

دیوان قاضی نور الله (یا شعر او)

فارسی، از قاضی نور الله عم قاضی صفی الدین، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 73).

دیوان قاضی نوری اصفهانی

فارسی، دیوان قاضی نوری (یا قاضی نور) اصفهانی، قاضی روزگار شاه اسماعیل صفوی (کلمات الشعراء، 119؛ نیز مذکور در کشف الظنون).

دیوان قاضی نهاوندی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی نهاوندی معاصر نصرآبادی (تذکره، 324).

دیوان قاضی هجیم طبرستانی

فارسی، از قاضی هجیم طبرستانی که قصیده ای در 80 بیت به فارسی، عربی و طبری از وی در تاریخ طبرستان (ص 131) نقل شده.

دیوان قاضی یحیی لاهیجانی

فارسی، از قاضی یحیی لاهیجانی (سده 10 و 11 ق) که به هند رفته و برگشته و در کاشان می زیسته است؛ خ. سلطنتی سابق، تهران.

دیوان قاطعی (یا شعر او)

فارسی، از قاطعی مؤلف «تذکره الشعراء» و «سفارت صدر جهان و حکیم همام» (سرو آزاد، 93).

دیوان قامتی گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از قامتی گیلانی که قدی بلند داشته و معاصر صادقی کتابدار بوده است (مجمع الخواص، 237).

دیوان قانع اصفهانی-سوانح قانع

فارسی، از محمد حسین بن حیدر علی قانع اصفهانی (1319 ق-) که «شجره طوبا» و «ره آورد» نیز اثر طبع اوست و چاپ شده (شعرای معاصر اصفهان، 372).

دیوان قانع گلپایگانی

فارسی، از محمد گلپایگانی (سده 13 ق).خ.

مجلس.

دیوان قانع شوشتری

فارسی، از قانع شوشتری، ناظم منظومه «آش و قلیه».

دیوان قانع شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ محمد علی قانع شیرازی بحرانی خواهرزاده محمد علی گلشن و دوست هدایت (مجمع الفصحاء، 425/2).

دیوان قانع کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از مسیب بن محبت (یا محمد) قانع کاشانی (تذکره نصرآبادی، 369).

دیوان قانع لکهنوی

فارسی، از میر فدا حسین قانع لکهنوی (-1249 ق). مذکور در «ایضاح المکنون».

دیوان قانعی بخارایی (یا شعر او)

فارسی، از قانعی بخارایی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 441).

دیوان قانعی طوسی

فارسی، از بهاء الدین احمد قانعی طوسی، که «کلیله و دمنه» را به امر عزّ الدین کیکاوس سلجوقی به نظم آورد.خ.ملک.

دیوان قانعی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از قانعی قزوینی حکاک، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 149).

دیوان قانعی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از میر سید علی قانعی کاشانی (تذکره نصرآبادی، 404).

دیوان قانعی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از قانعی مشهدی خوششانی مقیم استرآباد و معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 172).

دیوان قبائیان

فارسی، از قبائیان، فرزند سلطان بیغری (یا بیغو) بن طغان از ملوک ترکستان (مجمع الفصحا، 53/1).

دیوان قبلی

فارسی، از حکیم محمد بن عبد الصبور قبلی خوئی تبریزی، طبیب حضور محمد شاه و ناصر الدین شاه قاجار، مجموعه رباعیاتی است که در هر رباعی بیتی از قصیده «بانت سعادت» کعب بن زهیر را ترجمه کرده (دانشمندان آذربایجان، 122).

دیوان قبول کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از عبد الغنی قبول کشمیری (-1139 ق) از خویشاوندان ملا شاه بدخشی و شاگرد میرزا داراب جو یا (تذکره حسینی، 272).

دیوان قبولی (یا شعر او)

فارسی، از قبولی شاعر دربار سلطان یعقوب (-896 ق) (مجالس النّفّاس، 307).

دیوان قبولی ترشیزی (یا شعر او)

فارسی، از قبولی ترشیزی، معاصر نوائی (مجالس النّفّاس، 64). در برخی نسخه های ترکی مقبلی هم آمده است.

دیوان قبولی رستم‌داری (یا شعر او)

فارسی، از قبولی رستم‌داری (سده 10 ق) از ملوک رستم‌دار (مجالس النفاثس، 400).

دیوان قبولی قندزی

فارسی، از قبولی قندزی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 72 و 224). سنگلاخ نسخه آن را به خط جعفر هروی دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 160/1).

دیوان قبولی هروی

فارسی، از قبولی هروی معاصر نوائی که پس از وفات شاعر، دیوان او را بر طبق وصیت او نزد نوائی برده اند (مجالس النفاثس، 616 و 43).

دیوان قبولی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از قبولی یزدی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 151).

دیوان قیلان بدخشان

فارسی، از قیلان بیگ یا قفلان بیگ سپاهی بدخشانی، از قورچیان شاه عباس (-1077 ق) که به هند رفته و مصاحبت صائب را گزیده و همانجا در گذشته است. خ. ایشیاتک بنگال.

دیوان قتالی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از قتالی مشهدی (آتشکده، 93).

دیوان قتلی بخارائی

فارسی، از قتلی بخارائی که شاعری مشهور و از مقربان عبد‌العزیز خان اوزبک بوده («صبح گلشن»، 330).

دیوان قتیل لاهوری

فارسی، از محمد حسین بن درگاهی مل قتیل لاهوری (-1240 ق). خ. دانشگاه پنجاب لاهور.

دیوان قتیل گلپایگانی

فارسی، از سید مرتضی قتیل گلپایگانی معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 425/2). در موزه بریتانیا نسخه ای از دیوان قتیل هست که محتملاً همین دیوان باشد.

دیوان قدرت دهلوی

فارسی، از قدرت دهلوی (-1205 ق) ناظم منظومه نتایج الافکار (?). مذکور در قاموس الاعلام ترکی. (بعید نیست که این شاعر همان قدرت گویاموی بوده باشد که یاد خواهد شد).

دیوان قدرت قمی

فارسی، از سید علی بن عزیز الله قدرت قمی (-1316 ق) خ. موجود.

دیوان قدرت گویاموی

فارسی، از محمد قدرت الله قدرت گویاموی لکهنوی (-1280 ق) مؤلف تذکره «نتایج الافکار». وی به علاوه دیوان چند مثنوی نیز دارد.

دیوان قدرتی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از قدرتی اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 421).

دیوان قدری شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از قدری شیرازی که از شیراز به هند رفت (هفت اقلیم، 306).

دیوان قدسی اصفهانی

فارسی، از عبدالحسین بن محمد علی قدسی اصفهانی (-1366 ق) (شعراي معاصر اصفهان، 272-277).

دیوان قدسی باکوئی

فارسی، ترکی و عربی، از عباسقلی آقا بن محمد خان قدسی باکوئی (1208 ق-)، مؤلف «گلستان ارم» و «ریاض القدس» (دانشمندان آذربایجان، 306).

دیوان قدسی تفرشی

فارسی، از قدسی تفرشی که از سادات تفرش و معاصر صادقی کتابدار بوده (مجمع الخواص،

دیوان قدسی خراشادی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ محمد ابراهیم قدسی خراشادی قاینی (-1354 ق) (بهارستان، 342).

دیوان قدسی دشتی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا زمان قدسی دشتی (المآثر و الآثار، 216).

دیوان قدسی قهفرخی (یا شعر او)

فارسی، از حسین علی قدسی قهفرخی شاعر چهارمحال که در همانجا معلم بوده (شعرای معاصر اصفهان، 384).

دیوان قدسی کربلایی (یا شعر او)

فارسی، از میر حسین قدسی کربلایی سبزواری، که از مقربان محمد خان حاکم هرات بوده.

(صبح گلشن، 330).

دیوان قدسی گنجوی

فارسی و ترکی، از شیخ ابراهیم قدسی گنجوی (-1282 ق) (دانشمندان آذربایجان، 306).

دیوان قدسی مشهدی

فارسی، از حاج محمد جان قدسی مشهدی (-1056 ق). خ. ملک، مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان قدسی مشهدی

فارسی، از غلام رضا بن مهدی قدسی مشهدی (معاصر). ط.

دیوان قدسی هروی (یا شعر او)

فارسی، از قدسی هروی، معاصر نوائی (مجالس التّفائس، 15 و 190).

دیوان قدسی یزدی

فارسی، از سید محمد قدسی یزدی (-1356 ق) (تاریخ یزد، 320).

دیوان قدیمی نقّاش (یا شعر او)

فارسی، از قدیمی نقاش گیلانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 139).

دیوان قدیمی طبال (یا شعر او)

فارسی، از قدیمی (یا ندیمی) طبال، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 21 و 195).

دیوان قرابولاغی

فارسی، از محمد باقر قرابولاغی خلخالی، ناظم «ثعلبیه» که چاپ شده.

دیوان قراری گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از نور الدین محمد بن عبد الرزاق قراری گیلانی وزیر گیلان در حکومت خان احمد (مجمع الخواص، 46).

دیوان قراضه شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از قراضه شیرازی، معاصر نوائی که به هرات و سپس به سمرقند مهاجرت کرد (مجالس النفاثس، 63 و 236).

دیوان قراضی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از قراضی قزوینی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 168).

دیوان قرانی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از قرانی مشهدی (مطلع الشمس، 441/2).

دیوان قربی

فارسی، از قربی که صادقی او را در شمار سادات یاد کرده است (مجمع الخواص، 84).

دیوان قربی دماوندی (یا شعر او)

فارسی، از قربی دماوندی که در بغداد دانش آموخت و به هند رفت (آتشکده، 416).

دیوان قربی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از ملا فتاح قربی شیرازی معروف به ملا فتاح مکی مدنی (-1045 ق) که در جوانی به هند رفت و نزد اکبر تقرب یافت (صبح گلشن،

دیوان قربی لاهیجانی (یا شعر او)

فارسی، از قربی لاهیجانی خوشنویس، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 92).

دیوان قرداش تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از قرداش تبریزی چینی فروش، معاصر سام میرزا، مذکور در تحفه سامی (دانشمندان آذربایجان، 307).

دیوان قرشی دیارجندی (یا شعر او)

فارسی، از قرشی دیارجندی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 77).

دیوان قریب گرگانی (یا شعر او)

فارسی، از شمس العلماء محمد حسین قریب گرگانی معروف به جناب، مؤلف «ابدع البدایع».

دیوان قسمت قمی (یا شعر او)

فارسی، از ملا علی نقی قسمت قمی (تذکره نصرآبادی، 368).

دیوان قسمت مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد قاسم قسمت مشهدی (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 313).

دیوان قسمتی استرآبادی

فارسی، از قسمتی استرآبادی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 229).

دیوان قسمی افشار (یا شعر او)

فارسی، از قاسم بیگ قسمی افشار کرمانی (-989 ق). آیتی در «تاریخ یزد» (ص 320) وی را یزدی دانسته است.

دیوان قصاب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از امیر بیگ قصاب اصفهانی (روز روشن، 557).

دیوان قصاب کاشانی

فارسی، از قصاب کاشانی؛ ط. تهران، 1338 ش؛ خ. آستان قدس، ش 4732.

دیوان قصاب مازندرانی

فارسی، از قصاب مازندرانی (سده 13 ق)، مدّاح خانان مازندران، خ.مجلس.

دیوان قصاب یزدی (یا شعر او)

فارسی، از قصاب یزدی (تاریخ یزد، 321).

دیوان قضائی یزدی

فارسی، از آقا عبد الرحیم قضائی یزدی (-1253 ق). خ.آستان قدس، 4733؛ نیز، ملک، ملی و دانشگاه تهران.

دیوان قطب الدّین احمد

فارسی، از قطب الدین احمد، از دودمان شیخ احمد جام (مجالس التّفاس، 105، 280) دیوان جمال الدّین قطب احمد در 1889 م در دهلی چاپ شده که محتملا از همین شخص است.

دیوان قطب الدین حیدر

فارسی، از قطب الدّین حیدر تونی موسوی (-618 ق) مؤسس فرقه حیدری. خ. شهید مطهری.

دیوان قطب الدین عتیقی (یا شعر او)

فارسی، از قطب الدین عتیقی، پدر جلال الدین عتیقی (تاریخ گزیده، 824).

دیوان قطب الدین کاکلی

فارسی، از قطب الدین محمد بختیار بن کمال الدین اوشی کاکلی (-633 ق). ط. کانپور، 1904 م و 1915 م.

دیوان قطب الدین محمد (یا شعر او)

فارسی، از سلطان قطب الدین محمد خوارزمشاه بن تکش (-592 ق) (مجمع الفصحاء، 52/1).

دیوان قطب ذهبی

فارسی و عربی، از قطب الدین محمد ذهبی حسینی شیرازی (-1173 ق) (ریاض العارفین، 482).

دیوان قطب شیرازی

فارسی، از قطب الدین محمود بن مسعود معروف به ملا قطب علامه شیرازی (-710 ق) (هفت اقلیم، 249).

دیوان قطب محیی

فارسی، از قطب الدین عبد الله بن محیی الدین انصاری خزرچی سعدی شیرازی، استاد دوانی که ابواب الخیر را در 899 ق تالیف کرده (هفت اقلیم، 250).

دیوان قطبی اصفهانی

فارسی، از محمد بن عبد الغفار قطبی اصفهانی (معاصر) (شعرای معاصر اصفهان، 379).

دیوان قطبی تونی (یا شعر او)

فارسی، از قطبی بن غیاثی تونی (-935 ق) (تحفه سامی، 161).

دیوان قطبی گنابادی

فارسی، از قطبی گنابادی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 161).

دیوان قطبی (یا شعر او)

ترکی، از قطبی، ملازم سلطان مسعود میرزا (مجالس النفاوس، 22 و 196).

دیوان قطران تبریزی

فارسی، از حکیم ابو منصور امیر شرف الدین بن منصور قطران جیلی دیلمی تبریزی (-465 ق)؛ ط. تهران، 1263 ق؛ تبریز، 1333 ش؛ خ.

آستان قدس، ش 4736 (1277 ق) و 4735 (1283 ق).

دیوان قطره اصفهانی

فارسی، از میرزا عبد الوهاب قطره چهار محالی اصفهانی، شاعر روزگار فتحعلی شاه قاجار (مجمع الفصحاء، 422/2).

دیوان قطره طهرانی

فارسی، از ابو القاسم بن علی مدد قطره طهرانی.

ط. تهران، 1334 ش.

دیوان القطیفی

شیخ احمد بن صالح قطیفی بحرانی (-1315 ق)؛ ط.

دیوان القفطان

شیخ حسن بن علی قفطان نجفی (-1275 ق)، جامع: شیخ محمد سماوی. مذکور در «شعراء الغری».

دیوان قلاشی (یا شعر او)

فارسی، از قلاشی، معاصر نوائی (مجالس الثفائس، 83 و 258).

دیوان قلم اصفهان

فارسی، از شیخ محمد حسن بن محمد قلم اصفهانی (-1326 ق)، در 3000 بیت (شعراى معاصر اصفهان، 380).

دیوان قلم سامانی (یا شعر او)

فارسی، از قلم، برادر عمان سامانی که معلم حبیب آبادی از او یاد کرده است.

دیوان قلم یزدی (یا شعر او)

فارسی، از سید مهدی بن سید یحیی قلم یزدی (1270 ش-) که منظومه «هفتاد موج» او در 1309 ش در لندن طبع شده.

دیوان قل محمد شبرغانی (یا شعر او)

فارسی، از قل محمد شبرغانی، معاصر نوائی (مجالس الثفائس، 103 و 279).

دیوان قلندر (یا شعر او)

فارسی، از میر قلندر، معاصر نوائی (مجالس الثفائس، 78).

دیوان قلندر خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد قلندر خراسانی (صبح گلشن، 381).

دیوان قلندر سمرقندی (یا شعر او)

ترکی، از قلندر سمرقندی معروف به حریمی قلندر، معاصر نوائی (مجالس النفائس، 41 و 214).

دیوان قلندر کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از ابو الوفاء قلندر شاه نعمت اللهی کرمانی (مجمع الخواص، 301).

دیوان قلی بخاری (یا شعر او)

فارسی، از قلی بخاری، ندیم عبد العزیز خان و معاصر نصرآبادی (تذکره، 437).

دیوان قلیج ارسلان (یا شعر او)

فارسی، از قلیج ارسلان (تذکره نصرآبادی، 492).

دیوان قلیج بیگ بغدادی (یا شعر او)

ترکی، از قلیج بیگ بغدادی (مجمع الخواص، 127).

دیوان قمر الدین (یا شعر او)

فارسی، از سید قمر الدین بن حبیب الله اورنگ آبادی، که در 1175 ق از سفر حج بازگشته (خزانه عامره، 380).

دیوان قمر السلطنه (یا شعر او)

فارسی، از قمر السلطنه بنت فتحعلی شاه قاجار (از رابعه تا پروین، 186).

دیوان قمر کاکوری (یا شعر او)

فارسی، از منشی حسن بن اکرام الله قمر کاکوری هندی (صبح گلشن، 334).

دیوان قمری اصفهانی

فارسی، از نظام الدین قمری اصفهانی مداح خاندان صاعدی و اتابکان فارس (سده 7 ق).

خ. ادبیات تهران و آستان قدس، ش 4955 (سده 11 ق).

دیوان قمری

فارسی، از قمری، ط. ایران.

دیوان قمری آملی

فارسی، از سراج الدین قمری آملی (یا خوارزمی) معاصر کمال اسماعیل (-635 ق) (مجمع الفصحاء، 477/1). این غیر از دیوان سراج قمری است.

دیوان قمری خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از پهلوان بیگ قمری خراسانی (مجمع الخواص، 36).

دیوان قمری دربندی

ترکی، از محمد تقی قمری دربندی ناظم «کنز المصائب» که مکرر چاپ شده.

دیوان قمری مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از ابو القاسم زیار بن محمد قمری جرجانی مازندرانی، مداح قابوس بن وشمگیر (-403 ق) (مجمع الفصحاء، 477/1).

دیوان قمری افشار (یا شعر او)

فارسی، از قاسم بیگ قمری افشار (آتشکده، 19).

دیوان قمری رازی (یا شعر او)

فارسی، از قنبری رازی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 178).

دیوان قمری نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از قنبری نیشابوری، مداح بابر میرزا و معاصر نوائی (مجالس الثقات، 39 و 213).

دیوان قواس شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از ملا هادی قواس شوشتری، مذکور در «تذکره شوشتر».

دیوان قوام اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سید میر شاه قوام الدین اصفهانی

(پس از 940 ق) صدر روزگار شاه اسماعیل (آتشکده، 185).

دیوان قوام طبسی

فارسی، از قوام الدین طبسی. سنگلاخ آن را به خط جمشید خوشنویس دیده بوده (امتحان الفضلاء، 152/2).

دیوان قوام لاریجانی (یا شعر او)

فارسی، از آقا قوام الدین لاریجانی، یوزباشی تفنگچیان که در روزگار شاه عباس اول در جنگ گرجستان کشته شد (تذکره نصرآبادی، 52).

دیوان قوام هروی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه قوام الدین هروی شاعر دربار سلطان حسین بایقرا که در 911 ق تاریخ وفات او را به نظم آورد (تذکره نصرآبادی، 469).

دیوان قوامی خوافی (یا شعر او)

فارسی، از قوامی خوافی، معاصر عوفی، مذکور در لباب الالباب.

دیوان قوامی رازی

فارسی، از اشرف الشعراء بدر الدین قوامی خباز رازی (سده 6 ق)؛ ط. تهران، 1374 ق.خ. موزه بریتانیا.

دیوان قوامی فریومندی (یا شعر او)

فارسی، از قوامی فریومندی، مداح قوام الدین ناصر بن علی درگزینی وزیر سلطان سنجر.

مذکور در «لباب الالباب».

دیوان قوامی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میر قوام الدین شیرازی، شاگرد غیاث الدین منصور دشتکی (صبح گلشن، 335).

دیوان قوامی گنجوی

فارسی، از قوام الدین احمد قوامی مطرزی گنجوی، ناظم قصیده مصنوعه «صنایع الاسحار»، خ. مجلس.

دیوان قوامی یزدی

فارسی، از سید علی بن حسین قوامی مدرسی یزدی قوام الشعراء (-1358 ق)؛ ط. تهران، 1367 ق.

دیوان قوسی اسفراینی (یا شعر او)

فارسی، از قوسی اسفراینی، معاصر نوائی (مجالس النّفائس، 73 و 248).

دیوان قوسی تبریزی

فارسی و ترکی، از قوسی تبریزی، شاگرد آقا حسین خوانساری (-1098 ق) که در اصفهان می زیسته، خ. ملک.

دیوان قوسی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از قوسی تبریزی، معاصر سام میرزا، مذکور در «تحفه سامی».

دیوان قوسی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از اسماعیل بن علی خان قوسی تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 311).

دیوان قوسی شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از قوسی شوشتری، نویسنده دیباچه دیوان خاقانی (تذکره نصرآبادی، 280).

دیوان قوسی هروی (یا شعر او)

فارسی، از قوسی هروی (یا طوسی) (مجالس النّفائس، 167؛ روز روشن 464).

دیوان قهرمان

فارسی، از میرزا قهرمان کرمانشاهی (-ح 1337 ق)؛ خ. موجود.

دیوان قهرمان

فارسی، از یزدان بخش بن محمد تقی قهرمان (1295 ش-). اشعار بسیاری از وی در مطبوعات منتشر شده است.

دیوان قیدی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از قیدی شیرازی (-990 ق) که در عهد شاه طهماسب به هند رفته، نخست مورد بزرگداشت اکبر قرار گرفته و بعد از دربار او رانده شده است (تذکره نصرآبادی، 262).

دیوان قیدی کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از قیدی کرمانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 262).

دیوان قیدی نیشابوری

فارسی، از قیدی نیشابوری (-1074 ق) فرزند نظیری نیشابوری (خزانه عامره، 436).

دیوان قیس (یا شعر او)

فارسی، از مولوی عابد حسینی قیس، شاگرد مفتی عباس لکهنوی. مذکور در «تجلیات».

دیوان قیصر شاملو (یا شعر او)

فارسی، از قیصر هروی شاملو، ملازم حسین خان در هرات (تذکره نصرآبادی، 302).

دیوان قیصری شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از قیصری بیگ شیرازی همدانی (-1022 ق) که در عهد شاه جهان به هند رفت (صبح گلشن، 335).

دیوان القیم الحلّی

شیخ حسن بن محمد قیم حلّی (-1317 یا 1318 ق). دیوان را نخست عبد الکریم فرزند شاعر گرد آورده ولی در 1335 ق در واقعه حله سوخته است. اخیراً علی خاقانی برخی از اشعار پراکنده او را گرد آورده است.

دیوان کاتب

فارسی، از شیخ ابو طاهر کاتب. سنگلاخ نسخه آن را دیده بوده (امتحان الفضلاء، 214/1).

دیوان کاتب خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن عثمان کاتب خراسانی، معاصر عنصری (مجمع الفصحاء، 485/1).

دیوان کاتب الطریحی

شیخ کاتب بن راضی طریحی (ح 1303 ق-); جامع: محمد کاظم طریحی فرزند ناظم.

دیوان کاتب هروی

فارسی، از مولانا یوسف شاه کاتب هروی، معاصر نوائی (مجالس التفائس، 37 و 210).

دیوان کاتب یزدی (یا شعر او)

فارسی، از کاتب (یا کاتبی) یزدی (-1000 ق) (صبح گلشن، 335).

دیوان کاتبی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از محمد کاتبی تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 311).

دیوان کاتبی ترشیزی

فارسی، از محمد بن عبد الله کاتبی ترشیزی (-839 ق). خ. مجلس، ملک و دانشگاه تهران.

دیوان کاتبی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از کاتبی مشهدی (تذکره حسینی، 281).

دیوان کاتبی نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از محمد باقر کاتبی نیشابوری (صبح گلشن، 336).

دیوان کاتبی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از کاتبی یزدی (تاریخ یزد، 325).

دیوان کاسبی

فارسی، از محب علی کاسبی شوشتری (سده 11 ق) مداح واخشنو خان حاکم شوشتر (تذکره شوشتری، 51 و 111).

دیوان کاشف اصفهانی

فارسی، از اسماعیل بن حیدر علی کاشف اصفهانی (-پس از 1080 ق). خ. دانشگاه تهران.

دیوان کاشف دزفولی

فارسی، از صدر الدین محمد باقر کاشف دزفولی (-1258 ق).خ.ملّی تبریز و موزه بریتانیا.

دیوان کاشف شیرازی

فارسی، از قاضی شریف الدین محمد بن شمس الدین محمد کاشف شیرازی (سده 11 ق)، مؤلف «سراج المنیر» و «بهار و خزان» که جز دیوان منظومه هائی نیز داشته است (تذکره نصرآبادی، 251).

دیوان کاشف قراباغی (یا شعر او)

فارسی، از کاشف قراباغی (سده 13 ق) دانشمندان آذربایجان، 311).

دیوان کاشف قمی

فارسی، از میرزا علی اکبر بن سید رضی کاشف قمی (1317 ق-).خ. دیده شده.

دیوان کاشف یزدی

فارسی، از کاشف الدین محمد بن سالک الدین یزدی (-910 ق).خ. دانشگاه تهران.

دیوان کاشفی بدخشانی

فارسی، از کاشفی بدخشانی، که در 1033 ق به هند رفت (صبح گلشن، 336).

دیوان کاشفی سبزواری

فارسی، از کمال الدین حسین بن علی کاشفی واعظ سبزواری (-910 ق).خ. دانشگاه تهران و آصفیه هند.

دیوان کاشی

فارسی، از ملا حسن کاشی آملی که هفت بند او به پیروی خاقانی چاپ شده.

دیوان کاظم اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از کاظم بن میرزا علی اصفهانی که در مشهد مقدس مجاور بود و کتابت می کرد (تذکره نصرآبادی، 128).

دیوان کاظم بیدآبادی

فارسی، از کاظم بن نصر الله بیدآبادی اصفهانی، در 3000 بیت (شعراى معاصر اصفهان، 384).

دیوان کاظم تبریزی

فارسی، از کاظم تبریزی، معاصر نادر شاه افشار ناظم «طب منظوم». مذکور در «ریاض الجنّه».

دیوان کاظم تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از کاظم تبریزی مقیم کاشان که در ایام عاشورا «روضه الشهداء» می خوانده و معاصر نصرآبادی بوده است (تذکره، 371).

دیوان کاظم تونی

فارسی، از حکیم کاظمای تونی که به هند رفت و به نظم جنگنامه جلال الدین منکبرنی پرداخت (تذکره نصرآبادی، 402).

دیوان کاظم تویسرکانی (یا شعر او)

فارسی، از کاظم تویسرکانی، مؤلف «تذکره الشعراء» در 1287 ق (فهرست مجلس، 160/3).

دیوان کاظم رشتی

فارسی، از محمد کاظم بن حسین لاکانی رشتی نجفی (معاصر). خ. موجود.

دیوان کاظم رجوی ---

ص: 426

دیوان کاظم قمی (یا شعر او)

فارسی، از کاظم [بن] محمد صادق قمی، شاگرد قاضی محمد سعید قمی (آتشکده، 234).

دیوان کاظم کاشی

فارسی، از محمد کاظم بن محمد صادق کاشی (-1273 ق) ناظم چند ارجوزه که یاد شد.

دیوان کاظم کاشی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا کاظم بن میرزا مینا کاشی که به هند رفت و در دربار او رنگزیب واقعه نویس شد (تذکره نصرآبادی، 132).

دیوان کاظم الکواز

شیخ کاظم بن سلمان کواز شمیری حلی کاظمی، در حدود 11000 بیت.

دیوان کاظم نصرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از کاظم نصرآبادی، معاصر طاهر نصرآبادی (تذکره، 299).

دیوان کاظمی

شیخ عبد المحسن بن حاج محمد کاظمی (-1354 ق). ط 1939 و 1947 م (بخشی از دیوان).

دیوان کاظمی هروی (یا شعر او)

فارسی، از کاظمی هروی، معاصر نوائی، که به سفارت به هند رفت و در بازگشت در شیراز درگذشت (مجالس النّفّاس، 37 و 211).

دیوان کافر ---

دیوان کامل سلیمان‌العاملی - من قلبی فی مدیح

آل‌البيت (علیه السلام)

کامل سلیمان‌عاملی. ط. 1371 ق.

دیوان کامل شعیب‌العاملی

کامل شعیب‌عاملی صیداوی. ط. صیدا، 1922 م.

دیوان کاملای کاشی

فارسی، از کاملاً، خواهرزاده میر تقی کاشی (تذکره نصرآبادی، 309).

دیوان کامی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از اسماعیل کامی اصفهانی (مجمع الفصحاء، 426/2)؛

دیوان کامی اوبه (یا شعر او)

فارسی، از شاه حسین کامی اوبه، معاصر نوائی (مجالس النّفائس، 60 و 234).

دیوان کامی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از کامی سبزواری، شاگرد جامی (آتشکده، 79). نصرآبادی نیز از شاعری به نام کامی سبزواری یاد کرده است (تذکره، 281 و 525).

دیوان کامی قزوینی

فارسی، از میر علاء‌الدوله بن میر یحیی کامی قزوینی، معاصر شاه اسماعیل دوم صفوی. که در روزگار شاه طهماسب به هند گریخت و نزد اکبر تقرب یافت و تذکره «نفائس المآثر» را تألیف کرد (تذکره نصرآبادی، 472).

دیوان کامی لاهیجی

فارسی، از شیخ محمد بن حسن کامی لاهیجی (ح 1310 ق-)، مؤلف «تراجم اعیان گیلان».

دیوان کامی لاهیجی

فارسی، از شیخ محمد بن حسن کامی لاهیجی (ح 1310 ق-)، مؤلف «تراجم اعیان گیلان».

دیوان کامی لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از کامی لاهیجی، منشی خان احمد خان حاکم گیلان و معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 57).

دیوان کامی هروی (یا شعر او)

فارسی، از دوست محمد کامی گوشوانی هروی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 83).

دیوان کامی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از شاه حسین کامی یزدی (-954 ق) (تاریخ یزد، 325)

دیوان کاوس (یا شعر او)

فارسی، از امیر عنصر المعالی کیکاوس بن اسکندر، مؤلف «قابوسنامه»، که در همین اثر مقداری از اشعار خویش را نقل کرده است. نیز مذکور در لباب الالباب (31/1).

دیوان کاهی اکبرآبادی - رفیع الدرجات

فارسی، از ابو القاسم نجم الدین محمد معروف به ملا قاسم کاهی کابلی اکبرآبادی (-988 ق). خ.

ملی تبریز و دانشگاه پنجاب پاکستان.

دیوان کاهی بدخشی (یا شعر او)

فارسی، از کاهی بدخشی، معاصر سلطان حسین بایقرا و شاگرد ملا محمد بدخشی (تذکره حسینی، 281).

دیوان کاهی نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از عبد الکریم کاهی نیشابوری (مجالس النفائس، 166).

دیوان کبود جامه

فارسی، از شاه نصیر الدین (یا نصره الدین) کبود جامه (سده 6 ق). خ. مجلس.

دیوان کبودرآهنگی

فارسی، از رحیم بحری اسماعیلی کبودرآهنگی. ط.

دیوان کبیر آقا

فارسی، از حاج میرزا کبیر آقا بن میر باقر مراغی (-1325 ق). ط.

دیوان کتابدار (یا شعر او)

فارسی، از میرزا مقیم بن میرزا قوام، کتابدار شاه عباس صفوی که به سفارت به دکن رفت (تذکره نصرآبادی، 75).

دیوان کثیر عزه

ابوصخر کثیر بن عبد الرحمان خزاعی معروف به کثیر عزه (-105 ق) (معالم العلماء، 140).

دیوان کحلی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از کحلی تبریزی که اشعارش در بیاض گل احمد، مؤرخ 1075 ق درج است (دانشمندان آذربایجان، 314). نسخه ای نیز به عنوان «دیوان کحلی» در دانشگاه تهران موجود است.

دیوان کحلی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از کحلی شیرازی، معاصر سام میرزا که به قول او در کحالی بی بدل بود (تحفه سامی، 151).

دیوان کرام بخاری (یا شعر او)

فارسی، از عبد اللطیف کرام بخاری، شاعر دربار عبد العزیز خان (تذکره نصرآبادی، 436).

دیوان کربلائی

فارسی، از حافظ درویش حسین خادم کربلائی، مؤلف «روضات الجنان و جنات الجنان». خ.

موجود.

دیوان شاه کرم خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از شاه کرم خوانساری (روز روشن، 573).

دیوان الکریمی النجفی ---

ص: 429

هر شاعری که کاتب و منجم نیز بوده باشد.

دیوان کشفی اکبرآبادی

فارسی و اردو، از میر صالح بن عبد الله (مشکین رقم) (-1060 ق) که در شعر فارسی کشفی و در اردو سبجانی تخلص می کرد.

دیوان کشفی دارابی

فارسی، از سید جعفر بن ابی اسحاق کشفی موسوی دارابی (-1267 ق)؛ خ. ملک.

دیوان کشفی هندی

فارسی، از محمد سلامت الله کشفی هندی، ط.

کانپور، 1278 ق.

دیوان الکشمیری - حصی النجف (عربی) و

ریگستان نجف (فارسی)

سید محمد بن مرتضی رضوی کشمیری (1308 ق)؛ ط.

دیوان کشوری رودباری

فارسی، از کشوری رودباری، معاصر سام میرزا (تحفة سامی، 151)؛ خ. ملک (?)

دیوان کشوری دیلمقانی

فارسی و ترکی، از نعمت الله دیلمقانی (دانشمندان آذربایجان، 315). خ. مجلس.

دیوان کعب بن زهیر

کعب بن زهیر بن ابی سلمی مازنی (-26 ق) ناظم قصیده «بانت سعاد» در مدح پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله).

دیوان الکعبی

هاشم بن حردان کعبی (-1331 ق). ط. نجف، 1354 ق.

دیوان کفائی گنجوی (یا شعر او)

فارسی، از کفائی گنجوی، مداح ملوک طبرستان (دانشمندان آذربایجان، 315).

دیوان کفائی نجفی

سید محمد کاظم بن محسن کفائی موسوی نجفی، مؤلف «عصور الادب العربی» و «الزهراء» که هر دو چاپ شده.

دیوان کفایت هروی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف شاه کفایت هروی خوشنویس (صبح گلشن، 340).

دیوان کفایش اصفهانی

فارسی، از کفایش اصفهانی، در مرثیة سید الشهداء (علیه السلام)؛ خ. دیده شده.

دیوان کفری تربتی (یا شعر او)

فارسی، از میر حسین کفری تربتی خوشنویس (-1077 ق) که به هند رفت و نزد خان خانان تقرب یافت (صبح گلشن، 340).

دیوان کفری یزدی (یا شعر او)

فارسی، از کفری یزدی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 419).

دیوان کفعمی

تقی الدین ابراهیم بن علی کفعمی (-905 ق) ناظم «منهج السلامه» و مؤلف «مصباح کفعمی».

دیوان کلاعی (او شعره)

محمد بن حسن کلاعی، که ابن شهر آشوب او را در شمار شاعران شیعه یاد کرده است (معالم العلماء، 140).

دیوان کلامی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از کلامی اصفهانی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 271 و 245).

دیوان کلامی خوافی (یا شعر او)

فارسی، از کلامی خوافی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 158).

دیوان کلامی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از فخر العلماء عبد الله بن علی (آگه) کلامی شیرازی (-1299 ق) (آثار عجم، 477).

دیوان کلامی کربلائی (یا شعر او)

فارسی؟، از کلامی کربلائی شاعر و صوفی بکتاشی معروف به جهان دده، (العراق بین الاحتلالین، 1374).

دیوان کلامی لاری (یا شعر او)

فارسی، از صدر الدین محمد کلامی لاری (آتشکده، 298).

دیوان کلامی مروزی (یا شعر او)

فارسی، از کلامی مروزی، مداح بغداد خاتون (آتشکده، 131).

دیوان کلان اندجانی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از کلان اندجانی، که از جانب بابر بر کابل و قندهار حکومت داشته (صبح گلشن، 340).

دیوان کلان بزّاز هروی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه کلان بزّاز هروی، معاصر نوائی (مجالس الثّقائس، 85 و 259).

دیوان کلانتری ---

دیوان کمال اصفهانی

فارسی، از کمال الدین اسماعیل بن جمال الدین عبد الرزاق اصفهانی (-626 یا 635 ق). ط.

لندن، 1903 م؛ بمبئی، 1307 ق. خ. آستان قدس، ش 4741 (1019 ق).

دیوان کمال بلخی

فارسی، از سید کمال کجکولی بلخی، معاصر نوائی که می نویسد 500 هزار بیت شعر داشته است (مجالس النفاث، 34 و 207). نوائی از کمال دیگری نیز نام می برد که به ترکی شعر می گفته است (مجالس النفاث، 50 و 224).

دیوان کمال تربتی

فارسی، از کمال تربتی، معاصر نوائی که غزلیات حافظ را تخمیس کرده (مجالس النفاث، 32 و 205).

دیوان کمال خجندی

فارسی، از کمال الدین مسعود خجندی (-792 ق). ط. تبریز، 1337 ش.

دیوان کمال خوافی

فارسی، از کمال الدین بن حسام خوافی هروی، ناظم «عوامل» که به نام معز الدین حسین کرت (-771 ق) سرود (فرهنگنامه های عربی به فارسی، 157).

دیوان کمال خوانساری

فارسی، از کمال الدین بن حسین خوانساری (-1361 ق) (شعراى معاصر اصفهان، 387).

دیوان کمال الدین حسین

فارسی، از میر کمال الدین حسین، معاصر نوائی و جامی، که نزد سلطان یعقوب رفت و پس از بازگشت به خراسان به شرح «منازل السائرين» خواجه عبد الله انصاری پرداخت (مجالس النفاث، 94 و 270).

دیوان کمال الدین حسین (یا شعر او)

فارسی، از کمال الدین حسین، فرزند خواجه نظام الملک و معاصر نوائی (مجالس النفاث، 106 و 280).

دیوان کمال الدین زنجانی

فارسی، از کمال الدین زنجانی (-687 ق) (مدّاح خواجه شمس الدین محمد و برادرش عطا ملک جوینی و خواجه نصیر الدین طوسی

(مجمع الفصحاء، 487/1).

دیوان کمال الدین کوتاه پای (یا شعر او)

فارسی، از ملک کمال الدین ترمذی معروف به کمال الدین کوتاه پای که در نواحی بدخشان ولایت داشته و اشعارش در سفینه اشعار موجود در کتابخانه مجلس دیده شده (فهرست، 158/3).

دیوان کمال الدین مراغی (یا شعر او)

فارسی، از کمال الدین مراغی (مجمع الفصحاء، 487/1).

دیوان کمال الدین مسعود شیروانی (یا شعر او)

فارسی، از کمال الدین مسعود شیروانی (905ق) مدرس مدرسه گوهر شاد بیگم هرات (مجالس النفاث، 91 و 266).

دیوان کمال سیستانی (یا شعر او)

فارسی، از کمال الدین سیستانی (صبح گلشن، 342).

دیوان کمال شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از کمال الدین محمد (یا حسین) بن غیاث الدین حکیم و مؤرخ شیرازی که معروف به کمال الدین حسین قصه خوان و ابن غیاث نیز بوده. خ. ملک.

دیوان کمال فسائی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از کمال الدین محمد بن محمد حسین فسائی شیرازی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 202).

ص: 432

دیوان کمال کاشی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا کمال الدین کاشانی مقیم اصفهان (صبح گلشن، 343).

دیوان کمال گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از کمال گیلانی (آتشکده، 164). در «نگارستان سخن» این شاعر با کمال شیرازی یکی دانسته شده است.

دیوان کمالی اصفهانی

فارسی، از حیدر علی بن محمد مهدی کمالی اصفهانی (-1355 ق). ط. تهران، 1370 ق؛ استانبول، 1339 ق.

دیوان کمالی سبزواری

فارسی، از کمالی سبزواری (-1020 ق)، شاعر دربار شاه عباس اول صفوی، که «عباسنامه» را به نام او سرود (آتشکده، 79).

دیوان کمالی سبزواری

فارسی، از امیر عمید کمال الدین جمال الکتاب کمالی بخاری سبزواری، شاعر خوشنویس و موسیقیدان، معاصر سنجر سلجوقی، مذکور در «لباب الالباب» عوفی.

دیوان کمتری شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از کمتری کفاش شیرازی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 275).

دیوان کم گوی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از عبد الرّحیم کم گوی کشمیری (-ح 1100 ق) شاگرد سرخوش (کلمات الشعراء، 97).

دیوان کمونه---

عباس صفوی و ناظم مثنوی «خسرو و شیرین» (آتشکده، 257).

دیوان کوچک بیگ (یا شعر او)

فارسی، از کوچک بیگ که از امراء سده 10 ق بوده (مجالس النفاثس، 302).

دیوان کوچک علی اردستانی (یا شعر او)

فارسی، از رمضانعلی بن حسین علی نیستانی اردستانی، معروف به کوچک علی (-1337 ق)، منقول از معلم حبیب آبادی.

دیوان کور لطیف (یا شعر او)

فارسی، از کور لطیف شاعر ماوراء النهری (سده 10 ق) که فخری هراتی شعر او را ستوده است (مجالس النفاثس، 164).

دیوان کوشکی قاینی (یا شعر او)

فارسی، از شرف الشعراء، حکیم کوشکی قاینی، معاصر سلطان سنجر سلجوقی که شاعری هزل سرا بوده. مذکور در «لباب الباب».

دیوان کوب استرآبادی ---

ص: 434

مجموعه های «ترانه های ملی» و «خلنامه کوهی» او چاپ شده.

دیوان کهنر

فارسی، از اسد الله کهنر. خ. ایشیاتک بنگال (1109 ق).

دیوان کیجیک میرزا (یا شعر او)

فارسی، از کیجیک میرزا شاهزاده تیموری، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 127 و 315).

دیوان کیخسرو خان (یا شعر او)

فارسی، از کیخسرو خان، خواهرزاده رستم خان سپه سالار و معاصر نصرآبادی (تذکره، 17).

دیوان کیرنگی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه حسین کیرنگی باوردی، خال ابو نصر میهنه و معاصر نوائی، که مدتی در هرات صدارت داشته (مجالس النفاثس، 105 و 279).

دیوان کیفی سیستانی

فارسی، از کیفی سیستانی که در اصل از یهودان سبزواری بوده، از آنجا به سیستان و سپس به هند رفته و فخر الزمانی در 1025 ق او را در لاهور دیده. وی مثنوی «آگاهنامه» را بر وزن مثنوی مولوی سروده (میخانه، 560).

دیوان کیوان

فارسی، از کیوان ناظم منظومه «موش و گربه» که در تبریز در 1262 ق چاپ شده و ظاهراً ناظم پس از روزگار عبید زاکانی می زیسته است.

دیوان کیوان قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از عباسعلی بن اسماعیل کیوان قزوینی ملقب به منصور علی شاه که از صوفیه بوده ولی از آن طریقت روگردان شده. «عرفان نامه» که چاپ شده، تألیف اوست.

دیوان گدا (یا شعر او)

فارسی، از گدا حسین گدا که تقریظ او بر کتاب «الجامع الشفائی» در سی و چند بیت چاپ شده.

دیوان گدائی (یا شعر او)

ترکی، از گدائی، شاعر روزگار بابر میرزا، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 83 و 258).

دیوان گرامی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ابو القاسم گرامی معروف به آقا بابا اصفهانی (صبح گلشن، 347).

دیوان گرامی بغدادی (یا شعر او)

فارسی، از گرامی بغدادی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 166).

دیوان گرامی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از گرامی تبریزی، فرزند سهوی (صبح گلشن، 347).

دیوان گرامی ترک (یا شعر او)

فارسی؟، از محمد حسین گرامی ترک (آتشکده، 20).

دیوان گرامی خوافی

فارسی، از میر عبد الرحمان خان گرامی خوافی (-1124 ق). ط. لاهور، 1932 م.

دیوان گرامی کاشانی

فارسی، از مهدی قلی گرامی کاشانی، که به قول نصرآبادی افزون بر غزلیات خمسه ای نیز داشته است (تذکره، 295).

دیوان گرامی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از گرامی کشمیری (-1156 ق)، فرزند قبول کشمیری (سرور آزاد، 198).

دیوان گرامی هروی (یا شعر او)

فارسی، از دوره بیگ گرامی هروی، سفره چی دربار علی قلی خان حاکم هرات (مجمع الخواص، 122).

دیوان گربه اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد مؤمن گربه اصفهانی شاعر

هژال، معاصر شاه سلیمان صفوی (صبح گلشن، 347).

دیوان گربه شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از گربه شوشتری که شاعری ظریف و معاصر نصرآبادی بوده (تذکره، 407).

دیوان گرگانی

فارسی، از اوحد الدین گرگانی شاعر متقدم (مجمع الفصحاء، 482/1).

دیوان گرمی بروجردی (یا شعر او)

فارسی، از گرمی بروجردی (مجمع الخواص، 296).

دیوان گرمی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد قاسم گرمی شیرازی، از نوادگان اهلی شیرازی (صبح گلشن، 348).

دیوان گریان شهبابی

فارسی، از ملا حسین بن عبد الله گریان شهبابی اردستانی اصفهانی (سده 13 ق) مؤلف «انوار المجالس»، «تذکره الحال» و ناظم «دوازده بند».

دیوان گل بابا بلخی (یا شعر او)

فارسی، از گل بابا بلخی که در معما، لغز، عروض و قافیه مهارت داشته (صبح گلشن، 348).

دیوان گلبدن (یا شعر او)

فارسی، از گلبدن بنت بابر شاه (از رابعه تا پروین، 190).

دیوان گلچهره (یا شعر او)

فارسی، از گلچهره بنت بابر شاه (صبح گلشن، 348).

دیوان گلچین

فارسی، از محمد صادق معروف به میرزای گلچین که «گلچین المدایح» او چاپ شده.

دیوان گلچین گیلانی

فارسی، از مجد الدین میر فخرائی، معروف به گلچین گیلانی، که منظومه هائی از جمله «نهضت» و «مهر و کین» از او چاپ شده.

دیوان گلچین معانی

فارسی، از احمد بن علی اکبر گلچین معانی (1295 ش-) که تألیفات متعددی از وی چاپ شده است.

دیوان گلخنی قمی (یا شعر او)

فارسی، از گلخنی قمی، معاصر سلطان حسین بایقرا، که شاعری سفیه، بدزبان، بی باک و ملامتی بوده (مجالس النفائس، 161 و 297).

دیوان گلرخ (یا شعر او)

فارسی، از گلرخ بنت بابر شاه (صبح گلشن، 348).

دیوان گلزار اصفهانی

فارسی، از رجب علی بن حسین گلزار اصفهانی (-1366 ق) (نامه سخنوران، 161).

دیوان گلزار فریز هندی (یا شعر او)

فارسی، از فضل الله گلزار فریز هندی (1349 ق-) (شعراى معاصر اصفهان، 401).

دیوان گلشن

فارسی، از گلشن که قصیده نونیّه مصنوعی وی در یک مجموعه خطی دیده شد.

دیوان گلشن آذربایجانی (یا شعر او)

فارسی؟، از گلشن آذربایجانی (سده 11 ق) (دانشمندان آذربایجان، 318).

دیوان گلشن احمدآبادی

فارسی، از شیخ سعد الله گلشن احمدآبادی گجراتی (-1141 ق) (نتائج الافکار، 606).

دیوان گلشن اردکانی

فارسی، از عبد الوهاب بن محمد حسین گلشن ایرانپور اردکانی یزدی (-1356 ق)، خ.

امیر المؤمنین نجف. افزون بر دیوان منظومه های «عقل و جنون» و «دلکش و پریش» نیز از اوست که چاپ شده.

دیوان جونپوری

فارسی، از علی بن عطاء الله گلشن انصاری جونپوری (-1200 ق)، در 5000 بیت. خ. آصفیه.

دیوان گلشن شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی گلشن شیرازی پدر قآنی (مجمع الفصحاء، 426/2).

دیوان گلشن گلپایگانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد گلشن گلپایگانی که نستعلیق را خوش می نوشته (سده 13 ق)؛ خ. دانشگاه تهران.

دیوان گلشن لکهنوی

فارسی، از راجه جیالال گلشن لکهنوی که اشعار او در صبح گلشن (ص 349) از دیوانش نقل شده.

دیوان گلشن سندیلوی

فارسی، از رای گلاب گلشن لکهنوی سندیلوی، شاگرد قتیل (صبح گلشن، 349).

دیوان گلشن مشهدی (یا گلشن آزادی)

فارسی، از علی اکبر بن محمد گلشن مشهدی تربتی، که روزنامه «آزادی» را از 1344 تا 1357 ق انتشار می داد؛ ط. مشهد، 1372 ق.

دیوان گلشنی بردعی

فارسی، ترکی و عربی، از ابراهیم بن محمد گلشنی بردعی (-940 ق)؛ خ. دار الکتب قاهره.

دیوان گلشنی شبستری

فارسی، از گلشنی شبستری، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 142).

دیوان گلشنی شیرازی

فارسی، از گلشنی شیرازی، که در روزگار جهانگیر به هند رفت (صبح گلشن، 349).

دیوان گلشنی کاشانی

فارسی، از گلشنی کاشانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 133).

دیوان گل محمد نقشبندی

فارسی، از گل محمد نقشبندی (مقالات الشعراء، 692). منظومه «الهی نامه» در هند به نام گل محمد صاحب عالی چاپ شده که محتملا از همین شاعر است.

دیوان گمنام تفرشی

فارسی، از میرزا حسین خان گمنام ملقب به مرصع پوش (-1334 ق). ط. تهران، 1328 ش.

دیوان گمنام هندی

فارسی، از محمد جمال الدین بن وحید الدین گمنام هندی که اشعار او در تذکره روز روشن (صص 588-593) از دیوانش نقل شده.

دیوان گنایگم هندی (یا شعر او)

فارسی و اردو، از گنایگم بنت علیقلی خان واله داغستانی (تذکره الخواتین، 158).

دیوان گنجی آذربایجانی (یا شعر او)

ترکی، از گنجی آذربایجانی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 320).

دیوان گنجی گلپایگانی (یا شعر او)

فارسی، از گنجی گلپایگانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 394).

دیوان گوهر آذربایجانی (یا شعر او)

فارسی، از گوهر بیگم آذربایجانی (خیرات حسان، 47/3).

دیوان گوهر اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم بن اسماعیل گوهر کوهپایه ای اصفهانی (1342 ق-) (شعراى اصفهان،

دیوان گوهر کرمانی

فارسی، از گوهر خطیب و طبیب کرمانی (سده 13 ق) (مجمع الفصحاء، 429/2).

دیوان گوهر قاجار

فارسی، از شمس الشعراء گوهر بنت موسی خان قاجار که مادرش دختر فتحعلی شاه قاجار بوده.

ط. تهران، 1319-1320 ق.

دیوان گوهر مدراسی

فارسی، از محمد باقر خان گوهر مدراسی (سده 12 ق). خ. مجلس.

دیوان گوهری---

ص: 438

دیوان لاهوتی تفرشی

فارسی، از میرزا مهدی بن وکیل لشکر لاهوتی تفرشی بدایع نگار (-1320 ش)؛ ط. تهران، 1306 ش.

دیوان لاهوتی کرمانشاهی

فارسی، از ابو القاسم لاهوتی کرمانشاهی (-1335 ش). ط. مکرّر.

دیوان لایق بلخی (با شعر او)

فارسی، از لایق بلخی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 441).

دیوان لایق هندی---

ص: 439

دیوان لطف الله الحسینی

سید لطف الله بن عطاء الله حسینی شجری نیشابوری، استاد منتجب الدین، در 10000 بیت، مذکور در فهرست منتجب الدین.

دیوان لطف الله نیشابوری

فارسی، از لطف الله نیشابوری (-786 یا 810 ق) مداح امیر تیمور گورکان (مجالس العشاق، 141؛ مجمع الفصحاء، 29/2). خ. ملی تهران.

دیوان لطفی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از لطفی اصفهانی (صبح گلشن، 354).

دیوان لطفی تاشکندی (یا شعر او)

فارسی، از لطفی تاشکندی (سده 10 ق) (مجالس النفاث، 164).

دیوان لطفی تبریزی (یا شعر)

فارسی، از لطفی تبریزی، فرزند عرفی کمانگر (صبح گلشن، 355).

دیوان لطفی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از لطفی شیرازی (تذکره حسینی، 285).

دیوان لطفی طهرانی (یا شعر او)

فارسی، از لطفی طهرانی صراف (آتشکده، 216).

دیوان لطفی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از لطفی مشهدی، که از ظریفان مشهد و معاصر نوائی بوده (مجالس النفاث، 71).

دیوان لطفی منجم (یا شعر او)

فارسی، از لطفی که افزون بر شاعری در نجوم نیز مهارت داشته (تذکره الشعراء، 117).

دیوان لطفی نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از لطفی نیشابوری، داماد ملا قیدی و معاصر نصرآبادی (تذکره، 315).

دیوان لطفی هروی

فارسی و ترکی، از لطفی هروی، معاصر نوائی که به قول او ملک الکلام زمان خویش بوده (مجالس النفاثس، 49 و 223). خ. مطهری.

دیوان لطیف اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عبد اللطیف اصفهانی (سده 13 ق) که در روزگار محمد شاه به هند رفت.

(مجمع الفصحاء، 430/2؛ صبح گلشن، 355).

دیوان لطیف اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از لطیف اصفهانی بصری معروف به لطیف قلندر که به بصره نزد علی پاشا رفت و گویا در هرات درگذشت (تذکره نصرآبادی، 395).

دیوان لطیف خراسانی هروی (یا شعر او)

فارسی، از لطیف خراسانی هروی، معاصر شاه محمد قزوینی، (مجالس النفاثس، 394).

دیوان لطیف قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از لطیف قزوینی (صبح گلشن، 356).

دیوان لطیف (یا شعر او)

ترکی، از لطفی معاصر نوائی که در جوانی درگذشته و طبعی شوخ داشته (مجالس النفاثس، 51 و 225).

دیوان لطیفی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین محمد فرزند قاضی زاده اردبیلی (سده 10 ق).

دیوان لطیفی جونپوری

فارسی، از لطیفی جونپوری که افزون بر دیوان مثنوی «منازل» را به پیروی حدیقه سنائی سروده (صبح گلشن، 356).

دیوان لعلی بدخشانی (یا شعر او)

فارسی، از لعلی میرزا بن شاهقلی سلطان بدخشانی از امیران اکبر شاه و مصاحب عبد القادر بداونی (روز روشن، 598).

دیوان لعلی تبریزی

فارسی و ترکی، از شمس الحکماء میرزا علی خان بن حاج آقا میرزا ایروانی (-1325 ق). ط. تبریز، 1316 ق و مکرر.

دیوان لقای یزدی (یا شعر او)

فارسی، از فرخ لقای یزدی شاعره اواخر روزگار صفویّه (تاریخ یزد، 327).

دیوان لقائی خراسانی

فارسی، از لقائی خراسانی (سده 10 ق) (مجالس النفاّس، 155).

دیوان لقائی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از لقائی سمرقندی (سده 10 ق) (مجالس النفاّس، 146).

دیوان لقائی لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از لقائی لاهیجی که از بزرگزادگان لاهیجان بود و در جوانی درگذشت (تذکره نصرآبادی، 337).

دیوان لکنئی - دیوان روانی

دیوان لوائی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از لوائی سبزواری (-979 ق) که به هند رفت و نزد اکبر تقرب یافت (صبح گلشن، 357).

دیوان لوائی قمی

فارسی، از بابا سلطان لوائی قمی قلندر که به اصطلاحات عرفانی آشنا و معاصر نصرآبادی بوده است (تذکره، 284).

دیوان لوحی اصفهانی

فارسی، از لوحی اصفهانی که از مدّاحان و دراویش اواسط روزگار صفویّه بوده (تذکره نصرآبادی، 430).

دیوان لوحی (یا شعر او)

فارسی، از میر لوحی، معاصر نصرآبادی، که ماده تاریخ وفات شیخ بهائی را گفته است. (تذکره، 483).

دیوان لودی (یا شعر او)

فارسی، از شیر علی خان بن امجد علی خان لودی (-1102 ق)، مؤلف «مرآت الخیال».

دیوان لوگری

فارسی، از ابو الحسن علی بن محمد غزالی لوگری، شاعر عهد سامانیان که مداح عتبی وزیر بوده (لباب الالباب، 15).

دیوان لوگری

فارسی، از ابو العباس فضل بن محمد مروزی لوگری (-464 ق)، ادیب و فیلسوف (تتمه صوان الحکمه، 120).

دیوان لوندی قصه خوان (یا شعر او)

فارسی، از لوندی قصه خوان، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 189).

دیوان ماتمی

فارسی، از یار علی ماتمی تبریزی (سده 10 ق) که گویا شاعری مرثیه سرا بوده (مجالس النفاثس، 389).

دیوان ماجد البحرانی

فارسی و عربی، از سید ماجد بن سید محمد بحرانی (سده 11 ق) قاضی اصفهان (تذکره نصرآبادی، 161).

دیوان ماجد البحرانی

فقیه ابو علی ماجد بن هاشم حسینی جد حفصی بحرانی (-1028 ق) (سلافه العصر، 500).

دیوان ماجد القطیفی (او شعره)

سید ماجد بن هاشم موسوی قطیفی (-1367 ق) که برخی از اشعارش در شرح حال او در «ذکر السید ماجد» چاپ شده.

دیوان ماجد هندی (یا شعر او)

فارسی، از تاج الامراء، علی حسین خان بهادر ماجد هندی (-1216 ق) که حسین نیز تخلص می کرده و در جوانی درگذشته است (نتایج الافکار، 689).

دیوان مالک الجهنی (او شعره)

مالک بن ایمن جهنی، از اصحاب امام باقر (علیه السلام) (معالم العلماء، 141).

دیوان مالک دیلمی

فارسی، از مالک دیلمی (-969 ق) که موسیقیدان و خوشنویس بوده و سنگلاخ 2 نسخه از دیوان او را دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 199/1 و 206).

دیوان مالک بن نویره

ابو حنظله مالک بن نویره تمیمی، که مرزبانی (-378 ق) احوال او را نوشته است (معجم الشعراء، 360).

دیوان مالمیری-دیوان حسین مالمیری

دیوان مانوس دزفولی

فارسی، از محمد بن نقی مانوس مساکی دزفولی (-1300 ق)، در 1750 بیت، خ. موجود.

دیوان مانی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از مانی اصفهانی (سده 14 ق) (المآثر و الآثار، 216).

دیوان مانی تربتی

فارسی، از ملا مانی تربتی (سده 10 ق) کاتب و خوشنویس (مجالس الثقات، 167).

دیوان مانی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از مانی شیرازی که کشاورز بود ولی کارش بالا گرفت و در شمار امیران شاه اسماعیل صفوی درآمد (آتشکده، 292).

دیوان مانی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ ابو حیان مانی طیب شیرازی (سده 11 ق) تذکره نصرآبادی، 383.

دیوان مانی کرمانی-دیوان راجی کرمانی

دیوان مانی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از مانی مشهدی که معاصر نوائی بوده و ظرافت و جمال او مورد ستایش وی واقع شده (مجالس النفاس، 67 و 240).

دیوان ماهر اکبرآبادی

فارسی، از محمد علی ماهر اکبرآبادی (-1089 ق) که پدرش هندو بوده است. (خزانه عامره، 414).

دیوان ماهر دامغانی (یا شعر او)

فارسی، از علی قلی ماهر دامغانی اردبیلی تبریزی، معاصر نصرآبادی (تذکره 141).

دیوان ماهر گیلانی

فارسی، از محمد سعید ماهر گیلانی، معاصر حزین، که دیوانی بزرگ داشته (تذکره حزین، 110).

دیوان ماهر هندی

اردو، از سید مهدی حسین بن علی حسین نقوی لکهنوی (-1316 ق). ط. هند.

دیوان ماهی جلایر (یا شعر او)

فارسی، از ماهی جلایر، خواهر ملا نثاری تبریزی، معاصر شاه عباس صفوی.

دیوان مایل آشتیانی

فارسی، از محمد علی بن میرزا کاظم مایل آشتیانی (-پیش از 1250 ق) مستوفی الممالک و وزیر جنگ عباس میرزا ولیعهد. خ. دانشگاه تهران.

دیوان مایل استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از اسماعیل بیگ مایل استرآبادی تهرانی، معاصر لطفعلی آذر (آتشکده، 408).

دیوان مایل اصفهانی

فارسی، از شیخ رحیم مایل اصفهانی، شاگرد درویش مجید طالقانی، که در روزگار فتحعلی شاه می زیسته.خ. دانشگاه تهران.

دیوان مایل افشار

فارسی، از میرزا حسن مایل افشار شیخ الشعراء که در روزگار ناصر الدین شاه در وزارت خارجه کار می کرده است.خ. ملک و ملی تهران.

دیوان مایل تاشکندی (یا شعر او)

فارسی، از مایل تاشکندی، معاصر سلطان حسین میرزا (تذکره حسینی، 320).

دیوان مایل تویسرکانی

فارسی، از ید الله بن ابی القاسم مایل تویسرکانی (-1329 ش) مدیر «شفق سرخ»، که 5 صفحه از اشعار او در «نامه فرهنگیان» نقل شده است.

دیوان مایل دهلوی

فارسی، از میرزا قطب الدین مایل دهلوی (-1108 ق) (مفتاح التواریخ، 435).

دیوان مایل شاملو (یا شعر او)

فارسی، از قلیچ مایل شاملو (سده 11 ق) (آتشکده، 20).

دیوان مایل شیرازی

فارسی، از ملا مهدی مایل شیرازی که در «آثار عجم» (ص 566) اشعار او از دیوانش نقل شده.

دیوان مایل طهرانی

فارسی، از میرزا حبیب الله مایل طهرانی. مذکور در «نامه فرهنگیان» عبرت.

دیوان مایل لکهنوی

فارسی، از مدد علی بن محمد علی مایل کروری لکهنوی (صبح گلشن، 360).

دیوان مایل مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از مایل مشهدی (مطلع الشمس، 442/2).

دیوان مایل همدانی (یا شعر او)

فارسی، از مایل همدانی (صبح گلشن، 360).

دیوان مایل هندی (یا شعر او)

فارسی، از میر شیر علی بن دایم علی مایل بوهاری، ط. الله آباد، 1889 م.

دیوان مایل هندی (یا شعر او)

فارسی، از غلام محیی الدین مایل هندی که ظاهراً از شاعران سده 13 ق بوده است. (نتایج الافکار، 796).

دیوان مایلی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی؟، از مایلی اردبیلی معاصر صادقی کتابدار که در تاریخ تألیف «مجمع الخواص»:

1010 ق ظاهراً زنده بوده است (مجمع الخواص، 243).

دیوان مایلی اسفراینی (یا شعر او)

فارسی، از مایلی اسفراینی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 73 و 248).

دیوان مایلی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از مایلی کاشانی که از سادات کاشان بوده (آتشکده، 247).

دیوان مایلی نیریزی (یا شعر او)

فارسی، از مایلی نیریزی، معاصر شاه طهماسب صفوی (هفت اقلیم، 199).

دیوان مایوس بخاری (یا شعر او)

فارسی، از مایوس بخاری که ظاهراً معاصر نصرآبادی (سده 11 ق) بوده است (تذکره، 437).

دیوان مئی کلال

فارسی، از مئی کلال گوالیاری هندی، از خدمتگاران جهانگیر پادشاه (کلمات الشعراء، 109).

دیوان مبارک-دیوان مدهوش

دیوان مجد الاسلام کرمانی

فارسی، از فتح الله مجد الاسلام کرمانی، که منظومه شهر «خاموشان» (-اوضاع عدلیه) او چاپ شده.

دیوان مجد الاشراف

فارسی، از سید جلال الدین محمد بن ابی القاسم مجد الاشراف ذهبی شیرازی (-1330 ق) که مجموعه شعر «جلالیه» او چاپ شده؛ خ. ملک.

دیوان مجد دزفولی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی مجد الدین دزفولی، معاصر و دوست حزین (تذکره، 43).

دیوان مجد الدین بغدادی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ مجد الدین ابو سعید شرف بن مؤید بغدادی (-606 ق) منسوب به بغداد خوارزم (مجمع الفصحاء، 542/1).

دیوان مجد الدین ساوجی

فارسی، از مجد الدین ابو الفضل محمد بن فضل الله ساوجی که در 1273 ق، 23 ساله بوده.

خ. مطهری.

دیوان مجد الدین سرخسی (یا سرخکتی؟ یا شعر

او)

فارسی، از مجد الدین محمد بن عدنان طبیب سرخسی (اوائل سده 7 ق) مذکور در «لباب الالباب» عوفی و صبح گلشن (ص 362).

دیوان مجد الدین عزیزی (یا شعر او)

فارسی، از شرف الکتاب مجد الدین بن رشید عزیزی، کاتب علاء الملک، مذکور در «لباب الالباب» عوفی.

دیوان مجد الدین عیوقی (یا شعر او)

فارسی، از مجد الدین عیوقی. مذکور در «لباب الالباب».

دیوان مجد الدین فارسی - دیوان مجد الدین همگر

دیوان مجد الدین کاشی (یا شعر او)

فارسی، از مجد الدین کاشی (سده 10 ق) مجالس النفائس، 395).

دیوان مجد الدین ندیم (یا شعر او)

فارسی، از ابو المظفر بهزاد بن اسماعیل ندیم بسوی (-666 ق). مذکور در «مجمع الآداب» ابن الفوطی.

دیوان مجد الدین نسوی (یا شعر او)

فارسی، از مجد الدین محمد پاییزی نسوی که عوفی در سال 600 ق او را دیده بوده و شاهنامه ای به نام سلطان سکندر سروده است. مذکور در «لباب الالباب».

دیوان مجد الدین همگر

فارسی، از مجد الدین همگر یزدی شیرازی (-695 یا 686 ق)، ملک الشعراء اتابک سعد بن زنگی. خ. مجلس و ملک.

دیوان مجد العلی خراسانی

فارسی، از مجد العلی بن حسن درودی خراسانی، که «پندنامه» او چاپ شده.

دیوان مجد مروزی

فارسی، از مجد مروزی، که سنگلاخ آن را به خط بابا شاه حالی دیده بوده (امتحان الفضلاء، 194/1).

دیوان مجد نسائی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی مجد الدین نسائی، مذکور در «لباب الالباب».

دیوان مجدی کردستانی

فارسی، از مجد الدین ملک الکلام عبد المجید بن محمد کریم مجدی کردستانی، که منظومه «مجدیة» او چاپ شده.

دیوان مجذوب تبریزی

فارسی، از میرزا محمد بن محمد رضا مجذوب تبریزی (سده 11 ق). ط. تهران، 1331 ش (به

نام مجذوب همدانی؛ خ. مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان مجذوب علیشاه

فارسی، از حاج محمد جعفر بن صفر خان مجذوب همدانی ملقب به مجذوب علی شاه (-1339 ق)؛ خ. ملک.

دیوان مجذوب هروی (یا شعر او)

فارسی، از میر حیدر (یا صدر الدین) مجذوب هروی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 28/2 و 202).

دیوان مجرم اصفهانی

فارسی، از هادی بن محسن مجرم ابراهیمی ورنوسفادانی اصفهانی، که «مصیبت نامه» او چاپ شده (شعرای معاصر اصفهان، 412).

دیوان مجرم خوسفی (یا شعر او)

فارسی، از ملا علی اکبر مجرم خوسفی (بهارستان، 296).

دیوان مجرم شاملو

فارسی، از مرتضی قلی خان بن سلطان حسن مجرم شاملو (-1020 ق). خ. مجلس.

دیوان مجرم عظیم آبادی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ غلامحسین مجرم عظیم آبادی، پدر وجیه الدین عشقی و شاگرد شاه محمد وفا (صبح گلشن، 364).

دیوان مجرم کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از شیخ عبد الله مجرم کشمیری، نواده شیخ مسلم صنعی (صبح گلشن، 364).

دیوان مجرم مراغه ای-بحر الاسرار

فارسی، از میر سلام الله مجرم موسوی مراغه ای معروف به حاج کبیر آقا و ملقب به مجذوب علی شاه. ط. تبریز، 1324 ق.

دیوان مجرم هروی (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد مجرم هروی، که قصیده ای در تولد امیر المؤمنین (علیه السلام)، از او در مجموعه مؤرخ 1285 ق دیده شد.

دیوان مجرم یزدی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد مجرم یزدی، معاصر مؤلف تذکره «آفتاب عالمتاب» (صبح گلشن، 364).

دیوان مجرمی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از مجرمی اردبیلی (مجمع الخواص، 234).

دیوان مجرمی هروی (یا شعر او)

فارسی، از مجرمی هروی (سده 10 ق) (مجالس النفايس، 169).

دیوان مجروح بنارسی (یا شعر او)

فارسی، از عصمت الله بن عبد الله مجروح بنارسی (صبح گلشن، 365).

دیوان مجروح جاجمونی (یا شعر او)

فارسی، از مجروح جاجمونی، شاگرد سید مهدی شاه جهان آبادی (صبح گلشن، 365).

دیوان مجروح مغانی (یا شعر او)

فارسی؟، از مجروح مغانی که با سید عظیم شیروانی مناظره و مشاجره شاعرانه داشته (دانشمندان آذربایجان، 327).

دیوان مجلد خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از مجلد خراسانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 165).

دیوان مجلسی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا مقصود علی مجلسی اصفهانی، پدر محمد تقی مجلسی. از یک مجلسی دیگر، شاگرد محتشم کاشانی هم یاد شده که به هند سفر کرده و در دکن درگذشته و محتملا هردو یک شخص بوده است. (نتایج الافکار، 360).

(تذکره حسینی، 328).

دیوان مجید شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از مجید شیرازی (صبح گلشن، 367).

دیوان مجید طالقانی---

ص: 448

دیوان محتشم قائنی (یا شعر او)

فارسی، از میر محتشم قائنی که از بزرگان قائن بوده و ظاهراً در اواخر سده 10 ق می زیسته است. (تذکره نصرآبادی، 526).

دیوان محتشم قائنی (یا شعر او)

فارسی، از محتشم بن میرزا هادی بن میر محتشم قائنی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 191 و 526).

دیوان محتشم کاشانی

فارسی، از محتشم کاشانی (999 یا 1000 ق).

ط. تهران، 1337 و 1344 ش. خ. آستان قدس، ش 4749 (1193 ق) و 8371 (1200 ق).

دیوان محبوب بروجردی

فارسی، از ملا حسین محبوب واعظ بروجردی (سده 13 ق). خ. موجود.

دیوان محبوب تبریزی (یا شعر او)

فارسی؟، از محبوب تبریزی که شعر او در سفینه مؤرخ 1249 ق دیده شد (دانشمندان آذربایجان، 327).

دیوان محبوب ترشیزی

فارسی، از میرزا مرتضی محبوب فرزند عبد الله شهاب ترشیزی، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 487/2).

دیوان محرم اصفهانی

فارسی، از محمد علی محرم فرزند محمد هاشم زرگر اصفهانی (اوایل سده 13 ق) (مجمع الفصحاء، 445/2).

دیوان محرم جغتائی (یا شعر او)

فارسی، از محرم جغتائی (صبح گلشن، 271).

دیوان محرم جهرمی

فارسی و ترکی، از حسینعلی بن محمد قاسم بیگ محرم افشار جهرمی، شاعر دربار فتحعلی شاه (مجمع الفصحاء، 487/2).

دیوان محرم شیرازی

فارسی، از ضیاء الدین علی محمد بن نور الله محمد محرم شیرازی، زنده تا 1265 ق (ریاض العارفین، 492).

دیوان محرم یزدی

فارسی، از عبد الوهاب بن محمد علی محرم یزدی معروف به لسان الحق، مداح فتحعلی شاه و ناصر الدین شاه و مؤلف «فرهنگ خداپرستی».

خ. امیر المؤمنین نجف.

دیوان محرمی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی؟، از محرمی اردبیلی (مجمع الخواص، 234).

دیوان محرمی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محرمی استرآبادی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 87 و 261).

دیوان محرمی میر شکار (یا شعر او)

فارسی، از محرمی میر شکار، شاعر دربار سلطان حسین میرزا (مجالس النفاثس، 169).

دیوان محروم رازی (یا شعر او)

فارسی، از ابو تراب محروم رازی، برادر قاضی اسیری (مجمع الخواص، 87).

دیوان محزون

فارسی، از ملا رضا بن محمد محزون رشتی (- پس از 1300 ق). ط.

دیوان محزون

فارسی، از محمد هاشم محزون (صبح گلشن، 373).

دیوان محزون اسدآبادی

فارسی، از لطف الله بن حسین محزون اسدآبادی (1273 ق-)، خواهرزاده سید جمال الدین اسدآبادی؛ ط. تهران، 1335 ش.

دیوان محزون اصفهانی

فارسی، از عبدالمحمود بن حیدر علی محزون اصفهانی (1301 ق-). ط. (شعرای معاصر اصفهان، 413).

دیوان محزون بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از محزون بلگرامی (سرو آزاد، 351).

دیوان محزون سدهی - کتاب محزون

فارسی، از سید محمد باقر محزون سدهی اصفهانی (-1367 ق) (شعرای معاصر اصفهان، 415).

دیوان محزون صدیقی (یا شعر او)

فارسی، از مولوی عبد الرحمان محزون صدیقی، واعظ هندی (-1274 ق) (صبح گلشن، 371).

دیوان محزون همدانی (یا شعر او)

فارسی، از محزون همدانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 144).

دیوان محسن ابی الحبّ (المغیر)

شیخ محسن بن حسن بن محسن ابی الحبّ حائری (-1371 ق). یاد جدش در دیوان ابی الحبّ گذشت. مذکور در «شعرای الحسین» خاقانی.

دیوان محسن اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محسن اصفهانی. مذکور در «تذکره همیشه بهار».

دیوان محسن الاعرجی

سید محسن بن حسن مقدس اعرجی کاظمی (-1227 ق) مؤلف «المحصول»؛ مذکور در «ذکری المحسنین».

دیوان محسن الامین

سید محسن امین (-1371 ق)، مؤلف «اعیان الشیعه» و ناظم «علاقات المجاز»، «جواب البغدادیه» و «الدّر النّضید فی مرآی الحسین الشّهد».

دیوان محسن الجواهری

شیخ محسن بن شریف جواهری (-1355 ق) نواده صاحب جواهر، ناظم «الارائه» در تجوید و «الدرر الحسان» که سفرنامه بحرین است.

دیوان محسن الحائری

شیخ محسن حائری. برخی از اشعار او در مجموعه مؤرخ 1300 ق در کتابخانه ملک موجود است. و شاید جزء ای از دیوان شیخ محسن ابو الحب باشد.

دیوان محسن الخضری

شیخ محمد محسن آل شیخ خضر جناجی نجفی (-1301 ق)؛ ط 1363 ق.

دیوان محسن دستغیب

فارسی، از محسن دست غیب (-1319 ق)، ناظم «حدیث کساء»؛ ط.

دیوان محسن دها

فارسی، از محسن دها (معاصر) که منظومه های «خوشه تلخ» و «یاد یاد» او چاپ شده.

دیوان محسن شایق

فارسی، از محسن بن محمد حسین شایق اصفهانی که نسخه ای از منظومه «گره و موش» او در کتابخانه دیوان هند موجود است.

دیوان محسن شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محسن (یا محسنا) شیرازی (تذکره نصرآبادی، 383).

دیوان محسن شفائی

فارسی، از محسن شفائی (معاصر) که منظومه «صبح و عصر» او چاپ شده.

دیوان محسن شمس (یا شعر او)

فارسی، از محسن شمس ملک آرا (معاصر).

مذکور در مجله ارمان (13/172).

دیوان محسن العذاری (او شعره)

شیخ محسن العذاری که قصیده او در رثای سید مهدی قزوینی (-1300 ق) در «البابلیات» (19/2) آمده است.

دیوان محسن فراهی

فارسی، از محسن فراهی که به قول هدایت از اکابر فضلا و حکمای متقدم بوده است.

(مجمع الفصحاء، 511/1).

دیوان محسن فرج

محسن فرج که مرثیه هائی در مصیبت امام حسین (علیه السلام) دارد. مذکور در «شعراء الحسین» علی خاقانی.

دیوان محسن فیض کاشانی---

ص: 451

دیوان محکم بنارسی (او شعره)

فارسی، از لاله محکم سنگ بنارسی، شاگرد حریق (صبح گلشن، 376).

دیوان محمد آملی (یا شعر او)

فارسی، از محمد آملی، شاگرد شرف الدین علی یزدی معنایی و معاصر نوائی (مجالس النفائس، 45 و 218).

دیوان محمد بن احمد (او شعره)

بهاء الدین محمد بن احمد اسدی حلّی، از دودمان حبیب بن مظاهر و شاگرد بحر العلوم که اشعاری از خود در آخر شرح استادش بر وافیہ که خود در 1196 شش ماه پس از تالیف کتابت کرده نوشته است.

دیوان محمد بن احمد (او شعره)

شیخ ابو بکر محمد بن احمد خباز بلدی، از شاعران «یتیمه الدهر» ثعالبی و مذکور در «نسمه السحر».

دیوان محمد بن احمد

محمد بن احمد بن حسین عصفوری (-1261 ق). خ. مدرسه بخارائی.

دیوان محمد بن احمد

ابو الحسن محمد بن احمد بن حسن بن ابراهیم بن طباطبا (-322 ق). مذکور در «الدرجات الرفیعه».

دیوان محمد بن احمد

محمد بن احمد حنّانی، زنده تا 1030، قاضی بعلبک. مذکور در «امل الآمل».

دیوان محمد بن احمد

محمد بن احمد اموی ابیوردی (-507 ق) (وفیات الاعیان، 12/2).

دیوان محمد بن اسحاق

قاضی نظام الدین محمد بن اسحاق بن مطهر اصفهانی: قاضی القضاة عراق و مداح شمس الدین محمد صاحب دیوان و برادر و فرزندش (مجالس المومنین، 226).

دیوان محمد بن اسماعیل (او شعره)

محمد بن اسماعیل بن صالح صیمری، مداح امام حسن ثالث (معالم العلماء، 141).

دیوان محمد بن امیرکا

محمد بن امیرکا بن ابی الفضل جعفری قوسینی.

مذکور در فهرست منتجب الدین.

دیوان محمد بن ایلطغان

فارسی، از شمس الدین محمد بن ایل طغان بردسیری کرمانی، ناظم «مصباح الارواح» و شیخ خانقاه سلطان در هرات. مذکور در «لباب الالباب».

دیوان محمد بن بختیار ---

ص: 452

دیوان محمد بن حسن بن زین الدین

محمد بن حسن بن زین الدین شهید ثانی (-1030 ق). مذکور در «امل الآمل».

دیوان محمد بن حسن خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن حسن خراسانی (-1257 ق) که قطعه ای از اشعار او را ملا نوروز علی بسطامی در مجموعه ای نقل کرده.

دیوان محمد بن حسن شیروانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن حسن شیروانی (-1099 ق) مقیم اصفهان (تذکره نصرآبادی، 157).

دیوان محمد بن الحسین الطوسی (یا شعر او)

محمد بن حسین طوسی. مذکور در «نسمه السحر».

دیوان محمد بن الحسین

محمد بن حسین حسنی کیسکی. مذکور در فهرست منتجب الدین.

دیوان محمد بن حماد (او شعره)

ابو نزار محمد بن حماد بن مبارک مخزومی ارجی شیبانی (اجازات البحار، 15).

دیوان محمد بن حیدر (او شعره)

فارسی، از حیدر بن فجم الدین عاملی، مؤلف «تنبیه و سن العین». مذکور در «امل الآمل».

دیوان محمد بن رضا

سید محمد بن رضا موسوی هندی نجفی که «القصیده التائینیه» او چاپ شده (ذکر السید ماجد، 72).

دیوان محمد بن زین الدین

محمد بن زین الدین حسینی معروف به سید محمد زینی. خ. سماوی.

دیوان محمد بن زین العابدین (او شعره)

محمد بن زین العابدین عاملی نباطی، معاصر حرّ عاملی. مذکور در «امل الآمل».

دیوان محمد بن سلیمان تنکابنی

فارسی؟ از میرزا محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء»ی مؤلف.

دیوان محمد بن صالح نوایحی مروی (با شعر او)

فارسی، از محمد بن صالح نوایحی مروی، معاصر سلطان محمود غزنوی (مجمع الفصحاء، 501).

دیوان محمد بن صادق

سید محمد بن صادق حسنی حسینی عطار بغدادی (1299 ق-) که از جوزه هائی نیز در نحو، منطق و انساب دارد.

دیوان محمد بن العباس (او شعره)

ابو بکر محمد بن عباس خوارزمی طبری، شاعر اهل بیت (معالم العلماء، 141).

دیوان محمد بن عبد الحمید

محمد بن عبد الحمید بن عبد القادر معروف به حکیم زاده، ناظم «اللّمعه المحمديه» در 1059 ق.

دیوان محمد بن عبد الرزاق بیگ

فارسی، از محمد بن عبد الرزاق بیگ، معاصر و مقرب عباس میرزا نائب السلطنه (آثار الشيعه، 212).

دیوان محمد بن عبد العزيز

محمد بن عبد العزيز آل زین الدین بحرانی (1333 ق-)، در حدود 2000 بیت.

دیوان محمد بن عبد الله الخطی

محمد بن عبد الله خطی، که اشعارش در مجموعه لطف الله جد حفصی، مؤرخ 1201 ق. نقل شده است.

دیوان محمد بن عبد التّبی ---

دیوان محمد بن علی

شیخ محمد بن بن کاظم جزائری (-1303 ق)، مؤلف «الحاشیه علی السبیکه الذهیّه».

دیوان محمد بن علی - وشی البرود

شیخ محمد بن علی بن عبد الله نجفی معروف به شیخ محمد حرز (-1365 ق). خ. دیده شده.

دیوان محمد بن علی

محمد بن علی حسنی عاملی، معاصر حرّ و ساکن کشمیر، مذکور در «امل الآمل».

دیوان محمد بن علی

محمد بن علی بن حسن عودی عاملی جزینی، شاگرد شهید ثانی. مذکور در «امل الآمل».

دیوان محمد بن علی

علاء الدین محمد بن علی حسنی خجندی. مذکور در فهرست منتجب الدین.

دیوان محمد بن علی

شمس الدین محمد بن زین الدین علی بن شمال عاملی مشغری (سده 9 ق). مذکور در «امل الآمل».

دیوان محمد بن علی

رشید الدین محمد بن علی بن شهر آشوب (-588 ق) صاحب «معالم العلماء». مذکور در «نقد الرجال» تفرشی.

دیوان محمد بن علی (او شعره)

محمد بن علی بن عیسی اربلی. مذکور در «امل الآمل».

دیوان محمد بن علی ---

دیوان محمد بن محمد (او شعره)

محمد بن محمد بن داود مؤذن جزینی، پسر عم شهید اول و شاگرد ضیاء الدین علی بن شهید اول. مذکور در «امل الآمل».

دیوان محمد بن نصار - النصاریات

محمد بن نصار، به زبان عامیانه، ط. نجف.

دیوان محمد بن نصیر

فارسی، از جمال الدین افتخار الملک محمد بن نصیر که ملازم ملوک جبال بوده است. مجلس آرای شهابی هم تألیف اوست. مذکور در «لباب الالباب» عوفی.

دیوان محمد بن یوسف

محمد بن یوسف خطی بحرانی، معاصر حرّ عاملی. مذکور در «امل الآمل».

دیوان محمد اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد طبیب اردبیلی که صائب او را در اردبیل دیده و چند بیت از اشعارش را در بیاض خویش نقل کرده است (دانشمندان آذربایجان، 328).

دیوان محمد ارتضاعلی

فارسی، از محمد ارتضاعلی خشنود بن مصطفی علی خان هندی (1198 ق)، که در 1244 ق به جای پدر بر مسند قضا نشست (نتایج الافکار، 240).

دیوان محمد استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد استرآبادی برادر میرزا یحیی مستوفی روزگار فتحعلی شاه (مجمع الفصحاء، 451/2).

دیوان محمد الامین العاملی

سید محمد امین بن موسی حسینی عاملی، جدّ سید محسن امین، مذکور در تکمله «امل الآمل».

دیوان محمد امین گلپایگانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد امین گلپایگانی. مذکور در تذکره «همیشه بهار».

دیوان محمد امین مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد امین طیب، مشهدی (مجمع الخواص، 268).

دیوان محمد امین همدانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد امین همدانی که پدرش در نواحی همدان کلاتر بوده (مجمع الخواص، 300).

دیوان محمد ایزدی

فارسی، از شیخ محمد بن عبد الله ایزدی بوشهری (-1322 ق) که «حسن نامه» او چاپ شده.

دیوان محمد ایواوغلی

فارسی و ترکی، از میرزا محمد ایواوغلی از امرای سپاه حمزه میرزا صفوی (مجمع الخواص، 126).

دیوان محمد باقر آگاه (یا شعر او)

فارسی، از محمد باقر آگاه بیجاوری (-1220 ق) مقیم مدراس (نتایج الافکار، 93).

دیوان محمد باقر جعفری (یا شعر او)

فارسی، از محمد باقر بن زین العابدین جعفری (1311 ش) منشی مظفر الدین شاه و ناشر جرائد «مکافات»، «انقلاب سرخ» و «صیحه».

مذکور در «تاریخ جرائد و مجلات ایران».

دیوان محمد پاشا (یا شعر او)

فارسی و ترکی و عربی، از محمد پاشا بن اسکندر پاشا، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 33).

دیوان محمد تبادکانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد تبادکانی (-900 ق) که قصیده برده را تخمیس کرده و بر «منازل السائین» خواجه عبد الله انصاری شرح نوشته است

(مجالس النفائس، 27 و 202).

دیوان محمد تبریزی

فارسی، از محمد تبریزی (معاصر) که منظومه «پروانه و شمع» او چاپ شده.

دیوان محمد تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از محمد تبریزی که یاد و شعر او در «صبح گلشن» آمده است (دانشمندان آذربایجان، 329).

دیوان محمد تبریزی (یا شعر او)

فارسی و عربی، از میرزا محمد تبریزی که در 1281 ق تقریظ منظومی بر «فرهنگ خداپرستی» محرم یزدی نوشته است.

دیوان محمد تحصیلی

فارسی، از محمد تحصیلی ناظم نصاب اصول متری (در تطبیق مقیاسهای قدیم و جدید) که چاپ شده.

دیوان محمد تغلق شاه (یا شعر او)

فارسی، از سلطان محمد تغلق شاه خلجی هندی (مجمع الفصحاء، 55/1).

دیوان محمد ثقه الاسلام---

ص: 456

دیوان محمد رفیق

فارسی، از محمد رفیق ناظم «غزوة خبير» که از آن در مقدمه وقایع الصنفین (جزء سوم «نظر المجالس» محمد محسن عاصی) نقل شده است.

دیوان محمد زهری

فارسی، از محمد زهری (معاصر) که مجموعه «جزیره» او چاپ شده.

دیوان محمد الزیات

وزیر محمد بن عبد الملک زیات.خ. موجود (454 ق).

دیوان محمد ساروی (یا شعر او)

فارسی، از محمد ساروی، از مقربان آقا محمد خان قاجار، و مؤلف تاریخ محمدی (مجمع الفصحاء، 451/2).

دیوان محمد سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از محمد کسکنی سبزواری (آتشکده، 80).

دیوان محمد سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از حاجی محمد سمرقندی (آتشکده، 333).

دیوان محمد شغانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد (یا محمد علی) شغانی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 17).

دیوان محمد شهرستانی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین محمد بن محمد رضا شهرستانی، معاصر نصر آبادی (تذکره، 99).

دیوان محمد شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد شیرازی مقیم اصفهان و معاصر حزین (تذکره، 125).

دیوان محمد صادق اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صادق بن حسینعلی اصفهانی (1282 ش) (شعراى معاصر اصفهان، 423).

دیوان محمد صالح کرمانشاهی - کنز العرفان

فارسی، از سید محمد صالح حسنی نعمه اللّهی کرمانشاهی، ملقب به حیرانعلی شاه؛ ط. تهران، 1324 ش.

دیوان محمد صدر (یا شعر او)

فارسی، از تقی الدّین محمد بن جمال الدین صدر (-944ق) (تحفه سامی، 23).

دیوان محمد صوفی مازندرانی

فارسی، از ملا محمد بن عبد الله صوفی مازندرانی (-1035 ق). خ. بانکی پور.

دیوان محمد طالب (یا شعر او)

فارسی، از محمد (یا محمد صاحب) طالب، معاصر نوائی (مجالس النفاّس، 75 و 250).

دیوان محمد عالم (یا شعر او)

فارسی، از محمد عالم دانشمند سمرقندی مصاحب الغ بیک (مجالس النفاّس، 15 و 190).

دیوان محمد عرب (یا شعر او)

فارسی، از محمد عرب که مردی دانشمند بود، امّا به سبب خلل دماغ هوای سلطنت به سرش افتاد و از هرات به سیستان تبعید شد و برای خود شاهنامه ای سرود (مجالس النفاّس، 28 و 203).

دیوان محمد علی اسلامی

فارسی، از محمد علی اسلامی ندوشن (معاصر)، که مجموعه های «چشمه» و «گناه» از اشعار او چاپ شده.

دیوان محمد علی فردوسی ثانی

فارسی، از محمد علی فردوسی ثانی طوسی، شاعر روزگار نادر شاه افشار و ناظم «شاهنامه نادر».

دیوان محمد غزنوی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد بن ناصر غزنوی، برادر سید حسین غزنوی (مجمع الفصحاء، 510).

دیوان محمد فارسی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن ملک حسین فارسی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 202).

دیوان محمد فوطه (یا شعر او)

فارسی، از محمد فوطه فروش سمرقندی (سده 10 ق) (مجالس النفاث، 151).

دیوان محمد خان قبیچانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد خان بن حسین بیگ قبیچانی، معاصر نصرآبادی، که پس از خلیفه سلطان به صدارت رسید (تذکره، 22).

دیوان محمد القطیفی

سید محمد قطیفی، در مرثی سید الشهداء (علیه السلام)، که در بعض مجموعه ها نقل شده.

دیوان محمد قلی خان کازرونی (یا شعر او)

فارسی، از محمد قلی خان کازرونی، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 452/2).

دیوان محمد کتف اندجانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد کتف اندجانی (سده 10 ق) (مجالس النفاث، 381).

دیوان محمد کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از محمد کشمیری (-1083 ق) (مقیم اصفهان (تذکره نصرآبادی، 170).

دیوان محمد مذهب کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد مذهب کرمانی (سده 10 ق) که در خوشنویسی و تذهیب نیز مهارت داشت (مجالس النفاث، 400).

دیوان محمد مستوفی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه شیخ محمد مستوفی اصفهان، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 61).

دیوان محمد مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد مشهدی مقیم اصفهان، معاصر نصرآبادی (تذکره، 210).

دیوان محمد مطر

شیخ محمد مطر، در مرثی امام حسین (علیه السلام)، که از آن در برخی از مجموعه ها نقل شده.

دیوان محمد معمائی (یا شعر او)

فارسی، از محمد معمائی هروی معروف به پیر معمائی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 34 و 207).

دیوان محمد معمائی (یا شعر او)

فارسی، از محمد معمائی، معاصر نوائی، که در روزگار بابر میرزا صدارت داشت و هنگام اقامت در شیراز گنبدی بر تربت حافظ ساخت (مجالس النفاثس، 37 و 211).

دیوان محمد نائینی (یا شعر او)

فارسی، از محمد طیب نائینی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 99 و 276).

دیوان محمد نجفی (یا شعر او)

فارسی، از محمد نجفی که مدتی در هند به حبس افتاد و پس از رهائی به ایران آمد (آتشکده، 168).

دیوان محمد نصرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن میرزا اسد نصرآبادی، از خویشاوندان صاحب تذکره نصرآبادی (ص 455).

دیوان محمد نعمت آبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد نعمت آبادی، معاصر نوائی، که در معما مهارت داشت (مجالس النفاثس، 46 و 220).

دیوان محمد نقاش هروی (یا شعر او)

فارسی، از محمد نقاش هروی (سده 10 ق) (مجالس النفاثس، 154).

دیوان محمد نهاوندی (یا شعر او)

فارسی، از سید ظهیر الدین محمد نهاوندی، معاصر نصرآبادی، (تذکره، 92).

دیوان محمد نهاوندی

فارسی، از محمد بن عبد الرحیم نهاوندی (-1371 ق)، مؤلف تفسیر «نفحات الرحمان» و جز آن.

دیوان محمد ورامینی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی محمد ورامینی، معاصر صفویان (مجمع الفصحاء، 39/2).

دیوان محمد خان وزیر وظائف (یا شعر او)

فارسی و عربی، از محمد خان وزیر وظائف در روزگار ناصر الدین شاه، که قصیده میمیه او در تقریظ «فرهنگ خداپرستی» در 1281 ق چاپ شده.

دیوان محمد هندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی هندی متخلص به محمد، ناظم «خیابان گلشن» در 1282 ق، که چاپ شده.

دیوان محمدی خان (یا شعر او)

فارسی؟، از محمدی خان کرد، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 20).

دیوان محمد یزدی (یا شعر او)---

ص: 459

دیوان محمود زهگیر (یا شعر او)

فارسی، از محمود زهگیر هروی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 190).

دیوان محمود سبزواری

فارسی، از محمود بن عماد الدین حسن خوشنویس سبزواری، ناظم منظومه «اصول شش قلم» در 866 ق (مجالس النفائس، 103 و 277).

دیوان محمود ستوده (یا شعر او)

فارسی، از محمود بن خدا رحم ستوده چالشتی (1310 ق-) (شعراي معاصر اصفهان، 425).

دیوان محمود شبستری-دیوان شبستری

دیوان محمود شهرکردی (یا شعر او)

فارسی، از محمود بن محمد هادی شهرکردی (-1353 ق) (شعراي معاصر اصفهان، 429).

دیوان محمود شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمود بن علی چکمه دوز شیرازی (-1311 ق) (آثار عجم، 576).

دیوان محمود شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمود شیرازی، برادر محمد باقر وزیر قورچی، معاصر حزین (تذکره، 125).

دیوان محمود صبوری (یا شعر او)

فارسی، از محمود صبوری، معاصر سام میرزا که در تهران کتابت می کرده (تحفه سامی، 158).

دیوان محمود غزنوی (یا شعر او)

فارسی، از سلطان محمود بن ناصر الدین سبکتگین غزنوی (-421 ق) که 400 شاعر او را مدح می گفته اند (مجمع الفصحاء، 54/1).

دیوان محمود قاجار

فارسی، از محمود میرزا بن فتحعلی شاه قاجار (-1271 ق)، مؤلف «سفینه محمود» و «گلشن محمود»؛ خ. آستان قدس، ش 4752، ملک و ملی تهران، ملّی تبریز.

دیوان محمود کاتب (یا شعر او)

فارسی، از محمود کاتب هروی، معاصر فخری هروی (مجالس النفاثس، 148).

دیوان محمود کاشی (یا شعر او)

فارسی، از محمود کاشی، معاصر سام میرزا که قصیده «دریای ابرار» امیر خسرو را پیروی کرده است (تحفه سامی، 155). سنگلاخ این دیوان را به خط شاه محمود نیشابوری دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 116/1).

دیوان محمود کبکانی

فارسی و عربی، از ملا حسن محمودی کبکانی تنگستانی (-ح 1313 ق) (آثار عجم، 372).

دیوان محمود کلایی (یا شعر او)

فارسی؟، از سلطان محمود خان بن امیر خان کلایی ترکمان (مجمع الخواص، 65).

دیوان محمود گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از محمود گیلانی، معاصر سام میرزا و از امیران خان احمد خان حاکم گیلان (تحفه سامی، 75).

دیوان محمود لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از محمود بن حاج محمد لاهیجی، معاصر نصرآبادی (تذکره 134).

دیوان محمود مشکی

فارسی، از محمود مشکی تبریزی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 171).

دیوان محمود شهدی (یا شعر او)

فارسی و عربی، از محمود بن میر علی میمدی شهدی، معاصر حرّ عاملی. مذکور در امل الآمل.

دیوان محمود ملک الشعراء

فارسی، از ملک الشعراء، محمود بن محمد حسین (عندلیب) بن فتحعلی خان (صبا) کاشانی (-1311 ق). ط. تهران، 1329 ش؛ خ. آستان

دیوان محمود نجم آبادی

فارسی، از شیخ محمود نجم آبادی، ناظم «متاع الوارثین» که چاپ شده.

دیوان محمود و زاق هروی (یا شعر او)

فارسی، از محمود وراق هروی شاعر روزگار طاهریان و صفاریان (مجمع الفصحاء، 511/1).

دیوان محنتی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از محنتی اردبیلی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 145).

دیوان محنتی عظیم آبادی (یا شعر او)

فارسی، از هری هرناته محنتی عظیم آبادی (صبح گلشن، 366).

دیوان محولاتی - دیوان بینة رحمت

فارسی، از شیخ جواد بن محسن خراسانی محولاتی. ط. تهران، 1375 ق.

دیوان محوی اردبیلی

فارسی، از عبد العلی محوی اردبیلی (-1024 ق). خ. موجود.

دیوان محوی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد باقر محوی استرآبادی، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 451/2).

دیوان محوی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محوی اصفهانی (صبح گلشن، 389).

دیوان محو بسطامی (یا شعر او)

فارسی، از محوی بسطامی، مصاحب خواجه عبد الله مروارید و معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 130).

دیوان محوی پهلتی (یا شعر او)

فارسی و اردو، از ارشاد احمد بن عبد القادر که در شعر فارسی محوی و در اردو میکش تخلص می کرده و شاگرد غالب بوده است (صبح

گلشن، 388).

دیوان محوی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از محوی خراسانی، معاصر نوائی (مجالس النفائس، 65 و 238). سنگلاخ نسخه دیوان محوی فراهی را به خط عبدی نیشابوری دیده است (امتحان الفضلاء، 97/1).

دیوان محوی همدانی

فارسی، از میر مغیث الدین محوی همدانی (-1016 یا 1020 ق). خ. مجلس، ملک و دانشگاه تهران.

دیوان محوی هندی

فارسی، از مسعود علی خان محوی هندی. ط.

حیدرآباد، 1354 ق.

دیوان محیط اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد سعید محیط اصفهانی (صبح گلشن، 390).

دیوان محیط سامانی

فارسی، از عبد الله بن نور الله (عمان) محیط سامانی (-1355 ق) (شعرای معاصر اصفهان، 430).

دیوان محیط فراهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا معصوم بن میرزا عیسی (قائم مقام) محیط فراهانی (-1235 ق) (مجمع الفصحاء، 473/2).

دیوان محیط قمی

فارسی، از میرزا محمد محیط قمی (-1317 ق)؛ جامع: حیدر علی ثریا، ط. تهران، 1318 ق.

دیوان محیط مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از محیط الدین خان محیط مشهدی مقیم لکهنو (صبح گلشن، 391).

دیوان محیط نائینی

فارسی، از محمد علی بن محمد باقر محیط نائینی، که افزون بر دیوان، «هلال یکشنبه» و «صراط

مستقیم» در ردّ شیخیه نیز از تألیفات اوست (تاریخ نائین، 190).

دیوان محیطی

فارسی؟، از محیطی بغدادی شاعر حروفی؛ خ، موجود (العراق بین الاحتلالین، 251/2).

دیوان محیی الدین (یا شعر او)

فارسی، از محیی الدین مدّاح خواجه نظام الدّین احمد ساعدی (مجالس النفاّس، 398).

دیوان محیی الدین طریح

شیخ محیی الدّین طریح نجفی معاصر حرّ عاملی (امل الآمل، 509). خ. نجف.

دیوان محیی الدین بن العربی

محیی الدین محمد بن علی بن محمد حاتمی ابن العربی (-638 ق). ط. بولاق، 1271 ق.

دیوان محیی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محیی شیرازی، معاصر سام میرزا، که واعظی معروف بوده (تحفه سامی، 164).

دیوان محیی گیلانی

فارسی، از محیی الدین عبد القادر بن موسی حسنی گیلانی (-562 ق). خ. ایشیاتک بنگال، دار الکتب قاهره و بادلیان.

دیوان محیی لاری

فارسی، از محیی لاری، معاصر سام میرزا، شاگرد دوانی و شاعر سلطان یعقوب (-896 ق) و ناظم مثنوی «فتوح حرمین» (خزانة عامره، 404).

دیوان مخبری همدانی (یا شعر او)

فارسی، از خانابا خان مخبری همدانی (معاصر). مذکور در «دانشنامه» الفت.

دیوان مختار اصفهانی

فارسی، از مختار اصفهانی، ناظم «درج مضامین» در تجوید که در 949 ق نظم آن را تمام کرده.

دیوان مختار رشتی (یا شعر او)

فارسی، از مختار رشتی (صبح گلشن، 392).

دیوان مختار سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از مختار سبزواری (صبح گلشن، 392).

دیوان مختار لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از رای ستیل داس مختار لکهنوی (صبح گلشن، 391).

دیوان مختار نهاوندی (یا شعر او)

فارسی، از مختار نهاوندی، حزین در تذکره خویش (ص 112) از 2 شاعر با تخلص مختار نهاوندی یاد کرده است.

دیوان مختار هندی

فارسی، از سیف الملک مختار هندی (-1218 ق). «آسیائی». بنگال (که محتملا همین دیوان باشد).

دیوان مختاری غزنوی

فارسی، از سراج الدین عثمان بن محمد مختاری غزنوی (-544 تا 554 ق). ط. تهران، 1336 ش. خ. مطهری و مجلس و بسیاری از کتابخانه ها.

دیوان مختوم نیشابوری

فارسی، از میر مختوم نیشابوری (-830 ق) شاگرد قاسم انوار و ناظم «محبّت نامه» به اسم میر غیاث الدین علی ترخان. نسخه ای به نام دیوان میر مختوم دیده شده.

دیوان مخدوم خبوشانی (یا شعر او)

فارسی، از حاج محمد مخدوم عارف خبوشانی (-938 ق) (ریاض العارفین، 200).

دیوان مخدوم شریفی (یا شعر او) - دیوان اشرف

دیوان مخدومه یزدی (یا شعر او)

فارسی، از محجوبه مخدومه یزدی (تاریخ یزد، 329).

دیوان مخزن کرمانشاهی (یا شعر او)

فارسی، از عبدالمحمد مخزن خوشنویس کرمانشاهی (-1246 ق) (مجمع الفصحاء، 456/2).

دیوان مخصوص (یا شعر او)

فارسی، از کاتب السلطان میرزا حسین خان مخصوص تهرانی (-1336 ق) فرزند میرزا علی کاتب الخاقان.

دیوان مخفی رشتی

فارسی، از مخفی رشتی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 152). ط. لکهنو. 1299 ق.

دیوان مخفی هندی

فارسی، از زیب النساء بنت اورنگزیب (-1113 ق). ط. مکرر (در هند).

دیوان مخفی هندی (یا شعر او)

فارسی، از سلیمه بنت گلرخ بیگم بنت همایون پادشاه که پدرش نورالدین مخفی نقشبندی بوده است. (صبح گلشن، 394).

دیوان مخفی هندی

فارسی، از نور جهان بیگم بنت اعتماد الدوله (-1055 ق)، همسر عالمگیر (مرآت الخیال 87 و 335).

دیوان مخلصی گرگانی (یا شعر او)

فارسی، از ابو شریف احمد بن علی مخلصی گرگانی. مذکور در «لباب الالباب».

دیوان مخلص

فارسی، از اندرنام مخلص هندی (-1164 ق).

خ. دانشگاه پنجاب پاکستان.

دیوان مخلص تفرشی - دیوان لاهوتی تفرشی

دیوان مخلص تبریزی - شکوفه غم

دیوان مخلص سهرندی (یا شعر او)

فارسی، از سید احمد حسین بن محمد حسین مخلص سهرندی (صبح گلشن، 394).

دیوان مخلص شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد نبی مخلص دنبلی شیرازی (سده 13 ق) (مجمع الفصحاء، 446/2).

دیوان مخلص کاشانی

فارسی، از میرزا محمد (یا محمد تقی) مخلص نراقی کاشانی (-ظ 1150 ق). خ. ملک و دانشگاه تهران؛ مَلّی تبریز؛ موزه بریتانیا.

دیوان مخلص کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از قاسم خان مخلص ایروانی کشمیری (صبح گلشن، 394).

دیوان مخلص میربخشی (یا شعر او)

فارسی، از مخلص میربخشی، شاعر روزگار اورنگزیب (صبح گلشن، 395).

دیوان مخلص نیشابوری

فارسی، از شاه محمود بن اسحاق مخلص نیشابوری نستعلیق نویس، شاگرد عبدی (تحفه سامی، 81).

دیوان مخلصی آذربایجانی (یا شعر او)

فارسی؟، از حسن مخلصی آذربایجانی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 288).

دیوان مخلصی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از مخلصی سبزواری، معاصر صادقی (مجمع الخواص، 230).

دیوان مخمور تبریزی

فارسی، از لطف الله بن شکر الله مخمور تبریزی ملقب به مرشد قلی خان (-1164 ق) (سرو آزاد، 221).

دیوان مخمور ملایری

فارسی، از مخمور ملایری (سده 13 ق). خ.

مطهری.

ص: 463

دیوان مخمور مشهدی

فارسی، از سید جعفر بن داود مخمور مشهدی از غدی که 2000 بیت به خط او در جنگ مؤرخ 1283 ق دیده شده.

دیوان مدّاح حبیب آبادی

فارسی، از محمد علی بن درویش عباس مداح حبیب آبادی (1310 ق-) (شعرای معاصر اصفهان، 433).

دیوان مداح کشمیری-هفت عنوان

فارسی، از میر علی شاه، مدّاح کشمیری، شاعر دربار واجد علیشاه (صبح گلشن، 396).

دیوان مدّاح مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از ملا حسن علی مدّاح مشهدی (سده 13 ق) که قصیده ای از وی در یک مجموعه خطی دیده شده.

دیوان مدامی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از مدامی اصفهانی، معاصر سام میرزا، که در شیروان درگذشت (تحفه سامی، 149).

دیوان مدامی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از حیدری مدامی همدانی که در روزگار اکبر به هند رفت (صبح گلشن، 397).

دیوان مدامی هندی (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد صادق بن محمد رضا مدامی هندی، که نزد نواب حاکم خیرپور مقرب بود (صبح گلشن، 396).

دیوان مدامی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ نور الدین مدامی یزدی (-1061 ق) (تاریخ یزد، 330).

دیوان مدرّس اصفهانی

فارسی، از سید محمد حسین بن سید محمد مدرّس «میر محمد صادقی» اصفهانی (1304 ق-) (شعرای معاصر اصفهان 436).

دیوان مدرّس زنجانی

فارسی، از میرزا احمد مدرّس صدی زنجانی (-1369 ق) (ناظم «هدایه الانام» در کلام که خادم نیز تخلص می کرد) (شعرای معاصر اصفهان، 435).

دیوان مدرّس شیرازی

فارسی، از سید ابراهیم مدرّس اردکانی شیرازی معروف به حاج مدرّس، که «هیئت منظوم» او چاپ شده.

دیوان مدرک شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الله بن محمد حسین مدرک شیرازی (-1311 ق) (آثار عجم، 372).

دیوان مدرکی (یا شعر او)

فارسی، از مدرکی (صبح گلشن، 397).

دیوان مدهوش طهرانی - ارشاد السالکین و انیس

العاشقین

فارسی، از میرزا اسماعیل مدهوش طهرانی؛ ط.

تهران، 1290 ق.

دیوان مدهوش عربستانی

فارسی، از سید مبارک خان مدهوش عربستانی.

سنگلاخ این دیوان را به خط عبد الرزاق خواهرزاده میر عماد دیده است (تذکره نصرآبادی، 29؛ امتحان الفضلاء، 319/1).

دیوان مدهوش گلپایگانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد صادق مدهوش گلپایگانی، ملاّ باشی حیدرقلی میرزا بن فتحعلی شاه قاجار.

خ. ملی تبریز و ملک.

دیوان مدهوش لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از مدهوش لاهوری، برادر میر جلال الدین سیادت، شاعر دربار عالمگیر (صبح گلشن، 397).

دیوان مدیحی (یا شعر او)

فارسی، از مدیحی، شاعر دربار سلطان یعقوب

(-896 ق) (مجالس النفايس، 311).

ديوان مذاق هندي

فارسي، از نواب احمد حسين خان مذاقي هندي.

مؤلف «صبح صادق». مذکور در «تاريخ احمدي».

ديوان مذاقي تكلو (يا شعر او)

فارسي؟، از مذاقي تكلو، معاصر صادقي كتابدان (مجمع الخواص، 34).

ديوان مذاقي نائيني (يا شعر او)

فارسي، از مذاقي نائيني، از سادات نائين، معاصر شاه عباس اول (تذكرة نصرآبادي، 281).

ديوان مذاقي نيشابوري (يا شعر او)

فارسي، از نظام الدين مذاقي نيشابوري، شاعر، مذهب و صحاف دربار سلطان حسين بايقرا (صبح گلشن، 398).

ديوان مذهب

فارسي، از مذهب، نسخه هائي ناشناخته به همين نام در كتابخانه هاي مجلس و دانشگاه تهران موجود است.

ديوان مذهب بدايوني

فارسي، از مولوي حافظ علي احمد بدايوني (سده 13 ق) (روز روشن، 621).

ديوان مذهب بمرودي

فارسي، از مذهب بمرودي كه «مقامات حسيني» سروده محمد اكبر منشي را كه به نام احمد شاه دراني (-1187 ق) سروده و ناتمام مانده بود تكميل كرد كه نسخه آن در مجلس موجود است.

ديوان مذهب تبريزي

فارسي، از فتحعلي بن حاج حسين مذهب تبريزي ايرواني (سده 13 ق). تربيت اين ديوان را ديده بوده است (دانشمندان آذربايجان، 340).

ديوان مذهب خراساني

فارسي، از غلام رضا بن محمد علي مذهب خراساني، ناظم «مخزن الاشعار» كه چاپ شده.

دیوان مذهب (یا شعر او)

فارسی، از محمد جعفر بن محمود مذهب اصفهانی (تذکره نصرآبادی، 418).

دیوان مراد پهلوان شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از مراد پهلوان شیرازی، مقیم یزد (صبح گلشن، 399).

دیوان مراد تسوجی

فارسی، از ملا مراد تسوجی تبریزی (سده 11 ق)، ناظم مثنویهای «حصول المراد» و «حسن و عشق» (دانشمندان آذربایجان، 340).

دیوان مراد خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از شاه مراد خوانساری، که به سبب مهارت در موسیقی از مقریان شاه عباس اول بوده است (تذکره نصرآبادی، 318).

دیوان مراد کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از مراد بیگ بن شاهقلی کرمانی (مجمع الخواص، 67).

دیوان مراد قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از مراد قزوینی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 137).

دیوان مراد قمی (یا شعر او)

فارسی، از ملا مراد قمی (آتشکده، 227).

دیوان مرادی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از مرادی یزدی، برادر وحشی بافقی (تاریخ یزد، 344).

دیوان مرتاض نائینی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسن مرتاض نائینی (تاریخ نائین، 29 و 185).

دیوان مرتاض هروی (یا شعر او)

فارسی، از میر مرتاض هروی، معاصر نوائی که مردی دانشمند بوده است (مجالس الثقات، 92 و 267).

دیوان مرتضوی تبریزی

فارسی، از منوچهر مرتضوی تبریزی (معاصر) که منظومه «چراغ نیم مرده» او چاپ شده.

دیوان مرتضی آل یاسین

مرتضی آل یاسین، که احوال او در «شعراء الوزراء» آمده است.

دیوان مرتضی ار تیمانی (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی ار تیمانی همدانی (مجمع الخواص، 94).

دیوان مرتضی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سید مرتضی اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 102).

دیوان مرتضی تویسرکانی (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی تویسرکانی (صبح گلشن، 400).

دیوان مرتضی زرگر (یا شعر او)

فارسی، از سید مرتضی زرگر کاشانی، معاصر سام میرزا، که کارش به جنون کشید (تحفة سامی، 39).

دیوان مرتضی سمنانی (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی سمنانی، که در روزگار اکبر شاه به هند رفت (صبح گلشن، 400).

دیوان مرتضی شاملو

فارسی، از مرتضی قلی خان شاملو، ایشیک آقاسی دربار شاه صفی صفوی (-1052 ق)؛ خ.

ملک.

دیوان مرتضی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی اصفهانی مقیم قزوین (صبح گلشن، 400).

دیوان مرتضی قلی بیگ (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی قلی بیگ، معاصر نصرآبادی (تذکره، 46).

دیوان مرتضی قلی بیگ (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی قلی بیگ، جز شاعر پیش گفته که او هم معاصر نصرآبادی بوده (تذکره، 401).

دیوان مرتضی قلی خان (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی قلی خان، که در 1078 ق والی بندر عباس شده (تذکره نصرآبادی، 30).

دیوان مرتضی قلی خان سلطان شاملو (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی قلی خان سلطان شاملو، فرزند حسن خان شاملو که شکسته را خوش می نوشته (تذکره نصرآبادی، 27).

دیوان مرتضی قلی خان نظام الدوله (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی قلی خان نظام الدوله (سده 13 ق) مؤلف «حجرات» و «اشعه قدسیه» (المآثر و الآثار، 226).

دیوان مرجع اصفهانی

فارسی، از میرزا باقر (یا غلام رضا) مرجع اصفهانی، معاصر حزین (تذکره، 113).

دیوان مردمی خراسانی

فارسی، از میر محمد هاشم مردمی خراسانی، منشی آستان قدس و مصاحب علی قلی خان شاملو، حاکم هرات (مجمع الخواص، 56).

دیوان مردمی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از مردمی کاشانی (مجمع الخواص، 301).

دیوان مرزبان فارسی (یا شعر او)

فارسی، از رفیع الدین مرزبان فارسی شیرازی، مداح ملک ارسلان سلجوقی (فارسنامه، 151/2).

دیوان المرزبانی

ابو عبد الله محمد بن عمران کاتب مرزبانی خراسانی بغدادی (-378 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

دیوان مرسل بزاز ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از میر مرسل بزاز ساوجی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 38).

دیوان مرشد اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از مرشد اصفهانی، مستشار دفتر، مذکور در «دانشنامه» الفت.

دیوان مرشد بروجردی

فارسی، از مرشد بروجردی همدانی (-1030 ق). خ. دانشگاه پنجاب پاکستان.

دیوان مرشد الدین عمری (یا شعر او)

فارسی، از مرشد الدین عمری (سده 10 ق) (مجالس النفاث، 377).

دیوان مرشد شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از مرشد بن خواجه میرک شیرازی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 61).

دیوان مرشد قلی بیگ (یا شعر او)

فارسی، از مرشد قلی بیگ بن عباسقلی خان حاکم هرات و معاصر نصرآبادی (تذکره، 31).

دیوان مرشدی زواری (یا شعر او)

فارسی، از مرشدی زواری که در معانی، عروض و قافیه مهارت داشت (صبح گلشن، 401).

دیوان مرصع پیشاوری (یا شعر او)

فارسی، از مرصع پیشاوری، از نوادگان شیخ محمد عرب (صبح گلشن، 402).

دیوان مرعشی (یا شعر او)

فارسی، از سید علاء الملک بن قاضی نور الله شوشتری مرعشی (سده 11 ق). مذکور در «محفل فردوس».

دیوان مرغوب نقوی (یا شعر او)

اردو، از سید علی اطهر مرغوب نقوی لکهنوی (معاصر)، که منظومه «اصحاب کهف» او چاپ شده.

دیوان مرغینانی (یا شعر او)

فارسی، از بهاء الدین مرغینانی (-537ق)، شاعر دربار خوارزمشاهیان (مجمع الفصحاء 172/1).

دیوان مروارید (یا شعر او)

فارسی، از مروارید که در 916 ق تاریخ قتل دوست محمد شیبانی به دست شاه اسماعیل را سروده (تذکره نصرآبادی، 470).

دیوان مروارید کاشی (یا شعر او)

فارسی، از تقی مروارید کاشی که نستعلیق را خوش می نوشت (صبح گلشن، 89).

دیوان مروارید کرمانی ---

ص: 467

دیوان مریم ساوجی

فارسی، از مریم ساوجی فاطمی (معاصر) که علاوه بر دیوان منظومه «دختران راه» نیز از او است که چاپ شده. ط. تهران، 1381 ق.

دیوان مریم قائم مقام (یا شعر او)

فارسی، از مریم بنت ابو القاسم قائم مقام فراهانی (-1277 ق) (خیرات حسان، 1973).

دیوان مژه (یا شعر او)

فارسی، از میر عبد الله مژه (میخانه، 3).

دیوان مسافر

فارسی، از مسافر؛ خ. ملک (1208 ق).

دیوان مست اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از مست علی اصفهانی، معاصر شاه صفی صفوی (تذکره نصرآبادی، 438).

دیوان مست تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از مست تبریزی (صبح گلشن، 402).

دیوان مستعان کرمانی

فارسی، از ابو تراب بن موسی مستعان کرمانی (-ح 1333 ق) که خسته نیز تخلص می کرده است.

دیوان مستفید جلدکی

فارسی، از مستفید جلدکی، که در بلخ به خدمت عبد العزیز خان شیبانی بوده است (تذکره نصرآبادی، 438).

دیوان مست هندی

فارسی، از میر ابو الفضل مست هندی، شاگرد بیدل (صبح گلشن، 402).

دیوان مسته مرد طبری (یا شعر او)

فارسی، از مسته مرد، مداح عضد الدولة دیلمی.

قابوس و شمس المعالی (تاریخ طبرستان، 138/1).

دیوان مستور شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی آقا عبد الرحیم مستور شیرازی، معاصر فرصت (-1339 ق) (آثار عجم، 567).

دیوان مستوره کردستانی

فارسی؟، از ماه شرف خانم بنت ابی الحسن بیگ مستوره کردستانی (1220 ق-)، ط.

تهران، 1305 ش.

دیوان مستوفی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از مستوفی اردبیلی که احوال و اشعارش در «لطائف الخیال» نصرت آمده است (دانشمندان آذربایجان، 342).

دیوان مستوفی قزوینی

فارسی، از حمد الله بن ابی بکر مستوفی قزوینی (-750 ق)، مؤلف «تاریخ گزیده» و «نزهة القلوب» و ناظم «ظفرنامه» (فهرست ریو، 173-174).

دیوان مستوفی نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از مستوفی نیشابوری، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 153).

دیوان مستی رازی (یا شعر او)

فارسی، از مستی رازی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 168).

دیوان مسرور بروجنی

فارسی، از علیمراد بن محمد حسین مسرور رئوفی بروجنی (ح 1315 ق-) (شعرای معاصر اصفهان، 447).

دیوان مسرور بیگدلی (یا شعر او)

فارسی، از محمد ولی خان مسرور بیگدلی شاملو (-1145 ق) (آتشکده، 409).

دیوان مسرور چهارمحالی

فارسی، از سید علی بن ابی طالب مسرور چهارمحالی (1313 ق-) (شعرای معاصر

اصفهان، 446).

دیوان مسرور طالقانی

فارسی، از ابو الفضل مسرور بن محمد طالقانی، شاعر دربار محمود غزنوی. مذکور در «لباب الالباب».

دیوان مسرور قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از آقا رضی الدین محمد بن حسن مسرور قزوینی (-1112 ق) (آتشکده، 228).

دیوان مسرور کوهپایه ای

فارسی، از حسین بن محمد جواد مسرور سخنیار کوهپایه ای (1308 ق-) ناظم «هنرنامه» و مؤلف چندین اثر که چاپ شده (شعرای معاصر اصفهان، 443).

دیوان مسعود اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از مسعود اصفهانی (-1008 ق) که از خویشاوندان ملا نیکی بوده است (نتایج الافکار، 631).

دیوان مسعود بخاری (یا شعر او)

فارسی، از مسعود بخاری، مؤلف «مرآت العارفین» (به نظم و نثر).

دیوان مسعود دهلوی

فارسی، از مقبول الله شیرخان مسعود دهلوی (-836 ق)؛ خ. ایشیاتک بنگال.

دیوان مسعود رازی (یا شعر او)

فارسی، از مسعود رازی، شاعر دربار سلطان مسعود غزنوی که در 430 ق از دربار رانده شد.

مذکور در «لباب الالباب».

دیوان مسعود زرکش

فارسی، از مسعود بن آقا زمان زرکش اصفهانی که تاریخ جلوس شاه سلیمان (1077 ق) را به نظم آورد (تذکره نصرآبادی، 424 و 478).

دیوان مسعود سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از امیر مسعود سبزواری (صبح گلشن، 405).

دیوان مسعود سعد سلمان

فارسی، از مسعود بن سعد بن سلمان لاهوری (-515 ق). ط. تهران، 1296 ق و مکرر.

دیوان مسعود سیستانی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الوهاب مسعود سیستانی، ملازم محمد خان افغان (صبح گلشن، 404).

دیوان مسعود شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از مسعود بیگ بن خواجه میرک شیرازی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 61).

دیوان مسعود شیروانی ---

ص: 469

دیوان مسعود یزدی (یا شعر او)

فارسی، از مسعود واعظ یزدی که اشعارش در یک جنگ قلمی دیده شده.

دیوان مسکین اصفهانی

فارسی، از میرزا محمد علی مسکین اصفهانی (سده 13 ق).خ. موجود.

دیوان مسکین اکبرآبادی

فارسی، از عبد الواحد مسکین اکبر آبادی (-1271 ق).خ. بنگال.

دیوان مسکین بخاری (یا شعر او)

فارسی، از مسکین بخاری (صبح گلشن، 407).

دیوان مسکین تتوی

فارسی، از مسکین بن عبد الکریم (یا عبد الحکیم) عطایی (سده 12 ق).خ. ایشیاتک بنگال.

دیوان مسکین زنوزی (یا شعر او)

فارسی، از سید علی مسکین زنوزی (سده 13 ق) که تاریخ وفات ملا باشی را در 1294 ق به نظم آورده است (دانشمندان آذربایجان، 342).

دیوان مسکین محلاتی

فارسی، از عبد الحسین کبیر بن علی محمد مسکین محلاتی (-1358 ق).ط.قم، 1374 ق.

دیوان مسکین ناظم الکتاب

فارسی، از مسکین ناظم الکتاب (معاصر) که مثنوی «سماور یا گفتگوی قند و چای» و «سرگذشت بیکارها» از وی چاپ شده.

دیوان مسکین هندی

فارسی، از سید حسین بن سید رضا علی مسکین طیب هندی (-1334 ق).خ. موجود.

دیوان مسلمی اسفراینی (یا شعر او)

فارسی، از مسلمی اسفراینی که نوایی طبع او را ستوده است (مجالس النفاث، 45 و 219).

دیوان مسلمی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از مسلمی شیرازی (هفت اقلیم، 307).

دیوان المسودی

حسین بن محمد بن علی مسودی که برخی از قصاید خویش را در 967 و 968 ق سروده است که ملحق به نسخه «قواعد عقاید آل محمد» در آستان قدس موجود است.

دیوان مسیب باخرزی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه مسیب باخرزی که نوائی سیرت او را نکوهش کرده است (مجالس النفاثس، 52 و 216).

دیوان مسیب بیگ (یا شعر او)

فارسی، از مسیب بیگ، معاصر نصرآبادی (تذکره، 46).

دیوان مسیب نکلو (یا شعر او)

فارسی، از مسیب بن شرف الدین اوغلی بیگلر بیگی هرات، از امیران شاه طهماسب صفوی (مجمع الخواص، 29).

دیوان مسیح پانی پتی

فارسی، از ملا سعد الله پانی پتی هندی، ناظم داستان رام و سیتا (کلمات الشعراء، 106).

دیوان مسیح تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از محمد کاظم بن امین مسیح طیب تبریزی، زنده تا 1140 ق (دانشمندان آذربایجان، 343).

دیوان مسیح قمی (یا شعر او)

فارسی، از مسیح قمی که در یزد پرورش یافت (صبح گلشن، 407).

دیوان مسیح کاشانی

فارسی، از حکیم رکن الدین مسعود بن حکیم نظام الدین علی شیرازی طیب، معروف به حکیم رکنا و متخلص به مسیح (1066- ق). خ. آستان قدس، ش 4493 (ح 1055 ق) و ش 4951

(سده 11 ق)؛ ملک و مجلس.

دیوان مسیح هندی (یا شعر او)

فارسی، از زنبیل بیگ مسیح هندی، معاصر شاه جهان (صبح گلشن، 407).

دیوان مسیحی رازی

فارسی، از مسیحی رازی (سده 11 ق) برادر منصف کاشف. سنگلاخ نسخه این دیوان را دیده است (امتحان الفضلاء، 114/1).

دیوان مسیحی فوشنجی (یا شعر او)

فارسی، از مسیحی فوشنجی که ظاهراً معاصر نوائی بوده است (مجالس النفائس، 22 و 196).

دیوان مشتاق اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد رضا مشتاق احمدآبادی اصفهانی، معاصر شاه سلطان حسین صفوی.

گفته اند که تخلص علامه مجلسی نیز مشتاق بوده است (صبح گلشن، 413).

دیوان مشتاق اصفهانی

فارسی، از میر علی مشتاق حسینی اصفهانی (-1171 ق) استاد آذر بیگدلی که دیوانش توسط او تدوین شده. ط. تهران، 1320 ش. خ. آستان قدس، ش 4755 (1210 ق).

دیوان مشتاق توپسرکانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا نصیر مشتاق توپسرکانی، شاگرد محقق خوانساری (تذکره نصرآبادی، 196).

دیوان مشتاق دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از سید خیرات علی مشتاق دهلوی (-1260 ق) (صبح گلشن، 411).

دیوان مشتاق شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از مشتاق شوشتری، معاصر خواجه عبدالمحمد زایر شوشتری (تذکره شوشتر، 142).

دیوان مشتاقعلی شاه (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد مشتاقعلی شاه تربتی (-1206 ق). وی امی بوده و مریدش میرزا محمد تقی کرمانی دیوانی به نام او سرود-دیوان مشتاقیه. خ. ملّی تبریز.

دیوان مشتاق کشمیری

فارسی، از محمد رضا مشتاق خوشنویس کشمیری، معاصر محمد شاه و نادر شاه، خ.
دانشگاه تهران.

دیوان مشتاق لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از مشتاق صوفی لاهوری، شاگرد آفرین لاهوری (صبح گلشن، 412).

دیوان مشتاق هندی (یا شعر او)

فارسی، از آخوند محمد باقر مشتاق هندی که نخست، مناسب تخلص می کرده (کلمات الشعراء، 111).

دیوان مشتاق یزدی

فارسی، از سید میر علی بن علیرضا مشتاق طباطبائی یزدی (-1329 ق) (آئینه دانشوران، 29-31).

دیوان مشتاقی دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ رزق الله مشتاقی دهلوی (-889 ق)، مؤلف «تاریخ سکندر لودی» (صبح گلشن، 413).

دیوان مشتاقی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از ملا حسین مشتاقی قصه خوان شیرازی (-905 ق) (تحفه سامی، 189).

دیوان مشتاقیه

فارسی، از میرزا محمد تقی بن محمد کاظم طریقتی عارف و طبیب کرمانی (-1215 ق) که دیوان را به نام مرشد خویش میرزا محمد
مشتاقعلی شاه تربتی موسوم ساخته است. ط.

بمبئی، 1303 ق. خ. آستان قدس، ش 4756

(1273 ق) و ش 4761 (1273 ق) تهران، 1274 ق.

دیوان مشتاقی نائینی

فارسی، از میرزا علی خان بن محمد صفاء السلطنه مشتاقی نائینی (-1332 ق)؛ ط. تهران، 1322 ق.

دیوان مشتری استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از مشتری استرآبادی، معاصر جامی (شمع انجمن، 429).

دیوان مشتری خراسانی

فارسی، از ابو سعید حسام الشعراء محمد ابراهیم مشتری خراسانی (-1305 ق)؛ خ. آستان قدس، ش 4757؛ ملک، مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان مشتری فراهانی (یا شعر او)

فارسی، از مشتری فراهانی (صبح گلشن، 414).

دیوان مشرب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم عبد الرزاق مشرب اصفهانی (-1127 ق) که در عهد عالمگیر به هند رفت (مقالات الشعراء، 760).

دیوان مشرب اکبر آبادی (یا شعر او)

فارسی، از بهوری سنگ مشرب اکبرآبادی (صبح گلشن، 415).

دیوان مشرب دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از میر عنایت الله مشرب دهلوی (صبح گلشن، 416).

دیوان مشرب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از شاه معصوم مشرب شیرازی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 384).

دیوان مشرب شیشه گر (یا شعر او)

فارسی، از مشرب بن میر حسین شیشه گر، معاصر شاه عباس اول صفوی که از سادات قم و معروف به کاشانی بوده و نستعلیق را خوش می نوشته است (تذکره نصرآبادی، 310).

دیوان مشرب عامری (یا شعر او)

فارسی، از میرزا اشرف مشرب عامری (1180 ق یا 1175 ق) که از حکام نادر شاه افشار بوده (مجمع الفصحاء، 445/2).

دیوان مشرب نائینی (یا شعر او)

فارسی، از مشرب نائینی؛ مذکور در «مدایح معتمدی».

دیوان مشربی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن سلطان محمد مشربی استرآبادی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 75).

دیوان مشربی تکلو (یا شعر او)

فارسی، از مشربی تکلو، معاصر صادقی کتابدار که در عهد اکبر شاه به هند سفر کرد (مجمع الخواص، 125).

دیوان مشربی خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از مشربی خوانساری، معاصر نصرآبادی (تذکر، 319).

دیوان مشربی سهوانی (یا شعر او)

فارسی، از احمد حسین مشربی سهوانی، شاگرد تاج الدین سهوانی (صبح گلشن، 416).

دیوان مشربی قمی (یا شعر او)

فارسی، از مشربی قمی (مجمع الخواص، 241).

دیوان مشربی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از مشربی مشهدی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 70).

دیوان مشرف اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از احمد بیگ مشرف اصفهانی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 60).

دیوان مشرف اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا حسین مشرف اصفهانی، مباشر

اصطبل در عهد صفوی (مجمع الفصحاء، 39/2).

دیوان مشرب شهرکردی

فارسی، از اسفندیار بن مشرف الملک مشرف شهرکردی (1352 ق-) که مجموعه «گل‌های شگفته» او چاپ شده (شعرای معاصر اصفهان، 449).

دیوان مشرفی هروی (یا شعر او)

فارسی، از مشرفی هروی، مشرف قوشخانه هرات و معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 68 و 241).

دیوان مشرق مازندرانی

فارسی، از حکیم میرزا رضا قلی بن میرزا بزرگ مشرق مازندرانی نوری (-1311 ق)، در 15 هزار بیت منظومه «حدیث کساء» او چاپ شده.

دیوان مشرقی شیرازی

فارسی، از حسن (?) مشرقی شیرازی، که مثنوی «شمس المشرقین» را در 1010 ق سروده است.

خ. مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان مشرقی کاشانی

فارسی، از میرزا محمد حسین خان بن میرزا آقا خان مشرقی غفاری کاشانی، محتاج علیشاه (-1299 ق). ط. تهران، 1314 ق؛ خ. دانشگاه تهران.

دیوان مشرقی مشهدی (یا طوسی)

فارسی، از ملا ملک مشهدی قزوینی، منشی شاه عباس، زنده تا 1050 ق. خ. آستان قدس، ش 4758 و دانشگاه تهران.

دیوان مشرقی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از مشرقی مشهدی، معاصر نوائی، که کاسه گری می کرد و در هرات درگذشته است (مجالس النفاثس، 42 و 215).

دیوان مشعوف قاجار

فارسی و ترکی، از حاج امامقلی مشعوف قاجار (-پس از 1288 ق)؛ خ. دانشسرای عالی تهران.

دیوان مشفق استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از آقا کوچک مشفق استرآبادی (مجمع الفصحاء، 452/1).

دیوان مشفق اصفهانی

فارسی، از آقا عبد الحسین مشفق اصفهانی (-1362 ق)، که برخی از قصاید او با «مصیبت نامه» صغیر چاپ شده است.

دیوان مشفق شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد مشفق شیرازی (سده 13 ق) (مجمع الفصحاء، 454/2).

دیوان مشفق کاشانی

فارسی، از عباس مشفق کی منش کاشانی (معاصر) که «تضمین دوازده بند محتشم» و «خاطرات جوانی» او چاپ شده.

دیوان مشفق کرمانشاهی

فارسی، از پیر مراد بیگ مشفق کرمانشاهی (سده 13 ق) که برخی از اشعار حافظ را شرح کرده ولی مقبول نیفتاده است (مجمع الفصحاء، 446/2).

دیوان مشفقی بخاری

فارسی، از عبد الرحمان مشفق بخاری (-995 ق) شاعر دربار عبد الله خان اوزبک و سپس اکبر شاه. خ. ایشیانتک بنگال و آکادمی علوم روسیه.

دیوان مشفقی بغدادی (یا شعر او)

فارسی، از مشفقی بغدادی، معاصر سام میرزا و شاگرد لسانی (تحفه سامی، 138).

دیوان مشفقی قمی (یا شعر او)

فارسی، از محمد رضا مشفقی قمی، معاصر

نصرآبادی (تذکره، 366).

دیوان مشقی کاشانی

فارسی، از مشقی کاشانی که در کاشان کرباس فروشی می کرده (آتشکده، 253).

دیوان مشقی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از مشقی کشمیری، مقیم اکبرآباد هند (صبح گلشن، 417).

دیوان مشقی هروی

فارسی، از مشقی هروی، که نسخه ای در 3000 بیت از آن در تهران موجود بوده است.

دیوان مشکات بیرجندی

فارسی، از سید محمد مشکات (1319 ق-) که مجموعه کوچکی از غزلهایش طبع شده.

دیوان مشکات المحبّه

فارسی، از شیخ علی مشکات المحبّه کاشمیری، که منظومه «مشکات الجنان» او چاپ شده.

دیوان مشکی اصفهانی

فارسی، از مشکی اصفهانی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 238).

دیوان مشکی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از علا بیگ مشکی تبریزی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 175).

دیوان مشکی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از محمود مشکی تبریزی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 171).

دیوان مشکی غزنوی (یا شعر او)

فارسی، از درویش مشکی غزنوی، مقیم اصفهان (صبح گلشن، 418).

دیوان مشکین

فارسی، از حاج حسین بابا بن ملا آقا خان مشکین تهرانی، زنده تا 1320 ق.ط. تهران، 1318 ش.

دیوان مشهدی سیتاپوری (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد آصف مشهدی سیتاپوری (صبح گلشن، 419).

دیوان مشهور تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از محمد زمان مشهور تبریزی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 400).

دیوان مشیر هندی (یا شعر او)

فارسی، از مشیر هندی (صبح گلشن، 419).

دیوان مشیر فراهانی ---

ص: 474

(-1358 ق) (شعراى معاصر اصفهان، 453).

ديوان مصحفى همدانى

فارسى، از شيخ غلام بن ولى محمد مصحفى همدانى (-1240 ق)، مؤلف «رياض الفصحا» و «عقد ثريا». خ. دانشگاه داکا.

ديوان مصدق نائينى (يا شعر او)

فارسى، از مصدق نائينى (تاريخ يزد، 331).

نسخه ديوان مصدق (سده 14 ق) به شماره 7134 در آستان قدس موجود است.

ديوان مصطفى البغدادى (او شعره)

سيد مصطفى واعظ بغدادى. مذکور در «شعراء الزوراء».

ديوان مصطفى تكلو (يا شعر او)

فارسى، از مصطفى بن مسيب خان تكلو، شاعر دربار شاه عباس صفوى (صبح گلشن، 421).

ديوان مصطفى جواد (او شعره)

مصطفى جواد مؤرخ معاصر بغدادى. مذکور در «شعراء الزوراء».

ديوان مصطفى خوشدل

فارسى، از احمد مجتبى خوشدل ملقب به مصطفى على خان گوپاموى هندى (-1234 ق) (نتائج الافكار، 224).

ديوان مصطفى دهلوى (يا شعر او)

فارسى، از مير مصطفى دهلوى (صبح گلشن، 422).

ديوان مصطفى الزناقى (او شعره)

مصطفى زناقى که از جبل عامل و از معاصران حر عاملى بوده. مذکور در «امل الآمل».

ديوان مصطفى سرخوش

فارسى، از مصطفى سرخوش (معاصر) که مجموعه «آتش دل» او چاپ شده.

ديوان مصطفى صفوى (يا شعر او)

فارسی، از مصطفی بن سلطانعلی میرزا بن شاه طهماسب صفوی (-984 ق) (مجمع الخواص، 27).

دیوان مصطفی کاشانی

فارسی و عربی، از مصطفی بن سید حسین حسینی کاشانی (-1336 ق) (مجارى اللطف، 16).

دیوان مصطفی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از محمد مصطفی کشمیری، شاگرد مجرم (صبح گلشن، 421).

دیوان مصطفی کلکته (یا شعر او)

فارسی، از سید غلام مصطفی کلکته (سده 13 ق) (صبح گلشن، 422).

دیوان مصف ---

ص: 475

دیوان مصور مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از حاج علی قلی بن رضا قلی مصور مشهدی (1227 ق-). خ. آستان قدس، ش 4540 (1248 ق).

دیوان مصیب هندی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ غلام قطب الدین بن محمد فاخر مصیب هندی (-1187 ق) (نتایج الافکار، 670).

دیوان مضطر زنوزی

فارسی و ترکی، از میر یحیی بن مصطفی مضطر زنوزی. ط. تبریز.

دیوان مضطر طبسی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا احمد بن حسین مضطر طبسی (طرایق الحقایق، 341/3).

دیوان مضطر لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ امام الدین مضطر لکهنوی (صبح گلشن، 423).

دیوان مضطر لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از لاله متولال مضطر لکهنوی (صبح گلشن، 423).

دیوان مضطر لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از منشی کتورسین مضطر لکهنوی (روز روشن، 632).

دیوان مضطر یزدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد مضطر یزدی (تاریخ یزد، 331).

دیوان مضطر شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از آقا حسنعلی مضطر قصاب شیرازی (-1310 ق)، معاصر فرصت (آثار عجم، 567).

دیوان مضمون عظیم آبادی (یا شعر او)

فارسی، از میر هاشم مضمون عظیم آبادی (روز روشن، 632).

دیوان مطاع شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الباقی بن موسی مطاع شیرازی (سده 13 ق) (صبح گلشن، 423).

دیوان مطبوع شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد جعفر مطبوع شیرازی (-1237 ق) (مجمع الفصحاء، 452/2).

دیوان مطرب همدانی (یا شعر او)

فارسی، از علی اکبر مطرب همدانی، زنده در 1280 ق، از ندیمان ناصر الدین شاه (مجمع الفصحاء، 445/2).

دیوان مطربه کاشغری (یا شعر او)

فارسی، از مطربه کاشغری، همسر یا ندیمه طغانشاه سلجوقی (آتشکده، 351).

دیوان مطربی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از مطربی قزوینی، شاگرد ملا فروغی عطار و از مقرّبان شاه عباس اول (صبح گلشن، 424).

دیوان المطرق العبدی

مطرق عبدی که صاحب مجالس المؤمنین (ص 368) او را در شمار شاعران شیعه آورده است.

دیوان مطلبی تونی (یا شعر او)

فارسی، از مطلبی تونی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 41).

دیوان مطلع اکبرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد امین (یا محمد علی) مطلع اکبر آبادی. خ. ملک و آسیائی بنگال.

دیوان مطلع براغوشی

فارسی؟، از مطلع براغوشی آذربایجانی (-1312 ق) که جز دیوان تألیفات دیگر نیز داشته است. (دانشمندان آذربایجان، 348).

دیوان مطلع شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن محمد صادق مطلع شیرازی، معاصر فرصت (آثار عجم، 546).

دیوان مطلع قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از بابا حسین (یا بابا حسن) مطلعی قزوینی (تذکره نصرآبادی، 140).

دیوان مطمئن اصفهانی

فارسی، از حاج میرزا مهدی مطمئن ورشی اصفهانی (-1370 ق)، در 1000 بیت (شعرای معاصر اصفهان، 454).

دیوان مطیع تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از مطیع تبریزی، ساکن عباس آباد اصفهان (تذکره نصرآبادی، 391).

دیوان مطیع کاشغری (یا شعر او)

فارسی، از مطیع کاشغری که از حکام آنجا بوده (صبح گلشن، 425).

دیوان مطیع لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از لاله رام بخش مطیع لکهنوی (صبح گلشن، 425).

دیوان مطیع مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد زکی مطیع مازندرانی (-1267 ق) (مجمع الفصحاء، 452/2).

دیوان مطیع همدانی (یا شعر او)

فارسی، از مطیع همدانی. مذکور در تذکره «همیشه بهار».

دیوان مطیعی تونی (یا شعر او)

فارسی، از مطیعی تونی (صبح گلشن، 425).

دیوان مظاهر تیرانی

فارسی، از علی بن عباسقلی مظاهر تیرانی اصفهانی (شعرای معاصر اصفهان، 454).

دیوان مظاهر مصفا

فارسی، از مظاهر مصفا اراکی (1347 ق-) که مجموعه هائی از وی، چون «نسیم» و «شبهای شیراز» چاپ شده است.

دیوان مظفر تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از مظفر بن علی رضایبگ تبریزی، ساکن عباس آباد اصفهان و معاصر نصرآبادی (تذکره، 429).

دیوان مظفر تربتی (یا شعر او)

فارسی، از مظفر علی بن حیدر علی، خواهرزاده بهزاد و استاد صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 255).

دیوان مظفر حسینی هندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد مظفر حسین بن یوسفعلی صبای گوپاموی، مؤلف تذکره «روز روشن» در 1296 ق.

دیوان مظفر شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از غلام حسین بن علی مظفر شیرازی (1352 ق). ط. شیراز، 1377 ق.

دیوان مظفر صفوی (یا شعر او)

فارسی، از حسین میرزا بن سنجر میرزا مظفر صفوی نواده شاه طهماسب، که شاه صفی او و پدرش را نایبنا ساخت (تذکره نصرآبادی، 11).

دیوان مظفر صفوی (یا شعر او)

فارسی، از مظفر حسین بن سلطان حسین میرزا صفوی (-1008 ق) (مقالات الشعراء، 491).

دیوان مظفر علی

فارسی، از مظفر علی امیر لکهنوی، که منظومه های «کربلا نامه» و «گلشن تعشق» او چاپ شده.

دیوان مظفر علی شاه---

دیوان مظفر کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از میر مظفر طیب کاشانی (تحفه سامی، 39).

دیوان مظفر کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از مظفر بیگ رنگرز کرمانی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 300).

دیوان مظفر کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از مظفر کشمیری (صبح گلشن، 427).

شاید مظفوری یا مظهری کشمیری بوده باشد.

دیوان مظفر گنابادی (یا شعر او)

فارسی، از مظفر گنابادی معاصر تقی الدین اوحدی (صبح گلشن، 425).

دیوان مظفر معمار (یا شعر او)

فارسی، از مظفر معمار، کاتب سلطان یعقوب (-896 ق) (مجالس النفائس، 300).

دیوان مظفر هروی

فارسی، از مظفر هروی خافی (-767 ق)، مدّاح معزّ الدین کرت (-772 ق) (آتشکده، 150) سنگلاخ دیوان میر مظفر الدین هروی را دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 173/1).

دیوان مظفر هندی (یا شعر او)

فارسی، از مظفر خان (مرآت الخیال، 255).

دیوان مظفری پنجدهی (یا شعر او)

فارسی، از مظفری پنجدهی شاعر مروی عهد سامانی. مذکور در لباب الالباب.

دیوان مظفری کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از مظفری کشمیری (-1017 ق)، که محتملا با مظفر یا مظهری کشمیری یکی بوده است. (خزانه عامره، 367).

دیوان مظفوری (یا شعر او)

فارسی، از سلطان بایزید مظفری برادر شاه شجاع (سده 8 ق) (آتشکده، 12).

دیوان مظلوم اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از حاج محمد هاشم مظلوم اصفهانی.

مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان مظلوم خنجی

فارسی، از مظلوم خنجی (سده 12 ق)، از دودمان شیخ محمد و شیخ عبد السلام خنجی (لارستان کهن، 200).

دیوان مظهر (یا شعر او)

فارسی، از مهر علی خان مظهر، از امیران روزگار صفوی (صبح گلشن، 428).

دیوان مظهر اردستانی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد مظهر طباطبائی اردستانی طیب (-1245 ق) پدر میرزا ابو الحسن جلوه مذکور در «انجمن خاقان».

دیوان مظهر استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صادق مظهر استرآبادی، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 452/2).

دیوان مظهر اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد سمیع مظهر اصفهانی (صبح گلشن، 429).

دیوان مظهر حسین

فارسی، از مظهر حسین که مثنوی «نان خشک» را در 1286 ق سروده است.

دیوان مظهر خوئی

فارسی، از میرزا عباسقلی بن زین العابدین مظهر چاپارچی خوئی (سده 13 ق). ط. تبریز، 1307 (با دیوان خرم).

دیوان مظهر دهلوی

فارسی، از میرزا جانجانان بن میرزا جان مظهر حنفی نقشبندی دهلوی (-1195 ق). ط. کلکته 1261 و 1271 ق؛ لاهور، 1922 م.

دیوان مظهر دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از غلام علی مظهر دهلوی (سده 12) (روز روشن، 633).

دیوان مظهر علی شاه تونی

فارسی، از سید ابراهیم مظهر علی شاه تونی (طرائق الحقایق، 94/3).

دیوان مظهر فوشنجی (یا شعر او)

فارسی، از مظهر الدین صاحب مظهر فوشنجی (صبح گلشن، 428).

دیوان مظهر قاجار (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی قلی خان بن حیدر قلی میرزا.

مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان مظهر گجراتی

فارسی، از قاضی مظهر گجراتی، شاگرد نصیر الدین محمود و از مقربان فیروز شاه؛ جامع:

محمد صوفی مازندرانی (صبح گلشن، 429).

دیوان مظهري کشمیری

فارسی، از مظهري کشمیری (-1017 ق)، دریا سالار اکبر شاه (مجمع الخواص، 196).

دیوان مظهري

فارسی، از مظهري، شاعر دربار سلطان یعقوب (-896 ق) (مجالس النفايس، 304).

دیوان معاذی تبریزی

فارسی، از اردشیر بن حسن معاذی تبریزی، معاصر کمال خجندی، در 5000 بیت (دانشمندان آذربایجان، 349).

دیوان معانی فسائی ---

معروف شیرازی نیز از او یاد شده (هدیه العارفین، 369/2).

دیوان معروف الرصافی

معروف رصافی بغدادی. مذکور در «شعراء الزوراء».

دیوان معروف کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد معروف کشمیری (صبح گلشن، 429).

دیوان معروفی بلخی (یا شعر او)

فارسی، از ابو عبد الله محمد بن حسن معروفی بلخی، شاعر عهد سامانی، مدّاح عبد الملک بن نوح، مذکور در لباب الالباب (مجمع الفصحاء، 505/1).

دیوان معزّ (یا شعر او)

فارسی، از میر معزّ الدین، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 45).

دیوان معزّ اصفهانی

فارسی، از معزّ الدین اصفهانی، متولی اوقاف مزار بابا رکن الدین و بابا بیات در اصفهان و معاصر نصرآبادی (تذکره، 210).

دیوان معزّ تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا معز الدین بن حسن بن محمد صادق تبریزی (-1183 ق) که مقیم عباس آباد اصفهان بود و به هند رفت و در آنجا درگذشت (خزانه عامره، 429).

دیوان معزّ کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از معزّ الدین محمد کاشانی، شاعر روزگار شاه عباس اول (تذکره نصرآبادی، 208).

دیوان معزّ لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ معزّ الدین لکهنوی (صبح گلشن، 429).

دیوان معزّ یزدی (یا شعر او)

فارسی، از معزّ الدین (یا معین الدین) یزدی، از سادات یزد و معاصر نصرآبادی (تذکره، 161).

دیوان معزّی خراسانی

فارسی، از ملاّ معزّی لنگ (سده 10 ق) که خود را از دودمان خواجه عبد الله انصاری می دانسته است (مجالس النفاّس، 157).

دیوان معزّی غزنوی

فارسی، از سدید الدّین علی بن عمر معزّی غزنوی، مدّاح سراج الدّوله خسرو ملک (-582 ق) که عوفی در لباب، این دیوان را به ارتنگ مانی تشبیه کرده است.

دیوان معزّی نیشابوری

فارسی، از امیر ابو عبد الله محمد بن عبد الملک معزّی نیشابوری (-بین 518 تا 520 ق). ط.

تهران، 1318 ش؛ خ. آستان قدس، ضمیمه ش 4955 (1039-1041 ق) و چند نسخه دیگر.

دیوان معصوم اصفهانی

فارسی، از معصوم بن میرزا خواجهگی اصفهانی که تاریخ شاه صفی را به امر آن پادشاه به نظم آورد (تذکره نصرآبادی، 77).

دیوان معصوم تبریزی

فارسی، از معصوم بن حاج مؤمن تبریزی مقیم عباس آباد اصفهان و معاصر نصرآبادی (تذکره، 135). منظومه «مهر خاوری» منسوب به معصوم تبریزی در آستان قدس موجود و احتمالاً از همین شاعر است.

دیوان معصوم علیشاه (یا شعر او)

فارسی، از معصوم بن زین العابدین قزوینی، ملقب به معصوم علی شاه (-1344 ق) مؤلف «طرایق الحقایق».

دیوان معصوم کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از معصوم بن میر حیدر معمّانی کاشانی (-1052 ق)، که مدتی در هرات بود و سپس به

هند رفت (سرو آزاد، 82).

دیوان معصوم لاری (یا شعر او)

فارسی، از حکیم شاه معصوم طیب لاری (تذکره حزین، 88).

دیوان معصومی گنابادی

فارسی، از حاج شیخ علی معصومی گنابادی (-1379 ق) ناظم منظومه های «ارشادیه»، «توشه قبر» و «مناجاتنامه».

دیوان معطر کرمانی

فارسی، از محمد مهدی بن محمد شفیع معطر کرمانی (-1217 ق) ملقب به معطر علی شاه (ریاض العارفین، 538).

دیوان معظم اکبرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد معظم اکبرآبادی (صبح گلشن، 431).

دیوان معظم بهاری (یا شعر او)

فارسی، از معظم علی خان بهاری (صبح گلشن، 431).

دیوان معظم السلطنه

فارسی، از موسی بن اسماعیل معظم السلطنه دولت، که منظومه «فرمانروایان ایران» او چاپ شده.

دیوان معلم حبیب آبادی

فارسی، از محمد علی بن زین العابدین معلم حبیب آبادی (1308 ق-)، که افزون بر دیوان تألیفات متعددی دارد. خ. دیده شده.

دیوان معلم قاری

فارسی و عربی، از ملا محسن بن سمیع معلم قاری، ناظم «خلاصه الاصول» و «ارجوزه الاصول».

دیوان معلم لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی شمس الدین معلم لاهیجی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 51).

دیوان معلوم تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین بیک معلوم تبریزی (تذکره نصرآبادی، 287).

دیوان معمری گرگانی (یا شعر او)

فارسی، از ابو زرعه معمری گرگانی (سده 4).

مذکور در «لباب الالباب».

دیوان معنوی بخارائی (یا شعر او)

فارسی، از معنوی بخارائی، شاعر روزگار سامانیان. مذکور در «لباب الالباب».

دیوان معنوی بخارائی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه عبد اللطیف معنوی بخارائی، از دودمان خواجه عبید الله احرار (صبح گلشن، 431).

دیوان معنوی جونپوری (یا شعر او)

فارسی، از میر عطا بن میر علی عادل معنوی جونپوری (روز روشن، 462). در برخی از تذکره ها به عنوان عطائی آمده است.

دیوان معنوی هروی (یا شعر او)

فارسی، از معنوی هروی (صبح گلشن، 431).

دیوان معنی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از معنی استرآبادی، شاعر دربار سلطان یعقوب (-896 ق). مذکور در «سفینه خوشگو».

دیوان معنی اکبرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از میان منگلی بن محمد مکارم معنی اکبرآبادی (صبح گلشن، 432).

دیوان معنی پنجابی (یا شعر او)

فارسی، از محمد مسعود بن محمد معصوم معنی پنجابی نستعلیق نویس (سده 12 ق) (صبح گلشن، 431).

دیوان معنی حیدرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از وجه الدین خان معنی حیدرآبادی (سده 13 ق) (روز روشن، 641).

دیوان معنی دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از سید ابو الفیض معنی دهلوی، شاگرد عبد القادر بیدل (صبح گلشن، 431).

دیوان معنی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از معنی شیرازی، شاعر دربار سلطان حسین بایقرا (هفت اقلیم، 276).

دیوان معنی فسائی

فارسی و عربی، از محمد مسیح بن اسماعیل معنی فسائی (-1115 یا 1127 ق) که در شعر عربی، مسیح و در فارسی معنی تخلص می کرده (فارسنامه، 235/2؛ تذکره نصرآبادی، 174).

دیوان معنی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از معنی کشمیری (نتایج الافکار، 643).

دیوان معنی گیلانی

فارسی، از معنی گیلانی که مؤلف تذکره صبح گلشن (ص 432) او را عم حزین خوانده و ظاهراً با معنی فسائی یکی بوده است.

دیوان معنی هندی (یا شعر او)

فارسی، از میر جواد معنی هندی (تذکره حسینی، 327).

دیوان معین استرابادی (یا شعر او)

فارسی، از معین الدین استرابادی (-پس از 976 ق) که رساله ای به نام «لذت» داشته و به همان سبب به معین لذت مشهور بوده (صبح گلشن، 434).

دیوان معین اسفزاری (یا شعر او)

فارسی، از معین الدین محمد اسفزاری، مؤلف «روضات الجنّات فی اوصاف مدینه هرات» (حبیب السیر، 348/4). وی نامی نیز تخلص می کرده است (سخنان ابو سعید، 3).

دیوان معین اصمّ (یا شعر او)

فارسی، از معین الدین (یا معین الملک) حسین بن علی اصمّ، صاحب دیوان انشاء سلطان سنجر سلجوقی، مذکور در «الباب الالباب».

دیوان معین بدایونی (یا شعر او)

فارسی، از مولوی معین الدین بدایونی، شاگرد قتیل (صبح گلشن، 435).

دیوان معین بلیانی (یا شعر او)

فارسی، از معین الدین بلیانی دقاقی حسینی (-979 ق) پدر تقی الدین اوحدی، مولف «عرفات العاشقین» (صبح گلشن، 433).

دیوان معین چشتی

فارسی، از خواجه معین الدین حسن بن غیاث الدین چشتی (-633 ق)؛ ط. هند، مکرر.

دیوان معین خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا معین الدین علی (یا محمد) خراسانی (-1040 ق)، وزیر صفی قلی خان حاکم بغداد (تذکره نصرآبادی، 76 و 484).

دیوان معین خرم آبادی (یا شعر او)

فارسی، از ملک معین خرم آبادی، منشی حاکم خرم آباد و معاصر حزین (تذکره، 115).

دیوان معین الدین غازی (یا شعر او)

فارسی، از معین الدین غازی معروف به شاه غازی، از امیران سلطان محمد در ماوراء النهر (مرآت النخیل، 250).

دیوان معین سبزواری (یا شعر او)

در صبح گلشن (ص 433) شعر او نقل شده و ظاهراً سبزواری در آنجا مصحف شیرازی است که خواهد آمد.

دیوان معین شاه جهان آبادی

فارسی، از معین الدین بن فرید الدین خان شاه جهان آبادی (-1226 ق)، در 3000 بیت (صبح گلشن، 435).

دیوان معین شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه معین الدین محمد بن عبد الله شیرازی که در 670 ق به مراغه رفت و خواجه

نصیر الدین را مدح گفته (آشکده، 294).

دیوان معین فراهی

فارسی، از ملا معین الدین محمد بن شرف الدین محمد مسکین فراهی (-907 یا 909 ق)، مؤلف «بحر الدرر»، «حدائق الحقائق»، «معارج النبوه» و جز آنها (مجالس النفائس، 269).

دیوان معین یزدی (یا شعر او)

فارسی، از میر معین الدین یزدی، مؤلف تاریخ معینی و پدر قاضی میر حسین میبدی که از وزیران آل مظفر بود (تاریخ یزد، 332).

دیوان معینی جوینی (یا شعر او)

فارسی، از معین الدین معینی جوینی، مؤلف «نگارستان»، در پیروی از «گلستان» سعدی، مذکور در تذکره دولتشاه سمرقندی،

دیوان مغماسی

شیخ مغماس بن داغر حلّی (سده 9 ق)، جامع:

شیخ محمد سماوی. خ. دیده شده.

دیوان مغانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا علی مغانی (صبح گلشن، 436).

دیوان مگتنم (یا شعر او)

فارسی، از مگتنم، شاعر دربار جهانگیر، مذکور در «سفینه خوشگو».

دیوان مغربی

فارسی، از شمس الدین محمد شیرین مغربی (-809 ق). ط. تهران، 1302 ق و مکرر؛ خ.

آستان قدس، ش 4763 (1244 ق) و چند نسخه دیگر.

دیوان مغموم بروجنی

فارسی، از عبد الله مغموم بروجنی (1312 ق-) ناظم منظومه «توحید» (شعراى معاصر اصفهان، 460).

دیوان مغول سمرقندی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از عبد الوهاب مغول سمرقندی، شاعر دربار شیبیک خان (مجالس النفاثس، 171).

دیوان مغیثی شیرازی

فارسی، از عبد الکریم مغیثی شیرازی که منظومه «عروس چمن» او چاپ شده.

دیوان مغیثی گنجوی (یا شعر او)

فارسی، از مغیثی گنجوی که هدایت شعر او را از حدی نقل کرده است (مجمع الفصحاء، 560/1).

دیوان مفتقر اصفهانی

فارسی، از شیخ محمد حسین مفتقر اصفهانی نجفی معروف به کمپانی (-1361 ق). ط.قم، 1376 ق.

دیوان مفتون اصفهانی

فارسی، از بهاء الدین محمد تقی بن محمد باقر مفتون اصفهانی (-1322 ق-) (شعراى معاصر اصفهان، 461).

دیوان مفتون دنبلی

فارسی، از عبد الرزاق بیک بن نجفقلی خان مفتون دنبلی (-1243 ق)، مؤلف «نگارستان دارا» و ناظم مثنویهای «ناز و نیاز» و «همایون نامه».

دیوان مفتون ساروی (یا شعر او)

فارسی، از محمد شفیع مفتون ساروی (-1313 ق). خ. موجود.

دیوان مفتون شاه آبادی (یا شعر او)

فارسی، از احسان الله بن مفتون شاه آبادی (صبح گلشن، 436).

دیوان مفتون فارسی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسن مفتون فارسی بواناتی معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 487/2).

دیوان مفتون کاکوری (یا شعر او)

فارسی، از شیخ مؤمن علی بن ذو الفقار علی مفتون کاکوری (روز روشن، 642).

دیوان مفتون لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از عبد الرحیم مفتون لاهوری (سده 13) (صبح گلشن، 437).

دیوان مفتون لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از سلیمان میرزا مفتون لکهنوی که بر «جامع شفائی» تقریظی منظوم سروده و چاپ شده است.

دیوان مفتون محلاتی

فارسی، از محمد بن علی اکبر مفتون واعظ محلاتی خراسانی (-1336 ق)؛ خ. موجود.

دیوان مفتون همدانی

فارسی، از میرزا آقا مفتون کبریائی همدانی (-1374 ق). ط. تهران، 1334 ش.

دیوان مفتون یزدی

فارسی، از فتح الله بن عبد الرحیم یزدی که از 1330 ق در حیدرآباد دکن معلم زبان فارسی بوده و منظومه هائی چون «آصفنامه»، «داستان شگفت» و نیز «آئینه دکن» (در تاریخ دکن) را در آنجا به طبع رسانیده است.

دیوان مفتی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از مفتی تبریزی (صبح گلشن، 437).

دیوان مفتی لاهوری

فارسی، از مفتی لاهوری، ط. لاهور، 1291 ق.

دیوان مفتی لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از غلام حضرت مفتی لکهنوی مفتی الملک (صبح گلشن، 437).

دیوان المفجع البصری

شیخ ابو عبد الله احمد مفجع بصری کاتب (-327 ق)، شاعر شیعه، شاگرد ثعلب و مؤلف «الترجمان» (معالم العلماء، 139).

دیوان مفرد تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد علی بن محمد قلی بیگ مفرد تبریزی مقیم عباس آباد اصفهان (صبح گلشن، 437).

دیوان مفرد قمی (یا شعر او)

فارسی، از مفرد خیاط قمی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 366).

دیوان مفلح همدانی (یا شعر او)

فارسی، از مفرد همدانی مقیم اصفهان و معاصر نصرآبادی (تذکره، 322).

دیوان مفلح الصیمری

شیخ مفلح بن حسن صیمری، زنده تا 873 ق، شاگرد ابن فهد حلّی؛ جامع: شیخ محمد طاهر سماوی. وی اشعاری به فارسی هم داشته که آذر آنها را نقل کرده و او را از شاعران اصفهان شمرده است (آتشکده، 196).

دیوان مفلس دهلوی

فارسی، از امان الله مفلس مکتبدار دهلوی (صبح گلشن، 437).

دیوان مفلس قمی - دیوان ارده شیره

فارسی، از شیخ حسین قمی معروف به ارده شیره (-1367 ق). ط. تبریز 1347 ق؛ قم، 1359 ق.

دیوان مفلس گنابادی (یا شعر او)

فارسی، از مفلس گنابادی (صبح گلشن، 438).

دیوان مفلسی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از مفلسی خراسانی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 29 و 203).

دیوان مفلح تهرانی

فارسی، از میرزا محمد علی مفلح تهرانی دنبلی، صدر الشعراء و فخر الشعراء، معاصر فتحعلی شاه قاجار؛ خ. دانشگاه تهران.

دیوان مفید اسکافی (یا شعر او)

فارسی، از مفید الدین اسکافی که اشعار او در سفینه اشعار موجود در کتابخانه مجلس آمده است (فهرست، 158/3).

دیوان مفید بلخی

فارسی، از مفید بلخی (-1090 ق) شاعر دربار امام قلی خان حاکم بلخ که در عهد عالمگیر به هند رفت و در ملتان درگذشت، خ. ایشیاتک بنگال.

دیوان مفید شیرازی

فارسی و عربی، از مفید بن محمد کاظم شیرازی (-1325 ق) که در شعر عربی مفید و در فارسی داور تخلص می کرده است (آثار عجم، 26).

دیوان مفید شیرازی - کعبه الباکین

فارسی، از شیخ محمد مفید بن شیخ نبی بحرانی شیرازی امام جمعه شیراز در روزگار فتحعلی شاه قاجار؛ جامع: فرزندش محمد هاشم.

دیوان مفیدی اصفهانی

فارسی، از مفیدی اصفهانی، مدرّس جامع اصفهان که مؤلف صبح گلشن (ص 438) شعر او را از این دیوان نقل کرده است.

دیوان مقبل اصفهانی

فارسی، از آقا محمد شیخا مقبل اصفهانی (-1157 ق) که در روزگار نادر به هند رفت و در گجرات اقامت گزید؛ خ، مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان مقبل کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از شرف الدین مقبل کرمانی (صبح گلشن، 448).

دیوان مقبلی ترشیزی (یا شعر او) ---

ص: 485

دیوان مقصود شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از مقصود شیرازی، معاصر سام میرزا که از ابتدای جوانی منشی دفتر استیفا بوده است (تحفه سامی، 60).

دیوان مقصود عبدل (یا شعر او)

فارسی، از مقصود عبدل خراسانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 131).

دیوان مقصود قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از مقصود بن ملا فضل الله قزوینی (-997 ق) (روز روشن، 645).

دیوان مقصود کازرونی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه مقصود کازرونی، معاصر جلال الدین دوانی (مجالس النفاث، 309).

دیوان مقصود کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از مقصود کاشانی (-987 ق) که مهاجرتی با محتشم داشته و شاگرد غیاث الدین منصور دشتکی بوده است. سام میرزا نیز از مقصود کاشانی معاصر خویش نام برده که در سیاق مهارت داشته است (تحفه سامی، 146).

دیوان مقصود کرمانی - مخزن اللالی و

مجمع المراثی

فارسی، از میرزا عبد الله مقصود کرمانی (-1348 ق). ط. 1332 ق (در 2 مجلد).

دیوان مقصود لکهنوی

فارسی، از مقصود عالم بن صدر عالم لکهنوی، شاگرد غالب و ناظم مثنویهای «شکرستان»، «سکندرنامه» و «مقصود الصنایع» (صبح گلشن، 440).

دیوان مقصود هروی تیرگر ---

ص: 486

دیوان مقیمی بخاری (یا شعر او)

فارسی، از مقیمی بخاری که ظاهراً معاصر فخری هراتی بوده (مجالس النفاثس، 159).

دیوان مقیمی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از حسن بیگ مقیمی شکر اغلو ترکمان (اوایل سده 11 ق) که حسن نیز تخلص می کرد (آتشکده، 21).

دیوان مقیمی هروی (یا شعر او)

ترکی، از مقیمی هروی، معاصر نوائی که به اصطلاحات صوفیه واقف بود (مجالس النفاثس، 50 و 224).

دیوان مکارم اکبرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد مکارم اکبر آبادی (سده 11 ق) (صبح گلشن، 432).

دیوان مکارم قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از مکارم قزوینی معاصر سام میرزا، که شاعری پرسخن بوده است. نام او را ابوالمکارم هم نوشته اند (تحفه سامی، 196).

دیوان مکتبی شیرازی

فارسی، از مولانا مکتبی شیرازی (-916 یا 928 یا 941 ق)، معلّم کودکان در شیراز که «کلمات علیه غرّا» ترجمه منظوم شصت کلمه حضرت امیر (علیه السلام) از اوست و چاپ شده. خ.

عارف حکمت مدینه.

دیوان مکرم حبیب آبادی

فارسی، از محمد علی بن علی خان مکرم حبیب آبادی (1304 ق-) ناشر جریده «صدای اصفهان». ط. اصفهان، 1373 ق.

دیوان مکرری کردستانی

فارسی، از محمد بن عبد الله مکرری کردستانی (1298 ش-) که مجموعه «نغمه های جوانی» او چاپ شده است.

دیوان مکنون گرجی (یا شعر او)

فارسی، از مکنون گرجی کازرونی (مجمع الفصحاء، 473/2).

دیوان مکی اصفهانی

فارسی، از حاج محمد مکی اصفهانی، معاصر نصرآبادی، که 22 سال مجاور مکه بود و مثنوی به پیروی از مثنوی مولوی سرود (تذکره نصرآبادی، 428).

دیوان مکین

فارسی، از محمد فاخر مکین دهلوی (-1230 ق) که شاگردش میر ببر علی انیس کتابی در سرگذشت او به نام «انیس الاحبا» نوشته؛ خ. مجلس (1203 ق).

دیوان مکینی (یا شعر او)

فارسی، از مکینی (صبح گلشن، 444).

دیوان الملائکه

ابو نزار صادق بن جواد ملائکه بغدادی (1311 ق-)، در 5 مجلد که برخی به طبع رسیده.

دیوان ملا باشی تسوجی

فارسی، از میرزا محمود ملا باشی تسوجی (-1295 ق) معلم مظفر الدین شاه، که نصف «القیه عینکی» را وی سرود و 500 بیت دیگر را حجت الاسلام تیر تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 395).

دیوان ملا جان کاشانی

فارسی، از ملا جان کاشانی، معاصر سام میرزا و مخترع خطی به نام «شکسته بسته» که شبی 1000 بیت شعر می گفت و رسائلی هم در قافیه و عروض و معما نوشت (تحفه سامی، 156).

دیوان ملازاده تاشکندی (یا شعر او)

فارسی، از ملا عبد الغفار ملازاده تاشکندی (سده 10 ق) (مجالس النفائس، 146).

دیوان ملا شاه بدخشانی---

ديوان ملا شهنامه چي

فارسي، از ملا فتح الله شهنامه چي ناظم مثنوي «صنم خيال» و معاصر شاه سليمان صفوي.

ديوان ملاي ---

ص: 488

می زیسته و فتحعلی شاه را مدح گفته است.خ.

مجلس.

دیوان ملول لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از شرف الدین معروف به شاه ملول لکهنوی (سده 12 ق) (صبح گلشن، 448).

دیوان ملولی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از خلیفه اسد الله ملولی اصفهانی (-969 ق) متولی آستان قدس، جد خلیفه سلطان (آتشکده، 196). ظاهراً هموست که در کتاب دانشمندان آذربایجان (ص 360) به نام ملولی آذربایجانی آمده است.

دیوان ملولی خطاط (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد ملولی خطاط (صبح گلشن، 448).

دیوان ملهم شوشتری

فارسی، از ملا حسن بن حسین ملول شوشتری (-1300 ق)، برادر صدر شوشتری.خ. موجود.

دیوان ملهمی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از ملهمی تبریزی (-1049 ق) که تصانیفی داشته و خواهرزاده اش آنها را تلف کرده است (آتشکده، 33).

دیوان ملهمی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از جمال الدین بن کمال الدین ملهمی شیرازی، زنده در 1024 ق (هفت اقلیم، 308).

دیوان ملهمی کوکنی (یا شعر او)

فارسی، از ملهمی کوکنی (صبح گلشن، 449).

دیوان ملیح سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از بدیع بن محمد شریف ملیح سمرقندی، مؤلف تذکره «مذکر الاحباب» در 1093 ق. وی از جانب امیر بخارا به اصفهان آمد و نصرآبادی او را ملاقات کرد (تذکره، 440 و 443).

دیوان ملیحی بافتی (یا شعر او)

فارسی، از ملیحی بافتی که تقی الدین اوحدی اشعارش را آورده و در تذکره صبح گلشن (ص 449) از او نقل شده.

دیوان ممتاز ترکمان فراهی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا برخوردار بن محمود ترکمان ممتاز فراهی، مؤلف «شمسه و قهقهه» که چاپ شده.

دیوان ممتاز خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از ممتاز که نصرآبادی به احتمال او را از خراسان دانسته (تذکره، 428).

دیوان ممتاز سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد عابد بن محمد زاهد ممتاز سمرقندی که هفت قلم را خوش می نوشته (تذکره نصرآبادی، 439).

دیوان ممتاز شولستانی (یا شعر او)

فارسی، از ممتاز شولستانی شیرازی که ظاهراً معاصر نصرآبادی بوده (تذکره، 432).

دیوان ممتاز گرجی (یا شعر او)

فارسی، از افضل علی بیگ ممتاز گرجی، که در خدمت شاه سلیمان صفوی بوده (تذکره نصرآبادی، 45).

دیوان ممکن شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از کاظم علی خان ممکن شاه جهان آبادی، زنده در 1174 ق، شاگرد محمد فاخر (صبح گلشن، 453).

دیوان ممنون افغانی (یا شعر او)

فارسی، از ممنون افغانی (روز روشن، 652).

دیوان ممنون دهلوی

فارسی، از نظام الدین بن قمر الدین ممنون دهلوی (صبح گلشن، 454).

دیوان ممنون لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از ممنون لکهنوی (صبح گلشن، 454).

دیوان المنازی

ابو نصر احمد بن یوسف منازی سلیکی (-437 ق)، منسوب به مناز جرد حلب. در روزگار ابن خلکان این دیوان کمیاب بوده است. مذکور در «وفیات الاعیان».

دیوان مناسب کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از میر شاه حسینی (یا حسین) مناسب کشمیری (صبح گلشن، 454).

دیوان مناسب هندی ---

ص: 490

وزن «شاهنامه» سروده.

دیوان منشی تبریزی (یا شعر او)

فارسی؟، از میرزا محمد منشی تبریزی (1094 ق-) که به 5 زبان، از جمله فارسی و ترکی سخن می گفته است (صبح گلشن، 456).

دیوان منشی خوئی

فارسی، از میرزا مهدی بن محمد نصیر، منشی دیوان محمد شاه قاجار که ناصر الدین شاه و حاج میرزا آقاسی را مدح گفته است (مجمع الفصحاء، 439/2).

دیوان منشی ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از محمد منشی ساوجی، مؤلف «تذکره شعراء» در 1295 ق؛ مذکور در «مدینه الادب».

دیوان منشی شیرازی

فارسی، از وصاف الحضرة عبد الله بن فضل الله که متخلص به منشی و شرف و معاصر سعدی بوده و تاریخ و صاف یا «تجزیه الامصار» از اوست.

خ. ادبیات تهران.

دیوان منشی طبری

فارسی، از میرزا عبد الله بن محمد قلی منشی طبری که در برخی اشعار منشی طبری و در برخی منشی اسرار تخلص می کرده و با هدایت معاصر بوده است (مجمع الفصحاء، 461/2).

دیوان منشی قمی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی میرزا احمد منشی قمی (سده 10 و 11 ق) مؤلف «گلستان هنر» که چاپ شده.

دیوان منشی کانپوری (یا شعر او)

فارسی، از غلام علی منشی کانپوری (صبح گلشن، 456).

دیوان منصف اصفهانی

فارسی، از غیاث الدین علی منصف اصفهانی معروف به غیاثا (-1019 ق)، در 5200 بیت (میخانه، 216).

دیوان منصف دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از بابا خواجه منصف دهلوی ملقب به فاضل خان (-1128 ق) (صبح گلشن، 457).

دیوان منصف شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از شاه منصف علی خان شاه جهان آبادی (صبح گلشن، 457).

دیوان منصف طهرانی

فارسی، از محمد اسماعیل بن شمس منصف تهرانی (سده 11 یا 10 ق) (صبح گلشن، 458).

دیوان منصف قاجار

فارسی، از محمد زمان خان بن فضلعلی خان منصف قوانلوی قاجار (-1264 ق). خ.

عمومی اصفهان.

دیوان منصف مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از سید عبد الرحیم منصف مازندرانی، مؤلف «تذکره الشعراء» که از آن یاد شد (مجمع الفصحاء، 316/2).

دیوان منصور الآبی (یا شعر او)

زین الکفاه ابو سعد منصور بن حسن آبی وزیر.

مذکور در فهرست منتجب الدین.

دیوان منصور اصفهانی

فارسی، از میرزا محمد رضا منصور اصفهانی طیب، معروف به میرزا رضا شرابی (-1238 ق). (مجمع الفصحاء، 487/2).

دیوان منصور اکبرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از حافظ مصلح الدین منصور اکبرآبادی، شاگرد غالب دهلوی.

دیوان منصور ترمذی

فارسی، از شمس الدین منصور بن محمود قاضی ترمذی-سنگلاخ منتخب دیوان را به خط محمد طاهر اعتماد الدوله دیده بوده است

(امتحان الفضلاء، 89/2 و 90).

دیوان منصور جرجانی

فارسی، از منصور بتکچی جرجانی، معاصر نوائی (مجالس النّفائس، 85 و 259). سنگلاخ آن را به خط شاه محمود نیشابوری دیده است (امتحان الفضلاء، 116/1).

دیوان منصور دامغانی

فارسی، از منصور دامغانی شیخ الاسلام دامغان (صبح گلشن، 459).

دیوان منصور سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از منصور سبزواری استاد نوائی در عروض که رساله ای هم در این فن دارد (مجالس النّفائس، 33 و 206).

دیوان منصور طوسی (یا شعر او)

فارسی، از منصور طوسی معروف به منصور قراوقه (-854 ق)، از امیران شاهرخ (صبح گلشن، 459).

دیوان منصور منطقی

فارسی و عربی، از ابو محمد منصور بن علی منطقی رازی (-پیش از 380 ق)، شاعر حضور اسماعیل بن عباد. خ. ملک.

دیوان منصور نائینی (یا شعر او)

فارسی، از برخوردار بیگ منصور نائینی، معاصر نصر آبادی (تذکره، 406).

دیوان منصور هروی (یا شعر او)

فارسی، از منصور هروی، معاصر نصر آبادی، که مدتی کلانتر هرات بود (تذکره، 106).

دیوان منصور هندی (یا شعر او)

فارسی، از منصور هندی (صبح گلشن، 458).

دیوان منطقی رازی ---

دیوان منظور خوانساری

فارسی، از میرزا احمد منظور خوانساری اصفهانی (-1323 ق) (تذکره القبور، 77).

دیوان منعم اصفهانی - سفره منعم

فارسی، از میرزا شکر الله بن محمد علی (مسکین) منعم اصفهانی (-1360 ق). ط.

اصفهان، 1360 ق.

دیوان منعم اکبرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا منعم بن سلطان اکبرآبادی (صبح گلشن، 461).

دیوان منعم بخاری (یا شعر او)

فارسی، از عبد الرحمان بن قاضی بقای منعم بخاری، محتسب بخارا و معاصر نصرآبادی (تذکره، 437).

دیوان منعم تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از منعم تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 362).

دیوان منعم رامپوری (یا شعر او)

فارسی، از قاضی نور الحق منعم رامپوری، که در ساعتی 100 بیت می سرود (صبح گلشن، 460).

دیوان منعم شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد علی بیگ منعم شیرازی (-1297 ق) (آثار عجم، 568).

دیوان منعم شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از منعم شیرازی که نام و تخلص او یکی بوده و هدایت 1215 ق - در جوانی او را دیده بوده است (مجمع الفصحاء، 446).

دیوان منعم لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از شیخ منعم لاهوری (مرآت الخیال، 163).

دیوان منعم مرادآبادی

فارسی، از منعم مرادآبادی، زنده در 1201، که از خانواده حگام مرادآباد بوده، در 30000 بیت (صبح گلشن، 460).

دیوان منوچهر خان لر (یا شعر او)

فارسی، از منوچهر خان لر (-1079 ق)، والی لر کوچک (تذکره نصرآبادی، 24).

دیوان منوچهر پراوی

فارسی، از منوچهر پراوی (معاصر) که مجموعه «چکش» او در 1323 ش چاپ شده.

دیوان منوچهری دامغانی

فارسی، از حکیم ابو النجم احمد بن قوص بن احمد منوچهری دامغانی (-432 ق) مداح منوچهر بن قابوس وشمگیر. ط. مکرر؛ خ.

آستان قدس، ش 12094 (1275 ق) و چند نسخه دیگر.

دیوان منور دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از منور علی دهلوی (صبح گلشن، 462).

دیوان منور رازی (یا شعر او)

فارسی، از الله ویردی منور رازی، مرید محمد جعفر کبودرآهنگی (ریاض العارفین، 535).

دیوان منور علی شاه شهرکردی

فارسی، از سید رحیم بن حسن، منور علی شاه حقانی شهرکردی (-1368 ق).

دیوان منور علی شاه (یا شعر او)

فارسی، از محمد منور علی شاه، نعمت اللهی (-1301 ق).

دیوان منهی تهرانی (یا شعر او)

فارسی، از عطاء منهی تهرانی (تذکره نصرآبادی، 241).

دیوان منهی زواره ای (یا شعر او)

فارسی، از میر منهی زواره ای اردستانی، شاگرد حاتم کاشانی و معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 85).

دیوان منیر اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا باقر منیر اصفهانی، شاگرد شمس الدین فقیر، که نخست فدائی تخلص می کرد (صبح گلشن، 463).

دیوان منیر بخاری (یا شعر او)

فارسی، از ملا منیر بخاری که تاریخ تولد بابر شاه (888 ق) را به نظم آورده است (تذکره نصر آبادی، 469).

دیوان منیر دزفولی

فارسی، از سید محمد رضا بن محمد علی منیر موسوی دزفولی (1327 ق-؛ خ. دیده شده).

دیوان منیر دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از منیر دهلوی (صبح گلشن، 462).

دیوان منیر طاها

فارسی، از منیر طاها، شاعره معاصر، فرزند حسین تبریزی، که مجموعه «سرگذشت» او چاپ شده (سخنوران نامی، 264/3).

دیوان منیر کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از نور الدین محمد منیر کرمانی، معاصر حزین (تذکره، 123).

دیوان منیر لاهوری

فارسی، از ابو البرکات بن عبد المجید منیر لاهوری ملتانی (-1054 ق) که بر دیوان عرفی شرح نوشته و آزاد اشعارش را از دیوان او نقل کرده (سرو آزاد، 60).

دیوان منیر طالقانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد طاهر منیر طالقانی که به هند رفت و در آنجا درگذشت (صبح گلشن، 463).

دیوان منیری (یا شعر او)

فارسی، از شرف الدین یحیی (یا احمد) منیری بلخی (-782 ق) که «شرفنامه» به نام او تألیف شده (ریاض العارفین، 159).

دیوان مّواج (یا شعر او)

فارسی؟، از مّواج (سده 13 ق) شاعر آذربایجانی (دانشمندان آذربایجان، 362).

دیوان موافق اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از علی اکبر بن اسماعیل موافق خاتون آبادی اصفهانی نعمت اللّهی (-1352 ق) (شعرای معاصر اصفهان، 474).

دیوان موالی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ابو الحسن موالی اصفهانی، که به هند رفت و نزد نظام الملک آصف جاه تقرب یافت (صبح گلشن، 464).

دیوان موالی تونی (یا شعر او)

فارسی، از موالی تونی (-949 ق) (تحفه سامی، 123).

دیوان موالی ترکمان (یا شعر او)

فارسی، از موالی ترکمان معتمد سلطان حمزه میرزا و معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 129).

دیوان موالی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی قلی خان موالی تیموری کشمیری (صبح گلشن، 463).

دیوان مؤبد آذربایجانی (یا شعر او)

فارسی؟، از مؤبد آذربایجانی، مذکور در حدیقه الشعراء، در صبح گلشن، (ص 464) مؤبد فارسی آمده که محتملا هردو یکی است.

دیوان مؤبد کاشانی - هنایش خرد

فارسی، از شیخ عبد العلی بن محمد باقر مؤبد صبحی بیگدلی کاشانی. ط. تهران، 1322 ق.

دیوان مؤتمن الملک انصاری (یا شعر او)

فارسی و عربی، از محمد سعید خان مؤتمن الملک انصاری (المآثر و الآثار، 190).

دیوان موجد اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از شفیعی‌ای موجد اصفهانی طالقانی، معاصر نادر شاه افشار (صبح گلشن، 465). در آتشکده (ص 412) موحد آمده است.

دیوان موجد بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از موجد بلگرامی (صبح گلشن، 464).

دیوان موجد شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از مجید موجد شیرازی، ندیم سلطان ابراهیم میرزا (صبح گلشن، 467).

دیوان موجد کلکته ای (یا شعر او)

فارسی، از مولوی سراج الدین علی خان موجد موهانی کلکته ای (-1238 ق) قاضی القضاات کلکته (صبح گلشن، 467).

دیوان موجد همدانی (یا شعر او)

فارسی، از موجد همدانی (-1024 ق) (صبح گلشن، 467).

دیوان موجود (یا شعر او)

فارسی، از شاه عبد الجلیل موجود (صبح گلشن، 467).

دیوان موجی اهری (یا شعر او)

ترکی، از موجی شیخ الاسلام اهر (دانشمندان آذربایجان، 363).

دیوان موجی بدخشانی

فارسی، از قاسم خان موجی بدخشانی (-979 ق) که مثنوی «یوسف و زلیخا» در 6000 بیت از اوست (دانشمندان آذربایجان، 175) نیز مثنوی «لیلی و مجنون» او در دانشگاه تهران موجود است (فهرست، 43/2).

دیوان موجی گرجی (یا شعر او)

فارسی، از علی جان بیگ بن اغلی بیک موجی گرجی که ظاهراً معاصر نصرآبادی بوده است (تذکره، 51).

دیوان مودود چشتی (یا شعر او)

فارسی، از مودود چشتی، که از نوادگان قطب الدین مودود بن یوسف چشتی (-527 ق) صوفی معروف بوده (صبح گلشن، 468).

دیوان مؤذن خراسانی

فارسی، از محمد علی مؤذن خراسانی، زنده در 1077 ق، مؤلف «تحفه عباسی»، «قصص الخاقان» و جز آن. خ. آستان قدس، ش 9277 (1312 ق)، ش 8613.

دیوان موزون اصفهانی

فارسی، از عباسعلی بن براتعلی موزون اصفهانی (1314 ق-) که مجموعه «اندوهنامه» او در اصفهان طبع شده.

دیوان موزون الملک تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از ملا لطفی موزون الملک تبریزی (-1020 یا 1021 ق) از امیران جهانگیر شاه (میخانه، 537).

دیوان موزون سمرقندی

فارسی، از میر شریف موزون سمرقندی، معروف به بابا خواجه معاصر نصرآبادی که در ستاره شناسی نیز مهارت داشت (تذکره، 440).

دیوان موزون ناگوری (یا شعر او)

فارسی، از موزون ناگوری که نستعلیق را خوش می نوشت و از اولاد حمید الدین ناگوری بود (صبح گلشن، 471).

دیوان موسوی خواب بین (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد افضل بن سلطانعلی موسوی خواب بین (تذکره حسینی، 305).

دیوان موسوی خوانساری

فارسی، از محمد هاشم بن زین العابدین موسوی خوانساری، برادر صاحب روضات. خ.

بروجردی نجف.

دیوان موسوی مشهدی ---

ص: 495

دیوان موسوی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از میر عماد موسوی مشهدی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 35 و 209).

دیوان موسی الاحسائی

شیخ موسی بن حسن بن احمد احسائی (-1289 ق)، ناظم منظومه «الباکوره» در منطق که چاپ و بر پشت آن از دیوان شاعر یاد شده است.

دیوان موسی الحرفوشی

موسی بن علی بن حرفوش حرفوشی عاملی که ظاهراً معاصر شیخ حرّ عاملی بوده. مذکور در «امل الآمل».

دیوان موسی سیفی (یا شعر او)

فارسی، از میر موسی سیفی که از سادات قاضی سیف الدینی و معاصر سام میرزا بوده (تحفه سامی، 44).

دیوان موسی الطالقانی

سید موسی بن جعفر حسینی طالقانی (-1298 ق)؛ خ. کاشف الغطاء و بیت الطریحی نجف.

دیوان موسی العاملی

شیخ موسی بن شریف بن محمد عاملی (-1281 ق). این دیوان را شاعر خود تدوین کرده و آخرین شعرش دارای تاریخ 1254 ق است.

دیوان موسی العاملی

موسی بن عبد السلام بن زین العابدین عاملی (-1253 ق)، در 4000 بیت. مذکور در «بغیه الرّاعبین فی احوال آل شرف الدین».

دیوان موسی العاملی

سید موسی عاملی معاصر شیخ ابراهیم صادق و سید صالح قزوینی. مذکور در «یتیمه الدهر» محمد علی موسوی.

دیوان موسی التّقدی

شیخ موسی بن جعفر تقدی (-1370 ق) قاضی جعفریّه در العماره و بغداد. مذکور در «شعراء الزوراء».

دیوان موسی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا موسی نقاش همدانی (صبح گلشن، 472).

دیوان مولاداده

اردو، از نواب اسد اللہ خان، ط. لاهور، 1926 م.

دیوان مولای اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از آقا عبد المولی خوشنویس اصفهانی (-1160 ق) آتشکده، 412؛ صبح گلشن، 473).

دیوان مولای اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از خلیفه اسد اللہ مولای اصفهانی، جد خلیفه سلطان، مذکور در «ریاض الجنه».

دیوان مؤلف الدوله

فارسی، از میرزا عبد الحسین خان مؤلف الدوله زند ناظم «فرهنگ منظوم فرانسه به فارسی» که چاپ شده.

دیوان مولوی بخاری (یا شعر او)

فارسی، از مولوی بخاری که در خدمت عبد العزیز خان اوزبک حاکم بخارا بوده (تذکره نصرآبادی، 436).

دیوان مولوی رومی ---

ص: 496

دیوان مولوی گیلانی

فارسی، از میرزا هادی مولوی گیلانی، معروف به وفا علی شاه، که مثنوی «عالم و آدم» را در 5000 بیت در تاریخ جهان سروده که چاپ شده است (سخنوران نامی معاصر، 268/3).

دیوان مؤمن ابرقوهی (یا شعر او)

فارسی، از مؤمن ابرقوهی (صبح گلشن، 473).

دیوان مؤمن استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد مؤمن استرآبادی، خواهرزاده سید فخر الدین سماکی و معلم سلطان حیدر صفوی، زنده تا 1025 ق (آتشکده، 154). خ. سلطنتی سابق، تهران.

دیوان مؤمن اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از مؤمن بن حاج آقا اصفهانی (صبح گلشن، 474).

دیوان مؤمن اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از مؤمن اصفهانی، پدر صامت (تذکره نصرآبادی، 210).

دیوان مؤمن ترکمان (یا شعر او)

فارسی، از مؤمن برادر محمد امین ترکمان مشهدی (مجمع الخواص، 68).

دیوان مؤمن تونی (یا شعر او)

فارسی، از مؤمن تونی، برادر شیخ محمد قاری (تذکره نصرآبادی، 311).

دیوان مؤمن جزائری ---

معاصر صادق بوده (مجمع الخواص، 58).

دیوان مؤمنی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از مؤمنی استرآبادی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 154).

دیوان مونس اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از علی اکبر مونس اصفهانی، که به هند سفر کرد و در لکهنو اقامت گزید (صبح گلشن، 476).

دیوان مونس بارفروشی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد رضا مونس بارفروشی مازندرانی (مجمع الفصحاء، 473/2).

دیوان مونس بهوپالی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد اعظم حسین بن حکیم محمد زکی مونس بهوپالی سندیلوی لکهنوی، زنده در 1293 ق (صبح گلشن، 475).

دیوان مونس بخاری (یا شعر او)

فارسی، از مونس بخاری، شاعر دربار امیر بخارا، که ظاهراً معاصر نصرآبادی بوده (تذکره، 434).

دیوان مونس شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از مونس شوشتری (صبح گلشن، 476).

دیوان مونس شیرازی

فارسی، از میرزا عبد الحسین بن علی مونس علی شاه ذوالریاستین (1290 ق-)؛ ط 1369 ق.

دیوان مونس هندی

اردو، از نواب مونس صاحب هندی، برادر انیس و عمّ نفیس، ط.

دیوان مؤید

فارسی، از عبد العلی مؤید؛ ط.

دیوان المؤید بالله

عضد الدوله المؤید بالله ابو الحسین حسینی هارونی (-421 ق) (تاریخ طبرستان، 28).

دیوان مؤید التولیه

فارسی، از سید علی بن حسن مؤید ثابتی (سخنوران نامی معاصر، 211/1).

دیوان مؤید دیوانه (یا شعر او)

فارسی، از مؤید دیوانه، معاصر نوائی، که خلل دماغ داشته و از دودمان ابو سعید ابو الخیر بوده است (مجالس النفاثس، 35 و 209).

دیوان مؤید شولستانی (یا شعر او)

فارسی، از مؤید شولستانی که در خدمت ممتاز شولستانی ملازمت داشت (تذکره نصرآبادی، 432).

دیوان المؤید فی الدین

ابو نصر هبه الله بن موسی ملقب به المؤید فی الدین (-پیش از 487 ق)، داعی خلفای فاطمی مصر؛ ط. قاهره، 1949 م.

دیوان مؤید مهنه (یا شعر او)

فارسی، از مؤید مهنه نبیره ابو سعید ابو الخیر (مجالس النفاثس، 35 و 209).

دیوان مؤید نسفی

فارسی، از مؤید الدین نسفی، ناظم مثنوی «پهلوان نامه». مذکور در «لباب الالباب» و «هفت اقلیم».

دیوان مؤیدی

فارسی، از مؤیدی که شمس قیس از آن نقل کرده است (المعجم، 333).

دیوان مهتاب

فارسی، از مهتاب. ط. لکهنو.

دیوان مهجور اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد علی مهجور اصفهانی که در اصفهان معلم کودکان و معاصر هدایت بود (مجمع الفصحاء، 446/2).

دیوان مهجور تبریزی (یا شعر او)

فارسی؟، از مهجور تبریزی (سده 13 ق). مذکور در «حدیقه الشعراء» (دانشمندان آذربایجان، 363).

دیوان مهجور شیرازی ---

ص: 499

دیوان مهدی خوئی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا مهدی بن محمد نصیر خوئی، ندیم محمد علی میرزا دولت‌شاه قاجار (مجمع الفصحاء، 439/2).

دیوان مهدی رازی (یا شعر او)

فارسی، از مهدی بن میرزا غیاث عرب نسابه طباطبائی رازی که ظاهراً معاصر نصرآبادی بوده (تذکره، 163).

دیوان مهدی صدر

فارسی، از میرزا مهدی بن میرزا حبیب‌الله صدر موسوی عاملی (-1043 ق) که پس از پدر به وزارت صفویه رسید (صبح گلشن، 16).

دیوان مهدی فتح آبادی (یا شعر او)

فارسی، از مهدی فتح آبادی که به گفته فرصت، از خوانین بوده است (آثار العجم، 569).

دیوان مهدی قزوینی

سید مهدی بن حسن قزوینی (-1300 ق) که منظومه ای در اصول به نام «السبائک» داشته است.

دیوان مهدی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از مهدی قزوینی، معاصر فتحعلی شاه قاجار (صبح گلشن، 477).

دیوان مهدیقلی قادورقائی (یا شعر او)

فارسی؟، از مهدیقلی قادورقائی (؟) معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 35).

دیوان مهدی القطیفی

سید مهدی قطیفی که چندی از مراثی او در مجموعه ای دیده شده.

دیوان مهدی قمشه ای ---

دیوان مهری عرب (یا شعر او)

فارسی و عربی، از سید علی مهری عرب عاملی که در اواخر روزگار صفویه در اصفهان اقامت داشت و تا اندازه ای فارسی آموخته و به صورت شکسته بسته شعر می گفت و مورد تحسین ظرفا قرار می گرفت (مجمع الفصحاء، 38/2)؛ خ. دانشگاه تهران.

دیوان مهری مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از مهری مشهدی (مطلع الشمس، 445/2).

دیوان مهری هروی

فارسی، از مهری هروی، زوجهٔ عبد العزیز طیب شاهرخ بن تیمور گورکان (مجالس النفاث، 21 و 195).

دیوان مهستی گنجوی

فارسی، از مهستی همسر ابن خطیب گنجوی، معاصر سلطان سنجر سلجوقی؛ ط. تهران، 1376 ق.

دیوان المهلبي (او شعره)

ابو عینة مهلبی، که ابن شهر آشوب، او را از شاعران اهل بیت (علیه السلام) شمرده است (معالم العلماء، 140).

دیوان مهمی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از مهمی تبریزی، معاصر امامقلی خان حاکم شیراز (آتشکده، 215).

دیوان مهندس دستگردی

فارسی، از میرزا محسن بن اسحاق مهندس دستگردی اصفهانی (معاصر) که منظومه «فجایع بشر» اثر طبع او در 1370 ق چاپ شده.

دیوان مهیار

ابو الحسین مهیار بن مردویه دیلمی کسروی (-428 ق)، مولی و شاگرد شریف رضی؛ ط.

مصر 1344-1350 ق، در 4 جزء.

دیوان مهین اصفهانی

فارسی، از حسن بن محمد علی (بهنیا) مهین اصفهانی (1290 ش-) (شعرای معاصر اصفهان، 482).

دیوان مهین خطاط

فارسی، از ملا محمد حسین مهین خوشنویس تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 365).

دیوان مهین دارائی

فارسی، از مهین دخت بنت امیر خسرو دارائی زنجانی (1340 ق-) که منظومه «روباهنامه» او چاپ شده.

دیوان میثمی عراقی

شیخ محمد تقی بن محمود عراقی میثمی (- پس از 1320 ق)، معلم صاحب ذریعه.

دیوان میر اکبرآبادی

اردو، از میر محمد تقی اکبرآبادی مؤلف «نکات الشعراء» و خواهرزاده سراج الدین علی خان آرزو؛ ط. لکهنو.

دیوان میر تربتی (یا شعر او)

فارسی، از میر تربتی (صبح گلشن، 480).

دیوان میر حسینی ---

ص: 501

دیوان میرزا جان باغنوی (یا شعر او)

فارسی، از ملا میرزا جان باغنوی شیرازی محشی معروف که حواشی متعددی از او یاد شد (صبح گلشن، 482).

دیوان میرزای شیروانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن حسن معروف به مدقق و ملا میرزای شیروانی (-1098 ق) که حواشی او نیز معروف است (تذکره نصرآبادی، 157 و 298).

دیوان میرزای فیض آبادی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا زین العابدین جعفر امیر الدوله فیض آبادی، معروف به میرزا بزرگ (صبح گلشن، 481).

دیوان میرزای همدانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا بیگ همدانی (مجالس النفاث، 54 و 277).

دیوان میرزائی ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از میرزائی ساوجی معمار، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 148).

دیوان میر سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از میر سبزواری، شیخ الاسلام سبزواری (مجالس النفاث، 145).

دیوان میر سیستانی (یا شعر او)

فارسی، از میر سیستانی، معاصر جامی (تذکره حسینی، 320).

دیوان میر علی ---

دیوان میرم غوری (یا شعر او)

فارسی، از میرم غوری (صبح گلشن، 486).

دیوان میرم هروی (یا شعر او)

فارسی، از میرم هروی معروف به میرم سیاه، زنده در 928 ق.خ. دانشگاه تهران.

دیوان میر میران قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از میر میران قزوینی. مذکور در تذکره «همیشه بهار».

دیوان میر هادی

فارسی، از امین میر هادی (1287 ش-). ط.

تهران، 1374 ق (با نام «منتخبی از بهترین اشعار امین میر هادی»).

دیوان میکده

فارسی، از علی بن یوسف میکده آشتیانی، که منظومه «چهار فصل» او چاپ شده.

دیوان میکش دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از میر احمد حسین بن کرامت حسین میکش دهلوی (روز روشن، 668).

دیوان میلانی

فارسی و ترکی، از میر تقی بن حاج سید آقا میلانی.

ط. تبریز، 1363 ق (بخشی از دیوان).

دیوان میلی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از میلی تبریزی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 144).

دیوان میلی حصاری (یا شعر او)

فارسی، از میلی حصاری که اهل حصار شادمان و معاصر فخری بوده (مجالس النفائس، 159).

دیوان میلی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از میلی قزوینی (صبح گلشن، 486).

دیوان میلی هروی

فارسی، از میر قلی میلی، از ترکان هرات (-983 ق). خ. ملک تهران، آسیائی بنگال.

دیوان میمنت کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از میمنت کشمیری (-1140 ق)، از امیران قرخ سیر (صبح گلشن، 486).

دیوان مینای افشار (یا شعر او)

فارسی، از فریدون بیگ مینای افشار (-1235 ق). اشعارش در یک جنگ خطی دیده شده.

دیوان مینای زند

فارسی، از سلطان علی خان بن رضا علی خان مینای زند (-1302 ق). فرصت ظاهرا این دیوان را دیده بوده است (آثار عجم، 569).

دیوان مینوی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا احمد مینوی شیرازی، شاگرد فرصت (آثار عجم، 569).

دیوان مینوی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از امیر خان مینوی لاجوردی همدانی.

مذکور در «دانشنامه» الفت.

دیوان النائی

نائلی (؟)، خ. عثمان ثالث استانبول. مذکور در فهرست آن کتابخانه.

دیوان النابغه الجعدی

ابو لیلی حبان بن قیس، نابغه جعدی مضری عامری که عمری دراز یافته. خ. کوپرلی زاده.

دیوان النابغه الذبیانی

زیاد بن عمرو بن معاویه، نابغه ذبیانی. خ. عطار بغداد.

دیوان ناجی اندجانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین بن محمد زمان ناجی اندجانی (-1126 ق)، از حکام فرخ سیر و برادر غافل مازندرانی (نتایج الافکار، 724).

دیوان ناجی اردوبادی (یا شعر او)

فارسی، از ناجی (یا نامی) اردوبادی (سده 10 و 11 ق) که از تبریز به هند رفت و در آنجا درگذشت (دانشمندان آذربایجان، 369).

ص: 503

دیوان ناجی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از ناجی تبریزی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 363).

دیوان ناجی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از عبدالمجید ناجی فرزند راجی تبریزی (تذکره نصرآبادی، 363).

دیوان ناجی خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از ملا حسن ناجی واعظ خوانساری (صبح گلشن، 488).

دیوان ناجی شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از علی رضا بن محمد طاهر ناجی تاجر شوشتری (-1282 ق). مذکور در «تحفه الاحباب» حزین.

دیوان ناجی قزوینی

فارسی، از باقر ناجی بازگان قزوینی، ط. تهران، 1322 ق. نسخه دیوان ناجی که توسط شاعر در 1297 ق کتابت شده در دانشگاه تهران موجود و احتمالاً از همین شاعر است.

دیوان ناجی لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از ناجی لاهیجی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 380).

دیوان ناجی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از شاه قاسم ناجی مشهدی که به هند رفت و در آنجا درگذشت (صبح گلشن، 488).

دیوان ناخدای شیرازی

فارسی، از محمد حسین ناخدای شیرازی (سده 13 و اوائل 14 ق)، در 50000 بیت، که منظومه «انیس العارفين» او چاپ شده.

دیوان ناخدای یزدی (یا شعر او)

فارسی، از احمد ناخدای یزدی (-1083 ق) (تاریخ یزد، 334).

دیوان نادرپور

فارسی، از نادر نادرپور (معاصر)، که چند مجموعه از وی چاپ شده.

دیوان نادر تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از کلب علی نادر تبریزی مقیم عباس آباد اصفهان (تذکره نصرآبادی، 393).

دیوان نادر دامغانی (یا شعر او)

فارسی، از نادر دامغانی (صبح گلشن، 489).

دیوان نادر شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نادر شیرازی که نخست تصوف می ورزید و سپس در خدمت وزیران درآمد (تذکره نصرآبادی، 350).

دیوان نادر علیشاه

فارسی، از نادر علی شاه، خ. ملک. شاید نادر علی رعده باشد که دیوانش چاپ شده.

دیوان نادر قاجار (یا شعر او)

فارسی، از ابو محمد نادر میرزا بن بدیع الزمان بن محمد قلی بن فتحعلی شاه قاجار (-پیش از 1305 ق) که تألیفات متعددی دارد (المآثر و الآثار، 197).

دیوان نادر مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا اسد الله بن عبد الغفار نادر مازندرانی مؤلف «عبره الناظرین» و معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 499/2).

دیوان نادری

فارسی، از محمد تقی نادری، زنده در 1281 ق.

خ. دانشگاه تهران.

دیوان نادری

فارسی، از نادری؛ خ. عثمان ثالث. مذکور در فهرست آن کتابخانه. نیز مذکور در «گلستان مسرت» (ص 490).

دیوان نادری افشار (یا شعر او)

فارسی، از نادری افشار (نامهٔ سخنوران، 137).

دیوان نادری بخارائی (یا شعر او)

فارسی، از نادری بخارائی (مجالس النفائس، 163).

دیوان نادری بغدادی (یا شعر او)

نادری بغدادی، ساکن موصل (العراق بین الاحتلالین، 137/4).

دیوان نادری ترشیزی (یا شعر او)

فارسی، از نادری ترشیزی. مذکور در «هفت اقلیم».

دیوان نادری سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از نادری سمرقندی (-966 ق) که در روزگار همایون به هند رفت (تحفهٔ سامی، 155؛ صبح گلشن، 490).

دیوان نادری سیالکوتی (یا شعر او)

فارسی، از نادری سیالکوتی لاهوری (صبح گلشن، 490).

دیوان نادری شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از نادری شوشتری (صبح گلشن، 491).

دیوان نادری کازرونی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد ابراهیم نادری کازرونی، مقیم شیراز، ناظم مثنویهای «گلستان خلیل»، «مشرق الاشراف»، «منهج عشاق» و جز آنها (ریاض العارفین، 567).

دیوان نادری مروزی (یا شعر او)

فارسی، از نادری مروزی مصاحب امیر علیشیر (مجالس النفائس، 76 و 251).

دیوان نادری مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از نادری مشهدی که به هند رفت (صبح گلشن، 491).

دیوان نادری هروی (یا شعر او)

فارسی، از نادری هروی معمار (صبح گلشن، 491).

دیوان نادعلی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از نادعلی بن قربانعلی خرم فروشانی اصفهانی که منظومه «مصیبت نامه» او چاپ شده.

دیوان نادم جاجرمی

فارسی، از ملا محمد نادم جاجرمی (-1221 ق)، نزدیک به 8000 بیت (مجمع الفصحاء، 502/2).

دیوان نادم شفیعی-دیوان گلشن حسینی

فارسی، از محمد علی نادم شفیعی؛ ط. رشت، 1336 ش (ج 2).

دیوان نادم لاهیجی

فارسی، از شهسوار بیگ نادم لاهیجی (-1050 ق) که تذکره نگاران شعر او را ستوده اند (میخانه، 546؛ تذکره نصرآبادی، 240).

دیوان نادم لکهنوی (یا شعر او)

فارسی و اردو، از نادم لکهنوی (-1291 ق) از قوم کایته (صبح گلشن، 491).

دیوان نادم هروی (یا شعر او)

فارسی، از نادم هروی (تذکره حسینی، 356).

دیوان نادمی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از نادمی اصفهانی (صبح گلشن، 492).

دیوان نارنجی (یا شعر او)

فارسی، از نارنجی سلطان بن یاری سلطان شهرزوری، از سرهنگان ارتش شاه طهماسب صفوی (تحفه سامی، 184).

دیوان نازک الملائکه

نازک الملائکه بنت صادق الملائکه. این دیوان در 2 جزء چاپ شده به نامهای «عاشقه اللیل» و «شظایا و رماد»؛ ط 1947 و 1949 م

دیوان نازکی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از نازکی استرآبادی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 153).

دیوان نازکی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از نازکی تبریزی، معاصر سام میرزا که تاجدوزی می کرده است (تحفه سامی، 143).

دیوان نازکی خراسانی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از درویش نازکی، معاصر امیر علی شیر (مجالس النفاثس، 45 و 218).

دیوان نازکی مراغی (یا شعر او)

فارسی، از نازکی مراغی، مدّاح معزّ الدّین محمد بن سام غوری (-602 ق) (دانشمندان آذربایجان، 368).

دیوان نازکی نهاوندی (یا شعر او)

فارسی، از نازکی نهاوندی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 302).

دیوان نازکی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از نازکی همدانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 158). به قول سام میرزا وی می خواسته تمام کتب منظوم را جواب گوید.

بسیار ولی سست و غلط شعر می گفته.

دیوان نازنینی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از نازنینی سبزواری، مصاحب امیر شاهی و معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 40 و 213).

دیوان ناسخ قاجار

فارسی، از عباس بن محمد بیگ قاجار، که «تقویم المحسنین» فیض را به فارسی ترجمه کرد. نصرآبادی از ناسخ ترک یاد کرده و شاید هردو یکی باشد (تذکره، 191 و 541).

دیوان ناسخ لکهنوی (یا شعر او)

فارسی و اردو، از امام بخش ناسخ لکهنوی (-1254 ق)؛ ط. نول کشور.

دیوان ناشی

فارسی، از ناشی که مثنوی او در احوال فتحعلی شاه قاجار در کتابخانه ملی موجود است.

دیوان ناصح بروجردی (یا شعر او)

فارسی، از ناصح بروجردی (نامه سخنوران، 161).

دیوان ناصح تهرانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی بن محمد صادق ناصح تهرانی (1316 ق-) که صاحب تألیفات متعددی است (شعرای معاصر اصفهان، 494).

دیوان ناصح دهخوارقانی

فارسی، از ملا علی قلی ناصح واعظ دهخوارقانی که «آیات الظهور» را در 1351 ق تألیف و چاپ کرده و در آن از دیوان او هم یاد شده است.

دیوان ناصح قمشه ای (یا شعر او)

فارسی، از شیخ عبد الرحیم ناصح قمشه ای (شعرای معاصر اصفهان، 498).

دیوان ناصحی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه ناصحی (نقض المثالب، 252 و 628).

دیوان ناصحی بدایونی (یا شعر او)

فارسی، از ناصحی بدایونی، شاعر روزگار اکبر شاه (صبح گلشن، 493).

دیوان ناصر

فارسی، از شاعری متخلص به ناصر که اشعارش در هامش نسخه دیوان حافظ، مؤرخ 858 ق موجود در کتابخانه مجلس کتابت شده و محتملاً مربوط به یکی از عناوین زیر باشد.

دیوان ناصر اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد گلکار معروف به درویش ناصر علی اصفهانی (سده 12 ق).

دیوان ناصر بجه ای (یا شعر او)

فارسی، از ناصر بجه ای (سده 7 ق) که در شیراز اقامت داشته. خ. ایاصوفیا.

دیوان ناصر بخارائی

فارسی، از درویش ناصر بخارائی (-773 ق).

خ. ملک، مطهری تهران و عارف حکمت مدینه.

دیوان ناصر بخارائی (یا شعر او)

فارسی، از ناصر بخارائی که در روزگار عبد العزیز خان، قاضی بخارا بوده (تذکره نصرآبادی، 432).

دیوان ناصر بنارسی

فارسی، از سید محمد ناصر بن محمد سعید خان طباطبائی بنارسی، شاگرد محمد حسن قتیل (صبح گلشن، 494).

دیوان ناصر بنگالی

فارسی، از محمد ناصر خان بن محمد قاسم بنگالی، داماد نواب قاسم علی خان ناظم بنگاله، ناظم مثنوی «لیلی و مجنون» (صبح گلشن، 495).

دیوان ناصر ترمذی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه شاه ناصر ترمذی (سده 10 ق) (روز روشن، 672).

دیوان ناصر حیدرآبادی

فارسی، از نواب ناصر جنگ بن نظام الملک آصفجاه حاکم حیدرآباد (-1164 ق)؛ خ. آصیفیه.

دیوان ناصر حسین

فارسی؟، از ناصر حسین بن حامد حسین (-1361 ق). منقول از سید سعید فرزند شاعر.

دیوان ناصر خسرو

فارسی، از ناصر بن خسرو بن حارث حجت علوی اسماعیلی (-481 ق)؛ ط؛ تهران، 1324 ق؛ 1304 ش و مکرر در ایران و هند.

دیوان ناصر الخطی

شیخ ناصر خطی بحرانی آل ابی سعود (-1305 ق)؛ خ. موجود.

دیوان ناصر دولت آبادی

فارسی، از ناصر بن نصر الله دولت آبادی (1339 ق-) که بخشی از آن چاپ شده (شعرای اصفهان، 496).

دیوان ناصر دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از سید عطاء الله ناصر دهلوی (صبح گلشن، 494).

دیوان ناصر الدین شاه قاجار

فارسی، از ناصر الدین شاه بن محمد شاه قاجار (-1313 ق). ط. تهران.

دیوان ناصر الدین عین الملک (یا شعر او)

فارسی، از ناصر الدین عین الملک (سده 8 ق) که اشعارش در تذکره الشعرائی که نسخه آن در کتابخانه مجلس موجود است نقل شده.

دیوان ناصر رامپوری (یا شعر او)

فارسی، از ناصر افغان رامپوری (-1259 ق) (صبح گلشن، 495).

دیوان ناصر سجزی (یا شعر او)

فارسی، از امیر ناصر الدین عثمان بن حرب سجزی.. مذکور در «لباب الالباب» عوفی.

دیوان ناصر سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از ناصر الدین احمد سمرقندی (سده 9 ق)، ملازم احمد حاجی بیگ (مجالس النفائس، 117 و 288).

دیوان ناصر سهرندی---

شیرازی که یادش خواهد آمد یکی است.

دیوان ناصر شهید---

ص: 508

دیوان ناطق دنبلی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسن خان بن محمد علی خان ناطق دنبلی، وزیر لطف علی خان زند، که پس از انقراض خاندان زند، به دست آقا محمد خان اسیر و کشته شد. مذکور در «ناسخ التواریخ»، مجلد قاجاریه (ص 27).

دیوان ناطق دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از ناطق دهلوی شاعر روزگار اکبر شاه (کلمات الشعراء، 118).

دیوان ناطق شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از مسیحای ناطق شیرازی، فرزند ملا نویدی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 412).

دیوان ناطق شیرازی

فارسی، از شیخ محمد بن محمد علی ناطق شیرازی، پیش نماز مسجد مشیر الملک و معاصر مؤلف آثار عجم (ص 570).

دیوان ناطق کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسن ناطق کاشانی، داماد فتحعلی صبای کاشانی. مذکور در مدایح معتمدیه.

دیوان ناطق کرمانی - جوهر معظم

فارسی، از گل محمد ناطق منشی کرمانی؛ ط.

لکهنو، 1277 ق.

دیوان ناطق کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از ناطق کشمیری، معاصر نصرآبادی (تذکره، 451).

دیوان ناطق کوهپایه ای

فارسی، از ملاّ زمان ناطق مکتبدار کوهپایه ای (سده 11 ق). خ. دانشگاه تهران.

دیوان ناطق لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از خواجه رحمت الله ناطق لاهوری، شاگرد شیخ نور العین و خان خانان (صبح گلشن، 496).

دیوان ناطق مکرانی ---

دیوان ناظر گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از ناظر گیلانی (صبح گلشن، 498).

دیوان ناظر مازندرانی

فارسی، از میرزا طاهر ناظر مازندرانی (سده 13 ق)؛ خ. ملک.

دیوان ناظری مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از ناظری (یا ناظر) مشهدی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 88 و 262).

دیوان ناظم ایروانی

فارسی، از میرزا علی اکبر ناظم ایروانی، مذکور در «نامه فرهنگیان» تألیف عبرت.

دیوان ناظم بختیاری

فارسی، از ید الله ناظم بختیاری (1294 ق-) در 1000 بیت (نامه سخنوران، 139).

دیوان ناظم بنارسی (یا شعر او)

فارسی، از ناظم بن علی بنارسی (صبح گلشن، 499).

دیوان ناظم تبریزی

فارسی، از خواجه محمد صادق (معروف به صادق) ناظم تبریزی، مقیم عباس آباد اصفهان که «نظم گزیده» را در 1036 ق تألیف کرده است (سخنان ابو سعید، 183).

دیوان ناظم دکنی (یا شعر او)

فارسی، از نصیر الدوله ناظم الملک دکنی فرزند عماد الملک و نواده آصفجاه دکنی، شاگرد قتیل (صبح گلشن، 500).

دیوان ناظم سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از ملا نظامی ناظم سبزواری. مذکور در سفینه خوشگو.

دیوان ناظم شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نظامای بنّاء که نخست سالم تخلص داشت و سپس آن را به ناظم تغییر داد (تذکره نصرآبادی، 384).

دیوان ناظم شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا مهدی بن نقیب ناظم شیرازی، معاصر معصوم علی شاه (طرائق الحقایق، 215/3).

دیوان ناظم صابونی

فارسی، از کمال الدین محمد کریم صابونی (-1339 ق)، ناظم مثنویهای «لسان الغیب»، «اخلاق کمالی» و «توحید کمالی» که همه چاپ شده و برخی از آثار او به غلط به عصار انتساب یافته است.

دیوان ناظم کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد شفیع بن محمد علی ناظم کرمانی، زنده در 1234 ق معروف به میرزا کوچک، که به عراق و هند سفر کرد و در لکهنو اقامت گزید (صبح گلشن، 499).

دیوان ناظم کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از ناظم کرمانی، مصاحب محمد صادق اختر (صبح گلشن، 499).

دیوان ناظم گلپایگانی

در کتاب دانشمندان آذربایجان (ص 175) منظومه «یوسف و زلیخا» به او نسبت داده شده.

دیوان ناظم هروی

فارسی، از ملا فرّخ حسین ناظم هروی، فرزند رضائی سبزواری (-1081 یا پس از 1083 ق) که مثنوی «یوسف و زلیخا» را در 1072 ق سروده است. خ. آستان قدس، ش 7146 و کتابخانه عامه لاهور (پبلیک لایبریری).

دیوان ناظم یزدی (یا شعر او)

فارسی، از ناظم یزدی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 384).

دیوان ناظمی (یا شعر او)

فارسی، از ناظمی (صبح گلشن، 501).

دیوان نافذ بروجردی - سرور العاشقین

فارسی، از شیخ اسماعیل بن فخر الدین نافذ بروجردی که ادیب هم تخلص می کرده است.

تخمیس پاره ای از غزل‌های حافظ است. ط.

تبریز، 1333 ق.

دیوان نافع قمی

فارسی، از نافع قمی که طباح بود، اما سرانجام به پایه ای از شعر رسید که معانی بلند را در شعر می آورد و عبد الرزاق لاهیجی یک منظومه او را شرح کرده است (تذکره نصرآبادی، 366).

دیوان ناقد هروی (یا شعر او)

فارسی، از ناقد هروی (صبح گلشن، 501).

دیوان ناکام بخارائی (یا شعر او)

فارسی، از ناکام بخارائی، ملازم امامقلی خان (تذکره نصرآبادی، 436).

دیوان نالان لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد رضا بن محمد عباس نالان لکهنوی (سده 13 ق) شاگرد قتیل (صبح گلشن، 501).

دیوان ناله بغدادی (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد ناله حسینی بغدادی (-1237 ق) که اصلاً اهل بغداد و ساکن استانبول بود. پس به هند سفر کرد و در لکهنو درگذشت (صبح گلشن، 501).

دیوان ناله شیرازی

فارسی، از سید محمد علی بن حسین ناله شیرازی جزائری، ملازم جعفر خان زند، در بیش از 2000 بیت (تحفه العالم، 128).

دیوان نامی ابهری (یا شعر او)

فارسی، از صدر الدین محمد نامی ابهری، معاصر شاه عباس صفوی (صبح گلشن، 502).

دیوان نامی اسفزاری ---

دیوان نامی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از نامی سبزواری، شاعر، منشی و خوشنویس معاصر جامی (مجالس النفاثس، 98 و 275).

دیوان نامی شمسی (یا شعر او)

فارسی، از ملا نامی شمسی (یا شمسی نامی) (صبح گلشن، 501).

دیوان نامی طهرانی---

ص: 512

زنده در 1310 ق.ط. بمبئی، 1307 و 1315 ق.

دیوان نثار گرمودی

فارسی، از بیان الملک میرزا مهدی بن ابو محمد نثار انصاری شقاقی گرمودی تبریزی (-1283 ق)؛ خ. آستان قدس، ش 4778؛ ط. تبریز، 1324 ق.

دیوان نثاری اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از تقی نثاری عصار اصفهانی (صبح گلشن، 503).

دیوان نثاری بخارائی

فارسی، از نقیب الاشراف خواجه شیخ بهاء الدین حسن نثاری بخارائی، مؤلف تذکره «مذکر الاحباب» در 974 ق.

دیوان نثاری تبریزی

فارسی، از نثاری تبریزی، معاصر صادقی کتابدار، که در دیوان خویش، اشعار فغانی و امیر شاهی را پیروی کرده است (مجمع الخواص، 155).

دیوان نثاری تونی

فارسی، از نثاری تونی (-968 ق) که در گناباد می زیسته است. خ. دانشگاه تهران.

دیوان نثاری جلایری (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی بن علی نثاری جلایری خراسانی، معاصر نوائی (مجالس النفائس، 111 و 284).

دیوان النثر

شیخ افضل الدین حسن بن علی ماهابادی، از مشایخ منتجب الدین.

دیوان النثر

مجمع بن احمد مسکنی نحوی لغوی، معاصر شیخ طوسی. مذکور در فهرست منتجب الدین.

دیوان نثری گیلانی

فارسی، از نثری گیلانی، معاصر صادقی کتابدار، که به دست شرف الدین بن مختار کشته شد (مجمع الخواص، 294).

دیوان نجابت بهونگامی (یا شعر او)

فارسی، از میر نجیب علی نجابت بهونگامی (صبح گلشن، 504).

دیوان نجابت لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از میر نجابت، برادر کوچک میر سیادت لاهوری (کلمات الشعراء، 115).

دیوان نجات اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از عبد العالی بن میر محمد مؤمن نجات حسینی اصفهانی (-ح 1140 ق) خ. مطهری.

دیوان نجات تبریزی

فارسی، از میرزا محمد حسین بن معین الاسلام نجات تبریزی، ناظم مثنوی «کلید بهشت» یا «داستان بوداسف و بلوهر» در 1310 ق (دانشمندان آذربایجان، 372).

دیوان نجات قمی

فارسی، از نجات قمی، ناظم مثنوی «گل کشتی».

خ. سن پترزبورگ.

دیوان نجاتی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از ملا اسماعیل بن ابراهیم نجاتی استرآبادی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 82).

دیوان نجاتی بافقی (یا شعر او)

فارسی، از نجاتی بافقی که نصرآبادی شعر او را از وقاری که او را در سالخوردگی دریافته، نقل کرده است (تذکره، 307).

دیوان نجاتی بخاری (یا شعر او)

فارسی، از سلطان محمود بن ابراهیم خوشنویس بخاری (نمونه خطوط خوش، 130).

دیوان نجاتی تبریزی خیابانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا حیدر (یا صدر) نجاتی خیابانی تبریزی معاصر سام میرزا. مذکور در «تحفه سامی».

دیوان نجاتی تهرانی

فارسی، از محمد علی بن غلام حسین نجاتی تهرانی (1324 ق-) که «عجائب المقدور» را به نثر و نظم ترجمه کرده است (سخنوران نامی معاصر، 2/246).

دیوان نجاتی رومی (یا شعر او)

ترکی، از نجاتی رومی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 115). شاید با عیسی نجاتی (-914 ق) ناظم لیلی و مجنون به ترکی یکی بوده باشد. خ. دار الکتب قاهره.

دیوان نجاتی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نجاتی شیرازی (هفت اقلیم، 310).

دیوان نجاتی نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از ملک علی (یا عبد علی) نجاتی نیشابوری طوسی (صبح گلشن، 504).

دیوان نجار اراکی

فارسی، از ابراهیم نجار اراکی (معاصر)، شاعر عامی که شعر خوب می سرود.

دیوان نجار ساغرچی (یا شعر او)

فارسی، از نجار ساغرچی، شاعر دربار خضر بن ابراهیم (چهار مقاله، 73).

دیوان نجاری سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از سعد الدین اسعد نجاری سمرقندی.

مذکور در «الباب الالباب».

دیوان النجاشی (او شعره)

نجاشی تابعی، شاعر اهل بیت (علیه السلام) (معالم العلماء، 139).

دیوان نجاشی

فارسی، از عماد الدین ملک ملوک الوزراء (سده 7 ق). خ. موزه بریتانیا (732 ق).

دیوان نجدی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از سید عبد الوهاب نجدی یزدی که در اواخر روزگار صفویان به هند رفت و در اوائل دوره افشاریه بازگشت (تاریخ یزد، 335).

دیوان نجف اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از نجف گزر اصفهانی (صبح گلشن، 504).

دیوان نجف شاه جهان آبادی

فارسی، از مولوی نجف علی خان شاه جهان آبادی، ناظم مثنوی «هفت پیکار» و «نظم تورات» و مؤلف «شرح دساتیر» (صبح گلشن، 505).

دیوان نجفقلی خان زنگنه

فارسی، از نجفقلی خان بن علی بیگ زنگنه، میر آخورباشی شاه عباس دوم و پس از آن والی مرو (تذکره نصرآبادی، 26).

دیوان نجف لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ عبد الکریم نجف لکهنوی، شاگرد مصحفی (صبح گلشن، 504).

دیوان نجفی الله آبادی (یا شعر او)

فارسی، از شاه غلام خوب الله بن شاه محمد نجفی افضلی الله آبادی (-1170 ق) (صبح گلشن، 506).

دیوان نجم آبادی

فارسی، از شیخ محمود نجم آبادی تهرانی که منظومه «متاع الوائین» او چاپ شده.

دیوان نجم اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از نجم الشریعه بن بهاء الدین فاضل نوری اصفهانی (1310 ق-) (شعراى معاصر اصفهان، 500).

دیوان نجم رازی

فارسی، از نجم الدین ابو بکر عبد الله بن محمد رازی معروف به دایه (-654 ق)، مؤلف «مرصاد العباد» و «بحر الحقایق» (نفحات الانس، 389).

دیوان نجم ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از نجم الدین یعقوب پروانه چی ساوجی، عمه زاده قاضی مسیح الدین عیسی ساوجی و معاصر نوائی (مجالس النفائس، 119 و 295).

دیوان نجم سمنانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا نجم الدین سمنانی (صبح گلشن، 509).

دیوان نجم شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از نجم شوشتری (صبح گلشن، 506).

دیوان نجم کبری

فارسی، از نجم الدین احمد بن محمد بن عمر خوافی خیوقی خوارزمی معروف به کبری (-619 ق). سنگلاخ این دیوان را به خط ابراهیم بن میر عماد دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 292/1).

دیوان نجم کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از نجم الدین حسن شهرویه کرمانی (مجمع الفصحاء، 633/1).

دیوان نجمی (یا شعر او)

فارسی، از نجمی، معاصر قزوینی مترجم مجالس النفائس (ص 385).

دیوان نجمی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از نجمی منجم اصفهانی (صبح گلشن، 509).

دیوان نجمی اصفهانی

فارسی، از آخوند ملا ابراهیم بن محمد حسین نجمی اصفهانی (-1362 ق) (شعراي معاصر اصفهان، 502).

دیوان نجمی شیروانی (یا شعر او)

فارسی، از ملاّ نجمی شیرازی، معاصر فخری (مجالس النفاّس، 166).

دیوان نجمی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از نجمی کشمیری، شاگرد قاسم کاهی، که در 988 ق به ماوراء النهر رفت و اسفندیار بن خسرو را مدح گفت (خزانه عامره، 435).

دیوان نجمی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از نجمی جامه باف مشهدی معاصر نوائی (مجالس النفاّس، 79 و 254).

دیوان نجومی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از ملاّ غیاث نجومی کاشانی (تذکره نصرآبادی، 38).

دیوان نجومی هروی (یا شعر او)

فارسی، از نجومی هروی، معاصر نوائی (مجالس النفاّس، 38 و 212).

دیوان نجیب

فارسی، از نجیب. خ. عثمان ثالث استانبول.

دیوان نجیب استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از نجیب استرآبادی، مقیم اصفهان و معاصر شاه سلیمان صفوی (تذکره نصرآبادی، 327).

دیوان نجیب ترمذی (یا شعر او)

فارسی، از نجیب الدین ابو بکر خوشنویس ترمذی، شاعر روزگار سلجوقیان. مذکور در «لباب الالباب».

دیوان نجیب الدین العاملی

نجیب الدین علی بن محمد العاملی، زنده در 1004 ق، شاگرد صاحب معالم، که در همین سال «منتقى الجمان» را کتابت کرده و در آن نسخه قصیده ای را که در مدح مؤلف سروده نوشته است.

دیوان نجیب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نجیب شیرازی معروف به میرزا نجیبا، معاصر نصرآبادی، (تذکره، 205).

دیوان نجیب کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا نور بن خواجه محمد حسین نجیب کاشانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 44 و 371).

دیوان نجیب گلپایگانی

فارسی، از نجیب الدین گلپایگانی (-653 ق) شاعر روزگار سلجوقیان فارس. خ. آستان قدس، ش 4493؛ نیز مجلس و ملک تهران؛ عارف حکمت مدینه.

دیوان نجیب لنجانی (یا شعر او)

فارسی، از نجیب بن حاج امین گلی شادی لنجانی اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 424).

دیوان النحوی

شیخ احمد بن حسن نحوی نجفی حلّی (-1183 ق)، ناظم منظومه های «تلخیص المفتاح» و «مدح السید نصر الله».

دیوان نحوی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از احمد خان نحوی کشمیری (صبح گلشن، 510).

دیوان نحیف شاملو (یا شعر او)

فارسی، از نوروز علی بیگ نحیف شاملو (صبح گلشن، 510).

دیوان نخشی بدایونی

فارسی، از ضیاء الدین نخشی بدایونی (-750 ق) ناظم «طوطی نامه»، «سلک السلوک» و «عشرة مبشرة» (هدیه العارفین، 429/1).

دیوان نخلی بخارائی (یا شعر او)

فارسی، از نخلی بخارائی، مدّاح امامقلی خان حاکم بخارا و معاصر نصرآبادی (تذکره، 435).

دیوان ندائی سمرقندی

فارسی، از شیخ محمد صالح ندائی سمرقندی، ناظم مثنوی «عبد الله نامه» (صبح گلشن، 512).

دیوان ندائی کاشغری

فارسی، از عبد الله بن محمد ندائی کاشغری (-1174 ق)، مقیم قسطنطنیه که در آنجا طریقت نقشبندیه را تدریس می کرد؛ خ. طوپ قاپوسرای استانبول و دار الکتب قاهره.

دیوان ندائی گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از ندائی گیلانی، معاصر خیالی (صبح گلشن، 511).

دیوان ندائی هروی (یا شعر او)

فارسی، از سلطان محمد ندائی هروی حافظ، شاعر دربار [سلطان حسین] بایقرا (صبح گلشن، 512).

دیوان ندائی یزدی

فارسی، از ندائی، اهل نیشابور، ساکن یزد و معاصر سام میرزا که «روضه الشهداء» کاشفی را به نظم آورد (تحفه سامی، 150).

دیوان ندرت تهانیسری (یا شعر او)

فارسی، از لاله حکیم بن لاله هروی رام ندرت تهانیسری (-ح 1150 ق)، شاگرد آرزو و بیدل (کلمات الشعراء، 114).

دیوان ندیم اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد ندیم اصفهانی روضه خوان (صبح گلشن، 513).

دیوان ندیم دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا علی بیگ ندیم دهلوی (صبح گلشن، 514).

دیوان ندیم شیرازی

فارسی، از میرزا علی اکبر ندیم شیرازی (-1263 ق)، برادر قآنی (فارسنامه، 122/2).

دیوان ندیم کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از ندیم کشمیری، معاصر نصرآبادی (تذکره، 447).

دیوان ندیم لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از شیر غلام (یا شیو غلام؟) ندیم لکهنوی (صبح گلشن، 513).

دیوان ندیم مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد بن میرزا کاظم ندیم مازندرانی (سده 13 ق) ندیم فتحعلی شاه (مجمع الفصحاء، 514/2).

دیوان ندیم مشهدی

فارسی و ترکی، از میرزا زکی ندیم مشهدی (-1163 ق)، ناظم مثنویهای «درّ نجف» و «تسبیح کربلا»؛ خ. مجلس.

دیوان ندیم هندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد عسکری خان ندیم هندی، معاصر صاحب تذکره روز روشن (ص 688).

دیوان ندیمی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ندیمی سوزنگر اصفهانی (صبح گلشن، 514).

دیوان ندیمی بلخی (یا شعر او)

فارسی، از ندیمی بلخی (صبح گلشن، 514).

دیوان ندیمی نقاره چی (یا شعر او)

فارسی، از ندیمی (یا قدیمی) نقاره چی، معاصر نوائی (مجالس النفاث، 21 و 195).

دیوان نذری شاملو (یا شعر او)

فارسی، از نذری شاملو که آذر او را در شمار امراء یاد کرده است (آتشکده، 27).

دیوان نذری کاشی (یا شعر او)

فارسی، از نذری کاشی (مجمع الخواص، 212).

دیوان نذیر خیرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد نذیر طیب خیرآبادی (صبح گلشن، 514).

دیوان نذیر لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از محمد نذیر لکهنوی (صبح گلشن، 515).

دیوان نراقی ---

ص: 517

است.

دیوان نزهت اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا طاهر نزهت اصفهانی (1351 ق)، عضو انجمن دانشکده و انجمن شیدا (شعرای معاصر اصفهان، 504).

دیوان نزهت دامغانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد عظیم نزهت دامغانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 428).

دیوان نزهت کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از خواجه نور الله نزهت کشمیری (1140 ق) شاگرد عبد الغنی قبول (صبح گلشن، 515).

دیوان نزهت لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از برهان الدین سرفراز علی نزهت لکهنوی (صبح گلشن، 515).

دیوان نزهتی (یا شعر او)

فارسی، از ملا ضیائی نزهتی، مصاحب ملا اظهري (صبح گلشن، 516).

دیوان نژاد گرجی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی خان بن اصلان خان نژاد گرجی، که در روزگار محمد شاه از ایران به سفارت دهلی رفت (صبح گلشن، 515).

دیوان نساء نسائی (یا شعر او)

فارسی، از سیّده بیگم فخر النساء نسائی خراسانی (مرآت الخیال، 338).

دیوان نسائی

فارسی، از تاج الدین نسائی ناظم «کارنامه اوقاف» که در «فرهنگ ایران زمین» چاپ شده است.

دیوان النسب

ابو القاسم علی بن حسن الرضی از دودمان شریف مرتضی. در انساب، مرتب بر 3 مجلد:

بنی حسن (علیه السلام)، 2. بنی حسین، 3. باقی بنی ابی طالب و بنی عباس (عمده الطالب، 193).

دیوان نسبت شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از نسبت شوشتری (تذکره نصرآبادی، 356).

دیوان نسبت تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از مؤمن (یا مؤمن کلو) نسبت تبریزی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 386).

دیوان نسبتی تانیسری (یا شعر او)

فارسی، از شاه محمد صالح نسبتی تانیسری لاهوری معاصر نصرآبادی (تذکره، 448).

دیوان نسبتی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از نسبتی مشهدی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 200).

دیوان نسودی تبریزی

فارسی، از سید مهدی نسودی تبریزی (معاصر)، که منظومه «نوروزنامه» او چاپ شده.

دیوان نسیم اردکانی

فارسی، از علی صدارت نسیم اردکانی (1329 ق-) فرزند حاج شیخ محمد مجتهد. یک مجموعه او به نام «ترانه های نسیم» در شیراز به سال 1360 ق چاپ شده.

دیوان نسیم مروهی

فارسی، از میر غلام نبی نسیم مروهی دهلوی (سده 12 ق) که نسبش به عبد القادر گیلانی می رسد و مراثی او برای سید الشهداء (علیه السلام)، در مجموعه «واقعات کربلا» به عنوان «واقعات ملا نسیم» چاپ شده.

دیوان نسیم دستگردی

فارسی، از محمود بن حسن نسیم وحیدزاده دستگردی (1324 ق-) مدیر مجله ارمان (شعراي معاصر اصفهان، 507).

دیوان نسیم شاملو (یا شعر او)

فارسی، از بدایع بیگ نسیم شاملو (تذکره نصر آبادی، 43).

دیوان نسیم شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از اصغر علی خان نسیم شاه جهان آبادی (صبح گلشن، 516).

دیوان نسیم شمال

فارسی، از سید اشرف الدین بن سید احمد حسینی قزوینی، معروف و متخلص به نسیم شمال (-1353 ق)، مدیر روزنامه نسیم شمال.

ط. ایران و هند، مکرر.

دیوان نسیم غازی پوری (یا شعر او)

فارسی، از محمد ماه نسیم غازی پوری که نخست نسیم تخلص می کرد و پس از شاگردی نزد زایر تخلص زواری را برگزید (روز روشن، 272).

دیوان نسیمی شیرازی

فارسی، از سید عماد الدین نسیمی بغدادی حروفی (-837 ق)، شاگرد فضل الله استرآبادی، ط. استانبول، 1298 ق؛ خ. دانشگاه تهران، ملی تبریز و دار الکتب قاهره.

دیوان نسیمی فرخاری (یا شعر او)

فارسی، از نسیمی فرخاری، معاصر فخری هروی (مجالس النفاث، 145).

دیوان نسیمی نیشابوری-دیوان نسیمی نیشابوری

دیوان نسیمی هروی

فارسی، از نسیمی هروی که رمال بوده و مؤلف تذکره صبح گلشن اشعاری از دیوان او نقل کرده است (صبح گلشن، 517).

دیوان نسیمی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از ابو القاسم نسیمی همدانی، که غزلی از او در «دانشنامه» الفت آمده است.

دیوان نشاء تبریزی

فارسی، از میرزا عبد الرزاق نشاء تبریزی (-1108 ق) که حزین او را در کودکی دیده بوده است (تذکره حزین، 124؛ آتشکده، 414).

دیوان نشاط اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الصّحی بنت میرزا حسین صفی علی شاه (1317 ق-) که برخی از اشعار او در مجموعه «اسرار خلقت» چاپ شده است (شعرای معاصر اصفهان، 509).

دیوان نشاط اصفهانی

فارسی، از معتمد الدوله میرزا عبد الوهاب نشاط اصفهانی (-1244 ق). خ. ملی تهران.

مجموعه ای از اشعار او به نام «گنجینه نشاط»، مکرّر در تهران چاپ شده است.

دیوان نشاط دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از محمد تقی بیگ نشاط دهلوی، شاعر روزگار عالم گیر در هند (کلمات الشعراء، 114).

دیوان نشاط قمی (یا شعر او)

فارسی، از آقا محمد نشاط قمی، برادر محمد تقی صهبا (سده 12 ق) (آتشکده، 414).

دیوان نشاط مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از نشاط مشهدی (-1120 ق) (آتشکده، 414).

دیوان نشاط هندی

فارسی، از نشاط منشی هندی (-ح 1260 ق) (روز روشن، 695). شاید منوال نشاط باشد. که دیوان او به نام «گلدسته نشاط» در هند چاپ شده است.

دیوان نشاطی بلخی - دیوان باطنی بلخی

دیوان نشاطی دماوندی

فارسی، از حاج محمد نشاطی دماوندی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 429).

دیوان نشاطی دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از نشاطی دهلوی، شاعر روزگار اکبر (صبح گلشن، 519).

دیوان نشاطی شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از نشاطی شوشتری که از امیران قزلباش بوده (تحفه سامی، 152).

دیوان نشاطی گرجی

فارسی، از محمد باقر نشاطی گرجی اصفهانی معاصر هدایت، که دیوان شاعر نزد او بوده است (مجمع الفصحاء، 502/2).

دیوان نشاطی هزار جریبی

فارسی، از میرزا عباس نشاطی هزار جریبی (-1262 ق) مداح فتحعلی شاه و محمد شاه قاجار. نسخه دیوان نزد هدایت بوده است (مجمع الفصحاء، 515/2).

دیوان نشانی دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا علی احمد نشانی مهرکن (حگاک) دهلوی (-1018 یا 1020 ق) (آتشکده، 349).

دیوان نشانی شیروانی (یا شعر او)

فارسی، از نشانی شیروانی (دانشمندان آذربایجان، 375). در گلستان مسرت (ص 238) نشانی شیرازی آمده است.

دیوان نصرآبادی

فارسی، از فضلعلی نصرآبادی، ناظم منظومه «مجلس افروز» که نسخه آن در آستان قدس موجود است.

دیوان نصر اودی (اودهی)

فارسی، از شیخ نصر الدین اودهی معروف به چراغ دهلی؛ مذکور در تذکره هفت اقلیم.

دیوان نصرت اردبیلی

فارسی، از صدر الممالک میرزا نصر الله نصرت اردبیلی (-1271 ق)، معلم محمد شاه قاجار.

پسرش میرزا هادی صدر الممالک نیز نصرت تخلص می کرده و نسخه های دیوان هردو موجود است. خ. دانشگاه تهران.

دیوان نصرت قرشیزی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا نصیر نصرت ترشیزی، معاصر حزین (تذکره، 96).

دیوان نصرت خراسانی

فارسی، از عبد الحسین بن محمد حسن نصرت خراسانی منشی باشی (-1374 ق)؛ خ. موجود.

دیوان نصرت دکنی (یا شعر او)

فارسی، از عباسقلی نصرت دکنی (سده 13 ق) (مجمع الفصحاء، 527/2).

دیوان نصرت دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از نصره الله خان نصرت دهلوی، ملازم بهادر شاه بن عالمگیر (صبح گلشن، 519).

دیوان نصرت رحمانی

فارسی، از نصرت رحمانی، شاعر معاصر که مجموعه های متعددی از اشعار او چاپ شده.

دیوان نصرت سیالکوتی

فارسی، از میر محمد نعیم دلاور خان بن عبد العزیز نصرت سیالکوتی (-1139 ق) که به دکن مهاجرت کرد و نزد امراء آنجا تقرب یافت.

خ. ایشیاتک بنگال و آصفیه.

دیوان نصرت طالشی

فارسی، از سلطان حسین بیگ بن پناه بیگ نصرت طالشی گیلانی (مجمع الفصحاء، 522/2).

دیوان نصرت علی شاه

فارسی، از میرزا مسلم نصرت علی شاه (-1242 ق). خ. موجود.

دیوان نصرت مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد نصیر بن محمد جعفر مشهدی بصری، مذکور در تذکره «لطائف الخیال».

دیوان نصرتی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میر ابو محمد نصرتی اصفهانی، مذکور در سفینه خوشگو.

دیوان نصرتی گیلانی (یا شعر او)

فارسی، ظاهراً نصرت طالشی است (صبح گلشن، 519).

دیوان نصرتی هندی

فارسی، از میان نصرتی هندی، زنده در 1068 ق، ناظم منظومه «مهر و ماه» (فهرست اته، 3).

دیوان نصر شکارپوری (یا شعر او)

فارسی، از مولوی نصر الله شکارپوری، معاصر مؤلف صبح گلشن (ص 519).

دیوان نصر شیرازی

فارسی، از ابو المعالی نصر الله بن عبد الحمید شیرازی (سده 6 ق) مترجم «کلیله و دمنه» (مجمع الفصحاء، 55/1).

دیوان نصر الله تقوی

فارسی، از سید نصر الله بن سید رضای اخوی تقوی (-1367 ق)، که بیش از 20 صفحه از اشعار او در «نامه فرهنگیان» نقل شده است.

دیوان نصر الله خان قراگوزلو (یا شعر او)

فارسی، از نصر الله خان قراگوزلو، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 515/2).

دیوان نصر الله شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد نصر الله شیرازی معتمایی، که نصرآبادی برخی از معتماهای او را نقل کرده است (تذکره، 505).

دیوان نصر الله المدرس

سید صفی الدین (یا عز الدین) ابو الفتح نصر الله بن حسین حسینی فائزی حائری مدرس شهید (-1166 تا 1168 ق)؛ خ. دیده شده.

دیوان نصیب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از آقا محمد نصیب اصفهانی (-1182 ق) (آتشکده، 414).

دیوان نصیب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از حاج طالب بن مقصود چیت ساز اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 360).

دیوان نصیب رازی (یا شعر او)

فارسی، از نصیب رازی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 400).

دیوان نصیب سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از نصیب سبزواری از سادات رضوی خراسان (صبح گلشن، 520).

دیوان نصیب شاه (یا شعر او)

فارسی، از نصیب شاه (صبح گلشن، 520).

دیوان نصیب قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از نصیب قزوینی، که از دودمان دولت‌شاه سمرقندی بود و نزد اکبر شاه تقریب یافت (صبح گلشن، 520).

دیوان نصیب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نصیب کاتب شیرازی (صبح گلشن، 520).

دیوان نصیب کرمانشاهی (یا شعر او)

فارسی، از محمد خان بن موسی بیگ نصیبی کرمانشاهی (-1261 ق) که از فتحعلی شاه لقب فخر الشعراء یافت و سپس به لکهنو رفت و نزد غازی الدین حیدر تقریب یافت؛ خ. مجلس.

دیوان نصیب گیلانی

فارسی، از بابا نصیبی گیلانی حلوافروش (-944 ق). خ. آستان قدس، ش 4951 و ملک.

دیوان نصیب یزدی

فارسی، از سید حسین نصیبی یزدی، نوربخشی (-914 ق)، در 8000 بیت (آتشکده، 216).

دیوان نصیر اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا نصیر بن میرزا نظام اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 123).

دیوان نصیر اصفهانی

فارسی، از نصیر الدین محمد بن عبد الله طیب اصفهانی (-1191 ق) طیب کریم خان زند و ناظم مثنوی «پیر و جوان» (آثار عجم، 105).

دیوان نصیر بدخشانی (یا شعر او)

فارسی، از ابو نصیر بدخشانی (صبح گلشن، 521).

دیوان نصیر بروجردی (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد نصیر بروجردی، معاصر نصرآبادی، که به دستور شاه سلیمان در مدرسه گنجه تدریس می کرد (تذکره، 537).

دیوان نصیر تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از نصیر خان تبریزی که صائب، اشعاری از وی در بیاض خویش آورده است (دانشمندان آذربایجان، 387).

دیوان نصیر تنکابنی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم ملا محمد نصیر بن حکیم صدر الدین تنکابنی، مقیم اصفهان و معاصر نصرآبادی (تذکره، 201).

دیوان نصیر دهلوی (یا شعر او)

اردو و فارسی، از نصیر بن غریب شاه دهلوی (صبح گلشن، 523).

دیوان نصیر سرخسی (یا شعر او)

فارسی، از نصیر الدین (یا ناصر الدین) بن قطب الدین سرخسی (صبح گلشن، 522).

دیوان نصیر سیستانی (یا شعر او)

فارسی، از نصیر سیستانی، مذکور در تذکره «هفت اقلیم».

دیوان نصیر شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از ملا ابراهیم بن کمال قاری نصیر شیرازی که قصایدی در مدح اهل بیت (علیه السلام) دارد (تذکره نصرآبادی 388).

دیوان نصیر الدین طوسی ---

دیوان نصیری شیرازی

فارسی، از نصیری شیرازی که به قول صاحب تذکره صبح گلشن (ص 523) قاضی محمد صادق خان این دیوان را دیده و در تذکره خویش از آن یاد کرده است.

دیوان نصیری کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بیگ نصیری کرمانی، معاصر آذر بیگدلی (آتشکده، 409).

دیوان نصیری هندی (یا شعر او)

فارسی، از نصیری هندی، مدّاح خان خانان، مذکور در «مآثر رحیمی».

دیوان نطقی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از نطقی استرآبادی، مذکور در «هفت اقلیم».

دیوان نطقی بافقی (یا شعر او)

فارسی، از نطقی بافقی (تاریخ یزد، 336).

دیوان نطقی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه غازی نطقی تبریزی (صبح گلشن، 524).

دیوان نطقی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نطقی شیرازی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 146).

دیوان نطقی نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از نطقی نیشابوری، داماد ملاّ قیدی (مطلع الشمس، 184/3).

دیوان نظام استرآبادی

فارسی، از نظام استرآبادی معروف به نظام معمائی (-921 ق). خ. مجلس، مطهری و ملک.

دیوان نظام اسکونی (یا شعر او)

فارسی، از نظام اسکونی، کلیددار کتابخانه شاه طهماسب صفوی (تحفه سامی، 36-37).

دیوان نظام اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا نظام الملک بن میرزا سلمان اصفهانی، معاصر صادقی کتابدار، (مجمع الخواص، 69).

دیوان نظام اصفهانی-دیوان قمری اصفهانی

دیوان نظام اعرج (یا شعر او)

فارسی، از نظام الدین اعرج (صبح گلشن، 529).

دیوان نظام افشار

فارسی، از میرزا حبیب الله صدر الافاضل ارومی قره آقاجی خوشنویس، معروف به نظام افشار، زنده در 1306 ق.خ. ملی تهران.

دیوان نظام تبریزی-دیوان رضوی

فارسی، از نظام العلماء حاج میرزا محمد رفیع بن علی اصغر طباطبائی تبریزی (-1327 ق).خ.

دانشکده ادبیات تهران.

دیوان نظام تفرشی (یا شعر او)

فارسی، از نظام تفرشی، مذکور در تذکره «همیشه بهار».

دیوان نظام تویسرکانی (یا شعر او)

فارسی، از نظام الدین تویسرکانی. مذکور در تذکره «همیشه بهار».

دیوان نظام جامی (یا شعر او)

فارسی، از نظام الدین احمد جامی، کاتب دیوان خوارزمشاه. مذکور در لباب الالباب و هفت اقلیم (مجمع الفصحاء، 635/1).

دیوان نظام خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از قاضی نظام الدین خوانساری، معاصر حزین (تذکره، 44).

دیوان نظام دستغیب

فارسی، از سید نظام الملک بن امین الدین حسن دستغیب شیرازی (-1029 ق)، جامع: ابو حیان مالی طیب شیرازی در 1030 ق.خ. آستان قدس، ش 4772، ملک، مجلس و دانشگاه

تهران.

دیوان نظام دشتکی (یا شعر او)

فارسی، از سید نظام الدین احمد بن معصوم دشتکی، پدر سید علی خان مدنی (سرو آزاد، 286).

دیوان نظام دهلوی---

ص: 524

قاضی هرات در روزگار سلطان حسین بایقرا؛ خ.

سلطنتی سابق، تهران.

دیوان نظام هروی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا نظام، معاصر امیر علیشیر که مردی طالب علم بوده و در شعر غالباً به سرودن معماً می پرداخته است (مجالس النفاثس، 46 و 219).

دیوان نظامی بلند شهری

فارسی، از شیخ محمد نظام الدین بن شیخ محمد کریم الله نظامی بلندشهری (-1288 ق).

ط. آگره، 1283 ق.

دیوان نظامی تبریزی

فارسی، از نظامی تبریزی، که در روزگار اکبر شاه به هند رفت و در آنجا دیوان خویش را تدوین کرد. ترجیع بندی از او در یک مجموعه خطی دیده شد.

دیوان نظامی خطاط

فارسی؟، از نظامی خوشنویس تبریزی. مذکور در «دمیه القصر» (دانشمندان آذربایجان، 385).

دیوان نظامی عروضی (یا شعر او)

فارسی، از نجم الدین ابو الحسن احمد بن عمر بن علی نظامی عروضی سمرقندی (-570 ق)، مؤلف «چهار مقاله» که مکرّر چاپ شده.

دیوان نظامی قهستانی

فارسی، از ملا فصیح الدین محمد نظامی (-919 ق) مؤلف حاشیه التذکره، حاشیه المختصر، حاشیه الهدایه، شرح الاربعین و شرح العوامل (بهارستان آیتی، 217).

دیوان نظامی گنجوی

فارسی، از ابو محمد ویس (یا الیاس) بن یوسف بن زکی نظامی گنجوی مطرزی (-607 تا 615 ق) که افزون بر دیوان مثنویهای «خمسه» یا «پنج گنج» نیز از اوست، ط. تهران، 1318 ش (به نام گنجینه گنجوی)، 1338 ش.

دیوان نظر علی شاه (یا شعر او)

فارسی، از حاج میرزا محمد رحیم بن حاج سعید نظر علی شاه نائینی (-1240 ق) که صحبت و نظر تخلص می کرد (ریاض العارفین، 583؛ نور الابصار، 44).

دیوان نظر قمشه ای

فارسی، از نظر قمشه ای، معاصر نصرآبادی و متولی مزار امامزاده رضا در قمشه (تذکره نصرآبادی، 277).

دیوان نظر لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا علی نظر لکهنوی، ملازم جلال الدوله سعادت علی خان (صبح گلشن، 530).

دیوان نظمی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از نظام همایون حسین خان بن حسن خان (-1362 ق) (شعراي معاصر اصفهان، 510).

دیوان نظمی الله آبادی (یا شعر او)

فارسی، از منشی مولچند نظمی الله آبادی (صبح گلشن، 531).

دیوان نظمی بلخی (یا شعر او)

فارسی، از نظمی بلخی، ملازم محمد خان حاکم بلخ که در روزگار جهانگیر به هند سفر کرد و باز گشت (تذکره نصرآبادی، 440).

دیوان نظمی بهبهانی (یا شعر او)

فارسی، از نظمی بهبهانی که به اصفهان رفت و از آنجا به شیراز مهاجرت کرد و با نصرآبادی معاصر بود (تذکره، 287).

دیوان نظمی تبریزی

فارسی، از نظام الدین علی نظمی جوهرشناس تبریزی، که به هند رفته و در 1081 ق اشرف صحبتی را مرثیه گفته است؛ خ. موجود.

دیوان نظمی تهرانی ---

دیوان نظمى خراسانى (يا شعر او)

فارسی، از نظمى خراسانى، شاعر روزگار سلطان حسين ميرزای بايقرا (صبح گلشن، 530).

دیوان نظمى هروى (يا شعر او)

فارسی، از ملا اخى نظمى زهگير تراش هروى (تذکره حسینی، 353).

دیوان نظير اکبرآبادى

فارسی، از نظير اکبرآبادى. ط. نول کشور.

دیوان نظير الدین (يا شعر او)

فارسی، از نظير الدین که در معما مهارت داشته و حکيم شاه محمد قزوینی او را ستوده است (مجالس النفائس، 252).

دیوان نظير زنگنه (يا شعر او)

فارسی، از امان الله بیگ نظير زنگنه شیرازى (-1266 ق).

دیوان نظير مشهدى (يا شعر او)

فارسی، از نظير مشهدى که نخست نظيرى تخلص داشت و به خواهش نظيرى نیشابورى آن را به نظير تغيير داد. در 1030 ق در بازگشت از حج به هند رفت و نزد عادلشاه تقرب یافت (سرو آزاد، 55).

دیوان نظيرى قمى (يا شعر او)

فارسی، از نظيرى قمى، قصه خوان شاه طهماسب (تحفه سامی، 166).

دیوان نظيرى نیشابورى

فارسی، از ملا محمد حسين نظيرى نیشابورى (-1021 یا 1023 ق). ط. تهران، 1340 ش؛ هند، مکرر.

دیوان نظيم بخارائى

فارسی، از رحمت الله بن عبد الله نظيم نقشبندى بخارائى (-1165 ق). خ. حالت افندى استانبول.

دیوان النعمان الحلى

نعمان حلى، خ. سماوى (ديده شد).

ديوان النعمان المغربي

ابو حنيفه قاضي نعمان مغربي وزير (-363ق) ناظم «الارجوزه المنتخبه» - كه نظم كتاب «الاقتصار» اوست - وقصيده «ذات المحنه» و جز آن.

ديوان نعماني

فارسي، از شبلي نعماني (-1914 م). ط.

كانپور، 1906 م.

ديوان نعمت خراساني (يا شعر او)

فارسي، از ميرزا عبد الوهاب خوشنويس شيرازي، معاصر هدايت (مجمع الفصحاء، 498/2).

ديوان نعمت شيرازي ---

ص: 526

روزگار او نیز در دست است.

دیوان نعمت گنابادی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی نعمت گنابادی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 169).

دیوان نعمت الله ولی

فارسی، از نور الدین شاه نعمت الله بن میر عبد الله ولی کرمانی (-834 ق)؛ ط. تهران، 1276 ق و مکرر.

دیوان نعمت نارنولی (یا شعر او)

فارسی، از سید نعمت الله نارنولی؟ (-1077 ق) (مرآت الخیال، 142).

دیوان نعمتی کاشانی

فارسی، از نعمتی کاشانی، معاصر سام میرزا، که قصائد نیک در منقبت داشته و مثنوی بر وزن «سبحه الابرار» گفته بوده است (تحفه سامی، 157).

دیوان نعیم سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از ملا نعمت نعیم سمرقندی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 443).

دیوان نعیم شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نعیم شیرازی، خیاط امامقلی خان حاکم شیراز (تذکره نصرآبادی، 294).

دیوان نعیم قمی (یا شعر او)

فارسی، از نعیم بن درویش بهشتی قلندر، معاصر نصرآبادی (تذکره، 421).

دیوان نعیمی استرابادی

فارسی، از فضل الله بن عبد الرحمان نعیمی استرابادی (-796 ق) معروف به حلال خور، رئیس فرقه حروفیه که افزون بر دیوان، منظومه «انفس و آفاق» نیز از اوست. خ. مجلس تهران، امیر علی استانبول و دار الکتب قاهره.

دیوان نعیمی هروی (یا شعر او)

ترکی، از نعیمی هروی. وزیر سلطان حسین بایقرا (مجالس النفائس، 197).

دیوان نغمه مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از نغز مازندرانی که از سادات آن دیار و مقیم هند بود (صبح گلشن، 532).

دیوان نغمه خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عبد الوهاب نغمه خراسانی، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 498/2).

دیوان نغمه مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا رضا قلی نغمه مازندرانی، مداح منوچهر خان معتمد الدوله. مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان نفیس قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از نفیس قزوینی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 63).

دیوان نفیس لکهنوی

اردو، از میر خورشید علی بن میرزا ببر علی (انیس) نفیس لکهنوی. ط. هند.

دیوان نفیسی تهرانی

فارسی، از سعید بن علی اکبر ناظم الاطباء نفیسی (-1245 ش). ط. تهران.

دیوان نفیسی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از نفیسی کاشانی (صبح گلشن، 535).

دیوان نقار کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از پندیت جی گوپال نقار کشمیری، شاگرد قتیل (صبح گلشن، 535).

دیوان نقاش

فارسی، از احمد نقاش. خ. موجود.

دیوان نقاش اصفهانی

فارسی، از محمود بن غلام رضا نقاش فرشچیان اصفهانی (1348 ق-) (شعرای معاصر

اصفهان، 427).

دیوان نقاش شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نقاش شیرازی (آثار عجم، 548).

دیوان نقاش قزوینی ---

ص: 528

کمره ای طغانی فراهانی (-1060 ق) قاضی شیراز در روزگار شاه صفی و شیخ الاسلام اصفهان در عهد شاه عباس.خ. آستان قدس، ش 4493 (ح 1055 ق)، مجلس، ملک و دانشگاه تهران.

دیوان نقی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از نقی مشهدی، مذکور در سفینه خوشگو.

دیوان نقی ملتانی (یا شعر او)

فارسی، از نقی ملتانی، نیز مذکور در سفینه خوشگو.

دیوان نقی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از نقی همدانی، مذکور در تذکره همیشه بهار.

دیوان نکتی لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از ابو عبد الله روزبه بن عبد الله نکتی لاهوری. مذکور در «لباب الالباب» و «هفت اقلیم».

دیوان نکوئی هروی (یا شعر او)

فارسی، از نکوئی حلوانی هروی (صبح گلشن، 538).

دیوان نکهت اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از نکهت اردبیلی که اشعارش در بیاض صائب درج است (تذکره حسینی، 356).

دیوان نکهت برهانپوری (یا شعر او)

فارسی، از محمد یوسف نکهت برهانپوری معروف به سخنور خان (-1150 ق) از درباریان محمد شاه (خزانه عامره، 442).

دیوان نکهت بیگدلی ---

دیوان نگاهی نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از نگاهی نیشابوری، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 144).

دیوان نمگانی (یا نمگانی؟)

فارسی، از فضلای نمگانی (یا نمگانی؟) مؤلف تذکره شاعران ماوراء النهر که به نام «مجموعه شعراء» در تاشکند چاپ شده.

دیوان نواب بنارسی (یا شعر او)

فارسی، از میر نواب بن سید علی خان مرشد آبادی بنارسی، شاگرد شرر و نیرنگ (صبح گلشن، 556).

دیوان نواب رضوی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد صادق نواب رضوی یزدی، ممدوح جیحون (تاریخ یزد، 337).

دیوان نواب صفا-کاروان شعر

فارسی، از اسماعیل نواب صفای کرمانشاهی (1303 ش-؛ ط. تهران، 1342 ش).

دیوان نواب قنوجی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد صدیق حسن خان بن حسن نواب قنوجی (1248 ق-)، مؤلف «اتحاف النبلاء» و «شمع انجمن» (صبح گلشن، 554).

دیوان نواب یزدی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عبد العلی نواب یزدی (تاریخ یزد، 337).

دیوان نوازش لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا نوازش حسین خان بن حسینعلی خان لکهنوی (صبح گلشن، 556). ظاهراً نسخه دیوان در آصفیه هند موجود است.

دیوان نوای اصفهانی

فارسی، از جعفر بن فضل الله نوای اصفهانی (1293 ق-؛ که مجموعه «نواهای جانگداز» او چاپ شده.

دیوان نوای بدائونی

فارسی، از سید احمد ظهور الله خان بن دلیل الله نوای بدائونی که در 1229 ق به ایران آمد و فتحعلی شاه قاجار به او لقب «سعدی هند» داد (مجمع الفصحاء، 527/2).

دیوان نوای شیرازی

فارسی، از تاج الشعراء میرزا حیدر علی نوای شیرازی، فرزند محمد مهدی آسوده (سده 13 ق و 14). خ. آستان قدس، ش 4786 (1315) ق.

دیوان نوای کاشانی

فارسی، از درویش حسین نوای کاشانی (سده 13) که جهانگردی می کرده و سرانجام در تبریز اقامت گزیده است. خ. مجلس.

دیوان نوائی بافقی (یا شعر او)

فارسی، از نوائی بافقی (تاریخ یزد، 336).

دیوان نوائی جغتائی

ترکی، از نظام الدین امیر علی شیر نوائی (-906 ق) که در شعر فارسی «فنائی» و «فانی» و در ترکی «نوائی» تخلص می کرد و یادش گذشت. خ. آستان قدس، ش 4783 (896 ق) و چند نسخه دیگر.

دیوان نوائی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از نوائی خراسانی، معاصر امیر علیشیر (مجالس النفاث، 168).

دیوان نوائی ذرقانی (یا شعر او)

فارسی، از نوائی ذرقانی (آثار عجم، 260).

دیوان نوائی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا مهدی بن ملا آقا بابای نوائی منشی شیرازی (آثار عجم، 571).

دیوان نوائی طهران

فارسی، از عزیز الله نوائی تهرانی که «گلچین نوائی» او چاپ شده.

دیوان نوائی کربلائی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد علی شریف نوائی کربلائی، برادرزاده حسین قدسی (صبح گلشن، 540).

دیوان نوائی مازندرانی

فارسی، از محمد تقی بن رضا قلی (منشی الممالک) نوائی مازندرانی، منسوب به روستای نوای مازندران (مجمع الفصحاء، 509/2).

دیوان نوائی قمی (یا شعر او)

فارسی، از بابا سلطان صوفی نوائی قمی، که در خدمت شاه عباس اول صفوی بوده (صبح گلشن، 540).

دیوان نوائی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا شمس الدین محمد نوائی کاشانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 76).

دیوان نوبخت

فارسی، از حبیب الله نوبخت، که «پندنامه نوبخت» او چاپ شده.

دیوان النوبختی

ابو عبد الله احمد بن عبد الله نوبختی، که ابن ندیم به اندازه صد برگ از اشعار او را دیده بوده است.

مذکور در «الفهرست».

دیوان نوح اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از هدایت الله بن میرزا مسیح نوح دانشور اصفهانی (-1367 ق) (شعراى معاصر اصفهان، 518).

دیوان نوحی فریدنی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الغنی بن فتح الله نوحی فریدنی (1272 ش-) (شعراى معاصر اصفهان، 517).

دیوان نور اکبرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد نوربخش، نور اکبر آبادی (صبح گلشن، 557).

دیوان نوربخش خراسانی - حقایق المحبه فی

دقائق الوحده

فارسی، از سید محمد بن محمد بن عبد الله نوربخش موسوی خراسانی (-869 ق)، ناظم مثنوی «کشف الحقیقه». ط. کرمان؛ تهران، 1380 ق (به اهتمام جواد نوربخش کرمانی).

دیوان نوربخش خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از شاه قاسم بن سید محمد نوربخش خراسانی (-981 ق) (بهارستان، 212).

دیوان نوربخش خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از شاه رضا بن بهاء الدوله نوربخش خراسانی (بهارستان، 213).

دیوان نوربخش دهکردی

فارسی، از سید احمد رحمت علی شاه نوربخش دهکردی (معاصر). ط. 1366 ق.

دیوان نور بنگالی (یا شعر او)

فارسی، از قطب عالم بن علاء الحق نور بنگالی (یا بنگاله ای) (-848 ق) (صبح گلشن 557).

دیوان نور خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا نور الله خراسانی، معاصر نوائی (مجالس النفائس، 168).

دیوان نور دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از نور محمد دهلوی (صبح گلشن، 559).

دیوان نور الدین مشعشی (یا شعر او)

فارسی، از سید نور الدین بن علی اکبر مولوی مشعشی (آثار عجم، 439).

دیوان نور الدین العاملی (او شعره)

سید نور الدین علی بن علی بن حسین موسوی عاملی (-1061 یا 1068 ق) (سلافه العصر، 302).

دیوان نور الدین محمد زیدری (یا شعر او)

فارسی، از نور الدین محمد زیدری منشی جلال الدین منکبرنی (-628 ق) مؤلف «نفته المصدور» که چاپ شده (مجمع الفصحاء، 655/1).

دیوان نور رازی (یا شعر او)

فارسی، از نور الله رازی، معاصر شاه طهماسب صفوی (تحفه سامی، 41).

دیوان نور ساوجی (یا شعر او) ---

ص: 532

دیوان نوری تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از نوری تبریزی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 139).

دیوان نوری تبریزی

فارسی، از امین الدین حاج دده (-785 ق)، شاعر دربار شیخ حسن (-757 ق) و فرزندش شیخ اویس، در 2500 بیت. وی امین نیز تخلص می کرد. مذکور در «صحف ابراهیم».

دیوان نوری دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از نور الدین محمد ترخان سفیدونی دهلوی، مذکور در «منتخب التواریخ» بداونی.

دیوان نوری شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از قاضی نور الله بن شریف الدین مرعشی شوشتری (-1019 ق) (مجمع الخواص، 71).

دیوان نوری لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از نوری بیگ خان، معاصر اوحدی.

مذکور در «عرفات العاشقین».

دیوان نوری مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا علی بن جمشید نوری مازندرانی اصفهانی (-1246 ق) (روضات الجنات، 417).

دیوان نوری مازندرانی-مولودیّه

فارسی، از میرزا حسین بن محمد تقی مازندرانی (-1320 ق)، استاد صاحب الذریعه.

دیوان نوری مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از نوری مشهدی، معاصر امیر علی شیر، که به قول او مردی آشفته روزگار بوده (مجالس النفائس، 73 و 249).

دیوان نوری نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از نوری نیشابوری کحال، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 164).

دیوان نوری هرمزی (یا شعر او)

فارسی، از رئیس نور الدین نوری هرمزی (هفت اقلیم، 54).

دیوان نوری هروی (یا شعر او)

فارسی، از نوری هروی، نواده حسن شاه شاعر و معاصر امیر علی شیر (مجالس النفائس، 164).

دیوان نوش زند (یا شعر او)

فارسی، از نوش زند همسر فتحعلی شاه قاجار (از رابعه تا پروین، 257).

دیوان نوشی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از سلطان محمد نوشی سبزواری، معاصر سام میرزا و مداح اهل بیت (علیه السلام) (تحفه سامی، 176).

دیوان نوعی خوبشانی

فارسی، از ملا محمد رضا بن شیخ محمود نوعی خوبشانی (-1019 ق) که در خدمت دانیال فرزند اکبر شاه بوده است؛ خ. ملک و بانکیپور.

دیوان نوعی زاده

فارسی، از عطاء الله بن یحیی نوعی زاده (-1044 ق). مذکور در «کشف الظنون».

دیوان نوعی ساوجی

فارسی، از محمد نوعی ساوجی (1360 ق-) که مجموعه های «آفتاب»، «خزر» و «لاله» او چاپ شده.

دیوان نوکی گنابادی (یا شعر او)

فارسی، از سعد الدین مسعود نوکی گنابادی، شاعر دربار بهرامشاه غزنوی. مذکور در «لباب الالباب».

دیوان نوید اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین نوید اصفهانی (-1187 ق)، خواهرزاده میر مشتاق (آتشکده، 419).

دیوان نوید اصفهانی

فارسی، از سید معز الدین محمد باقر بن شهاب الدین نوید مهدوی اصفهانی (1323 ق-) (شعرای معاصر اصفهان، 520).

دیوان نوید الله آبادی (یا شعر او)

فارسی، از نوید الله آبادی (صبح گلشن، 561).

دیوان نوید خراسانی

فارسی، از سید ابو القاسم حبیب اللهی، نوید خراسانی، که مجموعه «ارمغان نوید» او چاپ شده.

دیوان نوید دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از نور الدین نوید دهلوی (سده 12 ق).

ط. لکهنو، 1844 م؛ آگره، 1875 م.

دیوان نوید تربتی (یا شعر او)

فارسی، از نویدی تربتی. مذکور در تذکره «هفت اقلیم».

دیوان نویدی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از نویدی سمرقندی (تذکره حسینی، 354).

دیوان نویدی شیرازی

فارسی، از ملا عبدی بیگ زین العابدین علی بن عبد المؤمن نویدی شیرازی (-988 ق). ط.

لکهنو، 1267 ق. خ. دانشکده ادبیات و دانشگاه تهران.

دیوان نویدی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نویدی شیرازی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 286).

دیوان نویدی طهرانی (یا شعر او)

فارسی، از نویدی طهرانی، شاعر روزگار شاه طهماسب اول (تذکره نصرآبادی، 287).

دیوان نویدی نیشابوری

فارسی، از نویدی نیشابوری (یا گیلانی) که در خدمت اکبر شاه بوده (طبقات اکبری، 500/2؛ صبح گلشن، 569).

دیوان نهالی

فارسی، از نهالی که مثنوی «مهر و ماه» را به نام حسین قلی میرزای فرمانفرمای قاجار سروده است.

دیوان نهالی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از نهالی شاعره سمرقندی (از رابعه تا پروین، 258).

دیوان نهالی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از نهالی اصفهانی، ندیمه خرم بیگم مادر شاه سلیمان صفوی (مرآت الخیال، 335).

برخی او را نهالی کرمانی نوشته و برخی از دو نهالی یاد کرده اند.

دیوان نهالی اکبرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از نهالی، مادر محمد جعفر حاکم کشمیر در 1004 ق (صبح گلشن، 569).

دیوان نهالی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نهالی، شاعره شیرازی که غزلیات جامی را جواب گفته (تذکره حسینی، 354).

دیوان نهالی قائنی (یا شعر او)

فارسی، از منیژه خانم نهالی قائنی (صبح گلشن، 569).

دیوان نیاز بریلوی

فارسی و اردو، از مولانا شاه احمد قادر نیاز بریلوی. ط. هند، مکرر.

دیوان نیاز تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا اسماعیل بن ملا محمد حجت الاسلام نیاز مامقانی تبریزی. مذکور در «لغتنامه» دهخدا.

دیوان نیاز جوشقانی

فارسی، از سید حسین (یا حسن) نیاز (و نیازی) جوشقانی، معاصر فتحعلی شاه قاجار؛ خ. آستان قدس، ش 4497 (ح 1296 ق). مجلس، ملک

و دانشگاه تهران.

دیوان نیاز دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از جمال الدین نیاز دهلوی (صبح گلشن، 570).

دیوان نیاز السلاطین---

ص: 535

دیوان تیر حیدرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از مهدی علی خان تیر حیدرآبادی، معاصر آزاد بلگرامی (صبح گلشن، 571).

دیوان تیر دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از محمد ضیاء الدین خان بهادر بن فخر الدوله تیر دهلوی (سده 13 ق) (صبح گلشن، 572).

دیوان تیر دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از زین العابدین تیر دهلوی برادرزاده سادات خان که در روزگار محمد شاه از مازندران به دهلی رفت و «شجاع خان» لقب یافت (صبح گلشن، 572).

دیوان تیر شیرازی

فارسی، از علی اصغر تیر رستگار شیرازی؛ ط.

تهران، 1377 ق.

دیوان نیرنگ دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ محمد حسن نیرنگ دهلوی، عموزاده شمس الدین فقیر (تذکره حسینی، 357).

دیوان تیر نوری

فارسی، از غلام حسین بن حیدرقلی تیر نوری که منظومه «مرآت وطن» او چاپ شده.

دیوان نیریزی

فارسی، از محمد جعفر نیریزی که مثنوی خسرو و شیرین او چاپ شده.

دیوان تیری شیرازی

فارسی، از میرزا طاهر بن قدیم خان تیری شیرازی (-1256 ق) (فارسانامه، 108/2).

دیوان نیشان شهشانی

فارسی، از سید عبد الحسین بن ابی القاسم نیشان شهشانی (-1355 ق)، رئیس انجمن دانش همدان.خ. موجود.

دیوان نیستانی

فارسی، از منوچهر نیستانی (معاصر)، که مجموعه «جوانه» او چاپ شده.

دیوان نیستی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از نیستی تبریزی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 144).

دیوان نیستی رازی (یا شعر او)

فارسی، از نیستی رازی، معاصر سام میرزا و برادر روحی (تحفه سامی، 163).

دیوان النیسی

شیخ عبد الحسین بن عمران حویزی نیسی (1286 ق-)، منسوب به قبیله نیس.

دیوان نیکی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از نیکی اصفهانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 122).

دیوان نیما یوشیج

فارسی، از علی بن ابراهیم نیما یوشیج اسفندیاری نوری (-1378 ق) که اشعار او در کتاب «نیما (زندگی و آثار او)» گردآوری و چاپ شده و مجموعه های متعدد دیگر نیز از او به چاپ رسیده.

دیوان نیمتاج سلماسی (یا شعر او)

فارسی، از نیمتاج بنت یوسف خاکپور سلماسی (زنان سخنور، 378/2).

دیوان نیهی---

ص: 536

دیوان واثق رشتی (یا شعر او)

فارسی، از واثق رشتی خیاط، معاصر نصرآبادی (تذکره 379).

دیوان واثق شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از صد الشریعه عبد الحی بن مفید واثق شیرازی (آثار عجم، 571).

دیوان واثق نجفی (یا شعر او)

فارسی، از ملا مهدی بن محمد قاسم واثق خوشنویس نجفی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 203).

دیوان واثق نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از میرزا حسن بیگ واثق نیشابوری، معاصر نصرآبادی (تذکره، 215).

دیوان واثق همدانی

فارسی، از شیخ محمد باقر بن حسنعلی واثق همدانی (-1336 ق)، در 3000 بیت (معادن العلوم، 23/2).

دیوان واثقی لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ حیدر علی واثقی لکهنوی (صبح گلشن، 578).

دیوان واثقی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از شاه محمد واثقی مشهدی کاتب، شاگرد سلیم کاتب (مطلع الشمس، 435/2).

دیوان واثقی نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از واثقی نیشابوری (-940 ق) که در نجف و سپس در تبریز اقامت داشت (صبح گلشن، 578).

دیوان واجد کابلی

فارسی، از محمد قاسم واجد کابلی (معاصر)؛ ط.

بدخشان، 1370 ق.

دیوان واجد علی شاه---

دیوان وارثی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از وارثی اردبیلی، معاصر تقی الدین کاشی، که در استرآباد مقیم بوده (دانشمندان آذربایجان، 390).

دیوان وارثی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از وارثی سبزواری معاصر اکبر شاه و مقیم دهلی (صبح گلشن، 579).

دیوان وارد شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ محمد شفیع بن محمد شریف وارد تهرانی شاه جهان آبادی، شاعر عهد عالمگیر (روز روشن، 730).

دیوان وارد هندی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ محمد (یا محمدی) وارد پتیالی (صبح گلشن، 579).

دیوان وارسته چکنی (یا شعر او)

فارسی، از امام قلی بیگ وارسته چکنی، معاصر شاه عباس دوم (جلوس: 1052 ق). که شعر بسیار می سروده و مکرراً به هند رفته است (تذکره نصر آبادی، 335).

دیوان وارسته دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از حفیظ الله خان وارسته دهلوی (صبح گلشن، 580).

دیوان وارسته سیالکوتی

فارسی، از وارسته سیالکوتی، مؤلف «اصطلاحات الشعراء»، و شاگرد حزین (-1181 ق). برخی تالیف «اصطلاحات الشعراء» را به وارسته چکنی نسبت می دهند.

دیوان وارسته فرخ آبادی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ قاسم وارسته فرخ آبادی (صبح گلشن، 579).

دیوان واسطی بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از میر عبد الجلیل بن احمد واسطی حسینی بلگرامی (-1138 ق)، صاحب «مثنوی واسطی» که چاپ شده.

دیوان واشی لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از ابو جعفر عمر بن اسحاق واشی لاهوری. مذکور در لباب الالباب.

دیوان واصب قندهاری (یا شعر او)

فارسی، از واصب (یا واهب) قندهاری، معاصر محمد قلی سلیم و صبحی که هر سه در خدمت عبد الله خان وزیر لاهیجان بودند (تذکره نصرآبادی، 78؛ روز روشن، 731).

دیوان واصف کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از سید حسن شاه واصف کشمیری (-1285 ق) که در اصل از بخارا بود (روز روشن، 731).

دیوان واصف مشهدی

فارسی، از ملا ابراهیم واصف مشهدی، خادم آستان قدس. نسخه منتخب دیوان واصف مؤرخ 1081 ق در کتابخانه دهخدا موجود بوده و دیوان واصف (معلوم نیست کدام واصف) در مدراس طبع شده.

دیوان واصفی هروی

فارسی، از زین الدین محمود واصفی هروی (سده 10 ق) مؤلف «بدایع الوقایع» که بسیاری از اشعار خویش را در آن آورده است.

دیوان واصل کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از سید ابو القاسم بن عباس واصل پورحسینی کرمانی (1339 ق-) مدیر روزنامه روح القدس کرمان.

دیوان واصل کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از محمد واصل کشمیری (-1207 ق)، شاگرد میرزا گرامی (صبح گلشن، 581).

دیوان واصل لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد امین بن درویش محمد واصل لاهیجی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 352).

و 380)، ناظم مثنوی «خلوت راز».

دیوان واصل هندی (یا شعر او)

فارسی، از مبارک الله واصل هندی، شاگرد محمد زمان راسخ (تذکره حسینی، 361).

دیوان واصل یزدی

فارسی، از محمد واصل قیصری یزدی (معاصر). ط.

دیوان واصلی بخاری (یا شعر او)

فارسی، از واصلی بخاری معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 166).

دیوان واصلی شاه جهان آبادی

فارسی، از امام ویردی بیگ واصلی شاه جهان آبادی (سده 12 ق). خ. آسیائی بنگال.

دیوان واصلی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از آقا خان واصلی فیلی شیرازی (-1303 ق) (آثار عجم، 571).

دیوان واصلی لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا علی واصلی لکهنوی، شاگرد محمد فاخر مکین و معاصر محمد جعفر راغب (صبح گلشن، 581).

دیوان واصلی مروزی (یا شعر او)

فارسی، از واصلی مروزی (-968 ق). مذکور در تذکره «هفت اقلیم».

دیوان واضح اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از زمان بن کمال واضح اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 343).

دیوان واضح ساوجی

فارسی، از میرزا مبارک الله بن اسحاق واضح ساوجی ملقب به ارادت خان (-1128 ق)؛ خ.

آصفیه؛ آسیائی بنگال.

دیوان واعظ خراسانی

فارسی، از مهدی بن یوسف واعظ خراسانی که نسخه، مثنوی «عقد مروارید» او بخط ناظم مورّخ 1319 ق موجود است.

دیوان واعظ قائنی ---

ص: 539

می کرد (صبح گلشن، 573).

دیوان وافی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از محمد وافی طیب کشمیری (صبح گلشن، 581).

دیوان وافی هروی ---

ص: 540

دیوان والہ اصفہانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا یوسف والہ اصفہانی، برادر میرزا طاهر وقایع نویس، معاصر نصرآبادی (تذکره، 82).

دیوان والہ افشار

فارسی، از صدر الذاکرین والہ افشار ارموی، ناظم منظومه «توان روان».

دیوان والہ بروجردی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین بیگ والہ بروجردی (ریاض العارفین، 237).

دیوان والہ داغستانی

فارسی، از علیقلی خان بن محمد علی خان والہ لکزی داغستانی (-1170 ق)، مؤلف «ریاض الشعراء» خ. لاهور پاکستان و ملک.

دیوان والہ شیرازی

فارسی، از جمال الدین بن شمس الدین (جمال بن شمس) والہ شیرازی، معاصر نصرآبادی که در خوشنویسی شاگرد میر عماد بود (تذکره، 288).

دیوان والہ عجمی

فارسی، از سید محمد والہ عجمی، ناظم «دستور نظم». خ. آسیائی بنگال.

دیوان والہ کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از خواجه نور اللہ والہ کشمیری، معاصر مؤلف صبح گلشن (ص 584).

دیوان والہ مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از والہ (یا والہی) مشهدی، معاصر نوائی (مجالس النفائس، 40 و 214).

دیوان والہ هروی (یا شعر او)

فارسی، از درویش حسین والہ هروی، شاگرد عبد القادر بیدل (کلمات الشعراء، 124).

دیوان والہ همدانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا صادق والہ همدانی، عضو انجمن دانش همدان. مذکور در دانشنامه الفت.

دیوان والهی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از والهی اردبیلی که شعر او در بیاض صائب درج است (دانشمندان آذربایجان، 393).

دیوان والهی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از والهی استرآبادی (گلستان مسرت، 238).

دیوان والهی بخاری (یا شعر او)---

ص: 541

دیوان والی قاجار (یا شعر او)

فارسی، از نجفقلی میرزا بن حسینعلی میرزا (فرمانفرما) والی قاجار (-1272 ق) (مجمع الفصحاء، 62/1).

دیوان والی کردستانی

فارسی، از امان الله خان بن خسرو خان والی کردستان، زنده در 1274 ق، (مجمع الفصحاء، 547/2).

دیوان والیه قاجار

فارسی، از حسن جهان خانم والیه قاجار، دختر فتحعلی شاه. خ. آستان قدس، ش 4794، ملی و دانشگاه تهران.

دیوان الوامق (او شعره)

وامق را ابن شهر آشوب از شاعران اصحاب ائمه (علیه السلام) شمرده است (معالم، 140).

دیوان وامق اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صالح وامق اصفهانی، شاعر عهد فتحعلی شاه قاجار (مجمع الفصحاء، 558/2).

دیوان وامق بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از نواز محیی الدین بن غلام محیی الدین وامق بلگرامی (سرو آزاد، 350).

دیوان وامق هندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد اخلاص وامق هندی (-1143 ق) که برهمن بود و به اسلام مشرف شد و نزد اورنگ زیب تقرّب یافت (تذکره حسینی، 361).

دیوان وامق یزدی

فارسی، از محمد علی بن محمد باقر وامق یزدی حسینی (-1255 یا 1262 ق) مؤلف تذکره میکده؛ خ. ملک تهران و وزیری یزد.

دیوان وامق یزدی (یا شعر او)

فارسی، از میر حسین وامق یزدی (-1307 ق) فرزند سید یحیی فدائی و نوه محمد علی وامق (تاریخ یزد، 342).

دیوان واهب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا حسن واهب مالمیری اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 107).

ديوان واهب بخارائي (يا شعر او)

فارسي، از واهب بخارائي، معاصر عبد العزيز خان (تذكرة نصرآبادي، 437).

ديوان واهب قندهاري ---

ص: 542

دیوان وجدی خراسانی ازغدی

فارسی، از محمد اسماعیل وجدی خراسانی ازغدی (-1231 ق) مؤلف «الرسائل العرفانیه» (ریاض العارفین، 486).

دیوان وجدی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از منشی محمد علی بن میر حسین وجدی شیرازی (-1291 ق)، حاکم لارستان (آثار عجم، 571).

دیوان وجدی لکهنوی

فارسی، از میرزا زین العابدین وجدی لکهنوی، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 528/2).

دیوان وجدی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از وجدی همدانی، مذکور در «همیشه بهار».

دیوان وجهی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از وجهی اصفهانی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 303).

دیوان وجهی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از علی اکبر بن محمد صالح بیگ وجهی اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 52).

دیوان وجهی تفرشی (یا شعر او)

فارسی، از وجهی تفرشی متولد هرات و مقیم هند که نزد اکبر شاه تقرب یافت (صبح گلشن، 587).

دیوان وجهی سنجاری (یا شعر او)

فارسی، از وجهی سنجاری، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 241).

دیوان وجیه احمدآبادی (یا شعر او)

فارسی، از وجیه احمدآبادی (صبح گلشن، 588).

دیوان وجیه بهادری (یا شعر او)

فارسی، از وجیه بهادری (صبح گلشن، 587).

دیوان وجیه پنجابی (یا شعر او)

فارسی، از وجیه پنجابی (صبح گلشن، 587).

دیوان وحدت سهرندی

فارسی، از عبد الاحد (یا عبد الواحد) بن محمد سعید وحدت سهرندی معروف به شاه گل (-1126 ق). خ. آسیائی بنگال.

دیوان وحدت شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا آقای وحدت شیرازی (-1308 ق)، فرزند غلام حسین راغب (آثار عجم، 572).

دیوان وحدت قمی

فارسی، از حکیم عبد الله بن حکیم اسماعیل وحدت قمی، معاصر نصرآبادی که نخست راغب تخلص می کرد (تذکره، 364 و 478).

دیوان وحدت کلهر

فارسی، از طهماسب قلی خان بن رستم خان وحدت کلهر (-1310 ق). ط. تهران، 1350 و 1365 ق.

دیوان وحدت کلکته ای

فارسی، از شیخ محمد وحدت کلکته ای، ناظم مثنوی «شیخ صنعان و دختر ترسا»، معاصر هدایت (ریاض العارفین، 350). مثنوی یاد شده چاپ شده است.

دیوان وحدتی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از وحدتی خراسانی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 76 و 251).

دیوان وحشت اردستانی

فارسی، از جمال الدین محمد بن ضیاء الدین وحشت طباطبائی اردستانی، معاصر نصرآبادی.

خ. آسیایی بنگال.

دیوان وحشت اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد باقر وحشت اصفهانی (مقالات الشعراء، 826).

دیوان وحشت بختیاری (یا شعر او)

فارسی، از امامقلی وحشت بختیاری، معاصر نصرآبادی (تذکره، 39).

دیوان وحشت تهانیسری (یا شعر او)

فارسی، از عبد الواحد وحشت تهانیسری (کلمات الشعراء، 124).

دیوان وحشت تهانیسری (یا شعر او)

فارسی، از عبد الله وحشت تهانیسری، معاصر بیدل (روز روشن، 853).

دیوان وحشت کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از محمد شاه خان وحشت کشمیری (صبح گلشن، 588).

دیوان وحشت هندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد امین وحشت هندی (مرآت الخیال، 308).

دیوان وحشتی آگره ای (یا شعر او)

فارسی، از وحشتی آگره ای. مذکور در «هفت اقلیم» و «سفینه» خوشگو.

دیوان وحشتی جوشقانی ---

دیوان وحیدی قمی (یا شعر او)

فارسی، از وحیدی قمی (-942ق) که از خویشاوندان مولانا گلخنی بوده و مثنوی «شهرانگیز» در باب تبریز از اوست (مجالس النفائس، 161).

دیوان وداد دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از محمد زمان وداد دهلوی، معروف به سلیمان علی خان، معاصر احمد شاه گورکانی (صبح گلشن، 589).

دیوان وداعی بلخی (یا شعر او)

فارسی، از وداعی بلخی، معاصر نوائی (مجالس النفائس، 67 و 241).

دیوان وزیر بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ وزیر علی بن قطب الدین احمد بلگرامی (صبح گلشن، 590).

دیوان وزیر شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از وزیر نساء شاعره شاه جهان آبادی، شاگرد خاور سیستانی (صبح گلشن، 590).

دیوان وزیر لکهنوی

فارسی، از سید محمد بن مفتی میر محمد عباس وزیر لکهنوی (-1312ق)، که مثنوی «باغ مؤمنین» او چاپ شده است.

دیوان الوزیر المغربی

ابو القاسم حسین بن علی وزیر مغربی (-418ق) (کشف الجب، 218).

دیوان وسعت سرهندی (یا شعر او)

فارسی، از وسعت سرهندی (صبح گلشن، 590).

دیوان وصاف شیرازی ---

دیوان وصفی ورامینی (یا شعر او)

فارسی، از ظهیر الدین وصفی ورامینی (صبح گلشن، 592).

دیوان وصفی هروی (یا شعر او)

فارسی، از وصفی هروی، نبیره ملا معین و معاصر فخری (مجالس النفائس، 165).

دیوان وصلی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از وصلی اصفهانی (صبح گلشن، 593).

دیوان وصلی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از وصلی تبریزی، مطرب معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 143).

دیوان وصلی سارانی (یا شعر او)

فارسی، از وصلی سارانی، منسوب به ساران تهران و معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 162).

دیوان وصلی شیرازی

فارسی، از میر نعمت الله وصلی طباطبائی شیرازی (سده 11 ق) که به قندهار و از آنجا به هند رفت و فخر الزمانی او را در اجمیر ملاقات کرده و دیوانش را 4000 بیت نوشته است (میخانه، 439).

دیوان وصلی طهرانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد طاهر بن محمد شریف وصلی طهرانی، از خویشاوندان نور جهان، همسر جهانگیر (صبح گلشن، 593 ق). ظاهراً با وصلی سارانی یکی است.

دیوان وصلی هروی (یا شعر او)

فارسی، از وصلی هروی، فرزند قاضی خواجه کلان و معاصر نوائی (مجالس النفائس، 102 و 264).

دیوان وصی احمد

فارسی، از مولوی وصی احمد بن ابی القاسم جوش.خ. فیض آباد هند.

دیوان وطواط

فارسی، از رشید الدین محمد بن عبد الجلیل وطواط بلخی (-573 یا 578 ق). ط. تهران، 1339 ش؛ خ. آستان قدس، ش 4657 (1012)

ق؛ مجلس و ملك.

ديوان وفا على شاه---

ص: 546

دیوان وفای شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد باقر وفا، فرزند صفای شیرازی (آثار عجم، 510).

دیوان وفای فراهانی

فارسی، از محمد حسین وفای فراهانی (1209 ق)، عم عیسی خان قائم مقام و وزیر صادق خان زند. خ. ملک، سلطنتی سابق و دانشگاه تهران.

دیوان وفای قمی (یا شعر او)

فارسی، از شرف الدین علیخان وفای قمی (ح 1200 ق) که در روزگار نادر به هند رفت و در آنجا اقامت گزید (نتایج الافکار، 769).

دیوان وفای کاشانی ---

ص: 547

دیوان وفایی شوشتری

فارسی، از فتح الله بن حسن وفایی شوشتری (-1304 ق). خ. ملک و مجلس.

دیوان وفایی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از ملا حسین وفایی شیرازی (صبح گلشن، 597). شاید با وفایی اصفهانی یا مشهدی مذکور در «تحفه سامی» یکی بوده باشد.

دیوان وفایی کرد (با شعر او)

فارسی، از وفایی کرد (آتشکده، 23).

دیوان وفایی کاشغری (یا شعر او)

فارسی، از امیر احمد حاجی بیگ بن سلطان ملک وفایی کاشغری والی هرات و سمرقند و معاصر نوایی (مجالس النفائس، 114 و 286).

وی بعداً تخلص زمانی را برگزید.

دیوان وفایی هروی

فارسی، از وفایی هروی که در روزگار اکبر به هند رفته و با مال بسیار بازگشت. خ. مجلس.

دیوان وفایی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد وفایی یزدی (مجمع الفصحاء، 527/2).

دیوان وفی

فارسی و عربی، از شیخ محمد باقر بن میرزا یوسف وفی قمی تفرشی تهرانی (-1322 ق).

خ. دیده شده.

دیوان وقار اورنگ آبادی ---

ص: 548

دیوان ولایی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از ولایی استرآبادی (صبح گلشن، 601).

دیوان ولایی دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی قلی بیگ ولایی ایرانی دهلوی که در دهلی در ملازمت سربلند خان بود و در بنگاله درگذشت (صبح گلشن، 601).

دیوان ولایی سیستانی (یا شعر او)

فارسی، از حاجی محمد ولایی سیستانی (صبح گلشن، 601).

دیوان ولد-دیوان سلطان ولد

فارسی، از بهاء الدین احمد بن محمد مولوی بلخی رومی معروف به سلطان ولد (-712 ق).

ط. ترکیه، 1943 م. خ. عارف حکمت مدینه؛ طوپقپوسرای و حالت افندی استانبول و دانشگاه تهران.

دیوان حسین ولد---

ص: 549

دیوان وهمی قمی (یا شعر او)

فارسی، از وهمی قمی. مذکور در «هفت اقلیم».

دیوان وهمی قندهاری (یا شعر او)

فارسی، از طهماسب قلی وهمی قندهاری که از اکراد مقیم آن شهر بود (تذکره نصرآبادی، 63).

دیوان ویرانی ابدال (یا شعر او)

فارسی؟، از ویرانی ابدال حروفی (العراق بین الاحتلالین، 251/2).

دیوان ویسی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از ملا ویسی سمرقندی، معاصر فخری (مجالس النفايس، 162).

دیوان ویسی هروی

فارسی، از ویسی هروی شاعر و خوشنویس معاصر جامی (-898 ق). خ. دارالکتب قاهره.

دیوان هابط---

ص: 550

دیوان هادی حایری (یا شعر او)

فارسی، از شیخ هادی بن عبد الله مازندرانی حایری (1309 ق-) (سخنوران معاصر، 248/1).

دیوان هادی دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد جواد هادی دهلوی (صبح گلشن، 604).

دیوان هادی رنگرز (یا شعر او)

فارسی، از هادی رنگرز که در معما مهارت داشته و با نصرآبادی معاصر بوده (تذکره، 542).

دیوان هادی شهرستانی (یا شعر او)

فارسی، از هادی بن محمد رفیع صدر شهرستانی (آتشکده، 206).

دیوان هادی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از هادی بن معین الدین محمد شیرازی، وزیر فارس و کرمان در روزگار شاه سلیمان صفوی (تذکره نصرآبادی، 70).

دیوان هادی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از هادی قزوینی، یا عبد الهادی (زنده در 1169 ق) (صبح گلشن، 603؛ مقالات الشعراء، 841).

دیوان هادی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الهادی بن علیرضا (تجلی) کاشانی (صبح گلشن، 603).

دیوان هادی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از هادی بن عبد الرزاق کاشانی طیب (تذکره نصرآبادی، 115).

دیوان هادی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد مقیم هادی مشهدی اصفهانی (-1134 ق) (تذکره حزین، 41).

دیوان هادی نائینی (یا شعر او)

فارسی، از هادی نائینی که بیشتر اشعارش در رثای اهل بیت (علیه السلام) بوده (صبح گلشن، 604).

دیوان هادی النحوی

شیخ هادی بن احمد نحوی حلّی نجفی؛ جامع:

شیخ محمد سماوی.خ. موجود.

دیوان هارون جوینی

فارسی، از هارون بن خواجه شمس الدین محمد جوینی معروف به صاحب دیوان، ممدوح سعدی (مجمع الفصحاء، 656/1). نسخه ای به نام دیوان هارون در موزه بریتانیا موجود است.

دیوان هاشم ابرقوهی (یا شعر او)

فارسی، از سید هاشم موسوی ابرقوهی (روز روشن، 772).

دیوان هاشم ارتیمانی ---

ص: 551

دیوان هاشم هروی (یا شعر او)

فارسی، از هاشم هروی که کمانگری و سپس حمامداری می کرده و با فخری معاصر بوده است. (مجالس النفاثس، 140).

دیوان هاشم هندی (یا شعر او)

فارسی، از هاشم هندی، پدر زن سرخوش (کلمات الشعراء، 125).

دیوان هاشمی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از هاشمی نصرآبادی که در 1012 ق تاریخ فتح قلعه تبریز را به نظم آورده است (تذکره نصرآبادی، 479).

دیوان هاشمی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین محمد هاشمی اصفهانی، صدر جهان (صبح گلشن، 605).

دیوان هاشمی بخارایی

فارسی، از خواجه هاشمی صدیقی بخارایی (-945 ق) شیخ الاسلام بخارا، نبیره خواجه محمد پارسا؛ خ. آصفیه.

دیوان هاشمی دهلوی

فارسی، از ابو عبد الله امیر محمد هاشم شاه بن میر محمد مؤمن (عرشی) هاشمی دهلوی مقتول در دهلی (-1150 ق).

دیوان هاشمی ساروی - انوار الهدی و مشکات

الانوار

فارسی و عربی، از ثقة الاسلام سید محمد بن فضل الله هاشمی ساروی غروی (-1342 ق) دیوان فارسی او «انوار الهدی» نام دارد که چاپ شده و دیوان عربی موسوم به «مشکات الانوار» است.

دیوان هاشمی فراهی (یا شعر او)

فارسی، از هاشمی فراهی (صبح گلشن، 605).

دیوان هاشمی قمی (یا شعر او)

فارسی، از هاشمی که از سادات قم بوده است (آتشکده، 239).

دیوان هاشمی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از میر نظام الدین شاعر روزگار شاه طهماسب صفوی (روز روشن، 774).

دیوان هاشمی کرمانی

فارسی، از سید محمد هاشم هاشمی کرمانی، معروف به شاه جهانگیر (-946 یا 948 ق) (هفت آسمان، 130).

دیوان هاشمی کوفتگر (یا شعر او)

فارسی، از هاشمی کوفتگر معاصر نوائی (مجالس النفاث، 73 و 243).

دیوان هاشمی گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از هاشمی گیلانی (صبح گلشن، 605).

در تذکره علمای گیلان (ص 73) هاشم لاهیجی آمده است.

دیوان هاشمی لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از هاشمی لکهنوی، برادر بنده علی (صبح گلشن، 606).

دیوان هاشمی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از هاشمی همدانی (-1136 ق) که به دست سپاه ترک کشته شد (تذکره حزین، 36).

دیوان هاله

فارسی، از حیدر هاله رقابی تهرانی (معاصر) که مجموعه «شهرزاد» او چاپ شده.

دیوان هبه الدین شهرستانی

سید محمد علی هبه الدین شهرستانی (-1344 ق) ناظم «الدر و المرجان».

دیوان هبه الله کاشی (یا شعر او)

فارسی، از هبه الله کاشی (آشکده، 40).

دیوان هجر هندی (یا شعر او)

فارسی، از ابو محمد بن نور الهدی هجر هندی (صبح گلشن، 606).

دیوان هجری افشار (یا شعر او)

فارسی، از قاسم بیگ بن اژدهای هجری افشار (مجمع الخواص، 42).

دیوان هجری اندجانی (یا شعر او)

فارسی، از هجری اندجانی فرغانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 166).

دیوان هجری تفرشی

فارسی، از ابو القاسم بن محمد صادق تفرشی، معاصر آذر بیگدلی (آتشکده، 430). نسخه دیوان هجری در آسیایی بنگال موجود و محتملاً از همین شاعر است.

دیوان هجری جامی (یا شعر او)

فارسی، از هجری جامی (طبقات اکبری، 500/2).

دیوان هجری دده (یا شعر او)

فارسی؟، از هجری دده که از غالیان کرد بوده (الکائیه فی التاریخ، 45).

دیوان هجری رازی تهرانی

فارسی، از خواجه محمد شریف رازی تهرانی (-980 ق) وزیر محمد خان تکلو حاکم خراسان که پس از مرگ او نزد شاه طهماسب آمده و حاکم یزد شده است (تاریخ یزد، 249). در طوپقپوسرای استانبول نسخه دیوان هجری به نام محمد یوسف هجری رازی موجود است.

دیوان هجری قمی (یا شعر او)

فارسی، از هجری قمی شمشیرگر که در کاشان شمشیرگری می کرده (تحفه سامی، 172).

دیوان هجری گنابادی (یا شعر او)

فارسی، از هجری گنابادی که به بنارس و الله آباد سفر کرد و در روزگار آصف الدوله درگذشت (صبح گلشن، 606).

دیوان هجری مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از هجری مشهدی برادر ملا مشرقی (صبح گلشن، 606). اصل شان از قزوین است و گویا همین شاعر است که در تذکره «همیشه بهار»، هجری قزوینی یاد شده است.

دیوان هجری هروی (یا شعر او)

فارسی، از هجری هروی، معاصر فخری هروی (مجالس النفايس، 165).

دیوان هدایت آشتیانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا هدایت بن محمد حسین وزیر دفتر آشتیانی (مجمع الفصحاء، 567/2).

دیوان هدایت اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از هدایت بن شاه تقی (واحد) اصفهانی، معاصر نصرآبادی، قاضی و شیخ الاسلام مشهد (تذکره، 177).

دیوان هدایت رازی

فارسی، از خواجه هدایت الله (یا میرزا حسین) هدایت رازی، مشرف اصطبل شاه عباس و طهماسب صفوی که خمسه ای داشته که یک بیت آن هم معنای صحیح نداشته و سام میرزا آن را «شعر تزریق» خوانده است (ذریعه، 265/7؛ تحفه سامی، 177).

دیوان هدایت طبرستانی

فارسی، از رضاقلی خان بن محمد هادی هدایت طبرستانی (-1288 ق). خ. مجلس، ملی و سلطنتی سابق تهران.

دیوان هدایت کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از سعد الله بن عنایت الله هدایت کشمیری (صبح گلشن، 606).

دیوان هدایت مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از هدایت مشهدی فرزند شیخ الاسلام مشهد (روز روشن، 777). محتملا با هدایت اصفهانی یکی بوده است.

دیوان هدایت نائینی (یا شعراء)

فارسی، از هدایت حسین نائینی معاصر

نصرآبادی (تذکره، 197).

دیوان هدای کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از هدا معاصر فیض کاشانی که اشعار او در یک مجموعه قلمی دیده شده.

دیوان هراتی (یا شعر او)

فارسی، از هراتی که ظاهراً معاصر نوائی بوده ولی شرح حال او را فخری در مجالس النفاثس (ص 80) افزوده است.

دیوان هزاره اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از هزاره اصفهانی (صبح گلشن، 607).

دیوان هشترودی

فارسی، از محسن هشترودی که مجموعه «سایه ها»ی او چاپ شده.

دیوان هشیار شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین هشیار شیرازی واقعه خوان (-1292 ق) (آثار عجم، 572).

دیوان هشیار شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از علی بن حسن هشیار نوری شیرازی (-1286 ق) (فارسنامه، 152/2).

دیوان هشیار کرد (یا شعر او)

فارسی، از علینقی بن کاظم هشیار کرد (1266 ش-) معروف به دبیر مخصوص (سخنوران نامی، 272/2).

دیوان هشیار هزار جریبی - دیوان سامی هزار جریبی

دیوان هفت رنگی (یا شعر او)

فارسی، از هفت رنگی خراسانی، معاصر قزوینی (مجالس النفاثس، 392).

دیوان هلاکی (یا شعر او)

فارسی، از هلاکی، شاعر دربار سلطان یعقوب (مجالس النفاثس، 306).

دیوان هلاکی هروی (یا شعر او)

فارسی، از هلاکی هروی، معاصر جامی که با او به حج رفت (مجالس النفاث، 76 و 253).

دیوان هلاکی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از هلاکی همدانی که در خدمت بهرام میرزا فرزند شاه اسماعیل صفوی بوده و مثنوی «شوق و ذوق» سروده او است (مجمع الخواص، 172).

دیوان هلال قهستانی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه هلال قهستانی (مجمع الفصحاء، 655/1).

دیوان هلال قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از هلال قزوینی. مذکور در تذکره «هفت اقلیم» و «سفینه» خوشگو.

دیوان هلال کاشانی (یا شعر او)

فارسی، ابو طالب بن محمد باقر هلال کاشانی (سده 13 ق)، مداح منوچهر خان معتمد الدوله.

خ. مجلس.

دیوان هلالی ترک (یا شعر او)

فارسی، از هلالی ترک، که در شیراز اقامت داشته (آتشکده، 23).

دیوان هلالی چغتایی

فارسی، از نور الدین (یا بدر الدین) هلالی چغتایی (-936 ق). ط. طهران و 1315 ق و مکرر؛ هند، مکرر. خ. آستان قدس، ش 5758 (سده 10 ق) و 4593 (1027 ق).

دیوان هلالی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از هلالی سبزواری (صبح گلشن، 607).

دیوان هلالی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از هلالی قزوینی. مذکور در تذکره «همیشه بهار» و «ریاض الجنة» زنوزی.

دیوان هلالی قاجار (یا شعر او)

فارسی، از هلال بنت محمد تقی میرزا هلالی قاجار، همسر الهیار آصف الدوله (از رابعه تا پروین، 263).

دیوان هلالی هروی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از هلالی هروی، معاصر نوائی (مجالس النفائس، 53). در برخی از نسخه ها بلالی آمده است.

دیوان همام تبریزی

فارسی، از خواجه همام الدین بن علانی تبریزی (-714 یا 713 ق). ط. تهران، 1333 ش؛ تبریز، 1309 ش. خ. شهید مطهری و مجلس تهران، دار الکتب قاهره، پاریس و بادلیان.

دیوان همام یزدی (یا شعر او)

فارسی، از همام یزدی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 146).

دیوان همای شیرازی-شکرستان

فارسی، از رضاقلی (یا محمد علی) بن بمانعلی بدیع خان همای شیرازی (1290 ق)؛ ط. تهران، 1320 ق.

دیوان همای کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از مولوی عطاء الله همای کشمیری (صبح گلشن، 607).

دیوان همای مروزی

فارسی، از محمد صادق همای مروزی وقایع نگار، معاصر فتحعلی شاه قاجار و مؤلف «تاریخ جهان آرا»؛ خ. مجلس.

دیوان همایون استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از همایون استرآبادی (صبح گلشن، 607).

دیوان همایون اسفراینی

فارسی، از امیر همایون اسفراینی (-902 یا 910 ق). خ. مجلس، ملک، ملی و سلطنتی تهران.

دیوان همایون بروجردی

فارسی، محتملا از میرزا عباس اصلح الشعراء. خ.

دیوان همایون پادشاه (یا شعر او)

فارسی، از همایون بن بابر شاه گورکانی (-963 ق) (تحفه سامی، 16).

دیوان همایون فریدنی (یا شعر او)

فارسی، از عبد العال همایون فریدنی، از نوادگان محقق کرکی که هجویات میان او و محمد ابراهیم رهی مشهور بوده است (مجمع الفصحاء، 571/2).

دیوان همایون قاجار-دیوان حشمت

دیوان همایون کرمانی

فارسی، از محمد همایون بن علی اکبر کرمانی (1330 ق-) که مجموعه های «منتخب همایون» و «گلزار همایون» او چاپ شده.

دیوان همایون همدانی

فارسی، از محمد همایون بن ملا شکوهی همدانی، معاصر نصرآبادی، که در حیات او در جوانی در گذشته (تذکره، 324). سنگلاخ نسخه دیوان همایون عراقی - که شاید همین شاعر بوده باشد - را به خط سلطان محمد نور دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 115/1).

دیوان همایی آذربایجانی

فارسی، از درویش سهراب همایی آذربایجانی، ناظم مثنوی «زهديه» و معاصر صائب (دانشمندان آذربایجان، 398).

دیوان همایی اصفهانی - دیوان سنا

دیوان همایی ترک (یا شعر او)

فارسی، از همایی ترک، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 185).

دیوان همایی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از همایی سمرقندی، معاصر فخری هراتی (مجالس النفاث، 160).

دیوان همایی نسوی (یا شعر او)

فارسی، از همایی نسوی ماوراء النهری (آتشکده، 134).

دیوان همت اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از محمد زمان بیگ همت اردبیلی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 290).

دیوان همت اصفهانی

فارسی، از حسین بن غلام علی همت عبداللهی اصفهانی (1333 ق-) که نخست هابط تخلص می کرده و افزون بر دیوان، تألیفات دیگری نیز داشته است (شعرای معاصر اصفهان، 536).

دیوان همت بدخشی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عیسی بن ضیاء الدین حسین همت بدخشی هندی (-1112 ق) (کلمات الشعراء، 125).

دیوان همت سیستانی (یا شعر او)

فارسی، از همت سیستانی که از عموزادگان ملک حمزه و معاصر نصرآبادی بوده (تذکره، 38).

دیوان همت شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از علاء الدین حسین بن احمد (وقار) همت شیرازی (-1336 ق) (آثار عجم، 362).

دیوان همت فرح آبادی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه محمد بن زین العابدین همت فرح آبادی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 134).

دیوان همت گورکه پوری (یا شعر او)

فارسی، از محمد عاشق همت گورکه پوری که در خدمت زیب النساء دختر عالمگیر پادشاه هند بوده (کلمات الشعراء، 125).

دیوان همتی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از همتی اصفهانی، عضو دفترخانه یوسف افشار، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 242).

دیوان همّتی بافقی (یا شعر او)

فارسی، از ملا افضل بن ملا یعقوب همّتی بافقی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 307).

دیوان همّتی بلخی (یا شعر او)

فارسی، از غیاث الدّین همّتی بلخی (ریاض العارفین، 158).

دیوان همدم سمنانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد علی بن محمد رضی همدم سمنانی، منشی محمد ولی میرزا والی سمنان که «بدایع الوقایع» را برای او تألیف کرده و ابیاتی از قصاید خویش را در آن آورده است.

دیوان همدم شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین بن علی فخر همدم شیرازی (آثار عجم، 577).

دیوان همدم هندی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا مراد همدم نواسه بابر شاه (صبح گلشن، 608).

دیوان همدمی جرجانی (یا شعر او)

فارسی، از شریفه بانوی همدمی هندی (مرآت الخیال، 339).

دیوان همدمی رازی (یا شعر او)

فارسی، از همدمی رازی عصار (تحفه سامی، 164).

دیوان همدمی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از همدمی سمرقندی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 165).

دیوان همدمی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از همدمی شیرازی که معلم کودکان بوده (هفت اقلیم، 310).

دیوان همدمی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا علی همدمی کاشانی (-982 ق). مذکور در تذکره «همیشه بهار».

دیوان همدمی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از همدمی مشهدی کاسه گر، معاصر نوائی (مجالس النفائس، 79 و 254).

دیوان همدمی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از همدمی حلوافروش مشهدی (آتشکده، 96).

دیوان همدمی هروی (یا شعر او)

فارسی، از همدمی هروی (صبح گلشن، 608).

دیوان همدمی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از همدمی همدانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 145).

دیوان همگر-دیوان مجلد همگر

دیوان هندال (یا شعر او)

فارسی، از هندال بن بابر شاه. مذکور در تذکره «هفت اقلیم».

دیوان الهنداوی

شیخ طاهها بن یاسین بن عباس هنداوی (1318 ق-). وی 2 دیوان در مرثی به زبان عامیانه دارد.

دیوان هندی

فارسی، از کلب حسین خان بن کلب علی خان هندی (-1281 ق) مؤلف تذکره «شوکت نادری» (هدیه العارفین، 329/1).

دیوان هندوشاه

فارسی، از هندو شاه بن سنجر نخجوانی مؤلف «تجارب السلف» در 724 ق که اشعاری از خویش در «دستور الکاتب» آورده است.

دیوان هنر الله آبادی (یا شعر او)

فارسی، از حاجی بیگ هنر الله آبادی، فرزند ناجی و شاگرد آفرین الله آبادی (صبح گلشن، 609).

دیوان هنر تبریزی-دیوان امیر خیزی

دیوان هنر جندقی

فارسی، از اسماعیل هنر فرزند ابو الحسن یغمای جندقی، که در 1288 ق مرگ 2 فرزند خود را رثا گفته است. خ. مجلس.

دیوان هنر جهرمی (یا شعر او)

فارسی، از ابو الحسن هنر جهرمی (-1267 ق) (فارسنامه، 188/2).

دیوان هنر شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از کیان رای هنر شاه جهان آبادی، شاگرد آزاد بلگرامی (صبح گلشن، 609).

دیوان هنر هندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد اکمل فضل الله هنر هندی، مذکور در مقدمه «کلمات الشعراء». ظاهراً وی فرزند سرخوش بوده است.

دیوان هوایی تونی (یا شعر او)

فارسی، از هوایی تونی. مذکور در «هفت اقلیم» (صبح گلشن، 610).

دیوان هوایی مشهدی

فارسی، از هوایی مشهدی، شاعر و خوشنویس، مصاحب مشرقی مشهدی و معاصر نوائی (مجالس النفائس، 42 و 215).

دیوان هوایی هندی (یا شعر او)

فارسی، از هوایی هندی (صبح گلشن، 610).

دیوان هور اصفهانی

فارسی، از میر سید علی بن عبد الحسین هور بدیع زاده اصفهانی (1330 ق-) که «تحفه المسلمین» او چاپ شده (شعرای معاصر اصفهانی، 540).

دیوان هوسی جندقی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا ابوالقاسم هوس جندقی، که صدر الافاضل «نامه نامی» را به نام او تألیف کرده. مذکور در جنگ موجود در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.

دیوان هوسی هندی

اردو، از محمد تقی هوس هندی ناظم مثنوی «لیلی و مجنون».

دیوان هوشنگ ابتهاج

فارسی، از هوشنگ بن میرزا آقا خان سایه ابتهاج رشتی (معاصر) که مجموعه های متعددی از اشعار او چاپ شده.

دیوان هوشی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از هوشی خراسانی که ظاهراً در سده 10 ق می زیسته (مجالس النفاثس، 404).

دیوان هوشی سنغری (یا شعر او)

فارسی، از هوشی سنغری دینوری، معلم کودکان در همدان و معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 249).

دیوان هوشی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از هوشی شیرازی، معاصر سام میرزا که وی را به شعر دزدی متهم کرده است (تحفه سامی، 125).

دیوان هوشی همدانی - دیوان هوشی سنغری

دیوان هیبت اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از هیبت بیگ اصفهانی شکسته نویس، نواده طهماسبعلی سلطان، حاکم لار (صبح گلشن، 610).

دیوان هیبت کاشی (یا شعر او)

فارسی، از هیبت کاشی (صبح گلشن، 610).

ظاهراً منظور هدایت کاشی است که در عنوان دیوان حاتم کاشی یاد شد.

دیوان هیدجی

فارسی و ترکی، از محمد بن معصوم علی هیدجی (-1339 ق) که نخست مغنی تخلص می کرد.

دیوان یادگار بیگ (یا شعر او)

فارسی، از یادگار بیگ بن سلطان (مجمع الخواص، 69).

دیوان یادگار خراسانی-دیوان سیفی

دیوان یار احمد تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از یار احمد بن حسین رشیدی تبریزی که در 867 ق رباعیات خیام را گرد آورد که به نام «طربخانه» چاپ شده است.

دیوان یار اورنگ آبادی (یا شعر او)

فارسی، از نواب منور الدوله احمد یار خان بهادر اورنگ آبادی (-1183 یا 1189 ق)؛ خ.

شیرانی لاهور.

دیوان یار علی شیرازی

فارسی، از یار علی شیرازی (سده 10-ق یا پیش از آن) مؤلف «لمحات در شرح لمعات» و «نثر اللالی»؛ ط. لکهنو. 1200 ق.

دیوان یار علی طهرانی (یا شعر او)

فارسی، از یار علی طیب تهرانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 137).

دیوان یارک قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم عماد یارک قزوینی، مقیم هرات (مجمع الخواص، 252).

دیوان یاری استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از یاری استرآبادی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 86 و 260).

دیوان یاری اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا حسین یاری اصفهانی (-1215 ق) ندیم دربار افشاریه خراسان (مجمع الفصحاء، 579/2).

دیوان یاری بلخی (یا شعر او)

فارسی، از یاری بلخی معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 46 و 219).

دیوان یاری تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از یاری تبریزی خرده فروش، معاصر سام میرزا (تحفة سامی، 144).

دیوان یاری حافظ-دیوان حافظ یاری

دیوان یاری شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از یاری شیرازی مقیم هرات و معاصر نوائی، که خطاط و نقاشی ماهر بوده (مجالس النفاثس، 120 و 299).

دیوان یاری هروی (یا شعر او)

فارسی، از حافظ یار محمد یاری هروی خوشنویس که نمونه خط مؤرخ 953 ق او دیده شده (خطوط خوش، 130).

دیوان یاری یزدی (یا شعر او)

فارسی، از یاری یزدی (صبح گلشن، 612).

دیوان یاس آره ای (یا شعر او)

فارسی، از یاس آره ای که از علمای شهر آره بوده (روز روشن، 788).

دیوان یاسمن بو دامغانی (یا شعر او)

فارسی، از یاسمن بو، همسر میرزا عسکر دامغانی مقیم دکن که تعلیق و نسخ و ثلث را خوش می نوشت. مذکور در «تذکره الخواتین» (از رابعه تا پروین، 264).

دیوان یاسمی-دیوان رشید یاسمی

دیوان یاسین علی شاه

یاسین علی شاه هندی مقیم نجف، مؤلف «الصنعه الشمسیه» در 1339 ق که منظومه «قمریه» را نیز به آن الحاق نموده است.

دیوان الیافعی (یا شعر او)

فارسی و عربی، از عقیف الدین ابو السعادت عبد الله بن اسعد یافعی یمنی (-768 یا 755 ق). (گلستان مسرت، 387).

دیوان یالیت استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم یالیت استرآبادی، مذکور در تذکره «هفت اقلیم».

دیوان یتیم بروجردی (یا شعر او)

فارسی، از محمود یتیم بروجردی (سده 11 ق).

خ. دانشگاه تهران.

دیوان یتیم لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از نصر الله بیگ بن میرزا منعم یتیم لاهوری (صبح گلشن، 612).

دیوان یتیمی هروی (یا شعر او)

فارسی، از یتیمی هروی (مجمع الخواص، 251).

دیوان یحیای احمدآبادی (یا شعر او)

فارسی، از یحیای احمدآبادی (روز روشن، 792).

دیوان یحیای اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از یحیای اصفهانی، خواهرزاده طاهر وحید (تذکره نصرآبادی، 84).

دیوان یحیای الله آبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد یحیای الله آبادی معروف به «شاه خوب الله» (-1144 ق) (سرو آزاد، 212).

دیوان یحیای بمی

فارسی، از شیخ الاسلام حاج میرزا یحیای بمی (-1288 ق). خ. موجود.

دیوان یحیای بیدآبادی

فارسی، از میرزا یحیی بن اسماعیل مدرس بیدآبادی (-1349 ق)؛ ط. تهران، 1365 ق.

دیوان یحیی الدشتکی

سید یحیی بن نظام الدین احمد حسینی دشتکی،

برادر سید علی خان مدنی که برخی از اشعار او در مجموعه ای نقل شده است.

دیوان یحیی ابی الفضل

ابو الفضل یحیی بن ابی طی حمیده حلبی (630 یا 658 ق) معروف به ابن ابی طی، مؤرخ و ادیب شیعی و مؤلف «معادن الذهب» و جز آن (تاسیس الشیعه، 128).

دیوان یحیای دولت آبادی

فارسی، از میرزا یحیی بن میرزا هادی دولت آبادی (-1368 ق) که مجموعه «اردیبهشت» و «تسدیس خاقانی» او چاپ شده.

دیوان یحیای سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از یحیی خان اوزبک سبزواری (-1025 ق) (تذکره نصرآبادی، 264).

دیوان یحیای سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از یحیای سمرقندی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 429).

دیوان یحیای سیستانی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی یحیای سیستانی، معاصر سلطان ابو تراب (مجالس النفائس، 144).

دیوان یحیای سبک ---

ص: 560

دیوان یعقوب استاجلو (یا شعر او)

فارسی، از یعقوب بن بایزید سلطان استاجلو (-950 ق) (تحفه سامی، 183).

دیوان یعقوب ترکمان

فارسی، از سلطان یعقوب بن امیر حسن بیگ ترکمان آق قویونلو (-896 ق) (مجمع الفصحاء، 62/1).

دیوان یعقوب چرخی (یا شعر او)

فارسی، از یعقوب چرخی غزنوی. مذکور در «هفت اقلیم» و «سفینه» خوشگو.

دیوان یعقوب الحلّی

شیخ یعقوب بن حسین نجفی حلّی (-1329 ق)؛ جامع: محمد علی یعقوب. مذکور در جزء دوم «طلیعه».

دیوان یعقوب غیاث پوری (یا شعر او)

فارسی، از محمد یعقوب غیاث پوری (صبح گلشن، 615).

دیوان یعقوب کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از ملا یعقوب کشمیری، شاعر دربار اکبر شاه (طبقات اکبری، 464/2).

دیوان یعقوب ماهی دشتی

کردی، از یعقوب ماهی دشتی، که محمد مکرری برخی از اشعار او را چاپ کرده است.

دیوان یعقوب هندی

اردو، از سیّد ظلّ الحسین یعقوب هندی، ط.

دیوان یعقوبی ساوجی ---

دیوان یکتای اصفهانی

فارسی، از مجید بن عبد الکریم اوحدی یکتای اصفهانی (1330 ق-؛ ط. اصفهان، 1319 ش).

دیوان یکتای بلخی (یا شعر او)

فارسی، از یکتای بلخی، شاعر دربار امامقلی خان حاکم بلخ (تذکره نصرآبادی، 441).

دیوان یکتای جوشقانی (یا شعر او)

فارسی، از احمد بن مهدی یکتای اشتري جوشقانی (-1373 ق) (سخنوران نامی معاصر، 254/1).

دیوان یکتای لاهوری

فارسی، از احمد یار خان بن اللهیار خان یکتای مکرانی لاهوری بلوچ (-1147 ق) (ناظم مثنویهای «گلدسته حسن» و «شهر آشوب»).

دیوان یکتای لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از محمد عاقل یکتای لاهوری. مذکور در تذکره «شمع انجمن».

دیوان یکدل مرادآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد انور بن محمد خان یکدل مرادآبادی (-1151 ق) (نتایج الافکار، 793).

دیوان یکسان دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از یکسان دهلوی (صبح گلشن، 616).

دیوان یگه سوار ---

ص: 562

بوده است.

دیوان یوسف امیری (یا شعر او)

فارسی، از یوسف امیری، شاعر حضور شاهرخ و بایسنقر. مذکور در تذکره دولتشاه.

دیوان یوسف بختیاری

فارسی، از امیر مجاهد بن حسینقلی خان یوسف بختیاری (-1356 ق) (شعراى اصفهان، 549).

دیوان یوسف بلخی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف بلخی که در 792 ق ماده تاریخ وفات تقنازانی را سروده است.

دیوان یوسف بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از محمد یوسف بن محمد اشرف واسطی بلگرامی (-1172 ق) مؤلف «الفرع الثابت عن الاصل الثابت» در توحید (سرو آزاد، 307).

دیوان یوسف بیرجندی

فارسی، از شیخ جلال الدین یوسف کاتب بیرجندی تبریزی (بهارستان، 208).

دیوان یوسف تبریزی

فارسی، از یوسف بن زین العابدین تبریزی قره داغی (-1337 ق). خ. موجود.

دیوان یوسف تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف تبریزی (گلستان مسرت، 516).

دیوان یوسف جغتایی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از یوسف جغتایی که پروانه چی شاه اسماعیل و توشمال شاه طهماسب بوده (تحفه سامی، 186).

دیوان یوسف جلایر (یا شعر او)

فارسی، از یوسف علی جلایر (صبح گلشن، 619).

دیوان یوسف جویباری

فارسی، از خواجه یوسف جویباری، نواده خواجه محمد پارسا. نصرآبادی شعر او را از دیوان وی نقل کرده است (تذکره، 67).

دیوان یوسف چاکری (یا شعر او)

فارسی، از یوسف چاکری هروی، معاصر فخری (مجالس النفائس، 163).

دیوان یوسف خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف بن خواجه رکن الدین خراسانی، از نوادگان ابو سعید ابو الخیر (صبح گلشن، 616).

دیوان یوسف الخطی

ابو ذویب یوسف خطی که در 1310 ق مرثیه هایی از طبع خویش را در مجموعه ای نگاشته است. خ. سماوی.

دیوان یوسف خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از یوسفای خوانساری، معاصر نصرآبادی (تذکره، 321).

دیوان یوسف دربندی (یا شعر او)

فارسی، از جمال الفلاسفه یوسف بن محمد دربندی. مذکور در لباب الالباب (مجمع الفصحاء، 656/1).

دیوان یوسف دکنی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف عادلشاه بن سلطان مراد خان دکنی (-916 ق) حاکم دکن (مجمع الفصحاء، 63/1).

دیوان یوسف دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف خان دهلوی، از امیران اکبر شاه (صبح گلشن، 618).

دیوان یوسف سنندجی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف سنندجی کرد، ملازم امان الله خان حاکم کردستان (مجمع الفصحاء، 579/2).

دیوان یوسف شاملو (یا شعر او)

فارسی، از یوسف شاملو که از امیران شاه طهماسب صفوی بوده و دیوانی در 3 هزار بیت داشته (تذکره نصرآبادی، 42).

دیوان یوسف شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف شیرازی (صبح گلشن، 518).

دیوان یوسف عامری (یا شعر او)

فارسی، از یوسف عامری (صبح گلشن، 617).

دیوان یوسف غزنوی (یا شعر او)

فارسی و عربی، از یوسف بن نصر کاتب غزنوی، مداح خسرو ملک (-582 ق). وی 2 دیوان به فارسی و عربی داشته است (مجمع الفصحاء، 656/1).

دیوان یوسف قراباغی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف بن محمد جان قراباغی معروف به یوسف کوسه (-1054 ق) (آتشکده، 52).

دیوان یوسف قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف قزوینی، برادر میرزا طاهر وحید (آتشکده، 228).

دیوان یوسف کابلی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف بن شاه بیگ خان کابلی (روز روشن، 799).

دیوان یوسف کازرونی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف امیری کازرونی، معاصر نصرآبادی (تذکره نصرآبادی، 122).

دیوان یوسف کشمیری ---

دیوان یوسفی طیب

فارسی، از یوسف بن محمد بن یوسف یوسفی طیب هروی (سده 10 ق) ناظم منظومه های «ادویه مفرده»، «علاج الامراض»، «فوائد یوسفی»، «بهداشت منظوم» و مأكول و مشروب.

دیوان یوسفی گلپایگانی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف یوسفی گلپایگانی، شاعر دربار شاه عباس اول صفوی، که قصیده و غزل را نیکو می سرود.

دیوان یونس ابهری (یا شعر او)

فارسی، از یونس ابهری، شاعر روزگار جهانگیر (روز روشن، 811).

دیوان یونس الدیلمی

یونس دیلمی که ابن شهر آشوب او را از شاعران شیعه شمرده است (معالم العلماء، 137).

پایان جلد سوم

ص: 565

مشخصات کتاب

سرشناسه : آقابزرگ طهرانی، محمد محسن، 1255 - 1348 .

عنوان و نام پدیدآور : مصنّفات شیعه (ترجمه و تلخیص الذریعه الی تصانیف الشیعه) / تالیف محمد محسن نزیل سامراء الشهیر بالشیخ آغا بزرگ الطهران. به اهتمام محمد آصف فکرت

مشخصات نشر : مشهد - بنیاد پژوهش های آستان قدس رضوی 1372

مشخصات ظاهری : 4 ج.

یادداشت : فارسی.

موضوع : کتاب های چاپی -- کتابشناسی

موضوع : نویسندگان شیعه -- کتابشناسی

موضوع : نسخه های خطی فارسی -- فهرست ها

موضوع : نسخه های خطی عربی -- فهرست ها

ص: 1

اشاره

مصنّفات شيعه (ترجمه و تلخيص الذريعه الى تصانيف الشيعه)

تاليف : محمد محسن آقاي بزرگ طهراني

اهتمام: محمد آصف فکرت

ص:3

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ص: 4

ذائقه ماتم

گجراتی، در مصائب سید الشهداء (علیه السلام)، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (-ح 1367 ق).

مذکور در فهرست تألیفات مؤلف.

ذائقه ماتم - چهل مجلس

اردو، مقتل، از مولوی سید وزیر حسین رضوی هندی. ط. هند.

ذات انتقام

ناشناخته. ط. هند.

ذات الانوار

قصیده تائیه در معارف، از عامر بن عامر بصری

(سده 8 ق)، که در 731 ق در شهر سیواس سروده است. ط. دمشق، 1367 ق.

ذات البیان

ردّ ابن قتیبه، از قاضی ابو حنیفه نعمان بن محمد مغربی (-363 ق). مذکور در مقدمه طبع «کتاب الهمّه»

ذات الفرائد (یا ذات الفوائد)

کیمیا، از مؤید الدین حسین بن علی طغرایی اصفهانی (-515 ق).

ذات المحنه

منظومه در قیام ابو یزید مخلّد خارجی، از قاضی نعمان مغربی (-363 ق). مذکور در «کشف الظنون».

ذات المنن

منظومه در رخدادهای روزگار المعز خلیفه فاطمی. نیز از قاضی نعمان.

ذات یقین

در اصول دین و فروع، از سیه حسین بن دالدار علی نقوی (-1273 ق). ط. هند.

فارسی، عرفان، از سید علی بن شهاب الدین همدانی (-786 ق). خ. خوانساری نجف. - فصل اول در حضرت ذاتیه و بعضی مراتب کلیه

الذباحه و احکامها---

ص: 5

1344 ق تالیف کرده و در 1368 ق در پایان کتاب «النجعة» او چاپ شده.

الذبايح، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

مذکور در رجال نجاشی.

ذبح عظیم

اردو، از مولوی جعفر حسین هندی. ط. هند.

ذبح عظیم

اردو، در احوال و سوانح سید الشهداء (علیه السلام)، از سید اولاد حیدر بلگرامی (معاصر). ط. هند.

ذبح عظیم

اردو، مرثی منظم؛ ط. هند.

ذبیح

اردو، مقتل؛ ط. هند.

ذبیح نامه

فارسی، از حزین شیروانی؛ خ. ملی.

- ای بر احدیت تو اعیان

هریک به مثل دلیل و برهان

ذبیح نینوا

اردو، در اسرار شهادت سید الشهداء (علیه السلام)، از سید ابو جعفر نقوی امروہی (معاصر). ط.

الذبیحیہ

در حرمت ذبیحہ اهل کتاب، از بهاء الدین محمد بن حسین عاملی معروف به شیخ بهائی (-1030 ق). ط.

-الحمد لله علی جزیل افضاله...

الذبیحہ

در حرمت ذبیح کفار و نجاست آن، نیز از شیخ بهائی.خ. خوانساری نجف.

-بعد ان احمد اللہ علی آلانہ

الذبیحہ

در حرمت ذبیح اهل کتاب، از شیخ محمد جواد بن حسن بلاغی (-1352 ق). از اجزاء «العقود المفصله» است که بعضی چاپ شده.

الذبیحہ

در حرمت یا حلّیت ذبیح اهل کتاب، از شیخ ابو عبد اللہ محمد بن محمد بن نعمان مفید (-413 ق).خ. موجود.

-بعد الحمد و الصلاه اختلف اهل الصلاه فی ذبیح اهل الکتاب.

الذبیحہ

در ذبیح اهل کتاب، از سید محمد هاشم بن زین العابدین موسوی چهار سوقی خوانساری (-1318 ق).

الذخائر

قصاید و قطعات در مدایح و مراثی معصومین (علیه السلام)، از شیخ محمد علی یعقوبی نجفی (معاصر).

الذخائر (فی احکام الکبائر)

فارسی، از سید علی حسین زنگی پوری (معاصر). ترجمه «دلیل العصاه» اوست.

الذخائر (فی النکت و النوادر)

شیخ احمد بن سلیمان بحرانی در کشکول خویش که در 1135 ق تألیف کرده از آن نقل کرده است.

الذخائر

ابو الحسن محمد بن داود قمی (-368 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

ذخائر الاحکام

فقه، از سید علی بن محمد حسین حسینی شهرستانی (-1344 ق).

ذخائر الاسماء - ذخيره الاسماء

در استخراج اسماء الحسنی، از کمال الدین حسین بن علی اخلاطی حسینی.

ص: 6

ذخائر الاصول

شیخ حسن بن محمد مهدی شاه عبد العظیمی (ح 1290 ق). تقریر بحث استادش - شیخ انصاری - است که در 1262 ق نگاشته. خ. دیده شده.

ذخائر الایام (فی معرفه احکام دین الاسلام)

فقه، از شیخ محمد حسین بن علی بارفروشی (-1308 ق)، در 6 مجلد. خ. موجود.

ذخائر الحکم

ابو الحسن علی بن زید بیهقی (-565 ق)، مؤلف «تاریخ بیهق». مذکور در «معجم الادباء».

ذخائر الحکمه

ابو بکر محمد بن حسن بن درید ازدی بصری لغوی (-321 ق). خ. موجود.

- هذا الكتاب جمعنا فيه ذخائر استودعتها الحكماء

ذخائر العقبی (فی تعقیبات الصلاه)

شیخ جعفر بن عبد الله حویزه کمره ای (-1115 ق). خ. آستان قدس.

ذخائر العقبی (فی مناقب ذوی القربی)

محبّ الدین احمد بن عبد الله طبری (-694 ق).

ط. مکرر؛ خ. آستان قدس، ش 1686 (809 ق) و 6806 (977 ق).

- الحمد لله على ترادف الآلاء

ذخائر العلوم (فیما كان فی سالف الدهور)

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق).

در «التنبیه و الاشراف» مؤلف به آن ارجاع داده شده است.

ذخائر فصل القضا (فی فضل الامام المرتضی)

شیخ محمد رضا بن قاسم غراوی نجفی (معاصر).

ذخائر القیامه (فی النبوه و الامامه)

شیخ جعفر نقدی (-1371 ق)، تألیف، 1331 ق. ط. بغداد، 1366 ق.

ذخائر المال (فی نشر مدح المصطفی و ال)

منظومه از سید حسین بن میر رشید رضوی نجفی (سده 12 ق). خ. موجود.

- نحمدک اللهم منشی الامم

و باسط اللوح و باری القلم

ذخائر المجتهدین (فی شرح معالم الدین فی فقه آل

یاسین)

ابو المجد آقا رضا بن محمد حسین اصفهانی (-1362 ق)، تألیف: 1312 ق؛ اصل معالم از ابن قطن است.

- بعد الحمد لله الذی جعل الحمد مفتتح کتابه

ذخائر المعاد

اصول دین، از شیخ محمد حسین بن علی بارفروشی (-1308 ق). خ. موجود.

ذخائر النبوه

فقه، از شیخ هادی بن محمد امین تهرانی (-1321 ق). مجلد «الخيارات» آن چاپ شده.

ذخائر الواعظین

فارسی، اخلاق، از ملا سلطان حسین بن سلطان محمد واعظ استرآبادی (-1078 ق) شاگرد شیخ بهائی. خ. موجود

الذخر الزایع (فی شرح مفاتیح الشرایع)

سید عبد الله بن نور الدین محدث جزائری (-1173 ق). خ. آستان قدس، ش 7017 و 11947. «مفاتیح الشرایع» تألیف فیض کاشانی است.

ذخر العالمین (فی شرح دعاء الصّمنین)

فارسی، از محمد مهدی بن علی اصغر قزوینی؛ تألیف: 1116 ق، به نام شاه سلطان حسین صفوی؛ خ. آستان قدس، ش 6650 (1122 ق) و 3351 (1229 ق).

شرح «عروه الوثقى» از سيد عبد الصاحب بن محمد حلو جزائرى نجفى (-1360 ق)

ص:7

«العروه الوثقی» از استادش سید محمد کاظم یزدی است. خ. موجود.

الذخر للمعاد (فی تصحیح الاعتقاد)

از علامه ابو الفتح محمد بن علی کراچکی (-449 ق) که در «کنز الفوائد» او درج است.

الذخر و السعاده فی العباده

شیخ محمد علی بن ایطالب حزین (-1181 ق).

مذکور در «نجوم السماء».

الذخیره

اصول فقه، تقریرات بحث سید حسین کوهکمری (-1299 ق) که توسط شاگردش نوشته شده. خ. موجود.

الذخیره فی الطب - ذخیره خوارزمشاهی

فارسی، از ابو ابراهیم سید اسماعیل بن حسین جرجانی (-535 ق). ط. تهران، 1344 ش. خ.

آستان قدس، ش 5087 (669 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله حمد الشاکرین

الذخیره فی العقبی (فی الموده ذوی القربی)

احوال و انساب سید علی خان بن خلف والی حویزه، از سید شیرین محمد بن ثوان (-1190 ق). خ. کتابخانه صدر.

-الحمد لله الذی خلق من الماء بشرا

الذخیره

کلام، از سید مرتضی علم الهدی ابو القاسم علی بن حسین موسوی (-436 ق). خ. آستان قدس.

الذخیره (فی محاسن اهل الجزیره «اندلس»)

ابو الحسن علی بن محمد معروف به ابن بسام (-302 ق). ط. قاهره، 1358-1364 ق.

ذخیره

فارسی، مراثی، از حکیم عابد علی غیور هندی.

الذخیره لاریاب البصیره

حروف و اعداد، ناشناخته؛ خ. دیده شده.

الذخیره لاهل البصیره

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

ذخیره آخرت

ناشناخته، ط. هند.

الذخیره الابدیه (فی جوابات المسائل الاحمدیه) -

الرساله الاحمدیه

سید عبد الله بن نور الدین محدث جزائری (-1173 ق). جواب 40 مسأله که سید احمد حویزی پرسیده است. خ. حسینیه شوشتریها و کاشف الغطاء نجف

-الحمد لله الذي جعل العلم وسیله درک السعادات

ذخیره الابرار (فی منتخب انیس التجار)

فارسی، از شیخ عباس قمی (-1359 ق).

«انیس التجار» تألیف ملا مهدی نراقی است. خ.

دیده شده.

ذخیره الاحکام فی مسائل الحلال و الحرام

رساله عملیه، از آقا رضا بن آقا هادی همدانی (-1322 ق). خ. کاشف الغطاء. فارسی این کتاب به عنوان «هدایه» خواهد آمد.

ذخیره اسکندری

فارسی، کیمیا و علوم غریبه، ترجمه از عربی که آن نیز از یونانی ترجمه شده و تألیف اصل آن منسوب به انطیوخوس است. خ. آستان قدس، ش 5088.

-تبرکا بسمه العلی العظیم. الحمد لله و کفی

فارسی، جفر، از سید کمال الدین حسین بن علی اخلاطی. خ آستان قدس، ش 10998 (1263 ق).

ص: 8

ذخیره الاعمال

فارسی، ادعیه، از ملاّ یحیی بن محمد باقر مراغی. خ. موجود (1220 ق).

-الحمد لله الذى جعل الدعاء وسيله للطالبين

ذخیره الافهام

ناشناخته، در «تظلم الزهراء» از آن نقل شده.

ذخیره الالباب و بغيه الاصحاب (الى كل علم فيه باب)

محمد بن عبد التّبی اخباری (-1232 ق). خ.

کاشف الغطاء نجف.

ذخیره الانام (فی ترجمه و جیزه الاحکام)

رساله عملیه، از شیخ محمد حسین بن علی آل کاشف الغطاء (-1373 ق). ط. 1339 ق.

ذخیره الایمان

منظومه در کلام، از زین الدین علی بن محمد نباطی بیاضی عاملی (-877 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله على تمامه و الشکر لله على انعامه

الذخیره الباقیه (فی اجوبه المسائل الجلیّه الثانیه)

سید عبد الله بن نور الدین محدّث جزائری (-1173 ق). جواب 30 مسأله است که سید علی نهاوندی پرسیده، برخی فارسی و برخی عربی است.

-الحمد لله الذى فرض طلب العلم...

ذخیره الجته

فارسی، ادعیه، از امیر حسین بن روح الله حسینی طبسی معروف به صدر جهان، که به نام سلطان ابراهیم قطبشاه (-988 ق) تألیف کرده.

ذخیره الخوانین

فارسی، از مآخذ «خزانه عامره»، که احوال برخی از شاعران از جمله عرفی (-999 ق) را از آن نقل کرده است.

ذخیره خواریز مشاهی - ذخیره یا (الذخیره فی الطب)

ذخیره الذّارین (فیما یتعلّق بالحسین و اصحاب

الحسین (علیه السلام))

مقتل، از سید عبد المجید بن محمد رضا حسینی شیرازی حائری (معاصر). ط. نجف، 1345 ق (جزء اول).

ذخیره الشبّعه

فارسی، مقتل، از فاضل سمنانی، در رساله «جهادیه» از آن نقل شده.

ذخیره الصالحین

فارسی، رساله عملیه، از فتاوی سید ابو الحسن اصفهانی (-1365). ط. مکرّ.

ذخیره الصالحین

رساله عملیه، فتاوی سید محمد کاظم طباطبائی یزدی (-1337 ق). جامع: شیخ سعید حلی؛ ط.

بغداد، 1329 ق (چاپ اول).

ذخیره الصالحین (فی شرح تبصره المتعلّمین)

شیخ محمد رضا بن عباسعلی طبسی؛ تألیف:

1366-1369 ق. «تبصره المتعلّمین» از علامه حلی است.

ذخیره الصّرف

مولوی اعجاز حسین بن جعفر حسن (-1350 ق). مذکور در «تذکره بی بها».

ذخیره العباد لیوم المعاد

رساله عملیه، از میرزا محمد تقی شیرازی (-1338 ق).

ذخیره العباد لیوم المعاد

شرح زیارت عاشورا. مؤلف از معاصرین بوده و از آن در «اللؤلؤ النّضید» نقل شده.

ذخیره العباد الی سبیل الرّشاد

فارسی، در معاد، از محمد بن جعفر بن سلیمان فراهی (سده 12 ق).خ. دیده شده.

-الحمد لله الواحد الاحد

ذخیره العباد (فی تعریب زاد المعاد)

ص:9

شیخ عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق)؛ تألیف: 1131 ق در بهبهان.خ. موجود.

-الحمد لله الذى جعل فى عبادته زاد المعاد

ذخیره العباد لیوم المعاد

فارسی، رساله عملیه، از شیخ عبد النبى وفسى.

ط.قم، 1369 ق.

الذخیره العلویه فى الاحکام النبویه

فقه استدلالی، از سید ابی طالب بن عبد المطلب حسینی همدانی (-1265 ق)، آغاز تألیف:

1234 ق.خ. موجود.

ذخیره الفرائض

در میراث، از شیخ محمد زکی بن فرج بهبهانی؛ تألیف: 1313 ق.ط. ایران، 1326 ق.

ذخیره العقبی

فارسی، رساله عملیه، از سید محمد تقی بن مرتضی موسوی خلخالی (-1362 ق).ط.

1344 ق

ذخیره القلوب

در علم اعداد، از سید هاشم بن مرتضی طباطبائی اصفهانی معروف به دکنی.خ. موجود.

ذخیره المال-ذخائر المال

ذخیره المحشر (فی احوال الامام المنتظر)-الذخیره

فی المحشر فی مولد الامام المنتظر

شیخ ابو عزیز محمد بن عبد الله خطی بحرانی (سده 12 ق)؛ تألیف: 1167 ق.خ. موجود.

-الحمد لله الذى شرف الكائنات

ذخیره المحشر فی شرح الباب الحاديعشر

شیخ علی آقا بن عبد العظیم تبریزی (- پس از 1340 ق). خ. موجود

- الحمد لله الواجب وجوده

الذخیره فی المحشر (فی بیان نسب عمر)

شیخ سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق).

از این کتاب در «عقد اللآل» شیخ احمد شاگردش نقل شده.

ذخیره المصائب

اردو، مقتل، از سیده مصطفی بیگم بنت باقر حسین هندی. ط. هند.

الذخیره الی المعاد (فی مدح و محمد و آله

الامجاد)

دیوان شیخ سلیمان ظاهر عاملی. ط. صیدا، 1348 ق.

ذخیره المعاد

فارسی، اخلاق، از قوام الواعظین سید اسماعیل فریز هندی (منسوب به روستای فریز هند). ط.

تهران. 1325 و 1333 ق.

ذخیره المعاد

فارسی، مقتل، از سید اسماعیل بن محمد حسینی اردکانی یزدی (-1317 ق). ط. تهران، 1320 ق.

ذخیره المعاد (فی الاجازه لافلاذ الابداد)

ملاً محمد باقر بن محمد حسین قاننی بیرجندی (-1352 ق). مذکور در «بغیه الطالب» مؤلف.

ذخیره المعاد (فی شرح الارشاد)

محمد باقر بن محمد مؤمن محقق سبزواری (-1090 ق). ط. تهران. 1273-1274 ق.

ذخیره المعاد-ذخیره العباد (از محمد تقی شیرازی).

ذخیره المعاد (للتقی من العباد)

فارسی، از سید محمد تقی بن محمد حسین شهرستانی (-1307 ق).خ. موجود.

-الحمد لله الذي فتح مقالنا للشّفاء

ذخیره المعاد

ادعیه، از شیخ محمد حسین بن محمد اسماعیل شریعتمدار سیستانی (معاصر).ط.

ذخیره المعاد

فارسی، ادعیه، از محمد حسین بن علی اکبر، ط.

ص: 10

ذخیره المعاد (لاهل الرّشاد)

فارسی، فقه استنباطی، از شیخ محمد حسین بن علی بارفروشی (-1308 ق)، برگرفته از «ذخائر الاّیام» مؤلّف.

ذخیره المعاد (فی تکالیف العباد)

فارسی، رساله عملیه، فتاوی شیخ زین العابدین بن مسلم بارفروشی (-1309 ق) به طریق سؤال و جواب. ط. مشهد، 1331 ق و مکرر در تهران و هند.

ذخیره المعاد (فی شرح الارشاد)

امیر سید علی کبیر مدرسی (-1316 ق)، مؤلّف «الهام الحجّه».

ذخیره المعاد (و ذریعه الوداد)

تفسیر سوره یوسف، از شیخ محمد حسن بن محمد رفیع رشتی اصفهانی، که در کتاب «وسیله النجات» (تالیف: 1269 ق) به آن ارجاع داده است.

ذخیره المعاد

فارسی، رساله عملیه، از فتاوی شیخ مرتضی انصاری (-1281 ق)؛ جامع: ملا علی شوشتری. خ. دیده شده.

ذخیره المعاد

فارسی، اخلاق، از نوروز علی بن محمد باقر بسطامی (-1309 ق)، مرتب بر مقدمه، 30 مجلس و خاتمه. ط. تهران، 1269 ق.

ذخیره الملوک

فارسی، اخلاق، از سید علی بن شهاب الدین همدانی (-786 ق). ط. لاهور، 1906 م. خ.

آستان قدس، ش 3464 (928 ق) و 3527

-حمد بسیار و ثنای بی شمار حضرت ملکی را

ذخیره الممات

فارسی، مواعظ، از عباس بن علی محمد طارمی زنجانی (-1351 ق).

ذخیره المناقب

فارسی، مجموعه ای از اشعار سعدی، حافظ، شمس تبریز، شاه نعمت الله و هفت بند حسن کاشی، عناوین به اردو. ط. هند.

ذخیره المؤمنین (فی ردّ الصوفیه المبتدعین)

ناشناخته، در «السهام المارقة» شیخ علی عاملی (-1103 ق) از آن یاد شده.

ذخیره المؤمنین

فارسی، در فضیلت جمعه و اعمال آن، از عباس بن اسماعیل قزوینی. برگرفته از «کنز الفرائد» مؤلف.

ذخیره الميعاد

فارسی، اعمال و ادعیه، از میرجهانی (معاصر).

ط. 1364 ق.

ذخیره النسب (فی تذکره الکمال و الادب)

سید محمد علی بن زین العابدین حسینی علویجه ای (-1348 ق).

ذخیره یوم الجزاء

تفسیر، از سید ابو القاسم حسینی سمنانی؛ تألیف:

1071 ق. خ. مشکات.

ذخیره یوم الجزاء

در اصول و فروع، از معز الدین محمد بن ابی الحسن موسوی؛ تألیف: 1035 ق، در 12 فصل.

خ. موجود.

ذخیره یوم المحشر (فی شرح الباب الحاديعشر)

فارسی، از عبد الباقي بن محمد حسین. خ دیده شده

-بهترین کلامی که سردفتر دیوان منشیان...

الذرایع (فی شرح الشرایع)

میر حامد حسین (-1306 ق) صاحب «العبارات».

الذرايع (في شرح الشرايع)

شيخ عبد الحسين بن محمد علي اعسم نجفی (-1247 ق)، در 3 مجلد؛ تالیف: 1239-1243 ق. خ. دیده شده.

ذرايع الاحلام (الی اسرار شرايع الاسلام)

شرح شرايع، از شيخ محمد حسن بن عبد الله مامقانی (-1323 ق). ط تبریز، 1319-1321 ق.

ذرايع الافهام-الذرايع

ذره و خورشید

فارسی، مثنوی، از زلالی خوانساری. خ. آستان قدس، ش 4661 (سده 11 ق)، ملک و دانشگاه تهران.

الذرايع و البيان (فيما يتعلق بعوارض اللسان)

اخلاق، از شيخ محمد رضا طبسی (معاصر). خ.

دیده شده.

-الحمد لله و كفى

ذرع، كتاب

فارسی، در تحقیق پیمانه ذرع، از محمد مهدی صمدی بیرجندی. ط. ایران.

الذروه

شرح تصريف تفتازانی، از ملا حمزه مازندرانی، معاصر ملا محمد اشرفی (-1315 ق).

الذروه

فارسی، فقه استدلالی، از شيخ محمد صالح بن فضل الله مازندرانی (-1297 ق). خ. موجود.

ذروه السعاده (في نيه العباده)

سید مرتضی بن احمد خسروشاهی تبریزی (معاصر).

ذری المعالی (في نسب ابی المعالی) - صدف

اللتالی

سید محمد علی هبه الدین شهرستانی، نواده سید ابو المعالی.

الذریه الطاهره

ابو الفضل محمد بن ناصر بغدادی سلامی (-550 ق) مذکور در «شذرات الذهب».

ذریه المصطفی

فارسی، انساب اجداد مؤلف، از سید علی بن محمد مرعشی تبریزی (-1316 ق)، مؤلف «قانون العلاج».

الذریعه

سید ابو بکر عبد الرحمن علوی حسینی حضرمی (-1341 ق). مذکور در پشت دیوان چاپی او.

الذریعه

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی، که نجاشی (-450 ق) از او به 2 واسطه روایت کرده است.

الذریعه (فی احکام الشریعه)

فارسی، رساله عملیه، از میرزا جعفر بن شیخ مرتضی انصاری (-1360 ق) ط 1366 ق (جزء اول).

الذریعه الی اخلاق الشریعه-الذریعه الی مکارم

الشریعه

الذریعه (الی اصول الشریعه)

شریف مرتضی علم الهدی علی بن حسین موسوی (-436 ق)؛ تألیف: 430 ق..خ آستان قدس، ش 7373 (1045 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله حمد الشاکرین الذاکرین

الذریعه (الی تصانیف الشیعه)

کتابشناسی، از شیخ محمد محسن بن حاج علی معروف به آقا بزرگ تهرانی (-1389 ق). ط.

نجف، 1355 جزء اول-1398 ق (جزء 24).

جزء آخر (25) نیز پس از آن طبع شده و 25 مجلد مکررا در عراق، لبنان و ایران چاپ شده است. کتاب حاضر ترجمه و تلخیص این کتاب است.

الذریعه (الی حافظ الشریعه)

در مصائب سید الشهداء (علیه السلام) از رفیع الدین محمد بن محمد مؤمن گیلانی، بخط مؤلف در مجموعه ملا لطف الله مورخ 1075-1085 ق دیده شده.

- یا عین مالی اراک

الذریعه (الی معرفه اصول الشریعه)

شیخ محمود عباس عاملی (-1353 ق)؛ ط.

بیروت

الذریعه (الی معرفه اعیان الشیعه) - اعیان الشیعه

الذریعه (الی مکارم الشریعه)

اخلاق و آداب شرعی، از شیخ ابو القاسم حسین بن محمد بن فضل راغب اصفهانی (-565 ق)، در 7 فصل. ط. مکرر، خ. آستان قدس، ش 3463 (708 ق) و چند نسخه دیگر.

الذریعه (الی نقض البدیعه)

سید عبد الحسین شرف الدین موسوی عاملی (-1370 ق). «البدیعه» در رد شیعه از نبهانی بیروتی است.

الذریعه (فیما یخصّ الشیعه)

آداب و ادعیه، از شیخ محمد صالح بن احمد بن صالح آل طعان قطیفی بحرانی (-1333 ق)، مرتب بر مقدمه و 12 باب، تألیف: 1327 ق، خ. دیده شده (بخط مؤلف).

- الحمد لله الذی خلق الانسان بصنعه البدیع

الذریعه (فی وفيات اعیان الشیعه)

سید جعفر بن محمد اعرجی نسابه (-1332 ق).

مذکور در «نقحه بغداد».

ذریعه الاعتماد (علی احقاق الحق و فهم المراد من

بعضی عبارات شیخنا العلامه المرتضی الاستاد)

حاشیه «فراند الاصول» شیخ انصاری، از ملا لطف الله اسکی لاریجانی (-1311 ق). خ.

آستان قدس، ش 2987

ذریعه الامل (فی احوال المعصومین الاربعه عشر)

شیخ عبد الحسین بن محمد جواد بغدادی (-1365 ق).

الذریعه الحسینیہ

بلاغت، از ملا مراد بن علی خان تفرشی (-1051 ق). مذکور در «جامع الرواه»

ذریعه الحیاه (فی ترجمه وسیله التّجاه)

فارسی، ترجمه رساله عملیه سید ابو الحسن اصفهانی، از سید علی اصغر بن سید حسین طیب جزائری شوشتری (-1348 ق). خ. آستان قدس، ش 7660 (1346 ق، خط مترجم).

-الحمد لله الذی هدانا لاینه

الذریعه الرضویه-دیوان گوهری

فارسی، از میرزا گوهری، ظاهرا میرزا ابراهیم گوهری است. خ. ملک.

ذریعه الضراعہ

ادعیه، از محمد محسن فیض کاشانی (-1091 ق). خ. آستان قدس، ش 3353 (1127 ق) و 3352.

ذریعه العاصین

فارسی، اخلاق و مناقب اهل بیت (علیه السلام)، از سلطان المتکلمین محمد بن اسماعیل کجوری (-1353 ق)؛ خ. دیده شده.

ذریعه العباد

فارسی، اصول و فروع و ادعیه، از محمد علی بن ملا نصیر مدرس چهاردهی (-1334 ق). ط.

بمبئی.

ذریعه الفنون فی طب العیون

سید احمد بن سید محمد حسین کحّال موسوی شیرازی (1306 ق-).

اردو، از منشی نعمت اللہ صاحب اختر ہندی (معاصر) کہ بہ تشیع گرویدہ و این کتاب را در

ص: 13

رد عامه نوشته است.

ذریعه المآب

ناشناخته، از آن در دوازده امام خواجه نصیر الدین طوسی نقل شده.

ذریعه المعاد (فی شرح نجات العباد)

عبد الرزاق علی رضا محدث و واعظ (1291 ق-) تألیف مجلد اول: 1330 ق.

ذریعه المؤمنین (و وسیله العارفين فی علم الکلام و

اصول الدین)

شیخ سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق).

مذکور در اجازة مورخ 1111 ق مؤلف به محمد رفیع بیرمی.

ذریعه التاهض الی تعلم الفرائض

ارجوزه در میراث، از سید ابو بکر بن عبد الرحمان حسینی حضر می (-1341 ق)؛ مذکور در پشت دیوان ناظم.

ذریعه النجاه

مختصر مجلد دوم «الدمعه الساکبه» از محمد رفیع بن قهرمان (یا قربان) خاتون آبادی کرهرودی (یا گرمودی)؛ تألیف: 1302 ق، ط.

تبریز، 1300 ق و مکرر.

ذریعه التجاه (فی ترجمه وسیله النجاه)

اردو، ترجمه «وسيلة النجاه که فتاوی سید ابو الحسن اصفهانی است، از شیخ سعادت حسین بن منور علی سلطان پوری (-1330 ق).

ط. هند، 1356 ق.

ذریعه التجات (فی ادعیه التعقیبات)

سید عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی (-1242 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

ذریعه التجاه

فارسی، رساله عملیه، از ملا محمد بن محمد مهدی اشرفی (-1315 ق). ط. ایران.

ذریعہ النجیح

در اعمال سنّت، از امیر محمد صالح بن عبد الواسع خاتون آبادی (-1116 ق) که در روزگار شاه سلیمان صفوی (-1105 ق)، در یک مقدمه و 12 باب تالیف کرد. خ. آستان قدس، ش 3149 (1246 ق).

-ذریعہ نجیح سرگشتگان گرداب عصیان...

ذریعہ الوداد (فی مختصر نجات العباد)

میرزا حسین خلیلی (-1326 ق) که از اساتید آقا بزرگ بوده. ط. تهران، 1312 ق و مکرر.

ذریعہ الهداه (فی بیان معانی الفاظ الصلاه)

شیخ حسین بن محمد بن احمد بن ابراهیم درازی بحرانی آل عصفور (-1216 ق)؛ تالیف:

1213 ق، برای شیخ محمد علی کازرونی. خ دیده شده.

الذکر، کتاب

ابو احمد عبد العزیز بن احمد جلودی، از مشایخ ابن قولویه (-367 ق) مذکور در رجال نجاشی.

ذکر الآيات التي نزلت في امير المؤمنين (عليه السلام)

ناشناخته، از کتب موقوفه ابن طاوس (سید علی) به اولاد او. مذکور در «سعد السعود».

ذکر الابقی

قاضی سید نور الله بن شریف الدین مرعشی شوشتری (-1019 ق). مذکور در «محفل فردوس» از فرزند مؤلف.

ذکر الاسباب (الصاده عن معرفه الصواب)

شیخ ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراچکی (-449 ق).

ذکر الامجاد (من آبائنا و الاجداد)

امام المهدی احمد بن یحیی حسینی یمانی (-840 ق)؛ تالیف: 831 ق. سومین کتاب از کتب هشتگانه «یواقیت السیر» است. خ. دیده شده.

ذکر امر الحسین (علیه السلام)

ابو احمد عبد العزیز جلودی (-332 ق). مذکور در رجال نجاشی.

ذکر الثقلین (فی مصائب الحسین (علیه السلام))

اردو، از سید حفاظت حسین سلیم بهیکپوری. ط.

هند.

ذکر الجمیل (فی ترجمه الخلیل)

شیخ میرزا محمد بن رجبعلی تهرانی عسکری (-1371 ق). شرح احوال خلیل بن احمد فراهیدی (-170 ق) مؤلف «کتاب العین» است.

ذکر الحافظ

فارسی، احوال حافظان شیعه، از مولوی سید احمد رضا بن غلام محمد بخاری جائسی. ط. هند.

ذکر الحسن و الحسین (علیه السلام)

ابو الحمد عبد العزیز جلودی (-332 ق). مذکور در رجال نجاشی.

ذکر الحسین (علیه السلام)

نیز از جلودی و مذکور در همان مأخذ.

ذکر خدیجه و فضل اهل البیت (علیه السلام)

نیز از جلودی و مذکور در رجال نجاشی.

ذکر الخلائف و عنوان المعارف

تاریخ خلفاء، از کافی الکفاه، اسماعیل بن عباد دیلمی طالقانی وزیر (-385). خ. دیده شده.

-الحمد لله الواحد العدل.

ذکر السجاح

شیخ ابو عبد الله احمد بن محمد بن عبید الله جوهری (-401 ق) مؤلف «مقتضب الاثر».

مذکور در رجال نجاشی.

ذکر الشیعه

ابو احمد عبد العزیز جلودی (-332ق) درین کتاب مؤلف به ذکر آن عده از صحابه پرداخته که امیر المؤمنین (علیه السلام) آنان را دوست می داشته و یاد می فرموده است. مذکور در رجال نجاشی.

ذکر الطیار

اردو، در احوال جعفر طیار، از سید اولاد حیدر بلگرامی. ط. هند.

ذکر العباس

اردو، احوال و مناقب و مصاحب عباس بن علی (علیه السلام)، از سید نجم الدین حسن کراروی هندی (ح 1330 ق-) ط. هند.

ذکر علی (علیه السلام) (فی حروب النبی ص)

ابو احمد عبد العزیز جلودی. مذکور در رجال نجاشی.

ذکر فاطمه الزهراء (علیه السلام) و ابی بکر

نیز از جلودی و مذکور در رجال نجاشی.

ذکر القائم (علیه السلام) من آل محمد ص

احمد بن رمیح مروزی، مذکور در «معالم العلماء».

ذکر القائم (علیه السلام) و غیبه

شیخ حرز بن علی شناطری اوالی عسکری بحرانی. تالیف: 976ق، در 2 باب. خ. دیده شده.

ذکر القرآن

ابو عبد الله محمد بن عمر واقدی (-207ق).

ذکر کلام علی (علیه السلام)، فی الملاحم

ابو احمد عبد العزیز جلودی (-332ق) مذکور در رجال نجاشی.

ذکر ما جرى للشیعه بعد علی (علیه السلام)

ابو احمد عبد العزیز یحیی جلودی، مذکور در رجال نجاشی. ابن طاوس در «محاسبه النفس» از آن به کتاب «ماللشیعه بعد علی» تعبیر کرده است.

ذکر ما جرى من الكلام بين علي و عثمان

نیز از جلودی و مذکور در رجال نجاشی.

ص: 15

ذکر ما ظهر لامیر المؤمنین (علیه السلام) من الفضائل یوم

خیبر

سید مفتی میر ناصر حسین بن حامد حسین لکهنوی (-1361 ق). مذکور در «تجلیات».

ذکر ما نزل من القرآن فی رسول الله و اهل

البيت (صلی الله علیه و آله)

از کتبی است که ابن طاوس وقف کرده و خصوصیات آنها را «سعد السعود» آورده است.

ذکر المجاز من القرآن

شیخ ابو الفتح محمد بن جعفر همدانی مراغی (-371 ق)، استاد ابو الحسن سمسومی، مذکور در «معجم الادباء».

ذکر مجلس جری للصدوق بین یدی رکن الدوله،

ذکر مجلس جری ایضا للصدوق بین یدی رکن الدوله،

ذکر مجلس ثالث كذلك،

ذکر مجلس رابع كذلك،

ذکر مجلس خامس ایضا كذلك

هر پنج کتاب، از شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

ذکر من احب علیا و ذکره بخیر،

ذکر من احب علیا و من ابغضه،

ذکر من اوصی بشعر جمعه،

ذکر من خطب علی منبر بشعر

هر چهار کتاب از ابو احمد عبد العزیز جلّودی.

مذکور در رجال نجاشی.

ذکر من روی الحدیث من بنی ناشره

شیخ ابو عبد الله احمد بن عبید الله جوهری (-401 ق) مؤلف «مقتضب الاثر». نیز مذکور در رجال نجاشی.

ذکر من روی عن جعفر بن محمد (علیه السلام) (من التابعین و

من قاریهم)

ابو زرعه رازی-نجاشی احوال ابان بن تغلب را از آن نقل می کند.

ذکر من روی من طرق اصحاب الحدیث (ان

المهدی من ولد الحسین (علیه السلام))

شیخ ابو علی احمد بو محمد جرجانی مقیم بصره. مذکور در رجال نجاشی.

ذکر من روی مواخاه النبی (صلی الله علیه و آله) لامیر المؤمنین (علیه السلام)

قاضی شیخ ابو بکر محمد بن عمر جعابی، استاد شیخ مفید (-413 ق). نیز مذکور در رجال نجاشی.

ذکر من سب علیا من الخلفاء

ابو احمد جلودی. در همان مأخذ.

ذکر من فجر با خواله من قریش

ابو المنذر محمد بن هشام کلبی (-205 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

ذکر من قابل الجمیل بالقبیح

ابو الحسن علی بن محمد عدوی شمشاطی.

معاصر کلینی.

ذکر من قال بالتفضیل من الصحابه

محمد بن احمد بن محمد بن ابی الثلج (سده 4 ق). مذکور در رجال نجاشی.

ذکر من قال شعرا فی وصیته

ابو احمد جلودی. مذکور در همان مأخذ.

ذکر من قال شعرا فنسب الیه

ابو منذر هشام کلبی. مذکور در فهرست بن ندیم.

ذکر من لقیه من اصحاب الحدیث (و روی عن کل

واحد منهم و ذکر حدیثا منه)

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

ذکر من نسب الی امه (من قبایل العرب)

ابو منذر هشام کلبی (-205 ق)، مذکور در همان مأخذ.

ذکر من هاجر و ابوه

ابو منذر هشام کلبی (-205 ق). مذکور در

ذکر المهدی (علیه السلام) و نعوتہ و حقیقہ مخرجه و ثبوتہ

حافظ ابو نعیم احمد بن عبد اللہ اصفهانی (-430 ق). مذکور در «طرائف» ابن طاوس.

ذکر النبی (صلی الله علیه و آله) و الصخره و الراهب و طرق ذلك

ابو العباس احمد بن محمد بن سعید بن عقده (-333 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الذکری-ذکری الشیعہ

الذکری-الخمیریہ

در نکوهش خمیر، از امیر ابو نصر صدر الدین محمد بن غیاث الدین منصور حسینی دشتکی، معروف به صدر الدین صغیر، تاریخ مسوده:

961-ذکری، تبیض: 962 ق.خ.روضاتی اصفهان و شهید مطهری.

-استغفر الله العظیم...

ذکری ابی جعفر (محمد بن الامام ابی الحسن الهادی

(علیه السلام)

شیخ علی بن حسن بن علی خاقانی نجفی، تألیف:

1365 ق.خ. دیده شده.

ذکری الامام المجدد الشیرازی-سبائک التبر

ذکری الائمہ (فی احوال الائمہ علیہ السلام)

شیخ محمد بن ناصر لاند نجفی (-1326 ق)، در 2 مجلد دیده شده.

ذکری اولی الالباب (او ماوراء الستار).

سید هادی بن احمد حسینی آل کمال الدین (معاصر). 2 مجلد از آن دیده شده.

ذکری للجمهور (بالفوز يوم النشور)

اخلاق، از سید مهدی بن صالح کاظمی (-1358 ق). ط.نجف، 1346 ق.

-الحمد لله مقيم الحجّه...

ذكري الشيخ حسنى البدر القطيفى

فرج بن حسن قطيفى (معاصر). از اجزاء «الازهار العرجية» اوست.

ذكري الحسين (عليه السلام)

شيخ حبيب بن ابراهيم مهاجر عاملى (معاصر).

ط. مذکور در «سبيل المؤمنين» مؤلف.

ذكري الحسين (عليه السلام)

سيد قاسم بن حسن شبرى (1346 ق-) خ. دیده شده.

الذكري الخالده

مراثى يادبود اربعين عنايت الله بن جمال الدين (-1372 ق). ط. نجف، 1372 ق.

ذكري الامام الخنيزى (على بن حسن) - اضاء من

حياه ابى

شيخ عبد الله بن على خنيزى، تاليف: 1368 ق.

ط 1370 ق.

ذكري الزعيم الخنيزى (عبد الكريم بن حسن)

نيز از شيخ عبد الله بن على خنيزى؛ تاليف:

1371 ق. ط 1373 ق.

ذكري ذوى النهى (فى حرمه حلق اللهى)

سيد حسن صدر الدين. ط. بغداد، 1343 ق.

ذكري رزيه الطف

منظومه، از سيد هادى بن صمد آل كمال الدين حلى (معاصر).

ذکری السعدون

احوال عبد المحسن بیک سعدون رئیس الوزراء عراق (-1348 ق): از شیخ علی شرقی. ط 1348 ق.

ذکری الشیعه (فی احکام الشریعه)

ابو عبد الله محمد بن مکی شهید اول (-786 ق)، تالیف: 784 ق. ط. تهران، 1271-1272 ق.

-الحمد لله الذي شرع الاسلام

ذکری الصوفیه

منظومه در رد صوفیه، از سید محمد علی هبه

ص: 17

الدین شہرستانی، کہ ناتمام مانده.

ذکرى الشيخ عبد الله بن معتوق

در احوال و آثار شيخ عبد الله بن معتوق قطيفى ناروتى (-1362 ق).

ذکرى الشيخ على بن حس الخنيزى (-1363 ق)

به همت فرزندش شيخ عبد الله چاپ شده.

ذکرى غازى الاؤل

احوال ملك غازى بن فيصل پادشاه عراق، از شيخ عبد الواحد انصارى. ط. 1358 ق.

ذکرى الكتب و المكتبات

مولوى سيد سبط حسن فتحپورى (معاصر)

ذکرى السيد ماجد

احوال و مراثى سيد ماجد بن هاشم قطيفى (-1367 ق)، در 2 قسمت: نخست زندگى نامه او به قلم محمد سعيد مسلم، دوم مراثى شاعران معاصر در مرگ او. ط.

ذکرى المحسنين

احوال سيد محسن اعرجى كاظمى (-1227 ق)

از سيد حسن صدر الدين كاظمى (-1354 ق)

تأليف: 1320 ق. ط. تبريز، 1321 ق (با كتاب الطهاره از سيد محسن).

ذکرى الشيخ محمد

در احوال شيخ محمد بن ناصر آل نمر قطيفى عوامى (-1348 ق).

ذکرى السيد ناصر

زندگى نامه سيد ناصر بن هاشم آل سيد سلمان موسى احسانى (-1358 ق). ط. نجف، 1359 ق.

ذکريات و آمال

از شاعران معاصر، عبد الغنی بن شیخ محمد جواد مطر و سید محمد بن سید رضا هندی. ط.

نجف 1356 ق.

الذکرته

تواریخ معصومین، در 14 باب، از سید محسن حسینی سبزواری. خ. دیده شده.

ذلت اشقیا

اردو، ناشناخته. ط. هند.

ذم الاقتداء بالسلف الضالّه

ناشناخته، خ. آستان قدس.

ذم التقليد و اتباع الابهاء (و ترک الاستدلال).

شیخ زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق). خ. موجود.

-اللهم حببنا الى الحق...

ذم الحجاب (یا ذم الحجاب)

شیخ ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانی خراسانی بغدادی (-384 یا 378 ق). مذکور در «معجم الادباء» یاقوت و فهرست ابن ندیم.

ذم الخطا فی الشعر

ابو الحسین احمد بن فارس قزوینی رازی (-375 ق). مذکور در «بغیة الوعاة».

ذم الخمر ---

ص: 18

ذوات الاجنحه

حسن بن طیب بن حمزه شجاعی، که نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الذواتیه، الرساله

سید ابو الحسن علی بن نقی رضوی لکهنوی (معاصر). مذکور در «اسعاف المأمول» مؤلف.

ذواذواء

در بیان کلماتی که با «ذو» آغاز می شود، از عبد الوهاب قائم مقامی (معاصر).

ذوب النصار (فی شرح اخذ الثار).

شیخ جعفر بن محمد معروف به ابن نمای حلی (-645 ق). درج در آخر مجلد دهم «بحار الانوار». ط. تبریز، 1303 ق.

ذو الجناحیه الحسینیه

فارسی، اردو، در تاریخ ذو الجناح، از مولوی سید غلام حسنین کنتوری (-1340 ق). ط.

ذو الرأسین و احکامه

سید صدر الدین محمد بن صالح موسوی عاملی اصفهانی (-1363 ق).

ذو الفقار (قصیده فی مدح الکزار)

ناشناخته، ط. هند.

ذوالفقار

فارسی، ردباب 12 «تحفه اثنا عشریه»، از سید دلدار علی بن محمد معین نقوی (-1235 ق).

خ. موجود.

-الحمد لله مثبت الحق و مزیل الباطل

ذوالفقار حیدر

اردو، کلام، از سید علی اظهر هندی (معاصر).

ط. هند. در 3 مجلد.

ذوالفقار حیدری

گجراتی، در امامت، از مولوی غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (سده 14 ق)، ط.

ذوالفقار ماتم

گجراتی، مراثنی، نیز از مولوی غلام علی بهاونگری.

ذوالفقاربه

فارسی، در نکوهش تریاک، چای و توتون، از ملا سلطان علی گنابادی (-1327 ق). ط.

تهران، 1318 ق و 1334 ش.

ذوالقرنین (و سدّ یاجوج و ماجوج)

فارسی و عربی، از سید هبه الدین محمد بن علی شهرستانی. ط. تبریز، 1329 ش (چاپ سوم).

ذوالقرنین

فارسی، تاریخ قاجار، از میرزا فضل الله خاوری شیرازی، از این تاریخ در «روضه الصفای ناصری» نقل شده است.

ذوالنورین

اردو، ردّ عیسویان، از بعضی فضلاهی هند. ط.

ذوقیات الاسرار

اخلاق و عبادات، از شیخ علی بن ابی طالب قمی (-پس از 1320 ق)؛ تألیف: 1316 ق. خ. دیده شده.

-الحمد و کتابته بعد انشائه بعونک

الذوقیات العقلیه (و المعقولات الذوقیه) -ذوقیه

فارسی، از محمد بن محمود دهد اریعانی؛ خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 10819 (1102 ق) و 6392

-لک الحمد و انت اهل له

ذوق و شوق، مثنوی

فارسی، از کوثر علی شاه، در تأویل بعض احادیث عرفانی.خ. موجود.

- الله الله مالک ملکی روا

نیست جز ربّ علی الاطلاق را

الذهب

کیمیا، از جابر بن حیان صوفی کیمیاوی (-200

ص: 19

ق.خ.مجلس.

الذهب الاسود

تاریخ کشف ذغال سنگ کرکوک، از سید محمد علی هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

الذهب المسکوک (فی اللباس المسکوک)

میرزا علی عبد الحسین ایروانی نجفی (-1354 ق). ط. تهران، 1367 ق.

الذهبیة-القصیده المذهبه

قصیده در مدح حضرت امیر (علیه السلام)، از سید اسماعیل بن محمد حمیری (-173 یا 178 یا 179 ق).

- هلا وقتت علی المكان المعشب

بین الطویلع فاللوی من کبکب

الذَّهِيَّة

الرسائل الذهبیّات

الذهبیة فی اسرار العلوم الطیبة

اردو، ترجمه «الذهبیة الطیبة» که خواهد آمد، از مولوی مقبول احمد (معاصر). ط. حیدرآباد.

الذهبیة الطیبة-طب الرضا

روایت محمد بن حسن بن جمهور عمی بصری - به سند خویش - از امام علی بن موسی الرضا (علیه السلام)؛ که به التماس مأمون نوشته اند. این رساله را مجلسی در «بحار الانوار» - مجلد «السماء و العالم» - درج کرده است. خ. آستان قدس، ش 1651 (1059 ق) و 5185 (1060 ق) و چند نسخه دیگر. ط.

- اعلم یا امیر المؤمنین ان الله لم یتل العبد المؤمن ببلاء حتی يجعل له دواء

ذیل الارغام

ذیل «ارغام الشیطان» در ردّ بایئه، از محمد بن محمود عصار حسینی لواسانی (-1356 ق).

ظاهراً منظور تقریظی است که عصار بر «ارغام نوشته» و در آخر آن چاپ شده است. اصل «ارغام الشیطان» از زین العابدین نوری است.

ذیل الانساب المشجره-ذیل مشجره النسب

عزّ الدّین اسحاق بن ابراهیم حسینی طباطبائی. اصل انساب از سید جمال الدین احمد بن محمد بن مهتّاست. خ. موجود.

ذیل تاریخ جهانگشای جوینی

فارسی، از خواجه نصیر الدّین محمد بن حسن طوسی (-672 ق). اصل از علاء الدین عطا ملک جوینی است. ط. لیدن (با اصل تاریخ جهانگشا).

ذیل تاریخ گیتی گشای -تذییل تاریخ گیتی گشای

ذیل تاریخ ملوک مازندران

سید ظهیر الدین مرعشی. اصل تاریخ از محمد بن حسن آملی معروف به ملاّ اولیاء اللّٰه (سده 8 ق).

مذکور در «مجمع الفصحاء».

ذیل تاریخ نادری

فارسی، از میرزا عبد الوّهاب حسینی فراهانی در 1322 ق؛ اصل از جیمز فریز، ترجمه ناصر الملک قراگوزلو. خ. موجود.

ذیل تاریخ یمینی -مشارب التجارب

ذیل تجارب الامم

ظهیر الدین ابو شجاع محمّد بن حسین (-488 ق)، وزیر المستظهر. اصل از ابو علی مسکویه است. مذکور در «کشف الظنون».

ذیل تحفه العالم

سید عبد اللطیف خان بن ابی طالب بن نور الدّین بن محدّث جزائری؛ تألیف: 1216 ق اصل نیز از اوست که سرگذشت مهاجرت و مسافرت او به عتبات و هند است و این ذیل در قضیه و هابیان در 1216 ق در کربلاست. ط.

بمبئی، 1312 ق.

ذیل تذکره الشعراء -تذییل تذکره الشعراء

ذیل جامع التواریخ رشیدی

فارسی، از شهاب الدین عبد اللہ بن لطف اللہ معروف به حافظ ابرو (-834 ق). ط. تهران، 1317 ش. اصل «جامع التواریخ» از رشید الدین فضل اللہ است.

ذیل روضه الصفا-روضه الصفاى ناصرى

ذیل سرور المؤمنین-تذییل سرور المؤمنین

ذیل سلافه العصر-تذییل سلافه العصر

ذیل الصّحیفه السجادیّه-الصّحیفه الملحقه بالكاملہ

ذیل صوان الحکمہ-تتمه صوان الحکمہ

ابو الحسن علی بن زید بیہقی (-565 ق) معروف به فرید خراسان؛ اصل از ابو سلیمان محمد بن طاهر سبختانی است. ترجمه فارسی این ذیل «درّه الاخبار» نام دارد و چاپ شده.

ذیل عمدہ الطالب

سید عبد اللہ بن حسن بن علی حسینی علوی، معروف به ابن محفوظ نسابه؛ تألیف: 973 ق.

خ. مرعشی.

ذیل الطلع النضید---

ص: 21

الرائض (فی الفرائض)

منظومه در میراث، از شیخ تقی الدین حسن بن علی بن داود حلّی (647 ق-)، مؤلف «رجال ابن داود» که در همان کتاب از «الرائض» ضمن برشمردن تألیفات خویش یاد می کند.

الرائق

مراثی اهل بیت (علیه السلام)، از 22 شاعر، جامع: شیخ مهدی بن یعقوب خطیب نجفی (-1372 ق)، تألیف: 1350 ق. خ. دیده شده.

الرائق (من اشعار الخلائق)

سید احمد بن محمد عطار حسینی بغدادی (-1215 ق)، در کتب متعدده از آن نقل شده.

رائق الحقائق (فی حیات الامام الصادق (علیه السلام))

شیخ حسن بن مطر جویری اوی (-1327 ق)؛ مسوده آن که برای طبع آماده شده بود، دیده شده.

رائق المقال (فی فائق الامثال)

سید احمد بن حبیب حسینی زوینی نجفی معروف به سید احمد زوین (-پس از 1267 ق). خ. موجود.

الرائیه

قصیده در مدح حضرت امیر (علیه السلام)، از عزّ الدّین حسین بن عبد الصّمد حارثی عاملی (-985 ق) پدر شیخ بهائی. خ. دیده شده (با شرح آن).

-الی م الام و امری شهید

الزائیه

قصیده در مدح حضرت امیر (علیه السلام)، از شیخ رجب بن محمد برسی حلّی، زنده در 813 ق.

الرائیه-الکرایه

قصیده در مدح حضرت امیر (علیه السلام)، از شیخ محمد شریف بن فلاح کاظمی، که در 1166 ق سروده.

خ. موجود.

-نظرت فازرت بالغزال الاحور

الرأيه

قصيده در مدح حضرت امير(عليه السلام)، از شريف مرتضى علم الهدى (-436ق).

-سرت سحرا سلمى فسر فى المسرى

الزائنه الايوانيه

سيد محمود بن حسين حبوبى (1323 ق-)، در 1359 ق هنگامى كه از نزديك ايوان كسرى مى گذشته سروده است. درج در ديوان او.

راح الارواح

شيخ محمد على بن ابى طالب حزين گيلانى (-1181 ق). مذكور در «نجوم السماء».

راح الافراح

بديع، از ملا هادى بن مهدى اسرار سبزوارى (-1289 ق)؛ خ. مطهرى.

الزاح و الارتياح

امير عزّ الملك محمد بن عبيد الله بن احمد

ص: 22

مسیحی حرانی (-420 ق). مذکور در «وقیات الاعیان» و دیگر کتب تراجم.

راح و ریحان

فارسی، مثنوی، از کمان بن محمد افسری دهلوی. مذکور در «صبح گلشن».

راح و قراح- راح القراح

فارسی و عربی در معانی و بیان، از حکیم ملا- هادی سبزواری (-1289 ق) و محتملا با «راح الافراح» که گذشت یکی است. خ. آستان قدس، ش 12088 (1296 ق به خط مؤلف).

الراحه---

ص: 23

مرغوب هم که ترجمه اردوی «راحه القلوب است، نام مؤلف ذکر نشده و ظاهراً مقصود، راحت القلوب، یا ملفوظات بابا فرید شکرگنج یا نظام الدین اولیاء بوده است).

الراحه و التسلی

قاضی نعمان مغربی (-363 ق). مذکور در مقدمه طبع «کتاب الهمّه» از همین مؤلف

راحله توفیق

فارسی، اسب شناسی، ناشناخته، تألیف به دستور شاه عباس دوم (-1078 ق). خ. دانشگاه تهران.

- سمند بادپای اندیشه را چه یارا؟

راحله الجنان (فی اعمال الملوان)

ادعیه، از سید عبد الله بن ابی القاسم موسوی (1291 ق-).

راد شبهات الکفار ---

ص: 24

رافع البغض و العداوه (فی جواب مدرس پاوه)

فارسی، از شیخ محمد حائری تهرانی (-ح 1322 ق)، تألیف: 1305 ق. وی در این کتاب به اثبات این نکته پرداخته است که ظالمین در کتاب و در سنت ملعون اند. خ. دیده شده.

- شکر و سپاس بیرون از وهم و قیاس...

رافع الخلاف

حاشیه بر «مختلف الشیعه»، از شیخ ابراهیم بن عبد الله زاهدی گیلانی (-1119 ق) عمّ شیخ علی حزین، که همو از این کتاب یاد کرده.

رافع الشبهات (فی توضیح بعض المشهورات)

فارسی، از سید محمد هاشم بن ابراهیم موسوی، مؤلف «مصر الحقیقه» که در 1297 ق آن را تألیف کرده. خ. حسینیه شوشتریها.

رافع الفواشی (عن وجوه الحواشی)

شیخ علی بن ابراهیم قمی (-1371 ق)، شرحی است بر تعلیقات استادش میرزا حسین خلیلی تهرانی «بر نجات العباد».

رافع اللجاج فی الاحتجاج

شیخ علی بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی تهرانی (-1315 ق). مذکور در «غایه الآمال» مؤلف.

رافع الوهم

اردو، در تقیه، از سید سجاد حسین هندی (معاصر). ط. هند.

رافع هذیان ---

ص: 25

(معاصر). ط.

راه خوشبختی

فارسی، حفظ الصَّحَّه و اخلاق، از ویکتور پوشه، ترجمه نصره الله بن اسد الله کاسمی. ط. تهران.

1315 و 1327 ش.

راه خوشبختی

فارسی، از پوشه، ترجمه محسن میرزا جهانسوز بن اسعد السلطنه محمد تقی. ط.

راه راست

فارسی، رساله عملیه، از سید اسماعیل صدر موسوی عاملی (-1338 ق). این رساله مختصری است از «مفتاح الهدایه» و ترجمه ای است از «الصَّراط المستقیم». ط. 1320 ق.

راه راست

فارسی، اخلاق، از عطاء الله شهاب پور. ط.

تهران.

راه راست

فارسی، از شیخ هادی بن ملا حسین بیرجندی (-1366 ق) که برای فرمان فرما حاکم فارس تألیف کرده.

راه راست

فارسی، ترجمه آیات در اخلاق و تربیت، از فتح الله بن ابراهیم مفتون یزدی. ط. حیدرآباد.

1366 ق.

راه رشد (شرح منهج الارشاد)

فارسی، از شیخ مصطفی بن عبد الحسین رهنما؛ ط. تهران، 1374 ق. منهج الارشاد» در اصول و فروع دین از شیخ جعفر شوشتری است.

راه روزی یا علوم تفریحی یا فرمولر

فارسی، از م.ع. صدیق. ط. تهران، 1312 ش.

راه رهائی در استخلاص اقتصادی ایران

فارسی، از صادق رضازاده شفق تبریزی. ط.

تهران، 1301 ش.

راه سعادت

فارسی، در اثبات نبوت خاصه، از شیخ ابو الحسن بن محمد شعرانی تهرانی (معاصر).

ط. تهران، 1369 ق.

راه سعادت (گفتار امیر المؤمنین (علیه السلام))

فارسی، اخلاق، از شیخ محمود بن محمد تقی کلباسی (-1365 ق). ط. تهران، 1358 ق.

راه سعادت بشر

فارسی، ترجمه «طهاره الاعراق» مسکویه، از امینه بیگم علوی (-1308 ق). ط.

راه صواب

فارسی، در سبب اختلاف فرق اسلامی و بیان معنی اجماع، از محمد بن مرتضی معروف به ملا محسن فیض کاشانی (-1091 ق) تألیف:

1041 ق. ط. تهران، 1329 ش.

- ممت بی پایان مر خدای را عزّ شانه...

راه نجات

فارسی، رساله عملیه، از فتاوی میر سید علی صاحب ریاض که شاگردش محمد علی بهشتی رشتی از تصانیف استاد برگرفته است، تألیف:

1230 ق. خ. دیده شده.

راه نجات

فارسی، مثنوی، از علی قربان، که در 1317 ش سروده. خ. آستان قدس، ش 6320 (1317 ش، بخط شاعر).

راهنمای اصلاح

فارسی، در منع ریش تراشی، از حسین عبد اللّهی.

ط. اصفهان، 1327 ش.

راهنمای ترقی (یاور قپاره های مفتون یزدی)

فارسی، از فتح الله بن عبد الرحیم مفتون یزدی.

ط. حیدرآباد، 1356 ق.

راهنمای قم (در آثار تاریخی آستانه مقدسه)

فارسی، از سید علی اکبر کاشف برقی، ط.

ص: 26

تهران، 1317 ش.

راه نو

فارسی، در تعلیم و تربیت، از حسین بن کاظم کاظم زاده ایرانشهر. ط. برلن، 1303-1308 ش (در 4 جلد).

راه نو

فارسی، در الفباء و تغییر خط، از علی محمد اویسی. ط. استانبول، 1331 ق.

الرأی السدید (فی مسائل الاجتهاد و التقليد)

سید مولوی ابن الحسن بن حسن رضا جایی لکهنوی (-1368 ق). ط.

الرأی الصائب (فی تحقیق الامام الراتب)

اردو، از سید ابن الحسن لکهنوی (1288 ق-).

ط.

الرایات، کتاب

ابو عبیده ولید بن عبید بحتری (-284 ق).

رایات الاجتهاد

مولوی ابو الحسن بن محمد کاظم جاجرمی (سده 13 ق).

رایات الازد

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الرایه الحسینیه

در تعزیه سید الشهداء (علیه السلام)، از سید محمد علی شرف الدین بن عبد الحسین موسوی عاملی (-1372 ق). ط. العمارة (در مجله الهدی).

الرابع

فقه، از تقی الدین حسن بن علی بن داود حلی. مذکور در رجال ابن داود.

الزایع (فی الشرایع)

قطب الدین ابو الحسن سعید بن هبه الله راوندی (-573 ق).

الرایع (فی الشرایع)

عماد الدین ابو جعفر محمد بن علی بن حمزة طوسی مشهدی معروف به ابن حمزه.

ربائیة

فارسی، در حرمت ربا، از میر سید ابو طالب حسینی، که وحید بهبهانی در بعض تألیفات خویش از آن نقل کرده است.

الربائیة

در حرمت ربا، از میرزا ابو القاسم بن حسن محقق گیلانی قمی (-1331 ق).

الربائیة

سید حسن بن احمد یزدی اشکذری (-ح 1358 ق). خ. دیده شده.

الربائیة

میرزا حسن بن محمد تقی تبریزی، که آن را از املاء استادش سید محمد بن یوسف طباطبائی تبریزی (-1336 ق) نگاشته. خ. دیده شده.

ربائیة

فارسی، از آقا رضا بن عبد الرسول مدنی کاشانی (-1366 ق). ط. تهران (یا کاشان).

الربائیة

محمد صادق بن محمد بالا مجتهد قره داغی تبریزی (-1351 ق). مذکور در «زهرا لربی».

الربائیة

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

ربائیة

فارسی، از محمود بن محمد تقی کلباسی (-1365 ق). ط. تهران، 1358 ق.

ربائیة

فارسی، از هاشم بن محمد علی خراسانی که آن را بر طبق فتاوی آخوند خراسانی و سید اسماعیل صدر اصفهانی تدوین کرده
است. ط. 1318 ق.

ص: 27

رباع نامہ

فارسی، قسم سوم مثنوی ولدنامہ، از سلطان ولد (-712 ق) فرزند جلال الدین محمد مولوی بلخی.

رباعیات ابو سعید

فارسی، از ابو سعید ابو الخیر (-440 ق). ط.

مکرر. خ. آستان قدس، ضمیمه ش 6347 (1293 ق) و چند نسخه دیگر.

رباعیات انیس

اردو، از میر بیر علی انیس ہندی؛ ط.

رباعیات بابا طاہر

فارسی، از بابا طاہر عریان ہمدانی (-410 ق).

ط. مکرر. خ. آستان قدس، ضمیمه ش 4709 (1222 ق) و چند نسخه دیگر.

رباعیات جامی

فارسی، از نور الدین عبد الرحمان جامی (-898 ق) کہ خود آن را شرح کردہ. خ.

خوانساری.

رباعیات الحبوبی

سید محمود بن حسین حبوبی (-1323 ق). ط.

1370 ق.

رباعیات دوانی

فارسی، از جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق) کہ خود آن را شرح کردہ.

رباعیات خیام

فارسی، از حکیم ابو الفتح عمر بن ابراہیم خیام نیشابوری. ط. مکرر. در ذیل دیوان ہم گذشت.

رباعیات دبیر

اردو، از دبیر هندی. ط. هند.

رباعیات ریاضی

فارسی، از محمد یوسف ریاضی هروی. نهمین کتاب از کتب 12 گانه «کلیات ریاضی» یا «بحر الفوائد» است که در 1324 ق در مشهد طبع شده.

رباعیات فنائی

فارسی، از سید محمد محمد اعتماد فنائی کاشانی. ط. تهران، 1315 ش.

رباعیات گنجفه-گنجفه

رباعیات محتشم

فارسی، از محتشم کاشانی (-999 یا 1000 ق).

وی 6 رباعی در مرگ شاه اسماعیل دوم صفوی (-985 ق) سروده که 1128 تاریخ از آنها استخراج می شود.

رباعیات مولوی

فارسی، از جلال الدین محمد بن محمد مولوی بلخی (-661 یا 672 ق). ط. اصفهان، 1320 ش (با دیوان شمس نیز مکرر چاپ شده).

رباعیات

فارسی، از محمد هاشم میرزا افسر معروف به شیخ رئیس (معاصر). ط. تهران.

رباعیات

فارسی، در بجزر شعر، ناشناخته، خ، خوانساری نجف (1096 ق).

رباعیات

فارسی، ناشناخته، محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی قمی (-1098 ق) آن را شرح کرده و «منهاج العارفین» نامیده است. مذکور در «عطیه ربانی» شارح.

ربط الحادث بالتقديم

سید الحکما میرزا ابو الحسن بن سید محمد جلوه اصفهانی (-1314 ق). ط. 1313 ق (در هامش «شرح الهدایه»).

ربط السور و الآيات

حکیم شاه محمد بن مبارک شاه قزوینی مترجم «مجالس النّفائس». مذکور در «کشف الظنون».

الربع الصائب

در عمل اسطرلاب، از حکیم کاشف الدین

ص: 28

محمد اردکانی یزدی (سده 11 ق).

ربع مجیب

فارسی ناشناخته، خ. آستان قدس، ش 5530 (1096 ق).

-فصل در القاب خطوط ربع...

ربع مجیب

فارسی، از کاشف الدین محمد اردکانی یزدی (سده 11 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

الربع المخترع

نیز از کاشف الدین یزدی که در آن به ردّ بعض اعمال اسطرلابی عبد القادر گیلانی پرداخته.

ربع مقنطر

فارسی، از نظام الدین حسن بن محمد نیشابوری (-728 ق). خ. آستان قدس.

ربع هفتاد فصل

فارسی، ناشناخته، خ. دیده شده.

الربیع، کتاب

ابو الحسن محمد بن هلال معروف به غرس النعمه و ابن هلال صابی. این کتاب ذیلی است بر «نشوار المحاضرة» تنوخی، تألیف: 468 ق.

مذکور در «معجم الادباء».

ربیع الآثار

فارسی، کشکول گونه ای از علی اکبر بن علی برهان تهرانی (1320 ق-). خ. دیده شده.

ربیع الابرار

ادعیه و مزار، از شیخ درویش بن محمد حلی؛ خ.

مکتبه الآثار بغداد. در همین موضوع و به همین نام نسخه های 2 کتاب دیگر نیز در قطیف و نجف دیده شده که ظاهراً هر یک کتابی جداگانه و از مؤلفی جداگانه است.

ربيع الابرار

سید نعمه الله بن عبد الله محدث جزائری (-1112 ق). مذکور در «كشف الحجب».

محملاً با «رياض الابرار» مؤلف یکی بوده است.

ربيع الابرار فيما يضحك الاخيار

شیخ یوسف بن محمد بن یوسف رشتی. مذکور در آخر «طومار عفت» مؤلف که چاپ شده.

ربيع الاخوان (الموضح لكلمات القرآن)---

ص: 29

عبد الله معروف به عبد الجليل خان، تأليف:

1146 ق در 3 مجلد.

ربيع القلوب (فيما وقع في شهر ربيع المولود)

جمال الدين محمد بن حسين بن مرتضى طباطبائي يزدى حائري (-ح 1313 ق) مؤلف «اخبار الاوائل». مذكور در فهرست تأليفات او.

ربيع المتجهدين

فارسي، اعمال و ادعيه، از محمد جواد بن محرم علي طارمي (-1325 ق). ط. ايران.

ربيع المعجزات

شيخ ابو البركات بن محمد اسماعيل خادم مشهدي، شاگرد علامه مجلسي. ط. ايران.

-الحمد لله على آلائه...

ربيع الملوك

فارسي؛، تأليف يكي از علماء مازندران در 898 ق در رودبار، به نام سلطان حسن كاركيا. خ.

مجلس (ضميمه) ترجمه مجمل الحكمة).

ربيع المنجمين (في شرح الفصول الثلاثين)

فارسي، شرح سي فصل خواجه طوسي، از ميرزا محمد رضى بن محمد شفيع مستوفى تبريزي؛ تأليف: 1069 ق. خ. آستان قدس، ش 7128.

-نطق سخندان كه مستخرج تقاويم كواكب

رتبه ابى طالب و قریش (و مراتب ولده فى

بنى هاشم)

ابو الحسين (يا ابو الحسن) نسابه، تأليف: 310 ق.

ابن طاوس در «اليقين» از آن نقل کرده است.

رتبه الانسان فى حياه الدكتور كاكراو

فارسی، ترجمه یوسف خان شیرازی لسان حضور. ط. ارومیه، 1325 ق.

رتبه الحکیم (و مدخل التعلیم)

کیمیا، از حکیم ابو القاسم مجریطی، تألیف: 348 ق. خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9212 (1270 ق) و چند نسخه دیگر.

رتق الفتوق (فی معرفه الفروق)

لغت، از شیخ ابراهیم لویزانی، خ. دیده شده.

الرتاء---

ص: 30

رجال ابن بطريق

شيخ يحيى بن حسن بن بطريق (-600 ق).

مذكور در «بغية الوعاة» سيوطي.

رجال ابن جيله الكناني

ابو محمد عبد الله جيله كناني (-219 ق). مذكور در رجال نجاشي.

رجال ابن الجندی

شيخ ابو الحسن احمد بن محمد بن عمران معروف به ابن جندی (-390 ق). مذكور در «تاريخ بغداد».

رجال ابن الحاشر ---

ص: 31

مذکور در «روضات الجنّات».

رجال ابن المعلّم

شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق). درج در «الارشاد» او.

رجال ابن معیہ

سید تاج الدین محمد بن قاسم بن معیہ حلّی حسنی دیباجی (-776 ق). مذکور در «عمده الطالب».

رجال ابن النّدیّم---

ص: 32

جریبی.

رجال ابی القاسم کازرونی---

ص: 33

رجال اسماعیل اروحی

شیخ اسماعیل اروحی تبریزی (-1295 ق)، مذکور در فہرست کتابہای او.

رجال اسماعیل الحسینی - وفيات العلماء و وقایع السنین

رجال اسماعیل الخاجوئی - الفوائد الرجالیہ

رجال اسماعیل الخوئی

شیخ ہلال الدین اسماعیل خوئی، مؤلف «منتخب تذکرہ الخواتین» در 1312 ق و «جلس الواحد».

رجال اسماعیل العقدائی ---

ص: 34

رجال البرقی الصغیر

ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق). مذکور در رجال نجاشی.

رجال البرقی الکبیر

ابو عبد الله محمد بن خالد برقی، از اصحاب امام کاظم، امام رضا و امام جواد علیهم السلام. مذکور در فهرست ابن ندیم.

رجال بهاء الدین العاملی

حواشی شیخ بهائی (-1031 ق) بر رجال نجاشی، فهرست شیخ، خلاصه علامه و جز آنها.

رجال بهاء الدین الاهیجی ---

ص: 35

شيعه، تاليف يکي از شاگردان محقق کرکي (-940 ق).

رجال التهذيب---

ص: 36

رجال زين الدين الشهيد الثاني

زين الدين بن علي بن احمد شهيد ثاني (-966 ق). افزون بر «كتاب الرجال و النسب» که در «لؤلؤه البحرين» و «رياض العلماء» از آن یاد شده، «مختصر الخلاصه»، «تعليقه الخلاصه» و «بدایه الدرايه» نیز در همین موضوع از اوست.

رجال زين العابدين

سيد زين العابدين بن ابی القاسم طباطبائی تهرانی، معروف به آقا (-ح 1303 ق). اندکی از کتاب را تأليف کرده و توفيق اتمام نيافته است. خ. دیده شده.

رجال سام ميرزا---

ص: 39

الذّهبية و المجموع الرائق

رجال صادق بن محمد صالح---

ص: 40

شوشتری می داند و مرحوم صاحب ذریعه معتقد است در حالی که شیخ عبد الله شوشتری شیخ رجالیان روزگار خویش بوده حتما کتابی در رجال داشته است.

رجال عبد الله الموسوی البهبهانی---

ص: 41

رجال نجاشی.

رجال محسن الاعرجی ---

ص: 44

رجال محمود بن محمد علي الكرمانشاهي

آقا محمود بن محمد علي کرمانشاهی (-1269 ق). باب سوم از کتاب «مهمّات الاحکام» اوست. خ. دیده شده.

رجال مراد التفریسی ---

ص: 46

شمرده است. «ربيع الابرار» مجلد چهارم «مجالس الاخير» است.

رجال مؤمن بن مرتضى الكاشاني

ملاً مؤمن بن شاه مرتضى بن محمود كاشاني، برادر فيض كاشاني. تاليف: 1020 ق.

-الحمد لله ولي الحمد و مستحقه

رجال مهدي السبزواري---

ص: 47

رجال نصر الله بن ابي القاسم

میرزا نصر الله بن ابي القاسم شریف حسینی (سده 13 ق) که «نقد الرجال» را کتابت کرده و تعلیقاتی در هوامش آن نوشته است. خ. دیده شده.

رجال نصر الله بن الحسينى الحائرى---

ص: 48

رجال يحيى الحلّی

شیخ یحیی بن حسن بن حسین حلّی معروف به ابن بطریق (-600 ق) صاحب عمده. ابن حجر از «رجال الشیعة» او در «لسان المیزان» نقل کرده است.

رجال یحیی البهرانی---

ص: 49

اوست و میر لوحی از آن در «کفایه المهتدی» نقل کرده است. از همین کتاب به «کتاب الغیبه» هم تعبیر شده که در حرف «غ» خواهد آمد.

الرجعه

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن حسین بن بابویه قمی (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الرجعه

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی. نیز مذکور در رجال نجاشی.

الرجعه (و ظهور الحجه)

میرزا محمد مؤمن بن دوست محمد حسینی استرآبادی (-1088 ق)، تالیف: 1069 ق.خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 11838.

-الحمد لله علی نعماته

رجل الطاوس اذا تبخر القاموس - حاشیه

القاموس

سید محمد بن علی موسوی عاملی معروف به سید محمد حیدر (-1139 ق).خ. موجود.

رجم الشيطان في ردّ اهل البيان

عبد الرحيم بروجردی (معاصر). مقصود از اهل بیان، بایه اند و کتاب در رد «الایمان» است، ط.

ایران.

رجم الشياطين (في التبري عن اعداء الدين)

فارسی، از محمد علی بن حسین شهرستانی (-1344 ق). از خودش نقل شده.

رجوع الزوج بقوله (رددت الى النكاح او اسكت

نکاحها)

ناشناخته. مؤلف معاصر میرزا مهدی قاضی طباطبائی (-1241 ق) بوده.خ. موجود.

-بسم الله خير الاسماء، مسأله نفعها جلیل...

رجوع المالك عن الاذن (بعد الدخول في الصلاة مع

سعه الوقت)

سید محمد عبد الکریم موسوی تبریزی معروف به مولانا (-1360 ق).

رجوم الشياطين

فارسی، احوال سلطان محمد گنابادی، از فرزندش ملا علی نور علیشاه، تالیف: 1315 ق.

ط. تهران.

رجوم الشياطين

ناشناخته، در رد حاج کریم خان کرمانی که خود را رکن رابع خوانده بود؛ تالیف به نام ناصر الدین شاه، در یک مقدمه، رجوم و تنبیهات. خ.

مرعشی.

-الحمد لله الذي رفع اعلام الاعلام

رجوم الشياطين

احوال حاج محمد حسن قزوینی، از میرزا ابراهیم بن عبد المجید حائری (-1306 ق).

مذکور در «طرائق الحقائق».

رجوع الشياطين و افناء المارقين

ترکی، از میرزا ابو القاسم بن محمد تقی اردوبادی (-1333 ق) که در آن بر تفسیر میر کریم قاضی بادکوبه انتقاد کرده است.

رجوم الشياطين (فی ردّ الملاعين)

فارسی، ردّ بایه، از ملا حبیب الله بن علی مدد کاشانی (-1349 ق). ط. تهران، 1322 ق.

-الحمد لله الذي نسخ بشريعه محمد سائر الشرايع

رجوم الشياطين (و طرد الضالين)

فارسی، منظومه میرزا محمد شفیع بن محمد سمیع شوقی، در جواب میرزا نعیم سیاح اصفهانی که در اشعار خویش نسبت به قرآن مجید

بی حرمتی روا داشته بود.

حاج محمد كريم خان بن ابراهيم کرمانی (-1288 ق)، مرتب بر 2 اشراق، تالیف:

1268 ق. ط. تبریز، 1283 ق.

ص: 50

رجوم الشياطين

فارسی، عقاید، از سید میر هاشم بن عبد الله موسوی مرندی خوئی (-1358 ق). ط. تبریز.

الرحله

علامه ابو الفتح محمد بن علی کراچکی (-449 ق). ابن ابی طی در احوال حسن بن بشر طرابلسی به این کتاب اشاره کرده است.

الرحله

ارجوزه طویل از حبیب بن طالب بغدادی، تاریخ نظم: 1263 ق.

الرحله

سفرنامه شیخ عزّ الدین حسین بن عبد الصّمد حارثی (-984 ق).

الرحله

سفرنامه میرزا محمد علی سارومی مقیم شیراز، مربوط سفر مشهد و مازندران.

الرحله

سفرنامه منظوم نجیب الدین علی بن محمد بن مکی عاملی، شاگرد صاحب معالم که هنگام سفر یمن، حجاز، ایران و عراق سروده است.

الرحله

سفرنامه شیخ محمد شرع الاسلام (-1306 ق) که در 1275 از نجف به ایران آمده و به حضور ناصر الدین شاه رسیده و آن را به شاه اهدا کرده است. خ. موجود.

الرحله

سفرنامه محمد بن علی بن محمد حرّ عاملی (-1081 ق) عمّ صاحب وسائل.

الرحله، منظومه فی

سید ناصر بن هاشم موسوی احسائی (-1358 ق). ماجرای سفر ایران، عتبات و مکه است.

مذکور در «ذکری السید ناصر».

الرحله-سفرنامه یا سرگذشت زندگانی من

الرحله الى السهله

ارجوزه از سيد محمد سعيد بن محمود حكيم نجفي (معاصر). در حدود 180 بيت.

الرحله الاعسميه الى الديار الهنديه-الزهور في

رامپور

شيخ عبد الحسين بن عباس اعسم نجفي. ط.

بمبئي، 1346 ق.

الرحله الايرانيه-انباء البلاد

شيخ مرتضى بن شعبان گيلاني (-1333 ق)، تأليف، 1365 ق.

رحله ايران

فارسي، از شيخ يوسف رشتي (معاصر). مذكور در آخر «طومار عفت».

رحله البيروني-ماللهند

الرحله الحجازيه

سيد رضا بن محمد هندي نجفي (-1362 ق).

سفرنامه حج اوست.

الرحله الحجازيه

3 سفرنامه از سيد محسن امين عاملي (-1371 ق). مذكور در فهرست تأليفات او.

رحله الحرمين

فارسي، مناسك حج، از سيد عبد الله بن ابي القاسم بلادي بوشهري (معاصر). ط. بمبئي، 1346 ق.

الرحله الحسينيه

سفرنامه حج شيخ محمد حسين بن حمد حلي (-ح 1354 ق). ط. 1329 ق.

الرحله الخراسانيه

سید احمد بن حبیب زوین نجفی (پس از 1267 ق) که در اوائل 1234 ق به خراسان آمد و 4 ماه در این شهر ماند. خ. نجف.

ص: 51

الرحله الخراسانيه

سيد صادق بن علي فحام حسيني اعرجي نجفي كه در 1180 ق به خراسان سفر كرد.خ. موجود.

-الحمد لله الذي شرع لنا منهاج الهدى

رحله الشتاء و الصيف

سيد محمد بن عبد الله حسيني مدني معروف به كبريت. ط. پرت سعيد، 1793 م.

رحله الشتاء و الصيف

سفرنامه منظوم سيد مهدي بن علي بحراني (-1243 ق).

الرحله العراقيه-الحاضرات الحسينيه

الرحله المحسنيه (و السياحه الهاشميه و المصريه)

سيد محسن ابو طيخ، شرح سفرهاى او از 1341 تا 1343 ق. ط. صيدا، 1343 ق.

رحله محمد شيخ الاسلام

شيخ محمد شيخ الاسلام حويزى. شرح سفر او از عراق به ايران است. خ. كاشف الغطاء

الرحله المدرسيه-المدرسه السياره فى نهج الهدى

بردّ الديانه النصرانيه و اثبات حقيقه الديانه

الاسلاميه

رد يهود نصارا، از شيخ محمد جواد بن حسن بلاغى نجفى (-1352 ق). ط. نجف 1342 و 1347 ق؛ كربلا، 1382 ق (كتاب در 3 جزء است و برخى اجزای آن به فارسى هم ترجمه شده).

الرحله المدتيه

سيد رضا هندى (-1367 ق). ط. نجف (در مجله العرفان).

رحله المسافر (و الغنيه عن المسامر)

شيخ ابراهيم بن فخر الدين عاملى بازورى: شاگرد شيخ بهائى.

الرحله المكيه و النخله المسكيه

سفرنامه منظوم شيخ محمد حسن بن محمد صالح كبة بغدادى (-1336 ق)، ماجراى سفر حج او در 1292 ق، در 1000 بيت كه چند تن از علما و شعراى معاصر بر آن تقيظ نوشته اند.

-ابدأ باسم الله يمنا باسمه

الرحله المكيه

سيد على خان بن مطلب مشعشى حوىزى معروف به سيد على خان صغير نوادة سيد على خان كبير (-1088 ق) كه در 1114 ق به مقام ولايت حوىزه رسيد. خ. شهيد مطهرى.

الرحله المكيه

سفرنامه منظوم سيد ناصر بن هاشم احسانى (-1358 ق)، ماجراى سفر او به مكه، ايران و عراق.

الرحمه (الصغير)

كيميا، از جابر بن حيان صوفى (-200 ق). ط.

بمبئى.

الرحمه (الكبير)

كيميا، نيز از جابر بن حيان، خ. آصفيه؛ آستان قدس، ضميمه ش 10773 (1280 ق، فارسى و عربى).

الرحمه

فقه، از ابو سليمان داود بن كورة قمى. مذكور در رجال نجاشى.

الرحمه

فقه، از شيخ الطائفة ابو القاسم سعد بن عبد الله اشعري قمى (-301 يا 299 ق). مذكور در رجال نجاشى.

الرحمه

فقه از ابو الحسن موسى بن حسن اشعري قمى.

مذكور در رجال نجاشى.

الرحمه (في اختلاف الامه)

اخبار، از ملا رکن الدین محمد بن علی جرجانی،

ص: 52

تالیف: 720 ق، در 7 مقدمه و 2 باب. خ. دیده شده.

-الحمد لله خالق العقل...

الرَّحْمَةُ (فِي الطَّبِّ وَ الْحِكْمَةِ)

ناشناخته. نسخه مورخ 1053 ق دیده شده (به همین نام کتابی از جلال الدین عبد الرحمان بن ابی بکر سیوطی موجود است که چاپ شده).

رحمت خدا

گجراتی، ادعیه، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (-1283 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ (فِي الْمَضَائِقِ وَ الْمَوَاسِعِ)

سید جواد بن محمد حسینی عاملی (-1226 ق)، مؤلف «مفتاح الكرامه».

الرحویة

در معما و لغز، از مفتی میر محمد عباس لکهنوی (-1306 ق). مذکور در «تجلیات».

الرحیق

بدیع، از حکیم ملا هادی بن مهدی سبزواری (-1289 ق). خ. دیده شده.

الرحیق المختوم (فِي احوال بحر العلوم)

سید ابو الحسن بن علیشاه رضوی کشمیری (-1313 ق). مذکور در «اسداء الرغاب».

الرَّحِيقُ الْمَخْتُومُ

قضیه غدیر، از سید علی محمد بن محمد بن دلداری علی نقوی (-1312 ق). مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

الرَّحِيقُ الْمَخْتُومُ (فِي الْمَنْشُورِ وَ الْمَنْظُومِ)

دیوان سید محسن بن عبد الکریم امین حسینی عاملی (-1371 ق). ط. صیدا، 1332 ق؛ دمشق، 1348 ق.

الرحیق المختوم (من بحور العلوم)

قصیده سید مهدی غریفی بحرانی (-1343 ق) به پیروی از مقصوده ابن درید.

ردّ الابالسه

اردو، تالیف یکی از افاضل هند. ط. دهلی.

ردّ الباب---

ص: 53

ق) شاگرد کلینی. ابن ربیع بر مذهب ابو علی جبائی معتزلی بوده است. مذکور در فهرست ابن ندیم.

الرّد علی ابن رشید (فی الامامه)

شیخ ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان مفید بغدادی (-413 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الرّد علی ابن السکیت - الرّد علی اصلاح المنطق

علی بن حمزه بصری. مذکور در «معجم الادباء».

الرّد علی ابن عون (فی المخلوق)

شیخ ابو عبد الله محمد بن محمد بن مفید بغدادی (-413 ق). ابن عون ابو الحسین محمد بن جعفر کوفی (-312 ق) است و نجاشی کتاب «الجبر و الاستطاعه» را از تألیفات او شمرده است.

الرّد علی ابن قولویه (فی عدد شهر رمضان)

شیخ ابو الحسن محمد بن احمد بن داود قمی (-368 ق). ابن قولویه قائل به عدد و عدم نقص ماه رمضان بوده است. مذکور در «الاقبال».

الرّد علی ابن کلاب (فی الصفات)

شیخ ابو عبد الله محمد مفید بغدادی (-413 ق).

عبد الله بن محمد بن کلاب از بانیه حشویه بوده است و کتاب «الصفات» از تألیفات اوست.

مذکور در فهرست ابن ندیم.

الرّد علی ابن المعتز

قدامه بن جعفر بن قدامه (-337 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الرّد علی ابن النحوی

ابو نصر محمد بن طرخان فارابی (-339 ق).

مذکور در «اخبار الحكماء» قفطی.

الرّد علی ابن ولاد (فی المقصور و الممدود)

ابو نعیم علی بن حمزه بصری (-375 ق).

مذکور در «معجم الادباء».

الرد علی ابن همام

قاضی نور الله مرعشی (-1019 ق). ظاهراً در ردّ عبد الرزاق بن همام بن نافع صنعانی زیدی (-212 ق) نوشته بوده است. مذکور در فهرست تألیفات قاضی.

الرد علی ابن الیمان (فی نقضه علی المسمعی)

محمد بن زکریای رازی (-311 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الرد علی ابی الحسن البصری (فی نقض کتاب)

الشافی فی الامامه)

شیخ ابو یعلی حمزه بن عبد العزیز سلار دیلمی (-463 ق) شاگرد شریف مرتضی و نائب او در حلب که، این رد را هم به دستور او نوشته. مذکور در «نقد الرجال» میر مصطفی.

الرد علی ابی عبد الله البصری (فی تفضیل الملائکه)

علی الانبیاء)

شیخ ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان مفید (-413 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الرد علی ابی حنیفه الدینوری (فی کتاب النبات):

الرد علی ابی عبید القاسم بن سلام (فی المصنف):

الرد علی ابی زیاد الکلابی:

الرد علی ابی عمرو الشیبانی (فی نوادره)

هر 4 عنوان از ابو نعیم علی بن حمزه بصری (-375 ق). مذکور در «معجم الادباء».

الرد علی ابی العتاهیه (فی التوحید فی شعره)

ابو سهل اسماعیل بن علی بن اسحاق نوبختی (-311 ق). مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ طوسی.

الرد علی ابی علی الجبائی

ابو جعفر محمد بن عبد الرحمان بن قبه رازی. وی نخست معتزلی بود و پس از استبصار، بر جبائی رد نوشت. مذکور در رجال نجاشی.

الرد على ابي علي الجبائي (في ردّه المنجمين)

ابو محمد حسن بن موسى نوبختي (بين 300 تا

ص: 55

310ق).مذکور در رجال نجاشی.

الرد علی ابی علی الجبائی (فی التفسیر)

شیخ محمد بن محمد بن نعمان مفید بغدادی (-413ق). نیز مذکور در رجال نجاشی.

الرد علی ابی القاسم البلخی (فی نقضه للمقاله الثانيه)

فی العلم الآلهی)

محمد بن زکریا رازی (-311ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الرد علی ابی الهذیل العلاف (فی أنّ نعیم اهل الجنه)

منقطع)

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی (-بین 300 تا 310ق). مذکور در رجال نجاشی.

الرد علی الاتحاد و الحلول و وحده الوجود---

ص:56

مذکور در رجال نجاشی.

الرّد علی الاسماعیلیه

ابو جعفر محمد بن علی بن عبدک. مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ (در فهرست، ابو محمد بن علی آمده).

الرّد علی الاسماعیلیه

شیخ خلیل بن ظفر بن خلیل اسدی کوفی، از طبقه شیخ الطائفه. مذکور در فهرست منتجب الدین.

الرّد علی الاسماعیلیه

فارس بن حاتم بن ماهویه قزوینی. مذکور در رجال نجاشی.

الرّد علی الاسماعیلیه

شیخ ابو عبد الله محمد بن ابراهیم کاتب نعمانی معروف به ابن زینب، شاگرد کلینی.

الرّد علی الاسماعیلیه

ابو الفرج محمد بن موسی بن علی بن عبدویه، که نجاشی او را دیده بوده.

الرّد علی الاسماعیلیه---

ص: 57

صحابه، شيعه را مورد طعن قرار داده.

الرد على اعتراض الوحيد البهبهاني (على الشهيد

الثاني في مساله عدم تبعض البضع)

سيد محمد بن عبد الكريم طباطبائي اصفهاني بروجردی (-1160 ق) جد بحر العلوم. خ.

خوانساری نجف.

الرد على محمد امين الاسترآبادی (في منعه عن

العمل بالظن)

شيخ فخر الدين بن محمد على طريحي (-1085 ق). خ. موجود.

الرد على محمد امين الاسترآبادی (في دعواه صحه

جميع اخبار الكتب الاربعه)

نيز از طريحي. خ. مرعشی قم.

الرد على انموذج العلوم الدواني

امير غياث الدين منصور حسيني شيرازی (-948 ق). خ. موجود.

- اللهم انصرنا على القوم الكافرين

الرد على اولی الرقص و المکر (فيمن كنى باب

بكر)

شريف نسابه يحيى بن حسن بن جعفر (-277 ق). مذكور در «الثبت المصان».

الرد على اهل الاهواء

ابو عبد الله محمد بن احمد صفواني، شاگرد كليني. مذكور در رجال نجاشي.

الرد على اهل البدع

ابو الحسن على بن حاتم قزوینی که نجاشي به واسطه ابو عبد الله بن شادان از او روايت می کند.

الزّد على اهل البدع

سید قاضی بن محمد بن فرج اللّٰه ہاشمی دزفولی بروجردی. به نقل از شاگردش سید شہاب الدین مرعشی.

الزّد على اهل التبديل و التحريف (فيما وقع من اهل

التأليف)---

ص: 58

(-585 ق)، صاحب «غنيه النزوع».

الرد على اهل القياس - ابطال القياس

الرد على اهل القياس

ابو الحسن علي بن عبد الله ميموني (-400 ق).

مذكور در رجال نجاشي.

الرد اهل المنطق

ابو محمد حسن بن موسى نوبختي (- پس از 300 ق). مذكور در رجال نجاشي.

الرد على اهل المنطق

شيخ ابو الحسن علي بن محمد بن عباس مارويي.

مذكور در رجال نجاشي.

الرد على اهل النظر (في تصفح ادله القضاء و القدر)

شيخ ابو الحسين يحيى بن حسن بن بطريق حلّي (-600 ق).

الرد على البايته

ميرزا ابراهيم بن ابي الفتح زنجاني (-1351 ق).

مذكور در «الحديقه المبهجه».

الرد على البايته

شيخ محمد تقى بن محمد باقر آقا نجفي اصفهاني (-1332 ق). مذكور در فهرست تاليفات او.

الرد على البايته

سيد جعفر مزاره شيرازي (معاصر). ط.؟.

الرد على البايته

شيخ محمد حسن خوسفي قائي، شاگرد ميرزا محمد حسن شيرازي. مذكور در «بغيه الطالب» بيرجندی.

الرد على البايته

شيخ مهدي بن محمد علي ثقة الاسلام اصفهاني (معاصر).ط.

الرد على البايته

سيد هبه الدين شهرستاني (معاصر).ط.مصر، 1329ق(در مجلة المنار).

الرد على البايته---

ص:59

الصوارم الالهيات

العبارات

مصارع الافهام

مهجه البرهان

النزهه الاثنى عشرية

الرد على تحقيق التناسخ-ابطال التناسخ

الرد على تصحيح ايمان فرعون

قاضي سيد نور الله مرعشي شوشتری (-1019 ق). رساله «تصحيح ايمان فرعون» از ملا جلال دواني است.

الرد على (الشيخ محمد) نقي

محمد ابراهيم بن محمد حسن كلباسي (-1261 ق). ظاهرا در مبحث حجيه الظن از «حاشيه معالم الاصول» است.

الرد على التناسخيه

شيخ محمد على بن ابى طالب حزين گيلانى اصفهانى (-1181 ق). مذكور در «نجوم السماء».

رد تناسخ

اردو، از سيد محمد هارون زنگى پورى. ط. هند.

الرد على ثابت بن قره

ابو محمد حسن بن موسى نوبختى (-300 ق). مذكور در رجال نجاشى.

الرد على ثعلب فى الفصيح

ابو نعيم على بن حمزة بصرى (-375 ق).

«فصيح» در نحو از ابو العباس احمد بن يحيى ثعلب شيبانى است.

الرد على التنويه

فضل بن شاذان بن خليل نيشابورى (-260 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

الرّد علی الجاحظ

ابو نعیم علی بن حمزہ بصری (-375 ق). ابو عثمان عمرو بن بحر جاحظ مؤلف «کتاب الحیوان» است.

الرّد علی الجاحظ (فی نقض الطب)

محمد بن زکریا رازی (-311 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الرّد علی الجاحظ العثمانيه

شیخ ابو عبد اللّٰه محمد بن محمد بن نعمان مفید بغدادی (-413 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الرّد علی الجالینوس

ابو نصر محمد بن محمد بن طرخان فارابی (-339 ق). مذکور در «اخبار الحکماء» قفطی.

الرّد علی الجبائی ---

ص: 60

الرد علی رد بعضی علماء العامه (الکتاب مصائب

النواصب)

فارسی، از عبد النبى طسوجى (-1203 ق).

مصائب از قاضى نور الله مرعشى است و یکی از علمای عامه به امر اشرف افغان در سده 12 ق بر آن ردی نوشته و ردّ عبد النبى در جواب ردّ اوست. خ. تبریز.

-اللهم اهدنا الصراط المستقیم... برناقد بصیر مخفی نماند...

الرد علی رد السقیفه

سید امیر محمد بن مهدى قزوینی (معاصر).

«السقیفه» تالیف محمد رضا مظفر است که عبد الله حضر می بر آن رد نوشته و این عنوان رد حضر می است. ط. صیدا، 1372 ق.

الرد علی الرساله الارثیه

میرزا ابو القاسم بن محمد علی نوری کلانتری (-1292 ق). رد رساله ارثیه سید اسماعیل بهبهانی است که به فارسی هم ترجمه شده. خ. شهید مطهری.

الرد علی رد رساله شبهه الاستلزام

آقا حسین بن جمال الدین محمد محقق خوانساری (-1098 ق)، که در جواب ردّ محقق سبزواری بر رساله «شبهه الاستلزام» خویش نگاشته. ط. تهران، 1317 ق.

الرد علی ردّ هدیة النملة

ناشناخته، در جواب ردی است که یکی از شیخیه-شاید محمد خان بن کریمخان- بر «هدیه النملة» واعظ همدانی نوشته و به احتمال از شیخ هادی تهرانی (-1321 ق) است. خ. موجود.

الرد علی الرساله الاکبر آبادیه-رد رساله اکبر

آبادی

فارسی، از مولوی ناصر حسین جنپوری (-313 ق). ط. هند.

الرد علی رساله بعض العرفاء (فی التوحید)

شیخ علی نقی بن احمد احسائی. مذکور در بعضی از فهارس.

الرد علی رساله بعض علماء بخاری فی الامامه

فارسی، از ملا عبد الرحیم ملتانی. خ. دیده شده (1240 ق).

الرد علی رساله تصحیح ایمان فرعون - الرد علی تصحیح

الرد علی رساله تعیین الاسلام الثالث فی التوافل

حجت الاسلام سید محمد باقر بن محمد تقی موسوی گیلانی اصفهانی (-1260 ق). رساله تعیین از ملا علی اکبر ایچی است و حجت الاسلام رساله ای نیز در ردّ مؤلف دارد.

الرد علی رساله التکفیر

میرزا عبد الواسع بن ابی القاسم حسینی زنجانی (-1291 ق). وی نخست رساله ای در تکفیر مولوی جلال الدین بلخی نوشته و مدتی بعد رساله ای در ردّ آن نوشته است. خ. موجود.

الرد علی رساله حياه الارواح (فی المبدأ و المعاد)

ملا حسن بن علی گوهر معروف به ملا گوهری، شاگرد شیخ احمد احسائی. شاید نام آن «البراهین الساطعه» بوده باشد که گذشت. «حياه الارواح» از محمد جعفر استرآبادی است. خ. موجود.

الرد علی رساله الزوراء الدوانیه

امیر غیاث الدین منصور بن صدر الدین دشتکی شیرازی (-948 ق). مذکور در «مجالس المؤمنین».

الرد علی رساله شبهه الاستزام

ملا محمد باقر بن محمد مؤمن سبزواری (-1090 ق). وی نخست رساله ای در همین موضوع نوشته و سپس آقا حسین خوانساری در

رساله ای که در شبهه استلزام نوشته بر سبزواری اعتراض کرده و این رد در جواب اعتراض خوانساری است. ط. تهران، 1317 ق.

الرد علی رساله عدم انفعال الماء القلیل ---

ص: 63

الرد علی سبویه

ابو العباس محمد بن یزید میرد (-285 ق).

الرد علی الشافعی

قاضی ابو المحاسن مفضل بن محمد معری نحوی (-442 یا 443 ق). مذکور در «بغیه الوعاه».

الرد علی شبهات الاخباریین

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1205 ق). در باب اصول مورد تمسک اصولیان و جواب فیض کاشانی است.

-الحمد لله رب العالمین...

الرد علی شبهات الاخباریین

میرزا کاظم علی هندی، شاگرد سید دلدار علی نصیرآبادی. مذکور در «کشف الحجب».

-نحمدک یا من رفع درجات العلماء

الرد علی شبهات الشیطان

فارسی، از قاضی نور الله مرعشی (-1019 ق).

ط. (در هامش «مجالس المؤمنین»).

-مخفی نماند که این تراب اقدام مؤمنین...

الرد علی شبهات کشف الارتیاب---

ص: 64

الرّد علی شیطان الطاق

ابو محمد هشام بن حکم (-179 یا 199 ق).

مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

الرّد علی صاحب المعالم (فی الاجتهاد و التقليد)

شیخ عبد اللطیف بن علی بن احمد بن ابی جامع، شاگرد شیخ بهائی. مذکور در «ریاض العلماء».

الرّد علی الصحیفه العدلیه (الذی فی کلمات البایه)

سید محمد حسن بن حسین فانی یزدی. ط.

تهران، 1325 ق (در هامش «برهان المتقین»).

الرّد علی الصدوق (فی عدد شهر رمضان)

شیخ ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان مفید (-413 ق). خ. سماوی نجف.

الرّد علی الصواعق المحرقه - اسهم الخوارق

ناشناخته، تألیف: اوائل سده 13 ق. خ. موجود.

الرّد علی الصواعق المحرقه

منظومه شیخ فرج مادح خطّی. مذکور در «انوار البدرین».

الرّد علی الصواعق المحرقه

شیخ عمران بن احمد دعیبل خفاجی (-1328 ق). به نقل از فرزند مؤلف.

الرّد علی الصوفیه

فارسی، از میرزا ابو القاسم بن حسن محقق قمی.

درج در «جامع الشتات».

الرّد علی الصوفیه

ملاً احمد بن محمد تونی بشر وی برادر ملا عبد الله تونی و معاصر شیخ حرّ عاملی. مذکور در «امل الآمل».

الرد علی الصوفیه

اسماعیل بن محمد حسین خاجونی (-1173 ق). مذکور در «روضات الخبات».

الرد علی الصوفیه

فارسی، از سید اعظم علی بنگوری، شاگرد سید دلدار علی نقوی، در 17 مقصد. -اعلموا یا اخوانی فی الدین، در این زمان در اذهان اکثر عوام

الرد علی الصوفیه

فارسی، برگرفته از «حدیقه الشیعه» اردبیلی توسط یکی از معاصرین او. مذکور در «خاتمه مستدرک».

الرد علی الصوفیه

فارسی، تالیف یکی از امیران روزگار فتحعلی شاه. خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

-ربنا آتنا من لدنک رحمه

الرد علی الصوفیه

فارسی، به احتمال از محمد جعفر بن محمد باقر کرمانشاهی. خ. خوانساری نجف.

الرد علی الصوفیه

میر محمد تقی بن محمد علی کشمیری. در «تسلیه القلوب» اخباری از آن نقل شده است.

الرد علی الصوفیه

حسن بن محمد علی یزدی، شاگرد سید محمد مجاهد. تالیف: 1231 ق. خ. موجود.

-الحمد لله الذی نصب الحق...

الرد علی الصوفیه

فارسی، از سید دلدار علی بن محمد معین نصیر آبادی (-1235 ق). مذکور در «کشف الحجب».

-الحمد لله الذی اظهر الحق...

الرد علی الصوفیه

حاج محمد رضی قزوینی، معاصر خلیل بن اشرف قاننی، که در حدود 1135 ق آن را نوشته به قاننی فرستاد و قاننی براءت خویش را از آن

طائفه در مکتوبی ابراز کرد.

زیرا قزوینی او را نیز از صوفیه می پنداشت.

مذکور در «تتمیم امل الآمل».

ص: 65

الرد علی الصوفیه

فارسی، از محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی قمی (-1098 ق). بر این رساله ردی منسوب به محمد تقی مجلسی وردثانی منسوب به محمد طاهر موجود است که هر سه در مجموعه ای به نام «اصول فصول التوضیح» گرد آمده و موجود است.

الرد علی الصوفیه (و الفلاسفه)

سید محمد علی بن محمد مومن طباطبائی، تالیف: 1321 ق.خ. کربلا.

الرد علی الصوفیه

فارسی، از سید فاضل بن قاضی هاشمی دزفولی (-1344 ق).خ. موجود (نزد فرزندش).

الرد علی الصوفیه - الشهاب الثاقب

فارسی، از ملا فتح الله وفائی شوشتری که در 1294 ق به دستور شیخ جعفر شوشتری نوشته.

-الحمد لله الذي منّ عليّ بالهدايه بعد الضلال...

الرد علی الصوفیه ---

ص: 66

298 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الرد علی عنایت علی

کلام، از سید علی محمد بن نقوی لکهنوی (-1312 ق). مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

الرد علی عیسی بن ابان (فی الاجتهاد)

ابو سهل اسماعیل بن علی بن اسحاق نوبختی (-260 ق). نجاشی از آن با عنوان «النقض» یاد کرده است.

الرد علی المولی علی القوشچی

میر ابو الفتح بن محمد علی مخدوم شریفی جرجانی، در بحث تقدیم مسند الیه، از «کتاب الايضاح» در بلاغت تالیف خطیب دمشقی. خ. مرعشی قم.

الرد علی الغالیه و ابی الخطاب

ابو اسحاق ابراهیم بن ابی حفص، از اصحاب امام عسکری (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

الرد علی الغالیه

حسن بن علی بن فضال کوفی (-224 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الرد علی الغالیه المحمديه

فضل بن شاذان بن خلیل نیشابوری (-260 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

الرد علی الغلاه

ابو الحسین اسحاق بن حسن عقرانی تمار (سده 4 ق) که «کافی» را نزد کلینی قراءت کرد و نجاشی او را در کوفه دیده بود.

الرد علی الغلاه

ابو سهل اسماعیل بن علی بن اسحاق نوبختی (-260 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الرد علی الغلاه

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی (-پس از 300 ق). مذکور در رجال نجاشی

الرّد علی الغلاه (و المفوضه)

شیخ ابو عبد الله حسین بن عبید الله غضائری (-411 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الرّد علی الغلاه

شیخ ابو القاسم سعد بن عبد الله اشعری قمی (-301 یا 299 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الرّد علی الغلاه

ابو الحسن علی بن مهزیار اهوازی. نیز مذکور در رجال نجاشی.

الرّد علی الغلاه

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی. مذکور در رجال نجاشی.

الرّد علی الغلاه

شیخ ابو یعلی محمد بن حسن بن حمزه (-463 ق). نجاشی از آن به عنوان «المسأله فی الرّد» یاد کرده است.

الرّد علی الغلاه

ابو جعفر محمد بن حسن بن فروخ صفار قمی (-290 ق). مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

الرّد علی الغلاه

ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراجکی (-449 ق). درج در «کنز الفوائد» او که چاپ شده.

الرّد علی الغلاه

ابو جعفر محمد بن موسی همدانی. مذکور در رجال نجاشی.

الرّد علی الغلاه

شیخ یونس بن عبد الرحمان که در روزگار هشام بن عبد الملک زاده شد. مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

الرّد علی الفادری (-پادری)

آقا محمد باقر بهبهانی (-1332 ق) نواده وحید بهبهانی، که در آن به رد هنری مارتین مؤلف

«میزان الحق» پرداخته است.

الرد علی الفادری

سید محمد تقی بن امیر مؤمن حسینی قزوینی.خ.

موجود.

الرد علی الفادری

حاج محمد حسین خوانساری معروف به حسین علی شاه(-1234 ق). مذکور در «شمس التواریخ». نسخه رساله «ردّ پادری» از محمد حسین اصفهانی در آستان قدس، ش 6916 (1235) موجود است.

الرد علی الفادری

سید میر محمد حسین بن عبد الباقي خاتون آبادی (-1207 یا 1208 ق). مذکور در «روضات الجنّات».

الرد علی الفادری---

ص: 68

الرد على القرامطه-جوابات القرامطه

الرد على القرامطه

ابو الحسن على بن حاتم بن ابي حاتم قرويني، زنده در 350 ق. مذکور در فهرست شيخ در رجال نجاشي.

الرد على القرامطه (و الباطنيه)

فضل بن شاذان بن خليل نيشابوري (-260 ق).

نيز مذکور در فهرست شيخ و رجال نجاشي.

الرد على القرامطه

ثقه الاسلام شيخ ابو جعفر محمد بن يعقوب كليني (-329 ق). مذکور در فهرست شيخ و رجال نجاشي.

الرد على القسوره

ميرزا ابو القاسم بن حسن محقق قمّي (-1231 ق). «القسوره» از ميرزا محمد اخباري است. خ.

ديده شده.

الرد على القصيده البغداديه

شيخ محمد باقر بهاري همداني (-1333 ق).

قصيده اصل از بغداد به نجف رسيده، مطالبی در انكار صاحب الزمان (عليه السلام) داشته است.

- ايا علماء العصر يا من لهم خبر

بكل دقيق حسار في مثله الفكر

الرد على القصيده البغداديه

شيخ محمد جواد بلاغي (-1352 ق) که در آخر «حاشيه البيع» او چاپ شده.

الرد على القصيده البغداديه

شيخ رشيد زيني عاملي (سده 14 ق). مذکور در «تكملة امل الآمل».

الرد على القصيده البغداديه

سید رضا بن سید محمد هندی (-1362 ق). ط.

نجف.

الرّد علی القصیده البغدادیه

شیخ عبد الهادی بن جواد بغدادی معروف به همدانی (-1333 ق).

الرّد علی القصیده البغدادیّه

ارجوزة سید علی محمود امین عاملی (-1328 ق). مذکور در «تکمله امل الآمل».

الرّد علی القصیده البغدادیه

سید محسن امین عاملی (-1371 ق) که خودش آن را شرح کرده و البرهان علی وجود صاحب الزمان نامیده است.

الرّد علی القصیده البغدادیه---

ص: 69

علی الکراییسی.

الرد علی الحاج کریم خان

میرزا ابراهیم بن عبد المجید شیرازی حائری (-1306 ق) شاگرد سید کاظم رشتی.

الرد علی الحاج کریم خان

میرزا ابراهیم بن محمد علی محلاتی (-1336 ق). به نقل از هبه الدین شهرستانی که نسخه را داشته است.

الرد علی الحاج کریم خان

آقا سید حسین شاهشهرانی. خ. موجود.

الرد علی الحاج کریم خان

سید زین العابدین بن ابی القاسم طباطبائی تهرانی.

خ. دیده شده.

الرد علی الحاج کریم خان

علی قلی میرزا. خ. موجود.

الرد علی الکریمخانیه

محمد تقی بن محمد باقر آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق). مذکور در فهرست کتب او.

الرد علی کشف الارتیاب

فارسی، از میرزا محمد حسین بن محمد تقی نوری (-1320 ق). «کشف الارتیاب» از شیخ محمود معرب تهرانی است که در آن بر «فصل الخطاب» نوری در موضوع «تحریف» اعتراض کرده است. خ. موجود.

الرد علی الکلام الوارد من حمص

سید ابو المکارم علی بن حمزه بن زهره حلبی (-585 ق). مذکور در «امل الآمل».

الرد علی الکندی (فی ردّه علی علی الصنّاعه)

ابو بکر محمد بن زکریای رازی (-311 ق) مذکور در فهرست ابن ندیم.

الرد علی ما احدثه الفاضلان (الدوانی و الدستکی)

محمد امین بن محمد شریف استرآبادی (-1026 ق). در ردّ حواشی جلال الدین دوانی و صدر الدین دستکی بر تجرید. مذکور در «امل الآمل».

الرد علی الماسونیه

شیخ محمد علی عزّ الدین عاملی (-1303 ق).

الرد علی ما یدعی من عیوب الانبیاء

ابو بکر محمد بن زکریای رازی (-311 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

الرد علی مبغضی آل محمد (صلی الله علیه و آله)

ابو محمد سهل بن رادویه قمی. مذکور در رجال نجاشی.

الرد علی المثلثه

فضل بن شاذان بن خلیل نیشابوری (-260 ق) مذکور در فهرست شیخ. در رجال نجاشی «الرد علی الثنویه» آمده است.

الرد علی المجبّره

احمد بن محمد بن خلال (یا حلال). مذکور در فهرست شیخ.

الرد علی المجبّره

ابو القاسم سعد بن عبد الله اشعری قمی (-301 یا 299 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الرد علی المجبّره (فی المخلوق و الاستطاعه

ابو سهل اسماعیل بن علی بن اسحاق نوبختی (-260 ق). مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ.

الرد علی المجسمه

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی (-پس از 300 ق).

الرد علی من کفر الشیعه

منظومه از محمد باقر حجت الاسلام.

الرد على المولى محسن الفيض

شيخ محمد بن عبد الله بن فرج آل عمران قطيفي

ص: 70

(سده 13 ق) مذکور در «البارقه الحسينيه».

الرد علی میرزا علی محمد الباب

فارسی، از محمد تقی بن حسینعلی هروی (-1299 ق) که «تنبيه الغافلین» را در همین موضوع به عربی نوشته.

الرد علی محمد بن الازهر (فی الامامه)

ابو سهل اسماعیل بن علی بن اسحاق نوبختی (-260 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الرد علی محمد بن بحر الرهنی

ابو القاسم علی بن احمد کوفی (-352 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

الرد علی محمد بن جعفر الاسدی

ابو یعلی حمزه بن قاسم شریف از دودمان ابو الفضل عباس (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

الرد علی محمد بن زکریا

شیخ ابو حاتم احمد بن حمدان ورسنانی رازی (-322 ق). در برخی از منابع آمده است که رد ابو حاتم بر مطالب الحادی و ضد دینی بوده ولی در حالیکه محمد بن زکریای رازی تألیفاتی چون «الرد علی ما یدعی من عیوب الانبیاء» و «الرد علی سهل البلخی فی تثبیت المعاد» و «رساله فی انّ للعالم خالقا حکیما» دارد، بعید است که تألیفاتی الحادی و ضد شرعی داشته باشد.

الرد علی محمد بن عبد النبی الاخباری

ملا علی اکبر بن محمد باقر ایجی اصفهانی (-1232 ق). مذکور در «روضات الجنات».

الرد علی محمد بن کرام

فضل بن شاذان نیشابوری (-260 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الرد علی المرجئه

نیز از فضل بن شاذان و مذکور در همان مأخذ.

الرد علی المسمعی المتکلم

ابو بکر محمد بن زکریا رازی (-311 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الرد على المسيحيين

سيد عباس بن سيد محمد (1317 ق) نبیره سيد عبد الله شبر.

الرد على مصادره اقليدس (في الخطوط المتوازيه)

خواجه نصير الدين محمد بن محمد بن حسن طوسي (-672 ق). خ. آستان قدس، ش 5309 و 2 نسخه ديگر.

-رب انعمت فزد

الرد على مظهرى الرخصه فى شرب المسكر

ابو الحسن محمد بن احمد بن داود قمى (-328 ق). مذكور در رجال نجاشى.

الرد على المعتزله (فى امامه المفضول)

ابو جعفر مؤمن الطاق محمد بن على بجلي.

الرد على المعتزله (فى الوعيد)

شيخ ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان مفيد بغدادى (-413 ق). مذكور در رجال نجاشى، به عنوان «مختصر على المعتزله فى الوعيد».

الرد على المعتزله (فى امر طلحه و الزبير)

ابو محمد هشام بن حكم (-179 يا 199 ق).

مذكور در فهرست شيخ طوسى. در رجال نجاشى «الرد على المعتزله و طلحه و الزبير» آمده است.

هشام رساله ديگرى نیز در رد معتزله داشته که در همین منابع ذکر شده است.

الرد على مقدمات ترجمه الصواعق

قاضى نور الله بن شريف مرعشى شوشترى (-1019 ق). ترجمه صواعق از ملا كاسه گر شاگرد ابن حجر است.

الرد على مقدمات الحدائق

سيد محسن بن حسن اعرجى كاظمى (-1227 ق). خ. دیده شده.

الرد على مقدمات الحدائق

ناشناخته. خ. دیده شده.

الرد على مقدمات المفاتيح-حاشيه المفاتيح.

ردّ المقدمه

سيد محمد باقر بن ابي الحسن رضوي كشميري (-1346 ق). ناتمام است و در ردّ «مقدمه الكلام» سيد كرامت حسين نوشته شده.

ردّ المقدمه الثالثه من مقدمات دليل الانسداد-حاشيه فرائد الاصول (از سيد كاظم يزدي).

الرد على المقلاد (في حجه الظن)

سيد صدر الدين محمد بن صالح موسوي عاملي (-1263 ق). مقلاد از سيد محمد مجاهد است.

-احمد من تنزه عن خواطر الظنون

ردّ الملاحده

اردو، ناشناخته، ط. هند.

الرد على من ابي وجوب الامامه بالنص

ابو جعفر محمد بن خليل بغدادی سكاكى، شاگرد هشام بن حكم. مذکور در فهرست ابن ندیم.

الرد من اثبت حدوث الاجسام من الجواهر

سيد مرتضى. خ. مرعشى قم.

-ما يقال لمن يدعى الدليل...

الرد على من اخطأ ابا سعيد السيرافى

شيخ ابو الحسن على بن محمد شمشاطى، معاصر كلينى. اين رساله داراى فوائدى در نحو است.

الرد على من ادعى قطعيه صدور الاحاديث المرويه

فى الكتب الاربعه

ملا حسين تربتى (-ح 1300 ق). خ. موجود.

الرد على من استقل بفصول الهندسه

ابو بكر محمد بن زكريا رازى (-311 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

الرد علی من اکثر المنازله

شیخ ابو محمد حسن بن موسی نوبختی (-پس از 300 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الرد علی من تعلق بقوله تعالی و لقد کرّمنا بنی آدم

سید شریف مرتضی علم الهدی ابو القاسم علی بن حسین موسوی (-436 ق)

الرد علی من جوز التسلیمات الثلاث فی النافله---

ص: 72

الرد علی من صام او افطر قبل الرؤیه

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی (سده 3 ق). نیز مذکور در رجال نجاشی.

الرد علی من قال بامامه المفضل

ابو محمد هشام بن حکم (-179 یا 199 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

الرد علی من قال بخلق القرآن

شیخ ابو عبد الله ابراهیم بن محمد نبطویه نحوی (-323 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الرد علی من قال برؤیه الباری

شیخ ابو محمد حسن بن موسی نوبختی (-پس از 300 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الرد علی من قال بالمخلوق---

ص: 73

موسی جار الله را نوشته که طبع شده. همچنان - کشف الاشتباه.

الرد علی الناسی فی نقضه الطب

ابو بکر محمد بن زکریای رازی (-311 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

الرد علی النحوی ---

ص: 74

الرد علی النصارى

شیخ هادی بن عباس آل کاشف الغطاء (-1361 ق) مؤلف «احمد هما».

الرد علی النصارى

ملاً محمد یوسف بن آقا محمد دهخوارقانی، که به دستور شاه سلیمان صفوی تألیف کرده.

الرد علی النصارى

فارسی، ترجمه کتاب محمد یوسف که در بالا از آن یاد شد و خودش به فارسی برگردانده.

الرد علی نواقض الروافض

ملاً عبد التّبی بن شرف الدّین محمد طسوجی (-1203 ق). «نواقض» از میرزا مخدوم بن عبد الباقي شریفی است.

الرد علی نواقض الروافض ---

ص: 75

الرد علی الوهایه

شیخ محمد جواد بلاغی (-1351 ق).خ.

موجود.

الرد علی الوهایه

شیخ محمد علی بن ابی القاسم اردویادی (1312 ق-).ط 1345 ق.

الرد علی الوهایه

سید محمد بن محمود عصار حسینی لواسانی (-1356 ق).

الرد علی الوهایه

شیخ مهدی بن محمد علی ثقه الاسلام اصفهانی (-1298 ق).ط.

الرد علی الوهایه

شیخ هادی بن عباس آل کاشف الغطاء (-1361 ق).خ.موجود.

الرد علی الوهایه، منظومه فی

شیخ عبد الحسین خیامی عاملی (-1375 ق) - لا ریب ان مکون الاکوان

ذو حکمه بشهاده الاکوان

الرد علی الهدایه

شیخ فتح الله شیخ الشریعہ اصفهانی (-1339 ق). «الهدایه» تألیف گروهی از خاورشناسان است، در رد مسلمین، که در مصر چاپ شده است. ردّ شیخ الشریعہ ناتمام مانده است.

الرد علی الهدایه --->

بیان الحق

کشف الغوایه

الهدى الى دين المصطفى

الرد على هشام الجواليقي

ابو محمد هشام بن حكم (-179 يا 199 ق).

مذكور در رجال نجاشي.

الرد على يحيى بن اصفح (في الامامه)

ابو محمد حسن بن موسى نوبختي (-300 ق). نیز مذکور در رجال نجاشي.

الرد على يحيى بن عدى النصراني (فيما يتناهى و

ما لا يتناهى)

شريف مرتضى علم الهدى ابو القاسم على بن حسين موسى (-436 ق).

الرد على يحيى بن عدى (في اعتراضه على دليل

الموحدين في حدوث الاجسام)

نيز از شريف مرتضى.

الرد على يحيى بن عدى (في مسأله سماها «طبيعه

المسلمين»)

نيز از شريف مرتضى.

الرد على اليهود

ابو سهل اسماعيل بن على بن اسحاق نوبختي (-260 ق).

الردّه، كتاب

ابراهيم بن محمد بن سعيد ثقفى (-283 ق).

الردّه، كتاب

ابو مخنف لوط بن يحيى، شيخ هشام كلبى (-205 ق). با 5 عنوان بالا مذکور در رجال نجاشي.

الزّده، کتاب

ابو منذر هشام بن محمد کلبی (-205 ق).

الزّده و الدّار، کتاب

ابو عبد اللّٰه محمد بن عمر واقدی (-207 ق).

ردع الجاهل و تنبيه الغافل

ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراجکی (-449 ق). در رد کلام ابو المحاسن معرّی که بر علم الهدی در موضوع مسح پا اعتراض کرده بود.

مذکور در خاتمة «مستدرک الوسائل».

الردعه و النهی عن کل بدعه

شیخ ابو عبد اللّٰه محمد بن احمد صفوانی، شاگرد

ص: 76

کلینی (-329 ق). مذکور در «کشف الحجب».

ردلف

فارسی، داستان، از سید ابو القاسم کاشی که در 1316 ق برای اشرف السلطنه نگاشته. ط.

الردود الستة على ابن تيمية في الامامة

سید عبد الله بن ابو القاسم موسوی بلادی (معاصر). ط. بمبئی، 1349 ق.

الردود القرآنية على الكتب المسيحية

سید علینقی بن ابی الحسن لکهنوی (معاصر).

الردود و النقود - حاشیه الفتوحات المکیه

شیخ ابراهیم بن عرب آل عرفات قدیجی قطیفی (زنده در 1237 ق). حواشی وردود اوست بر «الفتوحات المکیه». از ابن عربی. خ. آستان قدس، ش 525 (ج، 1).

الردود و النقود

سید محسن امین عاملی (-1371 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الرزایا، کتاب

مقتل، از سلمان بن عبد الله عصفوری بحرانی (- پس از 1261 ق). خ. دیده شده.

الرزق الحسن

منظومه در طب، از محمد حسن نائینی (معاصر).

مذکور در پایان «گوهر شبچراغ».

رزم نامه

فارسی، مثنوی از میرزا عمران بیگ شهاب مازندرانی، که برای ذو الفقار الدوله به نظم آورده. مذکور در «تذکره روز روشن».

رزیه کبری

فارسی، قصائد مرثی، از امیر محمد حسن علی خان بن محمد نصیر خان امیر سند. ط.

لاهور، 1899 م.

رسائل الاثمه

ابو جعفر محمد بن يعقوب كليني (-329 ق).

مذكور در رجال نجاشي.

رسائل ابن سينا

شيخ الرئيس، ابو علي حسين بن عبد الله بن سينا (-428 ق). ط. استانبول، 1953 ق. هر رساله در محل خویش خواهد آمد.

رسائل ابن سينا---

ص: 77

موجود.

الرسائل الاصوليه

میرزا ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق). 15 رساله است که چاپ شده و هریک در محل خویش خواهد آمد.

الرسائل الاصوليه

ملا محمد باقر یزدی حائری (معاصر). خ.

موجود.

الرسائل الاصوليه

اصول دین، از ملا- محمد جعفر استرآبادی (-1263 ق). 7 رساله است که از جمله 5 رساله فارسی است- آب حیات، اصل الاصول و الغلک المشحون

الرسائل الاصوليه

میر محمد علی بن میر محمد حسین شهرستانی حائری (-1287 ق)، مشتمل بر «الحقیقه الشرعیه»، «الصحیح و الاعم»، «استعمال المشترك فی اکثر من معنی»، «المشتق» و «اثنا عشر فرعاً من فروع الاستصحاب».

الرسائل الاصوليه---

ص: 78

«رساله در جفر» در آستان قدس موجود است ش 9208(1218ق) و 11747.

الرسائل الجفریة

میرزا محمد بن عبد النبی اخباری (-1232 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

الرسائل الجفریة

محمود بن محمد دهدار.خ. موجود. در آستان قدس هم نسخه هائی با عنوان رساله در جفر موجود است: ش 7724، 9162 و 12797.

رسائل الحکفی - دیوان رسائل

ابو الفضل یحیی بن سلامه خطیب حصکفی (-551 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الرسائل الحکمیة

سید میر ابراهیم خاتون آبادی. مذکور در «تتمیم امل الامل».

الرسائل الحکمیة ---

ص: 79

الرسائل الرياضيه

امير ابو نصر منصور بن علي عراقي، معاصر ابوريحان بيروني (-440 ق)، مشتمل بر 15 رساله. ط. حيدرآباد دكن، 1362-1367 ق.

الرسائل الرياضيه

ابو سهل ويجن (بيژن) بن رستم كوهي طبرستاني.

مذكور در «تذكرة النوادر».

الرسائل السبع

علامه محمد باقر مجلسي (-1111 ق)، مشتمل بر شكيّات، بدهاء، جبر، تفويض، نكاح، صفات الذات و العمل و متعه. ط. لكهنو.

الرسائل الست اليمانيه

مشتمل بر رساله «الوازعه» از امام يحيى ادریس (-749 ق)، رساله «العقد الثمين» از امام شوکانی (-1250 ق) و جز آنها. ط. مصر، 1348 ق.

رسائل سمكه

احمد بن اسماعيل بن عبد الله قمّي معروف به سمكه، اوستاد ابن عميد (-260 يا 259 ق).

مذكور در رجال نجاشي.

رسائل شاه نعمت الله ولي

فارسي، از نور الدين نعمت الله بن عبد الله کرمانی، معروف به شاه نعمت الله ولي (-834 ق). ط.

تهران، 1340، 1311 و 1344 ش.

رسائل الشريف الرضي

ابن ندیم به همین عنوان آورده و ظاهراً «الرسائل و المكاتبات» است که خواهد آمد.

رسائل الشهيد الثاني ---

رسائل الفروع (و غیرها)

محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1216 ق). مذکور در شرح حال او.

رسائل فضل الله-رسائل رشید الدین

الرسائل الفقیهیه

سید ابو الحسن بن عباس اشکوری (-1368 ق).

خ. موجود.

الرسائل الفقیهیه

حجت الاسلام سید محمد باقر بن محمد تقی موسوی شفتی اصفهانی (-1260 ق). مذکور در اجازه سید حسن صدر الدین به صاحب الذریعه.

الرسائل الفقیهیه

سید جعفر بن علی نقی طباطبائی (-1317 ق).

مشمول بر 21 رساله است و نسخه آن نزد فرزند مؤلف دیده شده.

الرسائل الفقیهیه

سید عبد الکریم بن محمد جواد بن عبد الله (-1215 ق)، نواده محدث جزائری. مذکور در «نجوم السماء».

الرسائل الفقیهیه-قطرات من یراع بحر العوم

اوشذرات من عقدها المنظوم

6 رساله، از محمد کاظم آخوند خراسانی (-1329 ق). ط. بغداد، 1331 ق.

الرسائل الفقیهیه

فارسی، 14 رساله از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء».

الرسائل الفقیهیه

نیز از محمد بن سلیمان تنکابنی و مذکور در «قصص».

رسائل فلسفیه

ابو بکر محمد بن زکریا رازی (-311 ق). ط.

مصر، 1939 م (جزء اول).

رسائل قابوس

شمس المعالی قابوس بن وشمگیر (-403 ق).

خ. کاشف الغطاء نجف (در آستان قدس، رسائل قابوس به نام «کمال البلاغه» ش 4915 موجود است. «کمال البلاغه» به سال 1341 ق در مصر چاپ شده).

الرسائل الکثیره

زیر این عنوان رسائلی آمده که نامها و موضوعات آنها معلوم نبوده و برای رعایت اختصار نام مؤلفانی که رسائل متعدد و نامشخصی به آنان نسبت داده شده ذکر می شود:

1. سید ابراهیم بن محمد باقر قمی رضوی، زنده در 1168 ق.

2. سید ابو الحسن بن عبد الله بن نور الدین موسوی جزائری (-1193 ق).

3. شیخ احمد سلطان آبادی (-ح 1315 ق).

4. شیخ احمد بن اسماعیل جزائری نجفی (-ح 1150 ق).

5. شیخ مهذب الدین احمد بن عبد الرضا، شاگرد حرّ عاملی.

6. امیر اسماعیل خاتون آبادی.

7. محمد تقی بن کاظم الماس مجلسی (-1159 ق).

8. جعفر بن سید حسین خوانساری.

9. جعفر بن محمد علی کرمانشاهی، نواده وحید بهبهانی.

10. سید حسین بن حیدر کرکی، شاگرد شیخ بهائی.

11. آقا حسین بن جمال الدین محقق خوانساری (-1099 ق).

12. محمد حسین بن محمد صالح خاتون آبادی (-1151 ق).

13. حيدر على بن محمد بن حسن شيروانى.

14. شيخ خلف بن عبد العلى آل عصفور.

15. شيخ سليمان بن احمد آل عبد الجبار قطيفى (-1266 ق).

16. شيخ سليمان بن عبد الله ماحوزى (-1121

ص: 81

ق).

17. شریف العلماء، شریف الدین محمد بن حسنعلی آملی (-1245 ق).
18. محمد شفیع، ظاہرا پدر محمد مهدی استرآبادی (-1259 ق) مقیم ہند.
19. شمس الدین بن جمال الدین بہبہانی (-1348 ق).
20. سید عبد الکریم بن محمد جواد جزائری (-ح 1215 ق). نیبرہ محدث جزائری.
21. شیخ علی بن عبد العالی میسی، شیخ شہید ثانی.
22. علی اصغر بن علی اکبر بروجردی (-1231 ق).
23. سید علی قزوینی، صاحب حاشیہ بر قوانین و تعلیقات معالم.
24. شیخ علی مقابی.
25. محمد علی بن سید کاظم اعرجی کاظمی.
26. شیخ علی بن عیسیٰ اربلی.
27. ملا عوض شوشتری.
28. غنی نقی (علی نقی؟) رضوی لکھنوی (-1257 ق).
29. لطف اللہ اسکی مازندرانی (-ح 1314 ق).
30. لطف اللہ بن عبد الکریم میسی (-1033 ق).
31. محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1099 ق).
32. بہاء الدین محمد بن حسن اصفہانی، معروف بہ فاضل ہندی (-1135 ق).
33. محمد بن علی بن ابراہیم استرآبادی (-1026 ق).
34. شمس الدین محمد شیرازی، معاصر ملا خلیل قزوینی.
35. شاہ محمد بن محمد اصطہبانانی (-ح 1130 ق).
36. محمد مسیح بن اسماعیل فسائی، شاگرد آقا حسین خوانساری.

37. محمد هاشم بن زین العابدین چارسوئی (-1318 ق). این رسائل چاپ شده و «مجمع الفوائد» نام دارد.

38. نظام الدین گیلانی.

الرسائل الكرمانیه

داعی حمید الدین احمد کرمانی (سده 4 و 5 ق).

ط. مصر.

الرسائل الكرمانیه- رسائل شاه نعمت الله

الرسائل الكلامیه

سید ظهیر الدین ابراهیم بن قوام الدین حسین همدانی (-1026 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

رسائل الكلینی- رسائل الاثمه

رسائل الكندی (الفلسفیه)

يعقوب بن اسحاق كندی (-252 ق)، ط. مصر، 1950 م

الرسائل المتشتمه (فی المسائل المتفرقه)

شیخ عبد الله بن علی بن احمد بحرانی، راوی از سید هاشم توبلی بحرانی (-1107 ق).

الرسائل المتفرقه

ابو الحسن علی بن زید بیهقی (-565 ق). مذکور در «معجم الادباء».

الرسائل المتفرقه

شیخ علی تقی بن احمد احسانی. ط.

الرسائل المختاره

احمد بن علویة کوانی اصفهانی معروف به ابن اسود، راوی مصنفات ابراهیم تقفی. مذکور در «بغیة الوعاه».

رسائل المسائل

سید شبر بن علی ستری بحرانی. جواب 9 مسأله در توحید و اصول فقه است که شیخ احمد بن صالح ستری (-1315 ق) از مؤلف پرسیده

است.

رسائل مظفری

فارسی، از برخی فهرستها برمی آید که در ایران به طبع رسیده.

رسائل المعارف

محمد بن محمود دهدار عیانی (-ح 1013 ق).

خ. آستان قدس. (بیشتر این رسائل هر یک دارای نام خاصی است که در محلّ خویش ذکر شده است).

الرسائل المنطقیه

شیخ محمد حسین بن علی (یا عباسعلی) طالقانی قزوینی (-1281 ق)، شاگرد صاحب جواهر.

الرسائل المنطقیه

قطب الدّین محمد بن محمد بویهی رازی (-766 ق). خ. آستان قدس؟

رسائل المواعظ

مفتی میر محمد عباس موسوی لکهنوی (-1306 ق)، در 3 مجلد.

جامع مجلد اول: مولوی مهدی شاه صاحب؛

جامع مجلد دوّم: سید اصغر حسین؛ جامع مجلد

سوّم: مولوی سید رفیق.

الرسائل النجومیه

آقا حسین منجم، صاحب «زیج اصفهان». خ.

موجود.

الرسائل النجییه

خمسّه نجییه نجیب الدین محمد بن علی سمرقندی (-619 ق) است که هر عنوان آن در محلّ خویش ذکر شده است.

رسائل نخشی - رسائل نسفی - مجموعه رسائل شیخ عزیز نسفی

الرسائل و الاستذكار (بما مرّ في سالف الاعصار)

ابو الحسن علي بن حسين مسعودی (-346 ق).

مذکور در «فوات الوفيات» ابن شاکر.

الرسائل و التوقيعات

ابو العباس عبد الله بن جعفر حمیری قمی، از اصحاب امام عسکری (علیه السلام). مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

الرسائل و جوابات المسائل

سید کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق). ط 1276 ق.

الرسائل و الخطب

سید ابو الحسن مطهر بن علی بن محمد دیباجی، شاگرد شیخ طوسی. مذکور در فهرست منتجب الدین.

الرسائل و المکاتبات

شیخ حسین بن علی بن حماد لیثی واسطی. مذکور در اجازه مورّخ 756 ق او به شیخ خضر مطارآبادی.

الرسائل و المکاتبات

میرزا علی رضا تیان الملک (1287 ق-).

مذکور در نامه مورّخ 1358 ق مؤلف به عنوان صاحب الذریعه.

الرسائل و المکاتبات

مراسلات و مکاتبات میان ابو اسحاق صابی و شریف رضی (-406). گویا همان است که ابن ندیم به عنوان «رسائل الشریف الرضی» یاد کرده است.

الرسائل و المکاتبات

پرسشها و پاسخهای شیخ طوسی و شاگردش شیخ کردی.

الرسائل و المکاتیب

ابو الفضل احمد بن حسین بدیع الزمان همدانی (-398 ق).

الرسائل و المكاتيب

ابو الحسين احمد بن فارس لغوى (-375 ق).

رساله اسامه

محمد بن حسن شيروانى (-1099 يا 1098 ق).

شاید با «تخلف از جيش اسامه» يکى باشد. خ.

ص: 83

رساله الی ابن ابی صفوه المصیصی

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

رساله الی ابن همام

ابو جعفر محمد بن علی شلمغانی، معروف به ابن ابی العزاقر (-322 ق). مذکور در رجال نجاشی.

رساله الی الامیر ابی عبد الله و ابی طاهر

شیخ محمد بن محمد بن نعمان مفید (-413 ق).

ابو عبد الله و ابو طاهر فرزندان ناصر الدوله بودند و شیخ نامه را در مجلسی به آنان فرستاده که در موضوع امامت در آن بحث می شده است.

رساله الی علماء بغداد

ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-428 ق).

رساله در انصاف خواهی ابن سینا از علمای بغداد در داوری میان او و مردی همدانی است که ادعای حکمت داشته. خ. ملک و مطهری.

رساله الی الوزير ابی الفضل ابن العمید

ابو علی احمد بن اسماعیل بجللی قمی، معروف به سمک، که گفته اند استاد ابن عمید بوده است.

مذکور در رجال نجاشی.

رساله الی ابی محمد الفارسی (فی شهر رمضان)

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

رساله الی احمد بن ابی داود (فی فضل العلم)

اسماعیل صاحب عباد (-385 ق). خ. دیده شده.

-اطال الله بفاک... کان یقال انّ السلطان سوق

رساله الى اهل بغداد (في معنى شهر رمضان)

شيخ صدوق ابو جعفر محمد بن علي بن بابويه (-381 ق). مذكور در رجال نجاشي.

رساله الى اهل التقليد

شيخ ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان مفيد بغدادی (-413 ق). نیز مذكور در رجال نجاشي.

رساله الى اهل الجزائر (في تعجيل الاجير للعباده)

ابو العباس احمد بن محمد بن فهد حلي (-841 ق). خ. دیده شده.

-انّ اول ما سخر به الخاطر

رساله الى اهل طبرستان

امام قاسم بی علی بن عبد الله بن محمد بن قاسم رسی ابن ابراهیم طباطبا، از ائمه زیدیه. خ. دیده شده.

رساله الى بعض الرؤساء

شريف ابو القاسم علی بن احمد کوفی (-352 ق). مذكور در رجال نجاشي.

رساله الى حماد بن علی الفارسی (في الرد علی

الجنیدیّه)

شيخ صدوق ابو جعفر محمد بن علي بن بابويه (-381 ق). از آن در «نصره القول بالعدد» سيد مرتضى نقل شده است.

رساله الى كيا (محمد بن حسين / يا حسن بن مرزبان)

-اختلاف الناس في امر العقل و النفس

شيخ الرئيس ابو علي حسين بن عبد الله بن سينا (-428 ق). خ. رامپور.

-المسأله الاولى... قال ان النار جوهر

رساله الى المرشد الداعي بمصر (في تربيّه

المؤمنين)

رساله الى ولده (عبد الوهاب طباطبائي)---

رساله الی ولده

شیخ شرف الدین محمد مکی عاملی، زنده در 1178 ق، از دودمان شهید اول. مذکور در اجازه او برای محمد رضا بن عبد المطلب تبریزی.

رساله الی ولده (از علی بن بابویه) ---

ص: 85

ق).

27. سید حسین بن محمد علی حسینی کاشانی (-1296 ق).
28. میرزا محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق)، فارسی.
29. شیخ خضر بن شلال آل خدام عفاکوی (زنده در 1245 ق).
30. ملا رضا همدانی، جد میرزا رضا واعظ همدانی.
31. شیخ محمد رضا دزفولی (-1352 ق)، فارسی، مختصر «منهج الرشاد».
32. شیخ زین العابدین بن مسلم بارفروشی (-1308 ق)، 2 رساله.
33. محمد شفیع بن محمد جعفر تبریزی، شاگرد سید کاظم رشتی.
34. شیخ محمد طاهای نجف.
35. شیخ محمد طاهر بن محسن دزفولی (-1315 ق).
36. شیخ عبد الحسین تهرانی (-1286 ق)، فارسی، منتخب «نخبه».
37. شیخ عبد العالی بن محقق کرکی (-993 ق).
38. سید عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق)، فارسی.
39. شیخ ملا علی خلیلی - النبذه
40. سید علی طباطبائی - زهر الرياض
41. ملا علی قارپوزآباد (-1290 ق).
42. شیخ ملا علی کنی (-1306 ق). نام آن «ارشاد الامه».
43. ملا محمد علی بن احمد قراچه داغی (-1310 ق).
44. شیخ جعفر کاشف الغطاء (-1254 ق).
45. ملا محمد علی بن محمد حسن خوانساری (-1333 ق) - النخبه.
46. سید علی بن حسین خاقانی - العبادات.

47. سید علی بن محمد علی حسینی میبدی (-1313 ق).
48. شیخ علی بن محمد علی شروقی مجیراوی (-1314 ق).
49. سید علی آقا بن محمد علی رضوی (-1336 ق).
50. شیخ علی بن یاسین رفیش نجفی (-1334 ق).
51. سید علی نقی بن حسن طباطبائی (-1289 ق).
52. شیخ عیسی بن حسن خاقانی.
53. سید کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق).
- شاگردش حسن بن علی گوهر آن را به فارسی ترجمه کرده.
54. شیخ مبارک بن حمیدان احسائی قطیفی (-1226 ق).
55. سید محمد بن ابی القاسم حسینی سردانی زنجانی (-1269 ق).
56. محمد بن باقر فاضل ایروانی (-1306 ق)، فارسی.
57. محمد بن فضلعلی فاضل شرابانی (-1322 ق).
58. شیخ محمد بن عبد الله آل عثیان احسائی (معاصر) -الطّهارة، رساله
59. سید محمد بن سید علی طباطبائی معروف به مجاهد (-1242 ق)، فارسی.
60. سید محمد بن معصوم رضوی مشهدی، فارسی.
61. محمد بن محمد مهدی اشرفی (-1315 ق)، فارسی.
62. محمد بن هاشم هندی نجفی (-1323 ق).
63. ملا محسن فیض کاشانی (-1091 ق).
64. شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری (-1281 ق).
65. ملا مهدی بن ابی ذر نراقی (-1209 ق).
66. شیخ مهدی بن علی آل کاشف الغطاء (-1288 ق). به فارسی هم ترجمه شده - اللّٰثالی التّجفیّه

67. قاضی نور اللہ شوشتری (-1019 ق).

68. شیخ محمد ہادی بن محمد امین تهرانی

ص: 86

(-1321 ق)-وسيله النجاه

69. سيد هاشم بن احمد احسائي.

70. سيد هاشم بن راضي اعرجي كاظمي، شاگرد سيد عبد الله شير.

71. سيد محمد هاشم بن زين العابدين چهار سوقى خوانسارى (-1318 ق)، فارسى.

72. ميرزا يوسف بن عبد الفتاح طباطبائي تبريزى (-1242 ق).

رستم نامه

فارسى، مثنوى حماسى-دينى، ناشناخته، خ.

الهيأت تهران

-هزاران درود و هزاران سلام

رستم در قرن بيستم

فارسى، داستان، عبد الحسين صنعتى زاده كرمانى. ط. تهران، 1316 ش.

رستم نامه

فارسى، ط. تهران، 1290 ق و مكرّر.

رستم و سهراب

فارسى، از حسين كاظمزاده ايرانشهر تبريزى (-1302 ق). ط. برلن، 1302 ش.

رسم الخط

مهدب الدين احمد بن عبد الرضا، شاگرد حرّ عاملى (-1104 ق). خ. موجود.

-احمدك يا من علم آدم الاسماء...

رسم الخط

فارسى، از هادى بن ملا صالح مازندراني معروف به آقا هادى منجم (-پس از 1130 ق).

از اجزاء شرح او بر «الشافيه» است.

رسم الخط

فارسی، از مجنون بن محمد رفیقی. تاریخ نظم:

940 ق. ط. خ. دانشگاه تهران.

-بیا ای خامه انشای رقم کن

رسم الخط یا الفباء جدید

فارسی، از میرزا فتحعلی بن محمد تقی آخوندزاده (-1295 ق). خ. مطهری.

رسم الخط جدید

فارسی، از میرزا ملکم خان ناظم الدوله (-1327 ق). ط.

رسم الخط کوفی

فارسی، از میرزا زین العابدین بن فتحعلی صفوی خوئی. ط. (با قرآن خط کوفی).

رسم الخط کوفی

فارسی، از صدر الافاضل لطفی شیرازی. خ دیده شده

رسم خطوط الساعات

فارسی، از میرزا عبد الله بن عیسی افندی تبریزی (-پس از 1130 ق)، صاحب «ریاض العلماء» و مذکور در همان کتاب.

رسم العباده

فارسی، ادعیه و عبادات، از ملا محمد بن حسن گیلانی لاهیجی. خ. موجود و متعلق به پیش از 1216 ق.

-الحمد لله الذی خلق الجن و الانس ليعبدون

رسم القرآن

تجوید، قراءت و رسم قرآن، از عماد الدین علی بن علی شریف قاری استرآبادی، در یک مقدمه و 2 قسم. خ. دیده شده.

رسم مجسمات متشابه و قطع زائد

فارسی، هندسه، از حیدرقلی خان بن حسین قلی بیات نیشابوری، تألیف: 1294 ق. خ. مجلس.

رسم المشق

فارسی، از عباس اقبال آشتیانی. ط. ایران.

رسول اسلام

اردو، سیرت پیامبر (صلی الله علیه و آله)، از سید ریاض علی ریاض (معاصر). ط. هند.

رسوم التعالیم

طب، از قاضی عبید الله بن احمد رازی. در یک مجموعه قدیمی که نقص آن در 577 ق.

ص: 87

تکمیل گردیده، از آن نقل شده است.

الرشاد، کتاب

فقه، از ابو سعید اسماعیل بن علی بن حسین سمان، معاصر سید مرتضی و شیخ الطائفه، مذکور در فهرست منتخب الدین.

الرشاد فی شرح الارشاد

سید محمد بن علی شریف جرجانی، تألیف:

823 ق، خ. موجود. «ارشاد الهادی الی الرشاد» از تفتازانی است.

-نحوک تصریف النواظر الناظره...

الرشحات

حکمت، از ملا علی قاری آبادی (-1290 ق) که ظاهراً نسخه آن از میان رفته است.

الرشحات

در توحید، نبوت و امامت، از سید مهدی بحرانی (-1343 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الرشحات

رجال، از سید محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی (سده 13 ق). مذکور در آخر «خلاصه الاخبار» او.

رشحات الاسرار

شرح احادیث مشکله، از شیخ اسد الله بن محمود گلپایگانی، ایزد گشسب (1303 ق-)، تألیف:

1324 ق. مذکور در «شمس التواریخ» او.

رشحات الحیات

فارسی، مثنوی از غزالی مشهدی (-970 ق).

مذکور در «مجمع الفصحاء».

رشحات سحاب

فارسی، تذکره شاعران، از سید محمد سحاب اصفهانی (-1222 ق) فرزند سید احمد هاتف، که به نام فتحعلی شاه به تألیف آن پرداخته و

ظاهراً به پایان نرسانیده است. مذکور در «نگارستان دارا».

رشحات سمائی در احوال شیخ بهائی

فارسی، از شیخ محمد علی بن زین العابدین معلّم حبیب آبادی (-1308 ق). مذکور در مقدمه چاپی «مکارم الآثار» او

رشحات عین الحیات

فارسی، احوال عارفان نقشبندی، از ملا حسین بن علی واعظ کاشفی (-910 ق)، تألیف: 909 ق.

خ. دیده شده. ط. هند، مکرّر (به نام فرزندش علی صفی سبزواری).

رشحات اللیث

دیوان ابو الفضائل سید علی بن اسماعیل محدّث سنجانی اخباری (-1295 ق). مذکور در کتاب «حملات اللیث» او.

رشحات الفنون

فارسی، علوم ادبی، از محمد بن کاظم طیب شیرازی، معاصر فرصت (-1339 ق). مذکور در «آثار عجم».

رشحات الملکوت

تفسیر سورة فاتحه، از ابو عبد الله بن ابی القاسم موسوی زنجانی (-1313 ق). خ. موجود.

رشح الحساب (فی شرح نظم الحساب)

محسن بن محمد طاهر قزوینی نحوی. «نظم الحساب» یا منظومه «خلاصه الحساب» از استادش میرزا قوام الدین است. خ. موجود.

-الحمد لله الا احد الذی قسم بین عباده ضروب نعمائه

رشح الولاء (فی شرح الدعاء)

شرح دعاء صنمی قریش، از شیخ ابو السعادات اسعد بن عبد القاهر اصفهانی که علی بن طاوس و محقق طوسی از او روایت کرده اند. «ضیاء الخافقین» ترجمه این کتاب است.

رشحه الافکار (فی تحدید الاکرار)

سید عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306 ق).

شرح مبحث کر از کتاب «الوجیز الرائق».

رشحه الخاطر (فی تحقیق دعوی المبیع و الحاضر)

میرزا ابو طالب بن ابی القاسم زنجانی (-1329 ق).خ. موجود.

رشحه السیول (فی سیره الرسول)

فارسی، از پول لهورژ، ترجمه نایب الوزاره عماد الدین ندیم باشی، ط. تهران، 1311 و 1316 ق.

رشحه فیض

فارسی، تجوید، از سید حسن بن دلدار علی نقوی (-1260 ق).ط. هند.

رشحه النداء فی مسأله البداء

شیخ علی اکبر نهاوندی (معاصر).

الرشحات المطریه (تعلیقات علی شرح الشمسیه)

شیخ جواد مطر نجفی (-1375 ق).خ. موجود (خط شارح).

رشد المنصفین الی الحق المبین

رد عامه، از سید مهدی بن صالح کشوان کاظمی (-1358 ق).

-الحمد لله الذی تفضل علینا بمعرفه الدین...

الرشد و السفاهه (و بیان احکامهما الشرعیه)

ملا علی شبشه یزدی، تألیف: 1270 ق.خ.

سامراء.

-الحمد لله الذی اعزّ اولیائه...

الرشد و الهدایه

منصور یمانی، داعی فاطمیان.

رشدیّه، رسالته

فارسی، الفباء جدید، از میرزا رضا خان ارفع الدوله، ط. تفلیس، 1296 ق.

رشف العسل فی شرح الغزل (یا رشف العسل و

کشف الغزل)

فارسی از سید محمد بن حسن حسینی هندی مشهدی (-1322 ق)، شرح غزلی است از حافظ با مطلع (دل می رود ز دستم...)

ط.

مشهد، 1316 ق.

رشف التصایح

شهاب الدین ابو حفص عمر بن محمد سهروردی (-632 ق). مذکور در مجالس المؤمنین.

رشف الالفاظ فی کشف الالفاظ

فارسی، اصطلاحات صوفیان، از شرف الدین حسین بن احمد خالدی تبریزی (سده 8 ق). خ.

آستان قدس، ش 653 (سده 9 ق) (از سید محمد حسین مدرس نقل شده که در همین موضوع کتابی به نام «رشق الالفاظ» از تألیفات والد ایشان محمد بن میرزا حسین بوده است).

رشفه الصادی

فضائل اهل بیت (علیه السلام) از سید ابو بکر بن عبد الرحمان حضر می (-1341 ق). ط. مصر.

رشک بوستان

فارسی؟، مثنوی از محمد بن عباس وزیر لکهنوی (-1312 ق). مذکور در تجلیات.

الرشید و الرشید - الرشید و المسترشد

فقه، از ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق). مذکور در فهرست شیخ.

الرصد علی بطلمیوس، کتاب

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی (- پس از 300 ق). مذکور در «فرج المهموم» ابن طاوس.

رصد الطغیانی

مولوی ابو القاسم غلام حسین بن فتح محمد جنپوری (سده 13 ق)، مؤلف «جامع بهادری».

الرّضا (عليه السلام)

اردو، از نواب احمد حسين مذاق هندي. مذکور در «تاريخ احمدی» او.

الرّضا (عليه السلام)، کتاب

سید محمد بن احمد بن محمد حسینی، مذکور در فهرست منتخب الدین.

ص: 89

الرضاع (عليه السلام) كتاب

ابو لقاسم جعفر بن محمد بن قولويه (-368 ق).

الرضاع، كتاب

ابو احمد محمد بن زياد ازدي معروف به ابن ابي عمير (-217 ق).

الرضاع، كتاب

ابو جعفر محمد بن علي اشعري قمي. مذکور در رجال نجاشي.

الرضاع، كتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عياشي سمرقندي، نیز در همان ماخذ.

الرضاع، منظومه في

ملا جعفر شرف الدين واعظ، خ. موجود.

-الحمد لله الذي قد ارضعا

الرضاع، منظومه في

سيد محمد جواد عاملي، که به نام استادش بحر العلوم نظم کرده. خ. دیده شده.

-الحمد لله و صلى الباري

الرضاع، منظومه في

سيد حسن محمود امين عاملي. مذکور در مجله عرفان.

الرضاع، منظومه في

ظاهرا از شيخ محمد علي اعسم نجفي که در جمله ارجوزه ها ياد شد.

-الحمد لله على افضاله

الرضاع، رساله في ---

الرضاعیة، الرساله

محمد جعفر بن محمد طاهر خراسانی (-1080 ق)، مؤلف «اکلیل المنهج».

الرضاعیة، الرساله

شیخ محمد جواد بن حسن بلاغی (-1352 ق)، 2 رساله دارد که یکی جزءى است از «العقود المفصّله».

الرضاعیة، الرساله

سید حسن بن احمد اشکذری (-1359 ق). خ دیده شده.

الرضاعیة، الرساله

محمد حسن بن محمد صالح کبّه بغدادی (-1269 ق)، تألیف: ح 1318 ق.

الرضاعیة، الرساله

عزّ الدین حسین بن عبد الصمد عاملی (-984 ق). خ دیده شده.

-الحمد لله كما هو اهله...

الرضاعیة، الرساله

سید شفیع بن علی اکبر موسوی جابلقی (-1280 ق).

الرضاعیة، الرساله

سید محمد صادق بن محمد باقر طباطبائی (-1337 ق)، از تقریر بحث آخوند خراسانی نوشته است.

الرضاعیة، الرساله

سید صدر الدین بن صالح عاملی اصفهانی (-1263 ق)، منظومه ای است که خودش شرح کرده.

الرضاعیة، الرساله

محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی قمی (-1098 ق). مذکور در «روضات الجنّات».

الرضاعیة، الرساله

سید عبد الرزاق بن علی حسینی جزائری معروف به حلو (-1337 ق)، تألیف: 1325 ق. خ. دیده شده.

الرضاعیه، الرساله

شیخ عبد الله بن معتوق قطیفی (-1362 ق).

جواب مسائلی است در رضاع که همه را شیخ فرج آل عمران در «الاکخبار الارجیه» گنجانیده است.

الرضاعیه، الرساله

شیخ عبد النبي وفسی عراق (معاصر). مذکور در فهرست تألیف او.

الرضاعیه، الرساله

شیخ عبد النبي بن احمد آل عصفور درازی بحرانی، تألیف: 1150 ق.خ. موجود.

الرضاعیه، الرساله

شیخ محمد علی بن محمد جعفر قمی (-1354 ق)، تألیف: 1326 ق.خ. دیده شده.

الرضاعیه، الرساله

شیخ نور الدین علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق)، تألیف: 916 ق.خ. آستان قدس، ش 2761 (1025 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله كما هو اهله....

الرضاعیه، الرساله - رساله رضاعیه

فارسی از علی اصغر بن علی اکبر بروجردی (-1313 ق). مذکور در آخر «نور الانوار» او که چاپ شده.

الرضاعیه، الرساله - ترجمه رساله رضاعیه

فارسی، از ملا علی اکبر بن محمد مهدی قمی یزدی. تقریر بحث شیخ انصاری و ترجمه رضاعیه اوست. ط. ایران، 1311 ق.

الرضاعیه، الرساله

2 رساله به فارسی و عربی، از شیخ علی اکبر خوانساری (-1359 ق).خ. دیده شده.

الرضاعیه، الرساله

سید عیسی کمال الدین بن حمد حسینی حلّی (-1372 ق).خ. موجود.

الرضاعیة، الرسالة

ملاً محمد کاظم آخوند خراسانی (-1329 ق).

ط. (ضمن القطرات و الشذرات).

الرضاعیة، الرسالة

شیخ محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق).

رسالة ای که به شیخ حرّ منتسب شده، متعلق به ابو الحسن فتونی است که گذشت.

الرضاعیة، الرسالة

سید محمد بن عبد الکریم طباطبائی بروجردی (-1160 ق). خ. خوانساری نجف.

الرضاعیة، الرسالة

شیخ محمد بن یوسف بن یعقوب وائلی نجفی (-1356 ق).

الرضاعیة، الرسالة - رسالة رضاعیه

فارسی، از ملاً محمد یوسف استرآبادی حائری (-1287 ق). مطابق فتاوی شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری (-1281 ق). ط 1277 ق.

الرضاعیة، الرسالة

شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری (-1281 ق). ط. تهران، 1305 ق؛

1326 ق (بالمکاسب) و مکرّر.

الرضاعیة، الرسالة

سید محمد مهدی بحر العلوم طباطبائی (-1212 ق). خ. موجود.

الرضاعیة، الرسالة

شیخ محمد هادی بن محمد امین تهرانی (-1321 ق). خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

-الحمد لله كما ينبغي...

الرضاعیه، الرساله

ملا محمد هادی بن محمد صالح مازندرانی معروف به مترجم (1120 ق). رساله ای که به نام او با ذکر سال تالیف (1107) دیده شده، به سید محمد بن عبد الکریم طباطبائی نیز منسوب است که یادش گذشت.

الرضاعیه، الرساله - کشف اتضاع

شیخ یوسف بن احمد درازی بحرانی (-1186 ق)، خ. دیده شده.

-الحمد لله كما هو اهله...

الرضاعیه، الرساله

ناشناخته، مؤلف از شاگردان سید ابراهیم صاحب ضوابط بوده است. خ. دیده شده.

الرضوان - کتاب الصلح

شیخ محمد هادی بن محمد امین تهرانی (-1321 ق). خ. آستان قدس، ش 7686 و 7685.

-حمدا لمن بالفقه اكمل التعم

الرضوان

مجله ماهانه لکهنو، از مطالب مهم آن «خلاصه عماد الاسلام فی الکلام» و «کتاب التفسیر» هر دو از سید علی نقی لکهنوی. این مجله از 1353 تا 1358 ق انتشار می یافت.

رضوان الآملین (حاشیه علی القوانین)

سید محمد بن عبد الصمد حسینی شهشهرانی اصفهانی (-1287 ق)، تالیف: 1292 ق، در 2 مجلد. برخی در حواشی قوانین چاپ شده. خ. آستان قدس، ش 13495 (1288 ق) و چند شماره دیگر.

-الحمد لله الذي ارشدنا الى قواعد الدين

رضوان الملوك

فارسی، تاریخ شاهان مقتول، از محمد تقی بن محمد هادی حکیم. مذکور در «گنج دانش» او که در 1305 ق تالیف شده.

الرضویات ---

رضی، سید مرتضی و شیخ طوسی. مذکور در فهرست منتخب الدین.

الرضویہ (فی الاحکام المرضیہ)

ملا محمد رضا بن العابدین (-1269 ق؟)، مؤلف تحفه الرضویہ.

الرضویہ---

ص: 93

رفع الحجب عن اسامی الكتب

در مورد كتب همنام، از نواب احمد حسين مذاق هندی. مذکور در «تاریخ احمدی».

رفع الخطب فی مسائل الضغط

سید ابو بکر بن عبد الرحمان حضر می (-1341 ق). مذکور در آخر دیوان چاپی او.

-رفع الريبه فيما يجوز و ما لا يجوز من الغيبه

محمد بن علی شوکانی (-1250 ق). خ. موجود.

رفع السجوف عن حکم بيع الوقوف

سید محمد جعفر حسینی شیرازی حائری، از «اجزاء مرآه الفقاهه» است. ط. شیراز، 1347 ق.

رفع الشين عن المسح على القدمين

میرزا نجم الدین جعفر بن محمد تهرانی عسکری، مشتمل بر چهل حدیث برگرفته از كتب معتبر عامه در وجوب مسح پاها.

رفع عيسى النبي (عليه السلام)

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-205 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

رفع الغاشيه عن وجه الحاشيه

سید شهاب الدین بن محمود حسینی مرعشی تبریزی (1369 ش)، تالیف: 1339 ق. شرح حاشیه ملا عبد الله یزدی بر تهذیب است.

رفع غم الموت

ابو علی ابن سینا یا ابو علی مسکویه. خ. دیده شده.

رفع الغوايه لشرح الهدايه

شیخ عبد القاهر بن عبد بن رجب عبادی حویزی، مهاصر حرّ عاملی. مذکور در «اصل الآمل».

رفع الغوايه

فارسی، در حقیقت علم و زهد، از محسن بن مرتضی فیض کاشانی (1091 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

رفع الكيد عن مولانا زيد (بن علی بن الحسين ع)

سید قاسم نسابه مختاری سبزواری (سده 10 ق).

مذکور در رساله «اسدیة» او.

رفع اللثام عن وجه آیات الصیام

تفسیر آیات صیام، ناشناخته. مؤلف از علماء معاصر شاه صفی صفوی (1052 ق) بوده و خود آن را به فارسی ترجمه کرده که همین ترجمه در آستان قدس موجود است. ش 2285 (1046 ق).

- شایسته تقدیم در هر کتابی

و سزاوار تقدیر در هر خطابی...

رفع القدر

قاضی نور الله بن شریف حسینی مرعشی شوشتری (1019 ق). مذکور در «نجوم السماء».

رفع مضار الکلیه

شیخ رئیس ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-428 ق). به دستور سید ابو الحسن احمد بن محمد سهیلی نوشته. خ. موجود.

رفع المغالطه

مولوی سید عماد علی صاحب بن نظام علی پنتی (1304 ق). مذکور در «تذکره بی بها».

رفع الملالم (فی کشف فضائل الآل)

در جواب «کشف الحال». ط.

رفع الملامه عن علی فی ترک الامامه

سید علی بن عبد الحسین بن سلطان موسوی، معاصر شیخ ابراهیم کفعمی (-905 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

رفع المنازعه---

رفيع الدرجات

فارسي، اخلاق، از محمد حسين بن كلبعلی شوشتری، تأليف: 1220 ق.

- حمدنا محدود و ثنای نامعدود تحفة بارگاه كبريا

رفيع الدرجات---

ص: 95

رمان تائبی

نبوت خاصه، از شیخ اسماعیل تائب تبریزی (1374 ق).

الزّمايه، رساله في

میرزا عبد الوهاب قائم مقامی. مذکور در مقدمه دیوان او.

رمح الخط

نظم علم الخط «الشافیه»، از قوام الدین محمد بن مهدی حسینی سیفی قزوینی (-ح 1150 ق) تاریخ نظم: 1123 ق، همین نظم را شرح کرده آن را «تقویم الخط» نام نهاده است.

رمح مصقول

فارسی، از سید حسین بن دلدار علی نقوی نصیرآبادی. ط.

الرمح المصقول (في الطعن عن قواعد الاصول)

شیخ محمد علی بن ابی طالب حزین گیلانی (-1181 ق). مذکور در «نجوم السماء».

الرمح المصقول (في نحر اعداء الرسول)

سید محمد بن علی فیض آبادی، تألیف: 1235 ق، در جواب النجانی در ردّ کتاب «أئینه حق نما» مذکور در «كشف الحجب»

-سبحان من لا هو الا هو

الرمحیه

سید عبد الله بن نور الدین بن نعمت جزائری (-1173 ق)، در مقابله «السیفیه» پدر خویش نوشته. خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

- الْقَارِعَةُ وَ مَا أَذْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ

رمز آفرینش

فارسی، مثنوی، از علی رضا صرام اصفهانی (معاصر). مذکور در «شعراى معاصر اصفهان».

رمز الشّیح (في الشهاده الثالثه في الآذان)

شیخ فرج آل عمران قطیفی.

رمز الحقایق (یا رمز الخلاق؟)

فارسی، مثنوی، از محمد هادی بن حبیب الله رمزی کاشانی، زنده در 1083 ق.خ. مجلس.

رمز الرموز

حاشیه بر نکاح شرایع، از محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق). مذکور در «روضات الجنات».

رمز الرباحین

فارسی، مثنوی، از رمزی کاشانی ناظم «رمز الحقایق».

رمز العرفان (فی معرفه حقوق الانسان و الجماد و

التّبات و الحيوان)

فارسی، اخلاق، از شیخ علی بن مهدی لاهیجی (-1346 ق)، تألیف: 1328 ق.ط. اصفهان، 1329 ق.

رمز یوسفی

فارسی، قاعده رمز تلگراف، ظاهرا از مستشارالدوله یوسف بن کاظم مهاده مهینی تبریزی، ط. تهران، 1282 و 1292 ق.

الزّمل، رساله فی

شیخ حبیب الله بن زین العابدین قسمی زیوانی (-1359 ق).خ. دیده شده.

الزّمل، رساله فی

فارسی و عربی، 2 رساله، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق)-خ. دیده شده.

الزّمل، رساله فی

میرزا عبد الرحیم گل پری تبریزی (-1334 ق).

مذکور در «زهر الربی».

الزّمل، رساله فی

شیخ عبد علی بن ناصر بن رحمه حویزی، شاگرد شیخ بهائی.خ. آستان قدس، ضمیمه ش 4484.

الرمل، رساله في

سيد عبد الله بن سيد نور الدين بن محدث جزائري (-1173 ق) مذكور در اجازة او.

الرمل، رساله في

فارسی، از شمس الدين محمد بن احمد خفري (957 ق)، در يك مقدمه و 2 مقاله، خ. حسينيه شوشتریهای نجف.

بعد الحمد، اما بعد این رساله ای است در علم رمل که انتخاب شده از کتابهایی چند.

الرمل، رساله في

محمد بن سليمان تنكابني (-1302 ق). مذكور در «قصص العلماء» مؤلف.

الرمل، رساله في

فارسی، از خواجه نصير الدين محمد بن محمد بن حسن طوسي (-672 ق). خ. حسينيه شوشتریهای نجف.

- حمد بی حد و ستایش بی عد حضرت موجود...

الرمل، مثنوی في

فارسی، ناشناخته. خ. ملک.

- بعد حمد خدا و نعمت رسول

الرمل، مثنوی في

فارسی، ناشناخته، تاریخ نظم: 706 ق. خ.

موجود.

- هر که را عقل راهبر باشد.

رمل بیرین

سيد ابو الرضا ضياء الدين فضل الله بن علي بن هبه الله حسيني راوندی (-پس از 548 ق).

مذكور در «خریده القصر».

رموز الاقوال (و کنوز بروز احوال الرجال)

شیخ علی بن محمد جعفر استرآبادی (1315 ق)، تألیف: 1303 ق.خ. کاشف الغطاء نجف.

-الحمد لله على آياته حتم مقضى...

رموز الاماره

فارسی، مثنوی، از احمد وقار شیرازی (-1298 ق) ترجمه فرمان حضرت امیر (علیه السلام) است.خ. ملک.

-به نام خداوند بالا و پست

- (نسخه مجلس) سپاس و ستایش در آغاز کار

رموز اهل راز

فارسی، مثنوی، از فرید الدین عطار نیشابوری (-627 ق).

رموز التفاسیر (الوارده عن الائمة الصادقین (علیه السلام))

ملا خلیل بن غازی قزوینی (-1089 ق).خ. دیده شده.

رموز تفاسیر الآیات (الوارده فی کتب الاربعه و غیرها

من کتب الحدیث)

ملا علی اصغر بن محمد بن یوسف قزوینی، حرّ عاملی (-1104 ق) و شاگرد ملا خلیل قزوینی.

مذکور در «امل الآمل».

رموز حمزه

فارسی، داستان، از نقیب الممالک، ط. تهران، 1276 ق و مکرّر (نام نویسنده در فهرست مشار پرویز میرزا آمده است).

الرموز الخفیه (فی المسائل المنطقیه)

شیخ احمد بن محمد بن یوسف بحرانی (-1102 ق). شاگردش شیخ سلیمان صاحب «البلغه» از آن یاد کرده است.

رموز الریاض - حاشیه علی ریاض المسائل

شیخ عبد النبی بن علی شریعتمدار استرآبادی (-1340 ق)، از تقریر بحث استادش شیخ اسماعیل قره باغی نوشته است.

رموز الشهاده (و کنوز السعاده)

رفيع الدين نظام العلماء محمد بن علي اصغر طباطبائي تبريزي (-1326 ق)خ. موجود.

ص: 97

رموز العارفين

اردو، ط.

رموز العاشقين

فارسی، مثنوی، ناشناخته، در چند جا از عطار نام می برد. خ. مجلس و ملک.

رموز العرب

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-205 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الرموز الکشفیه

شیخ محمد علی بن ابی طالب حزین گیلانی (-1181 ق). مذکور در «نجوم السماء».

رموز الكنوز (فی اسرار العبادات)

شیخ مهدی بن علی آل شمس الدین عاملی، تالیف: 1319 ق. خ. موجود.

-الحمد للموهوب والمعبود

رموز الكنوز

فقه، از علی بن محمد جعفر استرآبادی (1315 ق). مذکور در «غایه الامال» مؤلف.

رموز الوافیه

لغز به اسم «الوافیه»، از ابو جعفر محمد باقر یزدی.

-نحمدک یا آلهی و نسلّم علی رسولک

رموزات العارفين

ملا محمد علی بن محمد برغانی، برادر ملا محمد تقی برغانی (-1263 ق).

مذکور در «لسان العارفين» مؤلف.

رمی الجمرات

اردو، از خادم حسین هندی در جواب «الآیات البینات» محسن الملک که در رد شیخ نوشته بوده.

روايع الاحكام

فارسی؟، ترجمه «شرايع الاسلام». ط. لکهنو.

روايع الاصول

ميرزا جعفر بن محمد نوجه دهی تبریزی (-1290 ق).

روابط ناپلئون و ايران

فارسی، از عباس ميرزا فرزند فرمانفرما، ط.

تهران، 1302 و 1328 ق.

الرواه عن اهل البيت (عليه السلام)، كتاب

ابو جعفر محمد بن جرير رستم طبري، صاحب «الايضاح».

الرواه و الفلج

احمد بن محمد بن عمران معروف به ابن جندي، استاد نجاشي.

رواح الارواح

ناشناخته. در «سفينة اهل البيت (عليه السلام)» که در 1079 ق تالیف گردیده، از آن نقل شده است.

الرواد، كتاب

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (1205 ق).

روادع النفوس

فارسی، اخلاق، از مير محمد صالح بن عبد الواسع حسینی خاتون آبادی (-1126 ق).

خ. خوانساری نجف.

رواشح الاصول

ملا علی نهاوندی (-1322 ق). ظاهراً با «التشريح» که گذشت یکی است.

الرواشح الرباطيه (في شرح الكفايه الخراسانيه)

شیخ حسین بن محمد آل عصفور درازی بحرانی (-1216 ق).خ. موجود.

الرواشح السماویة (فی شرح الاحادیث الامامیة)

شرح کافی، از میر محمد باقر بن محمد حسینی استرآبادی، محقق داماد (-1040 ق)-خ.

آستان قدس، ش 3635 (1272 ق) و 3636 (از عصر مولف) و 12899.

-الحمد لله رب العالمین حمدا لکرم وجهه...

رواشح الفیوض (فی علم العروض)

سید هبه الدین محمد علی بن حسین شهرستانی (1300-ق).ط. تهران، 1326 ق.

-الحمد لله الذی الهمنا الشعر...

روانشناسی یا علم النفس

فارسی، از ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق)، ترجمه علی اکبر دانا سرشت.ط.

تهران، 1316 ش و 1330 ش.

روانشناسی، (یا جبر و اختیار)

فارسی، ترجمه سید محمد مطیع الدوله حجازی.

ط. تهران، 1308 ش.

روانشناسی

فارسی، از علی اکبر سیاسی. وی 3 کتاب در روانشناسی دارد به نامهای روانشناسی پرورشی، روانشناسی از لحاظ تربیت و روانشناسی

جنایی که هر سه در تهران به طبع رسیده است.

روایه الابناء عن الآباء (من آل رسول الله ص)

ابو علی محمد بن محمد بن اشعث کوفی (سده 3 و 4 ق). ابن طاوس در «جمال الاسبوع» از آن نقل کرده است.

روایت اخلاقی

اردو، از نواب احمد حسین مذاق هندی. مذکور در «تاریخ احمدی» که چاپ شده.

روایت الحق حول رایه الحقیقه

مناظره متدین و بی‌دین، از سید محمد علی هبه‌الدین شهرستانی.

روایه السبب الیقین المانع الاتحاد المسلمین

محمد کاظم بن ابراهیم شریف میلانی. ط.

اسکندریه، 1320 ق.

ص: 99

روایه الطّف

شیخ محمد رضا بن محمد علی خالصی کاظمی (-1370 ق)-ط.نجف، 1375 ق.

روایات

ابو عمار طحان. مذکور در «معالم العلماء».

روایات الاشبح

شیخ ابو المظفر لیث بن سعد اسدی مقیم زنجان، که عبد لرحمان مفید نیشابوری از او روایت کرده است.

روایح الجنان

شیخ محمد علی بن ابی طالب حزین گیلانی (-1181 ق). مذکور در «نجوم السماء».

روایح الکلم و بدایح الحکم

حکمت، از حسن بن عبد الرزاق لاهیجی (-1121 ق). خ. مرعشی قم.

-الحمد لله حمدا خالد معر خلوده...

روباہ نامہ

فارسی، منظومہ، از مہین دخت دارابی، ترجمہ و اقتباس از منظومہ ترکی «ثعلبیه». ط. تهران، 1334 ش.

روحانیت و اسلام

فارسی، از شیخ محمد باقر کمرہ ای (معاصر).

ط. تهران، 1322 ش.

الروح

در نقض ابن ابی الحدید، از سید جمال الدین ابو الفضائل احمد بن طاوس حلّی (-673 ق).

روح

گجراتی، از غلامعلی بن اسماعیل بہاونگری (-1367 ق).

الروح، رسالہ فی

فارسی؟، از احمد بن محمد علاء الدوله سمنانی بیابانکی (-736 ق). خ. آستان قدس.

الروح، رساله فی

ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 یا 428 ق). جزءی از «فصول طیبیه» اوست. خ. ایا صوفیه.

الروح (و ما قيل فيها)

شیخ علی بن محمد مقابی بحرانی، زنده در 1176 ق. مذکور در «انوار البدرین».

الروح-الروحیه

الروح و العقل، رساله فی

ناشناخته، مرتب بر 2 فصل و هر فصل در چند بحث. خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

روح الاحباب و روح الالباب (فی شرح الشهاب)

فارسی، از شیخ جمال الدین ابو الفتوح حسین بن علی خزاعی نیشابوری رازی، استاد شیخ منتجب الدین (-585 ق). خ. مشکات (ناقص).

-الدین یعنی واجب دعا راست...

روح الادب (فی شرح لامیه العرب)

سید علی نقی بن ابی الحسن تقوی نصیرآبادی (ح. 1320 ق-). ط. 1344 ق.

روح الاذکار (فی الصلوات علی محمد المختار ص)

فارسی، از محمود بن حسین واعظ قمی (-1353 ق). تألیف: 1350 ق.

-الحمد لله الذي خلق السماوات بلا عماد...

روح الارواح (فی تجسم الاعمال بالاشباح)

سید ابکر بن علی مصلح یمانی (سده 13 ق) مؤلف «انس النفوس».

روح الارواح و حياه الاشباح

ادعیه، از نور الدین اخباری. خ. شهید مطهری.

الحمد لله الذي اذاق قلوب العارفين...

سید رضی الدین علی بن موسی بن طاوس حسنی (-664 ق)، به خواهش محمد بن علی بن زهره حلبی نگاشته. مذکور در «الاجازات
لکشف

ص: 100

الطرق و المفازات».

روح الايمان

فارسی، اصول دین، از سید اسد الله بن صدر الدین تنکابنی قزوینی (1339 ق).

روح الايمان (فی نفس الانسان)

اصول دین از ملا محمد امین تاج (معاصر).

تالیف: 1345 ق. ط. بغداد، 1346 ق.

روح الايمان (در لزوم شناختن حقیقت انسان)

فارسی، از شیخ عبد النبی بن محمد علی وفسی عراقی (معاصر)، مرتب بر مقدمه، 3 مقاله و خاتمه، ط. نجف، 1362 ق.

روح الايمان

شرح چهل حدیث در اصول دین، از مفتی میر محمد عباس لکهنوی (-1306 ق). مذکور در «کشف الحجب».

روح الايمان

فارسی، از ملا زین العابدین گلپایگانی (-1289 ق)، مؤلف «الانوار القدسیه».

روح الايمان و ریحان الجنان

کلام، از شیخ محمد علی عزّ الدین عاملی حناوی، مجاز از ملا علی خلیلی.

روح پروانه

فارسی، مجموعه اشعار محمد حسین شهریار تبریزی. ط. تهران 1310 ش (ج اول)؛

1228 ش (ج اول)؛ 1332 ش (ج دوم).

روح تازه

فارسی، از معین الاسلام حائری. ط. 1337 ق.

روح الجفر

اردو، ناشناخته. ط. بمبئی.

روح الجنان (فی اعمال شهر رمضان)

شیخ حسین بن علی قدیحی (-1340 ق). مؤلف «انوار البدرین».

روح الجنان (فی سیره عثمان)

مفتی میر محمد عباس لکهنوی (-1306 ق).

مذکور در «تجلیات».

روح الجنان

شیخ محمد جزائری، معاصر حرّ عاملی.

عبد الصاحب دوانی در مجموعه ای از او یاد کرده و به احتمال با محمد مؤمن جزائری یکی بوده است.

روح الجنان

شرح 300 حدیث، از محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائری (-1074 ق). جلد ششم «مجالس الاخیار» اوست. مذکور در «طیف الخیال».

روح الجوامع

رجال، از شیخ محمد باقر بن جعفر بن کافی بهاری همدانی (-1333 ق)، تهذیبی است از «الجوامع الرجالیه».

روح السعاده (فی الاخبار المرویه عن الساده)

شیخ علی بن زین العابدین بارجینی یزدی (-1333 ق). مختصری است از «السعاده الابديه فی الاخبار العديّه» او. ط. نجف 1330 ق.

روح الصلاه

قاضی محمد سعید بن محمد مفید قمی (-پس از 1103 ق). خ. مشکات.

روح العارفين (فی احادیث سید المرسلین)

التاصر لدين الله احمد بن حسن عباسی (-622 ق). مذکور در «تجارب السلف».

روح العالمين

فارسی، در توحید، از امین الواعظین ابراهیم بن محمد علی اصفهانی (1275 ق-).

روح القدس

فارسی، عرفان، از پیر جمال الدین محمد اردستانی (897 ق).خ. شهید مطهری.

ص: 101

روح قدس النفوس (فی تصحیح الاسانید المنسوبه

الی امیر المؤمنین ع)

ناشناخته، ابن طاوس نسخه قدیمی آن را داشته که بر پشت آن خطی با تاریخ 308 ق نوشته بوده است. مذکور در «کتاب الیقین».

روح القرآن---

ص: 102

روز روشن

فارسی، تذکره شاعران، از مولوی محمد مظفر حسین صبا، تألیف: 1296 ق. ط. بهوپال، 1297 ق.

روز سیاه رعیت

فارسی، از احمد علی خدادادگر تیموری. ط.

کرمانشاهان، 1306 ش. «روزگار سیاه کارگر» نیز از اوست که چاپ شده.

روزشماری در ایران باستان

فارسی، از دکتر محمد معین. ط. مکرر.

روزگار ابن سینا

فارسی، از سعید نفیسی، ط. تهران، 1331 ش.

روزگار خونین

فارسی، فجایع جنگ 1939 م، از کاظم بن عباسعلی رجوی. ط. تهران، 1322 ش.

روزگار سیاه

فارسی، از عباس خلیلی. ط. تهران، 1310 ش؛

الروزنامه، کتاب

هلال بن محسن حرانی (-448 ق). در معجم الادباء از آن نقل شده است.

روزنامه اختر

فارسی، از 1302 تا 1306 در استانبول چاپ می شده.

روزنامه ادب

فارسی، از 1318 تا 1321 ق به وسیله میرزا صادق خان ادیب در مشهد چاپ می شده.

روزنامه ایران

فارسی، ظرف چند سال از طرف محمد حسن خان اعتماد السلطنه در تهران چاپ می شده که روزنامه سالهای 1267 ق و 1272 ق

1310-1303 ق در آستان قدس موجود است.

روزنامه ایران قدیم

فارسی، از 1299 تا 1302 ش منتشر و «تاریخ سیستان» به صورت پاورقی در آن چاپ می شده است. مذکور در مقدمه چاپی «تاریخ سیستان».

روزنامه

فارسی، گزارش سفر ناصر الدین شاه قاجار به عراق در 1287 ق.ط.

روزنامه

فارسی، از ملا جلال یزدی، در احوال شاه عباس صفوی. در «مطلع الشمس» از آن نقل شده است.

روزنامه جهانگیری - جهانگیر نامه

فارسی، از نور الدین جهانگیر بن اکبر (-1037 ق) پادشاه مغول. خ. آستان قدس، ش 4123 (1046 ق).

روزنامه حکیم الممالک (یا سفرنامه اول ناصر الدین

شاه به خراسان)

فارسی، از حکیم الممالک علی نقی بن اسماعیل خان جدید الاسلام، تالیف 1283-1286 ق، ط. تهران، 1286 ق.

روزنامه حلاج

فارسی، از میرزا حسن بن هادی حلاج (-1264) خ. مجلس.

روزنامه خاطرات اعتماد السلطنه

فارسی، خاطرات محمد حسن خان اعتماد السلطنه (-1313 ق). ط. تهران، 1345 ش. خ. آستان قدس، ش 4114-4124 (بخط اعتماد السلطنه).

روزنامه سفارت خوارزم - سفرنامه خوارزم

فارسی، از میرزا رضاقلی خان هدایت، امیر الشعراء (-1288 ق). ط. پاریس، 1879 م.

روزنامه سفر دوم فرنگستان

فارسی، سفرنامه ناصر الدین شاه قاجار. ط.

بمبئی، 1298 ق.

روزنامه شاه طهماسب- تذکره شاه طهماسب

ص: 103

روزنامه غزوات هندوستان

فارسی، از غیاث الدین علی (یا غیاث الدین بن علی) بن جمال الاسلام یزدی. ط. پطروگراد.

روزنامه محاصره حیدرآباد (و فتح آن)

فارسی، از میرزا محمد نصیرآبادی ملقب به نعمت خان عالی (-1120 ق). ط. هند، 1248 ق؟

روزنامه ملت

فارسی، در 1283 ق در تهران انتشار می یافت.

روزنامه میرزا محمد کلانتر

فارسی، از میرزا محمد بن ابی القاسم (-1200 ق) کلانتر فارس. ط. تهران، 1325 ش.

روزنامه نگاری (و تاریخ آن در جهان)

فارسی، از فیروز هیئت. ط. تهران، 1331 و 1333 ش.

روزنامه وقایع محاصره دار الجهاد حیدرآباد

فارسی. ط. 1248 ق (ظاهراً، روزنامه محاصره حیدرآباد که گذشت یکی است).

روزها

فارسی، ترجمه «الایام» طه حسین، از ابو الفضل طباطبائی. ط. تهران، 1318 ش.

روزی با جماعت صوفیان

فارسی، از یحیی بن حبش شهاب الدین سهروردی (-587 ق). ط. تهران، 1317 ش.

روسی بزرگوار

فارسی، از ژان پل سارتر، ترجمه عبد الحسین نوشین. ط. تهران، 1325 ش.

الرؤسا---

1315 ش.

روش نگارش

فارسی، از عبد الحسین بن محمد آیتی آواره یزدی، ط. تهران.

روش نویسندگی

فارسی، از اسد الله رویین مبشری، ط. تهران، 1333 ش.

روش‌نمایی نامه

فارسی، مثنوی از ناصر خسرو علوی (-481 ق). ط. برلن، 1340 ق (با سفرنامه و سعادتنامه)؛ قاهره، 1948 م (به نشر).

روش ضمیر (در شرح دعاء جوشن صغیر)

ملا محمد حسن بن قنبر علی زنجانی (-ح 1340 ق). مذکور در «زهر الریاض».

روش نوین در آموزش و پرورش

فارسی، از عیسی صدیق اعلم، ط. تهران، 1314 ش و مکرر.

روش نوین در تعلیمات دبیرستانها

فارسی، از بهاء الدین بازارگاد، ط. تهران، 1331 ش.

روش نوین طبابت

فارسی، از بدیع زاده، ط. تهران، 1325 ش.

روشهای آماری در آموزش و پرورش

فارسی، از علی افضل پور، ط. تهران، 1319 ش.

روض الاخبار

ناشناخته. میرزا الطفعلی در شرح «بانت سعاد» از آن نقل کرده است. ظاهراً «روض الاخبار» منتخب ربیع الابرار است که چاپ شده.

الروض «الاریض» (فیما قال او قيل فيه من

القریض)

دیوان ابوالمجد آقا رضا بن حسین اصفهانی (-1362 ق).

روض اریض (فی منجزات المریض)

سید محمد حسین بن بنده حسین نقوی نصیر آبادی. ط. لکهنو.

الروض الاریض (فی منجزات المریض)

مفتی میر محمد عباس بن علی اکبر موسوی لکهنوی (-1306 ق). مذکور در «تجلیات».

الروض الاریض (فی تصرفات المریض)

سید محسن بن عبد الکریم امین عاملی (-1371 ق). ط.

الروض الاریض

مجموعه نامه های شیخ محمد سماوی (-1370 ق).

الروض الاغن

مجموعه، جامع: میرزا محمد علی اردوبادی (معاصر).

روض الانس

عرفان، از ابو عبد الله حسین دامغانی. در مجموعه ای از آن نقل شده.

الروض الانیق (فی الشعر الرقیق)

دیوان شیخ فرج بن حسن قطیفی. ط. نجف، 1373 ق.

الروض البدیع (فی احوال السید ربیع)

سید عبد الوهاب بن محمد حسین موسوی (-1350 ق) نواده سید ربیع کحال شیرازی.

روض الجنان

حکمت، از ملاّ الوالحسن بن احمد قائی (-ح 962 یا 966 ق). خ. آستان قدس، ش 654 (-1030 ق)، 655 (-1043 ق) و چند نسخه دیگر.

-طوبی لحيقه كلام تنظر ربیع افنانه...

روض الجنان (فی مواعظ شهر رمضان)

فارسی، از سید محمد باقر بن حسین موسوی

ص: 105

اصفهانى (-ح 1335 ق). ط. مشهد، 1350 ق؛ تهران، 1372 ق.

روض الجنان و روح الجنان (فى تفسير القرآن)

فارسى، از شيخ جمال الدين ابو الفتوح حسين بن على خزاعى نيشابورى رازى (سده 6 ق) كه تا كنون مجلّداتى از آن در بنياد پژوهشهاى آستان قدس تصحيح شده و به طبع رسیده است. خ.

آستان قدس، ش 1336 (556 ق) و چند نسخه ديگر، نيز ط. تهران، مكرّر.

روض الجنان (فى شرح ارشاد الازهان)

شيخ زين الدين بن على عاملى شهيد ثانى (-966 ق). تاليف: 949 ق. اصل از علامه حلى است.

ط. تهران، 1303 و 1307 ق. خ. آستان قدس، ش 13865 (987 ق) و چند نسخه ديگر.

-الحمد لله المتفضل بشرح المعالم

روض الجنان (فى حياه الابدان)

در احكام احياء موات، از سيد محمد سعيد حسنى حسينى (-1092 ق)، مرتب بر مقدمه، 3 باب و خاتمه. خ. موجود.

-الحمد لله محيى الاموات...

روض الجنان

اخلاق، از شيخ طاهر بن عبد على حجامى نجفى (-1357 ق). خ. نجف.

روض الرياحين

نواب احمد حسين مذاق هندى، مذکور در «تاريخ احمدى» مؤلف.

روض الرياحين

سيد شهاب الدين بن محمود بن على حسينى تبريزى مرعشى. احوال و تواريخ خاندان و انساب اوست. تاليف: 1352 ق. مذکور در نامه مؤلف به صاحب «وزيعه».

الروض الزاهى

مجموعه اشعار شاعران، جامع: سيد محمد حسن بن عبد الرسول حسينى طالقانى (1350 ق-). تاليف: ح 1372 ق.

روض الصادقين (فى احوال النبى صلى الله عليه و آله و

امیر المومنین (علیه السلام)

اردو، از حکیم ظفر مهدی ہندی. ط.

روض الصادقین

اردو، از سید محمد ہارون حسینی زنگی پوری.

ط.

روض المحصلین

اصول فقہ، از ملا عبد العظیم بن محمد لواسانی «تقریر بحث استادش شریف العلماء» تألیف جلد اول: 1241 ق.خ. موجود.

الروض المطول (فی نظم مسائل الاصول)

منظومہ، از سید محمد صادق بن سید باقر طباطبائی آل صاحب ریاض (-1337 ق). ط.

بغداد، 1331 ق (ج 2).

روض المنی

شرح کلمات قصار علی علیہ السلام، از سید علی اکبر بن رضی قمی برقی (1317 ق).

الروض الموثق

تعلیقہ بر «تہذیب المنطق»، از شیخ جواد مطر نجفی (-1375 ق).خ. موجود.

روض الناظرین (فی علم الاولین و الاخرین)

شیخ احمد بن حسن حرّ عاملی (زنده در 1120 ق) برادر شیخ حرّ عاملی. تألیف: 1086 ق.خ. موجود.

-الحمد لله الذي اكرم نوع الانسان...

الروض النصير (في تراجم الشعراء العلماء في القرن

المتأخر والاخير)

شیخ جعفر نقدی (-1370 ق).خ. موجود.

الروض النصير (في اعرافه العلم من الضمير)

سید محسن بن محمد بحرانی حائری، تألیف:

1321 ق.خ. موجود.

- بحمدک یا من جعل علم التّحوّآله یستعان به...

ص: 106

الروض النظر (فی علماء القرن الثالث عشر و الرابع عشر) - الروض النصیر

الروضات (فی الماتم الحسینیه)

در ذکر مصیبت سید الشهداء (علیه السلام) از میرزا باقر بن زین العابدین یزدی، تالیف: ح 1280 ق. مؤلف آن را مجلد ششم «فرادیس الممتحنین» قرار داده است.

- الحمد لله الذی جعل مصیبه الآل اعظم المصائب...

روضات الجنات (فی احوال العلماء و السادات)

سید محمد باقر زین العابدین موسوی خوانساری (-1313 ق). تهران، 1307 و 1367 ق.

روضات الجنات

شیخ جعفر بن حسین واعظ شوشتری (-1303 ق). در «الخصائص الحسینیه» مؤلف به آن ارجاع شده است.

روضات الجنان و جنات الجنان

فارسی، از حافظ حسین کربلانی، تالیف: 975 ق. خ. آستان قدس، ش 4107

روضات الجنات، مختصر

شیخ غلام حسین بن محمد صادق نجف آبادی (-1345 ق). خ. موجود.

روضات الجنان

اخلاق، از ملا محمد علی بن محمد کاظم شاهرودی (-1293 ق). خ. موجود.

الروضات الزاهرات (فی المعجزات بعد الوفات)

سید صفی الدین نصر الله بن حسین موسوی حائری شهید (-1166 ق).

روضات المتألهین (فی شرح صحیفه سید

الساجدین)

ملاً عبد الرسول بن محمد مدنی کاشانی، در 5 مجلد، مذکور در فهرست تألیفات او.

الروضه - مجمع المعارف

الروضه

فقه، از شیخ ابو بکر احمد بن حسین نیشابوری خزاعی رازی، جدّ ابو الفتوح مفسر رازی.

الروضه

شیخ احمد بن محمد بن دؤل قمی (-350 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

الروضه - کتاب الفضائل

ابو عبد الله حسین بن حمدان خصیبی جنبلانی (-358 یا 346 ق). مذکور در «الاقبال» ابن طاوس.

الروضه (فی المعجزات و الفضائل)

ناشناخته، تالیف: پس از 651 ق. خ. آستان قدس، ش 2096، 2095 و 6753.

-القربی منهم صلی الله علیهم مع الكتاب...

الروضه - روضه النفس فی احکام العبادات

الخمیس

قاضی سعد الدین ابو القاسم عبد العزیز معروف به ابن براج (-481 ق). خ. موجود.

الروضه

اخلاق، از شیخ لطفعلی بن احمد معانی تبریزی (-1365 ق). خ. دیده شده.

الروضه

حاج کریم خان بن ابراهیم کرمانی قاجار (-1288 ق). فرزند مؤلف در «الکتاب المبین» از آن نقل کرده است.

الروضه

مجموعه اشعار، جامع: سید محمد بن سید رضا هندی نجفی. ط. 1358 ق.

الروضه

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

نحو، از ابو الفباس محمد بن يزيد مبرّد نحوی (-285ق).

ص: 107

الروضه

اخلاق، مجلد 17 بحار الانوار مجلسی.

روضه الآداب و جنبه الالباب

میرزا عبد الرزاق بن نجفقلی خان دنبلی (-1262 ق). مذکور در «دانشمندان آذربایجان».

روضه الامال (فی ترجمه زبده الاعمال)

فارسی، هردو از میرزا حسن زنوزی (-1223 ق). صاحب «ریاض الجنه».

روضه الابرار (فی اثبات شفاعه اطفال الصغار)

فارسی، از شیخ ابو القاسم کاشانی (-1350 ق). ط 1310 ق.

روضه ابرار

فارسی، مثنوی، از ملا محمد امین حشری تبریزی، تاریخ نظم: 1011 ق.

روضه الابرار

محمد باقر بن محمد مؤمن محقق سبزواری (-1090 ق). ط.

روضه الابرار

فارسی، شرح و ترجمه «نهج البلاغه»، از علی بن حسن زواری، شاگرد محقق کرکی و استاد ملا فتح الله کاشانی (-988 ق)، خ. آستان قدس، ش 1690 (1083 ق).

-الحمد لله على نعمائه والشكر على آلائه...

روضه الاحباب (فی سيره النبي و الآل و الاصحاب)

فارسی، از جمال الدین عطاء الله بن فضل الله بن عبد الرحمان حسینی دشتکی شیرازی هروی.

تالیف: 888 ق. ط. لکهنو، 1297 ق؛ هند، 1310 ق. خ. آستان قدس، ش 4109 (903 ق، ظاهرا اصل) و چند نسخه دیگر...

-الحمد لله الذي من على المؤمنين اذ بعث فيهم رسولا

روضه الاحرار فی شفاعه...---

روضه الاطهار (فی قبور الابرار)

فارسی، در مزارات تبریز، از ملا محمد امین حشری تبریزی. ط. تبریز، 1303 ق.

روضه الامان فی مدح صاحب الزمان (علیه السلام):

روضه العبقریه فی مدح الحضرة الحیدرّیه (علیه السلام):

روضه الهدی فی مدح سید الشهداء (علیه السلام)

هرسه عنوان از شیخ محمد بن طاهر سماوی نجفی (-1370 ق).

روضه الانوار (و زبده الافکار)

ناشناخته، مؤلف از عالمان سده 12 ق بوده و در آن به کتاب بزرگ فارسی خویش در اصول دین ارجاع داده است.

روضه الانوار

فارسی، مثنوی، از کمال الدین ابو العطاء محمود بن علی خواجوی کرمانی (-پس از 743 ق). ط. تهران، 1306 ش.

روضه الانوار عباسی

فارسی، اخلاق، از محمد باقر بن محمد مؤمن سبزواری (-1090 ق). ط. تهران، 1285 ق.

خ. آستان قدس، ش 3542 (1245 ق) و چند نسخه دیگر.

روضه اولی الالباب (فی معرفه التواریخ و

الانساب)

فارسی، از ابو سلیمان فخر الدین داود بن ابی الفضل بناکتی (سده 7 ق). مذکور در «کشف الظنون».

الروضه البیهة

سید امجد علی صاحب (معاصر). ط.

الروضه البیهة - شرح مشیخه الفقیه

ملا محمد تقی بن مقصود علی مجلسی (-1070 ق)، تألیف: 1063 ق. خ. آستان قدس، ش 1688 (1066 ق) و 2 نسخه دیگر.

الروضه البیهة (فی شرح اللمعه دمشقیه)

شیخ زین الدین بن علی بن احمد عاملی شهید ثانی (-966 ق)، تألیف: 956 ق. اصل از شهید اول محمد بن مکی. ط. تهران و تبریز، مکرر. خ.

آستان قدس، ش 14856 (958 ق) و چند نسخه دیگر.

الروضه البهیة (فی الاجازه الشفیة)

سید محمد شفیع بن علی اکبر موسوی جابلقی (-1280 ق). ط. تهران، 1280 ق.

الروضه البهیة (فی مدح خیر البریه)

قصیده دالیه، از ابو الفتح فرج الله بن محمد احسانی. خ. موجود.

-سرورا بجمع الشمل فالربع قدبدی

الروضه البهیة (فی فهرس اسماء الکتب العمومیة)

میرزا محمد ملک الکتاب شیرازی. فهرست کتابخانه اوست. ط. بمبئی؟ (پیش از 1306 ق).

روضه البیان و حدیقه الایمان

فارسی، داستان شیخ و مجرم. مذکور در «شاخه طوبی».

روضه التسلیم یا تصورات

فارسی، از خواجه طوسی. ط. بمبئی، 1950 م.

الروضه التیمیة

قصائد، از شیخ صالح بن درویش تمیمی، در مدح ملا عبد علی حویزی. ط. (با دیوان او).

-سبحان من انشاء ریاض الافکار نظماً منفوداً...

الروضه الخضریه (فی رثاء العتره الفاطمیة)

شیخ مهدی بن حسن آل شیخ خضر جناجی (-1347 ق). ط. نجف، 1349 ق.

روضه خلد

فارسی، از مجد الدین خوافی خراسانی. تألیف:

733 ق. نظير گلستان سعدى است. خ. موجود.

روضه الخواطر (و نزهه النواظر)

فخر الدين ابو جعفر محمد بن حسن بن شهيد ثانی (-1030 ق).

ص: 109

روضه الرضوان (فی اعمال شهر رمضان)

فارسی، از شیخ علی بن حسین کربلائی (زنده در 1108 ق) صاحب «مراد المرید فی ترجمه مزار الشہید». خ. دیده شده.

روضه رضوان

اردو، مرآئی، از میرزا دبیر تشفی صاحب لکهنوی. ط. هند.

روضه الریاحین

ناشناخته. در شرح شافیة ابو فراس، تألیف سید محمد بن امیر الحاج در 1183 ق از آن نقل شده است.

الروضه الزاهرة (فی مرآئی العتره الطاهره)

شیخ یعقوب بن جعفر قاری حلّی (-1329 ق).

ط 1343 ق (ج 3)، 1356 ق (جلد 2).

الروضه الزهراء (فی مناقب فاطمه الزهراء)

شیخ ابو سعید محمد بن احمد مفید خزاعی، جدّ ابو الفتوح رازی. از این کتاب در تفسیر ابو الفتوح نقل شده است.

روضه السالکین

عرفان، از سید صدر الدین کاشفی دزفولی (-1256 یا 1258 ق).

روضه السعادات

فارسی، منظومه در اخلاق، از سید باقر بن اسماعیل کاشانی (-1292 ق).

روضه السعاده-مصیب نامه

ترکی، منظوم، از محمد بن سلیمان فضولی بغدادی (-970 ق). خ. موجود.

روضه الشعراء

فارسی، منظوم، از غواصی یزدی (سده 10 ق).

مذکور در «تحفه سامی».

روضه الشہداء

فارسی، از ملا حسین بن علی واعظ کاشفی (-910 ق)، مرتب بر 10 باب و خاتمه. ط.

مکرر. خ. آستان قدس. ش 12589 (1042 ق) و چند نسخه دیگر.

روضه الشهداء

فارسی، عربی و ترکی، از میرزا عبد الله بن عیسی افندی اصفهانی، صاحب «ریاض العلماء»

روضه شهداء

فارسی؟، از سید علاء الدین محمد بن ابی تراب حسینی گلستانه (-1110 ق). مذکور در «جامع الرواه».

روضه الصالحین

اردو، رساله عملیه، ط. هند.

روضه الصالحین

فارسی، اصول و فروع دین، ناشناخته، مرتب بر مقدمه، 12 روضه و خاتمه. نسخه مورخ 1173 ق دیده شده.

- حمد بی حدّ و ثنای بی عد صانعی را سزااست...

روضه الصدر

فارسی، تاریخ، از صدر الدین. خ. فیض آباد هند.

روضه الصفا (فی سیر الانبیاء و الملوک و الخلفاء)

فارسی، از محمد میر خواند بن خواند شاه حسینی (-903 ق). ط. مکرر در ایران و هند.

روضه الصفات

فارسی، مثنوی، از عبدی بیگ نویدی شیرازی (-988 ق). خ. دانشگاه تهران (در کلیات او).

روضه الصفای ناصری

فارسی، از رضاقلی خان بن هادی هدایت (-1288 ق). ط. تهران، 1270 و 1374 ق (3 مجلد در ذیل 7 مجلد روضه الصفای میر خواند).

روضه الصفویه

فارسی، تاریخ، از میرزا بیک حسن حسینی منشی گنابادی، معاصر شاه عباس صفوی (-1038 ق)، تالیف 1023-1026 ق. خ. شهید

مطہری.

ص: 110

روضه الصّفویه (فی فقه الصلاه الیومیّه)

شیخ محمد بن ماجد بن مسعود بحرانی ماحوزی (-1105 ق)، در شیراز برای سید محمد صفی نگاشته.

-نحمدک یا من عجزت عن ادراک...

روضه العابدین و مأنس الرّاعیین

ابراهیم بن عمر بن فرج واسطی. ظاهراً در مستحبات بوده و در «الاقبال» سید بن طاوس از آن نقل شده است.

روضه العابدین و نزهه الذّاکرین (فیما یتعلق بالشهور

و السنین)

ادعیه و اعمال، از سید عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق). خ. موجود.

روضه العابدین و نزهه الرّاهدین

در صلاه، از شیخ ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراچکی (-449 ق). از مآخذ «البلد الامین» کفعمی.

روضه العارفین (فی شرح صحیفه الساجدین) - ریاض العارفین

روضه العارفین

فارسی، عرفان، از محمد بن عنایت الله بسطامی بایزیدی معاصر شیخ بهائی (-1030 ق). خ.

مجلس و شهید مطهری.

-زیباترین رقمی که موحدان

روضه العارفین و نزهه الرّاعیین

رجال، از سید هاشم بن سلیمان توبلی کتکانی (-1107 ق). خ. کاشف الغطاء نجف.

-الحمد لله رافع درجات العلماء

الروضه العبقریه (فی مدح الحضرة الحیدریه) -

الروضه الحیدریّه

دیوان مدایح شیخ محمد بن طاهر سماوی (-1370 ق)، که نسخه خط خویش را به صاحب ذریعه اهدا کرده است.

روضه العرفاء و دوحه العلماء (فى شرح الاسماء

الحسنى)-كاشف الاسماء

سيد علاء الدين محمد طيب گلستانه (-1110 ق)ط. ايران، خ. آستان قدس، ضميمه ش 6124.

-الحمد لله الواحد الاحد...

روضه العلماء---

ص:111

652 ق منقبت حضرت امیر(علیه السلام) را از قارونی در واسط شنیده است. و احتمالاً با «الروضه» که یاد شد، یکی است. از این کتاب در «مدینه المعاجز» نقل شده است.

روضه القلوب

حکیم ابو الفتح عمر خیّام (-517 ق). فصلی از این کتاب در «زندگانی خیّام» که به طبع رسیده، نقل شده است.

روضه القلوب

خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق). خ.

شهید مطهری. شاید هم با عنوان پیش یکی باشد.

روضه القلوب

فارسی مثنوی در تفسیر سوره یاسین، از ابن همام شیرازی، تاریخ نظم: 904 ق. خ دانشگاه تهران.

روضه الکافی

از اجزاء «کتاب الکافی» کلینی است که یاد خواهد شد و مستقلاً نیز مکرّر چاپ شده است.

روضه المتّقین

در امامت، از سید احمد بن زین العابدین علوی عاملی، شاگرد شیخ بهائی (-1030 ق) و میرداماد (-1040 ق). تعلیقاتی است بر مقصد پنجم و ششم تجرید محقق طوسی. خ. موجود.

-نحمدک یا من انار عقولنا...

روضه المتّقین (فی شرح اخبار الائمة المعصومین

«ع»)

فارسی، شرح من لا یحضره الفقیه از محمد تقی بن مقصود علی مجلسی (-1070 ق). خ.

آستان قدس، ش 1689 (1062 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله المتعالی بعزّ جلاله...

روضه المجاهدین - مختارنامه

فارسی، از عطاء الله بن حسام واعظ هروی، تألیف: 981 ق. ط. تهران، 1261 ق و مکرّر.

روضه المحیین-ده نامه

فارسی، مثنوی، از ابن عماد خراسانی (-800 ق)، تاریخ نظم: 794 ق؛ ط. تهران، 1314 ش.

-الحمد لخالق البرایا...

روضه المحیین (فی احوال امیر المؤمنین)

شیخ عیسی بن حسینعلی بغدادی معروف به ابن کبّه، تألیف: 1245 ق.خ. خوانساری نجف.

-الحمد لله الذی ارشدنا الی نهج الصواب...

روضه المعجزات

فارسی، ناشناخته.

-ترصیع اکلیل عنوان کتاب معجزات...

روضه المنجّمین

فارسی، از حکیم شهردان بن ابی الخیر رازی، آغاز تألیف: 466 ق.خ. مجلس تهران؛ دار الکتب قاهره؛ موزه بریتانیا و ملی پاریس.

-سپاس خدایرا که آفریننده جهان است...

روضه الناصریه

سید جمال الدین محمد بن حسین واعظ طباطبائی یزدی (-ح 1313 ق). مذکور در فهرست کتب او.

روضه الناظرین---

ص: 112

محسن آقا بزرگ تهرانی (-1388 ق).ط.

الروضه النَّصیره (فی شرح الدرّه المنیره فی الغریب

من فقه السیره)

امام مهدی احمد بن یحیی حسنی یمنی (-840 ق).خ.یمن.

روضه النَّفس (فی العبادات الخمس) -الروضه

روضه الواعظین بالحقّ الیقین

فارسی، مواعظ، در 17 فصل و خاتمه.

روضه الواعظین (و بصیره المتعظین)

شیخ ابو علی واعظ فارسی، یا محمد بن احمد فتال نیشابوری معروف به ابن فارسی، یا محمد بن حسن بن علی فتال فارسی.ط. تبریز، 1303 ق؛ قم، 1377 ق.

-الحمد لله استتماما لنعمته

روضه الواعظین (فی شرح الاحادیث الاربعین عن

سید المرسلین «ص»)

ملا مسکین فراهی (-907 ق).مذکور در آغاز «تفسیر آیات قصص موسی».

روضه الواعظین (فی احادیث الائمة الطاهرین ع)

سید هاشم بن اسماعیل کتکانی بحرانی (-1107 ق).خ. شهید مطهری.

روضه الوافی

از اجزاء «الوافی» ملا محسن فیض کاشانی (-1091 ق).خ. کاشف الغطاء نجف (به صورت مستقل).

روضه الورد و نزهه اهل الورد

فارسی، عرفان، ناشناخته، از سده 7 ق.ط.

مشهد، 1345 ش.خ. آستان قدس، ش 138

- حمد بی حد حضرت ذوالجلالی را

روکامبول

فارسی، داستان، از بونسون دوترای، ترجمه سردار اسعد علیقلی خان بختیاری. ط. تهران 1326-1331 ق (ج 1-3)، 1304 ش (ج 6-15). قسمتی از آن را در 1304 ش عین الملک حبیب الله هویدا نیز ترجمه کرده است.

رومان التابئی

شیخ اسماعیل تائب تبریزی معروف به مسأله گو (-1374 ق).

رومان فارسی

سید عبد الله بن ابی القاسم موسوی بلادی بهبهانی.

رومان فارسی

فارسی، در اغذیه ایرانی، از نادر میرزا بدیع الزمان.

رومان هاشمی

فارسی، از سید هاشم بن حسین حائری. 1331 ق.

رومان تاریخی

فارسی، ترجمه از زبانهای خارجی. ط. تهران.

الرومیات

اشعار ابو فراس حارث بن سعید حمدانی (-357 ق) که در روزگار اسارت در روم (351-355 ق) سروده است.

رونق الصلاه

در طهارت، از مولوی ناصر حسین جنپوری (-1313 ق). مذکور در «تجلیات».

رونق ماتم

گجراتی، مرثی، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (-1367 ق). مذکور در فهرست کتابهای او.

رونق المجالس

فارسى، تاريخ، از ميرزا محمد خان.خ.فيض آباد هند.

روى دين-وجه دين

الرؤيا

ابراهيم بن محمد بن سعيد بن هلال ثقفى (283ق).

ص:113

الرّوایا

ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق).

الرّوایا

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی (-320 ق).

---الرّوایا---

ص: 114

ره آورد وحید

فارسی، سفرنامه منظوم، از حسن بن محمد قاسم وحید دستگردی (-1321 ش). ط. تهران، 1311 ش (2 مجلد).

ره انجام نامه

فارسی، از افضل الدین محمد بن حسن کاشانی معروف به بابا افضل (-707 ق). ط. تهران، 1331 ش.

رهبر آموزگاران

فارسی، از علی اکبر فروتن. ط. تبریز، 1309 ش.

رهبر اجتماع

فارسی، از ما شاء الله بن محمود نیک مراد. ط.

تهران، -1330 ش.

رهبر پزشکان

فارسی، از سید حسن میر دادمادی. ط. تهران، 1332 ش.

رهبر جوانان

فارسی، از لرنس فرانسوی، ترجمه فضل الله پروین. ط. تهران، 1312 ش.

رهبر جوانان

فارسی، از پزشکزاد. ط. تهران، 1319 ش.

رهبر خرد

فارسی، منطق، از محمود بن عبد السلام شهابی تربتی، تألیف: 1352 ق. ط. تهران، 1313 ش و مکرر.

رهبر در خواص زواج

فارسی، از میرزا یوسف مستوفی باشی گروسی.

ط. بیروت، 1317 ق (ج. اول).

رهبر دوشیزگان

فارسی، از زهرا کیا. ط. تهران.

رهبر سعادت

میرزا آقا مقدس تبریزی (-1313 ش). ط.

تبریز، 1363 ق.

رهبر سعادت (یا تذکرات دیانتی در وجوه اعجاز

قرآن)

فارسی، از شیخ غلام حسین بن محمد رضا عبد خدائی. ط. مشهد. (بحثی بنام رهنمای حقیقت در 1365 ق).

رهبر سعادت یا دین محمد (صلی الله علیه و آله)

فارسی، از سید حسین بن جعفر خادمی موسوی (1319 ق-). ط. تهران، 1318 و 1321 ش.

رهبر گمشدگان

فارسی، در اثبات رجعت، از سید علینقی فیض الاسلام اصفهانی. ط. تهران، 1353 و 1359 ق.

رهبر ملل

فارسی، از سید مجد الدین بن جمال الدین مصباحی شیرازی. ط.

رهبر منطق

اردو، از سید مظاهر حسن امروهی. ط.

رهبر نژاد نو-در جستجوی خوشبختی

فارسی، از حسین کاظم زاده ایرانشهر تبریزی. ط.

برلن، 1307 ش؛ تهران، 1320 و 1327 ش.

رهبر نگارش

فارسی، از عبد الحسن آذر. ط. تهران.

رهزن دل

فارسی، از شارل وایر، ترجمه علی اصغر معززی. ط. تهران.

الرّهن، کتاب

سید علی بن هاشم موسوی هندی نجفی (-1273 ق) شاگرد و داماد صاحب جواهر.

مذکور در «نظم اللّئال».

الرّهن، کتاب

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی.

ص: 115

الرهن، کتاب

ابو النصر محمد بن مسعود عیاشی (-320 ق).

رهنمای آموزگاران

فارسی، از مهدیقلی خان هدایت، ط. تهران.

رهنمای انشاء

فارسی، از محمود ابو الضیاء، ط. تبریز، 1312 ش.

رهنمای پسران

فارسی، از سیلوانس امریکائی، ترجمه میرزا محمود خان مترجم، ط. برلن.

رهنمای ترقی ---

ص: 116

الریاحین، کتاب

فقه استدلالی، از محمد جواد بن محمد حسن اصفهانی. مذکور در «بحر البکاء» مؤلف.

الریاحین، کتاب

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق).

ریاحین الانشاء

فارسی، انشاء، از مفتی میر عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306 ق). مذکور در «تجلیات».

ریاحین الریاض

حاشیه بر «ریاض المسائل»، از میرزا علی نقی بن علی مغانی تبریزی (-1318 ق).

ریاحین الشریعه (در مآثر زنان دانشمند شیعه)

فارسی، از شیخ ذبیح الله بن محمد علی محلاتی (1310 ق-)، در 5 مجلد، ط. تهران، 1369 ق.

ریاحین العقول

ابو الحسن علی بن زید بیهقی (-565 ق).

ریاحین القدس ---

ص: 117

«انوار البدرین») است.

ریاض الاحزان

سید اسماعیل مرندی. خ. موجود.

ریاض الاحزان (و حدائق الاشجان)

مقتل، از ملا محمد حسن شعبان کردی قزوینی (-1305 ق)، تالیف: 1294 ق. ط. تهران، 1305 ق. خ. آستان قدس، ش 13645 (1304 ق).

ریاض الاحزان

ملاً محمد علی برغانی، در چند مجلد. خ.

آستان قدس، ش 9601 (1246 ق، ج 9).

ریاض الاحزان

فارسی، از ملا محمد هاشم بن محمد حسین، در 2 مجلد، که مجلد دوم را به امر حجه الاسلام سید محمد باقر شفتی اصفهانی نگاشته. خ. موجود.

—ربنا انطق بلا بل بلا بلنا...

شایسته درود نامعدود...

ریاض الاحزان

ناشناخته. مطالب تاریخی از آن در بعضی مجموعه ها نقل شده است.

ریاض الادب

فارسی، از سید محمد بن تقی تدین. ط. تهران، 1318 ش.

ریاض الادب

فارسی، میرزا جعفر ریاض همدانی، تالیف:

1269 ق، در 20 مقامه. ط. خ. آستان قدس، ش 4813 (1312 ق).

ریاض ارباب حق

اردو، در اصول و فروع. ط. هند.

ریاض ارم

اردو، مدایح و مرثی منظوم، از سید علی احمد جانسته هندی. ط.

ریاض الارواح

شیخ بهاء الدین محمد بن حسین عاملی، شیخ بهائی (-1031 ق). قصائدی است در بحر وافی که ابیاتی از آن در «سلافه العصر» نقل شده است.

ریاض الازهار

شیخ محمد بن طاهر سماوی (-1370 ق). برای هر یک از معصومین (علیه السلام) روضه خاصی دارد که از جمله «شجره الریاض» و «ثمره الشجره» به چاپ رسیده است.

ریاض الازهار - دوازده مجلس

در احوال پیامبر (صلی الله علیه و آله) و آل (علیه السلام)، ط. لکهنو.

ریاض الازهار ---

ص: 118

رياض الامامه في محلّ الكرامه

فارسی، در نماز جماعت، از ملا محمد سمیع بن مجد الدین شوشتری، تألیف: 1175 ق.خ.

موجود.

رياض الانس

میرزا عبد الحسین بن احمد امینی تبریزی (-1390 ق).

رياض الانساب و مجمع الاعقاب---

ص: 119

نجفقلی مفتون دنبلی (-1243 ق).خ. موجود.

-باز نمودن اقوال قبيله و اجداد جامع این نسخه...

ریاض الجنه (فی زیارات الائمه)

ادعیه و زیارات، ناشناخته. مرتب بر غرفه، ریاض، درجه و منزله. مذکور در «کشف الحجب».

-الحمد لله و سلام على عباده الذين اصطفى

ریاض الحساب

فارسی، از شیخ علی زلال. ط. تهران، 1353 ق.

ریاض الحسین - ریاض الحسینی

فارسی، اشعار غلام رضا بن محمد حسین ذاکر.

ط. تهران، 1309 ش و مکرر.

ریاض الحکایات

فارسی، از ملا حبیب الله بن علی مدد شریف ساوجی کاشانی (-1340 ق). ط. تهران، 1332 ق و مکرر.

ریاض الحکم (فی معارضه ابن المقفع)

علامه ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراچکی (-449 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

ریاض الحکمه

فارسی، از شیخ محمد علی بن ابی طالب حزین گیلانی (-1181 ق). مذکور در فهرست کتابهای او.

ریاض الحکمه

فارسی، مثنوی عرفانی، از حکیم محمد باقر ریاضی یزدی که در 1290 ق به نام امین السلطان سروده است. خ. مجلسی.

- ای تو کعبه، ای تو مروه، تو صفا

وی تورکن و تو مقام و تو منا

الریاض الخزئیه (فی السیاسه الانسانیه)

شیخ محمد بن عیسی نجفی، به نام خزعل خان سردار ارفع حاکم خوزستان تألیف کرد. ط.

مصر، 1319 ق.

ریاض الخلود

فارسی، رجال، از ابو بکر بن هدایت الله حسینی.

تألیف: 989 ق. خ. مجلس.

ریاض الدلائل و حیاض المسائل

فقه، از شیخ احمد بن محمد بن یوسف خطی بحرانی (-1102 ق).

ریاض الرّاحه

اردو، اخلاق، از سید راحت حسینی رضوی بهیکپوری (-1306 ق). ط. هند.

ریاض الرّثاء (فی مرآئی سید الشهداء (علیه السلام)

فارسی؟، از میرزا محمد ملک الکتاب شیرزای.

ط. بمبئی.

ریاض الرّضوان

امیر غیاث الدین منصور بن صدر الدین دشتکی (-948 ق). مذکور در «مجالس المؤمنین».

ریاض رضوان در شرح گلستان

فارسی، از مولوی ریاض علی هندی، شرح «گلستان» سعدی است. ط. کانپور، 1887 م؛ لکهنو.

ریاض الزاهدین

ادعیه و اعمال. در «وقایع الاّیام» فاضل تبریزی از آن نقل شده است.

الریاض الزاهره

جزئی است از مجموعه میرزا محمد علی اردوبادی (-1312 ق).

الریاض الزهریه (فی شرح الفخریه)

شیخ صفی الدین بن فخر الدین طریحی نجفی (- پس از 1100 ق).خ. موجود. (محتماً با «الریاض الازهریه» که یاد شد، یکی است.

-الحمد لله المحمود بسواغ نعمه...

ریاض السالکین (فی شرح صحیفه الساجدین) -

ریاض الصالحین

سید صدر الدین علی بن احمد بن محمد معصوم

ص: 120

حسینی معروف به سید علی خان مدنی (-1120 یا 1118 ق). آغاز تألیف: 1094 ق.

ط. تهران، 1271 ق

و مکرر؛ تبریز، 1334 ق. خ. آستان قدس، ش 9748 و چند نسخه دیگر از عصر مولف.

-اللهم انا نحمدك حمدا توتينا به...

رياض السلاطين

فارسی، تاریخ بنگاله، از غلام حسین سلیم زیدی پوری لکهنوی. ط. کلکته، 1890 م.

رياض السياحه

فارسی، از مستعلی شاه زین العابدین بن اسکندر تمکین شیروانی (-1253 ق). ط. اصفهان، 1339 ق؛ تهران، 1339 ش.

رياض الشعراء

فارسی، تذکره الشعراء، از علی قلی خان بن محمد علی خان والہ اغستانی (-1170 ق). خ.

آستان قدس، ضمیمه ش. 12290.

رياض الشهاده و كنوز السعاده (في مناقب الساده و

مصائب الغرر الميامين القاده)

فارسی، مقتل، از محمد حسن بن محمد معصوم قزوینی (-1240 ق). ط. بمبئی (یا تبریز)، 1274 ق.

رياض الشهداء

فارسی، ناشناخته، ط. تهران، 1325 ش (ضمیمه خزائن المصائب).

رياض الصنائع

فارسی، عروض و بدیع، از الفتی ساوجی (سده 11 ق). خ. دانشکده حقوق تهران.

رياض الطالبين

سید اوحد الدین عبد الله اولیاء حسینی بلیانی (-ح 900 ق). مذکور در «کشف الظنون».

رياض العابدین (في شرح صحيفه الساجدين)

فارسی، از بدیع الزمان قهپائی معاصر شاه صفی (-1052 ق).خ. آستان قدس، ش 9739 (1089 ق) و 12359.

- زواهر جواهر حمد و سپاس

بیرون از اندازه حصر و قیاس...

ریاض العارفين

اردو، ط.

ریاض العارفين - تذکره المحققين

فارسی، شرح احوال، از رضا قلی خان بن محمد هادی هدایت نوری (-1288 ق)، تألیف:

1260 ق. ط. تهران، 1305 ق و 1316 ش.

ریاض العارفين (فی شرح صحیفه المتقین)

شرح صحیفه سجادیه، از شاه محمد بن محمد دارابی شیرازی. تاریخ شرح: 1082 ق.خ.

آستان قدس، ش 1351 (1086 ق).

- الحمد لله الذی اشرق شمس عزمه...

ریاض العاشقین

ترکی، تذکره شاعران قراباغ، از محمد بن صدر مجتهدزاده قره باغی. تألیف: 1325 ق.ط.

استانبول، 1338 ق (مجلد اول).

ریاضی العاشقین ---

ص: 121

آن در کتابخانه صاحب الذریعه و تمام نسخه در 5 مجلد به خط مؤلف در تهران نزد مرحوم عباس اقبال موجود بوده است.

ریاض الفتوح

فارسی، مثنوی، از سید میر عبد الفتاح موسوی معروف به میر فتاح (-1175 ق). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 10487 (1323 ق).

- بیا ای دل شوخ کودک مزاج

رها کن دمی از خود این اعوجاج

ریاض الفتیان (فی شرح نصاب الصیاب)

فارسی، از نظام الدین بن کمال الدین ابن حسام هروی. تألیف: 737 ق. خ. خوانساری نجف و شهید مطهری تهران.

ریاض فغان

اردو، مرثی، از حمایت حسین خان جرجیس هندی، ط. هند.

ریاض الفکر (فی شرح سیره العتره المنتخبین)

(الزهر)

احوال ائمه زیدیه، از امام المهدی احمد بن یحیی حسنی یمنی (-480 ق). خ. موجود. این کتاب جلد ششم «یواقیت السیر» است.

ریاض الفکر (مختارات فی الآداب و الاجتماع)

عبد الرسول شریفی. ط. نجف، 1369 ق.

ریاض القدس - التعلیقہ القدسیہ - مصابیح القدس

شرح و حاشیه بر شرح تجرید قوشچی و حاشیه خفزی، از سید احمد بن زین العابدین علوی (سده 11 ق). تألیف: ح 1011 ق. خ. موجود.

ریاض القدس (مسمی بحدائق الانس)

فارسی، مناقب و مرثی، از صدر الدین محمد بن محمد حسن شعبان کردی، معروف به فاضل قزوینی (-1330 ق). ط. تهران، 1333 ق و مکرر.

ریاض القدس

ترکی، در احوال معصومین (علیه السلام)، از عباسقلی بن محمد خان قدسی (-1252 ق). مذکور در «دانشمندان آذربایجان».

رياض الكونين (في مصائب الحسين «ع»)

فارسی.خ. شهید مطهری.

رياض ماتم

اردو، نوحه، تالیف یکی از فضلاى هند.

رياض المتجهدين

فارسی، در نماز شب، از رضی الدین محمد بن محمد شفیع معروف به محمد رضی مستوفی، تألیف: 1079 ق.خ. موجود.

-لوامع سواطع حمد و ثنائی که در مصباح سویدا...

رياض المجاهدين-سرور المؤمنین

فارسی؟، از میرزا محمد ملک الکتاب شیرازی.

ط.

رياض المحيئين

فارسی، اخلاق، از امیر الشعراء رضا قلی خان بن محمد هادی هدایت (-1288 ق).ط. تهران، 1298 ق؛ تبریز، 1314 ق.

رياض المحيئين

فارسی، عرفان، از عارف شاه نعمت اللّهی اصفهانی.ط. (موجود در کتابخانه راجه فیض آبادی).

رياض المدح و الرثاء للسادات النجباء

شیخ حسن بن علی آل شیخ سلیمان بلادی بحرانی قطیفی (معاصر).ط. نجف.

رياض المرتاضين

ستاره شناسی، از ملا عبد العزیزی اردبیلی.

-اللّٰه اکبر ما احسن ابداع السماوات العلی...

الرياض المرضیه (فی شرح تضمین الالقیه)

شیخ محمد بن علی بن حسین رازی، تألیف:

1370 ق. اصل تضمین از سید محمد حسن آل طیب شوشتری است.

ص: 122

الرياض المزهره

كشكول، از سيد شهاب الدين تبريزي مرعشي نجفي (-1369 ش). تاليف: جزء اول، 1350 ق؛ دوم، 1352 ق.

رياض المسائل (في تحقيق الاحكام بالدلائل) -

شرح كبير

فقه، شرح «المختصر النافع» محقق حلي، از امير سيد علي بن محمد علي طباطبائي (-1231 ق)، تاليف: 1196 ق. ط. تهران، 1268 ق و مكرّر.

خ. آستان قدس، ش 14712 (1220 ق) و چند نسخه ديگر.

رياض المصائب

مواعظ و مصائب، از ملا حسين بن محمد جمى (1319-ق)، معروف به فاضل جم.

رياض المصائب

اردو، ط. هند.

رياض المصائب

مصائب آل عبا (عليه السلام)، از سيد محمد مهدى بن محمد جعفر موسوى، تاليف: 1243 ق. ط.

تبريز، 1295 ق.

-الحمد لله الذى اكرم المخلصين...

رياض مصائب الانوار

سيد ميرزا حسن بن عبد الرسول زنوزى (-1218 ق). مذكور در «بحر العلوم» او.

رياض المقاصد

شرح قصيده شيخ حسن بن راشد حلى در مدح حضرت حجت (عليه السلام)، از ملا- علي بن عبد الله عليارى (-1327 ق)، تاريخ شرح: 1267 ق.

خ. موجود.

-الحمد لله الموجود فى كل اوان...

رياض الملوك (في رياض السلوك)

فارسی، ترجمه «سلوان المطاع»، در احوال سلطان شیخ اویس جلایر (-776 ق). مذکور در «کشف الظنون».

رياض الملوك (في السير و السلوك)

سید جمال الدین محمد بن حسین واعظ طباطبائی یزدی (-1313 ق). مذکور در فهرست کتابهای او.

رياض المنجمين

فارسی، ستاره شناسی، از میرزا مهدی بن مصطفی بدایع نگار لاهوتی تفرشی (-1279 ق). ط. تهران، 1301 ق.

رياض المواعظ (و كفايه المذكر و الواعظ)

ملاً محمد بن علی فیض آبادی، شاگرد سلطان العلماء نصیر آبادی. مذکور در «کشف الحجب».

-الحمد لله الذي نضر رياض القلوب بانهار المواعظ...

رياض المؤمنين (و حدائق المتقين)

سید محمد بن محمد میر لوحی حسینی ملقب به مطهر و متخلص به نقیبی (زنده در 1063 ق).

رياض المؤمنين (في احوال المعصومين عليه السلام)

سید ابو القاسم لاهیجی (-1269 ق)، شاگرد امیر سید علی صاحب ریاض. خ. موجود

-الحمد لله الذي هدانا الى الاقرار بالانبياء....

رياض المؤمنين

مقتل، از محمد علی بن حسین بهشتی، تألیف:

1237 ق. خ. دیده شده

-حمد لا يحد و شكر لا يعد لله الواحد...

الرياض المؤمنسه (في علم الهندسه)

سید محمد بن مهدی قزوینی حلی (-1335 ق).

خ. موجود.

رياض الناصحين

فارسی، از ملا محمد بن رجا (یا محمد بن شیخ رجائی). ط. هند.

رياض ناصری

فارسی، از صدر العلماء محمد اسحاق بن محمد کاظم اردبیلی (-1306 ق)، تالیف

ص: 123

1267-1282 ق، به دستور ناصر الدین شاه، خ.

دیده شده.

ریاض الناظر (فی محسنات الکاتب و الشاعر)

بدیع و بیان، از شیخ محمد مدرس تهرانی (-پس از 1320 ق): که برای عبد الحسین خان در یک مقدمه، 2 مقصد و خاتمه نگاشته است.

خ. دیده شده.

-الحمد لله الذى خلق الانسان و علمه البيان...

ریاض النور (فی مولد الرسول «ص»)

اردو، ط.

ریاض الوفاق

فارسی؟، تذکره شاعران ایران، از ذو الفقار علی مست مقیم کلکته، خ. برلن. مذکور در «تاریخ ادبیات ایران» تالیف رضازاده شفق.

ریاض الواعظین

فارسی، از ملا محمد بن رجاء (یا شیخ رجائی)، مؤلف «ریاض الناصحین». ط. ایران.

ریاضه الافهام (فی لطیف الکلام)

فن سوّم «البحر الزخار»، از شریف المهدی احمد بن یحیی یمنی (-840 ق) امام زیدیه.

ریاضه العقول (فی شرح المقدمه للمدخل الی علم

الکلام)

شیخ ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-460 ق). مذکور در رجال نجاشی.

ریاضه العقول (فی مقدمات الاصول)

شیخ ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراچکی (-449 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

ریاضتنامه- قانون الریاضه فی سبیل الهدایه

فارسی، چهل حدیث، از صد الاسلام محمد بن عبد الحسین قزوینی. ط. تهران، 1311 ق.

ریاضیات، رساله

فارسی؟، از میرزا ابو تراب مهندس روزگار محمد شاه قاجار. خ. موجود.

الریاضی، رساله فی

میر محمد معصوم بن فصیح حسینی تبریزی قزوینی (-1099 ق).

ریاضیات الشفا

ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق). خ. موجود.

ری بلاس

فارسی، از ویکتور هوگو، ترجمه محمد لوی عباسی. ط. تهران، 1334 ش.

ریحان

فارسی و عربی، مجموعه ادبی-تاریخی، از حسام الاسلام دانش رشتی.

ریحان القلوب

اخلاق، از آقا ریحان الله بن سید جعفر دارابی بروجردی (-1328 ق). خ. موجود.

ریحان المجالس (و تحفه المؤمنس)

احمد بن حسین (یا حسن) بن علی. ابن طاووس نسخه را داشته و مکرر در «فرج المهموم» از آن نقل کرده است.

ریحانه الادب (فی تراجم المعروفین بالکنیه

او اللقب)

فارسی، رجال، از شیخ محمد علی بن محمد طاهر مدرس تبریزی (-1373 ق). ط. تهران، 1364-1373 ق (5 جلد)؛ تبریز، 1333 ش (ج 6).

ریحانه الافکار

فارسی، از ذکاء الملک محمد حسین بن مهدی فروغی اصفهانی. ط. تهران، 1302 ق (ج اول).

ریحانه النحو

محمد علی بن بشاره آل موجی. مذکور در قصیده شیخ احمد نحوی در مدح او.

ری الخرامی

تذکره شاعران آل جزائری و مدایحشان، از عزّ الدین محمد بن محمد جواد جزائری نجفی.

ص: 124

تألیف: 1359 ق. ظاهراً ناتمام مانده است.

ریش تراش اشبیلیه

فارسی، داستان، از بن مارشه، ترجمه حسن ره آورد. ط. تهران، 1327 ش.

ریش نامه

فارسی، به نظم و نثر، از نظام الدین عبید زاکانی.

ط. (ضمیمه کلیات او).

ری الصادر (فی بیان اسماء المصادر)

سید محمد بن علی موسوی عاملی مکی (-1339 ق). مذکور در اجازه فرزندش رضی الدین برای سید نصر الله حائری.

ری الظمان (من هروی محمد بن عبد الله بن سلیمان)

-المطین

سید رضی الدین علی بن طاووس (-664 ق).

مجموعه روایات محمد بن عبد الله بن سلیمان حضرمی کوفی (-297 ق). مذکور در کتاب «الیقین» مؤلف.

ریشه شیعه و پایه های آن (ترجمه اصل الشیعه و

اصولها)

فارسی، از شیخ محمد حسین آل کاشف الغطاء، ترجمه علیرضا خسروانی. ط. تهران، 1317 ش.

ریشه و اژه های فرهنگی عربی

فارسی، از محمد علی مقدم. ط. تهران، 1312 ش.

ریکه

فارسی، از آنا تول فرانس، ترجمه کاظم میر عمادی اصفهانی. ط. تهران، 1328 ش.

ریگستان نجف

فارسی، دیوان اشعار محمد بن مرتضی کشمیری.

ط. لاهور.

ص: 125

زائریه

فارسی، زیارات، از میر محمد مهدی رضوی، تألیف: 954ق، برای شاه طهماسب صفوی. خ.

آستان قدس، ش 3185 و 2 نسخه دیگر.

شریف ترین کلامی که زائران مخلص

زاجر قوم جدید-مقامع حدید

فارسی، از سید عبد الله بن ابی القاسم بلادی بوشهری (-1372 ق). ط.

زاد الآخره (در جناز و احکام موتی)

فارسی، از مولوی ملا بخش بهاری. ط. هند.

زاد آخرت

اردو، در زیارت سیّد الشهداء (علیه السلام). ط. هند.

زاد آخرت

اردو، مواعظ منظوم، از نواب سید محمد حسین خان. ط. هند.

زاد آخرت

گجراتی، مقتل، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (-1367 ق). ط. هند.

زاد راه نجات

فارسی، اخلاق، از عبد الوحید بن نعمت الله استرابادی، شاگرد شیخ بهائی، که برخی از تالیفاتش را در 1023 و 1025 ق به پایان رسانیده است.

زاد الزائرین

فارسی، زیارات، از سید عبد الله بن محمد رضا شبر کاظمی (-1242 ق). خ. موجود.

زاد الزائرین

زيارات، از عبد الوهاب بن محمد رضوى حسينى طوسى (سده 13 ق).خ. دانشگاه تهران.

زاد السالك---

ص: 126

است.خ. دیده شده.

زاد السبيل

فارسی، آداب سلوک، از شیخ خلیل الله طالقانی (-ح 1120 ق). مذکور در «کشف الظنون».

زاد السبيل

فقه، از شمس الدین محمد بن احمد بن علی بن محمد بن ابی الفتح اُخرس (زنده در 754 ق).

مذکور در حاشیه «عمده الطالب» به خط میر محمد قاسم مختاری سبزواری در 950 ق.

زاد سبيل آخرت

اردو، مراثی، از سید اولاد حسین رضوی. ط. هند.

زاد الصالحين

گجراتی، در اعمال سنت، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (-1367 ق). ط.

زاد الصالحين

اردو، اعمال و ادعیه، به امضای جمعی از عالمان هند. ط. لکهنو.

زاد العابدین

نیز در اعمال و عبادات، از حسین بن ابی الحسن بن خلف فضل کاشغری. مذکور در «ریاض العابدین».

زاد العارفين - اخلاق سيد عبد الله

فارسی، اخلاق، از سید عبد الله بن محمد رضا شبر حلّی کاظمی (-1242 ق)، تألیف: 1225 ق.خ. موجود.

زاد العابدین لیوم الدین

فارسی، اعمال، از ملا محمد علی بن محمد برغانی، در 5 باب، خاتمه و تذنیب.خ. مرعشی قم.

-بعد الحمد و الصلاه چنین گوید بنده محتاج

زاد العباد (لیوم المعاد)

رسالة فتوائیه در طهارت و صلاه، از سید مهدی بن احمد بن حیدر کاظمی (-1336 ق). ط.

زاد العقبی

بیاضی است به همین نام که در کتابخانه ملا محمد باقر شوشتری (-1327 ق) موجود بوده است.

زاد عقبی

رساله عملیه، از فتاوی شیخ زین العابدین حائری مازندرانی، جامع: امین العلماء سید محمد تقی هندی. ط 1309 ق

زاد العقبی

اردو، ترجمه «موده القربی»، ط. هند.

زاد العقبی

فارسی، اعمال، از ملا محسن فیض کاشانی (-1091) که به دستور شاه عباس دوم نگاشته.

خ. خوانساری نجف و دانشگاه تهران. در هامش نسخه ای از «مصباح المتهجد» مطالبی در تسبیح روزهای ماه رمضان از «زاد العقبی» نقل شده که به احتمال منقول از همین کتاب است. (در الذریعه، 2 عنوان «زاد العقبی» به نام فیض انتساب یافته است).

زاد عقبی

فارسی، مثنوی اخلاقی، از سید محمد بن مفتی عباس لکهنوی متخلص به وزیر (-1312 ق).

مذکور در «تجلیات».

زاد العقبی (فی مناقب ائمه الهدی)

چهل حدیث، از امیر محمد بن محمد میر لوحی سبزواری ملقب به مطهر و متخلص به نقیبی، معاصر علامه مجلسی، که از آن در «کفایه المهدی» و سائر تألیفات خویش نقل کرده است.

زاد غریب

فارسی، پزشکی، از صادق علی خان بن حکیم محمد شریف خان. ط. کانپور، 1874 م و مکرر.

زاد القراء

تجوید، از سید کمال الدین بن قوام الدین حسینی مرعشی، حاکم طبرستان، تالیف 765 ق.

- بحمدک اللّٰهم علی ما انزلت علینا...

زاد قلیل

کلام، از تاج العلماء سید علی محمد بن سید محمد بن دلدار علی نصیرآبادی (-1312 ق). ط.

زاد المتقی

سوانح حضرت جواد (علیه السلام)، از نواب احمد حسین مذاق هندی. مذکور در «تاریخ احمدی».

زاد المتقین

فارسی، رساله عملیه، مطابق فتاوی میرزا محمد حسن شیرازی (-1312 ق) و شیخ زین العابدین مازندرانی. ط. بمبئی، 1307 ق.

زاد المتقین

فارسی، رساله عملیه، از شیخ الشریعه فتح اللّٰه بن محمد جواد اصفهانی (-1339 ق). ط. نجف، 1338 ق.

زاد المجتهدین (فی شرح بلغه المحدثین)

رجال، از شیخ احمد بن صالح آل طعان ستری بحرانی (-1315 ق). اصل بلغه از شیخ سلیمان ماحوزی است. خ. موجود.

- انّ اصحّ الحدیث فاه بحمدہ اللّٰسان...

الزّاد المدّخر (فی شرح الباب الحادی عشر)

شیخ محمد رضا بن قاسم غراوی نجفی، تالیف:

1349 ق. خ. دیده شده.

زاد المرشدین (فی ردّ الصّوفیه المبتدعین)

مذکور در «السهم المارقه» تألیف شیخ علی بن محمد بن حسن بن شهید ثانی.

زاد المسافر

شیخ ابو العباس احمد بن علی بن حسن بن شاذان قمی.

زاد المسافر

ضیاء الدین ابو العلاء حسن بن احمد بن حسن عطار همدانی. علی بن طاوس در «رساله المضایقه» از آن نقل کرده و استرآبادی در «الفوائد المدنیّه» تمام آن را درج کرده است.

زاد المسافر

فارسی، معارف و اخلاق، از علی بن محمد رضا مرندی. ط. تبریز، 1308 ق.

زاد المسافر

در وقایع بصره و ماجرای علی حسین پاشا والی آنجا، از شیخ فتح الله بن علوان کعبی (-1130 ق). ط. بصره.

زاد المسافرین

سید جعفر اعرجی نسابه (-1332 ق). مذکور در «نفحه بغداد».

زاد المسافرین

فارسی، مثنوی، از ملا حسین بن علی واعظ کاشفی (-910 ق). ط. لکهنو، 1885 م.

زاد المسافرین

فارسی، مثنوی، از حسین بن عالم معروف به میر حسینی سادات هروی (-723 ق). ط. لکهنو، 1885 م؛ تهران، 1345 ق.

زاد المسافرین

ادعیه و اعمال، از سید سلطان محمود بن میرزا میر حسینی. برگزیده ای است از «لمعات الانوار» مؤلف. خ. دیده شده.

زاد المسافرین

در اکسیر، از خواجهگی رضوی سبزواری. مذکور در «ریاض العلماء».

زاد المسافرین

فارسی، طب و ادعیه، از سید علی بن محمد مولوی حسینی مرعشی تبریزی (-1316 ق).

ط. تهران.

زاد المسافرین

در فهرست کتابهای او.

زاد المسافرین (فی اصول الدین)

محمد بن علی بن ابراهیم معروف به ابن ابی جمهور احسائی (زنده در 901 ق.) وی در 878 ق این کتاب را در مشهد شرح کرده و آن را «کشف البراهین» نامیده است.

زاد المسافرین

فارسی، از سید محمد بن علی بن احمد شهید حسینی بافقی یزدی، تالیف: 1343 ق، مرتب بر مقدمه، 7 قبله و خاتمه.

زاد المسافرین

فارسی، طب، از محمد مهدی بن علی نقی شریف طبیب، تالیف: 1141 ق. ط. تهران، 1268 و 1283 ق. (ظاهراً همین کتاب است که در نسخه خوانساری به ابن محمد شریف منتسب است). خ آستان قدس، ش 8683 (1141 ق خط مؤلف) و چند نسخه دیگر.

-سپاس افزون از خواهش بیماران

زاد المسافرین

فارسی، کلام و معارف، از ناصر خسرو علوی (-481 ق). ط. برلن، 1303 ش. خ. آستان قدس، ضمیمه ش 14341 (1273 ق) و چند نسخه دیگر.

زاد المعاد

بیاضی به همین نام در کتابخانه ملا محمد باقر شوشتری موجود بوده است.

زاد المعاد

فارسی، ادعیه و اعمال سنت، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق)، تالیف:

1107 ق به نام شاه سلطان حسین صفوی. ط.

تهران، 1244 ق و مکرر، خ. آستان قدس ش 8147 (1114 ق) و چندین نسخه دیگر.

زاد المفسر

در «مجمع الغرایب» از آن نقل شده و محتملاً تصحیف «زاد المسافر» است.

زاد المقلدین

فارسی، رساله عملیه، از شیخ محمد حسین بن علی آل کاشف الغطاء (-1373 ق). ط. نجف، 1364 ق.

زاد المؤمنین

اردو، زیارت عاشورا، از مولوی سید محمد تقی نقوی هندی. ط. لکهنو.

زاد المؤمنین

مولوی محمد عبد الحسین بن محمد عبد الهادی جعفری طیبی هندی. مذکور در «انیس الشیعه».

زاد الناسکین

فارسی، مناسک حج، از شیخ حبیب الله قمی (-1359 ق). خ. موجود.

زاد الواعظین

فارسی، مواعظ، از سید میرزا حسین بن جعفر حسینی، تألیف: 1324 ق. ط. اصفهان، 1373 ق.

زاد الواعظین

فارسی، مواعظ، از ملا محمد صادق (یا محمد باقر) فاضل هرنندی. ط. تهران، 1322 ق (ج 1)، 1323 ق (ج 2).

زاد و بوم

فارسی، جغرافیای ایران، از محمد علی بن محمد صادق تربیت تبریزی. ط. تبریز، 1316 و 1319 ق.

زارع شیکاگو

فارسی، داستان، از مارک توین، ترجمه کریم کشاورز. ط. تهران، 1329 ش

زاغ و طوس

فارسی، مثنوی، از پروین اعتصامی. درج در دیوان او.

الزاویه، رساله فی

شمس الدین محمد بن احمد خضری (-957 ق). خ. آستان قدس، ش 1066 (سده 10 ق)

الزاویه، رساله فی

نصر البیان بن نور البیان. مرتب بر 3 فصل در تحقیق زاویه و اشکال متأخرین در مورد سطح بودن آن. نسخه مؤرخ 950 ق دیده شده.

-الحمد لله المفضل المنعم...

الزاهد

در آداب ملوک، از شیخ ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراچکی (-449 ق)، که برای امیر صارم الدوله نگاشته است.

زاهد

فارسی، مثنوی، از ملا عبد القادر بداونی (-1004 ق). مذکور در «تذکره هفت آسمان».

زاهدنامه

فارسی، مثنوی، از محمد اکبر بن آقا میرزا دولت آبادی. مذکور در «تذکره نصرآبادی».

زاهد و رند---

ص: 130

زنجانی کاوسی برومند. ط. تهران، 1316 ش (2 جلد)

زبان آموز مصور آلمانی

فارسی، از م. سپهبدی. ط. تهران.

زبان انگلیسی پیش خود

فارسی، از حسن قائمیان، ط. تهران، 1316 ش.

زبان ایرانی فارسی یا عربی

فارسی، از ذبیح الله بهروز فرزند ابو الفضل طیب ساوجی. ط. تهران، 1313 و 1319 ش.

زبان بازیافته

فارسی، از نوبخت بن محمد حسن شیرازی، ناظم «شاهنامه پهلوی». مذکور در جلد 8 «سالنامه پارس».

زبان باستان آذربایگان

فارسی، نوشته یکی از معاصران، که ظاهراً چاپ شده.

زبان دل

فارسی، اشعار میر هادی ربّانی. ط. مشهد، 1333 ش.

زبان فارسی

فارسی، از ادیب العلماء. ط. تبریز.

زبان فارسی

فارسی، از عبد العظیم بن علی اکبر قریب گرگانی. ط. تهران، 1317 ش.

زبان کنونی آذربایجان

فارسی، از یحیی ماهیار نوایی. ط. تبریز، 1334 ش.

زبان گلها

فارسی، از حسین لعل. ط. تهران، 1334 ش.

زبان گلها (یا رمز عشق)

فارسی، از اسد الله شریف رازی. ط. تهران، 1333 ش.

الزیده

معانی، بیان و بدیع، از شیخ مهذب الدین احمد بن عبد الرضا (سده 11 ق). خ. کاشف الغطاء نجف.

- اما بعد الحمد لولیه و اهله وحده

زبده

فارسی، فقه، از ملا احمد بن محمد مقدس اردبیلی (-993 ق).

- حمد نامحدود معبودی را که کائنات را

الزبده

نحو، از سید حسن بن عبد الله کشمیری (-1328 ق). خ. موجود.

الزبده

اصول دین، از بهاء الدین محمد بن حسن اصفهانی معروف به فاضل هندی (-1137 ق). مذکور در «کاشف اللثام» او.

الزبده - بستان الادب

صرف، از ابو الخیر محمد بن محمد فارسی. خ دیده شده.

- الحمد لله المحمود فی کل فعاله...

زبده الآثار

ابو نصر فتح الله بن محمد کاظم شیبانی کاشانی (-1308 ق). مذکور در فهرست کتابخانه مجلس.

زبده الاحادیث

سید محمد رضا بن محمد علی شفیع دزفولی متخلص به منیر (-1327 ق). مذکور در فهرست کتابهای او.

زبده الاحادیث

سید مبین حسینی و فسی همدانی. تألیف:

1268 ق.خ. موجود.

زبدہ الاخبار (فی احادیث السید المختار)

چهل حدیث، با ترجمہ فارسی منظوم،

ص: 131

ناشناخته.خ.مرعشی قم و دانشگاه تهران.

زبده الاخبار (فی معرفه المذهب المختار علی وجه

الاختصار)

اخلاق و معارف، از محمد حسین بن کمال الدین سبزواری. تألیف: 1073 ق. در یک مقدمه 12 باب و خاتمه.خ.سماوی نجف.

زبده الاخبار (فی تواریخ الائمة الاطهار)

سید جمال الدین محمد بن حسین واعظ طباطبائی یزدی (-1313 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

زبده الاخبار (فی فضائل المخلصین الاخبار)

شیخ شرف الدین یحیی بحرانی، شاگرد محقق کرکی.خ. دیده شده.

-الحمد لله الفاطر الصمد

زبده الادراک

هیأت و نجوم، از خواجه نصیر الدین محمد طوسی (-672 ق). مرتب بر قاعده و 2 مقاله.

-الحمد لله فاطر السماوات فوق الارضین...

زبده الاسرار

اثیر الدین مفضل بن عمر ابهری (-ح 660 ق) که در آخر کتاب «هدایه الحکمه» به آن ارجاع داده است. در «کشف الظنون» این کتاب به محمد بن شریف حسینی، شارح هدایه انتساب یافته است.

زبده الاسرار

ادعیه، از سید احمد بن عبد الله بن میرزا محمد رحیم کبیر (-1243 ق).خ. موجود.

زبده الاسرار

فارسی، اخلاق و مراثی منظوم سید الشهداء (علیه السلام)، از صفی علی شاه حسن بن محمد باقر نعمت اللهی (-1343 ق).ط. تهران، 1297 ق و مکرر.

زبده الاسرار

حکمت، از سید عبد الله حسینی.خ. دیده شده.

زبده الاسرار و خلاصه الاذکار

ادعیه، حروف و طلسمات، از سید محمد هاشم بن ابراهیم موسوی بهبهانی (سده 13 ق).

زبده الاشعار

فارسی، مثنوی، از میرزا قاسم قاسمی گنابادی، تاریخ نظم: 976 ق. خ. آستان قدس، ش 8383 (سده 10)

- بسم الله الرحمن الرحيم

حبل متين است و ره مستقيم

زبده اصول

اصول فقه، از بهاء الدین محمد بن حسین عاملی شیخ بهائی (-1030 ق). خ. آستان قدس، ش 2897 (1033 ق) و چندین نسخه دیگر.

- ابه اصل یبني علیه الخطاب

زبده الاعمال

ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق). اخلاطی در «ذخائر الاسماء» از آن نقل کرده است.

زبده الاعمال

ناشناخته. در مجموعه ای از موقوفات سید علی ایروانی در تبریز موجود بوده است.

زبده الاعمال

ادعیه و اعمال، میرزا حسن بن عبد الرسول زنوزی (-1223 ق). ترجمه فارسی این کتاب که توسط مؤلف صورت گرفته «روضه الآمال» نام دارد.

زبده الافکار

فارسی، مثنوی، از محمد اسماعیل ابجدی (-1192 ق). ط. مدراس، 1951 م.

زبده الافکار

فارسی، مثنوی، از زین الدین مسعود نیکی اصفهانی. مدکور در «عرفات العاشقین».

زبدہ الاقارن

ناشناخته، شیخ علی اکبر نهاوندی، در تألیفات خویش -از جمله در «خزینہ الجواهر»- از آن نقل کرده است.

زبدہ الاقوال (فی خلاصہ الرجال)

سید حسین بن کمال الدین ابرز حسینی حلاوی، شاگرد شیخ بهائی.خ. موجود.

-الحمد لله الذي هدانا الى سبيل النجاة

زبدہ الالواح

فارسی، جفر، از محمود دهمدار. ط. بمبئی، 1301 و 1329 ق.

زبدہ الانساب

فارسی، انساب سادات مرعشی، از محمد جعفر بن محمد امین صافی حسینی (-1219 ق)، تألیف: 1192 ق به خواهش میرزا محمد جعفر.خ.روضاتی اصفهان.

-جواهر زواهر حمد و ثنا تحفه بارگاه کبریا...

زبدہ الانوار (تحفه الاخيار)

علی بن حسن شبستری (-1309 ق).خ. موجود.

زبدہ البيان (فی عمل شهر رمضان)

جمال الدین احمد بن علی کفعمی (-پیش از 905 ق)، برادر شیخ ابراهیم کفعمی (-905 ق). در «البلد الامین» از آن نقل شده است.

زبدہ البيان (فی براهین احکام القرآن و تفسیر آیات

احکام القرآن)

ملاً احمد بن محمد مقدس اردبیلی (-993 ق).

ط. تهران، 1305 ق.خ. آستان قدس، ش 1209 (962 ق) و چند نسخه دیگر.

-بعد الحمد اعلم انّ هنا فائده لا بد قبل الشروع...

زبدہ البيان (فی مصرف الخمس و الزکاه فی هذا

الزمان)-زبده البيان في جواب الاخوان

فارسی از سید حسین بن نصر الله موسوی عرب باغی (معاصر). ط. ارومیه، 1316 ش.

زبده البيان و انسان الانسان (المنتزع من مجمع

البيان)

منتخب «مجمع البيان» زين الدين ابو محمد على بن محمد عاملی بناطی (-877 ق).

كفعمی در تألیفات خویش از آن نقل کرده و آن را نیز مختصر ساخته است.

زبده البيان (في تفسير آيات قصص القرآن)

شيخ محمد بن محمود طبسی (سده 11 ق).

مذکور در «رياض العلماء».

زبده التجويد

فارسی، تجويد منظوم، ناشناخته. خ ملک.

زبده التجويد

محمد سعید بن ملا شاه محمد کرمانی، تألیف:

1277 ق. خ. دیده شده.

زبده التصانيف

فارسی، عقائد و فروع از ملا حیدر بن محمد خوانساری، استاد آقا حسین خوانساری، تألیف:

به نام شاه عباس دوم صفوی (-1078 ق). ط.

تهران، 1278 ق. خ. آستان قدس، ش 10041 (1067 ق).

-حمد بی حد و ستایش بی عدد معبودی را سزد...

زبده التعقیبات

اعمال و ادعیه، از مؤلف «زبده العقائد»، که در همین کتاب اخیر از آن یاد کرده است.

زبدہ التفاسیر

علی بن محمد شولستانی. نسخه مؤرخ 1094 ق دیدہ شدہ.

زبدہ التفاسیر

فتح اللہ بن شکر اللہ کاشانی (-988 ق). تألیف:

977 ق.خ. آستان قدس، ش 11223.

زبدہ التواریخ---

ص: 133

1020 ق، درج در مجموعه ای که محمد هاشم هروی خراسانی در حدود 1128 تدوین نموده است.

زبده التواریخ بایستقری

فارسی، از عبد الله بن لطف الله خوانی هروی، معروف به حافظ ابرو (-833 ق) این کتاب جزء چهارم «مجمع التواریخ سلطانی» است - مجمع التواریخ.

زبده الحساب

فارسی، حساب، از سید محمد صالح بن حبیب الله طباطبائی یزدی. تألیف: 1049 ق. خ. دیده شده.

-الحمد لله مسبب الاسباب

زبده الحساب

تاریخ العلماء سید علی بن محمد بن دلدار علی نقوی (-1312 ق).

زبده الحقایق فی کشف الدقایق - التمهیدات

فارسی، از عین القضاة عبد الله بن محمد بن علی میانجی همدانی (-525 ق). ط. تهران، 1341 ش. خ. آستان قدس، ش 660 (1224 ق) و 2 نسخه دیگر.

زبده الحقایق (فی الفوائد و الفرائد و الطرائف و

الظرائف)

ملا میر قاری کوکبی گیلانی، معاصر شیخ بهائی، تألیف: 1... ق، به نام سلطان احمد خان حاکم گیلان. خ. موجود.

زبده الحکمه

فارسی، طب، از دکتر پولاک، ترجمه و تحریر حکیم الملک علی نقی بن محمد بن اسماعیل جدید الاسلام. ط. تهران، 1272 ق.

زبده الحکمه ناصری (در ماهیت و خواص گنه گنه)

فارسی، از دکتر بازیل، ترجمه سید مصطفی بن عقیل علوی. ط. تهران، 1280 ق.

زبده در قباحت رشوه

فارسی، از سید حسین بن نصر الله عرب باغی.

ط. تهران، 1367 ق (ضمیمه مجموعه 12 رساله).

زبده الدعوات

ناشناخته. در «مجمع الدعوات» از آن نقل شده.

زبده الدعوات

شیخ حسین مفلس قمی (-1305 ق).

زبده الدعوات

فارسی، از ملا- محمد کریم بن مهدی قلی اردبیلی مشکینی، که برای بهمن میرزا ابن فتحعلی شاه از «زاد المعاد» برگرفته است. تألیف: 1239 ق، خ.

موجود.

-الحمد لله الذي ما عرفه احد حق معرفته

زبده الدعوات

فارسی، از شیخ ابو الحسن محمد بن یوسف بحرانی عسکری، مجاز از شیخ بهائی در 968، 999 و 1000 ق. خ. موجود.

زبده الدعوات

آداب نماز شب، از سید محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی (سده 11 ق) که در «خلاصه الاخبار» از آن یاد کرده است.

زبده الدلیل - الوجیزه

فقه، از سید عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق)، تألیف: 1323 ق. خ.

کاشف الغطاء نجف.

زبده الرجال

ملا خداویردی بن قاسم افشار، شاگرد ملا عبد الله شوشتری و معاصر محمد تقی مجلسی (-1070 ق).

-الحمد لله ذي العزّ والجلال...

زبده الرجال

شیخ حسن بن محمد شاگرد وحید بهبهانی

(-1205 ق) که در 1216 ق در فتنه و هابیون از کربلا به ایران گریخت. خ. نجف.

زبده رساله العلم

در مورد سؤال ابن میثم از خواجه نصیر الدین طوسی، از شیخ کمال الدین عبد الرحمان بن محمد عتایقی حلی (زنده در 787 ق) که آن را تکملة (الایضاح و التبین) قرار داده است. خ.

دیده شده.

زبده الرمل

فارسی، از مولوی سید روشنعلی. ط. تهران، 1335 ق (ضمیمه مجموعه ناصر بن محمد رمال).

زبده رمل

فارسی، مثنوی، از محمد معین. خ. حسینیه شوشتریها.

- هرکه را عقل راهبر باشد

کار او سربسر حذر باشد

زبده روشن

فارسی، رمل، از شیخ عبد الله رمال، ط. لکهنو، 1335 ق.

زبده الصحائف فی امور المعارف (یا اصول

المعارف)

سید محمد عرفی شیرازی (-999 ق). ط.

بمبئی (به روایت فهرست مشار این کتاب تألیف نوفل نعمت الله طرابلسی است).

زبده الصرف

فارسی، از ظهیر علوی. ط. کلکته، 1260 ق و مکرر در هند.

زبده الطالبیه

انساب، از ابو طالب اسماعیل بن حسین حسینی مروزی (زنده در 614 ق). مذکور در معجم یاقوت.

زبدہ الطب خوارزمشاهی

سید اسماعیل حسینی جرجانی (-535 ق).خ.

آستان قدس، ش 9479(666 ق) و چند نسخه دیگر.

زبدہ العبادات

فارسی، رساله عملیه، از میرزا محمد علی بن نصیر الدین چهاردهی رشتی (-1334 ق).ط.

بمبئی، 1324 ق.

زبدہ العرفان للعارفین

فارسی، از ملا محمد حسین که به نام ناصر الدین شاه قاجار نگاشته.خ. دیده شده.

-حمد بی حدّ و ثنای بی عدّ حضرت ذوالجلال راست...

زبدہ العرفان (فی المذاهب و الادیان)

فارسی، ملل و نحل، از شیخ محمد شفیع بن سمیع میثمی عراقی، تالیف: 1348 ق.خ. دیده شده.

زبدہ العروض

الوالصفا خلیل بن احمد فراهیدی (سده 2 ق).خ آستان قدس، ش 4816.

-الحمد لله الذي تواتر فيضه و احسانه...

زبدہ العقائد (و عمدہ المقاصد)

کلام، از سید ابو القاسم بن حسین رضوی لاهوری (-1324 ق).مذکور در فهرست تألیفات او.

زبدہ العقائد

فارسی، اصول دین و معارف، از مؤلف «زبدہ التعقیبات» که ناشناخته است.خ دیده شده.

زبدہ العقائد الخلیبیه

ملاً خلیل قزوینی اشتهاردی، تالیف: 1361 ق.

خ دیده شده.

فارسی، طب منظوم، از احمد استادی مکی طبسی کہ در 943 ق به نام سلطان سلیمان خان عثمانی به نظم آورده است.

-لطایف شکر و سپاس بی قیاس...

ص: 135

ای اسم تو مظهر جمیع اسما...

زبدہ الفرائض (فی مسئلہ الارث)

فارسی، از سید محمد کاظم بن اصغر موسوی شیرازی. ط. تهران.

زبدہ الفوائد (فی ترجمہ العقائد)

فارسی، ترجمہ عقائد شیخ صدوق، از شیخ عبد اللہ بن حسین رستم‌داری. خ دیده شده.

-الحمد لله الذي خلق السماوات والارضين.

زبدہ الکلام

فارسی و ترکی، دیوان قصائد صادق بیگ افشار معروف به صادقی کتابدار (-940 ق) مؤلف تذکرہ «مجمع الخواص». مذکور در فهرست تألیفات او.

زبدہ الکلام (فی تلخیص عماد الاسلام)

سید علی نقی نقوی لکهنوی (-1323 ق).

اصل از جدش سید دلدار علی است. ط. لکهنو (در مجلہ «رضوان»).

زبدہ الکلام (فی المنطق و الکلام)

سید محمد مهدی اصفهانی (-1319 ق). ط.

بغداد، 1343 (ج. اول).

زبدہ الکلام

منظومہ در اصول دین، ناشناخته. نسخہ مورخ 1293 ق به خط ابراهیم بن سعید مخصص دیده شده.

-احمد ربّی واجب الوجود

بماله من نعم وجود

زبدہ اللغات

عربی-فارسی، از محمد طاهر بن حسین سبزواری. خ. دانشکده ادبیات تهران.

زیده اللغه

عربی-فارسی، از علاء الدین علی بن مراد کاشانی (-624 ق). مذکور در «کشف الظنون».

زیده المآثر و المفآخر (فی ترجمه المولی باقر)

فارسی، از سلطان المتکلمین محمد بن اسماعیل واعظ تهرانی. ط. تهران، 1318 ق (با «خصایص الفاطمیه» در یک جلد). حاج ملا باقر مؤلف «خصایص الفاطمیه» و برادر سلطان المتکلمین است.

زیده المجالس

مواظ، ناشناخته، مؤلف از متأخرین و یا معاصرین بود. خ. دیده شده (نسخه ای به همین نام تألیف محمد افندی کوزلحصاری در کتابخانه مرعشی قم موجود است).

زیده مراتب طب-زیده الطب

فارسی، از علاء الدین محمد یا محمود بن هبه الله سبزواری. خ دانشگاه تهران (1083-1086 ق).

زیده المسائل

فارسی و عربی، از فتاوی میرزا محمد حسن شیرازی (-1312 ق). ط. هند، 1311 ق.

زیده المصائب

فارسی، از احمد بن محمد رضا معروف به میرزا منظور خوانساری (-ح 1323 ق). ط. اصفهان، 1310 ق.

زیده المصائب

فارسی، مقتل، از ملا ابو القاسم تهرانی. ط.

زیده المصائب

اردو، از مولوی محمد عسکری صاحب هندی.

ط. هند.

زیده المعارف

فارسی، اصول دین و معارف، از ملا علی اکبر بن محمد باقر ایچی (اژهی) (-1233 ق) که در رد پادری و اخباری و احسانی به نام فتحعلی شاه قاجار نگاشته است. ط. ایران، 1267 ق.

فارسی، اصول دین، از ملا عابدین عبد اللہ لاچین گرجی (-1079 ق). خ. دیدہ شدہ.

ص: 136

-حمد معتكفان ملا اعلی...-

زبده المعارف

فارسی، اصول دین و معارف، از علم الهدی محمد بن محسن فیض کاشانی (-پیش از 1123 ق)خ. خوانساری نجف.

زبده المفاتیح

فارسی، قراءت و تجوید، از ملا ابو القاسم لاهیجی، تالیف: 1240 ق.خ. موجود.

-الحمد حاصل لولیّه...-

زبده المقال (فی فضائل الآل)

کمال الدین محمد بن طلحه شافعی نصیبی (-652 ق) که نسخه این تألیف از نزدوی گم شد و سپس به تألیف «مطالب السؤل» پرداخت.

زبده المقال (فی الرجال) - نخبه المقال

منظومه سید حسین بن رضا بروجردی (-1276 ق)، که ملا علی علیاری آن را شرح کرده و «بهجه الآمال» نامیده است. ظاهراً بعداً این منظومه را «نخبه المقال» نامیده است. ط.

1313 ق.

زبده المقال (فی علم الرجال) - تحفه الرجال

منظومه شیخ عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق)، تاریخ نظم: 1109 ق.

زبده المناقب

ناشناخته. ملا محمد مقدس در 1285 ق در «مفتاح الجنّه» از این کتاب نقل کرده است.

زبده المنهاج (فی اسرار المعراج)

شیخ علی قرنی گلپایگانی. ط. قم، 1373 ق.

زبده النجوم

فارسی، ناشناخته. ط. هند.

زبده النصائح

داستان اخلاقی، که در مجموعه سید عبد الجواد زنوزی (مؤرخ حدود 1250 ق) دیده شده.

زیده النصره و نخبه العصره

شیخ فتح بن علی بن محمد بنداری اصفهانی (-ح 623 ق). مختصری است از کتاب «نصره الفتره و عصره الفطره» تألیف عماد الدین محمد کاتب اصفهانی در اخبار وزیران سلجوقی. ط. لیدن، 1889 م.

زیده نظامیه (در احوالات حضرت فاطمه)

فارسی، از نظام الدین شیخ حبیب الله بن ابو طالب یزدی. ط. یزد، 1328 ش.

زیده النوائب (فی المقتل و المصائب) - زیده المصائب (از خوانساری)

زیده الهیئه

فارسی، از خواجه نصیر الدین محمد بن محمد حسن طوسی (-672 ق). ط. تهران، 1321 ق.

خ آستان قدس، ش 5553 و یک نسخه دیگر.

-بعد از سپاس و ستایش آفریدگار جلّ جلاله...

زبر الاوّلین و الآخرین (فی ادله عبادات الشرع)

(المبین)

ملا محمد بن فرج حمیر نجفی (سده 11 ق).

مذکور در پشت نسخه «ابواب الجنان» به قلم شاگرد مؤلف.

الزبرج، کتاب

شیخ ابو یوسف یعقوب بن اسحاق معروف به ابن سکیت نحوی (-243 تا 246 ق).

الزبرجده، کتاب

شیخ ابو جعفر محمد بن علی بن محبوب اشعری قمی، نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

زبردست خلافت

اردو، در رد طرفداران حقانیت خلافت یزید، از سید نسیم حین بن اعجاز حسین امروهوی (معاصر). ط. هند.

فارسی، داستان، از برنارد نیرمان، ترجمه ابو تراب شایگان ملایری. ط. تهران، 1319 ش.

ص: 137

زبر و بینات

فارسی، از شیخ یوسف بن محمد رشتی (-1291 ق). ط. ایران.

زبور آل داود

سید میرزا محمد هاشم مرعشی. به همین صویت نقل آن دیده شده.

زبور آل محمد---

ص: 138

زردشت و فلسفه او

فارسی، از عبدالمحمد پورعلیزاده مؤدب السلطان، ط. مصر، 1929 م و مکرّر.

زردشت نامه

فارسی، از حسین بن محمد هاشم دانش اصفهانی (-1362 ق). ط.

زشت و زیبا

فارسی منظوم، از شیخ کرنا. ط. تهران.

زشت و زیبا

فارسی، مثنوی، از فخر الواعظین سید احمد خاوری کاشانی. خ. موجود.

زعفران زار

فارسی، از مولوی محمد علی بن صادق لکهنوی (-1309 ق) مؤلف «نجوم السماء» مذکور در «تجلیات».

زعفران زار

فارسی، لطائف و ظرائف، از تاج العلماء سید علی محمد بن محمد نقوی نصیرآبادی (-1312 ق). خ. موجود.

زفرات الذموع

در شهادت سید الشهداء (علیه السلام) و آثار آن، از سید آقا مهدی رضوی لکهنوی (معاصر). مذکور در فهرست تألیفات او.

زفرات و آهات و نغفات

دیوان اشعار غالب بن عبدالمطلب ناهی بصری (معاصر). مذکور در فهرست تألیفات او.

زکات، رساله در

فارسی، از میرزا ابوالقاسم محقق قمی (-1231 ق)، در 4 باب. خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

الزکاه، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن دؤل قمی (-350 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الزکاه، کتاب

احمد بن درویش طریحی نجفی، تألیف: 1205 ق.خ. دیده شده.

الزکاه، کتاب

احمد بن موسی اشعری قمی. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الزکاه، کتاب

سید محمد باقر بن ابی القاسم طباطبائی (-1331 ق).خ. موجود.

زکات، رساله در

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق).

-بعد الحمد، بدان که زکات در نه چیز واجب است.

الزکاه، کتاب

بکر بن احمد بن ابراهیم، شیخ یکی از مشایخ نجاشی و مذکور در رجال او.

الزکاه، کتاب

بندار بن محمد امامی متقدم، نجاشی در رجال خویش به نقل از ابن ندیم یاد کرده است.

زکات، رساله در

فارسی، از ملا جعفر بن محمد باقر شرف الدین شوشتری (-1335 ق).خ. موجود.

-اما بعد معروض خدمت برادران ایمانی می دارد...

الزکاه، کتاب

سید ابو القاسم جعفر بن حسین موسوی (-1158 ق) جدّ صاحب روضات. وی 2 کتاب در زکات دارد که یکی به فارسی است و دیگری به عربی.

الزکاه، کتاب

میرزا حبیب الله بن محمد علی رشتی (-1312 ق).خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

الزکاه، کتاب

شیخ حسن بن اسد اللہ کاظمی (-1298 ق).خ.

موجود.

ص:139

زکات، رساله در

فارسی، از ملا حسین بن حسن گیلانی لبنانی اصفهانی (-1129 ق). مذکور در «معدن الفوائد».

الزکاه، کتاب

حماد بن عیسی جهنی (-207 یا 208 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

زکات، رساله در

فارسی، از سید زین العابدین حسینی، خ. آستان قدس (در مجموعه نوشته شده در سده 11 ق).

زکات، رساله در

فارسی، از ملا محمد طاهر قمی. خ. دیده شده (1129 ق).

الزکاه، کتاب

عبد الله بن جبلة بن حبان بن حرّ کنانی واقفی (-219 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الزکاه، کتاب

عبد الله بن مغیره کوفی، راوی از امام کاظم (علیه السلام).

مذکور در رجال نجاشی.

زکات، رساله در

فارسی، از شیخ محمد علی بن ابی طالب حزین گیلانی (-1181 ق). مذکور در فهرست کتابهای او.

الزکاه، کتاب

ابو الحسن علی بن سالم بطائنی کوفی واقفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الزکاه، کتاب

ابو الحسن علی بن حسن بن علی بن فضال فطحی.

نجاشی آن را به 2 واسطه از مؤلف روایت کرده است.

الزّكاه، كتاب

ابو الحسن علی بن مهزیار اهوازی وکیل حضرت رضا، حضرت جواد و حضرت هادی علیهم السّلام. مذکور در رجال نجاشی.

الزّكاه، كتاب

شیخ علی بن نصر اللّٰه همدانی (-1339 ق).خ.

موجود.

الزّكاه، كتاب

آخوند ملا لطف اللّٰه اسکی لاریجانی (-1311 ق).

زکات، رساله در

فارسی، از میرزا محسن بن عبد اللّٰه اردبیلی (-1294 ق)، تألیف: 1287 ق.خ. مرعشی قم.

الزّكاه، كتاب

ابو الفضل محمد بن احمد بن ابراهیم صابونی.

نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلّف روایت کرده است.

الزّكاه، كتاب

ابو جعفر محمد بن احمد بن عبد اللّٰه بن مهران بن خانبه کرخی. نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلّف روایت کرده است.

الزّكاه، كتاب

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلّف روایت کرده است.

الزّكاه، كتاب

محمد بن حسن بن فروخ صفار قمی (-290 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

الزّكاه، كتاب

شیخ صدوق محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق).

الزکاه، کتاب

ابو جعفر محمد بن علی بن محبوب اشعری قمی.

نجاشی آن را به 3 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الزکاه، کتاب

ابو جعفر محمد بن عیسی بن عبید بن یقظین راوی از حضرت جواد(علیه السلام).

ص: 140

الزکاه، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

مذکور در رجال نجاشی.

الزکاه، رساله فی

سید محمد اصفهانی. از اجزاء «الفروع المحمدیه».

الزکاه، رساله فی

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).

مذکور در فوائد رجالیه بحر العلوم.

الزکاه، کتاب

ابو الحسن موسی بن حسن بن عامر اشعری قمی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الزکاه، کتاب

ابو عبد الله موسی بن قاسم محلی بجلي. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

زکات، رساله در-زکاتیه

فارسی، از سید موسی بن محمد اکبر حسینی معروف به میرک، معاصر حرّ عاملی. خ. آستان قدس، ش. 674 (1094 ق).

الزکاه، کتاب

شیخ هادی بن محمد امین تهرانی (-1321 ق).

خ. دیده شده.

الزکاه، کتاب

یونس بن عبد الرحمن. مذکور در رجال نجاشی.

الزکاه، منظومه فی

شیخ محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق).

خ. خوانساری نجف.

-الحمد لله على افضاله

ثم على محمد وآله

الزكاة، كتاب

ناشناخته، مؤلف در آن به کتاب دیگرش «مناهج الاحکام» الرجاء داده است، در حالی که 8 کتاب به نام «مناهج الاحکام» شناخته شده که در حرف میم یاد خواهد شد. خ. نجف.

الزكاة الاستدلالي، كتاب

شیخ مرتضی انصاری (-1281 ق). ط. (در ملحقات «المکاسب»).

زكاة الاخلاق

در محاسن اخلاق، از سید عبد الحسین بن شرف الدین موسوی عاملی (-1370 ق). ط.

صیدا (در مجله العرفان).

زكاة العروض

ابو علی محمد بن جنید اسکافی (-381 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

زكاة الفطر

میرزا عبد الرحمان بن نصر الله شیرزای (-1268 ق). مذکور در «مطلع الشمس».

زكاة الفطره

ابو النصر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

مذکور در رجال نجاشی.

زكاة النعم

ربیعہ بن سمیع، که از حضرت امیر (علیه السلام) روایت کرده است. مذکور در رجال نجاشی.

الزكاة و الخمس، رساله في

شيخ محمد حسن بن باقر نجفی (-1266 ق). از اجزاء «نجات العباد» اوست خ. آستان قدس، ش 14257 (-1264 ق).

الزكاة و الخمس، رساله في

علی اکبر بن محمد باقر ایجی (-1232 ق).

مذکور در «روضات الجنّات».

الزكاة و الخمس

سید مهدی بحر العلوم طباطبائی (-1212 ق).

خ. موجود.

زکات و خمس، رساله در

فارسی، از محمد باقر بن محمد اکمل وحید

ص: 141

بهبهانی (-1205 ق). خ. موجود.

الزکاتیه-زبر الاولین و الآخین

الزکاتیه، الرساله

سید ابو الحسن علی بن نقی رضوی کنتوری (معاصر) مؤلف «اسعاف المأمول».

زکاتیه

فارسی، پزشکی، از سید میر علی بن محمد حسینی مرعشی معروف به سید الاطباء (-1316 ق) که به نام میرزا جواد مجتهد تألیف کرده. خ. مرعشی قم.

الزکوات و الاخماس و اللقط

محمد حسین بن محمد صالح خاتون آبادی (-1151 ق). مذکور در «روضات الجنات».

زکيات المسئلات

منظومه در زکات، از ملا حسن نائینی. مذکور در آخر «گوهر شبچراغ» او که چاپ شده.

الزکيه الزکویه

فارسی، در زکات، از حسن بن عبد الرزاق لاهیجی (-1121 ق)، در 7 فصل.

-بعد الخطبه... این رساله ای است که قلم شکسته رقم...

زلال الانهار---

ص: 142

نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

زمزمه بهشت

فارسی، مجموعه اشعار کنستین رینالد امریکایی، ترجمه مهدی حمیدی شیرازی. ط.

تهران، 1333 ش.

زمزمه الحج

اردو، اعمال حج و زیارات، از سید مهدی بن علی بهیکپوری (-1346 ق). ط. هند.

زمین

فارسی، اشعار هوشنگ ابتهاج متخلص به سایه.

ط. تهران، 1334 ش.

زمین شناسی

فارسی، از ید الله سحابی. ط. تهران، 1331 ش.

زمین شناسی

فارسی، از حسین علی بهرامی، برای دبیرستانها.

ط. تهران، 1317 ش و مکرر.

زمین شناسی

فارسی، از امین میر هادی. ط. تهران، 1314 ش و مکرر.

زمین شناسی

فارسی، از امین ثابت قدم حقیقی. ط. تهران، 1372 ق.

زمین و تربت حسینی

فارسی، از شیخ محمد حسین آل کاشف الغطاء، ترجمه علی رضا خسروانی. ط. تهران.

زمین و سرگذشت آن

فارسی، از لوسین رودو، ترجمه رضا اقصی. ط.

تهران، 1328 ش.

زمینه دانش

فارسی، از تامسن، ترجمه عباس آریانپور کاشانی. ط. تهران، 1350 ق.

زن

فارسی، اشعار محمد صادق رازی. ط. تهران، 1368 ق.

زن

فارسی، مجموعه مقالات، جامع: ابو الحسن سپاه منصور. ط. تهران، 1328 ش.

الزنا بذات البعل

سید حسن بن ابراهیم قزوینی (-1208 ق). از اجزاء «الدر الثمین».

الزنا بذات البعل

محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق). خ. دیده شده.

زناء المحصنه

ملا محمد اسماعیل (سده 13 ق). ناظم «العقیده الوحیده». مذکور در آخر شرح آن منظومه.

زناشوئی

فارسی، از محمود پورشالچی. ط. تهران، 1331 ش.

زناشوئی ناپسند

فارسی، از تولستوی، ترجمه جلال الدین دادگستر (یا دادگر) شیرازی. ط. تبریز، 1310 ش.

زنان دانشمند

فارسی، از مولر، ترجمه حسن ره آورد. ط.

تهران، 1324 ش.

زنان سنخور

فارسی، از علی اکبر سلیمی. ط. تهران، 1335 ش (2 مجلد)؛ 1337 ش (جلد سوم).

زنان شکیبا (یا سرگذشت بعضی از بانوان نامی

جهان)

فارسی، از علی جواهر کلام. ط. تهران، 1321 ش.

ص: 143

زن از نظر حقوق اسلامی

فارسی، از ابو الفضل حاذقی فرزند شکر الله حاذق. ط. تهران، 1324 ش.

زن امروزه

فارسی، از قاسم امین مصری. ترجمه «المرأه الجديده». ط. تهران، 1322 ش.

زن به نظر ژاپنی

فارسی، از یوسابورو تاکه کوشی، ترجمه الف.

ب. ط. تهران، 1326 ش.

زنبق سرخ

فارسی، از اناتول فرانس، مترجمه ناشناخته. ط.

تهران، 1318 ش.

زنبور عسل

فارسی، از علی تجریشی. ط. تهران، 1299 ش.

زنبور عسل

فارسی، از موريس مترلینگ، ترجمه ذبيح الله منصورى. ط. تهران، مگرر.

زن بیچاره

فارسی، منظومه حسین بن علی مراد پژمان بختیاری. ط. تهران.

زنبیل

فارسی و عربی، کشکولگونه ای از معتمد الدوله فرهاد میرزا بن عباس میرزا (1305 ق). ط.

تهران، 1318 ق، 1329 ق و 1345 ش.

الزنبیل المدور

ابن خالویه. مذکور در «کشف الظنون».

زن پاک دامن

فارسی، داستان، از ماری کارولی، ترجمه احمد کریمی. ط. تهران، 1306 ش.

از نجیه، الرساله

تفسیر آیه «لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ»، از شیخ احمد احسائی.

زن خاکستری پوش

فارسی، از ژان سرز، ترجمه م.ب.ط. تهران.

زن در بدر

فارسی، داستان از البرت براینر آلمانی، ترجمه محسن جهانسورز فرزند اسعد السلطنه. ط.

تهران، 1309 ش.

زن در جامعه

فارسی، ترجمه حبیب الله آموزگار شیرازی.

ط. تهران، 1310 ش.

زن در عصر جدید

فارسی، از اوریزان اسوت مارون، ترجمه رحیم نامور. ط. تهران، 1318 ش.

زن در قرن بیستم

فارسی، از خانم تربیت. ط. تهران، 1316 ش.

زن در کشور قضا و قدر

فارسی، از ماه طلعت پسیان. ط. تهران.

زن در نظر بزرگان

فارسی، از نصرت خانم خادمی. ط. تهران، 1318 ش.

زن دلفریب

فارسی، از دیموند ماکار، ترجمه محمد علی شیرازی. ط. تهران، 1335 ش و مکرر.

زن زیادی

فارسی، از جلال الدین بن سید احمد طالقانی معروف به جلال آل احمد. ط. تهران، 1331 و 1342 ش.

زن سی ساله

فارسی، از بالزاک، ترجمه علی اصغر خیره زاده.

ط. تهران، 1334 و 1343 ش.

زنجیر عدالت

فارسی، ترجمه شرف الدین قهرمانی. ط. تهران.

ص: 144

زندان بغداد

فارسی، از سید هادی بن محمد حائری. ط.

تهران، 1317 ش.

زندان خیال

فارسی، از موريس دوکبری، ترجمه سیامک یاسمی. ط. تهران، 1324 ش.

زندان نامه

فارسی، اشعار. شیخ اسماعیل بن حسین تائب تبریزی معروف به مسأله گو (-1374 ق). که در زندان سروده و برخی از آنها چاپ شده است.

زندانی

فارسی، از کرونین، ترجمه رضا مستعان. ط.

تهران، 1330 ش.

زندانیان

فارسی، از ماکسیم گورکی، ترجمه عباس خلیلی.

ط. تهران، 1310 و 1330؛ ترجمه سحر، ط.

تهران، 1330 ش.

زندانی بیگناه

فارسی، ترجمه عنایت الله شکیباپور. ط. تهران.

زندگانی آیت الله چهارسوقی

فارسی، شرح حال میرزا حسن بن مسیح بن صاحب روضات معروف به چهارسوقی، از سید محمد علی بن محمد هاشم روضاتی. ط.

اصفهان، 1372.

زندگانی ابن سینا

فارسی، از حسین رستگار نامدار. ط. تهران، 1373 ث.

زندگانی ابو ذر غفاری ---

ص: 145

زندگانی پرمجرای نادر شاه

فارسی، از محمد حسین میمنندی نژاد. ط.

تهران، 1335 ش و مکرر.

زندگانی نقی زاده (سید حسن)

فارسی، از مهدی مجتهدی. ط. تهران، 1329 ش.

زندگانی امام جعفر صادق (علیه السلام) - تاریخ عصر

جعفری

فارسی، از ابو القاسم سحاب (معاصر). ط.

تهران، 1323 و 1328 ش.

زندگانی سید جمال افغانی

فارسی، از مرتضی مدرّسی چهاردهی. ط.

تهران، 1374 ق.

زندگانی حافظ ---

ص: 146

زندگانی زینب کبری

فارسی، از شیخ جعفر نقدی. ترجمه حسین عمادزاده اصفهانی. ط. تهران، 1323 ش.

زندگانی سقراط - زندگانی و افکار و عقاید

سقراط

فارسی، از کورامایسون، ترجمه امیر حسین ایلخانی بختیاری. ط. تهران، 1333 ش.

زندگانی سعدی

فارسی، از بدیع پاک بین شیرازی. ط. تهران، 1316 ش.

زندگانی سلمان ---

ص: 147

زندگانی گران

فارسی، از حسن مشرف نفیسی فرزند علی اکبر ناظم الاطباء. ط. تهران، 1360 ق.

زندگانی لطفعلی خان زند-قران (یا غران) یا

سرگذشت لطفعلی

فارسی، از حسین بن محمد جواد مسرور اصفهانی. ط. تهران، 1332 ش.

زندگانی نین-مرد انقلاب

فارسی، ترجمه عباس فصیحی. ط. تهران، 1322 ش.

زندگانی مارشال فوش

فارسی، ترجمه علی اکبر بامداد. ط. ایران.

زندگانی مازارن

فارسی، از آگوست پای پی، ترجمه خانابا بیانی.

ط. تهران، 1320 ش.

زندگانی مانی

فارسی، از ملک الشعراء محمد تقی بهار فرزند محمد کاظم صبوری کاشانی. ط. تهران، 1313 ش.

زندگانی محمد (صلی الله علیه و آله)

فارسی، از محمد حسین هیکل، ترجمه ابو القاسم پاینده. ط. تهران، 1355 ق و مکرر.

زندگانی محمد (صلی الله علیه و آله)-ترجمه الابطال، زندگانی حضرت رسول، زندگانی رهبر عالم و شرح زندگانی محمد (صلی الله علیه و آله).

زندگانی مرد برجسته اسلام حضرت رضا

فارسی، از ابراهیم سرمدی. ط.

زندگانی ملک المتکلمین

فارسی، از مهدی ملکزاده فرزند ملک المتکلمین. ط. تهران، 1365 ق.

زندگانی من (یا قلب خونین)

فارسی، از علی رضا احتشامی. ط. بروجرد، 1334 ش. تهران، 1328 ش.

زندگانی من - زندگی من

فارسی، از جواهر لعل نهرو، ترجمه محمود تفضلی. تهران، 1335 ش.

زندگانی موسولینی - زندگانی سیاسی موسولینی

در سوئیس

فارسی، از مارسل نبرانی، ترجمه داود مؤید امینی. ط. تهران.

زندگانی موسی بن جعفر (علیه السلام)

فارسی، از ابو القاسم سحاب. ط. تهران، 1370 ق.

زندگانی ناپلئون

فارسی، از کاظم میر عمادی. ط. تهران، 1320 ش.

زندگانی نادر شاه - نادر پسر شمشیر

فارسی، از نصر الله یا نور الله لارودی. ط. تهران، 1319 ش.

زندگانی و آثار رضا کمال (شهرزاد)

فارسی، از ابو القاسم جتئی عطائی. ط. تهران، 1333 ش.

زندگانی و آثار بهار

فارسی، از احمد نیکو همت. ط. کرمان، 1334 ش. (ج دوم).

زندگانی هندنبورگ

فارسی، از عبد الله انصاری. ط. تهران، 1320 ش.

زندگانی هنرمندان

فارس، از هانری مورژ، ترجمه ابراهیم الفت.

ط. تهران، 1323 ش.

زندگی اقتصادی-زندگانی اقتصادی

زندگی اقتصادی بشر

فارسی، از طرف کمیسیون ترجمه آثار بین المللی. ط. تهران، 1331 ش. (چاپ دوم).

زندگی پس از مرگ

فارسی، از ماری کورمیلی، ترجمه علی شیرازی نقیب الممالک. ط. تهران.

ص: 148

زندگی جامی شاعر ایرانی

فارسی، از علی اصغر بن احمد علی حکمت شیرازی. ط. تهران، 1320 ش.

زندگی جاوید

فارسی، از تولستوی، ترجمه جلال الدین دادگر.

ط. تهران، 1357 ق.

(ظاهراً با «فلسفه زندگی» یکی است).

زندگی در هندوستان

فارسی، از جواد معینی. ط. تهران، 1327 ش.

زندگی فارابی - زندگی و فلسفه فارابی

فارسی، از کاظم رجوی دیلمقانی. ط.

زندگی فردوسی - زندگی حکیم ابو القاسم

فردوسی

فارسی، از علی آذری، ط. تهران، 1326 ش و 1327 ش.

زندگی و فلسفه حاج ملا هادی سبزواری

فارسی، از مرتضی بن محمد مدرسی چهاردهی رشتی. ط. تهران، 1334 ق.

زند و پازند اوستا (با شرح و فرهنگ لغات)

فارسی، به اهتمام میرزا محمد ملک الکتاب شیرازی. ط. بمبئی.

زندگی ولتر

فارسی، از احمد احمدی. ط. تهران، 1330 ش.

زننده بگور

فارسی، از صادق هدایت. ط. تهران، 1309 ش.

و مکرر.

زنده بگور

فارسی، از زین العابدین مؤتمن. ط. تهران، 1317 ش و مکرر.

زنده بیدار-حی بن یقظان

فارسی، از ابن طفیل، ترجمه بدیع الزمان محمد حسن بن محمد علی فروزانفر. ط. تهران، 1334 ش و مکرر.

زنده دلی (یا خوب زیستن)

فارسی، از ابراهیم بن بنی احمد. ط. تهران، 1329 ش.

زنده رود (در تاریخ اصفهان)

فارسی، از علی جواهر کلام. ط. تهران، 1313 ش.

زن شناسی

فارسی، از آندره بلینه، ترجمه محمودپور شالچی. ط. تهران.

زن شوهردار

فارسی، از بانگو، ترجمه سید جعفر حسینی اصفهانی. ط. تهران، 1306 ش.

زن فریبنده

فارسی، از ابو موا، ترجمه منصور افخمی. ط.

تهران.

زن کارگر

فارسی، از محمد صمصام. ط. تهران، 1331 ش.

زنگها برای که به صدا درمی آیند؟

فارسی، از ارنست همینگوی، ترجمه رحیم نامور. ط. تهران، 1338 ش (چاپ دوم) و مکرر.

زنگهای ساعت

فارسی، از موریس لبلان، ترجمه عنایت الله شکیباپور. ط.؛ تهران، 1306 ش.

زن مردد

فارسی، از گارنیه، ترجمه محمود شالچی. ط.

تهران، 1330 ش.

زن مست

فارسی، از قاسم بن احمد مازندرانی. ط. تهران، 1326 ش.

زن و آزادی

فارسی، از قاسم امین، ترجمه سید احمد مهذب. ط. تهران، 1316 و 1321 ش.

ص: 149

زن و خانه داری (یا تربیت خانوادگی)

فارسی، ترجمه سید جعفر حسینی اصفهانی. ط.

رشت، 1306 ش.

الزوائد الجزیله

حاشیه بر حاشیه ملا- عبد الله یزدی بر تهذیب، از سید ابو القاسم بن رضا طباطبائی معروف به علامه تبریزی (-1361 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

زوائد الفوائد

کشکولگونه ای از سید محمد حسین بن محمد علی حسینی شهرستانی (-1315 ق). خ. دیده شده.

زوائد الفوائد

ادعیه و اعمال، از سید صفی الدین علی بن علی بن موسی بن طاوس حلّی، فرزند رضی الدین علی بن طاوس. از این کتاب در «بحار الانوار» مجلسی نقل شده است. خ. موجود.

الزواج الموقت

در متعه، از سید هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست کتب او.

الزواج المهدویّه

منظومه در کبائر، از سید مهدی بن علی موسوی بحرانی (-1343 ق).

- باسم الاله الراحم الرحمان

ذی العفو و التوبه و الغفران

الزواج و المواعظ

ابو احمد حسن بن عبد الله بن سعید عسکری، از مشایخ شیخ صدوق. مذکور در «کشف المحجّه» ابن طاوس.

الزّوارف فی شرح عوارف المعارف

شیخ علی بن احمد معروف به مخدوم علی مهامی (-835 ق). مذکور در «سبحه المرجان».

زوار العرب- زوراء العرب

ابو بکر محمد بن حسن بن درید (-321 ق). مذکور در «کشف الظنون».

الزّوال، رساله فی

شرح مبحث زوار از «الروضه البهیة»، از شیخ احمد بن ابراهیم بن احمد درازی بحرانی، پدر صاحب حدائق. خ. دیده شده.

الزّوال، رساله فی

شرح مبحث زوال از «الروضه البهیة»، از محمد تقی بن حسینعلی هروی اصفهانی (-1299 ق).

مذکور در «نهایه الآمال».

زوار الاذن فی اثناء الصلاه

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1320 ق). مذکور در «قصص العلماء».

زواهر الجواهر فی نوادر الزواجر

ادبیات، از سید بهاء الدین محمد بن محمد باقر حسینی مختاری نائینی (- پس از 1130 ق).

مقالاتی است نظیر مقامات حریری در یک فاتحه و 3 باب. خ. مرعشی قم.

زواهر الحکم (الزاهر نجومها فی غیاب الظلم)

حکمت، از حسن بن عبد الرزاق لاهیجی (-1121 ق)، مرتب بر مقدمه و 3 باب. خ.

آستان قدس، ش 661 (1206 ق).

الزوراء

حکمت، از جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق) که خود آن را شرح کرده است. خ.

آستان قدس، ش 140 (-919 ق) و چند نسخه دیگر.

-فوضت امری الیک یا من بیده الفضل

زوراء العرب ---

نائب الصدر. تاریخ نظم، 1359 ق.خ. مجلس.

- الا ای ساقی فیاض لاهوت

مراده از شراب فیض حق قوت

الزهار و التوحید

ابو جعفر محمد بن علی شلمغانی معروف به ابن ابی العزاقر. مذکور در رجال نجاشی.

الزهد، کتاب

حسن بن علی بن فضال کوفی. مذکور در رجال نجاشی.

الزهد، کتاب

حسین بن سعید اهوازی. خ. آستان قدس، ش 8128 (1356 ق.).

الزهد، کتاب

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق.).

الزهد، کتاب

ابو الحسن علی بن حسن بن علی بن فضال فطحی.

نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الزهد، کتاب

ابو الحسن علی بن مهزیار اهوازی، وکیل ائمه (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

الزهد، کتاب

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی. نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت کرده است.

الزهد، کتاب

محمد بن حسن بن فروخ صفار قمی (-290 ق.).

مذکور در رجال نجاشی.

الزهد، کتاب

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). مشتمل بر 13 کتاب، به عدد و به نام معصومین (جز حضرت حجت علیه السلام).

مذکور در رجال نجاشی.

الزهد، کتاب

محمد بن علی بن فضل بن تمام بن مسکین. شیخ ابو العباس ابن نوح، استاد نجاشی.

الزهد، کتاب

محمد بن فضیل بن عزوان بن جریر ضبی (-195 ق). مذکور در رجال کشی که از او در «الاصابه» ابن حجر نقل شده.

الزهد، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

مذکور در رجال نجاشی.

الزهد، کتاب

ابو عبد الله محمد بن هبه الله وراق طرابلسی، شاگرد شیخ طوسی. مذکور در فهرست منتجب الدین.

الزهد، رساله

ملا محمود شریعتمدار تهرانی (معاصر).

شرحی است بر حدیث «اعمل لدنیاک کأنک تعيش ابدًا...».

الزهد، کتاب

عمر بن خلاد بغدادی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الزهد، کتاب

یحیی بن علیم کلبی، نجاشی به 4 واسطه روایت کرده است.

زهد النبی (صلی الله علیه و آله) - المنبئ عن زهد النبی (صلی الله علیه و آله)

ابو محمد جعفر بن احمد قمی معروف به ابن رازی، معاصر شیخ صدوق (-381 ق). مذکور در «امان الاخطار» و «الدروع الواقیه».

الزهد و اخبار الزهاد

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانی (-378 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

زهد و تقوی

فارسی، مثنوی، از مفتی محمد عباس لکهنوی (-1306 ق).

ص: 151

الزهد و التقوى

شيخ عماد الدين محمد بن ابي القاسم طبري، مؤلف «بشاره المصطفى».

زهد و تقوى آل محمد (صلى الله عليه و آله)

فارسي، از شيخ على بن محمد چاله ميداني. ط.

تهران، 1323 ق (با اكسير آل محمد).

الزهراء

اردو، احوال حضرت زهراء (س ع)، از سيد اولاد حيدر بلگرامي. ط.

الزهراء ---

ص: 152

زهر الرياض - زهره الرياض

فارسی، فقه، برگرفته از «رياض المسائل»، شیخ ابو علی محمد بن اسماعیل حائری رجالی (-1216 ق). خ. آستان قدس، ش 14828 (1233 ق)

الزهر الفائق (فی شرح مقدمه الحدائق)

شیخ محمد رضا بن قاسم غراوی، تألیف: 1331 ق.

زهر الکلام

شیخ عمر بن ابراهیم اوسی. سید هاشم توبلی در «نزهه الابرار» از آن نقل کرده است.

زهر الکمام فی جود الکرام

ناشناخته. شیخ احمد بحرانی در کشکول مؤلف 1135 ق از آن نقل کرده است.

زهر المباحثه و ثمر المناقشه

شیخ ابو الحسین قطب الدین سعید بن هبه الله راوندی (-573 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الزهر الممطور باللؤلؤ المنثور

شیخ ابو الرضا محمد جواد بن محمد بن شیب نجفی (-1363 ق).

زهر و تریاق

فارسی، مثنوی، از یحیی کافرا (سده 13 ق). خ.

موجود.

- یا خلیل النظر علی وجه الجمیل

الزهره البارقه

منظومه در لغت، از محمد بن عبد الوهاب همدانی (-پس از 1303 ق)، تاریخ نظم:

1281 ق. خ سماوی نجف.

- حمدا کثیرا کل کل البلغاء عنه

زهرة الحياه الدنيا

جلد پنجم «مجالس الاخبار»، از محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائری (-1074 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

زهرة الربيع (في ادعيه الاسابيع)

سید رضی الدین علی بن موسی بن طاوس حلّی (-664 ق). از اجزاء «التّتمات و المهمّات» اوست. مذکور در اوّل «جمال الاسبوع» مؤلف.

زهرة الرّیاض: -زهرة الریاض

زهرة الرّیاض

سید ابو المعالی اسماعیل بن حسن حسنی، نقیب نیشابور و معاصر شیخ طوسی و صاحب «انساب الطالبیّه».

زهرة الریاض و نزهة القلوب المراض

شیخ سلیمان بن داود سواری (یاسبتی). معرّب کتاب «بهجة الانوار» اوست.

زهرة الریاض و نزهة المرناض

سید جمال الدین ابو الفضائل احمد بن موسی بن طاوس حلّی (-673 ق). خ. آستان قدس، ش 8283 (986 ق) و 6726 (980 ق).

الزهره السنّیة

فارسی، مثنوی، از سید عیسی بن محمد علی عاملی (سده 13 ق).

زهرة العوالم (في نظم اصول المعالم)

شیخ محمد رضا بن قاسم غراوی نجفی، تاریخ نظم: 1329 ق.

زهرة الغری (في استخراج التقويم من الزیج

البهادری)

میرزا احمد رشتی منجم (-1300 ق). خ.

موجود.

زهرة المتزّهین ---

-الحمد لله المنفرد بالازليّة و البقاء

زهرة المقول (في انساب الرسول صلى الله عليه وآله) - زهره

المقول (في نسب ثاني فرعى الرسول)

سيد زين الدين على بن حسن شد قمى (-1033 ق)؛ تأليف: 1013 ق.خ. موجود.

الزهور في رامپور ---

ص: 154

الزياره، رساله فى -مقاله

زياره امير المؤمنين (عليه السلام)

رضى الدين رجب بن محمد حافظ برسى (-ح 811 ق).

زياره اولاد الائمه و السادات و العلماء ---

ص: 155

زیج ابن الاعلم

شریف ابو القاسم علی بن ابی الحسن علوی معروف به ابن اعلم (-375 ق). مذکور در «فرج المهموم» ابن طاوس.

زیج ابراهیم بن حبیب الفزاری-الزیج علی سنی العرب

زیج ابن حماد

ابن حماد اندلسی. وی بر ارساد ابراهیم بن یحیی نقاش 3 زیج ترتیب داد: «الکور علی الدور»، «الامد الی الابد» و «المقتبس» که مختصر آن دو است مذکور در «کشف الظنون».

زیج ابن الشاطر الانصاری

علاء الدین علی بن ابراهیم انصاری معروف به ابن شاطر (-777 ق). مذکور در «الدرر الکامنه» و «کشف الظنون».

زیج ابن حنیفه الدینوری

ابو حنیفه احمد بن داود دینوری (-290 ق).

مذکور در «کشف الظنون».

زیج اصفهان

سید محمد باقر بن محمد حسین بن بدیع الزمان حسینی منجم. آغاز تألیف: 1233 ق.خ. موجود.

زیج الغ بیگ

فارسی، از الغ بیگ محمد بن شاهرخ (-853 ق).خ. آستان قدس، ش 7699 (879 ق) و چند نسخه دیگر.

زیج ایلخانی

فارسی، از خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق).خ. آستان قدس، ش 5332 (872 ق) و چند نسخه دیگر.

زیج بهادری-زیج بهادر خانی-زیج طغیانی

فارسی، از غلام حسین بن فتح محمد جنپوری.

ط. هند، 1257 ق/1855 م.

زیج التسهیلات

فارسی، از غیاث الدین جمشید بن مسعود کاشانی (-841 ق). خ. آستان قدس، ش 5329 (قطعه ای از کلّ زیج است).

زیج جلالی - زیج ملکشاهی

فارسی، از ابو الفتح عمر بن ابراهیم خیام نیشابوری (-517 ق یا پس از 525 ق) که به نام سلطان جلال الدین ملکشاه سلجوقی تألیف کرده.

زیج حارث

حارث منجم، مذکور در فهرست ابن ندیم.

الزیج الحاکمی

ابو الحسن علی بن عبد الرحمان منجم معروف به ابن یونس (-399 ق) به نام عزیز بن حاکم فاطمی در مصر تألیف کرده. مذکور در «کشف الظنون» (ظاهراً منصور بن حاکم صحیح است).

ط. فرانسه، 1804 م.

الزیج الخاقانی

تکمله زیج ایلخانی، از غیاث الدین جمشید بن مسعود کاشانی (-841 ق). خ. موجود.

زیج الخلیلی

علامه خلیلی. از مصادر «نصایح الاحباب فی العمل بالمجیب و المقنطر و الاسطرلاب» و مذکور در زیج ابن شاطر.

زیج ذو الفنون

فارسی، از حبیب الله ذو الفنون (-1367 ق).

مذکور در «سالنامه پارس» 1309 ش.

زیج سلطانی

فارسی، از قطب الدین محمود بن مسعود شیرازی (-710 ق). خ. مجلس. (در «زنبیل فرهاد میرزا») زیج سلطانی تتمه زیج الغ بیگ دانسته شده است).

زیج شاهی

حکیم اوحد الدین انوری (-551 ق)، عبد الرحمان خازنی و حسام الدین، تألیف: 525 ق. مذکور در «زنبیل فرهاد میرزا». «کشف

الظنون» (زیج سنجرى) را به عبد الرحمان خازن نسبت می دهد.

زیج شاهی

خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق). این زیج را نجم الدین لبودی تلخیص کرده و آن را «الزاهی» نامیده است. مذکور در «کشف الظنون».

زیج طغیانی-زیج بهادری

زیج عبد الرحمان

ظاهرا عبد الرحمان خازنی (یا خازن) که یادش در «زیج شاهی» گذشت

زیج عبد الله بن احمد بن حسن

مذکور در «فرج المهموم» ابن طاوس.

الزیج علی سنی العرب

ابو اسحاق ابراهیم بن حبیب فزاری، منجم منصور. مذکور در فهرست ابن ندیم.

زیج علائی

فارسی، از نظام الدین حسن بن محمد نیشابوری معروف به نظام 61 ج (-728 ق) که به نام علاء الدوله تالیف کرده و آن را شاگردانش پس از مرگ او در 10 باب مرتب کرده اند.

الزیج العلائی

ابو ریحان محمد بن احمد بیرونی (-440 ق).

مذکور در «کشف الظنون».

الزیج العمی-المحقق

ناشناخته. خ. موجود.

زیج کوشیارگیلی

کوشیار بن لبان گیلی خسروانی (سده 3 ق).

مذکور در «محبوب القلوب» در احوال بطلمیوس قلوژی.

الزيج اللطيف

جابر بن حیان (-200 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

زیج محمدشاهی

فارسی، از راجه سینگه سوایی (-1156 ق) که به کمک چند تن از جمله میرزا عابد و میرزا خیر الله شیرازی در 1140 ق به نام محمد شاه پادشاه هند نگاشته و سید نعمت الله بن نور الدین جزائری (-1151 ق) هم در اتمام آن سهم داشته است. خ. آستان قدس، ضمیمه ش 12315 (1197 ق) و چند نسخه دیگر.

الزيج المسعودی

حکیم ابوریحان محمد بن احمد بیرونی (-440 ق)، برای سلطان مسعود غزنوی ترتیب داده است.

زید الشهید

سید عبد الرزاق بن محمد موسوی دغاری آل مقرم (معاصر). ط. نجف، 1355 ق.

زید الشهید

سید هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

زید بن حارثه حب النبی، کتاب- اخبار زید بن

حارثه

ابو المنذر هشام بن محمد کلبی (-205 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

زید بن علی بن الحسین (علیه السلام)، کتاب

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

زید بن علی بن الحسین (علیه السلام)، کتاب

محمد بن علی بن ابراهیم استرآبادی (-1026 ق). مذکور به خط شاگردش در آخر «منهج المقال».

زید و زینب

فارسی، مثنوی، از خضر شاه استرآبادی. مذکور در «مجالس النفائس».

زید و زینب و قضیتها

عبد الرزاق بن علی رضا اصفهانی همدانی (معاصر).

زید و زینب ---

ص: 158

قزوینی. نسخه ناقص و غیر مهذب به خط مؤلف موجود است.

زینہ الصالحین

فارسی، ادعیه، ناشناخته، به احتمال از زین العابدین بن محمد علی تبریزی (سده 13 ق).

نسخه آن در کتابخانه صاحب ذریعه موجود بوده است.

زینہ الصلاه

در نوافل و تعقیبات، از ملا محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق) که مختصر «انیس الزاهدین» اوست.

زینہ العابدین

اردو، ادعیه، از مولوی سید ظل الحسنین هندی.

زینہ العباد

اخلاق، از شیخ احمد بن شکر نجفی. خ. فیض آباد هند.

زینہ العباد

فارسی، رساله عملیه، از شیخ زین العابدین مازندرانی حائری (-1308 ق). ط. بمبئی، 1310-1311 ق؛ تهران، 1312 ق (با نخبه فیض)، 1323 ق (با حواشی آخوند خراسانی).

مؤلف 3 رساله به همین نام-مفصل و مختصر- دارد که هر سه چاپ شده. خ. آستان قدس، ش 13585 (1287 ق).

زینہ العباد (فی متابعه الرشاد)

اصول عقائد، از سید محمد مهدی بن صالح موسوی قزوینی (-1358 ق). ط. نجف، 1346 ق.

زینہ القراء

تجوید، ناشناخته. احوال نافع از آن نقل شده است.

زینہ الکواکب

نجوم، از سید هبه الدین محمد علی بن حسین حسینی شهرستانی (-1300 ق)، تألیف: 1330 ق. مذکور در فهرست تألیفات او.

زینہ المتقین (فی احکام فروع الدین)

رسالة عملیه، از سید محمد ابراهیم بن محمد باقر موسوی قزوینی (-1262 ق) صاحب ضوابط.

زینہ المجالس

اردو، مناقب و مصائب، از سید محمد مجتبی بن محمد حسین نوگانوی (-1324 ق). ط. هند، 1352 ق.

زینہ المجالس

فارسی، تاریخ، از مجد الدین محمد بن ابیطالب مجدی حسینی، تألیف: 1004 ق به نام شاه تهماسب در 9 جزء. ط. تهران، 1262 ق و مکرر تا 1342 ش. خ. آستان قدس، ش 10517 (1261 ق) و 2 نسخه دیگر.

زینہ المجالس

کشکولگونه ای از نظام الدین محمد بن حسین قریشی ساوجی شاگرد شیخ بهائی. مذکور در «ریاض العلماء».

زینہ المجالس

لطائف، از محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائری (-1074 ق). مذکور در «طیف الخیال» او.

زینہ المدائح

فارسی، مدایح فتحعلی شاه قاجار، جامع: محمد صادق همای مروزی. در «مجمع الفصحاء» از آن نقل شده است؛.

زینہ المرائی

فارسی، تضمین 12 بند محتشم، ناظم: ناشناخته.

ط. ایران.

زینہ المساجد

ادعیه، خط رحمت شیرازی نواده وصال. ط.

بمبئی، 1326 ق.

ص: 159

زینه المسالك

شرح الفیة ابن مالک، از ملا محسن بن محمد طاهر قزوینی.خ. موجود.

-الحمد لله الذي رفع درجاتنا با تبايع النبيين...

الزى و التجمل

آداب و سنن، مجلد شانزدهم «بحار الانوار» علامه مجلسی است.

زیور الهی-زیور الهی

زیور عارفین-زیور العارفین

ص: 160

ژاله

فارسی، از زین العابدین بن شیخ العراقین مازندرانی رهنما. ط. تهران.

ژاله

فارسی، از شیخ محمد جواد بن ابی طالب تربتی.

ط. تهران.

ژاله یا رهبر دوشیزگان

فارسی، از زهرا کیا، ط. تهران، 1315 ش.

ژان پهلوان-پسر پاردیان

فارسی، داستان، از میشل زاگو، ترجمه حسینقلی مستعان و رشید امانت. ط. تهران، 1307 یا 1310 ش (در 6 مجلد نخستین ترجمه مستعان و 3 مجلد آخر به عنوان «ژان دولاروج») ترجمه رشید امانت است.

ژان دولاروج---

ص: 161

سابق العجم

احوال سلمان فارسی، از شیخ عبد الواحد بن احمد مظفری (-1310 ق). ط. نجف.

السابقین فی اعتقاد اهل بیت الطاهرین (علیه السلام)، کتاب

شیخ ابو الحسن محمد بن ابراهیم قائمی. مذکور در فهرست منتجب الدین.

ساحل

فارسی، از مهدوی. ط. تهران، 1330 ش.

ساحل نجات (در مضرات و مفسد شراب و تریاک و

قمار و موسیقی)

فارسی، از شیخ ذبیح الله بن محمد علی محلاتی.

ط. تهران، 1332 ش.

الساحلیات

فوائد متفرقه، از سید هبه الدین شهرستانی، که هنگام سفر در سواحل خلیج فارس نگاشته است.

ساختمان و انرژی اتم

فارسی، از غلام علی بازرگان. ط. تهران، 1325 ش.

ساختمانهای درمان و بهداشت

فارسی، از نور الدین کیانوری. ط. تهران،

ساده دل

فارسی، از ولتر، ترجمه محمد قاضی. ط. تهران، 1333 و 1344 ش.

سازش چشم با تغییرات برونی و درونی

فارسی، از محمد حسین میمندی نژاد. ط.

تهران، 1321 ش.

سازمان آموزش عمومی در اتحاد جماهیر شوروی

فارسی، ترجمه سعید نفیسی. ط. تهران، 1323 ش.

سازمان آموزش و پرورش در روسیه شوروی

فارسی، از حبیب الله دری. ط. تهران، 1325 ش.

سازمان اداری حکومت صفوی (یا تحقیقات و

حواشی و تعلیقات استاد مینورسکی بر

تذکره الملوک)

فارسی، ترجمه مسعود رجب نیا. ط. تهران 1334 ش.

سازمانهای تمدن امپراتوری اسلام

فارسی، از استانیسلاس گویارد، ترجمه سید فخر الدین طباطبائی. ط. تهران، 1326 ش.

ساز و آهنگ باستان (یا تاریخ موسیقی)

فارسی، از شمس العلماء محمد حسین قریب گرگانی (-1345 ق). ط. تهران، 1320 ش (با مقدمه روح الله خالقی. در فهرست مشار همین کتاب از تألیفات روح الله خالقی شمرده شده است.

ص: 162

ساز و پیرایه شاهان پرمایه

فارسی، در اوصاف و اصناف شاهان، از افضل الدین محمد بن حسن مرقی معروف به بابا افضل کاشانی. ط. تهران، 1311 ش. خ. آستان قدس، ش 6420 (1273 ق) و چند نسخه دیگر.

سأصلیه سقر

مولوی سید حسنعلی جنپوری، رد تفسیر «فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ» از سراج الدین که آن را در رد تفسیر مولوی مقبول احمد جنپوری در مباحث امامت، متعه و غیره نوشته بوده است. ط. لکهنو.

ساطع الانوار-النور الساطع

ساطع برهان

اردو، کلام، ناشناخته. ط.

الساعات، کتاب

کفعمی در تألیفات خویش از آن نقل می کند و ظاهراً «الاسرار المودعه فی ساعات اللیل و النهار» ابن طاوس است که یاد شد.

الساعات، الکتاب

ابو عمر و محمد بن عبد الواحد زاهد مطرز لغوی.

مذکور در «معجم الادباء»

ساعات اللیل بمنازل القمر-تعیین ساعات اللیل

الساعة الزوالیه

گاهشناسی، از سید هبه الدین محمد علی بن حسین شهرستانی. ط. بغداد، 1330 ق.

ساعتی با ختام

فارسی، از علی اکبر یوسفی. ط. تهران، 1333 ش.

الساعیه-تهذیب الصرف

تاج العلماء سید علی محمد بن محمد بن دلدار علی تقوی لکهنوی (-1312 ق). مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

ساغر

فارسی، داستان، از مطیع الدوله سید محمد حجازی، ط. تهران، 1331 ش و مکرر.

ساغر آل بنی

اردو، مرثی، از حکمی، ط. هند

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از سراج الدین علی آرزو (-1169 ق). خ بادلیان و برلن.

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از محمد طاهر بن ظفر خان آشنا (-1081 ق)، معاصر نصرآبادی. خ. دیوان هند. وی ساقینامه ای هم در قالب ترجیع بند دارد.

(1) - به نام خدائی که از قدر و شان...

(2) - ای باده کشان مژده که ایام بهار است...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از نظام الدین احمد آگاه (سده 11 و 12 ق). خ بادلیان.

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از میر ابو طالب نواده میر ابو القاسم فندرسکی و شاگرد علامه مجلسی. خ.

مجلس تهران.

- ثنا ایزدی را که از نور پاک...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از میرزا ابراهیم ادهم تویسرکانی (سده 11 ق). دانشگاه تهران.

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از قاسم بن زین العابدین ادیب کرمانی (-1348 ق)، استخراج توسط گلچین معانی. خ. موجود.

- بده ساقی آن جام لبریز بود...

فارسی، مثنوی، از اسد بیگ بن مراد قزوینی (-1014 ق). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9596.

- بیا کز خرد پای برتر نهیم...

ص: 163

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از حاج ملا هادی اسرار سبزواری (-1289 ق)، درج در دیوان او که مکرر چاپ شده.

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از محمد سعید بن محمد صالح اشرف مازندرانی (-1116 ق). خ. آستان قدس (در کلیات او).

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از اظهري. مذکور در «كشف الظنون».

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از اقدسی مشهدی (-1002 یا 1004 ق). خ. آستان قدس. ط. (در «میخانه»).

- دلا صبح شد خیز و بشکن خمار...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از میر امان الله بن مهابت خان امانی هندی (-1044 یا 1046 ق). خ. دیوان هند.

- زهی مست پیمانه ات روزگار...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از ارجاسب امیدی تهرانی (-929 ق). ط. (در «میخانه»). خ. مجلس.

- حریفی که این نیلگون خم ازوست...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از اوجی کشمیری (-1032 ق) فرزند ملا نامی. ط. (در «میخانه»).

- چنین تا به کی ترک ساغر کنیم...

ساقینامه - نشأه بی خمار

فارسی، مثنوی، از تقی الدین اوحدی (-1030 ق) یا منسوب به او. خ. بادلیان.

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از اهلی ترشیزی خراسانی (-934 یا 936 ق). خ. شهید مطهری.

- الهی تویی واقف از حال من...

ساقینامه

فارسی، رباعیات، از ملا محمد اهلی شیرازی (-942 ق). خ. مجلس آستان قدس (در کلیات او).

- ساقی قدحی که کارساز است خدا...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از باقر خرده کاشی (-1038 ق). خ. آستان قدس.

- دلی دارم از درد ناسازتر...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از عبد القادر بیدل دهلوی (-1130 ق). ط. (با دیوان او).

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از پرتوی شیرازی لاهیجی (-941 ق) منجم روزگار شاه اسماعیل صفوی.

خ. ملک تهران و آستان قدس ضمیمه ش 9596.

- دلا پرده بردار از روی کار...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از تقی بن پیرزاد مشهدی مازندرانی (-1021 ق). ط. هند.

- ندارم سر خصمی از روزگار...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از باقیا. مذکور در تذکره «میخانه».

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از خواجه حسین ثنائی (-996 ق) که به نام ابراهیم میرزای صفوی به نظم آورد.

خ. آستان قدس، ضمیمه 9596؛ مجلس و ملک تهران.

- بیا دل به میخانه اهل راز...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از نور الدین عبد الرحمن جامی (-898 ق). خ. آستان قدس، ضمیمه ش

ص: 164

9596 و دانشگاه تهران.

- دلا دیده دوربین برگشای...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از شمس الدین محمد حافظ شیرازی (-792 ق). ط. مکرر (در دیوان او).

- سر فتنه دارد دگر روزگار...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از حیاتی گیلانی (-1015 ق).

استخراج گلچین معانی.

- بیا ای ساقی خمخانه در دست

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از حیدر کلوچه پزهروی (-958 ق). خ. بادلیان.

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از امیر خسرو دهلوی (-725 ق). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9596.

- بیا تا به شادی و فرخندگی

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از حیرتی تونی هروی (-970 ق). مذکور در «کشف الظنون».

- بیا ساقی ای ترک رعناى من...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از کمال الدین ابو العطا محمود بن علی خواجوی کرمانی (-753 ق). خ.

آستان قدس ضمیمه ش 9596. نیز در دیوان او که چاپ شده درج است.

- بیا تا خرد را قلم در کشیم...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از سید نظام الدین محمود داعی شیرازی (-865 تا 870 ق). خ. دیوان هند.

- الحمد لواهب الانابه...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از دوستی سمرقندی (سده 11 ق). ط(در «میخانه»).

- بیا تا تماشای عالم کنیم...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از ابراهیم بن حسین دیری ترشیزی بلخی (زنده در 1052 ق). خ. موجود.

- خمار می کهنه نو گشت باز...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از ملک محمد بن نور رابط اصفهانی (سده 11 ق). خ. بادلیان.

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از میر مبارک بن سید عاصم راغب هندی (1203 ق-). مذکور در تذکره «صبح گلشن».

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از رشدی (سده 11 ق) مدّاح خان خانان. مذکور در «مآثر رحیمی».

- بیا سوی میخانه ای دل بیا...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، دیوان رشید ای عباسی معروف به رشیدای زرگر (سده 11 ق). خ. ملک (ضمن دیوان او).

- زهی عالم از نخل صنعت بری...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از محمد رضا مشهدی. مذکور در «کشف الظنون».

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از رضی ار تیمانی (سده 11 ق).

ط. (در آخر دیوان منوچهری). خ آستان قدس، ضمیمه ش 8316.

- الهی به مستان میخانه ات...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از ملا زکی همدانی (-1030 ق)، که به نام پرناک حاکم لار سروده. ط.

ص: 165

در «میخانه» خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9596.

- دلا تا به کی بی می لاله گون...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از محمد زمان ساقی خراسانی (-1286 ق). خ. مجلس (در دیوان او).

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از محمد ابراهیم سالک قزوینی (1021 ق-). خ. مجلس (در دیوان او).

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از میر حبیب الله بن علی مدد سالک ساوجی کاشانی (-1340 ق). وی 2 ساقینامه دارد که یکی از آنها را در 1286 ق سروده است. خ. دانشگاه تهران (در دیوان او).

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از ملا سالک یزدی (-1083 یا 1066 ق). خ. دانشگاه تهران (دیوان او).

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از ملا محمد افضل بن محمد زاهد سرخوش لاهوری (-1126 ق). در مقدمه «کلمات الشعراء».

ساقینامه

فارسی، ترکیب بند، از محمد قاسم بن حاج محمد سروری کاشانی. خ. موجود.

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از جمال الدین سلمان ساوجی (-778 ق) فرزند علاء الدین محمد رشید یاسمی او را نخستین ساقینامه سرای خوانده است. خ. دانشگاه پنجاب پاکستان.

- بیا ساقیا مجلس عشرتی...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از ابوالمجد مجدود بن آدم سنائی غزنوی (-525 ق) یا منسوب به او. خ. تا شکند.

- به نام آنکه کرد از راه احسان...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از محمد هاشم بن حیدر سنجر کاشانی (-1021 ق). ط. (در «میخانه»). در دیوان هند هم نسخه ای از ساقی نامه به نام اوست.

- (نسخه اول) شکار حمل چون کند آفتاب...

- (نسخه دیوان هند) آلهی سینه ای درد آشنا ده...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از شاه شجاع بن امیر مبارز الدین (-786 ق). خ. تاشکند.

- بیا ساقی آن روشنی بخش روح...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از میر شرف جهان قزوینی (-961 ق). ط. (در «میخانه»). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9596.

- عجب مانده ام زین خم نیلگون...

ساقینامه

فارسی، از شرف زرد تبریزی (-1016 ق). خ.

ملی پاریس.

ساقینامه

فارسی، ترکیب بند، از حکیم ملا شرف الدین حین شفائی اصفهانی (-1037 ق). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9596.

- ساقی بده آن روغن چشم بلسان را...

ساقینامه-عشرت آباد

فارسی، مثنوی، از محمد رضای شکیبی اصفهانی (-1022 ق) فرزند ظهیر الدین عبد الله امامی. ط. (در «میخانه») و «مآثر رحیمی».

- بیا تا ز میخانه بستان کنیم...

ساقینامه

فارسی، از شمس العلماء یا شمس المعالی، در شرح حدیث کساء و مدح ناصر الدین شاه

ص: 166

(-1313 ق).خ.ملّی تهران.

- بده ساقی آن باده خوشگوار...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از شوکتی (سده 11 ق)، شاید محمد ابراهیم شوکتی اصفهانی.خ. موجود.

- الهی دلم را شکستی رسان...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از صادق بیگ صادقی کتابدار (-1010 م)، که گلچین معانی آن را از «فتحنامه عباس نامدار» برگرفته است.

- بیا ساقی آن ساغرم ده به دست...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از صحیفی شیرازی (-1022 ق)، پدر اسیری شیرازی.ط. (در «میخانه»).

- بده ساقی آن آب فکرت گداز...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از سلطان محمد صدقی استرآبادی (-952 ق).خ. دیوان هند.

- خوشا حال مستی که منصوروار...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از صفی الدّین صفی اصفهانی (زنده در 1026 ق) که نزد جهانگیر به هند رفت.

مذکور در «میخانه».

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از ضیائی جونپوری موشحی، معاصر جهانگیر (-1037 ق). مذکور در «میخانه».

ساقینامه - جهانگیر نامه

فارسی، مثنوی، از محمد طالب آملی (-1035 یا 1036 ق) که به نام جهانگیر (-1037 ق) سروده است.خ. موجود.

- دلا تا توانی کم آزار باش...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از طالب اصفهانی، که از تبریزیان عباس آباد اصفهان بوده است. مذکور در «تذکره نصرآبادی».

- الهی به مستان صهبای عشق...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از طغرای مشهدی معروف به ملا طغرا (-1100 ق). خ. بادلیان و دیوان هند.

- زهی لطف سازنده آفتاب...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از محمد ظهوری ترشیزی (-1025 یا 1026 ق)، که به نام برهان نظام شاه (-961 ق) سروده است. ط. لکهنو، 1263 ق.

خ. آستان قدس، ش 1345.

- ثنا می کنم ایزد پاک را...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از سراج الدین حسن عارف ایگی (-1028 ق). ط. (در «میخانه»).

- چه داند کسی زیر این پرده چیست...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از عاشقی. مذکور در «کشف الظنون».

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از میر عسکر عاقل خان عاقل هندی (-1107 یا 1108 ق). خ. بادلیان،

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از میر عبد الفتاح اشراق شیخ الاسلام مراغه (-1175 ق). ط. تبریز، 1338 ش (با «ریاض الفتوح»).

- سروشی خواست دوش از محفل جان...

فارسی، مثنوی، از حسن بیگ بن بخشی عتابی نکلو (-1025 ق).خ. موجود.

- جهان را رباطی شمر چار در

ص: 167

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از عرشی کازرونی. خ. مجلس.

- یک نفس بیش نیست شربت تو...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از جمال الدین محمد عرفی حسینی شیرازی (-1002 ق). ط. (در «میخانه»).

- بیا ساقی این تشنگی را بسنج...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از عبد العزیز عزت هروی (-1080 ق). ط. (در «مرآت الخیال»).

- سرنامه را نشأه نام خداست...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از عبد النبی عزتی فخر الزمانی قزوینی (-1037 ق) مؤلف تذکره «میخانه» که در این ساقی نامه نبی تخلص کرده است. ط.

(در «میخانه»).

- شبی با خرد گفتم ای پیر کار...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از حسن بن حسین عسکری کاشانی، زنده در 1025 ق. ط. (در «میخانه»).

- دلا تا توانی ز غم شاد باش...

ساقینامه

فارسی، از عبد الحکیم عطای شوشتری. ط. هند (در دیوان او).

- کنم مدحت پیر خمّار را...

ساقینامه

فارسی، از حکیم عطائی اصفهانی. خ. مجلس.

- زهی پیش درگاہت ای نور پاک...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از علی بن مهدی شیخ رئیس خراسانی (-1320 ق). ط.

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از عیانی، فرزند رفیقی. خ دیوان هند.

- بیا ای که عمرت به غفلت گذشت

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از غازی ترخان وقاری. ط. (در «میخانه»).

- به باغ از فتد عکس از روی یار...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از میر غروی برهان کاشانی، که شاه عباس (-1038 ق) را مدح گفته و سپس به هند رفته است. ط. (در «میخانه»).

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از غیاثا که محتملا با حلوایی شیرازی یکی است. خ. ملک.

- زهی بهر تسبیحت ای نور پاک...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از غواصی یزدی، که ظاهرا معاصر سام میرزا بوده. مذکور در تحفه سامی.

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از فتحعلی شاه متخلص به خاقان (-1250 ق). ط. (در دیوان او).

- چمن تازه شد باز چون روی یار...

ساقینامه

فارسی، ترجیع بند، از ابو تراب فرقتی کاشانی (-1026 یا 1027 ق). ط. (در «میخانه»).

- ساقی بده آن باده که ماه شب تار است...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از سید رضا فروغ (سده 13 ق).

خ. دانشگاه (در دیوان او).

- بیا ساقی ای مونس دوستان...

ساقینامه

فارسی، از هاشم بیگ فزونی استرآبادی که به سال 1025 ق به دکن رفته و این ساقینامه را به نام شاه عباس سروده و به اصفهان فرستاده است.

ص: 168

ط. (در «میخانه»).

- در این فصل کز فیض باد شمال...

ساقینامه - هفت جام

فارسی، مثنوی، از محمد بن سلیمان فضولی بغدادی (-971 ق)، در 7 جام. ط. (در دیوان او). خ. شهید مطهری و دانشگاه تهران.

- سر از خواب غفلت چو برداشتم...

ساقینامه

ترکی، نیز از فضولی که آنهم در دیوان او چاپ شده.

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از ملا مقیمای فوجی فرزند ملا قیدی نیشابوری، زنده در 1060 ق. خ. موزه بریتانیا.

ساقینامه

فارسی، ترجیع بند، از سید محمد حسین بن احمد فغفور گیلانی (-1028 یا 1029 ق). که در 1012 ق به هند رفته است. ط. (در «میخانه»).

- ساقی بده آن باده که خورشید شرار است...

ساقینامه

فارسی، ترکیب بند، از ملا فصیحی هروی انصاری (-به احتمال در 1049 ق) فرزند ابو المکارم، ملک الشعراى خراسان که شاه عباس در 1027 ق او را به اصفهان برد. ط. (در «میخانه»).

- ساقیا آن قدح نور بیار...

ساقینامه

فارسی، از ملا احمد فوقی یزدی که منظومه ای فکاهی و انتقادی است. خ. مجلس.

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از عبد الرزاق فیاض لاهیجی (-1050 ق). خ. مجلس (در دیوان او). نیز درج در «تسکین القلوب».

- بیا ساقی اسباب می ساز کن...

ساقینامه

فارسی، 5 غزل، از ابو الغیض فیضی (-1004 ق). ط. (در «میخانه»).

- ساقی و جام می و گوشه دیر است اینجا...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از میر محمد قاسم قاسمی گنابادی (سده 10 ق). ط. (در «میخانه»).

- دلا گر نسیم خزان شد وزان...

(وی جز این ساقینامه دیگری هم دارد که صاحب «میخانه» آن را از «شهنشاهنامه طهماسبی» برگرفته است).

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از میر علیشیر قانع تنوی. مذکور در «مقالات الشعراء» مؤلف.

- بیا ساقیا زان می ناب ده...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، و ترجیع بند از حاجی محمد جان قدسی مشهدی (-1056 ق). خ. بادلیان و دیوان هند.

(1) - به نام خدایی که روز نخست...

(2) - برگردان: عمریست که در پای خم افتاده خرابیم...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از اسماعیل کاشف (یا کاشفی) اصفهانی (سده 11 ق). خ. دانشگاه تهران.

ساقینامه

فارسی، از قوام الدین عبد الله بن نظام الدین کامل جهرمی (سده 11 ق). ط. (در «میخانه»).

- ساقی بده آن می که زیانش همه سود است...

ساقینامه

فارسی، از میرزا ابو طالب کلیم کاشانی همدانی (-1061 ق). خ. بادلیان و موزه بریتانیا.

فارسی، از میر عقیل ابو تراب کوثری همدانی، معاصر شاه عباس اول (-1037 ق). خ. مجلس.

ص: 169

- دلا تا به کی عقل زاهد منش...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از میر غلام علی بن شیر علی (قانع) مایل (-1251 ق). ط. هند (با دیوان او).

- به نام خداوند پیمانہ بخش...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از مولانا گدائی، برادر فدا خان و ملازم خان خانان. ط. (در «مآثر رحیمی»).

- بیا ساقی اکنون که جشن سده است...

ساقینامه

فارسی، از وجیه الدین لسانی. خ. موزة بریتانیا.

ساقینامه

فارسی، از قطب الدین مایل دهلوی (-1108 ق). مذکور در «تذکره نصر آبادی».

- به نام چمن آفرین جهان...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از میرزا محمد مجذوب تبریزی.

خ. مجلس (در دیوان او).

- چه پیچی در این عالم پیچ پیچ...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از مجبعلی بن حیدر علی سندی تتوی. ط. (در «مآثر رحیمی»).

- دلا صبح شد آفتابی بر آر...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از محمد صوفی مازندرانی (-1035 ق). ط. (در «میخانه»).

- دلا ای دل مانده از کار و بار...

ساقینامه

فارسی، از آقا محمود بن محمد علی کرمانشاهی (-1271 ق) مذکور در «مجمع الفصحاء».

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از مرشد بروجردی (-1030 ق) که به نام قلی خان پیرناک حاکم لار سروده است. ط. (در «میخانه»).

- بهار است و دل مست و من در خمار...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از رکن الدین مسعود مسیحای کاشانی (سده 11 ق). ط. (در «میخانه»). خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 9596.

- دلا چند از این دست برد خمار...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از مسیحی، که بخشی از «گوی و چوگان» اوست. خ. موجود.

- ساقی وحدت قدحی از خم آر...

ساقینامه

فارسی، از مشرب کاشانی. خ. دیوان هند.

ساقینامه

فارسی، از مشرقی ملک (-1050 ق). ط. (در «میخانه»). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9596.

- دلا تا بکی از هجوم خمار...

ساقینامه

فارسی، از حسن مشرقی شیرازی، زنده در 1010 ق. خ. دانشگاه تهران.

- آمدم از عالم عزلت به گوش...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از ملک محمد ملک قمی (-1025 ق).خ.آستان قدس، ضمیمه ش 9596.

- خرابم ره می پرستان کجاست...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از میر ملکی قزوینی فرزند میر ظهیر الدین ابراهیم که آن را در 1029 ق سروده و در آن شاه پرویز را ستوده است.خ آستان قدس ضمیمه ش 9596.ط.(در «میخانه»).

- دلا مژده کامروز نوروز ماست...

ساقینامه

فارسی، از محمد صادق منشی.خ.تاشکند(در

ص:170

دیوان او).

ساقینامه

فارسی، از محمد اکبر بن غلام رضامنشی بمرودی، شاگرد شیخ حرّ عاملی و مستوفی دربار نادر شاه. مذکور در «بهارستان» آیتی.

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از غیاث الدّین علی منصف. ط.

(در «میخانه»).

- دلا کهنه شد دور و نوشد خمار...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از نائی، خ. بادلیان.

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از ناصر علی سرهندی (-1109 ق). خ. دیوان هند.

- بیا ساقی که فصل نوبهار است...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از صادق موسوی نامی اصفهانی (-1204 ق) که گلچین معانی آن را از مثنوی «وامق و عذرای» او برگرفته است.

- ساقی از آن باده یاقوت فام...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از میر معصوم نامی بکری ترمذی، که «تاریخ نامی» را در 1009 ق تألیف کرده است.

ساقینامه

فارسی، از نشاط اصفهانی، که در «مجمع الفصحاء» از آن نقل شده است.

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از نشمی (یا نسیمی). خ. بادلیان.

ساقینامه

فارسی، مثنوی و ترجیع بند، از نظام دستغیب شیرازی (-1029 ق). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9596.

(1) - دلا چند بینی شکست از خمار...

(2) - ساقی بده آن باده که رنگ لب یار است...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از نظامی گنجوی (-611 ق)، که مؤلف «میخانه» آن را از مثنویهای او برگرفته است. خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9596.

- بیا تا ز بیداد شویم دست...

ساقینامه

فارسی، از نظر. خ. بادلیان.

ساقینامه

فارسی، ترکیب بند، از محمد حسین نظیری نیشابوری (-1021 ق). مذکور در «بهار عشق» و مجموعه گلچین معانی.

- آن جلوه که در پرده روشهای نهان داشت...

ساقینامه

فارسی، از امیر علیشیر نوائی (-906 ق). خ. تاشکند.

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از محمد رضا نوعی خوششانی (1019 ق) که برای اکبر پادشاه سروده. ط. (در «میخانه»). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9596.

(1) - تویی اولین پیر میخانه ها

(آستان قدس).

(2) - الهی به یاد چمن زار صبح...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از محمد شفیع وارد شاهجهان آبادی (سده 12 ق). خ. موزه بریتانیا.

فارسی، مثنوی، از ارادتخان میر مبارک اللہ واضح ساوجی (-1128 ق). خ دیوان هند.

- به ہشیار مستی کہ تاک آفرید.

فارسی، مثنوی، از میر ضیاء الدین اسلام خان بہادر والا بدخشی (-1074 ق). تاریخ

ص: 171

نظم: 1074 ق.خ. بنگال.

- به نامی کزو باده مستی گرفت...

ساقینامه

فارسی، ترجیع بند، از وحشی بافقی (-991 ق).

ط. (در «میخانه»). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9596.

- ساقی بده آن باده که اکسیر وجود است...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از میر نعمت الله و صلی طباطبائی شیرازی، که در 1028 ق به هند رفت. خ. موجود.

- صراحی چو بردارد از رخ نقاب...

ساقینامه

فارسی، از ولی لغاری، که در «مقالات الشعراء» از آن نقل شده.

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از عبد الله هاتقی خبوشانی (-927 ق). ط. (در «میخانه»). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9596.

- به نام خدائی که فکر و خرد...

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از محمد هادی هادی، که دیباچه دیوان خویش را در 1067 ق نوشته است. خ.

دانشگاه تهران.

- ثنا باده نوشان ادراک را...

ساقینامه - سبعة سیاره

فارسی، از هاشم بن محمد قاسم نقشبندی که به نام اختر سروده است. خ. دیوان هند.

ساقینامه

فارسی، مثنوی، از هلالی. مذکور در «کشف الظنون».

- خوش آندم که در بزمگاه الست...

ساقینامه ششقیه

اردو. ط. هند.

ساکب العبرات

قصیده تائیه در مصائب عاشوراء، از قوام الدین سیفی حسینی قزوینی (-1150 ق).

- خلیلی شق الجیب بالحسرات...

سالارنامه-سالاریه

فارسی، تاریخ منظوم، از شیخ احمد بن حافظ عقیلی ادیب کرمانی (-1329 ق). ط. شیراز، 1316 ق.

السالبه و الموجبه المعدولتین، رساله فی

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).

مذکور در «ریاض العلماء».

السالك المحتاج الی معرفه مناسک الحاج

سید رضی الدین علی بن موسی بن طاوس (-664 ق)

سالك

فارسی، طب، از احمد امامی. ط. تهران، 1315 ش.

سالنامه آریان

(1)

فارسی، از ذبیح الله قدیمی. ط. تهران، 1317-1325 ش.

سالنامه احصایه

فارسی، از علی اصغر حکمت وزیر معارف. ط.

تهران، 1304 ش.

سالنامه اخگر

فارسی، ط. تهران، 1328-1329 ش.

سالنامه اصفهان

فارسی، ط. اصفهان، 1328 ش.

سالنامه اعتماد السلطنه-سالنامه ایران

فارسی، از محمد حسن خان اعتماد السلطنه (-1313 ق) ط. تهران، 1320، 1318،

ص: 172

1- * - در متن «الذریعه» [1] مقدمه ای در مورد سالنامه های مؤسسات و ادارات به اجمال نگاشته و بیان شده که از آن سالنامه ها یاد می شود که مؤلف خاصی دارند.

1324، 1323، 1321 ق.

سالنامه امیر کبیر

فارسی، از مهدی سهیلی. ط. تهران، 1334-1335 ش (2 مجلد).

سالنامه ایران جاویدان

فارسی، نشریه مؤسسه مطبوعاتی جاویدان. ط.

تهران، 1328 ش.

سالنامه ایرانشهر

فارسی، از ع صفا کیش. ط. تهران، 1325 ش.

سالنامه ایوان نو

فارسی، از محمد حسن مقدم. ط. تهران، 1332 ش.

سالنامه پارس

فارسی، از امیر جاهد. ط. تهران، 1307-1327 ش.

سالنامه تمدن

فارسی، از احمد تمدنی. ط. مشهد، 1315 ش.

سالنامه جاودان

فارسی، از حبیب الله جاودان. ط. تهران، 1328 ش.

سالنامه جاوید

فارسی، به مدیریت سید علی برادران ساداتی.

ط. تهران، 1327-1331 ش.

سالنامه جهان امروز

فارسی، از منوچهر رجائی. ط. تهران، 1328-1330 ش.

سالنامه چمن

فارسی، از علی نقی سامی کرمانی. ط. مشهد (نشریه روزنامه «چمن»).

سالنامه خراسان

فارسی، از حسن عمید و عبدالحسین تهرانیان.

ط. مشهد، 1313-1320 ش.

سالنامه خورشید

فارسی، از علی نوری زاده. ط. تهران، 1327-1328 و 1330 ش.

سالنامه دانش

فارسی، از باقر عاملی. ط. مشهد، 1312-1314 ش.

سالنامه دنیا

فارسی، از سید عبد الکریم طباطبائی. ط. تهران، 1324-1346 ش.

سالنامه دولت علیه ایران

فارسی، از اعتماد السلطنه، مربوط سال 1291 ق. ط. تهران، 1292 ق.

سالنامه شرق

فارسی، از عبد الباقي تهرانیان و قاسم تهرانیان.

ط. تهران، 1316-1321 ش. (سال اول با نام «سالنامه شرق ایران» انتشار یافته است.)

سالنامه عالم

فارسی، از اردشیر آزموده. ط. تهران (یا لنگرود)، 1328 ش؛ رشت، 1330 ش.

سالنامه فرهنگ گلپایگان و خوانسار

فارسی، از سید محمد علی امام اهوازی. ط.

ایران، 1329 ش.

سالنامه کاروان اهواز

فارسی، از محمد صادق والی پور. ط. تهران، 1327 ش.

سالنامه کشور ایران

فارسی، از محمد رضا میرزا زمانی. ط. تهران، 1325-1345 ش.

سالنامه کیهان

فارسی، از محمد قورچیان. ط. تهران، 1335 ش.

سالنامه گلچین اسلامی

فارسی، از محمود کاشف، ط. تهران، 1327 و

ص: 173

1330 ش.

سالنامه گلستان

فارسی، از محمد هادی جواهری. ط. تهران، 1324-1341 ش.

سالنامه معارف اراک

فارسی، به اهتمام حسن عمید، مربوط سالهای 1313-1315 ش. ط. اراک، 1940 م.

سالنامه نور دانش

فارسی، نشریه انجمن تبلیغات اسلامی. ط.

تهران، 1325 و 1326 ش.

سالومه

فارسی، از اسکار وایلد، ترجمه هوشنگ انصاری. ط. تهران، 1342 ش.

سئلهای تصمیم (یا اوضاع اجتماعی و سیاسی جهان

در دو قرن اخیر)

فارسی، از اسوالد اشپنگلر، ترجمه محمد باقر هوشیار شیرازی (-1376 ق). ط. تهران، 1331 ش.

سئلهای سیاه

فارسی، شعر، از مهدی حمیدی شیرازی. ط.

تهران، 1325 ش.

سئلهای کودکی سبز قبا

فارسی، از ا.ج. کرنین، ترجمه محمد مسعودی.

ط. تهران.

سالنامه

فارسی، مثنوی، از کمال الدین ابو العطا محمود بن علی خواجوی کرمانی (-753 ق). ط. تهران، 1319 ش.

سام و بهرام

فارسی، مثنوی، از ملا عبد الرزاق فیاض لاهیجی (-1051 ق). خ. موجود.

- خداوندا دلی ده آشنا روی...

السامی

عروض و قافیه، از میرزا احمد شیروانی (-1256 ق). ط. هند.

السامیه فی الحجه الحسامیه المنظومه

احکام حج، از ملا باقر بن اسماعیل واعظ کجوری (-1313 ق). مذکور در آغاز «زبده المآثر» او که چاپ شده.

السانح الغیبی

در ایمان و کفر، از محمد محسن بن مرتضی فیض کاشانی (-1091 ق). خ. خوانساری نجف.

-الحمد لله الذي منّ علينا بالاسلام

سانحه عجيبه

فارسی، از ممتاز العلماء سید محمد تقی بن سید حسین لکهنوی (-1289 ق). خ. موجود.

سایه

فارسی، داستان، از علی دشتی. ط. تهران، مکرر.

سایه امید

فارسی، از نادر وزین پور. ط. تهران، 1332 ش.

سایه گذشته

فارسی، داستانها، از مهدی اخوت. ط. تبریز، 1333 ش.

سایه ها

فارسی، اشعار محسن هشترودی. ط. تهران.

سبائك الافهام (فی الفوائد المكتسبه من

العلماء الاعلام)

سید هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

سبائک التبر (فی ما قیل فی الامام المجدد الشیرازی

وآله من الشعر)

جلد دوم «ذکر الامام المجدد الشیرازی» از محمد علی بن ابی القاسم اردوبادی (-1380 ق)، تألیف. خ 1348 ق.

ص: 174

سبائك الذهب (في اصول المذهب)

اصول فقه، شرح كفايه، از شيخ محمد صالح بن فضل الله حائري مازندراني. ط. مشهد، 1364 ق.

السبائك المذهبه

منظومه در اصول فقه، از سيد معز الدين محمد مهدي بن حسن حسيني قزويني (1300 ق). خ.

كاشف الغطاء نجف.

- يقول راجي عفورب محسن

محمد المهدي نجل الحسن

سبائك المقال

رجال، از شيخ جواد مطر (-1308 ق).

سبب اختلاف الاخبار و طريق جمها

فارسي، از شيخ محمد علي حزين (-1183 ق).

مذكور در فهرست تأليفات ا.

السبب الي صناعه المنطق

ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابي (-339 ق). المذكور در فهرست تأليفات او.

سبب الحلف و الحلافه

شيخ فتح الله بن علوان كعبى. (-1130 ق).

مذكور در اول «زاد المسافر» او.

السبب اليقين (المانع لاتحاد المسلمين)

فارسي، در حقانيت شيعه، از محمد كاظم ميلاني. ط. اسكندريه، 1320 ق

-الحمد لله الذي ميز نوع الانسان...

السبحه

ابو الحسن محمد بن احمد بن داود قمی (-368 ق).

قهپائی در رجال خویش از آن نقل کرده است.

السبحه

نور الدین علی محقق کرکی (940 ق). مذکور در «تاریخ عالم آرا».

سبحه الابرار

فارسی، مثنوی، از نور الدین عبد الرحمن جامی (-898 ق). ط. مکرر.

- ابتدا بسم الله الرحمن

الرحیم المتوالی الاحسان

سبحه صفا عیاشه

فارسی، مثنوی، از ظهیر الدوله صفا علی شاه علی بن محمد ناصر قاجار (-1343 ق). ط.

تهران، 1310 ق (با «رعنا و زیبا»).

سبحه اللالی

منظومه در فقه، از سید محمد علی خیر الدین.

سبحه المرجان فی آثار هندوستان

تاریخ هند و مشاهیر آن، از میر غلام علی بن نوح آزاد بلگرامی (-1200 ق). ط. بمبئی، 1303 ق.

سبحه هزاردانه

فارسی، مثنوی، از سید منصور سمنانی. خ.

مجلس.

- مرحبا ای عشق نیکوکارها

وی به داغت گرمی بازارها

سبید

فارسی و عربی، کشکول ناتمام از سید محمد بن نعمت الله جزائری (1350 ق-)

سید گل

اردو، اشعار مولانا لن صاحب هندی. ط. هند.

سید گل

اردو، اشعار سید اولاد حسین بن فرزند حسین شاعر لکهنوی. ط.

سید میوه

فارسی، از تاگور، ترجمه ناصر ایران دوست. ط.

تهران، 1334 ش.

سبزپری

فارسی، ناشناخته، ترجمه از فرانسوی. خ.

مجلس.

سبزیکاری

فارسی، ناشناخته، ترجمه از فرانسوی. خ.

ص: 175

سبزیکاری علمی

فارسی، از غلامرضا وزیر آلهی. ط. تهران، 1329 ش.

سبزیها و میوه های شفا بخش

فارسی، از لئونس کارلیه، ترجمه مهدی نراقی.

ط. تهران، 1335 ش.

السبع

قرآت هفتگانه، از ابو عبد الله حسین بن احمد بن خالویه نحوی (-370 ق). مذکور در «نامه دانشوران».

سبع سنابل

فارسی، اشعار سید سبط الحسن بن وارث حسین جایی الکهنوی. ط. هند. (در فهرست مشار کتاب «سبع سنابل») چاپ کانپور 1299 ق به نام میر عبد الواحد ذوقی بلگرامی ثبت است).

السبع السیّار-الکواکب السبعه

السبع السیّار (فی اخبار ملوک التاتار)

ترکی، از شریف محمد رضای نقیب (-1169 ق). خ. سرای همایون استانبول و موصل.

السبع الشداد

اصول و فقه از میر محمد باقر بن محمد حسینی محقق داماد (-1040 ق)، تألیف: 1023 ق، مرتب بر 7 مقاله در جواب مسائلی است که به او رسیده. ط. تهران، 1313 ق (یا 1317 ق ضمن رساله «الاعضالات»).

السبع العلویات

شیخ احمد بن مهدی آل ابی السعود خطی بحرانی (1306 ق). مذکور در «انوار البدرین».

السبع العلویات

عزّ الدین عبد الحمید بن ابی الحدید (-656 ق)، تاریخ نظم: 611 ق برای وزیر مؤید الدین ابن علقمی. ط. بمبئی، 1305 و 1316 ق، قاهره، 1317 ق؛ بیروت، 1374 ق.

السبع المثانی

اردو، دیوان مرثی، از میرزا اوج بن میرزا دبیر الکهنوی. ط.

سبع مثانی - بحر الاسرار

فارسی، مثنوی در تفسیر، از محمد تقی بن کاظم مظفر علی شاه طیب کرمانی (-1215 ق). وی در این مثنوی سوره حمد و چند سوره دیگر را تفسیر و «حدیث الحقیقه» را شرح کرده است.

ط. کرمان. 1329 ق. خ. آستان قدس، ش 6994 (-1253 ق) و چند نسخه دیگر.

- باء بسم الله الرحمن الرحيم

هست مفتاح در گنج حکیم

السبع المثانی

منظومه در ستایش معصومین، خ. سامراء.

- باسم الکریم المحترم

من لطفه عم التعم

السبع المثانی

فارسی، زیارت ائمه هفتگانه (علیه السلام) در عراق، از میر محمد حسین بن محمد صالح خاتون آبادی (-1115 ق)، مرتب بر مقدمه و 5 باب. خ.

موجود.

- (پس از خطبه) این رساله ای است با نهایت اختصار در بیان...

السبع المثانی (فی نکت اخبار مناقب الحسن الاول)

الی الحسن الثانی)

فارسی، جزء چهارم «انوار المواهب» از شیخ علی اکبر نهاوندی (-1369 ق). ط. تهران، 1360 ق.

سبع مثانی

فارسی، مثنوی عرفانی، از نجیب الدین رضا تبریزی (-1075 یا 1080 ق). ط. شیراز، 1343 ق.

السبع المثانی

تجوید، از سلطان العلماء سید محمد بن دلداری علی نقوی نصیرآبادی (-1284 ق)، تألیف: 1218 ق. خ. دیده شده.

- افصح الکلام یرتله البلغاء...

السبع المثانی-الاعجاز القرآنی

در اسرار سورة فاتحه، از سید هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

سبع مثانی-هفت بند

فارسی، مدایح منظوم، از میرزا هادی بن علی بجستانی (-1356 ق). ط. نجف.

---سبعه---

ص: 177

سبک‌ریهای قلم

فارسی، از مهدی حمیدی شیرازی. ط. تهران.

سبک‌شناسی (یا تاریخ تطوّر نثر فارسی)

فارسی، از ملک الشعراء محمد تقی بهار خراسانی. ط. تهران، 1321 ش و مکرّر.

سبک نگارش

فارسی، از حسین قلی کاتبی. ط. تبریز، 1321 و 1326 ش.

سبیل الحج

مناسک حج، از سید عبد الله بن محمد رضا شبر کاظمی (-1242 ق)، مرتب بر مقدمه در آداب سفر، 3 مقصد و خاتمه.

-الحمد لله رب العالمین...

سبیل الخلائق الی معرفه الخالق

در مذاهب و اثبات صانع، از سید محمد علی هبه الدین شهرستانی (1300 ق-). مذکور در فهرست تألیفات او.

سبیل الرشاد (فی شرح رساله نجات العباد)

سید ابو تراب عبد علی بن ابی القاسم موسوی خوانساری (-1346 ق). تألیف: 1304 ق، ط.

تهران، 1322 ق (به نام السبیل الرشاد...).

سبیل السّلام (فی معالم الاسلام)

از مؤلّف «معالم الهدی فی تحقیق البداء». خ.

آستان قدس (1081 ق).

سبیل السّلام (فی شرح شرایع الاسلام)

شیخ محمد رفیع بن عبد المحمّد کزازی نجفی (- پس از 1300 ق). خ. دیده شده.

سبیل السّلام

منظومه در حکمت و کلام، از سید محمد علی خیر الدین بن حسین موسوی حائری هندی.

- باسم القديم الواجب الوجود

الاحدى المستفيض الوجود

سبل الفجاج (فى مواقف الحاج)

ملا باقر بن اسماعيل واعظ كجورى (-1313 ق). مذكور در «زیده المآثر».

سبل المعرفه

شرح منظومه «صراط الجنه» در كلام، از ناظم آن: ملا على تقى گنابادى. تاريخ نظم: 1216 ق.

سبل الهدايه (فى علم الدرايه)

ملا على بن خليل تهرانى (-1296 ق). مذكور در اجازة او براى محمد على عز الدين عاملى.

سيك النصار (فى شرح حال شيخ الثار)

شرح حال مختار، از شيخ محمد على اردوبادى (-1380 ق).

السيكه اللجينيه من التربه الحسينيه

فقه، از سيد على حسين بن خيرات على زنگى پورى. مذكور در «لسان الصادقين» او.

سيكه الذهب - نظم كفايه الاصول

اصول فقه، از شيخ محمد صالح بن فضل الله حائرى (1297 ق-). تاريخ نظم: 1333 ق. ط.

تهران، 1344 ق.

- علم الاصول عضدى و حاجبى

عن حمد غير الله ربى الواجب

سيكه الذهب و معيار الادب

تاريخ و ادب، از سيد على اكبر بن مختار هندى، تأليف: 1315 ق. ط. هند.

السيكه الذهبيه (فى الاعاريض العربيه)

سيد محمد بن هاشم هندى نجفى (-1323 ق)، تأليف: 1268 ق. خ. موجود.

سببكه العسجد (فب التاربخ بابجد)

استخراج مادة تاريخ؁ از سبب رضا بن سبب محمد هنبى (-1362 ق).

سببكه العسجد (فب التاربخ بابجد)

تاربخ ملوك؁ از على بن مبرزا محمد اخبارى (-1273 ق). خ. موجود.

ص: 178

سیکه اللجین (فی الفرق بین الفریقین)

در فرق بین اصولیان و اخباریان، نیز از علی بن محمد اخباری، تألیف: 1255 ق. خ فیض آباد هند.

- الحمد لله الذی جعل للحق میزانا...

سیکه اللجین (فی مناقب السید ناصر حسین)

مناقب ناصر حسین بن حامد حسین لکهنوی، از شیخ فدا حسین لکهنوی (1278 ق-). مذکور در «تجلیات».

سیکه المعانی للمصادر و المبانی

فارسی، منظومه نظیر «نصاب الصبیان»، از ملا حسن طوطی اهری، زنده در 1351 ق. ط. تبریز، 1345 ق.

سیل اعظم

جلد دوم «سدره المنته» در صلاه، از سید محمد بن زین العابدین خوانساری (-ح 1369 ق). ط. 1365 ق.

سیل بخشی امت - بحر المصائب

اردو، فضائل و مصائب معصومین (علیه السلام)، از مولوی سید امداد علی هندی. ط.

السیل الجدد الی حلقات السند

اجازات مشایخ شیخ محمد علی اردوبادی (-1380 ق).

سیل الجنه

اصول فقه، ناشناخته، صاحب جواهر از آن نقل و از مؤلف با عبارت «شیخ مشایخنا» یاد کرده است.

سیل الرشاد

شیخ محمد حسن شمیرانی. ط. تهران، 1310 ق.

سیل الرشاد (فی شرح نجات العباد)

فقه، از سید ابو محمد حسن بن هادی عاملی کاظمی (-1354 ق). که تنها مجلد اول تا آخر فروع استبراء به پایان رسیده است.

سیل الرشاد (فی شرح نجات العباد)

فارسی، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق). خ. موجود.

سبیل الرشاد

صرف و نحو و اصول و احکام عبادات، از سید خلف بن عبد المطلب بن حیدر موسوی مشعشعی (-1074 م) مذکور در «ریاض العلماء».

سبیل الرشاد

مواعظ، از شیخ محمد رضا بن قاسم غراوی نجفی، تألیف: 1330 ق.

سبیل الرشاد (فی عقاید مبدأ و المعاد) - سبیل

الرشاد یا اصول دین محمدی

فارسی، از شیخ عباس بن محمد رضا قمی (-1359 ق). ط. تهران؛ قم، 1330 ش.

سبیل الرشاد (فی اثبات المعاد)

از حکیم آقا علی بن عبد الله مدرس زنوزی (-1307 ق). ط. تهران، 1310 ق.

سبیل الرشاد (الی معرفه رب العباد)

اصول دین و کلام، از امام محمد بن حسن طباطبائی زیدی (1079 ق)، تألیف: 1064 ق.

خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی لا اله الا هو...

سبیل الرشاد

فارسی، در نبوت خاصه، از آقا محمود بن محمد علی کرمانشاهی (-1269 ق)، تألیف 1257 ق.

خ. دیده شده.

سبیل الرشاد

فارسی، عبادات، از شیخ موسی بن حیدر علی اردبیلی (1357 ق). ط. نجف، 1353 ق.

سبیل الرشاد لاهل الزهد

فارسی، از شیخ محمد رضا افضل چال حصارى (-1373 ق). ط. تهران، 1337 ق (یا 1373؟).

سبیل الصالحین و نهج السالکین

در اخلاق شرعی، از ابو محمد سید حسن صدر الدین موسوی کاظمی (1354 ق)،

ص: 179

تألیف: 1315 ق. ط. تبریز، 1332 ق.

سبیل الفلاح لاهل النجاح

شیخ ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق). مذکور در «کشف الحجب».

سبیل المسترشدين الى معارف اليقين

مولوی سید اعجاز حسین امروهی، داماد و شاگرد مفتی عباس لکهنوی (1306 ق). مذکور در «تجلیات».

سبیل المؤمنین

اصول و فروع دین، از شیخ حبیب آل ابراهیم مهاجر عاملی (معاصر). ط. صیدا، 1355 ق.

سبیل المؤمنین فی امامه ائمه الدین

سید عبد الحسین بن یوسف شرف الدین موسوی عاملی (معاصر). نسخه این کتاب در 1329 ق با دیگر کتب مؤلف به غارت رفته است.

سبیل النجاه

فقه معاملات، از سید ابو محمد حسن صدر الدین بن سید هادی موسوی کاظمی (-1354 ق).

سبیل النجاه

فارسی، ردّ نصارا، از سید محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق).

سبیل النجاه

رساله عملیه، از محمد علی بن محمد حسین شهرستانی (-1344 ق).

سبیل النجاه

فارسی، در نبوت، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1320 ق). ط. تهران، 1296 ق و مکرر (با «قصص العلماء»).

سبیل النجاه

فارسی، از سید شهاب الدین محمد بن حسین آقا نجفی. ط. قم، 1374 ق.

سبیل النجاه

فارسی، مثنوی، از سید محمد بن مفتی محمد عباس جزائری لکهنوی متخلص به وزیر. مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

سبیل النجاه

فارسی، در امامت، از آقا محمود بن محمد علی کرمانشاهی (-1269 ق). خ دیده شده.

سبیل النجاه: (فی المواعظ المرویه عن الهداه)

فارسی، از میر هاشم بن نصر الله کلاتر نوری، تالیف: 1275 ق، در 2 باب: شرح مواعظ پیامبر (صلی الله علیه و آله) و شرح مواعظ امیر المؤمنین (علیه السلام). خ.

آستان قدس 6561 (خط مؤلف).

-الحمد لله الذي منّ علينا بمحمد نبيّه...

سبیل الهدی (فی فضائل العلم و العلماء)

اردو، از سید راحت حسین رضوی گویالپوری.

ط. هند، 1318 ق.

سپاسنامه فردوسی

فارسی، از احمد بن مهدی یکتا جوشقانی (-1333 ش). ط. تهران، 1313 ش.

سپهسالار اعظم

فارسی، از محمود فرهاد معتمد. ط. تهران، 1325 ش.

سپید دندان

فارسی، داستان، از جک لندن، ترجمه محمد قاضی. ط. تهران، 1332 ش و مکرر.

ستار خان

فارسی، از رضازاده شفق. ط. تهران، 1335 ش.

ستارگان

فارسی، از آلفونی دوده، ترجمه محسن صبا. ط.

تهران.

فارسی، داستان، از سعید نفیسی. ط. تهران، 1316 ش.

ص: 180

ستارگان فروزان

فارسی، از شیخ یحیی نصیری نوری. ط. تهران، 1334 ق.

ستارگان درخشان

فارسی، از وان دین، ترجمه احمد نخستین. ط.

بیروت، 1345 ق.

ستاره سحری

فارسی، اشعار علی اشتهیری فرهاد. ط. تهران، 1323 ش.

ستاره شکسته

فارسی، از تیرالدین شهپر دادگستر. ط. تهران، 1334 ش.

ستاره کاروان (در اوضاع سامانیان و زندگی ابن

سینا)

فارسی، از رضا حجت. ط. تهران، 1334 ش (چاپ دوم).

ستاره لیدی (عشق و سلطنت)

فارسی، داستان از شیخ موسی نثری همدانی کبودر آهنگی. ط. بمبئی 1337 و 1344 ق.

ستاره مسعود

فارسی، ترجمه غلام رضا برزگر اصفهانی. ط. تهران،

ستاره و فروغ

فارسی، از نظام وفا. ط. تهران، 1320 ش.

ستاره ناهید: (یا داستان خرداد و مرداد)

فارسی، از دکتر محمد معین. ط. تهران، 1316 و 1318 ش.

ستایشنامه فردوسی

فارسی، از حسین بن محمد جواد مسرور (-1308 ق). قطعه ای از آن در «ادبیات معاصر» نقل شده است.

ستۀ خواجه

فارسی، 6 مثنوی از کمال الدین ابو العطا محمود بن علی خواجهی کرمانی (-753 ق):

روضه الانوار، گل و نوروز، گوهرنامه، همای و همایون، سامنامه و کمال نامه.

ستۀ داعی

فارسی، 6 مثنوی از سید نظام الدین محمود داعی شیرازی (-865 تا 870 ق): مشاهد، گنج روان، چهل صباح، چهار چمن، چشمۀ زندگانی و عشقنامه. خ. مجلسی و دیوان هند.

ستۀ سنائی

فارسی، 6 مثنوی از ابوالمجد محدود بن آدم سنائی غزنوی (-525 ق): حدیقه الحقیقه، سیر العباد، عشقنامه، طریق التحقیق، تجربه العلم یا عقلنامه و کارنامه بلخ.

ستۀ ضروریه

فارسی، 6 مثنوی، از امیر الشعراء رضا قلی خان بن محمد هادی هدایت (-1288 ق): انوار الولاية، بکتابشنامه، بحر الحقایق، انیس العاشقین، خرم بهشت و هدایتنامه.

ستۀ ضروریه طبیه

فارسی، طب، از عماد الدین محمود شیرازی، تألیف: 944 ق. خ. آستان قدس، ش 5100.

- حمد و سپاس مر حکیمی را که قامت استعداد انسان...

ستۀ ضروریه

فارسی، در امامت، از محمد بن محمد رضا قمی (سده 12 ق). خ. آستان قدس، ش 143.

ستۀ ضروریه

فارسی، حفظ الصّحه، از یوسف بن محمد بن یوسف یوسفی هروی، تألیف: 944 ق. ط. هند (در پایان «علاج الامراض» او).

- الحمد لله المنعم حياه النفس و صحه الاجسام...

ستۀ عطار

فارسی، 6 مثنوی، از فرید الدین محمد بن ابراهیم عطار نیشابوری (-627 ق): آلهی نامه، منطق

ص: 181

الطير، مصيبت نامه، اسرارنامه، كنز الحقايق و مفتاح الفتوح.

سنة منظوم---

ص: 182

نسخه را دیده بوده که در آن به رد شیخ ابراهیم قطیفی معاصر خویش پرداخته است.

سجود القرآن

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

مذکور در رجال نجاشی.

السجود و بیان حقیقتہ، رسالہ فی

شیخ سلیمان بن عبد اللہ ماحوزی (-1121 ق).

خ. خوانساری نجف.

سحاب البكاء

فارسی، مقتل، از قربان بن رمضان بیدل رودباری (سده 13 ق). خ. موجود.

سحاب البكاء

فارسی، از سید محمد سحاب (-1222 ق) فرزند سید احمد هاتق اصفهانی.

سحاب الدموع

فارسی، مصائب، از ملا محمد بن مشهدی بابا اصفهانی. ط. تهران، 1330 ق.

السحاب اللالی (فی المطالب العوالی)

کشکول، از سید عبد اللہ بن ابی القاسم موسوی بلادی (-1372 ق). ط. 1333 ق (جلد اول).

سحاب المصائب (فی وفاه علی بن ابیطالب)

شیخ حسین محمد عصفوری (1216 ق).

السحاب المطیر (فی تفسیر آیه التطهیر)

قاضی نور اللہ بن شریف شوشتری (-1019 ق).

خ. سماوی نجف.

-الحمد لله الذي جعل قلوبنا بالمطالعه...

السحاب و الرعد و البرق، کتاب

شیخ ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودی (-332 ق). مذکور در رجال نجاشی.

السحابه الرويه (و النفحة المحمدية و النسمة الغرويه

فی شرح الروضه البهيّة)

فقه، از شیخ محمد بن يوسف جامعی عاملی (-1218 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي فقهننا في الدين

السحر، کتاب

شیخ ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودی (-332 ق). مذکور در رجال نجاشی.

سحر الاديب (فی شرح شواهد مغنی اللیب)

سید محمد حسن بن عبد الرسول طالقانی (-1350 ق). این نام را صاحب الذریعه هنگامی که تألیف آن تا حرف عین رسیده بوده بر کتاب نهاده است.

سحر بابل

ناشناخته. ط. هند.

سحر بابل و سجع البابل

دیوان اشعار سید جعفر بن حمد حسینی حلی (-1315 ق). ط. صیدا، 1331 ق.

سحر حلال

فارسی، مثنوی، از محمد اهلی شیرازی (-942 ق). ط. مکرر در ایران و هند. خ. آستان قدس، ش 8724 و 2 شماره دیگر.

السحر الحلال فی المفاخره بین العلم و المال

سید محسن بن عبد الکریم امین عاملی (-1371 ق). ط. دمشق، 1330 ق.

سحر السحر

دیوان شعر سید هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

السحر المبین (فی اوصاف المعصومین ع)

اردو، ط. هند.

سحر و جادو از نظر روانشناسی

فارسی، از ادگار پش، ترجمه ناصر موفقیان. ط.

تهران، 1950 م.

السحر و الطلسمات، رساله فی

شیخ الرئيس ابو علی حسین بن عبد اللہ بن سینا

ص: 183

(-427ق). ط 1313 ق (با شرح الهدایه).

السّخاء و الكرم، کتاب

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلّودی (-332ق).

مذکور در رجال نجاشی.

سخنان امیر المؤمنین (علیه السلام)

فارسی، برگرفته از «نهج البلاغه»، از شیخ حسن بن محمد رحیم مصطفوی. ط. تهران، 1373 ق.

سخنان علی (علیه السلام)

فارسی، ترجمه بعضی خطبه‌های «نهج البلاغه»، از جواد فاضل، ط. تهران، 1321 ش.

سخندان فارس

فارسی، تذکره شعراء، از شمس العلماء محمد حسین آزاد دهلوی (-1328 ق). ترجمه قاری عبد الله خان ملک الشعراء. ط. کابل، 1315 ق (اصل کتاب هم به زبان اردو در هند چاپ شده است).

سخنرانی شهیدی

فارسی، از سید جعفر بن محمد شهیدی حسینی بروجردی (-1336 ق). تاریخ ایراد: 1325 ش. ط.

سخنرانیهای راشد (در رادیو تهران)

فارسی، از شیخ حسین علی بن عباس راشد تربتی خراسانی (-1400 ق). ط. مکرّر.

سخن سنجی

فارسی، از لطفعلی صورتگر شیرازی. ط. تهران، 1319 ش و مکرّر.

سخن عالی

فارسی، مثنوی، از میرزا محمد عالی شیرازی، که در 1068 ق سروده. خ. دانشگاه تهران.

سخن نامه نظامی

در لغت فرس، که از آن در «فرهنگ جهانگیری» نقل شده است.

سخنوران ایران در عصر حاضر

فارسی، از محمد اسحاق هندی. ط. دهلی 1351-1355 ق (در 2 جلد).

سخنوران چشم دیده

اردو، تذکره شاعران حیدرآباد، از ترک علی شاه ترکی. ط. حیدرآباد.

سخنوران نامی معاصر

فارسی، از سید محمد باقر بن علی اکبر برقی قمی (-1346 ق). ط. تهران، 1330، 1329، و 1336 ش (3 مجلد).

سخن و سخنوران

فارسی، تاریخ ادبیات، از محمد حسن بن علی بدیع الزمان فروزانفر. ط. تهران، 1308 ش و مکرر (2 مجلد).

سداد العباد و رشاد العباد

فقه، از شیخ حسین بن محمد آل عصفور بحرانی، برادرزاده صاحب حدائق شیخ یوسف بحرانی (-1316 ق). ط. بمبئی، 1339؛ ق.

-الحمد لله الذی فقهنا فی احکامه...

سد اسکندر

فارسی، 99 معمای منظوم، از عبد المؤمن ترکستان محمد (1) اشکی، که در 915 ق آنها را به نظم آورده است. خ. بروجردی نجف.

سد الباب

رد بابیه، از ابو القاسم بن کاظم زنجانی (-1292 ق). خ. موجود.

سد سکندر

فارسی، مثنوی، از ناطق (سده 13 ق؟). خ.

دانشگاه تهران.

سد سکندری

ترکی، مثنوی، از نظام الدین امیر علیشیر نوائی (-906 ق) که در «خمسه» او درج است.

سدره المنته

تفسیر، از محقق داماد میر محمد باقر بن محمد حسینی استرآبادی (-1040 یا 1041 ق). خ. برلن.

سدره المنته (فی احوال خاتم الانبیاء (صلی الله علیه و آله)

فارسی، از عبد الامیر بن محمد بن حمزه بادکوبی (-1357 ق).

سدره المنته (فی مراتب العرفاء)

عبد الوحید بن نعمت الله گیلانی (یا استرآبادی)، شاگرد شیخ بهائی.

سدره المنته و العطیه العظمی

فارسی، عرفان و اصول دین، از سید محمد عبد الحسیب بن احمد عاملی علوی، تألیف:

1062 ق. برای حکیم محمد داود. خ. آستان قدس، ش 667 (ظاهرا از روزگار مؤلف).

-الحمد لله الواحد القديم المَنَّان...

سدول الجلباب (فی فوائد الحجاب)

فارسی، از سید عبد الله بن ابی القاسم بلادی بوشهری (-1372 ق). ط. شیراز، 1331 ق، بمبئی.

سدید الافهام (فی شرح قواعد الاحکام)

شیخ فخر الدین احمد بن محمد رفاعی سببعی، تألیف: 836 ق.

السرائر

ابراهیم بن محمد ثقفی (-283 ق). مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ.

السرائر

در مثالب، از احمد بن ابراهیم بن ابی رافع استاد نجاشی و شیخ طوسی. مذکور در رجال نجاشی.

السرائر ---

سراج الأئمة (فی شرح اللّمعه)

شرح «الروضه البهیّه»، از شیخ محمد حسن بن صفر علی بارفروش معروف به شیخ کبیر (-1345 ق). ط. تهران، 1324-1326 ق (2 جلد).

سراج الأئمة (فی احوال الانبیاء و الأئمة)

سید جمال الدّین محمد بن حسین طباطبائی یزدی (-ح 1313 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

سراج الانساب

سید احمد بن محمد بن عبد الرحمان نسابه، تألیف:

976 ق به نام شاه طهماسب صفوی. خ. ملک.

سراج الانوار

فارسی، اخلاق، از عیسی بن محمد علی اصفهانی، که، ظاهراً فضل بسیاری نداشته. خ.

موجود (1215 ق).

سراج ایمان و هادی گم گشتگان

اردو، امامت، از سید محمد مرتضی بن حسینعلی جنپوری (-1333 ق). ط. 1309 ق.

سراج الدّین

اردو، عقاید، ناشناخته. ط. هند.

سراج الرمل

فارسی، از روشنعلی. ط. لکهنو، 1876 م؛ کانپور، 1891 م.

سراج رضوی

فارسی، از سید رضا بن اسماعیل شیرازی (-پس از 1300 ق). مذکور در اول «شرح رضوی».

سراج السائرین

شیخ الاسلام احمد جام معروف به ژنده پیل (-536 ق). مذکور در «ریاض العارفین».

سراج السالکین

محمد صالح بن محمد سعید خلخالی. نواده اش محمد رضا در حدود 1257 ق در یادداشتی از آن یاد کرده.

سراج السالکین

فارسی، اصول دین، از شیخ علی بن حسین کربلائی (سده 12 ق)، ترجمه «معراج السالکین» اوست. خ. مرعشی قم.

- الحمد لله الذی شرح صدورنا بالاسلام...

سراج السالکین

فارسی، برگزیده مثنوی مولوی، از محمد محسن بن مرتضی فیض کاشانی (-1091 ق).

مذکور در فهرست کتابهای او.

سراج السالکین

میرزا محمد اخباری (1232 ق). نواده اش محمد تقی از آن یاد کرده.

سراج الشریعه

فارسی، فقه از سید وزیر علی بن امیر علی حسینی واسطی بلگرامی. مجموعه فتاوی سید محمد تقی، سید حسین و سید محمد است. ط.

هند.

سراج الشیعه فی آداب الشریعه - ترجمه مرآت

الکمال

فارسی، هردو از شیخ عبد الله بن حسن مامقانی (-1351 ق). ط. نجف، 1348 ق، 1374 ق.

سراج الصدور

فارسی، منظومه در تاریخ معصومین و وقایع کربلا، از محمد حسن فقیر که در 1230 نظم آن را به پایان رسانیده. خ. موجود.

- چو می خواست نقشی برآرد قلم

به نام خدا کرد اول رقم

سراج الصراط

فضائل امير المؤمنين، از عبد الله بن ابى القاسم بلادى بوشهرى (-1372 ق).

-الحمد لله الذى كان فى اوليته وحدانيا...

سراج الظلمه و الرحمه لهذه الامه

كيميا، از يحيى بن ابى بكر برمكى (سده 2 و 3 ق). خ. آستان قدس، ضميمه ش 10722.

ص: 186

سراج الظلمه و الرحمه

فارسی، از عبد الله بن مهدی نجفی معروف به کتاب خوان، خ آستان قدس، ش 10769 و 10956.

سراج العباد

فارسی، رساله علمیه، از محمد بن فضلعلی فاضل شرایبانی، ط. بمبئی.

سراج العباد

فارسی، رساله عملیه، از فتاوی شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری (-1281 ق). ط. مکرّر.

نسخه عربی آن هم دیده شده.

سراج غم در مجلس ماتم

اردو، مقتل. ط. هند (در 3 مجلد).

سراج الغیب

فارسی، منظومه در اخلاق، از محمد رضا بن علینقی همدانی (-1318 ق) که در 1307 ق آن را به نظم آورده.

سراج القبور

فارسی، از سید محمد تقی بن عبد الرزاق موسوی احمدآبادی (-1348 ق). ط 1333 ق.

سراج القلوب

فارسی، 81 سؤال و جواب، از خواجه امام نصر بن سعد، خ. دیده شده.

-الحمد لله العلی العظیم

سراج القلوب

فارسی، در احوال طبیعت و تاریخ و اخلاق، از ابو نصر محمد قطان غزنوی، در 44 باب. ط. تهران، 1295 ق و مکرّر. خ. آستان قدس، ش 8384 و 2 نسخه دیگر.

-الحمد لله العلی العظیم...

سراج اللغات

فارسی، از سراج الدین علی خان آرزو (-1169 ق). ط. هند، 1850 م.

سراج اللیل (فی شرح دعاء کمیل)

شیخ یوسف اصفهانی خوانساری، داماد آقا منیر اصفهانی.

سراج المبتدی

شرح «بداید الهدایه» حرّ، از شیخ علی زاهد بن ابراهیم قمی (-1371 ق)، تألیف: ح 1343 ق.

خ دیده شده.

سراج المبتدئین (فی علوم آل محمد المعصومین)

فارسی، ترجمه و شرح «منیه المرید» شهید ثانی، از سید محمود بن مهدی موسوی دهرخی. ط. اصفهان، 1364 و 1374 ق.

السراج المبین (فی احوال امیر المؤمنین)

اردو، از سید اولاد حیدر بلگرامی متخلص به فوق.

سراج المتجهدين

فارسی، در نماز شب، از نوروز علی بن محمد باقر فاضل بسطامی، تألیف: 1265 ق. برگزیده از «تحفه الابرار». ط. تهران.

-الحمد لله الذي جعل الليل لباسا للمشتاقين

سراج المحتاج (فی السیر و السلوک بلا اعوجاج)

فارسی، از فتح الله وفائی شوشتری (-1304 ق).

ط 1249 ق (با دیوان او).

سراج المضلین

فارسی، در نماز، از سید محمد جعفر بن نور الدین حسینی (زنده در 1121 ق)، در 9 باب، خ دیده شده (خط مؤلف در 1121 ق).

سراج المنیر

فارسی، اخلاق، از قاضی محمد شریف بن شمس الدین محمد شیرازی، تألیف: 1032 ق.

ط. تهران، 1261 ق و مکرر؛ بمبئی 1256 ق و مکرر. خ. آستان قدس، ش 3544 (1082 ق) و چند نسخه دیگر.

فارسی، عروض، از سراج الدین علی خان آرزو

ص: 187

(-1169 ق).ط.

السراج المنير

رجال، از محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق). مذکور در «مجمع العرائس» فرزندش.

سراج المنير

فارسی، در امامت، از قاضی علاء الدین عبد الخالق قاضی زاده کرهرودی، شاگرد شیخ بهائی و معاصر شاه عباس صفوی (-1038 ق) که این کتاب را هم به نام او نگاشته. خ. ملک.

- کس نامه اسرار جلی ننویسد...

السراج المنير

تفسیر، از سید لطف الله بن معزّ الدین محمد حسینی، تألیف: 1107 ق به نام شاه سلطان حسین صفوی. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي دلّ على وجوب وجوده ابداع الموجودات

سراج المؤمنین

فارسی، ادعیه و اعمال، ناشناخته، تألیف: به نام شاه سلیمان صفوی. خ. دیده شده.

سراج المؤمنین

ادعیه منتخب، از شیخ حسن ارده شیره قمی (معاصر). مذکور در فهرست تألیفات او.

سراج النجاه (فی كشف المقامات لتحصيل

السعادات)

فارسی، اخلاق، از محمد تقی بن محمد رضا گلپایگانی معروف به حاج آخوند کوکدی (-پس از 1302 ق). تألیف: 1271 ق در مجلس. خ دیده شده.

سراج النساء

اردو، ط. هند.

سراج النهج (فی مسائل العمره و الحج)

شیخ محمد بن عبد الرحیم نهاوندی (-1371 ق).

السراج الوهاج (فی العروج و المعراج)

فارسی، از باقر بن اسماعیل واعظ کجوری (-1313 ق).

السراج الوهاج (لدفع عجاج قاطعه اللجاج فی حیل)

(الخراج)

شیخ ابراهیم بن سلیمان قطیفی (- پس از 944 ق) معاصر و معارض محقق کرکی، تالیف: 924 ق. ط. تهران، 1315 ق (ضمن کلمات المحققین)؛ 1313 ق (ضمن کلمات الرضا عیات و الخراجیات). خ. آستان قدس، ش 7621 (1268 ق)

السراج الوهاج

ط، خ. حسینیة شوشتریهای نجف.

السراج الوهاج

شرح «نتایج الاصول» صاحب ضوابط، از محمد جواد بن محمد حسن اصفهانی (-1312 ق).

مذکور در «بحر البكاء» مؤلف.

السراج الوهاج (فی اسرار المعراج)

سید علی اکبر بن رضی برقی قمی (-1317 ق)، تالیف: 1352 ق.

سراجه اخلاق

فارسی، اخلاق، از میرزا علی مخصوص کاتب الخاقان (-1298 ق). صاحب ذریعه نسخه خط مؤلف را هنگام سفر مؤلف در 1373 به عراق، در نجف دیده است (در فهرست مشار مؤلف «سراجه اخلاق یا سه مقاله مخصوص» حسن مخصوص آمده است).

سرادق دوشیزگان

فارسی، در وجوب حجاب، از سید محمد علی واعظ مبارکه ای اصفهانی. ط. مشهد، 1346 ق.

سرادق عفت

اردو، نیز در وجوب حجاب، از سید نجم الدین

حسن بن اکبر حسین امروہی لکھنوی (-1353 ق). ط. ہند.

سرآمدان هنر (یا نام نامی هنرمندان ایران)

فارسی، از کریم طاهرزادہ بہزاد تبریزی. ط.

برلن، 1342 ق؛ تهران، 1330 ش.

سرایہ التجاسہ

امیر شرف الدین علی بن حجت اللہ شولستانی، از مشایخ مجلسی، خ. دیدہ شدہ.

-و بہ نستعین فی حلّ المسائل المشکلہ مسألہ السرایہ...

سر الاسرار (فی مصیبه ابی الأئمہ الاطہار)

فارسی، مقتل، از شیخ عبد الرحیم کرمانشاہی.

ط. تهران.

سرّ الاسرار

فارسی، مثنوی، از محمّد کاظم غمگین اصفہانی (-1355 ق).

سرّ الاسرار

کیمیا، از محمّد بن زکریا رازی (-311 ق). ط. مسکو.

سرّ الاسرار

استخراج طالع، از ابو القاسم علی بن احمد بلخی.

السرّ الاکبر: (فی تفسیر سورہ الفجر)

فارسی، از سید رجبعلی خان جگروانی ہندی (-1282 ق).

سرّ آہی

فارسی، ناشناختہ، در کتابخانہ مدرسہ فاضلیہ دیدہ شدہ است.

السرمانہ

فارسی، در راز پوشی، از (سید هبه الدین محمد علی بن حسین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

سَرّ انساب العلویین - سَرّ السلسله العلویّه

شیخ ابو نصر (یا نصیر) سهل بن عبد الله بخاری، شیخ مشایخ خطیب بغدادی (-463 ق).خ.

کاشف الغطاء.

-الحمد لله الذي خلق فسوى ...

سَرّ البلاء (فی وقایع کربلاء)

فارسی، مصائب منظوم، از سلطان المحققین حسینعلی واعظ. تهران، 1331 ق.

السرج و اللّجام

ابو بکر محمد بن حسن بن درید لغوی (-321 ق)، صاحب «الجمهره».

السرج و اللّجام

ابو یوسف یعقوب بن اسحاق سکیت (-243 یا 246 ق).

سرح العیون (فی شرح رساله ابن زیدون)

جمال الدین ابو عبد الله محمد بن محمد معروف به ابن نباتة مصری (-768 ق)، خ. آستان قدس، ش 4822 و 4823.

سر الحیات

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق).

مذکور در «مروج الذهب».

سرخاب

فارسی، رمل، منسوب به سرخاب. ط. بمبئی، 1309 ق و مکرّر. خ. آستان قدس، ش 10923.

-حمد اکمل و شکر اجمل بعدد ذرات رمل.

سرخوش، تذکره---

سر الشهاده

فارسی، از نظام العلماء میرزا رفیع طباطبائی تبریزی (-1326 ق).

سرّ السلسله العلویّه-سرّ انساب العلویّین

سرّ الصلاه-اسرار الصلاه:

سر الصلاه

امام خمینی سید روح الله بن مصطفی موسوی (-1368 ش). ط. تهران، 1369 ش.

سرّ الصّناعه و اسرار البلاغه

نحو، از ابو الفتح عثمان بن جنّی (-392 ق). خ.

خدیویّه مصر و ظاهریّه دمشق.

-رسمت اطال الله بفاک و احسن امتاع العلم...

سرّ العالمین

در حقیقت دنیا و عقبی، از عبد الوحید بن نعمت الله گیلانی، شاگرد شیخ بهائی. خ. آستان قدس، ش 9029 (1072 ق).

سر العالمین (و کشف ما فی الدارین)

اخلاق، منسوب به محمد غزالی. خ. آستان قدس، ش 3548 (1279 ق) و 2 نسخه دیگر.

السرّ العجیب (فی تهذیب منطق التهذیب)

سید هبه الدین محمد علی شهرستانی، که خود از آن نزد مؤلف ذریعه یاد کرده است.

سرّ الغیبه الالهوتیه

سید محمد حسین بن شیخ الاسلام علی اصغر قاضی طباطبائی (-1293 ق). خ. موجود.

سرّ الفصاحه (فی اللغه)

شیخ ابو محمد عبد الله بن محمّد بن سنان خفاجی (-466 ق). ط. مصر، 1350 ق.

سرّ القدر، رساله فی

شیخ رئیس ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427ق). ط 1313 (با «شرح الهدایه»).

السِّرّ المبحر و الحق المبعثر (فی اثبات صحابه

سیدنا مالک الاشر)

شیخ سراج الدین حسن معروف به فدا حسین، تألیف: 1316 ق. ط 1317 ق. در یکی از نسخه ها نام مؤلف سید مظفر حسین آمده.

سِرّ مجوس

فارسی، از آندره لوری، ترجمه عین الملک مکرم الدوله مهدی. ط. تهران (یا تبریز)، 1321 ق.

السِرّ المخزون

فارسی، در رجعت، از حسن بن عبد الرزاق لاهیجی (-1121 ق). خ. مرعشی قم.

-الحمد لله و الحمد لله

السِرّ المخزون

در اسرار حروف و اسم اعظم، از عبد الرحمان بن محمد علی بسطامی. خ. مجلس (1270 ق).

السِرّ المصون ---

ص: 190

السِّرّ المكتوم

فارسی، شرح دعاء سحر، از هدایت الله بن محمد حسین آشتیانی. خ. دیده شده.

-اللّهم انّی اسألك من بهائک باهواء...

السِّرّ المکنون (فی شرح رساله ابن بیون) - السِّرّ

المصون

ایدمر بن علی جلدکی، تألیف: 744 ق.خ.

آستان قدس، ش 10777 (1262 ق) و چند نسخه دیگر.

السِّرّ المکنون (فی وقت الغائب المصون)

سید حسین بن احمد معروف به سید حسون براقی (-1332 ق). سید مهدی بحرانی در مجموعه ای از آن نقل کرده.

سِرّ النقطه

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق). ط. (با «المبدأ و المعاد»).

السِّرّ الوجیز (فی تفسیر الكتاب العزیز)

علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلّی (-726 ق). خ. دیده شده.

السّرر الموضوعه

در موضوعات علوم و اقسام اعراض، از محمد صالح بن فضل الله مازندرانی (-1297 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

سرقات الشعراء

ابو یوسف یعقوب بن اسحاق بن سکیت (-243 یا 246 ق).

سرگذشت

فارسی، اشعار منیر طه. ط. تهران، 1332 ش.

سرگذشت اردشیر

فارسی، به نظم، از حسن بن محمد قاسم وحید دستگردی. ط. تهران.

سرگذشت رضا شاه پهلوی

فارسی، از فتح الله بینا. ط. تهران، 1320 ش و مکرر.

سرگذشت کنتس دیاری - معشوقه لوئی پانزدهم

فارسی، از الکساندر دوما، ترجمه نظم الدوله ابو تراب نوری. ط. تهران، 1336 ش.

سرگذشت مادهمازل دمنت پانسیه

فارسی، ترجمه محمد حسن خان اعتماد السلطنه. ط. تهران، 1312 ق.

سرگذشت هانری چهارم

فارسی، ترجمه محمد امین دفتر. ط. 1323 ق.

سرگذشت یکساله

فارسی، از سید احمد بن عنایت الله حسینی زنجانی، تألیف: 1331-1332 ق.

سرمایه ایمان (فی اثبات اصول العقائد بطریق

البرهان)

فارسی، کلام، از عبد الرزاق بن علی لاهیجی (-1051 ق). ط: بمبئی، 1304؛ تهران، 1310 ق. خ. آستان قدس، ش 14276 (1077 ق) و چند نسخه دیگر.

سرمایه ایمان

اردو، مرآتی، از مولوی تشفی صاحب لکهنوی، ط. هند.

سرمایه ایمان

فارسی، اصول دین، از ملا محمد کرمانشاهی، معاصر فتحعلیشاه قاجار.

سرمایه بندگی و پیرایه زندگی

فارسی، از علم الهدی محمد بن فیض کاشانی، تألیف: 1091 ق. خ. موجود.

فارسی، دیوان اشعار ترک علی شاه ترکی. ط.

حیدرآباد (نام شاعر در فهرست مشار: ترکی قلندر نور محلی).

ص: 191

سرمایه سعادت (یا قلم و آزادی)

فارسی، از میرزا ابو الحسن بن ذکاء الملک محمد حسین فروغی (-1301 ق). ط. تهران، 1327 ق.

سرمایه سعادت

فارسی، کلام، از عبد الوحید بن نعمت الله گیلانی (یا استرآبادی)، شاگرد شیخ بهائی.

سرمه خاموشی

اردو، در ردّ عامه، از سید سجاد حسین هندی (-ح 1340 ق). ط.

سرمه سلیمانی

فارسی، لغت، از تقی الدین اوحدی حسینی اصفهانی (-1030 ق). ط. تهران، 1364 ش.

سرو آزاد

فارسی، تذکره شاعران، از میر غلام علی آزاد حسینی بلگرامی (-1200 ق)، تألیف: 1166 ق. ط. هند، 1910-1913 م (2 جلد)؛ تهران، 1364 ش.

سرود ورزشی

فارسی، منظومه از بهاء الدین حسام زاده بازارگار.

ط. تهران، 1309 ش.

سرور اهل الایمان (فی علامات ظهور صاحب

الزمان)

سید بهاء الدین علی بن عبد الکریم نیلی (سده 8 ق)، استاد ابن فهد (-841 ق). برگزیده کتاب «الغیبه» اوست. مذکور در «بحار الانوار».

سرور البشر

اردو، مناقب امیر المؤمنین، (علیه السلام) از مولوی منور حسن خان صاحب. ط. لکهنو.

سرور جرجیس

اردو، قصائد در مدح معصومین (علیه السلام) از حمایت حسین خان جرجیس فرزند ولایت حسین خان جرجیس. ط. حیدرآباد هند.

سرور چمن (در سوانح امام حسن (علیه السلام))

اردو، از سید اولاد حسن بلگرامی هندی (معاصر). ط.

سرور الشیعه

فارسی، در احوال معصومین (علیه السلام)، از عبد الله بن ملکه جهان. خ. دیده شده.

سرور الشیعه - الاربعین

سرور صدور الاولیاء

ادعیه، از علم الهدی محمد بن محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، تألیف: 1104 ق. خ.

آستان قدس، ش 3365 (1109 ق).

-الحمد لله الذی فطر ارواحنا...

سرور العارفین

ادعیه، ناشناخته. خ. دیده شده و ظاهراً با نسخه ای که مکرر به همین نام چاپ شده یکی است.

سرور العارفین

فارسی، احوال مختار، از نوروز علی بن محمد باقر بسطامی (-1309 ق)، تألیف: 1265 ق.

خ. دیده شده.

-نحمدک اللهم یا من جعل سرور العارفین فی لقاء عطیاته...

سرور العاشقین

فارسی، تخمیس برخی عزلهای حافظ، از اسماعیل بن فخر الدین محمد نافذ بروجردی (-1335 ق). ط. مشهد (یا تبریز؟)، 1333 ق.

سرور العباد

فارسی، رساله عملیه، از فتاوی شیخ انصاری، جامع: محمد علی یزدی. ط. تهران، 1283 ق؛ بمبئی، 1302 ق و مکرر.

سرور القلوب

فارسی، در معجزات پیامبر (صلی الله علیه و آله) و ائمه (علیه السلام)، منسوب به سعید العلماء مازندرانی، ولی این

انتساب مشکوک به نظر می رسد.

سرور المقبلین و نبه الغافلین

حدیث، از علی بن حسین بن حیدر رضا عاملی رکنی عاملی (زنده در 1273 ق). خ. مرعشی قم.

-الحمد لله الاوّل الآخر الظاهر الباطن...

سرور الموالی

شیخ محمد بن سلیمان بحرانی، که در چند مجلد تألیف کرده و برخی مجلّات آن در کتابخانه صدر موجود بوده است.

سرور المؤمنین (فی احوال امیر المؤمنین)

سید احمد بن محمد حسینی اردکانی یزدی (-پس از 1238 ق). خ. آستان قدس، ش.

11840؛ مرعشی قم.

سرور المؤمنین

فارسی، ادعیه. ط. ایران، مکرّر.

سرور المؤمنین (فیما يتعلق باعداء الدین)

فارسی، از حسین بن علی اکبر کربلائی، که به نام شاه سلطان حسین صفوی در 9 مجلس نگاشته.

خ. موجود.

-الحمد لمبید الظالمین...

سرور المؤمنین

فارسی، از شیخ محمد علی بن موسی کاظمی نجفی، تألیف: 1281 ق، در 31 مجلس و خاتمه.

ط. بمبئی، 1284 ق.

-الحمد لله فاطر النجوم...

سرور المؤمنین

فارسی، در احوال مختار، از میرزا هادی بن ابو الحسن نائینی (-پیش از 1265 ق). خ.

مرعشی قم.

- ستایش مر خداوند مختاری را سزااست...

سرور المؤمنین---

ص:193

السريع

ابو عمر و محمد بن عبد الواحد زاهد (-345 ق)، مؤلف «اسماء الشعراء».

سزای ظلم

گجراتی، در ماجرای مختار، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (-ح 1367 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

سطور الانشاء

فارسی، انشاء، از مفتی میر محمد عباس لکهنوی (-1306 ق). مذکور در «تجلیات».

السعادات بالعبادات (التي ليس لها وقت محتوم

(معلوم بالروایات)

سید رضی الدین علی بن موسی بن طاوسی حلّی (-664 ق)، تالیف: پس از 635 ق. این کتاب مجلد دهم و آخر «التتمات و المهمات» اوست و از آن در «جوامع السعادات» عبد الرحیم بحرانی نقل شده است.

السعادات

ادعیه، از شیخ شرف الدین یحیی مفتی بحرانی یزدی، شاگرد محقق کرکی و نائب او در یزد. صاحب ریاض نسخه خط مؤلف را در یزد بوده است.

سعادات ناصریه-ترجمه اکسیر العباده فی اسراء

الشهاده

فارسی، مقتل، از ملا آقا بن عابد دربندی (-1268 ق) که برای ناصر الدین شاه تلخیص و ترجمه کرده و اصل هم از اوست. ط. تهران، 1292 ق.

السعادات النجفیه

شرح دعا و عدیله، از شیخ اسد الله بن محمود گلپایگانی ایزد گشسب (-1303 ق). مذکور در «شمس التواریخ».

السعاده

نظم و نثر در اصول دین، اخلاق و فقه، از شیخ مهدی بن علی صحین ساعدی (-1296 ق). ط.

نجف، 1371 ق.

السعاده

در وسائل رسیدن به سعادت، از سید محمد علی هبه الدین شهرستانی (معاصر). مذکور در فهرست تألیفات او.

السعاده الابديه (فی الاخبار العدديه)

شیخ علی بن زین العابدین بارجینی یزدی (-1333 ق). مختصر این کتاب «روح السعاده» نام دارد.

السعاده الابديه (فی ذکری مصائب العتره النبویه)

سید محسن بن عبد الکریم امین عاملی (-1371 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

سعادت البشر (فی اثبات النبوه المطلقه و نبوه سید

من بشر)

فارسی، از شیخ محمد جواد بن غلام رضا قمی.

ط. تهران، 1358 ق.

سعادت حیات

فارسی، از طرف هیأت تحریریه مکتب اخوت کاظمین. ط. بغداد، 1330 ش.

سعادت العرب

شیخ ابو عبد الله محمد بن احمد بصری (-320 ق). در بعض نسخ رجال نجاشی «سقاء العرب» آمده است.

سعاده المتأنق (فی توضیح حاشیه المنطق)

شرح حاشیه ملا عبد الله یزدی، از سید محمد حسین بن عبد الرسول طالقانی نجفی (1350 ق-)، تألیف: 1370 ق. خ. موجود.

سعاده المسلمین (فی نصره الدین)

سید مهدی بن صالح موسوی قزوینی. ط.

السعاده الموجوده

حکیم ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق). مذکور در «اخبار الحکماء» قفطی.

سعاد تنامه

فارسی، داستان بدبختانی که به خوشبختی رسیدند، از شیخ اسماعیل تائب تبریزی (-1374 ق). برخی قطعات آن به طبع رسیده.

سعاد تنامه

ترجمه «روضه الشهداء» با اضافاتی، از ملا جامی مصری. مذکور در «کشف الظنون».

سعاد تنامه

فارسی، از سلطان محمد بن حیدر معروف به سلطان علی گنابادی (-1327 ق). در یک مقدمه، 12 فصل و خاتمه. ط. تهران، 1308 ق.

سعاد تنامه

فارسی، مثنوی، از شیخ محمود شبستری (-720 ق). خ. دانشگاه تهران و موزه بریتانیا.

- حمد و فضل خدای عزّ و جلّ

هست بر بنده واجب از اوّل

سعاد تنامه

فارسی، مثنوی، از ناصر خسرو علوی مروزی (-481 ق). ط. مکرّر.

- دلا همواره تسلیم رضا باش

به هر حالی که هستی با خدا باش

سعاد تنامه

فارسی، مثنوی، از نظام استرآبادی معّمائی (-921 ق) که در 918 ق به نام خواجه سیف الدین مظفر تبکچی سروده. خ. دانشگاه تهران

- خداوندا در گفتار بگشای

دلم را دولت دیدار بنمای

السعاده و الحجج العشره

شیخ الرئیس ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-428 ق). خ. آصفیه و رامپور هند.

- لو طرق العارف الی صرف المعروف عن المعارف

السعه و الرزق

حدیث، از شیخ ابو تراب کلباسی (-1337 ق)، تألیف: 1373 ق.

-الحمد لله الذى جعل الفقراء عياله...

سعد خوانی، رساله

شیخ سراج الدین حسن معروف به فدا حسین لکهنوی (-1278 ق). مذکور در «تجلیات».

سعد السعود (للفوس منضود)

در جمع قرآن و تفسیر بعضی مشکلات، از سید رضی الدین علی بن موسی بن طاوس حلّی (-664 ق). خ. آستان قدس، ش 1693

- (بعد المقدمه) احمد الله جلّ جلاله الذى اطلع على خزائن علمه

سعد و سعید

فارسی، مثنوی، از صادق بیگ صادقی کتابدار (سده 10 ق).

سعد و همايون

فارسی، مثنوی، از عبد الرحیم اصفهانی شیرازی (سده 8 ق) که در 779 ق به نظم آورده. خ.

دانشگاه تهران.

- به نام آنکه عالم آفریدست

محمد بر خلاق برگزیدست

السعديه

اصول دین و فروع، از علامه جمال الدین حسن بن مطهر حلّی (-726 ق)، که برای سعد الدین محمد ساوجی (-711 ق) وزیر خدا بنده نگاشته است. ط. 1315 ق (در مجموعه «کلمات المحققین»). خ. آستان قدس، ضمیمه 14347 (983 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله المتفضل بجعل الانبياء واسطه...

السعديه

نصر الله بن هبه الله زنجانی. مذکور در فهرست منتجب الدین.

السعيديه، الرساله

فارسی، در خواص السماء الحسنی، از صفی الدین علی بن حسین کاشفی (-ح 939 ق).

خ. موجود.

-سبحان من اوصل الى السعاده...

السعيديه

علی قلی خان بن قرچقای خان. مذکور در «ریاض العلماء».

سعی الصفا

فارسی، مثنوی، از حمزه بن عبد الملک (یا علی ملک) آذری اسفراینی (866 ق). مذکور در «خزانه عامره».

سفارتنامه خوارزم-سفرنامه خوارزم

السفائن

شیخ مفید داور شیرازی (-ح 1320 ق). مذکور در «گنج گوهر» مؤلف.

سفائن الحساب

فارسی، مثنوی، از سید ابو القاسم بن محمود خوانساری (-1380 ق)، صاحب رساله «ترجمه ابو بصیر».

- اول دفتر به نام آنکسی

کو چو ما آشفته دل دارد بسی

السفر، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن دؤل قمی (-350 ق). مذکور در رجال نجاشی.

السفر، کتاب

ابو النصر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی. نیز مذکور در رجال نجاشی.

السفر، کتاب

ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد برقی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

السفر، کتاب

شیخ نجیب الدین ابو ذکریا یحیی بن احمد حلّی (-689 یا 690 ق). مذکور در «الذکری» تألیف شهید اول.

سفر البرکات

سفرنامه عراق، از سید احمد علی محمدآبادی (- پس از 1282 ق). خ. لکهنو.

سفر البرید

در تعیین مسافه سفر شرعی، از سید محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق). خ. موجود.

سفر السعاده

فقه. خ. آستان قدس.

سفر قطب شمال

فارسی، ط. ایران (ظاهراً «مسافرت قطب شمال»، از کاپیتان اطراس، ترجمه میرزا خان فرزند علیرضا. ط. تهران).

السفر للافطار لمن علیه قضاء مضیق

شیخ عبد الله مامقانی (-1351 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

سفرنامه ابراهیم بیگ-سیاحتنامه ابراهیم بیگ

سفرنامه آفریقا

فارسی، از سید علی بن سید امام شوشتری (-1359 ق). خ. دیده شده.

سفرنامه ابو طالب تبریزی ---

1326 ش (چاپ دوم).

سفرنامه اول شهید-روزنامه حکیم الممالک

سفرنامه بیت الله

فارسی، از میرزا علی خان اعتماد السلطنه (-1285 ق). خ. آستان قدس، ش 4125 (-1306 ق).

سفرنامه پاریس

فارسی، قصیده در شرح حال پاریس، از محمد علی بن محمد اسماعیل پیرزاده نائینی (-1321 ق). ط. تهران، 1316 ق (ضمیمه رمان شوالی فوبلاس).

سفرنامه تاورنیه به ایران

فارسی، از بارون تاورنیه، ترجمه نظم الدوله ابو تراب خواجه نوری، ط. تهران، 1331 ق.

سفرنامه (تبیان الملک)

فارسی، از میرزا رضا تبیان الملک. در نامه ای که به صاحب ذریعه نگاشته، آن را سفرنامه های عتبات، خراسان و رضائیه خوانده و تاریخ سفر اخیر را 1315 ق و 1341، ق نوشته است.

سفرنامه حجاز

سید محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق). خ. موجود.

سفرنامه حجه

فارسی، عرفانی، ناشناخته، تألیف: 1173 ق.

نسخه آن در کتابخانه مرحوم آیت الله مرعشی بوده است.

- سالی به راه کعبه وصال پویان...

سفرنامه حج البيت

فارسی، از ملا ابراهیم بن درویش محمد کازرونی (-1334 ق). خ. موجود.

سفرنامه حج و راهنمای حج

فارسی، از حسین ذو القدر شجاعی. ط. تهران، 1334 و 1335 ش.

سفرنامه در آفتاب ایران

فارسی، از ژاک هر دووان، ترجمه مصطفی مذهب. ط. تهران، 1324 ش.

سفرنامه خوارزم

فارسی، از رضا قلی خان هدایت. ط. پاریس، 1879 ق؛ بولاق، 1292 ق. در «مرآت البلدان ناصری» هم طبع شده و شفر آن را به فرانسوی ترجمه کرده است.

سفرنامه خوزستان

فارسی، از عبد الغفار نجم الملک (-1320 ق).

ط. تهران.

سفرنامه خوی

فارسی، از میرزا عبد الامیر شیخ الاسلام، که در آن به شرح رخدادهای فتنه خوی و ماکو در 1325 ق پرداخته است. ط. تبریز.

سفرنامه دمورگان

فارسی، از ژاک دمورگان فرانسوی، ترجمه جهانگیر قائم مقامی. ط. تهران، 1335 ش.

سفرنامه رضوی

فارسی، از نظام العلماء محمد رفیع حسینی طباطبائی (-1326 ق)، در بیان رخدادهای سفر 1301 ق. ط. تبریز، 1324 ق.

سفرنامه روح

فارسی، از محمد بن سلیمان فضولی. ظاهراً با «روح و بدن» که یاد شد یکی است.

سفرنامه سنگلاخ---

ص: 197

است. ط. تهران، 1338 ش.

سفرنامه شری

فارسی، از سر آنتوان شری و روبرت شری (معاصر شاه عباس اول)، ترجمه اوانس. ط.

تهران، 1330 ق.

سفرنامه شیراز

فارسی، به نظم، از فضل الله بن داود (-1343 ق)، مذکور در آخر «مطلع الشموس».

سفرنامه شیکاگو

فارسی، از معین السلطنه محمد علی خان رشتی اصفهانی. ط. پاریس، 1318 ق.

سفرنامه عتبات

فارسی، از سید جلال بن محمد حسین موسوی جزائری (-1316 ق). مذکور در «شجره نوریه».

سفرنامه عتبات ناصر الدین شاه

فارسی، سفرنامه سال 1287 ق. ط. تهران، 1289 ق.

سفرنامه عراق ناصری - سفرنامه ناصر الدین شاه به

عراق و بلاد مرکزی ایران

فارسی، مربوط سال 1309 ق. ط. تهران، 1311 ق.

سفرنامه عتبات، مشهد و رضائیه

فارسی، از میرزا رضا تبیان الملک تبریزی.

سفرنامه مشهد مربوط سال 1315 ق و سفرنامه رضائیه مربوط سال 1341 ق بوده که خودش در نامه ای از آنها یاد کرده است.

سفرنامه عراق و ایران

اردو. ط. هند.

سفرنامه عراق و عجم

اردو. ط. هند.

سفرنامه سید علی بن عبد الله حویزی

تاریخ خانواده مشعشی خوزستان. خ. شهید مطهری.

سفرنامه غروی

فارسی، از نظام العلماء سید رفیع بن علی اصغر طباطبائی تبریزی. ط. تبریز، 1313 ق.

سفرنامه فرنگستان - سفرنامه مظفر الدین شاه به

اروپا

فارسی. ط. تهران؛ سفر دوم. ط. تهران، 1320 ق.

سفرنامه فرنگستان

فارسی، سفرنامه ناصر الدین شاه به اروپا (سفر اول 1290 ق). ط. استانبول، 1292 ق.

سفرنامه فرنگستان

فارسی مربوط به سفر دوم ناصر الدین شاه به اروپا در 1295 ق. ط. تهران، 1296 ق؛ بمبئی، 1298 و 1309 ق.

سفرنامه فرنگستان

فارسی، مربوط به سفر سوم ناصر الدین شاه به اروپا در 1306 ق. ط. تهران، 1308 ق.

سفرنامه فرنگستان

فارسی، از محمد حسن خان اعتماد السلطنه در 1290 ق، تالیف: 1291 ق. خ. آستان قدس.

سفرنامه فره وشى - سفرنامه از خراسان تا بختیاری

فارسی، از هانری رونه، ترجمه علی محمد فره وشى مترجم همایون، ط. تهران، 1335 ش.

سفرنامه قسطنطنیه

اردو، از سید حسن عسکری لکهنوی که از لکهنو به ایران، عراق و ترکیه سفر کرده و این سفرنامه را نوشته است. ط. هند.

سفرنامه مادام دیولافوآ

فارسی، از مادام دیولافوآ، ترجمهٔ علی محمد فره وشی مترجم همایون. ط. تهران، 1332 ش.

سفرنامهٔ مازندران و استرآباد

فارسی، از ه.ل. رایینو، ترجمهٔ غلام علی وحید مازندرانی. ط. تهران، 1378 ق، و 1343 ش

ص: 198

سفرنامه حاج میرزا مشتری به مکه

فارسی، به نظم، از حسام الشعراء محمد ابراهیم مشتری (-1305 ق). ط. تهران، 1300 ق.

سفرنامه مکه

فارسی، از مخبر السلطنه مهدیقلی خان هدایت.

ط. تهران، 1330 ش.

- ای نام تو با هزار اعزاز

برنامه کاینات آغاز

سفرنامه مکه

فارسی، از امین الدوله علی بن مجد الملک محمد (-1322 ق). ط. تهران، 1328 ش (چاپ دوم).

سفرنامه مکه

فارسی، از شیخ میرزا علی صدر الذاکریں در 1325 ق. در 2 مجلد.

سفرنامه مکه

فارسی، از نائب الصدر شیرازی. ط. بمبئی.

سفرنامه منظوم

فارسی، مثنوی، در شرح سفرناصر الدین شاه به مازندران خ ملى تهران.

- بیومی که اردوی شاه جهان

ز تهران برون شد به مازندران

سفرنامه منظوم - سفرنامه اروپا

فارسی، مثنوی در شرح سفر ناصر الدین شاه به اروپا در 1290 ق، از عیوق، خ. ملى تهران.

- نخستین بر زبانم گشت جاری

سپاس ذات پاک کردگاری

سفرنامه منظوم - مرغابیه

فارسی، مثنوی، از میرزا ابراهیم سری پوده ای (-1369 ق).

سفرنامه منظوم - سفرنامه کرمان

فارسی، مثنوی، از بنان السلطنه میرزا اسماعیل ثاقب آشتیانی تبریزی، معاصر ناصر الدین شاه (-1313 ق). خ. دانشگاه تهران.

سفرنامه منظوم - سفرنامه مکه

فارسی، مثنوی، از میرزا جلالیر معاصر محمد شاه قاجار (-1264 ق). خ. ملی تهران.

- محمد شه شهنشاه جوانبخت

که برخوردار باد از تاج و از تخت

سفرنامه منظوم

فارسی، مثنوی، از حاتم بن حسن بن محمد خان خوئی که در حدود 1311 ق در 40 سالگی سروده. خ. ملک.

- ستایش و سپاس مر حضرت معبودی...

نخستین چو هنگام دفتر کنم

به نام خدا خامه را سر کنم

سفرنامه منظوم

فارسی، مثنوی، از میرزا محمد داود بن عبد الله اصفهانی که در 1109 ق هنگامی که نائب التولیه آستان قدس شده بود، نگاشته. خ. شهید مطهری.

سفرنامه منظوم

فارسی، مثنوی، از همسر میرزا خلیل رقم نویس دربار صفویه که ماجرای سفر خویش از اصفهان تا مکه را به نظم آورده. خ. دانشگاه تهران (1104 ق).

- مرا چو کرد چرخ حيله پرداز

جگر خون از فراق یار دمساز

سفرنامه منظوم

فارسی، مثنوی، از میر سید علی نیاز شیرازی (-1263 ق) که شرح سفر هند را به نظم آورده است. نسخه آن در کتابخانه حکمت بوده که به آستان قدس منتقل شده است.

سفرنامه منظوم

فارسی، مثنوی، از سید شفیع مجرم تفرشی مدیر لشکر و معاصر مظفر الدین شاه که شرح سفر خویش را از تهران تا مشهد به نظم آورده. خ. دانشگاه تهران (ضمن دیوان او).

ص: 199

سفرنامه منظوم

فارسی، مثنوی، از حکیم سعد الدین نزاری قهستانی (-721 ق). خ. لنین گراد.

سفرنامه مؤدب زاده

فارسی، از منوچهر مؤدب زاده. ط. مصر، 1318 ش (در مجله «چهره نما»).

سفرنامه ناصر الدین شاه به کربلا

فارسی، ط. تهران، 1289 ق.

سفرنامه ناصر الدین شاه به مازندران

فارسی، از محمد حسن خان اعتماد السلطنه. ط.

تهران، 1294 و 1314 ق.

سفرنامه ناصر الدین شاه به خراسان

فارسی، نیز از محمد حسن خان اعتماد السلطنه.

ط. تهران، 1300 ق.

سفرنامه ناصر الدین شاه به خراسان ---

ص: 200

سفلیس دهان

فارسی، از مریم ناهید میرهادی. ط. تهران، 1332 ش.

سفلیس و سوزاک

فارسی، از پرویز صدیق. ط. تهران، 1311 ش.

السفور و الحجاب

در وجوب حجاب، از سید محسن امین عاملی (-1371 ق).

سفیان و یثرب

فارسی، در نبرد حضرت پیامبر (صلی الله علیه و آله) با سفیان و نبرد حضرت امیر (علیه السلام) با عمرو بن عبدود. خ.

دانشگاه تهران.

- لشکر کشیدن سفیان به جانب یثرب زمین...

که سفیان دگر باره از راه کین

ز بطحا بیامد به یثرب زمین

السفیانیه

در مثالب بنی امیه، از سید محمد علی هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

السفیر- سفیر الغبراء

سفیر الحسین

احوال مسلم بن عقیل، از شیخ عبد الواحد بن احمد مظفری (-1310 ق). ط. نجف، 1956 م (چاپ دوم).

السفیر العرشى (فی تفسیر آیه الكرسى)

فارسی و عربی، تفسیر آیه الكرسى، از سید صدر الدین محمد بن غیاث الدین منصور دشتکی شیرازی، معروف به صدر الدین ثانی (سده 10

ق) که در 2 جزء برای فرزندش غیاث الدین منصور نگاشته است. خ. شهید مطهری.

-الله لا اله الا هو الحی القیوم نبهنا عن سنه شبهه الا وهام...

سفیر الغبراء و الخضراء

نجوم، از غیاث الدین منصور دشتکی (948 ق).

خ. آستان قدس، ش 5337 (957 ق).

-تبارک الذی بسط الارض مهادا

السفینه

مجموعه فوائد، از سید میرزا ابو طالب (ظاهرا نواده میر فندرسکی). خ. آستان قدس.

السفینه

کشکولگونه ای از ملا صفی الدین بن محمد ظهیر که در حدود 1081 ق گردآورده. خ. آستان قدس.

سفینه اثنی عشریه

گجراتی، عقائد، از سید محمد حسین بن محمد بن نعمت الله شوشتری ناشر الاسلام (-1305 ق).

خ. دیده شده.

سفینه الاحکام

فقه، از ملا محمد سمیع بن محمد علی یزدی (سده 13 ق). خ. دیده شده.

سفیه الادعیه و الزبارات

جامع از متأخرین بوده. ط.

سفینه الانشاء

فارسی، منشآت میرزا محمد فروغ منشی نائینی (-پیش از 1269 ق) گردآوری اسد الله نائینی که در 1269 ق کار جمع آن را به پایان رسانیده. خ.

شهید مطهری.

-منشیان فصیح اللسان را فروع انجمن...

سفینه الاوقاف و النیرنجات

ناشناخته. نسخه آن در کتابخانه ايروانی تبريز موجود بوده.

سفينه الاولياء

فارسی، تذکره عرفا، از شاهزاده محمد دار اشکوه فرزند شاه جهان. ط. لکهنو، 1874 م و مکرر.

سفينه اهل البيت (عليه السلام)

فارسی، در احوال و سير، ناشناخته، تالیف:

1079 ق به نامه سلطان علی عادلشاه. خ.

ص: 201

خوانساری نجف.

-الحمد لله الذي احكم قواعد الاحكام...

سفینه البحار

فهرست «بحار الانوار»، از شیخ عباس بن محمد رضا قمی (-1359 ق). ط. نجف، 1352-1355 ق.

السفینه البغدادیه

کفعمی آن را از مآخذ «البلد الامین» که در 868 ق تألیف کرده شمرده است.

سفینه البکاء

اردو، مقتل، از سید زاهد حسین چارجوی هندی.

ط. هند.

سفینه بهترین اشعار

فارسی، جامع: وحید دستگردی. ط 1311 ش.

مذکور در مجله ارمنان.

سفینه بی خبر

فارسی، از میر عظمت الله بی خبر بلگرامی، تألیف: 1141 ق. از مآخذ «خزانه عامره».

سفینه بی قرینه

فارسی، در آداب و خواص دعای سیفی، از شیخ حسن بن محمود بستی. خ. موجود.

-سپاس بی حد و شکر بی عد خدای را که اهل یقین را...

سفینه توفیق

فارسی، ترجمه «شرایع الاسلام» محقق حلّی، از عبد الصمد بن عاشور تبریزی که در 1101 ق بنام شاه سلیمان صفوی نگاشته است. مؤلف «دانشمندان آذربایجان» نسخه آن را دیده بوده است.

سفینه الخائض (فی بحر الفرائض)

سید محسن بن عبد الکریم امین عاملی (-1371 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

سفینه خوشگو- تذکره خوشگو

سفینه الزاکب (فی بحر محبه علی بن ایطالب)

سید محمد مهدی بن حسن حسینی قزوینی حلّی (-1300 ق)، در شرح حدیث «حَبَّ عَلِي حَسَنَه لَا تَضُرُّ مَعَهَا سَيِّئَةٌ». خ. موجود.

سفینه سکینه

فارسی، مثنوی، از تقی الدین اوحدی بلیانی (-1030 ق). مذکور در «شهر آشوب در شعر فارسی».

سفینه الشهداء

اردو، مراشی، ط. هند.

سفینه طالبی- کتاب احمد

فارسی، از حاج ملا عبد الرحیم بن ابی طالب نجارزاده طالب اوف تبریزی. ط. استانبول، 1314-1319 ق (در 3 مجلد)، 1311 ق.

سفینه غزل

فارسی، از علی شمس آبادی و ترابی، ط. تهران.

سفینه العلم---

ص: 202

سفینه‌المحمود

فارسی، تذکره شعراء، از محمود میرزا بن فتحعلی شاه قاجار (-1214 ق) که جزئی از اجزاء «مجمع‌المحمود» یا «مجمع محمودی» اوست.

سفینه‌المساکین لنجاه‌الشاکن

احکام شکوک نماز، از شیخ عبد الله بن معتوق قطیفی (-1362 ق) که تمام آن در «الازهار الارجیه» شیخ فرج درج است.

سفینه‌المسکین و ذخیره‌المستکین

ادعیه، از شیخ حسین بن علی قدیحی مؤلف «انوار البدرین»، تألیف: 1359 ق. خ. دیده شده.

-بعد الحمد لله علی نعمه الوافره...

سفینه‌النجاه (فی‌المهلکات و المنجیات)

فارسی، از شیخ ابو‌الفضل بن حسین خراسانی. ط.

تهران، 1364-1365 ق.

سفینه‌النجاه

اردو، ادعیه. ط. هند.

سفینه‌النجاه

رساله عملیه، از شیخ احمد بن علی آل کاشف‌الغطاء (-1345 ق). ط. نجف، 1338 ق و مکرر. ترجمه فارسی آن «عین‌الحیاه» نام دارد.

سفینه‌النجاه

فقه، از محمد تقی بن محمد حسین کاشانی (-ح 1316 ق)، در 7 مجلد، «معین‌العوام» او که به طبع رسیده از این کتاب برگرفته شده است.

سفینه‌النجاه

ادعیه و با و طاعون، از ملا محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

سفینه‌النجاه

در امامت، از ابو‌المحامد حامد بن احمد صفاری انصاری. خ. آستان قدس.

سفینه‌النجاه (فی‌معرفة ائمه‌الهداه)

سید محمد حسین بن عبد الصمد حسینی خاتون آبادی.خ.مرعشی قم.

-الحمد لله رب العالمين الذي هدانا الى الدين القويم

سفينه التّجاه (في فضائل الائمّه الهداه)

سید خلف بن عبد المطلب حویزی مشعشی (-1074 ق).در «حجه الخصام» سید شبر از آن نقل شده است.

سفينه التّجاه

فارسی، از سید صدر الدین بن اسماعیل موسوی عاملی اصفهانی (-1373 ق).ط.تهران، 1366 ق (چاپ سوم) و 1372 ق.

سفينه التّجاه

اخلاق، از ملا محمد طاهر شیرازی که در کتاب «عطیه ربّانی» به آن ارجاع داده است.

سفينه التّجاه (في تخطئه الثقات)

شیخ معین الدین ابو المکارم سعد بن ابیطالب معروف به نجیب رازی.مذکور در فهرست منتجب الدین.

سفينه التّجاه (في مناقب اهل البيت الائمّه الهداه)

حافظ ابو محمد عبد الرحمان بن احمد مفید نیشابوری، شاگرد شریف رضی و سید مرتضی.

مذکور در فهرست منتجب الدین.

سفينه التّجاه

ملا عبد الصاحب خشتی (-پیش از 1274 ق).

نسخه آن نزد محمد جعفر فرزند مؤلف موجود بوده است.

سفينه التّجاه

رساله عملیه، از میرزا محمد حسین شهرستانی (-1344 ق).مذکور در فهرست تألیفات او.

سفينه التّجاه

مجلد دوم «بیاض ابراهیمی» است که یاد آن گذشت.

سفینه النجاه

فارسی، در احوال سید الشهداء (علیه السلام). جلد پنجم از کتاب «بحر اللثالی» است که یاد آن گذشت.

سفینه النجاه-مقالات

فارسی، ادعیه، از علی اصغر بن محمد یوسف قزوینی شاگرد ملا- خلیل قزوینی و معاصر شیخ حرّ عاملی. خ. آستان قدس، ش 3367 (1097 ق) و چند نسخه دیگر.

- شکر و سپاس کریمی را سزد...

سفینه النجاه

حاج علی اکبر بن علی بن اسماعیل خراسانی شیرازی (-1263 ق). این کتاب مجلد پنجم از مجلدات 14 گانه احوالات چهارده معصوم علیهم السلام است.

سفینه النجاه

فارسی، در امامت، از علی رضا بن کمال الدین حسین تجلی شیرازی (-1085 ق)، تالیف:

1067 ق. ط. بمبئی، 1306 ق؛ ایران.

سفینه النجاه

در احوال سید الشهداء (علیه السلام)، از شیخ غلام حسین بن محمد صادق نجف آبادی (-1345 ق). جزء پنجم «سفن النجاه» اوست.

سفینه النجاه

ملاً فضل علی بن شاهویردی، معاصر شاه سلیمان صفوی (-1106 ق) که در کتاب «الافی» به آن ارجاع داده است.

سفینه النجاه: (الی طریق الحق و سبیل الهداه)

اصول، از محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق). خ. آستان قدس، ش 6934 (1134 ق) و 2 نسخه دیگر.

-الحمد لله الذی نجانا بسفینه اهل بیت نبیه...

سفینه النجاه

کلام، از محمد بن عبد الفتاح تنکابنی معروف به سراب (-1124 ق). خ. آستان قدس، ش 147 (1102 ق) و چند نسخه دیگر.

سفینه النجاه

ملا محراب اصفهانی. مذکور در فهرست کتب خریداری شده از سید محمد یزدی.

سفینه النجاه

فارسی، شرح منظومه «اثنا عشریه» بحر العلوم، از نوروز علی بن محمد باقر فاضل بسطامی (-1309 ق)، تألیف: 1281 ق. ط. تهران، 1286 ق.

سفینه النجاه

فارسی، ادعیه و اعمال، از سید محمد هاشم بن ابراهیم موسوی بوشهری (سده 13 ق). خ. موجود
- الحمد لله قاضی الحاجات...

سفینه النجاه

فارسی، مثنوی، از میرزا قاسم زاهد اصفهانی، که در 1102 ق سروده. خ. دانشگاه تهران.

- به نام خداوند کون و مکان

خردبخش جان کردگار جهان

سفینه النجاج

ادعیه، ناشناخته، خ. آستان قدس.

سفینه ظم و نثر

فارسی، ناشناخته، از مآخذ «دانشمندان آذربایجان». به همین نام 2 نسخه در آستان قدس موجود است: ش 4493 (1055) ق، به خط
جامع: محمد جعفر) و ش 4451.

سفینه نوح

شیخ شرف الدین محمد مکی بن ضیاء الدین محمد (سده 12 ق)، از دودمان شهید اول.

مذکور در اجازه مؤلف برای شیخ محمد رضا تبریزی، در آخر «الشفاء» فی اخبار آل المصطفی».

سقاء سکینه

اردو، در رثاء عباس (علیه السلام)، از سید بشیر حسین

مدرّس هندی، ط. هند.

سقاخونه

فارسی، از رامی (یا جمال شهران) 40. تهران، 1328 ش.

سقراط

فارسی، از اندره گرسون، ترجمه کاظم میرعمادی اصفهانی، ط. تهران، 1328 و 1343 ش.

سقراط (زندگانی و افکار و عقاید)

فارسی، از کوراما یسون، ترجمه امیر حسین ایلخانی بختیاری، ط. تهران، 1333 ش.

سقراط در زندان

فارسی، از افلاطون، ترجمه رضا کاویانی و محمد حسن لطفی، ط. تهران، 1343 ش (چاپ دوم).

سقط الدر فی احکام الکر

ابو المجد محمد رضا بن محمد حسین اصفهانی نجفی (-1361 ق).

سقط الزند

دیوان اشعار ابو العلاء احمد بن عبد الله معری (-449 ق). ط. مصر.

سقطات العجله

ابو الحسن احمد بن محمد بن علی بن عمر بن ریاح قلاء سواق. نجاشی آن را به 2 واسطه از مؤلف روایت کرده است.

سقوط پاریس

فارسی، از ایلیا ارنبورگ، ترجمه ذبیح الله منصوری، ط. تهران.

سقوط دنیا

فارسی، از علی حق پرست، ط. تهران، 1324 ش.

سقوط فرانسه (جلد دوم خاطرات چرچیل)

فارسی، ترجمه ذبیح الله منصوری، ط. تهران، 1334 ش.

سقوط قهرمان

فارسی، از ایگور گزنکو، ترجمه هوشنگ مستوفی. ط. تهران، 1335 ش.

سقوط قسطنطنیه

فارسی، از برناردین کیلتی، ترجمه مصطفی مقرّبی. ط. تهران، 1339 ش.

السقیفه، کتاب

ابو صالح سلیل بن احمد بن عیسی (سده 3 ق).

دیلمی در «غرر الاخبار» از آن نقل کرده است.

السقیفه، کتاب

ابو مخنف لوط بن یحیی ازدی، که از امام باقر (علیه السلام) روایت کرده است.

السقیفه، کتاب

ابراهیم بن محمد بن سعید ثقفی (-283 ق).

مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ طوسی.

السقیفه

شیخ محمد رضا آل مظفر نجفی (معاصر). ط.

نجف، 1368 و 1373 ق.

السقیفه، کتاب

ابو عیسی محمد بن هارون وراق. مذکور در رجال نجاشی.

السقیفه و بیعه ابی بکر، کتاب

ابو عبد الله محمد بن عمر واقدی (-207 ق).

السقیفه و فدک، کتاب

ابو بکر احمد بن عبد العزیز جوهری (سده 4 ق).

مذکور در «شرح نهج البلاغه» ابن ابی الحدید و فهرست شیخ طوسی.

سقیفه و اختلاف در تعیین خلیفه

فارسی، از علامه شیخ رضا مظفر، ترجمه ابو القاسم سحاب بن محمد زمان تفرشی. ط.

تهران، 1334 ش.

ص: 205

سقیفه بنی ساعده

فارسی، در وقایع پس از درگذشت پیامبر (صلی الله علیه و آله).

ط.

سکنجیه (یا طب اللیله)

فارسی، مطایبات، از میرزا ابو القاسم فرهنگ شیرازی (-1309 ق). ط.خ. آستان قدس، ش 8949.

سکندرنامه

فارسی، مثنوی، از خواجه حسین ثنائی مشهدی (-996 ق). خ. ملک.

- به نام جهان بخش ملک آفرین

سرا پرده افراز چرخ برین

سکندرنامه - خردنامه سکندری

فارسی، مثنوی، از نور الدین عبد الرحمان جامی (-898 ق). درج در «هفت اورنگ».

سکندرنامه

فارسی، مثنوی، از مقصود عالم لکهنوی، شاگرد غالب. مذکور در «صبح گلشن».

سکندرنامه بحری ---

ص: 206

(-1333 ق).خ.مرعشی قم.

سلاح شب

فارسی، از ژان بروله،، ترجمه احمد صادق.ط.

تهران، 1329 ش.

سلاح العابدین و انیس الذاکریں

ادعیه و اعمال، از سید عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی (-1242 ق).خ.موجود.

-الحمد لله الذى بذكره تطمئن القلوب...

السلاح الماضى (فى احكام القاضى)

در مسائل قضا و شهادات، از شیخ حسن بن جعفر کاشف الغطاء، مؤلف «انوار الفقاهه».خ.آستان قدس، ش 8218 (-1256 ق)

-الحمد لله الذى علم بالقلم...

سلاح المؤمن و اصلاح المهيمین

در بیان سند دعای سیفی، از میرزا محمد بن عبد التّبی اخباری نیشابوری (-1232 ق)، تألیف: 1227 ق.خ.حسینیّه آشوریهای نجف.

-الحمد لله و سلام على عباده الذين اصطفى...

سلاح المؤمن

ادعیه، از محمود بن میر علی مشهدی معاصر حرّ عاملی.مذکور در «امل الآمل».سید محسن عاملی نسخه یکی از مجلّدات آن را داشته است.

سلاح المؤمنین

فارسی، ادعیه، از امیر ابراهیم بن معصوم تبریزی (-1149 ق).خ.آستان قدس، ش 7705.

السلاسل (فى الحاق الاواخر بالاوائل)

رجال، از شیخ محمد بن عبد الله بحرانی (-1170 ق).خ.موجود.

-الحمد لله الذى تالأت انوار بهائه

سلاسل الحديد (على عنق العنيد عبد الوهاب فرید)

رد «اسلام ورجعت»، از میرزا عبد الرزاق مجتهد حائری. ط. تهران، 1318 ش.

سلاسل الحديد (فی تقييد اهل التقليد)

سید ماجد بن هاشم جد حفصی (-1028 ق).

مذکور در «تاریخ علماء البحرين».

سلاسل الحديد (و تقييد اهل التقليد بما انتخب من

شرح نهج ابن ابی الحديد)

در فضائل ائمه (عليه السلام)، از سید هاشم بن سلیمان بحرانی (-1107 ق). مذکور در «رياض العلماء».

سلاسل الحديد (لتقييد ابن ابی الحديد)

در ردّ برخی از مطالب «شرح نهج البلاغه»، از شیخ یوسف بن احمد درازی بحرانی (-1186 ق). خ. موجود.

-الحمد لله الذي جعل حبّ الساده الاشباح...

سلاسل الذهب (فيما يرويه العترة عن سيد العجم و

العرب)

احادیث مروی از پیامبر (صلی الله علیه و آله) به وسیله ائمه (عليه السلام)، از شیخ محمد بن علی اکبر تبریزی (معاصر) مذکور در فهرست تألیفات او.

سلاسل الذهب (المربوطه بقناديل العصمه الشامخه

الرتب)

سید نصر الله بن حسین فائزی حسینی شهید (-1168 ق). مذکور در اجازه معروف سید عبد الله جزائری.

السلاسل الذهبیه

کشکول گونه ای از سید محمد صادق بن حسن آل بحر العلوم (معاصر) که از مأخذ «اعیان الشیعه» است.

سلاسل الروایات و طرق الاجازات

نیز از سید صادق آل بحر العلوم.تالیف:1353 ق.

السلافه البهیه (فی ترجمه المیشیه)

احوال کمال الدین میثم بحرانی (679- ق)، از سلیمان بن عبد الله ماحوزی بحرانی (1121- ق). درج در کشکول بحرانی. تألیف: 1104 ق.

ص: 207

سلافه العصر (فی محاسن اعیان العصر)

احوال اعیان سده 11 ق، از سید صدر الدین علی بن احمد حسینی شیرازی معروف به سید علی خان مدنی (-1120 ق): تالیف 1081-
1082 ق. ط. مصر، 1324 ق. خ. آستان قدس، ش 4826 (1233 ق) و 2 نسخه دیگر.

-یا من اودع جواهر الکلم

سلافه نخبه

برگزیده «النخبه الکلباسیه» مطابق فتاوی میرزا محمد حسن شیرازی (-1312 ق)، از حسن میرزا بن محمد مهدی هندی که به نام نواب
محمد علی خان برگزیده. خ. دیده شده.

سلافه الوزاره

فارسی، عرفان، در اسرار نبوت و ولایت، از علی محمد خان نظام الدوله متخلص به شعراء، ط.

(ضمن «الفوائد البهیة» از فرزندش).

سلافه الاجتهاد---

ص: 208

السلسيل المسلسل بالدليل

سید صدر الدین محمد بن نصیر الدین طباطبائی اردکانی، معاصر علامه مجلسی.خ. موجود.

السلسلات

مجموعه اجازات، از سید شهاب الدین مرعشی تبریزی، در 3 مجلد: اجازات علمای شیعه به سید، اجازات اهل سنت و زیدیه و اجازات سید به دیگران.

سلسله

فارسی، مثنوی، از نویدی شیرازی (-988ق).

درج در «خمسه او».

سلسله الاثمه الاثنی عشر

ناشناخته.خ. بشیر آغا استانبول.

سلسله الترتیب

فارسی، منسوب به عمر خیام نیشابوری.ط.

استانبول، 1332 ش؛ تهران، 1338 ش. (چاپ استانبول ضمیمه «طریخانه رشیدی»؛ چاپ تهران ضمیمه «کلیات آثار پارسی عمر خیام»).

سلسله الحیاه الروحیه

شیخ محمد کرمی (معاصر). سلسله تراجم، از جمله احوال پدرش شیخ محمد طاهها چاپ شده.

سلسله الخطاطین

ترکی، تاریخ خوشنویسی، از عالی افندی.ط.

سلسله الذهب

فارسی، مثنوی، از نور الدین عبد الرحمان جامی (-898ق). ششمین مثنوی از «هفت اورنگ» اوست، که هم در آن و هم در حاشیه برخی چاپهای «نفحات الانس» به طبع رسیده.

سلسله الذهب

شرح «الوجیزه فی الدرایه»، از تاج العلماء سید علی محمد بن دلداری علی نقوی مذکور در «مشاهیر علماء و الهند».

سلسله الذهب (فی سوانح سيد تنازینب)

اردو، از سيد مظفر علی خان بن خورشید علی خان جانسته هندی. ط.

سلسله الذهب

فارسی، منظومه از سيد هبه الدین شهرستانی در شرح نسب او.

السلسله الذهبیه

نسب آل بحر العلوم طباطبائی، از سيد صادق بن حسن آل بحر العلوم. درج در مجله «الهدی»، سال دوم.

سلسله طویله

فارسی، از حاج محمد کریم خان کرمانی (-1288 ق) رئیس شیخیه. مذکور در فهرست تألیفات او.

سلسله العارفين و تذکره الصادقین - سوانح الايام

فی مشاهدات الاعوام

فارسی، احوال شاه نعمت الله ولی و دودمانش، از فتح الله (یا صنع الله) نعمت اللهی. ط. بمبئی، 1307 ق.

سلسله فلاسفه ایران در اسلام

فارسی، در احوال غزالی، از سيد محمد صادق نشأت. ط. تهران، 1329 ش.

سلسله مشايخ طریقت

فارسی، مثنوی، از محمد زمان ساقی خراسانی (-1286 ق). خ. مجلس (در دیوان او).

سلسله مشايخ عرفا

فارسی، مشايخ ذهبیه، از سيد ابو القاسم بن محمد نبی شریفی حسینی شیرازی (-1285 ق).

خ. ملک.

-بدان ای صدیق صدیق و سرمست باده تحقیق...

سلسله الموجودات و تسلسل الاسباب و المسببات

فارسی، از شیخ الرئيس ابن سینا. خ. خوانساری نجف؛ آستان قدس، ش 639

سلسله نامی

فارسی، مثنوی، از رضا قلی میرزا مجنون مراغه ای (سده 14 ق). ط. تهران، 1322 ق.

سلسله نسب صفویه

فارسی، از شیخ حسین بن ابدال پیرزاده زاهدی گیلانی، معاصر شاه سلیمان صفوی. ط. برلن، 1303 ش.

السلطان، کتاب

در معتقدات اشاعره، از علامه جمال الدین حسن بن یوسف بن مطهر حلّی (-726 ق).

مذکور در برخی از تصانیف عبد الرحمان ابن عتایقی.

السلطان، کتاب

شیخ صدوقی ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

سلطان الانساب

فارسی، مثنوی، از داود اصفهانی، که در آن نسب شاه سلطان حسین صفوی را تا قصی بن کلاب یاد می کند.

السلطان المبین (لمعرفه دعاه الدّین)

میرزا محمد بن عبد التّبی اخباری (-1232 ق).

خ. مرعشی قم.

السلطان المفرج عن اهل الايمان

سید بهاء الدین عبد الکریم بن عبد الحمید حسینی نیلی از مشایخ ابن فهد حلّی در «بحار الانوار» از آن نقل شده.

السلطان العلوم

فارسی، شرح حال نواب عثمان علی خان بهادر حاکم حیدرآباد (جلوس: 1329 ق)، از فتح الله بن عبد الرحیم مفتون یزدی. ط. حیدرآباد دکن، (-1357 ق).

سلطان نامه - نه سپهر

فارسی، مثنوی، از امیر خسرو بن سیف الدّین محمود دهلوی (-725 ق). ط. کلکته، 1328 ش.

سلطان نامه گرامی

فارسی، تاریخ جنگ روس و عثمانی در 1294 ق، از عباس بن احمد رفعت شروانی هندی. ط.
بمبئی، 1304 ق و مکرّر.

السلطانیه

رشید الدین فضل الله بن ابی الخیر وزیر همدانی (-718 ق)، مشتمل بر اصل و ذیل در فوائد سلطان و فضائلش، درج در مجموعه رشیدی.

سلطانیه

فارسی، در توحید، نبوت و امامت، از حاج محمد کریم بن ابراهیم خان کرمانی (-1288 ق). ط. بمبئی، 1277 ق؛ تبریز، 1278 ق.

السلطانیه الاحمدیه، الرساله

در عصمت نبوی، از سید جلال الدین بن شرفشاه، حسینی (سده 9 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

سلطنت

فارسی، از الکساندر دوما، ترجمه کیومرث قهرمانی. ط. تهران.

سلطنت

فارسی، از الکساندر دوما، ترجمه غلام رضا بختیاری اقبال السلطان ط. تهران، 1336 ق.

سلطنت قباد و ظهور مزدک

فارسی، از کریستن سن، ترجمه نصر الله فلسفی و احمد بیرشک. ط. تهران، 1306 ش و مکرّر.

سلطنت مشروطه

فارسی، ط. تهران.

سلک البیان (فی کشف مشکلات القرآن)

فارسی، از محمد جعفر بن سیف الدین استرآبادی (-1263 ق). ط. بمبئی، 1309 ق.

سلک الذهاب الی رب الارباب

فارسی، از سید محمد علی بن محمد حسینی شاه

عبد العظیمی (-1334 ق). ط. نجف، 1327 ق.

سلک اللتالی

تاریخ، ناشناخته، خ. مراد افندی استانبول.

السلم - جام جم (از حزین)

السلم و احکامه

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

مذکور در رجال نجاشی.

سلمان الفارسی

شرح حال، از شیخ عبد الله سبیتی، ط. صیدا، 1358 ق.

سلمان پاک (و نخستین شکوفه های معنویت اسلام و

ایران)

فارسی، از لویی ماسینیون، ترجمه علی شریعتی.

ط. مشهد.

سلمان محمدی

اردو، شرح حال، از سید شوکت علی. ط. هند.

السلامتیه (یا السلیمانیه)

بیان قاعده «نفی الضرر و الضرر»، از عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق).

سلامتیه

فارسی، فضائل سلمان، ابو ذر، عمار و مقداد، از محمد کاظم ابن محمد شفیع هزار جریبی (-1234 ق).

سلم الاصول ---

ص: 211

(-1348 ق). درج در «الازهار الارحیه».

سلمی (و عبد الرحمان)

فارسی، از جرجی زیدان، ترجمه عبد الحسین میرزا بن طهماسب میرزا. ط. تهران، 1321 ق.

سلوان المطاع (فی عدوان الانباع)

محمد بن حجیه محمد، برای ابو عبد الله محمد بن قاسم علوی تألیف کرده در 5 سلوان و 5 باب:

تقویض، تاسی، صبر، رضا و زهد. خ. دیده شده.

سلوه الاولیاء (فی سیره الانبیاء)

دومین کتاب از 8 کتاب «یواقیت السیر» تألیف امام مهدی احمد بن یحیی یمنی (-840 ق). خ.

موجود.

سلوه الحزین - الهدیه

سلوه الحزین

ادعیه، از قطب الدین حسین بن سعید بن هبه الله راوندی (-573 ق). در «فضائل السادات» از آن نقل شده.

سلوه الشیعه

اشعار منسوب به علی بن ابیطالب (علیه السلام)، جامع:

ابو الحسن علی بن احمد پنجگردی نیشابوری (-513 ق). مذکور در «انوار العقول». 138 بیت از آن در کتابخانه شهید مطهری موجود است.

سلوه الشیعه و قوه الشریعه

فارسی، رد صوفیه، از مطهر بن محمد مقدادی، تألیف: 1060 ق. خ. مرعشی قم.

(بعد الحمد) چنین گوید ساکن زاویه نامرادی مطهر بن محمد مقدادی...

سلوه الغریب (واهبه الادیب)

دیوان ابو النوادر شیخ جابر بن عبد الحسین. ط.

سلوه الغریب و اسوه الادیب

سفرنامه هند، از صدر الدین علی بن احمد حسینی شیرازی معروف به سید علی خان مدنی (-1120 ق)، تألیف: 1075 ق. ط 1306 ق.

خ. مرعشی قم.

-الحمد لله الذی جعل الارض مهادا

سلوه الغریب و مسامره الحیب

مجموعه احادیث، از علی اکبر بن محمد باقر عراقی (-1371 ق)، تألیف: 1341 ق. خ.

مرعشی قم (خط مؤلف، ناقص الاول).

سلوک، رساله در

فارسی، از شیخ اسماعیل (سده 13 ق) خ.

موجود.

سلوک، رساله در

فارسی، ناشناخته، مؤلف از متأخرین و نسخه مؤرخ 1298 ق آن در کتابخانه مشکات موجود بوده است.

-ای دوستان سلوک سبیل حضرت رب العالمین...

سلوک، در رساله در---

ص: 212

سلوک الملوک

فارسی، در 5 باب، از عبد الوحید بن نعمت اللّٰه گیلانی، شاگرد شیخ بهائی، خ. آستان قدس، ش 3549 (1073 ق).

سلوک الملوک مظفری

فارسی، از عباسقلی خان بن محمد تقی خان سپهر (-1340 ق). گفته ها و اندرزهای سلاطین و حکیمان باستان است که به دستور مظفر الدین شاه گردآوری شده. خ. مرعشی قم.

سلوک الولاہ (علی ما قزّر فی احادیث الائمہ الهداه)

-آداب الولاہ

فارسی، ترجمه عهدنامه مالک اشتر، از محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1110 ق).

خ. شهید مطهری.

-الحمد لله و سلام علی عباده...

سلیم بن قیس، کتاب ---

ص: 213

حسن یزدی مشهدی (-ح 1310 ق). مذکور در «نواصیص العجب» مؤلف.

السماء المدرار (فی الاصول و الاخبار)

مفتی میر محمد عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306 ق). مذکور در «تجلیات».

سماء المقال (فی علم الرجال)

شیخ ابو الهدی بن ابی المعالی کلباسی (-1356 ق)، در 4 رکن. ط. قم، 1332 ش.

السماء و العالم

مجلد چاردهم بحار الانوار که مکررا به طبع رسیده.

السماع و بیان حکمه

ابو العباس احمد بن محمد ازدی اشبیلی معروف به ابن الحاج (-647 یا 651 ق). مذکور در «بغیه الوعاه» و «کشف الظنون».

سماع طبیعی

فارسی، از شیخ رئیس ابن سینا (برگرفته از شفا)، ترجمه ذکاء الملک محمد علی بن محمد حسین فروغی. ط. تهران، 1319 ش.

سماور (یا گفتگوی قند و جای)

فارسی، مثنوی، از مسکین ناظم الكتاب. ط.

سماویه

فارسی، در آیات وارده در آفرینش آسمان و ستارگان، از ملک الاطباء میرزا محمد تقی معروف به آقا بابا شیرازی. ط. تهران، 1283-1285 ق.

السمه (فی معرفه الائمه)---

ص: 214

السموم، کتاب

کیمیا، از جابر بن حیان (-200 ق). خ. تیموریه قاهره.

سموئیل جانسون

فارسی، از سر ریدر بولارد، ترجمه لطفعلی صورتگر. ط. تهران، 1943 م.

سموم قتاله

فارسی، از سید محمد تقی بن علی محمد، نواده میرزا محمد حسن شیرازی. ط. تهران، 1368 ق.

سموم نافع

فارسی، ناشناخته. خ. آستان قدس. ش. 5092.

-طریق خوردن بعض سمها...

سمیر الحاضر و متاع المسافر

کشکول گونه ای از شیخ علی بن محمد رضا آل کاشف الغطاء (-1350 ق)، تالیف: 1343 ق.

-الحمد لله ذی المجد و الآلاء...

سم اليهودیه للنبی (صلی الله علیه و آله) رساله فی

تاج العلماء سید علی محمد بن دلدار علی لکهنوی (-1312 ق). مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

سمیولوژی اعصاب

فارسی، از سید ابراهیم چهارزی. ط. تهران، 1334 و 1340 ش.

سمیولوژی

فارسی، از صادق پیروز عزیزی. ط. تهران، 1327 ش.

سنابرق (فی شرح البارق من الشرق)

شرح دعاء رجب، از سید جعفر بن اسحاق دارابی کشفی (-1267 ق). خ. آستان قدس 3369 (1255 ق) و چند نسخه دیگر.

سنام المعالی

شریف ابو الحسن محمد بن احمد معروف به ابن طباطبا (-322 ق). مذکور در وفیات ابن خلکان.

السَّنة، کتاب

ابو عبد الله حسین بن یزید نوفلی نخعی که ابراهیم بن هاشم قمی از او روایت کرده است.

السَّنة، کتاب

شیخ صدوقی ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

السَّنة، کتاب

شیخ ابو الفتوح مظفر بن علی حمدانی از سفیران حضرت حجّت (علیه السلام). مذکور در فهرست منتخب الدین.

السَّنة و البدعه

شیخ ابو جعفر محمد بن علی بن قاسم مرکب فقیه، که شیخ منتخب الدین به واسطه سید مصطفی از او روایت کرده است.

السَّنة و الجماعه (و ذم الهوی و ترک الخوارج فی

الفتن)

ابو عبد الله محمد بن عمر واقدی (-207 ق).

سَنَه الاربعین (فی سنه الاربعین)

چهل حدیث، از امام سید ضیاء الدین ابو الرضا فضل الله علی بن عبد الله حسنی راوندی (-پس از 548 ق). ابن طاوس در «الیقین» از آن نقل کرده است.

سَنَت خاموش

اردو، از سید سجاد حسین هندی. ط.

السَّنة السرمديه

حکمت، از ابو الغنائم عبد الرزاق بن جلال الدین کاشانی (-730 ق). خ. آستان قدس، ش 5969 (1263 ق) و یک نسخه دیگر.

- (بعد الحمد) و بعد فان السنه الالهيه من حيث امتدادها...

سَنَه الصَّلاه

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی، مذکور در رجال نجاشی.

ص: 215

سنه الهدایه (لهدایه السنه)

فارسی، امامت، از آقا محمد علی ابن وحید بهبهانی (-1216 ق). خ. آستان قدس، ش 148 (1193 ق) و 2 نسخه دیگر.

-احمده علی نواله مصلیا...

سنجش هوش

فارسی، از محمد تقی دانشور. ط. تهران، 1317 ش.

سنجل الارواح-سجنجل الارواح

السنح النفیس (فی محاوره آدم و ابلیس)

شمس الدین محمد بن ابی طالب ابن حمزه موسوی حائری. نسخه مؤرخ 955 ق. آن نزد شیخ عباس قمی موجود بوده است.

سندباد، پندهای

فارسی، پندنامه منظوم، از حکیم الفضل الدین ابو بکر بن اسماعیل ازرقی هروی (-526 ق) که در دیوان خویش از آن یاد کرده است.

سندبادنامه

فارسی، اخلاق، از ظهیر الدین محمد بن علی ظهیری سمرقندی، تحریر: 556 ق. این کتاب را نخست خواجه عمید الفوارس قناورزی در 389 ق از پهلوی به فارسی برگردانیده بوده است. ط.

استانبول، 1948 ق؛ تهران 1333 ش.

سند الحرز الیمانی

ادعیه، ناشناخته. در مجموعه ای دیده شده.

سن در ایران

فارسی، از جلال افشار. ط. تهران.

سند دعاء الخضر

شیخ محمد حسن بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1318 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی دلّ علی قدمه...

سند السعادات (فی حسن خاتمه السادات)

فارسی، از میر غلام علی بن سید نوح آزاد بلگرامی. ط. بمبئی، (-1308 ق).

سند الصحیفه السجّادیه

نجم الدین محمد بن حسن حسینی. خیابانی از آن یاد کرده و نسخه آن را داشته است.

سند الصحیفه الکامله، رساله فی

ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق). مذکور در «البدر التمام».

سند قرائت عاصم

ملا مصطفی بن محمد ابراهیم قاری تبریزی (-1007 ق). خ. موجود.

السند هند الکبیر

نجوم، از ابو عبد الله محمد بن ابراهیم بن حبیب فزاری. قفطی می نگارد که فزاری در 156 ق به دستور منصور آن را از یک متن هندی تالیف «فیفر» به عربی برگردانده است.

السند هند

نجوم، زیج اول و ثانی، مختصر کتاب سابق، از ابو جعفر محمد بن موسی خوارزمی. مذکور در «اخبار الحکماء» قفطی.

سندسی و استبرق

فارسی، ترجمه «الصفین» نصر بن مزاحم، از شیخ مهدی بن محمد علی ثقه الاسلام اصفهانی.

ط. اصفهان، 1345 ق.

سنگتراش

فارسی، مثنوی، از نظام الدین عبید زاکانی. ط.

ایران، مکرر.

سنگتراش سن پوران

فارسی، از لامارتین، ترجمه باقر قائم مقامی. ط.

تهران، 1318 و 1343 ش.

سنگلاخ

فارسی، و ترکی، لغت، از میرزا مهدی خان استرآبادی، تألیف 1172-1173 ق.ط. لندن، 1960 ق.

ص: 216

سنگ معجزه

فارسی، از موريس لبنان، ترجمه عنایت الله شکیبایور. ط. تهران، 1306 و 1338 ش.

سنگهای انتقام

فارسی، از امیر عباس حیدری. ط. تهران، 1330 ش.

سنگهای زیر مجاری ادرار (یا سنگهای ریزه...)

فارسی، از محمد حسین میمندی نژاد. ط. تهران، 1326 ش.

السنن، کتاب

شیخ ابو بکر احمد بن حسین نیشابوری پدر حافظ عبد الرحمان مفید و شاگرد شیخ طوسی. مذکور در فهرست منتجب الدین.

السنن، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن دؤل قمی (-350 ق). مذکور در رجال نجاشی.

السنن، کتاب

ابو العباس احمد بن محمد معروف به ابن عقده (-333 ق). مذکور در رجال نجاشی.

السنن، کتاب

ابو محمد فضل بن شاذان (-260 ق). مذکور در فهرست شیخ طوسی.

السنن، کتاب

ابو محمد مصبح بن هلقام بن علوان عجلی، راوی از حضرت صادق (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

السنن (عن اهل البيت)، کتاب

عبد الباقي بن قانع. مذکور در «كشف الحجب».

سنن بنی امیه (التي يعمل بها اخواننا اهل السنه و

الجماعه)

میرزا نجم الدین عسکری تهرانی.

السنن المشتركة، كتاب

ابو موسى عيسى بن مهران. مذكور در رجال نجاشی.

سنن النكاح، رساله في

شيخ عباس بن حسن بلاغی عاملی، تالیف: 1161 ق.

السنن و الآداب-الزّي و التجمّل

السنن الآداب و الاعمال

فارسی، ناشناخته، در 12 فصل. خ. دیده شده.

سنن و آداب---

ص: 217

شده.

سواء السبيل (فی شرح زاد قليل)

توحيد و عدل، از سيد ابو الحسن على بن تقى رضوى كشميرى لكهنوى (-ح 1341 ق).ط.

هند.

سواء السبيل

اردو، كلام، از سيد محمد مهدى بن على بهيکپورى هندى (-1346 ق).

سواء الطريق

فارسى، سير و سلوک، از محمد حسين بن محمد مهدى کرهرودى سلطان آبادى (-1314 ق).

مرتب بر مقدمه، 5 باب و خاتمه.خ. دیده شده.

-نحمدک اللّهم يا من هدانا بفضلہ سواء الطريق...

سوء تفاهم

فارسى، از آلبرکامو، ترجمه جلال آل احمد.ط.

تهران، 1341 ش (چاپ دوم).

سوء ظن

فارسى، از بورژو، ترجمه محمود پورشالچى.ط.

تهران، 1328 ش.

سوانح النعم

سيد حسن بن مرتضى يزدى طباطبايى (-1315 ق).مذکور در «جوامع الاسرار».

السوائيه، الرساله

در اعراب لفظ «سواء»، از شيخ محمد حسن بن محمد صالح كبة بغدادى، که در آن نظر شيخ مهدى جرموقى را که مبتنى بر نصب است رد کرده است.

السواد الاعظم

ناشناخته، مذکور در «بحار الانوار»...

سواد العين

تعليقات بر شرح ميرک بر «حکمه العين» از شمس الدين محمد بن احمد خفري (-957 ق).

خ. آستان قدس، ش 142 (-1020 ق).

سواران شب

فارسی، از بونسون دوترای، ترجمه سید تقی تفرشی. ط. تهران 1324 ش.

سواطع الالهام

تفسیر بی نقطه، از ابو الفيض فیضی (-1004 ق)، تالیف: 1002 ق. خ. آستان قدس، ش 1342 (-1039 ق) و یک نسخه دیگر.

-الحمد لملهم الكلام الصاعد

سواطع الانوار

مجموعه تقریظات بر «عقبقات الانوار» میر حامد حسین جامع: سید اصغر حسین. ط. لکهنو، 1303 ق (با «زینة الانشاء»).

سواطع الانوار

منطق، از سید علاء الملک بن نور الله حسینی، مرتب بر مطلع و سواطع و مقطع. خ. موجود.

(-1127 ق).

-اللهم الهمنا اسرار اللاهوت

السواک، کتاب،

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

سؤال و جواب

فارسی و عربی، فقه، از ملا آقا خوینی قزوینی (-1307 ق). خ. دیده شده.

السؤال و الجواب

فقه و احکام، از میرزا ابراهیم کلباسی.خ. دیده شده.

السؤال و الجواب

فقه، از سید ابو تراب بن ابی القاسم موسوی خوانساری (-1346 ق).خ. موجود.

السؤال و الجواب

فارسی و عربی، از سید ابو طالب بن ابی تراب قاینی (-1295 ق). این کتاب نظیر «جامع الشتات» است.خ موجود.

ص: 218

السؤال و الجواب

عبادات و معاملات، از میرزا ابو القاسم محقق قمی (-1231 ق) صاحب «جامع الشتات».

مذکور در «نجوم السماء» (به همین نام نسخه ای به فارسی در آستان قدس، ش 11210 (-1237 ق) موجود است).

السؤال و الجواب

فقه، از شیخ جمال الدین ابو العباس احمد بن محمد بن فهد حلّی (-841 ق). خ. دیده شده.

السؤال و الجواب

شیخ اسد الله بن اسماعیل دزفولی کاظمی (-1237 ق). خ. موجود.

سؤال و جواب

فارسی، از ملا محمد اسماعیل که در 1245 ق «العقیده الوحیده» را سروده.

سؤال و الجواب

فارسی فتاوی، فتاوی، از محمد باقر مجلسی. خ. دیده شده.

-الحمد لله الکریم الاکرم...

السؤال و الجواب

پاسخ به سؤالات یک مسیحی، از شیخ محمد باقر بن محمد جعفر بهاری همدانی (-1333 ق). خ. موجود.

سؤال و جواب

فارسی، عقائد، از شیخ باقر کرمانی، شاگرد سید محمد کاظم یزدی. خ. دیده شده.

سؤال و جواب

فارسی و عربی، از حجت الاسلام سید محمد باقر بن محمد تقی شفقتی اصفهانی (-1260 ق). ط. اصفهان، 1247 ق (جلد اول) و مکرر؛ تهران، 1247 ق (جلد دوم) و مکرر.

سؤال و جواب

فارسی، در عقائد شیخیه، نیز از حجت الاسلام.

ط. 1261 ق.

سؤال و جواب

فارسی، فقه، مجیب شاگرد شیخ عبد الرحیم جامی معاصر سید نعمت الله جزائری بوده و نسخه مورّخ 1102 ق آن در کتابخانه مرحوم آیت الله مرعشی موجود بوده است.

سؤال و جواب

فارسی، فقه، مجیب پس از روزگار آقا جمال خوانساری می زیسته است. خ. دیده شده.

سؤال و جواب

فارسی و عربی، فقه، مجیب از شاگردان وحید بهبهانی و بحر العلوم و صاحب ریاض بوده است.

خ. موجود.

السؤال و الجواب

سید محمد تقی بن حسین بن دلدار علی نصیرآبادی (-1285 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

سؤال و جواب

ملاً محمد تقی بن محمد حسین کاشانی (-ح 1316 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

سؤال و جواب

فارسی و عربی، فقه، از محمد تقی بن حسینعلی هروی اصفهانی (-1299 ق). مذکور در «نهایه الآمال».

سؤال و جواب

فارسی، از میرزا محمد تقی بن علی محمد نوری (-1263 ق). خ دیده شده.

سؤال و جواب (محمد تقی مجلسی) - کتاب المسؤلات

سؤال و جواب

شیخ جعفر کاشف الغطاء (-1227 ق). خ.

موجود.

ص: 219

سؤال و جواب

فارسی، در حرمت ریش تراشی، از محمد جواد بن محمد رضا دارابی (-1309 ق). ط 1342 ق.

سؤال و جواب

فقه، از سید حسن بن علی اصفهانی (-1273 ق).

سؤال و جواب

فارسی، عقاید و جز آن، از شیخ حسن بن مرتضی حلی رشتی که در 1299 ق به نام رکن الدوله والی خراسان نگاشته و بسیاری از جوابها را در کتاب «شجره طوبی» هم آورده است.

-الحمد کله اولاً و آخراً...

سؤال و جواب

فارسی، از سید محمد حسین بن ابراهیم قزوینی (-1208 ق). خ. موجود.

السؤال و الجواب

طمع، فقه، از آقا حسین نجم آبادی (-1347 ق). جامع: فرزندش حسن نجم آبادی.

السؤال و الجواب

مسائل عملیه، از سید حسین بن حسن موسوی معروف به مجتهد کرکی (-1001 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

السؤال و الجواب

مسائل طهارت، صلاه و زکاه، از شیخ حسین بن حسن ظهیری استاد شیخ حرّ و مجیز او در 1051 ق. مذکور در «ریاض العلماء».

السؤال و الجواب

شیخ محمد حسین بن علی آل کاشف الغطاء. ط.

نجف، 1348 ق.

سؤال و جواب

فارسی و عربی، از ملا رفیع گیلانی رشتی که بعض جوابها را در 1264 ق نگاشته است. خ.

موجود.

سؤال و جواب (بین شیخیه و متشرعه)

فارسی، از میرزا عبد الرزاق بن علیرضا اصفهانی، معروف به واعظ و محدث همدانی.خ.موجود.

سؤال و جواب- تحفه الاصحاب

فارسی، مسائل عملی، از سید عبد العظیم بن علی رضا حسینی لنجانی اصفهانی (سده 13 ق)، برگرفته از کتاب «الضیاء اللامع».خ.موجود.

السؤال و الجواب

فقه، از شیخ عبد علی بن احمد بحرانی، برادر صاحب حدائق،خ.خوانساری نجف.

السؤال و الجواب

سؤالات و جوابات لغزگونه، از سید عبد الله بن نور الدین فقیر جزائری.خ.دیده شده.

السؤال و الجواب

طب، از حکیم صدر الدین علی گیلانی مقیم هند و معاصر میر ابو القاسم فندرسکی، مذکور در «ریاض العلماء».

السؤال و الجواب

آخوند ملا علی قاریوزآبادی (-1290 ق).

مذکور در آخر «معدن الاسرار».

السؤال و جواب

فارسی، معارف از ملا علی نوری (-1246 ق).

ط 1305 ق (در هامش «کشف الفوائد»).

سؤال و جواب (در جواز تزویج بنات ابو تراب)

فارسی، از سید علی بن ابو القاسم رضوی لاهوری.

ط.1315 ق.

سؤال و جواب

فارسی، از محمد علی بن احمد محلاتی شیرازی (-1284 ق).خ. موجود.

السؤال و الجواب-جوابات المسائل

محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق).مذکور در شرح حال مؤلف.

ص:220

السؤال و الجواب

در عصمت، سائل: میرزا ابو الحسن جاجرمی.

مجیب: ملا علی بن جمشید نوری (-1246 ق).

خ. موجود.

سؤال و جواب

فارسی، از علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق) که ظاهراً جواب مسائل شاه طهماسب را نوشته است. خ. موجود.

-الحمد لله حق حمده

السؤال و الجواب

از فتاوی علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق).

خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

-من نسی نیه الصوم لیلا و نهارا...

السؤال و الجواب

فقه، نیز از محقق کرکی، جامع: سید فضل الله حسینی.

-مسائل متفرقه سمعتها من حضره شیخنا

السؤال و الجواب

در طهارت و صلاه، از فتاوی شیخ علی بن عبد الله مهري بحرانی (-1318 ق). جامع:

خواهرزاده اش. میرزا محمد تقی شیرازی بر آن حاشیه نوشته است.

السؤال و الجواب

با اشاره به ادله، از سید علی بن محمد علی میبیدی (-1313 ق). خ. موجود.

السؤال و الجواب

فارسی، مسائل عملیه، از سید علی بن محمد علی طباطبائی (-1231 ق) صاحب «ریاض المسائل» خ. موجود.

السؤال و الجواب

فقه استدلالی، از علی بن محمد ولی قاتنی.

شاگرد سید محمد مجاهد. مذکور در «بغیه الطالب».

سؤال و جواب طبی

فارسی، از میرزا علی ناصح، قربانعلی بن محمد سمنانی (-1363 ق). خ. موجود.

سؤال و جواب-شصت مسأله

فارسی، از فتاوی میرزا محمد حسن شیرازی (-1312 ق)، جامع: شیخ فضل الله نوری (-1327 ق). ط. ایران، 1306 ق و بمبئی.

سؤال و جواب

فارسی، نیز از میرزای شیرازی و مفصلتر از عنوان پیشین. ط. تبریز.

السؤال و الجواب

فقه استدلالی، از سید محمد کاظم بن عبد العظیم طباطبائی یزدی (-1337 ق)، جامع: شیخ علی اکبر خوانساری (-1359 ق). ط. 1340 ق.

السؤال و الجواب

فقه استدلالی، از سید محسن بن حسن مقدس اعرجی کاظمی (-1227 ق). خ. موجود.

السؤال و الجواب

مسائل متفرقه، از ملا محسن بن محمد سمیع کرمانشاهی، شاگرد صاحب ریاض. خ. موجود.

السؤال و الجواب

فتاوی شرعی، از سید میرزا محمد بن حبیب الله رضوی مشهدی (-1264 ق). مذکور در «الشجره الطیبه».

السؤال و الجواب (اشرفی) - شعائر الاسلام

السؤال و الجواب

فقه، از محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق). مؤلف «روضات الجنات» این کتاب را مشتمل بر مسائل: ان الحیه لهادم سائله ام لا؟، جواز التقليد و الافتاء، استحباب الحبره العبریه، زکاه الغلات، خمس و حبه می داند؛ اما از «الفوائد الرجالیة» بحر العلوم برمی آید که هریک

رساله ای مستقل است.

ص: 221

السؤال و الجواب-جوابات المسائل

بیشتر در عبادات، از بهاء الدین محمد بن حسن فاضل هندی (-1137 ق). مذکور در «روضات الجنّات».

السؤال و الجواب

سید محمد بن دلداری علی نقوی (-1284 ق). ط.

السؤال و الجواب

عزّ الملک محمد بن عبد الله مسیحی حرانی (-420 ق). مذکور در «کشف الظنون» و «وفیات الاعیان».

السؤال و الجواب (سید محمد مجاهد) - جامع المسائل

السؤال و الجواب

فقه، از ابو عبد الله مقداد بن عبد الله سیوری (-826 ق).

سؤال و جواب

فارسی، در طهارت و صلاه، از رفیع الدین محمد طباطبائی نائینی (-1099 یا 1080 یا 1081 ق)، جامع: سید محمد مهدی بن محمد رضا مشهدی، مذکور در «نجوم السماء».

سؤال و جواب

فارسی، اصول و فروع، از میر مهدیعلی هندی. خ.

دیده شده (-1250 ق).

السؤال و الجواب-جوابات المسائل

میرزا نصر الله مشهدی، شاگرد سید محمد مجاهد. مذکور در «مطلع الشمس».

سؤال و جواب

فارسی، در حل بعض اخبار، از حکیم ملا هادی بن مهدی سبزواری (-1289 ق). برخی از سؤال ها را شیخ اسماعیل عارف بجنوردی پرسیده است. خ. موجود.

سؤال و جواب

فارسی، به نظم در انواع ثلاثه مرگ نیز، از حکیم سبزواری، مسائل: میرزا بابا.

- ای حکیمی که چون تو فرزندی

-مادر دهر در زمانه نژاد

سؤال و جواب

فارسی، در طهارت و صلاه، مطابق فتاوی شیخ مرتضی انصاری (-1281 ق)، جامع: محمد یوسف استرآبادی. ط. مکرر.

السؤال و الجواب

شیخ عبد الكاظم بن محمود بن سعید غبان، تألیف:

(-1343 ق)، مرتب بر مقدمه در عقائد و 5 فصل در نحو، صرف، معانی، بیان و منطق.

سؤال المأمون عن الرضا(عليه السلام)

سؤال: دلیل امامت جدّ شما چیست؟ با شرح پاسخ آن، از شیخ ابو القاسم کاشانی. خ. موجود.

سؤالات

مسائل فروعی و عملی که ملاّ ابو طالب بن محمد حسن از محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی پرسیده، با جوابهای او. خ. دیده شده.

سؤالات صدر الدین القنوی-المضاوضات

سؤالات المأمون عن الرضا(عليه السلام)

با جوابات آن ط. مکرر در تهران و نجف و تبریز.

السؤالات و الجوابات

شیخ نصیر الدین بن ابی الحسین واعظ قزوینی (زنده در 556 ق)، در 7 مجلد. مذکور در فهرست منتجب الدین.

سوامی دیانند-تاریخ اهل زمانه

اردو، ردّ مذهب دیانند که در 1875 م اختراع کرد، از غلام حسین پانی پتی، تألیف: 1350- تاریخ اهل زمانه. ط.

سوانح آل هاشم

اردو، از سید کاظم علی. ط. هند.

سوانح احوال ناصر خسرو علوی - سرگذشت

حجّت

فارسی، از ناصر خسرو علوی که در آخر عمر نوشته و در آن به برادرش ابو سعید در باب تجهیز و تکفین خویش وصیت کرده است، ط. (در اول دیوان).

سوانح الاسفار

جواب مسائل، از شیخ علی بن محمد علی حیدر شروقی نجفی (-1314 ق).

سوانح الافکار (فی منتخب الاشعار)

مدایح و مراثی اهل بیت (علیه السلام)، از سید جواد بن علی شبر نجفی (معاصر). خ. دیده شده.

سوانح الامام موسی کاظم (علیه السلام)

اردو، از سید محمد بن مصطفی موسوی کشمیری (معاصر).

سوانح امیر مختار - ترجمه ذوب النظر

اردو، از حکیم سید حسین گریان.

سوانح امیر المؤمنین (علیه السلام)

گجراتی، از غلام علی بهاونگری (-1367 ق). ط.

سوانح الایتام ---

ص: 223

سوانح عمری

فارسی، از تاج العلماء، سید علی محمد (-1312 ق).

سوانح عمری

اردو، از سید غلام حسین کنتوری (-ح 1340 ق). ط.

السوانح العمری

محمد کاظم بن محمد صادق کاشانی اصفهانی (-1273 ق).

سوانح عمری

سید جمال الدین محمد بن حسین واعظ یزدی طباطبائی (-1313 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

---سوانح عمری---

ص: 224

خ. ملک تهران.

- مشعر العشاق من اهل الحوا...

آتشی می بینم ای یاران ز دور

سوزوگداز

فارسی، مثنوی، از محمد رضا نوعی خبوشانی (-1019 ق). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 13424 (-1072 ق). ط. لکهنو، 1286 ق.

- الهی خنده ام را نالکی ده

سرشکم را جگر پرکالکی ده

سوسک طلائی

فارسی، از ادگار آلن پو، ترجمه شجاع الدین بن علی رضا شفا. ط. تهران، 1334 ش.

سوق العروس

ابو عبد الله دامغانی (-478 ق) قاضی القضاة بغداد. مذکور در «ریاض العلماء» و «ایضاح المکنون».

سوق المعادن

کشکول گونه ای از شیخ محمد علی عزّ الدین عاملی حناوی (-1303 ق).

سوگندنامه

فارسی، قصیده از ادیب صابر ترمذی (-546 ق). ط. (در «مونس الاحرار»).

- تنم به مهر اسیر است و دل به عشق فدی

همی به گوش من آید ز لفظ عشق ندی

سوگندنامه

فارسی، قصیده، از اوحد الدین علی بن اسحاق انوری ابیوردی (-552 ق).

- ای مسلمانان فغان از دور چرخ چنبری

وز نفاق تیر و قصد ماه و کید مشتری

سوگندنامه

فارسی، قصیده، از بدیعی سیفی. ط. (در «مونس الاحرار»).

- درآمد از درم آن آفتاب ترکستان

چو سرو بر سر سروش شکفته لاله ستان

سوگندنامه

فارسی، از پرتوی شیرازی. بخشی از ساقینامه اوست که یاد شد.

سوگندنامه (مشری)

فارسی، از عبد القادر بیدل (-1130 ق). مذکور در فهرست سپهسالار.

سوگندنامه

فارسی، از جمال الدین محمد بن عبد الرزاق اصفهانی (-پیش از 599 ق)، جزئی از قصیده او در مدح رکن الدین مسعود صاعدی است.

سوگندنامه

فارسی، از حکیم افضل الدین ابراهیم خاقانی (-582 ق).

- مرا ز هاتف همّت رسد به گوش خطاب

کزین رواق طینی که می رود دریاب

سوگندنامه

فارسی، از سید حسن غزنوی. ط. (در «مونس الاحرار»).

- گشاد صورت دولت به شکر شاه دهان

چو بست زیور اقبال بر عروس جهان

سوگندنامه (روحانی)

ط. (در «مونس الاحرار»).

سوگندنامه

فارسی، از شمس الدّین محمد سوزنی سمرقندی (-569 ق). ط. (در «مونس الاحرار»).

سوگندنامه

فارسی، از ظهیر الدین ابو الفضل طاهر بن محمد ظهیر فاریابی (-598 ق). ط. (در «مونس الاحرار»).

- سپیده دم که زند ابر خیمه در گلزار

گل از سراچۀ خلوت رود به صفۀ بار

سوگندنامه

فارسی، از نجم الدّین محمد (یا جلال الدّین

ص: 225

محمد مؤمن (فلکی شیروانی) (-577 ق). ط.

(در «مونس الاحرار»).

- سپهر مجد و معالی محیط نقطه عالم

جهان جود و معانی چراغ دوده آدم

سوگندنامه

فارسی، از کمال الدین اسماعیل بن عبد الرزاق اصفهانی (-635 یا 639 ق). ط. (در «مونس الاحرار»).

- امید لذت عیش از مدار چرخ مدار

که در دیار کرم نیست ز آدمی دیار

سوگندنامه

فارسی، از مجیر الدین بیلقانی (-586، 589 یا 592 ق). ط. (در «مونس الاحرار»).

- ز دار ملک جهان روی درکشید وفا

چنانکه زو نرسد هیچگونه بوی به ما

سوگندنامه

فارسی، از نجیب الدین جرفادقانی مک الشعراء.

ط. (در «مونس الاحرار»).

- چو چتر روز فروگشت ازین حدیقه نور

فکند سایه سرا پرده شب دیجور

سوگندنامه

فارسی، از رشید الدین محمد بن عبد الجلیل و طواط بلخی (-573 یا 578 ق). ط. (در «مونس الاحرار»).

- زهی به جود تو ایام مکرمت مشهور

زهی به سعی تو اقلام محمدمت منصور

سوگواریهای ادبی در ایران

فارسی، از حسین کوهی کرمانی. ط. تهران، 1333 ش.

سوّمین کنگره پزشکی ایران

فارسی. ط. تهران، 1333 ش.

السهایه (فی غزوات الصحابه)

فارسی، ترجمه تاریخ واقدی، از ملا محمد تقی دزفولی. خ. موجود (1285 ق خط مترجم).

سهام، رساله در

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1110 ق). مذکور در «کشف الحجب».

سهام عباسیه

فارسی، فقه، از عباس بن مسلم ایراوانی (سده 13 ق). خ. آستان قدس، ش 2455.

السهم المارقه (من اغراض الزنادقه)

ردّ صوفیه، از علی بن محمد بن حسن بن شهید ثانی (-1104 ق). خ. آستان قدس، ش 150 و 672.

-الحمد لله منیر الحق و اهله...

السهم النافذه

فارسی، رد باییه، از میرزا محمد قاسم بن محمد تقی اردوبادی (-1333 ق). خ. موجود.

سه آهنگسار

فارسی، از رومن رولان، ترجمه حمید عنایت.

ط. تهران، 1334 ش.

سه احمق

فارسی، ترجمه محمود قهرمان پور. ط. تهران.

سه استاد سخن (بالزاک، داستایوسکی و دیکنسی)

فارسی، از استفان؛ زوایک، ترجمه فرهاد دادستان. ط. تهران.

سه اصل

فارسی، دفاع از فلسفه از صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق)، مرتب بر سه اصل: 1. جهل، 2. حب مال، 3. تسویلات نفسانی. خ. آستان قدس، ش 595 (1281 ق).

-ستایش بی انتها و ثنای بیرون از حد و احصا پروردگاری را

سه نابلو

فارسی، منظومه سید محمد رضا بن ابی القاسم میرزاده صه عشقی که در دیوان چاپی او درج

ص: 226

است جداگانه هم چاپ شده. ط. تهران.

سه تار

فارسی، از جلال آل احمد. ط. تهران.

سه تار شکسته

فارسی، اشعار سیمین بهبهانی دختر عباس خلیلی. ط. تهران.

سه تفنگدار

فارسی، از الکساندر دوما، ترجمه محمد طاهر بن اسکندر میرزا اسکندری قاجار. ط. تهران، 1316 ش و مکرر.

سه تفنگدار

فارسی، ترجمه همان کتاب با اختصار، از 1.

حدادی. ط. تهران، 1337 ش.

سه داستان (از برنارد شاو، جک لندن و دومو

پاسان)

فارسی، ترجمه حمید عنایت. ط. تهران، 1333 ش.

سهراب و رستم

فارسی، از ماتیو آرنولد، ترجمه منوچهر بن حسن امیری. ط. تهران، 1333 ش.

سهراب

فارسی، از جیمز موریه، ترجمه حسن ناصر (-1330 ش). ط. تهران، 1325 ش.

سه رنگ

فارسی، مثنوی، از محمد طاهر وحید قزوینی.

خ. شهید مطهری.

- تیره دل خیره زبان برگشود.

خیره سر و تیره زبان همچو دود

سه روز از زندگی ماری آنتوانت ملکه فرانسه

فارسی، از گزاویه، ترجمه سید رضا قلی قائم مقامی. ط. اراک، 1330 و 1340 ش.

سه سال در ایران - سیاحت نامه گوینو

فارسی، از کنت گوینو، ترجمه ذبیح الله منصوری. ط. تهران.

سه سال در دربار ایران

فارسی، از فوریه طبیب ناصر الدین شاه، ترجمه عباس اقبال. ط. تهران، 1326 ش.

سه سخنرانی

فارسی، از صادق رضازاده شفق. ط. تهران، 1319 ش.

سه سخنرانی

فارسی، از سید جعفر شهیدی. ط. بروجرد، 1325 ش.

سه عروسی

فارسی، جلد سوم سیاحتنامه دکتر ژاک، از عبد الحسین آیتی آواره یزدی. ط. تهران، 1312 ش.

سه فراری

فارسی، جلد دوم سیاحتنامه دکتر ژاک، از عبد الحسین آیتی آواره یزدی. ط. تهران.

سه فصل ---

ص: 227

السهل، کتاب

کیمیا، از جابر بن حیان صوفی کیمیاوی (-200 ق). خ. آصفیه هند.

سهل التناول فی مسأله التداخل

در تداخل اسباب، از سید زین العابدین بن ابی القاسم موسوی خوانساری (-1192 ق) پدر صاحب روضات.

سهل و ممتنع

تألیف یکی از علمای هند. ط. هند.

سه مرد عجیب (سرگذشته، لورنس، سمیتکو و سید فرهاد)

فارسی، از نصر الله شیفته، فرزند حسین توکلی.

ط. 1325 ش.

سه مسمط

فارسی، سروده داعی الاسلام سید محمد علی بن حسن حسین ایرانی. ط. تهران، 1322 ش.

سه مقاله برهان

فارسی، از سید عبد الرحیم خطیب برهان. ط.

کرمان، 1324 ش.

سه مقاله نوقانی

فارسی، از شیخ علی اکبر بن موسی نوقانی خراسانی جلایر. ط. مشهد، 1349 ق؛ تهران، 1325 ش.

سه مکتوب

فارسی، از عبد الحسین بن عبد الرحیم معروف به میرزا آقا خان کرمانی (-1314 ق).

السهام الثاقب فی رد مالقه الناصب-الشهاب

الثاقب

منظومه در رد شکری افندی علی بن آلوسی، از سید محمد باقر حجّت طباطبائی (-1331 ق).

ط. نجف، 1318؛ تهران، 1315 ق.

السهم الثاقب

فارسی، رد عامه، از شاگرد سلطان العلماء سید محمد نصیر آبادی (-1284 ق). ط.

السهم السريع (فی تحلیل المبیعه مع القرض)

سید جمال الدین ابو الفضائل احمد بن موسی بن طاوس حسینی ملّی (-ح 673 ق). مذکور در رجال ابن داود.

السهم الصائب و القبس اللّاب (فی اکباد النواصب)

المنکرین لولایه علی بن ایطالب)

ناشناخته، مؤلف معاصر بحر العلوم بوده، تألیف:

1200 ق.

-الحمد لله الذي اوجب على الطاعه الثواب...

سه نامه

فارسی، از حسام الدین وکیل پور. ط. تهران، 1326 ش.

سه نامه

فارسی، از نصرت الله کاسمی فرزند اسد الله دبیر الحرم. ط. تهران.

سه نثر

فارسی، از نور الدین محمد ظهوری ترشیزی. ط.

کانپور، و مکرّر.

سه نمایشنامه (اودیپوس شاه، اودیپوس در کولونوس)

و آنتی گون)

فارسی، از سوفوکل، ترجمه محمد سعیدی، ط.

تهران، 1334 ش.

السهو، کتاب

ابو الفضل سلمه بن خطاب براوستانی از دور قانی، که حمیری و سعد بن عبد الله اشعری (-301 ق) از او روایت می کنند. مذکور در رجال نجاشی.

السهو، کتاب

ابو الحسن علی بن حاتم ابن ابی حاتم قزوینی شیخی شیخ نجاشی.

السهو، کتاب

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق).

ص: 228

السهو، کتاب

ابو عمرو محمد بن محمد سکونی معروف به ابن حذاقه. مذکور در رجال نجاشی.

السهو، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی. نیز مذکور در رجال نجاشی.

السهو، کتاب

ابو محمد یونس بن عبد الرحمان.

سهو الاقلام

محمد علی بن وحید بهبهانی کرمانشاهی (-1216 ق). مذکور در «تکمله امل الآمل».

سهو الامام و المأموم

سید محمد بن فضل الله ثقه الاسلام ساروی (-1342 ق) مذکور در آخر «انوار الهدی» که چاپ شده.

سهو الأئمة فی الصلاة

ناشناخته. خ. خوانساری نجف.

السهو فی الصلاة

جمال الدین ابو العباس احمد بن محمد بن فهد حلّی (-841 ق). خ. موجود.

-الحمد لله المنزه عن الآباء...

السهو فی الصلاة

سید علی آقا بن میرزا محمد حسن شیرازی (-1355 ق). خ. دیده شده.

سهو اللسان

فارسی، اشعار ضعیف منسوب به لسانی شیرازی (-942 ق) که شاگردش شریف (-956 ق) گرد آورده. مذکور در «تحفه سامی».

السهو و الشکّ فی الصلاة

شیخ ابراهیم بن سلیمان قطیفی (-945 ق). خ. آستان قدس، ش 2539 (923 ق).

-الحمد لله الذى فطر السماوات و الارض

السهو و الشك فى الصلاه، رساله فى

شيخ نور الدين على بن حسين محقق كركى (-940ق).خ. حسينيه شوشترىهاى نجف.

سهو النبى (صلى الله عليه و آله)، رساله فى

شيخ محمد تقى شوشترى (-1321ق)، تأليف:

1358ق، در حمايت از نظر شيخ صدوق.

-الحمد لله الذى لا تأخذه سنه و لا نوم

سهو النبى (صلى الله عليه و آله)، رساله فى

شيخ سليمان بن عبد الله ماحوزى (-1121ق).

خ. خوانسارى نجف.

السهبه

شيخ مفيد محمد بن محمد بن نعمان بغدادى (-413ق)، در آن به رد شيخ صدوق پرداخته است. درج در مجلد 6 «بحار الانوار».

-الحمد لله الذى اصطفى محمدا لرساله...

سه يار دبستانى (خيام، نظام الملك و حسن صباح)

فارسي، از هالدين ماكفال، ترجمه اسد الله طاهرى و عبد الله وزيرى. ط. تهران، 1338 ش (چاپ دوّم).

سهيل يمن

اردو، مجله ماهانه، به مديريت سيد ظفر مهدى بن وارث حسين جايىس.

السياحات الجغرافيه

كاظم موسى شوشترى نجفى. ط. بغداد و نجف.

سياحت بر دورادور زمين به هشتاد روز

فارسي، از ژول ورن، ترجمه محمود طرزى كابللى، از روى ترجمه تركى احمد احسان. ط.

كابل، 1330 ق. نيز- سفر هشتاد روزه

سياحت تحت البحر

فارسى، از ژول ورن، ترجمه اعتمام الملك يوسف بن ابراهيم. ط. تهران

ص: 229

سیاحت در ماداگاسکار (یا مخوفترین عملیات دو

جوان)

فارسی، از مصباح جالینوسی. ط. تهران.

ساحت مسیحی از این جهان به آن جهان

فارسی، از پاتر قیس صاحب، ترجمه حسین قزوینی. ط. تهران، 1301 ق و مکرر.

سیاحه المتفکرین (فی آراء الملحدین و المتدینین)

سید ابو القاسم بن محمود موسوی خوانساری (معاصر).

سیاحتنامه ابراهیم بیگ (یا بلای تعصب او)

فارسی، از حاج زین العابدین مراغه ای (-1290 ق). ط. قاهره، 1290 ق و مکرر در ایران و هند.

سیاحتنامه جنوب ایران

فارسی، سفرنامه از اصفهان تا بندر فارس، تألیف: 1256 ق، به دستور محمد شاه قاجار.

خ. مجلس.

سیاحت نامه دکتر ژاک آمریکائی

فارسی، ترجمه عبد الحسین آیتی آواره، در 3 مجلد (سه گمشده، سه عروسی، سه فراری). ط.

تهران، 1306 ش.

سیاحتنامه دور کره

فارسی، ترجمه ابو تراب شایگان ملایری. ط.

تهران.

سیاحتنامه روبنسون کروزور

فارسی، ترجمه محمد علی خان. ط. تهران.

سیاحتنامه سنکلاخ---

بغداد، 1347 ق.

السیاسات المدنیته

ابو نصر محمد بن احمد فارابی (-339 ق). ط.

حیدرآباد، 1911 م.

السیاسه، کتاب

ابو القاسم حسین بن علی وزیر مغربی (-418 ق).

خ. خدیویه.

السیاسه، کتاب

قدامه بن جعفر بن قدامه (-337 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

السیاسه

ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق)، در 5 باب. ط. بغداد.

سیاسه الاسلام

فارسی، از سید حسین عرب باغی ارومیه ای. ط.

تبریز، 1346 ق (با 4 رساله دیگر).

السیاسه الاسلامیته

شیخ محمد صادق فخر الاسلام (-1330 ق).

مذکور در پشت «بیان الحق».

سیاست آمریکا در ایران

فارسی، از مهدی کیانفر. ط. تهران، 1328 ق.

سیاست انگلیس در خلیج فارس (جزائر خلیج

فارس و بحرین و نفت و مروارید)

فارس، از م.ع. منشور گرگانی. ط. تهران، 1325 ش.

سیاست جزائی

فارسی و فرانسه، از احمد بن عین الممالک محمد حسین متین دفتری. ط. تهران، 1315 ش.

سیاست چیست؟

فارسی، از الف. قرشی. ط. تهران، 1326 ش.

السیاسه الحاضره بالعراق

عربی و انگلیسی، از شیخ عبد الرضا بن عبد الحسین آل کاشف الغطاء. مذکور در «الانوار الحسینیه».

سیاست حجازی

فارسی، تفسیر آیات سیاسی با احوال فلاسفه، از سید صدر الدین بن حسین ظهیر الاسلام زاده دزفولی، مؤلف «شکرستان» که خودش از آن یاد کرده است.

سیاست الحسینیه

فارسی، از سید ابو الحسن طالقانی. ط. 1348 ق.

سیاست الحسینیه یا رولسیون حسینی

فارسی، از مارتین و ژوزف، ترجمه سید جلال الدین حسینی. ط. تهران، 1328 ش. گویا همین کتاب است که میرزا فضلعلی (یا لطفعلی) بن عبد الکریم ملاً باشی بر آن توضیحات و مقدمه نگاشته است. ط. تبریز، 1328 ش.

السیاسه الحسینیه

اردو، از سید مظفر علی خان بن خورشید علی خان جانسته هندی (-1354 ق). ط. گویا کتاب دیگری هم به همین نام به زبان اردو موجود است و چاپ شده، که در برخی از فهرستها از آن یاد شده است.

السیاسه الحاصیه

مؤلف «امراض الاطفال» (محمد بن زکریای رازی؟).

سیاسه الخلفاء (فی وجه اعجاز القرآن)

میرزا مهدی مدرس اصفهانی (-1365 ق).

شاگردش محمود کلباسی از آن یاد کرده است.

السیاسه الدینیه (لدفع الشبهات علی المظاهرات

الحسینیه)

شیخ عبد المهدی بن ابراهیم آل مظفر. ط. نجف.

سیاست روز

فارسی، منظوم، از سید حسین حسینی قمی. ط.

ص: 231

تهران، 1329 ش.

سیاست صنعتی

فارسی، از ناصر. ط. تهران، 1326 ش.

السیاسه السلطانیه

احمد بن محمد مسکویه (-421 ق).

سیاست طالبی

فارسی، از عبد الرحیم بن ایطالب طالب اوف.

ط. تهران، 1329 ق.

سیاست علویه

اردو، رد منکرین سیاست امیر المؤمنین (علیه السلام)، از سید محمد حسین زنگیپوری. ط. هند.

السیاسه العلویه

شرح فرمان مالک اشتر، از شیخ عبد الواحد بن احمد آل مظفر (-1310 ق)

سیاست فرقانی در ذبح قربانی

فارسی، از سید حسین عرب باغی. ط. تبریز.

السیاسه المحمدیه

فارسی، از شمس الافاضل رشید بن یوسف. ط.

تهران، 1333 ق و مکرر.

السیاسه المحمدیه

فارسی، جواب سؤالات پاتلر هلندی در مورد فلسفه سلوک پیامبر (صلی الله علیه و آله) تألیف: 1345 ق. ط.

اصفهان، 1345 ق.

السیاسه المدنیه

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق).

مذکور در اوائل «مروج الذهب».

السیاسه المدنیة

ابو نصر محمد بن احمد فارابی (-339 ق). خ.

آستان قدس، ش 3533.

سیاسه الملوک

ابو دلف قاسم بن عیسیٰ عجللی (-225 ق).

مذکور در «مرآت الجنان» و «شذرات».

سیاست موازنه منفی در مجلس چهاردهم یا سیر

تاریخی مشروطیت ایران

فارسی، از حسین بن جعفر کی استوان تهرانی. ط.

1329 ش.

سیاستنامه

فارسی، ترجمه منظوم عهدنامه مالک اشتر، از ناظم الملک جهانگیر خان ضیائی حسینی مرندی (-1352 ق) تاریخ نظم: 1327 ق. ط.

تبریز، 1327 ش.

- به نام پاک یزدان جهان بخش

کلید گنج معنی بر زبان بخش

سیاستنامه-سیر الملوک

فارسی، از خواجه نظام الملک قوام الدین ابو علی حسن بن علی بن اسحاق طوسی (-485 ق). ط.

تهران، 1310 ق و مکرر.

سیاستنامه حضرت علی (علیه السلام)

فارسی، از سید علی اکبر برقی قمی متخلص به کاشف. ط. تهران.

سیاست و اجتماع

فارسی، از جواد فاضل فرزند ابو الحسن لاریجانی. ط. تهران.

سیاف، مثنوی

فارسی، از حاج علی اصغر سیاف (شمشیرگر) شیرازی (-1262 ق). ط 1329-1333 ش (تا دفتر سوم)، 1376 ق (دفتر چهارم و پنجم).

سیاق، علم

فارسی، مثنوی، از حسن غیور کرمانی.

سیاق العمل بالتمتع بالعمره الی الحج

سید جمال الدین ابو القاسم عبد الله بن علی بن زهره حلبی (- پس از 597 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

ص: 232

سیاه پوشان (یا داستان ابو مسلم خراسانی)

فارسی، از عبد الحسین صنعتی زاده کرمانی. ط.

تهران.

سیاه مشق

فارسی، اشعار هوشنگ ابتهاج سایه. ط. تهران، 1332 ش.

سی بحث

فارسی، از شیخ غلام رضا بن محمد ابراهیم فقیه خراسانی یزدی. ط. یزد.

سی پاره دل

فارسی، منظوم، از سید سبط حسن بن وارث حسین لکهنوی. ط.

سید الانشاء نوظهور

فارسی، از درویش علی محمد بن محمود شیرازی. ط. تهران، 1331 ق و مکرر.

سید التصانیف

فارسی، در سید هرطائفه از مخلوقات، از شیخ مفید بن محمد نبی داور شیرازی (-1325 ق).

ط. ایران، 1320 ق (در آخر «گنج گوهر»).

سید جمال الدین اسدآبادی

فارسی، از سید حسن تقی زاده. ط. تهران، 1335 ش (ضمیمه «مردان خود ساخته»).

سید جمال واعظ

فارسی، از سید محمد علی جمال زاده فرزند صاحب ترجمه. ط. تهران، 1335 ش. (ضمیمه «مردان خود ساخته»).

سید الشهداء و واقعه عاشورا

فارسی، از عمر ابو النصر، ترجمه سید جعفر غضبان. ط. تهران، 1324 ش.

سید الشهداء

اردو، از سيد مهدي بن محمد تقى. ط. هند، 1355 ق.

السيد و السيادة و تحقيق معناها ---

ص: 233

سیر تکاملی حقوق ایران (و مقایسه آن با فرانسه،

بریتانیا و امریکا)

فارسی، از علی حمیدی همدانی. ط. تهران، 1330 ش.

سیر تمدن و تربیت در ایران باستان

فارسی، از اسد الله بیژن. ط. تهران، 1316 ش.

سیر حکمت در اروپا

فارسی، از ذکاء الملک محمد علی بن محمد حسین فروغی. ط. تهران، 1318، 1310 و 1320 ش (در 3 مجلد) و مکرّر.

سیر حکومت مشروطه در انگلستان

فارسی، از پرویز پیروزفر. ط. تهران، 1329 ش (جلد اول) و 1330 ش (جلد دوم).

سیر الطالین

فارسی، سیر و سلوک، از سید علی بن شهاب الدین همدانی (-786 ق)، جامع: برهان بن عبد الصمد. خ. آستان قدس، ش 5922 و 11686.

- حمدی که بر ورق احلاق بصائر اولو الالباب.

سیر العباد الی المعاد

فارسی، مثنوی، از حکیم ابوالمجد مجدود بن آدم سنائی (-525 یا 547 ق). ط. تهران، 1316 ش.

سیر الفقهاء

احوال ائمه چهارگانه، از ملا مهدی بن غلام علی عبد الرب آبادی. خ. ملّی تهران.

سیر المتأخرین

فارسی، تاریخ، از نواب میر غلام حسین بن نواب میر هدایت علی خان طباطبائی (-1208 ق).

تألیف: 1159 ق. ط. 1314 و مکرّر (در هند).

سیر الملوک

اخلاق، ترجمه ابو محمد عبد الله بن روزبه معروف به ابن مقفع از پهلوی به عربی و ترجمه خواجه نصیر الدین محمد طوسی به فارسی به

دستور ناصر الدین عبد الرحیم حاکم اسماعیلی.

قطعه ای از ترجمه فارسی در کتابخانه مشکات موجود بوده است.

سیر الملوک---

ص: 234

سیره الاسکندر

ناشناخته، خ. آستان قدس.

-حدیث الملک المنصور من الرّب المشکور

سیره الانبیاء

شیخ قاسم بن حسن آل محیی الدین جامعی عاملی، ناتمام.

السیره البراقیه علی النفخه العنبریه

حواشی و تنقیدات، از سید حسین بن احمد معروف به سید حسون براقی نجفی (-1332 ق).

سیره الصدیقه الکبری

اردو، از مولوی سلطان میرزا دهلوی (معاصر).

ط. هند.

سیره عثمان

ابو النصر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

مذکور در رجال نجاشی.

سیرت علی بن الحسین

اردو، تألیف یکی از فضلاء هند. ط. هند.

سیره عمر

ابو النصر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

مذکور در رجال نجاشی.

سیره عنتره بن شدّاد (شاعر جاهلی)

ناشناخته: خ. دیده شده.

سیرت فاطمه صدیقه

اردو، از سید ذاکر حسین اختر (معاصر). ط.

هند.

سیره القائم (علیه السلام)

ابو الحسن معلی بن محمد بصری. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

سیره المتعلمین

فارسی، از شیخ محمد علی بن ابیطالب حزین (-1181 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

السیره المختاریه

منظومه در سیرت پیامبر (صلی الله علیه و آله)، از ابو حنیفه نعمان بن محمد مغربی (-363 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

السیره المرضیه (فی شرح الموالیا الفرضیه)

شیخ عبد علی بن ناصر معروف به ابن رحمه حویزی (- پس از 1063 ق)، تألیف: 1059 ق.

مذکور در اول «مناهج الصواب» مؤلف.

سیره معاویه

ابو نصر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

مذکور در رجال نجاشی.

السیره المؤیدیه

المؤید فی الدین هبه الله بن موسی شیرازی (-470 ق).

سیره المهدی (علیه السلام)

ابو عبد الله حسین بن حمدان خصیبی (-358 ق).

کاظمی در «تفرج الکربه» از آن نقل کرده است.

سیره النبی (صلی الله علیه و آله)

احمد بن فارس لغوی (-395 ق). مذکور در «معجم الادباء».

سيره النبي (صلى الله عليه و آله)

اردو، از مولوی غلام حسين پانی پتی. ط. هند.

سيره النبي (صلى الله عليه و آله) - المغازی

ابو بكر محمد بن اسحاق بن يسار مطلي (-151 ق). خ. شهيد مطهري.

سيره النبي (صلى الله عليه و آله) و الأئمة (عليه السلام) في المشركين

ابو عبد الله حسين بن علي بزوفري، شيخ مشايخ نجاشي.

السيره النبويه

منظومه منسوب به امير المؤمنين (عليه السلام). ط. قاهره، 1251 ق.

-

الحمد لله العلي الصادق

الواحد الفرد العليم الرازق

ص: 235

سيره التقي

اردو، سوانح امام هادی (علیه السلام)، از سید اولاد حیدر بلگرامی (معاصر). ط. هند.

السير و السلوك

ملا ابو القاسم بن علی شوشی. خ. موجود.

السير و السلوك

سید ابو القاسم بن محمد بنی حسینی ذهبی (-1286 ق). خ. ملک.

-الحمد لله و سلام على عباده

السير و السلوك (مجلسی)-صراط النجات

سير و سلوک

فارسی، مثنوی، از حیدری تبریزی (-1000 ق).

خ. مجلس (ضمن دیوان او).

السير و السلوك

2 رساله از سید کاظم بن قاسم حسینی رشتی (-259 ق)، که یکی را در 1238 برای ملا امین نگاشته. خ. مرعشی قم. به فارسی هم ترجمه شده و موجود است.

سير و سلوک

فارسی، از آقا محمد بن محمد رفیع بیدآبادی (-1197 ق). خ. مرعشی قم.

-یا اخی و حیبی ان کنت عبد الله

السير و السلوك

نیز از بیدآبادی. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي خمر بيدي جلاله و جماله...

السير و السلوك

شاه نعمت الله ولي کرمانی (-834 ق).خ.

مشکات(در مجموعه رسائل نسفی).

-الحمد لله على صفاته العلی

سیر و سلوک

فارسی، منسوب به بحر العلوم سید مهدی بن مرتضی طباطبائی (-1212 ق).خ. آستان قدس، ش 6847(1291 ق) و 2 نسخه دیگر؛ دانشگاه تهران.

- (1) اُمُكُثُوا إِنِّي أَنَسْتُ نَارًا...

- (2) بِسْمِ اللَّهِ خَيْرِ الْأَسْمَاءِ الْحَمْدُ وَ الشَّاءُ لِعَيْنِ الْوَجُودِ...

همین رساله توسط ابوالمجد محمد رضا اصفهانی به عربی ترجمه شده است.

سیر و سلوک

فارسی، از محمد بن علی نجّار شوشتری (-1141 ق). مذکور در تذکره سید عبد الله جزائری.

السیر و السلوک

نور الدین محمد بن محمد اخباری، نواده برادر فیض کاشانی.خ. موجود.

السیر و السلوک

شیخ محمود اهری تبریزی (معاصر)، مرتب بر فاتحه، واسطه و خاتمه.

السیر و السلوک

غیاث الدین منصور بن صدر الدین محمد حسینی دشتکی (-948 ق)، تألیف: 933 ق.خ. موجود.

السیر و السلوک

مهدی بن ابی الحسن قمشه ای (-1320 ق).

سیر و سلوک (در روش اولیاء الله و طریق پیمودن راه

حق تعالی)

فارسی، از حاجیه نصرت خانم دختر سید محمد علی امین التجار اصفهانی. ط. اصفهان، 1323 ش. و مکرر.

سیر و سلوک

فارسی، از خواجه نصیر الدین محمد طوسی (-672 ق). ط. تهران، 1325 ش.

سیر و سلوک

فارسی؟، از شیخ یوسف رشتی.

سیروس یا کوروش کبیر

فارسی، از گزنوفون، ترجمه ضیاء الدین قریب فرزند محمد حسین شمی العلماء. ط. تهران،

ص: 236

سيزده داستان (از داستانهاي كه برنده جايزه نوبل

شده)

فارسي، ترجمه هوشنگ انصاري. ط. تهران.

سيزده عيد

فارسي، از ربيع انصاري. ط. تهران، 1311 ش.

سيزده نوروز

فارسي، از محمد بن عباس فرهمند لاريجاني.

ط. تهران.

سيصد مسأله حل شده حساب

فارسي، از عزت الله همايونفر. ط. تهران، 1306 ش.

سيصد هزار ليره خسارت خزانه کشور درباره

شرکت تلفن

فارسي، از اسد الله داريوش. ط. تهران، 1324 ش.

سيف الأمه و برهان المله (رد شبهات هانري مارتين

انگليسي)

فارسي، از ملا احمد بن محمد مهدي نراقي (-1244 ق) تأليف: 1233 ق به نام فتحعلي شاه ط. تهران، 1276 و 1330 ق.

-الحمد لله الذي منّ على عباده بارسال السفراء

السيف البتار (في دفع شبهات الكفار)

فارسي، رد ماديون و مسيحيون، از شيخ عبد الله بن محمد حسن مامقاني (-1351 ق)، ترجمه يحيى خان بن رحيم ارومي. ط. نجف، 1344

ق.

السيف البتار لقطع و تين الفجار

میرزا محمد بن عبد النبي اخباری (-1232 ق).

خ. آستان قدس، ش 8729 (1243 ق).

سيف حسینی

اردو، در ردّ کسانی که تعزیه سید الشهداء (علیه السلام) را حرام بدانند، تألیف یکی از علمای متأخر هند.

ط.

السيف الحیدری

فارسی، جواز بوسیدن ضریح سید الشهداء (علیه السلام) از ولایت علی بن غلام رسول اکبر پوری، که در آن بعضی فصول «صراط المستقیم» را رد کرده است. مذکور در «کشف الحجب».

سيف الرسائل

فارسی، مثنوی، از سلطان محمد میرزا بن فتحعلی شاه. خ. دانشگاه تهران (ضمن دیوان او).

سيف الشيعه (فی شائع اعداء الأئمة)

سید خلف بن عبد المطلب موسوی مشعشی حویزی (-1074 ق). مذکور در «دار السلام».

سيف الشيعه

فارسی، در اثبات امامت امیر المؤمنین (علیه السلام)، از علی اصغر بن علی اکبر بروجردی (-1231 ق).

مذکور در آخر «نور الانوار» که چاپ شده.

السيف الصارم

فارسی و اردو، در اثبات سیادت بعضی سادات کشمیر، از سید محمد باقر کشمیری کابلی معروف به باقر شاه. ط. دهلی (اردو)؛ لاهور (فارسی).

السيف الصنيع (لرقاب منكري علم البديع)

ابوالمجد رضا اصفهانی (-1362 ق).

السيف الفاصل (فی رد القاصر الجاهل)

فارسی، از سید حسین عرب باغی ارومی. ط.

تبریز، 1346 ق (ضمن چهار رساله).

سيف الفرقان (في الكفر و الايمان)

فارسی، از سید علی بن ابی القاسم رضوی قمی لاهوری (-1288 ق). ط. لاهور، 1316 ق.

السيف القاطع

فارسی، از سید محمد هادی بن مهدی بن دلدار علی، که در ردّ برخی از علماء مسیحی نگاشته و ظاهراً با کتابی به همین نام که در ردّ «کشف النقاب» از سید محمد که در هند چاپ شده،

ص: 237

یکی است.

-الحمد لله جعل العقول حجّه باطنه

السيف القاطع (في ابطال الركن الرابع)

فارسی، از عبد الرزاق بن علی رضا اصفهانی حائری. خ. موجود.

سيف الله المسلول (على اعداء آل الرسول ص)

شیخ محمد علی بن ایطالب حزین (-1181 ق).

مذکور در «نجوم السماء».

سيف الله المسلول (على مخربي دين الرسول ص) --->

الصارم البتار و قلع الاساس

السيف الماسح (در اثبات مسح رجلین)

سید محمد بن دلداری نصیرآبادی (-1284 ق). ط. 1308 ق.

-الحمد لله الذي شرفنا بمسح ايدي الافهام

السيف الماضي (على عقائد الاباضي)

سید علینقی بن ابی الحسن لکهنوی، تألیف:

1347 ق. خ. دیده شده.

السيف الماضي (في تنبيه القاضي)

جزئی از «دیوان محمود» است که یاد شد.

سيف المجاهدين

فارسی، در احکام جهاد، از ملا علی اصغر بن علی اکبر بروجردی (-1231 ق). مذکور در آخر «نور الانوار».

السيف المسلول (على مدعی دين الرسول ص) -

تربیع الشیخین

فارسی، رد شیخیه و کشفیه، از کوثر علی شاه میرزا محمد رضا بن علینقی همدانی (-1318 ق). خ. آستان قدس، ش 6930 (1340 ق).

-الحمد لله...مقدمه در بیان اجمالی از تازگی این مذهب

السيف المسلول (في الاحاديث المستخرجه من

جامع الاصول)

مفتی میر محمد عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306 ق). مذکور در «تجلیات».

السيف المسلول

اخبار، از محمد بن محمد بن علی بن صادق. خ.

آستان قدس، ش 6523.

السيف المشهور (في تحقيق اسم المصدر)

محمد باقر خمینی عراقی، تألیف: 1345 ق. ط.

نجف، 1354 ق.

السيف المنتضى - البراهين الجلیه (في شرح

القصيدہ العلویّه)

شرح قصیده علویه، از سید زین العابدین بن جواد قمی که در 1319 ق به دستور استادش شیخ محمد طاهایا ناظم قصیده نگاشته است.

سيف المؤمنین (في قتال المشركین)

فارسی، ترجمه سفر تکوین تورات، از علی قلی جدید الاسلام معاصر شاه سلطان حسین صفوی.

خ. آستان قدس، ش 673.

السيف الناصري

جواب باب اول «تحفه اثنا عشریه» از سید محمد قلی بن محمد نیشابوری کنتوری (-1260 ق).

سيف النبوه - مشهد الشهداء

فارسی، مثنوی، از حسین ندائی یزدی (سده 10 ق) که در آن «روضه الشهداء» کاشفی را به نام شاه اسماعیل صفوی (-930 ق) به نظم آورده

است.خ. دانشگاه. تهران (927ق).

سيف الواعظين (في غزوات امير المؤمنين)

فارسی، از شیخ محمد حسن بن محمد ابراهیم اردکانی یزدی (-1315ق). ط. تهران، 1307ق.

سی فصل---

ص: 238

سی فصل - اجوبه المسائل

فارسی، جواب 30 مسأله، از حاج محمد کریم خان قاجار کرمانی (-1288 ق). ط. بمبئی، 1313 ق؛ کرمان، 1368 ق.

سی فصل (در معرفت تقویم)

فارسی، از خواجه نصیر الدین محمد بن محمد طوسی (-672 ق) که عین تألیف را به عربی هم نگاشته است. خ. آستان قدس، ضمیمه ش 6804 (1114 ق) و چند نسخه دیگر. ط.

مکّز.

سی فصل

فارسی، مثنوی، از عطار تونی (سده 9 ق) ولی منسوب به فرید الدین عطار نیشابوری. ط.

تهران، 1314 ش.

- یکی پیری مرا آواز می داد

که ای عطار از دست تو فریاد

السیفیه

لغز، از سید نور الدین بن محدث جزائری (-1158 ق) که در برابر «قوسییه» کمال الدین اصفهانی نگاشته است.

- و انزلنا الحديد فيه بأس شديد...

سیل بجنورد

فارسی، از مسعود فرزاد. ط. تهران.

سیل تمدن

فارسی، از سعید نفیسی. ط. تهران.

السیل الجرار (المتدفق علی حدائق الازهار)

قاضی محمد بن علی شوکانی (-1250 ق).

مذکور در «نیل الاوطار».

سیل غم

اردو، مراثنی. ط. هند.

السیل المفصم (فی شرح لامیه العجم)

منتخب «الغیث المسجم». گزیننده: شیخ مرتضی بن شعبان گیلانی (1335 ق-). تاریخ گزینش: 1361 ق. خ. دیده شده.

سیماء الصلحاء (فی اثبات جواز اقامت العزاء)

لسید الشهداء ع

شیخ عبد الحسین صادق بن ابراهیم مخزومی عاملی (معاصر). ط 1345 ق. (این کتاب فائده هفتاد و دوم از «جامع الفوائد» است.)

سیمای ایمان

فارسی، فقه، از شیخ محمد صالح بن فضل الله حائری. مختصری است از «العمل الصالح» او.

سی مجلس

فارسی، از شیخ محمد بن عبد الرسول منتظری یزدی. ط. یزد.

سینمای ساکن

فارسی، از حسن علوی. ط. تهران.

سی نامه

فارسی، مثنوی، از حسین بن عالم امیر حسینی هروی (-718 یا 719 ق). خ. مجلس و دانشگاه تهران (ضمن دیوان او).

- سرنامه کنم نام خدایی

که نتوان گفتش چون و چرایی

سی نامه - محب و محبوب

فارسی، مثنوی، از محمد بن عبد الله کاتبی ترشیزی (-839 ق). خ. مجلس و دانشگاه تهران.

- زهی مهر سر هرنامه نامت

کلیم ابکم ز تفسیر کلامت

فارسی، تفسیر سورة الحشر، از شیخ حسن بن محمد رحیم مصطفوی. ط. تهران، 1333 ش.

سیور غالات و مقاطعات الارضی (من الحکام

و الملوک)

فارسی، ناشناخته، در ردّ شیخ الاسلام اردبیلی، در یک مقدمه و مقاله. خ. خوانساری نجف.

ص: 239

-در سپاس بی قیاس نثار کریاس محکم اساس

سیور التمائیم (فی انساب بنی هاشم)

سید عبد الرزاق بن سید حسن آل کمونه نجفی، تألیف: 1357 ق. این کتاب جزء دوم «الوصول الی معرفه الاصول» است.

السیوف، کتاب

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-205 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

السیوف البارقه (علی حام الصوفیه المارقه)

فارسی، رد صوفیه، از شیخ ذبیح الله بن محمد علی محلاتی، تألیف: 1340-1351 ق.

-الحمد لله الذی لا اول لاولیته

السیوف الحاده (فی افناء الملاحده)

رد صوفیه، ناشناخته، مؤلف از اعلام سده 12 ق بوده و در «نصیحت الکرام» به نقل از «نزول الصواعق» از آن یاد شده است.

سیوف العرب

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-205 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

سیه روز

فارسی، از حسین پژمان بختیاری. ط. تهران، 1306 ش.

سیه کاران

فارسی، از محمد بن حسن نخعی. ط. تهران،

ص: 240

شاپور و شهنواز

فارسی، مثنوی، از میرزین الدین گزی اصفهانی معروف به شیخ جنتی (سده 11 ق). مذکور در تذکره نصرآبادی.

شاخ نبات

فارسی، اصول دین، از محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق). ط 1296 ق (در هامش «الرسائل العمليه»). خ. آستان قدس، ش 8629 (1239 ق) و یک نسخه دیگر.

شاخه طوبی

فارسی، در آنچه مناسب عیدها و ایام سرور است، از شیخ میرزا حسین نوری (-1320 ق).

خ. آستان قدس، ش 11512 (1355 ق).

شادبخت

فارسی، مثنوی، از ابو القاسم حسن بن احمد عنصری بلخی (-431 ق).

شارحه الصدور و رافعه المحذور

منظومه در اصول دین، از شیخ حسین بن محمد آل عصفور بحرانی (-1216 ق). تاریخ نظم:

1209 ق. خ. دیده شده.

- حمدا لربّی واجب الوجود

العالم القدير و المرید

شارع الطریقین

اجازة مفصل سید مهدی بن علی بحرانی (-1343 ق) برای شخصی که نام او یاد نشده و نوشته است: (لبعض اخوانی).

شارع النجاه

فارسی، فتاوی در اصول و فروع، از میر محمد باقر بن محمد حسینی استرآبادی محقق داماد (-1041 ق). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 10708 (1131 ق) و یک شماره دیگر.

- الحمد لله رب العالمین حمدا تا مافوق حمد الحامدین

شاعر العقیده

زندگینامه سید اسماعیل بن محمد حمیری، از سید محمد تقی بن سعید حکیم نجفی. ط. بغداد، 1369 ق (یازدهمین عنوان از سلسله «حدیث الشهر».)

شاعری و مطبوعات ایران جدید

فارسی، از رشید یاسمی. در «ترجمه تاریخ ادبیات ایران» به آن ارجاع داده است.

شافع حشر

فارسی، تفسیر سوره الحشر، از صدر الدین محمد بن غیاث الدین منصور حسینی دشتکی شیرازی، معروف به صدر ثانی (سده 10 ق.).

خ. مرعشی قم.

-سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ... چنین گوید مفسر این کلام

ص: 241

الشاف الكاف من كتاب الكشاف-الكاف

الشاف

امین الاسلام ابو علی فضل بن حسن طبرسی (-548 ق). مذکور در «کشف الحجب».

الشافی فی شرح الکافی

خلیل بن غازی قزوینی (-1089 ق)، آغاز تألیف: 1057 ق به اسم سلطان العلماء. ناتمام.

خ. آستان قدس، ش 1715، 1714 و 11439.

-الحمد لله ما وفقنا للتمسك بالثقلين...

الشافی (فی شرح الکافی)

شیخ عبد الحسین بن عبد الله مظفر نجفی (-1376 ق). ط. نجف، 1376 ق، مکرر.

الشافی (الجامع بین البحار و الوافی) - الشافی اخبار آل المصطفی

الشافی (فی علم الدین)

ابو طالب عبد الله بن احمد انباری (-356 ق).

مذکور در فهرست شیخ.

الشافی

در قیام کنندگان از اهل بیت، از المنصور بالله عبد الله بن حمزة حسینی (-614 ق). مذکور در «ریاض الفکر».

الشافی

ابو المحاسن عبد الواحد رویانی. مذکور در «معجم البلدان».

الشافی (فی الامامه و ابطال حجج العامه)

شریف مرتضی علم الهدی ابو القاسم علی بن حسین موسوی (-436 ق). ط. تهران، 1301 ق. خ.

آستان قدس، ش 674 (1098 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله و سلام على عباده...

الشافی (فی الانساب)

ابو الحسن نجم الدین علی بن محمد علوی عمری معروف به ابن صوفی (زنده در 443 ق). مذکور در «معالم العلماء».

الشافی (فی علوم الزیدیه)

ابو المفضل محمد بن عبد الله شیبانی که نجاشی (-450 ق) او را دیده و از او استماع کرده است.

الشافی (المنتخب من الوافی)

از مؤلف اصل: محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق). تألیف: 1082 ق. خ.

آستان قدس، ش 10869.

-نحمدک اللهم یا من شرح صدورنا...

الشافی (فی المثبت و النافی و الواسطه بینهما)

ابو طالب عبد الله بن حمزه شارحی معروف به نصیر الدین طوسی (زنده در 578 ق)، راوی از ابو الفتح رازی و قطب الدین کیدری. صاحب ریاض نسخه آن را دیده و آن را با «الوافی بکلام المثبت و النافی» یکی می داند.

شافی الامراض و العلل

طب، از داوود بن عمر ضریر انطاکی (-1009 ق). مذکور در «سلافه العصر».

شافی السقیم

خطب و احادیث، از سید محمد رضا بن محمد علی موسوی دزفولی (1327 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الشافی-الشافیہ الصلاتیه

فقه، از شیخ احمد بن اسماعیل جزائری (-1151 ق)، مرتب بر مقدمه و کتب، ولی تا آخر صلاه مسافر را نگاشته و ناتمام مانده است. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی یهدی بلطفه

الشافیہ

در رد منکرین کفایت نظر در تحصیل معرفت پروردگار، از عزّ الدین ابو المکارم حمزه بن زهره جبلی (-585 ق). مذکور در شرح حال او.

الشافیہ-المذهبه

قصیده میمیه در نصرت ائمه (علیه السلام) ورد ابن معتز عباسی، از ابو فراس حارث بن سعید حمدانی

ص: 242

(-357 ق). درج در دیوان او.

- الحق مهتضم والدين مخترم

وفیئی آل رسول الله مققسم

الشافیه

منظومه در طب، از شیخ محمد بن صادق خلیلی، مؤلف «معجم ابداع الاطباء» تاریخ نظم: 1342 ق.

- حمدا لمن ابداع فی خلق البشر

اودع فیہ حکما لمن فطر

الشافیه

مختصر «معالم الشفاء» در طب، از غیاث الدین منصور بن صدر الدین حسینی دشتکی (-948 ق). مذکور در «مجالس المؤمنین».

الشافیه (فی الغسله الثانیه) - الکافیه - المسأله

الشافیه - المسأله الکافیه

قطب الدین سعید بن هبه الله راوندی (-573 ق).

مذکور در شرح حال او.

شافیه الامراض

منظومه در طب، از سید محمد علی هبه الدین شهرستانی (-1300 ق).

الشامل - الاشمال علی معرفه الرجال

الشامل - مؤید الفضلاء

الشامل

جمال الدین سعد (یا سعید) بن فرخان لغوی نحوی، از مشایخ منتجب الدین (-585 ق) و مذکور در فهرست او.

الشامل (فی علم القرآن)

ابو بکر محمد بن یحیی صولی (زنده در 330 ق)، ناتمام. مذکور در فهرست ابن ندیم.

الشامل (لحقائق الادله العقلية و المسائل)

امام یحیی بن حمزه زیدی (-749 ق)، تألیف: 711-712 ق، مرتب بر 5 سفر. خ.

موجود.

شامل التواریخ

فارسی، تاریخ چنگیز خان، از عباسقلی خان سپهر. مذکور در «احوال سجاد علیه السلام».

شان علی (علیه السلام)

اردو، مناقب، تألیف یکی از علمای هند. ط.

هند.

شانه بینی

فارسی، ناشناخته، در آن از «یواقیت العلوم» فخر رازی نقل شده. خ. دیده شده.

شاه اسماعیل نامه- وقایع بدایع

فارسی، مثنوی در تاریخ شاه اسماعیل صفوی (-930 ق)، از قاضی سنجانی (-941 ق).

مذکور در «تحفه سامی».

شاه اسماعیل نامه- شاهنامه

شاه بو علی قلندر

فارسی، مثنوی، از شرف قلندر (-724 ق). ط لکهنو، 1315 ق (با «گنجینه عرفان»).

- مرحبا ای بلبل باغ کهن

از گل رعنا بگو با ما سخن

شاهجهان نامه

فارسی، تاریخ، ناشناخته. خ. فیض آباد هند («عمل صالح» تألیف محمد صالح لاهوری هم به «شاهجهان نامه» معروف است).

شاهجهان نامه- ظفر نامه شاهجهانی

فارسی، مثنوی، از ابو طالب کلیم کاشانی (-1061 ق).خ.ملک.

شاهد صادق

فارسی، مجموعه متفرقه، از ملا صادق بن صالح اصفهانی که در روزگار صفویان به هند رفت.خ.

دیده شده.

شاهد عرشی

فارسی، مثنوی، از محمد مؤمن عرشی اکبرآبادی (-1091 ق).

ص: 243

شاهد غم

اردو، منظومه در رثای سید الشهداء (علیه السلام)، از سید ابن حسنین زایر. ط. هند.

شاهد غیب

اردو، تألیف یکی از فضلالی هند. ط.

شاهد المشاهد

در زیارت ائمه (علیه السلام)، از سید محمد علی هبه الدین شهرستانی (-1300 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

شاهدنامه

فارسی، از شیخ محمود شبستری (-720 ق).

مذکور در «دانشمندان آذربایجان».

شاهد و مشهود

فارسی، مثنوی، از محمد عظیم اکسیر اصفهانی (-1169 ق). خ. موجود.

شاهراه نجات

فارسی، مثنوی، از محمد بن محمد رضا مجذوب تبریزی که در 1068 ق آن را به پایان رسانیده.

خ. مجلس و دانشگاه تهران.

- این کتاب از توجه حضرات

شد مسمی به شاهراه نجات

شاهراه هدایت

فارسی، ترجمه «مصباح الهدایه» از سید محمد رضا شفیعی موسوی (-1327 ق) که به اشاره استادش مؤلف اصل: سید علی بهبهانی نگاشته. ط. قم، 1372 ق.

شاهرخانه

فارسی، مثنوی، از میرزا محمد قاسم قاسمی گنابادی (سده 10 ق). خ. موزه بریتانیا.

شاه عریان

فارسی، مثنوی، ناشناخته. خ. موزه بریتانیا.

شاهکار انیس

فارسی، مثنوی، از میر بیر علی انیس هندی. خ.

آستان قدس.

شاهنامه

فارسی، مثنوی، از حکیم ابو القاسم حسن بن اسحاق بن شرفشاه فردوسی طوسی (-411 ق) که بزرگترین اثر حماسی ملی است. ط. کلکته، 1829 م-1208 ش و مکرر در ایران، هند و اروپا. خ. موزه بریتانیا (675 ق) و در بسیاری از کتابخانه های جهان؛ نیز آستان قدس، ش 4248 و چند نسخه دیگر (در متن عربی «الذریعه» بررسی مفصل در باب شاهنامه شده است.)

- بنام خداوند جان و خرد

کزین برتر اندیشه برنگذرد

شاهنامه

فارسی، مثنوی، از احمد بن محمد تبریزی (سده 8 ق)، که به نام سلطان ابو سعید بهادر خان سروده و در آن تا وقایع سال 738 ق آمده است. خ.

موزه بریتانیا.

شاهنامه

فارسی، مثنوی، در تاریخ سلطان سلیم، از بهاء الدین علی (یا محمد) ادائی شیرازی (-928 ق).

شاهنامه

فارسی، مثنوی، از اشعری در وقایع اواخر عهد فتحعلی شاه (-1250 ق) و اوائل عهد محمد شاه قاجار (-1264 ق). خ. مجلس.

شاهنامه

فارسی، مثنوی، از بمانعلی راجعی کرمانی (-بین 1237 تا 1242 ق) که ملا محمد تقی گلپایگانی (-1292 ق) در مجموعه ای از آن نقل کرده است (ظاهراً با «حملة حیدری» یکی است).

فارسی، مثنوی، از ملاّ عبد اللّٰه هاتقی (-927ق) در فتوحات شاه اسماعیل صفوی مذکور در «تحفه سامی».

ص: 244

شاهنامه

فارسی، مثنوی، از خواجه مسعود قمی، که در آن وقایع روزگار سلطان حسین میرزا بایقرا (-911 ق) را به دستور او به نظم آورده است. مذکور در «روضه الصفا» و «مجالس النفاث».

شاهنامه

فارسی، مثنوی، از ملا محمد افضل بن محمد زاهد سرخوش لاهوری (-1126 ق).

شاهنامه

فارسی، مثنوی، از محمد صادق هجری تفرشی (زنده تا 1160 ق). خ. ملک و دانشگاه تهران.

- چرخ لوائی که نخستین گشود

بر سر اکلیل گیومرث بود

شاهنامه

فارسی، مثنوی، از میرزا طیب طوفان هزار جریبی مازندرانی (-1190 ق) که در آن احوال و حوادث روزگار محمد حسن خان قاجار را به نظم آورده است. خ. ملک.

- خدایا دلی خواهم آتش مزاج

که چون شمع از شعله یابد رواج

شاهنامه

فارسی، مثنوی، از محمد علی عارف تبریزی معاصر نادر شاه افشار (-1160 ق) که آن را به دستور او سروده است، مذکور در «تذکره الشعراء».

شاهنامه - شاهنامه سلیمانی

فارسی، مثنوی، از فتح الله عارف رومی (-969 ق) فتوحات سلطان سلیمان قانونی. خ. آستان قدس، ش 4249 (1167 ق).

- خدایا خداوند هستی توئی

نگهدار بالا و پستی توئی

شاهنامه

فارسی، مثنوی، از محمد نعمت خان عالی شیرازی (1120 ق) که به امر محمد بهادر شاه فرزند اورنگ زیب به نظم آن پرداخته است.

شاهنامه - فتحنامه قندهار

فارسی، مثنوی، از عبد القادر تونی اصفهانی (سده 11 ق) جنگها و فتوحات شاه صفی (-1052 ق) و شاه عباس دوم (-1077 ق). خ. مجلس.

شاهنامه - شاه اسماعیل نامه - شاهنشاهنامه

فارسی، از محمد قاسم قاسمی گنابادی که در 940-950 ق سروده و در آن وقایع روزگار شاه عباس و شاه طهماسب صفوی را به نظم آورده است. خ. آستان قدس، ش 4137.

- خداوند بیچون خدایی تر است

به اقلیم جان پادشایی تر است.

شاهنامه

فارسی، مثنوی، از مجد الدین ابوالمظفر بهزاد بن اسماعیل ندیم بسوی (-666 ق). مذکور در «مجمع الآداب» ابن فوطی.

شاهنامه

فارسی، مثنوی، از مجد الدین محمد پاییزی نسوی که آن را به نام سلطان سکندر سروده و در آن وقایع جنگهای خوارزمشاه را آورده است. عوفی او را در 600 ق در نسا دیده بوده. مذکور در «لباب الالباب».

شاهنامه

فارسی، مثنوی، از محمد عرب هروی (سده 9 ق) که دماغش تباه گشته، ادعای سلطنت کرد و برای خود شاهنامه سرود.

شاهنامه

فارسی، مثنوی، از نازکی همدانی معاصر سام میرزا. مذکور در «تحفه سامی».

شاهنامه

فارسی، مثنوی، از میر نقش علی بن حسین علی لکهنوی (سده 13 ق). مذکور در «تذکره صبح گلشن».

شاهنامه

فارسی، مثنوی، از ولی قلی خان شاملو (سده 11 ق) که به دستور ذوالفقار خان حاکم قندهار آن را به نظم آورد.

شاهنامه

فارسی، مثنوی، ناشناخته، به احتمال از محرمی یا مجرمی (-943 ق) که در آن وقایع جنگهای سلطان بایزید عثمانی آمده است. خ. مجلس.

شاهنامه چنگیزی ---

ص: 246

فارسی، اخلاق، نیز از یحیی سبیک (یا شبیک) فتاحی، تألیف: 843 ق. ط. لکهنو، 1293 ق؛ لپزیک، 1865 و 1868 م.

الشبهه و الطیر - رساله الطیر

ابو علی حسین بن عبد الله ابن یبنا (-428 ق)، وجه تسمیه آن است که انسان مانند مرغ گرفتار دام، در بند امور طبیعی مبتلا است.

الشبهات

سید ابو بکر بن عبد الرحمان بن محمد حضرمی (-1341 ق). مذکور در آخر دیوان او.

الشبهات المتفرقه العدیده و جواباتها

آقا حسین بن جمال الدین محقق خوانساری (-1098 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

الشبهاتیة، الرساله

در لزوم احتراز از شبهات، از صفی الدین بن فخر الدین طریحی، تألیف: 1092 ق. خ. موجود.

-الحمد لله كما يحب ويريد...

شبهای شیراز

فارسی، اشعار مظاهر مصفاً. ط. تهران، 1337 ش.

شبهه ابن کمونه ---

ص: 247

نصیر الدین طوسی از آن نقل کرده است.

الشجره

انساب، از سید علی بن شد قم حمزی، که از آن در «تحفه الازهار» ضامن بن شد قم نقل شده است.

شجره آدم

در تفسیر شجره منهیّه، از سید محمد علی هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

الشجره الاصلیه

انساب دودمان سید نعمت الله جزائری (-1112 ق)، از سید نور الدین بن محمد شریف جزائری (-1364 ق) که صورت مشجر کتاب «الشجره الطیبه» اوست.

الشجره الاقحوانیّه (فی نسب الساده الطالقانیّه)

سید محمد حسن بن عبد الرسول بن سید مشکور آل طالقانی (-1350 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

شجره اصول الفقه:

شجره درایه الحدیث:

شجره الفقه:

شجره النحو

هرچهار عنوان از میرزا محمد بن عبد النبی اخباری (-1232 ق) که نواده اش محمد تقی در فهرست تألیفات او ذکر کرده است.

شجره الهیّه

فارسی، اصول دین، از رفیع الدین محمد بن حیدر طباطبائی معروف به رفیعا (-1082 یا 1099 ق)، تألیف 1047 برای شاه صفی صفوی در یک مقدمه و هشت مطلب. خ. آستان قدس، ش 10610 (1349 ق).

- حمد بی حد و ثنای بیعد معبودی را سزد...

شجره الهیّه

فارسی، اصول دین، از محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق). مذکور در فهرست تصانیف او (در هامش «اهل الآمل» طبع دوم).

شجره الامانی

فارسی، عروض، از میرزا محمد حسن قتیل لکهنوی (سده 13 ق). ط. لکهنو، 1841 م و مکرر.

شجره الاولیاء

فارسی، تاریخ انبیاء و ائمه (علیه السلام)، از سید احمد بن محمد حسینی اردکانی (سده 13 ق). خ. آستان قدس، ش 8193 (ظاهرا خط مؤلف).

شجره الایمان (فی التصوف و العرفان)

فارسی، ناشناخته. خ. فیض آباد هند.

شجره الایمان

اخلاق و سلوک شاه با رعایا، ناشناخته. مؤلف در آن به ربع مهلکات کتاب خویش ارجاع داده که به این دلیل، محتمل است تألیف غزالی و یا فیض کاشانی باشد که «احیاء العلوم» را تلخیص کرده است.

شجره التقوی

فارسی، رساله عملیه، از سید محمد تقی بن مرتضی خلخالی اردبیلی (-1362 ق). ط.

شجره الخلد (فی الاجازه لا عزّ الولد)

اجازه میرزا محمد همدانی امام الحرمین (-ح 1304 ق) برای فرزندش. مذکور در اجازه او برای محمد علی شوشتری.

شجره الریاض (فی مدح النبی الفیاض)

محمد بن طاهر سماوی (-1370 ق). ط. نجف، 1330 ق.

شجره السادات

اردو، انساب، ناشناخته. ط. هند.

شجره السبطين و شرعه الشطين

انساب اولاد حسنين عليهما السلام، از آقا بزرگ تهراني، صاحب الذريعه، كه آن را از «كتاب النسب» فتونى عامل برگرفته است.

شجره صابريه

فارسي، نسب قاضى صابر مدفون در ونك تهران، از محمد باقر كجورى (-1313 ق). مذكور در «الخصائص الفاطميه».

شجره الطب الالهيه

ناشناخته، محمد حسن نائينى نيستانكى (-1354 ق) در «حلوياى العلوم» از آن نقل کرده است.

شجره طوبى

اتصال طرق اجازات تا ائمه (عليه السلام)، از سيد ابو القاسم بن على اصغر شيخ الاسلام طباطبائى معروف به علامه (-1362 ق).

شجره طوبى

اعتقادات، از شيخ حسن بن مرتضى شيخ الاسلام رشتى، تأليف: 1299 ق. خ. مرعشى قم.

شجره طوبى

فارسي، اخلاق، به نظم و نثر، از محمد حسين بن حيدر على قانع طبيب اسفهى اصفهانى (-1319 ق)، تأليف: 1352 ق.

شجره طوبى

رجال، از شيخ مهدى بن عبد الهادى مازندرانى حائرى (ح 1300 ق-)، در 2 جزء: نخست، در احوال بعض صحابه و تابعين و برخى از ملوك؛ دوم، در احوال خمسۀ طاهره و مواعظ و اخلاق.

ط. نجف، 1354 و 1369؛ قم.

شجره طوبى

در اختلاجات، از خواجه نصير الدين محمد بن محمد بن حسن طوسى (-672 ق)

شجره طوبى و شجره زقوم

اخلاق، ناشناخته، محمد بن سليمان تنكابنى در «قصص العلماء» به اين كتاب ارجاع داده و محتمل است اين كتاب هم تأليف او باشد و برخى آن را از ملا على بن زين العابدين يزدى بارجينى مى دانند. خ. مرعشى قم.

-الشجره الطوبى و هى مشتمله على اغصان

شجره الطور (فى تفسير آبه النور)

شيخ محمد على بن ابيطالب حزين (-1181 ق)؛ تأليف: 1140 ق.خ. ديدده شده.

-نحمدك يا نور النور

شجره طور سينا---

ص: 249

الشجره الطيبه (و الكلمه الباقيه)

شرح حال مؤلف و پدرش، از سيد عبد الرحيم بن ابراهيم حسيني يزدي، شاگرد شيخ مرتضى انصاري. در مجموعه تصانيف او به خط خودش از آن ياد شده، که در 1298 ق نگاشته است.

الشجره الطيبه

در معنی توحيد، از عبد الوحيد بن نعمت الله گيلانی (يا استرآبادی) شاگرد شيخ بهائی.

مذكور در «رياض العلماء».

الشجره الطيبه (في احوال العلماء المنتجه)

شيخ محمد بن عبود تعزیه خوان کوفی (-1340 ق). تأليف: 1338 ق. از احوال ائمه (عليه السلام) آغاز کرده، سپس به راويان آنان و نواب اربعه و ديگر مشاهير علماء پرداخته است. خ. دیده شده.

الشجره الطيبه

احوال سيد نعمت الله جزائری و اولاد او، از سيد نور الدين امام (-1364 ق)، مرتب بر مقدمه، 12 فصل و خاتمه.

الشجره العلويه

انساب، ناشناخته. سيد ابو بكر حضر می شاعر معاصر قصيده ای در تقریظ آن سروده که در ديوانش درج است.

الشجره المباركه

سيد محمد طاهر بن محمد طالب موسوی اردبیلی.

بعضی اجزایش در رجال است که در 1091 ق نوشته است. خ. مرعشی قم.

الشجره المباركه---

ص: 250

شجره النبوه و ثمره الفتوه

شجره ذریه طاهره، از سید رضا بن علی صائغ غریفی نجفی (-1339 ق). خ. دیده شده.

شجره النسب

سید عبد العزیز بن احمد موسوی نجفی، جد آل صافی. در نسب او و اجازات مشایخ اوست.

الشجره النوریه (فی انساب و تراجم الساده

الجزائریه)

احوال دودمان سید نعمت الله جزائری (-1112 ق)، از سید محمد بن نعمت الله جزائری (1350 ق-)، که در زمان تألیف ذریعه به نگارش آن مشغول بوده است.

الشجره و الثمره

رمل، ناشناخته. گویند اصل آن به یونانی بوده و به زبانهای عربی، فارسی و ترکی ترجمه شده است. (نسخه های فارسی «شجره و ثمره» که محتملاً ترجمه همین کتاب است در آستان قدس، ش 11642 (887 ق) و ضمیمه 13165 موجود است.)

الشجرى ---

ص: 251

مذکور در رجال نجاشی.

شراب طهور

فارسی، مثنوی، از محمد بن مرتضیٰ محسن فیض کاشانی (-1091 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

شراجه

فارسی، مثنوی، از خواجوی کرمانی (-753 ق).

خ. موجود.

شرافه الاعمال

شرح دعای «مکارم الاخلاق» صحیفه سجادیه، از شیخ محمد جواد بن محمد علی شوشتری (-1335 ق). خ. موجود.

شرافه الانسان

اخلاق، از شیخ صارم الدین بن محمد ابراهیم اردستانی یزدی، تألیف: 1304 ق.

شرافتنامه قم

فارسی، 12 بند در ستایش قم، از زکی باغبان قمی. ط.

- یا رب به حق پرده نشین دیار قم

شرایط الاسلام

در «کشف الظنون» از کتابی به همین نام در فقه شیعه یاد شده، ولی ظاهراً تصحیف «شرایع الاسلام» است.

شرایط الایمان

فارسی، کلام، از محمد بن مرتضیٰ فیض کاشانی (-1091 ق)، که منتخب «راه صواب» اوست.

خ. آستان قدس، ش 9324 (1286 ق) و 11134 (1244 ق).

- منت بی پایان خدا را جلّ شأنه...

شرایط البرهان

ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق). مذکور در «اخبار الحکماء».

شرایط حمل المطلق علی المقید

اصول، از محمد حسن بن محمد صالح کتبه بغدادی (-1336 ق)، تألیف: 1333 ق. خ. دیده شده.

شرایط الدعاء

امام الحرمین محمد بن عبد الوهاب همدانی (-ح 1304 ق)، تألیف: 1278 ق.

- اما بعد الحمد و الصلاه...

شرایط العوضین

فقه، از میرزا صادق تبریزی (-1351 ق).

شرایط القیاس

ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق).

شرایط الیقین

نیز از فارابی که در فهرستها از آن و از «شرایط القیاس» یاد شده.

الشرايع، کتاب

شیخ ابو الحسن علی بن ابراهیم قمی، شیخ کلینی.

مذکور در فهرست شیخ طوسی.

الشرايع، کتاب

شیخ ابو الحسن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی (-329 ق) که برای فرزندش نگاشته. خ.

موجود.

الشرايع

محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق) در 2 فن و خاتمه. خ. موجود.

الشرايع، کتاب فی

ابو علی رهیب بن جریری. مذکور در رجال نجاشی.

ابو محمد يونس بن عبد الرحمان، كه به دستور امام رضا (عليه السلام) مرجع بوده است.

ص: 252

شرايع الاسلام (في مسائل الحلال و الحرام)

شيخ ابو القاسم نجم الدين جعفر محقق حلّي (-676 ق). اين كتاب به لحاظ ترتيب بهترين متون فقهی و پیوسته مورد توجه بوده است.

شروح و حواشی متعددی دارد که هریک در محلّ خویش یاد شده است. ط. تهران، 1267 ق و مکرّر در ایران، بیروت، قاهره و... خ. آستان قدس، ش 7710 (740 ق) و چندین نسخه دیگر.

- اللهم انی احمدک یقل فی انتشاره...

شرايع الاسلام

فارسی، در مهمات احکام و اعمال، از سید حسین بن نصر الله عرب باغی تبریزی (-1369 ق)، تألیف: 1346 ق. ط. تبریز.

شرايع الاسلام

فارسی، مثنوی در فقه، ناشناخته که بنام نظام شاه دکنی سروده شده. خ. شهید مطهری.

- لله الحمد مالک الملکوت

صاحب الکبریاء و الجبروت

شکر پروردگار حی قدیر...

شرايع الاسلام---

ص: 253

شرح آداب المناظره (العصديه)

میر ابو الفتح بن میر مخدوم شریفی جرجانی (-976 ق). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 12792 (1131 ق).

-الحمد لله على افهام الخطاب...

شرح آداب المناظره...

نظام الدین عبد العلی بن محمد بیرجندی (-934 ق)، تاریخ شرح: 930 ق. خ. آستان قدس، ش 1175 (932 ق).

-نحمدک یا مجیب دعوات السائلین...

در کتابخانه سید حسن صدر الدین در کاظمین هم نسخه ای ناشناخته از «شرح آداب المناظره» بوده که ظاهراً همین شرح است.

شرح الآيات

شیخ محمد باقر بن محمد جعفر بهاری همدانی (-1333 ق) در جواب اشکالات یکی از مسیحیان که بر بعض آیات مبارکه وارد کرده بوده نگاشته است. خ. موجود.

شرح آیات الاحکام

قطب الدین ابو الحسین سعید بن هبه الله راوندی (-573 ق). خ. کاشف الغطاء نجف.

شرح آیات الاحکام-آیات الاحکام

شرح آیات القصص---

ص: 254

-نحمدک علی آلائک یا واجب الوجود...

شرح اثبات الواجب القديم (دوانی)

قاضی نور اللہ بن شریف حسینی شوشتری (-1019 ق). مذکور در فہرست تألیفات او.

شرح اثبات الواجب (دشکی)---

ص: 255

شرح اربع مقالات بطلمیوس

ابو الحسن علی بن رضوان مصری (-453 ق).

خ. آستان قدس، ش 5572 (918 ق) و یک نسخه دیگر. به فارسی هم ترجمه شده که نسخه آن در آستان قدس موجود است: ش 5463 (سده 13 ق به نام «تفسیر اربع مقالات».)

شرح اربعه عشر حدیثا

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق). خ. آستان قدس، ش 6752 و چند نسخه دیگر (به نام ترجمه چهارده حدیث).

- (پس از خطبه) که چون کافه ارباب فطنت و ذکاء و علامه صحاب بصیرت

شرح الاربعین اسما---

ص: 257

شرح ارجوزه الميراث (حرّ عاملی) - شرح خلاصه

الابحاث

شيخ احمد بن حسن حرّ عاملی (-ح 1120 ق) خواهرزاده ناظم.

شرح ارجوزه الميراث

محمد فاضل بن محمد مهدی مشهدی، شاگرد حرّ عاملی. مذکور در «امل الآمل».

شرح الارجوزه الهيئه (سيد على بحرانی)

سيد عدنان شبر بحرانی (-1340 ق)، ابن عمّ و شاگرد ناظم.

-ربّ لك الحمد على ان شرحت

گويا وی شرح دیگری هم بر ارجوزه ابن عمّ خویش نگاشته است.

شرح ارجوزه الهيئه

سيد مهدی بن علی بحرانی، فرزند ناظم. مذکور در «الشجره الطيبه».

شرح ارشاد الاذهان الى احكام الايمان (علامه

حلّی)

جمال الدين ابو العباس احمد بن محمد بن فهد حلّی (-841 ق). مذکور در «روضات الجنات».

شرح ارشاد الاذهان

محمد اکمل بن صالح بهبهانی. فرزندش وحید بهبهانی در حاشیه بر مدارک به او نسبت داده است.

شرح ارشاد الاذهان

غياث الدّین جمشید بن مسعود کاشانی (-841 ق). مؤلف «رياض العلماء» آن را شرحی ضعیف خوانده است.

شرح ارشاد الاذهان

کتاب صوم، از محمد حسن بن محمد صالح کبة بغدادی (-1336 ق). خ. دیده شده.

-کتاب الصوم و مکانه فی الطاعات

شرح ارشاد الاذهان

سید حسین حسینی عمیدی. مذکور در «امل الآمل».

شرح ارشاد الاذهان

خال محقق داماد، گویا عبد العال بن محقق کرکی که یادش خواهد آمد.

شرح ارشاد الاذهان

محمد رحیم بن حاج رضی. نسخه قطعہ ای از اوائل آن که نام مؤلف یاد شده دیده شده.

شرح ارشاد الاذهان

شیخ عبد الحسین بن علی برقانی قزوینی (-ح 1290 ق). نسخه آن در کتابخانه آیت الله مرعشی موجود بوده است (اکنون تنها شرح شرایع از این مؤلف در کتابخانه مرعشی قم موجود است).

- (بعد الحمد) کتاب الطهاره، الكتاب مصدر ثان لکتب...

شرح ارشاد الاذهان

عبد الله بن محمد بشروی تونی (-1071 ق).

مذکور در «امل الآمل».

شرح ارشاد الاذهان

عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

شرح ارشاد الاذهان

شیخ محمد علی بن محمد بلاغی نجفی (-1000 ق). مذکور در «تنقیح المقال».

شرح ارشاد الاذهان

شیخ شمس الدین محمد بن احمد بن نعمت الله بن خاتون عاملی، شیخ اجازه سید حسین بن حیدر کرکی. مذکور در اجازه سید حسین.

شرح ارشاد الاذهان

شیخ محمد بن حسین معروف به ابو خمسين احسائی (-1310 ق). مذکور در «انوار البدرین».

شيخ محمد بن علي بن نعمت الله بن خاتون عاملي، شاگرد شيخ بهائي.

ص: 258

شرح ارشاد الاذهان-الطهاره

شيخ مرتضى بن محمد امين انصاري دزفولى (-1281 ق). ط. مكرّر.

شرح ارشاد الاذهان

شيخ هارون بن خميس جزائرى. در رسائل يکى از نزديکان به روزگار او از آن نقل شده است.

شرح ارشاد الاذهان

ناشناخته. مذکور در «رياض العلماء» که مؤلف نسخه آن را داشته بوده است.

شرح ارشاد الاذهان

ناشناخته. خ. سماوى نجف (ديده شده).

شرح ارشاد الاذهان

ناشناخته، گویا نسخه آن نزد علامه مجلسى موجود بوده است. مذکور در «رياض العلماء».

شرح ارشاد الاذهان

ناشناخته. مؤلف از شاگردان فخر المحققين بوده.

خ. موجود.

-الحمد لله العظيم الشان القديم الاحسان...

شرح ارشاد الاذهان---

ص: 259

شرح الاستبصار

میرزا حسن بن عبد الرسول حسینی زنوزی (-1223 ق). مذکور در «بحر العلوم مؤلف».

شرح الاستبصار

محمد صالح بن عبد الواسع خاتون آبادی (-1116 ق). مذکور در «روضات الجنات».

شرح الاستبصار

عبد الرشید بن نور الدین شوشتری (-1078 ق).

مذکور در تذکره سید عبد الله شوشتری.

شرح الاستبصار

سید عبد الرضا بن عبد الصمد حسینی اوالی بحرانی. مذکور در «ریاض العلماء».

شرح الاستبصار

شیخ عبد الرضا طفیلی نجفی، تألیف: 1278-ح 1290 ق.خ. موجود.

شرح الاستبصار

شیخ قاسم بن محمد جواد معروف به ابن الوندی و فقیه کاظمی (-پس از 1100 ق) تألیف:

1086 ق.خ. آستان قدس، ش 7719 و 7720.

شرح الاستبصار

سید محسن بن حسن اعرجی کاظمی (-1127 ق) که برخی از مسائل را از کتاب الصلاه شرح کرده و نواده اش سید حسن بن محمد در

1318 ق آن را از سواد به بیاض آورده است-خ. دیده شده.

شرح الاستبصار

سید نعمت الله بن عبد الله حسینی جزائری (-1112 ق). مذکور در «کشف الاسرار» شارح.

شرح الاستبصار ---

شرح الاسماء الحسنی

شیخ محمد بن بهاء الدین، چنانکه در خطبه آن یاد شده. نسخه مؤرخ 1112 ق آن در کتابخانه ملک موجود است که از روی نسخه مؤرخ 960 ق نوشته شده.

شرح الاسماء الحسنی (شرح الجوشن الکبیر)

حاج ملا هادی سبزواری (-1298 ق). ط.

تهران، 1322 ق و مکرر.

شرح الاسماء الحسنی ---

ص: 261

شرح اصلاحات شکل العروس (اقلیدس)

میرزا عبد الله بن عیسی افندی تبریزی (-1130 ق)، مؤلف و «ریاض العلماء». مذکور در شرح احوال او.

شرح الاصول و الجمل من مهمات العلم و العمل

عز الدوله سعد بن منصور معروف به ابن کمونه (-689 یا 690 ق). در «کشف الظنون» از شروع اشارات ابن سینا شمرده شده است.

شرح اصول در آیه الحدیث

سید علی بن عبد الکریم نجفی نیلی، شاگرد علامه حلی (-726 ق).

شرح اصول الدین - شرح مقدمه الکلام

شرح اصول کافی (کلینی)

ناشناخته، شارح در 1057 ق در جوار کعبه به شرح آن آغاز کرده است. نسخه ناقص الاول آن دیده شده.

شرح اصول کافی

امیر اسماعیل خاتون آبادی. مذکور در «تتمیم امل الامل». مؤلف استاد سید نعمت الله جزائری بوده است.

شرح اصول کافی

سید محمد باقر بن محمد ابراهیم رضوی قمی (-1218 ق). مذکور در «روضات الجنات».

شرح اصول کافی

ملا حسین سجاسی زنجانی (-پس از 1320 ق). مذکور در «الحدیقه المبهجه».

شرح اصول کافی

سید رفیع الدین محمد بن حیدر حسنی نائینی (-1082 ق). ناتمام مانده است.

شرح اصول کافی

ملا محمد زمان تبریزی. در تعلیقات میرزا مهدی (-1218 ق) از آن نقل شده و گمان می رود مؤلف ملا محمد زمان بن کلبعلی تبریزی شاگرد علامه مجلسی بوده باشد.

شرح اصول کافی

فارسی، از عباس بن ملا حاجی تهرانی (-1360 ق). ط. تهران، 1358 ق. (ج اول).

شرح اصول کافی

شیخ محمد علی بن محمد بلاغی نجفی (-1000 ق). مذکور در «تنقیح المقال».

شرح اصول کافی

اردو، از سید محمد شبر بن حسین حسینی جنپوری (-1308 ق) بخشی از این شرح در مجله «الدین» در جنپور چاپ شده است.

شرح اصول کافی

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق). خ. آستان قدس، س 9610 (1095 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله الذي جعل عن مطارح اضواء الفكر

شرح اصول کافی

شیخ محمد بن عبد علی آل عبد الجبار بحرانی قطیفی (سده 13 ق). مذکور در «انوار البدرین».

نسخه یک مجلد آن دیده شده.

شرح اصول کافی

میر معصوم بن فصیح بن اولیاء تبریزی قزوینی (-1091 ق). خ. موجود.

شرح اصول کافی

فارسی، از نام مؤلف تنها «...ابن محمد شفیع» را می توان خواند. شارح میرزا رفیعا نائینی را سید المحققین خوانده و دور نیست که شاگرد وی بوده باشد. خ. شهید مطهری تهران (1104 ق).

شرح اصول کافی ---

شرح اصول کاشف الغطاء

اصول فقه، از شیخ حسین بن جعفر کاشف الغطاء نجفی (-1262 ق) فرزند ماتن، در 50 مبحث.

خ. دیده شده.

-قال المقصد الاول

شرح اعتقادات الصدوق

ملا عبد الله بن حسن شولستانی، معاصر صاحب ریاض که نسخه های عربی و فارسی شرح را دیده بوده است.

شرح اعتقادات الصدوق

فارسی، از ملا عبد الله بن حسین رستم‌داری، که ذیل ترجمه ها گذشت.

شرح اعتقادات صدوق

فارسی، از سید محمد علی بن محمد اخباری طباطبائی اردکانی (سده 13 ق) که آنها هم ذیل ترجمه ها گذشت

شرح اعتقادات الصدوق

فارسی، گمان می رود از فضل الله بن ولی قزوینی (سده 12 یا اندکی پیش از آن) بوده باشد. خ.

دیده شده.

شرح اعتقادات الصدوق

فارسی، از سید محمد مهدی موسوی مشهدی که برای شاه عباس صفوی (-1078 ق) تالیف کرده. خ. دیده شده.

شرح اعتقادات الصدوق

سید نعمت الله بن عبد الله محدث جزائری (-1112 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

شرح اعتقادات الصدوق---

ص: 263

شرح الفیه ابن مالک

ملا علی اصغر بن محمد حسن بیرجندی، شیخ اجازة محمد باقر بیرجندی (-1352 ق). مذکور در «بغیه الطالب».

شرح الفیه ابن مالک

سید صدر الدین محمد بن صالح موسوی عاملی (-1263 ق). شرحی است بر شرح ابن ناظم که ذیل «شرح شرح...» نیز خواهد آمد.

شرح الفیه ابن مالک

فارسی، از سلطان محمد بن علی کاشانی.خ.

آستان قدس، ش 3841 (سده 11 ق).

- سپاس و ستایش مر واضعی را

شرح الفیه ابن مالک

شیخ مهدی بن ابراهیم دجیلی کاظمی (-1339 ق).خ. دیده شده.

شرح الفیه ابن مالک

فارسی، از محمد مقیم بن صفی قزوینی که به درخواست فرزندش محمد جعفر نگاشته.خ.

مرعشی قم (1125 ق).

-الحمد لله الذي جعلني من المستقرين...

شرح الفیه ابن مالک

شیخ یاسین بن صلاح الدین بحرانی، مؤلف «معین النبیه».

شرح الفیه ابن مالک---

ص: 264

محقق داماد، که به دستور سلیمان میرزا صفوی تألیف کرده. خ. آستان قدس، ش 2483 و 2484.

(1) لک الحمد یا ذا لجود و المجد و العلی...

(2) بهترین امری که سکان صوامع قدس

(یکی ازین نسخه ها به عربی و دیگری به فارسی است.)

شرح الفیه الشهید

عز الدین عبد الله بن حسین شوشتری اصفهانی (-1021 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

شرح الفیه الشهید

شیخ علی بن حسین بحرانی شناطری عسکری، مذکور در «تاریخ علماء البحرین».

شرح الفیه الشهید

ملا عماد الدین. مذکور در آخر نسخه شرایع مؤرخ 885 ق.

شرح الفیه الشهید

سید محمد بن علی بن حسین موسوی عاملی (-1009 ق) صاحب مدارک.

شرح الفیه الشهید

نور الدین علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق).

خ. آستان قدس، ش 2779 (917 ق) و 2 نسخه دیگر.

شرح الفیه الشهید

شمس الدین محمد بن احمد بن نعمت الله ابن خاتون عاملی. خ. آستان قدس.

شرح الفیه الشهید

محمد بن عاشور کرمانشاهی، معاصر فتحعلی شاه قاجار (-1250 ق). خ. دیده شده.

شرح الفیه الشهید

محمد بن نظام الدین استرابادی. خ. آستان قدس، ش 2486.

-رَبَّنَا وَقِنَا لِمَعْرِفَةِ وَاجِبَاتِ الصَّلَاةِ...

شرح الفیه الشہید

ابو عبد اللہ مقداد بن عبد اللہ سیوری حلی (-826 ق). نسخه ای از شرح الفیه در کتابخانه میرزا محمد تهرانی در سامراء دیده شده و گمان می رود تالیف فاضل مقداد باشد.

شرح الفیه الشہید---

ص: 265

اعرجی حسینی حلّی (-754 ق) خواهرزاده علامه حلّی. خ. آستان قدس، ش 7717.

شرح الاوراد الفتحیه (سید علی همدانی)

مولوی جعفر علی هندی. ط. لکهنو.

شرح الایجاز-الانجاز

شرح الایساغوجی

شیخ احمد بن اسماعیل. نسخه آن پیش از انهدام مسجد مرجان بغداد در کتابخانه مسجد دیده شده.

شرح الایساغوجی (ابهری)

میرزا محمد حسین گرگانی. مذکور در آخر «مقصد الطالب» مؤلف، که چاپ شده.

شرح الایساغوجی

سلیمان بن احمد آل عبد الجبار بحرانی (-1266 ق). مذکور در «انوار البدرین».

شرح الایساغوجی

عماد بن یحیی بن علی فارسی. خ. آستان قدس، ش 1101 (961 ق).

-نحمدک یا من هو بالحمد حقیق

شرح الایساغوجی

علامه سید محسن امین عاملی (-1371 ق) صاحب «اعیان الشیعه». مذکور در فهرست تألیفات او.

شرح الایساغوجی

محمد بن عبد علی آل عبد الجبار قطیفی بحرانی، معاصر سید کاظم رشتی (-1359 ق).

شرح الایضاح (ابو علی فارسی)

نحو، از ابو الحسن علی بن عیسی ربیعی نحوی شیرازی (-420 ق).

شرح الایلاقی ---

(944ق) و یک نسخه دیگر.

-یا مفتح ابواب الحق علی اصحاب العدل...

شرح الباب الحادی عشر

شیخ محمد بن علی مقشاعی اصبعی، ناتمام.

مذکور در «کشف الحجب».

شرح الباب الحادی عشر

شیخ محمد بن علی بحرانی، پدر شیخ احمد اصبعی. مذکور در «تاریخ علماء البحرین»

شرح الباب الحادی عشر

فارسی، ناشناخته. نسخه ناقص الاوّل مؤرخ 998 ق آن در نجف دیده شده.

شرح الباب الحادی عشر

فارسی، ناشناخته. نسخه آن در سامراء دیده شده و از آن برمی آید که شارح پیش از تألیف این شرح، «مصباح» شیخ طوسی را مختصر ساخته است.

شرح الباب الحادی عشر

ناشناخته. خ. خوانساری نجف.

-انّ ابتداء المصنّفین فی اوائل کتبهم بالبسملة

شرح الباب الحادی عشر

ناشناخته. نسخه مورخ 1045 ق آن در نجف دیده شده.

-الباء بهاء اللّه...

شرح الباب الحادی عشر

ناشناخته. خ. خوانساری نجف (982ق).

-قوله الباب الحادی عشر فیما یجب...الواجب هو الذی اذا فعله

شرح الباب الحادى عشر

ناشناخته. نسخه مؤرخ 1089 ق آن در سامراء دیده شده.

-قوله الباب الحادى عشر اقول انما كان هذا الباب

شرح الباب الحادى عشر ---

ص: 267

شرح بدایه الهدایه

سید بهاء الدّین محمد بن محمد باقر حسینی نائینی مختاری، معاصر حرّ عاملی.

شرح بدایه الهدایه

شیخ یوسف بن احمد درازی بحرانی (-1186 ق). مذکور در خاتمه «معارض» سید حسین قزوینی.

شرح بدایه الهدایه---

ص: 268

شرح البهجه المرضيه فى شرح الالفيه (سيوطى)

سيد محمد تقى شفتى گيلانى اصفهانى (-1260 ق). خ. دیده شده.

شرح البهجه المرضيه

شيخ عبد الله بن عباس سترى بحراني (-1270 ق). مذکور در «انوار البدرين».

شرح البهجه المرضيه

فارسی، از على اكبر عبد الكريم يزدى. خ. دیده شده.

شرح بهشتى

شرح متنى است در حساب، از ملك محمد بن سلطان حسين اصفهانى.

شرح (كتاب) البيان (شهيد اول)

سيد محمد تقى بن رضا قزوینى معروف به سيد آقا (-1333 ق)، ناتمام.

شرح بيت (انورى)

فارسی، از شيخ محمد على بن ابى طالب حزين.

(-1181 ق). شرح اين بيت:

- ترا عطية عمرى چنانكه هيلاجش

كند كيسه سالش عطای كبرى را.

خ. دیده شده.

شرح بيت (بوصيرى)

شهاب الدين احمد بن هلال. شرح اين بيت از قصيده برده:

- واقفون لديهم عند حدهم

من نقطه العلم او من شكله الحكم

نسخه مؤرخ 892 ق آن دیده شده.

شرح بیت فی التقلیم (منسوب به امیر المؤمنین (علیه السلام))

ملا محمد صادق بن علی اردکانی. نسخه آن در مجموعه مورخ 1024 ق دیده شده و شرح این بیت است:

- قلم اظافیرک بسنه و ادب

یمنی ثم یسری حوایص او خسب

شرح بیت حافظ

ملا جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-908 ق). خ. مرعشی قم. شرح این بیت است.

- پیر ما گفت خطا بر قلم صنع نرفت

آفرین بر نظر پاک خطا پوشش باد

شرح بیت حافظ

سید صدر الدین محمد بن محمد باقر موسوی دزفولی (-1256 یا 1258 ق). ط. در نسخه «معراج المؤمنین» به خط شارح. شرح این بیت است:

- من هماندم که وضو ساختم از چشمه عشق

چار تکبیر زدم یکسره بر هر چه که هست

شرح بیت شهادت

فارسی، تنی چند از جمله مولوی نور الدین عبد الرحمان جامی (-898 ق)، شمس الدین محمد بن یحیی اسیری لاهیجی (-912 ق) و صدر الدین ابو الفتح سید محمد گیسو دراز چشتی بر این بیت شرح نوشته اند که در بسیاری از کتابخانه ها موجود و برخی هم چاپ شده است.

اصل بیت:

- ز دریای شهادت چون نهنگ لا برآرد سر

تیمم فرض گردد نوح را در روز توفانش

شرح بیت گلشن راز ---

نام شاه عباس صفوی نوشته است. ط.

تهران 1276 ق و مکرر. خ. آستان قدس، ش 13648 (1015 ق) و چند نسخه دیگر.

شرح (کتاب) البیع (از شرایع)

شیخ هادی بن محمد امین تهرانی (-1321 ق).

ط. 1320 ق.

شرح (کتاب) البیع (از قواعد)

شیخ جعفر بن خضر کاشف الغطاء (-1327 ق). خ. کاشف الغطاء نجف.

شرح تائیت

محقق داماد میر محمد باقر بن محمد حسینی استرآبادی (-1040 ق). «تائیت» با یاء کلمه ای است که در زیارت عاشورا آمده است.

مذکور در «الرواشح» او.

شرح تأویل الآیات ---

ص: 270

شرح تبصره المتعلمين

سید محسن اعرجی. از این شرح در «هدایه المسترشدين» نقل شده است.

شرح تبصره المتعلمين

سید محسن امین عاملی (-1371 ق). ط.

دمشق، 1343 و 1349 ق.

شرح تبصره المتعلمين

سید محسن بن سید مهدی حکیم طباطبائی. خ.

دیده شده.

شرح تبصره المتعلمين

محمد محسن بن محمد سمیع. خ. موجود.

شرح تبصره المتعلمين

محمد بن عاشور کرمانشاهی، تالیف: 1195 ق.

خ. دیده شده.

شرح تبصره المتعلمين

شیخ مرتضی بن محمد حسن مظاهری اصفهانی (1316 ق-).

شرح تبصره المتعلمين

سید مهدی قزوینی حلّی (-1300 ق). وی 2 شرح دیگر نیز دارد که ذیل عنوانهای مستقل خواهد آمد.

شرح تبصره المتعلمين

شیخ موسی بن جعفر کرمانشاهی (-1340 ق).

دیده شده.

شرح تبصره المتعلمين

ملا محمد مهدي بن محمد محسن کرمانشاهی.

خ. موجود.

-الحمد لله الذي لا يحصى ثناؤه...

شرح تبصره المتعلمين

سید هاشم بن احمد احسائی (-1309 ق).خ.

موجود.

شرح تبصره المتعلمين---

ص: 271

محمد رضا قمی مشهدی، تألیف: 1090 ق (?).

خ. دیده شده.

-الحمد لمصرف الامور

شرح الترغیب

تجوید، ناشناخته. خ. آستان قدس، ش 3051 (1020 ق).

شرح تشریح الافلاک (بهائی)

هیأت و نجوم، از میرزا ابو الحسن بن اسماعیل محقق اصطهباناتی (-1338 ق). ط.

شرح تشریح الافلاک

سید معین الدین محمد اشرف بن جیب الله حسینی طباطبائی شاگرد شیخ بهائی، تألیف: 1049 ق. خ. موجود.

-الحمد لله الذى خلق سبع سموات...

شرح تشریح الافلاک

فاضل جواد بن سعد الله کاظمی، شاگرد شیخ بهائی. خ. موجود.

شرح تشریح الافلاک

شیخ حسن بن اسد الله تولمی رشتی حائری (سده 14 ق). خ. موجود.

-الحمد لولیه...

شرح تشریح الافلاک

عباس قلی خان کلهر (-1273 ق). مذکور در «مجمع الفصحاء».

شرح تشریح الافلاک

شیخ عبد الحسین بن قاسم حلّی نجفی (-1375 ق). خ. دیده شده.

شرح تشریح الافلاک

سید علی حیدر طباطبائی، ناقص. ط. هند، 1300 ق.

شرح تشریح الافلاک

سید شمس الدین علی بن محمد حسینی خلخالی، شاگرد شیخ بهائی، تالیف: 1008 ق.خ دیده شده.

-الحمد لله الذی هدانا بانوار قدسه

شرح تشریح الافلاک

ملاً محمد صادق تنکابنی. یکی از فضلا از آن یاد کرده است.

شرح تشریح الافلاک

سید محمد علی بن محمد کاشانی (-1294 ق)، شاگرد صاحب «ضوابط». مذکور در «الباب الالقب» حبيب الله کاشانی.

شرح تشریح الافلاک

فرج الله بن محمد بن درویش حویزی، معاصر حرّ عاملی، مذکور در «امل الآمل»

شرح تشریح الافلاک

فضل الله بن محمد شریف (فضل الله ثانی)، تالیف: 1072 ق.خ. حسینة شوشتریهای نجف.

نسخه ای هم در قم دیده شده.

-الحمد لله الذی صیرنا من المتحیرین

شرح تشریح الافلاک

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

شرح تشریح الافلاک

سید صدر الدین محمد بن محمد صادق قزوینی، معاصر حرّ عاملی. مذکور در «امل الآمل».

شرح تشریح الافلاک

شیخ محمد بن عبد علی آل عبد الجبار بحرانی قطیفی، معاصر سید کاظم رشتی. مذکور در «انوار البدرین».

شرح تشریح الافلاک

سید محمد بن هاشم شرموطی، مجاز از شیخ محمد حسین کاظمی در 1302 ق.خ. دیده شده.

قاضی نور اللہ مرعشی شوشتری (-1019 ق).

خ. خوانساری نجف.

ص: 273

شرح تشریح الافلاک

ناشناخته، شارح شاگرد شیخ بهائی بوده است.

خ. آستان قدس، ش 5571.

-تبارک الذی جعل فی السماء بروجاً

شرح التصریف (زنجانی)

ابو الحسن بن مفرّج یزدی. تألیف: 1171 ق.خ.

دیده شده.

-الحمد لله الذی قلب قلوب المؤمنین

شرح التصریف

فارسی، از سید محمد تقی بن محمد شفیع کازرونی بوشهری (معاصر) که در 1315 ق در جوانی از تقریرات پدرش نوشته است.

شرح التصریف

شیخ محمد حسن بارفروشی (-1345 ق).ط.

شرح التصریف

فارسی، از سید محمود بن سلطان علی خان مرعشی شوشتری (-1355 ق).

شرح التصریف

ملا محمد مهدی بن محمد ابراهیم کلباسی اصفهانی (-1292 ق).خ. موجود.

شرح تصریف المازنی-المصنّف

شرح تصریف الملوكی

ابو السعادات هبه الله بن علی شجری معروف به ابن شجری (-542 ق).مذکور در «نزهة الالباء».

شرح تعلیقه الرجال-حاشیه تعلیقه و شرح الفوائد

شرح تفسیر البیضاوی

شیخ بهائی، بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق). در حاشیه ای بر این تفسیر به شرح خویش ارجاع داده است.

شرح تفصیل وسائل الشیعه (حرّ عاملی)

سید حسن صدر الدین (-1354 ق).

شرح تفصیل وسائل الشیعه

محمد رضا قزوینی. مذکور در «تتمیم امل الآمل».

شرح تفصیل وسائل الشیعه

شیخ یوسف بن محمد بحرانی حویزی، معاصر شیخ حرّ. مذکور در «امل الآمل»

شرح تفصیل وسائل الشیعه---

ص: 274

شرح تلخیص المرام-کاشف الحق

شرح تلخیص المفتاح

فارسی، از آقا هادی بن صالح مازندرانی.

قطعه ای از آن دیده شده.

شرح التلویحات (سهروردی)

سعد بن منصور معروف به ابن کمونه (-676 ق.خ. آستان قدس، ش 703(705 ق). و چند نسخه دیگر.

شرح التلویحات---

ص: 275

- تهذیب المنطق و الکلام توشیحہ بذکر المفضل المنعم

شرح تهذیب المنطق

ابن یونس کاظمی. ظاہراً «میزان العقول» است کہ خواهد آمد.

شرح تهذیب المنطق

سید صدر الدین محمد موسوی عاملی (-1236 ق).

شرح تهذیب المنطق

حاج محمود تبریزی، مجاز از سید صدر الدین دشتکی در 904.خ. آستان قدس 1088 (پیش از 1067 ق).

- ان احسن ما یهدب به المنطق و الکلام

شرح تهذیب المنطق

میر بهاء الدین محمد بن باقر مختاری حسینی نائینی (-1140 ق). مذکور در شرح حال او.

شرح تهذیب المنطق

فارسی، از سید جمال الدین محمد بن محمود حسینی شهرستانی، تألیف: 991 ق.خ. آستان قدس، ش 8887 (1074 ق) و چند نسخه دیگر.

- سپاس بی حد و قیاس حکیمی را

شرح تهذیب المنطق

میر هبه الله حسینی معروف به شامیر (سده 9 ق).خ. مرعشی قم.

- غایه تهذیب الکلام فتح المنطق بحمد المنعم

شرح تهذیب المنطق ---

اعرجی، خواهرزاده علامه حلّی.خ. آستان قدس («منیه اللیب»).

شرح تهذیب الوصول

شیخ محمد که از متأخرین بوده. مذکور در «براهین العقول» شویهی.

شرح تهذیب الوصول

سید جمال الدین محمد حسینی استرآبادی.

مذکور در «کشف الحجب». در «الفوائد المدینه» استرآبادی هم از این شرح نقل شده است.

شرح تهذیب الوصول

سید صفی الدین محمد بن جمال الدین حسینی استرآبادی، شاگرد محقق کرکی. مذکور در یادداشت سید حسین کرکی.

شرح تهذیب الوصول

شمس الدین محمد بن مکی شهید اول (-786 ق). در بعض اجازات از آن یاد کرده.

شرح تهذیب الوصول

ناشناخته. به نام شاه طهماسب صفوی تألیف شده و شارح پیش از آن «مبادی الوصول» را شرح کرده است.خ. دیده شده.

شرح تهذیب الوصول

ناشناخته. مؤلف شاگرد علامه حلّی بوده و شویهی مؤلف «براهین العقول» نسخه شرح را داشته است.

شرح تهذیب الوصول

ناشناخته.خ. سماوی نجف.

شرح تهذیب الوصول---

شرح الجبر و المقابله-شرح رساله

شرح جرائد سبعة

ملا ابو الحسن مرندی (معاصر). ط.

شرح الجعفریه فی احکام الصلاة (محقق کرکی)

متن و شرح از نور الدین علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق). خ. آستان قدس، ش 2323 و 2324 (956 ق).

شرح الجعفریه

نور الدین علی بن عبد العالی میسی عاملی (-938 ق). مذکور با احتمال در «کشف الحجب».

شرح الجعفریه

شیخ عیسی بن محمد جزائری (-1060 ق).

مذکور در «ریاض العلماء» به نقل از تعلیقات سید نعمت الله جزائری بر «امل الآمل».

شرح الجعفریه

ناشناخته. مؤلف در سفر مشهد به قصد زیارت امام رضا (علیه السلام) آن را نگاشته است.

شرح الجعفریه

شیخ شرف الدین بن علی استرآبادی نجفی شاگرد محقق کرکی. از شیخ حرّ نقل شده که نسخه شرح را دیده بوده است.

شرح الجعفریه ---

ص: 279

شرح الچغمینی

عبد العلی بیرجندی (-934ق).خ.حمیدیہ استامبول.

شرح الچغمینی

شیخ بهائی بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031ق).خ.بروجردی نجف.

شرح چهل حدیث

فارسی، از سید حسین بن نصر اللہ عرب باغی (-1369ق).ط.

شرح حاشیہ التشیکیک (دوانی)

قاضی نور اللہ بن شریف شوشتری (-1019ق).

مذکور در فہرست کتابہایش.

شرح حاشیہ التہذیب (دوانی)---

ص:280

شرح حال خواجه کرمانی

فارسی، از سعید نفیسی. ط.

شرح حال خواجه ربیع---

ص: 281

-الحمد لله الذي هداني للاسلام...

شرح حجه المظنه (محمد تقى)

شيخ محمد باقر بن محمد تقى اصفهاني (- 1301 ق) پسر ماتن. اصل، بخشى از «هدايه المسترشدين» شيخ محمد تقى است. خ. شيخ الشريعة نجف.

-الحمد لله الذى شرح صدور العلماء...

شرح حدائق السحر

فارسي، از ابو القاسم فرهنگ شيرازى (- 1309 ق)، فرزند وصال. نسخه آن نزد عباس اقبال بوده است.

شرح حد الكلمه (ابن مالك)

ميرزا محمد امام الحرمين همدانى (- ح 1305 ق)، در 1270 ق به خواهش ابو الحسن خان کرمانشاهى تأليف کرده. خ. سماوى نجف.

شرح حدود الاسماء ---

ص: 282

معنی انت منی:

شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق). مذکور در «رجال نجاشی».

شرح حدیث ان الله لا یجمع امتی علی ضلاله

محمد شاه قاضی، تألیف: 1031 ق.

-الحمد لله و صلی الله علی محمد و آله...

شرح حدیث ان الله خلق آدم علی صورته

ملا نظر علی بن محمد محسن گیلانی. خ. کاشف الغطاء نجف (1217 ق، به خط شاگرد او).

شرح حدیث ان المیت یبلی الاطینته

شیخ احمد بن زین الدین احسانی (-1241 ق).

ط. (با رسائل او).

شرح حدیث انی مخلف فیکم الثقلین -مسأله فی

معنی انی مخلف...

شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق). مذکور در رجال نجاشی.

شرح حدیث برّ الوالدین (در کافی)

محمد باقر بن محمد مؤمن محقق سبزواری (-1090 ق)، تألیف: 1062 ق. صاحب «ریاض» نسخه را به خط او در مجموعه ای دیده بوده است.

شرح حدیث البساط -شرح حدیث السحابه -شرح

حدیث الغمام

قاضی محمد سعید بن محمد مفید قمی، شاگرد فیض کاشانی (-1103 ق)؛ تألیف: 1099 ق.

خ. مرعشی قم؛ آستان قدس، ش 7722 (1250 ق).

-الحمد لله مدیر الادوار...

شرح حدیث البساط

شیخ فخر الدین ترکستانی ماوراء النهری، به شاه عباس دوم اهدا کرده خ. موجود (1079 ق).

شرح حدیث البساط

آقا جمال الدین محمد بن حسین خوانساری (-1125 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

شرح حدیث البساط

فارسی، از محمد فصیح تبریزی که به دستور سید محمد زمان مستوفی نگاشته است.

- حمد و سپاس مر خداوندی را که ممتاز

شرح حدیث بم يعرف الناجی؟

آقا باقر وحید بهبهانی (-1205 ق). مذکور در «المعجون الالهی».

شرح حدیث بنا عرف الله

شیخ احمد بن زین الدین احسانی (-1241 ق).

ط. (در «جوامع الكلم»).

شرح حدیث البیضه

فارسی، از آقا رضی الدین بن آقا حسین خوانساری که به نام شاه سلطان حسین صفوی تالیف کرده خ. دیده شده.

شرح حدیث البیضه

محمد زمان بن محمد معصوم خ. موجود.

-سبحان من اظهر من حصن نور علمه الاحدیّه

شرح حدیث تحف العقول

شیخ محمد حسن کبه بغدادی (-1336 یا 1333 ق). خ. دیده شده.

شرح حدیث تعلمو الفرائض فانها نصف العلم

سید ابراهیم بن محمد موسوی دزفولی (-پس از 1265 ق). خ. صاحب ذریعه، نجف.

شرح حديث تمثيل امير المؤمنين (عليه السلام) بسوره

التوحيد

مير محمد باقر داماد (-1040 ق)، تأليف:

1020 ق.خ. آستان قدس، ش 6162 (1022 ق) و نسخه ديگر. مرعشى قم.

-الحمد كله لصانع الوجود...

شرح حديث التوحيد ظاهره في باطنه

شيخ محمد بن على آل عبد الجبار قطيفى، تأليف:

1215 ق.خ. ديده شده.

ص: 283

-نحمده على جزيل احسانه...

شرح الحديث الثاني عشر من كتاب الخصال

ملا محمد مشهدي (-1257 ق)، شاگرد صاحب رياض. مذکور در «مطلع الشمس».

شرح الحديث النبوي ثلاث مهلكات و ثلاث

منجيات

كمال الدين عبد الرزاق بن جلال الدين كاشاني (-735 ق).خ. امير المؤمنين نجف.

شرح حديث جسد الميت و انه يبلى الاطيته

ملاً احمد بن مهدي نراقى (-1244 ق).خ.

خوانسارى نجف.

شرح حديث جنود العقل و الجمل

ناشناخته.خ. حسينيه شوشتر يهاى نجف.

شرح حديث حبّ الى من دنياكم ثلاث

شيخ حسين بن عبد الصمد حارثى عاملى (-984 ق).خ. دیده شده.

شرح حديث حدوث الاسماء-شرح حديث الاسماء

شرح حديث حسين مئى و انا من حسين

ميرزا محمد هندی اخبارى، شاگرد سيد العلماء.

شرح حديث حسين مئى و انا من حسين

فارسی، از سيد محمد بن دلدار على.ط. مذکور در فهرست کتابخانه راجه فيض آباد.

شرح حديث الحقيقه و الخمس كلمات فيه

منسوب به علامه حلى جمال الدين حسن بن يوسف (-726 ق).ط. تهران، 1315 ق (در مجموعه «كلمات المحققين»).

-الحمد لله الذى نطق ذاته بصفاته

شرح حدیث الحقیقه

محمد حسین بن آقا باقر بروجردی. مذکور در پشت کتاب «النص الجلی» به قلم فرزند مؤلف.

شرح حدیث الحقیقه

عبد الرحیم بن یونس دماوندی (-ح 1160 ق).

درج در «مفتاح اسرار الحسینی».

شرح حدیث الحقیقه

ملا عبد الرزاق بن علی لاهیجی (-1051 ق) یا کمال الدین عبد الرزاق کاشانی (-730 ق). خ.

آستان قدس، ش 6163 (1264 ق) و چند نسخه دیگر. انتساب به عبد الرزاق لاهیجی در «نجوم السماء» آمده است.

شرح حدیث الحقیقه

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

شرح حدیث الحقیقه

شیخ عزّ الدین محمود بن علی کاشانی. خ. دیده شده.

شرح حدیث الحقیقه

فارسی، از مظفر علی شاه کرمانی (-1215 ق).

جزئی از مثنوی «بحر الاسرار» اوست.

شرح حدیث الحقیقه

شیخ مفید بن محمد نبی داور شیرازی (-1320 ق).

شرح حدیث الحقیقه - الانوار الجلیّه

فارسی، از ملاّ عبد الله زنوزی، که در 1245 به نام فتحعلی شاه قاجار تالیف کرده. خ. مشکات.

شرح حدیث الحقیقه

ناشناخته. در مجموعه ای به خط شیخ عبد علی زنجانی که در 1350 ق از روی نسخه مورخ 1197 ق. نوشته دیده شد.

-الحمد لله الذي تجلّى لقلوب العارفين...

شرح حدیث حماد

سید محمد باقر بن زین العابدین خوانساری (-1313 ق)، صاحب روضات و مذکور در همان کتاب.

شرح حدیث الحوض

فارسی، از سبحان علی خان هندی، تألیف:

1252 ق.

ص: 284

-پیشتر از زبان ثقّات اهل سنّت...

شرح حدیث خلق الاسماء---

ص: 285

حزین(-1181 ق) به فارسی برگردانیده که در فهرست کتابهایش از آن یاد شده است.

شرح حدیث العقل و الجهل و جنودهما

ملا محمد کاظم شاهرودی(-1293 ق). شیخ احمد فرزندش از آن یاد کرده است.

شرح حدیث العقل و جنودهما

سید محمد علی بن محمد بن دلدار علی نقوی(-1312 ق). مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

شرح حدیث العلم

فارسی، مثنوی، از جلال الدین علی عنقا طالقانی(-1306 ق).

شرح حدیث عمران الصابی

سید اسماعیل خاتون آبادی.

شرح حدیث عمران الصابی

خلیل بن حاج بابا قزوینی. خ. مرعشی قم؟ (در فهرست دیده نشد).

شرح حدیث عمران الصابی

خلیل بن محمد اشرف قاتنی اصفهانی(-1136 ق). خ. آستان قدس، ش 9094(1132 ق) و مرعشی قم.

-الحمد لله هو نور کل شیء...

شرح حدیث عمران الصابی

سید کاظم بن قاسم رشتی(-1259 ق). که برای میرزا زین العابدین در 1241 ق تألیف کرده و با «اللوامع الحسینیة» او چاپ شده است. خ.

آستان قدس، ش 2042(1256 ق).

شرح حدیث عمران الصابی

ملا خلیل بن محمد زمان قزوینی. درج در «اثبات حدوث الارادة» که آن را در 1148 ق تألیف کرده است.

شرح حدیث الغدیر

فارسی، از ملا عبد الله قزوینی، که ظاهراً در روزگار ملوک قطبشاهی در حیدرآباد تألیف کرده. مذکور در «ریاض العلماء».

شرح حدیث الغمامه-شرح حدیث البساط

شرح حدیث فاطمه بضعه منی

ملا محمد رضا فرزند ملا صدرا شیرازی. مذکور در «تکمله امل الآمل».

شرح حدیث الفرجه

ناشناخته، شرح حدیثی است که در اصول کافی از امام صادق (علیه السلام) روایت شده. خ. صاحب ذریعه، نجف.

-الله احمد علی ما فرج لی فی حدیث الفرجه

شرح حدیث فضل العالم الذی ینتفع بعلمه

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق). خ. آستان قدس (ضمیمه «اکمال الدین» صدوق).

شرح حدیث القاف

فارسی، ناشناخته. خ. خوانساری نجف.

شرح الحدیث القدسی

علامه حلّی جمال الدین حسن بن یوسف بن مطهر (-726 ق). ط. (با «مسار الشیعه»).

شرح الحدیث القدسی ---

ص: 286

به احتمال از صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق). مذکور در «كشف الحجب».

شرح حدیث ما من نبیّ او وصیّ بقی فی الارض

اکثر من ثلاثه ایام

ملا عبد علی. مذکور در فهرست کتابخانه راجه فیض آباد.

شرح حدیث ما الحقیقه

فارسی، مثنوی، از محمد باقر بن محمد جواد امامی (-1367 ق). مذکور در «شعراى معاصر اصفهان».

شرح حدیث مثلک یا علی ---

ص: 287

شرح حدیث الهلال اذا طلب فی الشرق غدوه

فلم یر

سید محمد صالح خاتون آبادی (-1166 ق).

خ. دیده شده.

-روی شیخ الطائفه شكر الله مساعیه...

شرح حدیث هل رأیت رجلاً؟

میرزا ابو القاسم بن حسن محقق قمی (-1231 ق).

شرح الحکمه العرشیه-شرح العرشیه

شرح حکمه العین (کاتبی)-ایضاح المقاصد

علامه حسین بن یوسف بن مطهر حلّی (-726 ق).خ. آستان قدس، ش 47 (نسخه کهن).

-الحمد لله ذی العزّ الباهر

شرح حکمه العین

سید محمد رحیم بن شیر محمد موسوی شهرستانی، تألیف: 1093 ق.خ. مرعشی قم.

شرح حکمه العین

ملا محمد رضا بن محقق خوانساری. در مجموعه ای به همین صورت نقل شده و ظاهراً مراد رضی الدین محمد بن آقا حسین خوانساری است.

شرح حکمه العین

میر غیاث الدین منصور بن صدر الدین محمد حسینی دشتکی شیرازی (-948 ق).خ. آستان قدس، ضمیمه ش 10118.

-اللهم ارنابین حکمتک

شرح حکمه العین

شمس الدین محمد بن مبارک شاه معروف به میرک بخاری.خ. آستان قدس، ش 14308 (1002 ق) و چند نسخه دیگر.

-أما بعد حمد الله فاطر ذوات العقول...

شرح حماسه ابي تمام الطائي

ابو العلاء احمد بن عبد الله معري (-449 ق).خ.

خديويه مصر (654 ق).

شرح الخصال

فارسي، از شيخ صدوق، ترجمه شيخ ميرزا باقر كمره اي. ط. ايران، 1367 ق.

شرح الخصائص الحسينيه (شيخ جعفر)

ناشناخته، شارح از شاگردان مؤلف متن بوده است.

شرح الخصائص الحسينيه ---

ص: 288

شرح خطبه البيان

فارسی، ناشناخته، در کتابخانه امیر المؤمنین نجف دیده شده.

-حمد شریف و شکر لطیف که با شرف بیان و الطف تبیان

شرح خطبه البيان

با ترجمه فارسی، از نور علی شاه. مذکور در فهرست مجلس.

شرح خطبه البيان

ملا عبد المهدی. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي خلقنا في زمان دوله النبي الكريم...

شرح خطبه البيان---

ص: 289

الحقائق» به آن ارجاع داده و ظاهراً تتمه حدائق است.

شرح الخطبه الششقيه

فارسی، از سید محمد عباس لکهنوی (-1306 ق)، که به خواهش معتمد الدوله مختار الملک سید محمد خان بهادر ضیغم جنگ تألیف کرده.

ط. لکهنو، 1287 ق.

شرح الخطبه الششقيه---

ص: 290

شرح خطبه همام

ملا محمد تقی بن حسین علی هروی اصفهانی (-1299 ق). مذکور در «نهایه الآمال» او.

شرح خطبه همام

شیخ محمد جواد بن علی بن جعفر شوشتری (-1325 ق). خ. موجود.

شرح خطبه همام

سید علاء الدین گلستانه (-1110 ق). درج در «روضه العرفاء» او.

شرح خطبه همام

میر آصف قزوینی، زنده در 1136 ق. مذکور در «تتمیم امل الآمل».

شرح خطبه همام

ملاً محمد تقی بن مقصود علی مجلسی (-1070 ق). مذکور در «اعتقادات» علامه مجلسی.

شرح خطبه همام ---

ص: 291

شرح خلاصه الحساب

فارسی، از محمد طالب بن حیدر گیلی اصفهانی، زنده در 1066 ق.خ. دیده شده.

-حمد بی غایت و ثنای بی نهایت واحدی را سزاست...

شرح خلاصه الحساب

سید عبد الرحمن بن ابی بکر مرعشی.خ.قوله.

شرح خلاصه الحساب

فارسی، از ملا عبد الرزاق همدانی محدث (معاصر)، مذکور در فهرست تألیفات او.

شرح خلاصه الحساب

فارسی، از شیخ عبد الله بن شاه منصور قزوینی، شاگرد شیخ بهائی.خ.دیده شده.

شرح خلاصه الحساب

سید شمس الدین علی حسینی خلخالی.خ.

آستان قدس، ش 13704(1237 ق).

-الحمد لله الفرد بلا ندد...

شرح خلاصه الحساب

سید علی فردجانی، معاصر سید محمد مجاهد طباطبائی.خ.دیده شده.

شرح خلاصه الحساب

ملا فرج الله بن محمد بن درویش حویزی معاصر محدث حرّ عاملی.مذکور در «امل الآمل».

شرح خلاصه الحساب

فارسی، از میرزا محمد علی بن محمد نصیر رشتی.خ.دیده شده.

شرح خلاصه الحساب

سید بهاء الدین محمد بن محمد باقر مختاری.

مذکور در رساله ای که خود در شرح حالش نوشته.

شرح خلاصه الحساب

فارسی، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق) که به اتمام آن توفیق نیافته. مذکور در «قصص العلماء».

شرح خلاصه الحساب

شیخ محمد بن عبد علی آل عبد الجبار بحرانی، معاصر سید کاظم رشتی. مذکور در «انوار البدرین».

شرح خلاصه الحساب

فارسی، از شیخ محمد بن علی حائری ساوجی.

خ. دیده شده.

-حمد غیر متناهی شایسته و سزاوار بارگاه...

شرح خلاصه الحساب

محمد بن فتاح قمشه ای (سده 13 ق). خ.

صاحب الذریعه.

-الحمد لله الذي عجز عن احصاء اعداد نعمه العقلاء...

شرح خلاصه الحساب

سید محمد بن هاشم شرموطی، مجاز از شیخ حسین کاظمی در 1302 ق.

شرح خلاصه الحساب

فارسی، از شیخ محمد نادری، در هامش بعضی از نسخه های خلاصه از آن نقل شده.

شرح خلاصه الحساب

از مختار. در هوامش بعضی از شروح «خلاصه الحساب» از آن نقل شده (و ظاهراً مقصود شرح مختاری است که گذشت).

شرح خلاصه الحساب

فارسی، از شیخ مسیب سبزواری، تألیف: 1152 ق. خ. دیده شده.

-حمدی که هیچ عددی احصای آن نکند...

شرح خلاصه الحساب

سید محمد مهدی بن جعفر حسینی حائری معروف به حکیم زاده (-1331 ق).

شرح خلاصه الحساب

ملا وحید الدین، به همین صورت از آن در بعضی از شرحهای «خلاصه الحساب» نقل شده.

ص: 292

شرح خلاصه الحساب

شیخ هاشم بن زین العابدین تبریزی (1323 ق)، تألیف: 1304 ق. خ. موجود.

-الحمد لله الواحد الفرد الصمد

شرح خلاصه الحساب

ناشناخته. از شرح محمد اشرف در آن نقل شده.

خ. دیده شده.

شرح خلاصه الحساب

فارسی، ناشناخته، تألیف: 1106 ق به خواهش بعضی از طلبه قزوین. خ. دیده شده

شرح خلاصه الحساب---

ص: 293

شرح الدرّ البهّیه

شیخ زین العابدین گلپایگانی (-1289 ق).

نوری در «النجم الثاقب» از آن نقل کرده است.

شرح الدرّ البهّیه

ملاً محمد صادق بن محمد یزدی، شاگرد شیخ انصاری. خ. آستان قدس، ش 11628.

شرح الدرّ البهّیه

به نظم، از شیخ عباس بن حسن بن کاشف الغطاء (-1323 ق). خ. دیده شده.

- حمدا لك اللهم باری النسم

و الحمد لله للحامد من خیر النعم

شرح الدرّ البهّیه

سید علی بن ابراهیم عاملی (-1260 ق).

صاحب «اعیان الشیعه» از آن شفاها یاد کرده است.

شرح الدرّ البهّیه

سید علی بن ابی القاسم موسوی خوانساری (-1238 ق). ناتمام و مذکور در «روضات الجنات».

شرح الدرّ البهّیه

سید علی بن محمد امین عاملی (-1249 ق)، شاگرد سید عبد الله شبر. خ. دیده شده.

شرح الدرّ البهّیه

شیخ محمد علی بن غانم قطری بلادی بحرانی، شاگرد شیخ حسین عصفوری. مذکور در «انوار البدرین».

شرح الدرّ البهّیه

شیخ محمد علی بن محمد نصیر مدرّس چهاردهی (-1334 ق). نواده اش مرتضی مدرس از آن یاد کرده است.

شرح الدرّ البهّیه

سید محمد بن محمود عصار لوسانی (-1356 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

شرح الذره البهیه-الجوهرة التجفیه

محمد بن محمد صادق، مؤلف «الشرايع المحمدیه». خ. مرعشی قم.

شرح الذره البهیه

شیخ هادی بن عباس آل کاشف الغطاء (-1361 ق). خ. موجود.

شرح الذره البهیه-ارشاد الانظار

شیخ هادی بن عبد الرحیم کرمانشاهی (-1377 ق). درین شرح، شارح به تکمیل شرح پدر خویش -«کشف الاسرار»- پرداخته است.

شرح الذره البهیه

به نظم، ناشناخته، محتملا از میرزا رضا گلپایگانی یا سید حسین بحر العلوم. خ. مرعشی قم.

- (الماء ما سمی ماء مطلقا)

و لو علیه مع قید اطلاقا

شرح الذره البهیه

ناشناخته. نسخه آن در کربلا دیده شده.

شرح الذره البهیه---

ص: 294

-الحمد لله الذى جعل القرآن على العباده دليلا...

شرح درج المضامين

فارسی، از محمد محسن بن سلیمان قاری.خ.

دیده شده (1179 ق).

-الحمد لله الذى جعل قراءه القرآن سببا...

شرح درر الحكم و غرر الكلم (آمدی)

جمال الدین محمد بن آقا حسین خوانساری (-1125 ق).

شرح الدروس الشرعیة فى فقه الامامیه (شهید)

(اول)

شیخ جواد بن سعد کاظمی، شاگرد شیخ بهائی.

مذکور در «ریاض العلماء».

شرح الدروس الشرعیة

شیخ جواد بن تقی نجفی، معروف به ملا کتاب.

تتمه «مشارق الشموس» است.

شرح الدروس الشرعیة

حاج محمد حسن بن محمد صالح کبه بغدادی (-1336 ق).خ.دیده شده.

-کتاب الحج و هو لله على ما ذكره المصنّف...

شرح الدروس الشرعیة

رضی الدین محمد بن آقا حسین خوانساری.ط.

شرح الدروس الشرعیة

میرزا عیسی بن محمد صالح تبریزی اصفهانی (-ح 1073 ق). پدر صاحب «ریاض العلماء» و مذکور در آن.

شرح الدروس الشرعيه

ميرزا مهدي بن هدايت الله موسوي اصفهاني مشهدي. مذكور در «كشف الحجب».

شرح الدروس الشرعيه---

ص: 295

شرح دعاء الاحتجاب (مروی از امام حسن ع)

نیز از شیخ اسماعیل که در 1317 ق شرح کرده.

شرح دعاء الاحتجاب (مروی از سید الشهداء ع)

نیز از شیخ اسماعیل که در همان تاریخ شرح کرده و نسخه هر چهار شرح موجود است.

شرح دعاء الاسابع

سید کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق). مذکور در فهرست کتابهایش.

شرح دعاء امیر المؤمنین (علیه السلام) (اللهم نور ظاهری...)

حاج محمد جعفر بن صفر خان همدانی کبودر آهنگی مجذوب علی شاه. ط. 1314 ق.

شرح دعاء الجوشن الصغیر

شیخ اسماعیل بن حسن آل عبد الجبار بحرانی (-1328 ق).

شرح دعاء الجوشن الکبیر

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی اصفهانی (-1111 ق).

شرح دعاء الجوشن الکبیر

ملاً حبیب الله بن علی مدد ساوجی کاشانی (-1340 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

شرح دعاء الجوشن الکبیر

ملاً محمد نجف کرمانی اخباری (-1298 ق).

مذکور در «مطلع الشمس».

شرح دعاء الجوشن الکبیر (سبزواری) - شرح الاسماء الحسنی

شرح دعاء رجب (یا من ارجوه...)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در فهرست کتابهایش.

شرح دعاء رجب (اللهم انی اسألك بمعانی...)

سید هاشم بن احمد احسانی (-1309 ق).

شرح دعاء السحر

شیخ محمد صالح بن فضل الله حائری مازندرانی.

شرح دعاء السحر

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء».

شرح دعاء السحر-السر المكتوم

شرح دعاء السمات

شیخ محمد ابراهیم بن عبد الوهاب سبزواری اسراری (-1291 ق)، تألیف: 1350 ق. مذکور در نامه شارح.

شرح دعاء السمات

با ترجمه فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق). خ. دیده شده. وی شرح دیگری هم دارد که در مجلد دعای «بحار الانوار» درج است.

شرح دعاء السمات

سید محمد جعفر طباطبائی شولستانی، تألیف:

1113 ق. خ. دیده شده.

شرح دعاء السمات

ملا حسن بن محمد باقر قره باغی، تألیف:

1281 ق. خ. مرعشی قم.

-الحمد لله الذي جعل الدعاء سببا للاجابة...

شرح دعاء السمات

ملا درویش علی بن حسین بغدادی (-1277 ق). خ. دیده شده (ناتمام).

شرح دعاء السمات

فارسی، از محمد صالح بن محمد باقر قزوینی (-1075 ق). خ. مرعشی قم.

-اما بعد فقیر حقیر حسب التماس

شرح دعاء السمات

ملا علی بن عبد الله علیاری (-1327 ق). مذکور در «بهجه الآمال» او.

شرح دعاء السمات

فارسی، از میرزا محمد علی بن نصیر الدین مدرس چهاردهی (-1334 ق)، تألیف: 1324

ص: 296

ق.خ. آستان قدس، ش 9353(1324 ق، خط مؤلف).

شرح دعاء السمات

سید کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق)، تالیف:

1238 ق به نام ملا اصغر نیشابوری.خ. آستان قدس، ش 8856(1258 ق).

شرح دعاء السمات

شیخ هلال الدین اسماعیل خوئی. درج در «جلس الواحد و انیس الفارد» که در 1313 ق تألیف کرده.

شرح دعاء السمات

ناشناخته، درج در مجموعه محمد هاشم هروی خراسانی، که بعضی را در 1128 ق نوشته و نسخه آن در نجف دیده شده.

-نحمدک و ندعوک فی السّراء

شرح دعاء السمات

ناشناخته، درج در مجموعه ای که بیشتر رسائل آن از میر عبد الفتاح مراغی است و در کتابخانه کاشف الغطاء نجف دیده شده.

شرح دعاء السمات---

ص: 297

شرح دعاء الصباح

میرزا عبد الرحیم بن علی اصغر موسوی سبزواری، شاگرد ملا هادی سبزواری.خ.
موجود.

شرح دعاء الصباح

میرزا عبد الکریم مقدس ارومی (معاصر).

شرح دعاء الصباح

شیخ علی بن علی رضاخوئی (-1350 ق)، تألیف: 1319 ق. مذکور «وقایع الایام» خیابانی.

شرح دعاء الصباح

تاج العلماء سید علی محمد بن محمد نقوی لکهنوی (-1312 ق).

شرح دعاء الصباح

میرزا محمد علی بن نصیر الدین مدرس چهاردهی رشتی (-1334 ق).خ. آستان قدس، ش 9354 (1324 ق بخط شارح).

شرح دعاء الصباح

سید غنی نقی زیدپوری رضوی لکهنوی (-1357 ق). مذکور در «نجوم السماء».

شرح دعاء الصباح

سید قطب الدین محمد حسینی ذهبی شیرازی (-1173 ق)، تألیف: 1130 ق.خ. مرعشی قم.

-نورانی ترین صبحی که چون صفای مرآت...

شرح دعاء الصباح

ملاً محمد نجف کرمانی اخباری (-1292 ق).

مذکور در «مطلع الشمس».

شرح دعاء الصباح

سید محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی.

مذکور در آخر «خلاصه الاخبار» او.

شرح دعاء الصبح- جناح النجاح

ملاً محمد مهدی بن علی اصغر قزوینی.خ.

روضاتی اصفهان.

شرح دعاء الصبح

حکیم ملاً هادی بن مهدی سبزواری (-1289 ق)، تألیف: 1267 ق، ط. تهران، 1281 ق (با شرح اسماء الحسنی).«.

شرح دعاء الصبح و المساء (از صحیفه سجادیه)

شیخ بهائی بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق). از اجزای «حدائق الصالحین» اوست.

شرح دعاء صنمی قریش

فارسی، از ملاً علی عراقی، تألیف: 878 ق.

مذکور در «ریاض العلماء».

شرح دعاء صنمی قریش

فارسی، از عیسی خان اردبیلی.

شرح دعاء صنمی قریش

فارسی، از یوسف بن حسین طوسی اندروادی.

خ. مرعشی قم.

شرح دعاء صنمی قریش

شیخ محمد علی مدرّس چهاردهی (-1334 ق).خ. موجود.

شرح دعاء صنمی قریش

فارسی، ناشناخته، نسخه آن نزد میرزا عبد الرزاق همدانی بوده و از آن نزد صاحب الذریعه یاد کرده است.

شرح دعاء صنمی قریش

ناشناخته. نسخه آن در 1119 ق نزد ملا مهدی قزوینی مؤلف «ذخر العالمین» بوده است و شاید هم با «ضیاء الخافقین» که یاد خواهد شد، یکی بوده باشد.

شرح دعاء صنمی قریش ---

ص: 298

شرح دعاء العدیله

فارسی، از میرزا ابراهیم بن محمد علی سبزواری وثوق الحکماء (-ح 1358 ق). ط. تهران.

-حمد مختص به محمودیست که در هرچامه نوای اوست.

شرح دعاء العدیله

فاری، از ملا حبیب الله بن علی مدد ساوجی (-1340 ق). ط. تهران، 1316 ق و 1340 ق.

وی شرحی هم به عربی داشته است.

شرح دعاء العدیله

ملا علی خداوردی تبریزی، تألیف: 1246 ق به خواهش ملا عباس گاوگانی. خ. مرعشی قم.

-الحمد لله الذی لا یبلغ مدحته القائلون...

شرح دعاء العدیله

فارسی، از میرزا محمد بن عبد النبی اخباری (-1232 ق). درج در «میزان التّیمیز» او.

شرح دعاء العدیله

فارسی، از سید مصطفی بن هادی نقوی (-1323 ق). ط.

شرح دعاء العدیله---

ص: 299

(-1292 ق) در کتابخانه خوانساری نجف موجود بوده.

شرح دعاء مكارم الاخلاق---

ص: 300

شرح ديوان امرئ القيس

اردو، از سيد محمد على بن عباس لكهنوى (ح 1298 ق-) .ط.هند.

شرح ديوان امير المؤمنين (عليه السلام)

سيد اسماعيل بن نجف مرندى (-1318 ق)، تاليف: 1282 ق.خ. موجود.

شرح ديوان امير المؤمنين (عليه السلام)

قاضى حسين بن معين الدين ميدي (-909 ق)، تاليف: 890 ق.ط. لكهنو، 1293 ق.خ. آستان قدس، ش 4837 (1057 ق) و 2 نسخه
ديگر.

شرح ديوان امير المؤمنين (عليه السلام) ---

ص: 301

شرح الرأيه

از ناظم: شیخ حسین بن عبد الصمد حارثی عاملی (-984 ق). قصیده رأیه در مدح امیر المؤمنین (علیه السلام) است. خ. دیده شده.

شرح رباعیات و شرح غزل و شرح بیت

فارسی، 3 رساله، از جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-908 ق). شرح رباعیات او و شرح غزل حافظ با مطلع.

در همه دیر مغان نیست چو من شیدایی...

و شرح بیت حافظ: پیر ما گفت خطا بر قلم صنع

نرفت...

مذکور در «مجالس المؤمنین».

شرح رباعیات

فارسی، نیز از جلال الدین دوانی (-908 ق). خ.

خوانساری نجف. خ. آستان قدس. ش. 4368 و ضمیمه ش. 11134.

شرح رباعیات ختام

فارسی، از عباس کیوان قزوینی. ط. تهران، 1348 ق.

شرح رباعیات محمد طاهر قمی ---

ص: 302

شرح رساله التوحيد (عبد الكريم گیلانی)

شیخ احمد بن زین الدین احسانی (-1241 ق)، تألیف: 1224 ق.خ. دیده شده.

شرح رساله الجبر و التفویض (امام هادی (علیه السلام) -

الرساله الآلهیه

آقا خلیل بن محمد اشرف اصفهانی (-1136 ق). مذکور در «تتمیم امل الآمل».

شرح رساله الجبر و المقابله (محقق طوسی)

سید ابو المعالی بن بدر الدین حسن استرآبادی، شاگرد محقق کرکی، تألیف: 929 ق.خ. دیده شده.

شرح رساله حجیه الشهره (سید محمد مجاهد)

سید محمد بن حبیب الله فقیه رضوی (-1264 ق). مذکور در «شجره طیبه».

- احمد من تنزه عن الظنون

شرح رساله فی الحركه (ابو طالب گیلانی)

شیخ محمد علی بن ابی طالب حزین گیلانی (-1181 ق)، فرزند مؤلف.

شرح رساله فی الحساب (مهدی نراقی)

ملا احمد بن محمد مهدی نراقی (-1244 ق).

مذکور در «روضات الجنّات».

شرح الرساله الحمديه (سلیمان ماحوزی)

شیخ احمد بن ابراهیم درازی بحرانی، پدر صاحب حدائق. مذکور در اجازه سماهیجی و «لؤلؤه البحرین».

شرح الرساله الذهبیه- شرح طب الرضا

شرح رساله الزمل (محقق طوسی)

نور الدین فتح الله ابهری.خ. دیده شده.

- الحمد لله الذي هدانا الى طريق الرسل

شرح رساله الزهري الى عبد الملك بن مروان

احمد بن فارس لغوى قزوینی. مذکور در «معجم الادباء».

شرح رساله زينون الاول

ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق).خ. دیده شده.

شرح رساله شهاب الدين يحيى

شيخ محمد على بن ابى طالب حزين گیلانی (-1181 ق). مذکور در «نجوم السماء».

شرح رساله الصلاة (سليمان ماحوزى)

شيخ احمد بن عبد الله بلادى بحرانی (-1137 ق). مذکور در اجازة سماهيجى.

شرح رساله الصلاة (ماحوزى)---

ص: 303

شرح رساله فی عمل المسبوع و المتسبع (ابو طالب

گیلانی)

شیخ محمد علی بن ابی طالب حزین زاهدی گیلانی (-1181 ق) فرزند ماتن. مذکور در فهرست کتابهایش.

شرح رساله عیسی بن مزرعه

نیز از شیخ علی حزین. مذکور در «نجوم السماء».

شرح رساله الفارابی

مهدی الهی قمشه ای (-1320 ق).

شرح رساله القضاء و القدر

علامه جمال الدین حسن بن یوسف بن مطهر حلّی (-726 ق). ظاهراً با «النور الانور» که یاد خواهد شد، یکی است.

شرح رساله الکاف من قوله تعالى: لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ

-الرساله البحرانیّه (احمد آل ماجد)

شیخ احمد بن زین الدین احسانی (-1241 ق) که برای سید عبد الصمد آل ابی شبانه بحرانی تألیف کرده. ط. (در «جوامع الكلم».

شرح رساله کلمه التصوّف (شیخ اشراق)

شیخ محمد علی حزین (-1181 ق). مذکور در «مرآه الاحوال».

شرح رساله لم صار ماء المطر خفیفاً؟ الذی هو قول

ارسطو (ابو طالب زاهدی)

فارسی، از شیخ محمد علی بن ابی طالب حزین گیلانی (-1181 ق) فرزند ماتن. مذکور در فهرست تألیفات او.

شرح الرساله الحمديّه (سليمان ماحوزی)

شیخ احمد بن ابراهیم درازی بحرانی، پدر صاحب حدائق. مذکور در «لؤلؤه البحرین» ظاهراً صورت صحیح نام آن «شرح الرساله الحمديّه» است.

شرح رساله المعراج و المعاد (احسانی)

سید کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

شرح رساله معما (میر حسین معنائی)

فارسی، از ملا عبد الوهاب نیشابوری، که آن را در 945 ق نزد مؤلف خوانده است. مذکور در «ریاض العلماء».

شرح رساله الموارث (سید مهدی قزوینی)

شیخ محمد بن علی جزائری نجفی (-1303 ق).

شرح الرساله الناصحه

شرح منظومه در اعتقادات، از ناظم آن:

عبد الله بن حمزه زیدی، تألیف 618 ق.خ.

موجود.

-الحمد لله الذي قهر سلطان الملوك سلطانه...

شرح الرساله النجميه ---

ص: 304

(شهید ثانی)

سید اسماعیل بن نجف مرندی (-1318 ق).

«اللّمعه» از شهید اول است. خ. موجود.

شرح الروضه البهیة- التحفه النجفیة

ملا محمد تقی هروی اصفهانی (-1299 ق).

مذکور در «نهایه الآمال» مؤلف.

شرح الروضه البهیة

شیخ جواد بن عبد الحسین نجفی (-1311 ق).

خ. دیده شده.

شرح الروضه البهیة

ملاً حسین تربتی سبزواری (-ح 1300 ق). خ.

موجود. (تا آخر کتاب الصوم).

-الحمد لله الذى خلق الانسان من العدم

شرح الروضه البهیة

میر محمد حسین بن محمد صالح خاتون آبادی (-1151 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

شرح الروضه البهیة

سید شفیع جابلقی (-1280 ق). مذکور در شرح حال او.

شرح الروضه البهیة

سید محمد طاهر بن اسماعیل موسوی دزفولی، داماد شیخ انصاری (-1281 ق). تألیف: ح 1311 ق. خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

شرح الروضه البهیة

شیخ عباس بن حسن آل کاشف الغطاء (-1323 ق). از اول کتاب الطهاره تا اواسط احکام الحيض، در 2 مجلد.

شرح الروضه البهيه

سيد على بن محمد اعرجى كاظمى (معاصر). تا آخر كتاب الحج، در 3 مجلد.

شرح الروضه البهيه

آقا محمد على بن محمد باقر (وحيد) کر مانشاهی بهبهانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

شرح الروضه البهيه

آقا محمد على بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق).

شرح الروضه البهيه

مبحث قبله، از میرزا محمد على بن نصیر مدرّس چهاردهی (-1333 ق). ط 1324 ق.

شرح الروضه البهيه

محمد كاظم بن محمد شفیع هزار جریبی (-ح 1238 ق). خ. دیده شده.

شرح الروضه البهيه

محمد كاظم بن محمد صادق کاشانی (-1373 ق). خ. موجود.

شرح الروضه البهيه

سيد محمد سیوشانی بیرجندی. مذکور در «بغیه الطالب» بیرجندی.

شرح الروضه البهيه - شرح اللمعین

شیخ محمد بن یوسف جامعی عاملی (-1218 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله الذى فقهننا فى الدين...

شرح الروضه البهيه

میرزا مسیح بن محمد سعید تهرانی (-1263 ق). خ. دیده شده.

شرح الروضه البهيه

سيد مهدى قزوینى حلی (-1300 ق). مذکور در «حاشیه المستدرک».

شرح الروضه البهيه

شيخ مهدي ملاّ كتاب نجفي، تأليف: 1227 ق.

خ. ديدنه شده.

شرح الروضه البهيه

محمد مهدي بن محمد ابراهيم كلباسي اصفهاني.

مذكور در «تكملة امل الآمل».

ص: 305

شرح الروضه البهيه

ميرزا محمد نصير بن احمد نراقى (-1273 ق).

مذكور در «لباب الالقاب».

شرح الروضه البهيه---

ص: 306

آستان قدس، ش 7376(1066 ق) و 2 نسخه دیگر.

-الحمد لمن هو اصول نعمائه ظاهره

شرح زبده الاصول

شیخ عبد علی بن محمد حسین.خ. نور عثمانیه استانبول.

شرح زبده الاصول

ملا علی آرانی کاشانی، معاصر شیخ انصاری (-1281 ق). مذکور در «لباب الالباب» کاشانی.

شرح زبده الاصول

شیخ علی جزائری، ظاهرا شاگرد مؤلف.

شرح زبده الاصول

فارسی، از شیخ محمد علی کربلائی، تألیف:

1196 ق.

-شکر و سپاس پروردگاری را که گردانید این امت را

شرح زبده الاصول

شیخ محمد بن خلف ستری بحرانی.خ. موجود.

شرح زبده الاصول

سلطان العلماء سید محمد بن دلدار علی نقوی (-1284 ق). مذکور در «ورثه الانبیاء».

شرح زبده الاصول

شیخ محمد بن علی بن احمد حرفوشی حریری عاملی (-1051 یا 1059 ق).خ. موجود.

شرح زبده الاصول

ملاً محمد بن محمود بن علی طبسی، شاگرد مصنف، آغاز تألیف: 1053-1054 ق.

-نحمدک یا من تفرّد بالقدم...

شرح زبده الاصول-التبيان

شاه مرتضى بن محمد مؤمن پدر نور الدين اخبارى.خ.آستان قدس،ش 14785(1277ق).

شرح زبده الاصول

شيخ مهدي بن حسين بن محمد ملا كتاب نجفى.

خ.موجود.

شرح زبده الاصول

سيد هادى بن حسين حسيني.خ.موجود.

شرح زبده الاصول

ملا يعقوب بن ابراهيم فقيه و محدث بختيارى (-ح 1150 ق).

شرح زبده الاصول---

ص:307

شرح الزوراء

از ماتن: جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-908 ق). خ. مرعشی قم.

- اما بعد الحمد لولیه و الصلاه علی نبیّه و آله...

شرح زیاره الجامعه الکبیره

شیخ احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق)، تألیف: 1230 ق، برای سید حسین اشکوری، ط. تبریز، 1276 ق. خ. آستان قدس، ش 14573 (1234 ق) و چند نسخه دیگر.

شرح زیاره الجامعه

محمد تقی بن مقصود علی مجلسی اصفهانی (-1070 ق). مذکور در «مرآه الاحوال».

شرح زیاره الجامعه

میرزا علی نقی بن سید حسین معروف به حاج آقا طباطبائی حائری (-1289 ق). مذکور در «شجره طیبه».

شرح زیاره الجامعه

میرزا محمد علی بن محمد نصیر مدرس چهاردهی (-1334 ق). خ. موجود.

شرح زیاره الجامعه

سید بهاء الدین محمد بن محمد باقر حسینی مختاری نائینی، معاصر شیخ حرّ عاملی (-1104 ق). مذکور در «روضات الجنات».

شرح زیاره الجامعه ---

ص: 308

شرح زیارت عاشورا

شیخ مفید بن محمد نبی شیرازی (پس از 1320 ق).خ.مرعشی قم.

شرح زیارت عاشورا---

ص:309

شرح سی فصل

فارسی، ناشناخته، تاریخ شرح: 727 ق.خ.

آستان قدس، ش 5349.

شرح سی فصل

ناشناخته. نسخه آن در کتابخانه خوانساری نجف دیده شده.

شرح السیوطی ---

ص: 310

شرح الشافیه

سید عبد العزیز بن احمد موسوی نجفی، زنده در 1179 ق. مذکور در اجازة شیخ حسین سننسی بحرانی.

شرح شرایع الاسلام (محقق حلّی)

سید ابراهیم بن علی حسینی ارموی. خ. دیده شده.

شرح شرایع الاسلام

شیخ ابراهیم بن محمد جزائری، معاصر بحر العلوم. خ. دیده شده.

شرح شرایع الاسلام

سید ابو الحسن بن محمد هادی حسینی تنکابنی (- پس از 1255 ق). خ. مسجد اعظم قم.

شرح شرایع الاسلام

سید میرزا ابو الحسن محمد انگجی حسینی تبریزی (- 1357 ق). وی کتاب حج را به تفصیل شرح کرده.

شرح شرایع الاسلام

ملا محمد باقر یزدی حائری، از تقریرات بحث استادش محمد حسین اردکانی و استاد دیگرش میرزا علی نقی طباطبائی نگاشته. خ. موجود.

شرح شرایع الاسلام

ملا محمد تقی برغانی معروف به شهید ثالث (- 1264 ق)، تالیف: 1225 ق. خ. مرعشی قم.

شرح شرایع الاسلام

سید جعفر حسینی سبزواری معروف به آقا بابا (- 1292 ق). نسخه آن در مدرسه باقریه مشهد دیده شده.

شرح شرایع الاسلام

شیخ جعفر بن ابی جعفر حویزی. خ. موجود.

شرح شرایع الاسلام

شیخ جعفر بن محسن اعسم نجفی (- 1287 ق).

خ. دیده شده (ناقص).

شرح شرایع الاسلام

سید محمد جعفر بن محمد هاشم خوئی، از تقریر بحث استادش سید محمد حجت نوشته.

شرح شرایع الاسلام

میرزا حبیب الله بن محمد علی رشتی (-1312 ق). خ. آستان قدس (به احتمال)، ش 14295.

نیز حسینیه شوشتریهای نجف.

شرح شرایع الاسلام

شیخ حسام الدین بن جمال الدین طریحی نجفی.

خ. موجود.

شرح شرایع الاسلام

شیخ حسن بن اسد الله دزفولی کاظمی (-1298 ق). خ. دیده شده (کتاب النکاح).

-الحمد لله الذى قذف فى قلوب العلماء نورا

شرح شرایع الاسلام

شیخ محمد حسن بن محمد صالح کبّه بغدادی (-1336 ق)، تالیف: 1318 ق (نماز مسافر).

شرح شرایع الاسلام

شیخ حسن بن عیسی فرطوسی نجفی. در 9 مجلد، که پس از وفات او در 3 مجلد پاکنویس گردیده است.

شرح شرایع الاسلام

شیخ محمد حسن بن موسوی شروقی. تالیف:

1269 ق (خمس)، خ. کاشف الغطاء نجف.

شرح شرایع الاسلام

سید حسین بن حسن مجتهد کرکی (-1001 ق).

خ. دیده شده (مجلد الطهاره).

شرح شرایع الاسلام

شیخ حسین بن عباس خاقانی نجفی (-پیش از 1300 ق)، پدر شیخ علی خاقانی.خ. دیده شده.

شرح شرایع الاسلام

شیخ حسین بن محمد علی اعسم نجفی.خ. دیده شده.(مجلد الطهاره).

ص:311

شرح شرایع الاسلام

شیخ خلف بن عسکر حائری (-1246 ق).

شرح شرایع الاسلام

شیخ رضا بن زین العابدین اسدی عاملی (-1269 ق). مذکور در شرح حال سید عبد الله شبر.

شرح شرایع الاسلام

سید رضا بن مهدی بحر العلوم (-1253 ق). خ.

موجود.

شرح شرایع الاسلام

شیخ سلمان بن کاظم هدایی نجفی (-1352 ق).

خ. دیده شده.

شرح شرایع الاسلام

سید محمد صادق موسوی خوانساری صاحب «ضیاء التفاسیر». ط. (در 2 مجلد).

شرح شرایع الاسلام

سید صادق بن زین العابدین موسوی خوانساری (-1289 ق). خ. دیده شده.

شرح شرایع الاسلام

سید صادق بن علی اعرجی (-1204 ق). خ.

دیده شده.

شرح شرایع الاسلام

میر محمد صادق بن سید محمد افطسی مدرس اصفهانی (-1304 ق). خ. موجود.

شرح شرایع الاسلام

شیخ عباس بن احمد ربیعی نجفی. وی دو شرح، مختصر و مفصل نگاشته که بعضی را در 1315 ق به پایان رسانیده است.

شرح شرایع الاسلام

شیخ عباس بن محمد حسین جصانی کاظمی (-1306 ق). در 13 مجلد.

شرح شرایع الاسلام

میرزا عبد الجواد بن سلیمان نیشابوری نجفی، از طبقه شاگردان کاشف الغطاء. خ. کاشف الغطاء نجف.

شرح شرایع الاسلام

سید عبد الحمید بن محمد موسوی، جد آقا سید ابو الحسن اصفهانی (-1365 ق).

شرح شرایع الاسلام

شیخ عبد الرضا طفیلی نجفی. شرح معاملات را از 1290 تا 1305 ق نگاشته است. خ. موجود.

شرح شرایع الاسلام

سید علی بن حسین صائغ حسینی عاملی، شاگرد شهید ثانی. مذکور در «ریاض العلماء».

شرح شرایع الاسلام

ملا علی بن خلیل تهرانی نجفی (-1297 ق) که بعضی را در 1280 ق به پایان رسانیده است. خ.

موجود.

شرح شرایع الاسلام

سید محمد علی بن صادق رضوی مشهدی (-1311 ق). خ. آستان قدس.

شرح شرایع الاسلام

نور الدین علی بن عبد العال محقق کرکی (-940 ق). مذکور در «کشف الحجب».

شرح شرایع الاسلام

شیخ علی بن محمد علی مجیراوی (-1314 ق).

خ. موجود.

شرح شرایع الاسلام

شیخ عیسیٰ بن حسین زاهد نجفی، زنده در 1363 ق.خ. دیده شده.

شرح شرایع الاسلام

شیخ لطف الله بن عطاء الله حویزی، معاصر حرّ عاملی.

شرح شرایع الاسلام

شیخ محمد بن طعمه زریقی. مجلد قضاء را در

ص: 312

1266 ق شرح کرده است.

شرح شرایع الاسلام

شیخ محمد بن عبد الله مظفر نجفی (-1321 ق).

خ. دیده شده.

شرح شرایع الاسلام

سید محمد بن هاشم شرموطی نجفی (-1307 ق)، در 7 مجلد. خ. دیده شده.

شرح شرایع الاسلام

شیخ مشکور بن محمد جواد حولوی نجفی (-1353 ق). خ. دیده شده (نماز آیات و نماز مسافر).

شرح شرایع الاسلام

ملا مصطفی قزوینی (-پس از 1270 ق)، تألیف بخش قضاء: 1251 ق. خ. دیده شده.

شرح شرایع الاسلام

سید مهدی بن احمد حسنی کاظمی (-1336 ق)، 10 مجلد در طهارت و صلاه، تألیف مجلد اول: 1309 ق. خ. دیده شده.

شرح شرایع الاسلام

محمد مهدی بن ملا محسن کرمانشاهی (-ح 1280 ق). دوم مجلد تا آخر دماء الثلاثة از کتاب الطهاره. خ. موجود.

شرح شرایع الاسلام

ملاً محمد نجف کرمانی مشهدی (-1292 ق).

مذکور در «مطلع الشمس».

شرح شرایع الاسلام

شیخ نوح بن قاسم جعفری نجفی (-1300 ق)، تألیف مجلد زکات: 1293 ق. خ. آستان قدس ش 13540 (1294 ق).

شرح شرایع الاسلام

میرزا هدایت الله اورسیجی شاهرودی (-1281 ق). مذکور در «مطلع الشمس».

شرح شرایع الاسلام

ملاً یعقوب بن ابراهیم بختیاری حویزی (-ح 1150 ق). مذکور در اجازه سید عبد اللہ جزائری.

شرح شرایع الاسلام

شیخ یوسف بن علی حاریصی عاملی معروف به فقیه، شاگرد سید محمد کاظم یزدی، یک مجلد تا غسل استحاضه.

شرح شرایع الاسلام---

ص: 313

شرح الشرح

اصول، از شیخ الطائفه ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-460ق) که شاگردش حسن سلیقی از ان نقل کرده و به پایان نرسیده است.

شرح الشرح- شرح مختصر الاصول

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907ق).

خ. کاشف الغطاء نجف.

شرح شرح ابن الناظم (بر الفیه)

سید صدر الدین بن صالح موسوی عاملی (-1264ق).

شرح شرح الاجرومیة---

ص: 314

در «معجم الادباء»

شرح الشفاء (ابن سينا)

ملاً مهدی بن ابی ذر نراقی (-1209 ق). مذکور در «لباب الالقاب».

-یا من لا یرجى الشفاء الا من جوده...

شرح الشفاء

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق)، در 2 جزء: طبیعیات و الهیات.

شرح شکل العروس (از تحریر اقلیدس)

میرزا عبد الله بن عیسی افندی تبریزی اصفهانی (-ح 1130 ق) مؤلف «ریاض العلماء».

شرح الشمسیه (نظام نیشابوری)

حساب، از ملاً عبد العلی بن محمد حسین بیرجندی (-934 ق). خ. آستان قدس، ش 5360 (1106 ق).

-الحمد لله الواحد الاحد...

شرح الشمسیه

منطق، از ملاً بلال ساخنی، معاصر بیرجندی مؤلف «بغیه الطالب» و مذکور در همان منبع.

شرح الشمسیه

سید حسین بن حسن موسوی غریفی بحرانی (-1001 ق). مذکور در «سلافه العصر» و «خلاصه الاثر».

شرح الشمسیه

قاضی میر حسین بن معین الدین میبدی (-911 ق). خ. قوله.

شرح الشمسیه

شیخ سلیمان بن احمد آل عبد الجبار قطیفی (-1266 ق). خ. موجود. مذکور در «انوار البدرین».

شرح الشمسیه---

12920(1254 ق) و یک نسخه دیگر.

شرح شواهد شرح العوامل (ملا محسن)

نیز از نظام الدین اردبیلی.خ. آستان قدس، ش 12664(1228 ق).

شرح شواهد المنظومه الصرفیه

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق).

شرح شواهد قطر الندی (ابن هشام)

شیخ فتح الله بن علوان کعبی (-1130 ق).

مذکور در شرح اعرجی بر شواهد.

شرح شواهد قطر الندی

فارسی، از محمد جعفر بن محمد کاظم قانتی.خ.

موجود.

-الحمد لله الملك الغفار...

شرح شواهد قطر الندی

فارسی، از نظام الدین بن احمد اردبیلی.خ.

مرعشی قم.

شرح شواهد قطر الندی

سید صادق بن علی حسینی اعرجی.خ. آستان قدس، ش 12726(1239 ق) و یک نسخه دیگر.

-الحمد لله الذي رفع قدر العلماء

شرح شواهد قطر الندی

نظام اعرج نیشابوری. مذکور در فهرست کتابخانه مرحان بغداد، که ممکن است با شرح نظام اردبیلی اشتباه شده باشد.

شرح شواهد الكتاب (سیبویه)

ابو العباس محمد بن یزید مبرد نحوی (-285 ق).

شرح شواهد الکشاف

ناشناخته، تاریخ شرح: 1060 ق. شارح پیش از این کتاب، «المفصل» را شرح کرده است. خ.

عطارد بغداد و حولای نجف.

-انّ اول ما یفتتح به الکلام و احلی ما یوشح به

شرح شواهد المتوسط

ناشناخته، نسخه آن در کتابخانه سید حسن صدر در کاظمین دیده شده.

شرح شواهد مجمع البیان (طبرسی)

ناشناخته، نسخه خط مؤلف در کتابخانه سلطان المتکلمین در تهران دیده شده؛ نیز آستان قدس، ش 4874 (1258 ق).

شرح شواهد مجمع البیان

شیخ ابو محمد محمد حسین بن محمد طاهر شریف وحید. ط. تهران، 1338 ش. خ. مرعشی قم.

-الحمد لله الاکرم الذی خلق القلم...

شرح شواهد المرشح

ناشناخته، شارح از عالمان کرمان بوده و آن را برای شاه شجاع آل مظفر (ح 800 ق) نوشته است. مذکور در «کشف الظنون». «المرشح» شرح کافیة ابن حاجب است.

-الحمد لله الذی اوضح بانوار هدیته منهج الدین

شرح شواهد المطول

کمال الدین حسین فسائی، شاگرد مسیح الدین فسائی (-1134 ق). مذکور در «نجوم السماء».

خ. مرعشی قم.

شرح شواهد المطول

فارسی، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در فهرست کتابهایش.

شرح شواهد المطول

فارسی، از محمد بن عبد الوهاب کاشانی بیدگلی.

خ. دیده شده.

--- شرح شواهد المطول ---

ص: 316

شرح شواهد المغنی - سحر الادیب

شرح شواهد المغنی

ناشناخته. ط. ایران.

شرح شواهد ملا محسن

محمد بن سلیمان تکابنی (-1302 ق). ظاهراً شرح شواهد عوامل است.

شرح شواهد المفصل (زمخشری)

ناشناخته. نسخه قدیمی آن در کتابخانه مدرسه بروجردی نجف دیده شده.

-الحمد لله الذي فضل الانسان

شرح الشهاب (فی الحكم و الادب)

شرح 100 حدیث نبوی (صلی الله علیه و آله) که قاضی محمد بن سلامه قضاعی جمع کرده، از شیخ افضل الدین حسن بن علی ماه آبادی شیخ منتجب الدین.

شرح الشهاب

ابو الحسن علی بن زید بیهقی (-565 ق). مذکور در «معجم الادباء».

شرح الشَّهاب

برهان الدین محمد بن ابی الخیر حمدانی. مذکور در فهرست منتجب الدین.

شرح الشهاب---

ص: 317

-الحمد لله الذى جعل لوح الامر و الخلق صحيفه

شرح الصحيفه السجاديّه

سيد جمال الدين كوكبانى يمانى (-1339 ق) مقيم هند. مرحوم آيت الله مرعشى از آن ياد کرده است.

شرح الصحيفه السجاديّه

حبيب الله بن على مدد كاشانى (-1340 ق).خ.

موجود.

شرح الصحيفه السجاديّه

شيخ حسن بن عباس بلاغى نجفى، آغاز تأليف:

1105 ق.

-الحمد لله الذى جعل الدعاء امانا

شرح الصحيفه السجاديّه

حسن بن عبد الرزاق لاهيجى (-1121 ق).

شرح الصحيفه السجاديّه

تاج الدين حسن بن محمد اصفهانى معروف به ملا تاجا، پدر فاضل هندی.خ. موجود.

شرح الصحيفه السجاديّه

حسين بن حسن گيلانى اصفهانى (-1129 ق).

قطعه اى از ان ديده شده.

شرح الصحيفه السجاديّه

سيد حسين بن حسن مجتهد كركى (-1001 ق).

مذكور در اجازة شارح براى شمس الدين محمد بحراني.

شرح الصحيفه السجاديّه

عز الدین حسین بن عبد الصمد حارثی عاملی (-984ق).

شرح الصحیفه السجادیّه

ملا خلیل بن غازی قزوینی (-1089ق).خ.

موجود.

شرح الصحیفه السجادیّه

ملاً رضا علی طالقانی. مذکور در شرح ملا صالح روغنی.

شرح الصحیفه السجادیّه

ملا محمد سلیم رازی.خ. آستان قدس، ش 3198 (1071ق).

شرح الصحیفه السجادیّه

فارسی، از ملا محمد صالح بن محمد باقر روغنی قزوینی که در حدود 1073 ق نگاشته است.خ.

آستان قدس، ش 9641 (1109ق؟) و ش 3199 (1134ق).

شرح الصحیفه السجادیّه

شیخ عباس بن محمد علی بلاغی نجفی (سده 11 ق).

شرح الصحیفه السجادیّه

سید صدر الدین بن نصیر الدین طباطبائی، جدّ سادات طباطبائی یزد. در شرح حال او از آن یاد شده و ناتمام بوده است.

شرح الصحیفه السجادیّه

مفتی میر عباس لکهنوی (-1306ق).خ.

لکهنو.

شرح الصحیفه السجادیّه

عبد الباقی خطاط تبریزی (سده 11 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

شرح الصحیفه السجادیّه

ابو الحسن عبد الله بن ابی القاسم زیدی معروف به ابن مفتح.

شرح الصحیفه السجادیه

میرزا عبد الله بن عیسی افندی اصفهانی، صاحب «ریاض العلماء». شرح و حاشیه است.

شرح الصحیفه السجادیه

ملا محمد طاهر بن حسین شیرازی. سید شهاب الدین مرعشی نسخه آن را در نجف دیده بوده است.

ص: 318

شرح الصحیفه السجادیّه

نور الدین علی بن عبد العال محقق کرکی (-940 ق).

شرح الصحیفه السجادیّه

فارسی، از ابو الحسن علی بن حسن زواری (سده 10 ق).

شرح الصحیفه السجادیّه

شیخ علی بن زین العابدین عاملی، معروف به شیخ علی صغیر، تألیف: 1097 ق. خ. آستان قدس، ش 10854 (1097 ق).

- بحمدک اللهم و بشکرک هدیتنا

شرح الصحیفه السجادیّه

شیخ علی بن محمد بن حسن بن شهید ثانی (-1104 ق). نسخه خط مؤلف در کتابخانه مشکات بوده و در «ریاض العلماء» از آن به «حاشیه» تعبیر شده است.

شرح الصحیفه السجادیّه

شیخ محمد علی بن سلیمان جشی بحرانی صاحب «انوار البدرین» نسخه را نزد فرزند مؤلف دیده بوده است.

شرح الصحیفه السجادیّه

صوفی ملاً فتح الله خطاط. مذکور در «ریاض العلماء».

شرح الصحیفه السجادیّه

سید محسن بن قاسم صنعانی (سده 13 ق). سید جمال الدین کوبانی از آن یاد کرده است.

شرح الصحیفه السجادیّه

سید محسن بن احمد زیدی (-1251 ق). مذکور در «نشر العرف».

شرح الصحیفه السجادیّه

محمد بن محمد رضا مشهدی، آغاز تألیف:

1091 ق. خ. مرعشی قم.

شرح الصحیفه السجادیّه

سید افصح الدین محمد شیرازی (سده 9 ق).

مذکور در مقدمه سید شهاب الدین مرعشی بر صحیفه چاپی.

شرح الصحیفه السجادیّه

محمد عبد الباقي. شارح لغات صحیفه را شرح کرده است. مذکور در «كشف الحجب».

- اما بعد حمد الله على آلائه...

شرح الصحیفه السجادیّه

شیخ ابو جعفر محمد بن حسن بن شهید ثانی (-1030 ق).

شرح الصحیفه السجادیّه

سید رفیع الدین محمد بن حیدر حسینی طباطبائی نائینی معروف به میرزا رفیعا (-1099 ق).

تعلیق بر صحیفه است.

شرح الصحیفه السجادیّه

فارسی، از قطب الدین محمد بن علی شریف لاهیجی، که به نام شاه سلیمان صفوی تألیف کرده. خ. مرعشی قم.

- صحیفه جامعه عالم امکان

شرح الصحیفه السجادیّه

محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق). تعلیق گونه مختصری است که در 1055 ق به پایان رسانیده است. مذکور در

فهرست تألیفات او.

- الحمد لله الذي كتب في صحيفه قلوبنا...

شرح الصحیفه السجادیّه

شیخ ابو جعفر محمد بن منصور بن احمد بن ادريس عجلی حلی (-598 ق). تعلیق گونه ای است. خ. موجود.

- الحمد لله الذي جعل الدعاء عباده...

سيد نعمت الله بن عبد الله محدث جزائري (-1112 ق)، که مختصرتر از شرح او به نام «نور الانوار» است و در اجازة سيد عبد الله جزائري ياد شده است.

ص: 319

شرح الصحیفه السجادیّه

شیخ یعقوب بن ابراهیم بختیاری حویزی (-1150 ق). نسخه خط شارح را سید حسن صدر دیده بوده است.

شرح الصحیفه السجادیّه

فارسی، ناشناخته، خ. آستان قدس، ش 3200 (-1050 ق).

-الحمد لله الاول ستایش مر خدای را...

نسخه های عربی ناشناخته نیز در آستان قدس موجود است.

شرح الصحیفه السجادیّه ---

ص: 320

شرح الصمدیه

سید حسین بن علی حسینی همدانی.

شرح الصمدیه

سید صدر الدین علی بن احمد دشتکی شیرازی معروف به سید علی خان مدنی (-1120 ق).

وی 3 شرح (کبیر، متوسط و صغیر) دارد. برای شرح کبیر - الحدائق الندیّه

شرح الصمدیه

بهاء الدین محمد بن محمد باقر مختاری نائینی، معاصر شیخ حرّ عاملی (-1104 ق). وی 3 شرح (کبیر، متوسط و مختصر) دارد. شرح کبیر او در کتابخانه مرعشی در قم موجود است.

-اولی کلام یستعان به علی جمله المهام

شرح الصمدیه

ملا محمد مؤمن بن شاه مرتضی کاشانی، تألیف:

1027 ق. خ. دیده شده.

-الحمد لولیه و مستحقّه

شرح الصمدیه

شیخ محمد بن علی حرفوشی عاملی (-1059 ق).

شرح الصمدیه

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

شرح الصمدیه ---

کاشانی حلّی (-755 ق). خ. امیر المؤمنین نجف؛ آستان قدس.

شرح طوابع الانوار

میر غیاث الدین منصور حسینی دشتکی شیرازی (-948 ق). مذکور در «کشف الظنون».

-الحمد لله الذي خصصنا بمزيد الانعام...

شرح طوابع الانوار

ناشناخته. نسخه آن در بغداد دیده شده.

-الحمد لمن وجب وجوده و بقاء.

شرح طهاره القواعد (علّامه حلّی)

شیخ جعفر بن خضر جناجی نجفی (-1227 ق).

خ. کاشف الغطاء نجف.

-الحمد لله الذي احكم قواعد الدين...

شرح طهاره القواعد

محمد بن عاشور کرمانشاهی، معاصر فتح علی شاه قاجار (-1250 ق).

شرح طهاره المفاتيح---

ص: 322

(-1299ق).

شرح العروه الوثقى---

ص:323

شرح عهد امير المؤمنين (عليه السلام)

محمد بن سليمان تنكابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء».

شرح عهد امير المؤمنين (عليه السلام)

فارسی، به نظم، از احمد وقار شیرازی (-1298 ق) فرزند میرزا کوچک وصال. ط. شیراز.

شرح عهد امير المؤمنين (عليه السلام)---

ص: 324

(736ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله الاحد بذاته و كبريائه

شرح فصوص الحكم

مظفر الدين شيرازي (-922ق). مذکور در «كشف الظنون».

شرح فصوص الحكم

صائن الدين على بن محمد تركه (-830ق).

مذکور در آخر «تمهيد» او.

شرح فصوص الحكم ---

ص: 326

شرح الفوائد البهائيّة

نظام الدين عبد العلى بن محمد بن حسين بيرجندى (-934ق)، تأليف: 891ق.

-الحمد لله نعمه الوافيه

--- شرح الفوائد البهائيّة ---

ص: 327

حکیم الدین طیب گیلانی بوده است. تألیف:

831 ق در هرات. خ. دیده شده.

شرح قانونچه---

ص: 328

شرح قصیده ابن الفارض (الجیمیه)

فارسی، از شیخ محمد علی بن ابی طالب حزین گیلانی (-1181 ق). مذکور در فهرست کتابهایش.

شرح قصیده ابن الفارض (الخمیره)

نور الدین عبد الرحمن جامی (-898 ق)، تألیف:

883 ق.خ. موجود.

شرح قصیده ابن الفارض ---

ص: 329

شرح قصیده البرده

فارسی، ناشناخته. شرح مفصلی است و نسخه ناقص آن در نجف دیده شده.

شرح قصیده البستی (ابو الفتح)

سید جمال الدین عبد الله بن محمد حسینی معروف به نقره کار (-776 ق). خ. خدیویه مصر.

-الحمد لله الذي جعل ملح العلوم علم العربيته...

شرح قصیده البستی

فارسی، از عادل بن علی. نسخه مؤرخ 902 ق آن موجود است.

شرح القصیده التأویلیه (عباس آبادی)

ناشناخته، شارح از فضلی معاصر ناظم (سده 11 ق) بوده و دیباچه شرح را محمد امین طبسی نوشته و در «گلدسته اندیشه» درج کرده است.

شرح القصیده الجیلانیه الالمیه (حزین)

فارسی، از ناظم: شیخ محمد علی بن ابی طالب حزین گیلانی (-1181 ق). خ. موجود.

شرح قصیده الحریری

سیّد جعفر بن محمد اعرجی (-1332 ق).

مذکور در «نقحه بغداد».

شرح قصیده الحسن بن راشد

شیخ حسن سردودی تبریزی (معاصر).

شرح قصیده الحمیری البائیة

تاج العلی سید اشرف بن اغر بن هاشم حسینی (-610 ق). مذکور در «نکت الهمیان».

شرح قصیده الحمیری البائیة

شریف مرتضی علم الهدی ابو القاسم علی بن حسین موسوی (-436 ق). ط. مصر، 1313 ق.

شرح قصیده الحمیری العینیه

اردو، از سید انور حسین (-ح 1350 ق). ط.

شرح قصیده الحمیری العینیه

شیخ بخش علی یزدی حائری (-1320 ق).

شرح قصیده الحمیری العینیه

ملا حسن بن محمد ابراهیم اردکانی (-1315 ق). خ. موجود.

شرح قصیده الحمیری العینیه

ملا محمد حسین درباغی قزوینی (-پیش از 1191 ق). مذکور در «تتمیم امل الآمل».

شرح قصیده الحمیری العینیه

ملا محمد صالح بن محمد برغانی. واعظ خیابانی نسخه شرح را دیده بوده است.

شرح قصیده الحمیری العینیه

شیخ علی بن علی رضا خوئی (-1350 ق). خ.

موجود.

شرح قصیده الحمیری العینیه

فارسی، از سید علی اکبر بن سید رضی برقی (-1317 ق).

شرح قصیده الحمیری العینیه

فارسی، از میرزا علی خان (ظاهرا گلپایگانی، شاگرد مجلسی). خ. موجود.

-حمد و سپاس نثار بارگاه کبریا اساس...

شرح قصیده الحمیری العینیه

میرزا فضل علی بن عبد الکریم ایروانی تبریزی (-پس از 1330 ق). خ. موجود.

شرح قصیده الحمیری العینیه

آقا کمال فسائی.خ. موجود.

شرح قصیده الحمیری العینیہ

ملا محمد قمی (معاصر).

شرح قصیده الحمیری العینیہ

سید مرتضی بن علی رضا حسینی، تألیف: 1290 ق.خ. دیدہ شدہ.

شرح قصیده الحمیری العینیہ

ناشناختہ.خ. فیض آباد ہند.

شرح قصیده الحمیری العینیہ---

ص: 330

شرح قصيده الفرزدق

محمد بن سليمان تنكابني (13020 ق).

مذكور در «قصص العلماء».

شرح قصيده الفرزدق ---

ص: 332

(-1228 ق). فقط شرح طهارت و بیع را نوشته است. خ. مرعشی قم (بیع).

شرح قواعد الاحکام

شیخ عزّ الدین حسین بن عبد الصمد حارثی عاملی (-984 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

شرح قواعد الاحکام

شیخ حسین بن محیی الدین ابن ابی جامع عاملی، معاصر شیخ حرّ. مذکور در «امل الآمل».

شرح قواعد الاحکام

میرزا محمد زمان بن محمد جعفر رضوی مشهدی (-1041 ق). مذکور در «امل الآمل».

شرح قواعد الاحکام

شیخ عبد الحسین بن علی بن محمد برغانی، تألیف: 1266 ق. خ. مرعشی قم.

شرح قواعد الاحکام

ملا عبد الله بن شهاب الدین حسین یزدی شهابادی، معاصر مقدس اردبیلی. مذکور در «امل الامل». (ظاهراً یزدی در این مورد مصحّف تستری است که شرح او «جامع الفوائد» نام دارد.)

شرح قواعد الاحکام

سید عمید الدین عبد المطلب بن محمد بن علی اعرجی (-754 ق). نسخه آن نزد صاحب «ریاض العلماء» موجود بوده است.

شرح قواعد الاحکام

شیخ عبد التّبی بن علی کاظمی (-1256 ق).

مذکور در «تکمله نقد الرجال» مؤلف.

شرح قواعد الاحکام

شیخ نور الدین علی بن احمد بن ابی جامع حارثی عاملی. مذکور در رساله شیخ قاسم محی الدین در احوال آل ابی جامع.

شرح قواعد الاحکام

شیخ محمد علی بن عباس بلاغی. خ. موجود.

شرح قواعد الاحكام

میرزا محمد علی مدرس چهاردهی (-1334 ق).خ. موجود.

شرح قواعد الاحكام

میرزا فخر الدین نراقی (-1325 ق).خ. موجود.

شرح قواعد الاحكام

ملا لطف الله اسکی لاریجانی (-1311 ق).خ.

دیده شده.

شرح قواعد الاحكام

میرزا مسیح بن محمد سعید تهرانی (-1263 ق).خ. موجود.

شرح قواعد الاحكام

آقا محمد هادی بن محمد صالح مازندرانی.

مذکور در اجازة حیدر علی مجلسی.

شرح قواعد الاحكام---

ص: 333

شرح القوانين

میرزا محمد بن عبد التّبی اخباری (-1332 ق).

مذکور در «الفوائد الشیرازیّه» تألیف ملا فتحعلی شاگرد اخباری.

شرح قول ارسطو (در مورد آب باران)

شیخ ابو طالب بن عبد الله زاهدی گیلانی (-1127 ق). مذکور در فهرست تألیف او.

پسرش شیخ علی حزین هم آن را شرح کرده است.

شرح قول الحكماء (بسيط الحقیقه كل الاشياء)

شیخ عباس بن موسی بن عباس تهرانی، تألیف:

1292 ق. خ. دیده شده.

-نحمدک یا من تقدس هویتک من عرفان الممکنات...

شرح قول خواجه نصیر طوسی (ان الجوهریه و

العرضیه من ثوانی المعقولات)

ملا حمزه گیلانی، شاگرد محمد صادق ارجستانی (-1134 ق). مذکور در «تتمیم امل الآمل».

شرح قول الرضی - العبقریه

شرح قول الصدوق فی الفقیه (فی باب غسل

الجمعه)

شیخ سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق).

خ. دیده شده.

شرح قول العلامة فی الارشاد (فی مسأله الوصیه

بالمال)

شیخ لطف الله بن عبد الکریم میسی (-1032 ق).

شرح قول العلامة في القواعد (لو نذر ان يصوم...)

ملا محسن بن محمد طاهر قزويني، تأليف:

1124 ق.

شرح قول العلامة في القواعد (لو زاد الشاهد...)

قاضى سيد نور الله بن شريف مرعشى شوشترى (-1019 ق).

شرح قول العلامة في القواعد (لو كان الاخلال بعضو

من طهارتين...)

شيخ بهائي بهاء الدين محمد بن حسين عاملى (-1030 ق). خ. دیده شده.

شرح الكافوريه---

ص: 334

- کلمه الله هي العليا في جميع الابواب

شرح الكافيه

فارسی، از شهاب الدین خ. فیض آباد هند. در آستان قدس نسخه شرح کافیه به شماره 14438 از شهاب الدین بن شمس الدین دولت آبادی موجود است.

شرح الكافيه

فارسی، از میرزا فخر الدین گیلانی مشهدی (-1097 ق). شاگرد آقا حسین خوانساری. مذکور در «روضات الجنات».

شرح الكافيه

شیخ سعد بن احمد نیلی. خ. دیده شده.

شرح الكافيه

نجم الائمه رضی الدین محمد بن حسن استرآبادی (-686 ق). خ. آستان قدس، ش 14605 (864 ق) و چند نسخه دیگر. ط. مکرر. شرحی هم به فارسی داشته.

- الحمد لله الذي جلت آلاه

شرح الكافيه

کمال الدین محمد بن معین الدین محمد فسایی معروف به میرزا کمالا، داماد محمد تقی مجلسی. مذکور در فهرست تألیفات او.

شرح الكافيه

سید مرتضی شیرازی. مذکور در «کشف الظنون» به عنوان «شرح نظم الكافيه».

شرح الكافيه

سید نعمت الله بن عبد الله محدث موسوی جزائری (-1112 ق). مذکور در «الانوار النعمانية» مؤلف.

شرح الكافيه

فارسی، ناشناخته. خ. دیده شده.

-الكلمه لفظ وضع يعنى لفظيست كه وضع گردیده....

شرح الكافيه---

ص: 335

الوعاه» و«كشف الظنون».

شرح كتاب الاربعه فى القضايا النجوميه

(بطلميوس)

ابو الحسن على بن رضوان طيب (-453 ق).خ.

مشكات.

شرح الكتب الاربعه الحديثه

ملاً جعفر كرماني (1080 ق-).مذكور در «تتميم امل الآمل».

شرح الكشاف

ملا بلال شاخنى قاتنى، مذكور در «بغيه الطالب» بيرجندى.

شرح كشف الريبه

سيد محمد بن محمود عصار لواسانى تهرانى (-1356 ق).بخشى از آن در هامش «كشف الريبه» چاپ شده است.

شرح كشف الفوائد (فى شرح قواعد العقائد)

نيز از سيد محمد عصار، كه برخى از آن در 1305 ق در هامش متن چاپ شده.

شرح كفايه الاصول (آخوند خراسانى)

شيخ على بن قاسم قوچانى (-1333 ق).ط.

تهران، 1341 ق.

شرح كفايه الاصول

شيخ عبد الحسين بن عيسى رشتى (-1373 ق).

ط.نجف، 1370 ق.

شرح كفايه الاصول - حقايق الاصول

آقا سيد محسن حكيم (-1390 ق).ط.

شرح کفایه الاصول

محمد سلطان عراقی، شاگرد میرزا محمد تقی شیرازی. ط.

شرح کفایه الاصول

شیخ مهدی خالصی کاظمی. ط. بغداد (در هامش کفایه).

شرح کفایه الاصول - خودآموز کفایه

فارسی، از شیخ عبد الکریم بن ابراهیم خوئینی قزوینی (-1372 ق). ط. قم. مکرر.

شرح کفایه الاصول ---

ص: 336

شرح کلمه التوحید

شمس الدین استرآبادی.خ. دیده شده.

-الحمد لمن تفرّد و تعالی...

شرح کلمه التوحید

ملا فضل الله استرآبادی. نسخه مؤرخ 1024 ق آن در کتابخانه سید حسین صدر موجود بوده است.

شرح کلمه المشیئه (فی معنی ان شاء الله)

سید حسن بن دلدار علی نصیرآبادی (-1260 ق). مذکور در «کشف الحجب».

-نحمدک یا من ناط الاشیاء بمشیئته

شرح کلمه نوراء

سید محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق).خ. دیده شده.

شرح کلمتی الشهاده

ملا جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-908 ق). مذکور در «کشف الظنون».

شرح کلیات الطب (ایلاقی)

شمس الدین محمد بن محمود آملی (-752 ق). مذکور در «مجالس المؤمنین».

شرح کلیات القانون (ابن سینا)

نیز از شمس الدین آملی و مذکور در مجالس.

شرح کلیات القانون

حکیم علی گیلانی.خ. موجود (ج 1).

شرح کلیات مجنون العامری

میرزا اسحاق بن کاظم صدر العلماء اردبیلی (-1306 ق). مذکور در خاتمه «حدائق ناصری».

شرح کنز مکتوم (علی اظهر)

اردو، از سید سجاد حسین.

شرح گلستان

ترکی، از سودی (-ح 1000 ق).خ.عثمان ثالث استانبول.

شرح گلستان

ملا مصطفی بن شعبان سروری (-969 ق)، به عربی برای سلطان مصطفی بن سلیمان خان شرح کرده، تالیف: 957 ق.خ.عثمان ثالث استانبول.

-الحمد لله الذي جعلني من علماء المعاني و البيان

شرح گلشن راز (شبستری)

فارسی، از میرزا ابراهیم بن محمد علی حکیم سبزواری و ثوق الحکما (-1358 ق).خ.

دانشگاه تهران.

شرح گلشن راز

فارسی، از مولانا ادريس بن حسام الدين بدلیسی.

ط. استانبول.

شرح گلشن راز

فارسی، از بابا نعمت الله بن محمود نخجوانی.خ.

دانشگاه تهران.

شرح گلشن راز - غنچه باز

فارسی، از سید حسین بن سید رضا. تالیف:

1308 ق. (این شرح منظوم از شخصی به نام عین الدین است که سید حسین با اضافاتی آن را به علی اصغر خان اتابک اهدا کرده و در آن ناصر الدین شاه را ستوده است).خ. آستان قدس، ش 808.

شرح گلشن راز

فارسی، از کمال الدین حسین بن عبد الحق الهی اردبیلی، تالیف: 908 ق.خ. موجود.

شرح گلشن راز

فارسی، از قاضی میر حسین بن معین الدین میبیدی (-911ق). مذکور در «مجالس المؤمنین».

شرح گلشن راز

فارسی، از شاه تاج الدین داعی. مذکور در

ص: 338

«مجالس المؤمنین».

شرح گلشن راز

فارسی، از حکیم عبد الرزاق لاهیجی (-1051 ق). ط.

شرح گلشن راز

فارسی، از مظفر الدین علی بن محمد شیرازی رومی (-922 ق) که به نام سلطان بایزید تألیف کرده است. نسخه هایی از این شرح را در استانبول دیده اند.

شرح گلشن راز

فارسی، از صاین الدین علی بن محمد ترکه (-830 ق). خ. دانشگاه تهران.

شرح گلشن راز - حدیقه المعارف

فارسی، از شجاع کربالی. تألیف: 856-867 ق.

نسخه هایی از آن را در استانبول دیده اند.

شرح گلشن راز

فارسی، به نظم، از سید محمد بن محمود عصار لواسانی (-1356 ق)، که در 1335 ق نظم آن را به پایان رسانیده است. خ. آستان قدس، ش 11649 (1336 ق).

شرح گلشن راز - مفاتیح الاعجاز

فارسی، از شمس الدین محمد بن یحیی لاهیجی، تألیف: 877 ق. خ. آستان قدس، ش 11456.

مؤلف «مفاتیح الاعجاز» ناشناخته است و این شرح برگرفته از آن است.

شرح گلشن راز

فارسی؟، از سید میر محذوم. در «غنچه باز» از آن یاد شده است.

شرح گلشن راز

فارسی، از سید نوربخش (یا روح بخشان) بدخشانی. در «غنچه باز» از آن یاد شده است.

شرح گلشن راز

فارسی، به نظم مستزاد از امین الدین تبریزی، شاگرد شبستری مذکور در «دانشمندان آذربایجان». شاید با غنچه باز یکی باشد.

شرح گلشن راز ---

ص: 339

شرح لامیه العرب

فارسی، از شیخ غلام حسین شیرازی، معروف به قاموس گوشتی (معاصر). خ. موجود.

شرح لامیه العرب

ابو العباس محمد بن یزید مبرد (-285 ق). ط.

قسنطنیه، 1300 ق.

شرح لامیه العرب

ناشناخته. نسخه آن ضمیمه شرح لطف الله بن احمد دامغانی (-1262 ق) بر قصیده «بانت سعاد» دیده شده و شاید این شرح هم از او باشد.

شرح لامیه مهیار ---

ص: 340

منتجب‌الدین (-585ق) و مذکور در فهرست او.

شرح اللمع

علی بن حسین بن عتبه معروف به شمیم حلّی (-601ق). مذکور در «بغیه الوعاه».

شرح اللمع

سید ابو البرکات عمر بن ابراهیم کوفی علوی (-539ق). نیز مذکور در «بغیه الوعاه».

شرح اللمع

سید ابو السعادات هبه الله بن علی تقیب معروف به ابن شجری (-542ق). مذکور در «نزهه الالباء».

شرح اللمعه دمشقیه (-شهید اول)

شیخ جواد بن تقی ملا کتاب، شاگرد کاشف الغطاء، خ. آستان قدس، ش 7760-7769 (سده 13 ق).

شرح اللمعه دمشقیه

سید حسن بن محمد باقر معروف به حاج آقا میر (-1380ق). یک مجلد در طهارت دیده شده.

شرح اللمعه دمشقیه

شیخ حسن بن جواد ملا کتاب. تتمه ای است از شرح پدرش، تالیف: 1285-1293 ق. خ.

کاشف الغطاء نجف.

شرح اللمعه دمشقیه

سید محمد رضا بن محمد مهدی بحر العلوم طباطبائی (-1253ق). خ. موجود.

شرح اللمعه دمشقیه

شیخ سلیمان بن احمد آل عبد الجبار قطیفی (-ح 1270 ق). خ. موجود.

شرح اللمعه دمشقیه

شیخ علی بن حسین خاقانی (-1334ق). خ.

موجود.

شرح اللمعه الدمشقيه

سيد على بن ابراهيم بن ابى شبانه بحراني، شاگرد شيخ سليمان ماحوزى (-1121 ق). مذکور در تکمله امل الآمل».

شرح اللمعه الدمشقيه

شيخ على بن جعفر كاشف الغطاء (-1253 ق).

خ. دیده شده.

شرح اللمعه الدمشقيه

شيخ على بن محمود طبسى. خ. دیده شده.

شرح اللمعه الدمشقيه

شيخ معز الدين تونى، نزديك به روزگار شهيد ثانى. خ. موجود.

شرح اللمعه الدمشقيه

محمد مهدي بن محمد ابراهيم كلباسى (-1292 ق). خ. آستان قدس، ش 7756 و 2 نسخه ديگر.

شرح اللمعه الدمشقيه

شيخ مهدي بن حسين ملا كتاب. خ. كاشف الغطاء نجف.

شرح اللمعه الدمشقيه---

ص: 341

شرح ما ذكر من مسائل علم الاصول (في خاتمه)

مقدمات كشف الغطاء)

شيخ احمد بن زين الدين احسائي (-1241 ق).

خ. موجود.

شرح ما لا يسع جهله

شيخ نظام الدين سليمان بن حسن صهرشتي، شاگرد شيخ طوسي. (-672 ق). مذكور در «معالم العلماء».

شرح ما لا يتنبه الفقيه

نيز از نظام الدين صهرشتي. مذكور در «كشف الحجب».

شرح المائه كلمه---

ص: 342

شرح مثنوی

فارسی، از نظام الدین محمود داعی حسینی شیرازی (869 ق.).

شرح مثنوی

فارسی، از حکیم ملا هادی بن مهدی سبزواری (1289 ق.). ط. تهران، 1285 ق.

شرح مثنوی

فارسی، از ملا حسین بن علی کاشفی بیهقی (910 ق.). مذکور در فهرست تألیفات او.

--- شرح مثنوی ---

ص: 343

مطلعین دیده شده.

شرح المختصر النافع

ملا عبد الصمد همدانی حائری (-1216 ق).

نسخه بخشی - از لقطه تا موارد دیده شده.

شرح المختصر النافع

میر علی بن محمد علی طباطبائی (-1231 ق) صاحب ریاض. این شرح مختصر است و غیر از «ریاض المسائل» است. خ. کاشف الغطاء نجف.

شرح المختصر النافع

ملا علی اصغر بن محمد حسن بیرجندی. مذکور در «بغیه الطالب» بیرجندی.

شرح المختصر النافع

ملا فضل الله معاصر علامه حلی (-726 ق).

ظاهراً نسخه آن در کتابخانه کاشف الغطاء نجف موجود است.

- هذه فوائد علققتها على كتاب النافع ...

شرح المختصر النافع

آیت الله سید محسن حکیم طباطبائی (-1390 ق)، تالیف: 1331 ق.

شرح المختصر النافع

سید محمد بن حسن بن محسن مقدس اعرجی کاظمی (-1299 ق). خ. موجود.

شرح المختصر النافع

شیخ محمود جاپلقی، شاگرد محقق کرکی (-940 ق).

شرح المختصر النافع ---

- (بعض از نسخ) سأل الاستاد الفاضل على بن شه فيروز...

شرح مرآتی ---

ص: 345

شرح مشيخه التهذيب و الفقيه

سيد عبد الله بن محمد رحيم كبير علوى عاملى (-1243 ق).خ. موجود.

شرح مشيخه الفقيه

ملا محمد تقى بن مقصود على مجلسى (-1070 ق). تأليف: 1063 ق.خ. آستان قدس، ش 1688 (1066 ق) و 2 نسخه ديگر.

شرح مشيخه الفقيه

سيد حسن بن عبد الهادى موسوى آل خراسان (-1326 ق).ط. نجف، 1379 ق.

شرح مشيخه الفقيه

سيد محمد حسين بن على اصغر قاضى طباطبائى تبريزى (-1293 ق).خ. موجود.

شرح مشيخه الفقيه

ميرزا محمد هاشم چهارسوقى اصفهانى.خ. ديده شده.

شرح مشيخه الفقيه

ميرزا يحيى بن محمد شفيع مستوفى (-ح 1326 ق).خ. ديده شده.

شرح مشيخه الفقيه ---

ص: 346

شرح معالم الاصول

میرزا زین العابدین بن جعفر خوانساری (1192 ق-) پدر صاحب روضات. مذکور در «روضات الجنات».

شرح معالم الاصول

ملا محمد صالح بن احمد سروری مازندرانی (-ح 1081 ق) داماد مجلسی اول.

شرح معالم الاصول

ملا صفر علی لاهیجانی قزوینی، شاگرد سید محمد مجاهد. مذکور در «قصص العلماء».

شرح معالم الاصول

ملا علی بن محمد ولی قائمی، شاگرد سید محمد مجاهد. مذکور در «بغیه الطالب» بیرجندی.

شرح معالم الاصول

ملا علی اکبر قائمی. نیز مذکور در «بغیه الطالب».

شرح معالم الاصول

سید محمد فقیه رضوی مشهدی (-1264 ق).

مذکور در «الشجره الطّیبه».

شرح معالم الاصول

فارسی، از میرزا محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق). مطالب مهم آن را محمد تقی هروی در حاشیه اش بر حاشیه شیروانی درج کرده است.

شرح معالم الاصول

ملا محمد مهدی بن محمد شفیع استرآبادی لکهنوی (-1259 ق). مذکور در «نجوم السماء».

شرح معالم الاصول

میرزا هدایه الله شاهرودی (-1281 ق). مذکور در «مطلع الشمس».

شرح معالم الاصول ---

شرح معنی الیب (ابن هشام)

شیخ عبد علی بن ناصر بن رحمه بحرانی. مؤلف «ریاض العلماء» نسخه آن را داشته است.

شرح معنی الیب

سید عبد الله قارونی (-پیش از 1028 ق).

مذکور در «تاریخ علماء البحرین».

شرح معنی الیب ---

ص: 348

شرح مفتاح الفلاح

فارسی، از آقا جمال الدین محمد بن حسین خوانساری (-1125 ق). ط.

شرح مفردات الصحیفه السجادیه

ناشناخته. در آن از شرح مجلسی اول نقل شده است. خ. مرعشی قم.

شرح المفصل (فی علم البیان)

ضیاء الدین محمد بن حسن حلبی. خ. استانبول.

شرح المفضلیات

شیخ ابو علی احمد بن محمد مرزوقی اصفهانی (-421 ق) شاعر اهل بیت. خ. مرجان بغداد.

الشرح المفید علی عوامل (ملاً محسن)

ملا محمد بن حاج محمد استرآبادی، تألیف:

1120 ق. خ. موجود.

-احمدک اللهم علی نعمائک المنادیه.

شرح مقاله ابن هود فی بدء الخلق

خواجه صائن الدین ترکه. خ. موجود.

شرح مقاله الاسکندر فی النفس

ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق). مذکور در «اخبار الحکماء».

شرح مقاله العاشره من تحریر اقلیدسی

ملاً محمد باقر بن زین العابدین یزدی (-پیش از 1056 ق)، شاگرد شیخ بهائی. خ. دیده شده.

-الحمد لله حق حمده...

شرح مقامات الحریری

علی بن حسن شمیم حلبی (-601 ق). مذکور در «بغیه الوعاه» و «کشف الظنون».

شرح مقامات الحریری

ابو عبد الله محمد بن علی بن احمد حلّی معروف به ابن حمیده (-550 ق). مذکور در «كشف الظنون».

شرح مقامات الحریری

ابو سعید محمد بن علی عراقی حلّی (-561 ق).

مذکور در «كشف الظنون».

شرح مقبوله عمر بن حنظله

سید صدر الدین محمد بن صالح موسوی عاملی اصفهانی (-1263 ق).

شرح مقدمات الحدائق

سید محمد تقی بن حسین نقوی لکهنوی (-1289 ق). خ. موجود.

شرح المقدمه-ریاض العقول

شرح مقدمه ابن الحاجب فی النحو

سید رکن الدین ابو محمد حسن بن محمد بن شرفشاه علوی (-717 یا 715 ق).

شرح مقدمه ابن الحاجب ---

ص: 349

ق). مذکور در «قصص العلماء».

شرح المنظومه الاصوليه (سید مهدی قزوینی)

شیخ عبد الرحیم کرمانشاهی (-1305 ق). شیخ هادی فرزند شارح از آن یاد کرده است.

شرح منظومه بحر العلوم ---

ص: 351

(-1116 ق). مذکور در «روضات الجنات».

شرح من لا يحضره الفقيه

حسام الدين بن محمد صالح سروى مازندراني (-1081 ق). مذکور در «امل الآمل».

شرح من لا يحضره الفقيه---

ص: 352

شرح نتائج الافكار

سید کاظم بن قاسم حسینی رشتی (-1259 ق).

خ. موجود.

شرح نتائج الافكار

میرزا محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق).

مذکور در «قصص العلماء».

شرح نتائج الافكار

شیخ مهدی کجوری شیرازی (-1293 ق). خ.

دیدہ شدہ.

شرح نتائج الافكار

ناشناخته، شارح شاگرد (مؤلف بوده و نسخه شرح دیدہ شدہ).

شرح نتائج الافكار---

ص: 353

شرح نصاب الصبيان

فارسی، از عبد الصمد بن کمال بن امیر الحاج، که برای فرزند استادش ضیاء الدین محمد استرآبادی نگاشته است. خ. مجلس و دانشگاه تهران

- حمد بی غایت و ثنای بی نهایت سخن آفرینی راست.

شرح نصاب الصبيان

شیخ علی نجار. در برخی از حواشی شروع نصاب از آن نقل شده است.

شرح نصاب الصبيان

فارسی، از قاضی محمد کریم بن فصیح الدین محمد دشت بیاضی (سده 10 ق). خ. آستان قدس، ش 7365 (1311 ق) و یک نسخه دیگر. ط، تهران 1366 و 1275 ق.

شرح نصاب الصبيان

فارسی، از ملا محمد مقیم جعفری، تألیف:

1049 ق. خ. سماوی نجف.

شرح نصاب الصبيان

فارسی، از مرشد بن علی سیفکی شیرازی. خ.

دانشگاه تهران (سده 11 ق).

شرح نصاب الصبيان

شیخ یوسف بن مانع قرشی.

شرح نصاب الصبيان

فارسی، ناشناخته، نسخه مؤرخ 1063 ق آن دیده شده.

- سپاس و شکر بی قیاس مر خدایراست

شرح نصاب الصبيان ---

شرح نهج البلاغه

سید حسن بن محمد لواسانی (1308 ق-).

شرح نهج البلاغه

سید حسن بن مطهر جرموزی یمنی (-1110 ق). مذکور در «نسمه السحر».

شرح نهج البلاغه

علامه جمال الدین ابو منصور حسن بن مطهر حلّی (-726 ق). مؤلف «كشف الحجب» آن را مختصر شرح ابن میثم دانسته است.

شرح نهج البلاغه

شیخ حسین بن شهاب الدین بن حسین بن خاندان شامی (-1076 ق) (چنانکه در «سلافه العصر» آمده)، یا حسین بن شهاب الدین بن حسین بن محمد بن حیدر کرکی عاملی (چنانکه در «امل الآمل» آمده است).

شرح نهج البلاغه

فارسی، از میرزا محمد حسین بن مهدی فروغی ارباب اصفهانی (-1325 ق). ط. تبریز، 1358 ق (چاپ دوم).

شرح نهج البلاغه-تعلیقات...

فارسی؟، از حیدرقلی خان بن نور محمد خان سردار کابلی (-1372 ق). خ. دیده شده.

شرح نهج البلاغه-دائرة المعارف علوی

فارسی، از میرزا خلیل بن ابی طالب کمره ای (-1317 ق). ط. تهران، 1366 ق.

شرح نهج البلاغه

ملا محمد رفیع بن فرج گیلانی (-1160 ق).

مذکور در اجازه شیخ حسین برای شاگردش شیخ حسین حوری.

شرح نهج البلاغه

مختصر شرح ابن ابی الحدید، از ملا سلطان محمود بن غلام علی طبسی، زنده در 1079 ق.

خ. آستان قدس، ش 13817.

شرح نهج البلاغه

فارسی، از ملا محمد صالح بن محمد باقر روغنی قزوینی (-ح 1075 ق). ط. تبریز، 1321 ق.

-الحمد لله على ما اولانا من نعمائه

شرح نهج البلاغه

فارسی، از مفتی میر محمد عباس بن علی اکبر شوشتری لکهنوی. ط. هند، 1287 ق.

شرح نهج البلاغه-درّ ثمین

فارسی، از شیخ عبد الحسین بن محمد طاهر دزفولی (-ح 1339 ق). شرح خطبه همام است که پس از شرح آن را به نظم نیز درآورده است. خ.

موجود.

شرح نهج البلاغه

شیخ کمال الدین عبد الرحمن بن محمد ابن عتایقی حلی (-پس از 788 ق). خ.

امیر المؤمنین نجف.

شرح نهج البلاغه

فارسی، از ملا عبد الکریم بن محمد یحیی قزوینی معاصر شاه سلطان حسین صفوی (-ح 1134 ق).

شرح خطبه قاصعه و در باب پنجم «نظم الغرر» اودرج است.

شرح نهج البلاغه

شیخ عبد النبی بن شرف الدین محمد طسوجی آذربایجانی (-ح 1203 ق). مذکور در «ریاض الجنّه».

شرح نهج البلاغه

سید عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-ح 1242 ق). قطعه ای از آن دیده شده و غیر از «نخبه الشرحین» اوست.

شرح نهج البلاغه

فارسی، از شیخ عزّ الدین آملی، تاریخ شرح:

944 ق. ط: آستان قدس، خ. شهید مطهری.

-نحمده علی ما کان ونستعینه...

ص: 356

شرح نهج البلاغه

فارسی، از شیخ محمد علی بن ابی طالب حزین گیلانی (-1181 ق). مذکور در «نجوم السماء».

شرح نهج البلاغه

شیخ محمد علی بن بشاره خیقانی آل موحی معاصر شیخ احمد نحوی (-1183 ق). مذکور در قصیده شیخ احمد نحوی در مدح شارح.

شرح نهج البلاغه-نهج البلاغه منظوم

فارسی، ترجمه منظوم از محمد علی بن محمد حسین انصاری قمی (-1329 ق). ط.

تهران، 1367-1369 ق.

شرح نهج البلاغه

فارسی؟، از عماد الدین علی قاری استرآبادی، معاصر شاه طهماسب صفوی. مذکور در «ریاض العلماء».

شرح نهج البلاغه

فارسی، از خواجه صائن الدین علی بن محمد ترکه (-830 ق). مذکور در مقدمه چاپی «تمهید القواعد» او.

شرح نهج البلاغه

سید محمد علی بن محمد شاه عبد العظیمی (-1334 ق). ط. نجف.

شرح نهج البلاغه

سید رضی الدین علی بن موسی ابن طاووس حلّی (-664 ق). مذکور در «خاتمه المستدرک».

شرح نهج البلاغه

فارسی، از میرزا محمد علی بن محمد نصیر مدرس چهاردهی (-1334 ق). مرتضی مدرسی نواده شارح از آن یاد کرده است.

شرح نهج البلاغه-ترجمه نثر اللالی

فارسی، از نظام الدین امیر علی شیرنوائی (-206 ق). مذکور در «تحفه سامی».

شرح نهج البلاغه

فارسی، از سید علی نقی بن سید محمد حسینی سدهی اصفهانی معروف به فیض الاسلام. ط.

تهران، 1367 ق.

شرح نهج البلاغه

سید ضیاء الدین ابو الرضا فضل الله بن علی بن هبه الله حسینی راوندی، زنده تا 548 ق.خ.

مرعشی قم.

شرح نهج البلاغه: ترجمه عهدنامه

فارسی از محمد کاظم بن محمد فاضل مشهدی، زنده در 1107 ق که به خواهش اعتماد الدوله شاهقلی خان نوشته است. خ. آستان قدس، ش 1946 (1277 ق).

-الحمد لله مالک مصر الایجاد

شرح نهج البلاغه

سید محمد کاظم بن محمد ابراهیم موسوی قزوینی حائری (1348 ق-). ط. نجف، 1378 ق (ج، اول)، 1381 ق (ج، دوم).

شرح نهج البلاغه

سید ماجد بن سید محمد بحرانی (-پیش از 1097 ق). ناتمام. مذکور در «امل الآمل».

شرح نهج البلاغه - ترجمه عهدنامه

ترکی منظوم، از محمد جلال الدین. ط. استانبول، 1304 ق.

شرح نهج البلاغه

شیخ محمد قوام الدین بن حبیب الله قمی. مذکور در فهرست تألیفات او.

شرح نهج البلاغه

شریف رضی جامع «نهج البلاغه». تعلیقات او است بر بسیاری از خطبه ها و جز آنها.

شرح نهج البلاغه

شیخ محمد بن نصار حویزی، مجاز از شیخ بهائی و معاصر او، شرح حدود 100 کلمه از کلمات

قصار در «نسخه کتاب الامامه» موجود در حسینیه شوشتریهای نجف.

شرح نهج البلاغه

صدیق الملک میرزا محمد رئیس، تعلیقات اوست بر یک نسخه «نهج البلاغه» موجود در آستان قدس.

شرح نهج البلاغه

فارسی، از میرزا محمود بن محمد تقی مشهدی، تألیف: 1172 ق.

-بهترین کلامی که به شادابی در کلماتش...

شرح نهج البلاغه

مولوی (ظاهرا مولوی غلام علی بهاونگری) هندی، مذکور در «ما هو نهج البلاغه» از سید هبه الدین شهرستانی.

شرح نهج البلاغه

فارسی، از ملا محمد مهدی بن ابی تراب سهندی کججی، تألیف: 1097 ق.خ. آستان قدس (در مسوده ذریعه به همین شکل یادداشت شده، اما پس از آن نشانه ای از مآخذ به دست نیامد).

شرح نهج البلاغه

فارسی، از سید محمد مهدی بن مرتضی حسینی خاتون آبادی (-1150 ق).خ. شهید مطهری.

شرح نهج البلاغه

شیخ کمال الدین میثم بن علی بن میثم بحرانی (-679 یا 699 ق).وی جز شرح مفصل «مصباح السالکین» شرح مختصری نیز دارد، که برای فرزندان خواجه علاء الدین عطاملک نوشته است.

شرح نهج البلاغه-رموز الاماره

فارسی منظوم، از میرزا احمد وقار شیرازی (-1298 ق)فرزند وصال.ط. شیرازی، 1331 ق.

شرح نهج البلاغه

فارسی، شیخ هادی بن حسین بیرجندی (-1366 ق). ترجمه عهدنامه مالک اشتر است.ط. تهران، 1355 ق.

شرح نهج البلاغه

ابو الفضل یحیی بن حمید معروف بن ابن ابی طی (-ح 630 ق).مذکور در «لسان المیزان».

شرح نهج البلاغه

ملا قوام الدين يوسف شيرازى معروف به قاضى بغداد (-922ق). مذکور در «كشف الظنون».

شرح نهج البلاغه

ابن عنقا. مذکور در «وقایع الايام» خیابانى.

ظاهرا تصحيف ابن عتایقى است زیرا جای دیگری به این نام شرح و تألیفی دیده نشد.

شرح نهج البلاغه

اصفهانى (سده 8 ق). نیز مذکور در «وقایع الايام».

شرح نهج البلاغه

محمد حسن نائل مرصفى. وی تعلیقاتی بر «نهج البلاغه» دارد که در 1328 ق در ذیل نهج چاپ شده است.

شرح نهج البلاغه

ابو الفضائل حسن بن محمد صغانى یا صاغانى (-650 ق). نیز مذکور در «وقایع الايام» به نقل از «تحفه الابرار».

شرح نهج البلاغه

عزّ الدين ابو حامد عبد الحميد بن هبه الله ابن ابى الحديد معتزلى (-655 ق). ط. مکرّر.

شرح نهج البلاغه

سید عبد العزیز سید الاهل. تعلیقاتی است برگرفته از شرح ابن میثم که در ذیل صفحات زیاده بر تعلیقات شیخ محمد عبده چاپ شده است.

شرح نهج البلاغه

شیخ محمد بن عبده (-1323 ق). تعلیقات اوست که در پای صفحات «نهج البلاغه» مکرر

چاپ شده است. عهد مالک اشتر را نیز شرح کرده و «مقتبس السیاسه» نامیده است، که آنهم در 1317 ق در مصر چاپ شده است.

شرح نهج البلاغه

امام فخر الدین محمد بن عمر رازی (-606 ق).

مذکور در «تاریخ الحكماء» قفطی.

شرح نهج البلاغه

شیخ محمد محیی الدین عبد الحمید مصری (معاصر).

شرح نهج البلاغه

محبی الدین خیاط، منتخبی است از شرح ابن ابی الحدید. ط. بیروت.

شرح نهج البلاغه

سعد الدین مسعود بن عمر تفتازانی (-792 ق).

مذکور در «ما هو نهج البلاغه».

شرح نهج البلاغه

قاضی عبد الجبار، مذکور در «ریاض العلماء».

شرح نهج البلاغه

فارسی، از نور محمد بن عبد العزیز محلی، تالیف:

1028 ق. مذکور در «نهج البلاغه چیست».

شرح نهج البلاغه

نسخ ناشناخته ای در آستان قدس و برخی کتابخانه های دیگر دیده شده. برخی کهن و برخی به فارسی است.

شرح نهج البلاغه---

ص: 359

الحق

شرح نهج الحق---

ص:360

به دست نیامد.

شرح وسائل الشیعه---

ص: 361

-الهدایه امر من لیدیہ...

شرح هدایه الحکمه

خواجہ صائن الدین (شاید صائن الدین ترکه در گذشتہ 830 ق). مذکور در «کشف الظنون».

شرح هدایه الحکمه

سید فخر الدین محمد بن حسین حسینی، تألیف:

928 ق. شرح شرح میبیدی است و در عناوین حاشیہ گذشتہ.

شرح هدایه الحکمه

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق). خ. آستان قدس، ش 173 (1071 ق) و چند نسخہ دیگر. ط. تهران، 1297 ق و مکرر.

-الحمد لله مخترع عقل الفعال...

شرح هدایه الحکمه

شمس الدین محمد بن مبارک شاه بخاری معروف به میرک. خ. آستان قدس، ش 741 (850 ق) و چند نسخہ دیگر.

شرح هدایه الحکمه

حاج محمود بن محمد نیریزی، مجاز از میر صدر الدین دشتکی در 903 ق. خ. آستان قدس، ش 175 (موقوفہ 1067 ق).

-هو المحمود الحمد لمحمود من آلائه...

شرح هدایه الحکمه

ناشناخته. تألیف: 880 ق. خ. بروجردی نجف (1078 ق).

شرح هدایه سلطانی (واجد علی شاه)

میرزا محمد مهدی علی خان.

شرح هزار منزل (خواجہ عبد الله انصاری)

ناشناخته، شارح شیرازی بوده است. مذکور در «مسئولات» بروجردی.

شرح هفت بند (حسن کاشی)

فارسی، شارح از فضلالی هند بوده. ط. هند.

شرح هیاکل النور (سهروردی)

ملا عبد الرزاق بن علی لاهیجی (-1051 ق). خ.

موجود.

- یا قیوم آیدنا بالنور...

شرح هیاکل النور

ناشناخته. ط. ایران، 1323 ق (با شرح دوانی).

شرح هیاکل النور ---

ص: 362

خ. دیده شده.

-فائده لا يخفى ان قضيه الاشتراط

شرطيه القربه في العبادات

ملا عبد الرسول نوری (-ح 1325 ق). ط. (با شرح الزيارة او).

الشرطيه، الرساله

فقه، از سيد محمد جعفر كاشانی (-1317 ق).

ط. ايران، 1315 ق.

الشرطيه، الرساله

ميرزا ابو القاسم محقق قمی (-1231 ق). خ. موجود.

الشرطيه، الرساله

ميرزا عبد الرحيم بن نصر الله انصاری (معاصر).

ط. ايران.

شرعه التسميه

نهی از تسمیه صاحب الزمان، از مير محمد باقر بن محمد حسينی استرآبادی محقق داماد (-1040 ق). تالیف: 1020 ق. خ. آستان
قدس، ش 1710 و 1711.

-الحمد لله رب العالمين حمدا لا يبلغه حمد الحامدين...

شرعيه تلقين ميّت الاطفال

ميرزا ابراهيم بن غياث الدين قاضي اصفهانی. خ.

آستان قدس، ضميمه ش 6126.

شرعيه المصائب

اردو، مقتل، از مولوی قاسم علی رضا صاحب (معاصر). ط. هند.

الشرف، کتاب

در حکم و آداب پیامبر (صلی الله علیه و آله)، از ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانی (-378 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الشرف، کتاب

در معجزات پیامبر (صلی الله علیه و آله) و دلائل امیر المؤمنین (علیه السلام)، از سید هبه الله بن حسن موسوی، صاحب «المجموع الرائق». مذکور در «ریاض العلماء».

شرف

فارسی، جریده ای که از 1300 تا 1309 ق چاپ و منتشر می شد.

شرف الابد-الفیض العام

شرف الانوار فی الاخبار

سید محمد باشتی. خ. فیض آباد هند.

شرف ایوان البیان (فی شرف بیت صاحب الدیوان

الجوینی)

قاضی نظام الدین اصفهانی، برای خواجه علاء الدین عطا ملک جوینی (-680 یا 681 یا 683 ق) نگاشته. خ. پاریس.

شرف التربه

ابو المفضل محمد بن عبد الله شیبانی که نجاشی او را دیده و در رجال خویش از او یاد کرده است.

شرف السلف

ابو العلاء احمد بن عبد الله معری (-449 ق).

مذکور در «کشف الظنون» و «نسمه السحر».

شرف العنوان لاهل هذا الزمان

فقه عبادات، از ملا فرج الله بن محمد حویزی، نسخه مورخ 1103 ق که در حیات مؤلف نوشته شده دیده شده است.

-الحمد لك اللهم واجب الوجود...

شرف قصی بن کلاب و ولده فی الجاهلیه و الاسلام

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-205 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

شرف المزیه فی المدائح العزیه

دیوان قصائد محمد بن حسن معروف به ابن نعیم حلّی، در مدح عزّ الدین ابو محمد حسن بن حسین بن مظفر حلّی اسدی، که در حدود 695 ق سروده و علامه حلّی بر آن تقریظ نوشته است.

خ. موجود.

ص: 363

شرف الملوك

فتح الله بن محمد كاظم شيباني (-1308 ق).

مذكور در فهرست مجلس.

شرفنامه

فارسی، مثنوی، از نظام الدین احمد بن الیاس نظامی گنجوی (- پس از 607 ق). ط. تهران 1316 ش؛ لکهنو، 1292 ق.

شرفنامه خراسان،

شرفنامه قم،

شرفنامه کربلا،

شرفنامه مگه

فارسی، سفرنامه های منظوم.

الشرفیات

فارسی، جواب مسائل شیخ مهدی شرف الدین، از سید محمد علی هبه الدین شهرستانی، تاریخ پرسش: 1358 ق. ط. 136 ق.

شرفیه

فارسی، طب، از محمد مسیح طبیب.

-بسم الله الذي لا يضرّ مع اسمه داء

شرق

فارسی، مجله ای که به مدیریت سعید نفیسی (-1345 ش)، از شعبان 1349 ق در تهران انتشار می یافت.

شرق و برق

رساله در طهارت خون امام (علیه السلام)، حاج ملا محمد مشهدی (-1257 ق). مذکور در «مطلع الشمس».

شرق و برق ---

لوسانی (معاصر). ط.

الشریعه السمحاء (فی احکام سید الانبیاء)

رساله عملیه، از شیخ مهدی بن حسین خالصی کاظمی (-1343 ق). ط. 1339 ق.

الشریعه السهله

اردو، آداب شرعی، از مظفر علی خان بن خورشید علی خان جانسته هندی (-1354 ق).

ط. هند.

الشریعه السهله

فقه استدلالی، سید محمد بن عباس وزیر لکهنوی (-1312 ق). مذکور در «تجلیات».

شریعه الشیعه و دلائل الشریعه

شرح «مفاتیح الشرایع» از ملا ابو الحسن بن محمد طاهر شریف فتونی. تالیف بعضی:

1129 ق. مذکور در «لؤلؤه البحرین».

الشریعه الفراء

فقه، از مفتی میر عباس لکهنوی (-1306 ق).

ط. عظیم آباد هند.

شریعه المتمسک

ادعیه، از مآخذ مصباح کفعمی.

الشریعه النبویه (فی شرح اللمعه دمشقیه)

شیخ جواد بن تقی ملا کتاب نجفی، تالیف مجلد سوم: 1234 ق. در «الانوار الغریبه» هم یاد شده.

الشریفیه

در خمس، از شیخ احمد شانه ساز شیرازی (-1332 ق).

شریعه الهدی (فی ترجمه العروه الوثقی)

اردو، از سید سرور حسین امروهوی، ط.

الشریف الرضی

زندگینامه، از شیخ محمد رضا بن هادی آل کاشف الغطاء (-1366 ق). ط، نجف، 1360 ق؛ هند 1355 ق (در مجله رضوان).

الشریفیه

منظومه در منطق، از سید جعفر بن ابی اسحاق کشفی (-1267 ق). خ. آستان قدس، ش 6902.

-بسم الاله فتح کل الالسنه

شش اختر

فارسی، مثنوی، از عبد الکریم سلطان حاکم بانه.

خ. مجلس (1273 ق، به خط ناظم).

-این حکایت ز «الف لیلا» دیده ام...

شش دفتر ---

ص: 365

شطحیات

بایزید بسطامی. ظاهراً نسخه آن ضمن مجموعه نئی نزد میرزا جعفر سلطان القرانی موجود بوده است.

شطر الغب

طب، از ابو علی حسین بن عبد الله ابن سینا (-428 ق). خ. آصفیه و رامپور هند.

الشطرنج، کتاب

ابو بکر محمد بن یحیی صولی شطرنجی (-335 یا 336 ق). خ. عبد الحمید خان اول استانبول.

شطرنج، کتاب

فارسی، ناشناخته. به قول صاحب «کشف الظنون» مؤلف از متأخرین بوده است.

شطرنجیه

در حرمت شطرنج، از ملا عبد الرسول سوادکوهی نوری. ط. تهران (با یکی از رساله هایش).

شطرنجیه

میرزا محمد نصیر فرصت شیرازی (-1339 ق).

مذکور در «آثار العجم» او.

شعار الصالحین

فارسی، مثنوی دینی، از میرزا علی خاموش. خ.

آستان قدس، ش 9567 (1344 ق، به خط ناظم).

شعائر الاسلام (من الحلال و الحرام)

فارسی، از ملا محمد بن مهدی اشرفی بارفروشی (-1315 ق). ط. تهران، 1312 ق و مکرر. این کتاب به سؤال و جواب هم معروف است.

الشعائر الحسینیه

تامس لایل، ترجمه سید علینقی بن ابی الحسن نقوی لکهنوی، مذکور در فهرست تألیفات او.

شعبان

وقایع 1360 ق، از سرهنگ عطاء الله فصیحی (-1313 ق). ط.

شعب المقال (فی درجات الرجال)

میرزا نجم الدین ابو القاسم بن محمد عبد الصاحب بن ملا احمد نراقی (-1319 ق).

ط. یزد، 1367 ق.

الشعر، کتاب

ابو عبد الله احمد بن عبد الله نوبختی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

الشعر، کتاب

ابو الحسن علی بن محمد شمشاطی عدوی نحوی، معاصر کلینی، مذکور در رجال نجاشی.

الشعر، کتاب

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الشعر، کتاب

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانی (-378 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

الشعر، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

مذکور در رجال نجاشی.

الشعر و الشعراء

شیخ ابو جعفر احمد بن خالد برقی (-280 یا 274 ق). نیز مذکور در رجال نجاشی.

الشعر و الشعراء

ابو حنیفه احمد بن داود دینوری (-282 یا 290 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الشعر و الشعراء

ابو الحسن محمد بن احمد بن محمد بن احمد بن ابراهيم بن طباطبا (-322 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم و «معجم الادباء».

شعر و شاعری

اردو، از سید محمد علی داعی الاسلام، مؤلف «فرهنگ نظام». ط.

ص: 366

شعر و شاعری عصر جدید ایران

فارسی، نیز از سید محمد علی داعی الاسلام. ط.

حیدرآباد دکن، 1346 ق.

شعراء الحسین (علیه السلام)

باقر بن صادق بن عبد الحسین ابروانی (ح 1345 ق-).

شعراء الحسین اوادب الطف

علی خاقانی صاحب مجله «البيان»، آغاز تالیف: 1361 ق.

شعراء الحله-البابلیات

نیز از علی خاقانی، در 5 مجلد، مشتمل بر احوال 128 شاعر. ط. نجف 1370-1372 ق.

شعراء الحله (الفيحاء)

سید هادی بن حمد آل کمال الدین حسینی، تألیف: 1354 ق. بیش از 40 شرح حال از شاعران سده 14 ق.

شعراء الحله-البابلیات

شیخ محمد علی بن یعقوب نجفی (-1313 ق)، آغاز تألیف: 1332 ق، در 3 جزء. ط. نجف، 1370 ق (به نام «البابلیات»).

شعراء الزوراء-البغدادیات

شیخ علی خاقانی. شرح حال 156 شاعر، از سال 656 تا 1337 ق.

شعراء العراق

عبد الصاحب بن شیخ عمران دجیلی نجفی (-1362 ق). ط. نجف، 1938 م.

شعراء العصور

نیز از عبد الصاحب دجیلی. ط. نجف، 1955-1956 م و بغداد.

شعراء الغری-النجفیات

شیخ علی خاقانی. در احوال شاعران نجف که در تاریخ ادبیات عرب نسبت به آنان تغافل ورزیده اند.

شعراء كربلاء-الحائريات

نیز از شیخ علی خاقانی. احوال 84 شاعر.

شعر ابی الشیص

محمد بن عبد الله بن زرین خزاعی (-196 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

شعر ابی طالب

ابو طالب عبد مناف بن عبد المطلب، شارح:

ابو هفان عبد الله بن احمد بصری نحوی (سده 2 ق). ط. نجف، 1356 ق (به عنوان دیوان...).

شعر ابی هاشم

ابو عبد الله احمد بن محمد جوهری (-401 ق)، صاحب «مقتضب الاثر». مذکور در رجال نجاشی.

شعر الابتکار (فی الشعراء و الاشعار)

سید محمد بن جمال الدین گلپایگانی نجفی (-1330 ق). برگرفته از «الادب الجدید».

شعر السید اسماعیل الحمیری

ابو بشر احمد بن محمد بن ابراهیم معلی. نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

شعر ثابت بن قطنه

احمد بن ابراهیم بن اسماعیل بن داوود بن حمدون کاتب ندیم از خواص امام هادی و امام عسکری (علیه السلام).

شعر حاتم طائی

محمد بن عمران مرزبانی (-378 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

شعر زید الخیل- اشعار زید و غریب شعر زید

شعر عباد بن بشار

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

شعر عبد الله بن ابي الشیص

پدرش ابو الشیص در 196 ق درگذشته است.

ص: 367

مذکور در فهرست ابن ندیم.

شعر العجیر السلولی و صنعتہ

احمد بن ابراهیم کاتب ندیم.

شعر العجم ---

ص: 368

شفاء الابدان

فارسی، طب، از حکیم واجد علی خان هندی.

ط. لکهنو، 1897 م.

شفاء الاسقام (فی شرح تکمله الاحکام)

اخلاق، سفر نهم «غایات الافکار»، از امام مهدی احمد بن محمد یحیی زیدی یمنی (-840 ق).

شفاء الاسقام

فارسی، طب، از حکیم عبد الرزاق بن عبد الکریم کرمانی، که به نام امیر علی شیرنواپی (-906 ق) تألیف کرده است. خ. آستان قدس 5113 (وقف شیخ بهائی).

شفاء الاسقام (فی شرح تهذیب المنطق و الکلام)

ملا محمد مهدی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1278 ق)، تألیف جزء اول 1219 ق. خ.

موجود.

-الحمد لله الذی میز الانسان

شفاء الامراض

فارسی، طب، ناشناخته، مرتب بر ادویه با ذکر احراز و ادعیه. نسخه مؤرخ 1250 ق آن دیده شده.

-الحمد لله الذی ابتلانا بالعلل و الاسقام...

شفاء السائل (فی مستطرفات المسائل)

در مواقیت صلاه، از شیخ فخر الدین بن محمد علی طریحی (-1085 ق)، در 10 باب.

خ. آل طریحی نجف.

شفاء السقم (فی تخمیس لامیه العجم)

سید معروف بن مصطفی حسینی. خ. خوانساری نجف.

شفاء الصدر (و ذخیره القبر، فی تفسیر سوره القدر)

سید محمد هاشم بن عبد الله موسوی خوئی. ط.

تبریز، 1342 ق.

شفاء الصدور (فی شرح زیاره عاشور)

فارسی، از میرزا ابو الفضل بن ابی القاسم کلانتری نوری (-1316 ق). تألیف: 1309 ق. ط.

بمبئی، 1310 ق؛ تهران.

-شفاء صدور سکینه صوامع ملکوت...

شفاء الصدور

فارسی، اخلاق، تلخیص «عین الحیاه» مجلسی، از بی بی خاتون بنت اسد الله دزفولی، خ. موجود.

-الحمد لله الذي جعل القرآن والحديث

شفاء الصدور

تفسیر آیات اخلاقی، از محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق). مذکور در «مبدأ الآمال» فرزندش.

شفاء الصدور

در اخلاق و آداب مستحب، از شیخ محمد رضا بن قاسم غراوی (معاصر). خ. دیده شده.

شفاء الصدور و الكروب (فی ترجمه حیات

القلوب)

اردو، از سید محمد مرتضی بن حسن علی حسینی جنپوری (-1333 ق). ط. «حیات القلوب» از مجلسی است.

الشفاء العاجل

طب، از حکیم صدر الدین علی گیلانی هندی، که در قبال «برء الساعة» رازی تألیف کرده. مذکور در «ریاض العلماء».

شفاء العقول (عن داء الفضول فی علم الاصول)

رضی الدین علی بن موسی بن طاووس حلّی (-664 ق).

شفاء العلیل (فی انفعال ماء القلیل)

ناشناخته، در کتب فقهی متأخر، از آن نقل شده است.

شفاء الغله (فی سمت القبله)

از مؤلف «جنان الجنان». مذکور در «معجم الادباء». ظاهراً مقصود از مؤلف

ص: 369

«جنان الجنان»، قاضی ابو الحسین احمد بن علی غسانی (-563 ق) است.

شفاء الغلیل (من تعلیل العلیل)

سید هاشم بن اسماعیل کتکانی توبلی بحرانی (-1107 ق)، تألیف: 1100 ق. مذکور در «ریاض العلماء».

شفاء القلوب (فی تنزیه الانبیاء من الذنوب)

شیخ محمد رضا بن قاسم غراوی نجفی، تألیف:

1327 ق.

شفاء القلوب

غیاث الدین منصور حسینی دشتکی شیرازی (-948 ق). خ. موجود.

شفاء المریض

فارسی، مثنوی در طب، از شهاب الدین بن عبد الکریم طیب، تاریخ تنظیم: 790 ق. خ.

دانشگاه تهران.

شفاء المسلمین

فارسی، از سید جعفر موسوی، معروف به ابو علی خان بنارسی دهلوی، که در آن به نقض «تبصره الایمان» سلامت علی بنارسی پرداخته است.

-الحمد لله الذی خلق الانسان...

شفاء المصروعین

فارسی، ادعیه، از شیخ عبد الحسین حائری حافظ، که در مجموعه ای به خط او که بعضا دارای تاریخ 1294 ق است دیده شده.

شفاء المؤمنین

طب، از میرزا زین العابدین بن محمد علی، که آن را از چند کتاب طبی قدیمی برگرفته است.

-الحمد لله الذی جعل قانون الشفاء باشارات حکمته

الشفاعه، رساله

شیخ حسن بن علی بن احمد عاملی، مجاز از صاحب معالم و صاحب مدارک، مذکور در «امل الآمل».

شفا نامه

فارسی، مثنوی، از اسماعیل بن حسین تائب تبریزی (-1374 ق).

الشفعه، کتاب

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی. مذکور در رجال نجاشی.

الشفعه، کتاب

ابو النصر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی. نیز مذکور در رجال نجاشی.

الشفعه، کتاب

شیخ یوسف فقیه عاملی (معاصر).

-اعلم انه قد اختلف کلماتهم فی ضبط الشفعه

شفيح المذنبين

فارسی، ادعیه و اعمال، از شیخ محسن آقا بن عباس علی انگجی کوجه باغی تبریزی. تألیف:

1378 ق، در یک مقدمه و 5 باب، ط 1378 ق.

شقائق الحدائق و حدائق الرقائق

سید ابو الحسن بن علی شاه رضوی لکهنوی (-1313 ق). مذکور در آخر «اسداء الرغاب».

شقائق الحدائق

فارسی، شرح گلشن راز، از شیخ احمد آلهی که به نام سلطان بایزید عثمانی (-918 ق). تألیف کرده است. ظاهراً مولف شیخ عبد الله آلهی (-896 ق) است. خ. سرای توپ قاپوی استانبول.

شقائق الربيع (فی علم البديع)

شیخ قاسم بن حسن محیی الدین جامعی (-1374 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله رب العالمين ...

شقائق الغياض (فى شرح الرياض)

شرح «رياض المسائل»، نيز از شيخ قاسم.خ.

ديده شده.

ص: 370

شقائق النادی (فی روائع الهادی)

در مکارم پیامبر (صلی الله علیه و آله) و احوال قاسم بن موسی بن جعفر (علیه السلام)، نیز از شیخ قاسم.

شقائق النعمان و نسمات الريحان

مجموعه فوائد، از سید شهاب الدین بن محمود حسینی مرعشی (-1369 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

شقائق النعمان (فی انساب الاعیان)

انساب مشجر، از سید جعفر اعرجی کاظمی (-1332 ق). مذکور در «نفحه بغداد».

شققه

فارسی، در جبر و قدر و اختیار، از ملا محمد بن حسین مامقانی تبریزی. ط. تبریز، 1286 ق.

شق القمر

در علم اشتقاق، از سید ابو الحسن بن عبد الشکور، نسخه مسوده دیده شده.

شق القمر

جواب منکران، از شیخ محمد تقی بن محمد حسین کاشانی (-1316 ق).

شق القمر

فارسی، عرفان، از شیخ صائن الدین علی بن محمد ترکه (-830 ق). خ. آستان قدس، ش 8185 و مرعشی قم.

شق القمر ---

ص: 371

الشک و سهو

فارسی، از محسن بن مرتضی فیض کاشانی (-1091 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الشک و السهو

2 رساله مفصل و مختصر، از محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 یا 1099 ق). مذکور در «فوائد» بحر العلوم و «جامع الرواه».

الشک و السهو

شیخ محمد بن خلف ستري بحرانی، شاگرد شیخ حسین عصفوری (-1316 ق). مذکور در «انوار البدرین».

الشک و السهو

شیخ محمد یحیی بن عبد الوهاب سريانی تونی خراسانی، شاگرد وحید بهبهانی. خ. دیده شده.

الشک و السهو (و الخلل و الجبران)

منظومه از ملا محمد اسماعیل. مذکور در آخر «العقیده الوحیده».

الشک و السهو

منظومه از شیخ عبد الرحیم بن محمد علی شوشتری (-1313 ق). خ. موجود.

الشک و السهو (و التلافي و الجبران)

ناشناخته، نسخه قدیمی آن دیده شده و گمان می رود تألیف مازنی، استاد خواجه نصیر الدین طوسی باشد.

شکارنامه

فارسی، مثنوی، از غلام حسین میرزا صدر الشعراء قاجار، شاعر روزگار مظفر الدین شاه. خ. مجلس و ملی تهران.

شکارنامه ایلخانی

فارسی، از علی بن منصور حلوی که در 705 ق از درباریان طغاتی‌مور خان و خواجه علی مؤید بوده است. در آن آمده که اصل آن از علی بن محمد نیشابوری است که به دستور ملک‌شاه و نظام الملک نگاشته و علی بن منصور فوآندی را بر آن افزوده است. خ. مجلس.

شکایت نامه

فارسی، مثنوی، از ملا حبیب الله بن علی مدد ساوجی (-1340 ق). ط. تهران، 1310 ش (با مثنوی «نصیحت نامه»).

شکرپاره

فارسی، مثنوی، از طوفان مازندرانی هزار جریبی (-1190 ق). درج در دیوان او.خ. شهید مطهری.

شکرستان - انوار سهیلی

فارسی، مثنوی، از امیر خسرو دارایی زنجانی برهان السلطنه. ط. تهران، 1326 ش.

شکرستان

فارسی، مثنوی، از فتحعلی خان صبای کاشانی (-1238 ق).خ. موجود.

شکرستان

فارسی، مثنوی، از مقصود عالم لکهنوی، شاگرد غالب دهلوی. مذکور در تذکره «صبح گلشن».

شکرستان

فارسی، مثنوی، از میرزا حسین قلی خان بن مصطفی قلی خان سلطانی کلهر (-1303 ق).

مذکور در «مجمع الفصحاء».

شکرستان (تاریخ شش هزار ساله خوزستان)

فارسی، از سید صدر الدین ظهیر الاسلام زاده دزفولی متخلص به حجازی. ط. تهران، 1348 ق.

شکرستان فارس

فارسی، تذکره شعراء، از میرزا محمد حسن شعاع شیرازی، معاصر مؤلف «آثار العجم».

شکر المذاقین

فارسی، دیوان حکیم شرف الدین حسن صفائی اصفهانی (-1037 ق).خ. دیده شده.

شکسته دست (یا شکست دست)

فارسی، مثنوی، از ابو طالب کلیم کاشانی (-1061 ق). خ. آستان قدس، ضمیمه جنگ مؤرخ 1055 ق؛ دانشگاه تهران.

الشکل

منطق، از شیخ محمد بن ماجد ماحوزی بحرانی (-1105 ق). مذکور در اجازه سماهیجی.

شکل القطاع

هندسه، از خواجه نصیر الدین محمد طوسی (-672 ق).

شکوائیه

فارسی، مثنوی، از علی اکبر بن علی بن ابی القاسم فراهانی. خ. دانشگاه تهران.

-بعد تحمید کردگار غنی

گوی نعت پیمبر مدنی

شکوفه غم - دیوان مخلص

فارسی، مرثی و مدایح، از زهرا بیگم بنت میرزا احمد آقا مولوی. ط. نجف، 1354؛ تهران، 1377 ق (به عنوان «شکوفه اعظم»).

شکوفه ها (یا نغمه های جدید)

فارسی، اشعار مهدی حمیدی. ط. تهران، 1357 ق.

شکوک الصلاة - شکیات

فارسی، از علامه محمد باقر مجلسی (-1110 ق). ط. هند، (رساله ای نیز به عربی به همین نام دارد. خ. آستان قدس، ش 6702 (1098 ق) و چند نسخه دیگر).

-الحمد لله الذی ازاح ظلمات الشبهات و الشکوک...

شکوک الصلاة - شکیات

فارسی، از شیخ جعفر شوشتری (-1303 ق).

شکوک الصلاة (و احکامها)

ملا حیدر علی بن محمد حسن شیروانی.خ. موجود.

شکوک الصلاة

سید محمد بن علی نوری (-1325 ق).خ. دیده شده.

الشکوک غیر منصوصه

سید حسن صدر الدین (-1354 ق).

الشکوک فی الصلاة، منظومه فی

شیخ احمد بن صالح طعان ستیری بحرانی (-1315 ق).مذکور در «انوار البدرین».

الشکوی (عن الدهر و اهل العصر)

فارسی، از میرزا ابو القاسم قائم مقام فراهانی، درج در منشآت چاپی او.

الشکوی (عن اهل العصر)

شیخ جعفر شرف الدین شوشتری.خ. موجود.

-الحمد لله الذي لا يخفى عليه انباء المتظلمين...

الشکوی (و التوسل بأئمه الهدی)

نظم و نثر، نیز از جعفر شرف الدین،خ. موجود.

-الحمد لله الذي وعد اولياء النصر...

الشکوی

ناشناخته، شکوائیه از ابناء زمان و بعضی از متعلقین، نسخه آن در آخر «تلخیص الاقوال» مؤرخ 1052 ق دیده شده.

شکيات

فارسی، از حجت الاسلام سید محمد باقر شفتی (-1260 ق).

شکيات

فارسی؟ از میرزا محمد باقر بن حسن خلیفه سلطانی، نواده سلطان العلماء.خ. ملک.

شکایات

فارسی، از ملا غلام. نسخه آن در بیاض مؤرخ 1177 ق دیده شده.

شکایات

فارسی، از سید علی بن محمد حسین شهرستانی.

ص: 373

ط.

شکيات---

ص: 374

الشمس الضاحیه

فارسی، شرح زیارت وارده از ناحیه مقدسه، ناشناخته. خ. موجود.

شمس الضحی

اردو، در رد عامه، از مولوی شیخ احمد صاحب دیوبندی (-ح 1300 ق). ط. هند.

شمس الضحی

فارسی، منظومه در معجزات ائمه (علیه السلام)، از سید شمس الدین دهلوی (-پیش از 1300 ق).

-ای به نامت زبان سحر طراز

نطق را داده مایه اعجاز

شمس الضحی

فارسی، مثنوی، از مولوی شمس الدین فقیر شاه جهان آبادی (-1183 ق). مذکور در «نجوم السماء».

شمس الضحی

اردو، منظومه از سید محمد بن محمد عباس وزیر لکهنوی (-1312 ق). ط. مذکور در «تجلیات».

شمس الضحی

فارسی، تاریخ، از صفدر حسین مولوی. ط.

الشمس الطالعہ (فی ظهور صاحب الانوار الساطعہ)

احوال صاحب الزمان (علیه السلام)، از شیخ غلام حسین بن محمد صادق نجف آبادی (-1345 ق). جزء از «سفن النجاه» اوست.

شمس طالعہ (در شرح زیارت جامعہ)

فارسی، از سید عبد اللہ بن ابی القاسم موسوی بلادی.

شمس طالعہ (در شرح زیارت جامعہ)

فارسی، از میرزا محمد بن ابی القاسم ناصر حکمت طیب زاده. ط. تهران، 1366 و 1367 ق.

شمس الطریقه

فارسی، سیر و سلوک، از فضل علی بن مصطفی تبریزی که به خواهش سهراب خان بن محراب خان تألیف کرده و نسخه مورخ 1289 ق آن دیده شده.

شمس و طغری

فارسی، از محمد باقر میرزا بن محمد رحیم خسروی کرمانشاهی. ط. کرمانشاهان، 1328 ق (ج اول)؛ تهران، 1343 ق.

شمس الظلام

اردو، احوال حضرت حجت (علیه السلام)، از سید محمد حسن شمس آبادی هندی. ط.

شمس الظهیره

انساب از، عبد الرحمن بن محمد معروف به ابن شهاب علوی حسینی. ط. هند.

شمس العلوم (و دواء کلام العرب من الکلام)

لغت، از نشوان بن سعید بن نشوان یمنی حمیری (-573 ق). خ. آستان قدس ش 3722 (1145 ق) و مرعشی قم.

-الحمد لله القديم القادر العظيم...

شمس و فقهه

فارسی، مثنوی، از عبد الکریم سودانی اصفهانی (-1352 ق).

شمسه و فقهه-محبوب القلوب-محفل آراء

فارسی، داستان، از میرزا برخوردار بن محمود ممتاز ترکمان فراهی. ط. تهران، 1304 ق و مکرر؛ بمبئی، 1286 ق و مکرر.

شمس الکلام

اردو، تاریخ. ط. هند.

شمس اللغات

فارسی، ترکی و عربی، از قاضی ابراهیم بن نور محمد، ط. بمبئی، 1294 ق و مکرر.

شمس المجالس

از کتب اخبار که در آستان قدس موجود بوده است.

شمس المشرقین

فارسی، تخمیس هفت بند ملا حسن کاشی، از میرزا سلامت علی دبیر هندی (-پیش از 1311 ق). ط. هند.

شمس المشرقین

فارسی، مثنوی، از حسن مشرفی شیرازی، تاریخ نظم: 1010 ق. خ. مجلس و دانشگاه تهران.

- ای نور حدیقه جهان بین

مه راز توزینت است و آیین

شمس المشرقین

فارسی، مناقب و مصائب اهل بیت (علیه السلام)، از شیخ حبیب الله بن زین العابدین قمی (-1359 ق).

الشمس المضيئه (فی رد شبهات البایه)

حاج محمد خان بن کریم خان کرمانی. ط. تبریز، 1322 ق.

الشمس المضيئه

شرح و متن، از حاج ملا هادی سبزواری، ظاهراً شرح منظومه اوست.

شمس المعارف

ادعیه و علوم غریبه، از شیخ احمد بن علی بونی (-622 ق). ط. هند، 1318 ق و مکرر.

شمس المناقب

فارسی، مناقب منظوم، از شمس الشعراء محمد علی بن قنبر علی سروش اصفهانی. ط.

تهران، 1300 ق.

الشمس المنیر (و المصحف الکبیر فیما يتعلق بالا

کسیر)

شیخ ایدمر بن علی جلدکی (سده 8 ق). مذکور در «المصباح فی علم المفتاح» او.

الشمس المنیره (لتنویر البصیره)

اصول و فروع دین، از عماد الدین یحیی بن حسن زیدی، یا محمد بن احمد بن حسن زیدی یمانی (-1130 ق). این کتاب شرح گونه ای است بر «اساس الاکیاس» قاسم بن محمد زیدی. خ.

مرعشی قم.

-الحمد لله الذی له ملک السماوات و الارض ...

الشمس المنیره

اخبار، از شیخ حسن بن محمد حنفی صاغانی (-650 ق). خ. آستان قدس، ش 1706 (وقف 1112 ق).

شمس الهدایه

فارسی، از سید غلام حسین موسوی. ط.

حیدرآباد دکن، 1311 ق.

الشمسه (فی الاحادیث الخمسه)

سید علی حسین بن خیرات علی زنگی پوری.

مذکور در فهرست کتابهایش.

شمس الهدی (فی من شک اوسها)

منظومه شیخ عبد الرحیم بن محمد علی شوشتری (-1313 ق). درج در مجموعه «السلاسل الذهبیه» از سید محمد صادق بحر العلوم.

-یحمد ربّه القدیم الازلی

عبد الرحیم بن محمد علی

شمس الهدایه

فارسی، در علم پروردگار به معدومات، از سید غلام حسین هندی. ط. حیدرآباد دکن، 1311 ق.

الشمسیه، (فی اصول الحسائیه)، الرساله

نظام الدین حسن بن محمد معروف به نظام اعرج (-728 ق). خ. آستان قدس 5359 (999 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله الفرد...

فارسی، سیر و سلوک، از شمس العرفا سید حسین بن محمد رضا حسینی درکہ ای (-1353 ق). ط. تهران، 1345 ق.

اثبات ردّ الشمس، از شیخ سلیمان بن عبد اللہ

ص: 376

ماحوزی بحرانی (-1121 ق). مذکور در اجازه عبد الله سماهیجی به ناصر جارودی.

الشمسیه

در پاک کننده بودن آفتاب، از سید محمد علی هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفاتش.

شمسیه

فارسی، نحو، از میر معز الدین محمد بن ابی الحسن موسوی (زنده در 1043 ق)، که به نام فرزندش شمس الدین تألیف کرده. خ. حسینیّه شوشتریهای نجف.

الشمسیه (فی القواعد المنطقیه)

نجم الدین علی بن عمر بن علی کاتبی قزوینی (-675 ق) برای شمس الدین محمد بن بهاء الدین محمد صاحب دیوان نگاشته. خ. آستان قدس، ش 1077. ط. مکرر.

الشمسیه (فی الارکان الصیدیّه)

رکن الدین محمد بن علی گرگانی، شاگرد علامه حلی. مذکور در فهرست تألیفات او.

شمسیه القلائد

منظومه در اصول فقه، از ملا محمد حسن نائینی.

مذکور در آخر نسخه چاپی «گوهر شب چراغ» او.

شمشیر خوافی

فارسی، تاریخ، از توکل بیگ، خ. فیض آباد هند.

شمعات العلوم

منظومه در حکمت، از ملا محمد حسن نائینی، مذکور در آخر نسخه چاپی، «گوهر شب چراغ» او.

شمع انجمن

فارسی، تذکره شعراء، از سید صدیق حسن خان بهادر امیر الملک. (-1307 ق). ط. کلکته، 1292 ق.

شمع جمع

فارسی، دیوان ملا فتح الله قدسی کرمانی، که یادش در حرف دال گذشت. ط. تهران، 1337 ش؛ کرمان، 1338 ق.

شمع جمع

فارسی، مثنوی، از مهدی فولادوند. ط. تهران (ج اول).

شمع المجالس

فارسی و عربی، قصاید در مراثی سید الشهداء (علیه السلام)، از میر محمد عباس بن علی اکبر موسوی لکهنوی (-1306 ق). ط. لکهنو، 1892 م.

شمع المجالس

فارسی، منتخب مثنوی «حدیقه الحقیقه»، از حکیم ابوالمجد محدود بن آدم سنائی غزنوی (-555 ق). خ. موجود.

شمع مجلس

فارسی، آداب نماز شب، از سید فتح الله بن محمد رضا حسینی شوشتری.

-الحمد لله رب العالمین ...

شمع می سوخت

فارسی، از عزت الله همایونفر. ط. تهران، 1336 ش.

شمع و پروانه

فارسی، مثنوی، از اهلی شیرازی. ط. شیراز، 1312 ش.

- به نام آنکه ما را از عنایت

دهد پروانه شمع هدایت

شمع و پروانه

فارسی، مثنوی، از کمال الدین ابو العطا محمود بن علی خواجوی کرمانی (-753 ق). خ. موجود.

شمع و پروانه

فارسی، مثنوی، از میر عسکر عاقل رازی بلخی هندی (-1108 ق).

شمع و پروانه

فارسی، مثنوی، از علی اکبر رضی.خ. موزه بریتانیا.

شمع و پروانه

فارسی، مثنوی، از کمال تاشکنندی، مذکور در «روز روشن».

شمع و جمع ---

ص: 378

ق(در «سالنامه پارس»).

شف النضیر (فی مسأله التصوير و حکمه)

سید علی نقی بن ابی الحسن لکهنوی.

شنگول و منگول - گربه نامه

فارسی، مثنوی، از اشعری، شاعر روزگار فتحعلی شاه قاجار (-1250 ق). خ. مجلس.

الشوارد

منشآت و متفرقات، از سید مهدی بحرانی (-1313 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

شوارع الاحکام

فقه، از حاج محمد ابراهیم بن محمد حسن کلباسی اصفهانی (-1262 ق)، که در «منهاج» از آن یاد کرده است.

شوارع الاحکام (فی شرح شرایع الاسلام)

شیخ علی بن عبد الحسین طویحی (-1333 ق)، تألیف: 1315 ق. خ. موجود.

شوارع الاعلام (فی شرح شرایع الاسلام)

سید محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق). خ. دیده شده.

شوارع الاعلام (فی شرح شرایع الاسلام)

سید محمد بن هاشم هندی غروی (-1323 ق).

خ. دیده شده.

شوارع الاعلام (یا الانام) (فی شرح قواعد الاحکام)

ملا محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق). مذکور در «مبدأ الآمال» و «مظاهر الآثار» از فرزندانش. خ. مرعشی قم.

شوارع الروایه (الی مشارع الدرايه)

سید مهدی بن علی غریفی بحرانی (-1343 ق).

2 جزء آن دیده شده.

شوارع الهدایه (فی شرح الکفایه السبزواریه)

شیخ محمد ابراهیم بن محمد حسن کلباسی اصفهانی (-1262 ق). خ. آستان قدس، ش 779 و 7216.

-الحمد لله المنفرد بالقدم و الكمال...

الشوارق

شیخ عز الدین حسین بن عبد الصمد حارثی (-984 ق). قاضی نور الله در «مجالس المؤمنین» از آن نقل کرده.

الشوارق

فارسی، کلام، ناشناخته، از مؤلف «البوارق الخاطفه». مذکور در «کشف الحجب».

شوارق الالهام (فی شرح تجرید الکلام)

حکیم عبد الرزاق بن علی لاهیجی (-1051 ق).

ط. تهران، 1266-1267 ق و مکرر. خ. آستان قدس، ش 331 (1124 ق) و چند نسخه دیگر.

شوارق الالهام

فارسی، در رد بابیه، از حاج محمد خان بن محمد کریم خان قاجار کرمانی، تألیف: 1320 ق. ط. بمبئی، 1322 ق.

شوارق الانوار

فارسی. ط. هند.

الشوارق اللمعه (و السبحات الساطعه)

کلام، از فخر الدین محمد بن حسن، تألیف: 962 ق. خ. کاشف الغطاء نجف.

-الحمد لك اللهم اهل الحمد...

شوارق النصوص

کلام، از میر حامد حسین بن میر محمد قلی (-1306 ق). خ. فیض آباد هند.

شواکل الحور (فی شرح هیاکل النور)

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-908 ق)؛ تألیف: 872 ق. خ. مرعشی قم.

- یا من نصب رایات آیات قدرته

شواہہ دارمانتال

فارسی، از الکساندر دوما، ترجمه محمد طاهر میرزا بن اسکندر میرزا. ط. تهران، 1324 ق.

ص: 379

شوايه دو مزون روژ

فارسی، از الکساندر دوما، ترجمه حسین بن ضیاء العلماء ابو القاسم ضیائی دهخوارقانی. ط.

تهران، 1306 و 1336 ش.

شوايه شاردن---

ص: 380

المدینه- الفوائد المکیه

سید نور الدین علی بن علی بن حسین موسوی عاملی (-1062 یا 1068 ق).

ردی است بر «الفوائد المدینه» محمد امین استرآبادی که در هامش آن، در 1321 ق، در ایران به طبع رسیده است.

-الحمد لله حمدا يليق بجلاله...

شواهد النبوه (لتقويه اهل الفتوه)

فارسی، از نور الدین عبد الرحمن جامی. (-898 ق). ط. هند، 1279 ق و مکرر.

الشواهد النفیسه (فی اثبات الکبیره)

فارسی، از محمد هاشم اصفهانی، ط. بمبئی، 1342 ق.

شوخی و سنگ

فارسی، مثنوی ظریف. ط. کلکته.

شوخی و شیخ

فارسی، داستان، در نکوهش تقلید کفار، ط 1300 ق.

شوخی در محافل جدی

فارسی، از نصر الله شیفته مازندرانی، فرزند حسین توکلی. ط. تهران، 1334 ش.

شورانگیز

فارسی، داستان، از حمید (یا حسینقلی مستعان؟). ط. تهران، 1320 ش و مکرر.

شورش عشق

فارسی، دیوان اشعار سعد الدین صاحب قادری.

ط. حیدرآباد دکن، 1309 ق.

شور و شیرین

فارسی، منظومه شیخ محمد محسن بن محمد رفیع عاصی رشتی اصفهانی (سده 13 ق)، نظیر نان و حلوی شیخ بهائی. مذکور در «وسیله

النجاه» او.

الشوری، کتاب

احمد بن محمد بن سعید معروف به ابن عقده (-333 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الشوری، کتاب

ابو عمر محمد بن عبد الواحد زاهد مطرز ابیوردی لغوی (-345 ق). مذکور در «كشف الظنون».

الشوری، کتاب

ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه، شیخ صدوق (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الشوری، کتاب

سید محمد مهدی بن سید حسن خراسان موسوی نجفی (-1347 ق).

الشوری، کتاب

ابو مخنف لوط بن سعید کوفی.

شورای ایران

فارسی. ط. ایران.

شورای متحده خوزستان (تشکیلات و اقدامات

غیرقانونی...)

فارسی. ط. تهران، 1326 ش.

شورشی تبریز

فارسی، از حاج محمد باقر ویجویه. ط. تبریز، 1326 ق.

شورشی روسیه

فارسی، از خلیل سعاده، ترجمه سید عبد الحسین بن علی رضا رضوی داوری (یا راوری؟) کرمانی. ط. تهران، 1327 ق.

شورشی فرانسه

فارسی، ترجمهٔ محسن دبیر مؤید. ط. تهران، 1333 ق.

شوریده

فارسی، از منشآت فریدون صلاحی. ط. تهران، 1335 ق.

شوق جمال

فارسی، اشعار ملا محسن فیض کاشانی

ص: 381

(-1091 ق)، برگرفته از «گلزار قدس».

شوق عشق

فارسی، نیز از فیض و برگرفته از «گلزار قدس».

شوق المهدی (علیه السلام)

فارسی، غزلیات فیض کاشانی، خ. آستان قدس، ضمیمه ش 11391.

شوق و ذوق

فارسی، مثنوی، از هلاکی همدانی (سده 10 ق).

مذکور در «مجمع الخواص».

الشهاب

سید ابو بکر عبد الرحمن بن محمد حسینی حضرمی (-1341 ق). مذکور در نسخه چاپی دیوان او.

الشهاب (فی الحكم و الآداب)

احادیث نبوی (صلی الله علیه و آله)، جامع: شیخ یحیی بحرانی.

ط. تهران 1322 ق.

الشهاب (فی الشیب و الشباب)

شریف مرتضی علم الهدی ابو القاسم علی بن حسین موسوی (-436 ق). ط. قسطنطنیه، 1302 ق.

الشهاب

شیخ ابو الحسن علی بن محمد عدوی شمشاطی، زنده در 377 ق. مذکور در فهرست ابن ندیم.

شهاب الاخبار

در فضیلت غسل جمعه. خ. دیده شده.

الشهاب الثاقب (فی مدح الامام الغائب ع)

فارسی، از میرزا ابراهیم بن محمد علی امین الواعظین اصفهانی (-ح 1340 ق)، تألیف:

شهاب ناٲب

فارسی، کلام، از ابو جعفر، خ. فیض آباد هند.

شهاب ناٲب

فارسی، تصوف، از احمد الدین. خ. فیض آباد هند.

الشهاب الثاقب (فی الرد علی مالقه العاقب)

ارجوزه در امامت، از سید محمد باقر بن ابی القاسم حجت طباطبائی (-1331 ق)، در ردّ شکرى افندی بغدادی، ط، نجف، 1318 ق؛ تهران، 1315 ق.

-قال الشریف الفاطمی احمد

ابدا بسم الله ثم احمد

شهاب الثاقب

فارسی، از شیخ محمد تقی بن محمد باقر آقا نجفی. ط.

الشهاب الثاقب

در فضائل امیر المؤمنین (علیه السلام)، از سید جعفر ارجی نسابه (-1332 ق). مذکور در «نفحه بغداد».

الشهاب الثاقب (لمن خلان المناقب)

میرزا نجم الدین جعفر بن محمد تهرانی عسکری. ط.

الشهاب الثاقب (فی الرد علی ابن حجر فی صواعقه و

سائر النواصب)

شیخ محمد جواد بن موسی هرملی (-1358 ق).

خ. موجود.

-الحمد لله الحمید المتعال...

الشهاب الثاقب (و مرغم الناصب فى فضل على بن

ابى طالب)

شرح عينيه سيد حميرى، از ملا محمد حسين بن ابراهيم، تاليف: 1112 ق.خ. آستان قدس.

-الحمد لله الذى نور قلوبنا بولايه اهل بيت المرسلين...

الشهاب الثاقب

شيخ محمد حسين بن محمد مهدي سلطان آبادى (-1314 ق).خ. موجود.

الشهاب الثاقب (فى احوال الامام الغائب عليه السلام)

شيخ درويش على بن حسين بغدادى (-1277

ص: 382

ق).خ.دیده شده.

الشهاب الثاقب

رد صوفیه، از سید دلدار علی بن محمد معین نقوی نصیرآبادی (-1235 ق)، مرتب بر مقدمه، 4 مقصد و خاتمه.خ.کاشف الغطاء نجف:

-یا من یخطر ببال اولی الرايات...

الشهاب الثاقب (لنواصب الاثمه الاطائب)

ملا محمد شریف بن رضا شیروانی تبریزی (سده 13 ق).خ.مرعشی قم.

-الحمد لله الذى انطقنا بمناقب نبيه...

الشهاب الثاقب (فی فضح الکاذب)

فارسی، از سید عبد الحسین بن فاضل هاشمی، تألیف: 1331 ق.شرح اکاذیب بایه است.ط.

همدان، 1333 ق.

الشهاب الثاقب (لکل متعصب ناصب)

کلام، از شیخ علی بن یوسف معروف به ابن بّناء.

-الحمد لله العلی الکریم...

شهاب ثاقب

فارسی، رد صوفیه، از ملا فتح الله وفائی شوشتری.درج در «التنبيهات الحلیه». از محمد کریم خراسانی.

-الحمد لله الذى من على بالهدايه...

الشهاب الثاقب (فی رد النواصب)

در امامت، از شیخ محمد بن عبد علی آل عبد الجبار قطیفی بحرانی (سده 13 ق).مذکور در «انوار البدرین».

الشهاب الثاقب

میرزا محمد بن عبد النبی اخباری نیشابوری (-1232 ق).مذکور در «روضات الجنّات».

الشهاب الثاقب

در وجوب نماز جمعه، از محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق). ط. نجف، 1368 ق. خ. آستان قدس، ش 6499 (1111 ق) و یک نسخه، دیگر.

-الحمد لله الذي جعل دليل وجوب صلاة الجمعة...

الشهاب الثاقب (في رد النواصب)

فارسی، از سید محمود بن محمد سجاسی قزوینی، تالیف: 1268 ق. ط. تبریز، 1270 ق.

الشهاب الثاقب

در حقیقت اسلام، از سید محمود بن یوسف حسینی تبریزی. خ. دیده شده.

الشهاب الثاقب (في رد النواصب)

فارسی، از ملا محمود بن محمد نظام العلماء تبریزی (-1271 ق). ط.

الشهاب الثاقب

اردو، کلام و معارف، از سید مهدی علی بن حمایت علی هندی. ط.

الشهاب الثاقب

تفسیر آیه «إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا...»، از شیخ مهدی بن محمد علی ثقه الاسلام اصفهانی مسجد شاهی (-1298 ق). ط. تهران، 1355 ق.

الشهاب الثاقب (في رد معاصره الناصب)

ملا مهدی بن ابی ذر نراقی (-1209 ق). مذکور در «لباب الالقب».

الشهاب الثاقب (و الشواظ اللاهب)

ارجوزه در امامت، از سید هاشم بن حمد آل کمال الدین حسینی حلی (-1341 ق). تشطیر در جوزه سید محمد باقر حجت است.

-الحمد لله على افضاله

حمدا يدوم كبقا جلاله

الشهاب الثاقب (في بيان معنى الناصب)

شیخ یوسف بن احمد درازی بحرانی (-1181 ق). مذکور در «لؤلؤه اللبحرین».

فارسی، از مؤلف «شهاب ثاقب» یا «رجم الشیاطین» در رد بهائیان. خ. ملک، در آخر

ص: 383

نسخه آن کتاب.

الشهاب الرامض (فی احکام الفرائض)

در میراث، از سید مهدی قزوینی حلی (1300 ق). خ. خوانساری و کاشف الغطاء نجف.

-الحمد لله وراث الارض ذات...

الشهاب العتید (علی شرح ابن ابی الحدید)

شیخ عبد التّبی بن محمد علی وفسی عراقی، تألیف: 1357 ق.

الشهاب المبین

فارسی، در اعجاز قرآن و نبوت خاصه، از میرزا ابو القاسم بن محمد تقی اردوبادی (-1333 ق).

ط. تبریز.

الشهاب المبین

در ردّ «البارقه الحیدریه»، از حاج محمد کریم خان بن ابراهیم کرمانی (-1288 ق). ط. ایران.

شهاب المؤمنین

در رد صوفیه، از سید احمد بن زین العابدین، شاگرد و داماد میرداماد، سید محمد علی طباطبائی در کتاب خویش از آن نقل کرده است.

الشهابه (فی معیار فضائل القراءه و الكتابه)

مولوی سید اعجاز حسین امروہوی. مذکور در «تجلیات».

شہابیہ (در امراض وبائیہ)

فارسی، از ملا محمد تقی بن محمد ہادی نوری.

ط. 1273 ق (در حیات مؤلف).

الشہابیہ (فی الصناعہ الطیبہ)

جمال الدین محمد بن ابراهیم ماردینی، به نام شہاب الدین احمد بن عیسی صاحب جدہ تألیف کرده است. خ. دیده شدہ.

-الحمد لله الذي خلق المخلوقات بقدرته.

الشهادات، کتاب

ابو القاسم جعفر بن محمد بن قولویه (-368 یا 367 ق).

الشهادات، کتاب

ابو الحسن علی بن مهزیار اهوازی. مذکور در رجال نجاشی.

الشهادات، کتاب

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی. نیز مذکور در رجال نجاشی.

الشهادات، کتاب

ابو جعفر محمد بن حسن بن فروخ صفار قمی (-296 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الشهادات، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی، مذکور در همان مأخذ.

الشهادات، کتاب

ابو عبد الله موسی بن قاسم بجلی. مذکور در رجال نجاشی.

شهادة الاولیاء

گجراتی، احوال شهیدان کربلا، از مولوی غلام علی بن اسماعیل بهاونگری. ط. هند.

الشهادة الثالثة بالولایه

جاسم محمد گلگای. ط. بغداد، 1374 ق.

شهادة الحسين (عليه السلام)

اردو، از سید اولاد حیدر فوق بلگرامی.

شهادت عظمی

اردو، مقتل، از شاه محمد نذیر هاشمی. ط. هند.

شهادت علم و فلسفه به اهمیت و خوبی نماز و

فارسی، از انتشارات انجمن تبلیغات اسلامی. ط.

تهران، 1322 و 1323 ش.

شهادتنامه آل نبی (صلی الله علیه و آله)

اردو، منظومه مولوی شیخ ناسخ ہندی. ط. لکھنؤ.

شهادتنامه

فارسی، منظومه در شہادت امیر المؤمنین (علیہ السلام):

ص: 384

-چه ماتم است که باز از هلال چرخ کبود

شهادتنامه-غمگده

شهاده النساء

سید محمد بن عبد الکریم طباطبائی، جد بحر العلوم.خ.خوانساری نجف.

شهاده الولاية في الاذان

ناشناخته، نسخه آن در سامراء دیده شده و مؤلف در حدود سده 13 ق می زیسته است.

الشهب الثاقبه

جواب «نوافض الروافض» برزنجی، از یکی از شاگردان قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق).

الشهب الثاقبه (في رد المارقه)

فارسی، رد وحدت وجود، از میرزا ابو القاسم بن محمد تقی اردوبادی (-1333 ق).ط.تبریز، 1321 ق.

الشهب الثواقب (في طرد الشيطان الناصب عن

سما المناقب)

رد«الصواعق المحرقة» ابن حجر، از میرزا علی خان نظام الدوله (-1276 ق).نسخه ناقص آن به خط مؤلف دیده شده.

الشهب السماويه (في رد الصوفيه و البايه)

شیخ محمد کاظم افصح المتکلمین.خ.دیده شده.

الشهب القابوس المکرم (و الابواب القاموس

المعظم)

عقاید و معارف، از سید جعفر بن ابی اسحق دارابی کشفی (-1267 ق).خ.مرعشی قم.

الشهب المحرقه للابالس المسترقه

شیخ ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق)، در آن به ردّ ابو القاسم ابو النعال زیدی پرداخته است.مذکور در«کشف الحجب».

الشهداء (و فضل اهل الفضل منهم)، کتاب

ناصر الحق ابو محمد اطروش حسن بن علی بن حسن بن عمر بن علی بن حسین علیهما السّلام (-302 ق یا 304). مذکور در شرح حال او.

شهداء الفضيله

عبد الحسين بن احمد امینی تبریزی. ط. نجف، 1355 ق.

شهداء نامه

فارسی، در وقایع عاشورا، ط. تبریز، 1309 ش.

الشهده (فی تعریب الزبده)

ترجمه زبده نصیریه در هیأت، از شیخ کمال الدین عبد الرحمن بن محمد بن ابراهیم عتایقی، پایان ترجمه: 788 ق. خ. امیر المؤمنین نجف (خط مترجم).

-الحمد لله حمدا يليق بانعامه...

شهرآرا

فارسی، مثنوی، از ماهر، خ. دانشگاه تهران (1189-1195 ق).

شهر آشوب

فارسی، مثنوی، از احمد یار خان یکتا لاهوری (-1147 ق). مذکور در «سرو آزاد».

شهر آشوب

فارسی، ملا محمد سعید اشرف مازندرانی، خ.

آستان قدس (در دیوان او).

- ساقیا پرده حجاب بکش

وز جمال حیا نقاب بکش

شهر آشوب

فارسی، مثنوی، از کلیم کاشانی. ط. (در دیوان او).

شهر آشوب

اردو، مثنوی، از صدر الدین محمد بن زبردست خان فائز. خ. بادلیان.

شهر آشوب

فارسی، مثنوی، از امیر خسرو دهلوی. ط. هند.

ص: 385

شهر آشوب

فارسی، مثنوی، از حکیم فغفور لاهیجی.

شهر آشوب

فارسی، مثنوی، از مسعود سعد سلمان. ط. (در دیوان او).

شهر آشوب

فارسی، مثنوی، از میرزا محمد طاهر وحید قزوینی، که به نام شاه سلیمان صفوی (-1105 ق) سروده. خ. دانشگاه تهران.

شهر آشوب

فارسی، قصیده، از ابوالمظفر مروج الدین آفتاب دهلوی.

شهر آشوب

فارسی، قصیده، از آگهی خراسانی.

شهر آشوب

فارسی، قصائد، از محمد بن مرتضی فیض کاشانی (-1091 ق). خ. موجود.

شهر آشوب

فارسی، قصیده، از حاج محمد نشاط دماوندی.

شهر انگیز

فارسی، مثنوی، از وحید قمی (-942 ق).

مذکور در «تحفه سامی».

شهر خاموشان (یا اوضاع عدلیه سابق)

فارسی، منظومه مجد الاسلام شیخ احمد کرمانی (-1346 ق). ط. تهران، 1308 ش.

شهر تاریک

فارسی، ترجمه بقراط التولیه میرزا محمد حسن سبزواری.

شهر دانش

فارسی، از میرزا هادی بن ابی تراب نوری. ط.

تهران، 1390 ق.

شهر رمضان

شیخ صدوق محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

شهر ناز

فارسی، داستان، از میرزا یحیی بن هادی دولت آبادی. ط. تهران، 1305 ش.

شهر یاران گمنام

فارسی، از احمد کسروی، ط. تهران، 1307-1308 و 1335 ش.

شهر یار نامه

فارسی، مثنوی، از عثمان بن محمد مختاری غزنوی، (سده 5 و 6 ق). خ. موزه بریتانیا. ط.

شهرزادی حور

گجراتی، قصص و نصایح از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری. ط.

شهرزادی عباسه

گجراتی، احوال عباسه و هارون الرشید. از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری. ط.

شهرزادی ملکی

گجراتی، قصص و مواعظ، از مولوی غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (-1283 ق). ط.

شهبسوار اسلام

فارسی، زندگی امیر المؤمنین (علیه السلام)، از گابریل انگیری، ترجمه کاظم میرعمادی. ط. تهران، 1331 ش و مکرر.

شهنامه چنگیزی

فارسی، مثنوی، از شمس الدین کاشی، پایان نظم:

704 ق.خ. استانبول، پاریس و شهید مطهری تهران.

شهنشاه حسین (علیه السلام)

اردو، متضمن حیات سید الشهداء (علیه السلام). ط. هند.

شهنشاهنامه

فارسی، مثنوی در تاریخ مغول تا 738 ق، از

ص: 386

احمد بن محمد تبریزی، خ. موزه بریتانیا.

شهنشاهنامه

فارسی، مثنوی در معجزات و سیرت پیامبر (صلی الله علیه و آله) و غزوات امیر المؤمنین (علیه السلام)، از سید جعفر صفایی یا صافی اصفهانی (-1219 ق)، که نسخه آن را به فتحعلی شاه قاجار اهدا کرده و جایزه گرفته است.

شهنشاهنامه

فارسی، از ملک الشعراء فتحعلی خان صبای کاشانی (-1238 ق). خ. آستان قدس، ش 4250.

شهنشاهنامه حسینی

فارسی، مثنوی در شرح زندگانی سید الشهداء (علیه السلام)، از میرزا علی خان خاموش یزدی (-1287 ق). خ. آستان قدس، ش 9568 و 11738 (خط ناظم).

الشهور الرومیه و اسماءها

ناشناخته. خ. موجود.

الشهور الرومیه

سید شبر بن محمد بن ثنوان حویزی، مذکور در شرح حال او.

شهید

اردو، مجله، با مدیریت سید حسن عباس موسوی، که شماره اول آن در 1341 ق در آگره-محل مزار قاضی نور الله شوشتری- چاپ شده.

شهید الاسلام

زندگانی سید الشهداء (علیه السلام)، از سید محمد هارون صاحب زنگی پوری (-1339 ق). ط. هند.

شهید اسلام

گجراتی، زندگانی سید الشهداء (علیه السلام)، از محمد جعفر شریف دوجی هندی. ط. هند.

شهید اعظم

اردو، مقتل، از سید ریاض علی ریاض بنارسی، ط. هند.

شهید انسانیت

اردو، سیرت امام حسین (علیه السلام)، از سید علی نقی بن ابی الحسن نقوی لکهنوی. ط. لکهنو، 1361 ق.

شهید ثالث

اردو، زندگانی قاضی نور اللہ شوشتری (-1019 ق)، از میرزا هادی عزیز. ط. هند، 1341 ق.

شهید نینوا

اردو، از سید ابن حسن چارجویی هندی (-1288 ق). ط. هند، ترجمه گجراتی آن هم به طبع رسیده.

الشهفینیه (یا الشفهینیه)

قصیده دالیه در مدح امیر المؤمنین (علیه السلام)، از شیخ علی بن حسین شهفینی (یا شفہینی)، معاصر شهید اول (-786 ق)، که شهید اول آن را شرح کرده است.

شیادیهای یهود

فارسی، از سید فخر الدین شادمان. ط. تهران.

الشیب و الشباب - الشهاب

ادبیات، از شریف مرتضی علم الهدی ابو القاسم علی بن حسین موسوی (-436 ق). ط. آستانه، 1302 ق.

الشیب و الخضاب

ابو الاسود احمد بن علویة کوانی اصفهانی کاتب که مصنّفات ابراهیم ثقفی (-283 ق) را روایت کرده است. مذکور در رجال نجاشی.

شیخ الابطح (ابو طالب)

سید محمد علی بن عبد الحسین آل شرف الدین موسوی عاملی. ط. نجف، 1349 ق.

شیخ ابو الپشم

فارسی، مثنوی، از شیخ بهاء الدین محمد بن حسین بهائی عاملی (-1031 ق)، که در مجموعه های شعری درج است.

شیخ احمد احسائی

فارسی، شرح حال، از مرتضی مدرس چهاردهی، ط. تهران، 1334 ش.

الشیخان و مقتل عثمان

سید محمد علی هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

شیخ بنی هاشم (ابو طالب)

عبد العزیز سید الاهل: ط 1371 ق.

شیخ بهائی، احوال و اشعار

فارسی، از سعید نفیسی، تألیف: 1356 ق. ط.

تهران، 1356 ق.

شیخ بهلول

فارسی، مثنوی، ط. لکهنو، 1915 م.

شیخ جیلانی

اردو، زندگینامه عبد القادر جیلانی، از مولوی سید اظهار حسین کهجوی هندی. ط. هند.

شیخ زاهد جیلانی

فارسی، از سعید نفیسی. ط. رشت، 1307 ش.

شیخ صفی و تبارش

فارسی، از سید احمد کسروی. ط. تهران، 1321 ش و مکرر.

شیخ صنعان

فارسی، داستان، از محمد حسین میمندی نژاد.

ط. تهران.

شیخ صنعان

کردی، مثنوی. ط. تبریز، 1346 ش.

شیخ علی دشتی

فارسی، از غلام حسین مصاحب، فرزند دکتر علی محمد. ط. تهران، 1324 ش.

شیخ فقیه صنعان و دختر ترسا

فارسی، مثنوی، از آقا محمد وحدت هندی. ط.

خ. ملک و دانشگاه تهران.

- به نام آنکه بی انجام و مبدا

بود در عین کثرت فرد و یکتا

الشیخ و الشیخه

شیخ عیسی بن شکر الله لواسانی (-1364 ق).

خ. موجود.

الشیخ و الشیخه

ابو عبد الله محمد بن حسان زبیبی رازی. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

شیخ و وزیر

فارسی، از ناظم الدوله ملکم. ط. تهران، 1325 ش (در «مجموعه ملکم»).

الشیخ و الغلام

توحید، از ابو محمد هشام بن حکم کندی (-199 ق). مذکور در رجال نجاشی.

شیدوش و ناهید

فارسی، از ابو الحسن بن محمد حسین خان ذکاء الملک فروغی. ط. تهران، 1300 ش.

شیراز امروز

فارسی، از سید محمد مدرس صادقی. ط. شیراز، 1331 ش.

شیراز نامه

فارسی، ابو العباس فخر الدین احمد بن ابی الخیر زرکوب شیرازی، تالیف: پس از 734 ق.ط.

تهران، 1310 ش.

شیراز نامه ---

ص: 388

الشيرازيه، المسائل

سيد كاظم رشتي (-1259 ق). جواب مسائل محمد ابراهيم قزويني است.

الشيرازيه---

ص: 389

شیطان بطری

فارسی، از عطاء الله شهاب پور. ط. تهران، 1323 ش.

الشیطان فی المیزان

اخبار، از سید محمد علی هبه الدین شهرستانی.

الشیعه

سید محمد صادق بن محمد حسین صدر الدین کاظمی، در رد «العروبه فی المیزان» تألیف عبد الرزاق الحصان. ط. بغداد.

الشیعه (من اصحاب الحدیث)

ابو العباس احمد بن محمد بن سعید معروف به ابن عقده (-333 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الشیعه (من اصحاب الحدیث)

قاضی ابو بکر محمد بن عمر جعابی (-355 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

الشیعه فی التاریخ

شیخ محمد حسین بن عبد الکریم آل زین عاملی.

ط. صیدا، 1357 ق.

الشیعه فی التاریخ

شیخ محمد حسین بن محمد مظفری (-1381 ق). ط. 1352 ق.

شیعه در اسلام

فارسی، از سید موسی بن محمد نبی آقا میر معروف به سبط شیخ دزفولی (1327 ق-). ط.

تهران، 1328-1329 ش.

شیعه قومی ترانه:

شیعه رباعیات:

شیعه قومی فریاد

اردو، 3 منظومه، از سید بشیر حسین مدرس ہندی.

الشیعہ من الصحابہ

سید ہادی بن حسین اشکوری (-1367 ق).

ظاہرا پیش از ختم تالیف در گذشتہ است.

الشیعہ و فتحها الدولہ النصطوریہ

ناشناختہ. در فہرستہا از آن یاد شدہ است.

شیعہ و اسلام

فارسی، از شیخ عبد الحسین غروی تبریزی (معاصر).

الشیعہ و الامامہ - الشیعہ فی التاریخ

الشیعہ و فنون الاسلام

سید ابو محمد حسن صدر الدین بن سید ہادی عاملی کاظمی معروف بہ سید حسن صدر (-1354 ق) تلخیص «تاسیس الشیعۃ» اوست.

ط. صیدا، 1331 ق.

الشیعہ و صاحب المنار

سید محسن بن عبد الکریم امین حسینی عاملی.

ط. بیروت، 1328 ق. در رد مطالبی است کہ در مجلۃ «المنار» در اعتراضی بر شیعہ چاپ شدہ است.

الشیعہ و الوہابیہ

سید مہدی بن صالح موسوی قزوینی کاظمی (-1358 ق). خ. دیدہ شدہ.

-الحمد لله كما هو اهله....

شیعہ الہدی

شیخ مہدی حجاز نجفی، در رد «وشیعہ الضلال» تالیف موسی جار اللہ. ط. بصرہ.

شیعه یا پدیدآرندگان فنون اسلام

فارسی، از سید حسن صدر (که در بالا یاد شد)، ترجمه سید علی اکبر برقی قمی. ط. تهران، 1319 ش.

شیعیت

انگلیسی، از شیخ پادشاه حسین هندی (-1356 ق).

شیمی

فارسی، از میرزا علی خان ناظم العلوم معلم مدرسه دار الفنون و معاصر ناصر الدین شاه. ط.

ص: 390

تهران.

شیمی

فارسی، از میرزا علی خان اعلم الممالک.

شیمی

فارسی، از میرزا کاظم محلاتی.

شیمی (مجموعه امیر)

فارسی، از احمد آرام، فصیحی و نصیری. ط.

تهران، 1309-1315 ش.

شیمی

فارسی، از محمود خان بن کاظم محلاتی شیمی.

ط. تهران، 1343 ش.

شیوه نگارش

فارسی، از محمد پروین گنابادی. ط. مشهد، 1358 ق.

الشینه، القصیده

دعبل خزاعی (-246 ق). درج در دیوان او.

ص: 391

صابون الغم

ابو الفرج قدامه بن جعفر بن قدامه کاتب بغدادی (-پس از 320 ق). مذکور در «معجم الادباء».

صاحب الزمان

محمد بن حسن بن جمهور عمی بصری، راوی از امام رضا (علیه السلام)، مذکور در فهرست شیخ.

صاحب العصر و الزمان

اردو. ط. هند.

صاحبقران نامه

فارسی، مثنوی، ناشناخته، تاریخ نظم: 1073 ق.

مذکور در فهرست بلوشه.

صاحب نامه

فارسی، مثنوی، از اسماعیل بن حسین نائب تبریزی (-1374 ق).

صاحب نامه

فارسی، مثنوی، از محمود میرزا قاجار. خ.

ملک.

- هرسخن را بیان خدا باشد

جز خدا دیگری چرا باشد

الصاحبی

فقه اللغه و سنن عرب، از ابو الحسن احمد بن فارس قزوینی رازی (-375 ق) که برای شاگرد خویش صاحب بن عباد-نگاشته است. ط.

مصر، 1328 ق.

الصاحیبه، القصیده

سید رضا بن محمد هندی نجفی، در جواب قصیده ابن آلوسی. ط 1349 ق.

صاحبه، قصیده

فارسی، در مدح صاحب الزمان (علیه السلام)، از میرزا آقا بن شیخ جعفر فقیه تهرانی (-1365 ق).

- ای ذره ای ز نور جمال تو آفتاب

وی قطره ای ز بخشش تو ریزش سحاب

صاحبه

اشعار فارسی و عربی، از سید احمد بن علی فلانی ابرقوئی یزدی (-ح 1334 ق).

الصادح و الباغم

منظور بر شیوة «کلیله و دمنه» (از لحاظ موضوع) از نظام الدین ابو یعلی محمد بن محمد بن صالح بن حمزة هاشمی عباسی بغدادی معروف به ابن هباریه (-509 ق). ط؛ مصر، 1292 ق و مکرّر.

-الحمد لله الذی حبانی

بالاصغرین القلب و اللسان

الصادق

مقاله در سیاست امام صادق (علیه السلام)، از توفیق الفکیکی.

الصادق- حیاة الصادق

الصادق و المذاهب الاربعه

شیخ اسد بن محمد حیدر (-1329 ق). ط.

ص: 392

صادق ممقلی

فارسی، در نقد استبداد، از میرزا کاظم ط. ایران.

صادق ممقلی داروغه اصفهان

فارسی، از حسینقلی مستعان ط. تهران، 1304 ش.

الصارم البتار (لقد الفجار و قسط الاشرار و الكفار) -

سیف الله المسلول

فارسی، از میرزا محمد بن عبد النبي اخباری (-1232 ق) که در پاسخ «تحفه اثنا عشریه» عبد العزیز دهلوی نگاشته. مذکور در «کشف الحجب».

- الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ ...

صاع

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1110 ق). خ. موجود.

- الحمد لله و سلام على عباده...

صاعقه الآراء

فارسی، در رد اصولیان، ناشناخته. مؤلف، اخباری بوده است. خ. موجود.

الصاغانیات-جوابات المسائل الصاغانیات

الصابی، کتاب

کیمیا، از جابر بن حیان (-200 ق). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 10795 (-1266 ق).

- الحمد لله الجازی بالاحسان

الصابی (فی شرح الکافی)

فارسی، اخبار، از ملا خلیل بن غازی قزوینی (-1089 ق)، تألیف: 1064-1084 ق. خ.

آستان قدس، ش 11548 (1066 ق) و چند نسخه کهن دیگر.

-فتح گنجینه شاهی، شرح احادیث رازداران الهی...

الصادی (فی العروض و القوافی)

میرزا احمد بن محمد بن علی شیروانی (-1250 ق).

الصادی

تفسیر، از محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، تألیف: 1075 ق. خ. آستان قدس، ش 11140 (1083 ق) و چند نسخه دیگر.

-بحمدک یا من تجلی لعباده فی کتابه...

صادی نامه- فیض ایزدی در پاسخ احمد

فارسی، منظومه [ملا لطف الله بن] محمد جواد صادی گلپایگانی (-1378 ق). ط. تهران، 1330 ش.

الصادیه (فی نظم الکافیه)

نحو، از سید قوام الدین محمد بن محمد مهدی سیفی حسینی قزوینی (سده 12 ق). مذکور در پایان «معارض» سید حسین قزوینی.

صالح الاعمال

فارسی، رساله عملیه، از سید حسین کاشی.

صالحیه

فارسی، از حاج محمد حسن صالح علیشاه بن نور علیشاه (یا ملا علی بن سلطان محمد) گنابادی.

ط. تهران، 1330 و 1333 ق.

صبائیه و شبائیه

فارسی، مثنوی، از محترم کاشانی (-999 یا 1000 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

الصبابه-دیوان الصبابه

صباح الارتیاح

فارسی، از شیخ عبد العظیم صدوقی اردبیلی. ط.

تهران.

صبح الرضوی

تعقیبات، از سید محمد رضا بن اسماعیل موسوی شیرازی (-پس از 1300 ق). ط. 1299 ق (در مجموعه او).

صبح الیقین

میرزا محمد بن عبد التّبی اخباری (-1232 ق).

نواده اش محمد تقی از آن یاد کرده.

ص: 393

صبح صادق

فارسی، در وظائف سلطان، از میرزا ابوالمکارم بن ابی القاسم موسوی زنجانی (-1330 ق). خ. موجود.

صبح صادق

فارسی؟، از نواب احمد حسین مذاق هندی.

مذکور در «تاریخ احمدی».

صبح صادق

فارسی، از صدر الافاضل حسن تسلیم (سده 13 ق). مذکور در «مآثر».

صبح صادق

فارسی، رجال، از محمد صادق بن محمد صالح اصفهانی (-1062 ق). مذکور در «خزانه عامره».

صبح صادق

فارسی، شرح عروض عینیة حمیری، از ملا صادق بن علی بن ابی طالب یزدی اردکانی، که در 1282 ق به نام ناصر الدین شاه تألیف کرده.

خ. دیده شده.

-حمد بی حد و ثنای بی عدد واجب الوجودی را

صبح گلشن

فارسی، تذکره شعراء، از سید علی حسن خان بن صدیق حسن خان سلیم. ط. کلکته، 1295 ق.

الصبح المنبئ عن حیشه المتنبئ

شیخ ابراهیم بن علی عاملی شامی معاصر حرّ عاملی (-1104 ق). مذکور در «امل الآمل».

الصبح و الشفق (و تحقیق ما بین الطلوعین)

محمد علی بن محمد اسماعیل حسینی بیرجندی (-1305 ق). خ. موجود.

-یا من دلغ لسان الصباح...

صبح کاذب

فارسی، از خواجه نصیر الدین محمد طوسی (-672 ق). خ. مرعشی قم.

-صبح کاذب نوری است مستطیل

صبح و عصر

فارسی، اشعار محسن شفايي. ط. تهران، 1333 ش؛

صبر

فارسی، از سید محسن صدر الاشراف.

صبر و رضا در مصائب یحیی

اردو، مثنوی. ط.

صبيان

فارسی، مثنوی، از سید قاسم. خ. موجود.

الصبيح

ابو الغنی محمود بن حسین کشاجم. مذکور در «کشف الظنون».

صحائف الابرار في وظائف الاسحار

شیخ محمد حسین بن علی کاشف الغطاء (-1374 ق)، در جوانی نگاشته.

-لک الحمد یا من جعل الدعاء الیه الوسيله

صحائف الابرار بوظائف الاسحار

فارسی، از سید محمد بن محمد کاظم طباطبائی یزدی (-1334 ق).

الصحائف الاربعون-اربعون سوره

صحائف الاعمال (في الادعيه المأثوره عن خير آل)

فارسی، از ملا حیدر علی بن نعمت الله طبسی، تالیف: 1006 ق. خ. آستان قدس، ش 3237 (1068 ق).

الصحائف الالهيه

كلام، از شمس الدين محمد بن اشرف حسيني سمرقندی (-ح 600 ق).خ.مرعشی قم.

-الحمد لله الذي استحق الوجود والوحده بالذات...

صانف العالم

میرزا محمد مهدی بن محمد باقر اصفهانی معروف به فروغ الدین (1223 ق-).خ.مجلس

ص: 394

صحائف العقبان (فی وظائف الایمان)

میرزا غلام علی بن محمد بن عبد الکریم هروی حائری (سده 13 ق).

صحابه النبی

اردو، از شیخ سعادت حسین بن منصور علی سلطان پوری (-1330 ق)، تالیف: 1355 ق.

صحابه النبی فی رکاب الوصی

محمد علی بن غلام علی تویسرکانی (-1341 ق).

صحاح الاثر (فی امامه الاثمه الاثنی عشر)

شمس الدین ابو الحسین یحیی بن حسن ابن بطریق حلّی (-606 ق). مذکور در «الخصائص الفاطمیه».

صحاح الاخبار (فی نسب الساده الفاطمیه الاخبار)

سراج الدین محمد بن عبد الله رفاعی واسطی فخرومی (-885 ق). ط. قاهره، 1306 ق.

صحاح العجم - صحاح الفرس.

صحاح الفرس

فارسی، لغت، از شمس الدین محمد بن هندو شاه نخجوانی، که در 728 ق به روش «صحاح» جوهری در 25 باب تألیف کرده. ط. تهران، 1341 ش.

-الحمد لله الذی الهمننا اللغات و العبارات.

صحبت الابدکار

فارسی، مثنوی، از عطاء الله بن یحیی نوعی زاده (-1044 ق).

صحبت با رفیق - (نالہ غریبانہ)

فارسی، از غلام حسین بن حیدرقلی تیرنوری. ط.

تفلیس، 1909 م - 1327 ق.

صحبت نامه

فارسی، مثنوی، از عماد الدین فقیه کرمانی (-772 یا 773 ق). خ. موزه بریتانیا و آکادمی علوم روسیه.

صححه احادیث اصحابنا

قطب الدین سعید بن هبه الله راوندی (-573 ق).

در قضاء «وسائل» از آن نقل شده است.

صحته زنان و دختران

فارسی، از عبد الحسین کافی. ط. تهران، 1314 ش.

صححه صلاه مستصحب الذهب المستور فی الکم و

نحوه

سید عبد الله بن نور الدین جزائری (-1173 ق).

مذکور در اجازه او.

صححه الصلاه فیما لانتم فی الستر وحده

شیخ بهاء الدین محمد بن حسین بهائی حارثی عاملی (-1030 ق). خ. خوانساری نجف.

صححه صلح حق الرجوع

ملاً عبد الجواد فریزی بیرجندی، مذکور در «بغیه الطالب».

صحته نامه

فارسی، مثنوی، از شوکت شیرازی، معاصر فتحعلی شاه قاجار که در 1233 ق در ستایش او سروده. خ. دانشگاه تهران.

- هر سخن را بیان خدا باشد

جز خدا دیگری چرا باشد.

صحته و اسلام

فارسی؟، از سید صدر الدین ظهیر الاسلام حجازی دزفولی.

صحت و مرض

فارسی، ادبیات، از محمد بن سلیمان فضولی بغدادی (-970 ق). خ. آستان قدس، ش 6426 (1273 ق) و 2 نسخه دیگر.

-حمد بیحد احدی را سزاست که ریاض بدن را

صحت محاورات

اردو، از سید مجاور حسین تمنای لکهنوی، ط. هند.

ص: 395

صحنه از دواج

فارسی. ط. بمبئی.

صحراي محشر

فارسی، داستان، از سید محمد علی جمال زاده.

ط. تهران، 1326 ش.

صحف ابراهيم

فارسی، تذکره شعرا، از ابراهیم علی خان (سده 12 ق). خ. توپینگن.

الصحف الادريسيه

احمد بن حسین بن محمد معروف به ابن متویه، خ. حسینیه شوشتریهای نجف. مجلسی آن را در کتاب دعاء «بحار الانوار» درج کرده است.

الصحف الادريسيه

ملا محمد جعفر بن محمد طاهر خراسانی (-1080 ق). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 14691 (1247 ق).

صحف الثقات

فارسی، مثنوی، از فضل‌ی شبستری، که در 927 ق به نام شیخ شاه شروانشاه سروده. مذکور در «دانشمندان آذربایجان».

الصحف العلیه (فی نظم متن الاجرومیه)

شیخ طاهر بن عبد علی مالکی (-1279 ق). خ.

موجود.

الصحف المکرمه (فی الحکمه المنظمه)

منظومه فلسفی، از سید محمد علی هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست کتابهایش.

صحن چمن

فارسی، اشعار در معجزات حسنین (علیه السلام). از مفتی محمد عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306 ق).

ط. عظیم آباد هند.

صحنه زندگی (سرنوشت مادر گناهکار)

فارسی، از ابو الفضل لسانی، ط. تهران، 1327 ش.

صحنه های مهیج عشق

فارسی، از اسکندر ریاشی، ترجمه محسن فارسی. ط. تهران.

الصحيح و الاعم

ناشناخته، مشتمل بر مقدمه، 4 فصل و خاتمه، مؤلف از متأخرین است. خ. مرعشی قم.

-سبحان من ادخلنا فی اعمّ الادیان.

الصحيح و الاعم

شمس العلماء محمد حسین جناب. مذکور در «مقصد الطالب» او.

الصحيح و الاعم

ملاً عبد الصمد همدانی حائری، خ. آستان قدس، ضمیمه ش 11423 (1280 ق).

الصحيح و الاعم

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء».

الصحيح و الاعم

سید مهدی (-1212 ق). خ. فیض آباد هند.

الصحيح و الاعم

حاج محمد ابراهیم کلباسی (-1261 ق). مذکور در «روضات الجنّات».

الصحيح و الاعم

میرزا ابو القاسم بن حسن محقق قمی (-1231 ق). مذکور در فهرست تالیفات او.

الصحيح و الاعم

میرزا ابو القاسم بن محمد علی کلانتری نوری (-1292 ق). مؤلف مضمون آن را در «مطرح الانظار» گنجانیده است.

آقا محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1205 ق). مذکور در فهرست تالیفات او.

ص: 396

الصحيح و الاعم

ملا محمد باقر بن محمد جعفر بهاری همدانی (-1333 ق).خ. موجود.

الصحيح العباسي

اخبار، از نظام الدين قرشي ساوجي (-ح 1040 ق).مذكور در «رياض العلماء».

صحيفه الابرار (في مناقب الاطهار)

فارسي، شرح احاديث، از ميرزا محمد تقی بن محمد بن حسين نيرمامقانی تبریزی (-1312 ق). تأليف: 1290 ق. ط. تبریز، 1319 ق.

صحيفه اخلاص

فارسي، مثنوی، از عبدی بیگ نویدی شیرازی (-988 ق).خ. دانشگاه تهران.

صحيفه اخوان الصفا- صحيفه اهل الصفا (في ذكر

اهل الاجتبا)

رجال، از ميرزا محمد بن عبد النبي اخباری (-1232 ق)، تأليف: 1212 ق.خ. آستان قدس، ش 6922 و 6923 و 6923 (1238 ق).

الصحيفه الادريسيه-الصحف الادريسيه

الصحيفه الاسطرلابيه-الصحيفه

صحيفه الاصفيا

فارسي، مثنوی، از مير عين الدين حسين بن محمد رضا موسوی دزفولی ذهبي (1273 ق-).

- به نام خداوند جانهای پاک

که بنهاد جان اندرین تیره خاک

صحيفه الامان

ادعيه، از سيد حسين بن حسن مجتهد کرکی (-1001 ق).مذكور در «رياض العلماء».

صحيفه الامان (في احوال صاحب الزمان)

شيخ محمد رضا بن قاسم غراوی نجفی (معاصر).

خ. دیده شده.

الصحيفه الانجيليه

با «الصحيفه السجديه» در ايران چاپ شده است.

الصحيفه الجعفریه-اللثالی السنيه

الصحيفه الحسينيه

سيد محمد حسين بن محمد علي شهرستانی (-1315 ق)، تأليف: 1303 ق. ط. تهران، 1306 ق.

-الحمد لله مجيب الدعوات

صحيفه الديات

امير المؤمنين (عليه السلام)، مذكور در اخبار.

صحيفه الرشاد

فارسی، زندگینامه ابو مسلم خراسانی، از سيد محمد زمان بن محمد جعفر رضوی (-1041 ق). خ. مرعشی قم.

صحيفه الرضا (عليه السلام) - مسند الرضا (عليه السلام)

حديث، منسوب به امام علي بن موسى الرضا (عليه السلام). ط. مشهد آستان قدس.

خ. آستان قدس، ش 6168 (881 ق) و چند نسخه ديگر.

الصحيفه الرضويه

ناشناخته. ملا حسين كاشفي (-910 ق)، در روضه الشهداء از آن نقل می کند.

الصحيفه السجديه - الصحيفه الكامله

ادعيه و مناجات، از امام زين العابدين علي بن حسين عليه السلام (95 ق). ط. تهران، 1287 ق و مكرر در ايران و هند. خ. آستان

قدس، ضميمه 12405 (416 ق) و چند نسخه ديگر.

الصحيفه السجديه (الثانيه)

جامع: محمد بن حسن حر عاملی (-1104 ق) در 1053 ق. ط. ايران، بمبئی، 1321 ق. خ.

مرعشى قم.

-الحمد لله المجيب...

الصحيفه السجديه (الثالثه) - الدر المنظومه

جامع ميرزا عبد الله بن عيسى افندى اصفحاني، صاحب «رياض العلماء». ط. تهران 1324 ق،

ص: 397

خ. مرعشی قم.

-الحمد لله الذي جعل الدعوات اللطيفه

الصحيفه السجديه (الرابعه)

جامع: ميرزا حسين بن محمد تقى نورى (-1320 ق). ط. تهران 1322 ق. مرعشى قم.

-الحمد لله الذي جعل الدعاء سهما

الصحيفه السجديه (الخامسه)

جامع: سيد محسن بن عبد الكريم امين عاملى (-1371 ق). ط. صيدا، 1330 ق

الصحيفه السجديه (السادسه)

جامع: شيخ محمد صالح بن فضل الله حائرى مازندراني (-1297 ق). مذكور در فهرست تأليفات او.

الصحيفه السلطانيه - هشت بايه جنائيه

خواص آياتى كه بارب و ربنا آغاز مى شود، ناشناخته، به نام سلطان محمد واجد على شاه تأليف شده. ط. 1286 ق.

صحيفه شاهى

فارسي، منشآت، از ملا حسين بن على واعظ كاشفى (-910 ق) كه به نام سلطان حسين بايقرا تأليف کرده. خ. آستان قدس، ش 4991

صحيفه الشعر

حاج ملا اسماعيل (سده 13 ق) ناظم «العقيده الوحيدة».

صحيفه الشيعه

فارسي، اصول دين، از ملا اسد الله بن محمد صادق بروجردى (سده 13 ق). خ. موجود.

- (بعد الحمد) اصول دين چند چيز است؟ ...

الصحيفه الصادقيه (و الدعوات الجعفرية) - التحفه

الاحمديه (للفرقه الجعفرية)

شيخ احمد بن صالح بن طعان سترى بحراني (-1315 ق) تأليف: 1307 ق. خ. ديده شده

-الحمد لله الذى يجيب المضطر...

صحيفه الصفا(فى ذكر اهل الاجتباء و الاصفا)- صحيفه اخوان الصفا

صحيفه العابدين (فى حياه الامام زين العابدين ع)

اردو، از سيد اولاد حسين بلگرامى ط.

الصحيفه العظمى (فى استخراج الاسماء الحسنى)

سيد مجد الدين حسين افطسى. مذكور در «ذخائر الاسماء» اخلاطى.

الصحيفه العلويه و التحفه المرتضويه

جامع: شيخ عبد الله بن صالح سماهيجى (-1135 ق)، تأليف 1129 ق. ط. ايران، 1279 ق و مكرر، بمبئى، 1319 ق. خ. آستان قدس، ش 11754 (1231 ق) و يك نسخه ديگر

-الحمد لله الذى جعل الدعاء مفتاح الفلاح...

الصحيفه العلويه (الثانيه)

جامع: ميرزا حسين بن محمد تقى نورى (-1320 ق). ط. 1321 ق.

-الحمد لله الذى جعل الاجابه مقرونه...

الصحيفه العلويه

سيد مهدى غريفى بحراني. مذكور در فهرست تأليفات او،

صحيفه فال

فارسي، از محمد وجدانى. ط. تهران، 1329 ش.

الصحيفه القادمية-الصحيفه المهدويه

شيخ فضل الله بن عباس نورى (-1327 ق).

صحيفه قاصريه

فارسي، مثنوى، از محمد على قاصر كرمانى. خ.

دانشگاه تهران.

- به نام خداوند پست و بلند

منزه ز هر نقص و از چون و چند

الصحيحه الكاظميه

ادعیه و مناجات، از سید محمد کاظم بن عبد العظیم طباطبائی یزدی (-1337 ق). ط.

ص: 398

بغداد، 1337 ق.

صحیفه لاریب

فارسی، مثنوی، از عبدی بیگ نویدی شیرازی (-988 ق). خ. دانشگاه تهران

صحیفه المحبته

فارسی، چهل حدیث در مناقب امیر المؤمنین (علیه السلام). خ. مشکات.

-حرفی که بر زبان

صحیفه المتقین و منهج الیقین

فارسی، امامت، از محمد رضی بن محمد تقی مجلسی، که در روزگار شاه سلطان حسین صفوی در یک مقدمه و 118 باب نوشته. خ. آستان قدس، ش 7178 (1170 ق).

-ستایش بیرون از ترجمه تعقل مترجمان

صحیفه المجتهدین و المحدثین

سید مهدی بن صالح قزوی.

-الحمد لله كما هو اهله

الصحیفه المحمديه و النور الاحمديه

ادعیه، خطب و مواعظ نبوی، از شیخ ابراهیم بن محسن کاشانی. ط

-الحمد لله الذي نور بنور قدرته

الصحیفه الملكوتیه

میر محمد باقر بن محمد حسینی استرآبادی محقق داماد (-1040 ق). خ. موجود

الصحیفه المهدویه-الصحیفه القائمه

الصحیفه المهدویه

ادعیه حضرت حجت (علیه السلام)، جامع: محمد بن رجب علی تهرانی، تألیف: 1358 ق.

الصحيفه المهدويه

در فهرست كتب چاپی یاد شده و شاید با «الصحيفه الهاديه» یکی باشد.

الصحيفه النبويه

سید محمد علی بن محمد حسین شهرستانی.

مذکور در فهرست تألیفات او.

صحيفه النجات

ادعیه و زیارات، ط. بمبئی، 1272 ق.

صحيفه النور

فلسفه، از تقی الدین ابو الخیر محمد بن فارسی (سده 10 ق). مذکور در «كشف الظنون».

صحيفه نور

اردو، زندگینامه قاضی نور الله شوشتری، از سید صغیر حسین شمس دهلوی. ط.

صحيفه الوداد و مكاتيب الاتحاد

فارسی، عرفانی، از عزلتی.

صحيفه الولاء

اردو، دیوان مدایح و مرثی محمد هادی عزیز (-1354 ق). ط.

الصحيفه الهاديه و التحفه المهديه

ادعیه وارده از حضرت حجت (علیه السلام)، جامع شیخ ابراهیم بن محسن کاشانی. ط. تهران، 1318 ق.

-یا من تحیرت فی اشعه انواره...

الصداق، کتاب

شیخ ابو القاسم جعفر بن محمد بن قولویه، (-367 یا 369 ق) استاد شیخ مفید. مذکور در رجال نجاشی.

الصداق، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود سلمی عیاشی سمرقندی. مذکور در همان مأخذ.

صدای حقانی (فی کشف حقیقه طریقه الشیخ

عبد القادر الجیلانی)

اردو، از احمد علی امرتسری. ط.

صدای درابی (صدای درای؟)

فارسی، مثنوی در اخلاق و تواریخ ائمه (علیه السلام). ط.

ص: 399

مذکور در فهرس اثنا عشریه لاهوری

صد باب (در معرفت اسطرلاب)

فارسی، از خواجه نصیر الدین محمد طوسی (-672 ق)، خ. آستان قدس، ضمیمه ش 12042 (1104 ق)

-حمد بی حد و ثنای بی عد قادری را

صد باب (در معرفت اسطرلاب)

فارسی، از نور الله بن محمد حسنی شوشتری (-ح 925 ق). خ. خوانساری نجف. آستان قدس، ضمیمه ش 10784 (-1262 ق).

صد بازی تفریحی جهت کودکان

فارسی، از امیر گودرز نیا. ط. تهران.

صد بازی دبستانی

فارسی، از ابراهیم بنی احمد. ط. تهران.

صد پند تا گور

فارسی، ترجمه ضیاء الدین بهروش. ط. کلکته، 1935 م.

صد پند

فارسی، قصص اخلاقی. ط. تهران.

صد پند

فارسی، از نظام الدین عبید زاکانی. ط. (با دیوان او).

صد پند عدالت

فارسی، از سید حسین بن ابی تراب عدالت سروستانی شیرازی. ط. تهران، 1316 ش.

صد پند لقمان

فارسی، ط. لکهنو، 1925 م (با رساله خواجه عبد الله انصاری و تحفه الملوک).

صد پند لقمان

فارسی، مثنوی، از یکی از شاعران سده 9 ق، که در 878 ق سروده. ط. هند.

صد پند لقمان

فارسی، ناشناخته. خ. موجود.

صد پند لقمان-تحفه الملوک:

صد پند مناجات راجی

فارسی، از ابو الحسن محمد بن حاج بابا راجی اصفهانی. ط.

صدح الحمامه (فی احوال الوالد العلامه)

حاج میرزا ابو الفضل بن ابی القاسم نوری کلانتری (-1316 ق) که در شرح حال پدرش نوشته. ط.

صد حکایت

فارسی، از خلیل ثقفی اعلم الدوله. ط. تهران، 1328 ق.

صد خطابه

فارسی، منسوب به میرزا آقا خان کرمانی. ط.

صدر التواریخ

سید صدر الدین بن سید حسین ظهیر الاسلام زاده حجازی دزفولی.

صدر الدین شیرازی و افکار فلسفی او

فارسی، از محمد جواد بن ابی طالب تربتی. ط.

تبریز، 1312 ش.

صدریه-صید و ذبایح

فارسی، از صدر جهان سید حسین بن روح الله حسینی طبسی حیدرآبادی، که برای سلطان قطب شاه تألیف کرده و در آن احوال بیشتر حیوانات را آورده است. و صاحب ریاض العلماء نسخه آن را داشته است.

صدریه

فارسی، مثنوی در اصول دین، از میرزا علی اکبر صدر الاسلام دبیر همدانی.خ.مرعشی قم.

- گوش کن ز اسرار علم بالقلم

تا چه می گوید ز علم ما علم

الصدريه

نحو، از سید معز الدین محمد بن ابی الحسن موسوی، که برای فرزندش صدر الدین در یک مقدمه و 3 مقصد نوشته.خ. موجود.

ص: 400

-لک الحمد یا فاعل ما یشاء.

صدریه

فارسی، در وجوب نماز جمعه، از سید صدر الدین محمد بن محمد صادق حسینی قزوینی، تألیف: پیش از (1100 ق). این رساله ردی شرحگونه است بر رساله «تهجدیه» استادش آقا رضی قزوینی. خ. موجود.

-نیایش بی عدو ستایش افزودن از عدد

صد سال زیستن

فارسی، از ویکتور پوشه، ترجمه محسن بن محمد تقی اسعد السلطنه جهانسوز. ط.

صدف

فارسی، کشکول گونه ای از ملا حبیب الله بن علی مدد کاشانی. ط. تهران.

الصدف (ورمی الهدف)

در آفریش عالم، از سید محمد علی هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

صدف الدرر (فی علم الحجر)

فارسی، کیمیا، از شیخ موسی بن محمد علی خراسانی حائری (-ح 1333 ق).

صدف اللالی (فی شجره ابی المعالی)

سید هبه الدین محمد بن حسین شهرستانی، در نسب و احوال جدّ و دودمانش نوشته.

الصدف المشحون (بانواع العلوم و الفنون)

فارسی، کشکول، از حاج ملا محمد شریف بن رضا شیروانی (سده 13 ق). ط. تهران، 1314 ق.

الصدقات، کتاب

ابو سهل اسماعیل بن اسحق نوبختی (-260 ق).

صد قاعده انشاء و املاء

فارسی، از غلام حسین صالحی علامی. ط.

تهران، 1332 ش.

صدق الخبر (فی خوارج القرن الثالث عشر)

در اثبات خارجی بودن وهابیون، از شریف عبد الله بن حسن پاشا. ط. لاذقیه.

صدق الخطاب فی رشد المرتاب

سید مهدی بن صالح کیشوان موسوی، در رد «الخطاب الکریم» که تألیف نویسنده مسیحی است. ط. العماره، 1350 ق.

صد قصیده

فارسی، از محمد علی بن محمد حسین طبسی خراسانی معروف به عارفچه (ح 1290 ق-). ط.

صدق السان (فی فوائد الانسان)

فارسی، از شیخ بهاء الدین بن یحیی شیرازی. ط.

بمبئی، 1321 ق.

الصدقه غیر الواجبه

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی، مذکور در رجال نجاشی.

الصدقه و النحل و الهجه

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق). نیز مذکور در رجال نجاشی.

صد کلمه امیر المؤمنین (علیه السلام)

با شرح منظوم فارسی، ط. (با صد کلمه جاحظ).

-لو کشف الغطاء...

صد کلمه امیر المؤمنین (علیه السلام)

با ترجمه منظوم فارسی، ظاهراً از ملا عبد الباقی خطاط. خ. آستان قدس، ش 1729 (سده 11 ق).

صد کلمه امیر المؤمنین (علیه السلام) -الحکمه البالغه

صد کلمه امیر المؤمنین ---

صد مسأله

فارسی، ریاضی، از میرزا صدیق خان اعلم. ط. تهران.

صد مقاله

فارسی، از عبد الحسین بن عبد الرحیم معروف به میرزا آقا خان کرمانی (-1314 ق). محتملا با «صد خطابه» یکی است.

صد میدان

فارسی، از خواجه عبد الله انصاری (-481 ق).

ط. اروپا، 1954 م.

صد و پنجاه مقاله یادگار عصر جدید

فارسی، از خلیل ثقفی اعلم الدوله. ط. تهران، 1314 ش.

صد و ده مسأله شیمی حل شده

فارسی، از معزی. ط. تهران.

صد و سی و یک مسأله شیمی حل شده

فارسی، نیز از معزی. ط. تهران.

صد و یک منبر---

ص: 402

محمد باقر موسوی دزفولی.خ. مرعشی؟

-الحمد لله رب العالمين المتجلى على خلقه...

صراط الزاهدين

فارسی، ادعیه و اعمال، از سید محمد عبد الحسیب بن احمد علوی، واده محقق داماد.

خ. موجود (1083 ق).

-حمد بیحد و ثنای بی عدد واجب الوجودی را

صراط السطور

فارسی، مثنوی در آموزش خط، از سلطان علی مشهدی (-926 ق) که در 920 ق سروده. ط. (در آخر «تذکره الخطاطین»).

الصراط السوی (فی آداب القاضی و المفتی)

سید حسین بن نصر الله عرب باغی، تألیف:

1331 ق.

-الحمد لله الذي هدانا الى الصراط السوی

الصراط السوی (و البرهان الجلی فی تعیین خلفه)

علی بعد النبی ص)

شیخ محمد حسین بن محمد مهدی سلطان آبادی (-1314 ق).

الصراط السوی (فی غوایه البغوی)

شیخ محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق). مذکور در «نجوم السماء».

الصراط السوی (فی احوال المهدي (عليه السلام))

اردو، از سید محمد سبطين سروسوی. ط.

صراط العارفين (فی اصول الدين)

ملا علی خراسانی (-1356 ق).خ. موجود.

صراط العارفين (في اصول الدين)

فارسی، از میرزا مهدی بن مصطفی حسینی لاهوتی معروف به بدایع نگار.

صراط المتقين

فارسی، از سید رضا بن اسماعیل موسوی شیرازی (-1302 ق). ط. تهران 1290 ق.

الصراط المستقیم

فارسی، رساله عملیه، از سید ابو القاسم علامه تبریزی. ط. 1345 ق.

الصراط المستقیم (فی التمييز بين الصحيح و السقیم)

درایه و رجال، از میرزا ابو الهدی بن ابی المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1356 ق).

-الحمد لله الذی...بوارع ثاقبات الفطن

الصراط المستقیم

سید اسماعیل بن علی مددقائی. مذکور در «بغیه الطالب». بیرجندی.

الصراط المستقیم

فارسی، اصول دین، از شیخ اسماعیل تبریزی.

ط. تبریز، 1313 ق

الصراط المستقیم

اصول و فروع، از شیخ بابویه بن سعد بن محمد بن حسن بابویه، شاگرد حسن حسکا (جد شیخ منتجب الدین).

الصراط المستقیم (فی ارتباط الحادث بالقدیم)

میر محمد باقر بن محمد حسینی میر داماد (-1040 ق). خ. آستان قدس، ش 786.

-یا مفیض العقل و واهب النفس

الصراط المستقیم

مناظره با عامه، از سید محمد تقی هندی. ط.

الصراط المستقيم (في معرفه بعض ما يتعلق بالدين

القويم)

فارسی، اصول دین و اخلاق، از شیخ محمد جواد بن غلام رضا قمی. ط. تهران، 1356 ق.

الصراط المستقيم (في اصول الدين القويم)

شیخ حبیب آل ابراهیم مهاجر عاملی. ط.

العماره، 1348 ق، و مکرر.

الصراط المستقيم

در اصول حقه، از سید حسین بن نصر الله عرب باغی. مذکور در فهرست تألیفات او.

ص: 403

الصراط المستقیم (فی تفسیر الكتاب الکریم)

سید حسین بن رضا حسینی بروجردی، تألیف:

1275-1271 ق. ظاهراً بیش از سوره بقره را تفسیر نکرده است. خ. موجود.

- تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ ...

الصراط المستقیم

در استخراج سمت قبله، از رستم بن شاه و یردی زنگنه خوانی، تألیف: 1096 ق. خ. آستان قدس، ش 5361 (1096 ق).

- الحمد لله الذي هدانا للصراط المستقیم

صراط المستقیم

فارسی، از زین العابدین بن محمد کریم خان کرمانی. ط. تبریز، 1348 ق.

الصراط المستقیم - نجات الطالبین

فارسی، فقه، از عبد الوهاب صابونی، یا امیر حسین بن عالم حسینی (-719 ق). خ.

آستان قدس، ش 2490

- بعد حمد و ثنای حضرت کبریا

الصراط المستقیم

گجراتی، در استحباب تعزیه سید الشهداء (علیه السلام) از غلام علی بهاونگری (-1367 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الصراط المستقیم

اصول فقه، از سید محمد علی خوانساری (-1286 تا 1288 ق)، که در جوانی در گذشته و ناتمام مانده است. مذکور در اجازه سید ابو تراب به سید مهدی بحرانی.

الصراط المستقیم (فی شرح الاربعین)

فارسی، در فضائل امیر المؤمنین (علیه السلام)، از ملا محمد علی بن احمد قراچه داغی. ط. تبریز، 1300 ق.

الصراط المستقیم

جواب سؤالات راجه ناهن، از سيد على اكبر بن محمد نقوى هندی (-1326 ق) مذکور در «تجلیات».

الصراط المستقیم

مناقب، از شیخ علی اکبر یزدی.

الصراط المستقیم (الی مستحقى القديم)

امامت، از زین العابدین ابو محمد علی بن محمد بیاضی نباطی عاملی (-877 ق)، تألیف:

854 ق.خ. آستان قدس، ش 2068 (1103 ق).

-الله احمد حمدا لا یضاهى

الصراط المستقیم

فارسی، مبدأ و معاد، از محمد قاسم تبریزی، تألیف: 1083 ق. مذکور در «دانشمندان آذربایجان».

-گرانیهاترین در شاهوار نیایش و ثنا

الصراط المستقیم و المنهج القویم

شرح و متن از سید محمد بن هاشم هندی غروی (-1323 ق)، که کتاب البیع را در 1269 ق به پایان رسانیده است.خ. موجود.

الصراط المستقیم

فارسی، اصول دین، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «سبیل النجاه» مؤلف.

صراط مستقیم

فارسی، مثنوی، از محمد بن عبد الله قاجار که به نام عباس میرزا سروده.خ. ملک (1241 ق).

-حمد بیرون از حد و شکر افزون از عد...

مفصل کرده اندر گنج اسماء

صراط المنعمین

فارسی، از زین العابدین بن محمد کریم خان کرمانی.ط. تهران، 1350 ق؛ تبریز، 1351 ق.

صراط النجاه (ترجمه وسیله النجاه)

فارسی، رساله عملیه، از آقا سید ابو الحسن بن سید محمد موسوی اصفهانی (-1365 ق)، ترجمه سید ابو القاسم اصفهانی. ط. 1345 ق و مکرر در نجف، ایران و هند.

ص: 404

صراط النجاه

فارسی، ترجمه حدیث اعرابی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1110 ق).

ط. تهران، 1316 ق و مکرر.

-الحمد لله الواحد الفرد

صراط النجاه

در معارف، نیز از علامه مجلسی، در «بحار الانوار» به آن ارجاع داده است.

-الحمد لله الذي سهل لنا سلوك شرايع الدين

صراط النجاه

فارسی، رساله عملیه، از شیخ محمد حسن بن صفر علی بارفروشی. ط. 1321 ق.

صراط النجاه

فارسی، اصول دین، از میرزا عبد الرحیم بن نصر الله قراچه داغی. ط. تبریز، 1331 ق.

-سبحانك ما اضيق الطرق...

صراط النجاه

فارسی؟، رساله عملیه، از میرزا عسکری بن هدایت الله رضوی مشهدی (-1280 ق) که شاگردش ملا- نوروز علی صاحب «فردوس التواریخ» آن را از «نجاه المتقين» استخراج کرده است. خ. دیده شده.

صراط النجاه

فارسی، رساله عملیه، از شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری دزفولی (-1281 ق). ط.

تهران، 1319 ق و مکرر. بر این رساله حواشی بسیاری نوشته اند و به عربی هم ترجمه شده است.

الصراط الوسيط

اثبات واجب، از میر علاء الملک بن قاضی نور الله شوشتری. مذکور در «صبح گلشن».

صراط اليقين (في شرح تبصره المتعلمين)

شیخ احمد بن زین الدین احسانی (-1241 ق).

درج در «جوامع الكلم». ط. تبریز، 1273 و 1276 ق.

صراف الصرف

فارسی، قواعد صرف، از میرزا محمد علی ادیب تهرانی، تألیف: 1339 ق.

-بدانکه هر آوازی از هر جسمی چه انسان...

الصره الخفیه (فی شرح الدرہ النجفیه)

شیخ علی بن جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1315 ق). شرح منظومه بحر العلوم است.

مذکور در «غایه الآمال».

صرح التالی ---

ص: 405

صرف

فارسی، از شیخ محمد حسین فاضل تونی (-1379 ق). ط. تهران، 1315 ش.

الصرف

سید محمد علی بن ابی الحسن آل نور الدین موسوی عاملی (-1290 ق).

صرف

فارسی؟، از محمد بن عنایت احمد خان کشمیری (-1235 ق). مذکور در «نجوم السماء».

الصرف، کتاب

در صرفی، از شیخ ابو القاسم جعفر بن محمد بن قولویه (-367 یا 369 ق).

الصرف، منظومه فی

سید محمد تقی بن مؤمن قزوینی (-1270 ق).

الصرف، منظومه فی

قصیده لامیه عبد الرحیم که نسخه مؤرخ 1234 ق آن در مدرسه بروجردی نجف موجود است.

-بدأت باسم الله و الحمد اولاً

فاحمده حمداً كثيراً مسلسلاً

الصرف، منظومه فی

سید علی بن محمد قطب ذهبی شیرازی.

-الحمد لله الحمید فی الازل

صرف فی القرآن من کل مثل

الصرف، منظومه فی

مولوی علیرضا بن طالب کابلی (سده 13 ق). خ.

دیده شده.

الصرف، منظومه فی

علیرضا تبیان الملک تبریزی.

-قال ابن داود علی الرضا

عفی الاله عنه ممّا قد مضی

الصرف، منظومه فی

میرزا محمد بن سلیمان تکابنی (-1302 ق).

صرف (منظوم)

فارسی، دو منظومه، از سید زین العابدین بن ابی القاسم طباطبائی. خ. موجود.

صرف (منظوم)

فارسی، ناشناخته. خ. موجود.

- بعد بسم الله دارم در مقال

حمد سبحانی که باشد بی مثال

صرف (منظوم)

فارسی، ناشناخته، در یک مقدمه، 3 فصل، 3 مقصد و خاتمه. خ. موجود.

صرف آسان

فارسی، از میرزا یوسف خان نجات. ط. تبریز، 1310 ش.

صرف افعال فرانسه

فارسی، از میرزا علی اکبر نقاش مزین الدوله. ط.

تهران. 1304 ق.

صرف افعال و مورد استعمال زمانها در زبان

فرانسه

فارسی، از ابراهیم شکورزاده. ط. تهران.

صرف صالحی

فارسی، از میرزا احمد ذو الریاستین کرمانی. ط.

تبریز. 1327 ق.

صرف الصرف (و لب اللباب فی علم الصرف)

سید صدر الدین محمد بن محمد صادق قزوینی، تألیف: 1101 ق. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی من آیاته تصریف الرياح

صرف فرانسه

فارسی، از علی مترجم الممالک. ط. تهران، 1318 ق.

صرف متوسطه

فارسی، از شیخ محمد حسن بن محمد تقی هروی خراسانی. ط. مشهد، 1349 ق.

ص: 406

صرف میر

فارسی، از علی بن محمد حسینی معروف به میر سید شریف جرجانی (-816 ق). ط. مکرر.

الصرف و بیعه

در صرافیه، از ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

الصرف و قواعدہ

ادیب تاج الدین ابو تراب علی بن عبد اللہ قزوینی شاگرد فضل اللہ راوندی. مذکور در فهرست منتخب الدین.

صرف و دستور ذو

فارسی، از علی اکبر خدابنده، ط. تهران، 1313 ش.

صرف و نحو

فارسی، از محمد خوانساری، ط. تهران، 1333 ش.

صرف و نحو (دستور زبان فارسی)

فارسی، از حاج محمد کریم خان بن ابراهیم کرمانی. ط. کرمان، 1365 ق.

صرف و نحو فارسی

ادیب السلطنه حسین سمیعی. ط. تهران، 1333 ش.

صرف و نحو

فارسی، از میرزا احمد خان بن محمد علی بهمنیار دهقان کرمانی (-1334 ق). ط. تهران، 1334 ش.

صرف و نحو خط آریا (خط میخی)

فارسی، از محمد نصیر فرصت شیرازی، ط.

بمبئی، 1322 ق (با «جغرافیای هندوستان»).

صرف و نحو

فارسی، از حبیب اللہ آموزگار شیرازی، ط.

ایران.

صرف الهم

ابو الفرج قدامه بن جعفر بن قدامه (- پس از 320 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الصرفه، کتاب - الموضح (عن وجه اعجاز قرآن)

سید مرتضی ابو القاسم علی بن حسین موسوی (-436 ق). مذکور در رجال نجاشی.

صرف المعره عن المعری

در حمایت از ابو العلاء معری، از سید ابو علی معروف به ابن حاجب الباب. مذکور در «عمده الطالب».

صغری

فارسی، از سید ابن الحسن هندی، ط. کانپور، 1905 م.

صغری

فارسی، منطق، از سید محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق).

صغری

منطق، از سید شریف جرجانی که فرزندش شمس الدین محمد (-838 ق) آن را به عربی ترجمه کرده و در «مجالس المؤمنین» نام این ترجمه «الغره» آمده است.

الصغیره و الکبیره و تحقیقهما

میرزا ابراهیم بن محمد معصوم حسینی تبریزی قزوینی (-1149 ق). مذکور در پایان «معارج الاحکام».

الصفاء (فی تاریخ الائمه)

احمد بن ابراهیم بن ابی رافع انصاری. ابن غضائری که استاد شیخ طوسی و نجاشی است، از او روایت کرده است.

صفاء الروضه

حاشیه بر «الروضه البهیة» (شرح لمعه)، از سید محمد صالح بن حسن موسوی، حائری معروف به میرزا صالح عرب (-1303 ق).

مذکور در «المآثر و الآثار».

صفاء القلوب

اخلاق، از سید عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق).

صفاء اللئالی (فی احکام المسجد السفالی)

سید علی حسین بن خیرات علی زنگی پوری.

مذکور در «لسان الصادقین».

صفاء اللؤلؤ

میرزا محمد بن عبد التّبی اخباری (-1232 ق).

نواده اش محمد تقی از آن یاد کرده است.

صفائح الابریز (فی شرح الوجیز)

شرح وجیزه بهائیه در درایه، از سید امجد حسین بن منور علی سونوی الله آبادی. ط. لکهنو.

صفائیه

فارسی، مثنوی، از لطف الله محزون اسدآبادی (-1340 ق). ط. تهران، 1375 ق.

الصفات، رساله فی

میر صدر الدین محمد دشتکی شیرازی (-903 ق). مذکور در «کشف الظنون».

الصفات، کتاب

ابو سهل اسماعیل بن اسحاق نوبختی (-260 ق).

صفات الانبیاء

شیخ ابو الحسن علی بن حاتم بن ابی حاتم قزوینی، از مشایخ نجاشی و مذکور در رجال او.

صفات الانسان

فارسی؟ از شیخ محمد علی صفوت تبریزی (سده 14 ق).

صفات الباری تعالی

محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق). مذکور در «غایه الآمال».

صفات باری تعالی

فارسی، مثنوی، از ملا سعید خلیجی، خ. ملک.

الصفات الثبوتیه و السلبیه

سید محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی (سده 13 ق). مذکور در «خلاصه الاخبار» او.

صفات الجواهر و خواص الاحجار- جواهرنامه

صفات الحيوان

فارسی، ترجمه «حیاه الحيوان» دمیری، با اضافات، از منصور بن حسن بن ابراهیم ایجی شبانکاره ای که در حدود 930 ق آن را به پایان رسانیده است. خ. مرعشی قم.

- حمد بیحد حکیمی را سزد که نجاری لطیف

صفات الخلفاء

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-205 ق). مذکور در رجال نجاشی.

صفات الذات و صفات الفعل

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1110 ق). ط. هند (با بعض رسائل دیگرش).

- الحمد لله... اما بعد باید دانست که صفات مقدس حق تعالی بر دو نوع است.

صفات الذات و صفات الفعل

شیخ الشریعه فتح الله اصفهانی (-1339 ق). خ.

دیده شده.

صفات الرجال و النساء

فارسی، از زین العابدین علی بن حسین انصاری شیرازی (-806 ق).

صفات الشیعه

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381ق).خ.مرعشی قم.

-قال ابو جعفر محمد بن علی....

صفات العاشقین

فارسی، مثنوی، از هلالی جغتائی (-936ق).

ط. تهران، 1324 ش.

ص: 408

صفات المؤمن و الكافر

در احوال و نکوهش ابو مسلم خراسانی که سید احمد در «اظهار الحق» بدون ذکر نام مؤلف از آن یاد کرده است.

صفات النبی (علیه السلام)

ابو البختری و هب بن وهب بن عبد الله بن زمعه، از اصحاب امام صادق (علیه السلام).

صفانامه

فارسی، مثنوی، از عماد الدین فقیه کرمانی (-772 یا 773 ق) که در 766 ق سروده است.

خ. آکادمی علوم روسیه (در کلیات او).

الصفه (فی مذهب الواقفه)

در مذهب واقفیه، از احمد بن حسن قزاز بصری.

نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الصفه (فی الغیبه علی مذهب الواقفه)

عبد الله بن جبلة بن حیّان حرّ کنانی (-119 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

صفه ابی محمد العسکری (علیه السلام)، کتاب

احمد بن عبید الله بن یحیی بن خاقان. نیز مذکور در همان مأخذ.

صفه البحار و الغیث (و اخبار الرواد و ما حمدوا من

الکلاء)

امام ابو بکر محمد بن حسن بن درید لغوی (-321 ق). خ. خدیویه مصر.

صفه الجنه و النار

حنان بن سدیر صیر فی کوفی، که از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام روایت کرده است.

صفه الجنه و النار

سعید بن جناح کوفی بغدادی، از اصحاب امام کاظم و امام رضا (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

صفه الجنه و النار

عبد الله بن میمون قداح، از اصحاب امام صادق (علیه السلام).

صفه الجنه و النار

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

مذکور در رجال نجاشی.

صفه الجنه و النار

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بابویه قمی (-381 ق). خ. آستان قدس.

- حدثنا ابو جعفر احمد بن محمد بن عیسی

صفه الرسل و الانبياء و الصالحين

احمد بن ابی زاهر موسی اشعری قمی. نجاشی با اجازه از ابن شاذان و او به دو واسطه آن را از مؤلف روایت کرده اند.

صفه السرج و اللجام

ابو بکر محمد بن حسن بن درید (-321 ق). خ.

خدویوئه مصر.

صفه شعر کلب بن یربوع

احمد بن ابراهیم ابن حمدون. مذکور در فهرست ابن ندیم.

صفه الفقراء

عرفان، از میر سید علی بن شهاب الدین همدانی (-786 ق). خ. مرعشی قم.

- الحمد لله و الصلاه على عباده....

ظاهراً نسخه فارسی آن هم در خدیویه مصر موجود است.

صفه المؤمن و الفاجر

ابو یعقوب اسماعیل بن مهران بن ابی نصر سکونی (سده 2 ق)، نخستین مصنف در اخلاق-پس از آنکه امیر المؤمنین (علیه السلام) آن علم را تأسیس فرمود.

صفت ولادت معصوم شاه

فارسی، افسانه، ط. کلکته، 1911 م.

صفحه ای از تاریخ سیاسی اسلام

فارسی، از خلیل عزمی، ترجمه علی رضا خسروانی. ط. تهران، 1334 ش.

ص: 409

صفحه ای چند از تاریخ پرافتخار ایران بزرگ

فارسی، از حسین رستگار. ط. تهران.

الصفحه فی الاسطرلاب-الصفیحه

صفحه الالماس فی الارتماس

احکام غسل ارتماسی، از مفتی عباس بن علی اکبر شوشتری لکهنوی (-1306 ق). مذکور در «تجلیات».

صفو الکلام (فی المال المختلط بالحرام)

از اجزاء «مرآة الفقاهه»، تألیف سید محمد جعفر حسینی شیرازی. ط. شیراز، 1347 ق.

الصفوه

زید شهید، خ. موزه بریتانیا.

الصفوه

ابو عبید الله بن ابی زید احمد انباری (-356 ق).

الصفوه (فی اسماء امیر المؤمنین ع)

ابو الحسن علی بن حاتم ابن ابی حاتم قزوینی استاد ابن شاذان که استاد نجاشی بوده است.

الصفوه (فی الامامه)

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق).

مذکور در آغاز «مروج الذهب» و رجال نجاشی.

الصفوه (فی الاصول)

فرج الله بن محمد بن درویش حویزی (-1148 ق).

صفوه

فارسی، به نظم، از علی شیرین قلندر. ط. تهران، 1327 ش.

صفوه الاحکام (فی مواقیح الاحرام)

در حج، از سید مصطفی بن محمد هادی نقوی لکهنوی. ط 1291 ق.

صفوه الاخبار

ناشناخته. در «بحار الانوار» و «مدینه المعجز» از آن نقل شده است.

صفوه الانبياء - صفوه الصفا

صفوه التفاسير

سید عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی (-1242 ق). مذکور در رساله شاگردش سید محمد.

صفوه الدلائل

یکی از مجلدات «الدلائل و المسائل» سید هبه الدین شهرستانی.

صفوه الزبد

منظومه در فقه زیدیه (یا شافعی)، [از شهاب الدین احمد بن حسین رسلان رملی قدسی -844 ق]. خ. مرعشی قم.

- الحمد لله لاله ذی الجلال

و شارع الحرام و الحلال

صفوه الصافی و البرهان و نخبه البیضاوی و

مجمع البیان

منتخب تفاسیر چارگانه، از شیخ محمد بن علی مقابی بحرانی، تألیف: 1165 ق. خ. موجود.

صفوه الصافی (من رغوه الشافی)

تلخیص «الشافی» در امامت، از سید بهاء الدین محمد بن محمد باقر مختاری نائینی. زنده تا 1130 ق. خ. مرعشی قم. تلخیص دیگر مختاری «الارتشاف» نام دارد.

صفوه الصفا

فارسی، احوال شیخ صفی الدین، از میر ابو الفتح بن میر مخدوم حسینی شریفی (-976 ق). خ.

آستان قدس، ش 4140.

-شریفترین ذکرى كه مسبحان حظائر ملكوت

صفوه الصفا

فارسی، در همان موضوع، از متوکل (یا علی) بن اسماعیل معروف به ابن بزّاز، تالیف: 759 ق.

خ. آستان قدس، ش 4251 (1042 ق) و چند نسخه دیگر. ط. بمبئی، 1329 ق.

صفوه الصفات (فی شرح دعاء السمات)

شیخ تقی الدین ابراهیم بن علی کفعمی (-905 ق)، تالیف: 895 ق. خ. مرعشی قم.

ص: 410

-الحمد لله الذي انطق السنتنا بلغه العرب

صفوه الصفوه للعارف (في شرح صفوه المعارف)

هیأت، از شیخ کمال الدین عبد الرحمن بن محمد معروف به ابن عتایقی حلی (-ح 788 ق).

شرح منظومه سعد بن علی حضر می است.

صفوه الکلام (فی مواظ الحسین علیه السلام)

شیخ خلیل بن ابراهیم صوری عاملی. مذکور در پایان «الفوائد الخلیلیه».

صفوه المرام (فی مدارک الاحکام)

حاشیه بر مدارک، از سید شبر بن محمد بن ثنوان (-ح 1190 ق). مذکور در زندگینامه او.

صفوه المصادر

لغت، از محمد مصطفی خان بن روشن خان. ط.

آگره. 1266 ق و مکرر.

صفوه المعارف

در اثبات پروردگار و ملائکه و روح، از سید محمد علی هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

صفوه اصول و نفی صفوه الفضول

اصول فقه، از شیخ عبد القاهر بن حاج عبد عبادی حویزی، معاصر حرّ عاملی. مذکور در «امل الآمل».

الصفیحه الاسطرلابیه

شیخ بهاء الدین محمد بن حسین بهائی عاملی (-1030 ق). خ. آستان قدس، ش 5510 (1116 ق) و چند نسخه دیگر.

-ارتفعت درجات جبروتک عن احاطه افهامنا

صفیر دل

فارسی، مثنوی، از شیخ محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق) که در 1172 سروده. ط.

(با کلیات او).

-خدایا دلی ده حقیقت شناس

زبانی سزاوار حمد و سپاس

صفین، کتاب

ابان بن تغلب (-141 ق). مذکور در «تأسیس الشیعه».

صفین

ابراهیم بن محمد بن سعید (-283 ق)، از دودمان عمّ مختار ثقفی، مذکور در رجال نجاشی و رجال شیخ طوسی.

صفین

ابراهیم دیزیل همدانی، نصر بن مزاحم در کتاب خویش از آن نقل کرده است.

صفین

جابر بن یزید جعفی (-128 ق).

صفین

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق).

صفین

شیخ عبد الله حمیری، مذکور در «مشایخ الشیعه» از شاگرد محقق کرکی.

صفین

از ابو مخنف لوط بن یحیی ازدی، راوی از امام صادق (علیه السلام).

صفین

2 کتاب (مختصر و مفصل)، از ابو عبد الله محمد بن زکریا بن دینار غلابی (-298 ق).

صفین

ابو عبد الله محمد بن عمر واقدی (-207 ق).

صفین

ابو القاسم منذر بن محمد، ابن ابى الجهم قابوسى.

صفین

نصر بن مزاحم منقرى (-212ق). ط. تهران، 1300 ق و مکرر.

صفین

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبى (-205ق).

ص: 411

الصفینیات و الکوفیات

در افعال امیر المؤمنین (علیه السلام)، از ابو الحسن علی بن عبد الله خدیجی اصغر. مذکور در رجال نجاشی.

صکوک، قباجات و کیفیت کتابت آن

فارسی؟، از قوامی شیرازی، معاصر صفویه، مذکور در بعض فهرستها.

صکوک و سجلات تیموری

فارسی، ارقام و سجلات تیمور در 806 ق.خ.

آستان قدس، ش 4141.

الصلاه، رساله

میر محمد ابراهیم بن محمد باقر موسوی قزوینی (-1262 ق).

الصلاه، کتاب

ابو بکر بن شبیه. مذکور در «معالم العلماء».

الصلاه، کتاب

ابو مریم انصاری، مذکور در «معالم العلماء».

الصلاه، کتاب

ابو الفضل ادریس بن فضل خولانی کوفی واقفی.

مذکور در رجال نجاشی.

الصلاه، کتاب

ابو ابراهیم، مذکور در «معالم العلماء».

الصلاه، کتاب

میرزا ابو القاسم بن محمد مهدی کلباسی اصفهانی (-1308 ق).خ. موجود.

الصلاه، کتاب

ابو الحسين (يا ابو عبد الله) احمد بن حسن، ابن فضال (-260 ق).

الصلاه، كتاب

احمد بن محمد بن حسين ابن دؤل قمی (-350 ق).

الصلاه، رساله

احمد بن محمد درازی بحرانی، تألیف: 1222 ق.خ. موجود. الحمد لله جعل الصلاه مائزه

الصلاه، رساله

ملا اسماعیل بن حسین خواجهوی (-1173 ق).

خ. موجود.

الصلاه، كتاب

شیخ اسماعیل بن علی بن حسین بن سمان (سده 5 ق).

الصلاه، كتاب

ابو محمد اسماعیل بن محمد مخزومی. نجاشی به 3 واسطه آن را روایت کرده است.

الصلاه، رساله

رساله عملیه، از ملا محمد باقر بن محمد سلیم قراچه داغی.

الصلاه، رساله

مؤلف شاگرد ابن فهد (-841 ق) بوده و از او نقل کرده است.خ. موجود.

الصلاه، كتاب

بکر بن احمد اشج، شیخ بعضی از مشایخ نجاشی.

الصلاه، كتاب

بندار بن محمد امامی. مذکور در رجال نجاشی.

الصلاه، كتاب

سید محمد تقی بن احمد حسینی طالقانی، تالیف 1296 ق و همان حدود. خ. امیر المؤمنین نجف.

الصلاه، کتاب

ابو محمد جعفر بن بشیر فقهه العلم (-208 ق).

الصلاه، کتاب

ابو القاسم جعفر بن محمد ابن قولویه (-367 ق).

الصلاه، کتاب

ابو محمد حرز بن عبد اللّٰه سجستانی ازدی، از اصحاب امام صادق (علیه السلام). کتاب دیگرش در همین موضوع به عنوان «اصل» گذشت.

الصلاه، کتاب

حسن بن علی بن ابی حمزه بطائنی.

ص: 412

الصلاه، كتاب

حسن بن علی بن فضال کوفی (-224 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الصلاه، كتاب

میرزا محمد حسین قفقازی لنکرانی، از تقریر درس استادش آخوند خراسانی نوشته. خ. موجود.

الصلاه، كتاب (و الاعمال)

ابو عبد الله حسین بن شاذویه صفار، شیخ ابن قولویه.

الصلاه، كتاب (مع المدارک)

میرزا محمد حسین بن محمد جعفر تبریزی خیابانی (1300 ق-).

الصلاه، رساله

سید حسین بن حیدر حسینی کرکی عاملی، استاد محقق داماد. نسخه مورخ 981 ق از این رساله نزد صاحب «ریاض العلماء» بوده است.

الصلاه، كتاب

آخوند ملا حسین فاضل اردکانی حائری (-1302 ق).

الصلاه، كتاب

ابو محمد حماد بن عیسی جهنی (-208 ق).

الصلاه، كتاب

شیخ داود بن حسن اوالی بحرانی (سده 11 و 12 ق).

الصلاه، رساله

شیخ زین العابدین مازندرانی حائری (-1309 ق). خ. موجود.

الصلاه، رساله

قاضی سعید قمی (-پس از 1103 ق).

الصلاه، رساله

شیخ سلیمان بن عبد الله سراوی ماحوزی (-1121 ق)، تالیف: 1103 ق.خ. دیده شده.

الصلاه، رساله

رساله فتوائیه، از شیخ سلیمان بن علی قطیفی (-1311 ق).خ. موجود.

الصلاه، کتاب

سید ابو العباس عقیل بن حسین، از نوادگان محمد بن حنفیه، زنده در 420 ق. مذکور در فهرست منتخب الدین.

الصلاه، کتاب

ابو الفضل عباس بن هشام ناشری اسدی معروف به عبیس (-220 یا 219 ق).

الصلاه، کتاب

شیخ عبد الکریم بن محمد جعفر یزدی (-1355 ق).ط.

الصلاه، کتاب

عبد الله بن جبله بن حیان ابجرکنانی (-219 ق) فقیه واقفی.

الصلاه، کتاب

عبد الله بن سنان، راوی از امام باقر (علیه السلام).

الصلاه، کتاب

ابو محمد عبد الله بن مغیره بجلی، راوی از امام کاظم (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

الصلاه، کتاب

ابو محمد عبد الله بن وضاح کوفی، شاگرد ابو بصیر که بیشتر از او روایت کرده است.

الصلاه، کتاب

سید عبد المحسن بن علی بن حسن حسینی معروف به حلو نجفی. شرح شرایع است.

الصلاه، کتاب

ابو عمرو عثمان بن عیسی عامری کلابی رواسی.

حاج شيخ على قمّي (-1371 ق). رساله ای است استدلالی و مبسوط در نماز مسافر، تالیف:

ص: 413

الصلاه، كتاب

ابو الحسن علي بن حمزه بطائني، كه بيشر از ابو بصير روايت كرده است.

الصلاه، كتاب

ابو الحسن علي بن حاتم، ابن ابي حاتم قزويني، شيخ بعضي از مشايخ نجاشي.

الصلاه، كتاب

ابو الحسن علي بن حسن بن رباط بجلي كوفي، از اصحاب امام رضا (عليه السلام).

الصلاه، كتاب

ابو الحسن علي بن حسن بن علي بن فضال.

الصلاه، كتاب

ابو الحسن علي بن حسين، ابن بابويه قمي (-329 ق).

الصلاه، كتاب

ابو الحسن علي بن مهزيار اهوازي دورقي، از وكلاي ائمه (عليه السلام).

الصلاه، كتاب

شيخ محمد علي بن عباس بلاغي عاملي، شاگرد كاشف الغطاء. خ. موجود.

الصلاه، كتاب

ملا محمد علي بن محمد كاظم شاهرودي (-1293 ق). خ. موجود.

الصلاه، كتاب

شيخ علي بن نصر الله همداني (-1339 ق). خ.

موجود.

صلاه، رساله

فارسی، از آقا محمد علی بن آقا محمد باقر هزار جریبی، شاگرد محقق قمی. مذکور در «روضات الجنات».

الصلاه (و احكامها)، رساله

شیخ علی بن جعفر قدمی بحرانی (-1131 ق).

مذکور در اجازه سماهیجی به جارودی.

الصلاه، رساله

شیخ زین الدین علی بن سلیمان قدمی ام الحدیث (-1064 ق). مذکور در «تاریخ علماء البحرين».

صلاه، رساله

فارسی، رساله عملیه، از شیخ علی بن عبد العال محقق کرکی (-940 ق). خ. دیده شده.

الصلاه، کتاب

فضاله بن ایوب ازدی اهوازی، از اصحاب امام کاظم (علیه السلام).

الصلاه، رساله

رساله عملیه، از شیخ محسن بن علی عصامی نجفی (معاصر). خ. موجود.

الصلاه، رساله

شیخ محسن بن مرتضی اعسم نجفی (-1238 ق). خ. دیده شده.

الصلاه، کتاب

ابو احمد محمد بن زیاد، ابن ابی عمیر (-217 ق)، از اصحاب امام کاظم (علیه السلام).

الصلاه، رساله

شیخ محمد بن احمد بن ابراهیم بحرانی، برادر صاحب حدائق، مذکور در «انوار البدین».

الصلاه، کتاب

ابو الفضل محمد بن احمد بن ابراهیم صابونی، نجاشی به دو واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الصلاه، کتاب

ابو جعفر محمد بن اورمہ قمی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الصلاه، کتاب

ابو عبد اللہ محمد بن سماعہ حضر می.

الصلاه، رساله

شیخ محمد بن ماجد ماحوزی بحرانی (1105-

ص: 414

ق). مذکور در اجازة سماهیجی به شیخ ناصر.

الصلاه، کتاب

ابو جعفر محمد بن علی بن محبوب اشعری قمی.

الصلاه، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

مذکور در رجال نجاشی. رساله مختصری نیز داشته است.

الصلاه، کتاب

ابو جعفر محمد بن موسی خوار کوفی.

الصلاه، کتاب

شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری دزفولی (-1281 ق). ط. تهران، 1305 ق؛ خ. آستان قدس، ش 11130 (خط مؤلف).

الصلاه، کتاب

معاویه بن عمار بن جناب جبلی.

الصلاه، کتاب

ابو الحسن موسی بن حسن اشعری قمی.

الصلاه، کتاب

ابو عبد الله موسی بن قاسم بجلی.

الصلاه، کتاب

اردو، در حرمت بستن دستها، از سید نسیم حسن هلال امروهی هندی. ط.

الصلاه، رساله

شیخ نعمه بن علاء الدین طریحی (-1293 ق).

خ. موجود.

الصلاه، كتاب

شیخ هادی تهرانی. ط. 1342 ق.

صلاه، رساله

فارسی، از شیخ هاشم شمیرانی، که آن را از «مطالع الانوار» حجت الاسلام برگرفته است. خ. موجود.

الصلاه، رساله

شیخ یوسف بن احمد بحرانی (-1186 ق). خ.

آستان قدس، ش 7467؛ خوانساری نجف.

- اما بعد حمد الله على انعامه...

وی رساله ای مختصر نیز در همین موضوع دارد، تالیف: 1170 ق. خ. مرعشی قم.

الصلاه، رساله

ناشناخته، مرتب بر مقدمه ابواب و خاتمه. نسخه قدیمی آن در کتابخانه «کبه» دیده شده.

- الحمد لله الولی الحمید

الصلاه- اصل (حریز)

الصلاه- الکفایه

صلاه الاذکار- صلاه التسیح- صلاه جعفر بن

ابی طالب

ملا محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی (-1098 ق).

صلاه الجماعه (و فضلها و احکامها)

میرزا بدرا خراسانی. مذکور در «تقسیم امل الآمل».

صلاه الجماعه (و بعض مسائلها)

سید محمد تقی بن حسین بن دلدار علی نقوی نصیرآبادی (-1289 ق). ط. 1361 ق.

صلاه الجماعه

سید محمد بن عبد الکریم طباطبائی. جدّ بحر العلوم، شرح مفاتیح فیض است.

-القول فی الجماعه ای الاجتماع.

صلاه الجماعه

ملا محمد فاضل ایروانی. خ. موجود.

صلاه الجماعه

شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری (-1281 ق). ط.

صلاه الجماعه

منظومه شیخ عبد الهادی بن جواد همدانی، که آن را تتمه درّه بحر العلوم ساخته است.

ص: 415

صلاه الجمعة (و القول بحرمتها)

در ردّ محقق کرکی، از شیخ ابراهیم بن سلیمان قطیفی بحرانی، معاصر محقق.

صلاه الجمعة

فارسی، از سید ابراهیم حسینی نیشابوری طوسی (-1012 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

صلاه الجمعة (و القول بتحریمها)

شیخ الاسلام آقا ابراهیم مشهدی (-1148 ق).

تالیف: 1120 ق. مذکور در «نجوم السماء».

الصلاه الجمعة (و القول بعدم وجوبها)

فارسی، در رد رساله یکی از اخباریان، از سید ابو الحسن بن محمد رضوی مشهدی، تألیف:

1300 ق. خ. خوانساری نجف.

الصلاه الجمعة (و انها افضل فردی الواجب

التخیری)

سید ابو القاسم موسوی، مجاز از صاحب ریاض در 1230 ق. خ. موجود.

الصلاه الجمعة

میرزا ابو القاسم محقق قمی (-1231 ق). این رساله را ملا محمد بن صالح روح افزائی در حیات مؤلف شرح کرده. خ. مرعشی قم.

الصلاه الجمعة

شیخ الاسلام میرزا احمد بن ابی الحسن محقق لاری اصطهباناتی، (-1354 ق)، به خواهش سید عبد الحسین لاری نوشته.

الصلاه الجمعة (و القول بوجوبها عینا)

در رد سلیمان شاخوری، از شیخ احمد بن محمد بن یوسف خطی بحرانی (-1102 ق).

الصلاه الجمعة (و القول بحرمتها)

در رد محقق فیض، از ملا اسماعیل بن محمد حسین خاجوئی (-1173 ق).

الصلاه الجمعه (و قول به وجوب آن)

فارسی، از محمد امان لکهنوی، مذکور در «کشف الحجب».

-الحمد لله الذى فرض الجمعه على العباد

الصلاه الجمعه (و وجوبها عينا)

ملا محمد امين سياح تبريزى (سده 11 ق).

مذکور در «الشهاب الثاقب».

الصلاه الجمعه (و حرمتها)

ملا محمد امين بن احمد تونى، در حمايت عمش ملا عبد الله تونى ورد ملا محمد سراب.خ. دیده شده.

-الحمد لله الذى اخرج عباده من حيره الضلاله

الصلاه الجمعه (و القول باستحبابها)

آقا محمد باقر بن محمد اكمل وحيد بهبهانى (-1205 ق).خ. دیده شده.

-الحمد لله....

صلاه الجمعه

نيز از وحيد بهبهانى.خ. دیده شده.

-اختلف الاصحاب فى صلاه الجمعه

الصلاه الجمعه

فارسی، نيز از وحيد بهبهانى.خ. دیده شده.

-الحمد لله.... حکم نماز جمعه در زمان غيبت...

الصلاه الجمعه (و وجوبها العيني فى زمان الغيبه)

علامه محمد باقر بن محمد تقى مجلسى (-1110 ق).خ. دیده شده.

-الحمد لله وحده.... فهذه كلمات وجيزه

ملا محمد باقر بن غازى قزوینی، زنده در 1103 ق. مذکور در «امل الآمل».

صلاه الجمعه (و القول بالوجوب العینی)

ملا محمد باقر بن محمد مؤمن محقق سبزواری (-1090 ق). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 13418 و ش 7150؛ مرعشی قم.

-الحمد لله الذى فرض على عباده المؤمنين...

وی رساله ای نیز به فارسی در همین موضوع دارد.

ص: 416

الصلاه الجمعه

سيد محمد تقى بن محمد ابراهيم تقوى لكهنوى (-1341 ق). مذکور در «مشاهير علماء الهند».

صلاه الجمعه

مير محمد تقى بن حسن حسینی استرآبادی، شاگرد شيخ بهائی و محقق داماد.خ. آستان قدس.

-الاعتماد على لطفه العميم...

صلاه الجمعه

مير محمد تقى مشهدى پاچنارى، معاصر محمد رفيع بن فرج گيلانى كه در ساله را در رد او نوشته است. مذکور در «تتميم امل الآمل».

صلاه الجمعه (و القول بحرمتها و حرمه صلاه)

العیدین فی زمین الغيبه)

مير محمد تقى بن عبد الله كشميرى.خ. خوانسارى نجف.

-الحمد لله رب... .

صلاه الجمعه

ملا محمد تقى بن محمد برغانى قزوینى شهيد (-1264 یا 1263 ق). مذکور در «قصص العلماء».

صلاه الجمعه

ملا محمد تقى بن مقصود على مجلسى (-1070 ق). مذکور در «الشهاب الثاقب» از فيض كاشانى.

صلاه الجمعه (و عينيتها فى زمن الغيبه)

در رد آقا جمال خوانسارى، از سيد جعفر بن حسين موسى خوانسارى اصفهانى (-1158 ق). مذکور در «روضات الجنات» و «معدن الفوائد» از دو نواده اش.

صلاه الجمعه (لمن سافر بعد الزوال)

شيخ محمد جواد بن حسن بلاغى نجفى (-1352 ق). جزءى است از «العقود المفصله».

صلاه الجمعه (و القول بالوجوب العينى)

به احتمال از سید حسن عاملی مفتی روزگار شاه طهماسب صفوی. مذکور در «تکمله نقد الرجال».

صلاه الجمعه

میرزا حسن بن امان الله دهلوی عظیم آبادی، شاگرد سید کاظم رشتی.خ. دیده شده.

صلاه الجمعه (و القول بحرمتها)

فارسی، از ملا حسنعلی بن عبد الله شوشتری (-1075 ق).خ. موجود.

-حمد و سپاس و ستایش بی قیاس

صلاه الجمعه (و دفع ظنون اوجبت وجوبها فی

عصر الغیبه)

آقا حسین بن ابراهیم خاتون آبادی مشهدی شیخ الاسلام سپاه نادرشاه افشار.خ. دیده شده.

الحمد لله رب العالمین ...

صلاه الجمعه

ملمع، از ملا حسین بن حسن گیلانی لبنانی (-1129 ق) که در رد استاد خویش آقا جمال خوانساری نوشته. مذکور در «معدن الفوائد».

صلاه الجمعه (و وجوبها)

سید حسین بن حسن غریفی بحرانی (-1001 ق)، تالیف: 996 ق. مذکور در «خلاصه الاثر».

صلاه الجمعه

سید حسین عاملی (سده 11 ق). مذکور در «روضات الجنات».

صلاه الجمعه (و اختیار وجوبها عینا)

شیخ عزالدین حسین بن عبد الصمد عاملی (-984 ق).خ. خوانساری نجف.

-اللهم اجمعنا علی الحق و الهدی....

صلاه الجمعه (و القول بحرمتها)

ملا خلیل بن غازی قزوینی (-1089 ق).خ.

صلاه الجمعه

سید دلدار علی نقوی لکهنوی. سید علی نقی لکهنوی از آن یاد کرده.

صلاه الجمعه (و القول بحرمتها)

محمد رضی قزوینی شهید (-1146 ق). مذکور در «تتمیم امل الآمل».

صلاه الجمعه (و وجوبها عینا)

محمد رفیع بن فرج گیلانی (-1160 ق).

مذکور در «تتمیم امل الآمل» و «لؤلؤه البحرین».

صلاه الجمعه (و وجوبها...)

نیز از محمد رفیع گیلانی. خ. مرعشی قم.

صلاه الجمعه (و القول بالوجوب العینی لها)

شیخ زین الدین بن علی بن احمد عاملی شهید ثانی (-966 ق)، تالیف: 962 ق. خ. آستان قدس، ش 2760؛ خوانساری نجف.

-الحمد لله الذي شرف يوم الجمعة

صلاه الجمعه

ملا سلمان بن خلیل قزوینی. مذکور در «ریاض العلماء».

صلاه الجمعه

شیخ سلیمان بن عبد الله بحرانی ماحوزی (-1121 ق). خ. دیده شده.

-نحمدك اللهم ما الهمتنا من الحقائق....

صلاه الجمعه (و القول بحرمتها)

شیخ سلیمان بن علی شاخوری (-1101 ق).

مذکور در اجازه سماهیجی و «لؤلؤه البحرین».

صلاه الجمعه (و اختیار وجوبها)

فارسی، از محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی (-1098 ق) استاد حرّ عاملی و علامه مجلسی، تألیف: 1069 ق. وی در این رساله رأی ملا خلیل قزوینی و حسنعلی شوشتری را رد کرده است.

ظاهراً نسخه اصلی در آستان قدس موجود بوده است.

صلاه الجمعه

ملا عبد الخالق بن عبد الرحيم يزدی مشهدی (-1268 ق). خ. موجود.

صلاه الجمعه

شیخ عبد السلام بن محمد حرّ عاملی، عمّ محدث حرّ عاملی. مذکور در «امل الآمل».

صلاه الجمعه (و عدم وجوبها عیناً فی زمن الغیبه)

شیخ عبد العالی بن محقق کرکی (-993 ق). از قول صاحب «ریاض العلماء» برمی آید که نام آن «اللمعه» بوده است.

صلاه الجمعه (و اختیار الوجوب العینی)

سید عبد العظیم بن عباس اخباری استرآبادی.

مذکور در اجازة سماهیجی و «لؤلؤة البحرين».

صلاه الجمعه (و اختیار الوجوب)

فارسی، از ملا عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق). شاگردش عماد الدین از آن نقل کرده است.

صلاه الجمعه (و اختیار الوجوب)

در رد عبارت «كشف اللثام»، از سید عبد الله حسینی، تألیف: 1128 ق. خ. خوانساری نجف (ظاهراً نسخه اصل)

-الحمد لله رب العالمين الهادي

صلاه الجمعه (و اختیار الوجوب)

ظاهراً از سید عبد الله حسینی و ضمیمه همان نسخه در کتابخانه خوانساری نجف موجود است و در آن رأی محقق سبزواری را رد کرده است.

صلاه الجمعه - قامعه البدعه - اساله الدمعه -

فذلکه الدلائل

شیخ عبد اللہ بن صالح سماہیجی (-1135 ق).

مذکور در فہرست تالیفات او.

صلاہ الجمعہ (و جوبہا)

میرزا عبد اللہ بن عیسیٰ تبریزی اصفہانی شاگرد مجلسی، صاحب «ریاض العلماء». مذکور در

ص: 418

صلاه الجمعه - نفی الوجوب العینی لصلاه

الجمعه

ملا عبد الله بن محمد، فاضل تونی (-1071 ق)، 1058 ق.خ. مرعشی قم.

-الحمد لله على جميل بلائه

صلاه الجمعه (و عدم اجزائها عن صلاه الظهر)

شيخ عبد النبي وفسی عراقی (معاصر). مذکور در فهرست کتابهایش.

صلاه الجمعه

ملا عبد الوهاب بن محمد علی قزوینی، مجاز از شیخ جعفر کاشف الغطاء.خ. موجود.

صلاه الجمعه

شيخ محمد علی بن ابی طالب حزین گیلانی (-1181 ق). مذکور در فهرست کتابهایش.

صلاه الجمعه (و تحقیق القول فیها فی زمان الغیبه)

شيخ زين الدين علی بن احمد بن ابی جامع حارثی عاملی، شاگرد شهید ثانی. مذکور در «امل الآمل».

صلاه الجمعه (و وجوبها التخییری)

شيخ نور الدين علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق)، تألیف: 921 ق.خ. آستان قدس (اصل).

-بعد حمد الله على سوابغ نعمه القاهره...

صلاه الجمعه (و اشتراط عينيتها...)

سید محمد علی بن محمد حسین شهرستانی (-1287 ق).خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي قصرت عن رؤيته ابصار الناظرين...

صلاه الجمعه

شيخ زين الدين علی بن سليمان قدمی ام الحديث (-1064 ق). مذکور در تاریخ علماء بحرین».

صلاه الجمعة (و وجوبها عينا)

شیخ علی بن محمد عصفوری درازی بحرانی، برادرزاده شیخ یوسف بحرانی.خ. موجود.

صلاه الجمعة (و اختیار نفی الوجوب العینی)

شیخ علی بن هلال کرکی شاگرد محقق کرکی و مجاز از او در 934 ق.

صلاه الجمعة

ملا علی اصغر بن علی اکبر بروجردی (-1231 ق). مذکور در آخر «نور الانوار» چاپی او.

صلاه الجمعة (و تحریمها)

فارسی، از ملا علی رضا بن حسین تجلی اردکانی یزدی (-1085 ق).

صلاه الجمعة

نیز از علی رضا تجلی که در آن رأی محقق سبزواری را رد کرده و ملا محمد سراب به رد آن پرداخته است.

صلاه الجمعة

تاج العلماء سید علی محمد بن محمد بن دلداری علی نقوی (-1312 ق). مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

صلاه الجمعة و حرمتها فی زمن الغیبه

شیخ علی نقی بن محمد هاشم کمره ای (-1060 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

صلاه الجمعة (و وجوبها العینی)

عماد الدین بن یونس، شاگرد ملا عبد الله شوشتری (-1021 ق). صاحب «ریاض العلماء» نسخه آن را داشته است.

-الحمد لله الذي جعل لنا احسن السبيل

صلاه الجمعة (و وجوبها)

ملا عوض شوشتری کرمانی (-پس از 1100 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

صلاه الجمعة

میرزا عیسی بن محمد صالح اصفهانی (-ح 1074 ق) پدر صاحب ریاض. مذکور در «ریاض العلماء».

صلاه الجمعة

شیخ کلب علی (ظاهر فرزند نوروز علی تبریزی). خ. دیده شده.

صلاه الجمعة

سید محسن بن حسن اعرجی کاظمی (-1227 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

صلاه الجمعة (و وجوبها العینی)

ملا- محمد بن عاشور کرمانشاهی، معاصر فتحعلی شاه قاجار، وی دو رساله در این موضوع دارد، یکی «تحقیق الحق» و دیگری «جلاء الشبهات».

صلاه الجمعة

محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق). وی نیز دو رساله در این موضوع دارد؛ یکی «ابواب الجنان» به فارسی و دیگری «الشهاب الثاقب».

صلاه الجمعة

محمد بن حسن فاضل هندی. شیخ عبد الله سماهیجی. «فذلکه الدلائل». را در رد این رساله نگاشته است.

صلاه الجمعة

محمد بن حسن. خ. خوانساری نجف.

-الحمد لله الذي اوضح لنا الحق....

صلاه الجمعة

محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق). خ.

موجود.

لصلاه الجمعة (و نفی عینتها فی عصر الغیبه)

فارسی، از آقا جمال الدین محمد بن حسین خوانساری (-1125 ق)، برای شاه سلیمان در 1091 ق تألیف کرده است. خ. صدر.

-حمد و ثنای بی عدد واجب الوجودی را

صلاه الجمعة

نظام الدین محمد بن حسین قرشی ساوجی (-ح 1040 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

صلاه الجمعه

سلطان العلماء سید محمد بن دلدار علی نقوی نصیر آبادی (-1284 ق). مذکور در تذکره سید مهدی.

صلاه الجمعه (و اختیار سقوطها...)

شرح رساله محقق قمی، از ملا محمد بن محمد صالح بن نصر الله روح افزائی، تالیف:

1215 ق. خ. مرعشی قم.

-بحمدک یا من جعل الجمعه حج المحتاج

صلاه الجمعه (و القول بوجوبها العینی)

ملا محمد بن عبد الفتاح سراب تنکابنی (-1124 ق). در رد نظر ملا عبد الله تونی. خ.

دیده شده.

صلاه الجمعه

نیز از سراب، که در آن به حمایت محقق سبزواری و ردّ تجلّی پرداخته است. تالیف:

1081 ق. خ. خوانساری نجف.

صلاه الجمعه (و رد نفی العینیه)

فارسی، نیز از سراب، در رد رساله آقا جمال، که به دستور استاد خویش مدقق شیروانی (-1098 ق) نگاشته و سپس آن را به عربی تحریر کرده است.

صلاه الجمعه (و رد العینیه)

نیز از سراب که پس از تالیف رساله پیش نوشته.

خ. مرعشی قم؛ آستان قدس، ش 6466 (1110 ق).

-الحمد لله الذي شرف الجمعه...

صلاه الجمعه (و وجوبها عینا)

شیخ محمد بن علی آل عصفور بحرانی شاخوری، معاصر احمد بن صالح بن طوق.

صلاه الجمعه (و جوبها)

محمود شهابی (معاصر).

ص: 420

صلاه الجمعه - الحجه في وجوب الجمعه

ملا محمد مقيم بن محمد علي يزدي، تأليف:

1063 ق.خ. موجود.

-الحمد لله على ما انزل على رسوله

صلاه الجمعه

ملمع، از ملا مهدي قمشه اي (-1281 ق)

صلاه الجمعه

سيد ناصر بن هاشم موسوي احسائي.

صلاه الجمعه

فارسي، ناشناخته. مؤلف از متأخرين بوده و استحباب آن را اختيار کرده است.خ.ديده شده.

صلاه الجمعه (و نفى عينيتها)

ناشناخته، مؤلف شاگرد آقا جمال خوانساري بوده و در آن به حمايت استاد پرداخته است.خ.

ديده شده.

صلاه الجمعه

ناشناخته، تأليف: 1109 ق.خ. آستان قدس، ش 2743.

-الحمد لله الذي رفع مقام الاولياء

صلاه الجمعه

ناشناخته، تأليف: 1191 ق به خواهش ملا حيدر ترك.خ. آستان قدس، ش 2743.

-الحمد لله رافع الدرجات....

صلاه الجمعه - التمويهيه

ناشناخته. مؤلف اخباري بوده و در آن رساله محمد تقی کشمیری را رد کرده است.خ.

خوانساری نجف.

-الحمد لله الذي سلك بنا سبيل الحق....

صلاه الجمعه-جاء الحق

صلاه الجمعه-الصدريه

صلاه الجمعه-اللمعه

الصلاه الحاضره (لمن عليه الفائته)

شيخ منتجب الدين ابو الحسن على بن عبد الله، ابن بابويه قمي رازی (-پس از 585 ق). مذکور در «رياض العلماء».

الصلاه الحاضره (لمن عليه الفائته)

شيخ قطب الدين سعيد بن هبه الله راوندى (-573 ق). مذکور در «كشف الحجب».

الصلاه فى الحمام الوقفى

ميرزا ابو المعالى كلباسى (-1315 ق). مذکور در «البدر التمام»

صلاه ذوى الاعذار

شيخ عبد النبى وفسى عراقى (1307 ق-).

الصلاه فى الشعر الملاصق لبدن المصلى (و ثوبه)

مما لا يؤكل لحمه)

سيد محمد بن عبد الكريم موسى تبريزى معروف به مولانا (-1360 ق).

الصلات العاليات---

ص: 421

صلاه المسافر

سید ابو طالب بن ابی تراب قاننی (-1295 ق).

خ. موجود.

صلاه المسافر

ملا محمد تقی برغانی قزوینی معروف به شهید ثالث. مذکور در فهرست تألیفات او.

صلاه المسافر

ملا محمد حسین بن یحیی نوری (سده 12 ق).

مذکور در فهرست ملخص بحار.

صلاه المسافر

ملا حسین قلی همدانی (-1311 ق). خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

صلاه المسافر

سید طاهر بن ابی القاسم کاظمی بروجردی (-1308 ق).

صلاه المسافر

شیخ عبد الهادی بن جواد بغدادی همدانی آل شلیله (-1333 ق). خ. دیده شده. منظومه ای نیز در همین موضوع دارد و شاید هم هردو یکی باشد.

-فرض لمن سافران یقصران

ان کان مختاراً له و یفطراً

صلاه المسافر

شیخ علی اکبر بن حسین نهاوندی (-1369 ق)، از تقریرات بحث شیخ محمد طاها نجف نگاشته.

صلاه المسافر

سید محمد بن علی بن محمود نوری (-1325 ق).

خ. دیده شده.

صلاه المسافر

سید محمد بن هاشم هندی نجفی (-1323 ق).

وی 2 رساله در همین موضوع دارد که بر یکی از آنها- در بعضی از مواضع- حاشیه شیخ انصاری، به خط او دیده شده.

صلاه المسافر

سید موسی بن عبد السلام موسوی عاملی (-1253 ق). مذکور در «بغیه الطالبین».

صلاه المسافر

شیخ یوسف فقیه عاملی (-ح 1342 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

صلاه المسافر (بعد وصوله الی حد الترخص و قبل

دخوله البلد)

ناشناخته. خ. بروجردی نجف.

صلاه المسافر- مبلغ النظر

صلاه النساء

فارسی، از مفتی میر عباس موسوی لکهنوی (-1306 ق). مذکور در «تجلیات».

الصلاه و التسليم (علی النبی «ص» و

امیر المؤمنین «ص»)

شریف ابو القاسم علی بن احمد کوفی (-352 ق).

الصلاه و الزکاه

فارسی، از ملا علی اکبر اژه ای، که در روزگار فتح علی شاه به دستور امین الدوله محمد حسین خان صدر اصفهانی نگاشته.

الصلاه و الصوم

رساله فتاويه، از شيخ مهدي بن علي كاشف الغطاء، تأليف: 1284 ق.خ. موجود.

صلاح العابدین

ادعيه و اعمال، از سيد عبد الله بن محمد رضا شبر كاظمي (-1242 ق).خ. موجود.

صلاح النشأتين

اردو، تاريخ كوفه و شهادت سيد الشهداء (عليه السلام)، ط.

الصلح، رساله

شيخ احمد بن ابراهيم آل عصفور بحراني (-1131 ق).مذكور در لؤلؤه البحرين.

ص: 422

صلح، رساله در

فارسی، از محمد تقی بن ابی طالب یزدی اردکانی. خ. مشکات.

الصلح، کتاب

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی.

صلح

فارسی، مثنوی، از میرزا رضا خان ارفع، فرزند شیخ حسن مهاجر. ط.

صلح الحسن

شیخ راضی آل یاسین کاظمی. ط. بغداد، 1372 ق.

صلح الحسن

عبد الرحمن بن کثیر هاشمی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

صلح الحسن و معاویه

شیخ ابو العباس احمد بن محمد معروف به ابن عقده (-333 ق).

صلح حق الرجوع (فی الطلاق)

محمد شفیع بن محمد علی (یا عبد المجید) دابوقی بار فروشی مازندرانی (پس از 1272 ق).

خ. آستان قدس، ش 11348، مرعشی قم...

-نحمدک یا من علمنا بتشریح شرایع الاحکام...

صلح و جنگ

فارسی، از تولستوی، ترجمه احمد نور شرق فرزند نور الله کتابفروش. ط. اصفهان، 1330 ش.

الصلوات (سوی الخمس)

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق).

صلوات الفرج (و ادعیتها)

شیخ ابو الحسن محمد بن احمد داود قمی (-368 ق).

الصلوات و التحیات

علم الهدی محمد بن محسن (فیض) کاشانی (-پیش از 1123 ق). خ. مرعشی قم.

الصلوات و التحیات---

ص: 423

فارسی، مقتل، از فرهاد میرزا معتمد الدوله (-1305 ق) فرزند فتحعلی شاه قاجار. ط.

الصمصام القاطع (و البرهان الالامع)

فارسی، در تعیین فرقه ناجیه، از سلطان العلماء سید محمد بن دلدار علی نقوی نصیرآبادی هندی (-1284 ق). خ. کاشف العطاء نجف.

الصمصام المهدوی (فی رد رساله الفاضل الهروی)

در امامت، از شیخ محمد باقر بن محمد حسن قاننی بیرجندی.

الصناعات الفقهیه

مصطلحات فقها، از سید شهاب الدین نجفی مرعشی (-1369 ش). مذکور در فهرست تألیفات او.

صناعات

فارسی، ناشناخته، مؤلف از متأخرین بوده و در آن از 140 صنعت یاد کرده است. خ. دیده شده.

صناعه البلاغه

ابو الحسن علی بن وصیف بغدادی معروف به خشکناکه، معاصر و دوست ابن ندیم و مذکور در فهرست او.

صناعه الجدل ---

فارسی، کَشکول متفرقه، از شیخ ذبیح اللہ بن محمد علی محلاتی (1310 ق-).

مذکور در فهرست تألیفات او.

صنغان و نرسا---

ص: 425

قدس، ضمیمه ش 12412 (خط مولف)

الصوارم القاصمه (لظهور الجامعين بين بنتين من

ولد فاطمه «س»)

شيخ يوسف بن احمد محدث بحراني (-1186 ق). تأليف: 1169 ق. خ. مرعشي قم.

- اما بعد حمد الله سبحانه على مزيد آلائه...

الصوارم الماضيه (رد الفرقه الهاويه و تحقيق الفرقه

الناجيه)

امامت، از سيد محمد مهدي بن حسن حسيني قزويني (-1300 ق)، تأليف: 1271 ق در چند مقدمه، مناهج و خاتمه. خ. موجود.

- الحمد لله الذي هدى...

الصوارم المهرقه (في دفع «الصواعق المحرقة» على

اهل الرفض و البدع و الزندقه)

قاضى نور الله بن شريف مرعشى شوشترى شهيد (-1019 ق). «صواعق» از ابن حجر هيثمى است. ط. تهران، 1337 ش. خ. آستان قدس، ش 13624، مرعشى قم.

- الحمد لله على ما حجر على حجاره ابن حجر

صواعق البرهان (في احوال صاحب الزمان «ع»)

در بعضى از فهرستهاى كتب چاپى از آن ياد شده و ظاهرا با عنوان آتى يکى است.

صواعق البرهان (رد بر دلائل البرهان تأليف حيدر

على اصفهانى مبلغ بهائى)

فارسى، از زين العابدين بن محمد كريم خان کرمانى. ط. تهران، تبريز، 1331 و 1339 ق.

صواعق محرقة (در علائم ظهور و رد بر وهابيه در

تخريب بقاع متبرکه)

شیخ ابو الحسن بن محمد دولت آبادی مرندی.

ط. تهران، 1334 ق.

صواعق الرحمان

در رد یهود و اثبات تحریف تورات، از سید احمد بن زین العابدین علوی عاملی (سده 11 ق). مذکور در «مصقل الصفا»ی مؤلف.

صواعق النواصب

سید مهدی بن محمد جعفر موسوی (سده 13 ق) - مذکور در «خلاصه الاخبار» مؤلف.

صواعق اليهود

در احکام ذمه، جزیه و جز آنها، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق) خ.

مرعشی.

-الحمد لله الذي اعز الاسلام والمسلمين...

صوافی الصافی

تفسیر، از شیخ یعقوب بن ابراهیم بختیاری، تألیف: 1140 ق. خ. موجود.

الصواب و القواصب

محمد بن محمد بن شهر آشوب. مذکور در «بشارات الشیعه» خاجوئی.

الصوامع

ملا محمد حسین بن محمد مهدی کرهرودی سلطان آبادی (-1314 ق). در فهرست کتابهایش آن را از کتب به آب داده شمرده ولی ظاهراً جزئی از آن باقی مانده است.

صوان الحکمه

ابو سلیمان محمد بن طاهر بن بهرام منطقی سجستانی. بیهقی (-565 ق). بر این کتاب تتمه نوشته است.

صوب الیدییم النوافث

در ارث و وصیت، از سید محمد باقر بن ابی الحسن رضوی قمی کشمیری که در حدود 1324 ق به دستور استادش سید محمد کاظم طباطبائی نوشته و نسخه آن را به شیخ الشریعه اصفهانی فرستاده است.

-الحمد لله مالک الملک و والی الامور

صوب النداء (فی مسأله البداء)

نا تمام، از شیخ سلیمان بن عبد الله ماخوری (-1121 ق). مذکور در اجازة سماهیجی به جارودی.

ص: 426

الصوب الهاطل

مراثی عربی با ترجمه اردو، از سید ظهور الحسن باهوری لکهنوی. ط.

الصوت و ماهيته

فرق بين ضاد و ظاء و مسائل ديگر، از شيخ محمد رضا بن هادي كاشف الغطاء. ط. (در اجزاء «المرشد» سال چهارم).

صور الاقاليم

ابو زيد احمد بن سهل بلخي (-322 ق). خ. برلين.

اصطهري در «صور الاقاليم» خویش از این کتاب استفاده کرده است.

صور الاقاليم - اشكال العالم

فارسی، از ابو القاسم بن احمد جیهانی، معاصر سامانیان. خ. آرشیو ملی کابل.

صور الاقاليم

فارسی، ناشناخته، تألیف: 748 ق، به نام امیر مبارز الدین محمد. خ. ملى پاریس و ایاصوفیه.

صور الكواكب - القانمه

نجوم، از ابو الحسين عبد الرحمن صوفی فلکی (-376 ق). خ. آستان قدس، ش 12194.

- بعد ان حمد الله و اثنى عليه... انى رأيت كثيرا من الناس يخوضون فى طلب معرفه الكواكب

ترجمه فارسی این کتاب، منسوب به خواجه نصیر الدین طوسی هم در آستان قدس موجود است.

الصورة، کتاب

امامت، از شيخ محمد بن عمر بن عبد الله زبیری.

صورت جمع و خرج (دو سألہ بلوک را مجرد و ابواب

جمعی عبد الله خان علامه پیشخدمت)

نسخه مؤرخ 1275 ق، در کتابخانه ملک موجود است.

صورت مواجب و مرسوم مصوبه مجلس شورای

صورتی از معادن ایران

فارسی، ناشناخته، نسخه متعلق به سده 11 ق در کتابخانه ملک موجود است.

صور قدیمه فلکی

فارسی، از سید جلال الدین تهرانی، ط. تهران، 1312 ش.

صوره الهمزه

شیخ ابو جعفر احمد بن محمد طبری، صاحب کتاب «التصریف». مذکور در فهرست ابن ندیم.

الصوفی، رساله-التصیده الفلکیه

ارجوزه ابو علی حسن بن عبد الرحمن بن عمر صوفی (-374 ق) که برای فخر الدوله دیلمی سروده. ط. دکن، 1373 ق (در پایان «صور الکواکب» ابو الحسین صوفی).

الصوفیه، الرساله

در خبر مظلوم و مراد، از علامه ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراچکی (-449 ق).

الصوفیه، الرساله

شیخ محمد ماجد ماحوزی بحرانی (-1105 ق). مذکور در اجازه سماهیچی به جارودی.

الصوفیه المبتدعه

ردّ صوفیه، از شیخ محمد رضا طبسی نجفی (معاصر). وی «ذرایع البیان» را به مثابه ذیلی بر این کتاب نوشته است.

الصول الاشد فی ردّ القول الاسد

سید محمد رضا جنپوری. ط.

صوله الحق علی جوله الباطل

ناشناخته، در تعزیه و تشبیه، مؤلف آن از کتاب خویش «البراهین القائمت» یاد کرده است.

در مسأله بيعت، ط. هند (با «سيف حسيني»)

ص: 427

صوالت صفدری

فارسی، مثنوی، از محب علی خان حکمت، آغاز نظم: 1143 ق.خ. موزة بریتانیا.

-به نام خدا خالق مرتضی

ستاینده موجد ما سوی

الصولة العلویة (للذب عن الملة المهدیه)

سید علی محمد بن محمد بن دلدار علی (-1312 ق). مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

صوالت غضنفریہ

اردو، در رد نصارا، از سید علی غضنفر بن علی اکبر بن سلطان العلماء. ط.

الصوم، کتاب

ناشناخته، نسخه مؤرخ 1258 ق به خط مؤلف در مدرسه صدر نجف دیده شده.

-مباحث الصوم الذی هو فی اللغه الامساک و الکف

الصوم، کتاب

ملا محمد ابراهیم بن محمد علی قمی (-1301 ق).خ. دیده شده.

الصوم، کتاب

فارسی، از شیخ ابو القاسم بن حسن قمی (-1231 ق).خ. ملک.

الصوم، کتاب

شیخ محمد باقر بن محمد جعفر بن کافی بهاری همدانی (-1333 ق).خ. موجود.

الصوم، رساله

ملا حسن بن علی گوهر (سده 13 ق).خ. موجود.

الصوم، کتاب

آقا حسن بن ابراهیم نجم آبادی (-1284 ق).

خ. حسینیہ شوشریہای نجف ح

الصوم، کتاب

حاج محمد حسن کبه، شرحی است بر «ارشاد»، که در حرف شین یاد شد.

الصوم، کتاب

میرزا حسین بن محسن علوی سبزواری (-1352 ق). خ. موجود.

الصوم، کتاب

شیخ رفیع بن عبدالمحمد کزازی (-پس از 1300 ق)، شاگرد میرزا حبیب اللہ رشتی. سید ابو تراب خوانساری از آن یاد کرده.

الصوم، رساله

ملا محمد علی بن احمد محلاتی شیرازی (-1284 ق). مرتب بر مقدمه و مقاصد. خ. موجود.

الصوم، رساله

فتوایه، از سید علی بن رضا بن بحر العلوم طباطبائی (-1298 ق). خ. موجود.

الصوم، کتاب

شرح شرایع، از سید محمد بن علی بن علی نقی حجت حسینی کوهکمری (-1373 ق).

الصوم، کتاب

شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری دزفولی (-1281 ق). خ. (با «الطهاره»).

الصوم، کتاب

شیخ مهدی بن علی بن کاشف الغطاء (-1289 ق). خ. موجود.

-کتاب الصوم الذی هو احد الخمس...

صوم، کتاب

فارسی، از شاه نعمت اللہ ولی کرمانی (-834 ق). خ. ملک.

صوم، رساله

فارسی، از سید محمد هاشم بن زین العابدین موسوی خوانساری چهارسوقی. ط. اصفهان، 1310 و 1317 ق (با «مجموعه شش رساله»).

الصوم، رساله

شیخ یوسف فقیه عاملی (-ح 1342 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

ص: 428

الصوم، منظومه

ملا میرزا محمد تقی، در 1280 ق سروده. خ.

ملک.

-بسم الا له شارع الاحكام

ملک الانام بالصيام

الصوم، منظومه

شیخ عباس بن حسن کاظمی. خ. موجود

-قال الفتی عباس نجل الحسن

خذ یار غاک اللّٰه غالی الثمن

الصوم، و الاعتکاف

شیخ محمد بن علی بن کاشف الغطاء. خ. دیده شده.

الصوم، و الاعتکاف

شیخ اسماعیل بن علی نقی تبریزی. مذکور در فهرست کتابهایش.

صوم یوم العاشور

سید محمد بن عبد الکریم طباطبائی بروجردی، جد بحر العلوم. خ. مرعشی قم.

صوم الکفارات

ابو النصر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

الصومیّه

مجلد چهارم «زیر الاولین و الاخرین» تألیف محمد بن فرج نجفی معاصر محدث حرّ عاملی.

الصومیّه

شیخ ابراهیم بن سلیمان قطیفی، زنده در 945 ق.

خ. آستان قدس، ش 2437 (به عنوان «واجبات روزه»).

الصومیه

شیخ احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق)، در 1236 ق برای شاهزاده محمد علی میرزا نگاشته. خ. سماوی و حسینیه شوشتریهای نجف.

صومیه

فارسی، از میرزا احمد بن لطفعلی تبریزی. خ.

سماوی.

صومیه

فارسی، ناشناخته تألیف 1246 ق. ط. همدان، 1249 ق (به همت میرزا عباس برادر مؤلف).

الصومیه

ملا محمد تقی بن علی محمد نوری (-1263 ق). خ. آستان قدس، ش 14648.

الصومیه

شیخ جعفر بن خضر جناجی (-1228 ق).

فرزندش شیخ موسی بر آن تعلیقاتی دارد. خ.

صدر.

-الحمد لله الذی خلق الانام

الصومیه

جزئی از «نجات العباد» شیخ محمد حسن صاحب «جواهر».

الصومیه (العملیه)

شیخ حسن بن جعفر کاشف الغطاء (-1262 ق). خ. صدر.

-الحمد لله باری النسم

الصومیه

ملا حسن بن علی معروف به ملا گوهر، شاگرد شیخ احمد احسانی.خ. موجود.

صومیه

فارسی، از شیخ محمد حسین (-1254 ق) صاحب «الفصول».خ. موجود.

الصومیه

سید سلیمان طباطبائی یزدی (-ح 1252 ق)، به یکی از امراء نوشته.

الصومیه

سید شفیع جاپلقی (-1280 ق). نواده اش آقا رضا از آن یاد کرده.

الصومیه

شیخ علی بن جعفر کاشف الغطاء (-1253 ق).

خ. آستان قدس، ش 14216 (1245 ق)

ص: 429

الصومیه

سید کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق).خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 13392(1258 ق).

این رساله را شاگردش عباس بن علی بن علی به فارسی ترجمه کرده است؛خ. آستان قدس، ش 8854(1257 ق).

الصومیه

شیخ محمد بن عبد علی بن عبد الجبار قطیفی، تألیف: 1241 ق.خ. موجود.

الصومیه

شیخ محمد بن ماجد بن مسعود بحرانی ماحوزی (-1105 ق).مذکور در «کشف الحجب»

صومیه

فارسی، از سید محمد بن محمد رضوی مشهدی.

خ. موجود در آخر نسخه «قلاده العوام».

الصومیه

شیخ محمد هادی بن محمد امین تهرانی (-1321 ق).خ. موجود.

---الصومیه---

ص: 430

الصيام، کتاب

محمد بن حسن بن فروخ صفار (-290 ق).

الصيام، کتاب

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی ابن بابویه قمی (-381 ق).

الصيام، کتاب

محمد بن علی بن محبوب اشعری قمی. نجاشی به 3 واسطه آن را روایت کرده است.

الصيام، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

وی دو رساله درین موضوع داشته است، مفصل و مختصر. مذکور در رجال نجاشی.

الصيام، کتاب

ابو الحسن موسی بن حسن بن عامر اشعری قمی.

الصيام، کتاب

ابو عبد الله موسی به قاسم بن معاویه بن وهب بجلی.

صيام واجبه

هندي، از مولوی سید ابو القاسم بن حسین رضوی لاهوری. ط.

صياميه

فارسی، از سید محمد رضا بن محمد قاسم حسینی قزوینی، تألیف: 1107 ق برای محمد جعفر سلطان. خ. حسینی شوشتریهای نجف.

-حمد و سپاس بی قیاس جناب خداوندی را بجا و رواست

الصياميه

احمد بن محمد بن حسین بن حسن بن دول قمی (-350 ق).

صيانه الابانه (عن وصمه الرطانه)

شیخ الشریعه فتح اللہ بن محمد جواد اصفہانی (-1339 ق)، در ردّ اعتراضات آخوند خراسانی بر کتاب «ابانہ المختار فی ارث الزوجہ من ثمن العقار» خویش نگاشته است.

الصیحة بالحق (علی من الحد و تزندق)

میرزا محمد بن عبد النبی اخباری (-1232 ق)، ردّ «الحق المبین» کاشف الغطاء نوشته است.

مذکور در «الفوائد الشیرازیّه» ملا فتحعلی.

الصیحة العلویہ بالنار

سید مهدی بن علی بحرانی (-1343 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الصید، رسالہ

میرزا محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق).

مذکور در «قصص العلماء».

الصید، کتاب

ابو محمد جعفر بن بشیر و شا ملقب به فقهہ العلم (-280 ق).

الصید، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

صید البحر

فوائد متفرقه، از سید جعفر بن اسحاق موسوی دارابی معروف به کشفی (-1267 ق). خ.

مرعشی قم.

-بسم اللہ خیر الاسماء و الحمد لله رب الارض و السماء...

صید و آداب و محسنات آن - صیدنامه

فارسی، از محمد سلیم تهرانی، شاگرد سلطان العلماء که برای یکی از امیران خراسان - صدر السلطنه؟ - نگاشته است. خ مجلس و شهید مطهری.

-صدر رسائل دین مبین جز شکر نعمت...

فارسی، از سید حسین بن روح الله لسان حسینی طبسی صدر جهان (سده 11 ق) که به دستور سلطان قطبشاه، در یک مقدمه، 10 باب و خاتمه نگاشته است. خ. آستان قدس، ش

ص: 431

-سپاس بی قیاس و شکر محمّدت اساس پادشاهی را سزاوار است.

صيد و ذبايح

فارسی، از محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق). مذکور در «فوائد» بحر العلوم.

صيد و ذبايح

فارسی، از ملا علی قارپوزآبادی (-1290 ق).

که در 1284 ق به خواهش ملا علی هیدجی نوشته. ط. تهران 1288 ق.

الصيد و الذبايح

ملا محمد تقی بن علی محمد نوری (-1263 ق). مذکور در «دار السلام».

الصيد و الذبايح

شیخ ابو الحسن علی بن مهزیار اهوازی دورقی، وکیل امام رضا و امام جواد (علیه السلام).

صيد و ذبايح

فارسی، از شیخ محمد علی بن ابی طالب حزین گیلانی (-1181 ق). خ. خوانساری نجف.

-سپاس بی قیاس که مدار اوهام از استقصای اصولش قاصر.

الصيد و الذبايح

شیخ محمد علی بن عباس بلاغی عاملی، شاگرد سید محسن اعرجی و کاشف الغطاء. خ. موجود.

الصيد و الذبايح

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی.

صيد و ذبايح و احكام آن

فارسی، از شیخ علی بن حسین کربلائی که به نام شاه سلطان حسین صفوی تألیف کرده. خ.

مرعشی قم.

-الحمد لله الذي احل لنا الطيبات...

الصيد و الذبايح

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی.

الصيد و الذبايح

ابو جعفر محمد بن حسين بن سنان زاهری (-220 ق)، از اصحاب امام رضا(عليه السلام).

الصيد و الذبايح

محمد بن حسين بن فروخ صفار قمی (-290 ق)

الصيد و الذبايح (مع الصلاه و الارث)

شيخ محمد على بلاغی.خ.كاشف الغطاء نجف.

الصيد و الذبايح

ميرزا محمد بن محمد رضا قمی، صاحب تفسير «كنز الحقايق».

صيد و ذبايح-احكام الطعام

الصيدله-الصيدنه

طب، از ابو ريحان محمد بن احمد بيروني خوارزمي (-440 ق). ط. ترجمه فارسي آن از ابو بكر بن علي اسفريه اي كاشاني نيز در ايران چاپ شده است.

صيد مرواريد-المفاس في احوال الغوص و

الغواص

فارسي، از محمد علي عاري سعيد السلطنه فرزند احمد خان ميرپنجه. ط. تهران، 1308 ش.

صيدنامه ملكشاهي

فارسي، از خواجه ابو الجوارح علي بن محمد نيشابوري، كه به دستور نظام الملك علي بن اسحاق طوسي و به نام جلال الدين ملكشاه سلجوقي (-485 ق) نگاشته و مؤلف «شكارخانه ايلخاني» آن را در كتاب خویش گنجانیده است.

الصيدنه-الصيدله

فارسی، از قاضی فیض الله حاجبی بغدادی (تفرشی)، در 3 باب و یک خاتمه، که به نام شاه طهماسب صفوی تألیف کرده. خ. آستان قدس، ش 6046 و ضمیمه ش 11070 (1082 ق).

ص: 432

-حمد و سپاس پادشاهی را که مرغ دل‌های مخلصان صید دام محبت اوست

صیدیه

فارسی، ناشناخته.خ. موجود.

-سپاس بی قیاس پادشاهی را سزا است که مرغایان

(ظاهرا همان صید و ذبایح سید حسین طیبی است که یاد شد).

صیغ الصرف

فارسی، از شیخ جعفری عبد الله شوشتری (معاصر).

صیغ عقد النکاح

ناشناخته، تألیف: پیش از 1009 ق.خ. موجود.

-الحمد لله الذي جعل عقد النکاح حرما مانعا...

صیغ العقود

ملا احمد بن علی اکبر مراغی (-1310 ق).

مذکور در «زهر الربی».

صیغ العقود (و النکاح)

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1110 ق).خ. آستان قدس، ش 7175 (1120 ق).

-الحمد لله الذي احل النکاح

صیغ العقود

محمد جعفر بن سیف الدین شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق).ط. تبریز، 1293 ق و 1333 ق.

-الحمد لله على نواله...

صیغ العقود

فارسی، از شیخ محمد تقی بن محمد باقر آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق).ط. 1298 ق.

صیغ العقود

آقا محمد رضا بن محمد باقر درخشی قائمی کمیلی. مذکور در «بغیة الطالب» بیرجندی معاصر مؤلف.

صیغ العقود (و الايقاعات)

شیخ زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله كما هو اهله

صیغ العقود

فارسی، از ملا علی بن گل محمد قارپوزآبادی (-1290 ق). که در 1281 ق به خواهش سید تقی زنجانی تألیف کرده. ط. تبریز، 1289 ق و مکرر.

صیغ العقود (و الايقاعات)

نور الدین علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق). خ. آستان قدس، ش 7094 (948 ق) و چند نسخه دیگر. ط. تهران، 1313 و 1315 ق.

-الحمد لله كما هو اهله

صیغ العقود (و الايقاعات)

شیخ ابو القاسم علی بن علی بن جمال الدین محمد بن طی عاملی فقحانی.

صیغ العقود

بر طبق فتاوی محمد جعفر استرآبادی، ملا عبد الله دیزجی و شیخ علی ضیا گاهی شاگردان صاحب ریاض. ط. (با «صیغ العقود» شیخ انصاری).

صیغ العقود

میرزا محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق).

مذکور در «قصص العلماء».

صیغ العقود-مقالید المقصود

سید بهاء الدین محمد بن محمد باقر حسینی مختاری نایینی (-1130 ق). مذکور در «روضات الجنات».

صیغ العقود

فارسی، بر طبق فتاوی شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری (1281 ق)، جامع:

ص: 433

محمد يوسف استرآبادی، ط. تهران، 1270 ق و مکرر.

صیغ العقود

فارسی، از سید محمد هاشم بن زین العابدین موسوی خوانساری چهارسوقی، ط. اصفهان، 1310 ق.

صیغ العقود (و الایقات)

فارسی، از شیخ یوسف استرآبادی شاگرد شیخ انصاری، ط. تهران، 1317 ق.

صیغ العقود

ناشناخته. خ. خوانساری نجف.

-الحمد لله الكبير المتعال

نسخه ناشناخته دیگری نیز دیده شده.

صیغ العقود---

ص: 434

ضابطه قواعد الحساب

مولوی عصمت اللہ بن اعظم سہارنپوری، تألیف:

1095 ق خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

ضابطه تحصیل رابطه

فارسی، عرفان، از مشتاق احمد. ط. لودیانه، 1893 م.

ضابطه التہذیب

منطق، از مفتی میر عباس لکهنوی (-1306 ق).

مذکور در «تجلیات».

الضاد و الضاء

وزیر جمال الدین ابو الحسن علی بن یوسف قفطی (-646 ق). مذکور در «کشف الظنون».

الضاد و الظاء

ابو عبد اللہ محمد بن جعفر قزاز قیروانی (-412 ق). مذکور در «بغیہ الوعاه».

ضاله الفضلاء

حل شبہة ابن کمونہ، از شمس الدین محمد خفزی. عدہ ای دیگر چون دشتکی و دوانی نیز بہ حل این مغالطہ پرداختہ اند، کہ میرزا یحیی بن محمد شفیع مستوفی ہمہ را در 1278 ق گرد آورده و نسخہٗ مجموعہ در کتابخانہٗ امیر المؤمنین (علیہ السلام) نجف موجود است.

ضاله الملا (فی تاریخ کربلا) - المنحل المعین (فی

تاریخ الشہید العطشان الحزین)

عبد المجید سالم حائری (ح 1320 ق-)

ضامن آهو

فارسی، قصیدہ در معجزہٗ امام رضا (علیہ السلام)، از شیخ موسی بن محمد علی شوقی خراسانی حائری (ح 1333 ق). ط. ایران.

الضبط (فی الخط)

شیخ محمد بن طاهر سماوی (-1370 ق)

ضبط التاريخ

استخراج ماده تاریخ، از شیخ جعفر بن محمد نقدی (-1370 ق). ط 1366 ق.

ضبط الغریب (من لغة العرب)

سید محمد علی بن مفتی عباس لکهنوی. در 1355 ق خودش از آن یاد کرده است.

الضجیان حذیفه و سلمان

سید محمد علی هبه الدین شهرستانی.

الضحایا

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی.

الضد و اقتضاء الامر بشئ النهی عنه و عدمه

میرزا حبیب الله بن محمد علی رشتی (-1312 ق). خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

الضد، رساله

سید حسن بن اسماعیل حسینی قمی، تألیف:

1304 ق. خ. موجود.

ص: 435

الضد رساله

سید محمد بن باقر حسینی یزدی فیروزآبادی (-1345 ق).

-الحمد لله الذي لا يوصف بالانداد

ضرائر الشعر

ابو عبد الله محمد بن جعفر قزاز قیروانی نحوی (-412 ق). مذکور در «بغیة الوعاه».

الضراعات الى قاضی الحاجات

ادعیه، از ممتاز العلماء سید محمد تقی بن سید حسین نقوی لکهنوی (-1289 ق).

الضرب بالتخت و التراب

غیاث الدین جمشید کاشانی (-841 ق).

ضربات التیمم

ملا محمد بن عاشوری کرمانشاهی، معاصر فتحعلی شاه قاجار. خ. دیده شده.

ضربان قلب

فارسی، از شهرزاد کهن. ط. تهران.

ضرب الدارهم و الدنانیر

ابو عبد الله محمد بن عمر واقدی (-207 ق).

ضرب الذله (على جریده النحله)

سید ابو بکر بن عبد الرحمن حضرمی (-1341 ق). مذکور در آخر دیوان چاپی او

ضرب المثل

اردو، از نواب احمد حسین مذاق هندی.

ضربات المحدثین (على الحق المبین)

ردّ اخباریان، از سید مهدی بن صالح موسوی قزوینی (-1358 ق). ط. نجف، 1347 ق.

ضربت حیدریه

فارسی، از سلطان العلماء سید محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1284 ق)، در ردّ «الشوکه العمریه» تألیف رشید الدین خان. ط. لکهنو، 1296 ق.

ضربه الحق السدید (علی زحرف یقظه البلید فی

مسأله وجوب التقلید)

سید مهدی بن صالح قزوینی (-1358 ق).

الضربه العلویه

ردّ مادّیون، از سید علی محمد بن دلدار علی نقوی (-1312 ق). مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

ضربت قاطعه

اردو، در تجویز دف و طبل در مراسم تعزیه، از سید علی گوهر بن علی اکبر بن سلطان العلماء نقوی لکهنوی. ط.

ضرور المبتدی

فارسی، لغت، از سیف الدین قاسم (یا سیف اللّه بن قیّم اللّه) هندی. ط. لکهنو، 1871 م.

ضروره الادیب

در مؤنّثات سماعی. ط. هند.

ضروره التضاد

عمر بن ابراهیم خیام نیشابوری (پس از 525 ق).

ط. مهر، 1313 ق (در مجموعه «جامع البدایع»).

ضروره الشعر

شیخ ابو العباس محمد بن یزید مبرّد نحوی (-285 ق).

ضروریات

فارسی، مواد تاریخ منظوم، از محتشم کاشانی (-999 یا 1000 ق). خ. روضاتی اصفهانی؛ ملی تهران.

الضروریات الاصلیه و الفرعیه

شیخ عبد اللہ بن صالح سماہیجی (-1135 ق)، برای پدر خویش در بندر گنگ نوشته.

ضروریات الدین و المذهب

میرزا محمد باقر بن زین العابدین موسوی خوانساری (-1313 ق).خ.روضاتی اصفهان.

ص:436

ضروریات دین و مذهب

فارسی، از ملا کاظم هزار جریبی، تألیف: 1332 ق.خ. موجود.

-الحمد لله الودود و مفیض الجود...

ضروریات دینیه

فارسی، ترجمه رضا علی زاده. ط. لاهور، 1345 ق.

ضروریات اصول الدین

فارسی، سید محمد حسینی استرآبادی معروف به خطیب قطبشاه، از املاء میر معز الدین محمد بن ابی الحسن موسوی نگاشته و در مجموعه ای در آستان قدس موجود است.

-معبود عارفان، دلهای ما به نور معرفت بینا گردان...

الضروریه

تجوید، از عماد الدین علی قاری. خ. موجود.

-الحمد لله الذی علم بالقلم...

ضروریه، رساله

فارسی، مسائل متفرقه اصول و فروع، از علاء الدین محمد عاملی.

-الحمد لله رب العالمین و الصلوه علی محمد و آله امناء الدین.

ضروری و مفید

اردو، خلاصه دستور کوتوالی، از مولوی محمد جعفر هندی. ط. حیدرآباد هند.

ضعف اعصاب

فارسی، از بهرام عرفان. ط. اصفهان، 1334 ش.

ضغائن فی صدور قوم

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق).

الضمان، کتاب

شرح شرایع، از سید ابراهیم بن علی حسینی ارموی (سده 13 ق). خ. موجود.

ضمان ما اکتته البهائم ليلا و نهارا

شيخ عبد الله بن صالح سماهيجي (-1135 ق).

الضمير البارد

نثر و نظم، از شمس الدين شيخ محمد امين بن صالح المهدي آل شمس الدين (-1366 ق).

ط. بيروت، 1353 ق.

ضميمه كشف الحيل (جواب مقاله عبد الله رازي)

فارسي، از عبد الحسين بن محمد آواره آيتي يزدي. ط. تهران، 1307 ش.

ضميمه لطيفه

فارسي، لغت، استدراک «الصحاح» جوهری.

ط. کانپور، 1334 ق.

ضميمه لطيفه

فارسي، از سديد السلطنه محمد علي بن احمد خان عاري. ط. تهران، 1315 ق (ضميمه «مفتاح الادب في تاريخ العرب»).

ضوابط الاسماء (و اللواحق)

شيخ فخر الدين بن محمد علي طريحي (-1085 ق). ط. تهران، 1375 ق. خ. مرعشي قم.

ضوابط الاصول

اصول فقه، از سید ابراهیم بن محمد باقر قزوینی (-1262 ق). ط. تهران 1270-1271 ق. خ.

آستان قدس، ش 9047 (1252 ق) و چند نسخه دیگر.

ضوابط الحساب

میر غیاث الدین منصور بن محمد حسینی دشتکی (-948 ق) در 6 باب و چند ضابطه.

-الهي عنایتك كفايه فانظر الينا

ضوابط الخمس

در شك و سهو، از محمد بن مرتضى محسن فيض كاشانى (-1091 ق). ط. تهران 1300 ق (در حاشية «عايه الايجاز»).

-الحمد لله على جزيل نواله...

ضوابط الرضاع

مير محمد باقر بن شمس الدين محمد حسينى

ص: 437

استرآبادی محقق داماد(-1040 ق)، تألیف:

1028 ق. ط. تهران، 1313 ق و مکرر.خ.

آستان قدس، ش 2788(1029 ق) و دو نسخه دیگر.

-الحمد لله رب العالمين ولي كل رشيح.

ضوابط الصرف

فارسی، از غلام مرتضی. ط. لاهور 1289 ق.

ضوابط الطب-قوانین الطب

خواجه نصیر الدین محمد طوسی(-672 ق).

خ. آستان قدس، ش 5131(900 ق).

-الحمد لله على آلائه المتواتره

ضوابط فارسی

اردو، در قواعد زبان فارسی، از عبد الحق مولوی.

ط. کلکته، 1861 م.

الضوء، کتاب-الضوء على المصباح

نحو، از تاج الدین محمد بن محمد اسفراینی (-684 ق) که تلخیصی است از «مفتاح» در شرح «مصباح». خ. آستان قدس، ش 3891 و چند نسخه دیگر.

-ان احق ما يتوشح بذكره صدور الكتب

ضوء الرشده(فی احکام النبى الامجد)

منظومه در فقه، از سید حسین بن محمد حسینی کاشانی (معاصر). ط. ایران، 1342 ق (با ترجمه فارسی).

ضوء السقط

شرح «سقط الزند» هردو از ابو العلاء احمد بن عبد الله معری (-449 ق). ط. بولاق.

ضوء الشهاب (فی شرح الشهاب)

ضیاء الدین ابو الرضا فضل الله بن علی حسینی راوندی (-ح 548 ق) استاد شیخ منتجب الدین.

خ. حالت افندی استانبول.

ضوء النهار

شیخ سلیمان بن عبد الله ماحوزی بحرانی (-1121 ق). مذکور در اجازه سماهیجی.

ضوء اللالی (فی غصب فدک و العوالی)

یکی از شاگردان مجلسی در نامه ای در آخر «بحار الانوار» از آن یاد کرده و نوشته است که نسخه آن را در بیت مجلسی دیده بوده است.

ضوء المشکاه (الكاشف عن وجوه الروایه و

الرواه)

شیخ محمد بن علی عاملی حناوی آل صوری (-1303 ق).

ضوء المناظر (فی شرح المشاعر)

ملا زین العابدین نوری:خ. مجلس. متن از ملا صدرا است.

-الحمد لله خالق الجود

الضیاء (فی الرد علی المحمدیه و الجعفریه)

امامت، از ابو القاسم سعد بن عبد الله اشعری قمی (-301 ق). مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ.

الضیاء

ابو جعفر محمد بن عیسی بن عبید بن یقظین، از اصحاب امام هادی (علیه السلام).

الضیاء و النور فی الحکومات

ابو جعفر محمد بن علی بن محبوب اشعری قمی.

مذکور در فهرست شیخ.

ضیاء الابصار

فارسی، طب، از حکیم محمود خان دهلوی. ط.

کانپور، 1872 و مکرر.

ضیاء الابصار (فی معجزات المعصومین

الاطهار) (علیه السلام))

فارسی، از میرزا محمد باقر بن محمد قاجار. خ.

موجود (1245 ق).

-سپاس افزون از احاطه و هم و قیاس

ضیاء الابصار (فی مباحث الخیار)

شیخ محمد بن عبد الرحیم نهاوندی (معاصر).

ص: 438

ضیاء الاخلاق

فارسی، از ضیاء الدین دری. ط. تهران.

ضیاء الاذهان (فی علم المیزان)

شیخ محمد بن یونس شویبی نجفی، شاگرد کاشف الغطاء. خ. کاشف الغطاء نجف.

-حمدا و شکرا لک یا من اوقفنا...

ضیاء الاصول

تقریرات بحث آقا ضیاء الدین عراقی، که شاگردش مرتضی مدرس چهاردهی نوشته است. خ. موجود.

ضیاء الانوار (فی احوال خاتم الائمه الاطهار (علیه السلام))

سید مرتضی بن میر احمد طباطبائی یزدی (-1315 ق). خ. دیده شده.

ضیاء الانوار

اصول دین، از شیخ ابو القاسم دامغانی (-1336 ق). میرزا آقا عالمی فرزند مؤلف از آن یاد کرده است.

ضیاء الانوار-نور الانوار

ضیاء التفسیر

فارسی، از میر محمد صادق بن ابی القاسم موسوی خوانساری. ط. تهران، 1298.

ضیاء الثقلین

ادعیه، از میرزا حاتم بن نظام الملک نظام الملکی، مرتب بر مقدمه، 88 فصل و خاتمه. نسخه مؤرخ 1104 ق دیده شده. نیز، خ. مرعشی قم.

-الحمد لله الذی اذاق قلوب العارفين

ضیاء العلوم-ضیاء العلوم

مختصر شمس العلوم از فرزند مؤلف، شیخ ابو عبد الله محمد بن نشوان یمنی حمیری (-573 ق). خ. آستان قدس، ش 3667.

ضیاء الخافقین (فی شرح دعاء الصنمین)

فارسی، ترجمه «شرح الولاء» تألیف اسعد بن عبد القاهر اصفهانی، که برای شاه سلطان حسین صفوی، در یک مقدمه و 30 باب ترجمه شده.

خ. مرعشی قم.

ضیاء خورشید

اردو، مراثنی، از مولوی رضا صاحب ہندی. ط.

لکھنو.

ضیاء الدلائل

یکی از مجلدات «الدلائل و المسائل» سید محمد علی ہبہ الدین شہرستانی.

ضیاء الشہاب (فی شرح الشہاب)

قطب الدین ابو الحسین سعید بن ہبہ اللہ راوندی (-573 ق). مذکور در «وقایع الایام». خ.

موجود.

ضیاء الشہادتین (فی سم الحسن و قتل الحسین)

اردو، از سید آقا مہدی رضوی لکھنوی (معاصر).

ضیاء الصالحین

آداب نماز شب، از رضی الدین سید احمد (یا احمد بن رضی) موسوی تبریزی مستنبط.

ط. نجف.

ضیاء الصالحین

ادعیہ، از محمد صالح جوهرچی بن سعید صانع.

ط. نجف، 1353 ق.

ضیاء الصرف

فارسی، از ضیاء الدین دری. ط. تہران.

ضیاء العالم من صبح الازل

در بیان مبدأ عالم و شرح حدیث حقیقت، از سید محمد علی ہبہ الدین شہرستانی. مذکور در فہرست کتابہایش.

امامت، از شريف ابو الحسن بن محمد طاهر فتونى نباطى عاملى (-ح 1140 ق)، مرتب بر مقدمه، دو مقصد و خاتمه. تأليف: 1134
ق.خ. آستان قدس، ش 7802 (ج 1): امير المؤمنين نجف.

ص: 439

-الحمد لله الذى خلق العباد و امرهم بعبادته

الضياء العقلى (فى موضوع العلم الكلى)

ابو الفتح عمر بن ابراهيم خيامى نيشابورى. ط.

مصر، 1330 ق (يا 1335 ق ضمن «جامع البدايع»); مسكو، 1962 م.

ضياء العقول (فى حكم المهر اذا مات احد الزوجين)

قبل الدخول)

سيد محسن بن عبد الكريم امين عاملى (-1371 ق)، تأليف: 1329 ق؛ ط. دمشق، 1332 ق.

ضياء العوالم

اصول فقه، از يکى از شاگردان محمد مهدى کلباسى (-1278 ق)، شايد ملا محمد طاهر دزفولى. خ. موجود.

ضياء العوالم

اصول فقه، تأليف يکى از شاگردان صاحب جواهر و شيخ انصارى، مرتب بر مطالع و نجوم.

خ. ديده شده.

ضياء العين (فى مقتل الحسين)

سيد جعفر اعرجى، تأليف: 1321 ق به نام ميرزا هادى وزير خزاى.

ضياء العين (فى تواريخ الحسين)

مولوى سيد فيض حسين هندى. ط. حيدرآباد.

ضياء العين (فى مراثى مولانا الكونين جناب ابى)

عبد الله الحسين)

فارسى، مراثى منظوم، از ضياء الدوله محمد رحيم بن عباس ميرزا، ط. تهران، 1269 ق.

ضياء العين

گجراتى، در اشكال و نقوش، از غلام على بن اسماعيل بهاونگرى. مذکور در فهرست تأليفات او.

ضیاء العین

حاشیه «حکمه العین» کاتبی، از میر غیاث الدین منصور دشتکی شیرازی (-948 ق). خ. آستان قدس، ش 788 (1049 ق) و یک نسخه دیگر.

-اللهم ارنابعین حکمتک «حکمه العین»...

ضیاء العینین (فی تذکره اصحاب الحسین)

فارسی، از بقراط التولیه محمد حسن بن محمد تقی شیرازی (-1364 ق). ط. مشهد، 1313 ش.

ضیاء العیون

فارسی، در تواریخ سید الشهداء (علیه السلام)، در 28 مجلس و خاتمه، از ملا صفر علی بن علی اکبر میقانی بسطامی. خ. موجود (1308 ق، خط مؤلف).

-الحمد لله الذی امرنا بالسلام و الصلاه علی اشرف الکائنات...

ضیاء العیون

فارسی، در بیماریهای چشم، از رئیس الاطباء میرزا علی خان بن زین العابدین همدانی. ط.

تهران، 1309 ق.

ضیاء العیون (مشمول بر نقوش و اشکال و مکسرات

حرفی و عددی سور قرآن)

فارسی، از نظام الدین محمد هادی خان بن مهدی خان، شاه میرزای صفوی. ط. تهران، 1353 ق (ضمیمه قرآن چاپ حسن) و مکرر.

ضیاء الفؤاد

فارسی، نبوت خاصه، از میرزا فضل الله بن جمال میثمی عراقی ملک الواعظین (-1321 ق).

ضیاء القلب - ضیاء القلوب

اخلاق، از محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق). مختصر آن به فارسی «آئینه شاهی» نام دارد. ط. تهران، 1303 ق و مکرر.

-الحمد لله الذی جعل مراسم الشرایع مطابقه لمقتضی عقول الکاملین...

ضیاء القلوب

فارسی، امامت، از محمد بن عبد الفتاح سراب تنکابنی (-1124 ق).خ.روضاتی اصفهان.

ص: 440

ضياء القلوب

امامت، از احمد بن مهدی موسوی کاشانی، تألیف: 1276 ق.خ. ملى

ضياء القلوب

فارسی، نام قصیده معروفی است از اظهري شیرازی (سده 11 ق)، که در دیوان او درج است.

ضياء القلوب

فارسی، مناقب امیر المؤمنین (علیه السلام)، از محمود کنگاش مجلسی. ط. تهران، 1373 ق.

ضياء القلوب

فارسی، مقتل، از شیخ مفید داود شیرازی (-1325 ق). مذکور در «آثار العجم».

ضياء القمر (فی سیره الاصحاب العشره الغرر)

کتاب پنجم از کتابهای هشتگانه «یواقیت السیر» تألیف احمد بن یحیی زیدی یمنی (-840 ق). خ. موجود.

الضياء اللامع (فی من ثوی من عباقره القرن

التاسع)

جزء ششم «طبقات اعلام الشیعه» آقا بزرگ تهرانی است، که چاپ شده.

الضياء اللامع (فی شرح الشرايع)

سید علی بن احمد بن محمد حسن حسینی (-1322 ق). خ. دیده شده.

الضياء اللامع (فی شرح مختصر الشرايع)

سید عبد العظیم بن علیرضا حسینی لنجانی اصفهانی. خ. موجود.

الضياء اللامع (فی شرح المختصر النافع)

شیخ فخر الدین بن محمد علی طریحی (-1085 ق). خ. موجود. نسخه ای در کتابخانه مرعشی قم موجود است به نام «الضياء اللامع فی

شرح مختصر الشرايع».

ضياء اللامعه (فی صلاه الجمعه)

فارسی، از سید محمد حسین موسوی شاهچراغی. ط. تهران، 1360 ق.

ضیاء المتقین (فی رد الاصولین)

میرزا محمد بن عبد النبی اخباری نیشابوری (-1232 ق)، تألیف: 1228 ق. خ. آستان قدس، ش 3020.

ضیاء المتجهدين

سید احمد مستنبط. مؤلف، «ضیاء الصالحین» را که یاد شد، از این کتاب برگرفته است.

ضیاء المتجهدين

فارسی، آداب نماز شب، از میرزا حسین بن حیدر خراسانی. ط. مشهد، 1308 ش.

ضیاء المستضیین

فارسی، در نمازهای مستحب، از سید عبد الله بن ابی القاسم موسوی، تألیف: 1322 ق. ط. شیراز، 1322 ق.

ضیاء المصایح (فی استدراک المفاتیح)

ادعیه و اعمال، از شیخ محمد بن رجبعلی کفعمی باخرزی.

ضیاء المعرفه

کتاب دوم از دوازده کتاب «کلیات ریاضی» از محمد یوسف بن محمد حسن ریاضی مهاجر هروی. ط. مشهد، 1324 ق.

ضیاء المعرفه

منظومه فلسفی، از سید هبه الدین شهرستانی، ناتمام.

-بشراکم هذا ضیاء المعرفه

فلسفه العلم و علم الفلسفه

ضیاء المفازات (فی طرق مشایخ الاجازات)

مشيخه مشجر، از آقا بزرگ تهرانی صاحب «الذریعه». تألیف: ح. 1320 ق.

ضیاء الملوین - انسان العین

ضیاء المنصفین

اخلاق، از سيد محمد علي بن محمد باقر بن عبد الله موسوي خفري شيرازي، تأليف: 1374

ص: 441

ق.ط.بغداد، 1374 ق.

ضیاء المنیر

فارسی، منظومه فصیح السلطنه سید محمد بن مهدی آشفته دزفولی.ط.تهران.

ضیاء الناظرین

فارسی، تشریح چشم، از کالزوسکی، ترجمه محمد خان کفری کرمانشاهی.ط.تهران، 1301 ق.

ضیاء النسمة

فارسی، در طهارت، نماز، روزه و ذبایح، از مولوی سید ابو القاسم بن حسین رضوی لاهوری.

ط.هند.

ضیاء النور

فارسی، مثنوی، از ملا علی اصغر بن علی اکبر تیر بروجردی.ط.تهران، 1275 ق و مکرر.

-یا ضیاء النور ای جان جهان

ای سر سردفتر سر و نهان

ضیاء النیرین

فارسی، مثنوی بر وزن «تحفه العراقین»، از حکیم ابو الفتح لاهیجی فرزند حکیم دوانی.

مذکور در «تذکره نصرآبادی».

ضیاء النیرین-مآثر الکبراء

ضیاء الهدی

اصول دین، از سید محمد بن مهدی صفوی کشمیری (-1350 ق).خ.دیده شده.

ضیائیه

فارسی، در زیارت عاشورا، ناشناخته. مؤلف آن را برای فرزندش ضیاء الدین نوشته و گمان می رود تألیف میرزا هدایت الله بن رضا گلپایگانی (-ح 1330 ق) باشد.

الضيافه، كتاب

ابو الفضل محمد بن احمد صابوني. نجاشي به دو واسطه آن را از مؤلف روايت کرده است.

الضيافه، كتاب

شيخ صدوق ابو جعفر محمد بن علي بن بابويه قمي (-381 ق).

ضيافه الاخوان و هديه الخلان

تاريخ علماء قزوين، از رضی الدين محمد بن حسن قزوينی (-1096 ق). خ. مرعشی قم.

-الحمد لله الذي فضلنا على سائر الامم

الطائر، کتاب

ابو العباس احمد بن محمد بن سعيد ابن عقده (-333ق).

طائر قدسی

فارسی، مثنوی، از ملا مهدی بن ابی ذر نراقی (-1209ق). مذکور در نجوم السماء.

الطائف، کتاب

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-205ق).

الطارف

لغز و معما، از مفتی میر عباس لکهنوی (-1306ق). مذکور در «تجلیات».

الطاعه، کتاب

ابو النصر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

طاعت آل محمد (صلی الله علیه و آله)

فارسی، از شیخ علی بن محمد جعفر تهرانی چاله میدانی (-1340ق). ط. تهران، 1325ق.

الطاعون و علاجه

سید میرزا محمد رضی طباطبائی تهرانی، تألیف: 1293ق به نام ناصر الدین شاه. ط.

1293ق.

الطاعون

ملک الاطباء میرزا کاظم بن محمد رشتی. مذکور در آخر «حفظ الصحة» او که چاپ شده است.

الطاعون فی العرب

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-205ق).

الطاعونیه

در عدم وجوب فرار از طاعون، از سید محمد بحر العلوم (-1212 ق).خ. موجود.

- اما بعد حمد الله و سلامه على عباده...

الطاعونيه---

ص: 443

(سده 10 ق).خ.آستان قدس،ش 5288 و یک نسخه دیگر.

-غیب گفتن نبود در خور کس

طالع نامه

فارسی، از ملا ابراهیم کرمانی.خ. موجود.

طالع نامه

فارسی، از تقی الدین ابو الخیر محمد بن محمد فارسی.خ.آستان قدس،ش 5384

طالع الولاده- طالع مولود

فارسی، از سید محمد باقر بن محمد شفیع حسینی منجم شیرازی.خ. موجود

طالع الولاده

سید محمد بن عبد الکریم طباطبائی بروجردی، جد بحر العلوم.خ. خوانساری نجف.

الطامه الکبری (فی شهاده سید الشهداء)

اردو، از سید مهدی لکهنوی.ط.

طامه الکبری

فارسی، مثنوی، از نور الدین آذری (-866 ق).

مذکور در «خزانه عامره».

الطاوسیه

احوال بنی طاوس، از سید محمود بن علی حسینی تبریزی (-1338 ق).ط. (با «مهج الدعوات»).

طب

فارسی، مجله ای که به مدیریت میرزا احمد خان در 1341 و 1344 ق در تهران انتشار می یافت.

سپس مجله هایی به نام «طبابت»، «طب جدید»، «طب کنونی» و «طب مصور» نیز به نشر رسیده که در «تاریخ جراید و مجلات» از آنها یاد شده است.

الطب، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن حسن بن دول قمی (-350 ق).

الطب، کتاب

ابو عبد الله احمد بن محمد سیاری کاتب آل ظاهر. نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت کرده اند.

الطب، کتاب

اسماعیل بن شعیب عریشی. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الطب، کتاب

دو کتاب «الکبیر» و «الصغیر»، از شیخ حسین شهاب الدین بن حسین بن محمد بن حیدر کرکی (-1076 ق). مذکور در «امل الامل» و «سلافه العصر».

الطب (و التشریح)، کتاب

سید حکیمی طبسی استرآبادی (-881 ق). خ.

مرعشی قم.

الطب، کتاب

حکیم رکن الدین مسعود بن نظام الدین علی کاشی شیرازی معروف به حکیم رکن و متخلص به مسیح، مسیحا و مسیحی (-1066 ق). خ.

مرعشی قم.

الطب، کتاب

سیف الحکماء شجاعی دماوندی معاصر اکبر شاه. خ. مرعشی قم.

الطب، کتاب

مسیح الزمان حکیم بن صدر الدین کاشانی متخلص به الهی، طیب جهانگیر (-1037 ق).

خ. مرعشی قم.

الطب، کتاب

میرزا عبد الرزاق مشرب اصفهانی.خ.مرعشی قم.

الطب، کتاب

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي (-332 ق).

الطب، کتاب

عبد الله بن جعفر بن حسين حميري، صاحب «قرب الاسناد».

ص: 444

الطب، رساله

سید امیر علی حویزی (-1149 ق).

الطب، رساله

به طریق سؤال و جواب، از حکیم صدر الدین علی گیلانی، مؤلف «شفاء العاجل». مذکور در «ریاض العلماء».

الطب، رساله

شیخ علی بن علی رضا خوئی (-1350 ق)، تألیف، 1346 ق.

الطب، کتاب

ابو الحسن علی بن حسن بن علی بن فضال.

الطب، کتاب

ابو الحسن علی بن حسین بن بابویه قمی (-329 ق). نجاشی آن را به واسطه عباس بن عمر کلوذانی از او روایت کرده است.

الطب، کتاب

فارسی، از میرزا غلام علی بن ابی طالب طبیب تهرانی (-1320 ق)، تألیف: 1319 ق. خ.

موجود.

الطب، کتاب

میرزا محمد کریم طبیب زنوزی.

الطب، کتاب

فارسی، از کمال الدین بن نور الدین طبیب که برای شاه طهماسب صفوی تألیف کرده. خ. مجلسی.

الطب، کتاب

سید نور الدین محمد شوشتری.

الطب، کتاب

ابو جعفر محمد بن احمد بن محمد بن رجاء بجلي کوفی (-266 ق).

الطب، کتاب

ابو جعفر محمد بن احمد بن یحیی اشعری قمی معروف به دبه شیب، صاحب «انوار الحکمه».

الطب، کتاب

ماجیلویه ابو عبد الله محمد بن عبید الله جنابی برقی.

الطب، کتاب

میرزا محمود بن حسن بن خلیل رازی (-1340 ق). محمد بن طاهر سماوی به تهذیب این کتاب پرداخته است.

الطب، کتاب

ابو الحسن موسی بن حسن بن عامر اشعری قمی.

الطب، کتاب

ابو النصر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی، مذکور در «کشف الحجب».

الطب، کتاب

سید ضیاء الدین نور الله بن محمد شاه بن منده مرعشی شوشتری (-925 ق)، جد قاضی نور الله. مذکور در «مجالس المؤمنین».

الطب، کتاب

حکیم شرف الدین حسن شفائی، صاحب دیوان «شکر المذاقین» و معاصر شیخ بهائی.

الطب، کتاب

ناشناخته، در 37 باب، خ. آستان قدس، ش 5099 (1089 ق).

الطب، کتاب

فارسی، ناشناخته، تألیف: پس از 1051 ق برای فرزند مؤلف که در این سال مباشر طبابت دار الشفای قزوین بوده است. شاید هم با «منافع افضلیه» تألیف علی افضل قاطع قزوینی یکی بوده باشد.

الطب---

طب الاثمه

ابو عتاب عبد الله و حسين فرزندان بسطام بن شاپور زيات. خ. آستان قدس، ش 7803 (1071 ق) و دو نسخه ديگر.

طب الاثمه

سيد عبد الله بن محمد رضا شبر حلي (-1242 ق).

طب الاحمدى

احمد بن صالح درازى بحراني (-1124 ق).

صاحب «لؤلؤه البحرين». نسخه آن را داشته است.

طب ميرزا اشرف

فارسي، از ميرزا اشرف. خ. فيض آباد هند. شايد با «تقويم الابدان» كه چاپ شده يكي باشد.

طب اكبرى

فارسي، از مير علي اكبر بن مير سيد بابا حسيني سراچه اي. ط.

-بعد از حمد و ثنای و ستایش کریم لم یزل...

طب اكبرى (يا طب اكبر)

فارسي، از محمد اكبر بن حاجي مقيم شاه ارزاني كه در 1112 ق برای عالم گیر تأليف کرده. ط.

هند، مكرّر؛ ايران، 1275 ق. خ. آستان قدس، ش 7805.

-صحيح ترين كلامی كه مشام ناطقه

طب اكبرى

فارسي، از ملا ابو الفتح بن عبد الرزاق گيلاني كه در 983 ق به هند رفت و به اكبر شاه پيوست. خ.

مرعشی قم (در فهرست همان تأليف ارزاني ياد شده است).

طب الامام الصادق (عليه السلام)

محمد بن صادق خليلی رازی. ط. نجف، 1374 ق.

طب اهل البيت (عليه السلام)

سید ابو محمد زید بن علی حسینی شاگرد شیخ طوسی و استاد پدر شیخ منتجب الدین. مذکور در فهرست منتجب الدین.

طب تازه کیمیائی

فارسی، برگرفته از پراکلسوس.خ. آستان قدس (چند نسخه).

طب الرضا---

ص: 446

«ریاض العلماء».

طب لقمانی

فارسی، مثنوی، در 43 باب.خ.مجلس.

-هرکجا بین سوخته باشد هنود

خاک آنجا گر بیاری شب و سود

الطب المجدول

ابو المظفر محمد بن منتصر به دستور ارغون خان در 24 باب نوشته است.خ. دیده شده.

الطب المجدول

سید مهدی بن خلیل حسینی شهرستانی (-1318 ق).خ. موجود.

-الصداع الم، والالم لا يكون الا بسوء المزاج

الطب المروى

سید عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی حلّی (-1242 ق).

الطب المنصوری---

ص: 447

طب النبى

حافظ ابو نعيم احمد بن عبد الله اصفهاني (-430 ق). مذكور در «حياه الحيوان» دميرى.

طب النبى

ابو الوزير بن احمد ابهرى، خ. آستان قدس، ش 209 (1070 ق).

- (بعد الحمد)... اما بعد فهذه احاديث مرويه

طب التبي

ابو العباس جعفر بن محمد مستغفرى سمرقندى، ط. تهران. 1293 ق و مكرّر.

طب النفوس

ابو الحسن على بن حسين مسعودى (-346 ق).

مذكور در «مروج الذهب».

طب يوسفى ---

ص: 448

کرده است. ط. تهران، 1299 ق.

طبقات اصحاب الحديث-الشيعة من اصحاب الحديث

طبقات اعلام الشيعة

محمد محسن بن علی آقا بزرگ تهرانی (-1389 ق). در 11 جزء و هر جزء نامی جداگانه دارد و چاپ شده است.

طبقات الاماميه و الشيعة---

ص: 449

الطبقات الصدريه-حاشيه الشرح الجديد للتجريد و حاشيه شرح المطالع

طبقات الطالبين

ابو على محمد بن اسعد جواني حسيني (-588ق). مذكور در «كشف الظنون».

طبقات العرب و الشعراء

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي (-332ق).

طبقات العلم-طبقات العلوم

ابو المظفر محمد بن احمد ابوردی خراسانی (-507ق). مذكور در «معجم الادباء».

طبقات القراء-الانتصار في معرفه قراء المدن و

الامصار

صدر الحفاظ ابو العلا حسن بن احمد عطار همداني (-569ق). مذكور در «طبقات القراء» جزرى.

طبقات المشايخ و العلماء

از عصر غيبت تا روزگار مؤلف، از سيد زين العابدين بن ابى القاسم طباطبائى معروف به سيد آقا (-1303ق). خ. موجود.

طبقات المضلين-المتنين

اعتضاد السلطنه عليلى ميرزا بن فتحعليشاه قاجار (-1298ق). خ. مجلس. بخشهايى از آن در مجله هاى «يادگار» و «يغما» چاپ شده است.

طبقات الموالى و الاشراف

ابو بكر محمد بن عمر جعابى (-355ق). مذكور در رجال نجاشى.

طبقات ناصرى

قاضى ابو عمرو منهاج الدين بن سراج الدين جوزجاني معروف به منهاج سراج (-698ق)، تاليف: 658ق. ط. كلكته، 1863 م؛ كابل:

1949 م.

طبقات النجاه البصريين

ابو العباس محمد بن یزید مبرّد نحوی بصری (-280 یا 285 ق).

طبقات النسائین

سید عبد الرزاق بن حسن آل کمونه حسینی نجفی (1324 ق-).

-الحمد لله الذی خلق آدم من سلاله من طین.

طبقات النسائین

سید شهاب الدین مرعشی (-1369 ق). این طبقات مقدمه ای است بر مشجرات او.

طبقات النسائین

ابو علی محمد بن اسعد جوانی حسینی (-588 ق). مذکور در «کشف الظنون».

طبل ظفر (فی تفصیل غزوه خیبر)

اردو، سید ابن الحسنین زائر لکهنوی. ط.

طب نامه

فارسی، مثنوی، از خسرو بن معین، که در 792 ق برای شاه منصور آل مظفر سروده. خ. دانشکده پزشکی تهران.

طیب اجباری

فارسی، نمایشنامه مولیر، ترجمه محمد حسن اعتماد السلطنه، ط. تهران، 1322 ق. خ. آستان قدس، ش 4142 (1304 ق).

طیب خودباش (تداوی نفس)

فارسی، از برتیس مولفورد، ترجمه مجید یکتایی، ط. تهران، 1316 ش.

طیب در جامعه

فارسی، از سید ابراهیم چهارزی. ط. تهران، 1317 ش.

الطیبیه، الرساله

شیخ علی بن علیرضا خوئی خاکمردانی (-1350 ق). تألیف: 1346 ق. مذکور در «الحدیقه المبهجه».

طبیعت جذبی و اشعه ایکس

الطبیعیات

ابو الفتح عمر بن ابراهیم خیام نیشابوری (-515 تا 525 ق). مذکور در «نزهه الارواح» شهرزوری. رساله ای در طبیعیات در آستان قدس (ضمیمه 10679) موجود است.

الطبیعی و الاهی

جعفر بن عبد الله بن ابراهیم حویزی کمره ای (-1115 ق).

طیبه

فارسی، مثنوی از ضیائی، که نسخه آن در مجموعه متعلق به سده نهم در کتابخانه دانشکده پزشکی تهران موجود است.

الطرائف

مسائل متفرقه، از علی اصغر بن علی اکبر بروجردی (-1231 ق). مذکور در آخر «نور الانوار» چاپی.

الطرائف (فی معرفه مذاهب الطوائف)

رضی الدین ابو القاسم علی بن موسی بن محمد بن طاوس حلّی (-664 ق). ط. تهران، 1294 ق و مکرر. خ. آستان قدس، ش 1733 (976) ق) و چند نسخه دیگر؛ مرعشی قم.

-الحمد لله كما يستحقه لذاته...

الطرائف

شیخ صدوق، ابو جعفر محمد بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی (-381 ق).

الطرائف

ابو جعفر محمد بن عیسی بن یقظین، نجاشی آن را به 3 واسطه از مؤلف روایت کرده است.

الطرائف

ابو الفرج محمد بن موسی کاتب قزوینی. نجاشی نسخه آن را دیده بوده است.

الطرائف

محسن فیض کاشانی. ظاهراً با «الکلمات الطریفه» یکی است.

الطرائف

موسی بن سعدان حناط. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الطرائف و الظرائف

تاج العلماء سید علی محمد بن محمد بن دلدار علی نقوی (-1312 ق). مذکور در «ورثه الانبیاء».

الطرائف و اللطائف

ناشناخته. نسخه آن ضمیمه «نفحه المجلوب من ثمار القلوب» دیده شده.

طرائف الاخبار---

ص: 451

نیستانکی. ط 1331 ق.

طرائف شکوفیه

فارسی، عرفان، از سید خلیل اشرف. ط.

طرائف الطرف

مجموعه اشعار. در «کشف الظنون» نام مؤلف، بارع هروی ذکر شده است. خ. موجود.

طرائف النوادر

ابو علی موسی بن عمر صیقل. مذکور در رجال نجاشی.

الطرائفیه (فی مدح خیر البریه)

قصاید، خ. موجود (نسخه ای به نام «طرائف» که قصیده ای است در مدح حضرت پیغمبر (صلی الله علیه و آله)، از جمال الدین عبد الکریم طرائفی به شماره 4876 در آستان قدس موجود است).

طرائق الحقائق

فارسی، تذکره عرفا، از میرزا معصوم علی بن رحمتعلی شاه نعمه اللّهی (-1344 ق). ط.

تهران، 1316 و 1318 ق.

طرائق الرياض

حاشیه بر طهارت «رياض المسائل» از غلام حسین بن علی اصغر دربندی (-1323 ق).

مذکور در آخر «مخزن المعانی» مامقانی.

طرائق الرسائل الى حدائق الرسائل

ابو الحسن علی بن زید بیهقی (-565 ق). مذکور در «معجم الادباء».

الطراز (عن وجوه الاعجاز)

یحیی بن حمزه بن علی حسینی یزدی (-749 ق). ط. مصر.

الطراز (فی الحقیقه و المجاز) - الحقیقه و المجاز

سید محمد باقر حجه الاسلام رشتی.خ. موجود.

الطراز الاول (و الكنز لما عليه من لغة العرب

(المعول)

سید صدر الدین علی بن احمد حسینی مدنی شیرازی (-1118 یا 1120 ق). تا حرف «صاد» را در 1118 ق به پایان رسیده و مهلت اتمام کار را نیافته است.خ. آستان قدس، ش 8962 (1113 ق) و دو نسخه دیگر.

طراز البیان (فی الرد و الامتحان)

امامت، از سید محمد رضا حلّی (-1346 ق).

مذکور در آخر «لوامع الدرر» مؤلف.

الطراز المذهب (فی ابراز المذهب)

تفسیر، از سید عز الدین علی بن فضل الله راوندی.

مذکور در فهرست منتخب الدین.

الطراز المذهب (فی احوال ام المصائب زینب) -

طراز المذهب مظفری

فارسی، از عباسقلی خان سپهر ثانی فرزند محمد تقی سپهر مؤلف «ناسخ التواریخ» از ملحقات «ناسخ التواریخ» است که هم با آن و هم مستقل در ایران و هند چاپ شده است. از جمله: بمبئی، 1322 ق.

-الحمد لله... بعد از ستایش یزدان پاک و نیایش خواجه لولاک...

طراز المصائب

فارسی، مقتل، از ملا نظر علی بن سلطان محمد طالقانی (-1306 ق).خ. آستان قدس، ش 10707 (1295 ق).

طراز النبوه

فارسی، تاریخ اسلام به نظم، ناشناخته.خ. ملی تبریز.

طراوه اللطائف

فارسی، ترجمه «الطرائف» ابن طاوس، از ابو الحسن علی بن حسن زواری (سده 10 ق)، که در 961 ق برای شاه طهماسب صفوی ترجمه

کرده.خ.مرعشی قم.

-حمد عنبریزی بی پایان و شکر شکرریز فراوان

آغاز نسخهٔ مرعشی: طرایف ظرایف تقدیس و تمجید.

ص:452

طرب الاحباب

مطایبات، از محمد علی بن ابی طالب اصفهانی متخلص به بهار و فرهنگ (-پیش از 1306 ق). مذکور در «مجمع الفصحاء».

طرب القلوب

فارسی، تاریخ مختار، از ملا محمد قاسم رازی، مرتب بر مقدمه و 12 مجلس. خ. موجود.

-چون دهر زهر نام مساعدت نمی نمود...

طرب المجالس

فارسی، اخلاق، از میر حسین بن عالم حسینی هروی (-719 ق). ط. تهران، 1353 ق (در یک مجموعه عرفانی). خ. آستان قدس، ش 14284 (1033 ق) و دو نسخه دیگر.

-حمد و سپاس بی قیاس مر خالق ذو الجلال را

(عنوان دیگری نیز با همین نام از سید حسین بن ابی الحسن بن حیدر حسینی آمده که ظاهراً با همین عنوان یکی است).

طرب المجالس

لطائف، از محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائری شیرازی، معاصر مجلسی دوم. مذکور در «طیف الخیال».

طرح دستور زبان فارسی

فارسی، از دکتر محمد معینی. ط. تهران، 1333 ش.

طرح الکونین - حشر الاشیاء

طرد المعاندين للدين (عن رحمه رب العالمين)

فارسی، از سید حسین بن دلدار علی نصیرآبادی (1211 ق-). ط. لکهنو، 1265 ق و مکرر.

الطردیات

ابو الفتح محمود بن حسین کشاجم رملی (-350 ق). مذکور در «کشف الظنون».

طرز جلوگیری از بیماریهای مقاربتی

فارسی، از حسین علی اسفندیاری نوری فرزند حسن محتشم السلطنه. ط. تهران.

طرز جلوگیری و معالجه طاعون

فارسی، از حکیم تولوزان، ط. تهران، 1293 ق.

طرز دوشیدن گاو

فارسی، از تقی بهرامی فرزند مهذب السلطنه. ط.

تهران، 1333 ش.

طرز رفتار با کودک

فارسی، از مارسلدو پینکر، ترجمه حسن پیلارام. ط. تهران، 1327 ش.

طرز رفتار با کودکان

فارسی، از علی اکبر فروتن، ط. تهران.

طرف الاخبار لتحفه الاخبار

میرزا محمد باقر بن زین العابدین موسوی خوانساری (-1313 ق). خ. روضاتی اصفهان.

الطرف من الانباء و المناقب (فی شرف سید الانبياء

و الاطائب)

رضی الدین ابو القاسم علی بن موسی بن طاوس حلّی (-664 ق). ط. نجف، 1369 ق. خ.

آستان قدس، ش 1732 (987 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله الذي اوضح للعباد سبيل الرشاد...

طرفه، کتاب

فارسی، دیوان محمد باقر دارای رازی. ط.

تهران، 1334 ق.

طرفیه (در شرح الفیه)

فارسی، نحو، از شیخ علی بن محمد جعفر استرآبادی (-1315 ق). مذکور در «غایه الآمال» مؤلف.

طرق حدیث (انت منی بمنزله هارون من موسی)

شیخ ابو طالب عبید اللہ بن احمد انباری (356ق).

طرق حدیث الطائر

نیز از انباری.

ص: 453

طرق حدیث (المروی فی الصحابه)

سید ابو محمد حسن بن احمد بن قاسم از مشایخ نجاشی.

طرق حدیث الولایه---

ص: 454

تهران، 1314 ق و مکرر.

-نحمدک اللهم یا من سلکنا فی مسلک احباء الحسین...

طریق تحقیق - زاد السالکین

فارسی، مثنوی، از حکیم ابوالمجد مجدود بن آدم سنائی غزنوی (-555 ق).

تاریخ نظم: 528 ق. ط. تهران، 1309 ق؛ شیراز، 1318 ش. در اروپا هم به طبع رسیده است.

طریق تفسیر (انما انت منذر)

ابو العباس احمد بن محمد معروف به ابن عقده (-333 ق).

طریقت جعفری

اردو، جواب مسائل، از مفتی میر محمد عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306 ق). مذکور در «تجلیات»

طریقت نامه

فارسی، مثنوی، از عماد الدین علی فقیه کرمانی (-772 یا 773 ق)، که در 10 باب به روزگار امیر مبارز الدین محمد سروده است. خ. مجلس.

-بنام آنکه جان را دانش آموخت

به نور عقل شمع دل برافروخت

طریق الجنه

فارسی، مقتل، از شیخ حسین بن محمد واعظ اصفهانی (-1302 ق). خ. دیده شده.

طریق حدیث (انت متی بمنزله هارون من موسی)

ابو العباس احمد بن محمد بن سعید معروف به ابن عقده (-333 ق).

طریق حدیث الرایه

شیخ ابو طالب بن احمد انباری (-356 ق).

طریق حدیث الغدیر

نیز از انباری.

طریق حق و صدق مطلق

فارسی، امامت، از سید حسین بن نصر الله حسینی ارومی عرب باغی. تالیف: 1353 ق. ط. تهران، 1353 ق و 1328 ش.

طریق الرشاد (فی شرح نجاه العباد)

شیخ جعفر بن عباس نهاوندی، تالیف: 1324 ق.

-الحمد لله الواحد الموجود.

طریق الرشاد (لثمره الفؤاد)

اخلاق و آداب، از شیخ عبد الكاظم بن محمود قبانی، که در 1336 ق برای فرزندش تألیف کرده.

طریق روایه

ابو الحسن شریف عاملی (-1138 ق). طریق روایت او از معمر بن ابی الدنيا است. مذکور در «اجازات» سید نصر الله حائری.

طریق روایه

جعفر بن هبه الله بن نما، از پدرش. مذکور در «بحار الانوار».

طریق روایه

سید حسین بن حیدر کرکی. مذکور در «اجازات البحار».

طریق روایه الصحیفه الكامله

علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1110 ق). نیز مذکور در «اجازات البحار».

طریق روایه الصحیفه الكامله

شیخ زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق)، مورخ 930 ق. درج در طریق روایت مجلسی در اجازات «بحار الانوار». طریق مفصل و متوسط دیگری هم در اجازات بحار درج است.

طریق روایت التهذیب

نیز از شهید ثانی و مؤرخ 930 ق.

عبد الله بن جعفر دوریستی، از جدش محمد بن موسی. موجود در «مستدرک الاجازات».

ص: 455

طریق روایه الکتب الاربعه

فارسی، از سید زین العابدین علوی عاملی، شاگرد میرداماد. موجود در «اجازات البحار».

طریق رهائی از امراض وبائی

فارسی، از ابراهیم سعید (چهارازی؟). ط. تهران.

طریق السالک (فی توضیح المسالک)

محدث جزائری. در «مفتاح اللیب» مؤلف به آن ارجاع شده است.

طریق السلوک

نظم «کلیله و دمنه»، از محمد خان دشتی. ابیاتی از آن در مقدمه چاپی دیوان او آمده است.

طریق السلوک و المعرفه

فارسی، از عین القضاة عبد الله بن محمد همدانی (-525 ق). خ. موجود.

الطریق الصحیح (الی روایه الصحاح)

منظومه ای از سید مهدی بن علی غریفی بحرانی (-1343 ق).

-سبحان من وجوده درایه

و لطفه غنی عن روایه

طریق صواب (در اثبات نجاست اهل کتاب)

فارسی، از سید حسین بن نصر الله عرب باغی. ط.

تهران، 1366 ق.

طریق صواب

مسائل فقهی، از سید ابو الحسن بن محمد ابراهیم نقوی لکهنوی (-1298 ق).

طریق العبودیه

شیخ حسین اولیاء یزدی. در «نفائس اللباب» از آن نقل شده.

طریق علاج الداء (المروى عن ائمه الهدى)

ناشناخته.خ. دیده شده.

-باب ان الداء من الله و الشفاء من الله

طریق العمل

شیخ حسین بن شهاب الدین بن خاندان عاملی (-1076 ق). مذکور در «امل الآمل». طریق مستقیم (در وجوب تسلیم بر ائمه 4):

سید حسین بن نصر الله عرب باغی. ط. تهران، 1367 ق (ضمیمه مجموعه 12 رساله).

طریق معاش اهل اسلام

فارسی، نیز از سید حسین عرب باغی. ط. 1348 ق.

الطریق الممهد (فی ترجمه الشیخ محمد)

شیخ عز الدین بن جواد جزائری، تألیف: 1358 ق. صاحب ترجمه شیخ محمد بن علی جزائری، عم مؤلف بوده است.

طریق النجاه

علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1110 ق). تألیف: 1091 ق.خ. موجود.

طریق النجاه

ملا محمد تقی بن حیدر علی زنجانی، شاگرد ملا خلیل قزوینی، مذکور در «ریاض العلماء».

طریق النجاه

فارسی، از ملا محمد تقی بن حسینعلی هروی اصفهانی (-1299 ق). مذکور در «نتیجه المقال» و «نهایه الآمال».

طریق النجاه

فارسی، رساله فتوائیه میرزا محمد حسن حسینی شیرازی، جامع: سید مهدی یزدی. ط. لاهور، 1302 ق؛ بمبئی.

طریق النجاه

شیخ عز الدین حسن بن ناصر بن ابراهیم بن حداد عاملی. کفعمی در تألیفاتش از این کتاب بسیار نقل کرده و آن را از مآخذ «البلد الامین» نیز شمرده است.

طریق النجاه

فارسی، رد نصارا، از سید محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق). خ. موجود.

طریق النجاه

فارسی، از سید حسین واعظ معروف به مسأله گو.

ط. استانبول، 1328 ق.

طریق النجاه

در بیان مرادات «نجاه العباد»، با حواشی شیخ انصاری و میرزای شیرازی، از سید زین العابدین بن ابی القاسم طباطبائی. خ. موجود.

-الحمد لله الذي اظهر بلطفه سبيل الحق والرشاد

طریق النجاه

مواعظ و ادعیه، از شیخ عبد الكاظم بن محمود قبان نجفی (معاصر)، در 57 باب. خ. دیده شده.

طریق النجاه

سید عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی حلی (-1242 ق). مذکور در «تکلمه امل الآمل» و اجازة مؤلف در 1240 ق برای سید محمد تقی.

طریق النجاه

فارسی، مسائل کلامی، از تاج العلماء سید علی محمد بن محمد نقوی (-1311 ق). ط.

طریق النجاه

فارسی، از سید محمد کاظم بن عبد العظیم طباطبائی یزدی. ط. بغداد، 1330 ق.

طریق النجاه

فارسی، از حاج محمد کریم خان بن ابراهیم کرمانی (-1288 ق). ط. ایران، 1344 ق.

طریق النجاه

فارسی، ترجمه رساله عملیه «ذخیره العباد»، از شیخ محمد مهدی بن کاظم بیگدلی (-1371 ق).

الطريق الواضح (في الصيد و الذبايح)

شرح «شرايع»، از سيد كاظم بن محمد على حسيني شاه عبد العظيمى، تأليف: 1348 ق.

-الحمد لله الذى اسس قواعد الاحكام.

طريق الوصول (الى علم الاصول)

شيخ محمد رضا بن قاسم غراوى نجفى (معاصر).

طريقه البيضاء

فارسي، از سيد حسين بن نصر الله عرب باغى. ط.

تهران، 1353 ق.

طريقه ترجمه

فارسي، از مجد العلى بوستان بن حسن خراسانى.

ط. تهران، 1313 ش.

طريقه الحق

فارسي، در نبوت، از امين الواعظين ميرزا ابراهيم واعظ اصفهانى (1275 ق-).

طريق الهدايه

فارسي، اصول دين، از سيد محمود بن سلطان على خان مرعشى شوشترى.

طريق الهدايه (في علم الدرايه)

سيد محمد بن مؤتمن الشريعه عبد الكريم موسى سراى تبريزى معروف به مولانا (-1294 ق). خ. مرعشى قم. ط. تبريز، 1349 ق.

طريقه الصلاه

اردو. ط.

طريقه غرا (در معجزات انبياء و اوصيا)

فارسي، از سيد حسين بن نصر الله عرب باغى. ط.

تبریز، 1353 ق (با «تحفه الاخیار»).

طریقه النجاه

رد بایه، از سید علینقی کازرونی نجفی.

طریقه النجاه

حفظ الصحه و درمان وبا، از وثوق الحکماء فضل اللّٰه بن محمد امین الحکماء. تالیف: 1333 ق. ط.

طریقه النجاه

منظومه در نبوات، از سید کلب باقر بن کلب حسین نقوی جایسی (-1329 ق).

ص: 457

طریق یقین در لزوم تمسک به دین

فارسی، از سید حسین بن نصر الله عرب باغی. ط.

تبریز، 1353 ق.

طسم و جدیس، کتاب

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-205 ق). مذکور در «وفیات الاعیان» ابن خلکان.

طعام اهل الاکتاب، رساله

سید بنده حسین بن محمد بن دلدار علی (-1295 ق). ط. 1286 ق.

الطعام و الادام

عز الملک محمد بن عبید الله حرانی مصری (-420 ق). مذکور در «وفیات الاعیان».

الطعن علی الطاعون (فی الرد علی اخبار القانون)

شمس العلماء محمد حسین جناب گرگانی.

مذکور در آخر «مقصد الطالب» او که چاپ شده.

الطعن علی یونس - الفوائد الحیدریه

ابو یوسف یعقوب بن یزید بن حماد انباری، کاتب المنتصر بالله.

طعن الرماح

فارسی، از سلطان العلماء سید محمد بن دلدار علی نصیرآبادی (-1284 ق). مؤلف در آن به رد مطالبی از «تحفه اثنا عشریه» پرداخته است،

تالیف: 1238 ق، در دو مقصد و خاتمه. ط.

هند، 1308 ق.

الطعوم

خواجه نصیر الدین محمد طوسی (-672 ق)، در جواب کاتبی دبیران فزونی (-675 ق). ط.

مکرر.

ملاقات با او در نیشابور، نگاشته. مذکور در «قصص العلماء».

الطلاق، کتاب

ابو احمد محمد بن زیاد، معروف به ابن ابی عمیر (-217 ق).

الطلاق، کتاب

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی. نجاشی به دو واسطه آن را روایت کرده است.

الطلاق، کتاب

ابو جعفر محمد بن اورمّه قمی. نجاشی به 4 واسطه آن را روایت کرده است.

الطلاق، کتاب

محمد بن حسن بن فروخ صفار قمی (-290 ق).

نجاشی به 3 واسطه آن را روایت کرده است.

الطلاق، کتاب

ابو جعفر محمد بن علی بن محبوب اشعری قمی.

نجاشی به 3 واسطه آن را روایت کرده است.

الطلاق، کتاب

شیخ محمد علی بن عباس بلاغی نجفی، شاگرد کاشف الغطاء. خ. کاشف الغطاء (با کتاب النکاح).

الطلاق، کتاب

محمد بن محمد بن احمد بن اسحاق بن رباط کوفی، رئیس کرخ بغداد که ظاهراً نجاشی او را دیده بوده است.

الطلاق، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

الطلاق، کتاب

معاویه بن حکیم دهنی. نجاشی به 3 واسطه آن را روایت کرده است.

الطلاق، کتاب

معاویه بن عمار بن جناب بجلی. نجاشی به 4 واسطه آن را روایت کرده است.

الطلاق، کتاب

ابو الحسن موسی بن حسن بن عامر اشعری قمی.

نجاشی به 4 واسطه آن را روایت کرده است.

الطلاق، کتاب

ابو عبد الله موسی بن قاسم بجلی. نجاشی به 4 واسطه آن را روایت کرده است.

الطلاق، کتاب

شیخ یونس بن عبد الرحمن، نجاشی به 4 واسطه آن را روایت کرده است.

الطلاق البدلی

(و صحیح بودن آن در صورت صحیح بودن خلع و مبارات) از شیخ سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق).

الطلاق بعوض

(و صحت آن بدون خلع)، از میرزا ابو القاسم بن محمد حسن محقق قمی (-1231 ق)، تألیف:

1222 ق. درج در «جامع الشتات». ط.

الطلاق بعوض

ملا محمد تقی بن حسینعلی هروی اصفهانی (-1299 ق)، تألیف: 1294 ق. مذکور در «نهایه الآمال» او.

الطلاق الثلاث

شیخ ابو عبد الله محمد بن احمد صفوانی، شاگرد کلینی و شیخ ابن نوح که او شیخ نجاشی بوده است.

الطلاق ثلاثاً (فی مجلس واحد)

شیخ محمد بن احمد بن ابراهیم بحرانی، برادر صاحب «حدائق». نسخه آن ضمن مجموعه ای در آستان قدس موجود.

طلاق الحائض الحاضر زوجها و تحریمه

شېخ زین الدین بن علی شهید ثانی (-966ق).خ.

موجود.

ص:459

طلاق الحامل الحاضر زوجها المدخول بها

نیز از شهید ثانی.خ. موجود.

الطلاق الرجعی و حقیقته

ملا محمد اسماعیل بن حسین خاجوی اصفهانی (-1173 ق).خ. موجود.

الطلاق الرجعی و بعض فروعہ

ملا عبد اللہ بن حسین شوشتری (-1021 ق).خ.

دیده شده.

طلاق الغائب

شیخ زین الدین بن علی عاملی شهید ثانی (-966 ق).در «الروضه البهیة» به آن ارجاع داده است.

ط 1312 ق (با ده رساله او).

-الحمد لله حق حمده...

طلاق الغائب

شیخ سلیمان بن عبد اللہ ماحوزی (-1121 ق)، تالیف: 1116 ق.خ. خوانساری نجف.

-اللهم اهدنا لما اختلف فيه باذنه.

طلاق الغائب

ضمن مجموعه رسائل محقق کرکی و مجموعه دیگری دیده شده است. در مجموعه اول به خط درویش محمد سمنانی (ح 958 ق) و در

مجموعه دوم به خط سید حسین بن حسن حسینی (ح 949 ق).

طلاق المجنون

ابو یحیی جرجانی، نجاشی به نقل از کشی او را از بزرگان اصحاب حدیث شمرده است.

طلاق المریض

سید جعفر بن علی نقی بن حاج آقا بن مجاهد طباطبائی (-1317 ق).خ. دیده شده.

طلب الشفا من اخي المصطفى

قصیده در مدح امیر المؤمنین (علیه السلام)، از شیخ عبد علی بن حسین احسائی جزائری، که در 1054 ق. سروده. خ. دیده شده.

الطلح المنضود

حاشیه بر حاشیه ملا عبد الله یزدی بر «تهذیب المنطق»، از ملا محمد حسین بن اسماعیل، ظاهراً معروف به «پاشنه طلایی» (-1273 ق.خ).

بروجردی نجف.

طلحه و الزبیر و عائشه

ابو جعفر مؤمن الطاق محمد بن علی بن ابی طریفه بجلی. مذکور در «فوز العلوم» یعنی فهرست ابن ندیم.

الطلسمات (و النیر نجات)

شیخ رئیس ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق). ط. تهران، 1313 ق (در هامش «شرح الهدایه»).

الطلسمات، کتاب

در 50 مقاله، از ابو موسی جابر بن حیان صوفی (-200 ق). مجریطی در «غایه الحکیم» آن را ستوده است.

الطلسمات، کتاب

ناشناخته، در آن از «جامع شاهی» تالیف سجزی و کتاب منسوب به حکیم طمطام نقل کرده است. خ. کاشف الغطاء نجف.

-الحمد لله الذي احاط بكل شئ علمه...

طلسم سلطانی

فارسی، هیأت، نجوم و طلسمات، از سید عبد الله بن نور الدین جزائری (-1173 ق).

که به خواهش ابو صالح سلطان ترشیزی، در 1157 ق نوشته و در آن به تهذیب و ترجمه «غایه الحکیم» مجریطی پرداخته، زوائد را حذف کرده و فوایدی بر آن افزوده است. خ.

آستان قدس، ش 11708 و 13475.

-گشایش طلسم سخن به نام قادری است ذی المنن

الطلع النضید (فی ابطال المنع عن لعن یزید)

رد ابن حجر، از شیخ محمد باقر بن جعفر بن کافی بهاری همدانی (-1333 ق)، تألیف: 1310 ق.

ص: 460

خ. موجود.

الطلع النضید

اصول فقه، از میرزا زین العابدین بن جعفر موسوی خوانساری (1192 ق-) که در آن رأی صاحب «معالم» را در موضوع اوامر و نواهی شرعی رد کرده است. فرزندش محمد هاشم چهارسوقی در مجموعه رسائل از آن یاد کرده است.

الطلعه البدریه (فی مسائل الفطره)

منظومه از ملا محمد حسن، مؤلف «گوهر شبچراغ» و مذکور در آخر آن کتاب.

الطلعه الرشیده (فی الغره الحمیده)

سید مهدی بن علی بحرانی (-1343 ق). مذکور در «الشجره الطیبه».

طلوع تمدن

فارسی، از میرزا محمد خان بهادر فرزند ملا احمد منشی بوشهری. ط. بمبئی، 1328 ق.

طلوع الشمس - طوابع الشمس

فارسی، مثنوی، از امامقلی خاکی خراسانی، معاصر شاه عباس دوم (-1077 ق).

طلوع الصباح (ببرهان الخیبه و النجاح)

شیخ سراج الدین حسن معروف به شیخ فدا حسین لکهنوی (-1278 ق). مذکور در «تجلیات».

طلوع الضیاء

دیوان سید ضیاء الدین زید بن یحیی حسنی (-1104 ق)، که برادرش ضیاء الدین یوسف، صاحب «نسمه السحر» آن جمع کرده و این نام را بر آن نهاده است.

طلوعیه

فارسی، قصیده سید محسن بن محمد بن علی حسینی قزوینی سید الشعراء، در تهنیت نوروز و مدح مظفر الدین شاه.

-از سرشاه حبش سلطان روم افسر گرفت.

الطلیعه (من شعراء الشیعه)

شیخ محمد بن طاهر سماوی (-1370 ق)، تألیف: 1335 ق. خ. دیده شده.

طليعه شمس

فارسی، داستان، ترجمه ابراهیم خان صحافباشی. ط. مشهد، 1327 ق.

طليعه العلوم

تقی الدین ابو الخیر محمد بن محمد فارسی (سده 10 ق). خ. آستان قدس، ش 4370.

طنبور

فارسی، مثنوی، از میرزا محمد طاهر وحید قزوینی (-1112 ق).

طواع الانوار (فی فضائل الائمة الاطهار)

سید محمد مهدی بن محمد جعفر تنکابنی (سده 13 ق). خ. مرعشی قم (1250 ق، خط مؤلف).

-الحمد لله الذي جعلنا من المتمسكين بحبله

الطواع المحسنیه (فی شرح الرساله الجمهوریه)

شرح جمهوریه ابن ابی جمهور احسائی، از شاگردش سید محسن رضوی.

مذکور در اجازه مؤرخ 896 ق ابن ابی جمهور برای شیخ محمد صالح غروی.

طواع الشمس---

ص: 461

طور سینا (فی شرح حدیث الکساء)

فارسی، از شیخ علی اکبر بن محمد حسین نهاوندی (-1369 ق).

طور سینا-شجره طور سینا

فارسی، مثنوی، از محمد بن هادی فاضل نائینی (سده 13 ق). خ. ملک

-ای نهان در ذات و ای پیدا به هست

جلوه گر رویت به هر بالا و پست

طوطی نامه

فارسی، مثنوی، از شیخ بهائی بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1030 ق). خ. مجلس.

-گر شما را غفلت و آرایش است

پیش ما هم رحمت و بخشایش است

طوطی نامه-چهل طوطی

فارسی، افسانه ها، ترجمه از سانسکریت، تحریر خواجه ضیاء الدین نخشی بداولی، معاصر سلاطین خلجی هند، ختم تحریر یا ترتیب: 730 ق. تهذیب مجدد از محمد دارا شکوه (-1069 ق). ط. لندن، 1801 ق (با ترجمه انگلیسی) و مکرر در ایران و هند.

خ. آستان قدس، ش 4224 و نسخه دیگر.

-مناجات به حضرت رازق البغاث فی عشه

طوفان البکاء فی مقاتل الشهداء

فارسی، به نظم، از محمد ابراهیم بن محمد باقر جوهری (-1253 ق). ط. ایران، مکرر.

طوق الحمامه (فی حل لحم النعامه)

ناشناخته. نسخه آن در شمار موقوفات ایروانی در تبریز موجود بوده است.

طول عمر طبیعی انسان

فارسی، مثنوی، از میرزا رضا خان دانش ارفع الدوله. ط. استانبول، 1314 ق. به ترکی هم ترجمه و چاپ شده.

-گوش کن ای عزیز روحانی

الطول و العرض، رساله

احمد بن مصطفی بن خلیل ناتلی.خ. دانشگاه تهران.

طومار

فارسی، رباعیات، از شیخ علی بن ابی طالب عارف قمی (- پس از 1320 ق).خ. موجود.

طومار تقسیم زاینده رود

فارسی، تقسیم آب زاینده رود، تألیف: 933 ق.

ط. اصفهان، 1374 ق.

طومار عفت - وسیله العفاف

فارسی، در لزوم حجاب، از شیخ یوسف گیلانی رشتی. ط. رشت، 1346 ق.

-الحمد لله الذی لیس بینہ و بین خلقہ غیر

الطهارات

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

مذکور در رجال نجاشی.

الطهارات

قاضی نعمان مصری (-363 ق). مذکور در «فهرس المجدوع».

الطهارات الثلاث (و بعض مسائل الصلاه)

شیخ احمد بن اسماعیل حزانری (-1149 و 1150 ق). مذکور در «تتمیم امل الامل».

الطهارات (و انها واجبات غیره او نفسیه)

شیخ سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

الطهارات (و احكامها)

سید صدر الدین بن محمد باقر رضوی قمی.

الطهارات (و احكامها)

سید نور الدین بن محدث جزائری (-1158 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

الطهاره، کتاب.

ابو سعید. مذکور در «معالم العلماء».

ص: 462

الطهاره، كتاب

ابو الفضل ادریس بن فضل بن سلیمان خولانی کوفی واقض. مذکور در رجال نجاشی.

الطهاره، كتاب

شیخ اسد الله بن محمد علی نراقی.خ. موجود.

الطهاره، كتاب

بکر بن احمد بن ابراهیم اشج صحابی. شیخ یکی از مشایخ نجاشی.

الطهاره، كتاب

بندار بن محمد امامی. مذکور در رجال نجاشی.

الطهاره، كتاب

شیخ محمد تقی بن محمد رحیم تهرانی اصفهانی (-1248 ق) داماد کاشف الغطاء.

الطهاره، كتاب

شیخ جعفر بن خضر جناجی کاشف الغطاء (-1228 ق).

الطهاره، كتاب

شیخ جواد بن رضا عاملی نجفی از دودمان شهید اول.خ. موجود.

الطهاره، كتاب

میرزا حبیب الله بن محمد علی رشتی (-1312 ق). یکی از مجلدات شرح او بر «شرايع» است.

الطهاره، كتاب

محمد حسن بن محمد صالح کبّه بغدادی (-1336 ق).

الطهاره، كتاب

ملا حسین اردکانی (-1302 ق).خ. موجود.

الطهاره، كتاب

میرزا حسین بن محسن علوی سبزواری (-1352 ق).خ. موجود.

الطهاره، کتاب

سید حسین مجتهد کرکی (-1001 ق).

الطهاره، کتاب (مع الصلاه)

شیخ داود بن حسن جزائری بحرانی. مذکور در «انوار البدرین».

الطهاره، رساله

سید ذبیح الله بن هدايت الله مشهدی (-سده 13 ق). مذکور در «مطلع الشمس».

الطهاره، کتاب

سید صدر الدین بن محمد باقر رضوی قمی.خ.

موجود.

الطهاره، رساله

شیخ محمد طاها بن مهدی آل نجف تبریزی (-1323 ق). ط. 1334 ق (با «الانصاف»).

الطهاره، کتاب

سید عبد الرزاق بن علی حسینی معروف به حلو (-1339 ق).

الطهاره، کتاب

شیخ عبد الله بن مبارک بحرانی قطیفی (-1344 ق).

الطهاره، کتاب

میرزا علی بن عبد الحسين ایروانی نجفی (-1354 ق).

الطهاره، کتاب

ملا علی بن فتح الله نهاوندی (-1322 ق).

الطهاره، کتاب

میرزا محمد علی بن محمد حسین شهرستانی (-1287 ق)، تألیف: 1236-1238 ق.خ.

موجود.

الطهاره، رساله

شیخ علی بن هلال کرکی (-984 ق) راوی از محقق کرکی، تألیف 969 ق.

الطهاره، کتاب

ملا محمد علی بن کاظم شاهرودی (-1293)

ص: 463

ق.خ. موجود.

الطهاره، كتاب

ملا علی اکبر قائنی. مذکور در «بغیه الطالب» بیرجندی.

الطهاره، كتاب

ملا محمد علی بن احمد شوشتری.

الطهاره، كتاب

شیخ عمران بن احمد دعبیل نجفی (-1328 ق)، تالیف: 1305 و 1306 ق در دو مجلد.

الطهاره، كتاب

میرزا قاسم بن محمد تقی اردوبادی (-1333 ق).خ. موجود.

الطهاره، كتاب

شیخ محمد بن حسین خلیلی (-1355 ق).خ.

دیده شده.

الطهاره، كتاب

شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری دزفولی (-1281 ق).ط.

الطهاره، كتاب

شیخ موسی بن جعفر بن باقر کرمانشاهی (-1304 ق).خ. موجود.

الطهاره، كتاب

سید مهدی بن صالح حکیم حسینی (-1312 ق)

الطهاره، كتاب

قاضی نعمان مصری. در عنوان «الطهارات» گذشت.

الطهاره، كتاب

میرزا نصر الله مشهدی، شاگرد میرزا مسیح تهرانی و سید محمد مجاهد و ملا هادی سبزواری. مذکور در «مطلع الشمس».

الطهاره، کتاب

شیخ هادی بن محمد امین تهرانی (-1320 ق).

خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

الطهاره، منظومه فی

سید هاشم بن احمد احسائی (-1209 ق).

الطهاره، کتاب

نسخه ناشناخته ای که تقریرات درس استاد مؤلف است دیده شده.

الطهاره، منظومه فی - المنظومه الفریده

سید هاشم بن احمد حسینی آل کمال الدین (-1341 ق)، تألیف: 1326 ق. خ. موجود.

الطهاره - المبانی الجعفریه

طهاره الاعراق فی تحصیل الاخلاق

شیخ ابو علی احمد بن محمد مسکویه رازی (-421 ق). ط. تهران، 1314 ق (در هاشم «مکارم الاخلاق») قاهره، 1307 ق؛ قسطنطنیه، 1299 ق.

-اللهم انا نتوجه الیک

«اخلاق ناصری» ترجمه همین کتاب است.

طهاره اهل کتاب

شیخ ابو عبد الله زنجانی. ط. بغداد، 1345 ق.

طهاره القلوب

مواعظ. خ. مرجانیه بغداد.

طهاره النسوان

طهارات و صلاه

فارسی، از سید ابراهیم بن محمد باقر موسوی قزوینی (-1262 ق).خ. دیده شده.

طهارت و صلاه (با احکام جنائز)

فارسی، از میرزا ابو القاسم بن حسن محقق قمی (-1231 ق).خ. دیده شده.

طهارت و صلاه

فارسی، از سید ابو القاسم بن محمد محسن حسینی.ط.

طهارت و صلاه

فارسی، از ملا احمد تبریزی. خ. آستان قدس.

طهارت و صلاه

فارسی، فتاوی سید اسماعیل صدر، جامع: سید محمود بن سلطان علی مرعشی (-ح 1350 ق).

الطهارت و الصلاه (و الصوم و الزکاه و الخمس)

محمد باقر بن محمد سلیم قراچه داغی اسکویی (پس از 1285 ق).

الطهارت و الصلاه

ملا محمد تقی بن محمد برغانی قزوینی شهید (-1263 ق). مذکور در «قصص العلماء».

طهارت و صلاه

فارسی، از ملا محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق). مذکور در «المبدأ و المآل» و «مظاهر الآثار» از فرزندانش. وی دو رساله مفصل و مختصر در این موضوع داشته است.

الطهاره و الصلات

سید محمد جواد بن محمد کاظم شبر حسینی.

خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي وفقنا للاهتداء بشريعه

الطهاره و الصلاه

شیخ محمد حسن آل یاسین (-1308 ق). خ.

دیده شده.

الطهاره و الصلاه - لوجيزه

نیز از شیخ محمد حسن آل یاسین و مختصرتر از رساله سابق. خ. دیده شده.

-الحمد لله على نعمائه... فهذه وجيزه في احكام الطهاره و الصلاه

طهارت و صلاه و صوم

فارسی، از شیخ محمد حسین بن محمد رحیم اصفهانی حائری (-1254 ق).خ. موجود.

طهارت و صلاه

فارسی، از سید حسین بن محمد رضی الدین حسینی کاشانی (-1285 ق). در آغاز رساله مسائلی در تقلید آورده است.

الطهاره و الصلاه و الصوم-منجیه العباد

شیخ محمد حسین بن هاشم کاظمی نجفی، جامع: محمد علی بن عزیز کاظمی. ط. 1297 ق.

الطهارت و الصلاه

شیخ سلیمان بن عبد الله ماحوزی بحرانی (-1121 ق).خ. موجود.

-اما بعد حمد الله على نعمه الوافره

طهارت و صلاه

فارسی، رساله عملیه، از شیخ عبد الله بن محمد نصیر گیلانی (-1330 ق).ط. (با حواشی آقا ضیاء الدین عراقی).

طهارت و صلاه-الواجبات

فارسی، از ملا عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق)، تالیف: 1017 ق.خ. به احتمال در آستان قدس، ش 2436.

الطهاره و الصلاه-الوجیزه

سید عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق).خ. آستان قدس، ش 2747.

طهارت و صلاه

فارسی، نیز از سید عبد الله شبر که به خواهش جمعی از برادران نوشته.خ. موجود.

الطهاره و الصلاه

شیخ عبد المحسن بن محمد لویمی احسانی (-1250 ق).خ. موجود.

الطهاره و الصلاه

سید عدنان بن شبرستری بحرانی (-1340 ق).

مفصل تر از رسالهٔ «قبضه العجلان» است.

ص: 465

الطهاره و الصلاه و الصوم

میر سید علی طباطبائی (-1231 ق)، صاحب «ریاض المسائل». خ. موجود.

الطهاره و الصلاه و الصوم و الحج

میرزا علی نقی طباطبائی حائری. نسخه مؤرخ 1278 ق دیده شده.

الطهاره و الصلاه و الصوم

سید کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق).

شاگردش محمد شفیع فتاوی خود را با عنوان «اقول» افزوده است. خ. موجود.

الطهاره و الصلاه

فتاوی تا نماز جماعت، از ملا لطف الله مازندرانی (-1311 ق). خ. موجود.

طهارت و صلاه و صوم و زکات

فارسی، از میرزا محسن بن عبد الله اردبیلی (-1294 ق). ط.

طهارت و صلاه

فارسی، رساله عملیه، از سید رفیع الدین محمد بن حیدر طباطبائی نائینی (-1099 ق).

در جواب شاگردش میرزا محمد مهدی بن محمد رضا مشهدی. مذکور در «تکمله امل الامل».

الطهاره و الصلاه

رساله عملیه، از شیخ محمد بن عبد علی آل عبد الجبار قطیفی بحرانی (-سده 13 ق). خ. دیده شده.

الطهاره و الصلاه

شیخ محمد بن عبد الله آل عیثان احسانی (-1331 ق). خ. موجود.

الطهارت و الصلاه

رساله عملیه، از سید هاشم احسانی (-1309 ق)، برگرفته از «ایضاح السبیل» او.

الطهاره و الصلاه

شیخ یوسف بحرانی، تألیف: 1173 ق.خ.

موجود.

- اما بعد حمد الله على جزیل نواله

الطهارتیه

مجلد اول «زیر الاولین و الاخرین» از ملا محمد بن فرج نجفی، معاصر حرّ عاملی.

طهران آزاد

فارسی، از عباس خلیلی. ط. ایران.

طهران مخوف

فارسی، از مرتضی مشفق کاظمی. ط. تهران، 1303 ش و مکرر. به اردو هم ترجمه و چاپ شده است.

الطهر الفاصل بین الحق و الباطل

میرزا محمد بن عبد النبي اخباری (-1232 ق).

«المطر الفاصل» هم آمده است.

طهریه الصواب

فارسی، فقه، از محمد ابراهیم بن محمد بن ابراهیم، تألیف: 1118 ق.خ. آستان قدس، ش 2492.

- شکر و سپاس هر مقدس را بجا است...

الطهماسییه

در امامت، از سید حسین بن حسن مجتهد کرکی (-1001 ق) که به نام شاه طهماسب صفوی نوشته.

الطهماسییه

فروع فقه، از شیخ عز الدین حسین بن عبد الصمد حارثی (-984 ق).خ. شهید مطهری (ظاهراً با «العقد الطهماسی» یکی است).

الطهوریه

سید نور الدین بن نعمت الله محدث جزائری (-1158 ق) به دستور شاه سلطان حسین صفوی نوشته. مذکور در «تحفه العالم».

شیخ احمد بن ابراهیم بن اسماعیل بن داود بن حمدون کاتب و ندیم، از خواص امام هادی و

ص: 466

امام عسکری (علیه السلام).

الطيار

نحو، شرح عوامل جرجانی است که شارح برای فرزندش مسعود تألیف و بر 5 باب مرتب کرده است. خ. موجود.

- اما بعد حمد افاضل الانعام،

جاعل النحوفی الکلام

طیب الکلام بفوائد السلام

ناشناخته، مؤلف در کتاب «الفوز العظیم» به این کتاب ارجاع داده است.

طیب النشر فی المسائل العشر

شوکانی. مذکور در «ذیل کشف الظنون».

طبیات

فارسی، دیوان غزلیات شیخ مصلح الدین سعدی (-691 ق). ط. مکرر.

طی العوالم (فی ترجمه الاخوند ملا محمد کاظم)

احوال آخوند خراسانی، از سید محمد علی هبه الدین شهرستانی. بخشی از آن در سال وفات آخوند (1329 ق) در مجله «العلم» چاپ شده است.

الطیر، کتاب

شیخ ابو یوسف یعقوب بن اسحاق بن سکیت نحوی (-243 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الطیر، رساله

اخلاق، از شیخ الرئیس ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-428 ق). ط. قاهره، 1330 ق و مکرر، لیدن؛ 1891 ق؛ بیروت، 1911 م.

این رساله را قاضی عمر بن سهلان ساوجی به فارسی ترجمه کرده است.

الطیره، کتاب

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق).

شيخ بهاء الدين على بن عيسى اربلى (-692 ق).خ. موجود.

-يا خليلي من ذوابه قيس في التصابي

طيف الانشاء---

ص: 467

ظاب العائل

فقه معاملات، از سید ابراهیم بن محمد تقی نقوی نصیر آبادی (-1307 ق).

ظالم و مظلوم

گجراتی، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری هندی. مذکور در فهرست تألیفاتش.

الظاهر، کتاب

شیخ ابو الفرج مظفر بن حسین حمدانی که عصر سید مرتضی و شیخ طوسی را درک کرده است.

ظرافه الاحلام (فی النظام المتلویین اهل بیت الحرام

فی المنام)

شیخ محمد بن طاهر سماوی (-1370 ق). ط.

نجف، 1360 ق.

-سبحان الله المتنزه عن رویه الخلق

الظرائف

لطائف و مطایبات، از سید محمد رضا بن محمد علی منیر شفیعی موسوی دزفولی (-1380 ق).

اظرائف-الرعائد و الغرائد-راد شبهات الکفار

نبوت خاصه و رد یهود و نصارا، از آقا محمد علی بن محمد باقر (وحید) بهبهانی (-1216 ق)، آغاز تألیف: 1315 ق، مرتب بر مقدمه، مبحث و خاتمه...

-نحمده علی نواله مصلیا علی احمده

ظرائف الحکم

حکمت الهی و طبیعی، از شیخ اسد الله بن محمود گلپایگانی (-1303 ق)، تألیف: 1326 ق. مذکور در «شمس التواریخ».

ظرایف و لطایف

اقبال الدوله هندی بغدادی (سده 13 ق). مذکور در فهرست دانشگاه تهران.

الظرف ینضح ما فيه

رد باییه، از سید هاشم بن فتح الله حائری. ط.

1340 ق.

ظفر نامه

فارسی، اخلاق، منسوب به بزرگمهر که به امر انوشیروان نوشته، ترجمه منسوب به ابو علی ابن سینا (-428 ق) به دستور نوح بن منصور سامانی. ط. تهران، 1330 و 1333 ش. خ.

آستان قدس، ش 6059 (1003 ق) و یک نسخه دیگر.

- حمد و ستایش مر خدایرا جلت قدرته...

ظفر نامه

فارسی، تاریخ منظوم، از حمد الله بن احمد مستوفی قزوینی (-750 ق). این مثنوی ذیلی بر شاهنامه فردوسی است که مستوفی آن را در 735 ق. به پایان رسانیده است.

ظفر نامه

فارسی، تاریخ منظوم، از عهد نادر تا عصر حاضر، از میرزا محمد حسن آزادی اردوبادی ادیب التجار، که به تشویق حاج حسین آقا ملک

ص: 468

سروده. مذکور در «زهر الرياض».

ظفر نامه

فارسی، تاریخ تیمور، از شرف الدین علی یزدی معمائی (-830 یا 850)، تألیف: 828 ق برای سلطان ابراهیم بن شاهرخ ط. کلکته، 1306 ق؛ تهران، 1336 ش. (به ترکی، فرانسه و انگلیسی هم ترجمه شده است). خ. آستان قدس، ش 12064 (893 ق) و چند نسخه دیگر.

- فنون ستایش، و سپاس فزون

از اندازه و هم و قیاس

ظفر نامه

فارسی، فتوحات شاه اسماعیل صفوی، از قاسمی گنابادی. خ. وین.

ظفر نامه - تیمور نامه

فارسی، مثنوی، از ملا عبد الله هاتقی جامی (-927 ق). ط.

ظفر نامه

فارسی، تاریخ، از نظام الدین شامی که به دستور تیمور تألیف کرده و در آن گزارش رخدادها را تا 807 ق رسانیده و حافظ ابرو بر آن ذیلی نوشته و گزارش وقایع را تا 807 ق (سال وفات تیمور) رسانیده است. ط. بیروت، 1937 م (جلد اول)؛ پراگ، 1956 م.

ظفر نامه - شاهنامه نادری

فارسی، مثنوی، از شاهزاده محمد حسین میرزا بن ابو القاسم افشار امیر اشعراء نادری (-1364 ق). ط. تهران، 1346 ش.

- ای داده ز ماه تا به ماهی

بر هستی ذات تو گواهی

ظفر نامه

فارسی، مثنوی، از ابو علی حسین بن حسن خیابانی؟؟؟ اشرف مرغی که در 848 ق آن را به پایان رسانیده است.

ظفر نامه شاهجهانی

فارسی، مثنوی، از حاج محمد جان قدسی مشهدی (-1065 ق). این مثنوی ناتمام مانده و ابو طالب کلیم آن را به پایان رسانیده است. این مثنوی در تاریخ جنگها و فتوحات عالمگیر است. خ. آصفیه هند و موزه بریتانیا.

-به گلگشت صحرا و عزم شکار

چو صاحبقران داد دل را قرار

ظفرنامه ناصری-نصرت نامه

فارسی، مثنوی، از میرزا عباسعلی صفا، در موضوع فتح هرات. ط. تهران، 1275 ق.

ظفرنامه عالمگیر

در موزه بریتانیا نسخه ای به همین نام موجود است و ظاهراً با «ظفرنامه شاهجهانی» یکی است.

الظل الظلیل (فی المکاتیب و المراسیل)

سید علی نقی بن ابی الحسن تقوی لکهنوی. در شرح حالی که خود در 1349 ق نوشته از آن یاد کرده است.

الظل الممدود

فارسی، منشآت، از مفتی میر محمد عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306 ق). مذکور در «تجلیات».

الظل الممدود (فی مباحث الوجود)

میرزا محمود شهابی، مذکور در فهرست تألیفات او.

الظل الممدود (و الطلح المنضود)

فارسی و عربی، اشعار و منشآت مفتی میر محمد عباس بن علی اکبر لکهنوی (-1306 ق). ط (1286 ق، چنانکه در «تجلیات» تصریح شده عنوان اسبق غیر از این کتاب است.

-الحمد لله؟؟؟ الصلاة؟؟؟ صاحب المقام المحمود...

ظلامه العترة الطاهرة (؟؟؟ الاسلام

(الباهر)

؟؟؟

ص: 469

مازندرانی حائری(-1297 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الظلامه الفاطمیه

ابو محمد حسن بن علی اطروش (-302 یا 304 ق).

الظلامه لفاطمه

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

ظلمات الهاویه (فی مثالب معاویه)

میرزا محمد حسین بن محمد تقی نوری (-1320 ق).

ظله مظلمه

فارسی، رد بابیه، از ملا علی اصغر بن علی اکبر بروجردی (-1231 ق). مذکور در آخر «نور الانوار» چاپی که آنهم تألیف اوست.

الظلیله

انساب مشجر، از علامه محمد محسن بن علی آقا بزرگ تهرانی (-1389 ق)

الظنّ

ص: 470

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می دانند و کسانی که نمی دانند یکسانند؟

سوره زمر/ 9

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک 129/34 - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: 03134490125

دفتر تهران: 021 - 88318722

بازرگانی و فروش: 09132000109

امور کاربران: 09132000109

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

